

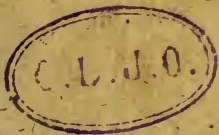
43

3818 X

cp. 5m

Qio

Parasitica 564

Afgevoerd Oct 1875

17c v. 15

M. Sigism. Lee-
manni, Gub. Luc.

John Carter Brown
Library
Brown University

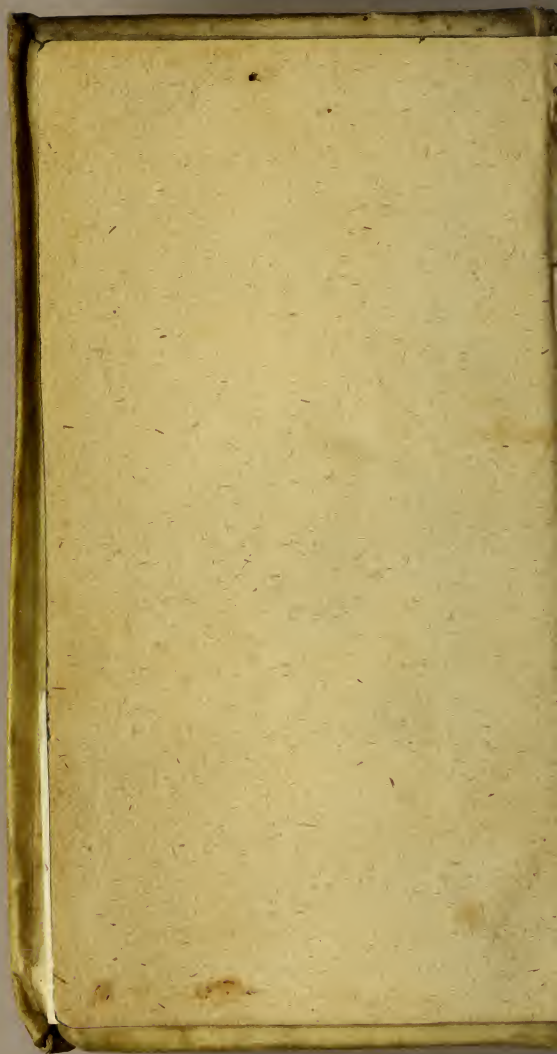
The John Carter Brown Library

Brown University

Purchased from the

Louisa D. Sharpe Metcalf Fund

CASPARIS BARLÆI
Antverpiani
POEMAT.

EDITIO VI.

Altera plus parte auctior.

PARS I.

HEROICORVM.

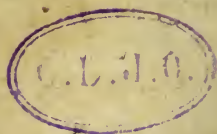
Francofurti & Lipsiæ,

A P U D

Johann. Christophorum
Jöllginer.

M. DC. LXXXIX.

1689

NOBILISSIMO VIRO,
CONSTANTINO
HUGENIO,

EQVITI, ZVLECHEMI & ZEEL-
HEMI Domino, CELSISSIMO A-
RAVSIONENSIVM PRINCIPI
à consiliis & secretis.

Qui toties me hoc scri-
bendi genere lacezivisti,
Nobilissime HUGENI,
& carminis tui desiderio
erexisti, jam, quæ mea vel ultio
est vel grati animi significatio,
Carminibus vicissim meis, vel ad
nauseam, satiare, & pro Momen-
tis tuis desultoriis, longos Sermo-
nes refer. Etenim valdè studiis
differimus. Tu impetu omnia & sal-
tim agis, uti solent illi, qui non suo,
sed aliorum & quidem Principum
arbitrio, vivunt. Ego, quia minus
* 2 anxie

EPISTOLA

anxie temporis tributo attineor, tra-
 ho carmen & avium more parturio
 longiore incubitu. Viscosi sum &
 lenti ingenii, ideoque cogor ex-
 tendere & ductare poematum,
 uti fila sua plumbea trahit vitria-
 rius & aurifaber in immensam bra-
 cteam tundit auri atomum. Tu,
 friabilis magis ingenii, acuta brevi-
 tate absolvis cepta. Vti in Mathe-
 si puncta differunt à lineis, in Phy-
 sicis τὸ νῦν à tempore, in Arithme-
 ticis unitas à numero, nos medita-
 tione discrepamus. Tu in car-
 mine acumina & cuspides amas,
 hoc est puncta, & momenta. ego
 lineas, tempora & numeros. tu
 saltus breves & succinctos iteras,
 ego testudineo gradu emetior mea
 spatia. Vtrumque vectat Pegasus.
 sed tuus tolutim incedit, meus suc-
 cussor est. Credunt philosophi
 spiritus imperceptibili tempore
 moveri, corpora morà. accidit i-
 dem vatibus, quorum alii pneumati-
 ci magis sunt, alii ὑλικοί. Vehimur
 ambo

DEDICATORIA.

ambo curribus. Sed ego equorum opera, tu velorum. qualis iste Principis tui est, in littorè. Inter Poëtas Curtii sunt & Longini, uti inter capillatos. Mercantium alii verbo vendunt totam Orientis mensem, quos tu refers, alii fastidiosè & ad indignationem usque onerant emptorem licitando, ut ego. Quod pugni est & palmæ discrimen, ascaridum & anguillæ, pedis & decempedæ, idem & nostrorum carminum. Quare cum mea leges, cave sine viatico accedas, nam diverticulis opus & respiratione. Cum tua lego, ubique domi sum, & in limine positus tango posticam. Ne tamen oneri Tibi sit prolixitas mea, constrinxi in non magnam libri molem hoc Heroicorum opus, ut Nobilitati Tuæ illud tradam, & in Famæ tuæ theatro, populo ostentem. Claudio similis sum, cui scipione opus. Pauperi, qui in publicum proditurus, aliorum honoratiore pallio indui cupit. Infanti,

EPISTOLA

qui, ne pronus labet, fasciis libra-
ri eget. Ludiones puerulos hu-
meris attollunt, ut spectatorem
speciosa ostentatione alliciant. Eo-
dem instituto Heroica hæc Tibi
nuncupo, ut Heroum aulis, un-
de argumentum habent, ubi vivis
quotidie & loqueris, me ingeras,
& sublatum humo, & gratia tua a-
mictum, tibi que innixum, sistas a-
liquando Iovi & Superis, ne à sca-
rabeis & vespis pungar. Et audeo
profecto hoc à te petere, ob vali-
dam amicitiam, qua tibi alligor,
litteris, colloquiis, versibus, se-
riis, jocosis, etiam cum res sinunt,
Cérere & erectiore Liberi patris
fucco, quem Pegasi ungulam voca-
re soleo, qua percussi, non mon-
tes, fabulosum hoc, sed poëtarum
vertices ac frontes, insaniunt do-
ctius, & manant uberius. Memini-
mus probè, quanta svavitare, quàm
annuentibus Apolline & Musis, ego
loquentem te, tu me non semel au-
diveris. Nec erat sermo noster alie-
nus

DEDICATORIA.

nus à studiis & hoc litterarum genere. rarus admodum de Ottomanica porta, aut Septentrionalium litibus. de Tapuiis ac Nigritis rarissimus. Sæpè fabulam fecit, benè aut malè nobis natum carmen. sæpius secundarium nuptiarum (hoc enim ad nos pertinet) anceps alea, & exercitati mulierum vultus & frontes Sophistica. Quàm volupe fuit, subinde mentiri rivalitatem, ne deesset argumentum scenæ. Quantis moti-

ris Deorum contemptum. Quàm non malis artibus, me cum maximo Senatore commisisti, cum de capellarum tuarum precio lis esset & comparatio. E castris reduci gratulatus fui incolumi & vegeto, licet in Principū tentoriis consiliarios periclitari, negēt sapientiores. Cum in turri Argentoratensi annexam fastigio fasciam, plò quàm poëtica audacia, attigisses, habui quod epigram-

EPISTOLA

mate reprehenderem. Nec poteras excusari, nisi Parnassi illic te apices reperturum putavisti. Est ubi præficam tecum ago ad aliorum tumulos; ubi ægrotanti medelam quæro ab ipso Phœbo & carmine; ubi novæ vapulant, inter pictos liberorum tuorum vultus. Reperies alibi, ubi publica Aularum & Templorum incendia tota Aganippe restinximus. Quoties ædificas, domi forisque, adsum testis. Ubi cùm præstantissima Virgine Ultrajectina loqueris, interloquor. Cum Sponius thalamum scandis, præfero facem. Cum viduus à secundis thalamis tibi caves, metu trium L. L. librorum, liberorum & libertatis, annuo prudenti. Cum dies tuos operasque exigis ad normam viri boni & sapientis, volo aulam tuam subire, quotquot pii esse volent. Cum organizas, concino. Cum vir factus es & duumvir, & Triumvir, & plus, prædico felicitatem tuam, & utiles Univerſo,
non

DEDICATORIA.

non culinæ, titulos. Cum serò por-
 tiris filiola, voto adsum, *Ne soror aut
 fiat Castoris aut Hecuba.* Alicubi in
 viduarum laudibus moror, quas te-
 cum sacro horrore veneror, non-
 dum depereo. Ita scribere volenti-
 bus nunquam deest argumentum,
 quod pari aviditate videmur capta-
 re, quæ culices hirundo. Utique
 patet nobis ad carmen omnis mundi
 machina, & quæcunque illa com-
 plexu suo tenet. Quin & cognat-
 ione quadam & occulto nexu cœ-
 los attingimus, unde ea suggerun-
 tur, quæ nunquam venere in men-
 tem. Unde araneis suppetant tot tel-
 læ, vix dixerim. nec hoc, unde poë-
 tis sua commenta. Ea efferunt, quæ
 nunquam audita aut lecta fuere, si-
 ve illa Anima mundi dictet, si-
 ve illa intelligentia & mens illa assistens
 Averrois, si-ve sublimior DEUS.
 Dum meditamur, trahit versus
 versum, ut in fodinis vena ve-
 nam, aut magnes cohærentes cu-
 spide acus. Excident meditatio-

EPISTOLA

nes, velut contuberniis & manibus, uti imbres guttis succedaneis labuntur, aves turmatim volant, annuli catenatim nectuntur, aut pontem transire volenti pecori pecus longa serie instat. Nec tantus est pangendi carminis labor, cum absque impedimentis & organis edolari possit. Architectus sine cœmentariis non ædificat. opus illi serra, amussi, malleo. Nec textor texere quiverit sine radio. militi vallis, gladiis, balista, ligonibus opus, ut oppida expugnet. nautæ ventis, velis, anchora, ut naviget. pictori penicillo, tabula, coloribus, ut pingat. Poëta ædificat, pingit, textit, absque utensilibus, & instrumentis. Officina operum mens est. faber mens est. famula mens. auditor & spectator mens. materies operis in mente est, ubi ideæ & universæ species stabulantur. operæ precium sibi eadem mens est, quæ nato feliciter carmine, non minus gaudet,

DEDICATORIA.

gaudet , quam edito partu puer-
pera: infelicitè nato , sibi dolet.
Non opus obstetrice , sola parit.
nec nutrice , cum fetus sibi suffi-
ciat , & eodem vultu perseveret.
Si susceprix esse velit fama , exci-
tatur studium. si nolit , susque de-
que contemptum habet autor. Si
arrodat Zoilus , emendatius exigit
& promittit. Et quia solius men-
tis hæ sunt partes , vagamur , uti il-
la vaga est , nec uni glebæ affixa.
Nunc in Occidente carmen faci-
unt Barbari & barbarorum dux
Nassovius. modò in Occidentem
delatus Moluccas & Iavas loquor.
Ad Septentrionem cum urfis lu-
ctor. Ad Austrum Mauri & Ni-
gritæ versum implent. Cum do-
mi sum , expugnatis maximis ur-
bibus , Vesalia , Sylva - Ducis ,
Trajecto ad Mosam & Breda ,
murali corona cingo Auriacum.
Navalibus præliis adsum vates
& Isabellam ratibus exuo ad To-
lam , Philippum classe , sub Bri-
tanniæ

EPISTOLA

tanniæ littoribus. In Germaniam raptus, Gustavi tumulum lachrymis rigo: Saxonix Duci Bernardo victam Brisacum, & injectos Rheno compedes gratulor, Cæsari non armis sed Scæzontibus adversus. At, ne videar cruentus semper & ferox, nuptias frequento Regum, Principum, amicorum, & bella narro nunquam matribus detestata piis. Mox ut à geniali voluptate ad severitatem meam redeam, nœnias & lessos singultio totusque funestus & attritus sum. Ita quocunque mens agit vatem, sequor, modo amicorum jussibus, modo modestæ petitioni, modo animo meo obsecutus. Hæc causa est, quod dum ubique sum & grandem mundi aream pererro, in tantum cumulum excreve int Epicorum libri, ut brevitatæ studioso lectori graves sint. Eos nomini tuo inscribo, Vir Maxime, quia paginas in hoc opere impleas paucissimas. deinde, quia Heroi-

cum

DEDICATORIA.

cum metrum & cothurnum amas.
præterquam, quod partem maxi-
mam Auriacus sibi vendicet, cujus
heroicis gestis, bellis ac triumphis
liber secundus decurrit. Auria-
cus inquam, qui dum te illustrem
facit merito tuo, me honestè ha-
bet beneficio suo & tuo. Vter-
que Principem tangimus propius.
Tu consiliis & chartis publicis, ego
poematiis; tu quotidianis officiis,
ego rarioribus; tu oculis, ego sola
è longinquo veneratione. Non
poteram inscribere Superis, Mar-
ti, Libitinæ, Veneri, quia tabel-
lariis careo, qui deferant, & quia
vivunt nullibi. Nolui Inferis con-
secrare, Plutoni, Proserpinæ, Me-
gæræ, quia metuo chartis meis à
Cocyti flammis. Et cum homi-
num pauci Philomusi sint, plu-
rēs αὐσσοί, ad hos ire timui, ne
pro munere grunnitu exciperer
& morsu. Quare munus con-
veniens offero, ac si Iovi aquilam,
Mavorti gladium, Veneri pecti-
nem,

EPISTOLA

nem , Apollini citharam darem.
Vti hi hæc ipsa neglectius non ha-
bent, nec mea hæc, quæ vates vati
consecro, habe, nec me. Vale vir
Nobilissime. & in castris inter tu-
bas &

*Tympana, tranquilla relegas com-
menta Minervæ.*

Amstelod. XVI. Sept.
clb lbc XLV.

Nobil. Tuæ

*Observantissimus
cultor*

C. BARLÆVS.

PERI-

PERIOCHE

LIB. I.

HEROICORVM.

H ymnus in Christam.	p. 1.
Britannia triumphans, ad Regem Carolum.	27
Tumulus Gustavi Regis.	43
Venus Cambrica.	73
Manes Bavari.	89
Adlocutio ad Remp Vinctam.	95
Carmen Eucharisticum ad Penbrocia Comitrem.	100
Panegyris dicta Bernardo Saxonie Duci.	105
Panegyris de laudibus Cardinalis Richelii.	127
Gratulatio in adventum Mariae Britanniae & Hiberniae Reginae.	153
Gallia plorans, sive in obitum Richelii.	157
In effigiem ejusdem.	171
In insignia ejusdem.	172
Ad Principem Elizabetham, Regis Bohemae Filiam.	ibid.
In effigiem ejusdem.	176

LIB.

INDEX.

LIB. II.

qui AVRIACVS inscribitur.

M <i>Anes Auriaci.</i>	179
<i>Panegyricus dictus Frederico Arau-</i>	
<i>sionum Principi</i>	190
<i>Argo Batava</i>	200
<i>Vesalia capta.</i>	211
<i>Sylva-Ducis capta.</i>	216
<i>Olinda capta.</i>	244
<i>Trophæum Arausionense victa classe aa</i>	
<i>Tholam.</i>	250
<i>Triumphus Feder. Belgii capta Trajecto aa</i>	
<i>Mosam.</i>	258
<i>Rheno-Berca capta.</i>	275
<i>In Ducatum Limburgicum victum</i>	282
<i>Venus Britannica, sive in nuptias celsissimi</i>	
<i>Principis Guilielmi, &c.</i>	288
<i>Auriacus triumphans victa Hispanorum</i>	
<i>classe in Freto Britannico.</i>	304
<i>In Nuptias III. Principis Ennonis, Frisia O-</i>	
<i>rientalis Comititis.</i>	319
<i>Gratulatio ad Principem Guilielmum case</i>	
<i>Cantelmo</i>	321
<i>Laurus Flandrica in expugnationem Cata-</i>	
<i>raete (vulgò Sasse) Gandavensis.</i>	326
<i>Mauritius è Brasilia redux</i>	333
	18

INDEX.

<i>n</i> Grollam victam.	340
<i>p</i> istola <i>Ameliae</i> ad Principem maritum.	341
<i>n</i> recuperatam <i>Schenckii</i> arcem.	346
<i>n</i> receptam <i>Bredam</i> .	347
<i>n</i> infantem Principem <i>Auriaco</i> natum. <i>ib.</i>	348
<i>n</i> victam <i>Gennapii</i> arcem.	348
<i>n</i> spectacula exhibita <i>Amstelodami</i> ad adventum <i>Mariae de Medicis</i> , &c.	349
<i>n</i> spectacula exhibita <i>ibidem</i> in adventum <i>Reginae Britanniarum</i> .	355

LIB. III.

<i>E</i> pit ^h alamium Domini de <i>Mathenes</i> , &c.	361
<i>E</i> quus <i>Haestrechtii</i> .	369
<i>In</i> obitum <i>Rutgersii</i>	374
<i>In</i> Nuptias <i>Constantini Hugonii</i> .	383
<i>Propemticon</i> ad <i>Fratres Cigan</i> .	390
<i>Ad C. Hugonium</i> Febricitantem.	394
<i>Carmen votivum</i> pro restituta ipsi valetudine	397
<i>Laudatio Hortuli</i> .	401
<i>In</i> rectoratum Academicum <i>Petri Cunaei</i> .	408
<i>Operum Vosii</i> Panegyris.	412
<i>In</i> obitum <i>Snellii</i> .	418
<i>Ad Overbeeckium</i> <i>Hamburgi</i> morantem.	422
	In

I N D E X.

<i>In Nuptias Adr. Blyenburgii.</i>	425
<i>Venus ἀνὰ δουλοῦ, in Nuptias Realii</i>	432
<i>Ad Ill. Dominicum Molinum.</i>	438
<i>Propemticon ad Foppium ab Aiffema.</i>	442
<i>In Mosen Nomoclasten Honerdi.</i>	445
<i>Ad Annam Mariam à Schuurmans.</i>	446
<i>Ad Iacobum Volmarium Artium Magi- strum.</i>	448
<i>Ad Gerardum Thibautium, de Gladii usu</i>	454
<i>Querela Lucretiae.</i>	457
<i>Oratio Scavola.</i>	459
<i>Oratio Veturia.</i>	461
<i>Oratio Catilinae.</i>	463
<i>In Nuptias Petri Hoofdii.</i>	466
<i>Propemticon ad Ioannem Scoterbos.</i>	470
<i>Ad Winandum Rutgersium.</i>	474
<i>In obitum Mariae de Jonge, uxoris L. Kin- schotii.</i>	477
<i>Ad Cardinalem Richelium.</i>	480
<i>In Nuptias Theodori Gravii.</i>	482
<i>In Nuptias secundas L. Kinschotii.</i>	484
<i>In inaugurationem illustris Gymnasii Am- stelodamensium.</i>	488
<i>Lachrymae in obitum Iacobi vander Stra- teu.</i>	498
<i>Schaga sive in Nuptias Domini de Scha- gen.</i>	501
	Amor

INDEX.

<i>Amor Sapiens, sive in Nuptias Cornelii Gra-</i>	
<i>vii.</i>	507
<i>In libros Poëmatum Iacobi Catsii.</i>	512
<i>In Nuptias secundas Frederici Alezzini.</i>	
	517
<i>Ad D. Adrianum Pauv Eq. &c.</i>	521
<i>In Nuptias Illust. viri Iohannis Polyan-</i>	
<i>dri, &c.</i>	523
<i>Propemticum ad D. Iacobum vander Burch.</i>	
	529
<i>Manes Pallasii.</i>	533
<i>Venus transmarina, sive in Nuptias N. viri</i>	
<i>Danielis Schonkii.</i>	538
<i>Epicedium in obitum Simonis Episcopii, &c.</i>	
	542
<i>In Nuptias Iohannis vander Meyde; &c.</i>	
	546
<i>Vifurgis lachrymans, sive in obitum Nicol. à</i>	
<i>Rheden, &c.</i>	550
<i>Ad Ill. Dominum, Comitem de Chavigni &c.</i>	
	553

LIB. IV.

<i>Paradisus, sive Nuptie primorum paren-</i>	
<i>tum.</i>	557
<i>Faces Sacra, sive Hymnus Salomonis.</i>	
	581
<i>Phar-</i>	

INDEX.

<i>Pharmacentria, sive Nuptia Cyri & Aspasie.</i>	606
<i>Damon sive lib. secundus Nupt. Cyri & Aspasie</i>	624
<i>Cynisnius, sive Nuptia Cratis & Hipparchia.</i>	642
<i>Rhadamantibus mollior.</i>	658
<i>Cheirromantis</i>	673
<i>Virgo Ἀνδροπόρῳ, sive Nuptia Eginardi & Emma.</i>	692
<i>Amphitruo Tholosanus, sive Pseudomartini</i>	
<i>Guerra historia.</i>	711
<i>Ad III. Comitem Vlricum Frisie Orientalis</i>	
<i>Com.</i>	730
<i>Epistola Cardinalis Richelii.</i>	732

C. BARLÆI
POEMATVM
HEROICORVM

LIB. I.

Invictissimo, Potentissimoque Regi

LODOVICO XIII. IVSTO,
Henrici Magni filio, Galliarum & Na-
varræ Regi Christianissimo.

Regia Borbonii soboles, quæ sospite dudum
Belga sibi facilem credidit esse Deum;
Sceptriferis illustris avis, illustrior armis,
Et rarum Astræa iudice nomen habens;
Quam celebrat Bellona ducem, Pax laudat in-
ermem,

Et cui tot terræ, tot famulantur aquæ:
Non tibi barbaricum potantia vellera succum,
Aut mea Sidonias pagina donat opes. (mor,
Non, Indus quod mittit, ebur, quod Dalmata mar-
Quæque gravem placant mascula thura Iovem.
Non bellatrices aquilas, captivæque bello
Oppida, non victo carbasa iapta mari.
Nos Christum, *Lodovice*, damus, Regemque Ducemque;
Nomina nominibus non aliena tuis.
Maxima dum cupio tibi mittere, maxime Regum,
Quo nequeo majus mittere, mitto Deum.

HYMNVS IN CHRISTVM.

CHRISTE, patris magni soboles;
quem nulla creabit
Dextra Deum, potuitque Deus ge-
nuisse, sed æqua
Majestate parem; tunc, cum flam-
mantia nondum

Lumina labentem Beherent mortalibus annum,
Et Chaos, innumeros avidum confundere vultus
Displicuit deforme sibi, tenebrisque profundum,
Horruit, & spissa latuit caligine Nereus:
Erige me, dum siderei spatia inbia mundi,
Lucentemque globum Luna, suspensa que celsis
Atria fornicibus, nulli calcanda profanis
Templa supergredior pedibus. Tu prime salutis
Inventor, patriique Deus monstrator Olympi,
Adsis, ô Rex magne, favens. seq̃bar optime ductor,
Quò Batem tua fata trahent: sibe æthere in alto
Imperii consors habitas; & grande Creator
Natura moderaris opus: seu jussa Parentis
Exequeris veneranda tui, nostraque Redemptor
Valle sedes, miserisque paras vadimonia terris:
Seu totum Phlegethonta domas, ipsosque furentis
rruis in Ditis thalamos, & Tartara magno
stentas captiva Patri: seu digna laborum
Præmia, & antiqui repetens fastigia regni,
Aëreos supra tractus, & nubila, vastum
Consiliis latè fulcis sapientibus orbem.

Magne Deus, tu cuncta unus primordia rerum
Ante venis; tu secla, dies, ac tempora nescis,
seclorum venerande parens. non terminus ævi,
Principiumque tui est. tu magno à lumine lumen
Descendis, de patre Deus. nec honoribus illi,

A 2

Nec

Nec regni splendore minor. tibi nulla coruscum
 Obscurat caligo decus: nec fracta fatiscit
 Fatorum natura minis. tibi facta bonorum,
 Parturit hæc eadem, bonitas: animumq; perennem
 Vis immensa subit. tibi rerum præscia mentis
 Illustrat mens ipsa iubar, diffusa per omnes
 Temporis articulos, & q;ba longinq;ba trahentur
 Ætatum spatia, & venientum facta nepotum.
 Tu numen cœleste, potens, venerabile, sanctum,
 Virtutis mensura tua, disortia mundo
 Magna facis, cœlumq; colis, dignosq; penates
 Terrarum rectore tenes; ubi clara potestas
 Emicat, & geminos princeps dimissus in axes
 Tot passim delubra vides, sacratæque sanctis
 Atria nominibus, tantis sed sedibus o im
 Ipse prior, vasto fueras Deus unus inani,
 Nondum operi discrete tuo. tibi sola beato
 Sufficiens tunc vita fuit, non indiga nostri,
 Non opis externæ cupiens. tu solus ubique,
 Soli aderas, immense, tibi; Deus undique, & unus,
 Sed nondum tunc rector, eras. Jam cuncta salutis
 Voluebas momenta mea, mundique labores:
 Quâ ruerem peccator homo, quod gratia staret
 Fixa gradu, quantis ruerent primæba periculis
 Federa, quæ tantam repararent funera cladem,
 Placaret quæ cura Deum. tunc victima terris,
 Tunc vindex decretus eras, & debita fato
 Prognies, culpaq; mea præcognitus obses.
 Jam tum supplicium sceleri, ultoresq; parabat
 Flagitiis mens ista dies. jam cultor honesti
 Præbia disini capit argumenta faoris,
 Et placuit donanda Fides; crimenque piandum,
 Et ventura salus à te suspenditur uno.
 Tunc poteras fecisse aliquid, quod velle voluntas
 Noluit, imperioque stetit frenata potestas,
 Arbitriq; modus; donec se fudit in altus

*Libertas spatiosa Dei, grandemque per orbem
Explicuit varios rerum Sapia Bultus,
Lætæque præclaris Bonitas eluxit in ausis.*

*Principio terras, suspensæque mania mundi,
Eterno cum Patre creas, tu conditor adstas,
Et jam nascenti das incunabula cælo,
Immensi consors operis, sublimia surgunt
Atria, calicolumque lares, Et regia primum
Autorem capit ista suum, diducta per omnes
Maiestas augusta locos venerabilis illa
Sede habitat, totumque suo fulgore coruscat
Numen, Et illustri dictat nobis jura theatro.
Ipse chorus Cherubinorum, Seraphinaque latè
Agmina adorandi circum subsellia Regis,
Expectant, quò jussa vocent, dominoque ministrant
Obsequio se quisque probat, pars psallere docta
Eterni Genitoris opus, rerumque, celebrat
Grande rudimentum: pars, que facienda se perscrutat
Arcano sermone ferunt: pars cardine in isto,
Pars alio mandata refert, stupet, omnis, Et horret
Turba Creatorem, pavidosque à lumine fulius
Abdit prona suos, tantis tu testibus atras
Diffundis luci tenebras, caligine flammæ
Eximis, Et laxo suspendis in aëre terram
Impavidus quò vergat onus, Tibi fundit' ab ortu,
Sed nondum Sol fessus equos, medioque sub axe
Insuetus tantorum operum, cursusque sicque
Occasum præceps metuit, non viderat illum
Tartessus, Gadesque sua, non laborat undis
Oceanus, gremioque exceperat Amphitrite.
Cynthia nocturnos ducit per signa jugales,
At fratri debere dolet, sua cornua nondum
Senserat, innumerasque vices, nec tramite certo
Phæbeos illi tellus inviderat ignes,
Aut umbris cessere facit, non lumine pleno
Æq' borei tumere sinus, Tethysque remisso*

Detumuit, littusque procul post terga reliquit.
 Tunc quoque distinctam stellis radiantibus aethram,
 Errantesque Deos, & tot tibi numina subdis,
 Sed nondum tunc astra Deos, stant sidera castris
 Quaeque suis, nusquam gelido propiora Bootæ
 Illameant, nec Spica humilem deflexit ad Austrum.
 Non regit Argolicas Helice conspecta carinas,
 Non Tyrias Cynosura rates. non Vesperi claro
 Hesperus auratæ Veneris praefederat aula,
 Aut thalamis genialis erat. mox pontus & aquor
 Incubuit terræ gremio; dominumque tridentis
 Oceanumque patrem, tempestatesque sonoras
 Pertinuisse aliquis poterat, ni rector aquarum
 Objectis pelagi rabiem frenasset arenis,
 Et sibi praescripto Triton adsuesceret albeo.
 Ante oculos tunc phoca tuos immania strabit
 Corpora, & in mediis vituli lufere marini
 Fluctibus; & quaquaversum sua flecteret ora,
 Audacem nusquam pistrix innoxia Tiphyn
 Vidit, & intrepidam dentes defixit in Argo.
 Tunc magni patuere sinus. ubi Persa superbas
 Vectat opes, ubi Erythræas scrutatur arenas
 Diæes Arabs, rapidusque ingentia flumina Ganges
 Ebomit; aut multo sitiens se proluit auro
 Indus, & ardentes Carteia separat Afros,
 Et Calpen Abyla disbellit montibus unda.
 Ionii latrant fluctus. aduersa Charybdi
 Scylla fremit, tumidis Aquilonibus Adria surgens
 Verberat Ausonii latus implacabile dorso.
 Concrescit Scythicus glaciali sidere pontus,
 Casspia stagna jacent, Ægeo murmure Thracum
 Regna sonant, Helle Euxinum sese abdit in aquor,
 Bosphorus in Tanain. vastas longinqua paludes
 Maotis bibit, & Boreales Balthica fines
 Littora, conclusumque alibi Scritofinnia potat
 Oceanum, & longis damnatus Lappo tenebris.

Irrigat.

Irrigat Assyrios Euphrates fertilis agros,
 Armeniam Tigris, Cyproque aduersus Orontes
 A Libano deducit aquas. Memphitica tellus
 Accipit undanti turgentem gurgite Nilum,
 Et septemgeminis crocodilum faucibus edit,
 Venturum populo numen. Tu fontibus Istrum
 Excis, Christe, tuus, & per spacioſa vagantem
 Pannonii rapis arba ſoli. nec juffa morantur
 Viſtula, Volga, Nicer, Rhenus placidusque Viſurgis,
 Sequana, piſcoſusque Liger, rapidusque Garumna,
 Nec tunc Romulidum Maſortia mœnia ſcindens
 Albula, nec pontem tunc indignatus Araxes,
 Auſoniosque Duces, nec adhuc Phaëihonta miſertus
 Eridanus, nec Pellao tunc cognitus Indus.
 Ipſa Arethufa noſas ſubterlabentia terras
 Flumina Sicaniis aperit, propriisque reflexis
 Occurrit Maander aquis. O quanta laboris
 Cernere das monumenta tui, ſaſtigia calo
 Emula, nubiferas Alpes, & Pelliôn altum
 Rîphaosque apices, & qui ſuſfulciat Atlas
 Sidera, Pyrenesq; jugum, & frondentis Olympi
 Culmina, & aërii nemoroſa cacumina Pindi,
 Et nondum Enceladi fumantem afflatibus Ætnam.
 Federa cum Superis tellus facit. athera Veſta
 Conciliat robuſta manus. noſa bella perenni
 Corpora pace gerunt. coeunt aterna caducis,
 Inque bices mors, Vita fluunt. genuiſſe, periſſe eſt,
 Et ruruſus, periſſe, ſalus. Quæ gratia primi
 Veri erat, quali lucas fulſere ſereno,
 Cum primum arboribus venit ſigor, umbra cupreſſo
 Decidit, occulti nemorum patuere reſſus,
 Hercynii ſaltus, cum frondiſer Apenninus
 Extulit excelſum caput, & ſeſe abdidit aſtris.
 Tu terra latas ſegetes, glandesque caducas
 Elicis, & tenera magnum das cernere in herba
 Numen. odoratis Hyblam & fragrantis Hymetti

Iugera conspergis biolis. jam prætata Sabais,
 Et Cilicum redolent messes, Pancheaque rurā,
 Taygetusque hircus. Tibi solo concita nutu
 Donat eq̃hos, nullo tellus percussa tridente,
 Donat apros, basti q̃be pares elephantibus hydros,
 Et Pelusiaco nondum q̃bæ mugit Ism
 Littore. te mandante sui securus aratri
 Taurus adest, trepidæq̃be futurus portitor Helles,
 Primaq̃be Marmaricis tigris stat mitior agris.
 Nec minus insolitis concentibus aëra complet
 Aligerum genus, Et variis garritibus almos
 Personat Auroræ thalamos, dominumq̃be salutant
 Vocibus attonitæ volucres, q̃bas stagna Padusa,
 Quas Athesis, q̃bas Arnus alit, q̃bas unda Caystri,
 Eridanique sobent ripa, vel Mincius amne
 Excipit. at nusq̃bam biduatus compare turtur
 Ingemit ad sociæ tumultum, non Daulias ales.
 Plorat Ictym, necdum Ledaos batibus artus
 Disimulans dictabit olor. per nubila betti
 Ostendat se q̃bisq̃be tibi, laudæsq̃be creantis
 Ingeminant, primosq̃be probant te iudice cantus.
 Tandem, ubi sexta dies nitido processit ab ortu,
 Qui terras, pelagusq̃be regat, rerumq̃be capeßat
 Imperia, Et doctio spectat moderamine mundum,
 Aspexit natura virum. dat gleba decorum
 Majestate caput. totus cui militet æther,
 Adspectat sua regna pater, lateq̃be patens
 Frena soli, fascesq̃be capit. Tu, Christe, stupendum
 Magne opifex moliris opus, tu numinus umbram
 Humana sub carne tegis, summiq̃be refu gens
 Exemplar cupis esse Dei. stat clarus in orbe
 Terrarum moderator, Homo q̃bem spiritus unus
 Intus al. t. cunctosq̃be potens diffusa per artus
 Mens agitat. Variosq̃be latens se munere pandit.
 Non spectata oculis, fatorum crepta periclis,
 Interitusq̃be ignara mali; rationis Et aq̃bi,

*Virtutumq̃be augusta p̃rens, venerabile cœti
 Depositum, cui cœlestes sapientia curas,
 Alternasq̃be bices rerum, seriq̃be reclusit
 Arcanos doctrina sinus. nondum ira rebellis
 Spreberat imperium, nondum besana libido
 Traxerat aversam studia in contraria mentem,
 Aut suasit prædulce nefas. non causa fefellit
 Ingenium, non verba fidem; non luxuriosum
 Dispulit, aut fastu studuit calcare minorem
 Ambitio. toto pietas proscripserat orbe
 Infames scelerum vultus. non horruit insons
 Terra Deum. nondum pœnis celebrata Lycurgæ
 Laus erat, aut sprete tenebroso carcere leges
 Damna bere reum. nondum perjuria Minos
 Oderat, aut rigidi clamabant iura Solones
 Ipsa suis constans præerat Prudentia factis,
 Et recti connatus amor. non regula vita,
 Non probitas discenda fuit, non ulla pudoris
 Arguerat fontem facies, nocituraq̃be mundo
 Probra fuere palam. tales sperare nepotes
 Nec difforme genus poterat, sobolemque parenti.
 Degenerem. Tu præclaris nobis federa patris,
 Magne creator, inis: hominemque affaris amicum,
 Municipemque poli. tu basta palatia cœli,
 Nec bisas promittis opes. tu mortis, & omne
 Parcarum proscribis opus, sine finibus annos,
 Perpetuosque dies, æternaque secula donas.
 At postquam Superorum odiis incanduit atrox
 Dux Erebi, suasitque scelus; librata voluntas
 Fasque nefasque inter, betitos desecit in altus,
 Et tanti, carpisse, putat. corrumpitur orbis
 Ad placitum ferale gula. subvertit honores
 Luxuriosa fames, & tanta exorsa fatiscunt
 Conjugis imperio: spernit sua fata ruentis
 Fortuna fabricator homo, probitasque, fidesque
 Exnuit, Syggaque placent perjuria lingua.*

Et pomi male sanus amor. sua funera versat
 Inconsulta manus, manditq; sub arbore leihum,
 Fatales sub fructu epulas, sub dente sepulchrum.
 Quò ruis? & de te nascendum germen eadem
 In solis quog; sorte, pater? cur noxia non est
 Dexterâ sola tibi? cur nobis querit iniquos
 Libertas nocitura cibos? & culpa parentum
 Culpa mea est? cur me sociato crimine raptas
 In commune nefas? & rupto federe mundi
 Arcessis Phlegethonta tuus, mortisque labores:
 Et pacem & positas audax dissolvere leges?
 Non tibi jam solito subrident sidera vultu,
 Nec tibi felices audes promittere Soles.
 Corruptis sacros vesana licentia mores,
 Et mala confertim subeunt. metus instat eunti,
 Crescit Amor, scelerumque labor. discordia, luctus,
 Cura, fames, liborq; sui vexator & ultor
 Ponè premunt miserum. fauces laxantur Avernî
 Tartareæque domus, caligantesque tenebra
 Exspectant mortale caput. jamque insida terris
 Astra nocent, terret flatu nimbosus Orion,
 Littora transcendit pelagus, sua munera tellus
 Asperat, & lolium sterilesque extrudit avenas.
 Ipse inimica suo fundit de corpore serpens
 Toxicâ, & immani noxas intendit hiatu.
 Ante oculos stant fata tuos, & stamina rumpent
 Atropos ingentes spumis furialibus iras
 Colligit. æterna spes indubitata salutis,
 Cælestumque favor justo cessere furori.
 Heu nimis ignava mentes, & prodiga tanti
 Religio primævæ boni, nec docta secundis
 Temporibus servare modum. quàm nescit eodem
 Stare diu fortuna loco. quàm quicquid in alto est
 Labitur, ingentemque trahit fors magna ruinam.
 Gaudiaque inbitant celeres contempta dolores.
 Sic dum jussa prior violas, & pacta res solvis,

Solbunt cuncta fidem: tibi nec debere putabit
Se quicquam natura parens, quem negligit ather,
Et fastiditi refugit clementia cæli.

Hos inter casus, primique incommoda seclī
Rursus, Christe, faves, & leto rupta Redemptor
Federa promisso reparas, & grande malorum
Fulcis sponsor onus; nec quam sperare salutem
Fas fuerat, sperare iubet; causamque clientis
Induis ipse tui, & pariter cum vindice, jam tunc
Incipis esse reus. cæli pacator & orbis
Ergis exanimes, & magno languida luctu
Corda lebas, lapsisq; cupis succurrere rebus.
Tu soboles, tu semen eras, tu debita terris
Progenies, quam castra ciet pallentia contrā
Lurida Tisiphone, quæ post sua funera victrix
Surget, & exubias ditis spoliabit Avernī,
Umbrarum, lethique potens. Te præscia Christum,
Exspectant tot vota Patrum, spectantque priorum,
Natales cupida ora tuos. fit parvulus Isaac
Exemplum feralè tui. quæ ligna puellus
Bajulat, hæc tua sunt, hæc sunt morientis imago
Terrarum Domini. magno tua nota fuere
Sceptra senī, regemque sibi despondet Iudas.
Adspicit effusas, typici sed sanguinis, undas
Memphis, & innumeras inter solatia mortes
De te certa capit. toties quæ cadibus ara,
Et centumgeminis fumant altaria tauris,
Supplicii sunt scena tui. cur, magne sacerdos,
Sacra facis? mediūq; subis penetralia templi?
Cur tibi secretos dirimit cortina recessus?
Cur hac sede latet Seraphim? cur balsama stillant
Vestibus, & rutila gemmarum luce coruscat
Pectus? & illimi toties adaspergeris unda,?
Hic vir, hic est, quem tota grabi sub lege vetustas
Abdidit, & caca inbolbit caligine Moses.
Ille Palestinis oracula vatibus olim

*Prodidit, arcanoque afflabit pectora motu:
 Sequē, suosque obitus, & dirē prēmia mortis,
 Et genus, & patriam, & tanti miracula partus
 Immensumque reclusit opus. stupet edita cælo
 Isacidorū responsa domus. promittitur orbi
 Oceani terręque pater, ravidumque Sibylla
 Pectus & Euboicę fundunt pręsagia Cumę.*

*Nec puduit cæli sobolem, mundiꝑue parentem
 Mortali mox carne tegi. fert pondera mater,
 Autorem complexa suum. gestatur in albo
 Materni fateri ipse sinus. pars ætior orbis
 Numen habet; capiturque loco, q̄bi laxior om̄ni,
 Cuncta capit. Deus, ecce Deus lux maxima mundi
 Obscura regione latet, scribitque penates
 Mens immensa sibi, & spatioſo major Olympo.
 Iam fit matre minor. cunctis antiq̄ior annis
 Nascitur, atque sui primordia supputat ab̄i.
 Immortale coit fragili, cæleste caduco,
 Et Deus in membris habitat, si uſque creator
 Ambulat, & bilis partem angustissima glebe
 Consociat natura sibi. spectatur in uno
 Rerum summa viro: vastique extrema theatri
 Hinc cæli, hinc terrę dominum complectitur infans.
 Magne puer, tua cælesti cunabula latē
 Per populos præconetument. te præbius anteit
 Isacidorū de gente nepos, cui rustica præbent
 Mella cibos, & cruda parant alimenta locustę.
 Horridaque agrestes circumdant tergora pelles.
 Talis mane d̄ em & roseos Hyperionis ignes
 Aurea prægreditur roseis Aurora capillis,
 Venturumque Deum terris, plenasque remisso
 Testatur splendore faces. sic regia iussi
 Numina præcedunt famuli, nec fulgida sceptri
 Maestas sine teste venit. præludia læti
 Sponsus amat, tediisque præit gabiſa iubentus.
 Te nascente, ferunt supremi ante ora parentis*

Angelicos

Angelicas luisse choros, & carne latentem
 Præfensisse Deum. stellatæq;e machina mundi
 Proscrispsit ferale jubar. micuere secundo
 Omine siderea facies; dum pignora cælum
 Tanta sibi promissa putat. sua frigora fulgens
 Egoceros media soluit mitescere bruma,
 Et tepuit glacialis hyems. decesit Olympo
 Arctophylax, fugit socia cum conjuge Cephæus,
 Et Chiron, Perseusque ferox, & Pleias, & ipse
 Amphitryoniades; nec toto fabula cælo
 Vlla fuit, satumq; labor. sub Principe tali
 Non ultra stricto fulsit nimbosus Orion
 Ense ferox, pacisq;e Duci sua subdidit arma.
 Hoc nascente, sui jam tunc præagus honoris
 Intumuit Jordanis æq;bis. Galilæa futuros
 Præcepit mansæta sonos. Bethlemia risit,
 Heu luctus ignara sui. melioribus undis
 Asphalti fluxere lacus, præscique doloris
 Inmemores læta latices fugere paludes,
 Et sædos, puer alme, tibi pressere vapores.
 At Solyme montes, & magno sacra Tonantæ
 Templâ, laresq;e pii, & multo libentia tabo
 Limina, lessæa clarum penetræle tiaræ,
 Adventu tremuere tuo. perculsa verendis
 Aula puerperis, & sceptris æmula fasces
 Extimuit besana tuos. Tibi corniger Ammon
 Conticuit, fallaxq;e suæ mendacia lingua
 Dediticuit. pressere lebes oracula, Delphi
 Nec Lycia sortes, insanæq;e jussa Deorum,
 Non Carmenta sagax, non Manto, & Pythia Bates,
 Deiphobe Sibax, Dodoniadesq;e columba
 Invenere fidem. proscriptis fraudibus orbis
 Hoc veri doctore sapit. Sed tartara major
 Terror habet, subiitq;e atros formido penates,
 Et Phlegethontæus domino adstante tyrannus.
 Horruit, & timidus languens expalluit umbris.

Turbati manes Erebi, gentesque profunda
 Hoc altum siluere die, flagrisque remissis
 Eumenides, magno compressa pectora luctu,
 Irarum stimulus formidatoque furori
 Imposuere modum laxata licentia pœna est
 Sontibus, & nulla miseros strinxere catena.
 Sancte Puer, non te facili latata marito
 Coniugii his blanda dedit. te parturit æther;
 Cælestumque labor, totoque electa Sione
 Virgo decens. tumuere sinus, jam numine pleni,
 Felicis Mariæ. sic prisca labe carentem,
 Nec jam seruantem sceleris vestigia nostri,
 Fata dedere piis. toti pax reddita mundo
 Adspexit, qui grata sua feret otia genti,
 Æterni pacis dominum. sub Cesare natus
 Imperium regale capis, bellisque repressis
 Bella parans; Stygiog. mores nova prælia regi,
 Dum Latio Bellona filet, dum Martius horror,
 Iraque, insidiæque, & his scelerata nocendi
 Ferratis frendent portis, & vincula mordent.

Sed vatem jam, Christe, vocas, qua pauperis aula
 Hospitio contempte jaces. regnator Olympi,
 Natura pater, & spatiosi gloria mundi
 Sperneris, & tuguri congestum cespitem culmen
 Depositum tam grande fobet. pene exulat orbe
 Orbis honos, tenuesque lares & limina serbat
 Majestas speciosa poli. turgentia fastu,
 Et picturatis videas aula columnis
 Surgere, quæ Pelopi Lydus, vel Persia Xerxi,
 Mausolo regina struit, regalia cingunt
 Pignora Sidoniae chlamydes, & lucida gemmis
 Surgunt sceptriferis augusta cubilia natis.
 Sola ruinosos soboles divina penates,
 Paupertasque colunt. Tyrio non murice palla,
 Fulgentiæ croco redolent, nec bellera Serum
 Insolbunt teneros artus. sua munera nescit

*Cunclarum donator opum. caret atheris autor,
 Quæ fecit, tribuitque bonis : Et jussa parentis
 Dum facit, obsequio regum postponit honores,
 Dissimulatq; Deum. sed enim cunabula longè
 Chaldaei videre senes. Te sensit ab Ortu
 Assyrius, Persæque Magi. dant munera Reges,
 Et præeunte sagax Babylonius horruit astro.
 Vberibus sanctis Maria, charoque redemptior
 Crescis adoratus gremio. Te sustulit ulnis
 Mater, Et haud vero porrexit ad oscula patri.
 Quin tua cælestes celebrant natalia turma,
 Et votis adsunt Superi. Ventura potestas
 Claruit à pueris, Et dum contemptior exis,
 Imperii tot signa micant. sit parvula Bethlem,
 Sit despecta parens, vili in solbaris amictu,
 Crederis has inter sordes augustior infans.
 Ecce manus juvenum interea, pecorumque magistri
 Approperant, quibus insolito splendore comarum,
 Innocuus collucet apex, Et lata futurum
 Promulgant oracla Ducem. Tot testibus heros
 Nasceris, inque tuis cõeunt præconia cunis.
 Dictat vota senex : mediis tibi carmina templis
 Anna fremit : positumque truci sub lege sacerdos
 Vulnerat, Et sacris operans agnoscit appellam.
 Inclytâ progenies, magnum Patris incrementum,
 Quò patria tellure fugis ? tibi destinat idem
 Exilium, vitamque dies. num præbia sorti
 Præcludunt hæc fata tua ? cur sceptrâ gerentem,
 Sceptrâ premunt ? regumque furor sagittibus instat,
 Armorumque minæ ? per tot discrimina rerum,
 Probeberis, magnique patris mandata capeffis,
 Nec sine lege fugis. quantas Bethlehem clades
 Spectasti, miserata tua tot funera gentis,
 In fonteque animas, quæ sitaque corpora letho,
 In fertoque truces jugulis puerilibus enses !
 At tu, nate Deo, medios elapse per hostes*

Niliâ-

*Niliacos penetrare sinus, atq̃be intima tutus
Regna Phari poteras; longisq̃ erroribus actus,
Thariada veterumq̃be premis vestigia Patrum.*

*Non mihi si latices Siloe, si porrigat Hebron
Pocula, si cunctis destillent collibus undæ,
Et batem Dan ipse riget, tua dicere fatta
Sustineam, casusq̃be tuos. En pondere rerum
Obruor, immensæq̃be absorbent carmina laudes.
Vix tibi bisseis etas defluerat annis,
Argueret cum cura virum, subsellia mystam,
Attonitasq̃be senum præcox facundia mentes
Duceret, & sacris puerum Iudæa stuperet
Porticibus, moresq̃be tuo decerperet ævo.
Tunc poterat nobisse Deum. nec bisida cæli
Vis sufferre moras valuit. responsa daturus
Supplicibus diuina venis, populumq̃be labantem
Erigis, & latis recreas affatibus urbes.
Tutaris sermone reos: clementia verbis
Inferitur mansueta tuis: non displicet hostis.
Diligiturq̃be nocens: in nos peccantibus ultro
Ignobisse doces. semper placabilis adstas
Sontibus: inuisa damnatur subdola lingua
Gratia, & in segnes proclibia tempora luxus.
Vltoris rabies, & personata notatur
Religio: plus illa placet, q̃bam candor & insonans
Iustitia commendat amor: secunda bonorum
Exigitur, non pigra fides. jam templa repurgas
Questibus, & patulis inbiantem faucibus auro
Pellis avaritiam: perfusa superbia fuco,
Et levis ambitio, regniq̃be insana libido,
Imperiiq̃be furor sancto proscribitur ore.
Ingenium, sed mite, probas: solatia lugens
A te magna capit, nec tali iudice cælo
Paupertas inuisa fuit. felicibus inde
Auspiciis duras constans patientia leges
Accipit, & precio gaudet contenta futur.*

Quicquid

Hicq̄uid amat, poscitq̄be levis besania mundi,
 officii sprebiſe tui eſt: ſi gaudeat ille,
 is plorare pios: q̄bod ſi ſuſpiria ducat
 triſtor, hos gaudere mones: q̄bod credit honeſtum,
 turpe putas; q̄bod turpe, bonum. tibi charior eſſe
 Qui cupiet, ſuus eſſe caret: tunc vita paratur,
 um præſens neglecta fuit: ſapientia, luctus,
 audia, diſbitie, regnum, pax, bella, triumph
 udiſibus diſtant geminis: diſcrimina recti
 um ſuperis natura facit. Te teſte beati,
 tum miſeris licet eſſe, ſumus; deſpectaq̄be viles
 colla leſant animæ, atq̄be inopes æterna coronant
 ramia, nec longo marceſcens laurea ſeclo.
 las cœli largiris opes, promiſſaq̄be patris
 ſſeris intrepidus. paucis hæredibus æther
 ſcribitur: & q̄bamvis duro certamine conſent,
 tis gratis hæc dona dari. Furit inde ruitq̄be
 n ſacrum gens dira caput dominumq̄be ſalutis
 Deſp. cit inconſulta ſuæ reſponſa docentis
 Contemnunt cum plebe patres, contraq̄be Tonantem
 Conjurant tot ſacræ acies. q̄beſita nocendi
 Materies; gravibusq̄be odiis alimenta miniſtrat,
 Q̄bod vinci virtute pudet. Tu neſcia veri
 Corda doces, charaq̄be dolis deſerta gentis,
 Ofſent aſq̄be Deum terris. tua diſſidis ægris
 Et miſeris benefacta palam, grandesq̄be per actus
 Vis divina meat, numenq̄be agnoſcitur illis.
 Credite iam Solymæ, veterumq̄be oracula vatum,
 Pandite Pontifices, promiſſaq̄be tempora veſtri
 Explore Ducis. Syrias ſpectate per urbes,
 Q̄be nobis portendant Superi, q̄bo robore leges
 Deſciat natura ſuas. Num reddita terris
 Corpora? num manes ima tellure ſepultos
 Cernitis exciri, & trepidum ſpirare cadaſer?
 Hic ſua per ſolitos circumſert lumina tractus,
 Luminis orba diu. nec tunc talaria plantis

Loripe-

Loripedes, & jam multum veracis Iesu
 Apedibus documenta petunt. hic auribus adflat
 Arrectis, discitque sonos. hic vincula lingua
 Laxat, & insuetas audire & reddere voces
 Miratur se posse suis. nova iussa coercunt
 Infamis rectorem Erebi, Stygiaque phalanges
 Hoc mandante pascunt, afflictaque corpora iussa
 Destituunt, mutantque alio sua regna profundo.
 Subsident maria, & turbata per aquora Cauri
 Detumuerunt truces. nec enim rex Æolus undis
 Imperat. hic Deus est, tempestateque coercens
 Ventorum, pelagique pater. Quid Roma stupefactis
 Sanguine mutatos latices? meliore Lyæo
 Insipida mutantur aquæ, mensisque resurgunt
 Gaudia. quin fractis redeunt vitæ membris
 Robora, diffugiunt morbi, luctusque, dolorque,
 Datque malis veniam bonitas, miserisque saluten
 Officiosa Salus. plenis alimenta canisfris
 Expediunt inopina viri, & succrescere pastis
 Fercla stupent cuncti populis, totoque relictum
 Plus superesse sibi. sensit miracula cælum,
 Vnda, solum, & magno famulatur machina Christo
 At jam majorum subeunt molimina rerum,
 Immensumq; aperitur opus. quid in arma furentem
 Impulerit Solymam, sacrasque accenderit iras;
 Quid clarum pietate virum tot adire labores
 Suaserit, ipse Deo quare succensuit æther,
 Quæ miseris ventura salus, qualique litandum
 Supplicio, priscumque nefas cervice piandum.
 Distractos sileat Musarum pagina currus
 Hippolyti, miseri que truces Ixionis orbes,
 Et fixam scopulo Andromedam, pœnasq; Promethei,
 Aut Tityi ferale jecur. Iam nostra reposcunt
 Innocuum peccata caput, generandaque fines
 E solbunt decreta suos. En proditur orbi
 Progenies æterna Patris, preciumque nefanda
 Proditionis

proditiōis habet tanti cōsilia magistri.
 it scelerum merx ipse Deus. pars inclita mundi
 tenditur, & toto pignus venerabile cælo,
 totque operum viles cit honor. mercabile Numen
 prostat, & hac audet servus de sorte pacisci.
 cessit avaritia pietas, sacroque furori
 religio. nec jam blandi documenta favoris
 oscula sunt. etiam speciem mentitur amantis
 cultus, & infidis candor complexibus hæret,
 implicitasque dolum patitur. quid stringis Idume
 fontes à labæ manus? quid corpora ductas
 sacrilega captivæ manu? cur crimina testis
 congeris? atque emptæ fundis mendacia lingua,
 it fingis peccasse Deum? summoque Tonanti
 Accinis infames templis s'adentibus ausus?
 Heu, captivus abit, quo solum vindice terris
 Libertas ac vita datur; tenebræque datorem
 Eternæ jam lucis habent. latet abditus atro
 carcere, & ingrati queritur tot crimina mundi;
 Dumque reos toto passim circumspicit orbe,
 se cunctis cupit esse vadem, spondetque redemptor.
 Ille Palestini metuenda palatia regis,
 sacratosque lares, & prisco dissona ritu
 tecta subit, rigidique audit suffragia juris,
 Et culpæ momenta sue; pavidumque tribunal
 Dum videt, & trepido damnari iudice causam,
 seu victus, ratione filet; lenique modestus
 Quilibet ingenio subigit, spernitque ferendo.
 Nec satis est magnis aula rectoribus ipsum
 Dissicuisse Deum. salibus Vesania ludit,
 Lascivisque jocos populus, milesque profanus
 Ludicra sceptrâ parat, despecta que purpura Regem
 Arguit, & viles commendant regna corona.
 Intere à indigno crudelis dextra flagello
 In miseros artus, damnataque tergora sævit.
 Verberat improbitas, petulansque ferocia nudum
 Lancinat;

Lancinat; Et ne quid sceleris restaret inausum,
 Aut ignominia, aut poena pars ulla vacaret,
 Ora manusque olat, pulchrosque amentia vultus
 Conspuit, Et secum scelerata insania certat,
 Et nescit his tanta modum, cumulosque malorum
 Congerit, atque suo applaudit Judaea furori.
 Scilicet illa sui magnus Servator amoris
 Communes vult esse notas, ut venditus ipse
 Nos redimat, vinculusque exolvat corpora vinculis,
 Absolvatque reos insons: ut proditus orbem
 Fraudibus expediat: ludibria passus, hororum
 Feneret ac fama titulos, aeternaque laudum
 Nomina: captivosque, etiam captibus, Olympo
 Vindicet: ut nostras regalis adorea frontes
 Cingat obans: regesque sibi, dominoque triumphos
 Affociet: donet pavide solatia menti
 Sollicitus: lachrymasque meis abstergat ocellis,
 Cui lachryma fluxere prius: gemitusque piorum,
 Quae gemuit quogue voce, lebet: flagrisque repella
 Flagra suis: damnet malesani opprobria mundi
 Maestas exposta jocis, tantique doloris
 Scena per infandos decurriat letior actus.

Cernite pendente fatali ex arbore Christum,
 Isacide, spectate trabem, quae nobile pendet
 Hebraei columen generis gentisque vetusta
 Unica spes, spectate virum, quem templum, sacerdos
 Victimamque, Et veteris referunt praeludia secli.
 En, qualem moritur mundi consorte Redemptor,
 Latrones inter medius, sublimior illis
 Tollitur, ut possit credi sceleratior illis
 Stat gem nos inter pietas spectata Photinos;
 Justitiamque pater socius immixtus inerrat
 Criminibus; damnatque locus, poenaque theatrum
 Quem caelum peccasse negat, perfossa trabali
 Membra rigent clavo, dissentaque brachia signum
 Amplexantis habent, peccantem invitat Apellat

Dextera

xtera, sed nondum recutitum blandius ad se
 ha vocat populum. facilis clementia cunctos
 licit, & gessit peritura parcere turba.
 q̄am capitis subsidit onus, cervixq̄be remissa
 annuit; & prono nobis fert oscula vultu,
 u propior laturus opem: q̄bām vulnere fœdant
 iciferos truculent a pedes: q̄bām vertice celfo
 ria & recundam circundant spinea frontem,
 adibrium, Judæ tuum: q̄bām mortua numen
 imina dissimulant, humiq̄be in imagine serbi
 tens diuina latet: q̄bām se finit esse ministrum,
 amq̄be minor vult esse Deo, q̄bem maximus æther,
 nec fulgens cum Patre parem fastidiet aula!
 is decuit fatis, per tot discrimina rerum,
 d Superos aperire viam. Proh, q̄bisq̄bis Olympi
 umma petis, sc̄tate Ducem, cui pallida mortis
 eturpat faciem facies, horretq̄be cadauer
 p̄plicio, nudumq̄be latus transverberat hasta.
 q̄b̄ stillat per membra cruor, q̄bo sanguine tristis
 ra rubet, primi facinus fatale parentis
 xp̄piat, & pellit, q̄bos intulit ille, dolores.
 lic precium, pro thure, datur, placataq̄be reddit
 umina, & aduersa solbit formidine mortis
 allentes animas. hoc sum: ne desinit agris
 Eternum mansura salus, Erebiq̄be fugatur
 horror, & æthereus signat noba federa rector.
 Attica centenis fument altaria tauris,
 Aut Agamemnoniæ ferrum crudele puella
 æbiat in jugulos; humano sanguine gaudens
 Taurica barbaricus deposcat Cynthia cades;
 Absint Tantalida fratres, & Jasonis uxor,
 q̄beq̄be sibi sinxit miserorum fata vetustas:
 Tu fidei Crux summa meæ es, tu sola labantis
 Præsidium, tū certa meis solatia fatis
 Sufficis, una meæ requies placidissima mentis.
 Tu, veteris medicina mali, tot crimina sospes.

Ablus,

*Abluis, & rigida damnas suffragia legis,
 Et formidatas inferni principis iras,
 Cocytumque, Erebumque domas. O funus amicum
 O lethum vitale piis, ô grata dolorum
 Commoda, sperataeque neces, ô apta medela
 Vulnera, quique ferent magni nobis gaudia luctu
 Exhilaret qui corda dolor, miserosque relaxet
 Pœna reos. in qua Superum clementia vitatrix,
 Iustitiaque rigor coit, & sapientia summi
 Regis adorandos aperit consuta recessus.*

*Atque ea dispersa Solyma dum parte geruntur
 Autoremque Deum, regnatoremque profundi
 Præsentit Natura pati, perterrita vultus
 Abdidit, & totum tenebris insolbit Olympum,
 Absolbitque reum. media Sol luce coruscans
 Occidit, & subitis mœrens expalluit umbris,
 Et Christo moriente suos abscondit honores.
 Ipsa etiam vastis tellus tremefacta cavernis
 Horruit, & scelere se dissentire nefando
 Esse palam voluit cernas delubra moveri
 Supplicio percussa Dei, suspensaque celsis
 Fornicibus cortina nobis discessit hiatus.*

*Maxime fatorum domitor, semperque bigentis
 Imperii, vitæque pater, magne arbiter ævi,
 Christe, jaces; vitæque & grati luminis experts,
 Hæc quoque supremæ pateris dispendia fortis,
 Informesque plagas. jam te mortale sepulchrum,
 Et lethi funesta domus, secretaque mundo
 Antra tenent, gelidoque rigent tua corpora saxo.
 Hic misero concessa quies, hæc meta laborum
 Parte stetit, pœnaque modus. Tu, squallida quisquis
 Tecta times, tacitosque lares, umbrasque silentium
 Hoc tumultu mirare Deum, tantique cadaver
 Principis; & tali pudeat differre magistro.*

*Exstruite aratos obices, adsolbite rupes,
 Improbæ gens, cingat captos custodia manes,*

Sollicitusque

Illicitusque pavor. circumstet fulgidus are
 tiles, & armato jaceat custode sepultus.
 Non patitur morum pietas. cui cuncta creandi
 is primæva fuit, nec de lassata potestas
 domuit deforme Chaos, vultusque latentes
 ruit, exuli pandit sacraria Ditis,
 erque domos Erebi, per ineluctabile fatum,
 tartareosque lacus, loca nocte silentia latè
 ternit iter. non humana molimina dextra,
 Non obices tenuere Ducem. laxata patefcunt
 atria, neglectisque patet custodibus ather.
 sic illum periisse jubat. sic profuit orbi
 tot pœnas sensisse badem. stetit obside in isto
 elligio, terrisque redux dum, redditur, unus
 allentes Stygiis animas emancipat umbris.
 Nec jam vana fides redidit vulnere Christi
 aspexit, aut tali dubitat se credere vati:
 Qui post tot casus, post tot dispendia, cædes,
 lagra, neces, diraque crucis crudele theatrum
 exolvit se morte sua, rursusque resurgens
 ublica jam partæ dedit argumenta salutis.
 succubuit mors victa Deo, damnataque lethi
 causa fuit, cessit titulo Lex dura minaci,
 Et didicit peccata pati, morituraque tandem
 Corpora tam grandi sperant sub vindice vitam.
 Quàm felix fuit illa dies, quàm latior astris,
 Et circumfusa liber caligine latè
 amicuit populis Titan, dominoque potenti
 Assurrexit obans. decuit cum Sole renasci
 iustitiæ jubar, & magno de lumine lumen
 as fuit hos ipsos luci donasse triumphos.
 Hæc regni lux prima fuit. nec pro i nâ solum
 Adventu nituere Dei; sed totus ab ætæ
 Nubibus exuitur Libanus, Iudæa renidet,
 In solitosque Sion radios Davidica vibrat.
 Nec tumulos res tanta latet. turbata cientur

Tartara

Tartara, & imperium non dedignata sepultos
Terra dedit, priscæque objecit corpora luci,
Et Solem desbet a pati rediere sub auras.
Vos testes estote nurus, paribusque sorores
Vocibus, & quotquot portatum balsama matres
Venistis, myrrhamque piis aspergere membris.
Vos fractos tetigisse obices, semotaque saxa,
Et vacuum stupuisse locum, sine corpore sedem,
Credimus, & tanti famam vexisse laboris.
Per hos exanimi rursus data gaudia mundo,
Et solamen habent populi. Vos cœlica prima
Nuncia, & athereo reparatam vindice cladem
Diditis in terras. Vestri dispendia sexus
Sensimus, & peccans fatalia tempora mater
Prima tulit, tetricosque dies. nunc munere Vestro
In melius gaudent iterum se bertere fata,
Feminaque ut mortis, sic altera nuncia vita est.
Transmittunt seclis datum commenta futuris
Femineæ virtutis opus, quod præscia fati,
Shaserit imperium Tanaquil, traiecerit undas
Clælia, tot cupidos uxor castissima sola
Traxerit arte procos, Latiis Cornelia portis
Vexerit illustres armis spoliisque superbos
Scipiadas: vobis debet præconibus ætas
Postera, hos sacros inter facundia cœtus
Tollet, & æternis donabunt carmina fastis.

At nunc humanos humili de pectore sensus
Excute mens, terraque satur, Christi que malorum
Sidera, & athereis habitatas mentibus arces
Concipe. quid cessas vili secedere mundo?
Te sequor, asserta gentis decus, & tua fixis
Pone premo, qua summa patent, vestigia plantis.
Fastidit ur humus, magnisque illustrior ather
Annuit auguriis, & dum tibi sceptrâ parantur,
Christe, & adorandi toti decerneris orbi,
Et æberis, terrasque super, sublimior astris

Toller

leris, & dudum promissum ordiris honorem,
 gna tibi, sed prisca, patent; regisque capeſis,
 erno sed jure, decus. spectate triumphum
 ristigena, qualisq; redux conscendat Olympum
 dor, & exuti spoliis Acherontis onustus,
 cupet augustam titulis regalibus athram.
 cii partes dirimunt tellusque polusque.
 sequi locus illa prior, sed dignior ille
 terii decorisque fuit. quem spreberat illa,
 capit. nec jam lachrymis perfusa madescent
 mina, non lachrymis gemitus, non luctus inerrat
 ribus; aut nostræ præstat vadimonia culpæ.
 claram nobis ambit honos, & fulgida cæli
 ria, & Angelicis speciosum cœtibus agmen
 adiat splendore virum. fremuere leones
 mulidis, sociisque Ducem traxere lupatis:
 nc supplex natura behit, nubesque ministrat
 rerum officiosa parens. sedet ille, ruitque,
 a surgit Tarpeia domus: sed sidera traxat
 er, & inferius positos sibi subjicit axes,
 quicquid mortale fuit. captiva per urbem
 mina barbarico videas insfrendere vultu,
 q;be catenatos lentè procedere Reges.
 Regem, dominumq; Erebi, & Phlegethontis abari,
 iminaque, & sebo minitantiæ fata flagellos
 aque obitus Superumq; truces lex nunciat iras,
 t sua terga trahit. cingunt bis tricia lauri
 mpora, bel q;berni ludunt in frontibus orbes,
 aq;be triumphatis nectuntur gramina rostris.
 ic orbis pro sorte datur, sunt præmia cæli,
 rarumque plage; tituli Regumque Ducumque,
 us laudi cognata patris. dat munera rector
 sonius, numeratque suis sessertia castris.
 nos eterne solantur munera vite,
 merces datur ipse Deus. pax, regna, voluptas,
 oria, libertas aomino donantur in illo.

Agnosce siue tuos, Princeps venerande, penates?
 Hi sunt, quos toties odiis vexatus acerbis
 Patre tuo monstrante petis. penetrabilibus istis
 Sors nobis promissa latet, tot vota tuorum
 Excipis, & quamvis celsa regione locatus,
 Afflicte tamen usque cupis miserescere gentis.
 Hic tua difficilem vitis clementia patrem
 Lenit, & ingentes orando mitigat iras.
 Hic Regem te, Christe, geris, præfrecta tyrannis
 Colla domas, sceptroque potens ultore coerces.
 Hic sapiens fluctus, tempestatesque futuras,
 Et populi tot fata tui moderaris, & inter
 Classica, bellorumque minas, regumque furores
 Conficis electa tranquilla silentia turba,
 Alcyonumque dies. illinc perculsa tuorum
 Pectora, & ingenti fractas formidine mentes
 Afflasti propiore Deo. nobis reddita ab alto
 Vis animis, sacraque piis præcordia flamma
 Incaluerit viris. fundit facundia voces,
 Muta prius, discitque loqui. timor exulat omnis
 Seque paludatis infert fiducia tectis,
 Præsidii securus sui. bisseña per orbem
 Corpora sub gemino latè dum Sole vagantur,
 Innocuum virtutis iter, cælique recludunt
 Delitias, tenebrisque insuetam affundere lucem
 Occipiunt, cunctisque ferunt tua nomina templi
 Tot circum delubra silent, nec credulus error
 Tercentum tonat ore Deos, Hecatenque, Iovemque
 Stultæque tergemina veneratur saxa Diana.
 Displicet improbitas, gaudet cælestibus ausis
 Pro te quisque mori. pudor est plus pendere vitæ
 Quàm fidei decreta tua: laus unica sperni est,
 Nec placuisse sibi: laus altera, si vernere, quicquid
 Despiens exposcit amor, vel turgida fastu
 Ambitio, vel quod rimatur fraudibus aurum
 Dira fames. sic tota tuis natura renasci

peris studiisque potest, & numine plena
 bibit aethereas mortali in corpore curas.
 Salve fiderei proles aquae & parentis.
 tandem, rediture, redi. da cernere cultus
 se tuos, nubesque inter libratus & axes
 tremum hunc, Rex magne, tui concede laborem.
 timida decrepito dicta suffragia mundo,
 scelorum formas, vitasque, & crimina disce.
 Index discerne reos. clementia partes
 peragat mens justa suas. sapientia totum
 cunctat opus. vasti cieat spatia undique mundi
 extra potens. reddat pelagus, quos abdidit undis;
 neresque domos & caca habitacula pandat
 rra parens. coeant clari cum paupere fascis
 m fulgore togae. subsidant arma potentum,
 ut pateant fraudum porta. tua vulnere spectent,
 ui fecere, rei. timeant oracula, quotquot
 sprevere prius. sic tanti scena theatri
 partes abeat geminas, vitaeque necisque
 biter aeternis claudas hos finibus actus.
 Interea decreui tibi dum tempora differs
 spice, quae mediis tua jam jactatur in undis,
 criste, ratis. compefce. Notos, infestaque transstris
 quora. tu nobis tanta caligine rerum,
 pro Polluce mica, nobis pro Castore fulge;
 t per noctibagos errans tua cymbula trattus,
 cyllaeos inter scopulos, interque Charybdin,
 cunctum serbet iter. disbusa aplustria puppis
 collige, distractosque duces concordibus uni
 genis. pacem dona rectoribus orbis,
 t quos non thalami, placent tua vulnere, Iesi,
 mortis sors dura tua. sociata perennent
 ilia mixta Rosis, aeternaque federa jungant
 errarumque marisque Deos. Tu flectere Reges,
 u solus lenire potes, tu mitibus iras
 consiliiis dictisque domas. Haec vota Redemptor,

*Has audi, Deus alme, preces; magnique tui
Borbonii, Regisque tuo de nomine dicti,
Prospera compositis decurrant secula bellis.*

*Serenissimo, Potentissimo, Invictissimo-
moque Principi,*

C A R O L O I.

DEI GRATIA

Magnæ Britannia, Franciæ & Hiberniæ
Regi, Fidei Defensori, &c.

Q Vem paci servant Superi, Mars commodam
armis,

Et belli studiis vult Soror esse pium:

Quem regni præcepta Parens, exempla Vetustas

Edocet, ac cœlo destinat alma Fides;

Accipe regales, *Princeps Auguste*, triumphos.

Et facilis Musas sublevet aura meas.

Cum legis effusus in publica vota Britannos,

Hæc eadem Belgas dicere crede tuos.

In Batavis pudor est, Regem Dominumque creat

At fas in Batavis sceptrâ Deosque cani.

BRITANNIA TRIUMPHANS,

ive in Inaugurationem Serenissimi ac Inuictis-
simi Principis CAROLOI I. Dei Gratia,
Magnæ Britanniae, Franciæ & Hiberniæ Regis,
Fidei Defensoris, &c.

Anglia, quæ triplici distinctum murice Regem,
Nec simplex veneraris ebur; cui mitis Ierna
Exiit agrestes animos, & regia Nerei
rêlois famulatur aquis, medioque natantes
rcades Oceano, & gelidi confinia mundi:
i qua tuis unquam respondit purpura Botis,
ut meruit diadema colli, placataque terris
expandit faciles Disum clementia vultus,
unc sacrum tibi crede diem, quem fundit ab Ortis
etior & lentis Pyrois producit habenis,
ec cupiat meruisse mari, tristiq; serenum
empestate tegi; quem cum subduceret astris,
estinat augustis rerum Natura triumphis.
on Regum jam busta queror, Tamesisque dolores
ggerit, aut nigros perculsa palatia peplos,
æstaque ferales deposcunt limina taxos.
et faciles fulsere faces, nec læva Britannis
strameant. damnat patrios Saturnius ignes,
solis fatale jubar. Tibi pronus Erichtheus
annuit, & sociâ fulgens cum conjuge Cepheus,
etque Ariadnea radiant ad sceptrâ coronâ.
um chelæ posuere minas? num sæbus Orion
corrigit audacem cæptis ingentibus ense,
munit regale latus? num Manalis ursa
antiquo custode caret? Regique recenti
ilitat Artophylax, & tardi cura Boota?
plausus coiere poli: quaque adspicit Austrum
bion, aut Scythicos Thule timet ultima fluctus,
orridaque arcanis se Scotia saltibus abdit.

*Ingeminant sua vota Dii. disulsaque cælo
Sic licet, & medium Tellus distermineat axem,
Cum superis gaudere cupit: nec sola Deorum
Gaudia tanta putat. potius sibi debita credit,
Quæ Caroli sibi Numen habet; tantoq; triumphans
Esse studet potior, quanto est vicinior astro.*

*Quis mihi magnorum penetralia pandere satum
Audeat, & sacrâ percussim Menade pectus
In furias Thymbræus agat? quis torrida dudum
Labra Caballinus dabit immerfisse fluentis,
Et solitas promittet aquas? dum personat aulas
Irrequieta chelys, fidibusque aptata Latinis
Barbita trans vastos fundunt sua murmura fluctu
Et concors sociis arridens Belgica terris
Præsumit me hæc loqui, regemque creari
Virtutum sine teste vetat. Non abnuat amnes
Calliope, cum docta canunt commenta Serenam,
Et Pelusiacæ turgent Stæicone Camæna,
Et Latii cantatur apex aut templa futuro
Assurgunt Tiberina Duci: seu Mallius annum
Consul init, Geticisq; insignis Honorius armis
Grandiloquo præcone tumet; vel letior æther
Adspicit Arcadium, vel magni fata Probrini,
Et decantati trabecæ miratur Olybri.*

*Isthmia Thebanos meruerunt gaudia cantus,
Et palmæ laus tanta datur. dum clausibus Aulis
Feret, & imperium geminis concedit Atridis,
Mæonidem furor iste rapit. Spectacula Poëtas,
Cæsareæque cident epula, strepitusque theatri,
Et plausus Cæcæ, & libentes cæde saburræ.*

*At Tu, qui Borei flectus moderamina ponti,
Quem Dominum supplex Rutupinum littus ador
Quem Scotus Pittusque colunt, & mixta feroci
Saxone gens; cepto adspira Rex magne labori,
Et Musis da vela meis. sine numine Numen
Cantari cortina vetat, laudesque Deorum*

ceptas fabor ipse Deum. Tibi stemmate longo
 descendit regalis honos, atque ordine fati
 gna meant: semper dignus cum fascibus haeres
 ascitur, & simili lassantur prole curules.
 ut Reges generaris abos; nec sola paternos
 ondecorat fortuna lares. tibi sexus uterque
 ont inuat tam grande decus, Tyrioque superbit
 murice magna parens, Gothico qua splenduit osiro,
 t bellatori debet primordia Cimbri.
 ter sceptrum puer graderis, dominosque Trionum
 d spectas, quocunque vides: amplexibus haeres
 ceani terraque Ducum. tibi basia fixit
 arrhasi reg. na poli, te sustulit ulnis
 egum prima soror, regum gratissima terris
 ilia, & augusti genitrix, nulli amula, Regia.
 t Pater aeternae ramis insignis olivae
 micat, & triplici frontem superinduit auro,
 t nato noba fata parat. glacialis Ierna
 additur imperiis; nec jam Solvatus ultra
 terminus Albionis, fortis, exstructa Sebero
 aenia divisi spectant rectoris habenas.
 lum pacis honos, & non violenta potestas,
 t populi secura quies, laudataque regni
 tia & innocui secernunt regibus anni.
 ic placuit defensa salus; nec jura tueri
 Armata solvere manus; tunc, commoda jubet
 ublica, cum ferrum siluit; dum classica nescit.
 Tranquilla se mente videt: caelestia lustrat,
 cui telus sua visa satis: diffundere verum,
 Non fasces, pia cura fuit: generabilis una
 bicit virtute metum: nil debuit hosti,
 Nec placuit post bella fides, tutusque cruore
 Libertatis amor; qua duro milite posset
 Extorquere ferox, potius tentavit inermis.
 Tu fasces ordiris obans, & posthuma mundo
 Sceptra probas, tantoque carens jam Rege Britannus

*Vix sentit mutata suæ moderamina gentis.
 Sic ubi librato fessus subduxit Olympo
 Brachia, & effatus tremuit cervicibus Atlas,
 Maximus Alcides humeris nutantia fulsit
 Pondera, nec cœli securius alta pependit
 Machina, nec tremulos expavit Iupiter axes.
 Aut beluti patriis ales Titania bustis
 Nascitur, & veteris fugientia secla senectæ,
 Membraque vernanti reparat longæva iuventutæ;
 Iam capitis plus fulget apex, jam letior auri
 Pingit colla color, selectaque thura Sabais,
 Et Cilicum redolet messes. stupet obscurus omnis,
 Et volucrem miratur Arabs. illa ocyus Ortum
 Respicit, ac Solis thalamos, rursusque renascens
 Inchoat auspiciis primos melioribus annos.
 Talis in augusti priscos genitoris honores
 Mitteris, & proavum fecunda morte favillis
 Clarior exurgis Princeps. exultat Elisa,
 Pulsaque majestas Nemetum, magnique propag
 Borbonii sociis adglutinat oscula sceptris.
 Scilicet in regis pariter blandasque mariti
 Conspirat fortuna vices, ut regibus orta
 Augeat hos iterum soboles, æternaque crescant
 Imperia, & simili decurrat sanguine sanguis.
 Illa Tibi patriis reges virtutibus auctos,
 Henricosque dabit, quos Martius excitet ardor,
 Hesperiiisque ferox odiis accendet Eryx.
 Hi gladios, Rex magne, tuos, atque obsita longo
 Arma situ, residesque acuent in prælia gentes.
 Hi ditis vexilla Tagi, Bætimque superbum,
 Cesareasque aquilas, spoliisque induta suorum
 Agmina, Vangionum petulantem fascibus Istrum
 Pannoniosque ad bella cient. cognata rependet
 Damna nepos, nascensque piis ex osibus uitor
 Vittæ Palatine repetet Capitolia terra.*

Post titulos, gentisque decus, stirpemque Deorum

Omnium

Ominibus fabere Dii tibi Parca futuros
 Promisit presaga thoros, natamque Capeti
 Despondit cunis Lachesis. tunc fœdus Iberi,
 Et regum simulatus Hymen, sitæque Tonanti
 Displacere faces. risit connubia Clotho
 Iatica, & Austriacos satis expunxit amorès.
 Omnis in angusto depinxit Gratia vultu
 Regales veneranda notas, blandumque tueri
 Iussit, & innocuo perfudit verba sebero.
 Adstitit, & teneras socians Concordia dextras
 Inanimes bobit populos. excepit alumnum,
 Audaci Bellona sinu, suspensaque patri
 Arma ferens, strictos placidis pro falcibus enses
 Stendit puero. Cattorum è littore missa
 Libertas Batabum, Hesperis erepta triumphis,
 Accendit Martis rabiem. pro pignore tanto
 Explicuit cunctos belli Sapientia casus,
 Et lituis præcepta dedit. tunc sanguine junctis
 Promisit faciles ventura in prælia dextras
 Imber, & imprimis acuit vagitibus iras.
 Quam tunc læta tuis facies, quæ signa futura
 Mortis, & inspectis præsagia legit in extis
 Lugur, & excelsa cecinit documenta iuventa
 Magni præcepta patris, jam iussa modestus
 Exequeris, dignumque putas rectoribus orbis
 Pueris voluisse regi. mandata daturus,
 Quæ capis, quantumque aliis præcellis honore,
 Referri virtute cupis. cui munera vitæ
 Debet natura diem, submittere sese
 Audet amor, morumque libens concedit habenas.
 Non molles fluxere dies, aut marcida luxu
 tia, sed lentos protraxit inertia Soles.
 Non te degeneri Menas stipata caterba
 Accipit comitem, nec bellus lyncibus Esau
 Accipit adorandum populo caput. improba nunquam
 Vera porrexit Circe, nec fœda Calypso

Possedit teneros vitiiis regalibus annos.

Ipse per umbrosos saltus & tesqua ferarum

Deduxit iuvenem genitor, cum roscida multum

Purpureis Aurora genis præberet Ortum:

Aut celerem raperent invisæ crepuscula Phœbum

Essaque Hamadryadum gelidis se conderet antris,

Faunorumque cohors. quoties tibi Delia dextram

Instruxit jaulis, frondosaque Manala linguens,

Et juga Taygeti, pharetram suspendit & arcus

Ex humeris. quoties docto venabula nisu

Fixit in abersi fugientia tergora cerbi.

Mox spumantis eq̃si fodiens calcaribus armos

Ante solas per prata Notos: nunc sistis euntem

Ocyus, & duris inflectis colla lupatis,

Aut gyro properare doces. generosus habenis

Affurgit somipes, dominique superbus honori.

Infremit, atque animos regali à pondere sumit:

Promittit tibi sceptræ labor, securaque belli.

Tempora venturi q̃bondam præludia Martis,

Et pugne simulacra docent. ut torq̃beat hastam:

Consilio librata manus, q̃ba lege macheram

Stringat, & auratum subnectat pendulus ense:

Balteus, aut clausus defendat abene a vultus

Cassis, & invisitæ majestas militet armis.

Sic prope Barbaricæ Rhodopetæ flumina Thraces:

Odrysius defudat obans, & prima capessit

Bella puer, format q̃be suum præceptor Achilleus:

Thessalus, & peltis nascens adfuescit Amazon,

Spartaq̃be primæbos gladiis exasperat annos.

Nec minus Aonia tanta se condere gaudent:

Mente Dea, tacitosque aperit doctrinæ recessus,

Et solius sua fata legit: quam blanda vacillet

Excelso fortuna loco: quibus occidat ausis:

Imperii surgatque decus: quæ tempora paci

Commoda, quæ lituos: q̃bos negligat hostes,

Quos metuat mens cauta Ducum: quæ fœdera solis

Quæ credat temerasse nefas; quæ causa rebelles
 Armet, & audaces frangat Prudentia motus.
 Tota per antiquos solers industria fastos
 Ambulat, & claris iudex præconia factis
 Commodat, at vitium regali vindicat irâ.
 Suspicitur mentita virum regina, furorque
 Imperit, & magna metuenda Semiramis urbi.
 Diligitur Cyri probitas, gravibusque decorum
 Moribus ingenium. terret fors ultima Lydi
 Infaustis arsura rogis, & fœmina nato
 Inferias irata parans, utresque cruentis,
 Ergoraque injustas circum libentia sellas.
 Persecus ut Danaum ductor subterterit urbes,
 Et fugiens sua fata gemat, miraris, & acres
 Thermopylas, Grajūq; duces. non emptor Olynthi,
 Non Pelæ placuit stomachus, spreitorque Deorum
 Laomedon. damnas Priami responsa potentis,
 Eneamque probas, suppositaq; corpora patri,
 Et lata pietatis onus. Tibi raptâ Sabinus
 Pignora conqueritur, violatq; iura theatris
 Persuadet promissa fides. quam bilia regnis
 Semina monstrabit Tanaquil; quæ robora sæptris
 Conferat, ac Divûm firmet reberentia fasces,
 Egeria secreta docent. cibilia mœrens
 Bella legis, patrioque undantem sanguine Syllam
 Despicis, & lafos parvi Rubiconis ad amnem
 Romulidum Latique Deos. plus causa Catonis
 Arrisit, bellansque gener; Pharsalia quamvis
 Vexerit immeritis soceri vexilla triumphis.
 Nam Gracchos, Mariosque, & fastidire Cethegos
 Incipis, & querula subnixos plebe tribunos:
 Sed præclara tenent animos exempla, Camilli,
 Scipiades, Deciique duo, totque inclita bello
 Nomina, cunctantes Fabii, punitus Iartas,
 Emilii, Paulique, duces: patiensque laborum
 Hannibal, & pæteris splendor Germanicus avi.

Inde per anales, atque ultima secula raptus,
 Per gentis monumenta tua, proabūmque labores,
 Romanas aq̄ilas, & formidata Britannis
 Arma stupes, magno domitas sub Casare gentes,
 Et totum signis stratum vitticibus æq̄or.

Adspicis iratam Morinum de littore Tethyn
 Ausonios transferre Deos, Tiberinaque longe
 Rostra triumphatis Latium confundere terris.
 Adspicis, ut Tuscos peregrino gramine pascat
 Cornipedes Italiam ductor, tua scindat aratro
 Arva Ligur; victorq̄e tuis det jura Quirinus
 Damnoniis: pandat Siculis navalia portus
 Iccius, & Latias doleat Sabrina secures.

Quid procul externo ballantem exciserit Albi
 Saxona; q̄æ q̄fondam vicinis gentibus ira;
 Quid Scotus Pictique fremant; cur improbus ens
 Tinxerit hostiles cibili sanguine dextras;
 Indigenasque tuos fallax exegerit hospes:
 Ut patria vires magni fregere penates:
 Ut serò coiere Rosæ, fatalia belli

Symbola & indomitum placarint oscula Martem
 Prisca Caledonios aperis tibi fama recessus,
 Et bellatores populos, inimica Garumnæ
 Flumina, vicinis erepta palatia Gallis;
 Normannique trucidis furias, & subruta Cambriæ
 Imperia, & veterum repetentes jura Siluras.
 Iam fera Massagetum soboles, & Concanus atrox
 Desictos tibi dictat agros, nec bella furentis
 Desmonii facinusq̄e probat. tibi reddit Iberos
 Arthurius dominosq̄e Senus fastidit Iberos.

Hos ubi per populos æternaque nomina factis
 Ire libet, stimulos illinc tibi subdit Ierne
 Bellipotens; illinc pugna monumenta ministrat
 Albion; hinc rigidum Borea porrectus in axem
 Grampius, audaci q̄æ sit fiducia Scoto,
 Edocet. Omne tuis aliq̄uid virtutibus addit

Exem

exemplum, formatque Ducem prælecta vetustas.
 Quid si prisca suos nesciret pagina reges,
 tu regnis præcepta dares; tu prima regendis
 forma fores populis: tu digni Principis artes
 expedias, firmesque nobis subsellia iussis.
 respicit æquales regum tua purpura Voces,
 ut cælo parere cupit; quævis flectis habenis
 imperium, subdis Superis, unoque Tonante
 dum minores, uni titulos submittis Olympo.
 tuic regnas, quem regna timent: cui cruda tyrānis
 concedit, pauidique abscondunt ora Nerones.
 Nec parere Deo pudor est, cum terra polusque
 parendi sine lege ruant, et tuta perennet
 Regia, quæam fulcit pietas, et conscius horror
 Numinis, ac sacro supplex reverentia cultu
 sic cælo terraque places: et sidera Princeps (ther,
 Blanda refers, precibusque tuis se accommodat a-
 Et faciles in vota Dii. Tua moribus atas
 Mentitur senium, et pleno spectata theatro
 Vita fuit, bulgique legit suffragia virtus.
 Præcipit ancipites rerum Prudentia casus
 Fortunam ratione domans, et probida sorti
 Nil debere cupit. dicat consulta magister
 Usus, et antiqui repetens moderamina seculi
 Consiliis ordiris opus. Clarissima lux est
 Virtutum sub rege novo; nec publica recti
 Cura latet. multum teneris sibi spondet ab annis
 Vox populi, et primo Prasagia sumit ab ostro.
 Nec tibi iussa placent, mandataque dura regentum.
 Quæ reges fecisse piget. dum legibus orbis
 Exigis obsequium, factis constantibus anteis,
 Quoque Vocas, rex ipse præs: nec cuncta licere,
 Quæ possent libuisse, putas: et beniamque nefando
 Prætexis sceleri, aut peccans impune tribunal.
 Ius populi commune tibi est: debincit honestas.
 Una ducem civesque tuos: discrimina solum

Majestas sceptrumque facit. sic iussa capeſſunt,
 Quos gaudes feciſſe bonos; dominumque verentur
 Sed recti ſibi lege parem. Qua regibus itur,
 Ire times: faſque eſſe putas, ea poſſe potentes,
 Quæ voluiſſe neſas. ſocium te deſtinat aſtris
 Diſſa Themis; cunctaſque ferens velata per urbes
 Lumina, ſibi expers odii, blandique favoris,
 Vltiores ſclerum diſſrictos porrigit enſes,
 Libranteſq; manus. metuit regale bacillans
 Cauſſa forum; preciumque reſert, & mitia preſſi
 Sentit roſtra cliens. Tuque ô manſueta Deorum.
 Progenies, rigida damnans ſuffragia legis,
 Quæ deforme chaos, permixtaque fœdera pruden
 Diſtinxti, & placido donaſti fidera vultu,
 Alternasque neces & mutua prælia rerum
 Digeris, ô Baſti rectrix clariffima mundi,
 Eternique Iobis ſoboles, Clementia, juſto
 Quæ diſſare cupis, violentaque jura moraris,
 Hoc miſeris ſub Rege ſabes, tranquillaque maſſis
 Acceleras reſponſa reis. non ille rigori
 Aſſentit Torquate tuo; lumenque ſebero
 Expoſcat periiſſe patri. ſat longa ſurori
 Dat ſpatia, ingentesque moras, ne regna miniſtre
 Impetus, aut calidis bileſcat regia juſſis.
 Non ab idum pœnæ, aut diri vindicta cruoris
 Accendit præceps animum; non bilibus acer
 Succenſet bitis; aut magnis frena relaxat
 Gratia criminibus. formidat Principis iram,
 Quiſquis amat, materq; metus reſercentia ſceptri ej
 Nec ſimulatus amor. debellat dextra ſuperbos,
 Subjeclis facilis. Sic cum ſua murmura produunt,
 Et pavidas terrent irata tonitrua gentes,
 Obſtantes ferunt ſcopulos, Cyclopea nutant
 Saxa, ruunt àuræ celiſis de montibus orni,
 Parciſtur arbuſtis, pronoque papavera cõllo
 Tutæ latent, magnique exorant arma Tonantis.

at jurata fides sua nec promissa refringit,
 nec differre cupit: totâ dolus exulat aulâ.
 Itaque simplicitas, & quæ scelerata futuris
 periculis inhiat rabies, nec jura moratur:
 omne regnum sibi fraude paret. quæ spector Olympi
 ex Libyæ, sacras toties perjurus ad aras,
 oppeditat consulta, fugit, nec signa triumphans
 ferat in patrios tecum Romane penates,
 lentetque truces jugulis civilibus enses
 perfidus, angustoque Deos postponat honori.
 non animo dispar vultus, non dissona fronti
 tiora: blanda grabi residet sermone venustas:
 nec personatis inserbit mobile cœnis
 ingenium. graditur gressu veneranda modesto
 illa potestatis species, & splendida fulget
 ipantes inter Proceres. Velut æthere in alto
 nocturnos rutilans præcedit Lucifer ignes,
 strorumque choros; hunc circumfusa sequuntur
 sidera, & à tanto lumen sibi lumine spondent.
 pugnet cura vigil census, at mascula fœdâ
 struat avaritiam: non mentem effeminat aurum,
 que dat jura viris. O quantum iudice tali
 doctrina succrescet honos; ô quanta Camenis
 tia, quæ steriles iterum rebirescere lauros,
 Arnassio plaudente, dabunt. En clausa sororum
 intra patent, lentumque insitant præmia Phœbum,
 et pigra se tollit humo mens entheæ Batum.
 non fera præclaris paupertas incubat ultra
 ingenii, fœdoque jacet sub pondere Virtus
 obruta. Tu Batum, Princeps auguste, poetam
 in laudes facis ire tuas, stimulumque furori
 subdis & externo indulges tua nomina Belgæ.
 Nec regni spatia amplatui, nec semina belli
 prima canam. capti decurrat carminis ordo
 imperii momenta tui, librataque magnis
 Consiliis præcepta ducum. Nam maxima quamvis
 Expendas

Expendas arcana prior, tamen aqua monenti
 Auscultas, fidiq; probas consulta Senatus.
 Ille gravis senio, & sceptrorum fata revolvens,
 Regni librat onus, regisque negotia secum
 Dividit: ille lebes cæca Rhamnusfidis iras
 Negligit, ingentes superat: jam classica paci.
 Iam pacem præfert lituis. sic flectis habenas,
 Sic fati modus in sceptro est. Si numina spernat
 Impietas, & sacra Deum, tu vindice panâ
 Exigis officium: si credulus occupet error
 Incantum, meliora doces. non succubat armis
 Aut rigidis mens recta minis, sed vera monenti
 Submittit sua sensa fides. Ignobile si te
 Vulgus amet, crescis modicè popularibus auris;
 Si queritur sprevisse tuum est. Si bella coactus
 Aggrederis, magis illa times; tutissimæ res est
 Bellorum metuisse vices. si debita miles
 Ere petat, leni recreas araria censu,
 Nec sordes erectus amas. non pagina fisci
 Injustas sibi scribit opes, aut sanguine gaudet
 Suppliciiisque frui, miseri vel funeris optat
 Exubias servare sibi. generosa putantur,
 Quæ dat lucra favor, nec rex belligal amabis,
 Quod plebs mæsta dabit. tecum communia Princeps
 Gaudia, communes gemitus & commoda sentit.
 Quæ capitis fortuna, sua est; surgitque caditque
 Cum rectore suo, atque unâ se sorte tuetur.
 Nulla tibi irata rabiem Lucretia dextræ
 Imputat, aut casta dissolvit vincula zone
 Virgo dolens; nunquam sceleri tibi præbuit anfan
 Aerisusque tuo Danaën semovet ab auro,
 Regalesque preces tinuit. te vindice servat
 Lura thorus, thalamusque fidem. non ariæ nunqua
 Incluta fallaci subiit palatia gressu.
 Aut solium sinus abscondit: non purpura fūco,
 Non Veneri innuptæ fasces, non mitra puellis.

ut emptis grandes trabes cessere capillis.
 Salve magna Patris soboles, venerabile sceptris
 exemplar, Tyrio numen sub murice fulgens,
 iustis pietatis apex, cui pectore in uno
 omnia nascentis regalia dona tiara,
 tutumque choros cœlestium cura recondit.
 ande triumphales, Rex augustissime, currus,
 arpureamque apta chlamydem, præceptaq; fratrum
 sceptra cape, & sacra sublime coronâ
 unge caput; celsam gemmis abscondat Hydaspes,
 sariem, rutilent virides in fronte smaragdi,
 ditis spolia Oceani, bacæque nitentes
 textum radiis vincant fulgentibus aurum.
 dique concurrunt populi, ferensque viator
 Tamesin molitur iter, fremituque secundo
 illigit ipsa suas animosa Britannia voces,
 que timet priuata loqui. conspersa videres
 rata viris, pulchras alto de culmine passim
 spectare nurus, intentaque matribus ora,
 embraque Erythraeos inter speciosa lapillos.
 illigit æque vos aliquis sibi Principis annos,
 confert iuuenile decus, pudibundaque virgo,
 quem veneratur, amat; spernunt exalta loquaces
 cœla senes, facilesque colos & pensa sororum,
 unc gaudent neuisse diem, quo prisca Stuarti
 progenies magno decernit frena nepoti,
 ergeminamque uno claudit sub numine gentem.
 ceat hic mundi populis illustrior annus,
 quem regum celebrant thalami, sacraque tiara
 regni commendat honos. Vix lilia clavis
 discuerat Cytherea rosis, flammisq; Tuada,
 peregrè Paphis exarsit Sequana tadis:
 accedunt Veneri trabes, discussaque fasces
 flammea nobilitant, dominasque augusta secures
 rripit, & patrio majestas commodat orbi.
 lausibus accedunt Superi, radiantque corusco
 Lumine.

Lumine, Phœbeo jam cum splendore nitorem
 Confundit diadema suum. lux clarior astris
 Emicat, Et tatum nebulis absolbit Olympum.
 Hoc saltem Natura die: dum sceptra parantur,
 Cuncta nitent, mæstisque carens jam nubibus aër
 Adversos monstrat Rutupino è littore Flandros.
 Æolii ponunt fremitus Et murmura fratres,
 Nec Boreas pro more furit: pacata quiescunt
 Æquora, nec parvas Aquilonia flabra flagellant
 Hebridæ, aut timida latus implacabile Thules.
 At Tethys toto passim circumflua regno
 Ceruleum Tritona vocat; vocat ille natantes
 Najadas, Et mediis grandæbum Nerea poscens
 Orcadibus, tremulis mulcet bada cerula caudis,
 Reclori gratata suo. Plus sidera spondent,
 Et cunctis, Auguste, tibi jam mensibus æther
 Annuet; Et quamvis obliquo tramite currat,
 Dextra tamen facilis promittit Signifer astra.
 Inchoat æthereos Aries fulgentior ignes,
 Imperii sax prima tui, Phryxæaq; purgans
 Vellera, dum paribus motum discriminat horis,
 Vult omnes parere tibi. cum surgit ab Ortu,
 Te Tauri frons lata videt, dorsoque micantes
 Pleiades arentes humectant nubibus agros,
 Et mæstis dant pocula satis. Cum Castore Pollux
 Augurio meliore sabent, Et gaudia juncti
 Adgeminant ventura tibi. ferventia Cancer
 Brachia, Phœbea expandens cum lampade, regni
 Expandit decora ampla tui; Solemque moratus,
 Successus urgere tuos velocius ardet.
 Leniet ipse suas Nemea Leo torridus iras,
 At bellis fomenta dabit, nec sævus anhelos
 Eludet Cererem latrator Sirius æstu.
 Mitius ingenium Themidi est, quæ sedula custos
 Iustitiæ validis firmabit legibus urbes,
 Et credet fraudasse nefas, hac lancibus æquis

brabit cum jure diem, noctemque diebus
 æquans, solo vitium distinguet honesto.
 corpus innocuæ luttus vitabit Iernæ,
 nullus bipereâ nocuit cui sibilus aurâ;
 non homines diris ledunt afflatibus hydri,
 etaque tardigradus perreptat gramina bufo:
 ut mala sublimi suspendit aranea tecto
 edaleum subtilis opus. Tibi spicula Chiron
 pharetras arcusque parat, quibus occidat Astur,
 etque Cantabrica submittant arma phalanges,
 et domitus mansuescat Iber. quæ stella Decembres
 sperat, & reduci minitatur fidere, tali
 litescet sub rege Caper; nec Aquarius undas,
 ut in te gelidos armabunt frigora Pisces,
 Sic parent Convexa tibi, Superumque favorâ
 consociat se terra parens. submittit habenas
 totus obans, gens clara armis; duramque subactâ
 aupericem virtute domans, tua milite duro
 nunquam timidis munit tentoria castris
 bellatrix: geminas alto de vertice gentes,
 Quas Borea pars una truces, pars altera mites
 adspicit, ad tantæ poscit spectacula pompa
 transius, & patrii gaudens primordia regni
 commendat, priscumq; decus. quippe innatat undis
 Ebudum populus totum tibi mancipat equor,
 pugnaeque manus; & quamvis sæva Trionum
 citiora perpetuis damnet natura pruinis,
 dissolvunt tibi triste gelu, laxatque recessus
 Te, sua suos. veteres Piclus tibi deboret urbes,
 Et famulas fert Tina rates, nec Cimbrica rursum
 sceptrâ petat. sparsos generosa Britannia fasces
 colligit, atq; uni gestit submittere regi,
 Hic tibi lanigeras videas mutare bidentes
 Vellera, & excelsas protendere brachia fagos.
 Hic slannum tibi vena vomit, pallensque metallum
 Eruit, & terræ scrutatur viscera fossor.

Nec fallit, te rege, labor. Tibi Cambria messes
 Facunda tellure dabit, nec Saxonis ausa
 Ore loqui, damnat peregrina verba loquela,
 Inq. tuos prisco plaudit sermone triumphos.
 Turgida sed Tamesis vicinis ostrea ripis
 Exspuit, & magna belox allabatur urbi.
 Scilicet hi pariter te, Constantine, penates,
 Et Carolum genuere, Deos: hac regia mundo
 Intulit Augustos, aqua:aque nomina celo.
 Vos quoq., queis Scythica præbent cunabula gente
 Massagetaeque truces, animos vittusque ferarum
 Exuitis, Dominiq. fabens adsuescis Ierna
 Milibus imperiis. illi donaria cerbos
 Mitis, & ærii cælestia munera mellis,
 Insentis documenta cibi; tu reptile virus
 Exuis, & toto proscribis toxica regno,
 Ne nocuisse queas. admittit frena tuorum
 Occusus, fessusque tuis, Rex magne, sub undis
 Occultat Sol pronus equos, qua Virginis ora
 Excipit indigenas sub te rectore Britannos.
 Te supplex Aurora colit, ditesque Moluccæ,
 Quo classes abiere tue. sic clama per orbem
 Fama volat, geminoq. occurrit gloria Phæbo.
 Gallia regali conjungens sceptræ cubili
 In tua concordēs aptat præconia Voces.
 Consentit Tamesi Ligeris, Sabrina Garumna,
 Inibatque Ararim, Piſto gaudente, Tuada.
 Accedit Rhodanus, Dominaeque superbus honore
 Lætitiæ dat signa suæ, nec Sequana ripis
 Contentus rapidis Londinum ad solſitur undis.
 Te consanguineo Generantur Baltica nexu
 Equora, magnanimusq. Getes. tibi cimbrica Tethy
 Vota facit, repetensque tuæ connubia matris,
 Cognatasque faces, tecum communia tentat
 Prælia, & ad placidum disponit castra Visurgim,
 Cæsareasque accedit opes. iam Rhenus & Albis
Exiliunt

iunt : nondum fitti plausere Batabi,
 fobiique duces, infractaque pectora, Belgæ.
 At genitor, tali qui successore, Deorum
 oquio, & Superum fruitur felicior aula,
 am letus sua regna videt, quam Celtica gaudet
 dera firmari thalamis, spretoſque hymenæos
 plicuiſſe Iôbi ! Fortunatiſſime Regum,
 rarum ſublime caput, ſublimior illis,
 menſi pater Oceani, Tithonia viſe
 ula : nulla tuas violet fortuna tiaras,
 a thorum Lacheſis : ſuccreſcant regia mundo
 nora ; ſceptriſeros fundant palatia natos ;
 rbonioſque duces, bellatoresque Stuartos
 rturiat Regina tibi : ſolatia Belgis
 fice : magnanima reddas erepta ſorori
 peria : Auſtriaciſ ſinem decerne triumphis :
 q iterum extremas ſeriant tua fulmina Gades.

T V M V L U S

eniſſimi, Potentiſſimi, Inviſiſſimique Regis,
 GUSTAVI ADOLPHI, D. G. Sueco-
 corum, Gothorum, & Vandalorum Regis,
 Magni Principis Finnoniæ, Ducis Eſthoniæ
 & Careliæ, nec non Ingridiæ, Livoniæque, &c.
 Domini

4

i, quibus imperium eſt, tuque impavidiffime
 Maſors,
 Terra Palatinis per quem Tarſeſſia ſceptris
 cecidit & languent aquilis ultricibus ira,
 ec conſtant jam Fata ſibi ; ſerum ordine nullo
 lternat dubias regum Fortuna coronas :
 eſſibi, Gradiſe, parum ; & furialibus armis
 a ſpatium tenuemq moram ; dum grande cadaſer
 olimus, & tumulum ingenti decernimus umbræ.

Cura

Cum titulis lacryma, cum maiestate querela,
 Et medias inter surgunt lamenta tiaras.
 Pallet ebur, maculisq̃be riget libentibus ostrum.
 Dum formidatos bellatrix purpura vultus
 Exiit, & ne cit se regnatoris imago.
 Cui modo terribiles augusto in vertice crista,
 Et galea fulgebat apex, cui dextera crudis
 Cadibus irrubuit, densosque effusa per hostes
 Obvia fulmineo diffregit cornua telo;
 Occidit, & sese iam nunc miratur inermem
 Arctoum diadema jacet, gemmaque coruscum
 Abscondunt, cum sole, caput. sua damnat Hydas
 Munera, laurigerisque micans sub crinibus aurum
 Marcet, & exanimis quallent sub muri e lana.
 Sic ubi Phœbeas fœda caligine textit
 Inmitis Dietylnna facces, fratriq̃be minatur
 Torva suo; totas, radius languentibus orbis
 Horret & attonito decedunt gaudia mundo.
 Cum fera magnanimum micisset femina Cyrum
 Laxaretque suos Thomyris hesana furores,
 Et Scythici fluere ribis crudelibus utres,
 Plorabas tum, Persa, domi. cum Parthica Crassum
 Agmina, cum magnum raperet Germania Drusum
 Mœrebas, pia Roma, procul. quin conscia cladis
 Lurida fatales flebant Capitolia cauis.
 Qua Latio facies! cum te, Germanice, longè
 Audiit exstinctum Tiberis; cum nobile bustum
 Vexlaret patrias flens Agrippina per undas,
 Istaq̃be funestam quaterent spectacula Romam.
 Quam Macetum tremuere soci, quam regia Pella
 Atria & Æmalius feralis fama penates
 Perculit, & tacitas Grajum concussit Amyclas,
 Pello moriente foris. tunc Thessala Tempus,
 Tunc omnis Rhodope pallensque cohorruit Hamus
 Et deploratæ sortem planxere Mycenæ.

Hoc luctus in rege stupent, causasque dolendi

s habet. queriturq; uno natura sepulchro
 opulos gentesque tegi. suspiria Finno
 iuxta Sueonum gemitus; Et Lappio fletu
 rius, Et passis incusat fata capillis
 dalus Et tali felix rectore Borussus.
 suo quamvis concretus frigore, Moschus
 pharetrato jungit lachrymantia Daco,
 files oblita minas; Gothicosque dolores
 ula Sarmaticos longè diffandit in agros.
 Viadro trepidante, paret. simul ingemit Albis,
 ra Ducum frameasque Et fortia corpora versans.
 runt Teutonici lentè vastissima Rheni
 mina, debitasque sibi plus territat urbes
 nus Et afflictis Nicri submurmurat undis
 stior, Et socio partitur damna Visurgi.
 te alia sebus redibitis viribus Ister
 git obans tantisq; capit solatia solus
 nibus Et Latias jactat securus habenas.
 Gallum implexo post frontem crine ferocem
 tus habet, Batavisque sui discrimina belli
 tla putat. pulse Tamesis formidat Elise
 striacæ nova turba domus, Et nescia flecti
 tiora semideum. Sicinis emula sceptris
 bs Venetum, quam sit plus tata potentia fractis
 stibus Et modico dominari Casare, solers
 r. ipit Et magno vacuam se vindice sentit.
 unc populi fortuna labat, cum vita dehiscit
 incipis. hic animus toto se corpore miscet.
 oc perstat rectore salus. lux ista Quirites
 radiat. cunctos peragit mens publica motus,
 tque agitat molem imperii. cervicibus istis
 achina libratur mundi. qui regnat, habena
 pariter civesque ligat. cum solbitur illa,
 rrtur Et indomitum laxat respublica corpus,
 tec patitur se turba regi. ceu remige pulso
 fluctuat, Et tumidis jactatur cymba procellis

Anteu.

Antennæque gemunt. etiam, Gustave, potentes
 Percellit tua causa Deos, terrenæq; juxta
 Cælestes tangunt hominum dispendia mentes.
 Quem tibi porrexit Perseus fulgentior ens,em,
 Insolbit totum nebulis. qui frena ruentis
 Bellerophon malè rexit equi, pugnare recusat
 Ulterius Martemque fugit. qui proximus Urse
 Assidet Arttophylax, spirantia vulnèra lambens,
 Custodita diu contemnit plaustra Bootes,
 Sanguineisque notans glacialia sidera guttis,
 Tingit Hyperboreos regali cade Triones.
 Engonasis ferale rubet, domitorque ferarum
 Plus, reges domuisse, putat. sed frendet Erichon
 Arduus & pandis singultit rictibus Arctos
 Vtraque. quæ mundi circum tardissima fines
 Volbitur, objecto se vellet in aquore mergi,
 Riphæisque suos abscondi montibus ignes.

Nec tamen hic Varum canimus vel capta Cheruse
 Signa manu, profugoque infames consule Cannæ
 Non raptas Parthis aquilas, Persenque triumpho
 Incolumem, Romane, tuo. non clare Iugurtham
 Captivum tibi, Cæsar, habet non victor Adolphum
 Post currus pronaque trahis cervice quadrigas,
 Ferdinande potens. Decium spectate renasci,
 Thebanumque Ducem salvis oscumbere castris,
 Teutones. immoritur partis Victoria lauris,
 Et densas acies inter stragemque cadentum
 Sternens ense viam, fama sibi vendicat ampla
 Materiam, & madidas hostile sanguine cristas
 Deboet, & media suspendit morte trophaum.

Æterni cineres, non vestro cinnamabusto
 Aspergam, tenerisque struam de floribus aram,
 Pallentesque feram violas, mollesque hyacinthos
 Aut quæ Pancheicis desudant balsama ramis.
 Hic Paridi debetur honos. his mæsta parentet
 Leandro Citherea suo. nunc alter Achilles

Condit

itur, Hectoreisque illustrior osibus urna
 tur. exequias Pyrrho, fortiq; paramus
 ada. tumulum circa lituique tubaque
 sum Paana sonent. thoraces aheni,
 num crates rutilæ, frameæque minaces
 repitent. sævam quatiens Phorcynida Pallas
 istos tremulis gladios permisceat hastis.
 gent scuta rogam, compactos baliheus enses
 get. hic pharetras, miles, pro thure sarissas,
 que disruptis adole tentoria belis.
 biso placuere Duci spectacula, manes
 cient hæc ipsa pios. fas condier armis, s
 e cui armatis abiit sub mersibus æsum.
 ent terribiles turma, & cervicibus altis
 ugnam phalcratus equus. qui regia vexie
 ora, depositis iras insignibus Æthon
 gat, & domino cupiat parere jacenti.
 dat solita majestas bellica pompâ,
 cias acies non dedignata potestas
 undat numero procerum. stringantur in arctum
 ina, nec leges pudeat servare seberas.
 nata, da marmor cineri. da Botnia taxum,
 ereasque rotent ad splendida busta cupressos
 cynitis passim sudantia brachia filbis.
 ant æra manus, patrioque augusta metallo
 micent, vultusque gerant, queis belliger hostem
 ruit, & pavidis Duinam pallescere ripis
 it, & indomitum tandem mitescere Volgam.
 ios Prutenis plorantia succina cibes
 erite littoribus. toties asserta verendam
 edant electra pyram, similique cruentos
 gite corallo stillique rubentibus artus.
 pse ego, dum cuncta cõeunt ad publica gentes
 era, dum trepidam sese debolbit in Arcton
 casus, & mundi distinctio cardine partes
 cent unanimis adverso fidere planctus;

Te, Rex magne, canam. Vasto licet aquore Baten
 Dissident tot regna tuum, Tethysque procellis
 Obstrepat, Et querulis adlatrent fluctibus undæ
 Eminus assurgam sceptris; interque potentum
 Heroumque graves gemitus, regumque ducumque
 In Batabis pia verba loquar; gelidoque sub axe
 Audiet Aonios regnatrice Suecia cantus.
 Tuque adeo, seu jam grandis solatia luctus
 Expendis, Regina parens, unice Toranti
 Indulges regale caput: seu lurida tristem
 Verris humum, Et fluida scandis pallatia pallâ,
 Ut lachrymis secreta vaces: seu maxima belli
 Pondera Et immensi pariter moderamina reg
 Fœminea plus sorte subis; thalamique dolores
 Celsa premis mulier, casusque abscondis acerbo.
 Sibe, quod extremum credo fore munus amanti
 Casta maritali defigis basia vultu,
 Et cunctis numeras vittricia vulnera membris,
 Vindictæ fomenta tue: clarissima Vati
 Disba sâbe. quamvis Sueonum nobis advena p
 Ingrediar, nec sim tantis par conditor altis,
 Aut mea vitturas ostendent tempora lauros;
 Gustavus mihi carmen erit. qui regibus ortus
 Tot reges generatur avos, semperque renata
 Majestate hîret. quem primum gignere solers
 Cum cuperet natura, rudi sub pulvere parten
 Miscuit indomiti Martis, mentemque Mineræ.
 Induit, Et solido fibras adamante ligabit;
 Ut Regem genuisse putes, Et visida cœli
 Semina sceptriferis jam tunc hæsisse latebris.
 Quid mihi Disorum sobolem grandæba vetusta
 Objicis Alciden? quid clarum Thesea bello,
 Memnona, Trojanosque duces arcessis ab alto?
 Hunc decuit formasse Iovem. plus ille meretur
 Esse Deum pronepos, quam qui Telamone crea
 Occubuit propriis damnatus viribus Ajax.

ibiles populis Gotthi, dominique Triumum
 inuant seriem gentis, quam prisca celebrant
 a, que victo rapuit diademata mundo,
 t Ausoniam titulis Et paupere terra,
 in imperium magnum, per regna cucurrit
 ca, per Druidum saltus, per inhospita Mauri
 ra Et Arctois Abylam parere coegit
 us edomuitque suis Atlanta sarissis.
 turo gens apta Duci. cunabula Tethys
 ribus aspergit, primosque exasperat annos/
 nnus, natale solum. sic inter Et arma
 naticasque nubes Et frigora saba, futura
 utis documenta capit, discitque sebero
 arum pelagique Deos sub sidere nasci.
 a Panomphaum gaudet fuisse Tonantem,
 ysum Thrace. nascentis gloria Bacchi
 it ingentes Thebas, hac prole superbit
 baxis, Et gelidus cibem sibi vindicat axis.
 c sua fatidicis reclusit Bocibus ora
 ur Et inspelto Bates prasagus Olympo
 ruit, Et tacitos rabido de pectore sensus
 pionum doctae procul excussere Sibylla.
 ldei siluere senes, Et corniger Ammon,
 Dodona loquax Et pulso numine Delphi,
 aptis olim sapiens Hetruscus in extis.
 cunctis Scridosinnus erat, Boreaque peritus
 itor, Et scopulis harens piscator in udis.
 canescentes fundunt prasagia barba,
 faciunt arcana fidem, pernixque Solata
 bus Et Eolie diktant oracula rupes.
 na fuit Siculis jam tunc fornacibus ara
 lopum properasse manus, fumasse caminis
 ariam, Et diras capulis aptasse secures,
 mox torquendas in Cimbrica colla macheras.
 nc Libonas tremuisse ferunt, quaeque ubi da Erā-
 gna colit, Bojosque, iis in sinibus arctis Cens
 C. a Obri-

Obriguisse metu, Rugoque habitata feroci
 Equora, & audaces spem præsenſisse Cheruscos.
 Adſtitit ad cunas Carolus, magnumque rotari
 Dum videt heredem, nec pondus amabile lata
 Faſtidit tractare manu, veſtigia ſignat
 Indolis; & gemino circumballata profundo
 Imperia adſpectans, natiq; in imagine gaudens,
 Naſcere, ait, ſoboles. non hac mea littora votis
 Sufficiunt anguſta tuis. ſed turbine belli
 Mox tua ſicinas implebunt claſſica gentes,
 Qua telus pelagusque patent. procul audiet arma
 Boſphorus, & Phariæ potator ferſidus unda,
 Et vagus Euphrates, toſtusque caloribus Aſer,
 Et diſ Aurora ſolium. nec deinde relinq;es
 Par decus armorum cuiquam ſperare nepotum.
 Ipſe coruſcantem pueropater alligat enſem,
 Et rerum ignaros ſervata caſſide vultus
 Abdit, & æratis ſtringit thoraca catenis.
 Pro thyſo grabis haſta fuit, pro deſide myrto
 Baltheq; & pharetra & quondam vocitura bipenni
 Talis inexpertum Peleus formaſcit Achillem,
 Hecſtora Phillyrides, tales videre Mycenæ
 Atridas miſeræ fatiſ præluere Trojæ.
 Sic & Biſtoniam torſit Mars parvulus haſtam
 Durabitque ſuas gl'aciali in Strymone plantas,
 Brachiaque & digitos primos intendit in arcus.
 Iam ſpumantis equi ſodiens calcaribus armos,
 Anticipat curſu Boream, curruſque volantis,
 Oenomai. gaudet præruptos ſcandere montes
 Annitique jugis, gelidos torrentibus artus
 Abluere, & nimboſ inter Cauroſque Notosque
 Spernere cælorum rabiem, quos Sparta labores
 Suſtinuit patiens, ſubiit generoſa juſventus
 Principiſ, & canis facies illeſa pruinis
 Pertulit adverſe mordacia frigora brumæ.
 Nec minus & ſtudiis animum ſtudentibus implet,

Sceptris facienda legit. jam Graja Betustas
 cutitur, nunc Roma suos edisserit ausus,
 q̄be virum, prisca q̄bos suspexere Virites,
 te oculos exempla locat. mutabile regnis
 enium sortemque notat: nutare tribunal:
 gida suspendi tenui diademata filo;
 ue vices apicem iratos nunc demere nobis,
 nc aliò transferre Deos. ut summa potestas
 cations consortis eat, nec fidere fas sit
 nantem sociis, claris monitoribus haurit.
 populi valeat duros inflectere sensus
 scis, bitaque modum pro lege ministret,
 ediscit. tunc iussa pati tractabile vulgus,
 n facit illa iubens: cum se plus sentit amari,
 am metui. solo florere palatia recto,
 Salidas niti placidis virtutibus urbes.
 in cladem sceleri titulos, & fraudibus orbem
 itium debere suum: pallescere fœdis
 minibus regale caput: conspectius omne
 è decus, q̄boties stabili splendet honesto.
 c trabeis aliena putat; praponere semper
 blica priuatis: afflictis parcere: cibi
 nsulere, & tumidos animi compestere motus:
 pacem donare suis, regnoq̄be quietem.
 nq̄be paludatis mundi rectoribus audet
 binum praferre Numam. damnare Quirini
 assantes quacunque manus. compendia belli
 probat in Tullo, & paucis pugnantis Albæ
 spendi imperium. Mæortia laudat in Anco
 omina, magnificasq̄ domos, Tiberimque decorum
 antibus. Ausoniis Græcas q̄bi miscuit artes,
 iratur Baſſra subnixum conjuge Priscum.
 ec Serbi fortuna placet. nec cæpta ferocis
 arquinii & tremula decussa papavera virga.
 bertas asserta placet, Brutusque Superbi
 ctor, & illustris Gallorum cade Camillus.

Et Thusco oppositus Cocles, pauperque sub armis
 Fabricius, pauper Curius, ridensq̃be sabbillas
 Scaëbola & ex ipso raptus Dictator aratro.
 Excellens quodcumq̃ probat, mentemque per omni
 Dum versat veterum fastos, imitanda reponit,
 Et quondam fugienda sibi. ceu navita primum,
 Quem nondum irata gnarum fecere procelle,
 Perlustrat maria ampla domi, Syrtesq̃be Hadumque
 Et scopulos ac saxa legit: magnetica q̃bantum
 Hic illic desiliat acus, q̃bo concita vento
 Cynthia precipitet fluctus, ubi fixa Trionum
 Sidera, & erecti rigeant Aquilonibus axes.
 Sed mox cum solidum spirarent pectora Martem;
 Seriaque erigerent pugnacem classica dextram,
 Is patri, Gustave, comes; bellique labores
 Et regni bis esse tuos; unusq̃be parenti
 Imperioque vacas. & jam matura recentem
 Accendit Bellona Ducem, letisque ruentem
 Implicuit furibunda tubis: concurrere turmis
 Cominus, & nudis inter fulgentia telis
 Agmina, q̃bà globus ille virum densissimus urget,
 Ferro aperire viam, lituis impellere segnes,
 Hic sparsas glomerare acies, hic pandere iunctas,
 Lunata nunc ire manu, nunc stare rotunda,
 Nunc rebocare suos, nunc tutis fidere ballis,
 Spes omnis votumque fuit. Tibi sepe parata
 Sordebant epulæ, somnumque abruptit Enyo,
 Aut vigilem clypeo recubantem vidit, & arces
 E galea potare nubes, aut fonte remotum
 Illimi fœdas abidè sorbere paludes.
 Quantus erat ducibus fervor, q̃bæ cura sequendi
 Omnibus, immensos q̃botes beherere per agros,
 Et circumpositis exercitus undiq̃be castris,
 Fulmineoque seges staret Mæbortia vultu,
 Te, Patremque stupens. Veluti cum Lucifer ardens
 Flammiifero cum sole micat, iunctusque Tonanti

radiat, sociantque suos tot numina gressus.
 ille tibi stimulos & semina laudum
 utique alimenta dabat; cum facta parentum,
 grandes memoraret abos, ac prisca res solvens
 la, per Ostrogóthos iret, totique tremendos
 popæ Libyæque duces. quæ flamma Valentem
 erit: ut ruptis Latias penetraberit urbes
 ibus, & fuso præstans Alaricus Alano;
 gerit in victæ bellacæ mœnia Roma.
 alis in hunc acer Stilico surrexerit hostem,
 Terit Arcadius, Gallaque adnexus Ataulphus
 jugis obsequio longas placaberit iras.
 le Thorismundos, sacrosque extollit Ericos,
 Tejas, Vitigesque & formidabile nomen
 dacis Totile, debellatumque Timabum,
 cini Tyberisque Deos, Atbesinque Padumque,
 m propius libet in magnis hæsisse Canutis;
 anant ex illo Stenones. ferrique Suanto
 trepidus, Ianusque pater. sed dura recensens
 ata Sigismundi, queritur sanctissima sperni
 nsilia, & vasis subverti sceptrâ magistris,
 badi insontes hostili milite terras,
 im, noctem, scelus, arma, dolos & funera passas,
 alcari patriæ leges, edicta priorum,
 ec monitis superesse locum. se sanguinis ortu,
 e Procerum iussis, se libertatis amore
 utarique fidem, & regni defendere partes.
 Sic laudes genitor longè transgressus abitas
 e dedit heredem populis, ac redditus astris
 solem immensam humeris & vix tractabile pondus
 mposuit, voluitque tuis cervicibus Arcion
 niti & tanto se successore tueri.
 Tu vigiles versans per tot discrimina sensus,
 Omnia perpendis solers, hinc ardua belli,
 Hinc momenta togæ. quantis se Suecia causis
 Vindicet & pulso nolit concedere Regi.

Exeat in gentes lux hæc sublimior, in qua
 Arma simul trabeasque capis, famæque futurae
 Fundamenta locas. coeunt cum fascibus enses,
 Cum castris civile forum cum milite littor,
 Irradiantque togas phalerae, phalerasque secures
 Te regnante ferunt summo delubra Tonanti
 Ingeminasse bias voces; & prospera sacris
 Tempora speravisse suis. revirescere lauros
 Vidimus, innumerosque tibi spondere triumphos.
 Te legum custode sibi solennia scripsit
 Omina Libertas; validisque innexa catenis
 Frenduit, & serbile jugum furiosa Tyrannis
 Transtulit in Moschi latebras, Hunnumq; ferocem
 Assuetumque Scytham duris. Astra ea seberos
 Leniit aqua patres, & formidata nocentem
 Correxuit terrore reum. Prudentia factis
 Emicuit grandæa tuis; intacta refulsit
 Nec temerata Fides. Vertit vigilantia quavis
 Lumina parte Labor. sublimis Modestia culmen
 Inflexit; poterasque minor jam rege videri,
 Iam titulis regumque omni conspectior ostro.
 Non tibi besanos ignava licentia luxus
 Suasit, & incumbens augustis postibus effrons
 Improbitas, peccansque exemplis grandibus error.
 Proscribis scelerum matres, adversa que recto
 Crimina, Tartareis qua dudum extruxit ab oris
 Tisiphone, studiisque tuum Constantia pulchris
 Fulcit ebur, nec te patitur mutabile quicquid
 Despectumque sequi. lentas Patientia vires
 Roborat & totum moderatur mascula regem
 Simplicitas, summique decens reverentia cæli.
 De te iudicium non indignaris haberi,
 Ut jam convenient paribus suffragia plebis
 Vocibus, & crescat concordi teste potestas.
 Tale micæ sidus populis, exemplar honesti,
 Virtutum manifesta Pharos, generabile pignus
 Indigenis,

ligenis, Borei numen praelustre profundi,
 s & cura poli. quem cum Sapientia rebus
 asiceret, cuncti rupere silentia Bates
 rtatim & Claria cortina remugit aula.
 florem te forma facit, speciesque tiaris
 nbeniens, digniq; isto moderamine vultus,
 mbrorumque vigor. celsi nitor arduus oris
 essusq; Ducem monstrat. non aspera vox est,
 n frons triste rigens, tetricusq; in morib; horror;
 d facili excellens gravitas permixta sereno,
 quiq; lepos & praeſtans gratia fandi.
 scio quid primum mirer; quod turbida regni
 bora, & indomitos fluctus, tumidosq; tumultus
 aheris, & placidis cursum direxeris. Euris,
 nc hac nunc illac proram obliq; ante carina.
 od nihil in tanta rerum formidine sceptris
 ceris indignum. quod nunquam publica cessit
 usa tua. curis agilem te objeceris unum
 ribus; inbeniens vel quod facundia promat,
 l poscat patranda manus. quod commoda missis
 dique legatis fueris responsa locutus,
 q; tibi cautis sociaris federa pactis,
 eterno imperium gaudens offerre favori.
 n Latium Romamque sonas, jam Gallia voces
 edit leta suas, celeresq; imitantia lapsus
 rba probat. jam pristina graes Alemannia coram
 cipit ore sonos. faris vernacula Russo,
 padoq; Getæ loquitur tibi Finnius & ipse
 ppio. consocias Batavis orantibus ora,
 quot verba facis linguis, tot gentibus ortus
 ederis & patrias audire ac reddere voces.
 se tibi præiens dictas consulta Senator,
 ue peragas miles. scribis facienda cohorti,
 pelago mandas classes, terraq; phalanges;
 llidus evitare dolos; discernere, quicquid
 rmata poscunt acies, atque indiga rerum.

Militiæ numerosa domus. q̄bin finibus exis.
 Et vicinorum motus & robora gestis
 Complecti, atq̄e oculis etiam longinqua tueri:
 Quid moveat Ganges, q̄bid sebam terreat Hellen.
 Que fortuna Tago, quid ripa binominis optet
 Danubii, rectorque Sabi, quem surgat in hostem
 Pannonius, Cimberq̄e ferox, ubi Sarmata bellæ
 Sacramenta petat, quo noster Belga triumphet
 Principe. cur cupiat procul arridere Britannus.
 Scis q̄a norma Italus, qua velox militet arte.
 Sauromata, ut pasidis Bataborum vinea muris
 Adrepat, triplicesque obeant munimina fosse.
 Omnia q̄æ proprios prudens convertis in usus.

Hæc cum cuncta domi, Princeps, documenta de-
 Tecum crevit amor, dominog̃, tenacig̃, hæsit (disses-
 Omne solum. flagrans animis concordia bulgi.
 Pura mente facit. dubium, num flectat habenas.
 Rex melior, meliorne pater. confunditur aula.
 Privatis laribus, spretoque palatia fastu.
 Vulgares sumunt habitus. cum cibe laboras
 Afflicto, paterisque miser: gaude sq̄be beatus.
 Cum tranquillus agit. redeunt artesq̄e Scholæque.
 Et studiis nobis templa patent. non præmia Musæ
 Destituunt, sed collalebant contempta Camæna.
 Sequæ inter scopulos, atque in via saxa, lacusq̄e,
 Et Dryadum salius spectat Dottrina renasci.
 Ipse jubes urbes alias & mœnia condi.
 Et Gothicas fulcis mansuris legibus arces.
 Tu ballos operi, tu propugnacula signas.
 Et tutos aperis portus, pulchrisque colonos.
 Pollicitis placidisq̄e lebas commercia iussis.

Sed hætem me bella vocant, patuleq̄, repositæ
 Te galeæ, clypeosque truces attolit in altum
 Pugnatura, phalanx & formidabile murmur
 Inchoat. insonuere tubæ. lituique, feroxque
 Parma micat, tolluntque meos furialia cantus

Sica. sanguineis altè subnixæ cothurnis
 Ipomene, tragico perfundit castra boatu,
 que atrox meditatur opus. Vos pandite cuncta
 rudes, vos tantarum fastigia rerum
 ingite, & hybernis regem deducite mundi
 artibus, & medio victorem sistite Rheno.
 Vixdum florentes conscendit viribus annos
 impatiens armorum atas, virtusque iubente
 aluit, Rex magne, tibi. interrupta parente
 na remoliris ductor, proavumque labores
 cipis, & primo respersus pulbere campis
 impotens tua signa locas, hostemque repellis
 vibus, & propriis arcens incendia terris,
 obrorum popularis opes. arsere favillis
 pida. flagrantès flammis ultricibus agros,
 oppliciumque suum flens Elzenburga tuetur.
 indicta pars nulla sacat, laxataque ferri
 assatur latè rabies, clademque rependit
 adibus & paribus dispendia diluit ausis.
 cum cum Teutonicis horrerent littora castris,
 danumque suas in te transfunderet iras
 quor, & opposita vomerent nova praelia ripe,
 um vicina suas armaret Scandia dextras,
 ensaque Calmariis hererent agmina portis:
 solamen eras miseris, subitaque levas
 aufragium commune manu. tu testæ, penates
 surrepta suo reddebis rura magistro.
 hic Oceani stagnis excita lacesus
 arbasæ, belligerasque rates, & Balthica mergis
 transstra, triumphator pelagi. cogisque tributis
 tæctigalis rigidum mitescere patrem.
 u quoque non parvum partis fera Rustia lauris
 idjungis cumulum. postquam tot barbarus ille
 terribilis spoliis, & tot numerator honorum
 mpulerat grandes odiis immanibus urbes
 erre jugum, dominumque pati. non segnior hosti
 C. S. Obvius.

*Obscurus, insita figis tentoria bruma,
 Atque hyemes bellare doces, dum sebus Orion
 Horret, & immiti radiantia cingula cælo
 Dissolbit, Gustave, tibi, trepidantia sensit
 Signa Chronus, positisque minis languere Turuntus
 Et qui se longis terrarum flexibus abdit
 Volga, cruentatas porrexit ad oscula dextras.
 Qui modo captivum vinculis abduxerat agmen,
 Et famulas alta gradiens cerbere petebat,
 Obside dedit socios vexare Britanno,
 Assuetosque lares & lignea tella revisit.
 Scilicet ille suas jam fastidire maritas
 Cæperat, & raptis Libonum gaudere puellis.*

*Vt Moscho concessa quies, cæcilia rursus
 Bella tonant, aliosque quatit discordia reges,
 Cognatosque Duces. liti memorabile nomen
 Majestas amissa facit. trux undique Iapix
 Adstitit, & patriam turmis hostilibus implet,
 Nunc hic nunc illic variè certamina miscens.
 Concurrent adversa acies. hæc asserit aræ,
 Hæc premit. illa focus audax insontibus instat,
 Hæc pia defendit. leges pars altera sternit,
 Altera juratas urget. sic utraque pugnat,
 Nec fato, nec jure pari. dumque agmina densant,
 Et spissi cœunt Sueones, arctantque cohortes,
 Inclinat ruitura cohors, animisque remissis,
 Donat terga fuga, collisæque quadrupedantum
 Corpora, per laxos sternunt sua pondera campos.
 Ipse manu metendus ades, stimulasque tuorum
 Cornua, succendisque siros, primusque sub ipsis
 Ordinibus, cupidus ostentans tela manipulis,
 Exemplo pugnare mones. fiducia causa
 Erigit intrepidum & gliscit successibus ardor.
 Tum Venedi timuere sinus, & littore toto
 Urbibus exuitur, rigido sub fidere, Divina.
 Non magnam serbant Neptunia mænia Rigam.*

n arces, Dunamunda, tuas. sublime Felinum,
 Versis omnis se dedit Æstius armis.
 perio nobis forma redit, glomeratque triumphos
 recipiti fors prona gradu. suspensa trophæis
 dine regna ruunt, fædisque erepta tenebris
 ma salus alios victis promittit honores,
 beluti rediibis, oculos in morte jacentes
 tior attollit, portasque effusa per omnes
 rba serenatis dominum complectitur ulnis.
 quis in antiquis desigis lumina fastis,
 veterum annales, priscoque recolligis actus,
 c majora stupe. ne tanti Colchida victam,
 ut Macetum fractas, Paulo pugnante, sarissas
 e puta, aut celeri compressum Casare Gallum.
 ferit Illyricum, clarisque subacta Metellis
 acia, & excidio permiscens ara Corinthos.
 ccumbant Mario Numida, Fabioque minores
 lobroges, Latias aquilas admittat Iberus,
 ltiberique graves. & nunc audite nepotes
 astavo fuisse Deos. sua sceptrâ Borussum,
 bdere, mercatores Elbingam pandere portus,
 Mebe Mariaque simul castella teneri.
 uam tunc pulchra suis fluxerunt succina ramis
 quoreo concreta gelu; quàm larga totondit
 ellerâ & exubias facili donabit Adolpho
 is obium pecorisque solum. sed Vistula, fortes
 ter Hamaxobios & dura gentis Alanos,
 istentis bellans Cerealia munera transtris,
 adoluit fisti iussis regalibus amnem,
 t, Gedano indignante, premi; sua classibus ang
 stia, & armatis lacerari puppibus alnos,
 Tec custoditas stipendia solbere merces.
 Quid trabor ulterius! tardis succurritur alis,
 it frustra Austriacis se defensoribus addit,
 erica cui ludunt molles per ephippia venti,
 Dacorum phalerata manus. ruit acris ab Arcto

Tempestas, aliusque furor committere gessit,
 Et totos miscere globos. Proh, funera quanta
 Quam multo adspexit rorantes sanguine terras,
 Atior Alcides; quam sparsa hastilia sylbis,
 Atque intertexto radiantia tegmina bysso,
 Vidistis pavida Dryades; dum Prussia cecos
 Supputat & solitis erepta cadauera bustis.
 Ille diu miles populus, cui fabula quondam
 Facta fuit, spoliūque & lusus & aloa mundus;
 Bellaces orditur abos. quem semper in armis
 Horribilem, & incipue gravem sensere priores:
 Majorum decus, & veteres exultat ignes,
 Nec dispar sibi sternit iter. post secula virtus,
 Quantumvis sopita, redit, nec semina clare
 Dissimulant generisque sui primordia gentes.

At non una tuas, Regum fortissime, laudes
 Terra capit. quamvis spatiis te immanibus equor
 Ambiat, & Sythico durati frigore fluctus,
 Et tibi laxa satis distentat plaustra Bootes;
 Quamvis Vandalicis solitum insignia campis,
 Te quo simul Dacus, Cimberque & Moschus adorent
 Plus debent convexa tibi. plus numina spondent;
 Plus superest, quod miles agas. praconia, Vates,
 Colligite, & magnis secundum impendite pedus
 Vocibus. hic ille est Boreae defensor & Austri,
 Pacator Viadri, Rheni calcator & Istri.
 Quod, Bellona, ruis? quo me, Germania, sessum?
 Quod rapis Arcifoum noba per discrimina Regem?
 Et mediis angusta locas tentoria Francis?
 Dic, Nicer, hos motus; dic, Marcomanne, labores,
 Et mecum ingentis causas expendite belli.

Postquam Caesareos summa ad fastigia fallax
 Extulerat Fortuna. Duces, celsaque locarat
 Austriacos statione Deos; post flebile fatum,
 Et cades, Bojane, tuas: post reddita Prage
 Sceptra, Palatino depulsam culmina regum

ingenium tantasq̃be vires; cum publica possent
 hūisse odia, atque moris languescere parvis,
 et aliud suasse dies: in Casare creſcens
 animi, rebusque modum ſervare ſecundis
 ſcīa, prætumidos irarum ventilat æſtus,
 que ſuum infamat vitio; mitramque recentem
 q̃binat ambitio, & queſita licentia regno.
 teritur decus imperii; Comitumque Ducumq̃be
 ma ſimul tituliſque ruunt, deductaque priſcis
 mina nominibus, patrumq̃be ab origine faſces,
 emmataque & trabea, mutato principe, lugent.
 amnatos repetunt Romana palatia cenſus,
 ſua ſacrati cupiunt araria patres
 eſcere, pauperieſque ipſi tranſcribitur aula.
 aſtat agros, pernox miles, miſeriſq̃be tyrannus
 cubat, & cūctis graſſatur finibus, exlex.
 poſcripti fugiunt ciſes, Sullæq̃be leguntur
 luribus atroces tabula. fert exulis omnis
 figiem regio. reſonant ploratribus urbes,
 empla, foci. ſolitas ignorant numina ſedes,
 um Superi, dum ſacra luunt, dum pellitur aris
 dicto munita Fides. non extera quicquam
 nota preceſſeſque valent. potuiſti orare, Britanne,
 corare nihil. Sueonum vexilla laceſſit
 improbitas, hoſtemq̃be facit. cum Saxone ſordet
 ſtititæ fideique rigor, donataque nuper
 auxilia & crebris pugnans legionibus Albis.
 crimina multiplicat faſtus, faſtumque ſuperbæ
 ſors ſpecioſa domus, & nixum ſanguine robur,
 Et conſanguineis debens Hiſpania ſceptis.
 Q̃be dum maſſa videt, Gothiſcū Germania limem
 pulſat, & ut coram ſupplex ſtetit: accipe queſtus.
 Et lachrymas, Auguſte, meas, ait. adſpice fœdura
 Vulneribus taboque caput, diſcerpta gementis.
 Membra Dea, laceros odiis cibilibus artus,
 Et pene extinctum præſenti in ſunere corpus.

Post domitas Arctos, bel mitos federe gentes,
 Sis Fabius, Brutusq̃ue mihi. tu jura decusque
 Redde precor, signisque aq̃ilas victricibus urge.
 Omnia mox victoris erunt. te vindice nobis
 Imbelles gliscent aximi, rursusque jacebunt
 Hostibus. huc eq̃situm turmas peditumq̃ue caterb
 Huc totum transfer Martem. communia tecum
 Fata viceq̃ue seq̃bar. paribus superabimus arm
 Aut paribus res nostra cadet. servire recusat,
 Cui non triste, mori. nunquam se vindicat uno
 Libertas oppressa modo. peregrina tueri
 In rectore pium. miseris succurrere, prima
 Religio est. Sim justa satis vindicta repellit,
 Propugnat generosa focos; altaria, Dîbûm
 Et cœli non segnis amor succurre vocanti.
 Hoc abasûm poscunt mânes. hoc jussu parentis,
 Hoc thalamo cognata domus. fix dixerat, & jam
 Rex Boreæ molitur iter. cui prospera Gallus
 Vota facit, socio procul annuit Adria Scoto,
 Belgarumque patres. totum consternitur aquor
 Puppibus, & pande transbectant castra carina,
 Et pelago tot regna natant. Ducis impetus undæ
 Trajecit celeres, alio stant littore classes,
 Armatumque suâ peditem vetus excipit orâ
 Rugius, & latissimæ lascivæ in agris.
 Undique conveniunt populi, diversæque cultu
 Armorum properat pubes. stupet ille ferarum
 Exubiis tectum & belatum pellicibus ora (num
 Sauromatam. hic parvo metuendum corpore Fin
 Ac picturata Libones in veste decoros
 Designat, Russumque nigrum, facieque cruenta
 Samogetam. proprio cataphractum pectora ferro
 Hic Gothum jam Dacus amat, Cimbroque nitente
 Ostentat phaleras. pulchri incessere Britanni,
 Et q̃bos dura suis misit Caledonia lucis.
 Hos inter ductor graditur tot millibus unus,

Variam stabili compefcuit ordine turbam,
 ius ceu membra domus. nil turpe libido
 fa fuit, placidis parebant legibus enſes,
 atſoque ferox gaudebat turba colono.
 nec erecta ſuum mediis Alemannia flammis
 tulit os, cœpitque ſua plus fidere cauſa.
 pugnapare timens. Tu magnis, maxime Regum,
 grederis bellum auſpiciis. nec prælia lento
 t trepido Maſorte trahis, ſed fulminis inſtar
 ætla tenes. numeros præceps Victoria neſcit
 refunditque ſuos, nec te tam vincere poſſe,
 am viciſſe, videt; ſurgitque moleſtia faſtis.
 ne quod Oceanum Grajaſque interjacet Alpes,
 ius incurſu tremuit. ſine cade ſubacta,
 ma tuis ultrò occurrit Stralſunda triumphis,
 faciles aperit portus. Viadrumque minacem
 bibus infractis adèd manſueſcere cogis,
 tua Cuſtrinum, nunc Francofurtia poſcat
 dera, nec dubitet locuples parere Stetinum,
 n Lansberga potens. nec quæ Colberga profundo
 minet, & tumidis obſtat Gripsſbalda procellis.
 n ſua Caſſubius, jam jugera lata Suedibus
 ſpondent, & ne qua tuis intacta trophæis
 rs foret, æq̃ boreis latè dominaris arcibus.
 Cæſar, ut adverſas videt increbreſcere turmas,
 toto ſe Marte peti: nutare potentes,
 ſci jam poſſe Salam; te ferbidus hoſtem
 vocat, & calidis orditur prælia ſignis.
 ant Sueones, animatque duces Aquilonia Virtus,
 que virum conferta & denſa haſtilibus arma,
 ſenit enſe ſiam. belli furor impulit omnes.
 rrexere jubæ, galeis horreſcere flamma
 ripiunt, comiſque rigent; irata metalli
 a tonant, cieunt acres certamina dextra,
 faciunt alterna manus. jamque undique tela
 iſſa volant, paribusque crepant concurſibus hæſta.
 Calcant

Calcant & calcantur equi. nunc ordine certo,
 Nun nullo pugnatur. agit violentia quemque,
 Et lethi trux scena patet. mors ipsa cadentum.
 Audaces jubat, & rutili fiducia ferri.
 Erigit impasidum pulchris hortatibus agmen
 Parrhasius ductor nunc cornua flectit in hostem.
 Nunc rebocat. qua parte labant, succurritur, & bis
 Restituit non fessa pbalanx. ipse inter & enses
 Et cuneos pugnantum & rauca tonitrua, scutis
 Dum stillat cruor, & sanies generosa, fatigat
 Numina; nec, quantum possit fortuna, moratur,
 Aut cæca bis secula Dea; sed, certius Olympi,
 Sollicitat, poscitque Deum, vocisque disertis
 Intendit cælo supplex; Superosque rogare
 Et pugnare docens, pariter cum rege sacerdos
 Militat. & tanta sociant sua munia partes.
 Tu Iuli contemne Deos, præpone secures
 Et trabeas Disum studiis. calcate Neronēs
 Pontificum consulta mali. nil cælica Pænus
 Iussa putet. laxet crudis scelus omne tyrannus
 Impietas. hic hic, Reges, exempla parantur
 Optima, regnantemque Iovem bellator adorat.
 Hic pietas sexilla lebat, clypeisque refulget
 Religio, gladioque regit. procul exulat omnis
 Barbaries, moresque pios Rex sanctior urget.
 Tillius, ut dispergi acies & robora frangi
 Adspicit, atque suis manantia vulnera membris
 Signa trahit fugiens, & Martis inania discit,
 Et Nemesin torfisse rotam; tot prospera belli
 Vna clade tegi: contemptis astra laceßit
 Hostibus, & caeso se ferre piaculâ Bæmo.
 Sternitur Austriacus fufis exercitus alio,
 Et toto vitrix grassatur Suecia campo.
 Hic Italorum acies, hic Tauto Martius, illic
 Procumbit Burgundus eques, Carnusque, feroxq;
 Istrus, & audaces Mysi, iunctusque Triballo

Dalma

imata. Victorum passim nobis premia miles
 ligit infames aquilas, quas accola Drabi,
 ricusque pedes, Bojæque tulere cohortes.
 nc omnis patuit tellus, patuere recessus
 cynii, & faciles castra accepere Thuringi,
 omisitque suas sceptris Erphordia turre.
 gna cadit tripolis, capiturque à Saxone celsus
 manæ ditionis apex. quo vindice dudum
 steterant, nunc hoste labant, mutataq; tandem
 ns præclara Ducis iusta sibi consulit ira.
 postquam angustis clausum penetralibus aquor
 sit & Euripis frenantur grandibus amnes;
 laxent obices fluctus, dimissaq; claustris
 darum moles nulla se effundat habena:
 a agrique lareq; ruunt, atq; impete facto
 omnia presenti insolbit his ista ruina.
 n aliter sese diffudit in intima regni
 scera Hyperboreæ felix fortuna corona.
 tu, Parthenope, stares, ni læba fuissent
 a tibi, & sanis patuissent vocibus aures.
 unc inhonora jaces, tumultusq; & triste cadaver,
 lethi domus & diri Busfridis ara,
 ubi Thyestiadum, crudele Lycaonis antrum,
 t deploratis pulsata orchestra tragædis.
 uid, Tulli besane, furis? cur effera quassat
 rda furor! num Getulo te patre leana
 didit, horrendaq; admorunt ora Medusæ?
 ullum, scæbe, nefas perdis. contempta Deorum
 ajestas flammis teritur. reberentia lecti
 t sexus pudor omnis abest. non fletteris annis,
 on matrum precibus. pueri innuptæque puella
 nte patrum vultus ferro periere bel undis.
 am. tibi collatus Phalaris mansuetior audit,
 am Sulla Mariique pii. jam mitior ipse
 cyron & Getici infantum præsepe tyranni.
 nde per attonitos virtus Mæsortia Francos,

Et fortunatas annonæ dîbite terras
 Ibit obans, trepidans Regi patefecit amicas
 Herbipolis portas, docuitque ad Regia iussa
 Romulidum sacros submittere colla nepotes.
 Idem etiam Mano surgit labor, illa Visurgis
 Sors fuit, & domiti facies gratissima Rheni.
 Ite Moguntini, profugo jam præfule, cîbes,
 Et festas adolete faces, conjungite dextras
 Vangiones. alius Nicro jam parius Achilles.
 Quem Bobis, pavidæ ceu fidus amabile Tiphys,
 Submisere Dii; q̄bi hestæ certa salutis
 Turris erit clypeusque; tibi qui penè ruenti
 Optatam tandem redact, Germania, pacem.
 Ultorem ante oculos languens astare tuetur
 Cattibus, & hoc audet moliri præside bellum.
 Iurat Spira fidem, rerumq̄be secunda sequuntur
 Vindelici, & tutis tellus se Norica patris
 Sêrdat, & Alsatica juxta cessere Taberna.
 Nec minus attritis torbus contunditur Ister
 Cornibus, & captas Augusto mancipat arces.
 Ille Lycum Vindamque premit, caditque Naris
 Et Barbarum penetrat sedes, stupet Isara gressus
 Atq̄be habitus, Scritofinne, tuos, & celsa Monaci
 Mœnia posse capi; Labaroque in flumine pasci
 Arcturi glacialis equos, tunc perculit Alpes,
 Et juga Rhætorum clangens tuba, dicitur ipse
 Et Padus atq̄be aliquid Tyberis metuisse sinistri.
 Sic cum Grajugenûm extremos traxisset in Indos
 Agmina bis genitus Liber, bel dîbes Hydaspes
 Coram Thessalicas, Pellæo principe, parmas
 Cerneret, obstupuit pallentis regia Pori,
 Et sua postremi timuerunt funera Sine.
 Quo me cunque rapit terrarum maximus ordo,
 Totque potestatum series, concurrere lauros
 Adspicio, parent Lygii, Chaucique, Mosella
 Hospes & effrenes veniunt ad signa Cherusci,

Treberi

ericæque urbes. Vbios mansueta loquentes
 imus, flectique minis Borealibus orbem.
 andem iterum te Saxo vocat, Gustave, nobisque
 ida pressa malis, quæ Martius alluit Albis.
 alias cades, alias discordia belli,
 carumque latens animus, vel gloria pugnas
 oat. ut tardis cæperunt passibus ale
 entare, prior loqueris: Mea robora, Finni,
 piones, Sueonesque mei, nunc illa refulsit
 ptata dies, quæ terras fama per omnes
 pariter regemque behet, nec fera silebit
 eritas nostrum facinus. disstringite dextras
 us, objectos, socii, perrumpite ballos.
 mandum est, dum fata vocant & classica per hos
 chorum rubuere nives, rubuitque cruentus
 ber, & audaces compressit Sarmata voces.
 e mihi tot latè populos, tot regna subegit,
 tus vestra fuit. hos per glacialia mecum
 mina & hibernos spreta formidine menses
 iter durum. non vobis linea Cancræ
 rida & æstivis currens regionibus Æthon
 titit, aut longi fregerunt corpora Soles.
 te viri, & si prisca manet reverentia nostri,
 cperstate loco. celebrata ferocia segues
 scribat pellatque metus, & pabula laudum,
 dat gentis honos. non fas à Cesare vinci,
 utum Marte Getam. vobis pater ille, meique
 biter imperii est. istis defluximus oris,
 as ferri commendat amor, queis pristina vita
 gula, militia est. astris animamur & undis
 rius, & similes animos afflataque corda
 deribus gerimus. gladiis arcete pudorem,
 situm se quisque probet. nos esse pericli
 pugnae comites volumus. properabimus una
 d laudem mortemque via. non præda, sed ipse
 ateries belli Deus est. defendere sacra

Qui renuit, moriatur iners. afflicta bonorum
 Tutores nos causa facit. ne Suecia clamet
 Degeneres, Teuto timidos. quem sapius ipsi
 Vicissis, toties campis sudistis apertis.
 Credite, non uno fugietis teste, vel uno
 Iudice victores eritis. tot gentibus omnes
 Iudiciis que damur. pariter spectamur amicis,
 Hostibus & neutris. Hastores nostra theatro,
 Censores, quos orbis, habet. decidite litem,
 Ancipitesque manu voces. nos inter & hostem
 Vindex ensis eat. superet & fiducia, si quid
 Deficimus numero. Fas est advertere, quales,
 Non quot bella gerant. una tot praelia luce.
 Conscite, & ne sit toties pugnare necesse,
 Debellate semel. Regi, patriaque Deoque
 Vivere praeclarum est, illos servasse decorum.
 Dixit, & extemplo postquam coire manipuli,
 Casareum inclinat cornu. simul acta ruebat
 Prima acies, non parca fuge. Rex impiger urget,
 Oblitusque sui, veluti se indagine cinctum
 Dum videt, & circum stipari tela manusque;
 (Ceuleo, qui telis ingentibus undique praesens
 Assilit inferrum) medios agit acer in hostes
 Cornipedem, & tanto Septus discrimine pugnat
 Cominus, & primo percussus vulnere saevit
 Acris; haud magnum censens, ostendere munda
 Regem posse mori. nec tunc Augustus inultum,
 Quod superest de luce, sinit. ictuque secundo
 Saucius, adnitentem animam corpusque fatigat
 Ictibus, & iusta non sufficientibus ire.
 Iamque labans languensque suo dum more corusca
 Et formidatum neque icquam assurgit in ensen,
 Corruit, atque iterum telis coeuntibus, Heros
 Bellatricem animum patrio largitur Olympo,
 Et sese in bitis pugnando emancipat armis.
 Illum plena cito sequitur Victoria curru,

otas acies, & castra ingentia mactat
 rias, Gradibe, tibi. sine principe miles
 n superesse nefas censet, securius hostem
 qui ur. pudet amisso non vincere rege
 certare diu. iubet presentia tibi,
 s mortis jam fama iubat. sine corpore credam
 nguem pugnasse Ducem, mentemque per ipsos
 bisse simul cuneos, tacitisque furentes
 tibus instigasse viros. sic victor honores,
 laro innumeras abruptis funere lauros.
 Qua dignum Te laude feram, Rex magne, beat is
 xime D's. qui cum moreris, plus vivere mundo
 pis, & plausu passim majore triumphas.
 lica non unquam simili s gratia fudit
 nsu. nunquam Ausonias par gloria portas
 addit obans, cum Dentato tot consule Roma
 ida post currus traheret, cum Vineta catenis
 ica monstraret Marios, cum Pontica Magnus
 tora, cum silbas Arabum Libanumque teneret.
 entare tuos si vatum cura labores,
 opulos aliquis tentet narrare subactos;
 tabunt orbis partes. hæc prælia dicet
 ta Lycaonio sub fidere, quæ ferus ardet
 Tophyllax, Vrsæque micant. Australibus illa
 endidior spoliis urbes captivæque dicet
 mina. Victoricem celebrabit Suecia dextram,
 nia cives narrabit carmine laudes.
 Alemannorum tollent insignia patres;
 aliis Nemetes, aliis hic Vocibus edent
 ta Quadi, Bromioque etiam gaudente solute
 enades Abnobis scribebant in montibus hymnos.
 stant s. deribus fascies, nec parva sub uno
 clusit natura loco. tua dididis arma
 t populis, cælique plagis distinguere actus.
 antum Sævo tuis ingens Meliboe recedit
 libus, à flabo Cattorum præta Rutbeno,

ANer.

A Nerva quantum Albis abis, Aquilonibus ipsis
 Luppia, bel Duina lacubus discernereis Aura:
 Tale tenes meriti spatium. tua purpura cunctos,
 Et mæstas recreat domitrix clementia terras.
 Per te damnata repetunt sua rura Napæ,
 Securosque colit dominus tranquillior agros.
 Nubila cesserunt, tempestatesque fugasti
 Tyndarides. sacua profugis cultoribus urbes
 Accipiunt cibem. pulsus redduntur habena
 Principibus, summoque sacant delubra Tonanti.
 Quisque tibi grates solvit, quod libera rursus
 Oppida possideat, quod nil formidet iniquum,
 Latius ædificet, domibusque inscribat æmænis
 Gustavi titulos & regis amabile nomen.
 Cedite Trajani mites, eos cedite Drusi,
 Et lenes in verba Titi, mansuetius illis
 Di dederant tibi posse loqui. pugnate Camilli,
 Irruite in turmas Decii, patriæque sobete
 Victuras æternum animas. non segnior istud
 Carpsisti moriturus iter. si paupere cœna,
 Pavit Alexandrum Libye torrentis arena,
 Te voluit fors esse parem. tibi vertice nudo
 Excipere insanos imbres, permixtaque nimbis
 Fulmina ludus erat. tibi pulvinaria sæpè,
 Et virides thalamos, atque udurore cubile
 Stravit humus, rigideque fuerunt culcitra rupes.
 Flammifero quoties flagraret Sirius astro,
 Et coqueret siccæ cœli inclementia sales.
 Dedecus æbas gelida recubare sub umbra,
 Et fato meliore frui. quæ militis, illa
 Sors eadem rectoris erat. simileque fuere
 Et Dux & vita assuetus veteranus acerta.
 A te militia leges mandataque castris
 Accepit Bellona rudis. tu stringere noras
 Cornua, tu laxare eadem; quæ collitus esset,
 Conveniens campisque acies. quis fraudibus apt

ulus, ut silvis pateat latebrisque receptus,
 tremat incautos nox intempesta, vigilas
 etas, metuensque nobi Matuta perilli.
 eribus quoties muros, fossisque coronas
 uderet obsidio; tu propugnacula solers
 bere, Et imbelli poteras signare papyro
 nde rudimentum. quam parbo lignea nifu
 china procedat, nec lenius impetat hostem,
 entum dixere tuum. Tu promptus ab omni
 te aderas, peditemque pedes spectator obibas.
 ec equitem lustrator eques. campestria verba,
 nutu precepta dabas. Regisque sciebas
 cium, miscere Numam. Vix classica signum,
 derant, agili circum tua tempora motu
 ere casariam, crispari in casside conum,
 imus. ille tuis monitus calcaribus acer
 arus ardebat pugnas, patulaque patebant
 rabiem nares, fumabat morsibus aurum,
 ussaque juba disspargebantur in armos.
 tibi volucer, quoties res posceret, alas
 erophon Perseusque dabant: cum lentior agmen
 itares, priscum jurabam ducere turmas
 ciden, vel Niliacis precedere sistris
 men adorandum populo. Si siberet, optet
 Duce Celtiberos contra pugnas Metellus,
 rmopylas servasse Lacon, domuisse Sicambrum
 udius, excelsique aquilas junxisse Catones.
 rogat aeternam sospes tibi Suecia palmam,
 neribus defensa tuis. inopina reluxit
 manis, te dante, salus, Et prospem porro
 omen Ventura tuum sibi secula spondent.
 quoties victi exussis Aquilonis onusto
 isere tibi regalia sidera, Cephæus,
 ater Alcides. quoties tibi libera fasit
 dromeda, misero cum solvi vincla Sueso
 neret, Vspetesque tibi parere volentes.

D

Quod

Quod si longa tuis traxissent flamina bellis
 Concordes Superi, poteras immissus in Alpes
 Iridano labisse comam, proasumque vetusto
 Restaurasse decus solio, trans alta Bagari
 Pyrenes iuga, vel mediis considerare Mauris,
 Aut iterum antiqui penetrare in viscera Bocchi.
 Maxima versabas animo, gnarumque videbas
 Singula, quæ peragenda domi, quæ longius erant,
 Quid potius perago, vel sit tellure gerendum,
 Quid mercator agat, num sanciat æqua sacerdos,
 Num violet scriptas audacior insula leges;
 Quid bect agricolam; quo floreat aula decoro,
 Iudicii fuit omne tui. quid fabula vatium
 Centum oculis Argum soli invigilasse iuvenca
 Grande putas? uno lustrantur lumine regna,
 Totque simul mens una potest configere rebus.
 Non tibi se regum quisquam jactare priorem,
 Vel cupiat conferre parem. collata potestas
 Est minor, & tantis vis æmula deficit ausis.
 Haud secus, ac puro rutilat cum Phosphorus igne,
 Stellarum lux omnis hebet, caligat Orion
 Nubilus, obtusis radiis intermicat Hydra,
 Sideræque faces in viso lumine languent.

Inclyte Rex, seu jam Nemeæo in seffa Leoni
 Astra tenes; seu Gnosiaca te stella Corona
 Irradiat: seu Threicii per fulgida Martis
 Limina terribilis graderis; seu celsior ipsam
 Attingis solium Iobis, & cum Pallade regnas:
 Adspice luctantem claro cum Cesare Succum,
 Adspice victores etiam post funera Gotthos,
 Et nixa Axelii curis prudentibus arma.
 Quo jam Parmenione sigent, quo Nestore florent
 Res Sueconam, ma iura capit consulta Senatus,
 Et sigil in mediis effulget Curia castris.
 Adspice, quàm sese magni prænominis heres
 Hornuus ostentet campis, quibus acer in armis

marius ruat & pallentem terret Istrum.
 c tuus est Perdicca, tuus Meleager & alter
 tipater, quorum egregiis successibus orbi
 sis adhuc, gemitusque feris virtutibus axes.
 Hic Tumulo suprema loquor, dum regia proles
 escit, & ipsa inter præstans cunabula Virgo
 behitur, decoratque tuo diademate crinem.
 , latus accingit gladio, tor&amque pererrans
 ida, & arata ludens sub casside, querit:
 m patrio desit tellus vincenda labori.
 mpus erit, quando totam regina Camillam
 uet, armabitque viros in bella virago.
 nc soboli, Gustave, tue, cum Martia nubes
 ruet, inspira roburque animumque viri em.
 tua continuis procedant prælia fastis,
 ingens Regina vis cataphracta loquatur
 linibus, Geticas disponat femina classes,
 sculaque Austriacos contundat filia fastus.

VENVS CIMBRICA,

e Nuptiæ Serenissimi Principis CHRISTIA-
 NI, Electi Daniæ & Norvvegiæ Regis, & Sere-
 nissimi Principis, MAGDALENÆ SI-
 BYLLÆ, Serenissimi Ducis Saxoniz, & S. R. I.
 electoris Filiæ.

Heredes regum thalamos, annexaque claris
 Stemmata federibus, populique angusta Trio-
 num
 ra & accensam tedis genialibus Arctou
 vice, quæ summum toties generosa sagittis
 Citherea, Iovem. quid Cypron amasse,
 d Paphum, Idaliūque nemus, Cretamque Gni-
 dumque,
 grantesque a Sole domos miraris? & ipsum

Incaluisse Samum? nihil est, si ferbeat Eos,
 Si sponfos Aurora suis exuscitet undis,
 Aut Gangen suus urat amor, vel tosta proceat
 Memnonis aula procul. Iam frigida parturit ignes
 Parrhasis & gelida cœunt amplexibus Vrse,
 Præcluduntque Ducē. glacialia sidera letus
 Mitigat Arctophylax. nec jam nimbosus Orion
 Porrigit immanem pacis studiosior ense,
 Sed facilis, sed mollis amat. pars horrida mundi
 Mansuescit, Boreique micant cum Principe cultus
 Clarius, & tetricos conjux effeminat axes.

Iam pridem Paphis cognata Britannia flammis
 Arserat, & dignos Carolo sperare nepotes
 Ausa, Caledoniis regalia lilia sceptris
 Iunxerat, & Tamesin Ligeri, Rhodanumque Tuada
 Miscuerant magna sociali federe gentes.
 Hesperis quin ipsa potens se Gallia pactis
 Strinxerat, & grandis neptim gavisæ Philippi
 Donarat, Lodoice, tibi. regnator Iberus
 Oscula Borbonis defixerat uda labellis,
 Austriacoque alibi recubabat Mantua lecto:
 Cum sic fata fuit toto circumflua Tethys
 Æquore, & his ipsis accendit regia dictis (cep
 Pectora, Cimbrorumq; Ducem: quid, Maxime Pri
 Quem spatiosa manet Gothici fortuna profundi,
 Et circumjectis veneratur Cimbria regnis,
 Ignabas pateris soli tibi currere noctes,
 Et languere faces, & nullis tempora duci
 Conjugis illecebris? nec patris amabile nomen,
 Nec generis, serique morbet te cura nepotis?
 Dilexere Deas Superi, dileximus illos,
 At thalami sub lege, Dea. Saturnia charo
 Blanditur regina Iovi, Venerique severus
 Mulciber. ipsa suum completitur Amphitrite
 Nerea. me Neptunus amat. laxantur Aërna
 Gaudia, & in Stygiis queruntur basia regni,

Et ferrugineum mulcet Proserpina patrem.
 Nec dispar sors celsa Ducum est. idemq; potentes,
 Qui Disos accendit amor, sociataque pulchrè
 Majestas Cyprisque fuit. dum subruit urbes
 Ninus & insolitis conbellit motibus orbem,
 Assyrius lascivit apex, partempue furoris
 Diluit abjecto pharetrata Semiramis arcu.
 Quin & Achamenis surgens Titanus oris
 Cyrus & Arsacidæ acuens in bella phalanges,
 Arsit in Aspasia. quid te Priamæia mater
 Commemorem Priamumque patrem? quid Peleæ
 sponsum?

Aut Agamemnonio ferbentes igne Mycenæ,
 Romulidumque thoros? thalamo se munit & armis.
 Qui regnare cupit. folio cum suppetit hæres,
 Audaces peccare timent. tutissima res est
 Successor, sobolisque fides. his nixa potestas
 Præsidia secura biget, nec certior unquam
 Imperio fortuna manet, quam regia postquam
 Sceptriferos auget genitrix secunda penates.
 Namque velut pavidis promittunt prospera terris
 Chaldaei Babylonque sagax, cum celsius astra
 Cælicolum per tella ruunt, summoque coruscant
 Vertice, nec radunt humilem declivia Vestam:
 Laud aliter postquam populo sublimior omni
 Exoritur regum soboles, ac nascitur orbi,
 Exultant pariter gentes, & sceptrâ parentum
 Tutâ patrocínio vires à sanguine sumunt.
 Non ultra jam tela rubent, pandisque cruorem
 Cuta bibunt spatiis, non diro in vertice coni
 Terribiles stringunt galeas, vel pulvere belli
 Adpersus lambit crudus sua vulnèra miles.
 Non tua vicinis bellatrix Scandia flammis
 Ardet, & aduersis Sueonæ ulciscitur armis.
 Non qui rure suo laxisque paludibus exit
 Cimærus & angustas promobit Vandalus oras.

Romulidum jam strage calent, & cade feroces
 Ausonias populantur opes. non ense Cheruscus,
 Non Marcius Chaucusq; rubent. Pax, optima rerum
 Tollit leuæ caput, mansuetæque numina belli
 Proscripsere minas, & formidabile murmur,
 Et mundi fera, e malum. sunt otia genti
 Certa tua, cunctasque ligat concordia terras,
 Et spendent meliora Dii. cur, maxime, cessas
 Ista Dioneæ largiri tempora matri,
 Ut Veneris vibrare faces? aliosque Canutos
 Reddere, vel fortes Stenonas, seriemq; tuorum
 Nectere tot retrò ducibus. quos inter Heraldidi
 Et celebres fulgent Olai, victorque Suëno,
 Christiernique græbes, & nomina nata triumphis,
 Errici, Frothoque potens, quos ordine longo
 Ad tua deribant geniales secula tede.
 Expectant à te sobolem dispersa per undas
 Imperia, & cupiunt sperato Principe passim
 Tot gentes, tot regna frui. sic Eunnia satur,
 Hæc circumfusus Selandia murmurat undis,
 Nerigon hæc cadem ingeminat, postremaq; Thule,
 Et quæ fasta suos Nidrosia colligit amnes
 Vallibus, & toto famulatur Fembria ponto.
 Tot botis ordire virum, tot bisere terris
 Incipe progenies regum; genituraque reges
 Vtilius vixisse belis. pars degener orbis
 Creditur, & mundum vix ullo jure tuetur,
 Basia qui charæ nunquam sibi conjugis emit
 Basiolis, blandoque procans arrisit amori.
 Hæc decoris pars prima tui est, genuisse tiaris,
 Quæis pater impetres; & confudisse benignum
 Cum populo proitis nomen; regemque patremque
 Regnantis vultum vultu lenire paterno.
 Sic clemens regnator eris, minuetque furorem
 Conspecta consortis amor. cum publica lassant
 Pondera, cum rerum moles glomerata fatigat.

La tibi blandis emolliet aspera dictis,
 La tibi nutu poterit tranquilla mederi,
 Et precibus placare gravem. ceu concita quando.
 Equora Neptuni surgunt percussa tridentis,
 Et jam terror habet Tiphyn, sociosque ratesque,
 Et procellosos componunt aequora motus,
 Et ridente suo Stilico desabit astra,
 Confeditque tumens animus, cum voce Serena
 Lecteretur accensum non indignante maritum.
 Venit Augusti non inconcinna furorem
 Ibia, Et audacis traxit molimina Magni
 Ibia, nec generum socero concurrere passa est,
 Cum vixit, suavitque viro tunc optima conjux.
 Quid? tua cum matres etiam mandata capessent,
 Gregiaeque nurus; praeat virtute domoque
 Eminet Regina choro querulasque maritas
 Et latet in obsequium similis concordia sexus,
 Etque modus fati, nec dispar regula vitae,
 Et loquiique lepos. etiam componitur istae
 Virbis ad exemplum Domina, gaudetque magistra
 Officiosa sequi mulier. quam femina monstrat,
 Ad te communis pietas proclibior ibit.
 Nonne rubent caeli radiis melioribus ignes,
 Cum Phæbo graditur Phæbe comes? aurea fratrem
 Illustrat Dictynna, atque illustratur ab illo.
 Sic socio cum rege decus venerabile jcepti
 Expandit muliebris honos, fulgetque vicissim
 Regnorum geminatus apex, conjunctaque terris
 Lumina pralucet melius. cum conjuge Cephæus
 Exerat Ethiopas; radiunt nunc altius astris
 Cassiope Cephæusque simul. cum conjuge rexit
 Enelope; Latie flexit moderamina Romæ
 Nara gubernandi Tanaquil, nec sola potestas
 Arquinii regisque fuit. solertia felix
 Profuit ista viro, Et meruit majora virago.
 Inspice, quæ solucrum pennis sonat arduum æther,

*In Venerem natura ruit. Iobis ales amatur,
 Et rursus Iobis ales amat; generosaque dictis
 Sufficit argumenta meis. genus omne natantum
 Vritur. en, grandes, informia corpora, ceti
 Me circum tremulis agitant connubia squamis.
 Sed ne longa traham per centum exordia causas,
 Vna tuis, Princeps, servatur amoribus apta
 Magdalis. hanc dudum ventura probida sortis
 Numina seposuere tibi, scis Casare dignum (m
 Sienna, patremq; Ducem; qbi clavis Teutonas a
 Afferit, & veteres Witikindi exuscitat iras
 In Tiberin Istrique Deos, celebreque ruentis
 Exubias Tilli lauris appendit abitis.
 Nec te fama domus Bullataque nomina septem
 Electorque latent, & quem gerit impiger, ensis.
 Non mali hexatis olim concessa Britannis
 Auxilia, & fusos animoso Saxone Piccos.
 Est genus annexum Tamesi, Rhodanoq; Padoq;
 Et proavis, Lotharinge, tuis. hac stirpe Capetus
 Reliquias sprebit Caroli, Druidumque sagaci
 Ingenio possedit ebur. bicere sub istis
 Casarea signis aq; bile, Romanaque crebit
 Gloria, & Ausonio restans Germania regno.
 Inclyta progenies tali se vindicat ortu,
 Hoc jactat se patre satam. venerabile nomen
 Augusti fecere Lares, & feta triumphis
 Nobilitas. sed cuncta decens reborentia morum
 Antevenit, sexuque animum sublimius effert;
 Ut generet, qbi sceptras gerant. sua gratia forma
 Et decor in vultu, q; balis solet esse Dearum,
 Emicat. hanc si Thessalicis vidisset in agris
 Errantem Phæbus, Daphnen sprebit amator,
 Liquissetque suam profugus Minoida Thesem.
 Triste nihil, nihil innocuam implacabile mentem
 Pervertit. nitida insedit clementia fronti,
 Assuebitque Deo pietas. prudentia dictis*

i grabatas regalis inest, & nescia fraudum
 implicitas. quoties gemmis splendet & aure,
 virtutes potiora putat. cum regia spectat
 imina magnificasque trabes, aulea, penates,
 cultu demissa frui. multum nocitura regenti
 uxuries & fastus abest. sunt candida semper
 audia, nec peccat pulchro saturata voluptas.
 anc proavum matres & tot docuere Sibyllæ
 conjugii servare fidem, docuere severa
 pudicitie. tali nascente puella
 ama fuit tumuisse Salam. se laxius Albis
 explicuit, & stros auxit Thuringia saltus,
 Hercyniumque latus. maturis fertilis usis
 inaria, & patulis arri sit Misnia campis.
 usit & ad cunas Viadrus, natalibus equus
 tulda fuit, lambensque soli vicina Visurgis.
 passim vario scatuit dis vena metallo.
 His ubi Nympharum genitrix sermonibus ipsa
 accendit facunda Ducem, & se fassa moveri est
 purpura, jamque vigor solitus spectorque cubitis
 insedit monitis animus, secretaque sensit
 orda quati Disum alloquiis: tum protinus illæ
 xutum nuper transtris bellacibus Albim
 docet, & quæ se Vallis circumdat & undis
 resda potens, paribus laudatam Magdalin, inqbit,
 cyus implebis studiis, generosaque sese
 ltrè virgineis occultet flamma medullis,
 ignaque regali virgo suspiret amoris.
 le procellosa velox mandata capeffit
 ethyos, & mæsta dum præterlabitur urbis
 æonia, Parthenopesque domos, ac diruta flammis
 ecta laresque Deum; sævi spectacula Martis,
 Tili furias & adhuc à cæde calentes
 cespexit portarum obices. dein longius actus
 quæ formidatis se turribus altior effert
 resda stetit. non tunc rigido barba horrida mente,

Hirsutumque supercilium, non hispidus Albæ
 Vultus erat, sedæque comas velaberat alga.
 Pronuba forma fuit, faciem distinxerat auro.
 Torvaq; fulgebat cultu meliore senectus.
 Canities, sed compta, suis formosa capillis
 Esse videbatur, Tyrium redolentia succum
 Pulchra: eni ex humeris pendebant pallia pandis.
 Insuetus tanti decoris, gestusq; procantum
 Inceptum tentabat opus. cum forte decoro
 Adstans speciosa gradu se Filia Princeps:
 Obtulit, & patræ errans secretior hortus,
 Mitia Saxonica sperabant tempora terra.
 Hoc etiam solvens animo, discrimine quanto
 Affereret patriam genitor: quam fortibus ausis
 Iret in Austriacos: ut libertatis abite,
 Vi Superum fideique tenax, hæc bella coactus
 Susciperet: quoties sanis hortatibus Istrum
 Erigeret: pacemq; mali præponeret armis.
 Talia sollicita dum versat mente virago
 Masculæ, sic curas, sic interpellat euntem
 Albus & his regum dictis persuadet amorem.

Salve magnanimi proles augusta parentis,
 Ingens nata Ducum. cur te Mæsortia mitem
 Suspensam fortuna tenet? motusque viriles.
 Lenior expendis virgo? studiiq; seueris
 Exerces imbellè animum? totum excute Martem,
 Gradibusque patrem. sunt hæc minus apta puellæ.
 Nomina: quin potius Veneres admitte, facesque.
 Quas puer Idalius, quas ventilat alma Dione.
 Hæc facili te cura decet. si busta rogique
 Site fatamobent hominum, dispendia belli
 Totique obitus mater repara. post funera Regum
 Reges gigne alios: nec jam contemptior ultra
 Pribatos patiarc lares. Borealia sceptrâ
 Exposcunt lecti sociam, diademata crines
 Expectant Arctæotuos, te rector honorat

Vandalus

Tandalus, heredem Gotia tibi destinat æther,
 Parrhasique suis nunc gliscunt ignibus ignes.
 Agnosces famulum, Virgo dignissima, pontum
 Vittricesque rates. tota donaberis Arcto.
 Dos non unus erit populus, non insua simplex
 Tomen adorabunt plures. tibi proma favebit
 Perigon, ardentem submittet fascibus Hedam
 Eccecola, formabit placidos tibi Cimbria cives,
 Et Fiones, agrisque colet Circandata pulchris
 Laetitia, per medios ibis regina Suevos,
 Quæ tuo cupiet piscari Iuta profundo,
 Et Goribus, antiquique memor Diithmarsus honoris.
 Omnia patent parentque simul. quæ fœdera nullo,
 La tibi iocuples Codanis faucibus aurum,
 Et ætigalque ferent spatii his finimus omnes,
 Et miseris latè terris alimenta petuntur.
 Undat ab Eois fragrantia balsama ramis
 Odus, odoriferas Panchaia jactet arenas,
 Stur donet equos, multo nos Gallia Baccho
 Voluat, in duro desudet marmore fossor
 Almaia, Prutiæno concrecant succina fluctu.
 Quis facile est caruisse bonis. hinc pabula vitæ,
 Hinc segetes frugesque bonæ, Cererisque bebuntur
 Munera, & immensum ratibus mittuntur in orbem.
 Qualis socianda viro es, qui regibus ortus
 Ter sceptræ puer mundique addebit habenas
 Mideumque domos. quas Delmanhorstia dudum
 Exit & illustri stirps Oldenburgica fama
 Istit in imperium magnam: quæ clarior illo,
 Quis venerabilior sanguis? cui præsta dedere
 Minæ Christophori, regnatoresque Canuti,
 Immingique graves, scriptique annalibus Humbli.
 Laudes recitasse velim, pro quanta patebunt
 Quora. destituent fessam præconia mentem,
 Non Helicon satis unus erit, non Castalis undæ
 Sciet secunda suis. vigeat incipit illi

Apueris, tenerisque aliquid fulgebat in annis,
 Quid domini regisq; foret, spondebat honores
 Eloqui clemens grabitur, & fulta iuventus
 Majestate patris primo se protinus abo
 Obtulit exemplum. jam tunc suffragia gentis
 Emeruit plaususque sue, crebitque potentum
 Iudiciis, votisque erexit grandibus aulas.
 Inde per egregias crescens circumtulit artes
 Ingenium, verique modos praeceptaq; recti
 Addidit, nituitque suis industria donis.
 Tunc animus fuit Arctoo evolbere motus,
 Ire per annales patrum, quibus arserit armis
 Normannus Danusque, quibus Colmaria flammis,
 Scrutare, & vixta misera incensia Berga.
 Quis Gothicas acies, Sueonum quis fregerit urbes,
 Valis in adversos Gormo surrexerit hostes,
 Classibus incautum Sueo pacaberit Humbrum,
 Et mediis steterit veloci Marte Britannis,
 Regnantumque bices varias, quid secula dignum
 Ediderint exalta, toga bellicae labores.
 Omnia quae proprios rector convertit in usus.
 Nec minus Euclida numeros, ignotaque quantū
 Metitur spatia, & rigidis distincta figuris
 Signa legit, Martisque levi spectacula papyro
 Exhibet, & veterum disponit more phalanges,
 Quaeque urbes virtute ruant; quae linea muros,
 Quae feriat directa domos; ut linea serpat
 Tutius, & timidus subrepat machina portis.
 Sapius in stricto lussit bis Martia ferro,
 Et gladios vibrare sagax, invenit in armis
 Mille nocendi artes, nocituraq; vulnera cautē
 Intulit, atque hastem ferit securā malorum
 Dexterā, & attento rabiem mucrone fefellit.
 At quoties trepidus ferbens in ballibus acris
 Gaudet equo, laxisque volat dimissus habenis,
 Stat nutu sonipes, spumisque madentia mordet

ena ferox. jam sternaci cerbice minantem
 ellit. Et aripedum doctis premit oralupatus
 pavidus. spectatque alium jam Castora Cimper.
 um sapè pater pugne inflammabit amore
 repidum, totumque casso caput abdidit are.
 on galea dirum fulgur trisleque timebat
 strorum liuus. sæbis horrentia telis
 mina ludus erant. circum tentoria Phœbe
 irata est errasse ducem, noctisque per umbram
 uere sollicito Vestigia mascula gressu.
 ce fruens aliis animabat pectora votis,
 rribiles inflare tubas, disponere ballos,
 nona calcare bias, diffringere portas,
 ruere hostiles acies, circumdare castra
 audibus. hac primas exercuit indole vires,
 nctaque, dum cessant, doctrina recolligit arma.
 quibus ingentes flectet virtutibus urbes,
 ire iubat: poterit solo metuendus amore
 Terrere malos, Et premia reddere iustis.
 ellitur, auctori quoties damnatur iniquum.
 et languet, quoties vitis immanibus horret
 improbitas. non ambigu molimina vulgi
 et nimium timet aut spernit. sub pectore magno
 em domat immodicosque metus. non sorte secunda
 iussit. adversam forti ratione refellit.
 oc Regis putat esse, Deo submittere fascēs,
 on homini. legesque sequi, quas condidit ipse.
 unc vult officiosa loqui, cum cibus amatur.
 unc vult imperiosa loqui, cum murmurat audax.
 ult licuisse sibi, quicquid permittit honestum.
 ec licuisse sibi, quæ sola licentia clamat
 esse duces. tunc arma probat, cum publica iustè
 ausa dolet; tunc arma fugit, cum federe tute
 at secura quies. fines virtute tueri,
 principis officium credit. non poscere bellis,
 a levis ambitio Et regnandi insana libido

Suggest. Astræa propugnat vindice muros,
 Excubiis telisque minus. Venalia jura
 Strataque muricibus damnat fora. digna merenti
 Destinât, indignis gravior, turbantibus acer.
 Intemerata fides linguæ est, nec, casibus hærens,
 Rescindit promissa. dolis, sine crimine, gaudet,
 Et simulat, sine fraude tamen. noscendaq. nunqua
 Disimulat, prudensque premit secreta silendo.
 Incubat in famam totus, quæ lasaminatur
 Regnanti graviter, spondet meliora superstes,
 Quærit amicitias, nec cunctis fidit amicus,
 Et Pyladem occulto sapiens distinguit ab hoste.
 At quoties decernit, amat consulta Senatus
 Consiliis sociare suis, proceresque loquentes.
 Audit, et à cano suffragia Nestore poscit.
 Spemere adulantum strepitus vocisque malorum
 Exemplo, Trajane, mones. affabilis ut sit,
 Vespasiane, tuum est. Augusti Caesaris illud;
 Neglectas rebocasse artes, fabisse Camænis,
 Et doctis monstrasse viam. non perdere cibem,
 Scipiada vox sancta fuit. quæ regius hæres
 Dum facit, à magno meruit prænomena Christo.
 Non abida iratas illi malè strangulat arca,
 Quas congeffit, opes. verum moderata fruendi
 Tempories toti partitur commoda regno.
 Probidus antebenit, nobis cum discrimina Gracchi;
 Aut effrons Catilina, movent; facinusq. Cethegi
 Occupat, interdum lentè faciendâ moratur,
 Et metuit, quicquid peragit violenta potestas.
 Cum mala vicinas exercent jurgia terras,
 Omnia tuta timet, litique interbenit æquis
 Arbitrè, indomitosq. studet componere fluctus.
 His mex officii Princeps, his moribus audit
 Clarius, his curis patrum suffulc. et orbem.
 Quare age Germanas inter selecta sorores,
 Scripseris admittite liberos, et noxia pelle

ia, & ignavi fastidia discute lecti.
 Et formosa nives, fugientibus utere donis,
 formam nuptura proba. non illa dedere
 cassum Superi. Vultis Lucina serenos
 igit, & thalamos conscendes pulchrior uxor.
 Dixerat hæc, verum solito tunc compitior, Albis,
 atris iussa sua. cum gens pharetrata Deones
 lstitit attonita Dicum sermone Sibyllæ,
 tacitum membris altè inspirabit amorem.
 illo absentem Princeps in Magdalin arsit,
 rsum in absenti tunc Principe Magdalis arsit,
 onque locis distans, gens intercurSAT Amorum,
 ebraque per longos commutant hasia tractus,
 fisa, quæ Zephyri, quæ perturbare verentur
 abila. quin lachrymæ, gemitus, & quicquid a-
 mantum est,
 sis, amor, gratique metus, suspensa voluptas
 ac illa levisbus volitant per inania pennis.
 on ita Abydeno quondam placuisse putatur
 fia, non magis accensa Leander in Hero
 caluit, quæ ambis freta per crudelia naret,
 quæ oraque à flammis multum interfusa teperent.
 im celer immiti juvenis decurreret agro
 ippomenes, non sic meta flagrabat in ipsa
 citor, ut à tergo venientem aspexit amicam.
 am Patribus placuere thori, & connubia sanxit
 oiter, & claro majorum sanguine fulta
 nbenere domus. genero stirps celsa Georgi
 annuit, & coitit celebri cum Saxone Cimber.
 Ipsa Venus frenis agiles adstrinxit olores:
 pta per Idalios colles, Erycinaque templa,
 quæ omnem excubis latè Paphon. illa Britannis,
 consanguineo defert nova nuncia Regi.
 ar in antiquam Hesperiam, quæ lampade fessa
 ergitur Occiduis Titan declivior undis.
 udiit, & Tiberis murmur geniale; proculque
 Adriæ

Adria communi junxit sua vota favori.
Austriaca strepuere fores, Barabique penates,
Queque Palatinis longè se collibus abdunt
Atria, semotos genitrix Aeneia Dacos
Concussit, Bata, Bùmque patres. simul otia Marti
Imperat. hos nobis, inquit, decurrere lanes,
Odrysi, permitte dies. furialia cessent
Arma. meis aquilas hodie succumbere signis,
Eas erit, Et placidis Veneri concedere castris;
Dum sperata diu consummant oscula reges.
Ille manu Sponsam ducit, quæ lumine presso
Leniter, à fluxa sibi Virginitate timebat
Pallida; Et hac ipsa pro Virginitate rubebat,
Nondum gnara rudimenti. dein sacra thorūmque
Apparat, Et gravibus miscet sua numina Cimbris,
Disimulatque Deam. gestus, habitusque decusque
Temperat ad ritus Gothicos, Et amoribus aulam
Implet Et huic uni gestit comes ire marita.
Scilicet illa dies venit, quo regius ipsis
In triviis clamatur Hymen, quo concita gaudent
Oppida, collucent flammis genialibus undæ,
Et tangit res tanta Deos. accurrite hates,
Et Phœbi tripodas, Parnasseosque recessus
Pandite. fidereas afflet bis enthea mentes,
Et quicquid facundæ olim cortina remugit,
Promite. per bestros hedera laurique capillos
Luxurient. hic dictet epos, gratumque serendis
Principibus pertexat opus. q̄bi pollet, obanti
Decantet sua verba lyra. dithyrambica nuptis
Carmina, vel molles elegos aptate poeta.
Hæc si blandiloq̄bus spectasset festa Catullus,
Ambisset festiva loqui, Thetidemque Sibyllam,
Pelea dixisset Sponsū. præ conjuge tali
Persephone sati Phario neglecta fuisset,
Callimachusque suis cecinisset Magdalin hymnis.
Vt pro. ul. aspexere Duces Et federa regum

Thymbræus pater, & Nyse de collibus Eban-
 enades hic Nyse, Thymbra moeret ille Camænas,
 ter Bassaridum matres, moeret alter ab alto
 erides. resonant festo clamore Cytheron,
 paræq; & Grajūm repetens modulamina Phocia-
 nia læta ferunt gentes. hæc vincula quisq;
 bātum putat esse bonum. se plurima mater
 c jactat peperisse die, sobolemque diemque
 fastos studiosa refert. annosa senectus
 spicit hac avidè celebris spectacula pompa,
 serum solamen habet. sua gaudia tellus
 sentit. redeunt tonsis noba gramina campis,
 e modò nata truce metuunt arbuta Booten.
 in gravis afflatu Cerealia rura maligno
 ius, aut madidi sis noxiaerberat Austri.
 ra fabet, glebasque lebi cum rore maritat
 pera perspicuosq; bibunt viridaria succos.
 is solito rubuere rose, plus candida cernas
 ia cum nibeo passim certare ligustro.
 aque pruinosis Ino saga pascitur herbis,
 era tenta gerit, tauroque occurrit amanti,
 sine si potitur. recreat secunda magistros
 s gregis. æq; boreis obat & bacchatur in undis
 ruleus Triton, Nymphasque ex æq; bore toto
 vocat, & ludos pelago molitur in ipso.
 rrida Hyperboreis spirantia monstra procellis
 properant, circumq; tuum nant, Hafnia, littus,
 aque mobilibus q; batiunt bada cerula caudis.
 olat in phocam Tethys, immania cete
 gora supponunt Nymphis, Neptunus habena
 cibus delphina regit, balæna petulcum.
 rea fert, vitulo Glaucus spatibaleque marino
 edere simul. Galatæam serbida pistrinx
 manti modò tollit aqua, modo corpora mergit
 conditque salax undis. fera nomina, porci,
 smarus & polypi & sinuoso pis. & dracones,

Serra-

Serrataq; sua ludunt statione catervæ.
 Falthica quæ medias difellunt ostia terras
 Læticia dant signa suæ. quæ carbasa & Etant
 Triptoleum, celsa suspendunt puppe coronas,
 Et remus circum feriunt freta. lustrat Huana
 Astrorum cælique bias, & prospera Sponsis
 Tempora præfagit. densis abscondita lucis
 Sora, Camenarum sedes & nobilis oti,
 Pegasus tonat ore Deum, &ocesque disertas
 Colligit Augustis. Me, Felicissime Princeps,
 Cui vacat Arctoi jam nunc pars Martis mundi,
 I. Batabis procul ardor agit, grandisque can-
 Materies rapit in furias, æstroque potenter
 Sollicitat Batem. Paphias sacramus ad aras
 Voce precesque tibi propera, Dux magne, nepos
 Qui leges, qui castra colant, Musasq; tubasque
 Continuent; seu Martis opus, seu pacis amara
 Cenditio belliq; more. succede parenti
 Talis, ut huic alium nos successisse negemus.
 Tuque decus populique pater, Rex Maxime, cui
 Posthuma perpetuas celebrabunt secula laudes
 Hæredi gratare tuo; celsosque parumper
 Dilæ regnorum titulos, & seria differ
 Iussa senex, dum se fulgenti Magdalis ostro
 Implicat, & cupido fruitur gavisæ marito.
 Adspice, qua summa cæli regione perennes
 Heroum sibiunt anima, tuus altior inter
 Semideos Vldricus agit, fetumque decoris
 Artibus ingenium, & quicquid sublimæ sub illo
 Pectore condiderant Superi, siresque animum
 Pallada, Mæborisq; decus jam de bobet astris
 Custoditque sibi. solum, dum cetera spernit,
 Te fratremq; videt, thalamisque adspirat, & o-
 Optat inoffensis regnari cibibus Arcton.

MANES BAVARI,

Epicedium in Obitu Serenissimæ Princi-
pis ac Dominæ,

MAGDALENÆ,

Comitis Palatini, Rheni, utriusque BAVA-

RIÆ Ducis, Vxoris Serenissimi Principis

VOLFGANGI WILHELMI,

Comitis Palatini, Rheni, Bavarix,

Chivix, &c.

ustres obitus, & magni nominis umbram,

vacuum consorte thorum, cineresque beatæ

conjugis, & clara viduus genitrice penates

atavis, Dux magne, queror. Tibi tristitia mæror

ba negat, tantique stupent ad busta dolores,

iumque suum venerandis manibus alti

bunt gemitus, mutique in funere luctus.

loqueris, quem damna premunt. non murmure

. Dicos

cit as, qui fata probas. qui pectore solbis

Superis placuere, taces; & Principe dignum

credis, cessisse Deo. quam flere potentem

estas trabe aque betant, contendere cælo

pietas submissa betat. quin ipsa dolendi

scribit tibi causa modum, suetusque virorum

eris tacitis frangis suspiria iussis.

tos potius memorare tui dispendia lecti

Geniet, tumultoque procut semotus & aula

ntem cantabo animam. Tu præfica tristem

la Melpomene ferali carmine lessum,

se paludatis infer mœsissima portis.

arsis miserranda comis, vittisque solutis

rida, & atrata gradiens per compita pallâ

Bavaræ consiste rogos. En nigra cupressos

ia, fumereasque adolent palatia taxos,

ttaque jamdudum longis Germania bellis

ac iterum, quod ploret, habet; pergitq. malorum

Conge-

*Congeriem cumulare sibi, ac laudabile celi
Deposito iratis queritur succumbere Parcū.*

*Adspice, feminea lassatum mole feretrum,
Et Domina suffulcit onus, titubatq. fatiscen.
Iulia, nec tantum Mæortia damna moratur,
Quam patrii lamenta soli, fatisque petita
Terrarum prælustre caput. quàm Clivia cultum
Verberat, & grandæ tundit præcordia plantæ.
Nec dubitat, quæ sorte cadat, quo pignore rapt
Imperii lux præscia sui, lumenque serenum
Occidat. ipsa suum præscienti in funere funus,
Ipsa suos languens cineres, populique cadaver
Bajulat, & charos inclamat pallida manes.
Largius afflittis desillant Montibus undæ,
Roranteq. natant udis in vallibus imbres,
Dum regni subsidit honos, & debita cælo
Progenies, gentisque sue delecta voluptas,
Et communis amor moritur. quàm lentior exit
Rhenus, & abstruso sua flumina colligit albeo,
Vi possit plorare magis. non accola Mosæ,
Quemque rigat medias diffundens Nursia terra
Temperet à lachrymis. extinctam longius Albi
Magdalin ingemmat, funestaque fama Visurg
Personat, & mæstos cognato sanguine Bojos.
Ipsa Palatinas conturbant nuncia sedes,
Insertasque plagas titulis. illustrior Ister,
Austriaco victore, dolet, miscetque triumphis
Hos luctus gemitusque suis. quocunque sagata
Principis egregia virtus, percelluit urbes,
Teutonicosque Duces, bullataque nomina septem
Semideosque patres tanti fortuna sepulchri.
Secula magnanimas celebrant antiqua mar
Et vario laudis præcium præcone meretur
Femineæ probitatis opus. sic casta perennat
Emerita repetens mulier vestigia telæ,
Ignavos exosa procos. Priamæia Phæbas*

adhuc, miseraque cecens præfagia Troje,
 no sub late tumet. Labinia conjux,
 oris Andromache, Latiis mobet ora Camænis,
 agicos implet Superum donata furori
 enia modos. nec tu, sine teste, superstes
 a Bêtrices tranas audacior undas.
 ia magnanimo potuit placuisse Catoni,
 Pompeio. magno Stilicone Serena
 tur, & Phario surgit laudata poetæ.
 tu, quam canimus, tantis quoq; matribus adde
 ritas. Wolfgange, suis fulgentior omne
 rit. honoratis conjux tua moribus æbum.
 ca belim leviora putes, bel ficta bel aucta
 bus. illa suum transcendit splendida sexum
 mate, stemma animis, animos virtutibus, illas
 venit pietatis honos. ô maxima rerum
 ia, sic privata domi, sic claruit orti.
 ilitas cui prima fuit, cui stirpis origo
 abarus defluxit abis, contemnere fastum
 alesque suos potuit, voluitque moneri,
 titulis, nisi fluxa, dari; proabosque genusque
 laudem non esse satis. cui mobile corpus
 erunt Tyrio saturata murice bestes,
 didit exubias, perituraque tegmina ferri,
 ortis documenta sua. qua limina pressit,
 ustasque domos, Pariisque exstructa columnis
 ta Ducum, aeterno felices numine sedes
 didicit, votisque ipsum prævenit Olympum.
 as fluxas possedit opes, commune putabit
 a populo miserisque bonum: quas contulit ather
 itias, nullo Vesana superbia luxu
 didit. has ipsa cum majestate tremiscens
 pertas partita fuit. dum jura ministrat
 bus, his obedit: mandataque fortius urget,
 on cunctis probitate præit. non triste loquenti
 quium, sed mite fuit, majorque potestas

Officio vult esse minor. reverentia verbis
 Mixta fuit. comisque lepor; prudentia, qualem
 Vel possent sperasse viri; clementia quavis
 Aequat sceptrum Deis: non gratia ficta, sed usque
 Nativo splendore nitens. damnabat atram
 Invidiam probitas, lenisque modestia fastum.
 Trussit avaritiam sceleratamque nomina ferbens
 Religionis amor. lascivos Cypridis ignes
 Edomuit cæli studium. sic aula ducesque
 Exemplo potuere regi, mulierque mariti
 Perfecit mandata prior. Nec sola regentem
 Exegit ratio, & generosi cultus honesti:
 Ipsa faciens thalamis fecit Lucina parentem,
 Indulsetque Ducem populo qui fascibus h. res
 Succedat, trabeasque puer, terrasque capebat,
 Nascitur, & tenero fulta est spes tota Philippo.
 Hic anceps natura stetit, matrémque patrémque
 Redderet ingenio soboles; litemque diremit
 Cælestium favor, atque uno genitoris imago
 Pectore & excelsa viguit præstantia matris.
 Illa firescentis moderatrix docta juventa
 Conjunxit patrius maternas vocibus artes.
 Nec molles transire dies, aut tempora luxu
 Passa fuit. quanto fatis sublimior ibat,
 Acrius instabat monitis. quam lubrica regnis
 Sceptrum, sagax docuit: quali discrimine surgant
 Quam facili mox sorte ruant: quam præstet amor.
 Quam præbos terrere metu: quam parcere viti
 Eximium: quam sit diris securior armis
 Aurea pax, quam sit turpis rectoribus orbis
 Vilis adulator: prosint admissa bonorum
 Consilia, & Procerum voces, & verba monentium
 Iam proavum laudes puero, & celebrata parentum
 Imperia instillans generosos suscitât ignes
 Provida. prudentes miscet sermone Sibyllas,
 Guietino, que duces, & regum fœdera narrat,
 Austri

riaceque domus thalamos. hæc omnia mater,
 dixit veneranda parens. sc̄ nabit a nato
 ni fluctus, tumidique pericula ponti
 strāt, & ut fragilem possit subducere puppim
 hus, aut Helicem, fixamque intendant in Arcton
 urnos sapiens oculos. Nec conjugis illa,
 quo vel laude minor. pars digna cubiis
 rio nunquam, semper certabit amando.
 ua Penelope priscis; dilexerit uxor
 sis moritura virum; testetur amores
 lameia suos: Barbaris amplexibus hæsit
 ata fides, & casti plena pudoris
 ina dissolvit solo cum funere patrum.
 um Superos & fata querar? tantumq̃ reposcam
 sis superasse caput? prob, irrita fundit
 a miser, quisquis fatales increpat horas
 ius, & precibus credat Plutona moreri.
 moritur, quam vita probat, quam clarus in orbe
 utum commendat amor, cui nobile nomen,
 geBa dabit viBacem gloria famam.
 c memores celebrare nurus, hanc dicere pergent
 obitum egregie matres, grandesque maritæ.
 ominam, hæc matrem flebunt, & dulce suorum
 ctium, flebunt pueri, innuptæque puella.
 torum dolor unus erit. Cum Luna laborat,
 situmque sibi fatali tramite Solem
 icit, & pulchri pereunt caligine vultus,
 et tanta sui tellus dispendia mundi.
 tamque facem. defuncta Principe Phæbæ
 ultra gens mæsta suam, non grata tuetur
 ina, magnificumque iubar, licet altera Phæbi
 et adhuc mundo facies, cibeque serenus
 ngangi collustret apex. Iam rura colonus
 igit, & pigro lachrymas adspersit aratro,
 immumque gravem queritur de iubra, sacerdos,
 a, & afflicti trepissant formidine cibes.

Hærent

Herent Verba seni, sentit sua damna iuventus,
 Nobilitas, Equitesque, & durimilitis ora
 Mansuescunt, propicire rogo. Tu maxime Rector
 Iuliaci, qui stemma tuum regalibus unis
 Conjugiis, Barbarumq; & clarum stirpe Sicambri
 Casareumque genus thalamis adjungis abitis,
 Funereos inter gemitus, pressosque dolores,
 Accipe Battabici, Princeps, solatia votis,
 Qua, quæ prior docto voluisti in pectore Voces,
 Et nosti, repetentem audi: qui regna tueris;
 Humanis majora malis & turbine fati
 Corda geris: qui jura tuis legesque ministras,
 Cœlicolũ decreta pases: qui a gaudia versas
 Conforti sperata tua, suspiria damnas;
 Totque ferens populis rector mandata, vicissim
 Accipis à Superis. cum chari visa Philippi
 Ora vides, dignumque isto moderamine pignus:
 Hunc, tanta pro matre, vides: partemq; parentis
 Heredem virtutis habes. Tuque, optime Fili,
 Desine dilectas votis arcessere manes,
 Et cineres plorare pios. miseresce fati,
 Et lugere, tuum est: verum frenare dolorem,
 Officium scis esse Ducis. qui sceptra capebis,
 Hæc etiam peritura capis. mors æqua tabernac
 Regalesque quatit turre. Tu magna tuorum
 Factaque fortunasque, & grandia nomina dis
 Consiliisq; virum, teneros virtutibus annos,
 Et cura præverte scnes. hæc audiat absens
 Magdalis, & nostris subscribant numina votis.

DLOCUTIO

Ad Sereniss. Rempubicam

V E N E T A M,

pro eius Libertate, adversus SCRUTINIUM
cujusdam auctorem, gravissime differuis.

fet Vir, Clarissimus,

HEODORUS GRASWINCKEL,

in Batavorum Curia Advocatus.

*Ajestas Venetum, Venerandi filia secli,
Et series Augusta Patrum, quos vindicat en-
sis,*

*ue datum sceptro, totque inconcussa per annos
erri facies & formidabile terris*

nen & etherei regnatrix purpura Marci.

ad laudes assurge tuas; & suspice, quanto

gradu vestri se lux altissima fati

ntet latè populis; nec jam Adria fame

iat, non luttus atrox, quod Dalmata sebus

ut, & Hecrulai bellatrix spuma Tarenti.

tibi deserta sublimis dididit Alpes

ia, & aëris vittricia signa tuorum

ectat vicina jugis; ac fulmina Disum (ther

bosumq; Iovem, & quicquid trux parturit a-

niscet titulis, illic dispersa Timæus

omit fluctusque tuis compefcit habenis,

cosque sinus & duri regna Liburni

trahit. calamis alibi tibi lene susurrat

ius, & terræ circum dominantis honori

git supplex Athesis, sedesque beatas

nus Phaethontæis completitur undis,

scitque Ducem, quod restat, in æquore, nullo

tenes; perque loni spatia ampla profundi

ra procul facesque natant. Tu maxima pulsos

i, Regina, Deos, tibi condidit aras

Venus, Venerisq; domus pulcherrima Cyprus,

E

Quæque

Quaque Rhodos toto ditata est insula Phæbo.
 Reliquæ Danaum, Teucrumq; ab origine genti.
 Quàm priscis fluxistis abis, quàm proxima tangi
 Laomedontæas majorum gloria terras,
 Dartanidumq; domos, profugoq; Antenore quond.
 Euganeos inter fremuerunt Troica colles
 Classica & bis ipsis Priamum flectis in oris.
 Non jam concusso furiis immanibus orbi
 Incubat Arctæ furor implacabilis aula,
 Ausoniasque ingens grassans Alaricus in urbes
 Cogit inoffense ripas habitare Padusæ;
 Aut ferus abulsis adigit considere stagnis
 Artila, & Eois adjutus virtutibus Humus.
 Non jam Phryææ dominator barbarus Helles
 Vastat opes, pabidiq; focos subvertit Iuli
 Thessalicæque ciet Dræso pugnante phæange.
 Nec bellatrices Ligur imperterritus armat
 Neptuno indignante rates, classeq; minace
 Fabricat & victor Tyrrhenum navigat æquor.
 Vicistis virtute metum. secura potestas
 Indomito Mæborte stetit. nunc dextera pugnat
 Addidit imperio robur; nunc subdidit hostem
 Imperiosa quies, & quicquid defuit armis
 Consilio paci q; datum. bis effera cessit
 Federibus; bellique minas prudentia fregit,
 Sollicitusque timor. risit solertia regnum
 Invidiam, regnumque sibi constantia fecit.

Tuque adeò toties aquilis adberse suberbis
 Magne Leo, centumq; ferox innexe triumph
 Adspice surgentem mediis è fluctibus urbem,
 Et circum te stare Deos; Tethynque trucemq;
 Nerea tot superum toto delubra tueri
 Equare, & objectas pelago secludere terras.
 Iam minus Iliaca Neptuna mœnia Troje
 Esse puta, celsamq; Tyrum, Antissamq; Pha
 Massylumque lares, stantesque in littore Ath

c maris, hic tumidi domus est Tritonis & ingens
 gia Naladum. tuta sine mœnibus arces,
 atura famulante, jacent. sunt pontus & unda
 esidium, ballosque facit circumfluus ether.
 e mihi nascentis magna incrementa Quirini
 jice Roma potens, vastumque effusa per orbem
 ptra, bel extremo metuendum nomen Araxi.
 iit è stagnis Venetus, nec sedibus arctis
 ncludi potuit Divûm genus. ille Patavi
 ronaque duces, desolatamque Cremonam,
 rgomaque & placidis adiit te, Brixia, bellis,
 Melam bibit, & qui lapsus rupibus altis
 ldua disillas spumofior incitat undas.
 ccessit Corcyra, Paros, Naxosque Melosque,
 odros, & immiti quæ tunditur Amphitrite
 llipolis, duraque Tenos cum Chalcide bitta est.
 nc debellata prastans Methona Corona
 ruit & frustrâ toties Iadera rebellis.
 agnanimam sileat Grajorum pagina Spartam,
 xniæque intrepidis olim fundata Lycurgi
 sibus, & rigidi monitis subnixæ Zaleuci.
 s Patres, justî rigor, inflexusque severi
 Terit obsequii tenor, atque immobilis alme
 aje statû apex, & legum nescia frangi
 cula & æterna constans sibi voce tribunal.
 ualia in instabili jactantur carbasæ ponto,
 modò crudeli debent ludibria Coro, (do
 nc dubium pelago obvertunt latus, horrida quan-
 tempestas stabilem abscondit sub nubibus Arcton-
 ellarumque vagi fulgent errantibus ignes:
 aud aliter, cum nulla Duces civesque coercet,
 nam validi nequeant ævi rescindere mores,
 rrea vox, nut at pariter cum principe regni
 lmen, adorandum populis, mutat quæ secures
 brica Lex, plebis quæ vagis cum legibus omne
 utuat officium, nec stat reverentia jussis.

Cenomani fortes, & non ignobile germen
 Euganei Veteres, quorum bisseña nepotes
 Secla trahunt, proabūmq; stupet miracula filii
 Posteritas, Vestris faciles applaudite cæptis.
 Simplicitas & gentis amor, jurataque cælo
 Cana fides, nulloq; minor discrimine virtus
 Invenere sīam decori. parboque potentes
 Illustres animæ, fastusque ignara superbi
 Pectora secreti formam servastis honesti.
 Non cippos statuasque aut sculptos marmore vultus
 Aut urbes libuit mundo ostentare subactas,
 Non turgent stupido victorum nomina saxo,
 Nec picturatis scribuntur gesta colossis.
 Non hic præ cunctis bellax Trajane refulges
 Porticibus. non rostra Titi, non compita compler
 Pompei labor, & laudati castra Seberi.
 Ipsa sibi precium probitas & nescia luxus
 Vita fuit spretisque bonæ fulgoribus artes.
 Quin potius lituos inter gladiosque tubasq;
 Ingeniis monstrastis iter profugæque Camænæ
 Thymbræusque pater tot præluxere trophæis.
 Hinc ad Vestra procul concurrunt fœdera gentes
 Et Genuas bellare timet. Vos Tusculus & acer
 Appulus & qui rura colit populosa Rabennas
 Horret, & illa suis plus tuta Ancona procellis.
 Pannonius Cæsarq; silent. compefcuit iras
 Rex Sículus Thracesq; feri placantur amando.
 Nos, quibus Auriacis Hispana potentia bellis
 Atteritur, geminosque volant jam signa per axem
 Annuimus, Dux magne, tibi; venerandaq; Patri
 Prosequimur sociis longe subsellia totis,
 Et trans nubiferas Alpes, ballesque lacusque
 Accinit Adriacis satum fiducia sceptris.
 Sic sires crebere domi. terraque marique
 Extulit intrepidus, Libertas publica vultus
 Suffecitque sibi, & soli debere Tonanti

um cupit, ignorat dominos. Qui roderet unus.
 Gor erat, tanti levis adlustrator hororis.
 enc Batabo debete Duces, dum jura togasque
 opugnat clari locuples facundia Belgæ.
 licet illa reis ac nostris incluta rostris
 o Bobi fuit lingua loqui, calamoque tuctur
 ajorum trabeas, veterisque insignia regni.
 unit verba Themis, prisque annalibus ævi
 numeras Astræa vices ababumque labores
 pedit, Et quantis steterit. Respublica curis
 uemossina grandæba aperit. quæcunque vetustas
 didit Et cæcis latuerunt clausa tenebris,
 taque fortunasque virum, olertia pandit,
 c temerata fides. nil jam sibi vendicet Hunni
 rbaries Gothicusque furor. Romana residant
 peria imbellesque aquila. Tyberimque repellat
 ria Et Austriacis fultum rectoribus Istrum.
 At Tu, summe virum, cujus tot raptæ per artes
 ea vis animi, quicquid nescire profanum,
 nte tenet, iectumque semel lætissima reddit,
 loqueris, qua voce cupis; causasque clientum.
 tor agis; primæ suffragia splendida famæ
 llege, Et illustris Vindex generose Senatus.
 rege patrociniū regum donare tiaris.
 Scrutari si Libor amat, si bellicat ostrum.
 robitas, summique quatit fastigia juris,
 ediet risisse Patres, dumq̃ invida gliscit
 bitio magnaue audet natalibus urbis
 annire malus, pro Libertate focique
 ritum Veneto posthac scrutetur in ense.

C. BARLÆI
CARMEN
EVCHARISTICVM

Ad Illustrissimum Heroem,
& Dominum,

D. WILHELMUM HERBERTUM
Comitem Penbrochiæ, Supremum Serenissimæ
Magnaë Britanniaë Regis Dapiferum.

QUæ nova Romulidum maneant præconia curru
Quantus honos surgat Ducibus, cum vincula
catenis

Gallia, cum domito luxit Germania Rheno,
Et vinci potuit Marcello Consule Pænus
Hannibal, & centum decreta est laurea bellis,
Ostendit terris Latium. Sexere superba
Pompejum Mariumque rota, fremituque secunda
Excepere suos olim Capitolia Paulos.
Scipiadasque duos. illis post Clastica Mævors
Tempora murali fertur vinxisse coronâ;
Serta triumphantes aliis, plaudente Senatu,
Cinxerunt rostrata rates: huic quercus honores,
Illi bile tulit gramen, fragransque capillis
Myrtus, & in levis fulsit Victoria ramis.
Nec palma fuit amplius honos, quæstaque Græci
Gloria, cum rapidis tremere sub curribus Elis,
Argolicosque duces tenui vestiret olivâ.
At, quæ Palladium maneant insignia gentem:
Quos studiis fortuna deos, quæ sceptra Camænis
Conciliet, quali radiet Barlaus in auro,
Exemplum tibi Belga sumus. docuere Britannis
Quo Bates scribant precio, donumque tiara,
Per mea fulgentes ludunt jam colla catena.
Ecce renascentes regum clementia Musas
Erigit, & multo rectior sublimis in ostro
Ad sua signa jubet spretas revirescere lauros,
Claraque Pegaseis donat suffragia curis.

am belut aduersos animosior exit in hostes
 iles, & excusso Martem terrore lacescit,
 m vexilla leuant, medisque volantia campis
 llunt signa duces, & celsa sede laborum
 emia pignantum Princeps antè ora locabit:
 aud aliter Claria sublimis signifer aula
 get spes satum Carolus: quin vindice tanto
 anant Castalia ribis maioribus unda,
 utraque Pieridum, Parnasseique recessus
 rgius audaci fundunt modulamina cantu,
 Cirrbam nobis horror agit, potioraque terris
 ymbreus responsa parat, felicius omèn
 nciunt, bifideque sonant oracula rufes.
 n alium certè sibi docta cacumina poscant
 e Dum, nulloque magis se principe Phœbus
 timat, aut summa stringit fastigia laudis.
 jam Trajanos iterum, jam bibere credo
 gustos: atavisque etiam mihi regibus ortus
 ecenas decus esse cupit, tenerique poëta
 esidium diadema fabet. dant munera reges
 beneranda meos solatur purpura cantus.
 Vos, quibus immenso turgens araria censu,
 scite terrarum domini, quo rectius usu
 ajestas splendescat opum, cœtumque sub ipsis
 ontibus emineat satum sub frontibus aurum.
 e, que Pyramidum celebras miracula Memphis,
 quid opus regale putas, supposita tueri
 armora sideribus? summoque è vertice latè
 ludentem de nocte Pharon? quod perdit a luxus
 choet infames meretrix Egyptia canas?
 laque Romanum potuit vicisse maritum
 mbitio scelerata gula? cur splendida Cares
 ista parant? cineresque etiam se fastus in ipsos
 plicat? aut centum surgunt Cadmeia portis
 ænia? cur toties donantur fercula castris?
 sanas vorat Isthmus opes? aut Thaide in una

Frangit Cesropios obscena pecunia mores;
 Dignior ingeniis merces exsurgit, & omne
 Prastringit laus ista decus, qua debita Phæbo
 Aonias recreat titulis illustribus artes,
 Et clausos aperit fontes, atque obice rupto
 Bellerephontaos diffundit latius amnes.
 Dent sua Luculli, doctis dent splendida grandes
 Dona Titi, Tullique lebet dispendia dives
 Atticus, antiquas redimant sestertia scenas,
 Contiguo recubet Calabrum cum Bate sepulchro.
 Ingeniis domitor Pæni: placuisse Nepoti
 Carmina lascivo possint cantata Catullo.
 Me Tamesi placuisse iubat; me clarius ostrum
 Ditat, & angusto Carolus circumdedit auro.
 Terrarumque illustrat apex. Quæ gloria major
 Quam regalis erit; non me priuata bearunt
 Limina, plebeique lares, sed rector Iernæ
 Albionis pater, & bellacis terror Iberi,
 Qui Scoto dat frena truci, iussisque coercet
 Orcades, & fronti lauros pratendit abitas.

Quid memorare tuis generosa Britannia terræ
 Eximium vox nostra queat? labat India fessos
 Solis equos; at fessa tuis respirat in undis
 Calliope, tristemq; fobent tua numina Phæbum
 Hic regnat, qvem Cirrha colit, qui sceptra Camæen
 Porrigit, & magno batum permiscet amorem
 Imperio, partemque sui putat esse laboris,
 Tot soluisse Deos, gentisq; attexit honori
 Pegasei decora ampla chori. dat Cantaber enses
 Purpureasque Tyrus lanas, & serica textit
 Stamina Sidonius, secunda messe superbit
 Gallia, candenti captat de marmora laudem
 Dalmata: sed solus bettigal grande pœta.
 Solbit, & hac noster clarescet laude Britannus.
 Hoc donante ferunt Phocæa per arba fluentes
 Castalios tumuisse lacus; Heliconæ per ipsum

At tristis que mihi docta cohors, & prospera cœpit
 Fortuna sperare mea. mox murmure grato
 Cum Tenedo Claros, & magna circumflua pontus
 Personuit latè Deos, Pataraque sabentes
 Conferunt delubra deos, & Cynthus, & ipsa
 Præcincta veneranda domus; quin conscia rerum
 Candida Grynaâ fluxerunt gaudia sylbâ.
 Non iam desertas labiis arentibus artes
 In loco, non laceris ultrâ sapientia pannis
 Pernitur, aut solus mercator fœnus in undis
 Colligit, aut Bitior repetit post prælia miles
 R. mia. Nos rutila, regalia fœta, corona
 Radiant, ditique graves præcingimur Indo.
 Rumpe omnes, mea Musa, moras, tortisq; decora
 Torquibus, eximiam Tameſis te confer ad urbem.
 Sceptris mea verba refer; Clarissime regum,
 Progenies augusta Deum, pro munere tanto
 Oblata tibi, hætemque damus. qui pignus honoris
 Tranſmittis regale tui, cape pignus amoris,
 Non illud regale, mei. quem scribere verjus
 Vigurio meliore doces, se nuncupat ipsum
 Consequio, Rex magne, Tibi; totumque poetam
 Anticipat, & Pimplam pariter Cirrheaque sceptris
 Oblat sceptra tuis. quod si Semeleius Eban
 Bit adhuc. expers obitus: si flamma Prometheus
 Efficit ad fama precium: si Bitus olivæ
 Centrix fluxi nescit. dispendia seclis,
 Quique Pelethronii gyros: & frena dedere;
 Qui lina dedit Pharius; donabit aristam
 Ipiotemus, fulget quoque ipsi rex pauper in astris,
 Te perpetuis inscribent carmina fastis,
 Quæque Gnosiacam iuxta tua dona coronam;
 Caroli splendescet bonos. nec dignius ullum
 Lus erit. Rhryxæa tuis concedere cogam
 Illera muneribus. tum quæ se lætæus orbis
 Placat, hic circa torques radiabit in albas.

At tu Pieridum decus, & jam proxima Regis
 Cura tui, veterum titulis illustris avorum,
 Grande poetarum columen: Penbrochia cuius
 Imperiis placidisq; libens adsuescit habenis:
 Accipe, sed facilis, Batabi responsa poetæ,
 Et grates, quas Belga fero. palatia per te
 Ingressus Tamesina fui; conscendimus aulam,
 Et triplicis regni Dominum, terraque, marisque,
 Voce salutabi, ac primos gratata triumphos
 Calliope pudibunda fuit. mea carmina per te
 Regali sunt tacta manu, chartisque benignum
 Illuxit diadema meis. O candide rerum
 Arbiter, externæ tollent tua nomina gentes,
 Anglia nec totum capiet. Te disidis illi,
 Batabiaque meæ, pariterque excellis in illa;
 Hic prodesse cupis. Sic summis emula dis
 Vita tua est, moresque suos transcribit Olympus.
 Magne Heros, non aurato tibi Vittima cornu
 Ceditur, aut humiles adolent tibi thura penates
 Farra damus, pauperque tuis donaria libo
 Intemerata focis. delectant casta Tonantem,
 Parva licet; & ilique etiam placantur in hædo
 Numina. Threicium non me prope Strymona pugna
 Mars docuit, mammaſq; truces admoſit Amazæ
 Nec mihi, quos geminis neſcit Cyllenius hydriſ,
 Mercantum patuere doli nec conſcia fraudum
 Sordida degenerem laſſat ſolertia mentem.
 Inſons Vita mihi eſt, ſunt ſoli deſita Phæbo
 Pectora. quaſque ſuis Tameſis permiſceat undiſ,
 Caſtalias haurimus aquas. dare munera poſſum,
 Sed rude carmen erunt. Tu noſtris annue captiſ,
 Et timida daſela rati. Tu calcar eunti
 ſubde, Camænarum genitor, reſideſque ſorores
 Erige, tu cani præbe virtutibus ævi
 Materiam. dicant ſeri poſt fata nepotes,
 Inclyta Barlæus foſit Penbrochia Muſas.

RISACVM CAPTA,

Sive PANEGYRIS dicta Serenissimo,
Invictissimoque Principi,

BERNHARDO,

noxia, Iulia, Clivia & Montium Duci, Turin-
gia Lantgravio, Marchioni Misunia, &c. Exerci-
tuum Federatorum Regum & Principum in
Germania summo Praefecto.

S C A Z O N.

Nobile Princeps, Martia potestatis
Sublime nomen, grande Teutonum septum,
Et astantis fulmen acre Bellona,
Qui gloriosa stirpis editum culmen
Transcendis armis, verticique majorum
Aptos honores lauriger redintegras,
Torque prisco Casari exprobras culpam;
Index salutis publica, laborantis
Atria Camille, gentis Austria terror
Bellacis Istri Martiale tormentum,
Quileque per Te jam domatilis clades;
Cum tot triumphos, tot trophaea, tot lauros
Nus mereris, Et secunda Germanis
Fortuna lata clasticum intonat fama:
Exurge victor, Et decus paludatum
Extende factis: seculique, quo pugnas,
Incis, triumphas, cresce laudibus miles.
Alcamque caelo, quemque dextra pugnacom-
Puscat ense, cibibus tuis dona.
Cutum tyrannis, baltheumque perversa
Oppone causa. cuspides sarissarum,
Asta, que pro se bibret agra Libertas,
Profuisse credat arma Bernhardi.
Quae nunc cruenta gloria sititores,

Fractæque partes hostium reformidant.
 Per Te feroces horridæque cerbices
 Dominique nutant Alpium tremendarum,
 Rhenusque se submittit ad pedes Vestros,
 Largo cruore audax urbis imbutus,
 Suosque fontes cedit Imperatori.
 Inscissa postquam celsa Brisacæ rupes,
 Magno reclusit fessæ Saxoni portas,
 Et sceptrâ sensit mitiora Burgundus,
 Quæis serbitutis nomen exulat durum,
 Hedusque atrocis iussa spernit Hispani.

Dux celsæ, seu jam castra lege disponis,
 Equitumque turmas ordinas cataphractus,
 Seu concitato solbis obvias cursu
 Bellator alas, impigerque pernoxque
 Aslu phalanges occupas; bel adversas
 Perrumpis arces, fulminasque per Bojos,
 Et Sequanorum regna, per Sala campos,
 Ripasque Nûri; sibe pacis infida
 Voces repellis, fraudibusque d'strictos
 Opponis enes; bel si renior mentem
 Per præcæ regum facta, per Ducum fastos,
 Et jata raptas; gratulantis applausus
 Belge, tuisque vota præliis misce
 Proculfabentis Amstelæ, Et stupescendum,
 Toties fugatus hostibus, poetarum.
 Nesci Deorum postibusque templisque
 Trophæa figi, laureaſque suspendi,
 Sine teste rerum. prima Principum cura est,
 Debere mundo; sed secunda narranti
 Placuisse sæclo, posterisque victorum,
 Ebuſcinari bella, adoras, palmas.
 Tibi nascituro regna, sceptrâ, fortuna
 Iurabit æther, cælitumque mandato
 Lucina Martis robur indidit cunis,
 Interitumque pectus Et spei plenum

Stabit illis. stabat ad latus dextrum
 roque tetricam Pallas agida ostendit.
 bat sinistro t. rbus ora Gradibus,
 dios juturæ destinans iuventuti.
 abat arcus tunc Diana sublustris,
 perisque membris acre numen infudit.
 que sereni nubiliq; Rhæmus
 ter vocatur, dum salua: infantem,
 more Baltus inquieta mutabat,
 esaga sortis aspera que blandaque,
 nunc remissa, nunc tibi resurgens.
 e Albis & Mosella suspitorem,
 e Viadre, tuque Mane liberatorem
 sentibas. tunc pater Moguntinus,
 Eriūque pastor & Colonia mystes,
 r. potentum purpura Bohamorum,
 ita Othoni nomina & patres magni,
 uera longè. solus in Palatinum
 or reflexus, suggerentibus Parcis
 tura serò, condoiebat extorri,
 fuga que fato stirpis ingemiscebat.
 irginatu induta veste florentis
 manæ Virago, basium fixit,
 que lucem gratulata tum Bruto est,
 a quamvis. quin Ratisbonæ excellens
 ura sub Te bella deprecabatur,
 mque supplex tradidit Tibi ciuem.
 na tremuit, Pæcnumque rectores,
 que Princeps. Lipsiæque per terras
 se fertur bellicosa tempestas,
 pidasse Francus, Odera que potator,
 tirpe regum nobilis Lotharingus,
 Arduenna cultor inbuis silvæ,
 qui rigentis Abnoæ latet saxū.
 x Cirrha iuveni, Phocis & Claros Phæbi,
 ethridumque templa se tibi pandunt.

Gaudetque alumno tecta litteratorum.
Patuere doctæ porticus Athenarum,
Patuere Tyberis fulgura Et triumphantis
Romæ labores, Et perita regnandi
Prætexta sapuit, imbibitque præcepta
Lascipienti cogitanda fortuna.
Tum sævus Assur, sors superba Chaldei,
Et sæpe victus Persa cecit exemplo.
Ninos legebas, Arsacesque Cyrosque,
Seleucidas, Parthisque Et arma Lydorum,
Gentes subactas gentibus. Philipporum
Fraudes doloque, perbios Duci montes,
Animumque Pyrrhi, principesque Thebarum,
Trucesque rixas seipientium fratrum,
Mandata Sparte praeliantis, Et Codros,
Brennumque Cambysemque, Perseos, Turnos,
Artes Iugurthæ, Scipionis in Pænum
Transmissa ponto castra, Scabola dextram,
Pugnas Sicinni, gloriamque Pompei Et
Frontem Catonis, impetusque Marcelli:
Hinc odia Marii Et execrabiles sceptris
Syllæ tabellas. Undecunque, quod pulchrum,
Tuum putabas. quæ nefasta, pungebas
Virtutis æstro. quod nocens, malum, turpe,
Injuriosum, ingloriumque regnanti,
Cautus notabas. quæ probata virtuti,
Tecum probabas. scabæ seculi prudens,
Et falsitatum inexpiabiles formas,
Scelerique toties criminique jus dictum,
Liboris, insolentiaque, fastusque
Invisa verba mens serena damnabat,
Non impudica Cypris obsecundabat
Ad alta eunti. non facis Dioneæ,
Inter caterbas semifeminatorum,
Praluxit astrum moribus, vel ignava
Vacua lumen ingeni obtenebrabit.

discoquebat acrior calor Bacchi,
 caque sensa mentis evertit.
 ns honesti, temperantia custos,
 itatis & pudoris ac recti
 ans satellites, stirpe fulvus illustri,
 cumque fama, norma lexque vixisti;
 que p. acidum quicquid & verecundum,
 ne, pulchrum, masculumque monstrasti.
 que primis, sic senex, rudimentis,
 cunque profutura corde spirabas,
 nulanda iugiter procurabas.
 re Superis, Numinique Te subdis,
 asque & arma, sapius fatebaris.
 probari, cibusque prodesse,
 are fisci jura, parcere afflictis,
 idi, que penam fontibus remisisse,
 mitigasse tetrici tribunalis,
 iritate supplicii fatigetur,
 am abstulisse ab innocentibus mortem,
 es volebas. Sorte pluribus major,
 or esse amabas, & potentia voces
 losque leni humanitate frangebas,
 iens amari, respuens adorari.
 per benignus, comis & tenax justis,
 cultuantum turbines Tribunorum,
 isque quotquot factionibus turgent,
 furentis studia & Appii motus,
 solentum spes facesque Gracchorum
 improbabas, perduellium spretor,
 ulique rebus incubantis offensa.
 ibitor ira fulminantis incassum,
 llientem spiritum procellasque
 mi domabas, si efflor & tui rector.
 agit potestas blanda, quod nequit cruda, &
 lenta. summos proximo gradu Deos
 aquilla tangit leniorque majestas.

Plenos

Plenos inanitate, turgidos cristâ,
 Scyllas, Charybdis urbiumque tot Verres:
 Perhorruisti, & qui ne, aris sceptrâ
 Linguis flagellant, temulentiam. Sani:
 Honoris & socordia reformidans.

Sic maximarum cultor usq; virtutum
 Ordinis æbum, sanguinisque majorum,
 Celebre nomen consecras honestati.
 Succedis illis stirpe, moribus, fama,
 Laudisque abitis æmulator illustras.
 Nec bis ab illis sanctitatis differre,
 Aut esse dispar, par honoribus, recto.
 Sic arma tractas, ut Deo sacramentum
 Dixisse, lex sit, Æmma. Patrie totum,
 Vosisse Martem bellicosque coratus
 Postrema, discis illud & doces ductor ::
 Quæsta bekâ, non coacta, daminari.
 Necessitate mi. uas. pia ferrum,
 Præ pace condis, te tueris & cibem.
 Vm si repellis. pro salute, pro sacris
 Vexilla tollis. ista causa bellorum est,
 Non inquieti ferbor improbus lucri,
 Aut ira præceps. præliis mo um figis,
 Iubetque sæpè calida castra cunctari,
 Et stare turmas. concuti cæbes idtu.
 Suprema rerum. scis timore peccari,
 Securitate crebris. per obscuras
 Graderis tenebras, militumque custodem,
 Custode munis. fortitudinis suæ
 Præis cohorti; queque confici mandas.
 Bellator audes. ipse dextera promptius
 Intradis hostem, fulgidumque, sed præsens,
 Distringis ensen. jam pedestre cert. men,
 Iam dux equestre præligis. lates sylbis,
 Nunc per patentes alior ruin colles.
 Cum res locusque possulat, dato pugnas.

Marte aperto. militaris assertor
 disciplinae & juris efferos punis,
 neque in hostem. si ferox. sinistror-
 sum vergat, optimas fobes partes.
 saque inhaeres; turbineque fortuna:
 ne flectis. si proterba victori
 blandiatur, insolentiam sortis
 eris modeste, nec superbus insurgis.
 ne sticorum signa militum praefers,
 exterorum spernis. illa tutela,
 apta fama. militem asperum molli,
 um procaci, liberumque serbili,
 ano agrestem, sordidoque succinctum,
 ilemque pluris pendis. ara, pugnantum
 uulos facesque, colligis. negas digna
 tis capaces esse, quotquot exhaustis
 ulis inerrant. nec, famentibus castris,
 nachos fatigas indigentia frugis,
 iisque expelloras fatiscentes.
 galitatis, parsimonia cultor,
 temulentis farra digeri buccis,
 fers; fociosque prodigos tabernarum, &
 urientes cellulas popinorum.
 pramiis laceassis, hos minis terres,
 toribusque infestior manus puras
 esse Marti, nec nocere pacatis.
 bruma, non Te Cacia procellosi,
 esque tardant, non iniqua terrarum,
 daque rupes montiumque praerupta,
 fluminum profunda. quaeque tempestas
 ique cultus quilibet tuis signis
 rcet hostem, nec quiescit hybernis.
 Traba, Suebus, te Chalonsus armatum
 ere, & udis copia Lichi ripis
 Neccaro stetero. Manus & laxo
 rgia alseo, & Albis & iunens Oenus

Et Luppia fluentia sub tuis armis
 Strepere pressa. plaussit Hercyni saltus,
 Semanæque lucus & nemus Turingorum
 Gabreta, & umbris Martiana caligans
 Sonuere lituis celsus Abnobæ vertex,
 Et Taunus, & Meliboci cava vallis
 Et militantis conscii Ducis circum
 Fremuere colles. Vandalusque Quadusque
 Et Marcomannus, & Cheruscus & Catthus,
 Hermunduri, Sedusi atque Narisci,
 Et Norici sapere ad alia tendenti,
 Suisque suplex mœnibus fuit Francus.

Tunc magna tellus, mater Allemanorum,
 Grandæva genetrix Teutonis, labor Romæ,
 Peculium prælusiris Ariobisti,
 Hospes vetusta se tuentis Armini,
 Vari sepulchrum, gentiumque tot nutrix,
 Distracta crines, squalido rigens vultu,
 Tot urbium, tot fœda cibium clade,
 Mœrens dolensq; litis improbe partes,
 Cruenta fata Principum & Ducum incusans,
 Iam Ferdinandis vieta, jam Palatinis,
 Incerta, cui se scissa debeat totam,
 Ignara, cui se fracta dedat integram;

Hæc dixit Orbi, VVimarumque Duellorem
 Sic allocuta fertur: O Iovis semen,
 Magnanime Princeps, debitum genus cælo,
 Tutela Patria, spes labantium rerum:
 Vbi meorum est lux vetusta sceptrorum?
 Vbi tuorum vis decusque regnorum?
 Et pristino splendore clara maiestas?
 Nuperque magni gloriæ meæ fasces?
 Vbi Teutonum propago, & heu, tui cibus,
 Germana pubes, flos patentis Europæ,
 Informis, obsoleta sordibus luctus?
 Tot Principum regina, tot potestatum,

um fronte prona laureisque submissis
 ere Reges Casaresque; nunc sorti
 ta tanta lancinor, trahor, jictor,
 umque non Mars efferus nefas audet,
 ne tyrannus; barbarusque grassator
 a meorum insanus incubat prædæ;
 mosque sævus à licentia sumit.
 ndiisque & mille, pacis exortem,
 lletat ruinis. funera inter & busta
 dior potentum, & cassa lucis, atrata,
 apsa celfo culmine & statu laudis,
 robrium sum ludicrumque Fortuna, &
 ocientis undecunque Bellona.
 tentrionum rector, orbis Arctoi
 mido, cuius Moschus horruit signis,
 Sarмата ingens & propinquior Cimber,
 em Vistulam ultra, marginesque Tarunti
 namque & Allam Martis impetus trussit,
 rysthenesque verticesque Riphæi,
 naique penè fontibus suis tinxit;
 Finnus armis Lappioque deæoti
 abere ferro seminum, & viam belli
 cere pelago, Botnieque trans pontum
 fuere nostris militum globos terris;
 lamitatis ultor adfuit tanta,
 xtramque vindex commodabit afflicta,
 psequæ primus spem salutis ostendit.
 ippe imperator Rugiis stetit campis,
 risque latè Balthici triumphator
 omosuit arma, Vandalosque Gothorum
 rtute domuit. arcibus suis longè
 uta Viadri ripa cessit Augustus.
 ralsunda Vallis obsidentium cincta
 nobit hostem. tota Regis adventu
 ssa tellus Principes sibi reddi
 ominosque vidit. languit furor Tilli,

Mibique

Mihiq; fuso exercitu parentatum.
 Cum federati clara Saxonis virtus
 Pars esse belli soluit, illa trans Albim,
 Salamque iñre signa. semet Erphorda
 Debebit ostro. purpuraque Suecorum
 Herbipolis & Moguntius fidem dixit.
 Hannobiaque cibus. Arctos immerfit
 Labitque Rheno frena. trans bias Druse
 Trophæa fixit, per domos Tabernarum.
 Isaraque celeres albeos, per & Parma
 Proceffit agros, Alpiumque per vales
 Traxit stupendum sors secunda Gustabum.
 Iam tum serena fronte visa Libertas
 Reddigementi patriæ; & minus nobis
 Metuendus Isler, Pannonumque jurata
 In me cohortes, copiaeque Friedlandi,
 Et Austriorum his laborque se fregit.
 At triste fatum & non amabilis Parca
 Volubilisque immite sortis edictum,
 Felicitatis merfit obsidem nostræ,
 Bortæque regem mors acerba mattabit,
 Meisq; rebus lene Numen avertit.
 Hac clade victor Tu, superstes extincto,
 Bojos fugasti. funerique vindictam
 Tot legionum manibus reperturus,
 Hac funera inter & neces triumphasti.
 Salva phalanges, scuta, tela Finno-
 rum. Cadente Rege; Teque sospitatore
 Asserta res est, Saxonumq; per rura
 Lux una vidit occidens mihi sidus
 Resurgere in Te; regiosq; sarciri,
 Te stante, casus. tunc secunda permiscens
 Duris Olympus laureamque taxumque
 Suspendit in me. quamque strabrat mæstam
 Fatale Regis vulnus, unus attollis,
 Spoliisque Urna restitutor incumbis.

ista solvens ultor expias damna
 priorum laude. praeferas inter
 uere iisdem sedibus tubae & leffi.
 numque, Te iubente, castra dum vincunt,
 uicia luctum, corda diluit mœror
 ensa honorum alebriis. stetit gaudens
 ensque belli Diua, condolens sceptris,
 ratulata. Tu Ducum caput, Princeps,
 orabos Lusaniaeque secessus
 bellis aquilas, Noricasque progressus
 adis urbes, limitesque Sueborum;
 nitisque jura civitatibus dicis.
 alis remis sis viribus labascanti
 ueros Atlanti commodabit Alcides,
 a machina caelestis editum pondus
 are visum est: talis integros Regi
 ponis artus, belligerique constansque
 is rucntem. Tu velut suis ales
 baa bustis surgit, & quatit pennas
 omnis renata, post cadauer Aëthonum,
 resque hinc regius & ingenti
 ore Draconum nominis tuis sis.
 gnisque Baltim & Gallias tibi patris
 celtis, Heros ac potentibus munis
 bella regnis. undequaque Te spectant
 tes propinqua, quasque semovet longè
 usa Tethys. Te Patres Bataborum,
 purpuratus Adria, & valens Cimber
 cul tuentur. & Britannia rector,
 axque Scotus vota reddit absenti.
 restat unum, ut quæ potentior Rhenum
 cet altis nixa Biflacum saxis,
 at tamoles, gentis Austriæ robur,
 lunca Martis prisca, carcer armorum,
 cedat armis, laureæque victrici,
 victa tandem, gloriosa se intexat.

Hinc

Hinc Hedius omnis, Sequanisque & in partes
 Ibunt Triboci, Rauracusque Sicanos
 Recludet Alpes, Liliisque Francorum
 Germanus acer nettet Imperii causam,
 Viresque regum pontibus sibi junget.
 Quin liber atra servitutis exemplum
 Nolet sociari. pristina renascentur
 Leges, mihi que lux redibit oppressa,
 Pietasque puros reddet ætheri cultus.

Hæc dixit illa. cum tibi nobis Princeps
 Tamuere mota pectora, & pia Matris
 Ignis querelâ exarsit ossibus Sindex.
 In casside altè stare visa bellatrix
 Minaxque crista. quoque Dux Behebaris,
 Sonipes seberum infrenduit: solum pulsans
 Et auribus plus bellico us arrectis
 Efflavit auras naribus. truce miles
 Vibrabit hastam, baltheoque fulgentem
 Suspendit enses. frena Castor excussit,
 Pyganaxque Orion, Herculisque, Perseusque
 Queque astra Getici tela Probocant patris,
 Micuere cælo latius retrò pulsa
 Fugerunt turme, capta prima Rhenfelda est.
 Trajecta Castris flumina. arcium passim
 Perrupta claustra & obices Friburgorum,
 Claudique Vallis alta Bunsacum capit.
 Tunc æra & omnis tela Lemnos extrusit,
 Steropesque Brontis & Pyracmonis Brontes
 Operi insistere. servavit labor belli
 Tot officinis, nec sonique bere
 Incudibus ælii. pila, scuta, quadrige,
 Faces, secures, cassidum cæbi ventres,
 Vncis, bipennes, fomitesque flammæ
 Properata pugne, foliisque fluxere
 Metalla crebris. fulruit manus terras,
 Industrioque cessit unda fossori.

Cere colles, aggeresque castrorum,
 minimumque vis frequentior glebis
 usit urbem. forma machinas dispar
 inxit. hac se more cornuum adverso
 endit hosti. hac fronte semilunari,
 circulo robusta. ferrea adspicit
 castra circum, fornicesque Diborum,
 ubra, & aras & focos delet. cingi.
 ere muros Dyrrachi & Plataearum
 um corona. obessa turribus victa est
 cia audax, & Saguntibus & Byrsa,
 thaginisque mania, & Tyrus laxi
 nitrix profundi. non minor laborantis
 cura de extra Brisgoa imminet portis,
 sitque legem ponit, objicit septa,
 eat, coërcet, obstruit, secat, munit,
 ingulo arces stringit & capit circo.
 saba magis. e palaestra virtuti,
 nharde, pandit, parabuloque concludit
 menta laudum tramite. aream sternis,
 rtique arenam; qua cadentibus famam
 mulosque donet. procubas cruentatis
 ros in agris, straminumque structura
 mos ministrant. pro cubilibus saxum est,
 t uda Vallis aut fragosior ripa.
 n mensa luxu disfluit, nec exactas
 pes moraris. sufficit Duci, quicquid
 us est fovendo militi. nec hunc ipsum
 cernit à Te delicatius sumen,
 mesque docta. damnat annus obsessos
 nobis sub astro. non retardat inceptum
 iron seberus, Scorpiiue pungentis
 tale fidus. frigus horridum Capri
 mas ferendo, & Plejadum procellosos
 adumque, Dux Serene sustines imbres.
 on Nix stuporem Alpina rebus inducit,

Non

Non pigra glacies Amphoraeque tempestas.
 Non lapsus altis montibus furens Caurus
 Stitit motus. omne commodum tempus,
 Patriam asserentis gloriae tuba rauco
 Sonuere cantus, classicisque permixti
 Strepere litui, territansque ballista
 Ebomuit. era & alta tecta concussit.
 Irrubuit ensis & cruore pugnantum
 Tepuere dextra, suffodis per ambages
 Penetrare Vestra, & ignibus graves terrae
 Dissindis artus, promobelque secretus.
 Praesente te ferocius ruunt turmae,
 Sociisque Gallis amulam erigis gentem
 Ductor fidelis. obbiae necis spector
 Exemplar praebes militis patri, quae,
 Periculique conscius Tibi parcis,
 Tuosque serbas probidus Gubernator.
 Velut leana, quam sequuntur imbelles
 Catuli, ferarum morsibus lacescunt,
 Libycisque mater impotentior monstribus,
 Nondum excitata prospicit sagax proles,
 Antroque se recondit & latet prudens.

Interea abitis sedibus minax prodit
 Austrasius, & Vejontio manus lectae
 Ararisque potor, accoleque Iurasti,
 Leucique Lingonesque & Adula cultor,
 Moturus arma. Venit Ister adversus
 Sabusque & Albis & Visurgis & Mœnus
 Nabus Nicerque copias profuderunt.
 Nescis timere miles, & tua frenum
 Fama relaxans, flumen inter & muros,
 Hostesque & urbem & hinc & inde depugnas,
 Cinctusque cingis; nec ferens diu cingi,
 Aquilas propellis. rumpis agmen hostile,
 Repetita toties signa victor in vadis,
 Duceisque captos carribus triumphator

regna bellas Sequanaeque transmittit.
 lit Sabellus, compedesque felici
 sit astu. Golzii laceffentis
 usa tela. Versa saepe pugnantis
 tuna Weerti, carceres nobis mordet,
 a fatis. casa Getzii castra,
 etique Vallis imminentium insultus.
 um procellis pulsa Tethyos rupes
 nota perstat, bis hebescit undantis
 ti, furorque languet & retrò spumans
 lectit unda, & impetus suos damnat.
 gere Fauni, Najadesque & infaustos
 ulit Menalcas ira Thracii patris,
 erem Palemque & quotquot horridis Disce
 antur armis. unde quaque perculsas
 mesecit urbes triffe Caesaris fatum,
 gundioque & prisca Cantabri sedes,
 erta belli sensit & querens diros
 us suorum vota Bilaco fecit,
 toribusque mæsta sabis Habsburgi.
 umbra fortis expianda Gustavi
 mulos ruenti subdidit, nec incassum
 nare passa est Saxonum decus stirpis,
 fulgidum propinguitate primorum,
 ginumque & sanguinis vetustate,
 aque dominum. clarus ultor excisas
 es domosque, stupra virginum, cedes
 hrymasque vindex cibium recognoscis,
 isque causas. Tu superba successu
 tlinga, tuque misse fontibus Bætis
 limis Infans, regis Asturum frater,
 gno flagellas laureas tuas luctu,
 disque vinci posse signa victorum,
 que semper non habere caelestium,
 r eta parti: dissidere Neptunum,
 bumque: Cyprin Pallademq: diversa

*Amare Superos, & vagare rotam sortis
Versare regnis: occubare Gústavos,
Orbique rursus excubare Bernhardos:
Superare Finnum, cadere, & inde plus tolli:
Et nunc Croatam, nunc Gotthum triumphales
Agitare currus; diuidique, quod latum est.*

*Cum castra, Princeps, poneres, tumens fastis
Brisgoia torba voce sic perorabit:
Quid bellicose me lacesis infestam
Et poscis Heros? quid manu Gigantæa
Dibum minaris culmini & petis cælos?
Cur Ossæ Olympum imponis atque Athon Tauro?
Audesque non audenda more Titanum?
Hinc torticosa præbet unda tutamen,
Hinc montium se Brisacum jugis abdit,
Et ridet iras incubantis obsessæ.
Adveniat Istro miles & Tagi gazis
Suffulta Virtus inquieta pugnabit.
Perrumpet aditus, claustra Cæsar infringet,
Castella fortis asseret manus Boii.
Cedant Leoni cuncta, dum stet invicta,
Hac una nobis, qua petita tot castris
Contempsit hostes, & Deum stetit iussu
Robur potentis imperi, domus Martis,
Tutela Rheno, Rauracique munimen.
Hæc Arabis usque Petra, Dux, inaccessa est.
Regina tot rerum & tot urbium princeps.
Rupes aquasque transvola. nequit terræ
Excelsa vinci. si fame premes duram,
Fiet Sagunthus, aut Numantia & qualis
Perusia sævæ cessit impotens Roma,
Aut liberata Mutina maximo Pansæ,
Vel pertinaci Zama restitit Tybri,
Forti Metello Thala, & altior Capsa.
Quin sacra cælo templa, sacra mitrato
Deiubra patri, & sæculi fides cani*

Religio & ara praestitesque defendent.
 At illa stocci, magne Saxo, fecisti,
 Virtute major, Martioque conatu
 Perbientis oppidi incolam audacem,
 Vniis victuque paupere attritum,
 Tandem otiosis dentibus fatigasti.
 Videre cibi, Praesidiique praefracto
 Minipriores, & cupido Mafortis
 Torque pugna, & auxilii resederunt
 Saeuolenta, lapsa cassis armatis,
 Illae lacertis, serbidaeque & insanae
 Immuere dextrae. jura pacis orabit,
 Illaeque celsa Bulacum manu capta est.
 Quam timuit ante, quem ferocior sprebit,
 Minum fatetur, & modesta victoris
 Instrata pedibus, obligat sacramento
 Eam suasque lata debet portari.
 Mox cibitatum dissoluta certatim
 Cubuit Ilma Misniaque rectori
 Illa virtus. terrefactus Obrincus
 Saeua frena sensit. alio roque Burgundus
 Capite cristas sustulit. nec antiqua
 Regem voluit Tukium coërceri,
 A Nozorethum, Claudium, & acre Pontarum.
 Augusta plausit Rauracorum & Argentorati
 Tense culmen turribus tuas laudes
 Pendit aliè. rumor ibit in Vispos,
 Trans Saonam sonuit horror armorum.
 Richnioque & incolis Salinarum,
 Ambosoque Cromatoque Palmaeque
 Portizone, rupibusque Iustini,
 Illaeque metuit Dubis & tuae vidit
 Monumenta fortitudinis Visontinus.
 Nec Iura Salles & Vogesus implebit
 Ingore belli. Danus & Lupi fontes
 Illisque gesta miscuit suis undis.

Te res gerente latius, suis latè
 Progressus oris, Vandalumque de stagnis
 Herulumque gente, sedibusque Cauchorum,
 Inbasit Aibis rura miles Arctous,
 Metu solutus, & manu Marazinum
 Cecidit agmen exiitque Gallazum,
 Et barbarorum copias Croatarum.
 Quæ terra clade Tillii caput cælo
 Erexit altè & Lappionibus debet,
 Horrescit armis, Sueciaque, Sibirici
 Digressione, prisca bella restaurat.
 Per Te maniplos laxat ira Baniri,
 Istrumque rursus probocat fatiscentem,
 Vbi VVitikindos, Saxonum genus clarum
 Atabosque grandes fama sustulit terris,
 Ducemque Dresda turribus suis claudit,
 Vrbesque in urbe Molda plurimas lambit.
 Te preliante, tutior suas Francus
 Morinis cohortes intulit, nec Hispanum
 Sabire passus tanta castra distraxit.
 Te preliante, nos ferociam Scaldis,
 Sortemque tulimus mitius Sicambrorum.
 Te miliante, militabit Europa,
 Secura Vinci, Caesarumque fortuna
 Ilusit ather, plurimusque bellator.

Nunc, à triumphis urbibusque debitis
 Exorsus annum, gratulantium voces
 Regumque vota colligis, Ducum summe,
 Ligerimque socios Seqvanamque Saboni
 Victore in uno. nempe causa communis
 Boreale litus armat & ciet Gallum
 Batabosque Patres. Rhodanus & rigens Vrsa
 Et Mosa iunctas offerunt potestates,
 Fabentque fatus Austriæ laborantis.
 Tibi in trophæum sternit integros montes
 Lucosque Botnis, impigerque Scritfinnus.

Cerere multa, pampinisque botrisque
 Aus & Garumna Principi occurrant,
 rugeſque donant cibitatibus victis.
 at abus stupendis scripta nuncupat factis,
 onſors laborum, & Aonum tuis lymphas
 diſpergit auſis, concitatque Parnaſſum
 antra Phœbi. ſigna ſæpius faſtis
 thloriarum, ſeculoque, quod currit,
 ſcripſit æſtas. hanc tibi magis fulgens
 clara meritis bruma conficit laurum,
 ſacrat ævo. Nil fatetur in victum,
 ſiſque metuit ſedibus Deus belli,
 im ferreas truceſque diruis portas,
 cæſeſque ſolbis arciumque compages,
 duciamque industria erigis pernox.
 n ipſa cœlo lapſa te volat circum
 ellona victrix, & tibi nobas ſcribit
 nimioſa turmas, fervidosque ſuccendit
 endens caballos. Curribus tuis juncta
 Cura prudens, nec Labor fatigatus
 erit ligones, aggreſque molitur
 caſtra figit. at Timor catenatus
 borque ponè inglorio gradu vadunt.
 d una vox Germania renaſcentis,
 atriaque ſpes eſt, & faſor ſalutant
 er rura latè funditur colonosque.
 occurrit acer Rauracus, venit latus
 tor Saona. maſcula juſentuti
 omes ſenectus accinit triumphanti.
 amoſa Caci tecta, regis Augie
 ſame ſtabulum, quaſque dira cerbices
 t colla forti Lerna torſit Alcida,
 upuit vetuſtas, & ferocis Antæi
 ymphalidumque monſtra, quaſque Buſiris
 adefecit aras & grabem Cleonæi
 abiem Leonis. Tu ſecundus Alcides

Majora victor confcis. nec injusta
 Sinis imperantum impune sceptrâ grassari,
 Domitor malorum, injuriæque depulsor,
 Causæque cōstans sanctioris antistes.
 Inter jurentis uda flabra Vulturis,
 Et scibientis nubilâs minas Cori,
 Inter pluentis horridi lobis nimbos,
 Nunc siderum torrentium truces flammâs,
 Nunc siderum rigentium feros vultus,
 Inter vadosa septa fluminum pugnans,
 Inter tot hostes, hostiumq; tot pugnas,
 Et hoste cinctus, scibientibus fatis
 Bello, procellis, hostibusque &annonâ,
 Et paritate exercitus & armorum,
 Tandem ruentis oppidi refers palmam.
 Stent, cymbala orbis, essedis suis Pauli,
 Marique fortes. tolle Roma Marcellos,
 Brutosque Cassiosque. regnet Augustus
 Domitis Sicanbris, Dalmatisque Rhetisque,
 Getis, Suebis, impigrisque Bastarnis.
 Perennet audax Brennus & Cimon Grajus,
 Ajax uterque. assurge Theseo cibus;
 Argosque Adrastus, tota Iasoni Colchis.
 Et nostra Brutum secla, nostra Marcellum.
 Et emulantem genuit Ilma Beinhardum.
 Hæc bellicosi sentit urna Mauriti,
 Proabumque Manes. ensiferque Fredricus
 Nepote gaudet exigente vindictam.
 Erepta regnis decora singulis reddis,
 Cineresque capti Saxonis rebibiscunt
 Clarentque per Te. compedes Ducis magnâ
 Dissolvis hæres, posthumusque defensor.
 Tuis triumphis gliscit indoles Fratrum,
 Bellique crescunt conscientia justî.
 Supposita Borea grandis umbra Gustavi
 In te resurgit, & retundit Australis

Imperia

peria terre, & limites Tribochorum
 icaſſioſque Lingonſque tranſcendit.
 miles arma concrepat, facit ludos,
 ſtrophactus ordo, cominusque vibrantur
 ſiſte minaces. & peſtſtrium turba
 viſa in alas exit obſiam ſignis,
 uroſque tollit. rumpit aibera in plauſum
 ſtupulta clangens, & vagam ciet famam,
 puliſque geſta admurmurat peregriniſ.
 ec Fama Fauno nunciat, maris Faunus
 ſonanti, buccinâque Tritoniſ
 tra columnas Herculiſ, ſuper Calpen
 ylamque rumor torridum ferit Maurum,
 deſque de te & inſula Britannorum
 priſca Thule loquitur, & tuas narrat
 gnas Caledon; Hebrideſque longinquæ.
 ſtella mæret, Duriuſque percuſuſ
 ertit amnem, Sicoriſque Iberuſque,
 triſte Siculo nunciuſ innatat ponto.
 uid? regna latè perſagatur Auroræ,
 occidentiſ diſ palatium Phœbi,
 trimque aduſſum. rector Ottomannorum
 eque fulmen gaudet acer Oſmannuſ.
 numenta laudum cernimuſ ſacroſanctiſ
 penſa templiſ, forniceſque Diſorum
 te ſu: acta ſpolia gentiſ oſtentant.
 i Deorum quiſque pramiuſ ſacrat,
 adiuſ enſeſ, lumen ingentiſ Pallaſ,
 dona robur. ſcuta Mulciber cudit,
 daxque peſtuſ ære triplici cingit
 iptolemuſ ad te mittit integruſ meſſeſ,
 erque tedas cogitat Dionæuſ,
 par cubile Principi ſenuſtatiſ
 cernit alma Cypruſ. oppida arridenſ
 bele recludit, turribuſque circumdat
 rrita frontem. Liber expedit lynces,

Pharetras Apollo, sed Diana bellaces
 Ministrat arcus, magna luno thesauros.
 Pales virentes graminum thoros sternit,
 Pan matulat agnos, Æsculapius gallum.
 Implet corollis cassidem senex Nereus,
 Algaque cingit margines corollarum.
 Astra a juris inbuit sacris mentem,
 Gladiumq; donat vindicem, & pias lances.
 Aurora vigilas adhibet Tibi lucas,
 Lenesque spondet serus Hesperus noctes.
 Felicis ubi fila prorogant Parca.
 Hermes loquendi copiam facit lingua.
 Torbusque quamvis, spondet astra Saturnus,
 Tirynthiumque Iupiter locat iuxta,
 Nec Perso vult cedere imperatorem.

Me, magne Princeps, iussa tot Camanarum
 Heu claudicantes, sequebere Scazontes
 Volvere factis grandibus. Furor Phæbi
 Phæbasque Batem insana raptat imbellem,
 Testem triumphî, gloriæque rerumque.
 Tu Stilico noster, tu Probinus his Musis
 Aimenta præbes, tu celebris Atrides
 Apollinari victor in Onas templo,
 Tumidisque cinctam fluctibus mores Cirrbam.

Hac matte, Ductor, laude. pacis ad sortem
 Hoc bade gressu. quod nequit Palatinus
 Supplex precando, miles impetra bello.
 Cogendus hostis, quisquis exuli tenem
 Adertit aurem. Sit iocus pio Marti,
 Vbi pulsa causam vindicare libertas
 Pietasque tentant. jura stirpis instaure,
 Te tolle victor, tolle sceptra majorum,
 Et abnepotum, Misnieque solamen
 Fulci Thuringum. Saxonem bacillantem
 Inter potentum jurgia & truces lites
 Patlis aduna, fraudibusque distractum.

bi resinci. discat & sciat Caesar,
 ebere paci: certiusque regnari
 bellum casendo: inglorium, triumphare
 e cibe cibes: imperare sat latè,
 quicunque iustè: pluribus potestatum
 acare mundum, nec regentis unjus
 unc esse totum: possidere pacatum,
 ui morit uti: corrigi refragantes,
 acidè ferendo: incautusque decidi
 nis potentum. restituta concordēs
 bi Bullæ Patres colligat; sacra passim
 ges resurgant, criminumq; tot formas
 profunda Lethe sorbeat, nec adversis
 ermana signis gens diutius pugnet.

P A N E G Y R I S,

De laudibus Eminentissimi Cardinalis,

RMANDI IOANNIS PLESSIACI,
 Richelii Ducis, Franciæ Paris, &c.

Hætenus Auriaci laudes & bella potentis,
 In Batavis, Belgæ cecini, patriæque labores.
 Et pugnas laurosque meæ, tot subruta flammis
 ænia, concussasque animis audacibus arces;
 unc procul occiduo partos sub Sole triumphos,
 unc & in Auroræ thalamis, spoliataque diis
 anstra Tagi, raptamque Peru. dum pronior æther
 os fidet, ingentiq; gravis fortuna Philippo
 cubat, Hesperii que quatit fastigia regni:
 ostia per Æonios diffundit nuntia colles
 allipæ, gessusque Ducum se miscet Apollo,
 et lituos inter Phœbi cortina remugit.
 Nunc nova Purpurei sument exordia fæces,
 Te, magne canam Richeli, cui fata tuendi
 orbonios, partes tribuunt; & Gallia senet

F S

Credit,

*Credit, & hoc uno gaudet sub Sole renasci.
 Non mihi jam magnus Stilico, non grandis haberi
 Parmenio, Cyneaque potest. si Roma stetit
 Consilii, fidoque potens suatore Macedo;
 Si pro te toties facundia, Pyrrhe, locuta est;
 Nec pater Atrides, claro sine Nestore, celsum
 Ilium & Hectoræ subvertit mania Troje
 Neptunique domos: etiam secunda bonorum
 Posteritas, Armande, tuis patia curis
 Fulcit, & in Druidum sapiens miracula terris
 Parturit. augustis per te reverentia sceptris
 Crescit, & in nudis exsurgunt Lilia bellis,
 Et melius, Dux celsæ, tuo sub sidere fragrant.
 Nam veluti vastos spatius inmanibus ortes,
 Flammi ferique rotat sub limia corpora mundi
 Vis occulta Deum, nostrisque illabitur oris:
 Sic tuus immensum, quem Gallia conficit, orbem,
 Totque mobet populos animus, grandesque per artē
 Spiritus it, magnoque sagax se corpore miscet.
 Qui trepidos olim validis cervicibus axes,
 Nutantesque Deos & totum torsit Olympum,
 Fabula prisca fuit vatium. Te cernimus omnes,
 Magne gubernator, patrio supponere mundo,
 Hoc, quodcunque tuum est, inconcussosque periculis
 Et nunquam fessos humeros, & pondera rerum
 Imperiique vices & tanta negotia solum
 Ferre diu, nullaque quati formidine fortem.*

*O mihi si liceat solitis intendere verbis
 Barbiton, & cunctis fas sit Te dicere terris,
 Nec tua semoto longè clementia vati
 Abnueret solumque tui levis umbra faoris
 Gratiaque has ipsas insolberet aqua Camænas,
 Assurgam Tibi, summe Ducum. si federa Belgis
 Cum Gallis infracta bigent; concludor in illis,
 Et jungor quoque Belga tibi, Regique, tuisque.
 Incola Batiabia tanti pars federis adsum,*

quambis digna minus. neque nos, Armande, Sidebis
 decores. Tu grande decus mihi conficis unus,
 cum caneris, pretiumque ingens sibi fenerat à re-
 a poiens. noba Palladiæ subnasceris aula
 ateries, Vestroque seror sub nomine vates,
 puraque Amstelii tua plus fulgebit in undis.
 uaque vebent merces, etiam Te transtra ratesque
 r fluctus pelagusque vebent, Solisque cubile
 ligeraque legent Indis hac ipsa Molucca.
 ec audet tibi Musa loqui. fiducia Phœbum
 igit impavidumq; facit. proscripta pudoris
 usa jacet. queque ipse colis palatia, Princeps,
 gredior, radiisque tui percussus amoris,
 is ipsis, quam nunc condis, sub mœnibus urbis.
 odor, Et hæc nostra, quambis trans equora, Musæ
 ndamenta locant. Et jam subsidere terras
 perior mundumque mihi. dum surgis in altum,
 llor humo, tecumque procul per nubila raptus,
 atuis, Richeli, transcendam sidera factis.
 ec referes, me vate, pedem, nisi parte locatus
 theris. hic ubi sublimis sua brachia Perseus
 rrigit, heroumque domus animæque locantur
 mideum, fulgensque boni rectoris imago
 idia fines sola virtute reliquit.
 Est Dea, que medios hominum se fundit in ætus,
 nscia præteriti Et sortis præsaga futura,
 bitra difficilis causa, Prudentia, centum
 edita luminibus, longis venerabilis annis,
 lle modis edocta bias insistere recti,
 lle modis edocta mali depellere formas,
 captis inflare suis, sortemque periculis
 jectare animum, dubiis non fidere rebus,
 c male consultos vulgi sprevisse furorcs,
 c metuisse nimis. caput à discrimine laudis
 rementa sua, Et fortuna libra secunda
 utis didicit sese submittere satir.

Hac regina tuis, Ductor fortissime, eunis
 Astitit, & tibi dum Lachesis prosperrima ducit
 Stamina fatidicaque legunt ventura sorores
 Tempora, prævalida jam tum ratione subegit
 De votam sceptris animam. qua nata fovendis
 Regibus, hos ipsos tibi promittebat honores,
 Quos geris, & sacro cunabula meruit in ostro,
 Fasciaque irrubuit teneris circumdata membris.
 Quin sic orsa loqui: letis Puer inclyte, dixit,
 Auspiciis ordire diem. tibi magna parantur
 Nomina. secretis Regum serbaris & in Te
 Inclina: sus requiescet Gallia triplex
 Ponderibus; causasque Ducum, populique Patrum
 Et mundi dirimes lites. Tibi templa laresque
 Debeunt sub Rege pio. geret in scia fraudis
 Dextra pedum, pastorque gregi rectorque præbis,
 Et columen tutorque tuo. cælique minister
 Præsidium telluris eris. distincta tenebis
 Imperia, & Superis pariter nobisque vocabis.
 Inveniet doctrina viam. experientia rebus
 Sternet iter magnis, & Regum sola favorem
 Inconcussa fides poterit constare, que mereri
 Majestatis amor. certè sub Præsule tanto
 Castalii largis manabunt fontibus amnes,
 Andæque Pegasus & docta Tritonidis arces,
 Euboæque tibi condent oracula rupes.
 Quin procul è Batabis fundet præconia dises
 Amisela, & externas agnoscet Sequana laudes.
 Ut dixit, germana soror Constantia juxta
 Os aperit, geminisque latus suffulta columnis,
 Qualis adorando graditur per regia passu
 Limina nec vano populi terrore vacillat,
 Hæc effata fuit: quantum Facundia possit,
 Eloquique vigor mentesque inflectere docta
 Suada potens, odiique animus contemptor iniqui,
 Exemplum dabit iste puer. non improbus ardor,

on queruli in dominos cibus furor, iraque ferbens
 oris facibus seclique afflata veneno,
 on conjurata totis se opponere castris
 mibusque manus, non circumstantia tela,
 udacesque minæ, recti statione movebunt
 trepidum. serient omnes impune ruina,
 mpesta que suis concussa tumultibus excors
 incidet & cæcò prudens Bellona furori
 strepet & trepidis rabies desabiet hastis.
 at sua majestas soliis vindexque tiaris
 umen adest, Superùmque metus custodia regni est.
 t Gracchos vindicta Deum Nemesisque coërcet.
 Nec siluit sacra Pietas circumdata palla,
 fula cui prisco frontem velabat amictu,
 effiacumque legans, studiis cœlestibus, infit,
 curis implere. Tibi veneranda recludam
 tria cœlicolùm, supremaque verba Tonantis,
 secreta poli. qua Te Sapientia grandem
 cernet populo, populis praponet iisdem,
 multis solet esse patrem. spectabilis aris,
 lbes vota Deo & celsò juratus Olympo
 ithereum librabis onus. quin, Præsde tali,
 gia se soli dedit diademata Christo,
 audebit q̃ Dei sancto cognomine regum,
 uropæ sublime jubar, terrasque gubernans
 ubmissa cupiet cœlum cerbice sereri.
 elix imperii facies, q̃bām prima tuetur
 elligio, qua consiliis inimica profanis
 us animi sacrosque probat devota recessus
 tentis, & innocua cives, delubra, focosque
 mplicitate beat. nec, quæ nescire decorum,
 ire cupit cunctos; veterisque à moribus abi,
 fficii præcepta capit, fideique tenorem.
 Dixerat hinc manibus verberam spargare circum
 xpit, & accensis adolebit mascula supplex
 bura focis, plenamque fabens excusit acerram,

Et fixam posuit puerili in pectore sedem.
 Has inter residens generosa puerpera, Disiūm
 Colligit auguriis tanti nobis gaudia parius,
 Et sibi jam Curios alios, mentemque Catoni
 Qualis erat, Brutique dicus Fabiumque morantem
 Ingeniumque Numæ & trabeas promittit Olybri.
 Tum Rhodanus, tum lentus Arar rapidusq; Garannus
 Præfensere suis felicia secula terris,
 Et sibi subrist Ligeris. cum Santone Picto,
 Et socio Lemovix fertur plausisse Cadurco,
 Et perasse fidem Biturix, fortisque Medullus,
 Arvernique Hedunique patres, cultorque Nemausus
 Et Senonum gentes, & qui vicina Gebenna
 Montis habent, Martique sacer sub littore Narbo.
 Hesperia solum, & gelide timuere Pirenes
 Culmina, nubiferaque Alpes & Gallica jam tunc
 Sceptra Padus justisque ferox Catalaunus in armis
 Ex illo dominos jam fastidire Philippos
 Cœpit, & in solo solatia querere Celta,
 Tunc & funestis his sunt vultibus ire
 Atrebates, Rhenique procul fremuere sub undis,
 Bellorum arcani strepitus. impositaque celsis
 Collibus, admonita est venturum Saxona rupes
 Brisacii. Richelique, tuis successibus Istro
 Funem portendi. Trebir sibi vincula parari
 Sensit, at ulciscenda Duci. tua sedera Finnius
 Lappionumque natus & montibus excita Manto
 Prædixit Gothicusque furor. Tunc assensu bello
 Gens Barabism, studiis maioribus ibit in hostem.
 Suppetiis animosa tuis. pacataque per Te
 Lilia Francorumque sibi præfagii astrum.

Nam veluti faustum præbent mortalibus omen
 Sidera, cum summa cæli statione feruntur,
 Nec jam radit humum Titan. sed celsior ardet:
 Non aliter Lucina suis te sustulit ulnis,
 Venturum imperio lumen, venerabile regni

us & in teneris sidit vagitibus aula
 s habere suas, & certius omnia ferri,
 Tiphymoderante ratem. secerneris illi
 ueris, & mente senem prævertis ephēbus,
 quicquam vulgare sapis. fastigia rerum
 anscondis gradibusque behit te gloria magnis,
 que adytis sapientum infert. hic tota recessus
 addit Cirrha suos, & se Romana vetustas
 olicat Argivæque patent secreta Minervæ,
 cipitesque schola, & quicquid contendit Athenis
 a gravis. nunc Pythagoræ doctique Platonis
 sa capis, monitisque quibus Respublica possit
 a dari, & quo se defendat jure tribunal.
 ne Stagira tua est, & mens contermina cælo
 tura rimatur iter. sis nosse penates,
 os. habitas; quâ bibis, humum; queis tingeris,
 undas,
 aque cales flammâ. nec enim præscribere mundo,
 arum mundi debeat. dum sidera volbis,
 heraque immensum & suspensos fornice cælos,
 is regnis sua fata legis. quis sospitet orbem
 spectus faciesque poli; quis mutet habenas
 harum oppositis radians fulgoribus ignis;
 a face seditio surgat, solioque potentes
 cutiat gravis ira Deum. quæ sceptrâ secunders
 mina, queque suis rectores uniat arte
 ribus Arcturi statio. per cuncta Deorum
 edis spatia, & Saturni inamabile sidus,
 ribus aduersum damnas, plebique malignæ
 cipitque fabens. lovis, ut clementius, astrum
 cilias poscisque Tibi, regisque senectæ
 odem hunc scis esse Deum, vacuumque malorum.
 b Masorte probas, iustis vittricia causis
 ma capi, & rutilos stringi securius enses,
 stquam hostis fortuna labat; vel turbine fati
 nis mœnenda venit. Tu spernis iniqui

Belia

Bellatoris opus. tibi nil deformius illo,
 Cui ferrum pro jure suum est, calcatque scutis
 Obruitur pietas, & belli gloria sis est.
 Inter Solis equos seros regnantibus annos
 Obserbas Lachetm trahere & prosperrima terris
 Fata dari: Phaethontæ discrimina flammæ
 Aeribus aberti monitis, currumque teneri
 Rectius arte senum, & sub consultore ferendo.
 Nec Veneris lux scabâ tibi est, nec dura minatur
 Phosphorus, at placido LODOVICVM lumine tan-
 Adspicit, hæredesque duos deducit Olympo, (dem
 Mercurii per signa, quibus se purpura prudens
 Afferat eloquiis, qua majestate loquatur
 Pro populis, facunde, notas, fraudumque magistro.
 Proscribis procul. at Luna penetralibus altis,
 Deprendis variis flecti mutabile formis
 Imperium instabile, &que vices; nunc porgere plenum
 Regna decus, fractis nunc expallescere rebus.

Sic omnis Natura Ducem te format, & orbis
 Pars confixa tuos monitrix descendit in usus,
 Mandatrix operum consummatrixque laborum.
 Inde per humana raperis spectacula vite,
 Et scenam nos esse vides, ubi plurimus actor
 Antiquo repetit mundi deliria ludo,
 Personamque facit. tumet huic à bile cruentum
 Vindicta graviore jecur. Gesania laudum
 Hos rapit immemoresque sui male sana flagellat
 Ambitio. patulus venatur faucibus aurum
 Alter & impuris primos Sirenibus annos
 Dehobet, & Paphis demens effeminat herlis.
 Hos inter, quambis iuveni, Catilina, Cethegus
 Dispuncti, Lepidusque fuit, dominoque rebellis
 Quisquis adorandis objecit castra coronis.
 Dum veterum annales exatlaque tempora versas,
 In Zopyro quàm multa placent, animusque fides
 Contemptrix obitus. Decios venerari cunctis

bellum, pulchra pro libertatis amore.
 milios pro lege colis. cum Coclite solus
 nec quod sustineas Senoni dux obbius ire,
 medium Brenni furiis opponere Tybrin.
 non repetis, quæ pro Cyro clarissima fecit
 Cræpagus, & regi quasitum hinnitibus ostrum,
 omittis majora tuo. tibi suppetit artes
 gnandi ductor Xenophon, Cyrumque regenti
 jicit exemplar. Graji trux pæna Philotæ,
 incipis offensus rabiem, metuendaque dixit
 terribilla Ducum, quos lis pervertit & atrox
 spicio, fraudumque metus. Cum castra rebolbis
 Measque manus, Procerumque & robur & arma,
 riddica decus, Antigoni pugnantis honorem,
 simachumque trucem vultu, frontemque seberam,
 Meleager erat; præeuntem verba Craterum,
 Pandrique minas, validumque in tela Menan-
 drum:

alibus haud unum subdi rectoribus orbem
 esse, tibi memoras, & plus ductore perito,
 quam castris dextraque geri. suadentis Achata
 ggeris Aeneæ officium, sociataque laudas
 obora consili, & comitem Diomedis Vlyssæ,
 de seæ Pirithoi. quinquennia prima Neronis,
 non postrema probas. Senecis doctoribus aulas
 argere, contemnis ruerè, observasse decorum.
 terminos magni facis, & pro legibus acrem
 bilem, Thræscamque & rebus nata gerendis
 omnia Scipiadas, Drusos, Brutosque gravesque
 Emilius, & victoris tot signa Sicinni.
 tunc tibi, quæ melius gentes ratione regantur,
 oscere cura fuit, regnique expendere formas.
 t sua libertas Grajas subberterit urbes.
 t dominis oppressa malis respublica. quàm sub
 lege Lacon solo steterit securus & audax
 Syrius Medusque potens, & Persa seroxque

indus

Indus & Eoo subiecta potentia Phæbo.

*Hoc regimen sublime Deum est, his præsudet unus;
Has rectoris egens primum est expertus habenas
Orbis, in hoc placidè cœunt moderamina gentes,
Nec malè distracta est uni concessa potestas.*

*Quin opera studii que tui scribisse putasti,
Regna quibus surgant & decrefcentia fergant
In pejus sublapſa modis. quàm noxiis illis
Vibat adulator: quam perniciosior Hydrâ
Luxus eat, populator opum: quàm vincere semet
Sit regale: suis contentum finibus esse,
Nec proferre gradum scelere: audacissima sperni
Cæpta, nec è debita cæca Rhamnusidis aurâ
Suspendi summam populi debere salutem.
Nunc pœnis iraque locum, nunc esse favori:
Nunc terrore malos, nunc effera corda modestâ
Voce coerceri: nunc dissimulanda regenti
Plurima, nec simulandum unquam probitate relicta*

*Sic iter ingrederis laudum, & quacunque po
tentes*

*Virtutum momenta decent, & n. mina rotli,
In te cuncta fluunt, & pulchro sedere iuncta.
Certatim fecere virum. Te sancta verendum
Amplexa est primum pietas, sacrisque tuorum
Imbuunt & cœtu distinxit Diva profano,
Admōbit que Deo propius. malè dirigat omnes,
Quem non ista regit. nescit mortalibus esse
Præsidium, à quo numen abit. mandata suorum.
Vulgus amat, cum se Superis hōbere iubentes,
Exemploque magis, rigida quàm lege, gubernant.
Tunc Deus humanos isto de pectore sensus
Expulit, at que alia fulsit Luffonia luce,
Adventu gavisâ tuo. tunc magnus ab imis
Auditus fremitus terris, Phlegethonque remugit,
Et tuandis princeps Erebi plus sibiit iris;
Tartari asque faces Hecate succendit Omne*

Infernal

fernal chaos strepitu concussit & unum
 cinxit. quamvis libentibus undique cincta
 pax flueret damnata badis, & regia Ditis
 non ferret cæleste jubar, Vitaque seberæ
 mortale rudimentum; tu lampada sacram
 æfers præco sigil, te circumfusa sequuntur
 mina, tu sanctis adstringis legibus omnes,
 utonisque domos tenebrisque abscondita turbas
 tria. latratum tibi ter compefcuit atrox
 mitor & pressis Acheron obmutuit undis.
 templis arisque Deum consueta vocari,
 cupat, & nibeis ambit Clementia pennis,
 facilem lenemque facit. quin indole tali,
 ualis erat, Trajana, tibi, placidissima donat.
 mpe ferum crudumque putas, non parcere victis,
 plicis gaudere, truces distringere vultus,
 non fletu precibus, veniamque expungere rostris,
 que illaudatas Mani re vocare secures.
 hic comes incedit Nemesis, nec flexilis ulli
 plicis rigor, & gradiens cum consule victor.
 ua tua, cum fas est, rigido subsellia munit
 trabeas terrore, nec exorabilis audit
 vbitum fassumque scelus; cum lasa Senatus
 ajeftas rerumque salus formidine salsa est.
 ec Minoa suæ, hac justis Eæcon armis
 struit, & soboli non vult, ignoscere patrem.
 ec Metios discerpit equis, oculumque Zaleuco
 uit, atque metu custodit regna sebero,
 conculcatas adspersit sanguine leges.
 sincera Fides, nec fallere docta tiaras,
 ffdet, & nullo patitur pallescere furo
 ascula simplicitas. toto tua didita regno
 ma biget fideque behit præconia lingue.
 an illam insanus libor subvertit & horror,
 on fortuna furens, adserjorumque procelle.
 ac duce non mutas animum, nec nobilis aura
 ingeni-

Ingenium popularis amas, cultumque secundis,
 Aut alium aduersis geris. ut Marpesia cautes
 Fluctibus opponi latus inbiolabile, constas
 Impavidus Vanisque negas rumoribus aurem.
 Hac tu Liligeri decus Et diadema parentis
 Afferis, Et natos pariter patremque tueris,
 Et quos ut dominos cibus submissus adoras,
 Consiliis monitisque iubas. dumq; omnia flectis,
 Per te quisque suos sentit crebisse triumphos.
 Per te jura dari finit, Et præcepta subactis
 Gentibus, atque tuo fasces committit amori.
 Iudice te, passim Themidis delubra recludi
 Adspicimus, rutilasque faces gliscentis honesti
 Et jubar Astrææ mediis se attollere bellis,
 Et solum trepidare nefas. Tu criminis ultor
 Fulmineum vibras tutandis legibus ensen,
 Et trabeas sis iusta loqui. stant rostra decenti
 Tutâ patrocínio, formidatumque tribunal
 Alligat officio quemvis, Et lancibus aquis
 Partitur jus cuique suum. quos donat honores
 Regia, dissimulas. tibi sis priuatus haberi,
 Dum cunctis, Armande, præes. tot præmia laudum
 Magnanimus minus esse putas, splendescque decori
 Cibus Et titulis serbas illustribus omnes,
 Solis ad exemplum, cunctis qui lumina terris
 Diuidit, oblitusque sui communia curat
 Commoda, nec sibi, sed nobis mortalibus ardet.
 Magnarum non parcus opum, palatia, turres
 Exstruis Et totas operis ingentibus urbes
 Ædificas. stupet, ecce, suis pomæria tectis
 Seqvæna laxari, atq; amplis amplectitur orbem
 Manibus. hac una sic per te mundus in urbe
 Ambulat. Et tanti patet indulgentia census.
 Quin Superis nova tecta, scholas Et limina Musis
 Puichra locas. omnes aperis discentibus artes,
 Diffund. tq; suos melior doctrina penates.

e comem, incessusq; gravem, reverentia bullus
 quit imperio dignum. patientid duris
 subigit nulliq; cupit cessasse labori.
 n tua besano plorant et aria luxu,
 e sordes contemptus amas. aulisque domoq;e
 idus avaritiam, rabiemque expellis habendi.
 s patris, promissa facis, praeponis honesta
 libus, magnis nec dedignaris amicis
 pirorum fulcire Deos. consulta ministra,
 capis, & fidas voces Callisthenis audis.
 as noctes insomnis agis, contermina cunctis
 ibus Europa mens circumspecta moratur,
 Gentura videt. seu vasta per aquora raptus
 rculis infers bellacia rostra columnis,
 ubribus seu bella paras, & leta per ipsum
 llis signa Tagum rector. vigil exit in omnes,
 dictasque lebat spatiosa industria gentes,
 noscis benefacta palam. largiris honores,
 a quibus virtus precium est; quos publicis excit.
 patria non segnis amor, vel dextera fortis,
 enii vigor & sapientia nobilis aëo
 nfecrat, & pulchri commendant regibus ausus.
 lis Aristides Grajum veneranda per urbes
 a tulit, rebusque animum curamque virilem
 plicuit. talis Phocion illustrior ibit
 gravis indomita leges & mascula Sparta
 ta dedit, luxitque ista virtute Lycurgus.
 m lego Narsetem, Narfes tu crederis esse,
 m Nician, alter Nicias, qui classibus equor
 abit & externo toties dux insiuit hosti.
 m pavidos premit infelix Rhamnusia patres,
 e collapsa fobes, nec desperata relinqvis
 ptra; sed à prisco exemplum Varrone reposcis.
 o Gallistas Euagoras, transcendis Aratum
 nsiliis, istoque solet gravis ore Pericles
 cropidum pro gente loqui. mandata Solonis

Legibus

*Legibus antevernis, Musis pater Atticus audis,
Timoleonque nobis captas clarescis ob urbes.*

*Singula complecti cuperem, tot nomina recti
Virtutumque choros, nisi se densissima nobis
Factorum offerret series, laudumque tuarum
Diluvio obruerer. Magni post funera Regis,
Lactatumque diu non uno Praside regnum,
Tu regni ancipites casus & pondera nutu
Librasti, Dux magne, tuo. tunc fixa pependit
Gallia nec dubiis titubabit Celta sub astris,
Et sibi mutatas sub te non sensit habenas.
Cumque truces motus ruituro culmine rerum
Turbida tentaret nobitas, tu nasceris autor
Patris & adversas acies cognatæque signa
Bellæque sublatis componis partibus unus.
Gaudebant gladios Pietas excuta feroces,
Majestasque simul. Venerandaque nomina clara
Fœdæ concilias; & quos natura ligabit,
Condicione ligas placida, netlisque benignè.
Tunc Solem toti radiis melioribus orbi
Illuxisse ferunt. tunc junctis Gratia palmis,
Creditor obversas blandè adspexit assæ sorores,
Et cunctos sociasse Deos, cum Pallade Cyprin,
Mulciberum Phœbumque & te Neptune Miner
Lunonemque Iovi summo. quin mellea passim
Flumina defluxere jugis & montibus altis
Manabere nives tepida. tunc undique latum
Extulit os, nitidisque caput velata coronis,
Certatim postas lites Europa probabit.
Per te tuta stetit nullis Cassia fatiscens
Viribus, agnoscitque tuæ molimina mentis
Dux Ligur & longi in Batavis encomia belli
Condidit & Vestro moriens submisit honori.
Illa suis animosa malis, tot fulmina Martis
Insultusque invicta tulit, nec cessit Ibero
Ferreæ, & Eridani per stagna loquacia fama.*

rebit & armorum latè terrore triumphat.
 Duce, Maſortis domus & circumdata centum
 urribus & Regum toties ſubacta furori,
 ius Santonici pulſant bellacia ſtutius
 ittora, cui robur dederant & nomina rupes,
 ara truci Rupella fame, placabilis audit,
 Domino manſueta ſuo. cum Tethye bellum
 ſiſti, & tumidum ſtraſiſti montibus aquor,
 ſylbis trabibusque & toto Aquilone profundum,
 pteſti & querulam domuiſti belliger urbem,
 cubus Oceani ingentis. ſic Cecropis arces,
 ſtiague irati clauſiſti Sparta Pyraei,
 Lybicos victor tenuiſti Regale portus.
 c, Pellice, Tyrum congeſtiſti uolibus olim,
 Peluſiacas viciſti puppibus urbes.
 niſoma periere rates & miſſa Britanno
 ſuxilia & triplici ſubnixa potentia ſceptro.
 auſtra mari metuenda paras, & tramite longo
 aminatis dirimis ſpacioſum Nerea, Princeps,
 ſibus, incaptis que doces immanibus ipſam
 bdere Neptuni rabiem. contracta ſtupebat
 quora terribilis Triton, captiſa teneri
 tria Nerëidum, & ſamulantes regibus undae.
 m Tartefſi, aci gemeret deſueta Philippi
 peria & fajces indignaretur Iberos
 atus & Heſperium ſallis Tëllina tribunal,
 ndice te, caſtris que tuis, LODOVICE, re-
 cepta eſt,
 que aſſerta ſibi. libertas reddita cunëtis
 dixit ſcripſitque patrem. ſub ſidere brumæ
 ſibus, & rabidi ferali luce Leonis
 minus arma mores, abſenſque in milite pugnas.
 on aliter, quàm cum Superos inbaderet audax
 tanum furor & montes inferret Olympo,
 ſuit à pugna cæli regnator, at unus
 eſcripſit faciendâ Diis. Vos dicite Falles,
 Bormæ,

Bormio, & unanimis communi lege Clabenna;
 Quique bibis Larios latices fontemque Padusæ,
 Quàm tua Plethiacus tutarit federa Nestor,
 Oppida quot Bitlasque iterum deficerit urbes,
 Borbonio rectore potens. cum Sequana longè
 Signa per Insubricos ferret Bitlricia campos,
 Cottiaque innumeras stupuerunt culmina lauros.
 Tu quoque Pyrenæ propior nimboſa Bearne
 Accedis tantis titulis, portasque recludis,
 Ægra licet, paterisque sacris succedere sacra.
 Nec Te terrisonis Tameſis cataphractus in armis
 Terruit, & pulchro, Richeli, ductore iriremes.
 Inſula cum miſſo Reace populata Britanno,
 Ignabas acies timidumque agnoſceret hoſtem.
 Fit fuga, partem haurit gladius, pars mergitur un-
 dis,

Et pugnant pro Rege tuo ſuctusque manusque
 Et ſada; & in nuda moriens ridetur arena
 Albion & laceras deplorat mœſta carinas.
 Et tu carminibus noſtris, Albane, manebis,
 Reddite Francorum dominis, diſceſque coronis
 Æternam debere fidem. cur diſpare cultu
 Diſſidis ſoliis? cur tunc parere recuſas,
 Cum fas eſt tibi ſceptra coli? cur Caſaris omne
 Quod fuit, huic ſolviſſe grave eſt; quod Numinis
 illi?

Heu nimium ignara mentes. terrasque Deosque
 Concutit inconfulta fides, nimiumque dolori
 Indulget ſis ſacra ſuo. manſueſcere neſcit,
 Cum Rex aqua petit. ſpecies prætenditur armis,
 Et regnare cupit Pietas, laterique potentum
 Perſonata latus jungit, diſiſque ſceptris
 Sceptra ſolet. raro ſortis ſecura ſuorum,
 Quàm cum ſe totam clypeis inſolbit & ipſum.
 Ære Deum. ſed enim, minus hunc defendere ferro
 Relligio, plus mente jubet. probitate tenetur,

in Ballis, meliusque orbi splendet inermis.
 a Cebennates populi, qui rupibus altis
 bitis, hæc eadem vicina discite gentes,
 iphinique patres & qui sapuistis Aletes,
 Septemmania proceres, quos lenius astrum
 spexit, Regisque pios clementia fecit.
 Quis castris aderat pernox, cum iura Niberni
 fereres, Rex magne, Ducis? cum signa per Alpes
 elica ductares Princeps, inopinaque in ipsis
 subria fremerent horrentia classica portis,
 subito ruptis paluit Segusia claustris?
 c Armandus erat. galea qui sæpe rigentes
 Atinuit potare nubes, diffringere forti
 xa fame, calcare gelu, dominaſq; cohortes
 urinis inferre jugis. cecidere phalanges
 spænaque Italeque & quas conscripserat Ister,
 usque Sæbus Drabusque ferox & proxima bello
 rthenope & parens alienis Insuber armis.
 rrati cedunt montes iterumque soluta est
 omagum, tumidasque minas Regum, Ducumq;
 tor elusit, dominumque inbitta recepit.
 Inereca, dum disidiis feralibus aula
 nditur, & faciunt regum de sanguine partes,
 idiaque comes scelerata calumnia belli
 cassat scæa facem, mediisque incendia gliscunt
 ceribus patriæ, & tempestas horrida Franco
 cubat; Herculeis gliscentem viribus Hydram
 nficis & magno biduatum vindice vulgus,
 straque dissolis victor. tum sanguine claro
 ubuit Nemesis, pœnaque assertus in una
 aestatis apex, fama mendacia risit. (qui
 b pedibusq; Stygem scelerum & Phlegethontis ini-
 rmura latratuſque sui formidine pressit.
 eta Ducis fortuna fuit, dum summa laborat
 gis, & exemta est rabies armata favori,
 ibonio cognata licet. cum stemmate ceriat

Gallorum praelatus amor. cum publica salba est,
Negligitur prisata salus; capitique propinquo
Decedit precium, solum ut Regale supersit.

Quo Batem, Dux celeris rapis, Phœbumq; Deasque
Præcones tantorum operum? quam finibus ingens
Gallia distrahitur, Vestrarum maxima laudum.
Intersalla patent. decori nunc incitat undas
Clarus Arar Rhodanusque tuo. nunc ripa Garummi
Officiis Rhenusque tuis & Matrona longè
Perspexit & cunctis Ligeris clarescis in oris.
Te Iura resonant montes Lotharique loquuntur
Oppida Nancejumque potens, & Lilia portis
Succrescunt, Burgunde, tuis. timuere Vezunt
Mœnia & excelsæ fecundi Dubidis arces,
Mombosum Cromarumque & castra insicta Moro.
Vercellæ veteres & quod se Gallibus abdit
Pontarum, Iurisque favens nutricula Dola,
Inque altis Nozoretha jugis. hac agmina duxti
Francorumque manus, nec tot satiata trophæis
Signa, nec Augustum vitrix Bellona fefellit.
Non aliud Trebir columen pressusque Mosella
Repperit. afflicte subbenit purpura mitra,
Et sacro pro jure stetit, nil Caesaris ira,
Nil Bavarum pavescit manu, cui rapta nepoti
Sceptra Palatino offensus transcripserat Ister.
Est, ubi monticolam exercet Bellona Sabaudum,
Contemptisque prius se subdidit Inbreæ sceptris.
Allobrogumque acies & conjurata facessunt
Agmina & Hispanæ Regi cessere phalanges.

Dum misera assiduus teritur Germania bellis
Armaque Vandalicos gliscunt inimica per agro
Dum pulsifugere Duces, Regisque creati
Sors labat & prisca dapifer sanctissima Bulla
Nomina spreta dolet, terris excussus abitis:
Dum vindex Gustavus adest & Martius enses
Per Viadrum Nicrumque rotat, Rhenumq; bicor.

Tori ibus infractis adeò mansuescere cogit,
 Et facios renuat veneranda Moguntia jaces,
 Toricus ignoret dominum, Nemetumq̃e colonus
 ex cussum r. petat, meliorque affulgeat orbi
 imperii surgentis honos: Tu consulis Arcto,
 e. eribusque tuis Sueonum suffulta triumphat
 gloria, Et in medio dum quarit pabula Rheno,
 Aenum Finus equus bibit Et se Lappio Nicro
 proluit Et Boreæ labit carpenta Visurgis.
 Quid cecidit Friburga, tuum est. te forte Brisacum
 credimus expugnasse manu, totiesq̃e feroces
 annoniæ pepulisse acies; cum Saxona clarum
 Ere jubas, grandisque aperis araria census.
 tunc gaudere suis visa est Alemannia fatis,
 et desperatam, per te sperare salutem.
 um Gallo patuere via, quibus omnis eunti
 terra per hostiles diffudit castra recessus,
 axabitque fores Et claustra inbitta patentis
 imperii, Austriacæque domos Et regna coronæ.
 Nos quoq̃, dum pactis Lodovico jungimur, acres
 nus in Hesperiam Et magnis sua regna Philippis
 oncutimus, q̃bæ spectat Eos, q̃bæ Vesper inumbrat,
 fer habet cultorque Asia, q̃bæ flumine Scaldis
 rigat Et Vahalis bellax Et Mosa cruentis
 ambit aquis. laceræ tecum pugnamus amore
 uropæ, paribusq̃e animis lassamus Iberum,
 et Belgi decus asserimus. Diademata Iusti
 principis irradiant, te suffragante, Bataurum
 inanimæ augusta Patres. sic vincimus unâ,
 et toties lauros pariter, famamq̃e meremur.
 et vos Atrebatum portæ Et delubra Vdeasti,
 ustriaco subducta, nobis assuescite iussis,
 et Franco jurate fidem. dispungite salvis
 mina scripta diu Et voces delete superbas.
 ongia Pleffiaci est. animos dum tollitis, unus
 ux vinci vos posse docet. Rex vincit, Et illud

Iam fecit, quod vos fieri potuisse negastis.
 Non alius labor Hesdino & subnascitur Era.
 Alternis concussa cadunt, fastisque secundis
 Et gestis signant cunctos illustribus annos.
 Quid memorem maris exubias & vincta sub ipsis
 Oppida littoribus? senserunt classica duri
 Vascones, & Calpen ultra tua rostra superbam
 Tarracona premunt portusque indagine cingunt
 Nunc Bassaa ruit, Morinumque infesta minatur
 Finibus. haut alia est valida fortuna Bapama.
 Praeuenit hic Martem Mavors, citiusque subacta
 Quam cinctam se celsa videt. dolet Insula in ip
 Improbisa sibi flagrare incendia portis.
 Nec minus Ausoniis crescis bellator in oris,
 Dissectisque labat Conei fiducia muris.

Si jactare tuos, Romano more, labores,
 Et cuperes hos saxa loqui, memorare colossos;
 Certarent terra & pelagus; pax, bella; parem
 Astra rigor & ferret clementia laudem.
 Maris Alemannorum strages ostenderet, illic
 Pax tibi debitas uniret federe gentes.
 Hic iret fractis Tamesina ferocia transstris,
 Illic pacifera ramos monstraret olivae
 Gallia, Bullionae, tibi. mitesceret illic
 Abjectiq; libens generosa Bearnia gesis.
 Plauderet, attritusque fame tibi Santo salu
 Deberet. traheret victas post terga cohortes
 Rhatius, captivosque lacus montesque dicaret.
 Hic Itali domitis plorarent urbibus amnes,
 Inde. catenatis gemeret Germania ripis.
 At laudum fameq; satur plausisque tuorum,
 Magna mente fugis decoris spectacula tanti,
 Et Patria magis esse bonus, quam dicier, optas.
 Quae facis, auspiciis peragis regalibus; & dum
 Rex hac ipsa jubet, tu conficis. imperat ille,
 Quae sigilexqueris. splendent regia late

Atria, tu lucem præbes. sua gloria regi est,
 sed labor obsequiumque tuum. majora mereris,
 non petis. inque animis hominū succrescere mabis,
 Quam pompa fastusque frui. qui corporis adles
 ingreditur miles, non te modo protegit unum,
 sed Regem. civesque omnes custodit in uno.
 Non timor ille tuus, regni est custodia, Princeps.
 at securus abit, quem mens innoxia cælo
 approbat: asserbat non te, sed sceptræ satellites,
 quicque tibi præeunt, præeunt tot gentibus enses.
 contulit Armoricos Regis tibi gratia fascēs.
 Inc mare prospectas circum tua littora rector,
 quæ ferus infedit Saxo. te Redonis Abbas,
 litraque Nannetum colit & quæ Blabia ponto
 ingitur & propria fantur tot mania lingua.
 Inter Castra tubasque, Deum, Celsissime, curas,
 Superum delubra beas. disponis honorum
 officique gradus. quin jam fidentius audet
 e tutore loqui pulchro Sorbona Lyceo.
 tollitur alta domus, quantumque scientia terris
 micat, instaurata nitet; testisque perennis
 anti Curatoris erit, sacrumque Mineræ
 nimen & æternæ saxum memorabile fama.
 allia factorum patet area. tota theatrum
 consiliis Europa patet. sed Palladis aula
 doctrinæ meritisque tuis subsellia pandit.
 quicquid prælustre facis, describat in istis
 orticibus narretque diu. fortissime Ductor,
 Quantam venturi præbes virtutibus ævi
 materiam. quoties memor hæc miracula solbet
 posteritas, nomenque tuum prætoria tollent,
 uria, Pierique lares, fastigia, turres,
 quicquid sublime tuis surrexit in annis.
 obstrepat invidia murmur, marcescere nescis.
 resurgat gravis ambitio, succumbere nescis
 altior. inbias acuat teterrima linguas

*Impietas, fit à jugulas. discordia gliseat,
 Arouer es pacis. regni conbellat habenas
 Perfidus, hunc pœnis subigis. suprema minetur
 Fata furor, tu victor obas: gladioq; merendo
 Obtundis frangisq; ipsis læronibus iras. (Hercules)*

*Quid stupeam primum Richeli? quod fraudibus
 Pluribus obstiteris? quod nil terrore locutus
 Indignum soliis fueris? responsa quod unus
 Conciliis dederis, qua mox effecta probasti?
 Muniris Patrum studiis. tibi vota Senatus
 Prona facit. defensa vocatte terra parentem,
 Osq; sacrum colit & sculpto veneratur in auro.
 Os illud, cujus regitur nunc sensibus orbis,
 Os illud, cujus loquitur facundia, quicq; vid
 Utile finitimis, q; bicquid pro lege salubre est,
 Pro populo, pro Rege suo. tibi detulit ultro
 Rex fasces, soluitque loq; bi. vocat ille ministrum
 Immensi q; operis socum nil perdit honoris,
 Q; bi tecum crebisse videt sua regna. minorque
 Non sibi spectatur, qui per te maximus audit.
 Haud alio celebrem Pharamundum vindice qu
 Et Calbos regnasse reor. sub iudice tali (da
 Ausoniam Gothicis exolsit Gallia sceptris,
 Et Magnos vexit Carolos. Meroëa propago,
 Et tanto illustris fuit oratore Capetus.
 Nonne vides, q; oties magna stipante caterba
 Ingreders, tibi tot populos, tot surgere gentes,
 Tot patres matresq; loq; bi prosperrima: latum
 Illuxisse diem Gallis, q; bo regia clabo
 Admōbit te cura suo, quassamque procellis
 Flexisti ratione ratem. circumspice sedes,
 Quas habitas, q; antis spaciis diduxeris illas,
 Q; antum profueris. passim metire triumphos,
 Et lauros aliis in finibus. amplior exit
 Majestas, postquam centum sibi subdidit urbes
 Ibit in Austrasia colles, Morinisq; propinquat
 Te*

terribilis, Rheni posuit sub fonte cohortes,
 et sua Burgundis cumulabitserta trophaeis.
 Non alium domitis se thyrsiger Ebius Indis
 stendit, Grajumque exceptus plausibus olim
 bisquequoque fuit. non sic se maxima Delos,
 Non Tenedos, non Delphorum moerere caberna,
 aduentu propiore Dei. tibi quisque rependit,
 Quod tranquillus agat, quod in uno Rege salutis
 deponat momenta sua. tu voce disertus,
 tribatis etiam loqueris, populosque Deosque
 errarum, alloquis solaris; Et omnibus illud
 respondes, quod quemque decet fecisse. serena
 fronte tibi grates dicit Tagus. excipit illas
 arcellona, tuoque potens jam milite, temnit
 Iesperiam. laudant operas sibi reddita per te
 rura Padis, cibesque gravi obsidione soluti;
 Concordisque Patres Belgæ. Tibi Gallia stringit
 prima comam, gestitque suo dare basia patri,
 Quo secura biget. nectit Braccata corollas,
 Et decorat sublime caput, quo præsiede rerum,
 Audet diductis tibi nunc occurrere portis,
 Amplectique suum. donis altaria pingit
 illa togas induta parens, in montibus altis
 Armandum resonans, Armandum in vallibus imis,
 Inter Hamadryadum choreas, Faunosque trucesque
 Monticolas strumasque graves. crysfalla liquescunt
 Includuntque suis Richeli præconia guttis,
 Ingentesq; lacus eadem cognomina tollunt,
 Et totum belli complet fortuna Lemannum.
 Narbo mella legit, donant sua marmora rupes,
 Quæ referant exsculpta Ducem, tibi grande trophæum
 Bellipotens. fundunt facundum regna Lyaum,
 Et cupiunt te vena loqui. tibi surgit in agris
 Et fruges fert læta Ceres Et bellæ per auras
 Fecundas Patri Patriæ suspendit aristas.
 Quæ dictæ quondam tres amisere sorores,

Restituis. rursusque mobet generosa lacertos
 Natio. diffusum Patria, te sospite, corpus
 Se reparat, pulchrèque tuis jubenefcit habenis.
 Alpinum per te jam supputat aula tributum.
 A Flandro & Etigal habes. redeunte colono,
 Elsatice consucta ferunt stipendia terra,
 Debittoque tuus miles saturatur ab hoste.
 Concurrunt ad vota Scholæ. facunda Cadomi
 Porticus, Andegabique domus, Biturixque disertum
 Os aperit. cunctas sacrat tibi Picto Camænas,
 Aureliaque tuis incumbunt laudibus arces.
 Et sua Burdigale Pallas subsellia claris
 Occupat ingeniis. nec te tacuere Tolosa
 Pulpita, præcellensque suis Sorbona magistris.
 Iamque augusta nobis sudant tibi præla ministris,
 Et ferbent doctorum opera, sacrique labores,
 Quæque legant seri Patrum decreta nepotes,
 Et veterum leges longum cuduntur in ævum.

Annuit humano, Princeps, cœleste favori
 Arbitrium, Martique sabet clementior æther.
 Omnia difficles abertunt sidera casus.
 Si qua nocent, istis sapiens te subtrahis astris.
 Qui vellet nocuisse, ruunt hebet omnibus ensis,
 Quem stringit violata fides, Regique negatus,
 Qui fuerat juratus, amor. fugientibus aquor
 Sternitur, & miseri externa ringuntur arena,
 Et fraudes fraudumque omnes patuere magistri,
 Et qui restiterant, gaudent parere lubentes.

Fare age, num talem jactes genuisse fovendis
 Francia Principibus? credas ex æthere lapsum,
 Subvenisse Ducem sceptris. non Gracia mendax,
 Quem componat, habet. non talem partibus ullis
 Romana cecinere tubæ. si præca revolbas,
 Si proavos, hos illustri de sanguine clarus
 Picto dedit, thalamiisque augustis nexuit aula.
 Qui genitor, Regum custos fuit, affecit Martis,

Grande

Grande patrociniū Turoſi, memorabile bello
 Nomen. ut hos titulos, quos poſſidet, occupet hæres
 Non mutat fortuna domum, ſed fixa per omnes
 Proceſſit ſine labe gradus. quemcunque repoſces,
 Nobilitas virtusque beant. ſuccedit honori,
 Quem canimus, ſacrisque nepos. quem nulla vetuſtas
 Diluet, aut ſeries ſeculorum longa ſilebit.
 Sic naſci, minus eſſe putat. nec ſupputat annos,
 Quos non decurrit meritis. hoc eſt. mat æbi,
 Quod patriæ ſibi poſcit honos. ubi regna laborant,
 Aſſertoris obit partes, & gloria regum
 Illius eſt. nec libertas majore triumphat
 Indice, & hoc ipſo majeſtas tuta ſub aſtro eſt.

Proxime Dñs, LODOVICE pater, qui proſpicias
 Cujus belligeros toties victoria curruſ
 (orbi,
 Ambit, & fulgent rerum ſplendore jugales,
 Cui nomen dedit alma Themis, Maſortia ferrum.
 Is acuit, Pallasque ſuam Dea concutit haſtam,
 Obvertitque tuis adverſam irata Meduſam
 Coſtibus, o pacis bellique inſiſte ſequeſter,
 Orbiter Europæ, patriis virtutibus æbum
 A ſeros extende dies; nec deſine nobis
 Eſſe pater, rectorque tuis; dum magnus in are
 Sic ſtabit pater & fodiet calcaribus armos
 Bellatoris equi, & medio ſpectacula ponte
 Sta perennabunt. ſuccreſcant regia patrē
 Ignora Borbonique duo, munimina grandis
 Imperii, geminæque arces turreſque ſalutis,
 Cultraque cunctorum. Richeli mirare laborem,
 Et ſalva tantum Rex majeſtate parentem,
 Et ſacrum venerare caput. ſacat ille ſenectus
 Tot a tibi. canis robur tibi ſumis ab iſtis,
 Et macies hæc ipſa tuæ ſors lata tiaræ eſt.
 Hunc ſerva Martis clypeum, quo ſoſpitem victor
 Ugnaviſti toties, toties in vertice turres
 Etque arces fulſere tuo, diſruptaque ferro

*Mænia; quo duce tot populos submittere fasces
Vidimus, immensaſque tibi ſubſidere balles.
Cuſtodi Gætorum oculum, qui cibibus unus
Pluribus inſigilat pernox, venerabile ſancti
Ordinis os dignumque decus, ſpectata poteſtas
Conſilio, & beſiro pollens facundia nutu.
Viſis in cuſtode tui, peragiſque potenter
Hoc, quodcunque jubet. ſic te reſerentia ſceptri
Eſſeſcit, hoc Armandumque fides. dumq;ſe ocia poſciſ
Fortè tibi, pro te mens indefeſſa laborat.*

*Tu que adco, ſeu jam venturis motibus exis
Obſiſ, antebeniſque mali, Dux incluce, cauſas,
Siſe animum, Richeli, per tot præſentia ducis,
Iam vitiiſ leges opponens turpibus aquas,
Iam caſtris alimenta parans; jam federa neſſens,
Iam reſponſa ferens, jam belligalia poſcens,
Robora regnantum, & pugnantis præmia dextra;
Siſ felix, viſaſque diu, præciumque laborum
Immortale refer, terramq;ſe applauſibus imple.
Hæc laudis meſſura tua eſt. poſt funera, ſummis
Addere ſideribus ſidus. Tibi cedit Orion
Enſiſſer, & gladiis condet vittricibus aſtrum,
Quis deſenſa ſalus Regi ſtetit. ille ferarum
Monſtrorumq;ſe potens domitor Tirynthius ignes
Contrahet abſcondetque tuis. trux ægida Perſeus
Submittet, Cephæuſq;ſe ſua cum conjuge juſſi
Decedent, Armande, loco. te ſtella Boota,
Atque Ariadneæ meliori luce corone
Oſtendent. quocunque feres, fortiffime, greſſum,
Inter ſemidrûm fulgens gradieris honores,
Meroumqueſe exempla ſenex. hic æthere ab alto
Sæpè gemiſcentem ſublato vindice Gallum
Adſpicias, terraſque tuas. ubi murice ſplendens
Aërias Alpes ultra Tarnumq;ſe Padumq;ſe
Iſti bellator obans. ubi miles Iberus
Liligerum formidat ebur, tot bella ſecundis*

ressa resederunt bellis, ubi frenduit Auson,
 celta Palatino succurrit; Matrona Rheno,
 Rhodanus Batavis, ubi fractis cœlitus armis
 effera regales timuerunt colla secures,
 pax Plessiacum Superis transcribet inermem.

Adventum Serenissimæ Reginæ MARIÆ,
 Britannia, Scotiæ, & Hiberniæ Reginæ.

G R A T U L A T I O.

A ltera jam nostris mater Berecynthia terris
 Cernitur, & Regum præbent spectacula nuptæ.
 Nil facimus vulgare. Deas nataeque Deorum,
 excipimus, Batavisque favent clarissima mundi
 numina. sceptrifero rursus splendescimus ostro,
 purpuraque imperiis se bellatricibus offert.
 Et Tamesina Duci Majestas obtigit hospes.
 Prô Superi, quanti cultus, quæ sidera Belgæ
 radiant! quantis ad nos descendit Olympus
 ignibus, athereæque petunt deosibia flammæ.
 Anne humiles repetunt cœlestia numina terras?
 Perque hominum gaudent iterum consortia summæ
 re Iobes: nostraque patent Iunonibus aule?

Illa Iobis Druidum soror est, conjuxque Britanni,
 Et Tartessiaci thalamis annexa Philippo.
 Illa suis Cimbrum jungit diademata sceptris
 Neptis & Allobrogum tangit germana cubile
 Europæ prælustre jubar. quocunque tuetur,
 Regna bidet cognata suis, dilectæque regum
 Nomina, vicinumq; suo de sanguine passim
 Spectat ebur. Magni fortunatissima Regis
 Filia, Borboniæ germen sublime tiaræ,
 Hoc stas, Disba, loco. Teihys unde omnibus undæ
 Natura dispertit opes & munera Dîûm
 Colligit & totum mittit spaciota per orbem.
 Hic emitur, quidquid rerum est. si sufficit emptor,

Hic mundus venalis erit. nos accipit Arctos,
 Nos Thule, nos extrema, quæ transtra vagantur,
 Orcades, egelidæque vident in finibus Vrse
 Hebrides & pandis ardens fornacibus Hecla.
 Hic merces, Regina, tuas, hic dona tuorum
 Distrabimus. jam sulphureis quam Scotia mittit,
 Materiam truculentia globis. jam fulgida stanni
 Pondera & è vestris. Princeps, excisa metalla
 Montibus, aut rutilo radiantes murice lanas,
 Et tua quas donat segetes glacialis lerne.
 Sedibus his Indos petimus, Soli que penates
 Auroraque domum Auriacis incessimus armis.
 Et terras portusque tuis, Frederice, notamus
 Nominibus, gaudentq; tuo mansuescere gentes
 Numine, Nassoviaque volant per odora phalanges
 Rum Moluecarum. jungunt tua federa Gangen
 Battabie & diu Vahalin connectis Hydaspi.

Magna parens Hentica, cupis desicta videre
 Littora Pantagonum. surreptaque mœnia Phæbo
 Exutasque rates formidatasque Matanca,
 Sub Belga ductore, manus? hinc textata petis,
 Hic tabulis depicta leges. sis bella tueri
 Gesta mari, qua se Herculeis Dux Belgicus ausis,
 Intulit Hesperis claro Maborte columnis,
 Hic facti monumenta patent, victoris honores,
 Et cineres tumultusque Ducis. si, Maxima, gestis
 Cernere nascentem mediis è fluctibus urbem,
 Suffultasque domos trabibus conberaque Fauni
 Culmina, nos hoc omne sumus. portaris in undis,
 Et tua Parissia librant vestigia silba,
 Et calcas secura lacus. numerare triumphos
 Si lubet & domitum Solis sub curribus Afrum,
 Attonitamque Peru, & Scythici discrimina ponti
 Tentatumque gelu, jam pridem dicta Malacca
 Mania, perculsum aurifero sub sidere Nigrim,
 Æthiopumque domos & tot subducta Philippis
 Oppida

spida, quæ forti possit tam grandia dextrâ,
aspice Neptūni sobolem, classeque ratesq̃,
gentis terrorem Asiæ regumque ruinas.

Regnatrici, quàm te lætis comitatus euntem est
ocibus Albionis populus, cum littore toto
eret & unanimes votis fabere Britanni.

Regnatrici, quàm Te venientem lenior unda
exit & immenso thalamos & federa ponto
resonuit concha Triton & fausta tiaris
exit, ut Amonii properans ad limina Pelei
consa Thetis, nullo turbari murmure fluctus
insit & à madidis accepit vatibus omen.

Venisti tandem. Tuque expectata Batabis
nympha Genis, nostrisq̃ inferis regalia terris
umina, & innocuis arrides lenis ocellis
Iariaco, teneroque moram deposcis amor.

Prox erit illa dies, cum te pollente iuventa
cadet matura Venus. tunc sanguine Regum
ascetur nobis Belgii defensor Achilles.

Qui face bellaces ferroque sequetur Iberos,
patria audaces abscondet casside vultus
colliger, exacuetque truces mucronibus hastas
artius, & quàm se condunt sub Vespere gaze,
sit & Occidui latebras rimabitur auri.

Qualis in ore decor Matris! quam blanda venustas!

Quantum puellarem excellens reverentia sexum
maiestate tegit! quàm fulgens purpura flammæ
irrat & insontes radiis exuscitat ignes!

Accibat socias inter Dittynna sorores
arbutula, sic iuvenem comitata est Porcia Brutum,
Andamia virum. sic primis excita tedis,
ula nascenti conjux collusit Iulo.

Matris amor, genitoris amor, fratrumq̃ voluptas,
Iariaci crescentis amor, felicibus illum
suspiciis ordire diem, quo federa tecum
libertas Batabusque facit. quo federa tecum

Nassobius Maioresque facit. quo fœdera tecum
Guilhelmus, spes nostra, facit. quæ lumina nuptiis
 Præradiant Patriæ. facibus, quæ sponſa coruſca
 Dirigimur cives. non lecti cura duorum est,
 Cunctorum thorus est, cuncti ſerſamur in illo.
 Quæ vos ſincla, ligant omnes. iuraſtis in unum,
 Vobiſcum iuraſſe libet. pepigiſtis amorem,
 Pangimus hunc pariter. Gallos objecimus hoſti.
 Pro Gallis nuno ſeſtra Salus erit. annuit æther
 Conjugio, fructumque capit Reſpublica. neſcit
 Disjungi, nec ſeſtra fides, nec noſtra. coimus
 Tot populi, ſalſique ſumus complexibus omnes.
 Iam propius nos Scotus amat. plus jungimur illi.
 Et propius nos Anglus amat. plus jungimur illi.
 Plus Hibernus amat, nam plus unimur & illi.

O Patriæ communis amor, quæ baſia figis,
 Septemplex quoque terra capit. quæ blandula torquet
 Lumina, cognatis circum te gentibus offers.
 Quæ loqueris, cedunt cunctis ſolatia terris.
 Quæ facies, feſſis promittunt otia terris.

Crescite *Nassobii*, rectores crescite *Chauci*,
 Auriacoque duces alios donate parenti.
 Crescite *Nassobia*, & victor cum caſtra maritus
 Solbet & occurreſ bellaci rupta Camillo,
 Inſere baſiolum galeæ, criſtamque minacem
 Mulce lata manu, & Martis poſt horrida ſalſum
 Prælia, dilata Veneris meminiffe, iubeto.

ALLIA PLORANS,

Sive Laudatio Funebris, Eminentissimi
Cardinalis,

FRANCOIS RICHIELII DUCIS, Galliae Paris, &c.

AD REGEM.

Extulimus Richelieu exubias, & grande cadauer
Urna capit. Bastos mens circumsolbitur axes,
Et visit securasibi. quo sospite visa est
exisse caput bellatrix Gallia, mæret
animi, luctusq; suos afflicta dolori
remiscet, Rex Magne, tuo. mæstissima busto
remit, illustrique dolens Europa sepulchro
cubat, & totam hoc credit se funere condi.
Orbis, quod ploret, habet. quin forsitan ipsos
angit causa Deos. cujus pugnabit Olympus
consiliis, numenque tuum, cur flere recusent.
lia palleſcunt. pallet tibi purpura. regni
tumulo subsidit ebur. fortuna ruinam
blica, sed frustra, incolumi Te Rege, minatur.
ubi cervicem fessam subduceret Atlas
bibus, ingentis timuit sibi machina mundi,
pasidis horrens trepidabit Signifer astris.
Ecce suis, LODOVICE pater, delubra moventur
dibus & summis nutant fastigia templis.
sacri plangunt apices. cur? vindice tanto
concussa stetit Pietas spectataque terris
majestas veneranda Deum. palatia, turrets,
tot tecta Ducum squallent. stant limine taxæ,
inereasque adolet vitrix Bellona cupressos,
Marti facit inferias. bix baltheus ense
astinet, inversa miles tuus ambulat hasta,
tonitruasque trahunt Mæortia castra phalanges,
Imperio

Imperio biduata suo. non aquora Tiphyn,
 Non ultra Neptunus habet. quassata carina est,
 Antennaeque forique gemunt, priscosque rudem
 Invida dissolvit Lachesis, nudumque tiaris
 Remigio latus ostentat. quò maxime Regis
 Assertor, quò Nestor abis? que fata feroces
 Portendunt terris Superi? quo perdimur astro?
 Quae nos culpa reos caelo facit? occidit, eheu,
 Francorum praelustre jubar. quo sidere Belgæ
 Crebimus, adverso rabies decessit Ibero,
 Effera bis Aquilis, Albis concussus Et Ister,
 Fracta procul Rheno sua cornua, territa Calpe,
 Perfossa gladiis Alpes, superata Pyrene,
 Excussi portarum obices, caesæque cohortes,
 Pacatumque fuit non unum classibus aquor.

Non cupio plorare meæ dispendia sortis
 Solus. ad exequias non te modò Gallia posco,
 Non solos Latii Dominos, non proxima regna
 Allobrogum. non tu lachrymis hæc funera tantum
 Rhatia, non Vestras immergas fletibus urbes
 Insuber. hæc mære, claro cum Casare pugnans,
 Vindicias, Germane, tuas. incumbere feretro
 Atrebas, Elsatice manent è montibus undæ,
 Tu lugens accede Nicer, cibusque Nemetum,
 Vangionumque Deæ, Et magnis exordia bellis
 Qui Trebir causasque dabas. dimittite vultus
 Ad claros cineres Batavi. Capitolia luctus
 Pars habeat, Romæque velis, Vibane, potentis
 Concilii flevisse patrem: sanctique Senatus
 Ordinis, etherea quem debere Columba
 Et cæleste Deo Flamen, suspiria nostris
 Iunge precor. Vestri decus indelebile cætus
 Exiit hos moriens titulos, majorque Tonanti
 Adspicitur. Tuque ô Regis fersate triumphis,
 Tolle rogam, Catalaune, tuisque inscribere ferendi
 Porticibus Richeli nomen, cineresque beatos

toremque tua supplex venerare salutis.
 gemiscentes pariter. sit præsica tellus
 elibet. Et quantum cuius concessit honoris;
 edite defuncti tumulo. Vos ordine cuncti
 ingite, funercamq; dolens dum Sequana pompam
 cit Et Heroum procedunt agmina tardis
 Sibus, hanc terra venerandam Principis umbram
 edite, at indigetes Diis adscribite manes.
 peregrina sequar Gallos, fluctusque per ipsos
 comes Ducibus magnis, interque disertas
 nguus prob nostra Ducem facundia gentes
 ret, Et poterit sic non ingrata sideri.
 Te primum, Lodovice, pius miserescere fatis
 erit Et celebrem gemitu decorare supremo
 liacum. populi cinctus tot millibus, unus
 deris hac Richeli ad tumulum, me Vate, locutus:
 Quam sua sunt regnis incommoda. plurima Reges
 facimus patimurq; quatit discordia cives
 serfosque rapit; nunc terris incubat hostis;
 nc miseris gravis annona est; sed libor inerrat
 toribus studiisque Ducum; sed, robora belli,
 stituunt querulum lachrymosa araria Martem.
 secura malis, dudum mea Gallia letum
 tulit os compressa filet non una potentum
 litio; promissa tulit stipendia Maiores,
 pulimus terris hostem, solatia cibi
 fficit alma Ceres Et amici gratia Bacchi.
 ans in exstincto dolor est jam Principe. sceptri
 rator vindexque mei, consorsque laborum,
 torum cadit imperio, Et dum libida damnat
 cula Et humana majus quid forte meretur,
 solbit se Rege suo, solisque beatus
 pedet, Et Reges alios meditatur Et aulas.
 on jam belligerum nostris sub vocibus Orbem,
 ellit Et augustis sese mens inclina curis
 plicat Et solitis fulcit palatia iussis.

Non.

Non decreta Patrum summiq; edicta Senatus
 Ponderat & cunctis absens presentibus adstat.
 Deserimur rerum pelago, Palinure, Deorum
 Quem mihi fatales clabo excussere procellæ.
 Quàm memini, cum me vario discrimine septum
 Eriperes, Dux celse. tuis evasimus ausis
 Conjuratorum furias cinerique do'oso
 Suppositas toties flammæ. mihi reddita per te
 Sæpè fuit Pacis facies, meliusque serena
 Fulsit Majestatis apex. cum posceret arma
 Libertas aræque Deum, fundique Lare'sque,
 Tu turmas, tu castra, Duces in bella ciebas,
 Tu leges, tu jussa dabas; tu tempora Marti
 Commoda, militiæque modos & præmia noras.
 Tu vicinorum pteras molimina Regum,
 Et motus aperire sagax: quid Cantaber aufit,
 Quid malè Pannoniæ tentet, quid Nervius audet
 Quid Ligur. omne tibi facinus fraude'sq; patebat
 Ex vix auctori notum scelus. illa jubebas,
 Quæ cives fas velle meos, sub Rege. setabas,
 Quæ cives fas nolle meos, me Rege. potestas
 Quam tibi jus tribuit nostrum, concessa merenti
 Dum dictas faciendæ, mihi dum consulis, à me
 Consiliis suprema tuis mandata patebas,
 Mox nutu mutanda meo. fecisse casebas,
 Quod nollem fecisse prior. momenta laboris
 Cuncta tui, regalis erant præscripta corona.
 Studebas meliora mihi: calcare superbos,
 Et veniam dare subjectis: præferre cubili
 Publica & agnatæ seponere gentis amorem,
 Maternosque sinus, dum rerum summa laborat
 Hac tibi mens: nihil esse domi securius, armis
 Quæ Bellona quatit foris. hinc ivisse per Afros,
 Scipiadem; traxisse suos trans Bactra Pelasgo.
 Pelleum: tunc bella premi cibilia, cum me,
 Cum Fortuna duces aliò vocat: ære jubari

Debere acies viresque retundi
 aris, irarum causas in Casare nondum
 eisse diem: nimius successibus Istri,
 xima Gallorum tremere & se tollere Batim:
 Batabo multum esse rei, gentemque potentem
 bello, quam pace, frui, sordere remissum:
 liam veteris servare insignia Galli,
 epeti possessa prius: per Rhætica nobis
 ca, viros, Martis socios & castra parari,
 cerique jugis & amicis Vallibus hostem:
 incipibus famam qbari: spectare regentum
 sidia & cautè peregrinis litibus uti;
 versis fractisque animos attollere rebus:
 simulare vices præbas: fulgisque favorem
 illicito frenare metu: sic quicquid agendum,
 mittendum etiam nobis, ratione monebas.
 ilitas tua nostra fuit. Te præside, robur
 nsi Rex mihi grande dari, & se pulchrius ostrà
 nitimis ostendit bonos. Venere triumphi
 numerum. se quæque nobis successibus ætas
 ctulit, Armandique aliquid dedit indole dignum.
 mihi, Dux, census, tuæ belligalia, sceptris
 munimenta dabas. querulam compefcere turbam,
 enibus iratos studiis componere patres,
 fficii fuit omne tui. Tu regna meorum,
 i dispersosque Duces concordie pace ligabas,
 xtera magnanimis firmabas federa pactis,
 aximæque imbelli frangebās iurgia lecto.
 u, cum membra senex traheres moribunda, ferocq;
 nstaret Libitina tibi, languen/que laban/que.
 Non langues in amore mei, & dum desinis orbi
 posse loq̃si, loqueris Gallo facienda mihiq̃.
 Magne Heros, si Patroclum plorabit Achilles,
 Nestora cantati Atridae, si Memmona mater
 Regia, si Cyneam Æacides, si Graja Periclem
 Terra, parentabo cineri, & regalibus urnam

Adfer-

*Adspergam lachrymis, & cunctis Regibus illud
Eloquar: haut similis sceptris genuisse priorum
Secula, nec similem Regum sperare nepotes.*

*Dixerat hac Druidum rector, & visumq; querens
Quassari gemitu solum, cum proxima Regi
Ad bustum conuersa Ducis, sic ora resoluit
Gallia. non habitu, qualem decet esse serena,
Sed totas lacerata genas, dispersa capillos:
Qualis ad inuicti narratur Caesaris olim
Indoluisse rogem & Latiae comes isse forori:*

*Illae ego, quae dudum Hesperiiis erecta trophaeis,
Et laudum jam penè satur, post terga Philippos,
Oppidaque Austriacis jam pridem erepta traherant
Ingredior funesta, gemens, in funere patris
Custodisque mei. nibeis Victoria pennis
Nuper adorando Lodovici Martia currus
Sederat, electique ibant ad frena iugales,
Et diffusa meos agitabant gaudia cives.*

*Nunc misera in questus mater planctusque resolbo
Dumque Ducis funus proprium contemplor, & es
Subducor mihi, communis jactura parentem (con
Et me scilicet rapit. tenebris involbor iisdem,
Quae nunc involbere Ducem. ceu nubila Solem
Cum rapiunt, fœdaque latet caligine cælum,
Tota dolet natura & tristi conditur umbra.
Sequana, quæ pleno turges lachrymosus in albeo,
Dic mihi, dic Batabo sati, quæ clade fatiscam,
Cui faciam jam iusta viro. Vos pandite totum
In laudes Heliconæ Deæ, mihi suffice fontes
Phœbe tuos. si cuncta velim, si singula fari,
Laudatrix potero vel tunc exsucca vocari.
Ipsa dedi Armando patriam. sed reddidit illam
Vnanimem mihi, praelustrem tot fascibus, armis
Terribilem, ditemque opibus. proavosque genusque
A Gallis arcessit abis. spectabilis aula
Majorum fortuna fuit. sed gesta suorum*

Transce.

ascendit titulosque nepos. q̄bi prima iuventa
cessus spatia, immensus puer imbibit artes,
ceptisque animum crescens implebit honestis.
sacrosanctos illi Sapientia sensus
deret & totum cœli inflammaret amore
igionis amor, seu rerum pondera sensim
ciperet, Regumque sagax adsuesceret ausis.
alis in Eois surgit felicior hortis
or & in tenera promittit cinnama canna,
lites Arabum messes. stupet ipse colonus
curiem laudatque sui incrementa laboris.
is tibi tunc dolor Impietas? cum stare ad aras
liacus, populosque Deo, mortalia cœlo
geret, ignariisque viam monstraret Olympi,
Phlegthontæas pavidis abertret iras?
sanctam me, Armande, facis. sed & esse potentē
cupis & diadema mea regale corona
iaque & nostri latè diffundis odorem
minis, & magnis animis sub Rege capeffis
ena gubernator, totusque offeris honori.
m discors essem studiis, mediisque laterent
cera visceribus contraria, & urbibus urbes,
partes faceret fidei sententia & audax
ceret Regem pietas; tu Santonis arces
pugnans bellumque undis indicis & urbi.
anne catenatum stabat mare. compede Tethyn
rinxerat & tumidos Richeli solertia fluctus,
rrarum metus & magni formido profundi.
m Rupella mea est, & Regis creditur esse,
paret mansueta mihi. clementia cibem
niit & multum pietas profecit inermis.
egimus Albani metuenda cacumina Montis,
auftraque Salmurii laudata modestia docti
asidis indulgit desino. Vir clare, sciebas
bellem prestare fidem & moderamine sancto
osse Deo & pariter Regi parere minorem,

Egressa

Egredia est sors nostra foras. transcendimus Alpes
 Pæniisq; apices. illic mihi subdita cessit
 Insubria, ingenteq; Padi defendimus arces,
 Compositiq; Italum procures caussa; Quiritum
 Parte aliâ, q; se Pyrenes horrida tollunt
 Culmina, disruptis generosa Colibria portis
 Concidit, & longos patiens Perpenna labores.
 Dum Regis nequicq; acies ad bella vocaret
 Armataq; rates pelago. nunc omnis eunti
 Terra patet milesq; sinus grassatur in ipsos.
 In Morinis ad aperta via est. submisit habenas
 Atrebatum, Hædino potior, prærupta Bapamæ
 Gallus habet populisq; metum bellacibus infert.
 Q; Rheno dominum imposuit? q; forte Brisacæ
 Saxonis obsidio domuit? nos fecimus illud.
 Insultusq; truces & signa minantia signis
 Contudimus. duce Plessiaco, mihi castra steterè
 Per longas durata hyemes Solesq; tulere
 Solstitioq; graves Cancros, rabidosq; Leones.
 Q; malè connexos thalamos suspendit? in urbes
 Detonuit, Lotharinge, tuas? timidoq; Mosella
 Insistit? & toties victor detrixit honori,
 Infelix Burgunde, tuo? tibi, Rhatia felix,
 Reddidit? Ille fuit. non ullo gloria seclo
 Emicuit mea splendidius. nec pluribus unquam
 Præsidii innixa steti. sum terror Ibero,
 Finitimis tutela meis, solatia pressis
 Præbeo, sum pacis peregrè armorumq; scq; fra,
 Arbitra magnatum. Nunc raptum Gallia ploro,
 Q; colui. q; acunq; mei sit causa doloris
 Materies, sunt Plessiæ tot nomina laudis.
 Nec solum mea rura, focos tutatus ab hoste est;
 Debent plura Duci. debent delubra, lareq;
 Tecta;que cælicolum, turrets, prætoria, portus,
 Et q; bid passim meliori fulget amictu,
 Ostentatq; Ducem terris, ductore sub illo

Surrexe

exere Schola grandes, nituere penates
 adii Themidisque nobis fulgoribus aedes.
 ius honos Phæbo est, cunctis sua commoda Musis,
 onaque decus, cuius de limine sacro
 mata facundi fundunt cælestia patres,
 ites doctrina pias exercet & anceps
 um agitat famamque facit dicentis acumen.
 simplex dolor afflicta est. sum Gallia triplex,
 triplici sic parte mei dispendia fati
 tio & occasu venerande lampadis altum
 emo, dissolvoque Comam; discinctaque nigris
 redior matrona Togis. Braccata recentes
 tibis obtundo applausus, tristesque jubebo
 rbonem Salicesque meos iterare tumultus.
 Ligeris, pavidis Neptuno occurre procellis,
 anoque patri defer mea nuntia. clama,
 lore perisse maris dominumque Britanni
 uoris, & portus omnes afflige sinusque.
 Rhodane, Allobrogum qui per montosa sagaris,
 nticolas percelle tuos. dic ista Lemanno,
 diat hoc Araris potor; rapidique Garumna
 cola, quique bibunt Isaram, laticesque Drucnti,
 Dubin, Italumque altis se rupibus abdunt.
 lla meos usquam recreent spectacula cibes,
 pphitheatrales damnet, nunc lurida, pompas
 lpomene. non jam mendaci pulpita socco
 cutiant turba strepitum, nec ficta cothurnus
 nera det. jaceant dejectis carbasa velis,
 mutet Maors habitus, lituusque profundum
 giat, oppressis imitentur tympana bombis
 ptibos fumo tonitrus. qui sueberat acri
 strepere hinnitu sonipes, lamenta lapatis
 fremat, & guttis humectet grandibus ora.
 a pedum pariterque enses Bellona feretro
 spendat. geminis libertas nostra salusque
 asidiis asserta fuit. non, qualia letis,

*In sublime volent lentis incendia flammis,
 Perque domos crepitent disruptæ sulphure canna.
 Non solum lascivas mentiri bella carinas,
 Stagnaue remigibus circum spumare canoris.
 Incedant tristes trabes. non iura tribunal
 Ventilet. hoc cessent, qui nunc expungitur astris,
 Præla die. Diana tuis è montibus exi
 Venatrix. Vela clypeum Tritonia pullo
 Tegmine, totque urbes Cybele, quot Gallia monstro
 Flere jube. tuque alma Ceres, mihi cernere talis,
 Qualis eras, cum raptæ tibi Proserpina manes
 Pallentesque domos Erebi feralis adiret.
 Sit plangens tibi, Phæbe, chelys, fidibusque remis
 Plectra negent sati sonitum. lachrymosa querens
 Virginitas Vestalis eat. se regia Iuno
 Deturpet. spretos dissolvat fascia crines
 Matribus. amissum Daphnin deploret Alexis,
 Daphnin in silvis, Daph. n deploret in agris.
 Tuque adeo pia posteritas, morientis honori
 Hæc insculpta legas æternis carmina saxis:*

Hæc Richeli tenet urna Ducem, quem Roma
verendis

Inferuit Latii Patribus, Prudentia cœlo
 Extulit, Atlantem regalis purpura regno
 Subdidit. hic ille est Rhæni expugnator
 Istro

Terribilis, fracti spoliis insignis Iberi.
 Felix invidiæ victor. qui tela malorum,
 Et conjuratos in Regia sceptrâ futores
 Contudit, & late circum tot gentibus arma
 Intulit. atque Alpes ultra gelidamque P
 renen

Ivit ovens. sperata suis dedit ocia Gallis
 Terroremque foris. famam Regisque suamq;
 Francorumque decus terras diffudit in omnes.

Dixit & hac eadem ad tumulum Germania verū
 infamia privati longa inter bella doloris,
 illegit Armandi titulos: quæ mania victa
 addiderit: quantas acies, quæ castra ducesq;
 quas Marti donarit opes: quo federe Catthos
 exerit: aduersis pugnantem Saxona signis
 exerit: immixtis Vbiorum rura manipulis
 exerit: Arctos armis crexerit ausus.
 de Palatina flebit dispendia terra,
 gnantisque iras Bavar, violataque Bullæ
 mina, surreptaq; Dapes. sperabatur illo
 volumi, priscis Dominum potuisse reponi
 libris, & se Borbonio regnante tueri.
 Aggressus mox Belga loqui, Batabūmq; potestatem,
 os socii junxit patium commune pericli,
 u, inquit, defensa fui. cum paupere censu
 Ara laborarent longis araria bellis,
 nit in auxilium Princeps, & regia iussus
 inia, pro Batabis, se consultore, reclusit.
 os castris præfigo duces, quo milite pugno,
 i ballos gladiis fodiunt, quos trudit in hostem
 etus egregiusq; furor, mihi Galliam mittis.
 us genti permixta mea est. ea lingua ministra
 litie; quæ Nassobius turmasq; virosq;
 equitur. timide toties hac tessera noctis
 dit & occulto serbat tentoria verbo.
 n mihi Bredanas ductor conbelleret arces
 iacus, Sylbaque domos, munimina, portas
 cuteret, dabat ille meis aptissima rebus
 mpora. belligeras Mosa subduximus urbes,
 ussus Grudiis metus & trux Gennepa victa est,
 alibi pugnante & delassante Philippum.
 m Celtis Siculo res est cum rege, Bagamur
 im & patriæ pariter Belgisq; mibiq;
 mandus sexilla lebat. quos strinxerat enses,
 nnerat hos etiam sociis. dum Lilia fortis

H

Afferit.

*Afferit, afferuit Batabi quoque septa Leonis,
 Nostraque Borbonia permiscuit armatiara.
 Hac tibi debemus, Richeli. nunc grata sepultum
 Prosequor & meriti summas funesta reholbo,
 Et fastis inscribo meis, & satibus Orbis
 Factorum memores Musas socesque tuorum
 Impero. dum nostras pulsabunt aquora terras,
 Gallica dum Batabis pende bunt Martia templis
 Signa Ducum, Ligeri faciet commercia Rhenus,
 Dum mea Nannetum conscendent carbasa portus
 Dum mea spumantem sectabunt transtra Lyæum
 Dum factam mdiis Cererem portabimus undis,
 Posthuma Plestiacas extollam Belgica laudes.*

*Itala tum tellus ferali innixa feretro
 Os aperit, Parmamq; dolens dominumq; Quiriti
 Precipites inflasse tubas. hac jurgia, dixit,
 Composuisse senex poteras. hac socis egebant
 Bella tue, tantum vita si fata dedissent.
 Inde per Eridanum & pugnaces gesta Salassos,
 Taurinosque refert. ubi cessit Inurea, cessit
 Consiliis Tortona potens; ubi nescia hinci
 Contempsit Ligurem, validis circumdata castris,
 Bellatrix Cassala ducem; portusque Monæci
 Non meus est. narrat Richeli Tellina laborem
 Vallis & assertum Gallus iter: omnia Rhato
 Lata dari; Lariosque lacus posuisse tumultus
 Centrionesque suos: paci sua subdere fessos
 Rura Lepontinos: Arari se jungere Vatum,
 Cumque Pado Rhodanum domino coisse sub ur
 Scilicet hac norunt Benacus & Addua, nobis
 Ticinus, Beloxque Athesis, quique ordine long
 Sublimis mediam me dividit Apenninus.*

*Nec tenuit socem similis Catalaunia flenti,
 Vique erat impatiens, cur me, prob Iupiter, inq
 Destituis tutore mei, quem nuper amicis
 Fluctibus Illiberis vexit, quem vidit obantem*

arbo, suis therma lymphis fovere labantem.
 le Tartessiacis inimicam regibus ille
 lunit auxiliis. validis cum classibus una
 ppeterer, tremereque infesto remige portus.
 ius effectum studiis, ne castra timerem
 etica, Castellaque minas, sed tutior esset
 ligero sub Rege salus. felicius arma
 ndice sub tanto quatiit Tagus, & sua servans
 eptra sibi veteres iratus spernit habenas.
 Superi, cur exequiis, cur clauditis annum
 ellibus? illustrem quem tot fecere triumphi,
 t raptæ Hesperiiis urbes. tute sis Ibere es,
 Sisoris, tu Tarne, ut se Roscellio totam
 tæque tradiderit submissis Barcinon armis.
 dubitamus adhuc Armandum extendere factis?
 Talibus inter se magna doluere Sorores
 cibis, inque suos traxere tot oppida planctus,
 silbas subiosque. cabis è ballibus Echo
 audita fuit dixisse nobissima verba.
 ntibus insoliti passim fluxere liquores,
 crystalla suis veluti lachrymantia, stilis
 tis obriguere jugis. facta unda lapillus,
 stupuit Niobe terrarum, marmora, costas
 se queri & saxis sensum superesse malorum.
 in iterum Phaëthontææ flevæ sorores,
 n malè consulti miseranda incendia fratris,
 n præceps pueri facinus, sed busta gerendi
 ncipis, in casus quem dudum armaberat omnes
 obida sis animi, & variis exercita fati,
 aque fortuna ancipitis prudentia vitrix.
 Quas Ducis exegi laudes, vox publica dixit.
 t gentes fecere suum. Vox altera restat,
 pprivata magis. cõit in præconia latè
 asidum chorus & Druidum sub pectore vates
 cutiunt agitantque Deum. Six Sequana lessis
 ficit. exsiccant Pimpleos carmina fontes,

*Votaq; magnanimum comitantur Celtica funus.
Ista domi cantata licet, meruisse favorem
Et possunt debentq; tuum, Rex iuste, sepulchrum
Adhena spectatum venio, cineriq; Ducique
Illa locuturus, quæ nec tua Gallia spernet,
Et mea me cogit pietas, Auguste, fateri:*

*Optime consultor Patria, cui hita cucurrit
Per laudum subiecta gradus, qui templa, coronas,
Rostra, togas, laurosque, Ducas, certamina, Musas,
Et pelagicauram ingenio complexus eodem es,
Immortalis obis, tumultoque inclusus, eodem
Egrederis tamen, & gentes diffusus in omnes,
Cunctorum linguis beheris. mors pallida dicit
Extinctum, sed fama negat. non cerneris aule,
Et tamen aularum mentes mens ista gubernat,
Et genius tuus antè oculos Regisq; Ducumque
Et regni Procerum, relli inspirator oberrat.
Non opus est custode tui. discede satellites.
Non jam defensoris eget. sine milite vixit,
Et cælos, imbellis adit. non victima, Princeps,
Vindicta violenta cadis. Dî tollere solum
Hoc saluere caput. stupere ensisq; furorque,
Dum Superum te munit amor. si terruit hostes
Mars tuus; ad nomen Richeli nunc horret & exco
Pallet Iber, pristiquæ aliquid terroris in umbra e
Tota Duci tumulus sit Gallia, tota sepulchrum est.
Quattuor hoc librant ingenti mole; columna,
Quarum Relligio prima est, cui dextra solum
Gestant dorandum populis, at læva Tonantis
Tecta notat. valido insistens Constantia saxo,
Stat juxta, pedibusque metum conculcat & iras.
Tertia se partes Solertia versat in omnes,
Et ventura videns, retrospicit. ultima Regi
Se tollit jurata Fides, dextramque coronæ
Imponit, patrii custos fidissima regni.
Præ tumulto stat Fama, cui cæsa buccina Magni*

tonat Armandum cælo teraque marique.
 Illa super Gangem, super ostia disitis Indi
 exaudita fuit, totumque implevit Hydaspem,
 æmmoniasque domos, & prisca vocabula, Sinas.
 Illa per occidui penetralia dissita Phæbi
 sit, Hyperboreis Sueonumque remugit aulis,
 apponumque sagas rupes transgressa, resultu
 transit Herculeos fines Calpenque Abylamque
 Atlantisque jugum, lateque perhorruit Auster.
 Quid Libor malesane furis? non lædatur Atlas.
 Iubifer est. quid defunctum Sāsania mordet?
 e testem virtutis habet. tanto altiōr Heros
 rigitur, quanto in cineres crudelior audis.
 Non feriunt Solem tonitrus, nec sidera fulmen
 erberat. in viro dentem fregere rebelles,
 felici nil verba nocent. tot gesta silenti
 lassas præbus habet. nulla est victoria major.
 Quam cum confessus meritis pessundatur hostis.

IN EFFIGIEM ejusdem Cardinalis.

Scilicet sculptum scriptumque Ducem, cape Sequana
 noster.

Quem procul Arctois Amstelæ mittit aquis.
 Principis hæc facies, hæc magni Nestoris ora.
 Talis adorandum Purpura fulcit ebur
 allada Mæsortemque vides. par Insula sacris,
 Par castris, Basso par, LODOVICE, mari.
 Francorum Par grande, sui venerabile lumen
 Stemmatis, Imperii gloria prima tui.
 Qualia, sublimis RICHEL, mens sidera solvit.
 Quæ Populo, Regi, quæ sacat una Deo.

IN INSIGNIA ejusdem Cardinalis.

Pallia Sidonio pulchrè radiantia succo,
Pilea fasciolis ista liganda suis,
 ARMANDUM trabeasque notant, Latitq; Senat,
Nomina, Tarpejo proxima sceptris patri.
Anchora Neptuni fluctus spatiosaq; subdit
Aequora & immensis jura ministrat aquis.
Cetera sunt stirpis decora. at qua pendula Crux est
 RICHELIIUM augustis inserit Ordinibus.
Sic fulges, Dux, celsè, domi. sed mentis honores
Gestorumque, Gehit nuntia Fama foris.

Ad Serenissimam Principem,
ELIZABETHAM,
 + Federici Bohemiæ Regis, Comitis Pala-
 tini, S. R. Imperii Electoris Filiam,
 natu maximam.

Regia progenies, tua quæ cunabula terris
Dibidis & Superis; seu te de matre Minerba
Rex genuit, seu Rege satam formabit Apollo
Et totus labor Aonidum; clarissima Princeps,
Vera Palatinis majestas debita regnis,
In Batabum peregrina solo, si Batibus olim
Fas fuit affari Superos, sceptrisque potentum,
Et, formidatis quæ ambis, placuere tiaris
Carmina: sume, Tibi quod consecramus, ELIZ
Femineæ virtutis Opus; thalamique labores,
Fortunaſq; thori & memoranda exempla procan
Et conculcatas in amantum corpore leges
Perlege, & in priscis agnosce nobissima seclis.
Hic partes agit unus Amor, viresque Dione
Explicat ingeniosa suas. hic tela facesque
Exacuit quassatque Puer. patet orone sagittis

Et aeterno sociantur federe nulla
 te pares. nubunt spretis diademata rastris;
 rpora contempta sit rusticitatis amatrix,
 fluat in gibbo Regum generosa propago;
 saque nobilitas fœdis amplexibus ardet,
 Phlegethontæa promittit basia nuptæ.
 escit jura Venus. primi sine veste parentes
 nveniunt, nubunt gemina sine lege sorores,
 nocuas rapuisse nurus exceptio præbet.
 stupro malè Grajus obat; raptique pudoris
 plicio præfert thalamos, sine bile Iocasta,
 nemque cupit Tryphosa mori, bull' altera bidum-
 ra thori facies. lecto miscentur in uno
 similes. non semper amat prudentia. crebrò
 njugium Fortuna facit, nec gnara futuri
 ens hominum cæcusq; furor. non bisus amator
 pius ignotis domina circumdatur ulnis,
 basti qvambis secretos finibus orbis
 omento bis blanda ligat. mirable lecti
 enium casus que stupe. Vesania nuptas
 consulta rapit. nuptis succedimus, eheu!
 simili ratione, mares. insania tedas,
 d communis, habet. quid enim? si filia turpent
 periit formosa Craten Cynicoque paratu
 esse pares; etiam perbersus amator
 rsa fuit, cum regales confunderet ignes
 ribus Aspasia, & solio consedit eburno
 yllis & illustri dixit suffragia Medo.
 Sic lascivit Hymen & tot variabile formis
 umen habet. solis, Princeps miracula faxit
 solis. portenta potest cum matre Cupido.
 intentatum scelerisque dolique relinquit
 dita bis gremio. solum sine crimine nupsit
 ima parens, & jundta sacris Ecclesia vinculis,
 nsa Creatoris magni, Christi que voluptas,
 restaurata facies augusta salutis.

Hæc canimus, Regum soboles. sunt illa furoris
 Vatibus argumenta tuis. sic esse videmur,
 Quæ loquimur, grandæq; canens mens libera nup
 Has ipsas, sicut amplexu, complectitur omnes. (tas
 Iam Rhodopen, nunc Aspasiam, nunc tangere sagam
 Credimur, aut teneram gerimus cervicibus Emmam
 Aut nostris Preciosa libens sua commodat ora
 Basiliis, lætisque istis applaudimus umbris.
 Felix turba poetarum, quæ Regibus adstas,
 Cum sceptris, sine labe, cubas; das oscula centum
 Versibus, ingenium thalamis intrudis & aulis,
 In Medos peregrinarius, sis accola Iudæ,
 Hostes ad Euphratem graderis sedesque beatas
 Fortunatorum nemorum. Teregia Cyri,
 Nunc Assur, mox Gallus habet. per longa sagaris
 Terrarum spatia, & patriis procul exul ab oris.
 Fingis cuncta domi. Tibi si, regalis ELIZA,
 Hæc solus est legere, atque oculos per singula sac
 En nostris, Princeps, alio transbella Camænis, (se
 Ad Persas nobiscum ibis. Thebasque potentes,
 Et Magni limen Caroli, celebrisque Tholosæ
 Rostra salutabis. pariter spectabis amantem
 Primæsum per rura Patrem, sub frondibus & am
 Mox siluisse Leam tam longa nocte stupebis,
 Atque e mentita partes obiisse sororis.
 At tunc subridere tibi, augustissima Virgo,
 Fas erit, impostor cum dentem dente Guerra
 Totque referi maculas maculis. cum sutor aberr
 Calceus, & quotquot pueris vixere magistri,
 Cum sartore toga, atque ipsa cum conjugē nutria
 Tunc præsaga tui, forsā ventura notabis,
 Quosque parent tibi fata thoros, & digna tiaris
 Federa, cum panda Manto signacula palme
 Inspiciet. Regemque tuo sub pollice cernet.
 At tunc se plenæ Majestas vestra cachinnis
 Effundet, cum femineos natura labores

Libertit, factusq; sua vir sarcinā Sponsa est,
 Et totum Regis soboles fert tergo Scribam.
 Cum Rhodopen, Veneranda, leges, ne sperne puellā,
 Quæ Regi laudata suo est. dum causa pro cantum
 Excutitur, dædæ sagax. Tu dilue iudex
 Tot iuvenum studia, aut litem compone suācem.
 Discutient lepidos cælestia vincula casus,
 Et proculin Pharios, Virgo, subsecta penates,
 Cantabis Salomonis epos, formamque genusque,
 Et nuptæ sublimis opes Et gaudia disces.
 Tunc demissa, licet terrenis fulgida sceptris,
 Numen adorandum populis, Dominumq; salutis
 Autoremque tuæ, nomen venerabile cælo,
 Descriptumq; coles sacrâ sub nube Tonantem.
 Proles vera Ducum, cunctas tibi callidus artes
 Pandet Amor, Tua quas licet ignorare reouset
 Majestas, sprcisse valet. quæ scripta placere
 Fortè queant, imitanda fugis. sunt Regibus illa
 Infames scopuli, non sunt exempla, sequenti.
 Quamvis rara tuam decoret Sapiencia mentem,
 Virtutumq; chori illustri se pectore condant,
 Lingvis docta Craten. regum sapuisse maritas.
 Sit satis imperio. careant Doctore marito.
 Cum mediis Sponsam Cyrus raptaret in agris,
 Visa nimis petulans est purpura. blanda potestas
 Nil rapit, officiis cives Et rura tuetur,
 Nec cuiquam bolet esse gravis. cum Filia Regis
 Bajulat Emma virum, tanta deliria taxas
 Principis Et fatum thalamis proscribis amorem.
 Tot vitis infracta sapis, Batabosque Poetas
 Et CATSI præcepta gravis vocēsque salubres
 Vertis in obsequium recti. Cum Pallade jungis
 Ethereum pietatis opus. moderantibus orbem
 Das exempla pudicitie. conspectus omne
 Credis in hoc sexu vitium. tunc perplacet ostrum,
 Cum Superum mandata facit, vitasq; potantur.

*Iustitiæ bis esse Pharon normamque decori.
 Fortunam prudenter habes, cum prodiga leti est.
 Compescis, cum saba furit, cum regna novercans
 Subruit, hos constans tonitrus, hæc fulmina calcas.
 Quot latè fulges titulis, quod stemmata longè
 Sceptri feris arcessis abis, tot dotibus anteis,
 Totque faces inter morum Cynosura coruscas.*

*Da veniam fassis, Princeps. si buccina laudis
 Non sumus apta tuæ. tantis subsidimus astris.
 Non patimur regale jubar, nec lumina, Virgo,
 Intuitus veneranda tui. perstringimur illis,
 Et jam visus hebet pavidis. Tenebris abde,
 More Deum. forsân sic te perferre loquentem
 Possumus & tres per nebulam Tibi tradere Vates.*

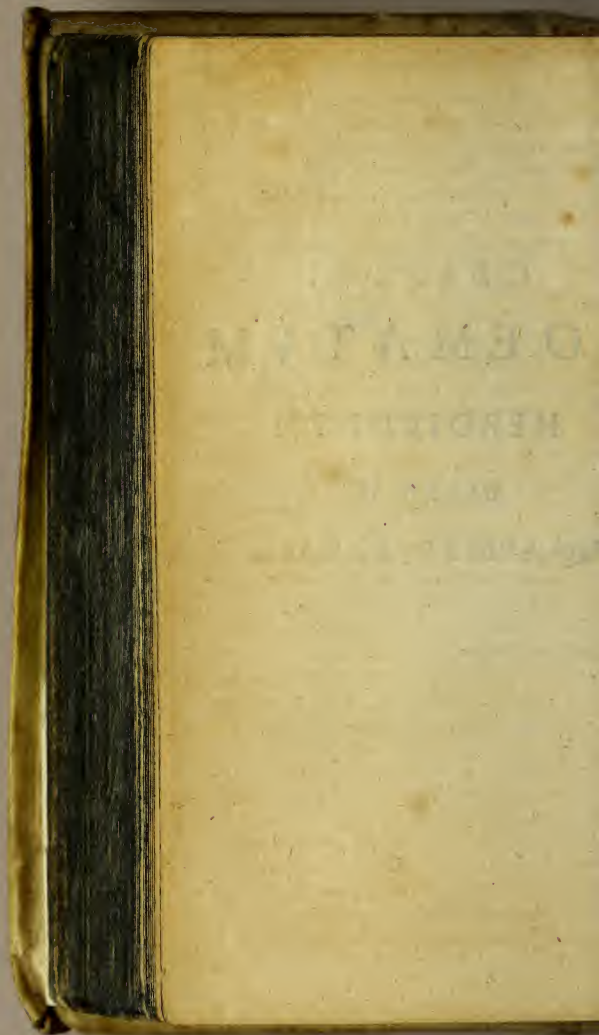
I N E F F I G I E M ejusdem Elizabethæ.

F*ortuna domitrix, Augusti maxima Regis
 Filia, Palladii grandis alumna chori,
 Naturæ labor, hoc vultu spectatur ELIZA.
 Et faciem fati vim superantis habet.
 Exulat & terras, quas nunc sibi vendicat Ister,
 Iure, patrocinio, spe putat esse suas.
 Si patriis Cæsar titulis succensuit, illud
 Frangere debebat Cæsaris arma caput.*

C. BARLÆI
POEMATVM
HEROICORVM

LIBER II.

Qui AVRIACVS inscribitur.

MANES AVRIACI,

Sive in funus Illustrissimi, ac luvitissimi
Principis,

MAVRITII,

Principis ac Domini Aurantiæ, Comitiss Nassau-
viæ, Cattimeliboci, Viandæ, Dierstæ,
Meursiæ, Buræ, &c.

EPICEDIVM. +

Sidera Belgarū sociis contraria regnis
Neptuni terrent populos, & fœdere
labo.

Errabunda truci concurrunt lumina
bultu.

Nec Bittii Superūm placarunt numina

Et case ingentes anima: non pulsus a Bittis (Boii,

Sedibus, & patrio Nemetum de limine Princeps:

Fatalesque Bices Batabūm: non funera magni

Regis, & attoniti raptore rectore Britannis:

Et quæ plura ferox nuper portenta cometes

Prodidit, & diris præcidit stamina fatis.

Omnis in Auriaco crescit dolor; & sua damnans

Gaudia Centuros præsentit Belga labores;

Dum tanti Ducis arma jacent; nec abenea cassis

Cingit honoratam media inter prælia frontem;

Aut Marti dat jura suo, nec fæta triumphis

Gloria debittam prorsus sibi spondet Iberum:

Ex æquo sors illa nocet. nec simplicis umbram

Funeris urna capit. morimur cum Principe cuncti;

Et patria ruit alma salus. decessimus omnes,

Et bustum commune sumus. nec publica tantum

Nomina luctus habet; potius præbata dolemus.

Augustos pia turba rogos, & proxima letho

Agmina ferali trahimus suspiria planctu.

Occidit Hesperia terror, spectique Philippi

Opprobrium, & manes dudum satis ulta paternos
 Dextera; cui nibeis toties inbecta quadrigis
 Inclyta devictas patefecit gloria portas.
 Nec laudem morientis habet, belloſe cadentis
 Cantaber; aut tantos potuit ſperare triumphos
 Dux Italus. ſoli excellens proſternere fortes
 Dii ſaluere caput; nec victis debita terris
 Vna triumphanti ceſſit Victoria cælo.
 Succubuit Mars ipſe viro, quem cedere ferro
 Sæpius, & preſſis aciem diffundere caſtris
 Vidimus audaces Bataſi; nec rectius enſem
 Bellonæ ſtrinxere manus. cæleſtibus armis
 Pugnaces ceſſere mina, tantumque ſupremo
 Conceſſum ſuperare Iovi. Regnator aq̄barum,
 Et magnus Belgæ domitor, tot nomina laudum
 Victricesque aq̄bilas uni ſubmiſit Olympo,
 Armorum bellique ſatur. ſeu fata vocarunt
 Eméritum, terraque omnes explebit honores;
 Seu gravis ira Deum eſt. poteras non clarior ultrâ
 Magne Heros ſiſſe tuis, nec dignius unquam,
 Non victâ virtute, mori: dum perſonat orbis
 Militiæ documenta tuæ, geminoque ſub axe
 Attonitas feriunt feliciâ claffica gentes.
 Iam ſpatium meritis aliud, jam ſidera deerant
 Altera, quo victor proprios deducere Cattoſ,
 Aut immanſuetos poſſis transferre Cheruſcos;
 Aut ſocium Tameſi Scotum; vel feruida Celta
 Pectora, & infracta braccatas corpore turmas.
 Nec voluit ſuper'eſſe manus, quæ jeſſa laborum
 Quadruplici tumidas meruiſſet cardine lauros,
 Et famæ complexet opus. ſpectaberat Auſter
 Pacatum, noſtris captivum claffibus, æquor
 Ferre jugum, & Bataſis Chilen ardere jabillis.
 Malbarici patuere ſinus, Phœbique cubile
 Illius auſpiciis miſſus compreſſerat hoſtes,
 Et thalamos Aurora tuos, & torrida flammis

itora : qua rapidâ stipatus Menade Liber
 mbida prædixit nostræ commercia terræ,
 Quasq; Be mari portamus opes , venturaque sero
 carbasa. terruerant gelidum quoq; transra Booten,
 extra anni Solisque vias : ubi verba fretumque
 lassabit aeterno serbat sub frigore Tethys.
 ilicet hac hosti brebior tentata nocendi
 emita, & Eoi quæsitâ potentia regni,
 Qua glacies & dura aditus natura negabit ;
 Nec sequitur Cancrî damnatus finibus Æthon.
 Nec totum potuere rates : nec sincere terrâ
 at fuit, Oceanum medioque natantia ponto
 regna capit Nerei soboles; subjectaque nobis
 ulterius conbexa poli. Ductore sub illo
 conueniunt gemini sceptris communibus Indi ;
 inximus Europam Numidis , Asiaque potenti
 ait abiam : Gangi frenatum littore Rhenum;
 sam Helicen cum Solis equis ; commercia Nigris
 abebit in Vahalim ; & toto solitania mundo
 Emula Romanos transcendunt carbasa fines.
 Nec tamen ante Duci nascentem subdere Solem
 dura fuit, quam tuta domi fortuna stetisset,
 imitibusque exisset Iber ; quam pristina rursus
 eddita libertas patriæ, depulsaque Bætis
 mperia, & sacro quæsitus nomine lictor.
 am puero Martis rabies, hostemque premendit
 rdor erat, galeaque micans in vertice fulgor,
 t procul aduerso nutantes flamine cristæ,
 t fremitus spumantis equi, strepitusque virorum,
 ympanaque in mediis spirabant prælia campis.
 rmabat ballista manum, gladiumque peritus
 tringere, & edoctam Threcum præcepta machæram,
 at in hostiles cuneos, lituig. tubæque
 gnandi fomenta dabant. hæc sola voluptas,
 ter pugnaces gressum librare maniplos,
 t mixtos linguis populos. Iam iussa phalanges,
 Et leges

Et leges acies capiunt; jam nominis horror,
 Ipsaque majestas animos, atque effera duri
 Militis ora tenet poterat regnare silendo,
 Es nutu Dictator erat. nec gloria belli
 Expectare virum soluit. Prætexta triumphos
 Adspicit, & rudibus Mævors se ostentat in annis.
 Prasagus tantorum operum laudisque futurae.
 Altera Troia dolis capitur, primique laboris
 Præmia cesses habet. soluit se vincere demens
 Hostis, & insiditis insert fatalia muris
 Pondera læbus Iber. stupuit fortuna, suumque
 Cum vicit, laudabit opus; ne Græcia felix
 Sola foret, fraudisque suæ præconia ferret.
 Nec tantum placuere doli, fallaxq; iuventæ
 Commentum, nostroque Sinon sub sidere natus:
 Plus acies, plus dextra valent, pariterq; Philippus
 Et virtus domat, & ratio, fortuna laborque,
 Vtque favens Superum: nec Belgis sufficit uno
 Victores audire modo. Tu conscia rerum
 Dic mihi Calliope, (neque enim sine numine Divum
 Vicinus, aut tantus fas est memorare labores)
 Dic acies, atq; animis in prælia gentes,
 Oppida victa manu, captivas classibus undas,
 Victores Asia populos, & subdita Cættis
 Littora, & hostili manantes sanguine terras.
 Post sæclis Hesperium, patriæque infanda parent
 Fata, Britannorum ratibus contexerat aquor
 Cantaber, & magnam debellaturus Elisam,
 Pleumofios Morinosq; inter spe vicerat hostem.
 Cui veniens paucis Batavum manus obvia transiit.
 Fluctibus agas acies, totique minantia ponto
 Castra Caledoniis Thuleque illist arenis,
 Pinus ubi, laceræque notarunt equore puppes.
 Post etiam accensas Arctoo milite Gades,
 Et flammæ Tartaræ tuas, spoliataque ditis
 Regna Tagi, & Bæxas Eois mercibus alnos

idimus, & bistam claro certamine Calpen:
 tunc cum belligeras illi subiisse carinas
 cerneret Oceani quondam regnator Iberus;
 nec posset superare domi: cum proxima regi
 littora Baticolæ magnis Heemskerckius ausis
 treret, & fractas audaci Marte carinas,
 disjectasque trabes aduersus cerneret Atlas.
 Nec pacem tum bellâ dabant. sensitque superbus
 telluris aurati fatalia tempora custos,
 et timuit bellare diu. Nos classibus ultra
 Simus, & medium qua Sol determinat orbem,
 Ticimus, ut spatii axes contingeret equis
 Auriacæ virtutis honos. Nos arva priorum,
 et Fortunatas illo sub Principe terras
 pressimus, & puppes cantatis fiximus oris.
 Sed pelago me terra vocat. Sat maxime ductor
 tempora rostratâ fulgent tibi vincita coronâ.
 Altera Nassabios quæ cingat laurea crines
 exitur, & fusos toties testabitur hostes.
 Dic clades Brabante tuas, dic nobile lethum
 Araxi, caesosq; duces, dispersaq; campis
 iumenta, stillantes fumanti sanguine cristas, (be-
 membraq; trunca virum, & squalentia corpora ta-
 landria, cui sero semper memorabitur abo
 Altera lux Iulæ, quantas in littore strages
 pettisti, minus equatuis, cum compede vincitam
 Iesperiam, & totas traheret post terga phalanges.
 Victor Arausiades; patrie cum tota perire
 debebat, vel stare salus; & Belgica coars
 hostili conclusa solo pendebat ab armis.
 Hinc fluctus, hinc sævus Iber, vel laudis amorem
 uadebant, vel sæda crucis ludibria ponti.
 Iam a Diis placuit. sedit pugnantibus æther,
 Nec Titan infestus equis. Iam vincere Flandros,
 iam nostros fortuna videt. iam cedit Iberus,
 iam Batabus. nutat Mævors ferrum inter & enses,
 Nunc.

Nunc alius, nunc rursus alius. spes neutra trium
 Ancipitisq; diu cœlum discrimina belli (phi est
 Disidit; ingentes donec dux Belgicus iras
 Colligit, & sparsas capto rectore cohortes
 Occupat, & casos Alberto Casare manes
 Vlturus, magno inferias mactabit Adolpho.
 Quid mihi Pellæum iuvenem grandæva vetustas
 Objicis? & victas discussis manibus arces,
 Sidona, magnanimamq; Tyrum? quid Persica jacta
 Agmina, quid vasto metuendum corpore Porum
 Illius cecidisse manu? licet impiger Hellen
 Spreberit, & rapido terrentem flumine Tigrin,
 Mauritio minor ille fuit: neque tantus in arma
 Ibit obans Macetes. Asiam vicere sarissa.
 Imbelles sis docta viros. nos miles Iberus
 Exercet, fertque arma armis non dissona Vesper.
 Cesserit Euphrates illi, nos vicimus æquor;
 Ille Scythas, mollesq; Arabas, desuetaque bello
 Nomina Bactrorum, & diffusos finibus Indos;
 Nos, qua terra patet, Solem Batabosque sub uno
 Clausimus imperio. nos duri cornua Rheni
 Fregimus, & Mosam pariter Vahalimq; Sicambri
 Vinximus, atque istos longè superabimus amnes.
 Auxit Nassabias superata Dabentria laudes,
 Accessitque prior titulis Zutphania nostris.
 Das fascēs Neomage duoi: das præmia belli
 Hulsta potens: tantisque etiam Stenovice triumph
 Adderis, & celsam vinci potuisse Cobordam,
 Obsessamque iterum vinci haut potuisse Cobordam.
 Vidisti, Frisia columen. Nec montibus hæsit
 Tutior, aut Dominum Gertrudisberga Philippum
 Passa diu, precio venales reddidit arces.
 Mox quoque non victa per secula multa Groninga
 Mœnia celsa ruunt, aquilasque & jura Leoni
 Cæsareus submittit apex. jam fœdera poscit
 Meursia, jam domitas adportat Berka secures,

ceteres parent Salii. Bresfordia pacem
 tutato rectore capit: nec jungere dextras
 rolla timet, regique cupit validissima Gallo
 inga nihil debere suo. Quam Grabia bellet
 vinci potuisse prius, metuendaque Slusa
 oxandris: tunc cum celeres in bella triremes
 mitteret, & Boreum terreret Spinola pontum!
 u quoque, vitia licet, nostris accede trophæis
 victrix Ostenda diu; quam tertia messis
 antabricos vidit spernentem impune furores;
 nec totam potuisse capi. das frustra Philippo,
 nunquid peris jam facta minor, noba mœnia condis,
 totque urbes ex urbe trahis. Spectate nepotes
 ion in Morinis. Hac nobis altera surgunt
 ergama, nec solis illudit Troja Pelasgis.
 rbs jacet ad Vabalim, priscis celebrata salinis,
 omme la, Mendoza opprobrium, & fugientis Iberi.
 indicat obsessam Auriacus, clarusque triumphis
 clyta laurigeris attexit gramina fertis.
 flore confpexit hyems, & frigore duro
 Vachtendoncha ducem patitur. disenditur are,
 cinctum gemino mercamur sumine castrum.
 liacum his ista domat, geminisque peti-
 tumpribus litem Batavo tutore diremit.
 ltima Nassabios explebit Berga labores;
 ectimuit secuta minas, & subruta furtim
 ania fallaci Liguri. concedimus hosti
 i præter pugna spatium. quo prima locarant
 ssra loco belli Proceres, hac parte steterunt,
 tumulum posuere sibi. concurritur armis
 minus, & solo libertas sanguine tuta est.
 is titulis bellator obat, nec nomine ab uno
 neruit fame precium. Non clarius unquam
 ita triumphalis scandit Capitolia curru
 n brorum domitor; sed qui Pellea Quirino
 eptra dedit. nunquam domitas comitatus curules
 Iustus

Iustius Ausonidis fremuerant agmina portus,

*Intercā, dum tanta Heros præconia laudum
Congerit, & domito placatur Vespere Mæbors,
Non semper fera bella placent, sed redditus astris
Æthereas arces, superūmque ingentia tecta,
Et circumfuso pendentia fornice templa
Mente capit, quas Tycho sagax edisserit artes,
Quas Belus, quas prisca Pharus, bel califer Atlas
Brachmanumque schola, bel doctæ Cecropis arces,
Quasque Syracusius formas inscripsit arenis.
Ut nova & antiquis oracula dissona sæclis
Edat, & ardentem sistat Copernicus ætheram;
Terrarumque globum, magnæque habitacula Vestæ
Verset, & hæc celsò suspendat pondera cælo.
Nunc Pallas, nunc arma iurant, nunc sidera fulgent
Explorata Duci; nunc terras milite subdit,
Quasque domat, metitur aquas. stant ocia cælo,
Bella solo, placidusque suas in cortice pugnas,
Nec nocitura bidet tenera certamina chartæ
Mars pater, & doctos miratur surgere ballos,
Et scriptas foliis acies: seu cornua campis
Stare bolet, seu signa ciet contraria Mæbors,
Aut peditem circumdat eques, cuneosque reducit,
Aut laxat Bellona suos. Sic tempora quondam,
Et maiæ currentes Romanis reddidit annos
Cæsar, & Ausonios scripsit post prælia fastos.
Sic Macedo positus clypeo paulisper, & hasta,
Troingenium Dolopumque manus, & Dorica lustræ
Agmina, pugnandique capit de carmine leges,
Bellandique modos: O quam ventura stupebis
Posteritas, cum nascentes in secula libros,
Nassabioque duci scriptos miraberis orbes!
Ille ducum dormitor, sictus cui paruit armis
Hesperus, atque oriens jurabit fœd-ra Titam,
Qui Tartessiacas flammis ultricibus oras*

Terræ

Terruit, atque alio posuit victricia mundo
 signa, nec Austriacos timuit. damnare furores,
 inter bella docet. Salidas qui Berterat arces
 Ailes, & Hispanis aspersit cadibus aquor,
 scripsit, & imbelles etiam secessit in artes.

O rerum fatiq; bices, atque invida terris
 iussa Deum! nimium superis tu Belgica tellus
 insa potens. moritur patriæ spes omnis, & omnis
 gloria Cattigenum: docuit qui cedere Rheno
 Satin, & ad Phœbi suspendit limina lauros.
 Libertas percussa stupet, sequimurq; feretrum
 Exanimis Batabi, compressaque pectora luctu
 Solamur laebrymis. intonso crine Sicamber (to
 ambulat, & querulo Valachri sua murmura pon-
 geminant. Frisus gemitus in saltibus harent,
 Nec Flebus sua damna tacet. Germania sorti
 Hoc dolet accessisse sua, cunisq; superba
 Principis, in tanto deponit funere fastum.
 Nam Rhodanus, nostrisq; olim defensus ab armis
 Sequana, per saxos tridunt sua flumina fluctus,
 Et solos nos flere vetant. Iam trœstis lerne est,
 Quæque Caledoniis frigent in saltibus urbes.
 Communisq; memor generosa Britannia belli.
 Ad hos, Adriaco iurantes sceptra profundo,
 At Belgas properate Patres; pars fœderis hæc sit,
 Condoluisse malis. Tuq; invidissime Regum,
 Terror Hyperborea gentis, gelidoq; triones
 Et Moschum, Gustavæ, domans, dum prælia victor
 Conscis, & pulso nescis concedere regi,
 Tantisper te redde tibi; dum luxeris orbem
 Mauritio Batabum & sociæ dispendia gentis.
 Heu quis ad Indorum populos, ad litora Gangis,
 Memnoniamq; domum tam clara nuncia mortis
 Deferes? erepium te nobis, maxime rector,
 Audiet Euphrates, & conscia nominis Helle,
 Ingentisq; Asia domitor, veterisq; Iugurtha

Impe-

Imperia, & faciles nobis Carthaginis arces.
 Tu quoque, sis licet hostis, Iber, miseresce tantis
 Posse reor damnis. Docuit te praelia princeps,
 Et multum hac virtute sapis. dum plurima perdis
 Oppida, quod reliquum belli inclementia fecit,
 Iam discis servare tibi. quo Marte perisses
 Iam perstas, Martemque pari Maborte fatigas.
 Hoc cessent, precor, arma die, lituique priores
 Dissimulent in morte iras, ne barbara mares
 Classica sollicitent: dum versis ambulat armis
 Miles, & ingenti tumultus decernitur umbra.
 Magne Ligur, non jam clades hac dextra minatur
 Bellatrix, nec castra locat contraria castris.
 Securo spectare licet. si displicet hostis,
 Qualis ad obsessum rixit tua fulmina Zomam:
 Tu ducis officium, tu docti militis artes,
 Atque hostem discerne tuum. laudabis in illo
 Inbitus, quod amare nefas. hoc Belgica dices,
 Emicuit ductore diu, regisque perosa
 Iussa sui, veteres armis bellicibus iras
 Vltima fuit, tantoque suis tetit obside fati.

At tu Nassabie gentis magnique parentis
 Gloria, bellatrix anima, & jam debita caelo
 Progenies; prisco dux exaquare Camillo,
 Æmule Scipiadam, jam libertate reducta,
 Et de bellati spoliis Orientis onustus,
 Totque ducum exuviis, infer caelestibus astris
 Æmeritum bello caput, & qua respicit orbem
 Maximus Alcides, & nomina nata triumphis,
 Addere sideribus fidus. tibi sebus Orion
 Cedit, & Arctos custos Erymanthidos ursa
 Pandit sponte fores; sua carbasia porrigit Argo,
 Certe alium bettura ducem. tibi fersida cæli
 Regna Cleonei despondet stella leonis,
 Et retrò sult ferre gradum; nec triste minatus
 Pronior Australes vergit Capricornus ad oras,

indigetemque inhabitat obans. quacunque micabis
 arte poli, domitas isto subsidere terras
 adspicies. si serbet Eos, fumantia sub te
 Equora, & infesta flagrantia transra Malaccæ
 discutient fulgore diem. si displicet ortus,
 occiduique placent angusta palatia cæli,
 hic tibi magnanimo tellus inventa Columbo
 Æsperias monstrabit opes, & dedita nobis
 Æonia, Sacratosque sinus. si Bergis ad Austrum,
 instelio cernes nuper freta perbia Tiphy,
 scriptaque Mauriti longinquis nomina terris.
 si legis Artioi glacialia sidera mundi,
 hic quoque constructas Bataſum mirabere Villas,
 et populi monumenta tui, duroque perustam
 rigore Neptuni sobolem. Sed milia si te
 strata vocant, placidosque inter censeberis ignes,
 qua tenet inclusos habitabilis orbita Belgas,
 et dextrum ferit umbra latus, debita Sidebis
 oppida, disiectas acies, bellog cadentes
 gregias heroum animas, nec inuita parentis
 iusta tui, sætæ spoliis pendentibus Hagam,
 lacatum Vahali Rhenum, desuetæque regum
 imperia, & patriis firmatum legibus orbem.
 Nos cives, pia turba, tui, jam publica luctus
 argumenta damus, votisque reposcimus umbram,
 precipitesq; colos querimur. Te Fama perennis
 ter terras pelagusque behit, suppositæque nostris
 littora littoribus, quaque explicat aureus ather
 templa Deum, fastosque expandit Iuppiter axes,
 clangenti canet arma tubæ; nec tanta silebunt
 bella prius memores Belgæ, quam flumine verso
 irriget Hollandos Athesis, Sabrina Sicambros,
 Parrhasisq; jugis Tanais delapsus, & Indus,
 Mutato Bataſas pulsabunt littore terras.

DE

FRIDERICI HENRICI

Auransiorum Principis Præfecturâ

PANEGRYSIS.

+ **B**Elgica, quam magno circumfluit aquore Ner
 Tundit, & in viso tutam secludit Ibero;
 Quæ socias sacro iunxisti fœdere terras;
 Nec rigidi fers iussa Tagi, calcataq; Regi
 Hesperio parit us propugnâs iura periclis:
 Sit mihi fas tibi fausta loqui, letumq; precari
 Augurium facilesque Deos: dum prospera dirò.
 Discussit Fortuna dies; & falciger iras
 Leniit, ac facili procurrunt sidera motu.
 Explicat ipsa suos oriens Aurora jugales
 Lætior, & mœstos defuncto Principe vultus
 Expandit meliore coma; nec gaudia Titan
 Dissimulans, Batabo fulget magis aureus orbi.
 Tu Superis, Henrice, places, & numina nobis
 Blanda facis; tibi pacatus desabit æther,
 Et veteres seclis trudit melioribus annos.
 Auspiciis Paphos alma fœbet, thalamosque coronâ
 Conjuge mollis Hymen, deerat spes altera gentis
 Auriacæ, tantoq; te nobum de Principe germen
 Debebat cœlum Batabis, & læta futuros
 Exspectans natura Duces. nunc publica curas
 Sceptra vocant, fascesque tibi designat, & enses
 Belgæ fœbens, totumque audet tibi subdere Marte
 Maxima Battabica crebit reverentia terra,
 Et gaudent delubra Deum, trabeat aque passim
 Limina; jam sacro circumballata Senatu
 Curia neglectas alio sub Præsede causas
 Vindicat, & pressò accelerat responsa clienti.
 It Themidi Bellona comes, frenisque sub iisdem
 Concordes sociant animos, nec patria tantos

Pluri

turibus imperiis prudens disbellit honores,
 utraque castrensi dirimit civilia lauro.
 cunctet una decus belli fortuna tuetur,
 et momenta togæ; ne vel vilescat inermis
 furia, vel solo damnentur crimina ferro.
 non pudet armatas Afræam ferre secures,
 et gladium vibrare manu; nec pristina legum
 iudicis consulta fugit. Spectatur in aula
 miles Arausiades, Et qui modò haberat arma
 autigenis, patriisque fidem iuraverat oris,
 cum sua clamorosis despondet nomina rostris.
 clypea progenies, Et priscis cognita seclis,
 imperium titulosque capit; cui splendidus olim
 implicuit sacros Mænus diademate crines,
 prona fulsere aquila. Sinempe futuros
 eani terræque Deos, Et dîbitis Indi,
 gustulo voluit numen de sanguine nasci.
 et magnanimos series aspectat Othones;
 et Pannonio celebres Maßorte Robertos,
 et Latii, Et captæ (proh tempe) Romæ.
 nec cum purpureus gerneret nosa vincula præsul,
 sarcumque nefas, ereptaque jura cathedra,
 voluit, mediisq; pater Tiberinus ab undis
 tra triumphati spectabit fata Quirini.
 Altrabos fert illa duces, felicia Gallis
 minia, cum socium exoraret Sequana Rhenum,
 premeret populos virtus Germana rebelles.
 quoque Gerlacos, quos sanctior insula texit,
 lani fulgent Proceres. quique acer in hostem
 et exutum docuit parere Garumnæ,
 elbertus obans. Non hunc magis horridus ensis,
 ampacis decorabit amor, Batabaque superbum
 iestate caput; querulas cui Flandria voces
 umidos posuit dictis placata furores.
 genitor defluxit abis; nec degener illo
 guine crudelis furias contempsit Iberi,

Albanique minas: someret cum praelia Batis,
 Missaq; in Adbaticis se birent agmina portis,
 Et lentos secura Fides conscenderet ignes,
 Ille Pater, magno Belgas turbante tumultu,
 Afferuit ferro patriam, tot restitit armia
 Vnus, & iratus Princeps tranquillus in undis,
 Iura focis, arisq; Deum, terrasq; colonis
 Reddidit, & profugis desertas cibibus urbes.
 Nec te magna parens, duria exercit a fatis
 Femina, cui triplici maduerunt cade penates,
 Bisq; emto latrone thorus, jam sera silebunt
 Carmina. Tu tanta dicas primordia gentis
 Gallia, & ingentem fastis inscribe Loysam,
 Colinosq; Duces. Tumulos venerare; sed unum
 Tot seculis expunge diem, quo perfida Cypris
 Cadibus infames Francorum asperisit amores,
 Impiaque aspexit redibibus fercla Thyestes.
 Mauritius virtute praeit, titulisque decorum
 Illustrat belloque genus. non una trophaeis
 Sat fuit aut forti suffecit Belgica dextra,
 Parva nimis. Basti clauduntur cardine caeli
 Praelia, & immensum circumfert belae per orbem
 Bellatrix viratrixque manus. Sic plurima sceptris
 Accedunt, Frederice, tuis, longoque triumphas
 Ordine, & innumeris turgescit linea lauris.
 Nec tibi pacatis Germania sedibus olim
 Vita iura dedit, nec prima luce coronas
 Suspendit foribus Cattus, stirpis tuorum
 Saxo placens. gaudet claris natalibus equor,
 Nereidumque domus, Batavi. tu fluctibus ortus
 Oceanoq; patri debes. tu Martius inter
 Tympanaque, fremitusque virum, bellicque lab
 Nasceris, & patrio te pefactis sanguine cunis
 Indormis, scelerum ignarus nisi forte tenellis
 Emicuerit aliq; jam tum sagittibus ira,
 Et caesi vindicta Patris. Velut obsidando

Occurrens Libyco tigris furibunda leoni,
 Cui proles it parva comes, discerpta feroces
 Deponit moritura minas: stat proxima matri
 Trux soboles, sentitque malum; sed viribus impar,
 Presentem condit, mox hunc ultimum, dolorem.
 Latilat Creta Ioscm, Delos Latonia Phæbum,
 Partus Delpha tuos. Fratrem dedit extera tellus,
 Sed genitrix urbs nostra tibi est. quid mania cibus
 Gibboso fundata Disci, laticeque recottos
 Esse putas laudis precium? tibi gloria major
 Urgit, & Auriacus latè femam explicat infans.
 Ubi ubi prima lebi fixit vestigia gressu,
 Dilatis emicuit species, genitusque videri
 Bellator poterat, sunt arma crepundia, lusus
 Rebelli Mæbortis opes, raptæque subactis
 Costibus exubia. clypei, galeæque tubaque,
 & contradiantis apex, felicia belli
 Rrsa, placent, mediisque audax adolefcit in armis
 Epè dedit teneris hastam gestare lacertis
 Later, & intrepidus belavit caspide vultus;
 Vel latus accinxit gladio, duroque futurum
 Armavit thorace Ducem. capit illa dolor is
 Minimenta sui, natique in imagine gaudet,
 Storem mirata suum, festinaque voti,
 Sic vindex tuus, inquit, erit, Gulielme, nec umbrâ
 Passabios inter proceres errabis inultâ.
 Accipit prætecta togam, bullataque vestis
 Expandit juvenile decus: cum ludicra belli
 Inspicia, & ficta sprevit praeludia pugne
 Ens celso cognata polo. Si, escere Pallas
 Cipit, & Batabas jam dedignatus Athenas,
 Radisi præcepta capit. lorica Lycaum
 Inspicit, arma scholam, chartasque repetit inertes
 Signatura manus. Fraternal negotia spectans,
 Nec bellet permissa sibi, doluitque trophæis
 Accidit tot bella suis: parere Sicambrium,

Et fortes animis Frisios, postremaque quondam
 Nomina terrarum Morinos: tot castra teneri
 Legibus, & famulis Mosam pallescere ripis,
 Et fratri totam Superos impendere Daphnen.
 Possedit Bellona virum, & florentibus annis
 Inspirat Martis rabiem. mora nulla, ferocem
 Occupat Hesperiam, & quæ vulnèra fecerat ensis,
 Lambit, & hostilem rabido bibit ore cruorem,
 Acer & indomitus; quo bel spes certa triumphi,
 Vel patris memor ira vocat. pedes urget Iberum,
 Urget eques. fusos premit imperterritus hostes,
 Nec veniam dant arma fugæ. non horrida mortis
 Creditur aut lethi facies. non frigida Phæbe
 Importuna Duci est; bel qui sublimior axem
 Phæbus habet. sidit spoliis Aurora superbum,
 Et lucis pars nulla vacat. pars temporis omnis,
 Pugnantis faset omne solum. lam classibus undas
 Claudat hyems, equitumq; globos glacialia sectan
 Flumina; nunc eadem Zephyris spirantibus ather
 Laxat, & equoreis exercitus innatat undis.
 Quis tibi tunc Alberte dolor? cum classica nostri
 Principis Erkelias premèrent victricia portas,
 Et circumflagraret æger, cum rapta supellex,
 Nec custoditum victori cederet aurum,
 Captivæque nurus. Qua tunc formidine pressi
 Pallebant Grudii; Batavas cum Dela phalange.
 Cerneret, & docti muris vicina Lobani
 Latior Auriacas cantaret buccina laudes.
 Cum tu clare Ligur, cum Princeps femina regni
 Fumantes frustra lachrymis exstingueret ignes.
 Ingemeretque suis tristis Brabantia bustis,
 Tutela securæ suæ; cum territus hostem
 Fugit, & ingenti se condidit equore Scaldis.
 Non Pandionie sic contremuisti Athenæ;
 Cum ferus immensos vastaret milite campos
 Medus, & in solis habitaret Græcia transiris.

Non sic obstupuit Latium, cum frangeret Alpes
 Hannibal, & bellis tremerent Capitolia Cannis,
 Dic mihi Fama memor, quales Alemannia vultus
 immiserit, adventu Batabi ductoris, ut omnis
 Castra Getae pavidosque aberterit agmina Cimber,
 Codanique sinus populi; cum libera ab armis
 Urbs augusta nobis juraret fœdera pacis.
 Quoties duri circum fera cornua Rheni
 Tectus equo, & triplici cataphractus pectora ferros,
 Desperias acies & formidata colonis
 Castra stitit: quoties Vahalin Mosamque minacem
 Cadibus Ausonis vel sanguine tinxit Ibero,
 Et bellis galeis hausti bellatricibus amnes?
 Landria fatales Morinis reminiscere fastos,
 Que cladis tum causa tua, quibus impiger assis
 Iuriacus fraterque ruant: nunc littore castra
 prima locent; nunc arenti Gradibus arena
 Effluet, & geminum spectet de collibus agmen,
 Divisa virtute ferox: ut lurida Tethys
 Cuta virum, galeasque, & Batice corpora fluit
 Obiuvat, & bello redeant sua castra Philippo,
 Tecta mari magno. Sed tu mihi Rora furentem
 Iste Ducem. Viden' ut medios dilapsus in hostes,
 longius ipse suas linquat post terga phalanges,
 Et captum circumstet Iber? Vos credite Belgæ.
 Iber abit, pugnamque nobis Maïorte lassens,
 Qui modo captus erat, capienti elabitur hosti,
 Captaque prostrati suspendit signa Tribulti.
 Ecce Palatina libertas saucia terræ
 Oscit opem, bellas Italus dum possidet urbes,
 Urbaque Casareis Nemetum submittit habenis.
 Nassavius molitur iter. nec seignior armat
 Cornipedes, patriamque alium deducit in orbem.
 Belgæ bibit Manum, timidum gens nostra Mosellæ,
 Decola Neptuni Nicrum. miscentur in unum
 Langionum Batabumque manus, non Trebir eunt
 I 3 Sistit.

*Sistit, & oppositis populosa Moguntia castris.
 Stant acies. Serum si mens non leba fuisset,
 Lentaque cristatus traxisset praelia Teuto,
 Non jam Cantabrica turbarent praela cohortes,
 Victorique Nicer fasces submitteret Istro.
 Inter bella animum pugna inflammabat amore
 Magnus Otho, quem Riffoniis Germania pelis
 Ire grassem, atque aquilis perjuris cedere Lunae
 Latio adspexit. nunc victrix dextra Roberti;
 Nunc bellatoris virtus generosa Renati
 Subdebat stimulos, tantoque alimenta furori.*

*Quò fessum Dux summe rapis trans aquora Bat?
 Et vastos pelagi fluctus? regemque salutas,
 Crinibus augustum triplex qui intexit aurum.
 Non mea regales tecum pudibunda subibit
 Musa lares, nec tanta rudi fiducia Phæbo est.
 Tu patria Voces & nostri iussa Senatus
 Perficis, & magna juratum fedus Elisa,
 Publicaque egregis confirmas commoda curis.
 Nec solum Auriacas Mæfortia nomina lauros
 Condecorant; sed Marte gravis, bellique trophæis
 Consiliis augetur honos. Respublica felix
 Te Duce, te suasore manet; consultaque gaudens
 Suspicit, & calidos Prudentia dirigit enses.
 Virtutum tibi templa patent, exempla quoque factis
 Prælucent antiqua tuis. dum libera queris
 Imperia, audacis succurrit gloria Bruti.
 Dum mortem populo impendis, te Consul is umbræ
 Solaris Decii. urgentes si sistat Iberos
 Dextera, magnanimus monstrat tibi flumina Cocle
 Bella trahis? suavit Fabius. victoribus instas?
 Iam repetita redux attollit signa Camillus,
 Et raptum tibi Roma decus, Latii que refarcit
 Opprobrium. cum dura pati fortuna coëgit,
 Plurima ab intonso sumis documenta Catone.
 Commendat faciles Trajani gratia vultus;*

Nec patitur Titus esse ferum. Si Inrida Sexet
 Castra fames, non jam Curios, contentaque parbo
 etiora Fabricii solus mirabitur Auson,
 Et Belga rudis herba placet, calidoque recolle
 sole dapes, & quæ mediis obsonia campis
 Nixa parat. Si sancta fides promissa reposita,
 Regius exemplo est. Fastus contemnitur effrons
 Tarquinii, Manlii rigor, sabiq; Neronis
 Funera, & immanes quos olim Roma tyrannos
 indignata fuit. menti constantia sedit
 Adversis infracta malis, & crimina solum
 laud credit licuisse sibi, nec jura favori
 Donat abaritia rabies, aut nescia recti
 ra grabat. cunctos clementia temperat actus,
 Et metus servile putat. plus roboris, addis
 Imperiis securus amor, blandosq; potestas
 Nixa supercilio; nec se terrore tuctur
 Majestatis bonos. querule vaga murmura plebis
 Retiorum scis esse vices, regni que labores.
 Ipse probas, quæ facta cupis; nec subdolis aures
 Fundit adulator, saevoque ferocius hoste
 Lingua nocens. totâ libor proscibitur aulâ,
 Dum solus damnatur Iber. Te patria primum;
 Tu patriam, sed primus, amat. Vocat illa parentem.
 Tu sobolem; dubii patrisq; & Principis inter
 Nomina pergratis cives erroribus hærent.
 Felix illa dies, mediis quâ Belgica castris
 Elegit gauisa Ducem, fraterna que fratri
 Sceptra dedit. felix eadem, quâ splendida tecum
 Astræa Venerandus adit delubra Senatus,
 Eternumq; tuo capiti meditatur honorem:
 Fabistis superi Batavis; dum Principe ab uno
 Iura Themis, Mars arma capit. non horridus ultrâ
 Terret, & ultrices Disum pater explicat iras,
 Aut cælo portenta trahit. post funera Princeps
 Nasceris, & nigros feralia pondera populos

Exiit alba dies; & qua modo præfica cantu
 Luxerat Auriacum, tristes te Præsides lessus
 Nescit, & excusso reparat sua gaudia luctu.
 Applaudit tibi Belga sâbens, primusq; Sicamber
 Accinit auguriis, tibi propugnacula Mosa,
 Et totum pandit Vahalin, diuisaq; Rheni
 Flumina, & inbittas ferratis mœnibus arces.
 Nec minus alma tuis genitrix Hollandia cunis
 Læta nobis fulgore micat, natoque superbit
 Principe, & augustas submittit fascibus urbes.
 Omnia præsentis postponit secula duris
 Emergens Toxander aquis, & Flandrica donans
 Imperia, Auriaco littus custode tuetur.
 Te Flebus, Drusique labor, donataq; mitra
 Oppida, te dominum diuisis castra salutant
 Gentibus; ipsa suo Bel quas fecunda virorum
 Albion excubis gremio, Bel proxima Rheni
 Fontibus ora dedit, Bel quas Germania pugnae
 Casside & æratis armabit Gallia gæsis.
 Eoi tecum restaurant federa reges.
 Rectorem Tidora colit; ditesque Moluccæ,
 Labaque odoratis onerant tibi mercibus alnos,
 Vitricęq; rates: fulbum Guinea metallum
 Spondet: Hydastæis ornantur pilea gemmis,
 Atque alibi jam lucet Eois, Arctoæque cingit
 Tempora, transmittit longinquis munera terris
 Taprobane; fundunt reduces tibi thura Sabæi,
 Et Syria molles populi, ac vicina Damasco
 Mœnia. Cuncta tuas venerantur littora laudes,
 Totæque Nassabiis Bel paret machina iussis,
 Vel parere timet. Bastis circumfluit undis
 Neptunus tibi vota fremit, sâbumque tridentem,
 Nereidumq; domos, & magni jura profundi
 Mancipat, & totum sumit iit classibus æquor.
 Summe paludatas, Princeps venerande, secure
 Et castris dic jura tuis. Sat multa triumphis

Littora seruat Iber. Phælos subtraximus Indum;
 Occiduis restat, nec notus finibus Ausser.
 Nec passim faciles Afri. Victricia cernat
 signa Tagus, nostrisque minans Carteia carinis
 Occidat, & quondam mundi pars ultima, Gades.
 Prædatrix Ostenda ruat, tandemque trophæis
 Accedat Dunkerka tuus. hostilia subde
 Oppida, securus decurrat puppibus aquor
 Navita, nec captus ploret sua fata Biator.
 Altem aliqua Batabis Bredanum aberte pudorem.
 Auita tibi Etnæis jam fumant æra caminis;
 Inbictæque Ducigaleas, & nescia ferro
 Cedere scuta suis Brontes fornacibus aptat.
 Vulcanus gladios, Steropes thoraca, Pyramon
 Terratas subigit frameas, clavisque nitentes
 Toricas rutilo gaudens superinduit auro.
 Ipsa tibi magno tellus percussa tridenti
 Mündit equos, cui Nassavius calcaribus armos
 Attentumque latus fodiat, qui flumina Belox
 Rapidum tranet Vaholim; nunc culmina doctus
 Transvolat, & nulli Cererem subducat arista.
 Jam video noba regna rapi, Morinosque coactos
 Regeneris meminisse fugæ; jam subdere colla
 Ad Baticos; domitis Scaldim mitescere castris;
 Atius impexum fines diffundere Geldrum,
 Remotoque magis Frisos prædone Bagari.
 In Patria dignos ex te concede nepotes,
 Iuriacumque expande genus, stirpique futuræ
 Imperii promitte decus. tibi templæ, penates,
 Iuria concordæ æterno fœdere mentes
 Respondere velint: nec te Fratrig, Patrig
 Dissimilem belli videant virtute Batabi.

ARGO BATAVA.

Sive Epinicius in captam classem Mexicanam.

Argolicas classes, spoliisque illustre Pelasge
 Pubis, & aurifera raptum de Colchide bellus
 In Batavis jam, Belga, vides. En Tiphyn, & Argo,
 Selectosque duces patriæ, reduceſque carinas,
 Et Tarceſſiaco malè cuſtodita draconi
 Munera, & Occidui penetralia diruta Phœbi.
 Quas verſas, Fortuna, vices? quo crimine damnas
 Heſperios irata Deos? dominumque potentem
 Vis nutu trepidare tuo? nec regna perenni
 Sorte beas? ſummosque tuo ſub numine reges,
 Sceptrorumque fata, doces? trabeasque, duceſque
 Et formidatas gemino ſub Sole tiaras
 Tot damnis facis eſſe reas? Num præſcia veri
 Grajugentum noſtris præluſit fabula terris?
 Et Colchis tum ficta fuit, tum fictus Iason,
 Et ficti Minye, & cantata pellicis artes?
 Inveniunt nunc cuncta fidem. plus Colchide ſervat
 India; Phryxæis pallens mutasimus aurum
 Exubiis; noſtroque ſatus ſub ſidero ductor
 Aſonides nunc alter adeſt, Argiſa iubentur
 Toxandri Batæſique ſunus. non Pelias Argo
 Diſcidit Euxinum trabibus ſpumantibus aquor.
 Aut labor in heteri tantus jam luditur urbe:
 Non qui rura ſecat gelidus ditiffima Phæſ
 Abreptas deplorat opes. ſtant littore puppes
 Auriacæ, queriturque ſue diſpendia gentis
 Infelix Veſper, nec quondam cognitus orbis
 Vincitur, & ſolum bellet miteſcere Belgam.
 Preſſerat Vnanimis Hiſpana potentia terras,
 Imperiumque ſibi latè firmaverat auro

tibus Iber, poteratque uni mercabilis esse
 terrarum fortuna Tago. jam cesserat ortus,
 renaque Castella pallens admiserat Indus,
 Quæ Pyrois se mergit aquis. submiserat Afer
 littora, & Austriacis toties Europa sabillis
 triserat, & dites poterat metuisse Philippos.
 apius iratum Vahalin Mosamque catenis
 trinxerat, & vittas Rheno subtraxerat urbes:
 certatumque diu fuerat: num Rege sub illo
 cubderet ipsa suos concors quoque Belgica fasces,
 An dominis contenta suis pars parvula mundi
 taret jure suo, letumque ostenderet orbi
 libertas speciosa caput: num sperneret audax
 egnatorem Asia, an positis agnosceret armis:
 Cum Bataſum sic ductor ait: Tantumne licebit
 Tesperia? populosque meos impune laceſſet
 antaber? & socios ultra populabitur agros?
 ur ſerbat Bellona modum? cur ſegnior ather
 temperat armorum furias? & neutra potentum
 auſa labat? cur quas nobis extorſerat arces
 rripit Austriaco? ſed quas extorſerat illi
 donat Arauſiada? & mutato Principe mutat
 oppida, & adſerſis pereunt mihi mœnia caſtris?
 auditur hoc terræ gremio, diſiſaque belli
 gloria victorum geminis alternat honores
 artibus, & lenti partitur comoda Martis.
 promotum tellure parum eſt. vicina Sicamber
 bella dolet: Friſiſ prædatrix ſinibus inſtat
 ſinga ſerox: timet armatum Zelandia Scaldim:
 ſunctæque circumſtant hoſtiles rura phalanges.
 tentanda eſt fortuna foris, meliorque triumphû
 Materies rimanda procul, quocunque recedam,
 occurret quod perdat Iber. Iam paruit Eos,
 ſerbentesque mihi fasces miſere Moluccæ,
 Caprobaneque ſerox, & diſitis oſtia Gangis,
 Et Tidor, & noſtris Ambona potentior armis.

Huc aquilas, huc signa tuli, subductaque Batæ
 Terrarum pars magna fuit. Gangetica fumant
 Littora, & Auriacis Malabar perculsa carinis
 Horret adhuc, Batasumque patent incendia Iabæ.
 Oppositum mædi restat latus. aurifer Indus,
 Ultimaque Arctois Tethys, spolianda trophæis
 Linquitur, & pulchro tellus donata metallo.
 Illic patridulas solbit Pactolus arenas,
 Et ditæ sunt tellæ Midæ, Pelopumq; penates,
 Attalique lares. illic in viscera terræ
 Itur, & abstruse turbat penetralia Vestæ
 Fossor, & ipse suo scrutator concolor auro.
 Quid Cusum, Quisumq; potens, preciosaq; Chiles
 Oppida, quid placidis Limamq; præsidet undis,
 Commemorem claramque Peru? capit inde malori
 Argumenta furor, socioque superbia luxu
 Ingenii fomenta sui, causasque nocendi
 Invenit. hic dirum peregrina pecunia Martem,
 Pestiferasq; faces, bellicque accendit Erimyn,
 Inque neces nostras toties armabit Iberum.
 Hæc clypeos tot venæ vomit, tot fabricat enses,
 Invertit fas atque fidem, regumq; ruinas
 Ex alto scelerata trahit, tot subruit urbes,
 Tot populos, fatale lutum. timuere Britanni
 Hesperii rectoris opes, sensitque ferocem
 Gallia terribilem Venetus, Germania fortem,
 Belga gravem, sæsumq; sibi glacialis Ierne,
 Audacem Allobroges, regnatoremque profundæ
 Oceanus. tanto supplex natura magistro
 Favit. hoc uno princeps ditatus ab Indo
 Subdidit hunc ipsum sceptris, & margine calæ
 Finit imperium: qui, tot labentibus annis,
 Tepruit infractos audaci milite Belgas,
 Indus erat. qui castra Tago transfudit in Arcton
 Infrabitq; suis Neptunia regna carinis.
 Ille fuit. quæ mansuetum tot cædibus Albim

Imbuunt

mbuit, & Nemetum conſperſit ſanguine terras,
 ars mundi poſtrema fuit. ſi ceſſimus, auro
 ſſimus, Hiſpana nunquam ſicere ſariſſa;
 que ſicit, diſgleba fuit. tam nobile lucrum
 meruit fama precium. Quid ſedibus hiſco
 rotrahimus bellum Batabi? Phœbumq; cadentem
 egliſimus? cur non magnis inſadimus auſis
 aptum Altabalipe ſolium? prædamque Piſarri,
 barbaricaſq; pari rapimus virtute tiaras?
 redite Battabia proceres, hac parte petendus
 antaber, hoc uno ſiniri noſtra triumpho
 alia poſſe reor, ſolum locus iſte potentis
 perii ſuffulcit onus. hæc omnia tellus
 indicat, hæc mundo pacem victoria reddet.
 imus, & ſi quis fati locus, ibimus, & mox
 errita Naſſobias ſpectabunt Mexica claſſes,
 tteſcentq; meis victricia roſtra coronis.
 Talia Arauſiades attenta per oppida ductor
 um loquitur, ſubitoque accendit peſtora motu:
 jam magna nobiſedit fiducia belli;
 Zephyrum gens tota ruit, diſiſaq; Belgæ
 artibus, ingenti coeunt æraria cenſu.
 t bellum præſtata parant. poſt publica ciſes
 rma, ſuis fervent ſtudiis; opibusque repoſcunt
 onjunctis unius opes. ſpe concipit Indum
 uilibet, & dubia patriam mercede tuetur.
 nec diſſerre placet tanti molimina belli,
 ut patitur fortuna moram. dat claſſibus undas;
 uraque Neptuni ſobolis, interque procellas
 domito nutrita ſalo, ſagus æquoris hoſtes;
 uc omnes ſertère minas; agiliſque juventus,
 la ſua vindex patriæ, & Maſortis imago,
 ellona ridente, novas contingere terras
 eſtit, & aurifera boiſ exultat arena.
 at obans animis, ſpoliisq; inſignis Iberum
 utor; & Heſper, is redimitur tempora roſtris,

*Æoliosq̃be inter fremitus, noctesq̃be, hyemesq̃
 Sæctus honorata traducere tempora vita,
 Disposuit medio bellacia carbasa ponto;
 Auspiciisq̃be Deum, claro sub Principe, latum
 & Batæbis molitur iter. sic noster Iason,
 Æsonides sic noster abijt. Velut acer in Afros
 Ibat, Agenoreis minitans incendia portis,
 Scipiades; postq̃bam Latias sævisset in urbes
 Hannibal, inq̃be suis doluissent bella Quirites
 Visceribus gremioq̃be geri, vitæq̃be fuissent
 Post Trebiam infames Canne. sic longius ibas
 Cum Macetis, Pellæ, tuis; cum finibus artibus
 Nescires pugnare domi; nec Persa superbus,
 Battraq̃be, Arachosique, & vasti Orientis honores
 Insanum imperiū possent frenare furorem;
 Cum toto Tyrus alta mari circumdata nollet
 Ferre jugum, so umq̃be tuis submitteret arces
 Classibus, & Graiæ citius bicere carina.
 Ille per ægæoreos numerofo remige fluctus
 Petitus in Occasum, didicit Solemq̃be diemq̃be
 Se jam ponē sequi, atq̃be aftris præeuntibus aud
 Successus sperare sibi. mox flantibus Euris,
 Hinc etiam documenta capit, cælique favore
 Latior, Albionis populos, & regna salutat
 Celtica. at infestum mox præterbetus Iberum
 Vindictam sub corde premit; tacitusq̃be putatur
 Fatalem huic dixisse diem, quacunque per undas
 Flexit iter, pavidō sperata silentia passim
 Incubuerem mari. fugit Tritonia conjux,
 Inq̃be cabernosum se submersere profundum
 Nereides. alium Salamina prælia Xerxem
 Moliri, pars una timet: pars altera, Troja
 Reliquias hac classe gehi, rursumq̃be furente
 Æneam Iunonis peti: vel grandibus iris
 Afflictas repeti cibili sanguine pugnas:
 Aut iterum Hesperio Belgis sui rege parari*

rrigeris panam ratibus. sed longius altus,
 oppositumque tenens signis feruentibus aquor,
 erruit ethereas Arctoo milite Chelas,
 timidus sidit Geminos herere lacertis
 retius, Et trepida pallentia Virginis ora.
 d non sidereum cepit formido Leonem.
 t Batabi postquam sidit depicta Leonis
 gna procul, rostrisque coli se nobis in istis,
 ominaque inscribi ratibus, fulgentior ignes
 xplicit, rutilasque faces accendit eunti.
 lox ubi magnanimo tellus inventa Columbo
 nte oculos Et rostra stetit, visaque fuere
 cyclades Occiduae, Et scopulis Barbuda tremendis,
 asit loca cuncta metus. qua cincta profundo
 uba jacet, titulisque nobis Hispania gaudet,
 dsent tremuere Ducis. turbata Philippi
 nperia, Et misis habitata regibus aula
 rasensere malum. grandem transbella per Isthmum
 ttonitam quoque Fama Peru, pacataque late
 Equora, Guianaeque domos, Panamamq. Diosque
 erculit. occulti Potosi tremuere recessus,
 aque suis pavidum venis expalluit aurum.
 on sic extimuit Glycea sub portibus Afer,
 um Latiis Panam terreret classibus urbem
 egulus, Et longi jaceret fundamenta belli.
 Navigat Arctous populus; veterisque coloni
 rbe nobis posuere rates, inersaque belli
 ub Tropico fortuna fuit. quo sidere Phæbo
 Meta stetit, nostri quoque lux altissima sati
 Emicuit, sociosque astris aquasit honores
 Auriaca virtutis apex. Quis crederet? illa
 illa diu gens pressa domi, fix sedibus, eheu,
 Tuta suis, secura, foris peregrina laceffit
 Regna procul, mediaque velut stat Colchide sistris.
 Hic ubi diffusum late circumspicit aquor (strum,
 Dux Batabum, jamque in Boream jam spectat in Au-
 lunpa-

*Impatiens voti, famaue sititor, & auri,
Adspicit ex alto surgentes gurgite longè
Adventare rates; & fatas mercibus alnos,
Transtraque Phryxæum domino portantia bellus.
Cum sic ad socios puppi præfatur ab altâ;*

*Has ego bel bello victor, bel morte tenbo
Certus opes. per tot fluctus, mundiꝫ curre
Littora, vici hyemes, aestivaque sidera sprebi,
Brasiliaque meis arserunt littora flammis
Nuper, & hic galeis pelagus. victricibus hanst.
Nunc restat labor iste mihi, spoliisꝫ litandum
Belga tibi. nullo relegam vestigia cursu,
Dum mea sit spes tota Tagi, dum cesserit illa
Obsequiis dis præda meis: non sospes abibit
Hesperus, aut missum capiet vestigal Iberus.
Accelerate viam, socii, conscendite puppes,
Quæꝫ behunt Indos, ferro, am vindice Belgas
Transstra behani, dominoꝫ alios agnoscere discan
Sidereæ puppes, & castra natantia ponto.
Si morimur, patriæ morimur. si sanguine tantum
Constiterit facinus, patriæ debemus & illum.
Vivimus; hoc etiam patriæ est. pugnamus; & illud
Alierius vos nosque sumus. nec talibus ausis.
Fama levis petitur. socio comes ibit honori
Utilitas, rapto cunctis mactabitur ære
Paupertas insi'a domi. so. abitur Indus;
Quos inopes dudum gracilis damnabit egestas.
Non in Parrhasiis Boreæ consissimus oris,
Non Zemle glaciale fretum gelidasque iubemur
Ire vias, non verticibus trux imminet Artos,
Aut cum carnivoris miseri decernimus ursis.
Cuncta nitent, gaudetque suo natura sereno.
Nos melior cæli regio placidumꝫ cubile
Solis habet. calidos ubi sax Phæbaa negabit
Differri plus posse dies, bis messibus aſias
Turget, & æterni ridet clementia veris.*

er opes hostesque sumus. quas cernitis, undis
 itie gazaque natant. hæc carbasæ mundi
 a behunt, Regumque ferunt diademata puppos.
 ne pugnare manu, toto nunc robore niti
 decet. expansis agedum succurrite velis,
 sestri faciles jussis parete magistri.
 Tales magnanimo dignas ubi præside Voces
 derat, paret dictæ Neptunia pubes.
 ius hi remis, & contendere lacertis,
 a alii, laxosque citi explicuere rudentes.
 bere cuncta mari, & Berri bada cerula. cernas
 nigeris conspersa viris. nec segnius ille
 perat, & socios fugientem instigat in hostem.
 ng. pavens, pallensq; metu circumdatur Indus,
 dibes bellare timet. quamque anxia res sint,
 cit, opes, magnique gravis custodia census.
 contra spoliis immanibus acrior instat,
 quantum causa distat, vicinior armis
 ga premit, ratibusque rates hostilibus arciat.
 ada sit Hispanus, confertaque scrinia Becors,
 ferit. aërias scandunt Mabortia puppes
 mina. non aliter, quam densæ grandinis imber
 cundis incumbit agris; olidumque cadauer
 adit rostrata cohors; aut acta per auras
 bleos mellita tegunt examina montes.
 is tibi tunc, Habana, dolor? cum littora circum
 raret tua Nassobis exercitus armis,
 que tuis Bataëum fremuerunt classica terris,
 pasida Auriacas classes videre Matanca.
 uitur locuples gazis regalibus Astur,
 letum transfertur onus. portantur Iberi
 gis opes pelago, & tantis Dux HEINIVS ausis
 patriam spolia ampla refert. angusta behuntur
 ndera, & Arctoïs fato servata triumphis
 igica inoffenso subeunt navalia cursu.
 nobis mercatur Iber. sic India nostra est.

Igno-

Ignorata diu terris. quacunque per orbem
 Possidet Hesperidum rector, quoq; possidet hostis,
 Sola nec immensi domina est Castellæ peculi.
 Quicquid in hoc reperit Vespuci industria mundo,
 Inventum tibi, Belgæ, scias. quæ regnâ Columbo,
 Iam populo patuere tuo. quæ prælia gessit
 Cantaber, hæc nostros etiam confecit in usus.
 En cœunt gemini bellis felicibus orbes,
 Et quæ flammiferi surgit fax inclyta Phœbi,
 Quæq; ruit, fracti que bibit ferboribus undas.
 Dissociat natura duos, victricibus armis
 Confociat victor populus, dominisque sub iisdem
 Auriacas duplici suspendit cardine lauros.
 Credite posteritas. quæ sœx trepidantibus olim
 Principibus parvâ poterat se sede tueri.
 Terra, procul missis diffundit jura colonis,
 Et cunctis quatit arma locis, nec limite certo
 Omne audet calcare solum. vagus advena mun
 Hac habitat tellure, salo nutritus & undis,
 Partiturque suos Nerei cum conjuge susses.
 In ratib; his summa Ducum est sceptrumq; geren
 Robur habent. parvæ ratibus crebissis Athenæ,
 Totaque se fluidis defendit Græcia lignis,
 Vecta mari magno. cur vertice proxima cælo
 Alta Tyrus Sidonq; fuit? potuere carina
 Imperio monstrare viam. dum navigat ingens
 Carthago, trabibusq; natat, dat jussa Saguntho,
 Gadibus, & Libycis Trinacria paruit armis.
 Tuq; adeo nunquam Superis tam visa fuisses
 Roma potens, Latii nisi formidata carinis
 Ostia barbaricos æquilas misisset in Afros,
 Aut Pelusiaci bellacæ littora Nilæ.
 Nec Batabus virtute minor jam clarior exit
 Gentib; & quobis armat sub sidere puppes.
 Adspice, Belgæ, virum, tibi nunc ostenditur aut
 Totus osans; Curibus parvâ, & paupere Portu

tus in imperium magnum. cui nobile virtus
 nna dabit, seroque feret praconia seculo
 a memor. nondum bellorum in vultibus ira
 sedere Duci, nondum spoliantis Iberum
 labit rabies. dicas maiora mirari,
 facinus versare nobum. fiducia rerum
 gnanimi sub corde sedet. spectacula, triumphos
 simulat; tua vota capit. nec gaudia tantum,
 am facti momenta probat, sperataque nobis
 a, & Hesperie domitos hac clade furores.
 magnum, vixisse, putas; sine cadibus hostem.
 majus, vixisse, reor. discessit inultus
 ataber, & nullo nostrorum sanguine Regem
 bellis placabit Iber. Nos solus Olympus,
 anique furor, Boreaque exercuit ira,
 docuit plus posse Deos. Sic nempe decebat,
 e dederant, aliquo discrimine dona parari,
 andiaque admixto frenari vota periculo.
 At eos Battabie proceres, civesque, duorum
 mina magna Ducum fastis inscribite vestris.
 i prius Herculeas audaci Marte columnas,
 subitis Calpen, Abyla ridente, fabillis
 rruit: & quem nunc spoliis spectatis onustum
 teriam belli gravidis bettare carinis.
 emskerki manes & magni pectoris umbra
 diat hoc. Senit praclari funeris ultor
 inius, & cunctis factum memorabile terris
 tinuat virtute noba. Dux alter in undis
 Gra rapit, rapit alter opes. hic pabula Martis
 ipit, ille rates. alium Bellona secundat,
 ic ultra Fortuna fasces, sortisque serena
 atia. post lituos alius laurosque superstes
 solvit se laude sua: post busta triumphat
 ter, & in media statuit tibi morte trophaum,
 lgica. diverso geminis decernitur orbe:
 umque alter veterem sibi subdit, at ille repertum,
 Term-

Terrarum pars nulla sacat. Dux magne Batabân
 Ingredire auspiciis letas felicibus urbes,
 Et cælo famulante redux. per mœnia clamor
 Tollitur, Ecce venit; portasque effusa per omnes
 Agmina patricio cumulant plebeja favore
 Gaudia. permiscet senibus se densa iuventus,
 Virque puerque tuis gestit plausisse triumphis.
 O quantum mutata tuores nostra regressu!
 Ut patria pristus rediit vigor, urbibus agris
 Vita, calorque nobus! quanta est spes addita Belg.
 Talis vere nobo, pigra post tadia bruma,
 Vis animis membrisque redit, cum celsior acres
 Ducit equos, noctisque fugat fastidia Titan.
 Ipsa triumphatum ante oculos victoria Batim,
 Captivamque Tagum, & preciosa monilia Regum,
 Poculaque, & pateras, fulgensque in torquibus auri
 Exhibet. incusat fatales India merces
 Atque iterum sua dona timet, metuitque perire.
 His ipsis afflicta bonis. Hispania nigrum
 Syrma trahit, ploratque sua dispendia terra,
 Iustaque Batabico subduci robora bello.
 Testibus his totum facinus vulgatur in orbem:
 Grataque posteritas dicet, Te vindice, Belgâ
 Emicuisse decus. tantis securior ausis
 Tempora rostrata cingit tibi Belga corona,
 Heroumque libens titulos & nomina donat.
 Nec desunt studiis Superi. Tibi sidera servat
 Iuppiter; & qua jam rediisti victor in Argo,
 Et videant Batabi, gelida vicinior Arcto,
 Clara coruscanti semper fulgebit in auro.

VESALIA CAPTA,

Duce facti fortissimo Heroe
OTTONE GENTIO,

Domino van DYDEN,

xix. Aug. ann. clō lōc xxix.

*Quam pauidos inopina iubant, quā gaudia mœ-
stos*

*Insuperata movent animos, minuitque dolorem
provisa boni facies. sic pulpita postquam,
personato squallent proscenia luctu,
turbata stupeo proprios orchestra furores,
neraque, & nullum crudelis fabula finem
titur: Deus, ecce, Deus de lapsus ab alto
rnitur & tragicos absolbit machinamotus.
Eagus equoreis Tiphys iactatus in undis,
nem sua defituit puppis, nudumque carinae
miglio sociisque latus, dum mentis & omnis
infili melioris inops, cedensque periculo,
te salutarem, quam fors vel gratia Diūm
solbit, prensat tabulam, fluctusque per ipsos
atat: ingentes securo in littore casus
miratur obans, mediaque in morte saluti
esidium roburque capit. Tu dilue luctus
titia jam, Belga, tuos, tumideque triumphum
speria, & sterilis miseranda incendia terra,
quos infelix queritur Velabia campos,
stiriacis patuisse aquilis, elademque Sicambrum
cessu solare nobis. Victoria damnis
strepit, & patria reparat dispendia pernox
VRIACVS. Tibi victa suos Vesalia cives
fobet, & pulso nobis placatur Ibero,
patrio frendens se ulciscitur Isala Rhenō.
a graecos portarum obices, & vincula laxat
rrea, nec ducibus metuit parere Batavis.
uin gaudet se lata capi, gavisaeque belli*

Vim

*Vim patitur, creditque sibi tunc otia ferri,
Dum circum Bellona furit, murisque sub ipsis
Arietat, armatumque equitem penetrantibus infestis.*

*Hoc precio grassetur Iber, camposque patentes
Possideat, talem nobis dum debeat urbem,
Et regni momenta sui. Biduata colonis
Rura premat, laxisque ferox se jactet arenis,
Et latè pradetur eques: dum fortia castris
Oppida, & Hispano munitas manibus arces
Subducat fortuna duci. Brabantia plaudat,
Et jam se vicisse putet, dum gaudia porret
Imperio damnosa suo. procul andeat ad nos
Intrepidum proferre gradum, dum negligat amicum
Insultantem alibi Auriacum. longinqua sequatur
Dum faciat sibi pondè famem. spe proxima frontis
Desoret, at tergo instantem sic sentiat hostem.
Quod facinus, quam grande cano! dum luctus
Occupat Unanimes tanto discrimine terras, (bor
Veliferumque bibit bellax Germania Flebunt,
Et duplicis circum Rheni se cornua jactat
Cantaber, & raptas pacata per aquora gazas
Rursum animo votisque capit, nutritque superbum
Stultitiæ fomenta sua; jam victus & excors
Indecori dat terga fuga, dispersaque signa
Colligit, & timidus repetit sua castra manipulis.
Haud aliter Latias Pœnus dux terruit arces,
Extremumque sibi vittis Capitolia Cannis
Promisere diem: tales tremuistis Athenæ,
Cum ferus iratam Medus transcenderet Hellen
Totaque barbaricis arderet Græcia flammis,
Cecropidumque lares. rursus se mascula longo
Soluit Roma potens luctu, cum territus Afer
Aspiceret Libycæ grassantem litore magnum
Scipiadem, & retrò amissas remicaret ad urbes
Hannibal, & Trebiam Cannasque odisset, & A
Ille ferox populus, toti qui præfuit orbi,*

em dominum gentes nimium sensere subactæ,
 a cui domitas trabibus confraxerat undas,
 o fugiat, vix esse videt. quin sedibus arctis
 essi discrimen habet, dum debita verſe
 ripiunt alimentâ vices. ô quanta malorum
 mina circumſtant pavidum! granaria, mæſſes,
 a, rates, ſtrictis rigidæ mucronibus haſtias,
 a, que, pugnantumque faces, & quicquid in hoſtem
 atrix doctrina parat, ſtipendia, curruſ,
 a, que, captiſoſq; duces glomerata tenemq;
 em diſcit bellare miſer, quàm vulnèra ſentit
 enia funeſta ſua, quàm vellet eunti
 gius amotum ratibus ſuccurrere Scaldim,
 t Ambibaritos inter Tungroſque locari
 tra ſuos! periit grandis fiducia capti.
 Eterèſ fines, Turnhoutæ ad mœnia feſſos
 dat equos, ſcribatque ſine ſolatia Sylvæ.
 tio, viciffe, fuit: Venero phæangæſ,
 fugerent: dicit querulâ conbitia ripâ
 quidum Drufiq; labor: vidiffe Sicambros,
 pudor eſt: ludit luſum ſucceſſibus anceps
 a ſuum; belli que minax ſe vertit in hoſtem
 a. noſtrorum ſtimulos virtutibus error
 didit, & præſens extorſit ſumma periculum.
 trepidans humeris clypeum vix ſuſtinet agriſ
 ſis, & aſir: Et apudibundos caſſide ſultus
 dit, & ingentes animos formidine frangit,
 nultum ſubita deplorat fata ruine.
 morum ſecunda domus, palatia Marti
 belli debota Deo, Cereſiſque penates
 nobis Bataboque patent. & quicquid in annos
 mmoſ, & ariſonæ Curetum fecerat antriſ
 ſciber, accedit ſpoliis, gaudetq; Pyragmon
 ſſoſio tantos famulari poſſe labores.
 atata eſt, cenæ facies. en patria latum
 erit oſ, & ſe nimium timuiſſe fatetur.

Ibat mæsta Pales, nec jam, velut antè solebat,
 Sylvestrem tenui Musam cantabat. avena;
 Non herbas pecori, non raptis Thesstyliis agnis
 Lac dabat, aut vitreas vicini ad fluminis undas
 Ducebat Melibæus oves, armenta que tuto
 Pascebat petulans Corydon. ausugerat Agyle,
 Mæstaque Hamadryadū perculsas turba per urbe
 Non secura satis culpabat commodaruris.
 At nunc lanigera tali rumore cohortes.
 Marsatios colles & nota pascua Vallis
 Certatim repetunt. Damætas, Thyrsis, & Egon
 Casareos postquam fors improbiſa fugabit
 Geldrorum tellure duces, assuetaque Drabo
 Agmina, & hostiles terris abvertere prædas:
 Conscia letitia magnis præcordia curis
 Expediunt; letumque choro Peana canentes,
 Carminibus gemitus lacrymosaque gaudia misce
 Prospera sed quantum nostris spes addita Belgæ
 Tantum exempta Tago est, tantum decessu Ib
 Lam flubios transasse piget; jam prædia, villas,
 Et circum rabidis fumantia culmina flammis,
 Totque ira monumenta sue post terga relinquit
 Nec nova prædari cupiens, nec parta reservans
 Hoc metuit, ne militiæ delicta ferocis
 Intra septa luat. post se, post flumina retro
 Et victas urbes, & victas conspicit arces;
 Sequæ velut clausum circo breviorè teneri.

Grande ducis Liguris spoliū, circumdata Ba
 Mænia, Cantabrici studiis asperissima belli,
 Tot nuper defensa viris, quæ Lupia lambit
 Proximus, & lato Rhænus pater alluit alſeo,
 Odrysique potens domus, in qua Regis & arma
 Et currus fuit, æversi ceu turbine fati,
 Vincitur, & fausto Disiū moderamine, nostri
 Additur imperiis, dominumque immutat, & hoc
 Memento cessat magno parere Philippo.

alia Nassobio miracula parturit aether,
 omnes, Hispanae, moras, elabere praeceptis;
 ultra tibi nostra patent, si prospera quicquam
 tulit fortuna tibi, si in viscera Belgae,
 premium scire dedit, si portio terrae,
 esset pars ista soli, jam bella paramus
 etibus, effusis Teihyn laxamus habenis,
 qua flumen opem negat, obiectabimus aquor.
 a uno remeare modo te cogimus. imus
 eribus contra glebis pugnamus & undis.
 satis hoc. claudit jugulum Vesalia castris,
 prohibet jam victa cibos. inopique famemque
 erat, & rabiem. Vos o, vos sibi belli
 mina praelustres animae, atque aquanda Camillae
 mina. tu Batavum gentis fortissime DYDI,
 que ferox justis vincis bellator in armis
 lsiade, dignamque isto cognomine praedam
 is Hesperiae stabulis. Vos Fama loquetur
 populos, Eestris debet virtutibus etas
 era. Vos, magno patriam turbante tumultu,
 inam tribuisti opem. Vos obsita luctu
 rtas, passisque dolens afflicta capillis
 igio, pietasque colent, & tempora circum
 pendunt murale decus. Vos urbibus, agris,
 tolema, Cererique, Deis solatia fertis;
 iaci libratis onus, clarique labores
 cipis, & belli molem, motusque levatis. (mnos
 agne Deus, tibi thura damus, tibi concinit hy-
 rica. sic res est. solum te praeside tantum
 ondit voto facinus. te vindice portas
 imus, in muro stetimus, conscendimus urbem,
 imus, intulimusque adversis agmina signis.
 duce non equitem gressus, peditemque fefellit
 tis iter. per te frameae valere, globique,
 chinaque; & pavidis miles custodibus acer
 itit: Austriaca fiducia languit aula,

*Et sua securo nocuit victoria Ibero.
 Sis clemens, facilisque diu: felicia tollant
 Nassobii vexilla duces: Tu numine dextro,
 Quos gerimus, decora titulis victricibus enses,
 Hostiles aperte manus, obfessa reclude
 Oppida, & attonitum q̄bi uunc, famulantibus astris,
 Fulminat ad Mosam, longi post tadia belli,
 Battabicas victor redeat Fredericus in urbes.*

De Obsidione

SILVÆ - DVCIS

Liber unus,

Ad PRINCIPEM AVRIACVM.

Excessit sors nostra modum. suprema tenemus,
 Quæ fuerat sperare nefas. Mæbortius ipsum
 Perrupit Phlegethonta furor, rursusque potentem
 Contudimus ferro Eugeniam. fiducia quicquid
 Iussit, & ingentis felix audacia cæpti,
 Fecimus, egregiasque Duci victoria curas
 Explebit, solumq̄ hoc uno Belga triumpho
 Stat satur, & veteres audet contemnere lauros.
 Militat Auriacus patria, preciumq̄ laboris
 Grande refert, famamque ipsis jam terminat astris
 Succedunt spoliis urbes, & victa fatiscunt
 Oppida. post fractum miserandis cladibus Indus
 Hic jam plorat Iber, propiusq̄ & bella Batavum
 Et sua damna videt. non jam sua brachia Cance
 Contrahit, aut Tropici spectat dispendia Titan.
 Non pater Oceanus, non tot spoliata suorum
 Exubiis jam Cubatremitt. non Mexica fumant
 Transtra, bel extremâ Zephyrus damnatur are
 Non Tethys exuta dolet. post æquora tellus
 Subditur, & pavidis infrendent agmina portis,
 Mæstaque Nassobiis trepidat Brabantia castris
 Sic terras durique reas arcessimus undas
 Imperii, veteresque in nos ulciscimur iras,
 Barbaricasq̄, Albane, neces, edisq̄ litamus

at memores, Rex magne, tibi. sic spectata tiaris
 regna sibi pacem poscunt, gladioq̃e minacis
 lesp̃eria furias redimunt. his supplicat armis,
 et victrix veniam belli fortuna precatur.
 Littore Dardanio magna dum mœnia Troja
 erberat, & Phrygiis insultat turribus ultrix
 rœcia, & iratas acuit vindicta Mycenæ,
 et partes abiēre Dii: causamque secutus
 quisque suam populumq̃e fuit. pars Ilion optat
 are loco, & Danaūm jaculata est clasibus ignem,
 ars genus Affaraci Priamiq̃e evertere gentem
 et hæc parat; pugnantque suo sub numine iussæ
 Tropeaque Asiæque acies; trahiturque Deorum
 titibus in decimum Bellona solubilis annum.
 nobis cælum omne fabet, pariterq̃e secundis
 umina conspirant animis, & federe læto
 Regem cœlere poli. Tu pabula Marti,
 illator Neptune, rapis, ditesq̃e superbis
 quis Austriacos opibus. tu Mulciber enses
 angis, & in biso frameas obtundis Ibero;
 morumq̃e minas & diri pulseris ictus
 audis. tu corda gravi formidine Maors
 rripis, exanimasque Duces. tu lenta Philippi
 Ta refers, regumque procul responsa moraris
 lantis Tegeæ nepos. qui lethifer annus
 solet, lethoque virūm tot corpora sternit,
 itescit meliore Deo, placataque nobis
 lera damnatam Phœbus direxit in urbem.
 tibi, tot Superos inter, Tritonia Pallas,
 betur tantum facinus. tu probida belli
 usiliis, & tantarum moderamine rerum
 truis Auriacum, tu doctis mœnia Gallis
 agere, per medias Vestam reptare paludes,
 studios frenare doces: attollere montes,
 fluris laxare vias: ipsosq̃e furentis
 uere in Ditis thalamos, & tramite cæco

Scrutari secreta Erebi, patefacta ciere
 Tartara, sulphureasque domos. Tu pandere Batem
 Cuncta sinas, causasque & prima egolbere rerum
 Consilia, & clari memoranda exorsa laboris.
 Tuque adeo, seu jam fracta bellacia Sylba
 Mœnia restauras victor, captivæque solbis
 Flumina, belligeramque immergis fluctibus urbem:
 Seu te Casareis mœrens sub fascibus armat
 Isala, & afflitto reddit sua rura Sicambro,
 Carminibus, Frederice, fave. cui fidem cælum,
 Mars gladios, Bellona manus, Tritonia mentem
 Commodat, atque ipsi Manes famulantur Avernî,
 Pieridum quoque templa patent, Batumq; Ducumq;
 Certatim frondent circum tua tempora lauri.

Est, ubi fidereos inter sublimior ignes
 Aurea flammiferis aperit palatia balbis
 Iuppiter, heroumque animas & celsa reponit
 Nomina, qua claris aluerunt bella trophæis,
 Totaque sub galeis sudans exercuit ætas.
 Illic monstrorum domitor, victorque Medusa,
 Regnatorque Asia Macedo, Libyæque tremendi
 Scipiada, Deciique, & Martia fulmina, Drusi,
 Ingentesque habitant Pauli. si sera reboas
 Secula, Borbonicos illic, & sancta Colini
 Ora ducis, cunctosque inter spectabis euntem
 Terribilem spoliis, populosque & victa trahentem
 Oppida Mauritium: pro libertate cadentes
 Nassobios; quosunque recens bel prisca sonora
 Vexit fama tubæ. quoties suffragia Disum
 Sollicitat Superum rector, mundi que labores
 Expendit, num bella selit, num mitia terris
 Tempora, non alia cæli regione Deorum
 Consiliis rebusque sacat. huc selecta per altum
 Ire parat rabido bellatrix Belgica vultu,
 Belgica, concordem socians in federa gentes:
 Non pacis bestia habitu, non mollis olivæ

Dona ferens, cultuque comas inflexa decore.
 At furor, audacesque mina, & Mafortius horro-
 Prælia spirantem fremitu comitantur anhelos.
 Et sudor per membra Dea, pars una lacertos
 Nudatamque aperit mammam; pars altera nodo
 Fulmineam nectit summa ceruice macharam.
 Incutiunt terrorem oculi, rutilantque coruscis
 Ignibus, impavidum pugnam audacia vultum
 Asperat, & veluti ritus imitata Mineræ,
 Abscondit galeam frontem, genibusque trementem,
 Quam tenet, argutis vibrat stridoribus hastam.
 Objicitur Soli clypeus, pavidosque laceffit
 Solis equos. illi pugna, certamina, cædes,
 Oppida sculpta manu, & patriæ crudelia patris
 Funera, prostratus generosa cæde Varaxus,
 Captivique duces inerant, Morinūque per aquor
 Exanimis fugiebat Iber, fugientibus instat
 Belgæ, cruentatas lambit Neptunus arenas,
 Et juxta Mendosa dolens. Tartessia sumant
 Carbassa, turrigeræque rates. stat territa Calpe,
 Alcidaque labor. nec longè Grolia recentes
 Exhibet are notas, vacuasque à mercibus alios
 Occasus, pauperque suis demergitur undis.
 Talis in angusto Disorum mascula cætu
 Appulit. Incomptis stabat Rupella capillis,
 Et frustra à sua fata querens, Richeligi labores,
 Lilia sub manibus, velut indignata, gerebat.
 Ipsa catenatum ducens Germania Cimbrum
 Lebat, & ultrices secum dum colligit iras,
 Circumspicit opem, magno se fassa minorem
 Casare. divisis infelix Mantua sceptris
 Pressa diu dominum populo poscebat & urbi.
 Tenerat & triplici crines implexa coronâ
 Albion, & fesso procurans fœdera Regi,
 In malè discordem dictis regalibus aulam
 Detonuit, Caroli pro maiestate locuta.

Quas inter tales edebat Belgica Voces
 Ad solum conversa Iobis : Si, maxime rector,
 Hac mea non labis meruerunt surgere regna
 Auguris, Batabas si nondum despicis arces,
 Et medios inter bellorum emergere fluctus
 Iamdudum potui : nec de me sceptrum Philippi
 Occiduis suffulta opibus fixere trophæum :
 Advenio supplex. non ut depagnet ad Ortum
 Auriacus, Gangemque ultra Bitritica tollat
 Signa, bel in gemino figat tentoria mundo.
 Vicinus hic scripsi extremis mandata Moluccis,
 Per terras Solemque audax utrumque cucurri,
 Et dominam gentem toto circumtulit orbe
 Nassobii fortuna mei, Zephyrique minantem
 Sedibus armatis Bexi trans Bactra carinis
 Equora. transiit Thulen, ipsumque reliqui
 Post mea terga diem. tantum nunc mœnia Sylva
 Vinci posse precor. nostris laus ista triumphis
 Restat adhuc ; nec me cupidam spes altera belli
 Erigit. illa ferox miseris infesta Sicambris,
 Iam Vahali Mosæque gravis, funesta Batabis,
 Incubat una mihi, & lateri lethalis inheret.
 Illa meas Bactra segetes, desabit in arva
 Vulneribus servanda meis, Bitritumque famemque
 Hesperio librat fastu, gaudetque diurnas
 Nocturnis cumulare necesse. pars tertia Belgæ
 Vni sit præda loci, quin undique stagnis
 Tuta suis, sparsasque inter secura paludes
 Militat, atque sue suspendit fata ruina.
 Quid iussat Eoos mihi se submittere fasces,
 Si nocet illa domi, leges præscribere Gangi?
 Hic mihi iussa dari. quid belligalia regum
 Poscimus ? hic proprias redimunt araria menses.
 An præbere cibos tanti est ? alimenta que latè
 Dissentas portare rates ? si Geldria Sylva
 Pascitur arbitrio ? Bactrisima carula transstris
 Mei

Metiri? hic artus claudi Vestigia portus.
 Libertas concessa alibi est: hic unius urbis
 Servitio de formis ago, Bulgique fatigor
 Fletibus. infestas Latio Carthaginis arces
 Visisti Libycum spatium ingentibus aquor:
 At me pro nimium sociis consistere terris
 Di cupitis, celsas Hispania transilit Alpes,
 Romam cum bella parat, Brennumque ferocem,
 Senonum furias tardè sensere Virites:
 Nec praeceps, inopina meis cervicibus instat,
 Nec lentè nocitura venit. cur dura tot annos
 Arma potens gessi? strabi tot pontibus amnes?
 Tornibus infraëtis Rhenum parere cœgi?
 Sustinui muris Martem? noctesque cruentas,
 Armataeque hyemes, & ferrea secula sensi?
 Emula si nostris perstant hac oppida regnis.
 Et, quorum auxilium crevi, succurrite Belgis;
 Exorare Iovem: tuque impavidissime Maiores,
 Equi jam Sarmatici moderaris praelia Regis,
 Ge Italas afflas bellorum incendia terras,
 Illobrogumque ducem cognato jungis Ibero;
 Nec omnes convertite minas. si Martia cessit
 Reda tuo pridem Liguri, domuitque potentem
 Impertas inhonora gula, si debita culpa
 Pars fuit illa mea; nunc versis incluta fatis
 Sylva ruat, priscumque abole, Gradive, pudorem:
 Excipe feratos obices, & sedibus imis
 Fundamenta quate. occumbat bitricibus armis
 Impotens. nec enim jejuno pabula ventri
 Preptum venio, dapibusque imponere legem.
 Non precor, ut fallax equitem submittat Hohenlo
 Scenibus. insidiis major fraudesque doloque
 Lusit, superanda manu. non vendita posco
 Oppida, belcibes precio. mihi victor Olynthi
 Displicet, atque emptæ, falsis custodibus, urbes,
 Et mixtum sceleri lucrum. quid magne moraris

Iuppiter, his ipsis Fredericum immittere portis?
 Tolli stagna peto: fugiant subducta Deorum,
 Æquora consiliis: excurrant longius amnes:
 Plus urat Titana calor: qua Bomeris ibit,
 Castrorum nunc limes eat; mundique solutis
 Legibus, in celsas assurgant pondera turres,
 Permutetque suas Faunus cum Naiade sedes.
 Plura perorantem placido Saturnius ore,
 Excipit. at voces, aeternaque verba Tonantis
 Implicuere suis Parcarum flamina fusis:

Nec te Breda diu, nec te patiemur inultam,
 Belgica. Cantabrigi libranda potentia regni,
 Sænanusque modus sceptro. diuisa potestas
 Imperii mundo melior. glomerata sub uno
 Plurima Rege ruunt. durat moderata, fatiscit
 Adua maiestas solii. plus numina curant,
 Qui vultu bicere Duces. obnoxia cælo
 Regna putat, quisquis regnorum parte carebit.
 Tu, Dea, pugnacem vixitrix penetrabis in urbem;
 Inveniet virtus veniam. quin præscia Clotho
 Bellorum duplicat lauros, spoliandaque binis
 Urbibus attoniti pallescit regia Mauri.
 Quæ ventura brevi, quæ comprobet exitus orbi,
 Fatorum secreta loquor, licet undique fundat
 Castra Tagus, iunctis Germania tota feratur
 Auxiliis, Rhenus translatus sentiat Istrum,
 Illyricas cieat Romana potentia turmas,
 Undique Barbarici conspirent agmina Drabi,
 Pacatisque domi circum te sæbiat Albis,
 Incassum, regina, tuos remorabitur ausus.
 Vos animis iunctæ, conspirantesque sorores
 In bellum properate, iubet pars ægra labantem,
 Dis inopem. sociate nobis araria curis,
 Armaque communi pro libertate resumptis
 Vertite in Eugeniæ studiis. Iam longius Alpes
 Territat, atque alio lauros molitur in orbe

Dux Ligurum: jam rapta tenet stipendia dives
 Amstelæ. quis tanti flectat moderamina belli,
 Consultant dubii Patres. suspensa potentum
 Consiliis nocet aula sibi, discorsque laborat.
 Tandem lentis veniet Brabantia castris.
 In tibi Lemniacis desudant ara caminis,
 Nec Bigilem Steropes patitur segnescere Bronten.
 Pirant ignibomi folles, incudibus ipse
 Tatonat armorum faber, & fornacibus instans
 Tela tuis aptat ducibus; galeasque globosque,
 Ilaque funereasque faces, tormenta, secures,
 Cutaque laxat & format tibi Mulciber Etnâ.
 In Pavor hostiles frena formidine currus,
 In Labor ingentes operas, Industria moles
 Festina fac stare manu. Bercynthia turrets
 Concute, & impulsis fastigia dejice muris.
 Angula conjunctis concurrant numina votis.
 Dixit: at huic subito tumuerunt pectora motu
 Pugnas, totisque nobum bibit ossibus ignem.
 Nec latuit Mæortis amor. diffunditur ipsos
 Vultus atque ora furor. de casside pendens
 Exit se cristâ magis, conusque refulsit
 Lendior, clypei que micans efferebuit orbis,
 Que genis rubor admissio pallore resedit,
 Massageta veluti cum lactea pocula miscent
 Anguine, vel candens ebur interstinguitur ostro.
 Clibes jam Phæbus equos, annique jubentam
 Exerat ad Geminos, pugnacia sidera, fratres,
 Sua bellanti debebat lumina Tauro:
 Addita cum terris, celerique per oppida gressu
 Etâ cruentatos porrexit gentibus enses,
 Exabitque viam bellis, ac fervida dictis
 Citat Auriacum: Batasum fortissime ductor,
 Quid cessas parere Deo? defensa que patri
 Igna nobis auges studiis? & pectore totum
 Cui Odrysum? tibi vasta potentia Belgii.

Et rerum commissus apex. tibi credita fratris
 Sceptra tui, nostræque potens exercitus ora.
 Iamque tuis crebit Belgarum gloria curis,
 Et Salii cessere Duci. jam fracta feroces
 Submisit tibi Grolla manus. divisit habenas
 Barbaries Eoa suas, domitoque carinis
 Vespere, regales donabit America gazas.
 At majus tibi fata parant, tuus ethera jam mox
 Lambet honos. fraterna armis audacibus ausa.
 Transgredere, & tanto quasitos sanguine fasces,
 Quos pugna, quos mille ducum peperere labores,
 Quos longis hac nostra fides contextuit annis,
 In tuto, Frederice, loca. cadat invida terris
 Sylva meis, pacemque belis non ante pacisci.
 Hanc lauris annecte tuis, his debitus ultor
 Inferiis, Fili, patrios ulciscere manes.
 Reptasti per castra puer, totiesque cruore
 Immaduit prætecta ferox, interque triumphos
 Telaque crebisti juvenis. jam frena capeffens,
 Intrepidus ferri, per prisca exempla tuorum
 Circunfer generosum animum. procede secundis
 Auguriis. regat audaces Bellona curules,
 Disponat mediis miles tentoria campis,
 Belliger annus eat. post tot mea damna neceque
 Plena triumphato redeat vindicta Philippo.
 Hoc pietas polluta rogat, tumulusque Loysæ
 Matris, & infandis Francorum prodita mensis
 Collinia fortuna domus, memoresque meorum
 Mauritii cineres, venerandaque funera Belgis.
 Talibus ille Deæ monitis accensus in hostem
 Tota mente ruit. sed enim momenta laborum,
 Quæ maneant nostras inopina pericula terras,
 Quæ bellum sustentet ope, quæ castra locari
 Sede queant, quæa bellacem spes erigat urbem,
 Expendit, versatque nobis discrimina cepti.
 Succrescit Martis rabies, præsagia laudum

accuunt pugna stimulos, jamq̃be impiger ardet
 densas se ferre acies, & praelia coram
 stentare manu, castris praescribere leges;
 iussis animare tubas, disponere ballos,
 stare praecipites glebis surgentibus undas,
 circumpositos lacerare, ligonibus agros.
 continuo turbata quies; Bataſumque per urbes
 illa tonant, sociaeque cient Maſortia gentes
 rmina, & imbellis votis proſcribitur aſtas.
 conſenere Duces, ſumptiſque inſignibus ale
 cultus rediere ſuos. hi terga fatigant,
 ſpumantis equi fodiunt calcaribus armos;
 hic cataphracta phalanx, equiti tutela, peſtre
 ge coit. pars excuſſa ſe glande tuetur,
 pars tremebunda quatit rigidis haſtilia roſtris.
 hic praet arat amportans ad bella bipennem.
 hic acri mucrone ferit. ſe ferreus ille
 ſe thorace tegit. ſed corpora nudus
 urimus à ſola ſperat virtute trophaum.
 genio conſtant obitus, miſerique feroci
 te cadunt, ferroque mori tam ſimplice dudum
 ſpſicuit. formas damnoſa induſtria lethi
 multiplicat, preciumque ipsis mors capiat ab armis.
 m fundit Groninga viros, Friſusque maniplos
 ſtruit, & patrias abituris commodat iras.
 arſacia venere manus: quaſque armiger excit
 ala, & intonſo gaudentes crine Sicambri,
 &que bibunt Rhenum Bataſi, Chauciq̃ minores,
 quaſque procelloſis in fluctibus, aethere duro,
 ſperat audaces Toxandrum terra cohortes.
 c varios linguis populos, junctosque ſub uno
 incipe Muſa ſile. noſtro notiffima Marti
 bora, conſeniunt, ſpreti à formidine, Galli;
 de Caledonio permixta Britannia Scoto,
 obrogumque acies, immanſuetiq̃be Cheruſci;
 ueque, gravis quondam Sinci, & Germani a laudi

Deficit una sua, nec se hexata probavit,
 Ultima pacato nobiscum militat Albi.
 Hos inter cuneos praeclari sideris instar
 Emicuit Ductoris apex, notusque refulsit
 Auriatus, bellicque moram damnantia mobit
 Pleno castra gradu, nec jam suprema timentem
 Funera neglectam Superis admovent ad urbem.
 Procubat horrendus madidis Gradibus in agris
 Illicet, & tenui secernit stramine cælum.
 Exubias sibi quisque rapit, crescuntque penates
 In numerum, & nullo radiantia tetta pyropo
 Paupertas animosa colit. contemptior alga
 Heroas dominosque capit, nec dispare formâ
 Visitur, aut petulans distinguit limina luxus.
 Aestivum perferre jubar, contendere sueti
 Frigoribus, passim recubant; & paupere mensa
 Placatur non docta fames, fessosque relaxant
 Fabricii Curique dapes, bel qualia ruri
 Fercula disposuit tepido Serranus aratro.
 Iam Rhenus per utrumque latus, jam Mosâ secundu
 Nassobio famalatur aquis, & tergora praebeant
 Pontibus, & fluida transmittunt castra carina.
 Incumbunt subitis sylva. nemorosaeque Tempe,
 Hercyniumque nemus, glomerataque robora Pindi
 Mille natant ratibus. Veluti cum strabera Hellen
 Barbarum, & transtris solidato gurgite Tethys
 Obrigit. claudunt gravida leibalia puppes
 Pondera, & Aëlios lassantia tympana fratres,
 Quaeque ferunt trepidis furibunda incendia testis
 Et totum Maëortis opus. Describitur ingens
 Area, Virtutis spacium fatale, laborum
 Circulus, & claro causas concludit honorum
 Tramite. stat morti times, stat linea sita
 Iugeribus demensa suis, idemque cubile
 Et tumulos trux campus habet: somnique necisque
 Culcitra, semideum bellatorumque palastra,
 Orbis

orbita militiæ, tantis servanda triumphis,
 el nobis, bel, Iberc, tibi latura pudorem,
 prrigitur, celebrisque stupet molimina belli.
 rescunt in cumulum colles, valesque profundas
 equabere jugis. capiunt stagnantia sulcos
 ura, superjectis coeunt castrensia glebis
 lenia, cinguntur tumulis immanibus undæ,
 que undis tumuli. mutat cum Tethye tellus
 lunia, Et antiquis migrant è sedibus amba.
 surgunt elementa, petunt declivia, pendent
 onderibus librata suis. suspensa tenentur,
 que noceant depressa: iterum depressa tenentur,
 que noceant suspensa. fodit, secat, obstruit, aufert,
 axat gnava manus. sursum jactantur arena,
 rdinibusque nobis resident. hic lineæ rectum
 ucit opus, poscunt alibi munimina gyros.
 ic cornuta jacent, Et diro forfice vires
 onduplicant inimica suas: hic currit in orbem
 achina, Phæbææ formam mentita sororis.
 unit tuta metus. quarit prudentia laudem,
 um longè ventura timet, dubiisque movetur
 asibus, Et varias bellorum proficit artes,
 uicquid Et incantis queat evenisse, veretur.
 ittolens apicem mediis urbs ferrea stagnis
 ot circum castella videt, metuendaque tantis
 ingitur excubiis. cernit delubra Deorum,
 acratasque fores, densisque minacia portis
 ulmina, subnixasque jugis ac collibus arces
 allari, atque ipsis indici bella procellis.
 Non jam Romulidum grandes mirabitur ausus
 offeritas, non saba tuas Allesia turres,
 t que Dyrrachium magna cinxere corona,
 Non ditis fatum Capuæ. minus esse putabit
 ama Tyrum, stratumque immensis molibus equor,
 ut quod cum tumida bellum Carthagine gesfit
 cipiades, cedunt Batabo ballante Plataea,
 Massilia

*Massilia bilescit honos. non alta Sagunthos,
 Que commendet, habet. non qui sua viscera Xerxi
 Transadigi permisit Athos, Bastoque recepit
 Equora tota sinu. non duris belliger Hamus
 Perbius Odrysiis. mortales omnia dextra,
 Et nostræ potuere manus. hæc mœnia solos
 Iurabis cinxisse Deos, pattoque potentem
 Descendisse Iovem precio. Cur Dommala turget?
 Subsidunt maria? Et sulcati nasibus agri,
 Naiadumque domus, Et tecta paludibus antra,
 Demersæque patent salles? cur proximus urbi
 Subducit se Mosa magis, quantumque necesse est,
 Infestas castigat aquas? cur militat æther,
 Et conjurati ponunt sua flamina venti?
 Di peragunt incœpta Duci, Et communibus urbem
 Inbadunt studiis. cœlum, mare, sidera, tellus
 Damna sere ream pariter. serbando triumphis
 Henrici laus ista fuit. nec, sincere fratrem
 Hanc etiam, visum Superis. celeberrima laudum
 Argumenta cano, rarique exempla laboris,
 Militiæque graves operas, excussa potentum
 Scrinia Et his raptum pugnans in partibus aurum
 Nempe procul victæ peregrino in littore gaza
 Hic iterum noquere Tago, propriisque Philippus
 Vincitur exubiis. damno est nimis esse potenti,
 Diuitiæque premunt dominum. terraque marique
 In se versa sui fatalia pondera regni
 Sentit, Et exuto tot clades imputat Indo,
 Inxiitæque diu labentia mœnia Sylæ.
 Admiranda loquor. totos Eous Et Æthon
 Absorpsere lacus, Et quæ sub bere Napææ
 Ambrosias labere comas, sese arduus infert,
 Prataque depascit sonipes. quæ sapius æstas
 Imbribus Arctoïis maduit, pluviasque solebat
 Sidere sub nostro tempestateque ciere,
 Ferbuit, Et longo latrantem Sirion æstu,*

rudentesque focos Cancræ, rabidumque Leonis
 men, & Astræ succendit Virginis astrum.
 pendunt exacta senes, nec talibz unquam
 immemorant nobis ibisse caloribus annum.
 c facilis mores, tanto molimine rerum,
 vertit Natura suos. non pocula largè
 audit Hyas, taurique madens in tergore nimbis
 lcyone damno sa fuit; ceu iussa, procellas
 ontinuit, siccaque Ducum jubere labores
 leiades, & Bataeo jam tunc placatus Orion.
 uilicet in cælo rutilans humentia latè
 ngula & imbriferum dstringat Martius ense m,
 t Sidit fluidos Belgarum sparsa per agros
 gmina, & aduersas studio reptare per undas:
 solios clemens fremitus, solitoq; furores,
 ellantique graves populo compefcuit iras.
 Naffobius, dum tuta bagis munimina castris
 spicit, & validis secludi mœnibus hostem,
 gna moBet, dictisq; suos instigat euntes
 alibus: Hesperiam mecum domitura ludentus,
 empus adest. si quid quondam meruistis in armis
 elligero sub fratre, meis præstate parati
 mperitis. uno patriam defendite bello.
 udeat hoc mecum facinus, quem causa ferocem,
 on furor, esse facit. non vili fama paratur
 ulbere. Cantabrics caput insuperabile regni,
 ustriaci jugulum petimus, roburque potentis
 ugenia. Quid so'a queat fiducia ferri,
 ssentate mihi. non vos per frigora brumæ
 enta trabam, gelidique ferent incommoda soles,
 on rigidas calcare nives, cornuque minacem
 xspectare Caprum cupio. Victoria præceps
 oscitur, & nostros passura propinquior enses
 aut ruet in Vestris, aut stabit Sylva lacertis.
 Nec vos, Pannoniam quamvis concusserit omnem,
 tcreat aut Nemetum domitor, vel rector Iberi.

Aggeri-

Aggeribus passim circumballata tuemur
 Castra, superfusos subcios præcinximus illis,
 Et pariter terrâ, pariter defendimur undâ.
 Ite recepturi, Mæbors quam possidet, urbem.
 Hispano collecta manus sibi congrua capiat
 Tempora, conatusque suos & cæpta moratur.
 Credite, suspensus Bataëum jam respicit orbis;
 Regum vota sæbent. spectat ferus Adria longè
 E speculis. dubitat Tamesis, quid Belgica possit,
 Formidat graviora Tagus, plus augurat Ister.
 Mundi cura sumus. nec vobis degener adso
 Ductor. in accessas una penetrabimus undas,
 Ibimus in terræ gremium, cæcosque meatus
 Ingrediar, consors famæ, consorsque malorum.
 Qua miles statione cades, occumbere juxta
 Auriacus poterit. non me discrimina vobis
 Dissimilem casusque dabunt. me pondera rerum
 Distinguent, non ausa, Ducem. quæ iussa probare
 Exequar impavidus. Vestris fortuna periculis
 Equabit, ceu neutra, meum. Si stagna, lacusque
 Si mihi tempestas urbem, si proxima cælo
 Tot castella negant, Superum clementia vittrix
 Cuncta dabit, jungentque meo se fata labori.

Talia ubi peditum turmæ, nunc mixtus equester
 Dicta dedit, studiis animos audacibus implet,
 Accenditque mori promptos, belloque viaque
 Instruit. horrendo strepuerunt classica cantu,
 Et passæ cecinere tubæ. simul impete diro
 Æra crepant. stabant arces, præludia pugna
 Aspera. sic, Libycis tutela penatibus, altis
 Eminuit trux Byrsa jugis. huc omnibus ardor
 Ire per ambages, & longa exorsa viarum
 Circumferre gradum. qualis per viscera terræ
 Fossor in occultos ducat vestigia flexus,
 Obliquatque sinus. Tume per tela, per enses,
 Per cineres, aciesque Ducum, per funera, pugnas,

urum, Bellona, raptæ, & furialia pande,
 elia, suppositoſque caſis penetralibus ignes
 lethi ſecreta aperi. Iam ſanguine ferrum
 ubiuit, grandeſque calent pugnantibus iræ.
 ret in ambiguo Maſors, nec certius in alta
 be quibꝯ dubitat facilem ſe præbeat armis.
 ndimus abſtruſos aditus, Plutonia rumpit
 uſtra labor, ſenſimque truces conſellimus arces.
 gredimur foſſis, dextrâ labâque ſub ipſa
 mus humo. diſrupta ruunt faſtigia flammis,
 reſeras munita fragor, robuſta rebellit,
 mma quatit bellirabies. nec ſegnius inſtat
 rtis Iber, patriasque domos & tecta Deorum
 erit, & nullo ſatiantur vulnere dextra.
 m Siheneli Turnique cadunt. hic Pandaron, ille
 jicit adverſum Bitian, Rhatumque, Abarimque.
 lnerat Ortygium Cæneus, proſternitur Aſtur,
 riceps animi Volſcens. ſi nomina mutes,
 ſpicias illic Troas Rutuloſque feroces
 rmiſcere manus, denſiſque occurrere turmis,
 terâque Heſperiâ defendi Pergama dextrâ:
 ſcultare Phryges, Danaos circumdare muros,
 propius, caſis gemina cuſtodibus arcis,
 rre pedem, ſi quando duces adverſa vocarent,
 o nobis etiam Mneſtheus, acerque Sereſtus
 gnabere: fuit, qui fata extrema ſecutus
 ryalus calidum vomuit de pectore flumen.
 agnanimamqꝫ animam tepidis abſcondit arenis.
 ſe Gubernator, claro de ſanguine Schetti,
 inc etiam patriæ pro libertate locutus
 editur: & ſigili dum proſpicit omnia mente,
 ſpera conſiliis moderans, nec triſtibus impar,
 gnantum furias, atque interballa nocendi,
 ncendique modum laudatis fleſcit habentis.
 aſſoſius, quanquam magnas ſub pectore curas
 erſat, & innumeros pernox ſc fundit in ætus,

Nil lethi mortisque memor, per saxa, per ignes,
 Sulphureosque globos, inter tot busta suorum,
 Semineceque viros, & circumstantia pila,
 Fumantes terrarum aditus & lurida tabo
 Regna subit, gratoque aspersus pulvere belli.
 Non his delicias studiis, non praeferat aula
 Gaudia. quin totus fruitur, dum dissipat hostem.
 Et desperatis transmittit lumina rimis.
 Ille, ubi barbarico libratur machina pulsu,
 Adstat obans, operasque nobis successibus urget.
 Quae sint excubiis, quae sint loca commoda bellis.
 Quam ruat è portis acies: quo robore tuta,
 Praesidioque suis noceat, quot vinea repat
 Passibus, & tragica furialia munia scene
 Vnius sunt cura viri; magnusque decoro
 Militat exemplo ductor. stant praelia fama,
 Nec vitæ numerat spatium, vel supputat annos.
 Cui sua perpetuas despondet gloria lauros,
 Et cælo cognatus honos. quo vivit in orbe
 Celsa potestatum species, hoc iudice pugnat.
 Sic Ducis aspectu cuncta stupere cohortes,
 Amulaque audaci promouit signa Britanno
 Gallia, cum secum junxisse pericula vidit
 Auriacum, tantoque sui stetit obside fati.
 Vt Leo, Marmaricis quem nutriit Africa camp
 Cum subit atra fames, catulis comitantibus, ante
 Exit, in accessos quobis subsidere montes
 Permeat, & lethi contemtor opaca ferarum
 Ipse prior lustrat. patriis animosior ausis
 Erigitur soboles, pradaque ferocius instat.
 Interea aduersum quatiens irata flagellum
 Tisiphone, totis concussis viribus orbis
 Arma movet, Batimque furens Istrumque rece
 Auxilio, traditque truces hostilibus armis
 Reliquias. missis descendit Nervius audax
 Adbaticis, longisque armati Lingones hastis,

quondam fortes Vbii, Tungræque phalanges,
 umbraque qui Morini gaudent durare procellis.
 castris inferre minas, fractoque laborant
 ere vexata dudum succurrere Sylva,
 ruptas animis spirantes grandibus Alpes,
 inus adsultant Vallis. Six classica primos
 cierant sigiles, Bataſſan cum Ductor anhelò
 gentat subbellus equò, lorisque solutis
 tutis quoque frena sua famaqve relaxans
 silio fleëtit pugnam, festinaque cunctis
 ruit arma locis, & quà vocat hostis & usus
 ert cornipedem. quo deficit aggere miles,
 tur auxiliis. hostes Dux inter & urbem
 nat, & à tergo clausos, à fronte lacescit
 petias Regum: distinctaqve cura triumphos
 glomerat Bataſſo. Nec jam cognata feroces
 mina conciliant proceres. nec sanguinis horror
 fobios placare duces, commissaque magnis
 a potest odii. una de stirpe creatos
 rs dirimit, geminosque ingens distare potentes
 sa facit. Sed non Henrici castrà fuere
 orici superanda manu. Tu Dommala testis
 a virum, galeasque, & Martia corpora versas,
 anique dolos, & tantis cladibus emptum
 dis facinus: qvòdque illa poposcerat umbra,
 lta Briaulteos placat tibi vittima manes.
 tituit spes ista Ducem, primusque resedit
 etus. haud aliter, qvàm cum de montibus altis
 rgite præcipiti scopulis illiditur unda,
 que in se violenta redit, spaciisque repulsa
 ribus, hac illac multo mansuetior exit.
 x ubi fulmineis patuere impulsibus arces,
 datumque latus miserande apparuit urbis,
 jam semirutì montes, abulsaque fumant
 enia, & abruptis se nostra ferocia claustris
 ollicuit, rapuitque istam gens amula laudem:

Tum

Tum sic Tisiphone, diris intexta colubris
 Casariam, quassansque faces : Bella alba, resta
 Altera bella Tago. quamvis spes prima fefellit,
 Plus superest. aliis Belgisatiabere pænis,
 Hesperia. entutum aggeribus reboabimus hostem.
 Quod capi, peragetur opus. quid dextera segnis
 In ferrum lethale ruis? paterisque periculum
 Gliscere? quis torpor socii? Phlegethonta movent
 Successus dum summa negant. hoc Filia Regis,
 Hoc Rex ipse jubet. nec nobis altera rector
 Tarpeius mandata dedit. confellere regnum
 Auriaci, atque ipso in gremio consistere terra,
 Consilium est. tacuit, sædosque à fronte cerasit.
 Dum manibus furibunda rapit, projecit in amnem
 Atque ait : Hoc vindicta loco mihi poscitur, illa
 Ite viri. madeat primis insultibus horrens
 Isala, confossosque Duces truncataque membra
 Hauriat. ut dixit, peditum simul advocat alas.
 Ipsa præit, cuneosque equitum transbetat, & ai
 Undique Marsacius immittit finibus ignes.
 Irrupere aquile, & hastis se jactat in agris
 Caesar, & hinc Flebi fluctus, hinc proxima Rheno
 Pannonius lustrat quadrupes, metasq; nocendi
 Prescribi sibi posse dolet, percussa Sicambrum
 Incusat regio, nec custodita superbis
 Fit spoliū ducibus. fugiunt Faunusque, Ceresque
 Et tu cura Pales pecoris; lateque iugenci
 Semineces rulant, & sparsa mapalia tabo
 Spirantes adolent epulas, impleverat urbes
 Terror, & audaces alias inbaserat aulas.
 Famaq; nigrantes agitans formidine pennas
 Vnanimis belli tremefecit murmure gentes.
 At non Nassobii virtus ductoris eodem
 Fracta metu. dubios casus, incertaque rerum,
 Instabilesque vices Martis praeceperat Heros,
 Ne. mora se partes alacrem diffundit in omne

salus, roburque suis. Vicina tuctur
 Edis, pavidis Rhenum circumtonat agris,
 latus munit Vahali. Prudentia solum
 pugnare timet, patriæ nec credita ferro
 rtas, peragit placidè sedata potestas,
 d his inconsulta nequit, rabiemque fatigat
 umspecta quies. post te, Thrasimene, morantem
 damus Fabium, dilataque praelia prosunt.
 ce Belga Deum. medio discrimine rerum
 dant Superi, Disum clementia vittrix
 te bella gerit. cedunt terrorque, pavorque,
 unctis sua forma redit. Vesalia letos
 ituit tibi capta dies. En adspice Versam,
 rihat in speciem fugientis Cantaber hastam.
 mibi qualis abit, quantum mutatus ab illo,
 i venit, ut sumptâ redimat sua tempora mitrâ,
 lebellatis figat tentoria rostris!
 pice, quàm rarâs in pristina regna cohortes
 onitus referat, totos qui insederat amnes
 lite, quàm spoliis Cimbrorum exutus & auro
 is egens abeat, qui voti prodigus ample
 userat urbis opes. turmis truncatus & armis
 da legit retrò vestigia, qui modò plenas
 ollicit campis acies. timet omnia serò,
 i timuit nihil, & nimium secura ruinant
 tra trahunt. quantis, per te, Frederice, tenebris
 imur. tua nos tanta caligine rerum
 adiat toto vigilans industria regno.
 ud secus ac tumidum cum surgere Nerea cernit
 bita, & Aëolis turgescent aquara flabris,
 que ratim subeunt fluctus: ille impiger Arcton
 spicit, & quamam decimis se subtrahat undis
 te notat, fallitque truci ludibria ponti.
 quoque non parvum tantis, Casimire, triumphis
 jungis cumulum. tibi prisca Batabia debet
 ferti spacia ampla soli, transire paratos

Agge-

Aggeribus prohibe's, obiectoque obice sistis
 Barbariem, mordent flubiorum irata catenas
 Agmina, & in sterili damnant jejunia terra.

Stabat adhuc Sylva facies, formasque nocens
 Invenit, & veluti flexus se torquet in omnes
 Anguis, & adversus venientem sibilat hostem,
 Irrequieta furit. generosum suscitatur ignem
 Cana Fides, veterisque jubat fiducia belli
 Magnanimam jam Regis amor, promissaq; magni
 Eugenia subeunt, jurataq; verba Philippo.
 Obsida castra locat, strictos dat euntibus enses,
 Egreditur, vocat ad pugnam, hortamine fortes
 Praebeat, & nusquam timidos expectorat horro-
 Urbis ad Occiduos aditus, cervicibus artibus,
 Planities non magna jacet, nam cetera stagnis
 Fluminibusque natant. hoc totus tramite Ma-
 Sudat, & oppositis acuit certamina Vallis.
 Conciderant arcus, iterum munimina surgunt,
 Protruduntque operas opera. cum cornua frangit
 Lunaris te forma ferit, cum vincitur illa,
 Septa struit transversa labor. superata vetustas
 Desinat Herculeos istis conferre labores.
 Hic iterum se Lerna movet, secundaq; colla
 Parturit, inque dies glebosa repullulat Hydra.
 Repimus armati sensim, metimur honores
 Passibus, & totam non vult se parvula vinci
 Area, multiplicat telus divisa triumphos,
 Annumeratque Duci, circum seges horrida ferit
 Pugnaeque micant dextrae, nec limite longo
 Istibus alternis pugnant. cum vocibus ara
 Permutata volant, atque interballa loquendi
 Excipit armorum rabies, contermina miles
 Tetra locat, geminaq; nocent confinia parti.
 Fatali stat q;sq; loco, nec cedit inuitus,
 Permixtosq; agitant sociatis gressibus armos.
 Vulnera vulneribus redimunt, siervuntq; cadunt

ue fides redeunt mortes. huic sœba cruorem
 bibunt, sanieque horrescit livida cerbix.
 sanguinea generando in corpore grumâ
 micies aspersa rubet. trahit ille labantem,
 puream vomit ille animam. portantur in hastis
 ubi, libratque exanguia corpora miles,
 staque lethiferis querit Libitina cavernis,
 no Thyestæa crudelia fercula mensæ,
 no Lycaonios artus, Busiridis aras,
 no sacra Phrygum, sibi quas placanda poposcit
 urica ferales obitus, furialia Thracum
 ia, Achilleos tumulos. qvò gloria ducis,
 ò rapis heroum sobolem? morituraqve jamjam
 nina? propt quanto meruisti sanguine vinci
 s cognata polo. non te stipendia tantum,
 aalesque anima: sed quas arma serat ardor,
 nempta domuere manus, de botaque laudi
 tora semideum. sed quis fragor intonat aures?
 nè Gigantea congesta cacumina dextra
 eladiqve ruunt? an mœnia subruit urbis
 rs pater? & diris Corybantia flatibus æra
 cutit? alta labant, murosque irata resolvit
 achina, perque domos, tonitry imitata Deorum
 git, & immani turres disrumpit hiatu.
 genus armorum, quo non violentius ullum
 l Phlegethon, vel Lemnos habet. coit ung in orbem,
 iranda sed mole, globus, cui plurima venter
 la capit: latitant permisto sulphure ferri
 ndera, & occultas serbant in funera causas.
 unc ubi serpentis vis imperiosa fabilla
 tigit, obliquo se tollit in aëra motu, (alto
 ammi vomamque trahit caudam: mox lapsus ab
 orrendum sonat, & magno sua viscera nifu
 mpit, & ingenti inbolbit vicina ruinâ.
 uos ubi nocturnos flectens Latonia currus
 dit, & ipsa Deum circum delubra rotari,

Credi-

Creditur attonitis retro cecidisse quadrigis.
 His quoque pugnatum. tandem se vinea fossis
 Ingerit, & cæcis suppositi manibus ignes
 Extremus venere labor. disrupta patescunt
 Oppida, & incertam spondent suprema salutem.

Exitium tunc Sylva timens, cladesque suorum
 Et nudum perfossa latus, postquam irrita Bergi
 Cæpta videt, totamque imis à sedibus urbem,
 Corruere, atque arcta muros indagine cingi,
 Tales sollicito profudit pectore voces:

Quàm nihil imperiis tutum, quàm cuncta velle Belli.
 Quæ steterant, Fortuna procax, Regumq; superbi
 Insultet malefida bonis, debitta docebo.

Illæ ego Brabantum decus inbiolabile regni,
 Quæ bis Mauritium, Mosæ indignante, fugasti,
 Debebor fratri spoliū. quæ Martia sprebi
 Bellorumque minas, subnixæque fraudibus armis
 Inque meos usus agrorum commoda verti,
 Totque mihi populos solo terrore subegi,
 Ludibrium sum, Belgæ, tibi, Vesana potentum,
 Fabula, & infidæ exemplum memorabile sortis.
 Hei mihi quò prisca vires, quò concidit ille,
 Indomita virtutis bonos, trepidatæque dextræ
 Fama mea? quæ trans fluvios spaciōsa vagabar,
 Aggeribus captivæ premor. cui robur in undis
 Omne fuit, jam sicca tremo; solita sique cadent
 Immutant elementa vices. adamantina forti
 Castra jacent superata manu: præcordia fossor
 Ipsa tenet: calco tumulos & busta meorum,
 Quò me cunque feram. stantæ, maxime relictæ
 Promerui pœnas, si parcius imbuat aras
 Religio neglecta mihi; tua fulmina sortem
 Dejiciant, Baabes quàm me servare triumphis
 Opprobrium crudele velis, da secula Pyrrhæ;
 Supplicio leviore fruar. num templa Deosque
 Respicias? æterno fumantes thure penates,

ratumque patrem, sacra tot nomina turbe,
 talesque tuas? num tot mihi culta per annos
 grabit Veneranda Fides? mandataque magni
 esulis, & Roma potero dediscere leges?
 debes mihi Breda mali, vindictaque de me
 de tua petitur. Patrem quoque funere nostro
 diat Auriacus. longi dispendia belli
 a luam, clarisque accedam fortè trophæis
 ima. Quam memini, me, cum tentoria figi
 picerem, & positis hostes consistere signis,
 fuisse Duci! Turres attollite, dixi,
 mensos siccate lacus, adolbite sylvas,
 ite præcípites flubios. imponitis Osse
 ion, excelsam manibus rescinditis athram,
 assum. cunctos obices & vincula rumpam.
 ille patent nobis aditus. penetrabimus illac,
 illac. dabitur meliori perbia cause
 ita, nec sili succumbam Martia sulco.
 Phaëthontæis dicebam Belgica curis
 na regi, & stolidæ committi frena iubente.
 nc & Aloidas geminos super astra negatas
 ectare bias: bimari nunc ludere in Isthmo
 nulidas. cæco raptari turbine, quisquis
 spiret Sylva spoliis, regalibus ibam
 ior auxiliis. suffulsa potentia sceptris,
 gemini Tinnis opes, Isterque Tagusque,
 ldis, & armatis veniens Germania castris,
 diderant animo stimulos. nunc omnia retrò
 sa ruunt; Veniamque simul Vitamque precari
 or, & insise fasces submittere terra.
 u, dedi jam Sylva potes, jam fracta fati cis,
 ttenus inconcussa cadis. flos ille potentæ
 cidis Europe, & Vitam te Marte fateris
 tamen est aliquid, quod te non degener hostis
 cupat. illa tuis restant solatia fati.
 cadu, Auriaci dextrâ cadu. inde, reflexis

*Ad sidorem oculis, insit : Cape, maxime Princeps
Imperii nova jura mei, atque extorta Philippo
Mænia Belgarum eunctis præpone triumphis.*

*His dictis siluere tubæ, pugnaque resedit
Impetus, & positis Mæbors desævit armis.
Verticibus recidunt galeæ, clypei que lacertis ;
Hæstæ jacet, laxant lætæ thoracæ catenæ ;
Non ultra aduersis cervicibus imminet ensis,
Sæbæ vel oppositos lacerat catapulta penates.
Castræ vacant, vereresque abscedunt partibus iræ.
Iam quæter æstivum Phœbe reparaverat orbem,
Radebantque cævas Titania lumina Lances :
Cum leges mansueta capit, Batabogus coactum
Subdit Sylbæ caput. fesso lux præbia Marti,
Laurigerosque cians felix Aurora jugales,
Ingentem nobis consummasere laborem.
Panduntur portæ, Dominisque Potentibus arces
Nassobioque patent. miscet clementia dextras,
Et simulatus amor. torquet sua gaudia cibus,
Dum dolet, & plausus contraria vota sequuntur.
Spectatrix venere cohors, & læta iuventus,
Tardigradique senes ævis ac mœnibus adsunt
Undique. commendant etiam jam bella puella,
Et graditur per tela Venus, studiisque fatetur
Disparibus sua bella geri. non littora quondam
Isthmia, non tantis fremuit concursibus Elis,
Cum celeres Hieronis equos, currusque superet
Gracia, bis tricesque rotas agnosceret Argos.
Omnibus idem ardor, longo quæi tramite currunt,
Gamineos calcare foros, sinuatæque bis
Cessite metiri spatia. hic in milite vultus
Intrepidus gressumque notat. probat ille superba
Molis opus. vastos alii mirantur hiatus
Murorum, nostrique jubant spectacula belli.
O quam lætus adest, quæi nunc illustrior exit
Gentibus, & victor populus quæm consecrat annis.*

Gambis Auriacas semper comitata secures
 aurea bellatrix fuerit, totiesq; triumphos
 domitas urbes clypeis inscripserit aethas;
 hic tamen ante omnes toti fulgentior orbi
 micat. Et victa praefert sua tempora Sylva.
 ad facinus Mars ipse stupet, nec viribus ultra
 victum quibuscumque esse dolet. nunc perbia ferro
 dera, nunc ipsos Superum nutare penates,
 curumque nihil Belga pugnante fatetur.
 rtius haud unquam, nunquam violentius itum-
 latus Hesperiae, simile nec clade ferocem
 egimus Aurorae dominum. fortuna labori
 anuit, ingenio robur, fiducia cauto.
 quam Superis, Frederice places. tibi sidera formas
 piter, Et totus facilem se accommodat aether.
 quam populis, Henrice, places. araria cives
 indimus unanimes. tibi, fortia nomina, Belga
 lintres fregere nemus. tibi mille ruebant
 r subios plena cuneis Et frondibus alni.
 bmersa sedere rates, per stagna, per undas
 imus impavidi. confudimus aequora terris,
 rrasq; aequoribus. Tu, Ductor magne, secundis
 inficis auspiciis bellum, gladioq; coerces
 luxuriem fati. patriis virtutibus addis
 us audacem animum Fratris successibus olim
 arus eras, nunc ipse tuis; Et sanguine parta
 ebra paludatos ambit tibi laurea fasces.
 god gaudent Batavi, Batavis quod secula currant
 urea vicinum Vahalis quod nescit Iberum,
 ostra quod imbellem miretur Belgica Mosam,
 ebet quibusq; tibi. dubiis formidine rebus
 ceptum damnare cades. constantia casum
 isit, Et ancipitem sprebit prudentia lufum.
 ncere num Bredam tanti est? ibi tempora longas
 raxerunt dilata hiemes: hic sincere brumam
 inci penè fuit. partas ibi cessite grandi

Impensa mutamus opes. non stagna lacusque
 Circumfusa nocent Liguri. non virtus ullis
 Vicit, at imbelles jugulos ingloria fregit
 Supplicio, non Marte, fames. Tu fossor in undis
 Munimenta locas, immanique aggere fluctus,
 Neptunumque domas. Tu totos abluis agros
 Æolus; & ventos tempestat esque secundas
 Ad tua iussa vocas. idem Tu miles in ense
 Insurgis; subigisque trucidis Mæortia Sylva
 Robora, dum plenas indulgent horrea messes.
 Certabere diu Superi, quis vinceret illam.
 Certabere Duces: donec decreta Deorum
 Excipis, & cæli dirimis certamina victor.
 Sæpius Alciden stupui, seu stringeret angues
 Trax puer, aut sævi lassaret terga iuveni:
 Sive Cleonæi discerperet ora leonis,
 Subderet Antæum luctu, Stymphalidas arcu.
 Plura tue potuere manus. plus proderit orbi
 Brabantum domitor. soli gravis hydra paludi
 Vixit, in Arcadia partem Eastator abibat
 Sæbus aper, crudi Thrakas Diomedis imago
 Terruit. hæ multis nocuerunt sedibus arces,
 Vna nec hoc monstrum fallis, non una pascēbat
 Insula. per Batavos vicinæque rura Sicambrum
 Ibat, & adversas lacerabat dente Salinas.
 Mersit Scylla rates. sed & hoc: armata Chimæra
 Ignibus ira fuit; vomuere incendia Sylva.
 Bellerophon tu nosse ades. tu densa rotantem
 Brachia Geryonem, raptorisque atria Caci,
 Latrantemque domas, victis custodibus, aulam.
 It gradibus fortuna suis. præludia fame
 Grolla dedit, dites hexerunt nomina gaze
 Latius, admovent grandis Vesalia cælo,
 Ultima pugnantem virtus permiscuit astris.
 Matre nobis, Princeps, titulis. En ardua pennæ
 Ipsa tuos circumfoliat Vittoria currus.

Frena tenet Maiores, agilesque in praelia lentè
 Ducit equos. circum galeas disponit, & enses,
 Scutaque, sanguineaſque leuans Bellona macharas.
 Dextrum Cura latus, laeum Prudentia claudit.
 Stat Labor, attritosque gerit poſt terga ligones.
 At Timor, & validis Formido innexa catenis
 Ponè ſubit, laceratque ſuos crudelius artus
 Labor, & inſanum furis diſcerpit Iberum.
 Una ſalutantum vox eſt. confundimus omnes
 Tota renaſcentis patriæ. clamoribus urbès,
 Compita, rura ſonant. ſtudiis concordibus aula,
 Curia, templa ſæpent. Viſto ſic clarus ab Indo
 Phryſigeris rediit ſubſectus Lyncibus Egean,
 Et debellato domitor Tirynthius orbe.
 Sic Latium, ſic Roma ſuis ſpectabilis olim
 Occurrit Ducibus, tunc cum Capitolia Paulus
 Canderet, & vinctum ſpectarent roſtra Iugurthæ.
 Adſpicias, ut belli Proceres, & in ære micantes
 Adulſent te circum equites? petulanſque ſuperbis
 Paſſibus incedat ſonipes? crebroque peractum
 Inſinitu teſtetur opus? Tibi concrepat arma
 Miles, & in luſus bellorum ſeria vertit.
 Ordine diſcurrit, vibrantur cominus baſte,
 Nunc ſtat tota phalanx, geminis nunc ſciſſa caterbis
 Obſta procedit. fugiunt, iterumque reflexo
 Agmine reſtaurant pugnam. pars altera ſiſtrix
 Militat Auriaco, pars hæc mentitur Iberum.
 Eſt, ubi in excelsis picturatiſque columnis
 Carmina ſuſpendant Bates; ubi picta Leonis
 Adſpectes Batabi clauſo pomæria ſepto.
 Ille cornſcantes adſtricto faſce ſagittas
 Vngue tenet, Bredæque nobis admurmurat iris,
 Et paſſidam cauda perſtringit verberare Lingam.
 Floribus ornantur Satyri, Faunique bicornes
 Exiliunt, neſcit feſtas Galatea coronas,
 Victoremque rudi ſequitur modulamine Phyllis.

*Quæ clipeos nuper calcatis sumserat agris,
 Triptolemo ridente, Ceres, jam pristina rursum
 Rura colit, gladioq̃ue suis occultat aratris.
 At procul æq̃boreis pugnans Neptunus in undis,
 Acrior ad famam, transiris hostilibus instat,
 Atq̃ue omnes Tritona jubet deferre per oras:
 Ire per Hesperium pelagus, terroribus aulam,
 Et Siculos implere Deos: narrare potenti
 Borbonio, Tamesisq̃ue patri: mox longius actum
 Ire per Ionios fluctus, ubi militat acer
 Adria, & Ausonii librat discrimina belli.
 Ibit & Arctoum q̃bi nuncia ferret in orbem,
 Q̃bi fractum erigeret Cimbrum, Sueonumq̃ tiaras
 Et letis Gothicum recrearet vocibus ostrum.*

*Fortunate Ducum, magni, Frederice, parentis
 Gloria, cui titulos frater transcripsit, & enses,
 Induè te patriæ meritis, laurosq̃ triumphans
 Continua, placidam Libertas aurea frontem
 Explicet: Vnanimes societ concordia terras,
 Te monstrante viam: faciles dent rostra secures:
 Sit sacunda domus: patrios exsurgat in ausus
 Filius, & teneri cupiant è casside vultus
 Adspectare tua bellacia mania Sylba.*

TRIUMPHVS

super

4 CAPTA OLINDA,
 Pernambuci urbe, Brasiliæ Metropoli.

Ingenit spes nostræ viam. patuere Philippi
 Imperia, Hesperidumq̃ domus, & Vespere ab ipsa
 Affulsit Batavis lux optatissima terris:
 Quæ, cadunt rutili, se ruunt Hyperionis ignes,
 Belgarum se tollit honos. Ah, ipsa laborat
 Gloria. non unus nobis q̃s oq̃ue sufficit orbis,
 Querimus audaces alium confundere mundos,
 Et procul aduerso disisfos cardine Soles
 Pars mundi tantilla potest. nos vincimus ipsi.

Et causis majora damus, famamq̃e fidemq̃e
 Transcendit nostrum facinus. tu capta parentum
 Successusq̃e patrum veniens miraberis atas.
 Necdum etenim furor Hesperiae, sæviq̃e dolores,
 Et debellata magnis ululatus urbes,
 In fonte q̃e rogi Procerum, flammaq̃e piorum
 Exciderant animis. istis ex ossibus ultor
 Nascitur, & seros acuit vindicta nepotes.
 Concurritur fortuna Tagi, conbellimus arces,
 Vincimus indomitas urbes, spoliavimus ægor,
 Regales partimur opes, abradimus usq̃e
 Austriaci titulis aliquid, sequimurg̃ potentem,
 Quæ præit, Aurora dominum. si terreat Ortum
 Et sua longinq̃e figat vexilla Moluccis;
 Regnamus juxta socii, medioq̃e natamus
 Oceano, jactatq̃e suum Battavia nomen,
 Et bellum Ternata gerit. Si Sole perustus
 Afer, & in Libycas Nigris spatiaturs arenas
 Littoraq̃e & populos victori cedit Ibero:
 Imus in adversum ratibus victoricis hostem,
 Carbasq̃e hac ipsa, defigimus invida gleba,
 Et commune solum nobis, commune profundum
 Credimus, & paribus mercamur sinibus aurum.
 Quæ Persas Arabasq̃e domat, calidoq̃e sub axe
 Ferbida Erythraeis dominatur fluctibus Ormus,
 Objicit arma furor, totoq̃e occurrimus Indo,
 Sinisatur Europa Princeps, Asiaq̃e potentis
 Ebrius imperio rector Plus cogitat ultra,
 Occiduoq̃e infert aquilas & nomina mundo:
 Ponè subit Borea populus, tranquillag̃, sulcans
 Equora pacificis etiam depugnat in undis;
 Aut insentia secat freta, belvicinius Austro
 Invenit, aut nostris Chilen ardere facilis
 Adspicit, aut celsa trepidare palatia Lima,
 Proregumq̃e domos, timidig̃, abstrusa metalli
 Viscera, & immensis turbari Mexica damnis.

Laxat regna sitis lucri. spe militat ista
 Quilibet. utilitas fines metitur honesti.
 Quaque datur, Bataua Mæortia pectora pubis
 Sternunt ense viam. certant fortuna, laborque.
 Alternantque suas ratio atque audacia partes.
 Nunc bellirabes, nunc est prudentia laudi,
 Nunc malè compositos ausus fors ipsa secundat.
 Nunc nocet Oceano Nereus, nunc Æolus Ausiris
 Asperat infestas hiemes, classeque moratur.
 Morbida jam fluidas vexant contagia turres,
 Et languent squallore Duces, irataque membris
 Ignabas Virtus queritur bilescere dextras,
 Nec Marti constare viros. per densa malorum
 Agmina, per varios casus, per saxa, per undas
 Scrutamur, qua parte nocens mortalibus aurum
 Pullulet, & dites designet fama recessus,
 Ac scelerum prudens abdat fomenta Creator.
 En Tartesiaci majestas fulgida sceptri,
 Et Siculus subsedit apex. dispendia rursum
 Et clades Olyssippo suas, damnataque fato
 Occasum Castella dolet. post subruta Sylva
 Mania, & attoniti tot propugnacula Rheni,
 Externo Mars orbe furit. nec terra, nec æquor
 Otia dant, Rex magne, tibi. de votivis omne
 Terrarum pugnis spatium, cunctisque paramus
 Prælia sideribus. spectata, stant littore toto
 Carbasa Belgarum, & peregrinas mordet arcenas
 Anchora. Nassobias exponunt panda cohortes
 Corpora, bellacesque viros penetralibus edunt
 Distenta castris alni. sic ultima mundi
 Discant Auriacas admittere regna secures.
 Et jam Mosapater, jam nunc veius accola Rheni
 Barbaricos totant fluvios, & dissite portu
 Brasiliæ fixere rates. bellator Olindam
 Belga tenet, geminasque rapit pavitantibus arce.
 Pugnant Artioæ Phæbo spectante phalanges,
 Flumin

lumen Hyperboreas bestant ferbentia lintres,
 suetos fugit unda viros, & sanguine nostro
 immanes tinguntur aque. feralis cadauer
 nota procumbit humo. nobis advena, quâ six
 onstiterat tellure, jacet. quin rupibus altis
 ans aliquis, vultus alios agnoscit & ora,
 liraturque suis Batabos considerare terris,
 streperis patrium lituis intendere carmen.
 stant indigetes, & si quos terra recepit,
 el dedit ipsa, Duces. horrent appellere puppes,
 dgentare acies pelago, tormenta parari,
 orbaque Arausiâs impleri tympana bombis,
 t ferro nova regna peti. Nos Sole sub ipso
 ernimus ardentem rapiti Phaëi bonta minari,
 verticibusque inflare rotas. miramur, ut aquis
 enè secet cum nocte diem Latonius horis,
 Tec septemgemi surgant de more Triones.
 Tunc umbras nemorum rectas; nunc ire sinistras
 aspiciamus, tepidasque hiemes, bis jugiter annum
 esse coronari. monstrat Neptunia proles
 nunquam visa prius mutari sidera cœli.
 buribulumque notat, Grajaque aplus tria puppis,
 nque suis variè sinuosum partibus Hydram.
 Huc postquam oppositis classem flexisset ab Afria
 Rector, & ignabum superasset puppibus aquor,
 Mania conspiciens tantis servata triumphis,
 Ad socios tali fertur mox voce locutus;
 O socii, seu me partes rectoris habere,
 seu vobis comitem cupitis, quacunque paratus
 Lege adsum. bellum paribus commune periculis
 Aggre diar; patiarque meis, discrimine nullo,
 Me quoque signari monitis. quam cernitis urbem,
 Credite materiam laudis, fama que perennis
 Argumenta dari. nostris hæc Pergama dextris
 Expugnanda manent. hæc mecum mœnia lætæ
 Scandite, nec tantis desit fiducia captis.

Hoc nuper stetimas mundo, cum turgida gazas
 Edomeret Matanca suas, cum territus Astur
 Argenti sacuas Cuba de littore puppes
 Cerneret, & totos bellaret Belgica montes.
 Hic malè servatam nuper possedimus urbem,
 Hoc arserat rates pelago. præmissa futuri
 Dant exempla fidem. quisquis contemserit hostem
 Iam vicisse putet, quondam Milesia fortes
 Terra tulit. fuerit toties Hispania victrix,
 Iam timet, & quod custodit, stat concolor auro.
 Successus si facia negant, hæc terra sepulchrum
 Præbebit tumulosque viris, vel corpora Triton
 Littoreis subducat aquis. remeare negatum
 Ad veteres Belgæ fines. hic bibere victos
 Prò pudor, hic servire genus miserabile pœnæ.
 Si fugitis, negat unda fugam: si montibus abdi
 Et nemorum cupitis latebris, his barbarus antris
 Iste latet, vivo distendens viscera pastu.
 Nec patitur res nostra moram, per singula lethum
 Impendet momenta. duces excitaque cunctis
 Latè signa locis aderunt, afflataque pauci
 Præscribunt alimenta dies. si bella nequibunt,
 Vincet fœda fames miseros. non horrea nobis,
 Aut fœda Eleusinas collegit America messes.
 Deserimur terrâ, pelago. spes omnis in armis,
 Et virtus sua quemque manet. qui fortiter hostem
 Securus feriet. morti vicinior omnis,
 Qui timet, & lethi causas formido ministrat.
 Hic dimus, hic cunctis patria est. quos struxit Iberus
 Transcribet brevis hora lares. victoria iustis
 Nuncupat heredem titulis. quæ surripit hosti,
 Præmia iusta putat. non hoc raptoris iniqui;
 Militis officium est. veteres migrare colonos
 Bellona lex prisca fuit. fecere Quirites,
 Et clarum genus Eneadum. mihi cana senectus
 Quamvis tela neget validis torquere lacertis,

Primus iter pedes ingrediar. cum dextra fatiscet.
 Pugna bo monitis. O quanta Iuppiter urbis
 Hoc libras momenta die: si numina prosint,
 Tac fati modus in dextra est. Sic Ductor euntes
 incitat, & colles ultra progressus & amnem,
 Ista iterat, patriæque decus, preciumque laboris,
 Spem Batavum miscet dictis. cum nulla furentem.
 Vis tenuit populum, tantoque à principe quisque
 Incaluit, sumsitque animos. Non saxa retardant,
 Non fluvii. cedunt cuneis fugientibus hostes,
 Vincuntur delubra manu, furor efferus instat,
 Urbs capitur, ceduntque alta pugnantibus arces.
 Non aliter quàm cum cæco rex Æolus antro
 Luctantes ventos tempestatesque relaxat
 Ausibus, & clausos tenebroso carcere fratres:
 Solbit, & Ionio patitur sabire profundo.
 Illi indignantes, quæ fors dedit obvia, saxis
 Impingunt rabiem, fluctus ad sidera tollunt,
 Tensaque perculsis discerpunt lintea nautæ.
 At contrà furiis immanibus invidus ardor
 Occupat obsessam Hesperiam. Victoribus urbem.
 Dum nequit, eripuit prædam, fætosque penates:
 Mercibus; & propriis damnans congesta fabillis
 Scrinia, vota Tagi nostrumque intercipit amens
 Libor, & iratis donat sua munera flammis.

Ergo iterum extremis lauros suspendimus oris;
 Rursus obans alibi Belgæ est, & dissita longe
 Imperia ignoto Victor sibi bendicat orbe.
 Cælum a iud Solemque videt; Zoneque rubentis
 Hospes agit peregræ; & quæ flammea dividit axem.
 Linea, cum magna partitur regna Philippo.
 Si propius noceant Morini, ratibusque minintur;
 Et nobis Duynkerka patet: regalis Olinde
 Occiduum hasta mundum prædabitur ora;
 Classibus instabit Siculi rectoris, & auro:
 Hæc raptas servabit opes. hæc regia clavis

*Ditescet regum spoliis, hac altera surget
 Carthago, Hesperiam contra & Tartesia longe
 Ostia. Nassobios currus & Principis arma,
 Hic metuet Hesanius Iber. Iamque oppida Sancti
 Nominibus de vota rapi, tot flumina subdi
 Auguror, & pavidis Platan pallefcere ripis,
 Comp. sci castris lenerum, serbire Managnon,
 Patagonumque domos, & crudo barbari Sittis
 Corpora civili sensim mansuescere cultu,
 Annuaque excelsis extundi sacchara cannis.*

T R O P H Æ V M ARAVSIONENSE;

*Sive in interceptam, ad Scaldis ostia, Hispano-
 rum classem,*

P O E M A T I O N.

*C*ontinuat nostras Superum clementia lauros,
 Rursus victor obat populus; domitisque triu-
 phans

*Hostibus, exuti spoliis exsultat Iberi,
 Et formidatum cernit pallefcere Scaldin,
 Hesperiosque duces; atque infelicis Eliza
 Transra rapi, & toto palames flumine puppes,
 Belligeraeque rates & castra natantia mergi.
 Sic belli Fortuna moras, & longa refarcit
 Otia, cunctantemque diu Victoria cingit
 Auriacum. quae segnis iit, sine motibus, astat,
 Illustri se sine probat, Martique trophaeum
 Figit, & ignavi dispendia corrigit anni.
 Constituimus Morinum terris, tot navibus aquor
 Strabimus, hostiles latè calcabimus agros,
 Terrum jamà populos. timuere potentes,*

quondam dites Brugæ, quin conscia culpa
 s etiam potuit longè Duykerka timere.
 tum cura Deum captis & pronior ather
 fuit, & pulchram Flandrorum vincere gentem
 meritum visum Superis, nunc numine laeso
 Scaldin flexere minas, ubi Martia turres
 lit, & Albanà stat formidabilis arce
 doberpa potens, illic generosa Philippa
 ogenes, regum soboles, jam dedita caelo,
 ec minus & litus Princeps intenta tubisque,
 ales magnanimo profudit pectore voces:
 Illa ego, quam visis toties Fortuna quadrigis
 xit & innumeris auxit Bellona triumphis,
 ue sceptris parere meis deicta coëgi
 ppida, bellacis fregi Maëortia Brede
 ania, & in mediis suspendi signa Sicambrum
 iscribus, per tot subios, urbesque cucurri,
 Flebim Vahalinque casibus thoracibus hausi,
 icta e adam Batabo? vel nunc imbellis habebor
 imina? si solutis fraudata est viribus atas,
 on tamen hac animis est exarmata senectus,
 onsiliiisque animus. heteris mihi flamma iuventæ,
 t belli nova cura subit. non impiger ultra
 ppida Nassobius, me milite, vincet inultus,
 t pariter terrâ, pariter superabimur unda,
 cessit Sylva Duci, cessit Vesalia doctis
 fraudibus, atque alio tristes sub Sole Matance
 reptas doliere rates. accessit Olinda
 adibus, & gemino decessit gloria mundo.
 Non alias adversa magis constrinxit in arctum
 Res Bellona meas, num dedignantibus astris
 Bella gero? num Martis amor plus gliscit in hoste,
 Desiuitque meos? ubi nunc bis effera Ibera
 gentis, & heu, nostra metuenda potentia dextra,
 Et tanta lux prisca domus? num regia nutant
 imperia, & nobis aliquod male numen amicum est?

Non ita Di patrii faciant, manesque meorum,
 Degener ut credar magno prognata parente.
 Filii, & Ausriaca titulis indigna tiara.
 Inus in aduersos hostes; nec deside cura
 Eugenia marcescet honos. hæc induet arma
 Cinctus, preciumque meis Mars sumet ab anni
 Rumpe omnes, Isabella, moras, totque inter & hos
 Et terras, luat illa, suis que tuta procellis,
 Sæuiter hunc belligaudet spectare laborem,
 Et fruitur, secunda mali; consultaque pacis
 Despicit, & nostris nutrit sua commoda damnis.
 Hæc pacem mihi victa dabit. discentque propinq
 Marte fatigata tandem mansuescere gentes,
 Et pacata loqui. VValachrum disbursa Batabis
 Natio, crudeles bellorum leniet iras.
 Hic vos, ô socii, temerata sumite pœnas
 Principis, hic victa pridem depellite Sylba
 Dedecus & tantum gladiis abolete pudorem.
 Cernite. quas circum Tethys colit horrida, terra
 Argumenta ferent laudum. sit queque furoris
 Materies & causa mei. quamcunque tenebo,
 Sentiet una sibi nasci discrimina Berga,
 Bellacesque peti tantis ambagibus urbes.

Sic ait, instigatque Duces, bellique potentes
 Instruit. assurgit Sano Brabantia fastu,
 Et tumidas jactant populi suffragia voces,
 Eventusque notant, & gratum partibus omen.
 Accelerant mandata alii, permissaque sylbis
 Æra sonant. grandes aptantur navibus orni,
 Et totos sorbent nascentis carbasa lucos.
 Spirant bella trabes; & qua dissecta patefcunt:
 Robora, sanguineis ducuntur fila lituris,
 Vel percussa gemunt, cladis præfaga futura.
 Illic murali reboantia corpora pulsu
 Cymba behit, terretque suo trux machina bultu.
 Sulphureas claudens immani ventre fabillas.

te alia ætates capiunt aplustria glandes,
 aque, funereasque faces, thoracas abenos,
 quasunque furor, mensque ingeniosa recentes
 enit exitii causas, formasque nocendi.
 Tentare Duces cernas, milesque cruentum,
 a graditur, sibi signat iter, pugnacia sæbis
 idiom flagrant studiis, & classica votis
 recipiunt, ardentque adversa laceßere regna.
 malis aper, fulgensque Leo, cum tempora circum-
 xuriant rutilantque coma, jamque obvia prensat
 guibus. & cupidis spumant sub dentibus ora;
 tra fugit, pigrosque specus, & monte relicto
 tat in oblata morsus defigere præda.
 rulea tum forte domo, vitreoque cubili
 tulit os pelagi rector, cui plurima mentum
 circum fluidos belaberat alga capillos,
 ue humeris multa surgebat arundine vertex.
 que oculis classem bellatricesque triremes
 dit, & insano captum molimine bellum,
 umiferos alto ructans è gutture fluctus,
 sit, &, En alter Phaëthon jam navigat, inquit,
 male qui rexit patrios auriga jugales,
 conficitur jam nauta rati, quam lata meorum
 æda venit manibus, quam mox besania pœnas
 consulta dat it, dum centum vecta per altum
 emigibus sperat Toxandrum appellere terris,
 t totis junctas animis debellere gentes.
 He clades, Hispanæ, tuas, tumuloque tuorum
 dspecies, hic busta vago circumflua ponto.
 it deploratæ lugebis fata ruina.
 ic fatus levis implebit pectora curis,
 aque funesta jusit primordia pugna.
 Ibat obans animis, bellicque accensus amore
 Naßovia de stirpe aliquis, famæque sitior
 improbus, at tonitas remis audacibus undas
 Fregit, & Oceano puppes fugiente secutus

Tethyos

Tethyos alterna infidas trajecit arenas.
 At contra Auriaco vigiles traducere noctes,
 Explorare Gada, & merfis imponere terris
 Presidium tunc cura fuit. nunc undique fines
 Tutari; nunc arma armis, ratibusque ferociss
 Obiectare rates, & quo vocat usus & unda,
 Neptuno famulante, sequi. dum cominus hostem
 Occupat, & junctis crudeſcunt praelia dextris.
 Tum densa coiere acies, & judice ferro
 Bellantum fortuna stetit. maduere cruore
 Transstra, fori, & fuso rubuerunt sanguine fluctus
 Puppibus incurrunt prora, securaque rostra
 Illidunt lateri. pugnant, sine mente, carina.
 Ponderibusque nocent. fragili sua gloria ligno est.
 Et concussa bibunt multam rimosa paludem.
 Carbasa, & abducto segnes haesere profundo.
 Accendit Bellona viros, ensisque manusque
 Incaluit. Veteres acuit pugnantibus iras
 Libertatis amor. nescit non vincere, quisquis
 Desperat victus veniam. cui triste paratur
 Servitium, fatis potius, quam cesserit hosti.
 Certabere duces, & toto plurima bello
 Emicuit procerum virtus. hic milite puppes
 Instruit, acceleratque rates; qua deficit, urget.
 Hic curbos serbare sinus, hic pandere vela.
 Hic rebocare jubet. peragit prudentia partes,
 Bellatrixque manus. donec ballante corona,
 Et geminis hostile agmen concluditur alis.
 Quid referam? pugna faciem, Syrtesque replet,
 Stragibus, & caeco cumulas gurgite mortes?
 An fluvii restuos aestus? tardasque carinas
 Occultis haesisse Gadis? an flamina iussis
 Conjurata Deum regalem exscindere classem?
 Singula miratur victor. miratur & illud,
 Pro nobis pugnas Deos, pelagusque, polumque,
 Nos fatis, hostemque manu. Ipsos irrita capti

ergitur, armataque acies, reſolutaque tela
 tori nocuere ſuo. Rhamnusia fallax
 corſit, vertitque rotam. premit illa ruentem
 ſua fata ducem, diſperſas diſjicit alnos,
 ſjectaſque fugat. nunquam fluitantia latè
 rgius Artëoos pabere cadaſvera piſces.
 rporibus premitar Scaldis, obſtructaque paſſim
 tia concluſas remorantur fluminis undas,
 e poſſint remeare ſaga. gens nautica, ſati
 adiga, diſtrictis odium mucronibus explet,
 lethum præfert ſpoliis, juguloſque cadentum
 o mercede petit. quotquot furor iſte pepercit,
 etorum ſtrinxère manus. mirabile viſu.
 a cohors noſtris minitans incendia portis,
 attabique alta famulas cerbice repoſcens
 pplex ante pedes, tanti jam neſcia faſtus
 onit ſigna libens. cujus properantia ſero
 la die, tumidaſque minas timuere feroces
 oxandri, ſua ſola fuga, pavidosque rudentes
 eſtinat, exubiasque mari tranſcribit & hoſti.
 ic clabi, tranſenna alibi, ceſſique phaſeli
 emigibus per ſumma natant. hic linteæ ruptis
 unibus inſternunt ſubios. retinacula ſpernit
 nchora, & antennis jactantur ſuppara fractis.
 maſtum portis agmen. pars nuda trabentes
 orpora, pars ſani damnans exorſa laboris,
 ſerſosque Deos. quos ſpes erexerat ingens,
 emiſſa cerbice gemunt. ſpectantur inermes
 Dux, miles, totaſque trahunt ergaſtula turmas.
 Tales Romulei, trepida Carthagine, portus
 in Libyam miſere rates, cum tranſtra ducemque
 uſtris caperet Xantippo ſindice Byrsa.
 Sic credam pugnaſſe Tyrum, cum vaſibus arces
 ingeret, & tumidis juvenis Pellæus in undis
 fluctibus immerſa muros conſelleret urbis.
 Sic Perſam tumuiſſe ferunt, cum ſterneret Hellen.

Sic Persam periisse ferunt, cum parvula magnum
 Regnatorem Asia vixdum subduceret alnus,
 Et vitrix totum sorpisset Gracia Medum.
 Hic q̄bog Thermopylas, hic probidus arcta biarum
 Obsidet Auriacus. Salamis hic altera fauces
 Stringit & exilii Xerxen intercipit albeo.
 Asia ferale Latii reminiscere clades,
 Dic casus Thrasimene tuos. Hos dicite Cannæ
 Ductoris Pœni rabiem. non dispare fato
 Pugnat Iber. captiva, duces & signa tenentur,
 Armag̃e cum sociis, & cum vectore carina.
 Partiri nescit Bataſus. capit omnia victor,
 Materiesq̃e mali multos congesta per annos,
 Deseritur pelago. Martis scelerata suppellex
 Undiq̃e colligitur, cumulataq̃e plaustra metallo
 Aeraque, q̃a Corybas diros fabircabit in usus,
 Et Lemni sudantis opes, Steropisq̃e labores.
 Iam timeas, Brabant, Deos, tot fidere rostris
 Desine, moliriq̃e rates, instare procellis,
 Et superimpositis infernere flumina sylvis.
 V. drix causa Diis placuit. si victa probatur
 Eugenia, causa partes & vindice distant.
 Nostra tamen melior, q̃borum victoria belox
 Auspiciis effecta Dei est. quid classe lacesis,
 Inq̃e suo demens audes exare profundo.
 Indigenas Nerei populos? q̃eis pontus & aquor
 Sunt natale solum, Castor cum fratre Penates,
 Lar Triton, q̃vibus unda sitim castigat, & omnis
 Vita procello, a traducitur Amphitrite.
 Luna quibus pro Sole micat, pro luce tenebra,
 Horridus impavidum flabris exasperat aëum
 Eolus, & gelidae indurant praeordia noctes.
 Terra tua est. laxos aciem dispone per agros,
 Hac belli sit meta tui. sors una Bataſum,
 Neptuno propiore frui, facilesque profundi
 Explorare bias. ista se jactat arena.

ga meus, nostris hæc arca panditur armis.
 documenta damus, quantum Neptunia possit,
 multa manu, soboles. nescis? non longa resolve
 tempora, cum fluidas ultrix Hispania turre
 aderet, & multa Tartessus puppe nataret,
 daque deberet toto ludibria ponto.
 cum Cantabricas bellatrix Horna carinas
 deret, & captus gerneret sua vincula ductor.
 mea, tu raptas vidisti Antberpia puppes,
 m sictrix Vlissinga, tuis sub manibus audax,
 ralem raperet prædam. sebere cadentem
 ratibus ligurem Morini, captasque triremes
 debellati fatalia damna Philippi.
 At Tu, summe Ducum, patria virtutis imago,
 genti nec fratre minor, tutela tuorum,
 ustris Frederice, tuæ præconia terre
 llige, & has leto voces concede poeta.
 rederis fame spatium, laudumque theatrum
 ples Marte tuo. cæli confixa coërcet
 mitibus natura suis. tu sidera transis,
 Superos bellator adis, quæ Persea magnum
 ter & Alciden sidus venerabile fati
 r Sant fata tui. fasto stat terminus orbi,
 on tibi. Romuleos æquant tua bella triumphos,
 ueque tuis semper comes est Victoria castris
 nnuat, & gessit tecum Fortuna pacisci.
 Duce decurrunt nostris felicia rebus
 tempora, signanturque notis sictricibus anni.
 m pater Oceanus, jam flumina vincla trophæum,
 m sicla præbent urbes. cum militat æther,
 issentire casent undæ. cum militat unda,
 xta terra facit. si Ver applaudit amicum,
 partes trahitur placatis mensibus æstas.
 uig, gravis morbos Autumnus parturit, uni
 triaco gravis esse timet, cum cerneret ipse
 caldis Arausiacas undis innare phalanges,

*Pro te, pro Batavis jam tunc oracula fudit,
Fausaque de gemina fremuit tibi carmina ripa
Sis precor assidue felix, Mariique senectam,
Et senis Augusti numerus. sit Belgica concors
Te ductiore. truces terris aperte Philippos.
Cingat saepe tuos bellatrix laurea currus,
Istaque venturi stupeant exempla nepotes.*

T R I V M P H V FEDERATI BELGII,

Super debellatis ad Mosam, ubibus,
VENLOA, STRALA, RVRMVNDA,
TRAJECTO, &c. pluribusque ad
Scaldin victis Castellis.

IT Batabo Fortuna comes, rursusque Potentes
Dat fama Bellona Patres. sub Principe lati
Vincimus, & gaudent sibi successisse triumphi.
Omnis in extremum virtus Maestortia Mosam
Vertitur, & veteres belli vindicta Sicambros
Poscit, & haud unquam nunc gravis incubat urbi.
Talis in Ausonias exitor dum fulminat arces
Hannibal, & Trebia geminant dispendia Cannae
Tot Paxo patuere urbes, totumque ruenti
In praedam cecidit Latium. quin oppida late
Sidonio cernas sub bellatore pacisci.
Ipsa Croton portas, Lacedaemoniumque Tarentum
Et trepidans Atella aperit. nec subdere colla
Sublimem puduit Capuam. se Saturnis, & acer
Brutius, & versis mox dedit Appulus armis.
Stabat Roma stupens, & tanta conscia cladis
Defuit una sibi. nec te, Brabantia, Roma
Dissimilem jam credit Iber. lenta agmina ductas
Degener, & seris ordiris praelia castris,
Dum cataphracta tuos circumdant agmina muro

concussaeque ruunt, concussis urbibus, urbes.
 Sic tibi, sic magna Maiores pater esse locutus.
 titur Eugenia, sic incussasse morantem:
 mea discordi jam numine regna tuentur
 iacus, geminoque graves sub sole Philippi.
 nguit Afrorum domiter, tituli que pudorem
 utiunt Asia domino. quos supputat orbes,
 ter habet, grandisque labat fortuna peculi.
 quobis jam Belga loco. jam Victor ubique est,
 em constat Vicisse domi. jam Vincere spectas,
 que iterum superare domi; quem gloria belli
 ecinxit non una foris. jam puppibus audax
 terat Oceano, Et lituis navalibus æquor
 sonat immensum, formidatumque tridentem
 pto trux nauta rapit. jam flumina stringit
 gibus, attonitoque extorquet littora Scaldi.
 finit intactum Auriacus. non ferrea Sylva
 ænia, Et assuetas sceptris regalibus arces
 domuisse satis. proutis fiducia fati
 currit; quantumque sibi promittit, ab armis
 petrat, Et quavis lauros suspendit arenâ.
 non Virtus, non dextra Ducem, non probida fallit
 dulas, patet ipsa dolo Vesalia, nec se
 tâ nocte tegit. disulso cardine pandit
 austrâ Sinon, portasque potens intercipit astus.
 rates raptæque tibi compendia classis
 rtit in autores, Et per tua currere doctus
 tia, debellat subdus; Et ahenea laxans
 stra; Gigantæ paulatim adremigat urbi.
 stabulis pecorique gravis Massylus in horas
 escit, Et indomito debellat dente ferarum
 ntra leo, semperque robas desumat in iras.
 nius Hesperia cecidit decus. otia Batin,
 mala pugnacem jam damnat inertia gentem.
 non cupit à segni tractari Principe regni
 publica majestas. animo quod deficit, pfi

Deficit

Desicit imperio. quantum virtutibus audit
 Inferior, sit sorte minor. formidine surgunt,
 Ei gliscunt aduersa metu. cum plebe labascit
 Cura patrum, torpetque omnis, ceu femina, rector.
 Non ducis Albani rabiem, tincta que cruore
 Barbarico laudabo manus. laudabimus arma
 Belligerasque manus, Siculo tot reddita regi.
 Oppida, & exutos castris ac manibus hostes.
 Quantus eram, Transalpinum cum duceret agmen
 Farnesius. cumque hisque notis biduicibus annus
 Curreret, & nostros signarent prospera fastos
 Prælia. Cum supplex excussos Belgica fasces,
 Et spectas iterum Morini coluere tiaras.
 Nec te, magne Ligur, tacitum, aut tua sacra sileb
 Fama memor. tu diuiso fera cornua Rheno
 Fregisti, & valida signasti fœdera Bredæ.
 Tu dare Germanis lege, tu cogere Nicrum
 Cunctando poteras, & Caesaris fallere patris
 Teutona. quot mediis Lipara fornacibus ara
 Sudare tibi? subito cum ne scia vinci,
 Placaret sola victorem Ostenda ruinâ.
 At tu sceptrifera Brabantia segnis inuris
 Castellam maculis, æternaque probra potenti
 Admises populo. prisca, hæc torpida, fama
 Disa dees, cladeque, tuas circumspicias excors,
 Militia quondam titulis, procerumque, vigebas
 Consiliis, septumque tua inviolabile terra
 Afferuit dudum Genuas. nunc agra labantes
 Vix clypeos hastasque trahis, laxataque sponte
 Labitur, & tremulo subsidit vertice cassis.
 Non una ratione peris. te plurimus error
 Arguit, & vincitque ream. cur Spinola ductor
 Mittitur Insuavis? quo non felicior alter
 Flectere vel belli poterat vel pacis habenas.
 Scilicet ut tali infelix biduata magistro,
 Ignaro dubioque diu rectore perires.

ulla cur vexat tumidam Gesania Calpen,
 at abricosque dūces? cur fastus libor inanes
 nīscet populis? ut cum sua castra morēbit
 iger Auriacus, ducant consulta moreq̃be
 totam cœlo Eugeniā. succurritur Iſiro,
 pereat Scaldis. defendunt arma Mosellam,
 oſa neglectum maneant discrimina Mosam,
 Batabis cedat detonsa Sicambria signis.
 minor Austriaco, & Romani pondere belli
 ſa tua eſt. ſatis geminæ communibus aulae
 gitis, occiditis ſatis communibus amba.
 cit Cæſar opem. ſed non ut proxima nutent
 eria, & vacuas hoſtis cuſtodibus urbes
 deat. nimium propriâ ſecura ſalutis,
 mna aliena ſabes. ſocios improſida curas,
 nemor ipſa tui. gaudes te perdere demens,
 mmodo cognatis conſtet reſerentia ſceptris.
 in tua dum tacitis ſagrat diſſenſus aula,
 ſoribus gravis ambitio eſt, dum luxus lberas
 bet opes, & noſtra vorant ſtipendia menſa,
 perſeq̃be lebes; incuſſum æraria miles
 licitat, gratisq̃be negat pugnare cohortes.
 u nimium ſacilis laſis diſſidere rebus.
 ertit mox ſcæba fidem, & proſcribit honeſtum
 uperies, dominumq̃be ſuum faſtidit egena,
 c crimen jejuna timet. tunc irrita belli
 ramenta putat, meritis cum præmia deſunt,
 raque bellaces implent ſeſtertia dextras.
 agros hoſtilis eq̃bes, damnataq̃be ſatis
 ra tenet. mediis graſſans exercitus hæret
 ceribus, q̃baſſatque ſacem. ſpumantia circum
 nipedum te fræna ſonant, umbræq̃be minaci
 ſpiſſo totos inbolent pulbere campos,
 decoris monumenta tui. cur arma, diesq̃be
 oſicis, & timida ſeq̃beris compendia vita?
 ſordes ignava domi? ſuccumbit ineremis

Venloa,

*Venloa, nec Martis perfert Rurmunda laborem
 Stralaeque victorem patitur. nunc nobile laget
 Traiectum, bifidamque urbem cinxere corona,
 Ut possis mox tota capi. Tu ingloria pergis
 Spes damnare duas, & deplorata fatiscis.
 Iamque Duces insensa tuos, sperataque longe
 Rhaeticolas ultra Pyreneaosque recessus
 Consilia incusas; alienaque crimina culpas.
 Quod si non alios populo, Regique, tibi que
 Impendes animos; restat ferale trophaeum,
 Quod superest restatque tui. Bruxella timebit,
 Horrebunt Grudii, & concusso cardine regni
 Dedicet veteres Antverpia diæes habenas,
 Mutabunt dominum Brugæ, & languentibus arm.
 Ultimus Auriacos sperabit Nervius enses.
 Hæc metus, hæc Parca, sceptrique volubile pond.
 Subjiciunt animo. Veniet labentibus annis
 Iste dies, nec me incassum monuisse quereris.*

*Hæc ubi pacata Mavors infrenduit atrox
 Eugenie; subit ira Deæ, priscusque recursat
 Gentis honos, grandesque jubent assurgere curæ
 Decrepitam. simul arma capit viresque juventa
 Canities augusta. manu quin ipsa trabalem,
 Hastam intorsit agens, & vertice Brabantino
 Marti signa dedit. subitis Dux adsolat alis,
 Et formidatas aquilas, subductaque Nicro
 Castra trahit, castrisque locat Gonzala propinqu.
 Plurimus admissis sonipes calcaribus ardet,
 Naribus ignescens patulis. quin arba pedestres
 Consterunt cunei. redeunt animique, minaque
 Votaque. disposita ad leges & iussa seberi
 Ordinis incedunt turma, propriisque moventur
 Instaurare bias, tempusque optare nocendi.
 At Batabum ductor stipantibus undique ballis
 Haret & obsessam clarus bellator in urbem
 De tonat, & densis palantem dimoet hostem*

ggeribus, rabiemque jugis immanibus arcet,
 circumfusâ securus militat undâ.
 Non aliter spinas intra reſolutus echinus
 ella gerit. ſel tutâ ſuo fera tigris in antro
 idet oberrantum conamina mille ferarum.
 tantum opus accelerant dextra. ſtat terrea moles,
 ianum qualiſ fuerat labor. ordine longo
 circos glomeratur humus, ſinuataque ſibi
 ſpite præcipiti ſurgunt faſtigia cliſo.
 mbit terra viros. terram ſpaciola coronant
 ngula Naiadum. circumdatur orbibus orbis,
 tanto conſtat bellatrix ſcena paratu.
 Nox erat, & rutilos tenebris inſolberat ignes
 x Phœbum prægreſſa ſoror. ſed languida quâvis,
 on tamen armorum vacuas incedere turmas
 eſſa fuit. truculenta cient inſomnia Batir
 endentemque Tagum. ſtriſtos quin ocyus enſes
 pedit, & violenta moſet certamina pernox.
 ruit in ballos alacer, munimina flammiſ
 mpit, & audaci caſtrenſia mœnia cæpto
 rberat, & ſalido torquens reboantia niſu
 elmina, non una perfundit cade maniplos.
 ec minus inſigilans ſub Dictatore Bataſo
 lgica, tela quatit; nocturnaſque tempora gaudet
 ſerſire ſibi. diſſectis Cantaber armis
 ernitur, & latis expandit corpora campis,
 um curat ſic Belle mori. funeſta ruenti
 ponit Libitina modum, pugnaſque quietem
 perat, & ſola furibundum morte relaxat.
 ſcopulis illiſa ratis, quam nubifer Eurus
 ſat, & immites trudent in littora Cauri,
 angitur, & tumido deſcibit nauſraga ponto.
 llantum pars magna jacet. ſuper ipſa cadentum
 lla premunt greſſus alii, numerumque priorum
 get poſterior. calcant cognata jacentes
 mina, & in cumulum congeſta cadaſera ſurgunt,

M

Nec

*Nec sparsis cecidisse licet, Sic sæpius alas,
 Adversasque acies, vicinaque castra cruentus
 Implicuit furor. at nobis prosperrima lenes
 Prælia confecere Dii, pavidaque phalanges
 Abfcescere retrò, trepidæq; in terga reductos
 Abduxere gradus. ut latus ballibus imis,
 Cum cerbâ venator agit, cursuq; fatigat,
 Illa fugit, silvisque timens sese abdit opacis.
 Tum Gallus, Scotusque ferox, avidumque Britannus
 Asilit in ferrum miles. per vulnèra quisque
 Hostem certa notat. cœuntibus undique telis,
 Occumbunt sine lege duces. mors ipsa triumphus
 Creditur, & præsens commendat gloria lethum.
 In medios ruit irâ globos, seseque periculis
 Ingerit, & nullo gliscens saturata cruore
 Martia laudatis audacia crescit in armis.
 Quippe animis Mavors Deus insidet. acrius urgen-
 Qua pugne bis saba rapit, quem jussus inire
 Quisque locum, victor tenuit, vel corpore textit.
 Dax Iber, ut nullo perrumpi robore ballos
 Sensit, & infauis tentari prælia signis,
 Fluminibus certare parat, bellumque profundo
 Efferus indicit Mose. mortalibus impar
 Aggreditur Gonzala Deos. consternitur unda
 Lintribus, armigerosque exponunt carbasa nauta
 Ipse gubernator tremulos, jam jamque cadentes
 In ripas agit, & rapidum dimittit in amnem
 Nequicquam, flubioque suos immergere tentat.
 Tum nosæ lethi facies & luridus horror
 Obsulit, exanguesque metus, vultusque cruento
 Proxima Mors. adsunt occultis ensibus acres,
 Adversa que manus Batabum, cymbasque carina,
 Et fastidita jam tum telluris amantes,
 Sorpsit Mosa viros. expletaque fluctibus ora
 Hauserunt totum streperis singultibus amnem.
 Textit subsidens fugientum corpora tellus,*

limo defixa pedum vestigia banis
 cessibus elusit. nutans sub cespite putri
 e labat; ripamque natans dum prensitat alter,
 allitur, atque una sese mersere ruina.
 hic alius madidum cupidis amplectitur ulnis,
 mersumque vado generosa morte trucidat.
 os illatus aquis, & multo vulnere fractos
 agit equis medio remeantes gurgite mergi.
 uosque necant unda, dubia ne morte perirent,
 gla super glomerata necant. pariterque sepulchris
 obile precipites donant sub gurgite lymphæ.
 alis erat facies, Trebiam cum Roma lacusque
 erberet, Trasimene, tuos; cum scuta nefastus,
 straque & Ausonias debolberet Allia parmas.
 e suis animosus aquis turgentia membra
 plicuit tam Mosa pater, plenisque tumescens
 rticibus, grandise laxius extulit albeo,
 possit nocuisse magis. sed percitus irâ
 tur, ut innumeris conspergi cadibus undas
 dit, & Hesperio rubicundas sanguine: Mosa
 piam tibi nomen, ait, Trebiamque vocabo,
 dignumque mea posthac decurrere ripa.
 pediam cursus veteres, fontemque recludam,
 o te primum aperis. solbes mihi, perfide, pœnas,
 se fata sinent, per Gallica rura vagantem
 oximus abducat Rhenus. quid saba minaris,
 regnis inimica meis? cur castra recusas
 gia, nec pateris nostras impune phalanges
 vadis, equitemque betas transire reducta
 ne illinc tellure patens? tunc ille senescens
 tollens caput & dictis insensus amaris,
 q quodcumque genus vindictæ reddimus, inquit,
 ddimus Austriaco, toties qbi vinctula nobis
 innoxit, & insontes betuit traducere merces
 Tungros Batavosque. alio me vindice tutam
 cupiunt. nescit Dominos jam Mosa superbos.

Cum Vahali sociamus aquas, cum Principe dextra
 Iungimus. Hesperia non ultra iussa moramur.
 Ut noceam Regi, campis incumbo propinquis,
 Et gremium plus laxo latus. mea terga carinis
 Sternito, quas perdam, non his tua pinus & alni
 Fluminibus, cymbaque natant. nec margine nostris
 Stet sonipes tuus, in viso quicumque ferocem
 Indicat hinnitu Batin, aut horrida prodit
 Stagna Tagi, raptoque juba intexitur auro.
 Iam partes hic Mosa sequor. jam neuter haberi
 Desino, jam dubii titulis exorbar amici.
 Perdere, vel perdi mihi mens. obseffa salutem
 Mœnia, & hæc aliam spondet victoria sortem.

Interea lacrymis miserorum & sanguine passus
 Saxonicus grassator adest, cui lida tabo
 Cassis, terribilique horrebat Gorgone scutum.
 Hic alia cades, alius furor. itur in ictus,
 Et flammis lux sera micat, perterrita Phœbe
 Obstupuit, piceaque tegi caligine cælum
 Indignata, suas studiis mortalibus iras
 Miscuit, & toto defendit robore Belgam.
 Nam simulac lituos Mavors, hastatag, diras
 Inflassent nobis castra tubas, illa acris in hostem
 Pro nobis tum Diba stetit. disiectaque ferro
 Agmina, rapta virum spolia, informesque dicabi
 Exubias, Gradive, tibi. cumulata superstant
 Corpora, truncatosque adversis ensibus enses,
 Et fractas calcans membris spirantibus hastas,
 Sanguinea sibi strage litat. Vestigia retro
 Urgentes sequitur. sed enim languentia gressu
 Arma pedesque negant timidis. Huic heret in altis
 Ad cadem sublata manus, feriensque feritur.
 In mediâ ruit ille fugâ, nec tela fatiscens
 Sustinet, immor sisque cadens superincubat armis
 Confundunt tenebrae cuneos, seque ipsa ficiisim
 Signa premant, errant incerto vulnere dextra,

numero turbâq; nocent. trieterica non hæc
 uenit, Germane, tibi. non orgia Bacchi
 aspicias, & pleno Bacchum spumare falerno,
 ubellem ad sonitum. non hic raptanda suppellex
 occurrit, conjunxque suo viduata marito,
 nocuq; nurus. mediis in cadibus hæres
 ieger, hians, fessusque jaces. nec jam amplius ira
 surgunt. tantum dissentis aëra buccis
 ellis, & exerta lambis tua vulnere lingua.
 te fama stat meta tua, nomenq; flagellat,
 cristam melior miles. circumspice colles,
 mineceque artus & mille cadauera mæstus
 ellige. sic discas Batabos in bella venire,
 pugnare viros. has læso solvimus Albi
 ferias, totidemque nefas ulciscimur umbris.
 Dux Patria, quæquam multo se milite septum
 dit, & Adæaticas circum crebescere turmas,
 non tamen abstinuit cæptis. quin acrius urbi
 stat, & oppositis insert hostilia vallis
 gmina, sulphureasq; domos molitur, & artus
 bruit arba viis, caligantq; profunda
 lluris thalamos, nigri penetralia Ditis
 llicitat, terrasq; ingenti fossor hiatu
 dit, & excelso Vestam confundit Olympo.
 ucia sublati densantur nubila sulcis,
 strident motu Zephyri, dumq; ista reposcit
 leba locum, viros operit, clauditque sepulchro.
 ubi in Etnæo fessus se commobet antro
 celadus, magno resonant vicina boatu,
 piceos ructant concussa cacumina fumos.
 cent Ionis sublimes fluctibus ignes,
 apq; Trinacrios infestunt pondera campos.
 uas ibi tum strages, quas vitrix dextera cades
 diderit, quos flamma viros, quos straverit ensis.
 fastos Bellona refer. tibi cernere coram,
 gladios fibrare datum. Sed fata suorum

*Auriacus tumulo propius tum spectat ab alto,
Iamque animi plenos, jam, fracto robore, & ipsa
Cade fatiscantes, tensis ad sidera palmis,*

*Di, quibus imperium est, inquit, si numina rectores
Vestra pius colui, si me moderante sacerdos
Supplicibus placide populis oracula pandit,
Tot vobis delubra patent, assuesce vocari,
Magne Deus, nostrisq; favens allabere votis.
Non veni patrios ferro populare penates,
Non aris inferre faces, abvertere pacem
Gentibus, & lentis impendere secula bellis.
Libertas asserta mihi est. his q; aritur armis
Certa salus ac vita meis. instamus Ibero,
Et pugnare jugat, ne sit pugnare necesse
Amplius. irarum finem, longiq; furoris
Hic donet Bataëis limes. mihi pareat oro,
Quam coram premimq; quam circumcinximq; urbem
Tu mihi, tu pugna Princeps, tu ritè secundas
Augurium, & vario positum discrimine serbas.
Auspiciis sunt gesta tuis, q; a gestimus ante.
Quod Sylbæ cecidere tuum est, te vindice Grollam
Et Salios superare datum. tu spicula & hastas
Tu gladios pugnanti acuis. tu tempora donas
Commoda, tu sanis ludis conatibus hostem,
Atq; animos aptas armis, armisque cohortes.
Iamq; mihi prono famulari sidera cælo,
Iam terras subviosq; cupis. succurre roganti:
Si mihi Trajectum nolint submittere fata,
Me rape Trajecto. felicior illa ruentis
Sors fuerit, quam mixta meo fortuna pudori.
Armat fama ducem, quæ sitaq; gloria bello,
Pro stimulo est. non hinc victo remeare licebit,
Victori dabitur. mecum tua causa laborat,
Hæc perstat defensa manu. q; militat ensis,
Militat hic idem Superis. hic asserit aras,
Rostra, focos. ipsis regni cum finibus exit*

utior & pietas, & quæ pietate virefcit
 religio. per te patrios explere labores,
 & simili virtute, belim. tibi debeat orbis
 occiduum Hesperiae debellatosque Philippos.
 te, summe pater, mundi quæscunque per oras
 imus, & nullo sub sidere dura timentes,
 Istitio Gades, brumâ vexabimus Istri
 arenesq; Deos, tostisque sub ignibus Indum.
 non erimus patriæ indecores. hoc sanguine Belgas
 indicat Auriacus. Vitam si impendimus hosti,
 vibus asserimus. nostro placet emptæ periclo
 elgica. quæ Regi rapimus jam mœnia blandis
 bdimus imperiis. cupio parere beatos,
 non miseros servire mihi. sub legibus isdem
 bitur, officioq; pari. clementia cunctis
 unuit, & victos ipsi victoribus æquat.
 unc hostes urbemque inter conclusus utrinq;
 ellagero, cingor geminis, & cingimus una.
 inc Tartesiace renovant certamina partes.
 inc æquilas, hinc signa movet contraria Caesar.
 ec arcet marus. hæc objectis rupibus instat.
 as inter titubans errat Victoria curas.
 quid Arausiada, rector supreme, moraris
 erratos portarum obices, & pandere claustra,
 tandem hac ipsa muros diffringere dextrâ?
 Sic superos, sic ille Deos affatus, in atris
 roximus assedit latebris. ubi mœnia miles
 erforat, & tenebras inter tumultosque suorum
 uarit iter. jubat audaces præsentia Turni.
 uos sic alloquitur: Validè incumbite dextris
 socii, hostilem manibus diffundite terram.
 hic domus, hic patria est. hic tectis vivimus uno,
 ortè uno moriemur, ait. hac aula paratur
 it vobis pariterq; mihi. jam pristina sordent
 ltria, & aurato fulgentia tecta pyropo.
 lac secreta placent, his nunc augustius antris

Degitur. hos ipsos sceptris præstare ligones
 Iuro equebidem. has sordes rutilo pensabimus auro.
 Vestraque quisædat jam pulvis corpora, fame
 Argumenta dabit. nos iussis vincimus urbem,
 Vos operis. nos consilio, vos robore saxa
 Frangitis, eruitisque viri, et conbellitis altis
 Sedibus. hæc postrema dies, hæc vespæra laurum
 Nassobio, patriæque feret. sub mœnibus hisce
 Tot nati cecidere Ducum. communia magnis
 Funera funeribus, vestrasque adjungitis umbras
 Heroum tumulis, et sorte occumbitis una.
 Hic simul exequias inter, cineresque rogosque
 Differimus, litisque caput sit parvula terra
 Portio, et exiles acuant certamina sulci.
 Hic partes faciunt glebæ. de pulbere rixa est
 Nobilis. hanc celeri causam decidite ferro.
 Quæ foditis, quicquid foditis, quocunque meatu
 Ibitis, illa via est vite, lucrique, necisque
 Omnibus, illa via est fame bibacis et æbi.
 Hac ubi dicta dedit Princeps Mañortius; omnes
 Vertit in obsessos aciem, totisque fatigat
 Viribus immani donec se mania pandunt
 Verberet et occulta lacerant munimina flammæ.
 Pendent semirutæ turres, laceratæque fractos
 Oppida demulant artus, lapsusque sub uno
 Perbia fulmineo dantur vestigia Marti.
 Ilicet oratum pacem stationibus altis
 Adsunt exanimæ, et fœdera blanda precantur
 Diffusæ crines et apertæ pectora matres.
 It clamor trepidis per propugnacula muris.
 Nec græve Nassobio est, fauli sub lege pacisci,
 Et cives meruisse sibi. mirantur amari,
 Quos ferri damnassee queat male sana libido.
 Ergo ubi ter varium Phœbe reparasset orbem,
 Et Cancricheilas et adusti terga Leonis
 Emensum fuerat Titan; asperrima bello

flexit regina genu, dominosq; Potentes
 nostrum veneratur ebur. Brabantia nudū
 explorat latus, & beluti se indagine cinctam
 aspicit infelix. hic currus, arma, facesque,
 tela, coruscantes clypeos, hastilia, peltas,
 fulmineosq; globos, atq; omnia Martis haberi,
 Nuncia lætitia totum se fama per orbem
 explicat, & sociis mandat noba gaudia terris.
 attabia antè omnes: nibeis quæ vincta q6adrigis,
 quibus Auriaci pugnas signaverat auro
 octa manus, spoliisq; ipsos distinxerat axes,
 principis ad limen behitur, patriaque parenti
 prior assurgit. constans Prudentia curram
 audato temone regit, Formido, Pavorq;
 horans Libor, ferratis terga catenis
 nexi subeunt. generosa Sicambria crines
 argit, & apponi gaudet tot finibus urbes,
 et Mosæ propiore frui. dispendia Scaldis,
 Oxandri sua lucra putant, plenissq; theatris
 suspendunt mediis superatas fluctibus arces.
 inc Frisus Saxo, gens nescia cedere ferro,
 optat se pompæ, & populi suffragia plausu
 colligit, atque alium Alciden, & Thesea magnum
 a Batabo rectore stupet. sed gaudia justus
 affligat dolor, & venerandi funeris horror,
 et manes, Erneste, tui. Quæ proxima Rheno
 d'spectat Chaucos tellus mitrata minores,
 cellæ relegit miracula plurima dextra,
 Nec dispar facinus. quin vinctum compede Mosam
 comparat Euphrati, sortem cum Tigride Rhenum,
 trymona cum Vahali, captamq; remotius urbem
 ersepolin, celsumq; Tyrum aut Chalcedona dicit,
 Cala, quem nuper densis legionibus hostis
 traheret, & lætis grassans spoliaverat agris,
 desperare vetat. mutari fata, Deosque
 iradibumque patrem, nostris qui præsidet oris,

M s

Non

Non uno constare gradu. timuisse fatetur
 Se quod, nunc timidam meliori sorte timeri.
 At Groninga potens tantarum conscia rerum,
 Sic ait: o quam nunc facies mutata meorum est,
 Hoc duce, Romuleo populum qui vindicat ausu.
 Non jam regnanti fasces submittere Elize,
 Aut alibi cupiat demissus Belgæ precari.
 Reddunt amissas vires, & robor a fortes
 Nassovii, & fines ultra statuere trophæum.

Has inter voces aliquis de sanguine Batum
 Ista triumphali fremuit præconia cantu:
 Tu mihi, iu serî, Princeps, virtutibus ævi
 Materiam pandis, fraterna que nomina factis
 Irradias, Frederice, tuis te Sequana Pyrrhum,
 Te Martem jactat Tamesis, te maximus ille,
 Regnator Boreæ, Gothico sublimior ostro,
 Nunc sua per Viadrû, nunc raptans signa per Albim.
 Nunc Istrum, Rhenumq; bibens, nunc ferbida Mæno
 Erena labans, tantorum operum consorte superbit.
 Ingemixos diversa Duces se gloria belli
 Explicat & geminis donat victoribus orbem;
 Quem complent jam Marte duo. Germania duplex
 Militat. Artæoum vocat ad fœdera regem
 Altera, Nassavis se mancipat altera iussis.
 Ambo animis fortes, ambos & classica & inter
 Horrida belligeras aluerunt castra phalanges.
 Ambo coruscantes chypeos, & spicula docti
 Intrepida vibrare manu. pugnaq; bel ipsos
 Immiscere Duces. ambo per signa, per enses
 Reptarunt pueri, & conspersos pulbere vultus
 Deterfere suis patriæ conjuncta saluti
 Ambos causa movet, pressæq; injuria gentis,
 Austriaciq; graves. ambos vindicta parentum.
 Ereptusq; animis Deus & delubra lacessunt.
 Tempus erit, Gustave, tuas cum dicere laudes,
 Sarmaticasque acies, & fractum Tentona totus

Aggre

aggrediar. tunc alipedes in praelia Finnos,
appionasq; tuos, & quos tibi fundit ab altis
verticibus trux Sæbo viros, domitumq; Borussum,
ubellemque canam contusis cornibus Istrum.

Iam mihi Tu salæ, magnum patris incrementum,
esareæ stirpis soboles, cui mascula Cattus
temmata dinumerat, maternaq; nomina grandi
Pollinio, Druidumq; illustri sanguine ducit
ascendi series. Tu nunc spatiosior exi
Famam, fama q; tubam clangoribus imple,
successuque nobis. tibi se bellacia debent
lumina. te Rhenus, te jam generatur obantem.
Iosæ pater cunctasque tuis accommodat urbes
imperii. audit semotus iussa Sicamber,
claudit Eburonum tellus, & amabile Tungri
terre jugum discunt. quæ circum proxima sudant
Aarmora, credibile est totis conatibus uni
pluribus sudare tibi. quin te vincente propinquæ
lanius adspargunt languentia corpora fontes.
Condrusi montes, Romanaq; saxa Namurra
te possunt dominum, plenus tibi Sambre quietas
respondet aquas. pandet sacros Ardenna recessus,
Et totum in pontes franget nemus. atria Phæbiæ
Et Grudias uni submittet Dela Camænas.

Quantum profueris, quas debellaveris arces,
Attonitis aspecta oculis. hic pabula Marti,
Hic ferrum dædona venit. thoracæ ahenos,
Loricæ, galeasq; labor robustaque formant
Brachia. non alibi Lipara est. hic altera Lemnos
Exercet fabros. hac nudus rura Pyramon,
Hac Brontes Steropesque colunt. uberrima belli
Materies illic terræ penetrabilibus altè
Aditur, & solido firmantur regna metallo.
Scipiadæ inter regnatoresque Camillos
Nomen habes. in te Fabios, magnosq; renasci
Cernimus Amilos. surgit tua, Brute, potestas.

Fabriciique fides, & quicquid Claudia gessit
 Gens invisita manu, nunc te spectantur in uno.
 At pater Auriacus, quam latus ab aethere cernit
 His natum vicisse locis, fixisse trophaum,
 Quondam ubi Nassobios trux Alba fefellerat ausus,
 Qua dum composita repetit jam mente beatus,
 Vindicta fruitur, natoque ultore triumphat.
 Te canimus, Dux magne, tuo Parnasia late
 Numine templa, onant. per te, fortissime Ductor,
 Scandimus Aonios colles, & fonte rigamur
 Castalio. quanto satis sublimior Heros
 Tolleris, audaci sequimur. tua praelia cantu.
 Hastenus Oceanum, fluviosque & subdere terras
 Concessim, Frederice, tibi. nunc sidera Virgo,
 Et Trajectensis submittit Lucifer ignes,
 Et cohibet, te Sole, faces. Insignia victor
 Adspice, quidque tibi portendant fata sagaci
 Volbe animo. si plus socio caelestia Phæbo
 Astra valent, hæc Stella tuo moderamine vires
 Diffundet generosa suas. prænuncia regni
 Sidera sunt. hæc ipsa tibi famulantia spondent
 Laxius imperium Patribus. cum sidera nutant,
 Nutant regna aliis. & nunc labentia Regum
 Deterior sors sceptrâ videt, retroque referri
 Hesperiam. majus morbo. Tibi sidera servat
 Iuppiter, & cæli victorem Parte locabit,
 Stellarum cui cedit honos, cui lumina mundi
 Æthereique ruunt radius languentibus ignes.
 Arripe fortunam, conspiranteque verere
 In tua vota Deos. nuper tibi ferbidus arsit
 Cynthus, & madidos exsiccans Sirius agros.
 Nunc pluvie laxum præcludunt hostibus amnem
 Pleiades, atque frequens obstacula parturit imber.
 Obsequitur natura tibi, liteque vicissim
 Componunt elementa suas. auctura verendum
 Sors incerta decus, certa tibi lege ministrat.

annuit ingenium sorti, roburq; secundat
 genium, vigili firmantur robora sensu,
 cunctos matura regit Prudentia casus.
 Non sic, cum domitis rediit Semeleius Indis,
 dorum strepuere lares. non latior olim
 tulit os Tiberis, cum victrix laurea Crassum
 ingeret, aut Persen raperent in vincula Pauli.
 Nonne audis ex plebe sonos, hac verba referri?
 Hic ille Auriacus, quo res moderante reluxit
 Batabis secura salus. hic maximus ille
 antistes patriæ, cui se debere fatetur
 legica, & unanimes decernit lata triumphos.
 Ne duce libertas populis mansuetior exstat,
 non audent peccare mali: non obsuit ulli
 Te bono: nunquam cibi solatia desunt:
 nec licet invidia: non obruit ambitus artes:
 stringit inoffensas vindix Afræa secures:
 luxuriant gates: sua nec mandata Senatus
 contemnit: innocuus constat reverentia templis:
 areaq; Vnanimis decurrunt secula Belgæ.

HENOBERCA CAPTA,

Federatorum Ordinum auspiciis, Duce belli
 Illustrissimo, & Invictis Principe,

FREDERICO HENRICO,
 Arausionensium Principe, &c.

I Eremsus rursus Batabi Belgæq; nec arma
 Omnibus, aut pax alma placet. cupit ille cruen-
 taminei Mæsortis opus; cupit ille serena (tū
 ce cruentatos mutari falcibus enses.
 Annis in ancipiti patria est. pars utraq; donat
 totis verba suis, causasq; interjicit illis.
 Sic Tartessiacæ grandes exaggerat aulæ

Et Siculi rectoris opes; Et mobile cæca
 Ingenium moresque Deæ: quam nesciat uno
 Mars alius constare loco: quam nostra laborent
 Et longo lachryment attrita æaria censu.
 Alter fucata molimina subdola pacis.
 Suppositoſq; timet studiis fallacibus hydros.
 Ne Martem cessare cupit, dum Marte iugamur
 Dum dissentit Iber, dum magnas inter habetur
 Pauper opes; vario regalia castra vagantur
 Principe; dum geminus nobis acciditur Indus.
 Et promissa sibi sperat stipendia miles
 Nequicquam; dum Finus obat, tot mœnibus Iste
 Exiit, cunctisq; ruit victoria campis,
 Ipsaq; prudenti arrident Capitolia Gallo.

At Sigil Auriacus, tanta dum pondera molis
 Vnanimes solbunt Patres; stat certus eundi
 Quo belli fortuna vocat, quo classica totum
 Inhabitant rapiuntq; Ducem; nec fluctuat anceps.
 Quippe animo patrius Sigor incubat. otia nescit
 Mens cognata polo, solers instare labori,
 Successus urgere suos, captare nocendi
 Tempora. Te, heteris domitor fortissime Galli,
 Nasobius virtute refert. se pectore in isto
 Impiger agnoscit Macedo, gentisq; Libysse
 Ductor Agenoreus, quibus ipso à limine Site
 Omnis sub clypeis bellatrix transit ætas.
 Has animas bis major agit. sublimior aura
 Adstat semideos Et rebus nata gerundis
 Pectora, nec claras patitur segnescere mentes.
 Vna triumphatrix animosi gloria lethi
 Accendit vegetatq; duces: non pulbere fessos
 Tardant Phœæ radiis flagrantibus ignes,
 Non rebocant insani in bres, cælig; ruina,
 Non labor aut duris paupertas obbia castris.
 Nil grabe pugnanti est. dicas regnare potentes
 Cum lober, Et aduersis animos opponere fatia.

Ver erat, & rigidam cæli clementia brumam,
 iuserat in Tanain. jam Sol Ledæa tenebat
 dena, bisino subducens lumina Tauro.
 rma capit Bataïdæ pubes, & plena furoris
 eptuni soboles alias exsurgit in iras,
 gentisq; animo repetens lacerata Philippi
 peria, æterna pulsat proscenia fama,
 t precium exatâ gestit conferre triumphis.
 u, q; saba jaces Vbiis contermina priscis
 erca, catenati prædatrix improba Rheni,
 osceris, & forti quondam regnata Quirino
 uriacis audax opponis mœnia castris.
 ant turres, labor Ausonius, celsiq; minantur
 ertice, defendunt terrestres oppida clivi,
 t balida cingunt dorsis immanibus arces.
 flubiis castella natant. prætenditur urbi
 on unum Mæortis opus, densiq; suorum
 ingitur excubiis & crebro fulminat ictu.
 alis in hostilem sublimis Alefia Romam
 oncussa stetit, tales pugnasæ Plataas
 ama fuit, cum Sparta suum circumdaret agmen
 ipitibus. sic Byrsa truces Didonia sallos
 btendit Latio, pugnantem Thala Metellum
 etinuit, Mariumq; ferox munimine Capsæ.
 t contra in bellum terra Bituricus alumni
 bant, nec reditura omnis selecta juventus,
 Due Martem inscribit genti, atq; insignè superbis
 rmat terribiles in regum colla Leones.
 dsunt Battabiæ populi, validusq; Sicamber,
 t Mose potator, & insuperabile bello
 Equoreum genus, & mediis habitator in undis,
 Quicq; Caledonio se durus in æquore labis
 cotus, & indutus gentilia lina Britannus,
 Gallorumq; manus, braccataq; corpora Rheti,
 t procul Hercyniis Germanus missus ab oris.
 tat sonipes, camposq; nobis biuntibus implet.
 Atq;

Atq̃be jubaturum phaleras dissolbit equorum
 Acer eques; nec jam curat substringere loro
 Manantes cervice jubas, & lephippia poscit
 Auratis distincta notis. spumantia frenis
 Ora placent, crudique feris calcaribus armi,
 Et galeæ minitantis apex, & missile telum,
 Et mox abdendi jugulis hostilibus enses.
 Sic Pœnum incesisse putem, cum cincta doleret
 Excelso q̃bondam consurgens colle Saguntus.
 Quam circum Libyæ populi & stipata premeban
 Agmina, & incassum bellax cingebat Iberus,
 Magnanimam claudens sinuatis flexibus urbem.
 Ipsa suis animosa malis, patribusq; Latinis
 Infelix fidei custos, dum signa manusq;
 Expetat socias, siccatas sanguine venas.
 Vrit & aternis arsit victura fabillis.
 Instant audaces Belgæ, fossisq; hiisq;
 Adrepunt taciti. terrarum insolbitur ordo,
 Et mutant elementa vices, dum tramite flexo
 Abdita bellaces sternunt vestigia talpæ.
 Occubere duces ferro, q̃beis præmia belli
 Invidit fati rabies. q̃bæ proxima laudi
 It via, sit leiho propior. fiducia gressum
 Promovet ulterius, perferre facillima mortem,
 Et securæ rogi, quoties audacia pulchris
 Nititur officiis; patriæq; ferocia causam
 Promovet & fines intra pugnatur honesti.
 Audiit insolitum belli sub gurgite murmur
 Rhenus, & attonitum vitreis caput extulit undis
 Illi de summo pendens barba hispida mento
 Horrebat, bisfidog, fluens divisa meatu,
 Canitie veneranda fuit, mox totus agbosis
 Cinctus arundinibus, muscog; resinctus & algæ,
 Ut vidit positis pugnam incrudescere castris,
 Alternog; virum pensari damna cruore,
 Sub pedibus trepidare solum, nigrantibus astræ

rticibus flammisq; tegi, semivsta cadentum,
 rpor a suppositis socios portare lacertis.
 c inter miserranda ducum certamina, Voces
 riaco Patriæque senex infrendit istas:
 Maxime Tariesi domitor, quo Sindice rerum
 sa sibi tandem possit Bellona timere;
 sciant Scipiada, discant producere ballos
 liada Drusiq; meas celebrata per undas
 omina: qua validi fregisti robora Mose,
 os muros subverte manu, portaſq; feroces
 mis rumpe tuis. en propugnacula nutant,
 mſq; omen fecere Dii. locus iste propinquo
 cubat imperio, & toties mea flumina sæbis
 sibus, & fœtas inimica coercuit alnos.
 a per extremos missis prædonibus ibit
 arſacios, vinxitq; tuum pater Isala cibem.
 ruterus hanc Saliq; procul timuere, nec usquam
 r mea securus perrexit rura biator.
 pprecor arma armis. damnant te Berca, ruina
 tores superi. Eultus tibi torſa. cruentos
 umenis obvertit, totamque à sedibus urbem
 onbellit, crebrisq; aperit tua mœnia telis.
 uic agedum succumbe Duci. qua sæpe tot hostes,
 ot circum positas sensisti obſeſſa phalanges,
 nciliare mihi. memini, cum Cantaber illà
 idtor staret humo; memini, cum ſittus Iberus
 ederet. atque iterum captas conscenderet arces
 mpavidus Ligur. in partes nunc scriberis istas,
 unc alias. magnus Ducibus serharis arena,
 nec constas vincenda tibi. possessor in orbem
 omimeat. inque vices alternant numina fasces.
 on equidem Divum titulis cœlestibus horrens
 ugenia tibi Fossa potest præbere salutem.
 asſeſſio pars una patet, qvæ Venloa regis
 edidicit jam jussa sui. latus, ecce, laborat
 ppositum, cessa rotis Hispanæ, minari;

Vici-

Vicinumq; meo confundere flumine flumen,
 Et miscere Deos. isto lusistis in Isthmo
 Incaute mentes, & toti fabula mundo
 Facta est sedulitas intempestiva nocendi.
 Quot longè castella jacent, tumuliq; minaces,
 Et custoditæ profugo jam milite glebæ,
 Accedunt spoliis. fruitur fossore Philippo
 Nassobius, ballosque tenet, quos fecerat alter.
 Iamdudum armatæ gentes & classica regnis
 Insonuere meis. Nemetum diffusa per agros
 Ipsa Palatinis Hispania collibus atrox
 Consedit, fusoque alibi rubuere cruore
 Vangiones. priscis veneranda Moguntia sacris
 Infracti sibi posse Deos & numina sensit.
 At nunc tranquille currunt mansuetius undæ,
 Atque alius passim rerum mihi nascitur ordo.
 Accepit dominum Nicer, & Cantabrica fregit
 Ulrici vexilla manu; Sueonumq; sub armis
 Maurorum cessit sobole, ac reddita Phæbo
 Extorres ad se vocat Heidelbergæ Camænas.
 Tu quoque, qui nobis animos, laurosque, decusque
 Restituis, Frederice, cui Mæortia semper
 In domito vis igne calet, quem fama per altas
 Calicolum sedat sedes, rebusq; secundis
 In solbit Superum favor: hanc quædam cingim; un
 Redde mihi & vitiam reliq; aut ex tæ trophæis.
 Sic tibi pacato decurret flumine Mosa,
 Et Vahalis, mea progenies. sic, hoste remoto,
 Continuas Vbiis Belgarum regna vetustis.
 At vos belligeræ, quibus inter tela globosque
 Contigit oppetere, & pulchra succumbere morte,
 Ite, decus terrarum, animæ; camposq; tenete
 Elysios, placidasq; domos habitate piorum.
 Illic & Decios inter, fortesque Camillos
 Tercentum immixti Fabiis errate, creberque
 Manibus occurret Paulus, conjungite dextras

Militia

Iliadi, & coram magni Philopamenis ora
 Nicias spectate, & quotquot Romae cadentes
 dit, & asserta cibili sanguine Theba.
 r vos nudatis Libertas trahit capillis
 tentat generosa caput. Respublica vestra
 at defensa manus, vestris asserta lacertis
 cumbit tumulis lachrymans, testataq; Dibos
 ondet perpetua flagrantem lampada fama.
 oc aliquis certe patriis projectus ab oris
 otabit cecidisse loco; fixisse trophaeum,
 ter ubi Aecida telo jacet Hector, & alter
 rpedon, ubi tot nostris demersa sub undis
 ctremos repetunt spirantia corpora Catthos,
 ut Flebi sorbentur aquis, vel in aequora tendunt,
 lia qua laxos expendunt ostia fluctus.
 uis vero belli melior fortuna pepercit,
 uide o gentes. belli cognoscite causas,
 ec secleri donate manus. vos commodare recto,
 on lucris posserte fidem. terrore modesto
 angite praecipites animos, animisque morantes
 stigite metus. à clara pauperis umbra
 iscite Fabricii patriam defendere gratis,
 Curii laudare dapes. adversa Sicinni
 ulnere degeneris doceant contemnere pugna
 probrium. vindex fugientes occupat ensis,
 antibus advertit virtus. taciturna probatur,
 ropositique tenax sana est fiducia lingua.
 iscite iustitiam, & strictis insistite iussis
 perisque Ducum. vitis comescite dextras
 ostibus & tuta ne spernite federa pacis.
 spliceat promissor Iber. tunc credite lenem,
 um timet, & facilem nobis, cum succubat armis.
 oc Bataebus sociisque morient, quos legibus aquis
 unxit in abrupta concordia longa catena.
 Vix ea dicta dedit, Rhenus, rigidumq; sub algeo
 bdidit os, cum Berca sui tarrore pericli

Fratia

*Fracta stetit, spectansque opera interrupta, minasque
Murorum ingentes, & collucentia flammis
Oppida, surreptas cæptis audacibus arces,
Hesperiasq; alia nugari parte phalanges;
Annuit Auriaco, & dominos venerata potentes
Nascentem auspiciis felicibus inchoat annum.*

P O E M A T I O N

IN

DVCATVM LIMBURGICVM,
additum Federatorum imperio, annis & Vir-
tute Illustrissimi Principis

FREDERICI HENRICI,
Arausionensium Principis, &c.

Post urbes jam regna ruunt. post oppida totis
Limburgum famulatur agris, & vindice fere
Longius Auriacis radiat sors nostra triumphis.
Vix debellata Mosam mitescere ripa
Vidimus, & valido contundi cornua Tungro,
Ataq; Nassovia confelli Pergama dextra;
Hesperios trepidare duces, Batimque superbum
Credere, quàm præstet querulis Concordia terris;
Vt Bataurum solo felicius ordine Virtus
Pugnet, & Austriacas frangat discordia partes;
Quæque solet dubiis rebus comes ire potentum
Suspiciosa fides, & regum credulus error:

Cum pater Auriacus, (nec enim cessare ruentem
Sisit amor patriæ) tantis successibus acer
Institit, & claras sceptris regalibus arces,
Et formidato titulum subduxit Ibero.
Nos fecit Fortuna Duces. inbadimus armis
Iam Comitibus, jam Regis opes. ut nomine distent,
Imperio Belgæ fascès confundimus uno.

Hactenus unanimi septem biguere Sorores
Et bellum gessere manu. secura sub isto

Libert

bertas stabas numero. Tu magne Sicamber
 tus in aduersum contorto crine Philippum
 rpsisti tua tela ferox; Tuque ultime Rheni
 cola qui gemino spatiosam gurgite Tethyn
 ptunumque bibis, Catthis illisus arenis,
 rebisti mandata Tagi, dominumque potentem,
 on cogis meliora loqui. qui Martius undis
 natat, & patula circumdatur Amphitrite,
 gna per oppositos duxit biltricia mundos
 xander, geminoque potens apparuit Indo.
 gnabere graves Frisii, mitrataque juxta
 pida, sacrorumque satur surrexit in hostem.
 sis, & immitem excusfit cervicibus Albam.
 la pacato junxit sua federa Vidro,
 que eadem potuit debita causa placere
 ultorum, Groninga, tibi. tot sedibus hostes
 scibit, Rex magne, tuos afflicta piorum
 lligio, & spretas lachrymans Respublica leges,
 e bicere manus. istis ductoribus in te
 trices toties acuit Bellona phalanges.
 dsfice, quem nostris sentis frendere Leonem
 ratibus, celsique truce praludere rostris.
 quot tenet exerto glomeratas ungue sagittas,
 oi dominos regnator habet. nunc additur illis
 lter, & octabos poscunt subsellia Patres.
 Crescimus, & parvis diffusa potentia coëptis
 onatus stupet ipsa suos. penè ebria votis
 eficit, & metuit cursus fortuna secundos,
 ffiditque sibi. quò non virtute sagamur?
 quò Patria se tollit honos? an amula Romæ
 pens sumus? & cupiunt aliquid concedere Diti,
 quod sperare vetant? qui pastoralia Tybris
 Aënia, & exiguo surgentes cespite portas
 idit, & angustis didicit subsistere rebus;
 Qui Senonum furias sabique incendia Brenni
 ertulit, ut posset belli, majora mereri;

Crustu-

Crustuminos Vejofq̃be domat, Rutulosq̃be Faliscos
 Addit & Ausonias serpit bellator in urbes,
 Gliscit cura Ducum, totumq̃be Quiritibus orbem
 Latius expandunt Superi, crescensq̃be potestas
 Iura triumphatis voluit præscribere Medis.
 Sic auctæ spes Grajugentim. sic Pella superbam
 Hellada, & augustis junxit Babylona trophæis,
 Thessalaq̃be extremis fremuerunt classica Bactriæ
 Qui primum timidus hædere paludibus, exin
 Sceptra per Adriaci vastissima littora ponti,
 Euganei sudere sinus, Cyprumq̃be Rhodumq̃be
 Et cunas tenere lobis. Nos, nescia frangi,
 Paupertas fecit dominos, & conscia recti
 Memnonios, ultra fines protrusit egestas.
 Igimus & pressi nunc huc, nunc fleximus illuc,
 Atq̃be humiles aliis animos ereximus ausis.
 Non aliter, q̃dàm cum Boreas immanior igni
 Incubat. ille lebes intendit flamine motus,
 Et vicina borat flammisque sequacibus instat.
 Quod deerat, supplevit Iber. libasimus amplas
 Occidui rectoris opes, spatiiq̃be sub artibus
 Assueti regnare, sagi per carula Nerei
 Equora digressi parbas res auximus armis,
 Oceano monstrante viam. nunc, Marte secundo,
 Hic terras, Hispanæ, tuas partimur & urbes.
 Dos regnatricis Mariæ, quæ jure nepotum,
 Cesarea quondam coit sub conjugè, Belgis
 Burgundo genitore satâ, divisa tenetur.
 Scribimur hæredes armis. de solvitur ad nos
 Portio, sed belli studiis. tibi sanguinis ortus
 Continuat tam grande bonum. nos gratia Divi
 Participes Mæorsq̃be facit. tu stemmata patræ
 Tu genus & longo numeras patrimonia censu,
 Nos agros finesque tuos virtute meremur.
 Audi posteritas Batabæ miracula gentis,
 Et facinus, quod sera probes. si Dardana quondam
 Fort

tititer Argolicos remorata est Troja furores,
 c soluit subito Vinci: si longa Sagunthum
 la domant, tardi Mutinam fregere labores,
 lentis cecidit præfracta Numantia castris:
 sso bio pauca donant noba mænia lucas,
 pulchri jus omne soli. Vos oppida Reges
 acite, vos ternis tandem diffringite muros
 sibus. est aliquid Morinûm perrumpere portus,
 t fastidito Bredam cessisse labori.
 ditur hæc nutu regio. stat culmine celso
 x inicta, potens, Capitoli immobile saxum
 ale fuit, vel que suamet fastigia Petra
 rruit. Et quamvis dura se rupe tuetur,
 it bittas mansæta manus. sic Dacia capta
 cessit Trajane tibi, gnarusque sagittæ
 minoris, Drabusque Et torbi barbaræ Sabi
 ns, durata malis. sic summo chara Tonanti
 rrexit Iudæa Tito. Six pulvere campi
 circumfuso fumabant milite colles,
 feriit catapulta domos; mansescere corda
 asimus, Et certæ concedi pignora pacis,
 sidibusque fidem stringi. Tunc ipsi serenos
 mburgum exp. icuit vultus, grandisque fenetla
 ginis os habitumque gerens, bis ora resolbit
 cibis, Auriacumque decens affatur obantem:
 Quos tibi submitto, Princeps inbille, penates,
 sunt, quos præcis junxit Brabantia sceptris,
 morumque minæ forti rapuere Sicambro.
 ra Ducis Caesar dedit, Et prælusibus ire
 blimem soluit titulis. Lotharingica sensi
 peria, Et nostro manans ex ordine primum
 endit diadema Tago. non file capeffis
 omen, in illustres victor transmitteris oras.
 anquam omnis, quicumque tuus decurritur annus
 spiciis, faustum dederit successibus omen,
 qbe tua toties laurus circumdata fronti:

Hæc

Hac tamen ante omnes lux exoptatior, actus
 Irradiat, Frederice, tuos. Tunc clarior orbi
 Flammiferi lucet lampas pulcherrima Phabi,
 Cum cœli suprema tenet, Cancroque paratur
 Solstitium, atque humiles declinant sidera terræ.
 Haud aliter Batabi fidus venerabile regni
 Hac fulges statione magis. quanto altior astris
 Inferor, atque meus brumam glaciemque nivesq;
 Servat apex, nixæque jugis immanibus aëdes:
 Tantum se nostro tua tollit colle potestas
 Celsius, & summa radit fastigia laudis.
 Hic Druidum vicina vides, Gallusque fluentem,
 Stringit lege comam. latus insuperabile caudit
 Iuliacum, Spadæque rigant confinia fontes.
 Ferrea Eburonum soboles viresque animumque
 Subdit, & umbrifera præbent solatia silvæ,
 Ardenna nemus, & viridanti Fannia ludo
 Nobilis, attonitisque adolent altaria Faunis.
 Triptolemus fœtis Cererem profundit aristis,
 Pan obium custos plus me, quam Menala, cura
 Luxuriant passim Satyri, & lasciva Napeæ
 Numina, fontanis turgescent flumina rivis,
 Lata susurrantes saliunt per gramina lymphæ,
 Mobilibusque rigant circum pomaria guttis.
 Hic Bajæ spectis Italis agnosce, locosque
 Fortunatorum nemorum sedesque beatas.
 Me jaculis Dictynna ferox cursuque pererrat,
 Iejunique canes in apricis collibus errant,
 Spesque suas prensant oculis. me Phæidos ales,
 Argoa primum quæ deportata carina est,
 Nutrit, & auritis distinguens tempora plumis,
 Præbet honoratis lectissima fercula mensis.
 Fundunt effossi durissima marmora montes,
 Ut discam quoque dura pati. quæ fabricat ense
 Vena mihi vario currit distincta metallo,
 Et quæ fulgenti distinguat jaspide petrus,

t rubicunda notis tingat flabentibus ara.
 lgi sumen habes. tales tibi Iuppiter agros
 stinat, & sanis totum beat æthera flabris.
 cape consortem, Princeps. en federis adsum
 rs, forsan postrema, tui. dum fata sinebant,
 galem colui Eugeniã. nunc turbine rerum
 odita minus dominum cum milite muto.
 , precor, excelsas habita tranquillior arces;
 be meas violet belli bis effera portas.
 requiem, cibesque tuis amplexibus abde,
 festosque meis propulsa rupibus hostes.
 m tua sum, tutare Deam. servator honesti
 s moderare lares. armis si succubat impar
 s mea, tu rara vincas pietate triumphos.
 bicit, quicumque suos dum perdomat hostes,
 missa se mente domat. Dis proximus ille est,
 i cælo debere putat: qui castra coerces
 ribus & placidis informat moribus urbes.
 am late bellator abis, quoque fama vagatur
 titia fideique tua. non fessa relanguet
 scii virtus. media inter tela facesque
 stigas Martis rabiem. pugnare paratus
 rcere bis, bellicque lebas probitate furorem.
 cipe me, cibesque meos. tibi flumina subdo,
 pidaque & totis famulantia rura secundis.
 Ut dixit, plausum Virgo dedit. inde per omnes
 iditur sonitus colles., Corybantia qualem
 mbala dant, quoties festo Bercyntybia curru
 gehitur, crinemque rotant gaudente Lya
 enades & festo resonat clamore Cytharon.
 cet accensi fundunt noba sulphura campi,
 us omnis rebirescit ager, plus saxa renident,
 eraque insolito distendunt pascua latte.
 uique rigat terras piscoso Vvæsus albeo,
 titia dat signa sue, Mosamque propinquo
 rgius amne bibit, Batabumque audacior arma,

N

Loricæ

*Loricæ galeasq; behit. Sic desinit annus,
Et tanta inbriferi gaudent appendice menses.*

VENVS BRITANNICA

Sive in Nuptias Celsissimi Principis,

D. GVILIELMI,

Arausiorum Principis, &c. Cum Serenissima Principe

D. MARIA,

Senerisimi, Potentissimique Magnæ Britanniz, &c. Regis CAROLI I, Filia Primogenita.

Hunc primum, Guilhelme, mihi concede laborem
Dum Sponsum te ceptra creant, teneraq; jube
Augustos regina Paphi decernit amores;
Amplexusq; tuos & six jam conscia rerum
Oscula, & arsueros flammis regalibus ignes,
Veraque Nassobii suspendit gaudia lecti.
Dat myrtum, sed non thalamis inspargit amanti
Insontesq; Rosas, nulla quæ cuspide ladant;
Malaq; Arausiaca decerpit ab arbore, sed quæ
Ipsa sibi sellent minus immatura videri.
Sic juvenis quondam Cyprin dilexit Adonis,
Cum nondum pharetratus erat, nec tenderet arcum
Nec jaculis scabiret Amor, nec montibus altis
Parvulus attonita premeret vestigia dama,
Diana Fauniq; comes, si pulcher Iulius
Nascitur, & magna servatur pronubus Alba,
Imberbis licet, & nondum custode remoto
In se ventura servaret semina Roma,
Tarpeiosq; patres, tantiq; exordia regni.
Templa patent portaq; Deum, cæliq; sacerdos
Verba præsit juranda Tibi, sed templa Dione
Claudit adhuc, Venerisq; puer; dum mascula tibi
Exspectat matura virum, regalibus infers

deribus promissa thori; das federis arrham,
 conjugique fidem. sed dulcem conjugis usum
 nescit Hymen. blando cuncti sub nomine tecum
 idimus, & Sponsi festiva vocabula latus
 geminat Tamefis verbiſque effeminat aulā.
 non es, quod mox eſſe voles. ſis jure maritus,
 et nondum officiis explēs. tibi rector Iernēs
 onat in uxorem, quæ nondum ducitur uxor.
 ubitur & nondum nupta eſt. tua dicitur eſſe
 tereā, dum Virgo manet. plus lege ligaris,
 uam conſorte thori. necit conſenſus utrumque,
 uos dirimit cortina duos. ſpes nulla cubili eſt,
 quod ſocio nondum igne calet. non lumina præfert,
 on thalamos Hymenæus adit. non Phosphorus Oe-
 ſerit aut veſtros tenebris inboluit amores, (tam
 ſconditq̃e diem. Mariam cum reſpicias, aquā
 ce juſbas; certisq̃e beas Celſiſſimus oſtrum
 illicitis, & ſola tua præludia flammæ
 tendis primique docēs elementa furoris.
 m grandis te Virgo videt, quā bellet adultō
 ſſe loqui, quæ neſcit adhuc. ſuſpirat amanti
 rpora & infirmis veneranda irāſcitur annis
 rginitas. & cur paſſim ſibi tantā paretur
 ena, ſtupet. cunctas jam ſaſtidire puellas
 cipit & ſenſim vultu præferre maritam.
 Magne Heros, toties lauros & prælia ſcripſi
 tris, & armorum tot vitiis mœnibus artes,
 unc ſtratum caſtris Vahalim, nūc compede vinctos
 Moſam Rhenumque Deos, tremefactaq̃ Scaldis
 ttorā diſperſoſque Duces. interritus ibi
 r medias Belgarum acies, foſſasq̃e globosq̃e;
 ballis, ſine cade, ſteti, perrupimus arces.
 m ſatius, ſine fraude, Sinon. mea tympana Phœbi
 rcuſſit furor & tantarum publica rerum
 uncia Muſa fuit. regali incendia claſſi
 pper & Heſperis immiſit puppibꝫ ignem,

*Audaci Maörte pater. tunc buccina facti
 Ingentes cecini Batavum per regna triumphos,
 Et formidatam Aönides mersere Tereſam.
 His alias, Guilielme, faces, nec noxia ſibras
 Fulmina littoribus, nec te grandeſca profundĩ
 Diſa pabet, trepidatq; tuis Nereia flammis
 Filia Nereideſq; Dea. quin aquore in ipſo
 Fluttibus adſpergunt venientem & mollibus unum
 Floribus & verna Tethys totum induit algã.
 Et cantus iterant illos, quos tempore Pelei
 In Thetidis thalamo Amonia cecinere puella,
 Totaque diſina recitaſcit Phtia marita.
 Tum pelago periere rates. tibi ſalſa paratur
 Coniugio deſota ratis. tunc ſanguine Duna
 Irrubuit. nunc Sponſa rubet ſentitq; pudoris
 Auspicia, & teneris naſcens ſe prodit in annis,
 At nondum ſibi notus, amor. tunc montibus altis
 Conſtitit & ſubitis ſtupeſacta Britannia latè
 Ignibus, attonitum gaudens damnaſcit Iberum.
 Nunc eadem, dum tranſtra videt Batavumq; carin.
 Auriacumq; ſuum & Sponſi venientis honorem,
 Plaudit, & optatis diſponi ſidera poſcit
 Sedibus & prono Sponſis præludit Olympo.
 Tunc genitor Regum terror fuit, aſpera belli
 Tempeſtas & turbo maris. nunc mitior audis
 Regis amor Mariaque tue. tunc præmia pugna
 Captivæ ceſſere rates & cognita Bati
 Nomina bellaceſq; viri, miſiſſima nunc te
 Adſpicit & tibi donatur generoſa virago,
 Libertatis amans titulo. neſtiq; marito
 Intemerata cæbet, neq; ſult diſulſa vocari.*

*Princeps digne Inſentutis, capit Anglia ma
 Incrementa Ducis, Sponſiq; in imagine cernit
 Formari non falſa virum. Auguſtiſſime ſurgis
 Majorum ſuigore, tuoq; attingis Adolphos
 Sanguine, Caſareaſq; aquilas, & fulmina belli*

Tassobios, Chalonumq; domos, fortisq; Renati
 temmata, Et inbictos Asia per regna Robertos,
 Valrañosq; patres, Et, Sim Mañortis, Othones.
 Tales bibit Haga tuos, Comitumq; potentum
 cornicibus capis illustris primordia vite,
 et decus hoc inferis cunis, quas horrida Tethys
 illuit Et tumidis ferit implacabilis undis.
 Non lasciva Paphos patria est mollisque Cytheron,
 Non Amathus, non Ida levis Cyprusq; Gnidosque,
 sed Martis domus Et studiis asperrima belli
 terra potens, duos jam dedignata Philippos.
 Hoc nascite fata loco solvere, serenum
 libertas ubi pressa caput ditricibus armis
 extulit Et pulso cibem servabit Ibero.
 adstitit ad cunas Lachesis, prasagaq; dixit:
 arcant Fabium cunabula. totus in illis
 cultibus heret abus. patruiq; hac fronte notatur
 Martia majestas, Et non concussa cadentis
 linii constansq; fides; fiducia patris
 pavidumq; malis pectus. facundia, qualis
 melia genitricis, erit. mens cauta Loysæ.
 in cunas taciturna Rosis conspergit. at illas
 iratur, nescitque parens his federa Regum
 gnari Et Maria portendi vincla Britanna.
 ter tela puer crescit; cinctusque sarisis,
 nocuis adflans rutilos sagittibus enses;
 pressas hostile manu, galeaq; tenellum
 scondis caput Et bellorum exordia tentas.
 E pater juvenum turmas totasq; cohortes
 inscribit, Guilielme, tibi, parilemque juventam
 etor agis, formaq; Ducis pracedis ephēbis.
 pueros inter Thraces propè Strymonis amnem
 E pater Mañors ibat, Rhodopenq; ferocem
 ciit ad pugnas. talis Chironis alumnus
 er Iasonidas bellatoresq; praibit
 ithoos, juvenisq; suo cum Castore Pollux

*Militiæ documenta dedit. sic parvulus olim
 Armabit patrias, sed subridente Philippo,
 Pellæus persæpe manus, vel germen Epiri,
 Imberbesque ferox Macetas. cum victa parenti
 Oripida disruptasque adferrent nuncia portas,
 Successu meliore doles; atque omnia patri
 Cedere, virtutique tua nil grande relinqui,
 Conquereris tecum tacitus, ceu navita fluctus
 Cum secat, & docto moderatur carbasa motu,
 Quæ sedet ad proram soboles, sibi talia credi
 Vellet & annofo jam tunc succurrere patri.
 Nec minus egregiis nascentes dibidis annos
 Artibus, & quantum magnis Sapiëntia robur
 Mentibus, & celsis stimulos heroibus addat,
 Ut formet doctrina Ducem, quæ munia paci,
 Quas gladiis belloque moras, quos suggerat ausus,
 Discis, & exemplis florens grandibus æbum
 Instruis. in cunctis dicat Prudentia seclis
 Fortuna præcepta tua: Pietate probari
 Sceptra, nec hæc unquam magis inconcussa teneri,
 Quam Superum cælique metu: plus surgere gentes
 Sub rectore pio, & domino parere lubentes,
 Cui cura est, parere Deo: tunc omnia quemque
 Ferre, suis postquam constat reverentia sacris,
 Nec quatitur recti tenor, & laudabile regnis
 Iustitiæ Themidisque forum: nec figere leges,
 Quas non ipse facis: populis hæc sola juberi,
 Quæ ratio probitasque jubent: feritatis iniquum
 Nomen & inibi damnari frena tyranni:
 Et faciles potius leges & iussa placere.
 Armis abstinuisse bonos: sed & illa reposci,
 Cum tutis minus esse licet, rabiesque quietis
 Incubat & stricto grassatur barbara ferro.
 Ulterius tunc jura foris differre potentes,
 Cum, nulli possessa, vacant: aliena cabere,
 Communi sed lege frui: civilia cautè*

ebitari odia & tacitis fomenta negari
 infidiis, pacemq; suis prestare serenam.
 Te datos populo reges, & regibus illos;
 officijq; duos jungi: Violenta timeri
 principibus quassamq; ratem: nil fœdus aulis
 discere, adulantum studiis: luxuq; borari
 amensas regnantis opes; deforme, sinistris
 ladicibus irasci, nec frangi mascula duris
 ictora, sed contra fortes audentius ipsis
 fractos se offerre malis, & posse dolores
 undere & ex ipso solatia poscere luctu.
 Hoc etiam didicisse studes; araria fidis
 commisisse viris: his nervis castra valere,
 pugnare tuos: Patrum consulta vereri,
 meliora sequi: magnas in Nestore verti
 operii partes, & consultoris egere
 gnatorem animum; nec tam sibi fidere semper,
 nam fidis Procerum monitis & vocibus aquis.
 prestare Titum, veri Ducis esse; Numamque
 ingere Trajano: nunquam dimittere tristem,
 qui rectoris eget, nec fastidire querentes:
 undere Avaritiam lucrique cupidine ferbo
 ctus, & eximius, crebris hortatibus, usque
 genis aperire viam; precijq; tueri.
 il regale magis, nil convenientius ostro,
 nam servasse fidem, nec solvere federa falso.
 ma grande decus, pulchrumq; jubentibus esse,
 titis revocare gradum, cibiq; praire
 ortales virtute Deos, cum mentis honeste
 loria fax trabecis inter fascesq; refulget.
 Mox antiqua legens, arcanis regna revolvi
 otibus, & tacitis tolli diademata causis
 iraris, summosq; apices & culmina mundi
 ajores calcare lobes & tollere parvos.
 celsam cecidisse Tyrum, cecidisse superbum,
 & has ipsas, quas pristina Semiramis arces

Condidit, & veteres, nudum nunc nomen, Athenas
 Et detestata Ausoniis Carthaginis altæ
 Mœnia & attritam longis Lacedæmona bellis.
 Cum relegis septem subnixam montibus urbem,
 Et nondum nota populis primordia Roma,
 Hanc armis crevisse putas, fortisque Quirini
 Auspiciis totum cessisse nepotibus orbem,
 Et terras alias extremaque nomina Gades.
 Hic tibi cum Bruto patriæ communis amorem
 Esse boles, Curioque probas mensæq; minoris
 Convisas celebres, & qui Dictator aratro
 Poscitur, ingentemque animam reduciq; Camilli
 Signa & honorati victricia rostra Duilli.
 Nil tibi cum Gracchis studii est. in Casare primum
 Dissolvet impietas, hinc regni insana libido,
 Et cæptum Rubicone nefas. Cicerone perempto,
 Despicis Augusti laudes, Capreasque Tiberi,
 Et Caliga scdum facinus Claudique furorem,
 Atque illaudati cades flammæque Neronis.
 Prætexta placuere doli, Vocesque Papyri,
 Scipiadesque patris vindex, immotaque virtus
 Attilii, regemque arcens in flumine Cocles.
 In Græcis quam multa stupe. hinc Thesea clarum.
 Hic Niciam, tibi Sparta gravem; pugnasque feroci
 Eumenis & Sicula validum tellure Dionem.
 In Persa plus regis opes, quam militis arma,
 Et currus falcesque facis. Venerabile Cyri
 Imperium Dariumque colis, rigidumque tribunal
 Cambysis, fratresque magos Xerxemque pererras
 Lector, & à primis hauris oracula Medis.

Omnis ab Assyrio majestas Principe venit
 In populos, primusque suis è sinibus audax
 Exiit, infide feralis victima nuptæ.
 Hac terrent portenta ducem, juvenisque fateris
 Femineæ cruda ausa manus, stimulosque furori
 Subdere, quæ rabidum dementat purpura sexum.

Mox in Belgarum fassos & tempora raptus,
 Batabis quàm pulchra notas: adamabile genti
 te tua, priscis majorum moribus urbes
 gentes & rura regi: Comitumque Ducumque
 gibus adstringi titulos, indultaque nullo
 re rapi: leni flecti praeordia motu:
 usci feritate, & libertatis amori
 eborisse animas, ipsam pro Principe vitam,
 roque focis arisque Deum decernere ferro.
 Omne tibi seclum discenti panditur. atas
 uel libet Aurium format, dignisque regentum
 erit ordinibus, Latiae facundia lingua
 oc ipso docet ore loqui, quo digna locutus
 pinas Crispusque fuit. tibi verba disertus
 ggerit & Druidum Ligeris sermonibus implet,
 Teuto sua sensa aperit, vocisque ministras
 iobis tue. tenera solertia dextra
 gnaces versat gladios, pugnamque capeffit
 gibus, & doctè jocularis ponderat ictus,
 minaque aduersum defixa obvertit in hostem,
 gradibus numeroque ferit leditque, cabetque
 diem, & veris praecedunt ludicra bellis
 alia, & oppositos in imagine sternis Iberos.
 in spumantis equi fodiens calcaribus armos,
 te bolas, Guilielme, Notos, frenoque coerces
 larop & facili ducis per compita flexu.
 c non & foliis acies depingis in ipsis,
 ballos & castra locas, & construis arces,
 qua parte ruant quassatae glandibus urbes,
 qua parte suis tuta stent mœnibus urbes,
 terbas, fragilique mores certamina charta.
 Talibus instructum monitis & Pallade tota,
 ffobiae florem, regina Britannia gentis
 cipe & augustis promissa cubilia tedis
 istra, Mariamque atavis è regibus ortam
 ge Duci, Batabumque tuis annesse tiaris.

Hic locus, hac patria est, quam bellatricis Eliza
 Afferuit jurata fides; metuendaq; Bati
 Femina ab iratis voluit servare Philippis,
 Tutariq; manu. stetit, regnante Stuardo,
 Federibus, regi patri debere fatemur.
 Nunc Caroli socias jungit clementia terras,
 Hoc sponse nobis. tanti velut obside lecti,
 Cum Tamesi loquitur Vahalis, se Mosâ Tuada
 Exhibet & Sabrina suo dat basia Rheno.
 Quos populos junxere rates, commercia, concors
 Religio, propiore ligat Cythereia nexu,
 Et thalamis sult esse pares. præit, ecce, procator
 Auriacus, scribitq; suis sponsalia Belgis,
 Quæ fas quemq; sequi. quæ ambis mare laxius Hagan
 Et pater Oceanus vastis discriminat undis,
 Tranat amor, pelagusq; suis, en, transvolat alis,
 Velatq; distendit, flabris quæ lenibus Hymen,
 Et placido Æoli propellunt turbine fratres.

Viderat Arctois in fluctibus Amphitrite
 Nassebias properare rates, & præscia fati
 Extulit os pelago, & felicibus, inclyte, dixit,
 Auspiciis procede puer. Tibi digna parantur
 Conjugia & regum claro dignate cubili,
 Indue regales animos, & sanguinis alti
 Iam consors, æqua paribus virtutibus illum,
 Augustisq; triplex diffunde nepotibus ostrum.
 Cum summa cæli Titan regione vagatur,
 Cunctaq; sublimi radiosè vertice fundunt
 Sidera, plus meliusq; micant. Tu cætus in altum
 Terrarumq; Diis mixtus, fulgentior exis,
 Spesq; tuas auges, & quæ fortuna Batabis
 Viltrici concepta solo est, te vindice surgit.
 Vix ea fata fuit: cum certior omina Nereus
 Addidit & cladem Hesperia funestaque Bates
 Tempora Tartessoque bices prænunciat augur.
 Ipse ratem trudens facilis per murmura ponti,

tore in Albionis salbam stetit. ilicet omnes
 tonuere caba, sonitumque dedere caberne,
 etaque de pandis strepuere tonitrua passim
 intribus, & festos homuere anfractibus ignes.
 non aliter quam cum Siculus trux Etna caminis
 exa, faces, cineresque procul jaculatur, inhorret
 in acris ingentique tremunt vicina boatu.
 nec placidis strabit Tamesis sua flumina ripis,
 cepitque pius generum, Rutupinaque circum
 enia praesensere Ducem. se fudit in unum
 aglia, & in tanto dissolvit gaudia Sponso.
 am placuit vultus populis, erectaque morum
 mplicitas, pulchrisque innata modestia membris,
 genii rigor & lux circumfusa paterni
 minis Auriacaque jubar venerabile terra.
 lis in Emathias Peleus cum posceret urbes
 thynos immensa neptim, Phthiatica Tempe,
 gibaque domus, Larissaque nobilis, omnis
 feritur late Scyros. cupit obbius ire
 cessalus atque nobos regi gratatur amores.
 licet in Geminis Sol currat & occupet annum,
 sum rura vacant. non fessus taurus aratro
 remit, aut scissis vomer splendescit arenis:
 t nunc curat obes Damon, vel lana Britanno
 gitur, aut coctis fumant fastigia pannis.
 xantur solitis Caroli palatia curis,
 licet aq. dies festiva intervenit Aula,
 gaudet regina parens; sobolisque maritum
 spicit & Patrem paucis expectat arsis.
 x sceptro, quod forte manu sublime tenebat,
 ingit geniale caput. pelagique ratisque
 dia speratae pepulit praesentia Sponse.
 e veretundas inter formosa puellas,
 ng, genas non maturo depicta pudore,
 ria magnificaerberbat splendida palla,
 gineque induta habitus. sed caesia vitam

*Vincula stringebant, demissaque pilea frontem
 Et strophium mites aliquā belabat ocellos.
 Qualis Sicaniā flores lectura per Hyblam
 Inter cœlicolas ibit pulcherrima dîbas
 Persephone, nondum plenis Dea nubilis annis.
 Hanc simul ac cupido conspexit lumine Princeps,
 Hæsit & occultis potuit caluisse favillis.
 Hunc simul ac timido conspexit lumine Virgo
 Regia, plus illum jam tunc potuisset amare,
 Si mollis plus Sponsa foret. tamen arsit & aula
 Vocibus, hoc, quicquid Sponsæ est, se credidit esse
 Et nunc antè aras Superumpia vota sacerdos
 Nuncupat & sacris firmat connubia verbis,
 Agnoscitque Deus thalamos. Tunc Angliā pittan
 Lata trahens humero chlamydem, cui clas̃sis Iber.
 Disjectas pelago puppes, flentemq; Medinam
 Attonitosque Tagi dominos innebit Arachne,
 Pugnacesque Rosas quondam, cum candida rubr
 Oppositis iret studiis; sic ora resolbit:*

*O dilecte Deo Princeps, quem Martia tellus
 Auriaco duri genuit Tritonis ad undas,
 Battasîa columen, proasûm clarissime famâ,
 Cum Maria me junge tibi. tibi nubimus ista in
 Conjuge. nec tantos libor disbellat amantes,
 Nec nisi fera dies. Fidei manus illa tuetur
 (Et simul exertam porrexit in æthera dextram)
 Et regni momenta mei. tu tempore duro
 Huic gladios, Dux, stringe tuos. hic omnia sicit,
 Quid Superûm pro jure stetit, defensor Olympi
 Hæc terras pacatus habet. Belgisq; placebis,
 Belgarum cum sacra probas, & cibibus una
 Afferitur Pietas & mens obnoxia cœlo.
 Quos cibes priuata ligat tua causa, ligabit
 Publica. nec solet hoc Anglus, quod Belle Batabus
 Non solet, aut nolit Batabus, quod mabelit Ang
 Intemerata meis tecum concordia terris*

iſcat & hoc noſtro tollantur in omine tede.
 Tum gravis & ſurgens animis ingentibus, inſit
 ompha Caledonia: mea ſunt, nunc dicta ſorori.
 communis mihi cauſa tua eſt. q̄bi promior ather
 diſſicit haud una munitos Orcaſe Scotos,
 ſi tibi magne faces Ductor, fauſiſq̄be ſecundet
 iuguris promiſſa thori. cum ſecerit atas
 matura virum, & poteris riſiſſe cubili,
 aſcatur vobis, expers formidinis, alter
 auritus, q̄bem tunc Morinus vel territa Calpe
 orreat, & cuius metuant incerdia Gades,
 aq̄be nunc Oriens Titan, nunc Veſper adoret.
 e per Occiduos fluctus, in Mexica puppes
 pida vel ditem mittat ſua carbaſa Cuſcum,
 riſeramq, Peru. vel Scotica praterbeſtus
 tiora ſemotos undis glacialibus Indos
 erant & extremos hoc tangat tramite Sinas.
 tere à veri creſcant ambobus amores.
 ſperata prius feſtinet lumina vobis
 ſperus aurataq̄be Venus qua praſidet aule.
 ta ſabens vobis Tethys mea ſcripta corallis
 titit, & aſſiduam belli mea regna miniſtrant
 ateriem, noſtroq̄be tuis dant robora caſtris
 ſilite. q̄bām cupiat veſtro frondosa Caledon
 elicias conferre thoro. q̄bām Grampius optet
 onos ferre lacus & totos piſcibus amnes
 rgere. Vos gelida procul amplectuntur Ebuda,
 juſenes nuptis extendunt Hebrides annos.
 Tertia tunc cœpit fari regalis Ierne,
 ſons una mali, triſtiſq̄be ignara Veneni:
 bite, ait, grandes animæ, & q̄bæ gratia Diſum
 e beat, irradiet veſtras uberrima terras.
 t cœlum ſine labe calens, ſine frigore duro
 uma tepens. tellus ſe luxuriantibus herbis
 plicet, & cunctis abſcedant toxica Belgis.
 aſcere progenies, quam ſe Fredericus in unam

Transfundat totum genitor. Tunc altera spes est,
 Vincti alias iterum Sylvas & mœnia posse,
 Occiduasq; alibi Auriacis heroibus urbes,
 Memnoniasq; patere domos. Vehet illius arma
 Taprobane, dītesq; agnoscent signa Molucca,
 Nassobiumq; suis Mariamq; inscribet in oris
 Indus & accipient hæc ipsa vocabula labæ
 Nos cygnos æquilasq; damq; ceu sympola celsæ
 Sortis, & infestis largimur fercula mensis,
 Atque ipsam pro dote Palem. fontesq; lacusq;
 Fundunt Principibus latices; & Duris & acer
 Ausuba Liberiusque senex certansque Boando
 Argida, vos placidas bellēt bellare per undas,
 Charaq; postremus venerari nomina Senus.

Finierant. tunc insolitis sua brachia miscent
 Nexib; & digitis ter conscia numina signant,
 Ter manibus quatiunt tedas, fixasq; coronis
 Concussere Rosas, permixtaq; lilia matris
 Reginæ nituere magis, ter purpura coccum
 Quæq; bibit, micuit rutilum sub crinib; aurū,
 Et melior triplici majestas addita regno est.

Nuncia conjugii celeri jam fama volatu
 Ibit in oppositum Tamesi trans æq; ora Belgam,
 Victoremq; diu populum. clamoribus urbes
 Patritiis resonant. gavisaq; Curia lites
 Abrumpit, nescitq; reos. sua munia differt
 Cibis & æthereis implet delubra sacerdos
 Officiis & grata Deo præconia solbit,
 Tantarumq; pins causas & semina rerum,
 Altius arcescit. Maria vox blandula cunctis
 Ore natat. Maria placet appellatio cunctis
 Matribus. haud alio signantur nomine partu.
 Guilielmi Mariaq; levi depicta tabella
 Ora gerunt. hæc in thalamis spectacula prostant.
 Illa domos species, hæc atria, tecta, columnas.
 Hæc & Arausiacos decorat pictura penates.

nesciet Regum soboles, cum littore nostro
 bit & in Batava ponet vestigia terra,
 argent illi Vnanimis ex ordine septem
 clauduntq; Dea, valida quæ spicula claudunt
 cordes septena manu. quas vindice ferro
 erit Auriacus solique opponit Ibero.
 Ultima, quæ patriam excellens Hollandia Sponsa,
 lucis primum genitrix indulgit honorem,
 c dixisse cupit: Batavum celsissime gentis,
 cta mihi faciles Superi & quæcunq; poposcî
 cessere. meis Patris cunabula Delphis,
 puerum, complexa sui cum sanguine dirò
 geret afflicta, latro temerarius aulam,
 q; expers tutoris eram. Tu nasceris infans
 remio venerande meo, te fovimus ulnis,
 mibi spes generis dudum bellig; fuisti,
 q; nunc super-es. sed quam mihi sidera rident,
 od tuus à Regum jam crescat sanguine sanguis,
 od pulchro Mariæ speretur germine germen,
 od soboli speretur abus, quæm Gallica fratrem
 pra vocant; patrum quod fortis Cimbria regē
 t tibi, quod Medicea suam clarissima neptim
 cet; illa trium mater celeberrima Regum;
 od te sponsa colat, magnis hinc cincta Britannis,
 le Caledoniis; quod trux mansuescat Iberna
 soceri mandata tui. Quò te ardua raptat
 ssosia lux prisca domus virtusq; tuorum,
 ti cura behit. Fortunatissime, si me
 nupte dare dona tua: concordia Belgæ,
 q; Fides Batavum & gentis cultura Stuartæ,
 sequiisq; studens animus promittitur uni.
 n peregrina mihi, poterit mihi nata vocari.
 pungam patriæ titulos & jura cubili,
 uæq; Britannia fuit, fas est jam dicere Belgam.
 iaci thorus est. patriam si vendicat ille
 stasiam, tu Sponsa tuo cum Principe mta
 Nomi-

Nominaque & populos. & dum serbaris amor,
 Serbaris quodq; tota meo. dulcissima, quot Te
 Plausibus excipiet Vahalis, Rhenique bicornis
 Accola, quot cinget venientem classibus aequor,
 Quot tibi de summa suspendet puppe corollas
 Nabit, quàm multa belatus arundine Mosæ.
 Ducet in optatos Caroli venerabile portus
 Depositum, Mariamq; bebent cervicibus omnes.
 At postquam Auriacos intrabis leta penates,
 Et Tartessiacis inimica palatia sceptris,
 Ibis in amplexus, toties quos horruit atrox
 Cantaber & dextram tanges, cui libera debent
 Colla mei cives, oculos spectabis Ibero
 Terribiles, enseq; mea secura salutis
 Præsidia & centum fulgentia tecta trophæis,
 Fornicibusq; inserta Ducum vexilla, cabisque
 Suspensas altè vittas laquearibus hastas.
 Ibis in Amelia amplexus, matrisque futuræ
 Oscula & in tanta gaudebis Principe Princeps.
 Quod si Toxandrum tumidis allaberis oris,
 Ecce, procellosis emergens saxis ab undis,
 Non saxis te fronte Leo spectabit, & unam
 Mulcebit, propriasq; Ducem deducet in urbes.
 Se Ulißinga tibi, pulsataq; fluctibus altis
 Cives Vera suos submutet, & illa propinq;bo
 Quassa mari castella. tua pars digna Sicamber
 Dotis erit, crinesq; suos torquebit in orbem
 Bellator, vestrisq; regi post busta parentis
 Imperiis iussisq; hæc et. Tibi sacrat habenas
 Mitra suas, & jam rectorem scripsit ephæbum
 Qui tuus est, dicet præstans Groninga magistr
 Isula relicticem, & celsis Zuphania muris
 Tuta, suam vestris subdet sub fascibus urbem
 Cum venies, hic Breda tua est, & Martia rup
 Geertrudis, Lingæq; domus, bellisque superste
 Meursia. debetur frenis Diesthemia tantis,

Grimberga potens & pronis Græbia portis,
 Aura & Maria nomen generata, Sichemum.
 n benies, formidatas exercitus alas
 adet, & hinc equites inter peditesque Camilla
 bis obans. flectet densus se in cornua miles,
 titiamque jocum faciet. concurrerit & hostem
 get adesse sibi. teneram vexilla maritam
 olbent, cerne (que tuo jurata marito
 tra, Duces, lituos, & quàm metuenda supellex
 fortis quantis acer sese afferat armis
 ertatis amor. cernes, quas Rottera turrets
 olat; quàm se mansuetis Leida Camænis
 diderit; quàm se geminum diffundat in orbem
 siela, quàm latè spargant pomæria cibem,
 silbis trabibusque natent fastigia densis,
 quobis glomerentur opes è cardine, quobis
 petat pavidum mercator callidus aurum.
 n benies, saltus supplex umbrasq; recludet
 ga suas, Zephyrisque rotas currusque ciebit
 ribus, & celsò nutantes vertice quercus
 te sternet humi. Faunus, dum fortè per umbram
 fugiet, Vestro: hic cantillabit amores,
 Genatrices arcesset Delia turbas,
 as Dux una reges. celeris vestigia cerbæ
 nè premes, trudesque sagas in retia damas.
 a tibi fuero Phocisque & Thessala Tempe
 Prænesse Deum. Soboles augusta, perenna,
 oriare istis vindex ex ossibus alter,
 i face Cantabricos ferroq; sequare colonos,
 rtesisque graves dominos. Par grande, triumphæ,
 boicique precor transcendite pulberis annos.
 Quæ cum dixisset generosa Batabia, sensit
 communes Europa faces. sua commoda quisque
 pputat & censet multis nupsisse Stuartam.
 rra Palatinis lugens in collibus, optet,
 n profugo, rectore frui, Barbaroque regendi

Indixisse

*Indixisse moram. tot fracta Alemannia bellis
 Suspirat; regnisq; suis hoc federe robur
 Addi posse putat. bellatrix Gallia bellet,
 Austriaco inasti Carolos. sociosq; Britannum
 Et Bataſum; indomitis obbertere rostra Philippus.
 Excussit modo frena Tagus, sed poscit ab isto
 Praesidium Gireſq; thoro. quin Adria longè
 Castellæ videt è specula ridetq; laborem.
 Ipse meis columen, terris arcemq; parari
 Belga reor, magnumque minus jam posse timeri
 Hesperiae dominum. Quæ non sua gaudia gentes
 Connumerant? quid non Batabi sperantq; amante*

*Magne Britannorum rector, qui sancta Berenice
 Nomina pacis amas; cujus vindicta nec hostis
 Sanguine tinxit ebur: cujus veneranda Tonantis
 Majestas populoque sacat; cum tempora sceptri
 Acta tuis memoras; hunc, quem nunc parturit atq;
 Signa mente diem, septem Tibi filia gentes
 Alligat & cunctis fidei defensor amaris.
 Nupta Duci est, dimitte pater. stant littore classis
 Nupta Duci est, dimitte tuos. hoc Belgica poscit
 Nupta Duci est, Regina sate. quos junxit Olym
 Ne toto prudens Genetrix distingue profundo.*

A V R I A C V T R I V M P H A N S,

*Sive in victam Potentissimi Hispaniarum Regem
 in Fretto Britannico, Classẽ,*

P O E M A T I O N.

*S*iste gradum, Frederice. tui fastigia fati
 Nescit mens demissa sequi. licet alite penna
 Erigar, atq; ipsis cupiam sub nubibus abdi,
 Alius erigeris, Princeps; Superumq; penates

deumque domos pulsas. quin & ceta per altum
 ucit se fama mihi ; & sublimior astris
 a languentem ridet secura poetam.
 me Castalios in singula ducere fontes,
 cumulant se multa, sinis. Tua bella sequutus,
 tuos & castra sui. sub mœnibus ipsis,
 ortis, Dux magne, steti, & Victricia tecum
 a per aduersas duxit cataphracta cohortes
 iope & mediis defixit in urbibus hastam.
 tox nova Borbonias scripsere exordia laudes,
 rebit sub Rege labor. dum Lilia tollunt
 Tosium & pronis capit incrementa tiaris
 iace virtutis bonos ; se miscet honori
 is & Amstelia fundunt praconia Nympha.
 plausus tibi, summe Ducu, non publica deerant
 nia & illustres, te bellatore, triumphis,
 quicquid communis amor, Belgique Potentes
 ellens tribuere tibi. consensimus omnes,
 atrie vox una fuit. laudavimus arma
 cessusque tuos & totum clara per orbem
 ligeræ tot gesta manus. Nescimus unum,
 mine quo tantum felix Respublica dignè
 ppetlet Vocitetque Duce. Dum fluctuat orbis
 iter, & Batabi nescit cognomina Martis,
 intumque decus : tandem Tu Gallia nomen
 tis & Arctoo precium largiris Achilli,
 celsum cognata Vocas. qualem esse priores
 didimus, talem nobis tu prima fateris,
 gimur cuncti titulo. surgitque potestas
 ius, & celsam sentit se Belgica dici,
 rectore suo. quantum Dux ipse ferenda
 iestatis habes, tantum sibi vendicat illa,
 teraque alterius sese splendore tuetur.
 astris Dictynna suis venerabile lumen
 mmodat ethereique micant illustrius ignes,
 abæ facis adpectu. cum nomina Magni

Pompeia

Pompeio pia Roma dares: patriæq; Parentem,
Diceret Augustum Tiberis; non dignior unquam
Romulidum celebres inbolbit gloria cives.

Nunc, quem terra Ducem fecit, quem Gallia ce-
Inferit ordinibus, talem victricibus armis
Æquora continuant. Tibi grandæ filia Nerei
Fluctibus adspersit caput, & Mæbortia totum
Oceanum in pugnas aperit. sic altera Martis
Excelsum te forma facit, mutataq; laudis
Causa placet. dum disjectæ per carula puppes,
Rostratæq; tua radiant in fronte corona.
Post urbes, domitæq; ingentia mœnia Bredæ,
Et debellatum præfractis milite Mosam,
Inde catenati concussa cubilia Rheni,
Conficiunt tibi nomen aquæ; pelagiq; marisq;
Te statuit fortuna Deum. quem sub Iove summo
Armat in Hesperias bellatrix dextera classes.
O Superis dilecte Pater, cui fundit ab alto
Vuliferas Mæbors acies, puppesq; trucesq;
Accelerat Bellonantes, cui carcere missi
Lenius Æolii spirant in classica fratres;
Te lauris inbolbe nobis, famæq; superstes
Longum bibe tue. iam formidata residunt
Carbasa, desabit rabies bellacis Iberi,
Detumuit Castella ferox. metuendaq; Calpe
Horret, & attonitus luget dispendia Vesper.
Tot silvæ periære Tago, tot robora Bati,
Tot quercus sorpsere faces, tot ab ignibus Arctos.
Arsit & in gelidis incendia fecimus undis;
Fumantesq; trabes, exustaq; transim, forisq;
Æquoreas flammis exsiccare procellas,
Naiadumq; domos. conflagrâre penates,
Ennosigæ, tui. caluitq; à fomite tanto
Tethys, & accensis serpsērunt fluctibus ignes
In thalamos, Neptune, tuos. stupet horrida Triton
Bella senex, conchæq; bagum circumsonat æqbor.

Comm

mittitq; Duces. toto jactantur Iberum
 is opes petago. quassataq; scrinia, gaze,
 gentiq; graves loculi, discrimine magno,
 in Batabis fecere sui. pretiosa supellex
 debet se posse rapi. sensere metalla,
 ponto non esse fidem. dubieq; teneri
 vitas, quas fluctus agit. tunc omnia Belgam
 rnerere, cum tinnit letis impulsibus aurum,
 polius calet aris amor. Proh; æquora, terras,
 q; ipsum Phlegethonta furor pervadit habendi.
 incutimus portas Erebi, Plutonis adimus
 ia, nec fulva deterret Cerberus offa
 laces in prædam animos. Trux ventilet ignes
 phone, quatiatq; suos irata colubros;
 bebimur, qbo lucra vocant. didicere Batabi
 er tela mori, bel sincere. sanguine pingunt,
 as abidi scrutantur, opes. Suli proxima morti
 manus, ditis qua mensis poscitur Indi,
 fortes fors ista facit. fiducia segnes
 git, & raras regina Pecunia puppes
 abricis cogit proras obvertere proris.
 Grajum prisca tumet Pagasæis puppibus ætas,
 golicosq; Duces & læta nomina pubis
 incupat, & magnis fæta raptoribus alni
 Colchbos posuere minas. gravis Aulide classis
 medontæa fato servata ruina,
 in Ægeos fluctus & Pergama summis
 rtit fabricata Diis. cinguntur Athenæ,
 natamq; timens mox Persida bajulat Hellas,
 n pontus pons unus erat, trabibusq; rebinctis
 rneret immensam Mædorum purpura Tethyn
 id Tyron & multo metuendam remige dicam
 ona, nabigeramq; Pharon, Nilique recessus,
 portus, Cleopatra, tuos? Urbs amula Roma,
 tudis Ausonium, Xantippo præside, fastum,
 tolles Latius intendit rostra carinis.

Cum tua Agenoreæ virtus, Dux Regule genti
 Monstraret, sic posse pati pro cibe Quiritem,
 Nec titubare fidem duris. Hæc nostra marinos
 Terrent secla Deos, superatque audacia, quicquid
 Ausa fuit Fortuna mari. concedere non vult
 Posteritas, jam major abis. discitque sub ipsa
 Colchide pallescens rimari in montibus aurum,
 Aut ratibus veltum rapere, & subducere sceptris
 Quo solo plus sceptrâ valent. maria omnia transfr
 Inſedit bellator Iber. per Memnonis oras
 Militat. & qua fessus equos labat æquore Titan,
 Navita stat; regumque potens cervicibus unus
 Incubat. in geminos excurrunt carbasæ Soles;
 Dum mundum vult esse suum, solusque potiri
 Tot terris, quas quisquis amat. Nos parvula mun
 Portio, nos Boreæ sub sidere nata propago,
 Et toto secreta mari, tot classibus, eheu,
 Inpetimur, luimusque patrum delicta priorum,
 Si patriæ delinquit amor, defensaque ferro
 Libertas peccare potest. ruit acris ab Austro
 Tempeſtas, frendensque odiis Hispania longis,
 In nos castra vomit. veteris dispendia capti
 Exciderant animo, laceræque per æquora puppe
 Quas in Pleumosias Syrtes & littora Iernæ
 Illiſit gravis ira Deum, cum fortis Elisa
 Vinceret, ingentisque eſſet Dux femina cæpti.
 Altera Callaicis nunc Hydra repullulat oris,
 Alteraque Heſperia fundunt tabulata Corone.
 Vexatosque Deos iterum vexare Philippus
 Audeſt & infidis classem committere ventis.
 Regna natant, ratibusque fluunt contracta ſupe
 Imperia, & valida jactantur fluctibus arces,
 Belligeræque domus. turrata palatia cernas
 Porticibus ſpacioſa ſuis. innare reſulſas
 Cycladas, & totos errare per æquora montes.
 Hæc ubi conſpexit nemorum faſtigia Phæbe,

rruit & terris dum proxima vertitur, irā
 Regem conversa Tagi est. metuitq; futuris
 tendisse posse focis. Titania lampas
 nantes avertit equos. cœpitq; timere,
 eis Phaethontæis flagrabat ab ignibus æther,
 a ducum beatrix Argo, mirata carinas
 super, his ipsis longè se fassa minorem est,
 misitq; ratem Regi. non illa Pelasgis
 na fuere meis, dixit. non barbara tellus,
 tesq; senex tanto conamine vitæ
 yxæam concessit obem. castella minantur
 eribus vicina suis. se lignea vertunt
 dera, tardigradiq; incedunt motibus aula,
 andi repunt ventres. funesta supellex,
 a, globi, tormenta latent, & fulminis atram
 teriem sulphurq; truces vexere cabernæ.
 Astur, potiorq; Ananis stipendia parbo
 e meret, veterisq; cupit pugnare Pyrenes
 ola. districtos acuit fera Bilbilis enses,
 osq; domo Cærete, & quos Minionis in arbis
 ruit ac rigidis fœbit Gallæcia ripis.
 taber hæc, vitæ impatiens sine Marte, comesq;
 iber, inq; foris Balearicus ambulat altis.
 s magnas sibi quisq; facit, Regisq; tuetur
 tutem splendore suam. sibi quilibet ostri
 estate, placet, milesq; in imagine falsa est.
 idimur, spoliisq; tuis, Hispanæ, patemur,
 nondum capti Phryges. omnis præda Philippo
 tabia est. cedunt dominis ingentibus undæ,
 amula gentes sumus, & sine Rege rebelles.
 sed video tot transtra rapti, Morinosq; coactos
 decori trepidare fugâ; captivâ teneri
 basa & in Tamesis Batini palli scire ripas,
 medias inter bellum crude scire arenas.
 uona laxantur pugna, Tethysque recludit
 gustas inata fores. furialia Mævers

Sidere

Sidera & infestas acies impellit Orion
Ensisfer, atque aliam credit Salamina reposci.
Quamq̃ ratem velit ille sequi, quam mergere pont
Cui flammis instare, aut qua statione morari,
Imperat Oceani rector. sua Mulciber arma,
Ignitasque trabes, propriisq̃ ardentia flammis
Tela parat, Siculisque incudibus ara laborat,
Fulmineisque pilis crudeles asperat ausus,
Brontesque Steropesque. illaesa casside munis
Trompiadae, Vulcane, caput. qui pectore forti,
Dum fera pugnaces accendunt classica partes,
Talibus alloquitur socios, stimulosque furori
Subdit & ultrices monitis exuscitat iras,
Nec segnes pugnare jubet: Generosa juventus,
Rektor ait, mecum gelidas traducere noctes
Sseta mari, Caurosque inter Boreamque Notumq̃
Excubiis optare diem; nunc illa refulsit
Lux votis spera a meis, qua sentiet hostis,
Quid valeat modico virtus, fatigue necisque
Contemptor praesens animus. stant littore pupp
Atque ignara suae sortis validissima rident
Corpora, securoque jacent abdomina fastu.
Spernimur exiles. sed enim, quid parvula possit
Saepe manus, pressique ingens fiducia Belgae,
Exemplo monstrata viri. dispendia moles
Ipsa dabit, poteritque suis imbellis haberi
Viribus. it certo comes haec structura periculo,
Et damnum sibi forma feret. sint abiete crasso
Intextae grandes costae. penetrabimus illas
Ignibus, & discent silvae flagrare minaces,
Quasque globi nequeunt, mergent incendia pupp
Telum flamma dabit, liquefactaque sulphura &
Differet, & vivens absument transtra bitumen.
Instabit ratis una rati, facibusque perire
Eliget, ut damnis pereat majoribus hostis,
Et lucro sit noxa minor. succensa facilis

suis trux intumidas grassabitur alnos,
 arumq; ferox cineres confundet Iberis.
 Duces, properate rates, diffendite vela
 us. hic sedes belli est. hac Tebyos aula
 ior, hæc nostros statio diffundet honores.
 locus æquorea spectet miracula pugne.
 tor ero milesq; idem. sociusq; laborum,
 solum Dux esse volo. discrimine ferrum
 cum dstringo pari. stant littore cibes,
 erras carpenta volant, in montibus altis
 on adspectat, quid dextera possit & audax
 nimi, pronisq; iugant nosa praelia votis.
 rem sperate Deum. sine Numine vinci
 erium diadema nequit. feliciter audet,
 Superum sibi spondet opem. clementia cæli
 tas dabit esse manus. bellacibus esse
 dit, ignavis pudor est. Nos respicit orbis,
 m cura sumus. magnis successibus æquus
 uit, hinc rector Tamesis, dominusq; Garumna,
 id Belga meus tanta dabit indole dignum
 etat Gothus & septem regina Trionum.
 s missa venit certo servanda triumpho
 is, & his ipsis stat formidabilis undis,
 oi formido maris. transacta potestas,
 orumq; fides paribus vox excitet ausis.
 omila subeant puppes, eversa que ponto
 asa, submersaq; rates. sub Vespere vicit
 ius. Herculeas Heemskerki fama columnas
 onat. Aurora thalamos Solisq; cubile
 ere patres nostri. regalis Eliza
 ibus his Siculiristis molimina sceptri.
 ula Bossusi nostis. surrepta q; Scaldi
 ica Mattiacasq; rates. perire triremos
 usam, Frederice, tue. si vincitur Astur
 upis, etiam nostro vincatur oportet.
 na degeneres animos audire nepotum.

*Nec dignam proavis sobolem. cum sanguine virtus
 Transeat. exaquet veteres victoria lauros,
 Dum fama pila, dum totius fabula mundi,
 Dum patriæ tutela sumus. Sic ille locutus,
 Expectasse putat longum, mediosq; per hostes
 Accensus propiore Deo, propriaq; salutis
 Immemor, & celsa metuendus puppe magister,
 Hostica fulmineum direxit in agmina cursum.*

*Mane erat, & sicut Titan patefecerat orbi
 Illustrem fulgore diem, cum classica nostras
 Excubere rates. pacato Duna profundo
 Stabat, & Arctoi Tamesino è littore blandè
 In mare spirabant Boreæ. tranquillior unda
 Oportuna fuit pugna. & cessantibus Austris,
 Vtraq; spectanti patuit fortuna Britanno.
 Anchora jacta subit puppes. dissecta rudentum
 Fila gemunt, velisq; tumens obnubitur aquor,
 Hinc Batavum classes, illinc Genere Philippi,
 Crebraq; vicinas ferit ballista carinas.
 Eminent hostiles inter Prætoria, claro
 Missa Tago, centumq; homines incendia portis,
 Sæva Mimallonius tonuit per littora bombis.
 Non tuba, non litui, non exaudita cadentum
 Vox fuit. oppressit strepitus catapulta virorum,
 Barbaricisq; sonis tremefactus inhorruit æther.*

*Tum Ducis imperio rostris non obvia rostra,
 Sed lateri latus acre fuit. displosaque longis
 Machina ab ordinibus visa est damnosior esse.
 Non tetigit puppis puppem, pluteisq; cohaesit
 Altera in alterius. nec jam bellantibus usq;
 Vncus erat, multo potior ne milite celsus
 Cantaber attereret Belgam. sed bellæ per orbem
 Crebra fatigatum sensim diffregit Iberum
 Navis, & accessu propior, rursusq; recessu
 Longior, immensas repetito verberare moles
 Solæ, & in medio luctantes aequore maris.*

ubi turba canum magno minor ire molosso
 bria sult; cinctumq; iteratis morsibus hostem
 incinat, accurrensq; nocet, leditq; recursu
 pius: illis ferox quamvis majorq; tumultu,
 ulto dente perit, languetque & vincitur excors.
 os habiles pugnare & circumflectere gyros,
 tarda trahunt infido corpora clavo,
 se mota movent. non junctis pugna lacertis
 udescit, sed longinquo glans ferrea jactu
 forat attonitum latus & sese horrida costis
 erit & fædo nexus deturpat hiatu.
 nc aliquis celsa residens in vertice puppis,
 hitur exanimis, circum se fusca resorbens
 uora, disrupta non unus parte carina
 datur. audaci dum dextra aplustre rebellis
 er, subjecto debens sua pondera ponto,
 tnerat Occanum lapsu. torrentur ab igne
 gnates anima, miserandaq; funera fiunt
 ta sibi tristescq; rogi. tabulaeque ferosq;
 berat antennasque cruor. vindicta natantes
 sequitur, rabiesq; ipsis accensa sub undis
 ndum parcere sult miseris. tunc sanguine littus
 ubuit. tepidoq; senex sub gurgite Nereus
 aluit. sensitque focos flammassq; parari
 ueto sibi. mille fluunt resuuntq;ve procellis
 pora, ludibrium pelagi, mergendaque jam mox
 etant turpes generosa cadauera phoca.
 Dicite vos Nymphæ Tamefis vicinæq; Canti
 mina, (nam vos hac vidisse & scire putandum)
 anta clade dolens exarserit Amphitrite,
 oc cum summa Ducis pietas pro Rege, Teresa,
 se, non concussa, stetit; nobisq; potenter
 titit & claris famam Lopezius ausis
 ulit. ardentes illum cinxere carina,
 olexagratem tabulis flagrantibus ignes
 ffero suos, quos cæca industria ventre

Abdiderat, doctusq; labor. nam pinguibus illæ
 Affixa tedis, & diro sulphure mixtæ,
 Tot flammis alimenta dabant. jamq; altera nabis
 Mersa erat Oceano pars. altera fulminat audax
 In Batabum, dumque igne perit, se ulciscitur igne.
 Stabat signifera in puppi truncatus Achilles,
 Et soluit pugnare lacer. manus altera raptæ est,
 Et non totus homo (virtutem agnoscimus hostis)
 Totus miles erat. Superum Rex Iupiter aulæ,
 Et cælo donare Ducem decreverat omnis (rum
 Turba Deum. Sed grandæ animam Neptunus aqua-
 Cætib; annumerat. quin magnum Protea juxta
 Collocat, ut timido cladem exprobaret Ocquendo.
 Objiceretque moras. Hic dum lachrymosa suorum
 Fata videt, fractasq; trabes disruptaq; classis
 Membra, fugam molitur iners, sanctamq; Terefam
 Deserit, & Fæyo sese subducit amicum.
 Quipugna satur & belli, dum robore in hostem
 Se probat, Occasu Phœbeæ lampadis, eheu,
 Occidit & nostro spoliū se donat Atridæ.
 Arsit & Andrea Prætoria, nomine præstans
 Et virtute virum. quam crebris ictibus Heros
 Trompius & multa patefactam impleverat undæ
 Cetera pars cæcis fugiens se illisit arenis,
 Sed facibus prædæq; patens. protruditur una
 Littus in aduersum & tanti fit nuncia casus
 Regibus. excepit profugam miserata Britannis
 Terra ratem. & sceptri se religionem tuentur,
 Quas regale suis numen servaberat oris.
 Iamq; Deos, sanctosq; omnes, venerandaq; Patrum
 Nomina, Pelleosque duces disjecerat audax
 Dux Batabum, captamq; trahens post terga Deorum
 Progeniem, Macetamq; & magna vocabula, Reges
 Fortunas, Aquilasq; & Iberum sacra Iacobos,
 Victor obans rediit spoliis insignis opimis,
 Nec jam terribiles defixit portubus arces,

Tum sacra Neptuno peragit, taurumq; nitentem
 immolat. & Vestæ piceos, quævis bicerat, ignes.
 Maërti sacrat tabulas. habet Æolus hircum,
 Thura Iovis delubra, globos Fortuna rotaſq;
 Undiq; concurrunt populi, civiſq; triumphat
 Letior & feſtis collucent ignibus urbes.
 Victoriſe quiſq; probat. ruit ætæ in unum
 Trompiadem plebejus amor. ſtant mœnibus altis
 Et maris aſſerti partes ſermone ſequuntur
 Hinc patres matreſq; pari: Victricia laudant
 Tempora; tam parvis magnas ceſſiſſe carinas,
 Ingeminant: auſumq; Ducem, quod ſcire nepotes
 Expediet; quod, ſera licet, mirabitur ætas.
 Aſſuſiſſe diem, patriæ quo reddita lux eſt,
 Libertas pelago, faciles mercantibus unda.
 Quid mihi Peliacas puppes generoſa vetuſtas
 Objiciſ, & nantès Grajùm per cærulea nautas?
 Sic Grajos, celebremq; ſuis Heroibus Argo
 Cepimus. hic alio ſub Laſone noſtra triumphat
 Græcia. pro victa Tagus eſt nunc Phaſide. victus
 ætis in Euxino eſt, hæc Colchide rector Ilerus.
 Argolicos clara coiſſe ſub Aulide narrat
 Tama Duces, diteſq; mari pugnaſſe Mycenæ,
 Inq; bonas iſſiſſe feram Lacedæmona Athenas.
 Sic maris alterius fauces, hic altera ſurgunt
 Pergama, debellanda manu. ſunt Pergama puppes
 Egeoreis fabricata Diis, ſunt Duna Mycenæ.
 Vidit in expertum Salamis ſuccumbere Perſam.
 Vidit in expertum pelagi ſuccumbere regem,
 Albion & laceris conſpergi littora tranſtris.
 Tu quoq; non parvum bellatrix Roma triumphum,
 Plebile cum timida gereres Carthagine bellum,
 Nabaleſq; refers, Pæno indignante, coronas.
 Te Catuli celebrisq; ſebunt memoranda Duilli
 Prælia, & audaces, Scylla latrante, triremes.
 Leuctra Neoptolemm, Lucullo principe, claſſe

Exiit, & Niciæ rapuit vexilla Gyðippus.

Præstitimus majora duces, numeroque Philippum.

Dispare concedit Batabi fortuna Duillii.

Quàm cælo, Frederice, places, quam fidere leto

Plurima Nassobiam circumdat laurea frontem.

Hanc Salii meruere tibi, debitaque Grollæ,

Oppida, & impleta numerofo remige Tholæ.

Captivæque rates. centum circumdata Vallis

Sylva potens, totasque bibens inbicta paludes,

Acclamat tibi, Celse pater. te mania forti

Capta dolo ruptisque patens Vesalia portus,

Victorem subexit humo, atque abscondidit astris.

Quod florent Batabi, quod sint secura Sicambro

Otia, vicinum Frisus quod nesciat hostem,

Ipse quod imbellem VValachus contemnat Iberam

Et placido rursum se misceat Isala Rheno,

Cura summa tuæ est. dudum trans æquora longè

Attigit Eoos belli reverentia fines,

Perculit Occiduos. laudes nobere Cherusci,

Teutonicaque domus, & quæ sub Principe pulsæ

Clara Palatinis strepuerunt collibus arma.

O quoties longis mærens Germania bellis,

Optabit te posse frui, te vindice vinci,

Sub signis pugnare tuis, quæ belliger ibit

Mænus & exubiis crudelibus. horruit Albis,

Totaq; pacatum straberunt castra Visurgim.

Nunc alius, Dux magne, labor te trudit in æquos

Et consummatas recitant tibi classica laudes.

Quale in Alexandro decus est. te præside rerum

Captus Alexander nostrum singultit ad Tam.

Quantus in adversas acies fortissimus ibit

Hozius, infelix sacrae tutela Tereſæ.

Victus & hic, strepuit diris clangoribus Orpheus.

Orpheus, tu dira domitum testudine mergis

Oceano. pugnaci Aquila Tu rostra refringis.

Infamemq; fugas Famam. tu signa Iacobo

restitibusq; Diis rapis, & demittere vela
 ogis adoratos venerando nomina Petros.
 Vibe meis, Princeps, studiis. præconia si quid
 ostra valent, tu Miltiades. dicere Cimonque,
 u Lysander eris. mecum suffragia confert
 undus. in extremam vadunt tua nomina Thulen,
 dria subscribit titulis. non dissidet Artos;
 on Sueonum fabor, & Sæoni pacatus Iapix.
 pplaudis, Lodoice, Duci. quin nostra decoris
 ulcis regna patrociniis, & sceptra Serendis
 adulges facilis Patribus; nec lilia Belgis.
 Bertis speciosa tuis. te vindice totam
 nus in Hesperiam, geminiq; abertimus orbis
 erribilem terris dominum. dum jungimus arma,
 ostra timet, qui nulla timet. dum Sequana Rheno
 nnuit, & Vahalin Rhodanus, Mosamq; Garum-
 a partes bellumq; rapit; perterrita Calpe (na,
 alluit & pavidis Tartessus inhorruit undis.
 Quis pueri latus Auraici fulgente metallo
 aduit? & tenero patriæ virtutis Iulo
 dem facit, & capulis donat radiantibus ense,
 rescentemque Ducum studiis accendit ephebum?
 Hoc munus, Rex magne, tuum est. En, Martia pro-
 mbulat, & pulchri miratur pondera ferri, (les
 it circumfuso ludens accenditur auro;
 itque animos à Rege capit. sub imagine belli
 mberbes armat generosa pueritia turmas.
 it pater intrepida miratus signa iuventa,
 aurigeros inter præformat castra triumphos.
 agno Heros, effusa aulis Te personat Echo,
 xcelsum silvæ, celsum delubra loquuntur,
 prosperaq; Aonia recitant præsagia rupes.
 Quas laudes à Gate capis, tua maxima virtus
 dissimulat, quantumq; aliis sublimior audis.
 demissa te mente domas. paterisq; modestus
 Augustas in te sceptrorum surgere voces.

*Nec solum te bella jubant, vel tela, belenses,
 Aut crudo misti commendant sanguine mænes,
 Sed tranquilla magis regnent sine lege potentes,
 Et sceleri dent jura mali. Tu Principis illa
 Prima putas, dare jussa sibi, lentamque furori
 Indixisse moram. mites tibi Gratia vultus
 Componit, gaudesq; tuis Dux talis haberi,
 Qualem tu priuatus ames. morosa timeri
 Sceptra volunt, tua blanda coli. dum diligis omnes
 Diligeris cunctis pariter. Tu voce cohortes
 Mansueta trabeasq; regis. nec jura tueris,
 Quæ non ipse probas. scribis dictamina recti
 Et populo dominoq; tibi. sic Principis omnes
 Vivimus exemplo cives. sub milite tanto
 Vincimus, toto belli documenta profundo
 Magna damus. nescit claudi liberrima Nerei
 Regia, Neptuniq; lares. Tu sincla recludis
 Equora & Hispanis metuendum classibus hostes
 Objicis, & nobis etiam vis ista patere.
 Cunctorum dos una mare est. qua fluctuat, illas
 Nabis eat. nulla est tanti custodia census.
 Et dominum si littus habet, negat aquor & unda
 Hac populum Frederice doces. hac asseris armis.
 His causis bellator obas. dum Duna Britanno
 Portus erit, Gallumq; freto se junget alumnus
 Saxonis, & Cantù se promontoria pendent:
 Dum Sandwicha tui Doverumq; æterna laboris
 Testis erit, cladisq; suæ vicina videbit
 Dedecores Dwynerka sinus: dum miles Iberus
 Reliquias cernet Batabum atq; immitis Achillei
 Dum sua Cantabricæ flectent hac vela carinæ,
 Sera triumphato plaudet tibi Fama Philippo.*

N N V P T I A S.

Illustrissimæ Principis,

ENNONIS LODOVICI,

haucorum, sive Frisiæ Orientalis Comit'is, &c.

Cum Celsissima Principe

HENRIETTA CATHARINA,

Celsissimi Auranfionensium Prin-
cipis Filia.

Miscuerat nuper thalamos & federa regnans:
 Albion, & Regum purpura nupta Duci est.
 Iuxerat in tenera Auriacus tunc basia Nymphæ.
 Basia, sed vires mox habitura suas.
 Cum Beropuer Idalius prælusit amori,
 Et Venus Ascanium noluit esse virum.
 Idimus augusti solum simulachra furoris.
 Totaque amatorum ludicra scena fuit.
 Iuduit hoc Chauci illustris regnator Iulus,
 Et simil. soluit condicione dari.
 Traditur Auriaca, nec se quoque sentit amari:
 Et Sponsi titulo parvulus Hector obat.
 Ne carent te æ. vacuus sine compare lectus
 Sternitur, ignara bix rubuere genæ.
 At Perseus, nondum pharetra metuendus & arcu.
 Stat, Telamon, sed cui Mars suus arma negat.
 An gregis est, pascuaque nequit gaudere capellæ.
 Tiphys, at in nullis carbasa figit aquis.
 Jupiter est populig, pater, sed fulminis experts.
 Cynthia, innocuo quem videt ore Soror.
 At Castor, nondum fodiens calcaribus armos.
 Stat Pollux, luctæ nescius ipse suæ.
 Contiguas habitant terras, hic Belgicæ Thisbe,
 Pyramus hic, Amasis qui dominatur agris.
 Longe sed annorum paries quid amantibus obstas?
 Et nimium Sponsis gaudia sera facis?
 Versa est fortuna thori, junguntur amantes.
 Nectamæ hinc ætas jungit iniquos duos.

Plus sociant se regna, Ducum quàm corpora. robu

Belga capit, nullum languida Cypris habet.

Ludimus in magnis. At fabula seria rerum est.

Cur? Paphias urget publica causa faces.

Si minor est Cithæa, sigil Prudentia regnis.

Prospicit, & Dominos educat Aula sibi.

Quanta Patres Batavi vobis munimina surgunt.

Quanta parat Patria fulcra benigna Paphus.

Sponsas Hesperis nunc objicit hostibus. undæ.

Edita, sult pelagi demeruisse Deos.

Elocat Auriacus sobolem & dum stemma genusque.

Explicat, invictos. Vos Populumque facit.

Quem generum vocat, Imperii Dux affecit bestiae.

Filia communis Sponsa salutis erit.

Non nubit sibi, sed sociis hæc vincula terris.

Consecrat. has uno claudit amatq; thoro.

Hæc diem signa, quo nos defendis amando.

Seu Tamesi, Iada seu speciosa proco.

Tuque pater Frederice, tuis annette triumphis.

Regna, Cupidine qua peperere manus.

Quos hostes virtute domas, connubia terrent.

In sobole partes nos adamantis obis.

Castra tuus format miles, qua nubere possunt.

Filiola, nobis altera castra locant.

Quaque Duces, cingent Batavos amplexibus uln.

Tutaque basioli septa Leonis erunt.

Itaque gaude, secura Patrum Respublica, pro qua.

Militat Auriacus, sæpe procatur Amor.

G R A T V L A T I O,

Ad Celsissimum Principem;

G V I L I E L M V M,

Arausionens. Principis Filium, &c. Cum cæsis
 aliquot captisq; Hispanorum, CANTEL-
 MO DVCE, copiis equestrib9 pedestri-
 busq;, victor ad suos rediret;

Vgnasti Pellæ puer. nunc noster Achilles
 Pugnat & adversos acer bellator in hostes
 ruit & teneram crudo Mæborte iuventam
 sperat, Advaticosque adspersit sanguine campos.
 summa loquar Batabi. Dux nondum egressus ephe-
 e stricto gerit ense virum, totasq; cohortes: (bis
 one premit, timidasq; fugat prætexta phalanges,
 t Tartessiacas animosa puertia barbas
 erret & attonito galeas conbellit Ibero.
 grande rudimentum laudati militis atas
 rima dedit.. frustra jam bellatoris adulta
 ingitur effigies. nobis nascentis Iuli.
 ufficit ad bellum facies. per tela, per enses
 gener ingentis Caroli, & regalibus orbi
 lustris thalamis, jam bellatricibus armis
 urgit & augusta donat Mæbortia nuptæ
 ramia, captivosq; Duces & signa triumphans
 stentat Princeps Maria. Citherea cubili
 lætlenus, optatisq; Ducem complexibus istum.
 rcuit & socii suspendit gaudia lecti:
 d partes Bellonæ suas præbentit & hosti
 bjicit intrepidum. felicit gloria pugnae
 onjugis officium antebent, Patriæque colendus.
 ailes abit, nondum uxori compertus amator.
 abita, cum tumidi sulcat spatia horrida ponti,
 i tempestates sapiens moderatur & undas,
 ascentem secum sobolem surgentibus insert.
 luttibus & pelagi motus & Tethyos iras

*Ferre docet: nunc Parrhasia nocturna tueri
 Signa plagæ, nunc vela sagis obvertere ventis,
 Nunc decima vitare minas roburq; procelle.
 Haud aliter pater Auriacus, cum sinibus hostem
 Arcet & Austriaca fastigia concutit aula,
 Et Morinūm pavidis ponit tentoria terris,
 Consortem tantorum operum bellicque laborum
 Ascanium vult esse suum. ceu parvulus olim
 Ibit Honoriades, Hebrum victorū & Istrum,
 Cum genitore comes. iuvenisq; horrentibus Afris
 Concussit Libyam Stilico, Geticisq; triumphis
 Claruit & rigidi turbabit castra Geloni.*

*Non ultra metuendus Iber, dum junior Hector
 Arma capit. tandem Bataſum cunabula sealdē
 Obijcienda reor. veteresque exsurget in iras
 Alcides puer & jugulos constringet iniqui
 Vesperis & poterit Inno Castella dolere.*

*Opprobrium, Cantelme, tuis & damna Philipp
 Improbis a paras. nuper per rura, per agros
 Ad Vahūlin ripasq; Mose cataphracta trahebas
 Agmina & erecti terrebas regna Sicambri.
 Taxandris nobis horror eras. timuere Salina,
 Martiaq; attonitos excibat fama colonos:
 Nunc reduci Fortuna gravis securæ malorum
 Castra premit, magnæque equitem sub mœnib; urb.
 Occupat & prima victorem luce salutat
 Nassobium; trepidisq; infert discrimina castris.
 Nec tua degeneres minuunt præconia dextræ.
 Dum cadis, Auriaci dextrâ cadis. Ille paternis
 Et proavū claris crescens virtutibus ultor
 Pressæ libertatis adest; totq; immolat hostes
 Inferias Gradib; tibi. qua casside vultum
 Induit imberbem, Hispani delicta furoris
 Castigat, cademque nepos solatur abitam.
 Hec Brugæ nescire tuas, nescire remotam
 Parthenopem expediet, cujus de gente ferendum*

emma trahis dignisq; satus natalibus exis.
 ac audi, Francisce Melos, superosq; sinistras
 continuare vices, debellataq; Theone,
 osti Gallos latis Batabos successibus omen
 accipere, & sibi jam Patria pugnare parentes,
 Tuscosiumq; Patrem. Te, ductor Borgia, credas
 posse capi, Batabumque ducem non triste parare
 erbitium, sed dona tibi. non traderis hosti,
 sed Beluti comi captus donaris amico.
 incensis officiis pariter belloque. nec armis
 Iuriaco superasse satis. laus summa triumphi est,
 cum quis confessos animo sibi subjugat hostes.
 Ipse pater Scaldis tanta dum nuncia cladis
 audiit infamemque fugam, gemitusq; metusq;
 ando perpa tuos, bisq; è turribus altis
 commissas pignantum acies, aususq; tenelli
 principis & cauta illecebras fraudeq; iubentæ,
 creditur hæc satum præsaga voce locutus:

Parte mei languens doleo, pars altera gaudet.
 Quaq; per Adæaticas labor mæstissimus urbes,
 mata queror. quæ Mattiacis permisceor undis,
 difficiles absolvo Deos. Brabantia quanti
 Tunc splendoris eges, postquam se Spinola curis
 excolit, pro Rege, tuis. hinc omnia retrò
 expejus ruere & patria sublapsa referri
 cisa: salus, erepta truci bellacia Tungro
 ppida, & infessis nocituris gentibus amnes,
 expulsiq; patres odiis, contempta tuorum
 nobilitas, procerumq; fides subdita Philippo
 trebatum, caesa Gallo victore cohortes.
 nunc castra Neoptolemus, peditumq; equitumq;
 igna fugat, densisq; meos circumvenit alis
 belliger, & summis audax lanugo pudorem
 acutit heroum titulis, pacemq; cruentus
 nperat, & grandes molitur tyro tumultus.

At quæ Mattiacus concordibus abdon in undis,

Et me pacato Zirizaa adspiciat ocello,
 Incæptis, Guilielme, tuis, pulchrisque benignus
 Erigor auspiciis. fortunatissime Princeps,
 Digne Britannorum thalamis Regumq; cubili.
 Adspice lætantes populos. spes quilibet aude
 Ulterius proferre suas. ut prima fuere,
 Exoptant ventura tibi. Victoria præcox
 Põmpejos, Dux celsæ, refert. his vicit in annis,
 Et formidatis felix Octavius armis
 Ibit in imperium magnum. Quàm tolleris altè
 Exemplis, quoties subeunt laudata Renati
 Nomina & Otthonum generosa vocabula subdunt
 Virtutum stimulos, quique Engelbertus in hostem
 Acer iit; Flandrog; gravis Galloque potenti,
 Casare sub magno, incubuit. si fera re solbas,
 Inter abos patruosq; & Martis fulmina, centum
 Nassobios miles graderis. ne cede priorum
 Laudibus, & te animo repetentem gesta tuorum
 Excitet æternis Genitor, Guilielmi, trophæis.

Ille senex cecinit Scaldis, mersusq; sub albæ
 Najadas augustis hac ipsa intexere stratis
 Iussit & Auriacæ formam depingere pugne.
 Vidimus admissi bates & fecimus ipsi.

Cernere erat roseis Auroram surgere bigis,
 Et celerem tardare diem. perfusa tenebris
 Lux exilis erat; cæciq; per abia gressus
 Captabant fraudi latebras. fugientia cernas
 Agmina capripedis Fauni, pavidasq; timori
 Quærere secessum Dryades. hic collibus altis
 Spectat eques versatque sui discrimina cæpti.
 Hic abdunt silvæ peditem. sua lumina Phœbe
 Frangit & armatas abscondit conscia turmas.
 Parte alia adversis crudescunt prælia signis,
 Et pugnant glomerata acies. huic dextera telum
 Ingerit in nexum galeæ. hic thorace sub imo
 Malle latus ratione ferit. ruit aliter & ictus.

Tordes humum pingi videas, ubi tela caballos
 efforesq. suos sternunt; ubi pondere lapsi
 corporis arma labant, confractiq. ensibus ense,
 t. galeis dejectus apox. ubi missis opacis
 altibus incautos pedes occupet. hic sua ductor
 Hispanus vexilla lebat; gentemq. minacem
 objicit Auriaco, qui denso milite cinctus
 ducibus Dux ipse comes. de casside crista
 uzurians tricolor nostri prosperrima fati
 signa quatit. veteres, MaBortia carmina, cantus
 lingues recitant litui. pars sanguine fusa
 ingitur & post fata rubet. pars pallet & excors
 emianimis cadit. illa fugam meditatur, & horrens
 exemplo tot signa trahit. circumvenit. illos
 ars melior nostri, damnataq. corpora ferro,
 ut capti baluunt. alibi, cessantibus armis,
 etior Auriacus spoliis insignis opimis,
 ad sua castra redit victor, Patriq. suisq.
 ostendit captas duro MaBorte cohortes,
 leperiosq. duces. non longè AntBberpia stabat,
 tutanteq. metu tollebat in aëra turres.
 loc metuens, ne quas Gallorum corpora portas,
 ibis fusa manu, quondam clausere, suorum
 exuvis propriaq. infames strage paterent.
 Hoc donum, Guilielme, tibi tot numina Scaldis
 unanimesq. ferunt Diva. per singula Princeps
 Duc oculos. Vatisq. tui si carmina seri
 bsument rodentiq. dies, monumenta Deorum,
 Non peritura cape. & quam non abolere vetustas,
 Non poterit fati rabies, non libor & ira,
 Adspice praelustrem, Cante(mo) iudice, pugnam.

LAVRVS FLANDRICA

Sive in expugnationem validissimi Flandriæ Pro-
pugnaculi, quod Cataractam (vulgò Sallam
Gandavensem vocant, auspiciis Potentissimo-
rum Federati Belgii Ordinum ductu armisq; Ce-
lestissimi Principis

FREDERICI HENRICI,

Arausionensium Principis, Comitis
Nassaviæ, &c.

POEMATION.

Frederice, cunctis seculis celebrandum:
Terrisq; nomen, sospitator afflicti
Cum Patre Belgi, Fratris adstes in bellis,
Inter sarissus nate & arma, crebrasque
Cades tuorum, quem Bataba Libertas:
Tot praeliantem laureis coronabit,
Toties qdadrigis vexit & triumphantem
Vox una mille cibum salutabit:

Me teste, Salus conscius tue fame est:
Me teste, Sylbam subruis per accessus:
Homini negatos & ligonibus subbas:
Castella fossor, militant tibi noctes,
Vesaliamq; bellicosq; Traiectus:
Mose, labori subjecis Camænarum.
Me teste, Breda, dos abita majorum,
Non fraudulenta puppe, non fame dura
Sed Marte aperto bella cessit audaci.
Te per profundos cœruli maris fluctus:
Fui secutus, classibusq; permixtus:
Submersi Iberas victor, adstiti bates,
Cum per Matancæ litus auream Cuba:
Vomeret saburram, & creditum fuit terris
In Occidente posse Colchidem vinci.
Sic parte mundi qualibet trophaorum

monumenta Fama gloriæq; suspendi,
 stasq; & enses cassidesq; bistrices,
 effes ratesq; nuncupabimus Phæbo.
 Iam, Flandre, restas, inque terra florentis
 elle Belgi, q̄am suis secat Scaldis
 llator undis, Ganda grandis illustrat,
 ondam tuorum Ganda Principum sedes,
 uga celebrem reddidere mercatores,
 rimidosus Principis sui carcer.
 antiqua Morinū regna, stamus in Vestra
 llure Batabi, stamus ensibus strictis,
 amus cruenti, q̄amq; non q̄eunt vota
 acare nobis & sororians nomen,
 illa quondam in Cantabros fides concors,
 Federati Martis imus inbasum.
 Trophæa Regis purpureæque Francorum
 ent volentes, Liliisq; succedit
 ror Leonum sanguinisq; Iberorum
 tator asidus Belga. Scilicet famâ
 didit arma Gastonis, tot Heroū,
 uos bellicosi Martis ardor excipit,
 multuantis grande fulmen Europæ,
 militantis clara nomina orchestra-
 tuere nuper Brisacensium porta,
 deniq; fractum robur. Atrebas supple-
 pesq; frustra se tuentis Hesdini,
 illa Fama cymbalum, alta Perpenna,
 effere Gallo. Tug, bitta postremum
 rebelinga, dextrum Flandriæ latus nudas,
 obæq; sceptris pandis aream laudis.
 Lodo vice sequimur, & belut lacessiti
 rmis tuorum, tollimus facem belli,
 atusq; fortes incubam in læsum;
 lorinumq; castris mutuis fatigamus.
 lacet in recessu flexibusq; terrarum
 ataracta Ganda, Cibitatis assertrix.

Tutela

Tutelagentis VVasque telluris,
 Eurentis in nos limen acre Bellona.
 Hinc fluctus illam Nerëusq; præcingit.
 Hinc Vesta fossis arcibusq; præmunit.
 Invisæ Vallis, mœnibus minax celsis,
 Pulchrum recentis Principis rudimentum,
 Patrieque ludus Martius senectutis.
 Hac fracta nostro paret Imperatori,
 Docuitq; vinci posse, quicquid invisum est.
 Opposta dextra dextra, militi miles,
 Et aggeri agger, cornibus suum cornu,
 Latebra latebris, horrido tribunali
 Aliud tribunal, flebilisq; baliste
 Balista, crebro fulmini obitum fulmen,
 Glandesq; dira glandibus, duci ductor.
 Hic dimicatum est, Phæbe, lucibus totis.
 Hic dimicatum est noctibus tuis, Phæbe.
 Arena arenis, gleba restitit glebis.
 Ligo ligones, hasta trussit hastatos,
 Vitorque in enses ensis ibit adversos.
 Non hic pepercit fabricator armorum
 Vulcanus igni, non tonitruis Brontes.
 Vomuit Pyracmon nitra, sulphur & flammæ
 Fumusq; summum insolbit & jubar Solis
 Furatus orbi est. adstitit ferox Clotho.
 Fossis in ipsis, syllabosque conscripsit
 Tot scibenti ab hoste vulneratorum,
 Tot gloriosa morte funeratorum.
 Pluto penates subruì tenebrarum
 Ut sensit, ipsis Inferis nobum terras
 Parare bellum credidit. flagellorum
 Intendit ictus trux Megara fossori.
 Acresq; morsq; Cerberus minabatur,
 Latratibusq; cæca regna concibit.
 Mirata Tethys hic suas aquas sisti,
 Illic refundi ludus, inquit, humane

entia sum facta, nec mei compos.
 i subdit urbes Dux, coërcet in vitam,
 subdit equor, arbiter mei regni,
 riesq; nostri Belga juris usurpat.
 uid attinet, tot dididi Deos inter
 peria mundi? miles ista confundis
 dericus, & jam sebit in domos Vestæ,
 unc flutibq; dat jura & imperat nobis.
 nantis aula, quæ per ætheris tractus
 nat, vagisque nubibus faeces torquet,
 amabit, hæc miracula posse mortales,
 iosque rursus se videre Typhonas,
 tyos renasci Casaresq; Tarpeios,
 lmonoosq; fulminare sub cælis.
 s jubit artem, industriamq; spes laudum,
 fata peditibus pressit ambitus lucri.
 c in paludes, in profunda terrarum,
 regna Ditis, inter imbrium lapsus,
 ter cadentum corpora & neces mille,
 raxit salutis prodigam suæ turbam.
 aciscitur mors ipsa cum laborante,
 ære redimit corpus & manus parbo.
 omnuxe patlum est, pluriumq; mercedes
 usfert superstes, & quibus furor belli
 ppercis & sors ipsa, duplicant sortem.
 ant cohortes rarius rebersura.
 uos vidit Eos, abstulit ruens Vesper.
 uos Vesper, Eos prima vidit extinctos.
 am bajulans cadauer, ipse effertur.
 eriens feritur, ictibusq; concurrunt
 itus utring; quisq; labitur cæco
 utore facti. magna pars cadit gratis,
 bitq; multa. præliatur Euclides,
 it arte pugnat, angulisq; ballorum
 usfert labores, & latus cabet pandum,
 te machinis fatalibus suas mallet.

Ad lineas pugnatur, inq̃ transversas
 Turni feruntur. hic Phrygem recat Grajus,
 Iber Sicambrum, nunc Sicamber Hispaxum,
 Flandrum cruentus Celta, Nervium Celta.
 Quos Principum non una causa distinguit,
 Confundit unâ mors ferociens glebâ.
 Metimur artâs passibus bias letib̃,
 Et queis honori, adrepimus simul morti.
 Libitina nomen saepe mutat heredum,
 Ducumq̃ titulos, postulare visorum.
 Iam factus heres, ilicet sit exheres.
 Iam Dux creatus signiferq̃, non est Dux,
 Aquilasq̃, eadem qua manu capit, ponit.
 Semirutâ vidit hospes arcium tecta,
 Minasq̃ grandes, fabricasq̃ pendentes
 Fastigiorum, machinisq̃ subversa,
 Tot capta rerum, vineasq̃ pontesq̃
 Arundinesq̃, fulcra molis humana.

Talis ruentis Ilîi fuit vultus,
 Et Pergamorum, turribus fatigatis,
 Tales Platææ, porticusq̃, Didonis,
 Arces Corinthi, verticesq̃ Pyrei,
 Numantieq̃, scena jam fatiscantis.
 Quò vis furorque gloriæ Duces raptas!
 Et sueta nil timere pectora Heroum!
 Se quisque primum debere vult fati,
 Aliisq̃ crude præripit vicem pugna.
 Hæc imperantis gratia est, in adversos
 Tumulos & hostes & pericla præmitti.
 Pugnassee bile est; majus, immori ferro.
 Nec mors honori est, sola per placet præceptis,
 Horisq̃ prævenisse fata, quantibis.
 Tanti est, loquentis ore posse laudari,
 Et otium superstitum jefellisse
 Sermone nostri, laudibusq̃, quas nescis.
 Nec castra solum tribit hosticq̃ miles,

natum Olympo est, Eolisq; nimbisq;
 ueremenses. ipsa Aquario Libra
 ipuit Vrnæ, Et imbribus procellisq;
 ella, fossas, militemq; inunda-bit.
 cata pedibus unda, Et in his turmæ
 les natarunt, ordineq; bellantes
 emimerfos obtulere Mæsorti.
 duere fessa corpora, Et suos usus
 petæ nesciere, Et ignium fraudes,
 seque ab alto lachrymabiles moles;
 ltæq; grassans clade barbarum pondus.
 spectabat excors Dux Iberus obsessos,
 sique custos præbus Et suæ gentis,
 sitatos stupuit impetus Belgæ,
 rasq; nullas improboq; conatq;
 consili expers, quos seuerus obsessor
 fata damnant, liberare desperat.
 bitta nondum, exuta manibus nondum,
 ode querulo Sassa dedita est nobis,
 cusq; raptum Elandria gemiscenti.
 æ fœda vultu, totq; cladibus mærens,
 Sequana victoris agra fulgore,
 n fata Regis undequaque concussi:
 nc inbidorum studia scæba rectorum:
 esq; fractas; jam reciprocæ sceptris
 tem bicesq; jam petenda longinquis
 filia terris, impotenter incusat,
 amnique causas bellet esse solamen.
 At laici lauros Federata Majestas,
 mplicuit altis frontibus triumphantum,
 urisq; Filiq; Principum currus
 axere obantes, vindicata Libertas,
 nstantiæq; robur Et vigil Cura,
 desq; tot sororibus sacrosancta.
 c Scipionum, Patris Et simul Filii,
 tuere turba tot Quiritium, vultus.

Cum

Cum Filii pro patre dextra pugnaret.
 Pro Filio se sisteret pater miles.
 Qui mersus undis belliger Leo surgit,
 Gabisus undis altius jubar tollit.
 Et ungue eodem, quo tenet Philippinas,
 Slusamq; & agris imminens Isendicum,
 Has prendit Arces. Nerei domus prisca,
 Mattiaca tellus, vota nuncupat Divæ
 Securitati. Fama dislulit veri
 Portenta latè, & omne littus implebit,
 Quo Celta, q̄bo Britannq; & q̄berens Cimper,
 Et Suecus acer Cantabergq; depugnant.
 Sed VVasiorum rum fertiles glebas,
 Messēsque opimas, & tributa victori
 Duci obtulere. maximus Gigantæam
 Inbasit urbem terror, & mea dulces
 Patriæ recessus. Ganda, qui tuus cibus,
 Iam nunt procaces pavidus exiit linguas.
 Si nos fefellit sapius labor tantus,
 Peracta res est. Ecce, transit Vestræ
 Rubiconis amnem Dux Batabus & latum
 Portendit omen. Tu celebrior gaude hoc
 Tutore Flander, fratribusq; mansuete
 Adsuesce nobis, Cantabrisq; desuesce.
 Agnosce socios. sat litabimus duri
 Regis furori, victimisq; nostrorum
 Domini ferocis expiata vindicta est.
 Veni vocate, nec meis refragare
 Dilectæ votis. prima gloria est victi,
 Se nosse victum. consulunt sibi cautè,
 Armis minores, nec suprema conari,
 Fas est timentern. ioge transgītutum,
 Crudele ferro. multa victor indulget
 Nondum subactis. Pacis offero dextram,
 Bellumbe. quod bis, elige. hoc caput rerum est

MAVRITIVS REDVX.

Sive Gratulatio ad Excellentissimum & Illustrissimum Comitem,

I. MAVRITIVM,

Comitem Nassaviæ, Cattimeliboci ac Dietziæ, Bilsteinii Dominum, Brasiliæ Terra Marig; Præfectum, &c. Cum ex Orbe Americano in Europæum sospes appulisset.

†
*Assobius trans aquor adest, reducemq; salutat
 Belgæ Ducem. nondum Phœbo fervente perustus
 prisco candore probat, patriique coloris
 juxta Veteris servat vestigia recti.
 Iberat Occiduum missus bellator in Orbem,
 terras, Sol fesse, tuas. non bis aruenti
 laudes Europa jatis, famâque suorum
 ars mundi concussit prior. quarendus in orbe
 barbarico fuit hostis Iber, Vincig; sub ipso
 esse regnatorem Asia dominosque Philippos,
 bis visum Superis. hic opportuna trophæis
 gens se tellus aperit, diffusaque vastis
 regna plagis nudisque truces cultoribus agri.
 hic alios hominum mores miramur & urbes,
 corporaque humanis fœde dissentia medullis,
 infamesque dapes & qualia fercula fratri
 coxit & immanes Atreus detrusit in artus.
 ac belli laus summa viris, in viscera victos
 condere & invisos discerpere dentibus hostes,
 te toti noceant, vel ab ipsa morte resurgant.
 hic alium Castella olim conspexit Olympum,
 dissimilesq; faces. oculis disparuit Arctos,
 est ferus Alcides, nusquam sua signa Bootes
 sustulit aut strictum Perseus se torsit in ensen.
 Philhyriden stupuit, quig; altius exit in Austrum
 indus & ara Deum. geminis solamen ab umbris
 terra capit, quas nunc dextras, nunc ire sinistras
 Adspicit,*

Adspicit. hybernis quoties nos noctibus acre,
 Calcamus sine Sole gelu, Titania lampas
 Æstuat & fuscas exurit feruida frontes.
 Non illic ripa Vahalis Rheniq; bicornis (xen
 Ambulat, aut Ligerim Scythicumq; adspētat Ara
 Incola. Amazonia generosa vocabula gentis
 Indunt nomen aquis, & qui per rura Maragnon
 Longa ruit nitidasque argenteus ebomit undas
 Plata patens. Six obliquis se sidera condunt
 Flexibus & parvo distant discrimine luces.

Non his, & asta licet, Romana potentia terris
 Intulit audaces aquilas. non cepit Olindam
 Gracia. non illis allatus psittacus oris (ba
 Reddidit aut Spartam aut Cadmi fundamina The
 Aut te Miltiade, aut tua victor nomina, Theſeu.
 Hesperie fors ista fuit, servataq; Bati
 Gloria rectoriq; Tagi. se barbarus illi
 Tradidit & serò dominis adſeſſit Iberis.

Nos etiam, quorum virtus Maſortia neſcit
 Stare loco, Plusq; exemplis regalibus, Ultra
 Vadit & ingentem grandis fiducia Teihyn.
 Trajicit, infernas mox perruptura paludes,
 Iſimus, & lauros illis ſuſſendimus oris.
 Sic fruimur raptō, & quæ quondam regna fuere
 Capta Tago, noſtris ſpolium ceſſere Batabis.
 Manſuetas hic Belgæ domos & mitia tecta
 Poſſidet. Aurincis titulis expungimus Indos,
 Hiſpanosque duces. longe migramus & ipſi
 Oceano inducit peregrinos Belgica cibes,
 Ædificatq; foris. mutat cum gente colonus
 Sidera, in auriferas diſſundit nuntia ſalles,
 Ipſaq; pallentis penetralia concutit auri,
 Et terret ſecreta Erebi. ſua ſacchara noſtras
 Latatur tractare manus dulciſſima tellus;
 Mattiacofq; illic & reſſpirare Sicambros;
 Sævus ubi crudis habitator vixit ab extis,

Horro

horrendaq; artus hominum secuere secures.
 Maxime Dux, hæc terra tuis servata triumphis,
 periisq; fuit. dudum sub Principe Celso
 miles eras, nostrisq; adpersus pulvere belli,
 publica magnanimis júbisti commoda cæptis,
 cum validam Tartesiæcis è faucibus Arcem
 riperes, Rhenique domos & claustra Batavis
 tereres, Vestra facies memorabile dextra.
 hic latè immensum mundi, quod nesciit ævū
 ante, tibi in meriti præcium spatiumq; futurū
 fuit, & intrepidi successor magne Columbi,
 spicii sectatus iter, cum Sole stetiisti.
 cibi Natura longissima linea metam
 præcivit. anhelantes isto sub cardine Phœbi
 spectamus equos. nec latius exit honorum
 ignorumq; fames & bis peregrina sciendi.
 consistit extremis in Gadibus illa potentis
 cæmenæ soboles & finire Columnæ
 perium. Latiis etiam rectoribus olim
 ima suffecit Thule. Tibi trans mare magnum,
 lantiq; vagos fluctus & Nereæ vastum
 crexere nobis gentes, dominumq; ducemq;
 nobere truces populi. sua Numina cuncti
 bobere tibi, & nudati membra lacertos
 eruere tuis jussis, & tela pharetris
 promovere suis. pluma lufere per armos,
 dicturato gratati corpore, vobis
 præbere fidē. nec enim gens nescia justus est,
 sacq; barbaries aliquid præsentit honesti.
 natura se lege probant, inscriptaq; menti
 ælitus officii versant dictamina, quæ vix
 bruta se condant multa caligine virtus.
 quod circum regnis, tot linguis cultus abisti,
 c dispersa morum ratio discrebit amorem
 sequiumq; tui. te suspexere feroces
 comitisq; animis turbæ & mitescere sub te

Effera his potuit faciliq̃e adfuescere vita.
 Excussa manibus clava, & lethalibus arma
 Cotibus & rigidi damnato in corpore funes.
 „ Sic natum malè, mansueti sub lege renasci
 „, Posse hominem, jam certa fides. per strata viarum
 Ambulat, & nostro sub sidere barbarus exit,
 Et priscum discit velatus membra pudorem.
 Eheu, quanta viris feritas & nescia luxus
 Vita rudis, quales agresti lumine vultus,
 Quam pertusa genas facies, quam mollia flexu
 Brachia, præcipitiq̃ per abia pulsat humum pes
 Turbine, seu celeris sequitur vestigia cerbi,
 Seu mediis velox leporem sectatur in agris.
 Quam gnari torquent jaculum, doctiq̃ ferire
 Obvia, non vanis prosternunt ictibus hostem.

Hoc memini. Batabo solgentem è littore cuncta
 Contra te maris esse Deos, Zephyrosq̃, Notosq̃
 Disecisse rates, iratasq̃e numina sorti
 Invidisse tue. quid enim? tunc altera Iuno
 In Belgas inimica stetit. te Iuppiter ire
 Aeneæ fato voluit, perq̃ aspera rerum
 Per casus pelagi varios, longinq̃a tueri
 Littora & in terris aliis Latioq̃ reponi,
 Arcton in Occasum portare deosq̃ penates.
 Alter eras tam Scipiades, qui subruit Afrum,
 Trans mare. nec fuit hæc solius gloria Pæni:
 Tu nobis Hanno victuris classibus orbes
 Accessisse nobos ausus, glebisq̃, focisq̃
 In patriis hæsisse, duci plus vile putasti.
 Eudoxo deserta Pharos Memphisq̃ superba
 Et contemta fuit Lathyri domus hospita regis.
 Scandit Erythraum pelagus, ratibusq̃ profundum
 Emensus, tandem Hesperiiis stetit exul in oris.
 Hæc Nicia fortuna fuit, Grajique Conones
 Per fluctus abiere foras. fors ista Iysandrum
 „ Extulit & Romæ dominos. virtute probantur

Et pelago grandes animæ. discrimina fortes
 Nos faciunt, nec parva timet, cui spernitur aquor.
 Deluti salbus, post mille pericula, tandem
 Institit ad Tiberim Ductor Trojanus, & equos
 Expertus sensit Superos, stas littore sospes,
 Asiliæque domos jamque hospita saxa subisti,
 Illatamque urbem scopulis, habitatæque nuper
 Hispanis loca, & illustris fastigia regni.
 Victor in adventu es. primusque à Principe Vinci
 doluit Baniola ferox. fugere phalanges,
 Calbi sua cesserunt araria Portus.
 rtunate Comes, memorandi nominis hæres,
 c Tropici Sidere geri. qua fascia Phæba
 c illic desinit iter, tua facta sub isdem
 mitibus claudi voluit, Cancroque Caproque
 c belli finibit opus. cum victa Peneda est,
 editur ipse tibi Chiron acuisse sagittas,
 jubisse Ducem. scutum porrexil Orion,
 digetes tota cum littore pelleret audax
 xtera, & antiquis se maxima Pernambucum
 scibus exueret, tanto secura magistro.
 c Desum se bire tibi. clementia gentis
 s æterna tua est. cunctis spes certa salutis
 æquo vitaque datur, placidisque vagantes
 gibus atque ipsum inbitas placatus Iberum.
 c satis hoc. munis urbem terraque marique,
 cludisque aditus hosti, dum nubibus imbres
 mborum extundit pater, accessusque viarum
 xat & angusto saliant in gramine Fauni.
 x firmata tuis fuerat Respublica curis,
 cepitque suas regio placidissima leges;
 tuis in oppositum bellacia classica Nigrim,
 latè fulvis conspersum littus arenis.
 biopum statio est, quales Acheronte sub imo
 generes vadunt Genii. jacet edita Vallis
 na potens, dudum Austriacis in seffa Philippis,

Vnica mercantis tremor & formido Batabi.
 Cepisti atq. tuis accessit clara trophæis.
 Deerat adhuc rostratus honor, domitisq. corona
 Clasibus, extremis cum te pars hostica fatis
 Et vicina suis terrent mœnia transtris,
 Sanctorumq. chorus. tu per spatiosa vagantes
 Equora, fatalesq. minas & bella ferentes
 Merxisti & multo damnaſti funere fortes
 Beticolas, fastumq. Tagi. risere serena
 Nereides, fabitque tibi, mare, sidera, venti.
 Qua sibi suppositas ferit ardens linea gentes,
 Immensamq. secutis spatiiis equalibus æthram,
 Terra jacet, totoq. natat circumflua ponto.
 Morborum succique ferax rorisque beati,
 Quæ canna dulces generant. Sic area laudum
 Panditur, hæc vestræ tellus admisit habenas,
 Et dis Angole cultor, sparsiq. per oras
 Oceani nigri indigenæ, candensq. ministrat
 Hic ebur, hic fulbum mercanti porrigit aurum,
 Venalesq. animas precio transcribit iniquo.
 „Cur bona libertas homini subduceris? & cur
 „Vis serbum natura pati? cœlestis imago est,
 „Quisquis homo est, natusq. sibi vim respuit inson
 „Mortales æquis generamur legibus omnes,
 „Iure pari, mox dissimiles injuria fecit,
 „Et belli furor & rabies insana nocendi.
 Pacificos etiam fluctus Chilenque remotam
 Auspiciis tetigere tuis gens nostra, viæq.
 Ignoræ patuere maris, compendia ponti,
 Quæsitumq. fuit, quod non invenimus, aurum.
 Magne Comes, stitit una tuos pax obbia curs
 Et Lusitanis veniens Concordia terris,
 Suspendit Mæortis opus, frameasq. tubasq.
 Et bellatrices passim compeſcuit iras,
 Ipsaq. paciferam Bellona ostendit olivam.
 Non moriture Dæcum, præſci venerabile germen

sanguinis, ignotum nobis jam note per Orbem,
 d Batabos veteremque redi, fortissime, mundum.
 non effat tua laudus mea Belgica, causas,
 queis merearis, habet. restant præclara laborum
 argumenta domi. pandit tibi Flandria laxos
 sinus. hinc nunc fecimus armis
 gloria. ferbet amor belli, paribusque Philippi
 regna fatigamus studiis. Tu barbara sperne
 verba, Magajates, & qui sibi lurida formant
 tela, Tabajarres, & pictos membra Tapujas,
 Catagones, & Canibales, pastumque cruore
 humano deforme genus; duosque Cætas
 supiguas & Amixocoros sævosque Pirybos,
 & Tupinaquorum populos. dedisce parum per
 sta loqui, Germane, & vocibus utere nostris.
 & Batabos Frisiosque sona, mitemque Sicambrum,
 Attiacos Morinosque & quos foebet Isala cibes.
 fulminat in Morinis cognati sanguinis Heros,
 Auriacus, sternitque viam, qua possit adiri
 tanta vel augustis Antæberpia digna triumphis.
 & sis, magnanimoque humeros suppone labori.
 Vosque adeo, Patriæ Patres, quibus inclita bene
 gloria surgit ab Occasu, tot Vespere in ipso
 meruit celebres vigilans industria lauros,
 & Vesperiaque accidit opes; defendite magnis
 cepta animis, Siculumque istis advertite Regem
 cinibus, auriferamque Peru Cuscumque Quitumque
 & pulchros longè Potosi conbellite montes.
 Nec finem bellis regio dabit. illa potentis
 imperii suffulcit opes & robor a tellus.
 obruite hunc orbis dominum, quo pugnat Iberus,
 & Orbe alio. geminos in se committite mundos,
 & caput Hispanum Occiduis demergite terris,
 & Phæbo labente labet. qui viribus in nos
 accrescit gliscitque nobis, hinc pabula Marti
 sufficit, & strictos aeternum nutrit in enses.

*Mercedem pugnis subducite. Vadat Iāson
 Alter & in claros deducat carbasa portus,
 In Belum Panamamque & ditem in vadite fortes
 Colchida, & effosis Indum spoliare metallis.
 Ite Patres, monstrabo viam per Amazonis undas
 Hoc duce, Perrubio toti fulgebitis auro.*

*In Grollam à Principe
 FREDERICO HENRICO
 obsessam & victam.*

*Q*ua toties de me meruit fortuna triumphum.
 Hoc iterum spectat castra Bataba loco.
 Materies sum clara Ducum, laudumq; palestra
 Austriacos inter luctor & Auriacos.
 Et simul impatiens pacis, dominique prioris,
 Ut vincar vincor; mūnior, ut peream.
 Quid, Frederice, truces immittis turribus ignes,
 Sulphureisque quatis mœnia nostra globis?
 Do tibi victa manus. nobis si infamia vinci est.
 Auspiciū famæ Grolla futura tue est.

*In adventum Principis
 FREDERICI HENRICI,
 sub vesperam, post superatam
 Grollam.*

*D*um noba Batabico tibi parta est laurea belis
 Excipit & reducem patria leta Ducem,
 Vesper erat, Phœbusque suos jam merserat ignes,
 Æthereæque polo delituere facies.
 Phosphorus indoluit tantis decreta triumphis
 Publica subiecta gaudia nube tegi:
 Ipsaque tum tenero succrescens Cynthia cornu,
 Optabat fratris lumine posse frui.
 Totam tamen festis collucent compita flammis,
 Quemque negat cælum, dat tibi Belga diem
 Fac etiam nullo tenebras splendore fugari;
 Sat Batabis noctes, Te veniente, micant.

De eodem PRINCIPE ad ISALAM.

*Sala, qui magno debes tua flumina Druso,
Isala, Romanigrande laboris opus;
Redde Ducem Batavis, cujus victricibus armis
Tutus inoffensis exspatiaris agris.
Trag, securis calcatur ripa colonis,
Et procul à patriæ sinibus hæret Iber.
Quem tibi pugnantem socii concedimus, illo
Pacato liceat jam modo posse frui.*

EPISTOLA AMELIÆ

Ad

FREDERICVM HENRICVM,

maritum, audacius sub ipsis SILVÆ-DVCIS
mœnibus militantem.

*S*ilvacat, & nullus circum tentoria miles
Inflat Arausiæ classica rauca sonis:
Nec medios inter cuneos fossa, & globosq;
Efferus, & multa cæde cruentius obas:
Has lege sollicitæ, mihi fas ita scribere, Voces
Conjugis, Ameliæ tristia verba tuæ.
Arma, jube, sileant. nec dum tibi nostra leguntur,
Verberet obsessas machina sæva domos.
Ipsa, puerque tuus, blandissima nomina, pugna
Fortè brevem poterunt promeruisse moram.
Hæc ego dum scribo, tabulis dum littera currit,
Vagiti ad motam parva Loysa manum.
Auriacusq; tua recubans in parte cubilis,
Insocat, absentem quem videt esse, patrem.
Et nunc ille meus, nunc hærens illa lacertis,
Multa ferunt matri basia, nulla tibi.
Adspice, quam primâ numeras distare secundam,
Linea stat fœdâ commaculata notâ.
Hæc mihi scribenti subito puer impete trusit
Audacis tremulam patris amore manum.

*Quas tamen adspersas tabule circumspicis undas,
 Fulmina sint oculis precipitata meis.
 His tibi, magne Ducum, lacrymis, hoc rore litamus
 Hæc sunt militiæ præmia missa tuæ.
 Segnior his forsan medios aspersus in hostes
 Ibis, & impavidum negliget arma caput.
 Quò Frederice ruis? jam te per tela, per enses
 Audio vicino mœnibus ire gradu.
 Totque inter casus, dubiisq; pericula Martis,
 Hostica nocturno tangere castra pede.
 Si tibi conjugii nomen venerabile, cur me
 Conjuge his, eheu, posse carere meo?
 Si placet Amelia quicquam, si vultus & ora.
 Pallidulam tanto cur facis esse metu?
 Si tibi lata placent facilis responsa maritæ,
 Cur cupis his ipsis me titubare malis?
 Si mihi vernantis lumenq; decorq; juvenia est,
 Desine sic rugas accelerare meas.
 Squallida jam luces, jam squallida transigo noctes.
 Duraque sum, dum tu dura vir arma geris.
 Non mihi casaries compta est, velut antè solebat.
 Ordinibusq; vitet vitæ decora suis.
 Non saturata places Tyrio mihi murice palla,
 Quæq; meos decorat simbria pulchra sinus.
 Omnia negligimus, vestes, famulasq; domumq;
 Dumq; tui cura est maxima, nulla mei est.
 Conveniunt matres, & dum tibi militat ather,
 Illustri cupiunt corpora veste tegi.
 Scilicet ingrediar medias secura per urbes,
 Pro patriâ pernox tu fera bella geras?
 Et mea fulgentes decorabunt tempora gemmae?
 Dum tua bellatrix tempora cassis habet?
 Vel manus ista comam pettet? tua diriget enses.
 Et fracto curis Principe, mollis ero?
 Quin potius belli tristes imitata labores,
 Nolo nimis dispar cultibus esse tibi.*

Incedo discincta, dolens, sine viribus uxor,
 Fortè etiam, tibi dum scribimus, orba viro.
 Nec me d. vitæ, nec me decor afficit aula;
 Hoc iubat, Auriaco conjugè posse frui.
 Iam tibi Penelope, jam sum, sine conjugè, Phyllis;
 Et, velut Hippolyto Phædra, misella queror.
 Increpat Oenone Paridem lasciva procacem;
 Hæc mea bellacem pagina mæsta Ducem.
 Exprobrat Hypsipyle Æsonida, Sichæia Troia;
 Longè aliud conjux quod tua damnet, habet.
 Elebilis absentem Hermione deposcitur Orestem;
 Hoc quoque, sed prohibent invida bella, velim.
 Obsecrat & repetit multis Ariadna querelis
 Thesea; te peterem, ni magis arma petas.
 Vna tot è Danaïs conjux miserata maritum est;
 Tu, Frederice, tibi parce, miserta mei.
 Tyndaris ista suos Paridem celabat amores.
 Non ego, quid timeam, clamat apertus amor.
 Ut caveat furtus, Sestos transcribit Abydo.
 Longius abscedas manibus, Hæc a rogat.
 Dum possum badere tibi, suasse iurabit.
 Dumque licet, cupio consuluisse viro.
 Ut te non possum, possum metuenda videre.
 Sapè piæ voces conjugis omen habent.
 Castra, duces, litui, flammæ, certamina, fossæ,
 Singula sunt damnis verba tremenda suis.
 Horret, & ingenti trepidat formidine pectus.
 Nec mea sum, cum tu desinis esse tuus.
 Desinis esse tuus, cum Princeps bella cape sis.
 Si titulo gaudes Principis, arma jube.
 Non pugnare Duces, sed sunt dare iussa panti.
 Milius haud partes, imperitantis habes.
 Toti salus patriæ Ducis est, non militis illa est.
 Hic lebe, sed pondus grandius alter habet.
 Non unum te tela petunt, mittuntur in omnes;
 Vultus communi Dux populusque cadunt.

Vulnera quæ tua sunt, etiam sunt illa Loysæ,
 Sunt etiam Ameliæ, Nassobique tui.
 Quod si magnanimas succendit gloria curas,
 Non minor hæc tibi, quàm morientis erit.
 Sunt iuvenes bello insignes, & fortibus armis,
 Parent imperio castra Ducesque tuo,
 Audaces aptant gladios ad iussa Britanni,
 Quosque suos, Galli, raptat in arma furor.
 Stant coram intrepidi, Mæortia nomina, Scoti,
 Stat coram impavido pectore Belga tuus.
 Sunt etiam toto braccati corpore Rheti,
 Et transalpinis agmina missa jugis.
 Hi tacitos subeant ballos, hi manibus insistent:
 Et formidatis stentque cadantque locis.
 Sapè Duce[m] fortuna premit, magis æqua minori;
 Quosque rapit, nulla cum ratione rapit.
 Parce tibi. alterius facilis actura sepulchri est.
 Rarior Auriaco nomine ductor adest.
 Sufficiant misera tua tot funera gentis,
 Et tot Nassobius Belgica clara rogis.
 Solvimus inferias Regi. sat sanguine in illo
 Hesperii luimus subruta sceptræ soli.
 Te patria superesse tuæ, sobolique, mihi que
 Convenit, & solos progenuisse Duces.
 Sin exempla morient, domitor Carthaginis altæ
 Militis officium noluit esse suum.
 Imperio decus omne stetit. plus militat illes.
 Consilio quisquis probida bella gerit.
 Hættoreis toties conjux cur obstitit ausis?
 Cum ferus Argolicas perderet igne rates.
 Credidit hoc solo defensam vindice Trojam,
 Credidit hoc uno Pergama stare viro.
 Quàm Bereor, Princeps, ne, te moriente marito
 Objiciat casus Laodameia suos.
 Quàm velit hoc Vesper, quàm regia tota Philip.
 Gaudeat, & nostris rideat nna malis.

Non ego Nassobium, mox ut non esset, amabi,
 Aut biduo peream nupta relicta thoro.
 Sperabi thalamos, ut conjux conjugis essem.
 Ne, precor, has partes dissociasse velis.
 Quàm malè bellantum studiis, sociantur amantum,
 Et pugnax forti laurea juncta meæ est.
 Principis esse velim, non duri militis uxor.
 Postremum hoc titulis exime, sospes ero.
 Nunc metus atque altis hæret formido medullis,
 Multaq; dum timeo, plurima fingit amor.
 Et forsan meus errat amor, patriaq; nocebo.
 Femina, mandatis imperiosa meis.
 Nil moror. unius mihi credita cura mariti est.
 Omnia sunt domino damna minora meo.
 Quid mihi præbatur urbs expugnanda periculis
 Proderit? Et tanto pignore victus Iber?
 Si propter alios, uni mihi Sylba nocebis.
 Non Batabus tanti, totaq; Sylba mihi est.
 Vincere te cupio, cupio plus bibere. nolim
 Auriacum Decis, Attilisq; parem.
 Scipiadem potius, potius te Nestora vellem.
 Non mihi Pelides, Priamidesq; places.
 Pugnabit Telamone satus, sed suavit Vlysses;
 Præmia suadentis sola fuere viri.
 Si furit, Et rutilus princeps Gustabus in armis
 Militat, Et Daci tergora ponè premit:
 Hic Boreæ propior, cœloque animatur Et undis
 Acrius, Et totum possidet Vrsa Ducem.
 Plus mites Batabi. rigida te longius Artëo,
 Longius immiti sidera Delpha dedit.
 Et tuus imperius genitor laudatur, Et armis.
 Bella sed imperio rexit Et arma suo.
 En, tua tuta jacent aliis munimina ballis.
 Hic eques, hic sequitur Martia signa pedes.
 Hic tormenta crepant, illic in viscera terræ.
 Ille, Et infestas exigit alter aquas.

Hic haret statione alius, proculex cubat alter,
 Hic cadit, hic hostem vulnerat, ille fugat.
 Omnia dum sunt, dum belli cuncta geruntur,
 Sit satis, hoc nutu Principis omne geri.
 Quæ vincunt alii, tua sunt. tu mænia victor
 Subruis, & tantum conficis autor opus.
 Turuis in jugulos absens, tua tota rebellis
 Flumina, tu iussus stagna lacusq; domas.
 Omnia debemus capiti. Tu desine cæcas,
 Hec lachrymans scribo, ductor inire vias,
 Aut ego, quod solum superest, per tela, per ignes,
 Castra per, & cuneos irrequieta ferar.
 Insequar auriacum, nec tunc procule ire vetabo.
 Si volet, ipsa inter tela, licebit, eat.
 Tunc moriar, qua sede meus morietur, & hostis
 Munus erit, post te, me feriisse simul.
 Forsan & ex uno geminos succumbere telo,
 Gratia fortuna vel rationis erit.
 Una thori facies, una est concordia, tandem
 Fata velint uno nos periisse modo.

In recuperationem Arcis SCHENCH-
 NÆ. Arx loquitur.

N Etanti vicissè puta mea mænia fallax
 Cantaber, & geminos detinuisse Deos,
 Hinc Vahalin Rhenumq; patrem. quibus hor-
 nuper

Tincta Ducum multo sanguine barba fuit.
 Hesperio cessi malè custodita Philippo,
 Et mea pars laudis credita culpa tue.
 Iam Batabos fines & spe majora tenebas,
 Et quàm non licuit pergere, visâ via est.
 Captivos ut Belgæ Deos absolberet, ipsos
 Victores tellus clausit & unda suos.

gnant & proprio detenti carcere pignant.
 Vnag, sum fama, funeris una domus.
 Quod spatium vobis dederam, morientib; urna est.
 Et tumulus simul & Matris arena fui.
 Dic Scaldi, dic fama Tago: Virtute tueri,
 Quæ potuit casu vincere, nescit Iber.

In receptam violento Marte BREDAM.

Svm ludus, Fortuna, tuus, sum Martis arena,
 Et bellatorum clara palestra Ducum.
 Nassebis ter victa meis, ter victa Philippis,
 Tot spoliū belli partibus una fui.
 Cessimus Atridis, cessi non cauta Sinoni.
 Et pretium fama iudice grande tuli.
 Nunc portæ patuere dolis; nunc occupor armis,
 Nunc viridis, nunc me torrida gleba capit.
 Nam me Belga Tyrum dicit, Ligur esse Saguntum,
 Arma, fumes satis incubuere meis.
 Fingite vincendi formas, qui vincitis urbes,
 Excute Mars ausus ingeniose tuos.
 Cunctis victa modis, posthac invicta super sum.
 Nam pudor est uno bis periisse modo.

In Infantem PRINCIPEM, natum Celsis- simo Aurastiorum Principi, statim post victam Hispanorum classem.

Dvm Tibi Cantabricæ cedunt, Frederice, carinæ,
 Et patriæ partes Trompius acer agit,
 Dum formidatæ flagent in puppibus alni,
 Et miser Arctoïs mergitur Astur aquis:
 Aula parit, gaudesq; nobis de Principe Princeps,
 Et comes it Marti læta marita suo.
 Parturit Auriacum generosa puerpera, nec se
 Battabiæ genetrix magna deesse cupit.

Sic bellatori plaudit Bellona marito.

Sic fabet Ameliæ Iuno benigna sua.

Officiis patriam Princeps debincit, & uxor.

Et momenta Ducum lectus & ensis habet.

Morret Iber, metuuntq; truces utrumq; Philippi,

Iamq; Ducem bicti, iam timuere Patrem.

Pugnando superaris Iber, superaris amando.

Et tumidum frangunt arma thoruscq; Tagum.

Mox periere rates. at qui nunc nascitur infans,

Venturis alter classibus hostis erit.

IN VICTAM GENNAPII ARCEM.

Gennepa, quæ Vallis altè muniris & undis,

Et geminos inter stas animosa Deos.

Quæ Mosa Nirsagq; tuas circumdata turre,

Spernis Arausiaci tela globosq; Ducis,

Qualis anhelantem præfracta Numantia Romanis

Aut Maceta sprebil Petra superba minas.

Iam ruis & fractis Frederico viribus impar,

Hac etiam gaudes succubuisse manu.

Quæ mala raptoris nocuisti regia Caci,

Finitimis circumpestis & hostis agris,

Iam patriæ tutela mea es murusq; Sicambrum.

Diceris & Vahali conciliata places.

Aufriaco subdulta fidem cum Principe mutas,

Et tibi placati signa Leonis amas.

Quàm benè bella gerit Batabus, quàm præside cælum

Fortune librat fata Sicesq; sua.

Post urbes arces capimus, dum summa moramur,

Hoc etiam laudi est, utiſſiora capi.

geminas Belli portas, Æram & Gennepam, illam à Rege, hanc ab Auriaco victam.

*Gennepa Nassobio, L. dobio vincitur Æra.
Hoc Regis, magni Principis illud opus.
Similem duplex habet hæc victoria finem.
Et patitur variis hostis ab hoste malis.
Ne noceat Batabum terris, jam Gennepa nostra est.
Ut Morinum noceat finibus Æra patet.
geminas belli portas. quarum altera Gallo,
Pandit, at Hispanis altera claudit iter.*

IN SPECTACULA

Exhibita

AMSTELODAMI

In Adventum Serenissimæ Reginæ
MARIE DE MEDICIS,
Galliarum Reginæ.

In spectaculum Nuptiarum Henrici
IV. & Mariæ de Medicis.

*EN, bellatori nubuit Medicea marito.
Et Princeps Italum nobile sedus adit.
Et rutilis juxta fulgens Henricus in armis.
Hæc sibi sceptrorum spem genitrice facit.
Hæc hic faciem videas, hic Pallada, quorum
Hæc regnis mentem commodat, ille manum.*

In spectaculum BEREYCYNTHIA
matris Deorum. Amstelodamum loquitur.

Qualis per Phrygias quondam Berecynthia por-
ta fuit, partu tot celebrata Deum. (ia
Ingredere auspiciis nostram felicibus Urbem,
Atque oculos per me fer, Medicea, tuos.
Quos portus, quæ tecta fides, turreſq̃, ratesque,
Templaque, fortune sunt monumenta meæ.
Per terras fluctusque vagor, sua munera mundus
Mittit, & hic precio proſtat uterque ſuo.
Cæſaream felix, ab abſo donante, coronam,
Et decus à Geſtro ſanguine grande tuli.
Ad Te præteriti redeat nunc gratia facti,
Et non immemorem, maxima Neptiſ, habe.
Sic placui deſenſa tuo Regina marito,
Sic nato de Te Regè beata fruor.
Si majus genuiſſe Deos, Regesque, Ducesque,
Iam Matri liceat tot placuiſſe Deum.

In Domum Societatis Indiæ Orientalis

Fecit iter Fortuna mari, perſenit ad Indos,
Et procul Eoo fixit in orbe pedem.
Memmonia patuere domus, patuere Moluccæ,
Regnaque federibus tot ſociata nobis.
Inthalamos Aurora tuos jam claſſibus itum eſt,
Et Batavos alibi, tecta que noſtra fides.
Non ſatis eſt viciſſe domi, cum Sole vagamur.
Et tanto ſoluipe eſt ſincere teſte foris.
Sint Geſtre merces Indi, ſumus horrea Belgæ.
Quas Oriens fruges parturit, Artos habet.
Serbat hyems fructus, quos torrida coxerat æſtis.
Et calidum gaudet mandere bruma piper.

tunc thura Arabes, permutant serica Persæ.
 Et spatiosa suas Iabæ ministrat opes.
 thica dissentas onerant belamina puppes,
 Poclæq; Sinarum carbasa plena vomunt.
 ia quot fundit Ganges, tot navigat unus
 Amstela, & externo sub Iobæ bella gerit.
 cra sinus omnes nobis atq; æquora pandunt,
 Inveniunt quobis littore lucra viam.
 perio cum Rege solum partimur & undas,
 Et formidati frangimus arma Tagi.
 i dubitas, castella, domos, arcesq; tuere,
 Atq; alio patriam crede sub axe dari.
 aliis alius populis diſenditur orbis,
 Totaq; se bendens machina, rursus emit.
 neque serax longe spatiis immanibus Eos
 Colligit, in Batavis continet una Domus.

n Ferculum Orientalium mercium Reginae Matri paratum.

Idit, & insolitas mirata est Regia mensas
 Mater, & Eoas attigit ore dapes.
 abant antè oculos messes, quas miserat Indus,
 Quas dederant Persæ, quas preciosus Arabs,
 libat Medicea suis fragrantia cannis
 Cinnama, & externo fercula missa solo.
 spicit Aurora segetem, thus, balsama, myrrham;
 Et spaciis Superum munera stare suis.
 ec oculis placuere magis, magis illa palato,
 Gustus, odor partes hic obiere suas.
 lia non posuit Thetidi conſibia Peleus,
 Non epulis istis accubere Iobes.
 on hæc adspexit Latium, cum victor ab hoste
 Romulidum intraret mœnia Cæsaroſans.
 unc aliquis dixit secum: quæ fercula ΚΟΣΜΟΣ
 Hic parat, hæc COSMI filia grandis edit.

In Neptuni, Mercurii, & Virginis Amstelodamensis aquis innatantium,

S C H E M A,

Neptunus ille, quem videtis fluctibus
Tolli se fera fronte, canis horridum,
Sæbum tridenti, maximi Deum maris,
Cujus marina monstra currus ducunt,
Hinc inde lusitante Najadum choro:
Et ille, puppi telus eminens nepos
Atlantis, artis arbiter mercantium,
Fandi peritus, emptor idem & venditor,
Nunc sortis author optima, nunc pessima,
Anceps fabendi: Quæque Virgo pulchrior
Vultu decenti flectit obsequium genu:
Gratantur omnes Galliarum Numini,
Pronisque votis Principi se debent.
Neptunus offert cæculas Ponti bias,
Facilesq; fluctus, strata ventis aquora,
Quæ filiorum sceptrâ jus exporrigunt,
Gallus, Britannus, præpotensq; Cantaber.
Tegeæus iste priscus interpretes Deum,
Urbem Parenti Liliisq; consecrat.
At Amstelæ virago Neptuno suo,
Cyllenioq; nixa, mercatores Deos
Subdit cornusca Principi, hanc ipsam Deo-

N N V P T I A S

Francisci de Medicis, Magni Etruriæ
Ducis, & Iohannæ Austriacæ Fer-
dinandi Imperatoris Filiæ.

A *Vstriaca vultus, & te, Franciscæ, Theatro*
Sistimus, & Batabis fœdera prisca damus.
is nati rexere Duces, Mediceaque latè
Lumina conjugis emicuere nobis.
ec inter Maria est, raro qua munere Dignum,
Non nisi per Regum nomina Mater abit.
loc demum est peperisse; Orbi donasse tiaras.
Sic sua stant regnis robora, sic thalamis,
In donationem Coronæ.

A *Misela, qui latè terris mercaris & undis,*
lamque aliis adfers, iam tibi lucra refers:
Amisela, qui nostri fulsisti pondera belli,
Cum mihi plus uno surgeret hoste labor:
icu Venetus gravis esse mihi, seu Flandria Bellet,
Et Dominum Brugæ detinuere suum:
Accipe Cesaream, regni diadema, Coronam,
Accipe virtutis præmia digna tua.
ec fulbus inter radiet spectanda Leones.
Posteritas isto pergat honore frui.
Classibus imperitas pelago. tua, nostra Corona est,
Nostri solo late fulgida, vestra fato.

In Spectacula Orbis Gallici sub Hen-
rico III. laceri, sub Henrico IV.
restituti.

G *Allia dum lacerum bellis civilibus Orbem*
Adspicit, & regni vincula rupta sui,
Commissoque Duces, adversosque ensibus enses,
Et fossum Regi proditione latius:

Ingemiscit

*Ingemit excussos tantis cervicibus axes,
 Dimotosque sua de statione polos.
 Sic afflicta Iovem precibus, Disūmque laceffit
 Numina, & ex alto lurida poscit opem.
 Stant juxta Pomona, Ceres, Liberque, Venusque
 Quasque Deas bellivīs male sana premit.
 Condolet atrata Superū clementia turba,
 Dumque cupit Gallis consuluisse suis:
 Borbonium lapsis Druidum succurrere rebus
 Poscit, & his humeris pondera tanta geri.
 Succurrit Regi Pallas Sapientia, Maiores
 Auxiliatrices commodat ipse manus.
 His Ducibus dum bella gerit, dum mitigat hostes
 Integra speratā Gallia pace coit:
 Et valida Mundum sulcit cervice Nabarrus,
 Seque polos aptè restituisse videt.
 Tunc regno sua parta quies, tunc rura, penateis
 Tempia, foci, cultus exseruere nobis.
 Pax rediit, scandit neglectum Astra cubile,
 Et reduces priscā sede steterē Dī.
 Hoc Spectacula docent. ubi fratelli conditor Orbis
 Alcida Henricus nomen onusque gerit.*

In natum Galliarum Delphinum eodem
 die & horā, quā Amstelodamo discescit Avia

MARIA DE MEDICIS.

*Q*ualia in aethereo succedunt sidera Olympo,
 Alteraque exurgunt, altera lapsa cadunt
 Perque vices radians stellis variantibus aether,
 Nunc hoc, nunc illo mutat in orbe faces:
 Talis ab Amsteliiis dum se Fax Italia terris
 Subtrahit, atque suum flectit ab Vrbe iubar:
 Ecce procul Druidum in terris Phœbeia surgunt
 Lumina, & heredem dedita regna vident.

*eademq; dies Regalem lampada vidit
Nascier, una aliam vidit abire dies.
Amstelæ sic abitu doluit, sed Francia partem;
Totæque Delphino Gallia leta fuit.
Ne nepos MARIE, & quæ jam tibi Lilia crescunt,
Prospera sint Gallis, prospera sint Batavis.*

EPIGRAMMATA

inscripta

SPECTACVLIS,

Adventum Sereniss. Magnæ Britan-
niæ, Franciæ, & Hiber-
niæ

REGINÆ,

Amstelodami exhibitis.

I.

Nuptiæ THETIDIS & PELEI.

ALIVS NASCETVR

ACHILLES.

EN, Thetis Æmonii properans ad limina Pelei,
Thessalicas celebris sponsa pererrat aquas.
Et Maria Auriaci vadens ad limina Sponsi,
Sponsa per Arctæas Regia fertur aquas.
O utinam his etiam thalamis nascatur Achilles,
Et similes gignat nupta Britannia Duces.
Adspicit hanc Thetidem Maria, & dum suspicit il-
Commune Patriæ spera cupit esse suam. (lam,

II. Fe-

Fedus inter Adolphum Nassovium Imperatorem & Edovardum Britanniarum Regem.

GENUS ALTO A SANGVINE
DIVVM.

Hic est, Romani Imperii Regnator, Adolphus.
Nassova quem populis terra domusque dedit.
Regna Britannorum claro cum Casare pangunt
Federa, & à Tamesi postulat Ister opem.
Nassoviis Edovarde faves. sed percitus ira
Austriacus tanta est hostis amicitia.
Res similes patimur Batabi. dum federe eodem
Auriaci fulget gloria, frendet Iber.

III.

Nuptiarum Reinaldi Nassovii Geldriae Ducis,
& Leonorae Filiae Edovardi
secundi Britanniarum Regis.

DIS GENITA ET GENITURA
DEOS.

Sceptraferos quicumque thoros veneraris, & illa
Suspicias Auriaci, maxime Belga, faces;
Hæc adspecta oculis annalibus eruta priscis
Federa, Nassovia splendida vincla domus.
Reinaldo Leonora datur, sed Filia Regis.
Et Tamesis Sponsam Sponse Sicamber adis.
Hanc venerare domum Belga, Augustosque penatibus
Illa, domus Regum, Caesaris illa domus.

IV.

UPTIÆ IACOBI II. Scotorum Regis,
& MARIE Egmondanæ è NASSO-
VIA Domo.

ENEROS TETHYS EMIT
OMNIBVS VNDIS.

*I*nc quoq; Nassovia genitam de stirpe Caledon
Accipit, & Maria conjuge Scotus obat.
omina nominibus praeunt, & numine dextro,
Tunc etiam pelago sectus abibat amer.
um procul externis nupsit Dux femina sceptris.
Nunc nubunt magno Regia sceptris Duci.
culti secuta Patrum Respublica; quam si
Regis bella premunt, Filia Regis amat.

V.

A R I O N.
ETIAM SERVAMVR IN
VNDIS.

*U*m mediis, nautarum odiis, demersus Arion,
Fluctibus, incertum per mare sperat iter;
apponit misero Delphinus corpora vati,
Et dulcis citharæ captus amore vchit.
Non aliter duro damnatus Belga Philippo,
Auriaco fretus Principe saluus abit.
ria spectastis Batafi. nunc ludicra rerum
Cernite. nec pigeat sic meminisse Ducis.

VI. AN

ANDROMEDA.

PULCHRÆ PRO LIBERTATIS
AMORE.

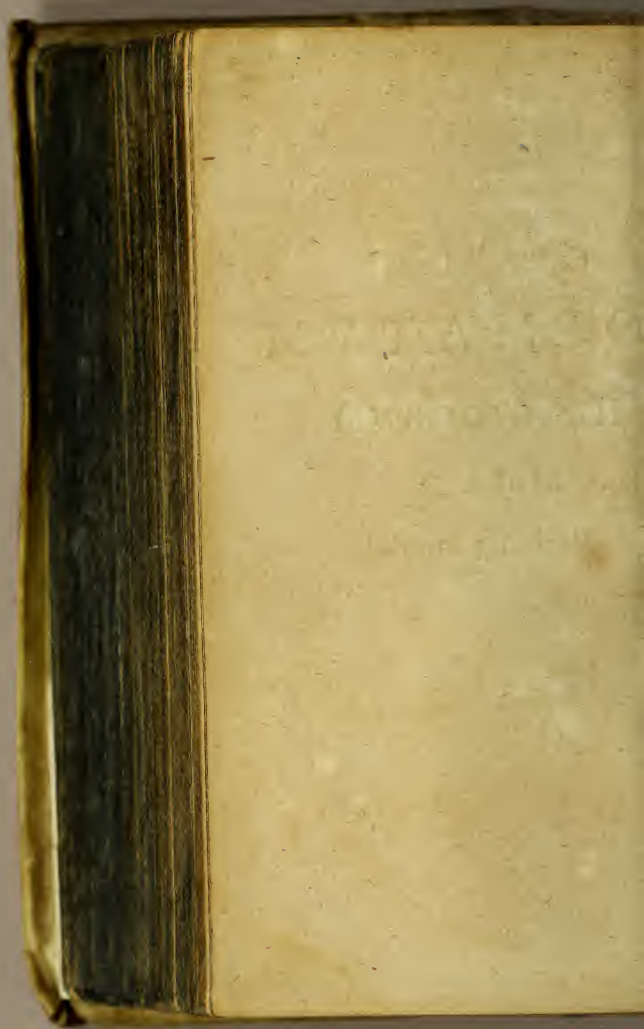
*A*lligat Andromedam saxis furor. altior illa
Ætherco Perseus liberat unus equo.
Belgica Libertas duris innexa catenis,
Sanguineo patuit prada futura Tago.
Non pateris Frederice Pater, sed missus ab alto
Illa neci Batavum dedita monstra domas.
Quam tua nunc nostræ miscetur gloria fama,
Cujus nostra fuit mixta salute salus.

FINIS LIBRI SECUNDI.

C. BARLÆI
OEMATVM
HEROICORVM

LIBER III.

Varii Argumenti.

VENUS BATAVA,
 ve in nuptias Nobilissimi & Gene-
 rosi Domini,
 JOANNIS à MATHENESSE
 D. Mathenessa, &c. Et Nobilissimæ
 Virginis ac Dominæ,
 WILHELMINÆ IVDITH PIECK,
 EPITHALAMIUM.

Viderat intrepido stipatū milite Mar-
 tem, (cieri
 Hesperios terrere Deos, iterumque
 Bella Venus: toto diffundit carbasa
 Rheno,
 urrigerasque rates, & bellatrix rostra,
 Ligurum directa ducem. Si conjugis, inquit,
 arma mei placuisse queunt; nec classica Belgas,
 tympanaque audaces terrent horrentia Catthos;
 ferbet Mæboris opus, si fama paratur
 aedibus, & crudo nascentes sanguine lauri:
 se credat quoq; terra Deam, nec languida nobis
 tia & ignavas oblectent sæcla sagittas.
 unt arcus pharetræq; mihi sunt tela, facesset,
 Queis noster quoq; pugnat Amor, queis mille puellæ
 ingenium, & vitæ submitunt colla cohortes,
 succumbit soror ipsa lobis. dum prælia surgunt,
 it Venerem sua bella manent, dum sævit in arces,
 Et besana suos repetit Bellona furores,
 n Batavis Citherea furit, perituræq; bello
 Nomina & ingentes reparant mea b. sia c'ades.
 Occidat hic aliquis Telamon, mihi nascitur alter:
 si perit Automedon, redeunt vitæ alia per me.
 Pignora: si rapiur discerptus curribus Hector,
 Astyanatta dabo: surgit pro Memnone proles
 Altera: tercent. m. tabis percuntilus, unus

Vaguit in cunis nostris conatibus ultor.

Quod Batabi vicere, meum est: me credite Batim.

Et Gangem spoliasse manu: mihi subditur Indus;

Nec sine me rutilum distringat Martia ferrum.

Dextra, nec duos ad pugnam armabit alumnos

Odrysius, bellig. duces. mihi gignitur uni

In thalamis bellator homo: mihi corda manusq.

Et celeres pugnare pedes, mihi mascula primum.

Formatur natura virum: lectiq. duello

Mars ingens orditur opus, nostroque labori

Auspiciū, atq. sui debet certaminis ortum.

Dixerat: & veteres alis subiecta Sicambros

Diva petit: nisea cingebant tempora vitte,

Pallag. discincto corpus belabat amictu,

Purpureis intexta rosis: spirabat odores

Cestus, Erythro fragrant murice planta,

Collag. Hydaspis fulgebant candida gemmis,

Vt posses novisse Deam. certissima cœli

Majestas documenta dabat, Superumq. notari

Et decor & facies poterant. hoc pronuba cultu

Dardaniam Sparta, Seston sociabit Abydo,

Scyria magnanimum virgo pellexit Achillem,

Vittag. succubuit Pholoë. quascunq. solatu

Transit aut terras aut flumina, Cypridis æstu

Recaluere fera, gelidifq. accensa sub undis

Agmina senferunt Venerem. complexibus ulmi

Artius impliciti molles hædere corymbi,

Arboribusq. hedera. frondes gentialis opacas

Explicuit platanus, lauroq. intersita myrtus,

Palmaq. bicina porrexit brachia palme.

Quodlibet arsit amans, propriosq. Erycina furor

Omnibus impartita fuit. non oscula concha,

Non sua lascibus neglexit murmura turtur,

Aligerumq. genus. sic totus amoribus ather

Ferbuit, & poterat solo natura renasci

Afflatu propiore Dea. Sed Geldrica postquam

Imperi.

peria & celsa tetigit confinia Bura,
 c bellis fomenta mēis, dignamq; furori
 ateriam quæramus, ait. Gens una Sicambrina,
 iacum Veneremq; simul sua stringere tela
 spiciat, bellumq; sequi. chorus, omnis Amorū
 solat, & manibus teneras strinxere sagittas
 cumfusa cohors. jamq; omnia limina lustrant
 midelū, Procerumq; domos; quæ mollia flecti
 tiora, quæque gravem virgo ejurabit amorem;
 quæ dubias suspensa facies in corde solutans,
 quod speret, damnare queat; fugiatq; quod optet;
 nolit, quod amasse velit; quæ saucia cacum
 nus alat venis, & quos præsenferat ignes,
 ascula dissimulet. Cunctas venerabilis inter
 lectia cælitibus placuit, potuitq; probari
 excelsa fortuna domus, castæq; decorus
 riginittis honos, & tot superabile dibis
 genium, atque ipsi penè amula forma Dione.
 a thori impatiens (primos Eix hosthorus ignes
 tulerat, longeq; dies distabat ab ortu)
 mineum tractabat opus, populumq; fluentem
 ætæ nēlebat acu. Iam compta nitebat
 saries, viridem substrinxerat aurea bestem
 bula, Sidonizque sinus industria pallæ
 dididerat. stupet ipsa Venus studiumq; se manusq;
 timidam tali Nympham sermone salutat:
 Quid fallis malesana diem? quam fallere noctes
 us erat, & Paphio tenebras disperdere ludo.
 alladis hic sordet Veneri labor; altera, crede,
 am ducenda tibi nostra sunt flamina vite,
 t proacūm fundenda domus, tibi sera nepotum
 rogenies debere cupit, signantq; maritam
 sidera. Quid vacuo ducis suspiria lecto,
 t deserta gemis? toto quam Iuppiter auro
 erpluat, & veteri cupiat præponere Leda.
 Quin discis servire mihi; sunt mitia nobis

Imperia, & magna se libertate tuetur
 Serbilibi fors blanda mei, nimis anxii res est
 Virginitas, gaudetq; rapi: sociata marito
 Tutius uxor amat: nulla est custodia formæ,
 Quam thalami cortina tegit: nescitq; pudere,
 Cui pudor est spreuisse virum. permittit amori
 Multa i thoros, tantumque salax in cœlibe vita est.
 Iam risus innupta meos, arcanaq; nescis
 Gaudia, & intrepidi quæ sit fiducia lecti,
 In quo nupta jacet: nescis, quibus artibus orbem
 Continuet Natura sibi: quo jure parentis
 Assignet sibi quisq; decus: quæ munia matris
 Iam tandem scivisse jubat. si scit, amica
 Quicquid prole caret, quicquid sua subtrahit æbo
 Nomina, spemq; sui fati involvit iisdem.
 Penelope, quamvis sapiens, concessit amanti:
 Andromache Trojana fuit, tamen oscula fixit
 Casside in Heclorea: nostris flagrabat Amazon
 Ignibus; & rari quantumvis plena pudoris,
 Expetiit Flaccilla virum: Cornelia donat
 Scipiadæ, Remamq; nurus auxere Sabine.
 A quanta tibi virgo facies, ô quanta parantur
 Conjugia? Ecce tuos præstans Mathenesius ignes
 Hauriet, & tanto serbaris Sponsa cubili.
 Illum Palladias juvenem deduxit in artes
 Magnanimus genitor; ne quem res publica tandem
 Posceret, & Batabi spectarent ora Senatus,
 Clamaret doctrina reum, trabeasq; puderet
 Vix bulgo disflare rudi. virtutibus annos
 Antevenit; duris animum Constantia firmat
 Temporibus; spernit populi Prudentia motus,
 Dum patriæ pia jura probat. generosaq; quamvis
 Nobilitas longo deribet stemmata tenu,
 Ardua q; illustres decoret fortuna penates,
 Mens submissa manet: facili perfusa sebero
 Lata verecundos adspersgit Gratia mores,

iscaq; simplicitas, atq;e isto sanguine dignus
 ndor, & ingenuo depicta modestia vultu.
 x ea dicta dedit: tacitas sub pectore flammās
 citat, & blandum venis instillat amorem
 ma Venus. spolia illa mei sunt ampla laboris,
 tiger, inquit, Amor. nunc, qvā fecunda Batabos
 ba colit, fessuq; suas immergit arenis
 eng aquas, placidusq; excelsas alluit arces
 pesa, vīam sēctamus, ait. qvō fulgida postquam
 tria & augusti subiit penetralia tecti,
 signes Procerum vultus laudatq; Cypri
 dspicit ora virū. suspensaq; lumine lato
 eroum simulachra legit: qvī clarus Athenis
 ait tigenū mandata dedit, quo vīdīce frontem
 barbaricos inter strepitus & murmura belli
 xplicuit Phæbea cohors, cui Belgica concors
 pperii surgentis onus nostrasq; curules
 edīari, & dubios commisit patria casus;
 qui Cantabricos eludens Doussa furcres
 ati jura domat; sed non bellacia qualis
 arbasa & ingenti rapuit vexilla Philippo:
 quig; senex Batabū Dux Dūbenbordis aqbor
 lassibus asseruit, totique minacia ponto
 ssa dedit. potuitq; trucem sibi subdere Tethyn.
 os ubi per vultus solertia lumina duxit,
 um regina Paphi: magni clarissima patris
 rogenies, qvā sola manet spes fulta nepotum;
 e propter Paphias arces Cypriumque reliqui,
 aliumque nemus. geniales pronuba tedas
 osa puerq; meus ferimus. quid lenta moraris
 ota? nec attenta Veneri solennia solbis
 ursa thori? posco sobolem, ne stemmate in isto
 Destituat rector Batabos. patriæque tibiq;
 am Citherea sacat. nec solum blanda voluptas
 Et peritura mihi petitur. res publica natos
 Exigit, & regni qui librent pondera, Belgas,

*Vna, Deum monitis, nunc ardet amoribus absens
Pieckia, tota tuis absens in cultibus errat,
Atque exul jam facta fuit. suspiria Rheno
Conscia transmittit Vahalis, dudumque moratur
Mens curis intenta meis. non dignior ulla
Te poterit meruisse virum. si gratia forme
Queritur, exuperat longè reuerentia morum:
Si census equare velis, rarissima longè
Vincet opes pietas: si tanta virginis ortus,
Et claros arcessis avos, praconia poscet
Ingenitus majora pudor. si sidera mutet
Iuppiter, hæc mediis virgo radiabit in astris.*

*Dixerat. ille Dea levisbus violabile telis
Pectus, & insolita laxat praeordia flamma,
Imbibiturq; effusus amor. iam pristina sordet
Vita viro, curaque graves, & dura facessunt
Otia, nec fremitus aut colla superba moratur
Quadrupedantis equi. non jam venabula torquet
Venator, lustratq; vagos indagine saltus,
Latrantescq; adigit per inhospita rura molossos,
Totq; ranum explorat genios: quis cursibus Eurum
Ante bolet, quis nare sagax vestigia docile
Ceca notet. non jam delapsum nubibus agmen
Inclusisse plagis gaudet, cœlique cohortes
Vult prædam servasse sibi. largitur amor
Omnia, se spoliū prædamque Cupidinis esse
Sentit amans. quin jam tardos procedere Soles
Autumat, & calidos promissæ virginis ignes
Differri spes agra putat. si vesper Olympum
Claudat, & athereos properans Aurora jugales
Allebet, antè oculos domina versatur imago,
Antè oculos nova nupta subit. sic victa fatiscit
Nobilitas, figitque suas in virgine curas.*

*Letior intere à levisum gens omnis amorum
Advolat, & primo testatur gaudia plausu,
Conjugii præsaga nobis. pars flammea sponsæ,*

rs tedar ignesq; parat: pars myrtea gaudens
 gmina circumdat capiti: pars nectare limen.
 rigat, & mediis fragrantia cinnama teſtis,
 ſarumq; adolet lucos, & miſſa Sabais
 ſama. Paſtans aliquis Bel Adonidis hortis
 rciffum, violamq; & purpureum chryſanthum.
 bebit, & donum feſtis ſolemnibus adfert.
 puer Idalius genialia fulcra Cupido
 parat, & thalamis belamina pulchra futuris,
 barbaricaq; inſternit opes: non talia Marti
 raserat ipſa Venus, tunc cum Liparejus amantes
 lleret, & doctis captiva cubilia vinclis
 ectarent cupida ora Deum. quæ Bellera Seres,
 uos cultus fert diſes Arabs; gemmiſq; coruſcis
 picturato diſtinctas murice veſtes,
 poſuit largitor Hymen. non Gratia lecto
 fuit, & geminas texens Aglaja coronas
 plicuit natos Zephyri ſpiramine flores,
 n tactos Borea, rabidiq; caloribus Euri,
 rpetuo ſed vere nobos. At præſcia fati
 no betat ſteriles iſtis roſcere noctes
 dibus, & quicquid ſecundi fallere poſſet
 es uteri, toto dominans proſcribit Olympo.
 nque aderat feſtiva dies, poſcensq; maritum
 uicuit lux alma poſo. diſperſerat omnes
 e pater Diſum nebulas, quò clarius orbem
 rgineus colluſtret apex, Solemque laceſſat
 ultus, & in rutilo majeſtas fulgeat auro.
 axerat una domus geminos, flammaq; calebant
 n propiore duo: Beluti poſt frigora brumæ
 caluit terra gremium, laxataq; Phæbo
 Venerem natura ruit. ſociantur in uno
 ta Viri ſponſaq; thoro. Vix ille pudoris
 ena ſui retinet; Vix illa arcana caloris
 ſtimulat fomenta ſui. ſic nutrit amorem
 terius vicinus amor, quin ignis ab igni

Pabula leta capit. flammaeque incendia flamma
Ventilat, & proprius dum sperant pignora bustis,
Vita es arjere faces. ferbentia cernas
Atria, conscriptos longis discumbere mensis
Battabæa procures, & nobilitatis abite,
Nomina magna, deos. primæ hæ gloria pubis,
Stant juvenum spe et antæchori, quam fulgeat inter
Cognatas hic sponsa nurus; quantum ille decorum
Emicet, & nullo diffundat lumina fastu.
Vt thalami patuere fores, & conscia l'eti
Virginitas timuit, quæ mox sperare maritam
Fas fuerit; placido generosa Batabia gressu
Ingreditur: juxta musco belatus & alga
Lætiior adstabat Khenus, Doesamq; trahebat,
Et Zilam, famulos. dextram capit illa puella,
Inde viri, firmansq; sua connubia voce,
Sic insit veneranda parens: Di capta secudent
Federa, & æterno conneclat pectora nexu
Intemerata fides; etiam post funera mentes
Iunat amor, dirimique vetet. non fulsa metalli
Pondera, non Pelopis gazas, non jugera Crassi,
Quæque dedit fortuna, precor. Mathenesia vobis
Succrescat secundæ domus: sudate nepotes;
Vt credat Cithæra suos; agnoscat alumnos
Omniparens natura nosos: hoc sanguine surgan
Qui terris dent jura meis, securaq; præstent
Imperia, & lapsis norint succurrere rebus.
Alter abus nobis redeat, quæ sospite sospes,
Et legum tutela sui, quæ Præsede nuper
At Batabos spretus Pallas migrabit Athenis.
Dixerat ore grabi. Tum Iuppiter omina firma
Mitiùs intonuit, cælig; à parte serena
Maximus in thalamo splendor cum lumine fulsi

I N E Q V V M

Nobilissimi ac generosisimi Viri,
GODEFRIDI de HAESTRECHT,

P O E M A T I O N.

Tat sonipes, dominiq; ferox subsellia portans
Obsequium gravitate premit, famulumq; laborem
Assimulat fremitu. decorant generosa comantes
Colla juba, quas in varios solertia nodos
Trinxerat, & multo mulier distinxerat auro.
Cum conipius fulget apex, & vertice summo
Ornamenta micant, phalerataq; tempora perflat
Adversis saba Noti. miratur honores
Sese suos q; adrupes, tardog; superbia gressu,
Quam calcat, fastidit humum. ferit ungula pandæ
Ultius in se tracta femur: cervice recurvâ
Obliq;at sibi fastus iter non prona dehiscunt
Tra, nec indecori quassantur tergora motu.
Desine magnanimum q; bonam generator eq; boris
Sternare tuos Agragas: non Thessala tellus,
Quem componat, habet. sordent, q; bos Bilbilis alta,
Quos Arcas celsaq; dabunt fastigia Nysæ,
Aut celeres in bella Scythæ. non Isthmia talem.
Compita & Eleo currentem carcere vidit
Gracia, cum celeres sese effudere quadrigæ,
Palmag; precipites accenderet amula currus,
Et stantes sublimè duces. Hierone triumphans
Lutuos Olympiadum seros memoratur in annos,
Et clarum Therone fuit, Pelopisq; nepotes
Victrices vexere rota. Tu testis honorum
Vibis adhuc Alphæe pater; tu Psaumidis abdis
Palladia sub fronte caput: tu fessa caballis
Corpora lassisti toties, spumamq; lupatis
Abiis, & calidæ propinas fumina Pisæ.

Pythius Archefila doctis applaudit habenis,
 Xenocratemq; stupet; nec magnum clara Megacles
 fama silet, curruq; ruunt Alcmaeone nati.
 Scilicet illa tuis vittricia tempora frenis
 Inbudit, Godefride, dies; nec Olympia tantum
 Conspexit generosa decus: seu colligat ungues
 Ad numeros, libretq; gradum: sive auribus adstet
 Attonitus, feriatque solum temeraria crurum
 Mobilitas, grandiq; tremat sub pondere tellus:
 Seu monitis attendat heri: seu flectat in orbem
 Corpora; seu laxo transverberet aëra loro,
 Arbaq; quadrupedante pererret inania cursu.
 Huic Hiero cessisset obans, & prisca Pelasgum
 Gloria, cessisset spatii Pherenicus in amplis,
 Ipsaq; Pisceam decerperet Elis olivam.

Hic bellator equus mediis in ballibus hostem
 Hinnitu vocet, & cuneis sese arduus ipsis
 Inferat, hic lituos, hic cornua rauca tubasque
 Audiat intrepidus; perq; agmina perq; phalange
 Sternat iter, peditemque truci ceruice superbus
 Dissipet, & nudâ stratum conculcet arenâ.
 Talis in aduersos sumptis insignibus Æthon
 Ibat obans Rutilos: tales calcâribus armos
 Penthesilea fodis, medios cum virgo per enses
 Et Danaum per castra ruis, generosior ille
 Magnanimam bectet Thamyrim, Volscamq; Cam
 Aut erepta iterum repetentem signa Camillum
 Hoc quoq; virtutum latitant sub pectore forme
 Et laudum generosus amor; serbansq; decori
 Inspiciens natura sui est. hanc premia recti
 Ei promissa morant. venienti grata magistro
 Vox matutinum fremitu Titana salutat,
 Et tremula modò calce fabet. capit illa furoris
 Argumenta sui, justâq; accenditur ira,
 Et contemta dolet. rursus laudata superba
 Majestat is habet speciem, frontemq; serena

audit, & heroo testatur gaudia gressu.
 Hæc mihi Apollineum pleno de fronte liquorem
 percudit: hæc sacrum mihi percudit ungula montem,
 e Batem sitiisse cupit. Iam fabula facta est
 egasus, & celsum tranans Heliconæ volatu
 Bellerophon, nataq; istis sub calcibus undæ.
 tu mihi Bellerophon, tuus est, qui sufficit undas
 egasus, & toto Batum me proluit albeo.
 Quid magno terræ gremium Neptune tridenti
 percutis? & primos imis de manibus excis
 cornipedes? hunc æquoreis vicinior oris
 elga dedit, ravidumq; suis virtutibus æquor
 aduit, & belli spumantes indidit iras.
 Non huic frena truces Lapithæ Numidæq; dedere,
 Celtiberumq; manus; non defensoribus istis
 tempus eget. spernit phaleras alienaq; Rhænus
 Comina, nec Siculus format calcaria Brontes.
 posse tibi Batabus tantæ redimicula frontis
 præbet, & excelsæ tumidas in vertice cristas,
 fulgentemq; gravi succinctam pectore zonam,
 extaq; in extremos belamina pendula talos.
 Si spatium fors terra neget, sessore magistro
 Molliter ille gradum glomeret: si lata patescunt
 iugera, & ingentes trepident calcaribus armi,
 Vnâ Eurumq; Notumq; & nubifugos Aquilones
 AnteBolet, Caurosq; lebes post terga relinquat,
 sideraq; & pleno redeuntia flumina ponto.
 Ille vel illesæ Cereris trans summa volaret
 Culmina, vel lati tranet spatia in via Rhæni:
 Aut Vahalim, aut dubio fallentem gurgite Mosam.
 Hoc in Anycleâ si quondam beatus arenâ
 Tyndarides foret: haud propriis bellator Aphidnis
 Lurida Cecropio cecidisset vitima bello.
 Sunt alii, quorum Latii meminere poeta;
 Calæicus Lampon, & pulchro concolor albo
 Astur Panchates, & nigra fronte Pelorus,

Et Tagus, & Pholoë, & cursu velocior Iris,
 Aschetus, Ethion, Styrias, Phariusq; Podarces,
 Et q̄bos Thebanis genitrix effuderat Herpe
 Nobilis, & soboles Sicoris bellacis Ilerda:
 Vel, q̄bem Trojanum Mezentius urget in hostem,
 Rhebus, & Adraſto celebris vocalis Arion;
 Et gemini Maſortis eq̄bi, menſorq; dierum
 Cum rutilo Pyroënte Phlegon & ſerbidus Æthon,
 Et Stygius Nyctæus, & clari Xanthus Achillis,
 Pluton: ſq; notã Bar. è diſtinctus A' aſtor.
 Hunc timeant cuncti, timeat concurrere ſoli
 Quilibet. hic veteris laudes perſtringere ſeculi
 Geſtiat. hic docilis freni ſeſſoribus aurem
 Commodat; hic rectum ſerſabit doctior axem,
 Quaq; ſoles, ſinuabit iter. Tu ſcande ſuperbos
 Excellens Godefride toros, & ephi. p. a tanto
 Turgeſcant ſuppoſta viro. non ſilia noſter
 Pondera bectat eq̄bus, tellus, mare, ſidera, cælum.
 Nobilitas, virtus, domino portantur in uno.
 Terrarum doctrina tua eſt: tibi regna locosq;
 Noſſe datum. quantum Occiduus Sol diſtat ab ort.
 Belgicãq; Aurora thalamis, à Gadibus Artos
 Virãq; Lappionũq; ſolum. Tu Baſta Deorum
 Atria, flammãtes æternis ignibus orbes
 Emenſus radio, Solis Lunãq; labores,
 Mercurii Martiãq; bias, Veneremq; Iobemq;
 Tardigradiq; ſenis lentos ſublimior axes,
 Et pitturatam didiciſti perſigil æthram.
 Tu pelagi curvos flexus Tiphynq; Balaſum
 Expedias, tibi, quas doctã depinxit arenã
 Dextra Syracuſi ſenis, aut ſis Attica, formas,
 Ingenio famulans aperit labor omnia pernox
 Vidit & ignavis animus ſuccenſit horis.

Has portat phaleratus opes; hæc bapulat Æthon
 Sacra tuus, tantumq; decus dum geſtat in armis,
 Attius inſurgit quadrupes, dominicq; quod unum eſt
 Virtuti

tutis putat esse sue. Tu tergo in isto
 ius athereos, per amica silentia noctis,
 Et si studiosus equos: ubi Pegasus alas
 plicet, & gelida depromat tela pharetra
 Illyrides: quibet istos miratus & arma,
 disti, tibi quos serbet natura penates,
 am pandant tibi fata domum; quæ præfig ibit
 ignis pietate pater; cui stemmata, sanguis,
 c tanti fuit illustri spectata theatro
 oria, quam patriæ & veterum custodia legum,
 pacis venerandus amor, prælatæq; Marti
 anq; velle sors leta togæ: quæ despicit orbem,
 ui nomen tibi scripsit, abus, laudabile Belgis
 omen, & æternæ meritis præconia famæ.
 Vide Heros; stimulosq; tuis virtutibus adde.
 de decus decori. subeant nascentia fratris
 crementa tui, magni cui pondus belli
 ux Ligurum, atq; suas partitur Spinola curas.
 uig, mihi faciles aditus, & mollia sandi
 mpora concedis, nec vilia nomina spernâ,
 ccipe laudatum, sessor generose, cabalium.

P R Æ F A T I O

n Epicedium sequens, ad SVECORUM
 GENTEM.

Gens invicta malis, nec tot satiata triumphis,
 Quos meruit Regis Martia dextra tui:
 ens Batavis lociata meis, cape foederis animum,
 Quam tibi plangenti nuncupat ore dolor.
 Quem luges afflictæ virum, lugemus eundem;
 Et populos fati sors manet una duos.
 xtulit hunc Sueonum tellus; nunc extulit Haga:
 Extulit illa decus nominis, ista rogum.

Ille

Illa vices fandi dederat, dedit ista silendi:

Et, quæ non dederat præmia, sæva rapit.

Illa sibi priscae repetens insignia famæ,

Nos solum exuvias mortis habere finit.

Quantum clara levi distat fortuna sepulchro,

Officiis distant, Tu, Batavusque, suis.

At nunc Belga canet, quos tu veneraris, honores,

Et tecum cumulo talia verba dabit:

Quem peregrina suis secrevit purpura Catthis.

Hic jacet, Arctoi nobile Regis opus.

I N O B I T V M I A N I R V T G E R S I

Serenissimi Suecorum Regis Gusta-
vi, apud Fœderatos Ordines,

Legati.

QUæ faciles, Fortuna, Deos, & numina muna
Experta es satis æqua tibi, cæptriq; fafores,
Hunc iuge jam mæsta virum, quem gratia dissum
Sacraq; regali generata est purpura vultu,
Et letum dilexit ebur. cui munia fandi
Sarmaticis tribuit Facundia mersa pruinis,
Eloquiq; vices, & de tot gentibus unum
Pro se posse loqvi bellatrix credidit Arctos.
Omnis Hyperboreis collectus montibus humor
Liquitur, & totum in lachrymas, jam conscia mors
Rutgersi venerande tuæ, tantiq; doloris,
Absorbet natura gelu. sua lumina condit
Parrhasis, & Scythico se vellet in equore mergi,
Indignata tuos obitus, qui castra Bootes
Regia, & eratq; spectabit nocte phalangas,
Victricesq; acies, & vitti fœdera Moschi,
Et stratum oppis Dinam, sua sidera mærens,
Et Gigiles atra insolbit caligine flammæ.
Ipse suos Gustavi equos, belliq; secundos
Successus renouatur obans, tantq; furori

Beniam, & domitis jam saltem parcere terris,
 tum regale putat. qua casside Corus
 regit duras hiemes, pluviasq, nivesq,
 lacrymans, guttisq, humectat grandibus ora,
 nanes vocat incassum, reverentia regni,
 que majestas aliquâ succumbit amori,
 lugens rex esse potest. Ignoscite Dibi,
 ceptis indigna loquor. miseresce fatis,
 pietas in rege placet; nec nomina spernant
 nanes augusta vices, hominemq, potentum
 ntiri mens celsa valet. plorare suorum
 geniti potuere rogos, & sâbus Achilles,
 ater Aeneas, & qui fumantia latè
 gama victori Priamus concessit Atrida,
 mihi cernuntur Phœbi delubra cieri
 bus, & tristes Helicon arcessere questus.
 tus Pegasidum pallent, & languida mœstis
 tollunt sua colla jugis, Cirrhaq, remugit
 rep, & attonita torbescens Gorgon Pallas.
 losie fugiens oculos solatia luctus
 spicit, & presso lachrymarum fonte, resedit
 Batabis, Superosq, truces, celeresq, sororum
 ecrata colos, vicinum plantibus equor
 rberat, ac tales exorsa est praefica voces:
 Maxima jam pridem terrarum nomina fato
 impabit bis summa Deum, regumq, minata
 rribus inbitas mortali robore dextras
 domuit, ruptisque evolbit tempora pensis.
 m clari periere Duces, infractaq, bello
 tiora; quæ Vesper timuit, quibus occidit Eos,
 mag, captibus toties submitit Iberus.
 Martem dolor ille manet. tot fulmina belli,
 sperioq, recens tepidos à sanguine manes
 xerit Odrysus; cui duri ad Strymonis undam
 barbaricus puero cunabula praeiuit Hemus,
 reiciaq, nives. me me placidissima tangunt.

Eupora

Funera, nec dira pollutum cade cadafer.
 Exuſias Doctrina tuas, ſicturagq; chartis
 Buſta queror, queror extinctas, pia numina, Muſ
 Thymbraciq; patris cineres, ac muta deſerti
 Ora ſiri. calco totam ſub marmore Suadam,
 Et Charitum fatale ſolum, tumultumq; potentis
 Eloqui, ac celebrem magnis virtutibus urnam.
 Illi prima rudes generoſa modeſtia mores
 Et nondum domitos feruentis pectoris aſtus
 Flexit ad obſequium: nec quid puerile licere
 Credidit iſta ſibi curis gravioribus etas.
 Maſcula doctorum ſapient ſub voce luſcentius
 Pierius gaudens ſtudiis. laſcia Vacune
 Atria, Circ.eæ ſpernuntur pocula turba,
 Dum laudum decurrit iter, Phocæaq; ſcandit
 Culmina. tunc ſacro labiis arentibus aſtu
 Caſtalii latices & ſatum exhausta fuerunt
 Flamina, & in media ſe proluit Hippocrene.
 Iam Scaurus, rictuſq; caper, aurigq; iſta
 Et triſtis ſerula ſceptrum, plagæq; ſanantes
 Et matutino ſubſeſſa rauca tumultu
 Terruerant animum. patuit, qui roſtra fatiga
 Orator Fabius. nec ſegnius hauſerat olim
 Atlantis præcepta ſui Tirynthius heros,
 Aut citharæ cantus Chiron perſuaſit Achilli
 Theſſalico permixtus equo. Tu maxime Voſſi,
 Cui ſua Romulidum pandit ſecreta vetuſtas,
 Auſoniosq; duces, effatag, tempora mundi
 Reddit ſera dies, & Grajūm pulpita pulſans
 Socraticas aperit celebris ſacundia portas;
 Expedias tantæ felicia cæpta juſentæ,
 Ingeniūq; expande decus. tu prima peritus
 Rexiſti vitæ ſpacia, & per acerba laborum
 Duxiſti docilem leni moderamine mentem.
 Te præeunte puer modulos, & nobile Flacci
 Ad numeros ſaltabit epos, grandiq; Maron

nuit sua metra tuba. tumite Terenti
 uium, stricto serborum scommata focco,
 uinosq; sales, & amabilis orsa Menandri,
 alis, heu, fontes elegos, Thespings peruntum
 re facis. tumido gradicns persona cothurno
 t tragicos spectare modos, & cruda Thyestis
 cula, quaeque sibi furatur fecibus ora
 rdani.e regina domus: sed fata necesq;
 bilici lenire joci, lenire Catulli
 sser, & illini potuit fera Lesbica cantu.
 rrida ridentis damnatur pagina Persi,
 placet, immiti Latium qui labit aceto,
 xatus rauci scriptor Theseide Codri.
 unc super Argolica pugnatum pellice bellum,
 conturbatus Phrygio raptore Mycenae;
 unc Lyrico modulata seni, nunc rura pererrat
 rica: nunc rapidis victorum rapta quadrigis
 ndarica commenta lyrae; veterumq; Deorum
 gentem; quos Aspera dies, quos gratior hymnos
 allumachus latoq; be canat modulamine Sappho.
 t Romanum Cicero; timidus orator Athenas
 rigat, & Macetum regi responsa remittat:
 ne Crispi sint sensa brevis: Cornelia quantum
 is valeat dubios regnorum expendere casus,
 janiq; bices, & q;ali regna parentur
 genio, q;alig iterum rectore fatiscant,
 nius sit cura viri. nec prisca Cleantes
 tria mellis uosq; negat cognoscere sensus
 hedrus, & arguto respondens ore Philebus.
 omianos rerum dominos, gentisq; togata
 rima rudimenta, ac crescentis mania Romae,
 excussus solio reges, mox libera Bruti
 mperia, & vario gestum sub Consule bellum,
 tunc charta docuere graves. At mascula Curti
 Exposuit Pella bidtricia tela papyrus,
 coasq; acies, epotaq; flumina Medo,

Et nimis ingrato passum sub rege Philotam.
 Quæq; Sibi proprias exsolunt tempora voces,
 Et genii simulachra sui: quos balba locuta est
 Potitius Carmenta sonos: quid Musa vetustum
 Lucili fremat, & quid verrucosa loquantur
 Carmina Pacubii, Calabrumq; in montibus ortus
 Ennius: ut medium detergat sordibus æbum
 Augustus, fœdamq; fuget Romanus Apollo
 Barbariem, linguaq; decus, pacemq; Quirino
 Restituat; donec Latio sua Vandalus ora
 Miscuit, & Gothica stridigine sorduit Auson,
 Et poterat jam Roma sibi non Roma videri.
 Pythagora monitus, doctaq; silentia turba,
 Et tantum sapuisse sibi, spreuisse nepotes,
 Credidit esse nefas. gaudet mens fata futuris
 Ignotas aperire vias, veriq; reperta
 Non prius putat. solum laudabile dicit,
 Quod commune facit. Criticas in bella cohortes
 Grammaticasq; tribus, tristesq; ob puncta magistri
 Propinat, & longum libros diffundit in æbum,
 Et sensus veterum, & labentia nomina seculo
 Vindicat, atq; alta mersum caligine verum
 Eruit, ac querulâ socios exercet arenâ.
 Iuliade, magni soboles augusta parentis,
 Verone sublimis apex, qui rapta tuorum
 Ornasti clavis Musarum sceptrâ triumphis;
 Temporaq; & causas Grajûm digesta per annos,
 Abramidumq; dies, desuetaq; secla dedisti,
 Hec audi lamenta pater. tibi sapè dolores,
 Longaq; decrepiti fastidia leniit avi.
 Tu iuveni fame stimulos, alimentaq; laudum
 Tu studiis fomenta dabas, magnumq; putabas
 Hunc curis genuisse tuis. Rutgersius omnis,
 Omnis in ore fuit Rutgersius. ille labores
 Aspersis docte salibus, fortisq; leuabat
 Fata tua, durasq; vices. non Thracius Orpheus

dius immitem cantu deliniit Hebrum,
 celeres blando remoratus pectine silvas,
 nuat Rhodopen. Nec te quoq; passus inultam est
 pia gens, quæ mendaci jejunia lingua
 auras redimis diris latratibus offas;
 tigersq; duces, tantaq; exordia gentis,
 tres heroum animas, neq; cognita nuper
 mina, venali esuriens sermone laceffis.
 inter dum cuncta viro delubra patefcunt
 idum, & totum spirant praeordia Phœbû;
 areas Astræa fores, edita Quiritum,
 Byzantini retegat suffragia regni:
 o fundus sit jure meus: qua subdolis hæres
 e cadat: cur lasa fides vadimonia poscat:
 o bitio solbatur hymen: quæ fœdera Cypris
 reat, & quali damnet perjuria voce
 omnia lex. magnis applaudit Gallia cæptis,
 ne aliquam meritis mercem latura laborum,
 a mente faret. Themidos sacraria mystam
 eminant, titulisque decus famulantibus augent.
 tamen ancipites illi sub judice causæ
 cidere diem; nec matutinam molestus
 mpora consultor rapuit; non vocibus emptis
 ia felices lassabit mobilis aures.
 a querulas chartas, non testamenta resignans
 pendit mala turba togam; nec dextra rotabit
 minis horrendi folia, & jam puberis ævi
 icitas de dote preces. procul illa laborum,
 tunate virum, pepulit fastidia felix
 cia, & in his expunxit nomina rostris.
 uantum imperiis secreti numinis addit
 trina venerandus amor, quantamque rependit
 sarum fortuna vicem. Iam regia laudes
 dit, & augustum feriunt praeconia limen,
 erras, Scritosinne, tuas. spectabilis ostro
 garum populis Princeps responsa daturus

Maluit

Maluit esse suum. longè sua pramia sperat,
 Quem puduit latuisse domi. procul ibimus, inq̃ui
 Quo sortis vocat aura mea. quem patria discors
 Negligit, Artēlos habe. seq̃vimur te, maxime Regum
 Et supplex tua sceptrā colo. quascunq̃e per oras
 Me tua jussa behent, vel tempestate furentem
 Nerea, vel duro concretum frigore Volgam,
 Lappionumq̃ truces vultus, & saba ferarum,
 Pellibus ora feram. glacialia sidera spernam,
 Dum sidus sit mite tuum. sic deserit arces
 Battabicas, cælumq̃ suum, Zephyrisq̃ secundis
 Frangit Hyperboreas remis properantibus undas,
 Et varias portans Sueonum mandata per oras,
 Sarmatici letus sulcat bada cerula ponti.
 Nec tamen aut placidos inbisa superbia mores,
 Aut cresciens subvertit honos. non gratia regum
 Dissimilem facit esse sui. fastigia laudum
 Deprimit obsequiis, & quanto major haletur,
 Officiis studet esse minor. virtutibus ornat
 Oratoris opus. domino secreta potentum,
 Et tacitos aperit motus; in fœdera reges
 Advocat; externi pandit commercia mundi:
 Nunc sociam deposcit opem, nunc regia spondet
 Arma laboranti patrie; necvana suorum
 Vota precesq̃ finit. quicq̃bid sperare jubetur,
 Mox tenet, & surdas expugnat pervigil aulas.
 Iam Taciti consulta probat jam noscitur usu
 Tullius; imperii varios se fundit in actus
 Crispus, & Annei monitus, exempla q̃ Libl,
 Ac veterum nostro spectat sub sidere scenas.
 Decenti nunc verba Liger, nunc commodat ora
 Qui Vahalin Merbamq̃ bibit, Rhenumq̃ bicornem
 Et q̃bi Teutonicas medius secat Albis arenas,
 Finnorumq̃ maris populi; nec dignius unquam
 Roma triumphantes meministi dixisse Quirites.
 Fare, precor, talem si te genuisse nobis

As Sæbo jugis? non hæc tibi nomina debet
 gica. depositum Bataſus tibi credidit ingens,
 oluit te poſſe frui. Iam grande repoſcit
 aus amicitia; & tecum dum commoda regni
 edit, hos ſolum cineres, hæc propria Belgis
 eris oſſa putat. ſatis eſt audiſſe loquentem,
 antem ſtupuiſſe ſatis. ſic profuit orbi,
 tibi; ſeu pavidos cum victrix Auſtria Bojos
 uit, & trepida miles bacchatur in urbe;
 cum Cattigenum proceres ad mutua ſtetit
 xilia, & ſocii ſirmat tua ſœdera frenis.
 luctus lachrymæq; manent. tibi priſca fatiſcit
 ria. Tota trahit ferales Botria taxos,
 mæq; rogam ſimulat, (nam ſerbat Belga cadaſer)
 dig, funereas altis de montibus ornos,
 xineasq; trabes, picæ, & mœſta cupreſſe
 ora deſolbit, laticesq; & thurea dona
 undit cineri, dicitq; nobiſſima verba:
 per Elyſios latus ſpatiabitur agros,
 aq; ſuis errant doct̃orum ſedibus umbra,
 Phœbo ſacrata cohors, maneq; diſerti,
 iadem quæret, ſigilesq; hebetantia ſenſus
 utus jam membra, anima miſere reperta
 cupiet, ſortiſq; ſuæ felicia multum
 ta recenſebit, regalis munera dextræ,
 numen, Guſtave, tuum. mox obſcius ibit,
 n jam vota ſobens, facilis contextor Iambi
 udius, & q̃bali gravitate affatus Eliſam eſt,
 rrarumq; Deos, lucis egreſſus opacis,
 t in amplexus, reliquisq; averſus ab umbris
 ic uni ſadet ſocius. Veneranda Thuanus
 a feret, Druidumq; ſolet cognoscere motus,
 dictaq; Liſigeris Brittonum ſœdera ſcep̃tris.
 lices gaudete anime, quas ſera nepotum
 ama bebet, memoriq; ſuum decus aſſeret abo.
 t queſtus auante meos. Rutgerſus hoſce,

Audi-

*Audiat hos absens gemitus. postque incluta Regum
Funera, & Auriaci ploratos carmine manes,
Nunc etiam nostri cupiat pars esse doloris.
Tuque adeo, quem tota sum sibi bendicat Hellas
Et Latium, ac pura Permessus proluit undâ,
Heynsiade, venerare rogum, disbusq; luge
Pectora, & iratis Parcas ulciscere Musis.*

*Dixerat: ast illam Bataëum de littore turbo
Ocyus abripuit. qualis mandata Tonantis
Exequitur, levisq; solat Cyllenius alis,
Proscinditq; Notos. non hanc remorantur eunte
Nubila, non venti, tempestatumq; procella.
Iam Frisios, Chaucosq; & praterbeta Cherusco.
Quosq; rigat regum indignatus castra Visurgis,
Et refluxis pater Albis aquis, Cimbroque feroces,
Codanizque sinus populos, quâ Riga profundo
Imminet, & mediis posuit tentoria castris
Rektor Hyperboreus, Dea constitit. Ille ubi sensit
Palladis ac disum monitus, afflatq; cælo
Pectora, secum animo solvit, quis posthuma rerum
Pondera sustineat, Bataëis quis sedibus alter
Fulciat Arctoum facundis vocibus orbem.*

P R Æ F A T I O

*In Epithalamium sequens ad
Sponsum.*

Cum glacialis Hyems Sponsam sociasset amantem
Scripsimus hæc medius carmina frigoris. (S)
Penè mihi nocuit Cypris dilata poetæ;
Dum genitum brumâ, vere poemâ legis.
Adspicis, ut gelidos referant exordia menses,
Hybernasq; bibant ultima verba nives?
Tunc mihi tu Sponsus, tunc dicebaris amasse,
Faverat & votis pronuba Iuno suis.
Et mea, nescio quo Phæbi cômmoda furore,
Adfuit in thalamos Musa vocata tuos,

Si ti

tibi displicuit tardans Hymenæus amores,
 Et mihi difficilēs, crede, fuere moræ.
 nec operæ periere meæ, periere Camœne,
 Temporibusque minus convenienter eunt.
 ceamus gemini, nimium tu lentus amando es,
 Sum nimis in thalamos officiosus ego.

N N V P T I A S

CONSTANTINI HVGENII
 Equitis, Illustrissimo Principi Auria-
 co à Secretis.

Lara Parethonii sileat miracula Nili
 Memphis, & irriguo fecundas gurgite terras.
 lidos alibi latices, concretaq; duro
 a gelu, & solo mutatas frigore quercus
 sine mirari Latium, coctasq; sub ipsis
 sticibus Iudæa dapes. liquefacta Lyæum
 riget glacies, rabidi sub sidere Cancri,
 rigidas hyemes aestas, ac munera brumæ
 ibat humenti Precyon contrarius Vrna.
 Constantino nobis jam conjuge mirum.
 eli terræq; Sices: dum flumina passim
 eta rigent, Batabog; calor proscribitur orbe,
 calet, primosq; dies effeminat anni.
 quibus arcani rerum patuere recessus,
 ite, cur fervens Astrææ Virginis astrum
 ollicit thalamis, Venerisq; caloribus apti
 darida? cur non mores edoct; amantum
 itur petulans Aries, matrumq; subactor
 gnanimus? cur astra placent glacialia Sponsis,
 benis gestator aqua, Piscesq; supremi?
 dilecta Iobi soboles melioribus uri
 la monet flammis? aliosq; exuscitat ignes
 us puer? an medio plus frigore ferbet,
 etum q; bodcunq; latet? centrumque repulsus
 or habet, parteq; calor secessit in imas?

R

An

An tibi, quæ spatii noctes ingentibus hora
 Extendunt, jam Sponse placent? lucemque tenebris
 Postponit pudibunda Venus? ne gaudia turbet
 Phosphorus, & celeres properans Aurora quadrige
 An veluti media rabiem Leander in Helle
 Fregit amans, cupidique faces restinxit amoris;
 Tu quoque frigoribus flammæ moderaris, & igne.
 Quamq; adamas, sapienter amas? primosq; furore
 Prudenti ratione domas? nec læta iuventa
 Robora lascivo cupis indulgere labori?
 Scilicet illa sue tenerorum lusor amorum
 Dictabit præcepta Scholæ. discrimina Cypris
 Inconsulta creat, Paphiaque licentia matris
 Officium sub lege facit. sua tempora constant
 Conjugibus, sapiensq; morâ sufflaminat ætus,
 Crebraq; mox rediens amat inter Balla Cupido.
 Viderat hic Batabo tantos feliciter ausus
 Successisse Duci, dominisque potentibus aulam
 Crescere, spesq; novo populi rectore renasci,
 Cum pharetratus ait: Iam te quoque tollere tædæ
 Hugeni mea vota volunt: qui iussa capeffis
 Principis, huic etiam studiis famulantibus adsit
 Obsequiosus amor: tales dum gignere cæpat
 Nassobio natura Deos, tu pignora tantis
 Officiosa Diis genera, decorisq; paterni
 Hæredes, famulosq; Ducum protrude nepotes.
 Non didicisse meas artes, cunctosq; Diones
 Decantasse dolos satis est. Parnassia per te
 Templâ sonant, scriptusq; tuo sub pollice sæpè
 Indoluit contemptus Hymen. nunc exue Batis
 Ingenium, partesque novas odire mariti:
 Lataque te videat venientem à limine longè
 Virgo procum, tarda que moras obijcet amant
 Et facilem cupiat sibi subrixisse poetam.
 Est genitrix Erycina mihi: iuveni q; puerque
 Nuncupor. at quamvis teneris imberbis in annis
 Fra

angocorda virum. sunt hac excussa Tonanti
 lmina seba manu; rabidi sub imagine Tauri
 rginem Agenoream rapui, sub imagine Cygni
 da Iobi sociata fuit, Satyrusq; misellam
 tiopen, plusq; Danaen, aquilâq; fefelli
 erien. sis nostra tua de gente trophæa?
 domitos Bates, & victas conjuge lauros?
 e Deus satum juga per Peneia duram
 equitur Daphnen, flagratq; poetica Sappho,
 quat Alcaus: Clario dilecta poetæ
 sida Lyda furit; docti lyra languet Horati,
 lia cum Flaccum recreat: cantata Catullo
 biacantari meruit, famamq; redemit
 solis lasciva suis: adamata Corinna est.
 polium tanta rapuisti Naso puella,
 itis audax thalamis. placuisse Tibullo
 itie potuere genæ, risusq; Neera,
 Nemesi sine labe pudor. sis altera secli,
 opuli documenta tui, dilectaq; Phæbo
 nina; sidereos Hyados qui scripsit ocellos,
 tur in Morinis: Naugerius arsit Hyellam,
 ilio Hippolyten: redamantem Cotta Lycorim.
 oza furit, cesit Bataeo sua Rossa poetæ:
 tius erectos animos submisit amor:
 que mihi toties genialia carmina dictat,
 lei foribus bis ter suspensa corona est.
 tibi communes istis cum vatibus unde
 aliâdum, sunt & communia numina Musæ,
 munes hederæ: sint & communia vobis
 thori, facibusq; suis præluceat Hymen,
 foliis marcescat amor. plus nupta puella,
 im cantata jubat: stimulosq; ferocius urget
 balamos admissa Venus. que pagina prurit
 bus, in vanâ fingit sibi gaudia scenâ,
 frustra tua vota foebet; velut ille fugaces
 talus optat aquas, & seba fercula mense

Appetit, & vacuo sectatur gutture pomum.

*Dixerat hæc facundus Amor, monitiq; Deorum
 Constantes cessere animi, tædæque perosum
 Pectus inoffensos aliè jam concipit ignes,
 Admittitq; Deum venis. Hugenius ardet,
 Clamabam, fietq; pater. sedet ille, nobisq;
 Incubat in curas, & priscas negligit artes,
 Et gaudet minus esse gravis. Venerabilis aula
 Exuitur facies, græbitas subsidit amori,
 Hunc proprii mores, mores sua verba sequuntur
 Nil nisi molle sonat, placidum, sociale, remissum.
 Nulla sede manet. pendente oblita magistri
 Barbita muta thoro, nec tacta pollice chorda
 Dediscunt resonare melos, delapsaq; tecto
 Securos fidibus subiecit aranea casses.
 Scandit equum; laxo sonipes vestigia freno
 Lenta legit, dominig; piger parere recusat
 Mitibus imperiis. illum sperata voluptas,
 Attentumq; tenent speciosa virginis ora,
 Et vultus, quos fingit amans. Si tempora Musis
 Commodat, in molles elegos defleat amantum
 Totq; poetarum libris decerpit amator
 Nasonis titulum, qbaritq; in amoribus artem.
 Cum legit astuti fraudes & carmen Aconti,
 Cydippen hac arte petat: jam carcere clausam
 Poscat Hypermnestram: jam terret Iasonis us
 Exemplumq; timet: jam Laodameja labantem
 Erigit, exemplumque probat. jam rursus ama
 Desinat exemplo Canaces; nisi læta modesta
 Littera Penelopes tam casta conjugis illi
 Spem faceret. fidei miratur nobile pignus
 Hermionen; iterumq; furens quid femina possit
 In Didone stupet, fatigq; ruentis Elise
 Ingemit. at charam non sic ego Phyllida sperna
 Demophoon iratus ait. tu Sesta puella,
 Quæq; ab Abydonâ tibi littera mittitur urbe,*

placet. quæcunq; domi sunt obbia, sordent,
 etiam peregrina iubant. absentis amicæ
 ius est studium, et raro conspecta furores
 incuit. Vos Haganæ secedite matres,
 inaq; nurus: mihi qbaritur altera Sestos,
 era Abydos erit. terra sejungar? an undâ?
 nocet, nocuit Leandro fluctus et aquor.
 sciant mihi tuta mea discrimina terra.
 Trbs jacet in Bataëis, totum celebrata per orbem,
 es opum, legumq; potens: si Pergama jactant
 ores antiqua Deos, hac mœnia Dîbûm
 qboq; structa manu. Venetos miramur in undis,
 noq; domos, atque emergentia stare
 a mari: sed et illa cava fulcire paludes
 a bides, molliq; exurgere culmina limo,
 ast am niti sylvis ingentibus urbem.
 sua Neptunus tumidarum rector aquarum,
 a tenet, totiq; minax dat jura profundo.
 aperit portus, Gangisq; et disitis Indi,
 iliq; Tagi spoliis exultat opimis.
 Arabes, duriq; Getae, Cimbrîq; feroces,
 erse molles, et fertilis accola Nili,
 Afrum populi, et braccati corpore toto
 siones hospesq; Padi, potorg; Suebi,
 mmune forum coeunt. hic venditur orbis,
 mitur, mercesq; suas extrudit et adfert
 ator bagus, et longinq; munera terræ
 at opes pelago. præses Cyllenius urbi
 rat, et multo locuples splendet in auro.
 uc ubi corripuit gressum, et surgentia passim
 celo delubra videt: noba mœnia condi,
 ere strata viris; distentas mercibus alnos,
 itoq; apices, et vitam compede Tethyn,
 elioq; lacus. Non hac mihi, dixit, amantur,
 meas implent. luxum damnate coloni;
 go nunc unâ proscribam virgine fastus.

Dum loquitur, Barlea venit, (seu casus eunti
 Obtulit hanc, seu fata pios moderantur amores,
 Et thalamis Deus author adest) non turgida gressu
 Demissis pudibunda oculis. adsperserat illi
 Blandum aliquid Cytherea faciens, moresq; pudici
 Finxerat Euphrosyne. placidi reverentia vultus
 Fecerat invidiam formæ. capit ille secundi
 Augurium geniale thori, & lata ora pererrans
 Virtutum simulachra videt Charitumq; labores,
 Ingeniūq; notam, secumq; hæc talia fatur:
 Te sequar. Amstelia gentis decus, inq; tuis nunc
 Fixa pedum ponam pressis vestigia plantis,
 Atq; umbra spatia ista tue relegamq; premamq;
 Ne cupidis oculis, ne quæ elaboris amanti.
 Tu patrios cynosura lare, tu limina monstra,
 Mox adeunda mihi, primos cum Vesperus ignes
 Extulerit, Phæbeq; meos testabitur ignes.
 Successus doctrina iuvat nullitag; tanti
 Suada viri, variumq; sibi facundia schema
 Fabricat, & gaudet sic persuasisse puella.
 Dixisti: Sum virgo tuus. nihil illa regebat.
 Dixisti: Sum virgo tuus. subristit amanter.
 Ter dicis: Sum virgo tuus. penè annuit illa.
 Moxq; iterum dicis: Solbe hunc mihi virgo dolor
 Et vita me redde mea. suspensa labascit
 Virginitas, & victa ruit constantia verbo:
 Sum tua: me sponsam, te sponsum eliminet Hymen
 Felices anima; quali socianda marito
 Ingredieris Barlea domum, pilentaq; scandis
 Aonidum vestitura decus. tu conjuge in isto
 Pierin, & cunctas auferis pro dote Camænas,
 Ipsaque Thymbræum donant sponsalia Phœbus
 Quæ propior Ducibus facies? quis gratior aula
 Quanta salutantur foribus præludit in ipsis
 Turba petax; cui Nassobii responsa benignus
 Et rescripta ferat. Iam te venerabitur Haga,
 Non

mina laudabunt Bates : jam clara poëta
 oreris, decōrisq; sui dat jura Britannus.
 c tu Sponsa minor propriis insignibus annos
 stras, sexumque tuum. sit Portia fortis,
 Cassandra sagax, venturi præscia Manto,
 etq; Papinii conjux, celebresq; Corinna,
 nostro pietas spectabilis eximet æbo.
 tior interea vicina per oppida tædas
 ma behit, glacieq; rigens pater Amstela Teje
 nciat, ille mari, lateque patentibus undis.
 n Tamesin Galatea, nec hoc nescire Garumnæ
 motu hœc soluit. Tyrrhena per aquora Triton
 onuit thalamos conchâ quascunq; per oras
 rides Sexere virum, communibus omnes
 olaudunt animis, votisq; faventibus adsunt.
 od si Vere nobis, & Zephyris perflantibus orbem,
 dera junxissent Superi, viridantibus Haga
 nueret foliis, cantatq; porticus umbrâ
 r calidum gelidâ tegetet, tiliâsq; superbas
 andiferosq; cabas agitaret vertice quercus.
 nc, qvôd sola potest, pulchrâ vestita pruinâ
 ndet, & oppositos recreat candore penates.
 licet in bis rigeat sub frigore cælum,
 lt aliq; prodesse tamen. noba sidera nuptis
 rturit, hybernasque facies extrudit Olympus,
 numerisq; micat flammis æstate negatis.
 te felix præsagia prospera lætti
 astantine jubent, & cum te Sponsa maritum
 x faciet, poscetque isto de patre nepotes,
 plexus inter faciles, risusq; jocosq;
 empestibum poteris risisse poëtam.

P H A L E V C V S

ad Sponsum.

Quot tu carminibus canis puellas:
 Quot laudas Batabum Batabus urbes:
 Quot taxat tuus ordines character:
 Quot pulsas fidibus chelyn canoris:
 Quot terras populosque permeasti:
 Quot linguis loqueris diserte bates:
 Quot pernox numeras faces amator:
 Quot te candiduli colunt sodales:
 Quot tu candidulos colis sodales:
 Quot leges veneraris Vlpianas:
 Quot signas tabulas petacis aule:
 Et quot basia perlegis Catulli:
 Tot jam basiolis bea maritam;
 Tot te basiolis beet marita.
 Et post millia basiationum,
 Post tot murmura, post lebes ocellos,
 Post flexus, helicesq; brachiorum,
 Fac, quod fas fuit haud negasse Sponsam,
 Vni dicere sit pudor poëta.

P R O P E M P T I C O N

Ad Nobilissimos & Generosissimos
 Dominos,

D. JOANNEM GEORGIVM,

&

WENCESLAVM CIGAN,

Fratres, qvum relictæ Batavorum Aca-
 demia Silesiam repeterent.

Magne maris Nereu domitor, qui gurgite Ba-
 Batacicis gelidam secludis finibus Arcton,
 Et procul offensi vittrices Caesaris iras,
 Et detestatum spectas è fluctibus Albim:

Tuque

uq, per æquoream pandens tua littora Tethyn,
 terra potens, mediumq; bibens Germania Rhenum,
 amite depositum, Batavis quod reddimus oris,
 nec Bestros violare deos. compescite Martem,
 et strictos geminis avertite fratribus enses,
 veniam meruit pietas, si nescia fraudum
 cetera religio est manibus temerasse profanis.
 non nostrum est, quod fertis, onus, sed nomina vobis
 et patriæ sperata sua, quibus otia tellus,
 et conjurati spondent sua commoda venti.
 ut pelago trux sævit hyems, et bella minantes
 isjecit Iovis ira rates. hæc pacis alumnos
 umbra behit, solumq; ferunt pia carbasæ Phæbum;
 edibus Europæ maduit caput, efferus ensis
 angionum tristes maculabit sanguine terras,
 Bojos fato domitos. sua damna triumphans
 Austriacus dolet, et victrix fortuna suorum.
 morte cadit, propriosq; obitus ulciscitur ultrix.
 et regum trahit ira nefas, sceptriq; furores
 consurba luit. sed vos jam parcite dextra,
 tuetæque malis animæ, tinctaq; recenti
 de manus, donec tantum Silesia pignus
 ssideat, Viadrusq; suas exponat in oras.
 ambulat innocuus candor, generosaq; mentis
 simplicitas, doctosque agitando prudentia sensus.
 et sapiens, quæ vulgus amat, nil castra morantur
 nides, neuterq; suâ cum Pallade Apollo est.
 asidium doctrinæ petit, nec noxia cuquam
 biuit as faciles postulat per compita gressus.
 et nequei procures patriis considerare terris,
 reduces adolere parant altaria donis.
 agna loquar, migrant celebris charissima Leydæ
 rcula, et externa clarissima nomina gentis,
 Batavæ telluris bonos. agnoscite Belgæ,
 as dudum servastis, opes, quas Odera vobis
 didit, et nostris formandos misit Athenis.

R §

Scilicet

Scilicet est aliquid peregrinos bisere Soles,
 Nec tantum sapuisse domi: mens libera querit
 Exilia, atque foris positum miratur honestum.
 Illa Deum sedes, Superumq; inbita penates
 Mortali mutabit humo, mox corpore rursum,
 Carceribusq; abitura suis. cur horreat orbis
 Particulam mutare aliâ? cur semper in uno
 Stare loco, patriaq; velit se affigere gleba?
 Vndiq; quâ geminos tollit, vel deprimit axes
 Naturæ mundiq; labor, quaq; incubat undis
 Fornicibus domus alia suis, virtutibus ingens
 Porrigitur spatium, nec ferbens cura sciendâ
 Sistitur, ulteriusq; cupit furor iste vagari.
 India bis geniti redimibit tempora Bacchi,
 Argolicoq; duces, & Grajæ nomina terra
 Thessalicus pellexit ager. Tirynthius olim
 Hospes in extremis consedit Gadibus heros,
 Alcmena matrisq; satur. defossa metalli
 Pondera in ignoto Bataûm solertia mundo
 Quarit, & immensum circumfert vela per orbem.
 Non Ithacum tenuere lares. geminoq; Mycena
 Atridas, abiit Latio dimissa Iuventus,
 Cecropidumq; stetit tandem nobis advena portis.

At Bos Hercyniis vicinas saltibus arces
 Liquistis fortes animæ, Belgasq; videndi
 Causa fuit magno libertas Principe tuta,
 Nec Bittæ regionis amor, sacrataq; Musis
 Limina, & in mediis nascens sapientia bellis.
 Non hic fallacis scelerata insania sæcli
 Aspersit labem generi, non improba Siren,
 Nec Circe potuit castas inflectere mentes,
 Aut scelorum suadere modos. dulcissima Bita
 Otia Romanæ rapuerunt tempora chartæ,
 Et modo surgentis Romæ, modo fata cadentis.
 Quin ubi majores mens solberet ardua curas,
 Socratica dulcis Sophiæ latuistis in umbrâ,

ut Themidos sacro didicistis jura recessu,
 veterum nostro versastis sidere leges.
 hunc Patria vos cura vocat, blandiq; penates,
 illorumq; immune solum. jam grande laborum
 terra parens designat onus, subductaq; Marti
 opera, & claros offert respublica fasces.
 illustres virtute viri, nec sanguinis ortu
 regeres, proavum nulli splendore secundi,
 tunc remeate gradu. nos prospera vobis
 optata damus, fremituque afflamus vela faventi.
 mox hoc placidis calcans vada carula plantis
 vernit aquas, toto subsidunt aequora ponto,
 filienq; rati proram levis alluit unda.
 quia sacra Deis fratrum concordia, fulgent
 acatos inter Pollux cum Castore fluctus.
 se etiam Aëlio dimissus carcere sensit
 sa Deum, laxatq; sinus, & vela secundus
 aster, & à puppi surgens comitatur euntes.
 jam lata nobis recipit Silesia vultus,
 dominos behit Elsa suos, jam Nissa fluento
 curians sociâ gaudens lascibit in urbe,
 geribusq; excussus abit. jam Ciga triumphans
 Siles bestro damnat sub nomine rixas.
 c consiliis populos, & legibus urbes
 elite, ad exemplum moderantùm cuncta Deorū,
 pacem fortuna dabit, seu barbarus hostis
 eret Hungaricis funestum sinibus ignem,
 turbata quies districtos porriget enses.
 c Auriaci magna ornamenta Lycei,
 feris victura etiam memorabitis annis
 mina. ut, Ausonia decus immortale loquela,
 edicet aeternos Batavis Cuneus honores,
 Latii genium, & priscas promittat Athenas.
 c Barlai faciles in carmina Musas,
 post facunda mei narrabit is ora.
 x ubi festa dies hilari decurret laccho,

*Augustos inter procures, cognataq; Bobis
Stemmata, Bataſica referetis robora terra,
Hinc pelago cinctos populos, hinc milite tutum.
Aut Moſa Vahaliq; latus: duo fulmina belli
Naſſabios: pulſum obſeſſis à mœnibus hoſtem:
Occiduis nuper viſtos in partibus Indos;
Et tandem captæ obſidium memorabile Bredæ.*

Ad Nobiliſſimum Virum
D. CONSTANTINVM HYGE-
NIVM,
Equitem, Febre correptum.

DL, quibus imperium eſt vitæ, Bataſumq; ſalutis,
Tuq; Deo prognate puer, q̄ſo vindice rursus
Oſtendit laceros lætis mortalibus artus
Hippolytus, tantoſque potens medicina dolores
Leniit, & ſanos obitus riſere quadrigæ:
Incolume hoc ſervate caput, quo ſuſpice gaudent
Aonides, bederaſque comis, laurumq; capillis
Implicuere Deæ; cujus Parnaffia lætæ
Carminibus delubra ſonant: nec ſola diſertos
Addidicit gens noſtra modos; cui Gallus & ipſa
Mancipat Auſonias Cypriſ feſtiva Camænas:
Nec generoſa ſuos Bati ſubtraxit honores
Albion, & Latiæ permiscens verba loquela
Vandalus indomitos juſenum dictabit amores.
Quid mihi fatales Lacheſis, feſtina nocendi,
Præcipitas irata colos? cur ſtamina velox,
Dignaꝫ perpetua florentia fata juſent à
Mortiferis adſſas odiis, & ſidera morbis
Et totum veſana malis adſpergis Olympum,
In charos violenta lares. arceſſite manes
Numina, & infeſti pateant tot febribus hoſtes,
Et ſeculi ſecura cohors, quibus otia Soles,
Virtutumq; trahunt lentas faſtidia lucas.

percant, queis vita perit : queis fama vacillans
 rotat, marcetq; levis flos integer abi,
 patria sapuisse placet. cur corpora constant,
 eis anima bis celsa labat, bisq; fatiscit,
 moritur pars magna sui? sat juris in illos
 ars habet : hi tremulo ductent vestigia gressu,
 hos sanos vixisse pudet. hos nobile pignus,
 s Batabis servate virum, quo Belgica vate
 videt, & aeternis inscripsit nomina fastis
 titus, & antiqua reparat dispendia lingua.
 s vetuit sua Musa mori, fatiq; triumphis
 .mit, & cæli donat clementia seculo.
 nascens Aurora jubar, primosq; jugales
 inmodat, his facilis pandit sua lumina Titan,
 sigiles demulcet equos : his probrida seros
 continuat natura dies ; inimica fugantur
 clera ; mansuetis famulatur nubibus ather :
 orbidaq; abertunt memores, contagia Musæ.
 Phæbe pater, totum medico cui sufficit Hamum.
 trysumq; nemus, Patareaq; rura ministrat
 rra parens, agri cessas memor esse pœtæ?
 ec te docta chelys, totumq; audita per orbem,
 ans Ligerim, Rhodanumq; Alpinag; culmina col-
 lonios, tetigisse potest? cur nostra moraris (les
 ota Deus? tu consilio fulcire ruentem,
 sanare potes. tu mitia sidera nosti;
 otque soli cæliq; vices ; quæ tempora Lunæ
 signet fatale jubar : quo lumine prosit
 gnifer, & quali Stygiis rebocentur ab oris
 allentes virtute animæ. non Lemnia tellus,
 ut Creta te gleba latet : non dibitis Indi
 alsama, non pingues succi, quibus ipsa sororum
 ensa trahas, ducaq; tuo sub pollice fusum.
 spice quâ latet frondet sub saltibus Haga,
 gelidam prabet turbis spatiantibus umbram,
 uâ meus afflitos languens Hugenius artus,

*Affectamq; animæ sedem, atq; ignabæ tuetur
Membra dolens. blandum capiti circunde papaver
Succurrat Panacea fabens. ne turbida Morpheus
Obiectet simulacra vagus; ne vanus inani
Phantassus illudat specie, bel sæba Phobetor
Ora ferat: lenes restaurent robora somni,
Et medicis valeat serpens Epidaurius herbis.
Redde Virum nobis, reddas tibi, redde Deorum
Concilio, Batabumq; duci. tu vota secunda.
Interea absentem mœrens affabor amicum.*

*Heu Patriæ spes magna jaces, pigroq; cubili
Languidulum demergis onus; nec gratia vultus
Pristina, nec solitam generosa modestia frontem
Explicat: immites urunt præcordia febres,
Distendit fera flamma caput, vicinaq; menti
Lancinat æthereis cognatam sedibus arcem.
Hei mihi qualis eras, cum circumfusa loquentem
Curia, cum læti spectarent ora clientes,
Dictaret responsa Themis: tibi plauderet aula,
Gauderent te rostra Viri. Iam dextera languet,
Cui toties descriptus amor, Venereſq;, jociq;
Et quicquid Cytherea probat, fallaxq; iuventæ
Ingenium: quæ laudet amans, quæq; oderit idem:
Quæ cupiat, nolitq; furens. Sis tanta resedit,
Nec vatem finit esse calor. pejorq; furorem (mā
Obtundit, Phœbumq; furor, flamma altera flam
Faxq; facem. non labra siti tibi torrida fontes
Castalii, Cirrhæq; liquor, sed pharmaca mille
Simplicibus decocta rigant. nunc altera potas
Flumina, nunc tetricus tibi fastidita Machaora
Fercla parat, dubiasq; docet dediscere cœnas,
Aut Curii præscribit olus: bel quale sub ipso
Fabricius consu. q; bibit Serranus aratro.
Iam vegeti nutant gressus: nec limina calcas
Auriaco calcata duci. jam Principis hærent.
Et Domini rescripta tui. suspensa canorum*

damnat testudo melos, fidibusq; remis sis
 stia languenti resonat lamenta magistro.
 Adspice mortalis fugientia secula vita:
 fragile est, quodcunq; sumus: dum bisimus, inter
 le modos leuig, vices versamur, & unus,
 lebis, ad mortem nobis suffecerit error.
 n tituli, gentisq; decus, non tanta Deorum,
 la manu, aut Tyrio saturata murice vestes,
 n totam complexa Themis, non ebria Phæbo
 Hora ab egroto deducunt corpore febres.
 fluimus gens nata mori, pariterq; serenum,
 dimur cum morte diem: quâ besicimur aurâ
 i causa latet, secretaq; semina lentos
 stantine fobent obitus: sua funera secum
 cumfert moriturus homo: suspiria, tusses,
 luctus, fomenta malis, & præbia præbent
 tantis documenta rogi. Mens sola Deorum
 peccat secuta domos, & conscia cæli,
 as opiat, mediat opes, nec noxia tabo
 lera, nec diris minitantem afflatibus æthram,
 trorumq; timet vultus: capit illa laboris
 nimenta sui, & magni promissa parentis
 rsat, & ingentem volbit sub pectore Christum.
 Hæ subeant animo voces, hæ sensa superstes,
 sce tuo languens monitus concede dolori.

d Apollinem, pro restituta Constan-
 tino Hugenio valetudine.

CARMEN VOTIVVM.

Hæbe pater, cujus triplici sub numine numen.
 Et Claros & Tenedos coluit: cui carmina cordi
 jaculis armata manus, bisitrixq; labantes
 staurat medicina dies, ac languida motus
 bet vita suos, ereptaq; nomina letbo:

Iam

Iam grati tibi thura damus, Rheniq; sub ipsis
 Finibus accensis fumant altaria donis,
 Et Bataſium tibi ſagrat ager; dum leta renides
 Auxilio natura tuo, & properantia ſiſtens
 Stamina, fatales hoc ſaltem in corpore lucas
 Deſpicit, & magno producit lumina bati.
 Agricole lectus Cereri de rure maniplis
 Sacra ferunt, placat Bacchum caper omnibus aris
 Odryſium taurus, magno centena parantur
 Buſta loſi, Tribiaq; truces deliniit iras
 Cerba cadens. Tibi nos priſcos matiamus honores
 Taurumq; & raptas calidâ de matre bidentes,
 Quosq; ſacrat tibi Perſis eqvos. mihi Pegasus altæ
 Fundit aquas, aperitque ſacri faſtigia montis
 Ungula, quo totos deſpumet pagina fontes
 In laudes Thymbræ tuas. tu carminis audis
 Vota mei, ſoſpesq; tuis Hugenius herbis
 Rurſus inoffenſo ducit veſtigia grefſu,
 Iamq; redux à morte valet, Muſisq; renaſci
 Incipit, & lentas cantu proſcribere febres.
 Qualis ubi eſtivas inſana Caniſula meſſes
 Verberat, inflexo nutant Cerealia collo
 Pondera, & arentes ſuccumbunt ignibus agri;
 Tum melior poſtquam aura diem, ſecundaq; longa
 Diſpult unda faces, redeunt ſua robora cultus,
 Vita ſatis; & quæ poterat periſſe videri,
 Spes dominum rediſiſſa lebat. non ſola vetuſtas,
 Meonideſq; pater, ſed ſacris nobilis hymnis
 Callimachus tua facta canet; tibi tempora dicent
 Votiſum quoq; noſtra melos, tibi ſcribimus hymnis
 In Bataſis, tanguntq; pios tua numina Belgas.
 Plus Deus Hippolyto ſanas, quam ludicra Batum
 Diſcerptum commenta ſtupent. ſuperisq; renatum
 Mendaces cecinere tubæ. plorata reducit
 Funera, & extinctum falſis Epidaurius herbis
 Excitat Androgeum, & Trojæ ſub mœnibus altis

Philoeteta sanabit crura Machaon.
 at Phyllyrides, Amythaoniusq; Melampus,
 irajis qui præstat opem Podalirius agris.
 unctis plus Phœbe iussas, disruptaq; penè
 ra tot satum reparas. sanantur in isto
 ore Pierides: afflictaque brachia læta
 nifcent Charites. animâ Barlaus in illâ
 es abit, bisitq; iterum: communis utriq; est
 salus, commune decus: languescimus iisdem
 icimusq; malis: rursusque iubamur iisdem,
 imurque bonis. hæc fors redamantis amici est,
 Pyladem testatur amor, devincit Orestem,
 thoumque fides. En quanto patria plausu
 itia dat signa sue. Generabilis aulæ
 dia dissimulat Princeps. dulcissima mater
 morbi spatia ampla dolens, sed cuncta salutis
 endit momenta tue. non Curia fratris
 dari tristatur iter. generosa sorores
 nina detergunt lachrymis, nec fletibus ultra
 rignant, lætaque queant placuisse puella,
 n solitus redit ore rubor; castiq; lepores,
 ndaq; sperantes facundia fleçit amantes.
 Pandite vos Heliconæ Viri, cantusq; ciet
 ba poëtarum; nec tu celebrata Camænis
 na soror suspende lyram: licet ista maritus
 a & ingratas forsân fastidiat artes.
 ula tantisper, tantisper basia differ,
 glectusq; tuâ jam saltē parvulus aulâ
 titet Ascanius, donec solennia Phœbo
 rmina & incolumi suspendas vota poëta.
 axerat Eurydicen Stygiis Rhodopeius Orpheus
 libus, unanimi Thrace cum barbara plausu
 cinuit reduci. nec, cum pallentibus umbris
 iit audaci Theseus juratus amico,
 tremere Styx atra duos, sua gaudia pressit
 acia, at inbicto suspenditserta fodali.

Nunc

Nunc etiam sua jura neci, Ditiq; triumphum,
 Abstulit illa dies, spoliūq; insidit Averno;
 Quā nobis, & fractos reparans Hugenius artus
 Ambulat, & solitis lassat, palatia curis,
 Aut turbata suis accommodat organa cannis,
 Aut doctum modulatur epos, vel sidera spectat
 Æqua sibi, Superūq; domos metitur, & ortus
 Flammarumque citos obitus, vel verba disertus,
 Et sua in innumeras diffundit nomina gentes,
 Linguarum fandiq; potens. Quid maxima cessas
 Gloria Toxandrum, Batabi vox prima Senatus,
 Grande decus batum, Cat si? si femina, virgo,
 Si Memphis lasciva suos suggessit amores,
 Si matres meruere cani, & sua munia per te,
 Præclara didicere nurus, docilisq; reperta est
 Battabia, asserto potius jam barbita bati,
 Et Clario concede Deo. Iam littora Nerei,
 Naiadumq; chori, Vicinaq; numina Fauni
 Exiliunt, recubansq; aliquis sub tegmine fagi
 Exstinctum nondum crudeli funere Daphnim,
 Ingeminat calamis Corydon, vel gutture Phyllis.
 Quæque viri forsā thalamos Galatea subibit,
 Sic gavisâ canit: Vos hoc venerabile Belgis
 Depositum servate Dii: si sidera poscant
 Indigetem, serò Superos & limina Disū,
 Adspiciat patrioproles contermina cælo.
 Spem faciat sobolis, venturorumq; nepotum,
 Quem totū periisse nefas, nec clarius orbis
 Incola languenti prorsus sua subtrahat æbo
 Nomina. quæ paribus patrem virtutibus æquet,
 Progenies tantos decoret victura penates.

AVDATIO HORTVLI,

i in agro Leydenſi, extrà portam
Rhenoburgicam, intrà primum ab
urbe lapidem.

Hortule, Apollineos toties cui ruſtica cantus
Pieris ingeminat, folijsq; inſtillat amorem,
rminis, & lenes reſonant arbuſta Camæna:
rtule, qui feſſa toties ſolatia menti
ſſicis, & tetricas curis leſioribus horas
linire ſoles, & poſt abrupta laborum,
ſecreta Vocas, Zephyris perſlantibus orbem,
cundos jam pande ſinus, almaq; parentis
poſitum, meſſemq; abido promitte colono.
ſſit hyems, ceſſere truciſtidia brumæ,
deraq; in faciles nimium crudelia Belgas.
ccidit effuſa glacialis Aquarius urna,
cc Piſces cum Sole meant; Ledaæ pererrat
ſtra Phlegon, laxiſq; dies expandit habenis,
matutinam Vocat ad mulctralia Niſam
urpureis Aurora genis. fumantia tauris
ergora laſſat ager, diſciſſaq; ſomere tellus
ſolbitur, & cupidis admittit ſemina ſulcis.
c terris ſua Vita redit, cœlog; parente
ncipiunt animas, naturaq; facta laborat,
t Barium molitur opus. me conſcia Veris
is agitat, pigrumq; jubet ſecedere mundo,
ſſlatum propiore Deo. noſa gliſcit ab imo
ectore Muſarum rabies, eademq; poëtam
tempeſtas annumq; facit. cœliq; calore
ierides & Veſta calent. juſat ire per horti
delicias laudesq; mei, poſitisq; coronis,
lec jam Daphnea redimitus tempora lauro,
raxinea tenerum carmen meditabor in umbra.
Hortule, non ego te gelidâ regione Trionum,

Arca-

Arcadiaque jugis, bel duri ad Strymonis undas
 Quæserim, Scythicog, solo, quæerberat Artos
 Proxima frigentes populos, frenog, coercet
 Nereides immane gelu, noctembe diembe
 Continuat cæli facies, & rectior orbis
 Machina partiri nescit cum luce tenebras.
 Nec te Sole rubens, torrensq, caloribus Indum,
 Zona tenet, non ustus Arabs, non indig, unda
 Afer, & ardenti tellus vicina Canopo.
 Te, cum basta suis terrarum corpora quondam,
 Digereret Deus ipse locis, dibisq, sedes
 Acciperent elementa suas, Solem inter & Arcton
 Conditor in Batabis posuit, ne ferbidus Æthon,
 Vreret, & siccæ radiis elideret herbas,
 Aut frigus tardaret iners. tibi temperat æstum,
 Frigoribus natura fabens. Tu languida Rheni
 Flumina, Teutonicisq, ruentem sedibus amnem,
 Siftis, & hic nullo metuendum vortice lambis.
 Hunc sitiens æstate bibis; tibi pocula lato
 Sufficit, & tremulis stagnans allabatur undis.
 Hic Latie steterunt a iuile, sua castra Quiritum
 Te circum posuere duces. te, missus in orbem,
 Saxo Britannorum, Tamesinaq, littora, pressit,
 Engisto ductore redux. admurmurat undis
 Oceanus, propiorq, suas adsolbit arenas
 Thetis, & albentes circumdat cærule coll:s.
 Hortule Hamadryadum requies, Fauniq, Voluptas
 Et Pani dilectæ Deo, Corydonis amores,
 Delicium pueris, statio secunda puellis,
 Quam te leta Pales pratis viridantibus ambit
 Vndiq, quam laxis succrescunt gramina campis,
 Et circum tibi ridet ager. q&am plurima passim
 Pascua tondet obis, distentaq, cernitur lo,
 Sed dudum neglecta Iobi. spatiosa vagantur
 Flexipedes per prata boves, armenta q, ferbens
 Taurus init, reparatq, sua dispendia gentis,
 Hic,

te, quibus in tenera jam ludunt cornua fronte,
 nbelles spectes bitulos, mollesq; iuencas,
 rantesq; procul tenera sine matre bidentes.
 is permixtus equus campo sese arduus infert,
 npatiens freni, & multum spurantis habena,
 anigerasq; inter pecudes generosa profusis
 mmergit sua colla iubis, belliq; furores
 Concipit, & nondum conspecto irascitur hoste.
 ndique caruleum spatioso fornice cælum
 ncubat, & superum sublimes explicat arces,
 lam miserumq; globum Solis, Lunamq; Deosq;
 bjecit, & vario labentia sidera motu.
 Nulla oculos sistunt silvæ, non lumina montes,
 laxa patent spatia, & hæsti pars altera mundi.
 Non aliter Latii Circeæ cacumina surgunt
 Littoribus, Bajæq; nitent; ubi tramite longo
 Tyrrhenos ultra fluitus, Siculumq; profundum,
 mminet adversis æther declivior Afris,
 talaq; oppositum tellus adspectat Atlantem.
 Plus illum tu Leida beas, laudesq; tuorum
 Pars sentit tantilla tui. Tu mitia Musis
 Otia das, spretaq; nos Libethride lymphæ,
 Diffus in latices, mediis non Pallas Athenis
 Queritur, Aonia Cirrham liquere sorores,
 ipsa Claros Phæbum Delosq; antiqua requirit.
 Hic habitant hætes, hæc numina docta serenos
 Doctrina posuere lares, nova nascitur in te
 Græcia, Cecropidaq; nobi. nunc altera Belgis
 Ausonia est. in te Latialis Roma renasci
 Incipit. hæc varias industria parturit artes:
 Dictas jura Themis, distinguit crimina recto
 Religio, & lentis remoratur stamina fufis
 Parcarum Medicina potens. sua viscera pandit
 Et cæcos natura sinus, serique recessus,
 Ancipitesq; aperit rerum Sapiencia causas.
 Hæc fundi laus prima mei est, hæc sorte superbit,

Et

Et sibi vicina praconia benedicat urbis
 Tot Musis illustre solum. sit milite fortis
 Hesperie pugnacis ager: sit Gallia Baccho
 Nobilis; illustret candenti marmore regum
 Tellus Ligur: nibeum peregrinis India regnis
 Mittat ebur: fundant molles sua thura Sabæi:
 Hæc loca venturis doctorum gloria seclis
 Consecrat, & totum diffundit fama per orbem.

Dic mihi purpurei gratissima filia Veris
 Flora, quibus tenerum nuper conserberis hortum
 Floribus, & quales pingant virgulta colores.
 Arboreos tu Faune senex ediffere fetus,
 Dicite lasciva Barlei rura Napæe,
 Dicite, Hamadryades, agrestia numina, Diæ,
 Roscida disparibus nascentia germina formis.
 Assurgant patulis argentea lilia labris,
 Quæ violent candore nibem, vel odoribus Hyblæ
 Hæc inter croceo pubescunt altera vultu,
 Quæ vincant fulgore diem, Solisq; lacessant
 Lumen, & Assyrio rutilantem murice pallam.
 Sunt violæ molles; sunt, quas clementior aura
 Educat, at nullo nocituri vulnere dentes;
 Et crocus auricomans, & gloria veris adulti
 Crinite per colla rosæ, quas Cypris Adoni
 Inspersgat studiosa suo, rapiendaq; jam jam
 Legerat in Siculis gradiens Proserpina campis.
 Hic quoq; Threiciis ad nos transmissus ab oris,
 Flos viret, imperiūq; decus regale Coronæ
 Sceptrorumq; notant facies. hic lumina pascit
 Tulparum venerandus honor, preciumq; coloris
 Mirantur tam grande sui. stat margine quadam
 Discolor, hæc varia folium bibice flagellat,
 Sanguineis hæc tincta notis, hæc cærulea fundo est
 Hæc umbone rubet, fulsumq; intermicat illi,
 Illi purpureum. totos facundia fontes
 Laxat, & hæc ipsa Bataus jam ceruit in herba

ultitiae documenta sua, curaq; virili
 dignas telluris opes. appenditur auro
 mitis spoliū, Borea, brumaeq; regentis
 opprobrium, Et centum pignus violabile causis.
 Veneri sacra myrti, seroq; comantes
 arcissi, nardique deest fragrantis arista,
 cum luteolo rutilantia fraga hyacintho,
 crocipiumq; thymum. crispas de sentibus ubas
 pendentes latè videas, totoq; rubentes
 cortice, Et teneris tot pendula corpora ramis.
 Et etiam ventres minuens latuca tumentes,
 molles malsae, cichoreaeq; frigida laxis
 accrescunt spatius: fabrorum prandia betae
 de sapunt, Et quae betis se jungere gaudent
 lentosae stant lege fabae. quae expetat ipse
 thagoras, solasque suis commendet alumnis.
 arte alia inortis erecto stipite pisis
 foret ager: juxta rabida qui nascitur albo,
 ventrem cucumis, pregnansque cucurbita serpit.
 Delia fatidicas cessant attollere lauros
 itora, Caesareos quae cingantserta capillos, (nen
 sine, Romane, petas. hic versam amplectere Daph-
 hœbe pater, causamq; tui mirare furoris.
 tu Bacche, meis Acheloia pocula misce
 titibus, Et plenis latices extunde racemis.
 in succo bineta tument, suppositaq; botros
 lecta lebant, petitura mea Sindemia curâ.
 Nec circum lenta salices, tiliæq; sequaces,
 et nux juncta via spatiosis frondibus umbram
 explicat, Et pando protrudunt frigora dorso,
 decaniq; grabem nocituram frugibus auram.
 Et latus immitis Borea, multumque regentem
 liberno sub patre losem. dispendia celi
 corrigimus Batabi studio, sylbasque procellis
 objicimus, doctiq; truces eludimus Euros.
 Hic recubans magni miror fundamenta mundi,

Auto-

Autoremq; Deum: quot se sapientia formis
 Pandat, & unde suas arcessant singula causas.
 Qua bis cuncta agitet, qua tot distincta figuris
 Corpora, & aestivos pingat solertia flores.
 Cur huic caruleus, cur sit color aureus illi:
 Hic bulbo, teneris alius radicibus agris
 Hareat; in mediâ cur crescant colchica brumâ,
 Anticipet ver helleborus funesta furentem,
 Expectent aconita Canem: cur flexus ab ortu
 Tendat in occasum, medio declivis ab axe
 Phœbea comes ille facis: cur prapete fato
 Vna dies natos hos cernat, & una peremptos.
 Antè oculos stat cura Deum, & venerabile cunctis
 Numen inest foliis: stant circumfusa Deorum
 Munera: jam digitis prensas, jam lumine spectas
 Ingenii cœlestis opus: jam proxima gustat
 Artificem natura suum. latet ipsa sub herbis
 Majestas Superum, & mediis spectatur in arvis.
 Quod si manè diem roseis Matuta q̄badrigis
 Vellat. & humanos opera ad consueta labores
 Inbitet Thaumantis Eos, concentibus ather,
 Et circum resonant abibus virgultis canoris.
 Triste gemit socia viduatus compare turtur;
 Passere vernat ager, qualis tibi Lesbia primos
 Impetiit petulans digitos: perstringit hirundo
 Agrestes lasciva lacus, & vertice in alto
 Insiliunt ramis imitantes omnia pica.
 Tu quoq; qua medio pendes sublimis inani,
 Nuncia veris abis, pulchrâ sub casside cantus,
 Et dulces iteras modulos, ni carmina turbet
 Turdus edax, picusq; loquax, & aquaticus anser
 At non Ismaria patitur clementia Dîbûm
 Pellicis ore frui, (nec enim datis omnia Dîbi)
 Quæ scelus infandum Terei, dirumq; sororis
 Ploret torba nefas; gelidi non Phasidis ales
 Cernitur, aut Numidum giocitans gallina per agrum

quorum subiere locum ranæq; loquaces,
 bag, & astibæ facundia rauca cicada.
 vocalis olor nitidis argenteus alis
 solat, & totum cāntu circumstrepit hortum,
 e memor Leda, quarens, quam fallat, amator.
 veridum celebrant hortos præconia satum,
 naq; sopito male custodit a Draconi:
 ssala laudantur Tempe: Baiæq; tepentes,
 ue frugiferis Phæacum Autumnus habebat
 rra culta locis: Helicon, & Adonidis horti,
 quos sublimi suspendit in aëre diæes
 ria, & magnis cantata Semiramis ausis.
 liat Ætna parens florum: sit fertilis Hybla,
 et thuriferis Panchaia pinguis arenis:
 piciant Siculos Pæstana rosaria campos.
 mea cantatis præstant Viridaria fundis;
 Dryades, Dryadumq; domus, villæq; coronant;
 propè inoffensis VVarmonda tuetur ocellis,
 ginibusq; sacer quondam locus, & sceleratâ
 mpla Deum subversa manu, qua proxima Rheno
 x stetit, & veteres posuere cubilia Catthi.
 rura jacent emtis celebrata caballis;
 c procul à facili cantata Thaide sedes:
 ndibus Endelgestâ latens, & flebilis, eheu,
 deribus domus alta suis. spectamus iniqui
 mporis invidiam, & veteris vestigia belli
 eritas agnoscit inops. mare, flumina, terras,
 oida, tellus, lacus, celsoque minantia cælo
 mina semideum tandem invidiosa vetustas
 Aruis, & prisca laudes mala deprimis ævi.
 Hortule, jam ferbet calidissima Solibus æstas,
 subit ardentem lampas Phœbæa Leonem,
 gineos subitura sinus, & sidera Libra.
 fructus, da fraga mihi, da mitia poma,
 neque rubens cerasum, mox autumnal a pruna.
 pyra, & implexus pendentia bina racemis.

Hac colui mercede rudem: sperat ag de te
 Spes hac sola fuit. nam postquam gravior orbi
 Triptolemus pingui glandem mutabit aristâ,
 Crebit cura gula peperitq; licentia luxum,
 Totâ nec in mensas suffecit terra superbas.
 Da requiem fesso, postquam lassata Sophorum
 Vox mea voce fuit, postquam strepuere penates
 Murmure Socratico, & querule certamine turba
 Sic tibi sit nullo nociturus Sirius aestu:
 Lenius insurgant Cauri: non strangulet herbas
 Agricolis inbisa filix: non semina durum
 Elidat perimatq; gelu; non grandine florum
 Colla labent: semper modicis destillet Olympus
 Imbribus in Veste gremium: sic sidera donet
 Iuppiter æqva tibi, & venientes proroget annos.

IN RECTORATVM

Sive

PRÆFECTVRAM ACADEMICAM

Clarissimi Viri

PETRICINÆI,

Iurisprudentiæ in Batavorum Academia Pro-
fessoris celeberrimi.

Quis Deus Auriaci clarissima sceptrâ Lycæi,
 Et tantum tibi credit onus? num Delphica fa-
 Assignant responsa nobos, & præscia fati (sc
 Destinât imperiis tacito cortina recessu?
 An, velut Eoas Medo concessit habenas,
 Infremuit tibi letus equus, fallaxq; caballus
 Augustum monstrabit iter: vel fixa parenti
 Oscula Palladiis sacrarunt nomina regnis?
 Num bello tibi partus honos, vel vindice dextrâ
 Hos titulos fortuna dedit? num fascibus hæres
 Succedis, proabûmq; capis moderamina rector?
 Præficeris Phœbi laribus, dominumq; salutat
 Te supplex doctrina suum; nec iussa minorum

Exequ

nequeris protrita Deum. quin iudice regnas
 affobio, tantiq; Ducis mandata capeſſis.
 ilicet aſſertor patriæ, terrorq; Philippi,
 ptunum Veſſamq; domans, dum claſſibus aquor
 indicat, Et dubii librat discrimina belli,
 eridum procurat opus, Martiq; miniſtrans
 pendit momenta ſchola: quo præſide in uno
 tiæ ſtet tuta ſalus, nec facta triumphet
 rbaries, placidaſq; ferox exterminet artes
 ryſius, rudibuſq; ruat ſacundia caſtris.
 cedit labor iſte Ducem: geminiſq; Batabi
 ncimus auſpiciis; Et dum manus altera ferrum,
 tera Cecropiæ verſat conſulta Mineræ,
 cetur maleſanus Iber, ſecuraq; tollit
 ea, Et armorum captat ſolatia Belgæ.
 u Pandionia Muſis patuiſſis Athenæ,
 ctorum ſecunda domus; ſubverſa Cleanthiſ
 ria, Socraticiq; lares. mox præſca potentes
 quio roſtris donabit Romæ Quirites,
 Latii laus iſta fuit. migraviſti Et illinc
 nides, ſociaq; Bagus cum Pallade Phæbus
 ſſitit in Batiæ, profugas ubi Leida Camænas
 rpiens, placida tutas in ſede locavit.
 nt regnis ſtud. iſq; vices, pariterq; curules
 Muſas ſors cæca premit. tibi lata ſecures
 n deſert Schola noſtra ſuas, eademq; poteſtas
 conſeſſa viro, bis laudatura regentem,
 hit, Et dominum clari præfecit habenis.
 rectore ferunt per amænos Phocidis agros
 alios undaſſe lacus: gabiſa ſororum
 ria felices tali moderamine faſtis
 ſcripſiſſe dies. tu docta jurgia pubis
 angere, tu fluctus, tempeſtateſq; futuras
 tare ſagax, ſacili ſermone mederi,
 tonumq; minas poterat componere dictis.
 ſelut ægæoreis prudens Palinurus in undis

Affidet intrepidus clavo, torquetq; carinam,
 Et decimis subducit aquis: seu ferbida qualis
 Laxat anhelanti moderātor colla caballo
 Automedon, calidæ nunc contrahis ora iuventa,
 Nunc sapiens laxas. nunc spernitur ira tacendo,
 Et rabiem mora parsa domat: nunc efferus horro
 Iussa furor, sultusq; timent responsa seberi
 Alcinoi, Lapithæq; truces. sâ sidera tentet
 Enceladus, superisq; Iovem detrudere regnis
 Titanum fera corda parent, jamq; ipsa vacillet
 Majestas augusta Deum, trepidiq; Senatus
 Regia, fulmineo audacem Typhoëa telo
 Dejicis, & natos cælum rescindere fratres.
 Non alium Latia gradientem clarius arces
 Conspexere ducem, quoties capitolia consul
 Scanderet, & rigida tremere ante ora secure.
 Te quoq; , Apollinei generosa insignia regni,
 Sceptra beant, decorisq; micat regalis imago
 Æmula. sunt Phæbo trabeæ, subsellia, fasces,
 Quig; Deum testetur, honos. tu pilea donas
 Emeritis: tu sudatis das præmia curis
 Arbiter, & clavis precium decernis alumnis,
 Palladia tot jura togæ. tu iussa Senatus
 Tranquilla ratione regis, tantiq; superbum
 Nominis officium, maiestatemq; verendam
 Dissimulas, sultusq; premis tua sceptra modesto.
 Adsolat ad tantæ totus præconia fame
 Orbis, & in Batabo nascentes littore Musas
 Quævis terra colit. veniunt, qui mustea Celta
 Pocla bibunt, quos mittit Arar, rapidusq; Garum
 Velis solusq; Liger. picti venere Britanni,
 Quosq; ferox longis abigit Germania bellis,
 Pannonius, potorg; Padi, Dacusq; , Gothusq; ,
 Vandalus, & nobis jam mitia nomina Cimbri.
 Dat dextram, juratq; fidem vicina Sicambrum
 Progenies, Frisig; , & qui serus innatat undis

Alexander. pacemq; tuis sub legibus optant.
 celsa Palatina majestas delicta terra,
 celsa Ducum, sub te jam Praeside captat
 tia, & imbelles praeclaris artibus annos
 lancipat Heroum soboles. his pulpita turgent
 cultibus, Aoniisq; lares: hac purpura fasces
 radiat veneranda tuos. sic regia sceptris
 parent sceptra tuis, mandataq; praelegis ostro.
 quis Theopidas tali rectore sororis
 espuit? aut quando studiis meliora patebunt
 ecula? quis Becors aded, qui jungere tecum
 verba neget? cui bictricem facundia palmam
 destinat, & priscos Hellas transcripsit honores.
 iam velut immensas lampas Phoebeia terras
 lustrat, pariterq; fobet, lumenq; coruscum
 utilitate probat, titulis illustribus addis
 doctrinae documenta tua: quas dirigis artes,
 se doces, sociasq; tuis tot commoda curis,
 nonne vides quantis Academia laeta triumphis
 micet, & pleno doctorum fama theatro
 posset obans, lambatq; altum invidiosa cacumen
 gloria? iam clarus Themidos delubra sacerdos
 ingreditur, queruliq; aperit spectante coronam
 ara fori, laurosq; refert. iam secta Galeni
 adit iter laudum, & Coe solennia jurat
 verba Deo. iam quadrijugo Sapientia currum
 obebitur, vocisq; tuae suffragia sperat
 terrarum, pelagiq; sagax scrutator, & aethra.
 quicq; salutiferum terris commendat Olympum,
 ethereosq; sonos, & magni nomina Christi,
 ubi tua signa venit. nunquam majore Lycaum
 roventi Bataeis tot doctae pignora mentis
 didit. in cunctas messis tua funditur urbes.
 excipit hunc trabeata domus, rostrisq; disertum
 praescit, ille levis castigat crimina vulgi,
 q; adytis, Superum ante aras, oracula pandit

*Et cœli destillat opes. solatia morbis
Blanda Machaonia præbet solertia dextræ.
Auspiciis hæc cuncta tuis, hæc voce reguntur,
Iudiciisq; Bigent, despectaque rursus Apollo
Signa lebat. mox fatorum currentibus annis
Palladios iterum spondent tibi sidera fasces,*

O P E R V M

Clarissimi, Doctissimique Viri,

D. GERARDI IOANNIS VOSSII

Heydelbergensis, Eloquentiæ, Chronologiæ, ac linguæ Græcæ apud Batavos Profess. celeberrimi,

P A N E G Y R I S.

Felices Nemetum populi, tuq; optime Nicri
Accola, cui placidas veteri de sede Camænæ
Dispulit Austriaca furor implacabilis aula,
Cæsareasque ciens aquilas & nixus Iberum
Intrepidâ virtute Ligur; tot damna, sicesq;
Imperii, & profugum mutato Principe Phœbum.
Hoc uno solare viro: quem matre cadentem,
Ipse tuo fovit puerum Thymbræus in antro,
Vangionumque Deæ. Iam desine tristior atros
Sollicitare dies, & quæ tibi secula currunt
Dura queri: sparsæ rursus coiëre sorores,
Et reduces mens ista capit. Permessus & omnis
Hac Helicon sub fronte latet, sociatq; curas
Conglomerat doctrina suas, & fundit ab uno
Pectore Romanæ quicquid facundia lingue
Grande loqui, aut Grajûm potuit sapuisse vetusta
Quo Bataëus se jactet, habet; quo Gallus alumno
Surgat, & æternis inscribant nomina fastis
Hostiles Grudii. Latiis celebrata Camænâ
Scaligero Verona tumet, magnæq; superbum

Cæsa

care nomen habet. memores tibi Vossius annos
 ibit, & ingentis pandens proscenia fama,
 ara Palatina reparat dispendia terra.
 ostentare suos Memphis studiosa labores,
 Pelusiacâ potuit signare papyro
 canas veneranda notas, latuitq; sub umbris
 llas, & Isiacæ stupuit sacraria lenæ.
 m Memphi jam Persa silet. veterisq; Mineræ
 norat Chaldaeus opes, nec barbarus artes
 edus, & Eoos surgens Aurora magistros,
 achmanasq; colit. tepuit Sapiencia, ferbens
 uam late spatiaturs Arabs, & nescia veri
 cubuit præco gravis ignorantia mundo.
 cropidum biguere lares, & docta Cleantibus
 rticus, & dulci sapiens vicinus Hymetto.
 sipit & Latium, numerosq; Oenotria tellus
 thagora meminisse nequit, Druidumq; loquaces
 nticuere schole. Tu prima Batiavia Musas
 lligis, & fractæ tabulas ac frustra carina
 usfragio subducta tenes. Tu cincta profundo,
 morumq; inter strepitus, lituosq; be tubasq;
 rangbillum meditaris opus, criticumq; tribunal
 igitis, & Latia restauras jura loquela.
 spice Leida virum, quo iudice victa fatiscit
 rbaries, mordetque suas imita catenas:
 uique renascenti germana vocabula se clo
 fficit. hic ille est Phœbæi censor honoris,
 gasidum vindex, tot rerum scriptor, & æbi.
 uid dignum memorare suo primæba vetustas
 ssit Atlantiadæ? qui culti vocibus oris
 allentes nigris animæ emancipat umbris,
 stat utq; reos, vel tristi merfit Averno
 amnatum sub lege caput, cum dura clientē
 tonuit mediis victrix facundia rostris,
 rsuasitque Deus causas. mentitur in illo
 bulbula; nos alias, Voss, te Rhetore, leges

Accipimus, doctumq; forum. quibus artibus astr
 Inbebat Augustum, vel magni Caesaris arma,
 Scipiadasque orator obans: qua voce furores
 Increpitet Catilina tuos: Syllamq; ferocem,
 Et Senonum furias, sæbique incendia Brenni.
 Aut qua Suada togam clypeis, quæ classica possit
 Ignabis præferre togis; Asiaque potentis
 Pompeio decernat onus; quæ proxima morti
 Colla lebet, flectantq; lebes responsa Quirites,
 Et visto trepidas eludant iudice scalas.
 Hæc Lysias, Siculusq; Corax, hæc Antipho quondam
 Accidit præcepta scholæ. Videre priores
 Vile rudimentum, & teneræ cunabula lingue
 Versabit tum Stoa gravis: mox aucta Lyceo
 Gloria, dicendique labor: fluxere diserti
 Hermagoras, Grajusque Molon, & conditor artis
 Hermogenes, Phalereusq; loquens, & pagina Tullii
 Et Fabii clamantis opus lususque Theonis.
 Tu veterum cæcâ nitidam caligine lucem
 Elicis, & scriptor præscos irrumpis in annos;
 Eloquiiq; decus, turbataque nomina rerum.
 Et fandi formas, collapsaq; jura reponis.
 Tu Latium, vocesque suas formare Pelasgos,
 Argivosq; doces: geminis exordia pandis
 Gentibus, & tantorum aperis elementa laborum.
 Quemq; legat primum titubans industria callem
 Discendiq; viam. faciles Scaurosque Caprosque
 Ire facis, curisque tuis respirat Apollo,
 Et nova Palladiam solantur commoda gentem.
 Cedite Grammatici, magno quibus ilia fastu
 Inconsulta tument, delapsaq; littera sede
 Sufficit ad bellum, vel iniquum comma minaces
 Exacuit calamos & tanti scena paratur
 Nominis. hoc cunctas absolbite iudice lites,
 Et vestros sedet melior censura tumultus.
 Hic dictator erit. fasces submitтите tandem

idiosæ cohors : dum secta poemata plaustis,
 tragicum castigat epos, veterumq; cothurnos,
 estq; Medæa detergit fecibus ora.
 Polyti properant alio temone quadrigæ,
 Troas purgata nitet : sua vita Iocasta
 additur, & Latio clamat sermone Thyestes,
 spectatq; diem pulsæ orchestra tenebris.
 elibet huic nota est propriis insignibus ætas,
 colorumq; patent facies, distinctaq; magnis
 mina temporibus : seu cum puerile loquendi
 bur erat, traxitq; rudem doctrina iuventam,
 piadumq; gravis totum se involberet armis
 nius, & tenui Plautus vestigia socco
 eret, & Bates Satyra lutulentior iret :
 cum crescit honos linguae, scabrosq; fugabit
 æstas Romana sonos, & adulta Catulli
 pta lepore fuit : seu cum labentibus annis,
 o Latium, fato cecidit, Romæq; senectâ
 mmachus Ausonias offendit durior aures.
 Ingeniis diversa placent : huic abditâ pandit
 strusos natura sinus : hic floribus artes
 adiat : lapsas alius restaurat Athenas :
 e Cleanthea neglecta palatia turba :
 c in Aristippi solum præcepta relapsus
 raticas ebolbit opes : hic scribere fastos
 famam satis esse putat. Sed cuncta coercet
 sius, atq; omnes fecundo pectore Musas
 rturit, & latè titulos arcessit honorum,
 mortale caput. non te veneranda silebo
 lligio, veterumq; fides, & sanctius æbum,
 ic perspecta viro. quantis erroribus atq;
 ristigenum steterint acies, quo castra Pelagæ
 ndice tuta diu fuerint : quibus occidat armis
 mtemperix natura Deum, de lapsaq; cælo
 atia subnixos claris doctoribus Afros
 axerit in partes, & grato fœdere perftet

Libertas, Superùmq; fabor; ne crimina Diis
 Imputet impietas, rectiq; ignara voluntas
 Audeat audaces vultus opponere cælo;
 Ille docet, totumq; pius propugnat Olympum.
 Ac veluti tacito subterlabentia cursu
 Flumina diffundit Nereus, hîc gignit Orontem,
 Hîc septemgemino turgentem gurgite Nilum,
 Non tamen ipse minor, nec diâitis indigus undæ
 Usque fluit, terrisq; ingentibus ingerit æquor,
 Atq; alias largitur aquas: sic ille perenni
 Haurit fonte libros, & clavis secula ditat
 Muneribus, semperq; nobis, quæ donet, abundat.
 Dumq; sibi variâ contexit fronde coronam
 Mens assueta operi, per mille volumina solers
 Ambulat, atq; suos aliquid seponit in usus.
 Sic ubi Grajorum calamos, & proclita docto
 Enumerat monumenta solo, momentaq; scriptor,
 Et rerum summas aperit, nunc abditus ævo
 Anteit Olympiadum palmas, jam Persica radit
 Tempora, & Herodoto multum narrante superbi
 Nec dulci Xenophonte minus, jam ficta Daretis
 Pagina mentitur senium, jam Dictyos horret
 Fabula: Pelleis Bates arcessitur annis
 Chærilus: hinc Phariis scriptus sub regibus orbis;
 Ausoniaq; Ducum fastis signata papyrus.
 Conveniunt doctorum operæ, Chaldeus & Assur,
 Phœnicum labor, & calidi secreta Canopi,
 Atq; Arabum tabule, & victuri industria Persæ,
 Seraq; grandiloquis turgens authoribus Hellas.
 At non una tuas, doctor celeberrime, laudes
 Terra capit, parti Latto dicuntur honores,
 Gestaq; Romulidum, & magnorum fata Quiritum
 Non ego, si lymphæ madeam Permessidæ, vastos
 Ire per annales, digestaq; tempora possim,
 Tantorumq; queam titulos memorare laborum,
 Victorisq; dies populi. Iam Roma renasci

ipit, atq; sua legit incunabula gentis,
 foriaq; gradus numerat. spectate Batabi
 rarum Belgicæ Deos, cantataque quondam
 la Latinorum, magniq; exordia regni,
 dita Pontificum foliis; Vestigia Næbi
 nè premit Calabrum Gates, & carmine docto
 truit armatas acies. Pitforibus Afer
 litat, & primi studiis asperrima belli
 rthago, Italiam contrâ. scripsere Catones,
 rysique rudis tunc formabère iubentam;
 cepitque furor legem, rabiesque docentis
 misit præcepta Viri. mox maxima Scauri
 ma fuit, Syllaque labor, Catulique Sisenneque.
 clari Varronis opus. sua prælia dicat
 sar, & ingenti fortem munimine Gallum
 uit. agnosco trabeas, augustaq; latè
 mina, & Emathis diffusa poemata campis,
 magni lituos Sillæ, contractaque Crispi
 rba, gravem monitis Tacitum. tu Flore disertum
 aperis, Bati propior. tu grandia Libi
 sa legis, mediaq; ferum deducis in Alpes
 annibalem, Pharioque necas sub Principe Pænum.
 ec Messala latet, doctique Rabirius oris,
 on Tubero, Macetumq; audacia prælia narrant
 rtius. imperio donec languente fatiscens
 Etricem melius meminit se Roma locutam.
 Hec scribis, pariterque doces, tantiq; per orbem
 aperii fastos celebras. generatur honores
 elga tuos; poscitque sibi tam grande Britannus
 epositum. spatiosa tua Germania fame
 innuit. Euganeas tangunt tua nomina sedes;
 cælo sublime decus. te Rhenus & Albis
 spicit; in Druidum doctas illaberis urbes,
 cupiant te posse frui. si Gallia plorat
 urnebos, Latium Alciatos, dispendia fati
 anta lebas. toto mæstas Helicone sorores
 S C Barba-

*Barbarie pulsa recreas. tibi tempora debent
Et rerum memores anni; luceſque renata,
Et lingua Latialis honos: te ſera loquetur
Poſteritas, te clara bebent præconia ſatum,
Iſtaq; ſenturi relegent monumenta nepotes.*

IN OBITVM

Clariffimi Viri, & Mathematici incom-
parabils,

WILLEBRORDI SNELLII.

Q*Uæ nobis ſidereos abſcondunt nubila vultus?
Cur facies mutata poli eſt? mundi ne fatiſcit
Machina? & æthereis orientia ſigna manipulis
Fatales metuunt obitus? num præſtina cælum
Improbitas facit eſſe reum? ruſſumq; rebellis
Terra fuit, Tityuſque ferox iraciſcitur aſtri?
Stellarum cur languet honos? retroque jugales
Phæbus, & attonitos perterrita Cynthia currus
Raptat, & ardentes trepidant formidine flamme
Palleſcunt cuncti Snelli cum manibus ignes,
Et Superi ſua damna dolent: Atlante remoto
Aſtra timent. primi Boreæ ſub parte Triones
Permiſcent pelago lachrymas: vicina Bootes
Plauſtra fugit, pavidog; Helices cuſtodia pernox
Negligitur, radiiſque Draco leſioribus ardet.
Ipsa Ariadna ſuos capiti ſubducatur honores,
Gnoſſaq; Arctoe decedat ſtella Corona,
Sed betat Arctophylax. mediis Ophiuchus in aſtris
Contrahit ingentes humeros, & ſegnius Anguem
Continet hic illi manibus: mærore ſolutus
Scorpius inſiſſe condemnat vulnere caudæ.
Excutit exubias, & viſti terga Leonis.
Engonaſis, turbatque Lyre modulamina Vultur.
Mæret Olor, cantatq; melos jam flebile, quale
Ad ſada Mæandri fatiſ instantibus olim
Præcinuit lugubre ſibi. Tuque optime recti*

Arbiter.

iter, & Themidis custos sanctissime Cephæ,
 mina Parcarum repetas, ni numina summi
 s timeas veneranda Iobis. plantura decoras
 adit Cassiopeja manus, nec fulgida longè
 dromede excussa plorat nova funera pallâ.
 n solitus vultu candor nitet, emicat ore
 tiqui luctus facies, cum brachia monstro
 nderet, & rigida vincirent membra catena.
 stat Equus, guttisq; humectat grandibus ora
 asus, & juxta lachrymantem Persea spectat.
 ndet Erichtonius, nec lugens amplius hircum
 re potest humeris. obtusa cuspide Telum
 bitur, Antinoumq; Aquile dolor improbo urget.
 neque suis iterum vellet Delphinus in undis
 rgier, & spatio majore Triangulus optet
 se capi, vitiatque poli fors ista figuram.
 Aries cunctos inter venerabilis ignes,
 le sua locat indigetem: quâ circulus alti
 stitii mediam populis determinat athram,
 ente q; habitant animæ, cum Casare magnus
 igenes, stellisq; suis permixtus Aratus,
 obfusq; senex, & Cimbrum maxima Tycho
 ria. tota truci mugit vicinia Tauri,
 riadesq; latent, & cum suspiria fundunt,
 etram soror Alcynoe, Meropemque Celano,
 ygetam Aferope & Majam solatur amicè.
 in Geminos dolor unus habet, subit ille Leonem,
 elarumq; mina fracto jam robore languent.
 rginei squallent habitus & longius Artior
 ica fugit, bustumq; viri: disortia mundo
 bra facit, trutinæq; aequalia pondera jam nunc
 spicit. at tensum Arcitenens dum surgit ad arcû,
 entat telum Lachesi. natalibus iste
 incipit Augusti celebris Caper ingemit umbra,
 sua perculsus Ganymedes pocula fundit,
 gibus Oceano mersis. dic cætera nobis

Vranie, quosque Auster habet declivior ignes.
 Hic timidum videas nimboſi Orionis ensem,
 Lapsaq; ſcuta manu: fugiunt Procyonque, Lepus
 Quique furens urit ſitientes Sirius agros:
 Hinc Cratera ferens Corbo diſcerpitur Hydra
 Acris. ecce pius Chiron, præceptor Achillis,
 Fortius adverſum (dolor huic exaſperat iras)
 Tranſadigit mucrone Lupum. Iamq; omine lævæ
 Thuribulum triſtes ratibus denunciât Auſtros
 Velæq; & extenſos rumpit feralè rudentes.
 Eſt etiam ſub ventre Capri ſemotus ab Arcto
 Piſcis, & effuſas jam largius imbibit undas,
 Triftitiæ documenta ſua. Titanius ales
 Hunc iterum flammifcæ ſuis atq; igne renaſci,
 Et veteres reddi, ſectis redeuntibus, annos
 Gaudeat. At totum terret clangoribus orbem
 Infauſti Palamedis abis. Nereia Piſtrix
 Andromedam trepidare vetat, ſociatq; Tauro
 Illa ſum ſinit eſſe bovem. Phaethonta ſuperbum
 Eleſerat Eridanus; nunc, qui ratione magiſtræ
 Flammiferos direxit equos, cælique meatus
 Noberat, has ipſas latè deſietur ad undas.
 Non rota præſcriptos Ixionis occupat orbis:
 Tardius Argolica ſubeunt a pluſtria puppis,
 Leſæque languidulis Argo ſtat pallida remis.
 Tiphys abeſt, docuitq; ipſum qui tendere vela
 Tiphyn, & incautis monſtrabit ſidera nautis,
 Heu, fuit, atque ultra Bataſtam non dirigit Argo
 Hec Superos fortuna manet, nec neſciit iſtos.
 Quà radio Baſtum deſcripſit gentibus orbem,
 Inferior Natura obitus: dumque atria plangunt
 Attica, Cecropidumq; ſchole, præclara Canopo
 Memphis, Arabs paribuſq; Aſer felicior horis,
 Quæque lebat ſeſſos Phœbi Carteja jugales,
 Occidua Gades, Atlanteiq; reſceſſus,
 In Bataſis longo ſupruit Eacædia luctu.

In ejusdem obitum

Idem qua pernox aeternaq; lumina mundi,
 Et didicit totum mens studiosa Iovem,
 Non propius visura Deos, Diūmq; penates,
 Odrysios sub se Mercuriosq; videt:
 Illarumq; alios vultus miratur, & ignes;
 Totaq; spectanti machina facta nova est.
 Non dolet ingrato fœdari vespere cælum,
 Precipitemq; alto labier axe diem.
 Oceano nusquam mergi, vel surgere Solem
 Adspicit, aut tantum delituisse jubar.
 Quin stupet ipsa suos nusquam se cernere Belgas,
 Cunctaq; sub puncto regna coire brevi.
 Non illic rabido ferbens Canis aestuat ore,
 Aut nocet invisâ Parrhasis ursa gelis.
 Non dextrum ferit umbra latus, non ulla sinistrum;
 Omnia spectantur sidera, nulla latent.
 Non hic Eoa Atlantides absconduntur,
 Humidaq; Autumnos Pleiâs orta facit.
 Non levis effusas occultat Aquarius undas,
 Aut latitant istis Gnosia fœta locis.
 Astra meant pariter, nec Tauro Scorpius exit
 Rectior, aut Cancro lentibus Egoceros.
 Cynthia sub pedibus magno cum fratre quadrigas
 Fleat, & hîc rectum Signifer urget iter.
 Nusquam stat librata dies, nec splendida nocti
 Lumina Phryxai velleris aequat obis.
 Sic discit periisse sibi, quas scripserat, artes
 Snellius, atque aliis legibus ire Deos.
 Sed veri satur ipse Dei jam vultibus, artem,
 Quam docuit, tanti dedidicisse putat.

Amplissimo, doctissimoque viro

D. MATTHIÆ OVERBEQVIO

Hamburgi ad Albim moranti.

Albi pater, cujus latè per littora miles
 Vandalus, & Cimbrum posuit tentoria relictæ
 Saxonicaeque ciet vicina per oppida gentem;
 Si tibi pugnacis placuit vetus accola Rheni,
 Et Batavos bellator amas, sinoxia non sunt
 Federa nostra tibi, & causis certamus iisdem;
 Quem serbas, mihi redde virum. tibi pignus amicum
 Creditur, & doctæ decus haud ignobile Leida.
 Dum procul a patria peregrino fertur in orbe
 Dux Ithacus, casta quæ dolet se vota morari
 Conjugis, excelsæ Pallas Tritonia tandem
 Supplicat una Iovi, reddi sibi Thesea ventis
 Cressa puella petit, tardisquæ obmurmurat undis
 Phyllis, & absentem plorando carmine mærens
 Demophoonta vocat. lenes in carbasa Cauros,
 Et faciles fluctus magno Venusina Maroni
 Musa bobet, precibusquæ Deos, geminosquæ fatigat
 Tyndaridas. hic noster amor mihi queritur absens
 Hunc seræ poscunt, hunc poscunt mane querela.
 Vos precor, Hansatici currus, celeresquæ quadrigæ,
 Vos precor, Hansatica puppes, alniquæ, ratesquæ,
 Accelerate virum. qui currus be xerit, illum
 Curribus anteferam Solis, Venerisquæ Iovisquæ,
 Quæquæ bebunt te, Iano, rotis. qua puppe redibit,
 Illa meis bibet, ceu quondam nobilis Argo,
 Carminibus celebrata ratis. non Æolus illi
 Iratis insurget aquis, infestaque Thetys
 Illidet trepidam scopulis. eterna Favoni
 Otia, placataquæ sibi persentiet undæ.

O, mea si Superis consors fortuna teneret
 Frena poli, subito vastum Iovis armiger ales
 Hoc raperet, per inane, caput: vel grande per æquor

Qualis

alis Agenoream Tyrio de littore Sponsam
 tulit, in nostras securum transbebat oras
 rus, & Europa plus dignum virgine nobis
 tet onus! quin Dadaleas mea fingeret alas
 cetera, & hinc humeris illas, hinc figeret armis,
 recipiteſq; darem Zephyros. sic præpete cursu,
 tis ad imperium, cælos tranaret & auras
 rii dux ille chori, & sublimior iret,
 tutum quâ begit iter, suffultaq; laudum
 na patrocínio magnis enavigat ausis.
 qui jussa Deum celeri trans aquora motu,
 tonisque domos, cælig; palatia defers,
 lantus Tegeæ nepos, talaria plantis
 due, Teutonicamq; celer delabere in urbem,
 q; hæc verba refer: Quid in his, Vir maxime, terris
 otrabis egregios Soles? cur sidera brumæ
 leribus vicina placent? Germania discors,
 xantesque Ducum populi, commissaque magna
 lthica signa Aquila, atque Albi contrarius Ister?
 cine te Batavia subiere oblivia terra,
 riacaq; scholæ? sic claram Palladis urbem
 meminisse potes? nec te dilecta tuorum
 mina, magnificiq; lares, Sophiaq; serenum
 imen, & ancipiti tangunt resonantia vero
 lpita? crede, tui dudum possessor amoris,
 rpetuusq; comes lateri, cui sæpe solebas
 toris arcanos motus, tacitoſque fateri
 terno sermone sonos, jam solus inerrat
 c illic Barlaus agris, ceuraptus Orestis
 Pylades foret, aut Theseus solbisset amico
 ncula Pirithoo, vel charo spretus Achilli
 fra Menecides pavidus lustraret Achivis.
 Dixit hæc Atlantiades, facundaq; pandas
 ra prior. Iam tu, Iunonis nuncia magna,
 imbo cincta latus, propera Thaumantias Iris,
 mineasq; ordire preces. dic qualia pigro

Qenone

Oenone dixit Paridi, vel Sestos Abydo,
Deianira viro. casta suspiria narra
Conjugis; ut lenta ignorent sua gaudia noctes,
Nesciat officium thalamus. dic multa perire
Oscula, dic vanâ amplexus sub imagine fingi,
Et Veneris languere faces; velut orba colono
Officium dediscit humus: dic mæsta sagari
Pignora, & Ascanium, foribus dum ludit in ipsis
Incusare moras, & lentum poscere patrem.
Si minus hæc moveant, pendentis ab ubere matris
Innocuos risus Agathæ, frontemq; genasque
Objice. dic spatius flores marcescere cunctis,
Nec foliis decus esse suum, vix colla papaver
Tollere: candidulum sultus mutare ligustrum,
Fraga mori, nullum violis constare colorem,
Aurea nec solito gaudere rosaria cultu,
Liliæq; è calathis altè flaccescere canis.
Dic genus aligerum, nullo jam Præsidente, magnis
Inter se committi odiis, crebrescere pugnas,
Nec ferri peregrina domi, pipire palumbes,
Tot modulos cessare avium: Pandione natam
Pristina fata queri: non lascivire columbas,
Nec spem venturæ sobolis promittere missas
Phaside Barbarico volucres: Meleagrides abdi
Gallinas, laxisq; Afras Vestigia pennis
Ducere tarda satis: dominoq; absente, nec agris
Lætitiâ, solitoq; animos constare caballis.
Interea, dum nostra Deos arcessit Olympo
Pagina, lene tibi sternant, Vir magne, profunda
Najades, & faciles veniant ad carbasa venti.
Scande ratem, properat Tiphys, quæ surgit ab Or
Ducet adoptatam jam te levis aura Creusam.

N N V P T I A S

Nobilissimi, & Magnifici Viri,

DRIANI BLYENBURGII,

Civitatis Dordrechtanæ Prætoris, secundum
ponſi; Et Caſtiſſimæ, leſtiſſimæq; Virginis,

SARÆ ROVERIÆ, Sponſæ.

Onjuge miteſcit prætor, rigidaq; ſecures
 Imbelli ceſſere thoro; Themidiſq; ſeſera
 tus, & admiſſo ſubridet Curia Sponſo.
 , Velut antè, reis fatalia ſcribit amator
 mina, funereoſq; dies; ſed Cypride plenus
 t miſeris Veniam, & faciles perſentit amores.
 nda, Diona is paſſim permixta puellis,
 cum ſtat jam turba virum, mutataq; tanti
 na fori eſt. tetricum petulans Erycina tribunal
 cupat: amoto ſepteno iudice cauſas
 cit Amor: terna pulſo liſtore ſorores
 teſerunt gentiale jubar; facibuſq; miniſtrat
 ſcioſa Paphos. nec, ſacri conſcia juris,
 tentat ſtriſtos jugulis peccantibus enſes,
 ſtigatq; Aſtraa neſas. non ſaſcibus horrent
 ſtra, nec horrendas edunt Capitolia voces.
 ammea cum peplis, & tinèlum murice ceſtum,
 ngulaq; Idaliæ Veneris, tunicasque fluentes
 ntrectat metuenda manus, crineſque beatæ
 rginis, & teneros frontis percurrit honores.
 on pœnas delicta luunt, ſcleriq; paratur
 pplium, triſtiq; rigent ſpectacula theatro;
 on ſpolium ferale reſert, duroſque ſuorum
 rre poteſt fontium gemitus, dum ſanguinis hæres
 uaritur, & facilem promittunt tempora ſponſam.
 e, ubi lunonis gremio ſe maximus abdit
 ppiter, aut Tyrias inter mugire juſſencas
 gitur, & mediis Europam beſtiet in undis.

Maje-

Majestas veneranda latet, grandemq; Dione,
 Abscondit lasciva Deum, non fulmina Lemnos
 Fabricat, aut hominum vitis irascitur aether;
 Cuncta Panomphæo laxantur jura Tonanti,
 Nec terras Iobis horror agit, sic arma gravesq;
 Deposuit Mavors clypeos, sultusq; minaces,
 Dardana cum tali sub bellatore sacerdos
 Femineum pateretur opus. nec crimina Minos
 Scrutatus vitasq; fuit, cum lata severum
 Pasiphae complexa virum, solenne mariti
 Posceret officium, & socialis præmia lecti.

Vix Batabum terris istos accenderat ignes
 Idalius puer, & Roberti de stemmate prolem,
 In thalamos ducebat Hymen: cum protinus undæ
 Extulit os pelagi rector, (seu proximus Haga
 Percepit secreta thori, seu fœderis index
 Verba fuit, seu cuncta Deos præscire putandum
 Et Dordrechtanam conchâ circumtonat urbem.
 Illicet Æolii compresso murmure fratres
 Tranquillo siluere mari: visq; tridente
 Cuncta repurgato fugerunt nubila cælo,
 Nigrantesq; globos, obscuraq; sidera claro
 Mutabit natura die: quæ carbasa latè
 Sulcabant vitreos audaci remige fluctus,
 Quæq; suis hasere vadis, illi hispida mento
 Barba fuit, viridisq; caput distinxerat alga,
 Et tremula equoreas aspersit cauda sorores.
 Venit & ipse senex Vahalis, Mosamq; secutus
 Lingam Verba trahens, placido sed gurgite Ling
 Lenior obliquis Vahalis se miscuit undis.
 Circum Nereides, circum sedere biformes
 Glaucus, & Arctoo subsectus pisce Palemon,
 Inque nobis semper Proteus mutabilis artus.
 Ut pater Oceanus sultum, frontemq; serenus
 Explicuit, qualis socia cum conjugè quondam
 Letus ad Emonii properabit fercula Pelei,

a dispositis fremuit prasagia mensis:
 non tristes tibi Sponse dies, non tristia Sponsa
 loquar, blandis etiam me amplexibus ambit
 ore a regina domus, & frigida quambis
 colam, gelidosq; lares, sum gnarus amorum,
 luitq; meis vitalis flamma medullis.
 m memini, cum laxatis fera Thetys habenis
 circum popularet agros, & federe rupto
 irent elementa fidem, Vesiæq; patenti
 ridus iratis Nereus incumteret undis!
 is Hamadryadum fugit chorus, aræq; latè
 eruit miseranda Pales, & pastor Alexis,
 herfis obibus Corydon. bestigia rerum
 nimus. avulsa sunt ista à manibus arces,
 pelagi cinguntur aquis. en saxa, minasque
 orum ingentes, aquatæque culmina cælo.
 nec procures tenuere domum, Merbæq; potentes;
 rag, incurbo Batabus scindebat aratro,
 debant salices dumosaq; prata capellæ,
 nia campus erant, nunc omnia pontus & æquor.
 am furor iste mihi, jam prisca relanguit ira,
 pacem tibi Belgæ damus, jam claustra prosellas
 ta tenent, sensimq; meo se gurgite tellus
 rit, & veteri reparat dispendia secli.
 rigitur clades thalamo, fatale resarcit
 ußium Lucina thoro, & melioribus astris
 scribit Cytherea metum. quibus occidit oris
 tabia pars magna meæ, nos a gaudia cælum
 cipit, & nostra firmat connubia voce.
 ices, Blyburge, dies, nec iniqua tuorum
 a, nec indignos tali genitore nepotes
 Superi spectare solent. venerabile Belgis
 turiet tibi mater onus: qua pignora fundet,
 spiciet trabeata pater. puer autus in artium
 tutis se trudet iter, crescensq; per artes
 enium & magno ducet sua pectora motu.

Consulet

*Consulet hic populis, jurisq; gravissimq; auctor,
 Et Themidis custos, majestatisq; Bataë,
 Accipiet patris exemplum, quod sumet ab illo
 Filius, & pariter titulis stadiisq; Mineræ
 Splendida continuo numerabitur ordine prole.
 Nec ventura minus maternos filia mores
 Imbibet, & famam poterit pietate mereri.
 Virginitas sine labe fluet, permixta nitebit
 Forma pudicitie, referet plus dote bonorum,
 Quisquis amator erit; qui basia figet in illâ,
 Pandora continget opes. atq; omne stupebit
 Fæmineæ probitatis opus. non illa repellet
 Dura procum, non blanda solet, sed tota parenti
 Hauriet insolitos tantis auctoribus ignes.*

*Vix ea fatus erat senior, cum dicere plura
 Donantem gremio complectitur Amphitrite,
 Basio's intentâ suis. præludia Sponsis
 Ista paramus, ait. discas nobis conjugis uxor
 Talia sollicito solatia ferre marito,
 Et similes furor insolitus despumet amores.
 Felix, quæ viduum conscendis nupta cubile,
 Et tepidos ab amore thoros. in Cypris artes
 Molliter erudienda jaces. tibi gnarus amandi,
 Quæ facias, præscribet amans. non oscula figet
 Dura nimis, non blanda nimis, non Vespere prius
 Crebra nimis, non rara nimis, verum omne Dion
 Officium docta peraget solertia lege.
 Cesserit ille pudor, cupidi qui gaudia læti
 Tardat inexpertis, & spes eludit amantum,
 Et metuit, quod possit, iners: trepidatq; petita
 Virginitate frui. lætis adoperta tenebris
 Quæret anhelantem secunda audacia Saram.
 Ac velut insolitis trepidantem cernimus undis
 Tiphyn, & ignotis luctatur fluctibus excors
 Nabita, nec timidus paret rectoribus Argo,
 Sic rudis horret Hymen. metuit certamina mille*

quam visa prius, bellique pericula sentit
 ilius. haud aliter primos amor exerit ignes,
 riget pudibunda Venus, Sixq; agra medetur
 sibi, thalamiq; audet secreta fateri.
 etiam Paphias moderari conjugē curas
 effces flagrare minus. sed robur adultum
 erpes secunda thoro, magnumque putabis
 uebisse viro. primas insania tedas
 uit; ha sola possunt ratione probari.
 equum quodcunq; placet, preciumq; vetustas
 inde refert; cunctis nobitas invisa Batavis;
 nisi trita iubant. noto se calle viator
 edit; indoctam fugiunt consulta iubentam;
 q; suos usus artem rimatus amandi est
 clix Bates. hic hic sapuisse maritis
 derit, & gravibz documenta petuntur ab annis,
 imag; in thalamos manant exempla secundos.
 ufragus amissa jactat sua fata carinā,
 ditā pelagi rabiem, Boreaq; furores
 putat in lucro. viduatus compare conjunx
 e suos memorat casus, & mente revolbit,
 spera quae fuerint, quae nubila tempora nuptis.
 nanis rerum Dominis, gentiq; togata
 x alie placuere nurus, facibusq; potentum
 regia rediere vices. Iustina Severa,
 iusta Minervina successit Galla Placilla,
 oq; Creusa prior, jacuit Labinia lecto.
 ia cui primum, mox Messalina marito
 gitur. Augusto peperit Scribonia. nec tu
 ia protritō fastidis Caesaris ignes.
 a ego, ni Superis immortalig; Deorum
 jugio fruerer, tales Neptunia conjunx
 derem sperare faces. te lata coronant
 gnora, te matrem soboles jam nata salutat,
 non facta parens alieno jure superbis.
 n tibi primitia teneri libantur amoris,

*At messis matura tua est. non fallet amicā
His sacris operata manus, risusq; jocique,
Verbaque. cognosces veteris bestigia flamma,
Inque tuos clarus thalamos descendet amator.*

*Dixerat hac regina maris, plausuque secun-
Assensere senes, Triton, & lucida Phorci
Canicies; verum Batavum per littora sparsi
Nereidum risere chori, repetitaque spernens
Fœdera, non tacto cupiam concurrere Sponso,
Clamat Leucothoë petulans, submissius inq̃bit
Cymothoë Spathaleque procax. mox gurgite surge
Latior, & musco spumantia pectora tergens,
Bellator loquitur Vahalis: Duo numina cœli
Terrarum jam sceptrā tenent, invidiæque mund-
lura ferox socia scribit cum pellice Mavors.
Me, Rhenumque patrem scelerata compede vin-
Odrysus, nec Mosā suis mea carbasa bettat
In Tungros diffusus aquis. tibi vincula nettit
Lascivus, Blyburge, puer, geminosq; catenis,
Te pharetratus amor, me belliger urget Iberus.
Serbit, quisquis amat, sed mitia gaudia spondent
Serbitio Cytherea suo. perit omnis amanti
Libertas, meliorque redit; sit juris amator
Alterius, discitq; suum, dum discit & illud.
Ad tu, quæ Batavi suffragia prima Senatus
Urbs antiqua legis, pulcræq; insignia præfers
Virginis, & præcā patriam virtute tueris;
Adspice, quā clari coëant in fœdera cives,
Quæ nobis dotetur conjunx, quo sanguine speres
Progeniem jam Belga sibi. sociantur in unum
Blyburgi Robertque domus, res publica quorum
Imperiis securā viget, trabeaq; potestas
Emicat, & fasces stringit prætura verendos.
Ille decus quondam juvenum, & florentis imag-
Battabia, generisq; sui, diffudit in omnes
Doctrina sua senſa gradus; interque juventa*

itus, tenerum ratio subtilis alumnum
 ndeBo dedit ore loqui. mens ardua fulsit
 eris, potuitq; senum consulta morari
 cio. jam tunc gemini solertia juris,
 robitas, & cura sigil, prudensq; loquendi
 tia cunctorum tabulas promissit honorum.
 ac hac ipsa tenet, qua tunc gabisâ sponondit
 ria, nunc rigide radiant post terga secures,
 esfert sua scepra Themis, nunc facta nocentum
 utit, & scelerum formas expendit ad unguem.
 cat justitiâ crimen, pœnasq; relaxat
 oliticibus. dum punit, amat, leniq; seberos
 lcat sermone patres; quos causâ nocentes
 uit, & sprete damnant oracula legis,
 am cupiat non esse reos! dum funera poscit,
 ca probat. non saba placent edicta Draconis,
 rtanusq; rigor. placidos clementia mores
 gerit, & cunctos facilis se fundit in altus.
 nc amat, & metuit, quisquis peccare veretur,
 quisquis peccare potest. Prudentia fallis
 andis inest, dictisq; fides, & Suada, suusq;
 l sine felle, lepor. jures candore Batabum.
 ste caret, nulliq; gravis debincit amicos
 lequo: nescit turpi libore moveri,
 esciq; diu. sociat concordia, quicquid
 ssidet in nobis. gaudent hoc vindice Musæ,
 nguentsq; schola, neglectaq; numina vaturn;
 c sua prœclara desperant prœmia mentes.
 time justitiæ custos, legumq; benigne
 biter, amplexu, quâ nunc dotabere, Sponsam
 cipe, virgineumq; nobis decerpe pudorem
 uisolis. jam tempus adest, quo debita vittus
 audia sperat amor, lentasq; incusat & odit
 npatiens Erycina moras. tibi ducitur uxor,
 ue thalamos pietate beat: virtutibus ornat,
 uas illis impendit, opes. cui nubilis ætas

T

Femineæ

*Femine a plus forte sapit, Eultumq; benustas
Format, Et insigni grabitas perfusa decoro.
Ludite jam gemini, Venerisq; licentia tardas
Ire sinat tenebras, geniales segnius ignes
Occultet Phœba soror, procul atra faceffant
Nubila, decurrant venientes molliter anni,
Nec vobis alias decernant sidera tedas.*

*Sic pater Oceanus, sic dixerat Amphitrite,
Dixerat Et Vahalis, dicturus Et ipse fuisset
Merba, sed ut dixit Vahalis, ruit Oceano nox,
Dumq; procellosi merguntur in equore Dibi,
Pendula cantatos cortina abscondit amantes.*

VENVS A'NAATOME'NH

Sive Epithalamium in nuptias Generosissimi, Fo-
tissimi, Doctissimiq; Viri,

LAURENTII REAEL,

Equitis, rerum Indicarum nuper ad Orientem Pro-
fecti, & ad Daniæ Regem Legati.

Q*ualis de patrio surgens Venus alma profun-
Extollit geniale caput, spumansq; madensq;
Æstuat, Et mediis Liparæ fornacibus ardet
Bassæ speranti mox surripuisse marito:
Talis Hyperboreis bix dum subducte procellis
In Batavis bellator amas, Et damna, Reali,
Naufraga, Et ingentes solaris conjuge casus.
Nec, velut ante, Deum furis, in littore, rerum
Indigus, Et grandi positus discrimine, sola
In solbis virtute Ducem; sociisq; ratig;
Ingemis, Et nudo versas in corpore Belgam,
Tunc etiam patriæ memorem. sed numine late
Mutant fata vices; tempestateq; minasq;
Æquoris, Et tumidum placari Nerea cerno,
Amstelis dum lenis aquis se miscet, Et ipsis
Fluctibus adsolbit Paphios uxorius ignes.*

Batiſſum jam juſſa procul, gelidaq; ſub Arcto
 iaci mandata aperis, non Cimbrica tangis
 tra manu, regumq; pabens palatia ſcandis,
 ataq; Ducum bellis feralibus aulas
 icitas. totum flammis & amoribus inſons
 orbet Cytherea virum. ſibi mancipat unum
 equio regina Paphi, faciendaq; mandat
 nina. quam prona Veneraris fronte tiaram,
 us eſt. quas cernis opes, ſub ſellia, faſtum,
 ia, ſunt magna Veneris, non aurea collo
 dera, non anguſta humeris donaria Princeps
 gat, atq; ſuum teſtantur regna ſaborem:
 puero ſervire Deo, captivaq; ferre
 da tuum eſt, taſtaq; ſemel ſufferre puella
 eniam, & totum gremio ſubmittere Martem.
 iam, Batiſſum gabiſa malis, Fortuna carinas
 egerat, & reducem Cimbris illiſerat oris:
 c tranſtra, fori, mediis diſperſa jacebant
 ctibus, hic lacerà puppis compage ſaburra.
 ſtra alibi, tabulaq; & circumfuſa natabant
 aſſa membra ratis: nondum ſatiata furorem
 plerat ſiſ ſeſa Deum. te longius Iſter
 nnonios inter populos, & regna tenebat,
 ptiſſoque graſis ducebat tempora Caſar:
 m Cytherea, tuos tandem miſerata labores,
 c inſit commota tibi: Quid, maxime rector,
 amans pateris nequicquam illudere rebus,
 ua ſaga per cunctos nullo diſcrimine fertur,
 ſtabilem, cæcamq; Deam? cur omnia nutu
 rſat, & inſana Virtus Rhamnufidis ira
 ccubat? & proprias neſcit prudentia partes?
 um laiè ſors iſta furit, conſultaq; turbat,
 genio laſciva ſuo. Si crederis orbis
 ſe pater, totumq; tuo moderamine mundum
 lectis, & ex alio mortalia facta tueris;
 e ratio ſit forte minor, nec caſibus anceps

Pendeat, & dubio vadat sapientia motu.
 Cur maris & terræ fasces, cur omnia fallax
 Arbitrio fortuna regat? nec libida magnis
 Parcere nominibus discet, poteritq; joculari,
 Cum solet, atque audax regum responsa morari!
 En, ubi Parrhasio tumidum desolbitur axe
 Æquor, & Arctois rector Christiernus in undis
 Arma quatit, celebrem egregiis virtutibus ausa es
 Naufragio damnare virum. tibi nota Batabūm
 Nomina, quos inter titulis illustris & armis,
 Grande decus Phœbi, generosa Realius ora
 Explicat, & patria se plus debere fatetur.
 Hunc eadem Austriaca fors implacabilis aula
 Alligat, & lentis remoratur vocibus Istri
 Arbiter. hinc pigros q̄beritur sibi currere soles,
 Et sisti virtutis iter, damnisq; suorum
 Misceri sua damna dolet: flaccescere priuscos
 Pectoris impavidi motu; tenebrisq; laborum.
 Materiem famæq; premi, cumuloq; malorum
 Obrutus hos sola casus ratione refellit.
 Quam memini, cum tela Duci Gradibus, & arma
 Porrigeret, clypeosq; illi formaret & enses
 Mulciber, & dices inter Bellona Moluccas,
 Intrepidum ferri, laba nec dira timentem
 Fulgura, & electricis pugna inflammaret amore!
 Quam memini Eoum latè duxisse per orbem
 Auriaci vexilla sui, mandata dedisse
 Gentibus, ac vario latrantem gurgite Gangen,
 Et formidatos placidis sub fascibus Indos,
 Et Solis rexisse domum. mens docta per omnes
 Imperii micuit partes, populi que feroces
 Non armis belliq; minis sua regna, sed acri
 Ingenio sensere regi; gladioque maritans
 Pagina Palladiæq; artes fecere potentem.
 Illum etiam, externis Tamefis dum Gadibus at
 Instat, & Hesperia trepidant penetralia terra,
 Vidi

imus Herculeis ferrum ostentasse columnis,
 Caroli mandata sequi. jam iussa suorum
 ndalici per regna soli, pavidisq; ferebat
 bibus, & Gothici librabat pondera belli.
 ic thalamos jam, magne Pater, lectiq; paramus
 udia, si partes in tanto vindice dudum
 plebit Fortuna suas, si noxia tantis
 adibus una fuit; discat meliora Dionem
 incipibus conferre viris. non illud abibit
 ctus inaccessum Veneri. mox liber amores
 etiet, & nostris mollescent corda sagittis.
 ubi Dardanium Siculis exercuit undis
 neam regina Deum, sociosq; ratesq;
 liquias Danaum, caecis illisit arenis,
 lamen Cytherea fui, Lavinia curas
 luit, & Phrygius tepidis amplexibus heros
 est, & adversos aequarunt basia casus.
 quog; post fluctus, tumidig; pericula ponti
 edeam Pagasaeus amat, claroque Creusa
 njugio pertexit iter. cum barbara Memphis
 tiaca gerneret feralia funera pugna,
 Pelusiacis pugnans Antonius undis
 beret, excepit profugum regina maritum,
 Phario pepulit belli discrimina sistro.
 ot aq; post Troiam victrix jam Gracia per me
 r sit, & Argolicos sperata conjugis aëstro
 regi sola Duces. alius Briseide ductor
 caluit, cessit spoliū Cassandra potenti,
 hyllide Demophoon, lentog; potitur Vlysse
 enelope. cunctis pelagi post tædia feci
 tia, & imbelli damnata ferocia lecto est.
 tunc dicor Venus orta mari. quia, quisquis in undis
 tabigat, acer amat. stimulat præbisa voluptas
 ortius, & quem non licet insanire furorem,
 xacuit conclusus amor. quin ipsa calentes
 arturit unda faces, quantumq; remotior igne est,

*Æstuat illa magis. Veluti, cum frigidus æther
 Et gelidæ cingunt fumantia corpora nubes,
 Fulgurat, & celeres extrudunt frigora flammæ.
 Sic Batabus jam noster amet, captivæq; dudum
 Nomina, & aquoreis fato servata procellis
 Conjugio, paternalme, bea. fac Moria charos
 Currat in amplexus, dilatæq; gaudia conjux
 Acceleret. tu namque soles miscere sereno
 Nubila, tu mæstis socias solatia rebus.
 Ipsæ facies subdam geminis. bis discet amare
 Illa, potens matrona viri, rerumq; peritis
 Irruit in thalamos oculis, & eteremque labellis
 Vim dabit, atq; iterum poterit formosa placere.
 Ille supercilio, adversos quo terruit hostes,
 Auroræq; graves dominos, adspersget amicum, &
 Molle aliquid, cupietq; illi non miles haberi,
 Sed placidus, sed lenis amans. certamina, cades,
 Et Martis dediscet opus, saturatq; Iberum
 Sanguine Acidalius accendat peccora flammis.
 Annue, quæq; peto, totis connubia votis,
 Perfice. non magna Veneris fors invida ceptis
 Obstrepat, aut Paphie violet decreta magistræ.
 Dixerat illa Venus, tremulis cum Iuppiter astris
 Annuit, & jussus Legatum emancipat Ister,
 Belgæ videt, reducemq; suis amplectitur ulnis
 Vxor, & accensis fumant penetratia tedis.
 Sic letos tibi fata dies sic fausta, Reali,
 Tempora consiciunt Superi. non deserit æther,
 Quos patria commendat amor. non gratia cœli
 Destituit cælogenitos, animasque capaces
 Mortis, & æternæ captantes præmia famæ.
 Crede equidem, nec te pietas suprema fefellit,
 Nec sceptris solum illa placet. facundia Divum
 Pro te verba facit. potuit tibi tanta mereri
 Æneadum genitrix, & magni filia Nerei.
 Quàm grata redire vices, quàm nulla marito
 Æquora*

uora, quàm nullis obstant Borealia nimbis
 lera, quàm placidos Virgo tibi porrigit ignes,
 gustusq; tuus plus jam ferboribus ardet!
 tudunt cuncta tibi, niſei letantur Amores,
 iq; thoros iuſenis dudum jam ſpreberat, audeſ
 templo ſperare tuo, nec ſera purare
 uſidia, quæ ſeris prudentia carpit ab annis.
 lgida quæ variis texuntur ſtamina formis
 ritant fulgore diem. tibi quicquid ab Ortu
 iſt Eos, ſultu jam nunc meliore renidet.
 lendet gemma magis, niſeisq; monilia baccis
 njugis irradiant manibus. per eburnea colla
 et, at occultis minus eſt virtutibus aurum.
 m tibi, quæ facilis ſenſit moderamina freni,
 dia vota facit. credas hæc regna moreri,
 fatis gaudere tuis. tibi ſacrat odoras
 anda nuces, meliusq; piper miſere Moluccæ.
 argala donat ebur, dites dant Baſcula Sina,
 nnama largitur Ceylon, ſua thura Sabæus,
 res ſila parant: fundunt opobalfama Sponſis
 oni Arabes; Perſæq; Et diſitis accola Gangis,
 uæ placeant, tibi dona ferunt. quæ candida nuptis
 ux nitet, hoſtilem poterit placare Malaccam,
 t belli meruiſſe moram. ſed proximus Arcto
 mſela, blandenti ſtrepitu, leſibusq; ſuſurris
 ulſat honoratos, genialia ſecta, penates,
 minibusq; ſæbet. quæ te Doctrina per omnes
 eduxi. ſpacioſa gradus, Phæbumq; Themimq;
 diſcuit, Et facili patefecit jura poëta,
 tridet Apollineo Barlai tibia cantu.
 Tu, qui bella ferox alium longinqua per orbem
 Geſſiſti, nunc illa caſe. quam vincis amando,
 Odiſces pugnare magis. quantum arma repoſces,
 Addiſces adamare minus. cui tempora circum
 Caſſis, Et excelsæ fulſerunt vertice criſta,
 pilea bellaci præfer civilia lauro,

*Et clypeos postpone toga. cui dextera ferrum
Strinxit, & Hispanum gladiis ultricibus hausit,
In molles descende sinus, & flammea Sponsa
Discute, ut adverso pateant læta ora marito.
Non fragili te crede rati, jam tutior illa
Vxor erit. si vela placent, si carbasæ, venti,
Vela parabit Amor, distendet vela Cupido.
Ille dabit Zephyros, clabum moderabitur ille.
Ille per obscuræ tranquilla silentia noctis
Longè aliud monstrabit iter, quod mascula Bruto
Porcia, monstrabit q̃ suo Cornelia Graccho.*

*Et tu, conjugio conjux dignata superbo,
Magnanimos conscende thoros, & vincula nocte,
Qualia blanda suo strinxit Cithereia Marti.
Quot q̃ tuus dicet sese transisse procellas,
Quot terra spectasse sinus, quot sidera noctu,
Quot formidatum ratibus vexasse Philippum,
Oscula tu totidem numera, tot mutua rursus.
Oscula delibare jube; numerumq̃ malorum
Basis, & admotis transcendant murmura labris.
Sin referet, qua sorte trucis per tempora brumæ
Vandalicos inter scopulos, Cimbrumq̃ Charybdes
Hæsit, & aquoreis madidum caput, abdidit undis:
Tu portum præbe facilem, totumq̃ sub ulnis
Abde virum, madidumq̃ abstergas, Moria, corpus*

Ad Illustrissimum

DOMINICVM MOLINVM

Patricium & Senatorem Venetum, Querela, de
Poëmatum meorum libello, cum ob fila serici
contagii suspectus, in Lazoretta apud Venetum
detineretur.

PArbe liber, magnam Venetum dum tendis ad ur-
Ilustres subiture lares, & docta Molini (ben-
Atria, & Adriacis immersas fluctibus arces;
Quæ miserum te fata manent? quæ dura moratur

Susce

ceptum Rhamnusia iter? nec conscia fraudum
 mina, & insontes damnant edicta Camænas?
 Cæcis, infidis oneratas mercibus alnos:
 rivos mersis se sinus. absorbeat atrox
 enas Neptunus opes, dignamq; furori
 teriam putet esse suo. fera militis ora,
 uetaq; manus sceleri, dextraq; rapaces
 s inbisa premat: placido tibi pagina versu:
 rit, & in nullas armata est Belgica cades
 liope. nec dira mea præsagia chartæ
 t omen færale canunt. quid nescia præbi
 mina Pegasidum: quid tot meruere sorores,
 genes dilecta Iobi? dignatag; cælo
 mina? cur sanis non parcant morbida saltem
 mina Virginibus? cur quas Parnassia rupes
 ucat, & purâ Permessus proluit undâ,
 cludit Lazoretta Deas. non turbida pestis,
 t mala cælestes adstant contagia mentes.
 ique suis fixit sæbum Pythona sagittis,
 laque in Argolicas torsit funesta phalanges,
 t Musis veniam Phœbus. pater ipse medendi,
 uod scripsi, dictabit epos. quin Phocidos omnes:
 ffaliosque bibi latices, epotaque nobis
 nnia, quæ sædæ abstergunt flumina sordes.
 a canes rabies, hic lethifer occupat æstus.
 alantes per præta boves, hominumq; per artus:
 ansudat violenta lucas. si carmina pestis:
 rripit, in Versus miracula parturit orbis:
 usq; Diæ nocuisse solunt. perterrita quondam
 misirum stupuit (oboles Minoja iuvenum,
 ut lapidum pluvias Latium, tinctosq; rubenti
 anguine Romulidum puteos: aut triste gementes:
 arpeja de rupe lupos. plus Adria jam nunc,
 lus Venetus, plus illa timet, quæ cingitur undis,
 rbs, Disum fabricata manu. timet illa poetæ
 armen, & occulta nocituram tabe papyrus.

Heu pudor! adfersam populus qui terruit Helles
 Cæsareaſq; aquilas, & tot viſſitricia latè
 Signa tulit, Baſtoq; patens dat jura profundo.
 Quem leges longiſq; probant exercita ſeculis
 Imperii decreta ſui, faſcesq; vetuſti,
 Aonidum jam dona pabet, cauſamq; timoris
 A foliis chartiſq; capit. quam fulmina belli,
 Nec circum tumidis terrent irata procellis
 Equora, ad imbelles trepidat gens Martia cantu
 Parſe liber, mea cura liber; cur vincula membr
 Implicui preſcioſa tuis? cur corpora byſſo,
 Aſſyriosque tibi ſtrinxi malè cautus honores?
 Ah, nocui, dum pulcher abis: & veſte ſub iſta
 Crederis infeſtum populis abſcondere virus,
 Et taciti fomenta mali. ſi nudus abiſſes,
 Securus poteras claros ſubiſſe penates,
 Et magni pia teſta patris, Generandaq; jam jam
 Fortè meas placidè tetigiſſet dextera Muſas.
 Non aliter propria ſentit diſpendia forme
 Hoſpes, & illuſtri quiſquis ſpectandus amiſſu
 Alpinas calcare nives, & inhospita tentat
 Pyrenes juga; quæ ſocio latrone viator
 Nudus adit, ſola tunc paupertate beatus.
 Nunc atrum te limen habet, formidinis aula,
 Et funeſta domus, pavidò quam pectore luctus
 Exanimèſq; habitant anima, morbiq; fluentes,
 Et dolor; & quicquid damnat maleſana tenebris
 Suſpicio, rabidiq; premunt faſtidia cæli.
 Hic aliquis tibi thura adolet, myrrhamq; crocumq;
 Baſſamaq;, & ſpiſſa totus caligine ſumas,
 Inſectumq; ſcelus medicis exurit verbis.
 Qualibus Eëtem Colchis ſcelerata recoxit,
 Hippolytoq; diem laceroſque ſalutifer artus
 Reſtituit Phœbi puer; aut juueneſcere poſſis
 Aurora, Tithone, tuæ: ſed priſtina Circe
 Corpora, & annorum reparat Cytherea Phaonem.

urum sic lustrat opus, vitiumq; vetustas
 iat, & biso purgat delubra Deorum
 bure, & accensis solennia pocula tadis:
 salsas adspersit aquas: vel ab ubere matris
 at anhelantem calido sub sanguine porcam.
 od si Romano Venetus mea pignora ritu
 purgare solet, foliisq; abterere pestem:
 age, ad Eoi conberis lumina Solis,
 pediat fruges calathis, saltorre at igne,
 liquidas modo libet aquas, capamq; rubentem
 rrigat, & tostis crines admisceat obis:
 q; meum circa felix eat hostia librum,
 argens rore lebi, & ramo viridantis olivæ.
 nitidus, sic purus erit, sic criminis expers
 enebris tantis iterum donabitur astris.
 Parve liber, charis nimium semote Batavis,
 ec domino jam tute tuo, sine labe libelle,
 osne ego te genui in casus? ut sordida laudes
 preciet Lazoretta tuas? & ludicra damnent
 la reum? ut sordes inter, mercesq; dolosas
 eliteas, cæliq; luas innoxie culpam?
 querere, & magno referas mea verba Molino.
 loquere hæc: Non hic solum, venerande Senator,
 te tangit dolor, aut nostras infamia Musas
 eterit. en Regem, maiestatemq; Britannam,
 n, Carolum Lazoretta tenet. captiva tenentur
 omina, Nassobii, & tanta præconia gentis
 clausura premunt, Myliisq; decus: quo vindice solo
 udent ecce mea trans saxa Alpina Camæne
 erre gradum. graviora queror. damnata tenentur
 Numina, Pierides, & satum fautor Apollo,
 Quæq; meis plausit studiis Tritonia Pallas:
 diq; Deaq; latent, vanaq; piacula pestis
 exercent superos? quenam hæc Vesania jocandi
 abilita est? etiam sacros fortuna poetas
 Texat? & innocuas audax bacchat in artes?

*Vnum hoc, Aonii cætus celeberrime bindem,
Hæc passus jam fata, precor. Da cernere vultus
Posse tuos, & cum lustratus carcere solbar,
Perlege, sed facilis, purgatam à peste pœsin.*

Ad eundem.

Palladii dux magne chori, quo vindice Musæ
Clarius in terris exerueret caput;
Cur inbisa meum purgat Lazoretta libellum?
Et nocet insoniti suspiciosa domus?
Si vitium, si crimen habet, si barbara vox est
Vatis, & ingenium simplicitate cadit:
Nil fumi flammæq; iurant; non thura, vel herba
Versibus abstergent horrida verba meis:
Ne veniat, quæ lustrat anus mea carmina, vel quæ
Præferat indignâ sulphur & obæ manu.
Tu solus lustrator eris, tu, doctæ Senator,
Percurras oculis pignora nostra tuis.
Omnia decedent subito contagia, postquam
Illa tua fuerint tacta, Moline, manu.

PROPEMPTICON

Ad nobilissimum, amplissimum, doctissi-
mumque virum,

D. FOPPIVM AB AISSEMA

Equitem, III. Ord. Generalium apud Hanseaticas
urbes Delegatum, cum Hagâ Leidam tran-
siens Germaniam repeteret.

Dum Batavos, vir magne, tuos, spoliisq; triumphæ
Hesperis illustre solum, prædag; recenti
Et debellato felices Vespere terras
Deseris, & patriis iterum subduceris oris:
Nec jam te magni dudum exspectata Senatus
Consilia & lentis remoratur vocibus Aula:
Auguriis, votisq; sequor; facileq; Camæna

Quæ

à properas, socio subeunt vestigia gressu.
 ippe nefas & turpe reor, sine fate potiam
 certas calcare vias, sine teste laborum,
 re gradum, summoq; decus venerabile Phæbo
 ndem etiam nostro non inclarescere cantu.
 cite Pierides, tenerumq; arcessite carmen,
 straq; qui toties subii delubra sacerdos,
 medio merui textas Helicone coronas.
 llite me Superi. cupio per regna, per undas
 comes, reducemq; sequi; & discrimina terra,
 antaq; Palladio solari tedia lusu;
 um longum molitur iter, iussisq; Batabi m
 elyta per veteres transfert sua nomina Chaucos
 ssena, bellacemq; parat superare visurgim.
 o tibi transacta nequicquam ignara iuventæ
 geminat jam Leida, Vale. tua, maxime Foppi,
 lligit haud uno preconia iudice Pallas,
 q; tuas gestit plaudens Academia laudes
 octorum sociasse sonos. te sensit alumnum,
 benus, & Aonios inter celeberrime cætus
 ot titulis sublimis eras: cum gloria pigra
 ntrepidum te ferret humo: facundia præcox
 enturos patria iuvenem formaret in usus:
 ittaret consulta Themis: curamq; virilem
 uaderent exempla tibi: cum gnata futuri
 ascula primæbis Prudentia luxit in annis.
 Iec minus, Auriacos, Maßortia fulmina, jactans
 aga Duces, tibi vota facit, Belg'q; Potentum
 Auspicio jam quisq; facit. dum Nestor, & alter
 teu Cineas, responsa capis, momentaq; belli,
 rrandiaq; Hansaticas defers mandata per urbes.
 pse procellosis jam pridem sæbior undis,
 componit tibi Elebus aquas. obnoxius ather
 rigora, & immites cæli clementia Cauros
 temperat, in visumq; gelu castigat Olympus.
 Terra omnis pelagusq; patent, nec segnis eunti

Emollit natura bias. si basta viator
 Equora, & Arctos sulcabis remige fluctus,
 Spirantes aderunt Zephyri, & tranquillior Aust.
 Carbasa speratum tutò propellet in Albim.
 Sin Frisia loca grata tua, patriosq; penates
 Oceani securus adis; Amasisq; lababis
 Vorticibus defessus equos, populosq; vide bis,
 Et circumfusus passim trepidantia castris
 Oppida; seba aliis strictos Bellona recondet
 Et gladios, & tela tibi. te neuter Apollo
 Vindicat; Austriacasq; aquilas, Istriq; furores
 Pierides placare queunt. innoxia Marti
 Causa tua est. insons mediis legatus in agris,
 Dì cuius violare timent ac fallere iura,
 Ingredieris. veniam belli doctrina meretur,
 Si vel causa neget. procul hoc à pignore miles
 Hostiles avertit manus, neu pessima charo
 Insultes Fortuna viro, ne gaudia tristis
 Polluat hora mihi. in superos, diosq; redundat.
 In Musas, Phæbiq; caput, Charitesq; Theming.
 Damnorum quodcunq; dabis. si laferis, en, sunt
 Arma mihi, culpamq; feris ulciscar Iambis,
 Et tua mordaces proscindunt numina chartæ.

Hæc inter; vir summe, tui meminisse poetæ
 Ne pigeat, rapidisq; rotis subbetus, & altis
 Curribus, hæc tecum reputa. & quem dura suorum
 Iussa premunt, tu lenis ama; nostrisq; remotus
 Sedibus, in mediis Batabos qui laudat Athenis,
 Barlaam plus crede tuum, Cimbrosq; per ipsos
 Mutia nascenti dona suffragia vati.
 Quod superest, reddam soboli; doctasq; per artes
 Ingenium, & Sophia ducam juvenile per hortos
 Pectus, & Ausoniis tingam præcordia lymphis.

Tu pabidas Cimbrum terras, & sceptrâ disertas
 Erige, tu Gothicæ Belgas Cimbrosq; tiaræ
 Consocia, tu certa fabens regalibus addo

ora consiliis. sic te Christiernus amicum,
 Victor Gustavius amet. sic longa viarum
 curras sospes spatia, & desuetus amator,
 non illepidum credas scripsisse poemam.)
 tor in charæ amplexus descende Creusæ.

In Amplissimi, Doctissimi que Viri,
 ROCHI HONERDI,
 præmæ Curiaæ Consilarii, Tragædiam
 sacram, quæ inscribitur:

MOSES NOMOCLASTES.

Egiferi batis furias, perculsaq; tanto
 Pectora flagitio, & scelerata crimina turbæ
 nerasq; & grandes aterni numinis iras,
 nudantiemq; reo desertum sanguine Sinam,
 um tragicis, Honerde, sonis, ac vultibus aptas:
 stupui Batabum Latia sub veste Sophoclem,
 uripidemq; mea rursus de gente renasci.
 Desinat Argolica carmen feralè puella,
 personatum populo ostentare Thyesten
 racia, vel tumida Electram producere scenâ,
 lectioraq; Ajacemq; Duces. nec sola Latino
 e putet ore loqui Bilem Cisseis ob hircum.
 a Batabis orchestra tremit, quassatq; cothurnus
 ulpita, & atratis depictus fecibus ora,
 ratum tonat ore Deum; Mosensq; Ducesq;
 Belga, nec in fictis loquitur lachrymosa tragædis.
 In rabiem impietas, & cæco concita motu
 Religio primaeva ruit. præfertur Olympo
 Stulta Pharos, laudesq; Dei sibi corniger Apis
 poscit, & insanum plebes veneratur Osgrim.
 Quæ Pelusiæcis jam pridem mugit aris,
 Se credit jam vacca Deam: quod gesserat aurum,
 Iudeus pro numine habet: quod fecerat ipse.
 Et cuperet fregisse, colit; cælig; creator
 Fit dextræ pereuntis opus. concluditur ære

Majestas

Majestas spacioſa poli. Nec jam ipſa furori
 Impoſuit mens ſancta modum. ſe vindicat ultra
 Atq; aliqua peccat pietas. franguntur honeſti
 Vocibus inſignes tabulae, pereuntq; ſalutis
 Federa, & humani monumenta aeterna laboris.
 Legum verba cadunt, & magno præbia Chriſto
 Ex alto doctrina ruit, mutandaq; tandem
 Patla docent, fidei probant præcepta ruinae.

Interea inſanos miſerandis cædibus auſus
 Expiat, & jugulos ultori commodat enſi
 Iſacides, diſcitq; ſuæ deliria vitæ
 Abſentem ſpectaſſe Deum; numenq; veretur,
 Quod pœnâ ſe tale probat. Memphisitica nec jam
 Saxa vocat, fractaq; colit ſecreta iuſencæ.

Hæc canis, & ſtrepera curis interſeris aulae.
 Aonii Dux magne chori, placidumq; tribunal
 Fari mœſta doces, & ſacris induis iris
 Pectus, & attonitum ſocias cum iudice Theſſin.
 Poſt Thamaram das iſta legi. quæ femina ſundit
 Verba furens, ſcui eſſe minus. plus pulpita ſurgunt
 Hebræo percuſſa Duci. ſi filia regis
 Æſtuat, in ſexu viciū eſt. cum legiſer ipſe
 Intonat, & rabido pulſat proſcœnia grefſu,
 Auditor tacitisq; ſtupent ſubſellia linguis.

Ad doctiſſimam virginem,

A N N A M M A R I A M

à S C H V V R M A N S,

Trajecti in Batavis habitantem.

QUæ tibi Diſa parens generis? nū docta Batabi.
 Te peperit Carmenta tuis? titulosq; virorum
 Doctrinæq; decus debet natura puella?
 Scandis Apollineos colles Virguncula. præcæ
 Excidimus jam laude viri. ſileſcimus ultra,
 Feminæq; ingenio noſtros tranſcendis honores.
 Mirabor magis? an rerum portenta dolebo?

Num.

dicam peccasse Iovem? Vel mascula miris
 ti simulacra modis? Semproniam nobis
 ra, & Arctoo melior sub sidere Sappho
 itur, atq; nobis protrudit Pallada terris
 ter, & veteres mulier scrutatur Athenas.
 Latium, non Roma satis, non sufficit uno
 loqui, minor est simplex facundia totis
 inis. Argolicas etiam (proh numina) Voces
 a legit, sociatq; suum cum Cecrope Belgam.
 irum, antiqua committi scripta Corinna,
 etiam, quod scribat, habet. si conscia rerum,
 didit exaltis Manto sua carmina seclis,
 egiumq; aliquid grandes cecinere Sibylla,
 Maria mens ista potest. sociata marito
 a fuit, iussitq; sui commenta poeta.
 ming illa virum studiis succurrere posset,
 ocios admissa thoros. quid Belgica iactas
 ligerasq; rates, & magno Principe fultas
 perii crescentis opes? quid didita fama
 elia? barbaricis oneratas mercibus alnos,
 atq; nobis passim laxatas manibus urbes?
 c majora stupe. rarum Battabia nomen
 nscit una tibi. praestat facunda virago
 t titulis, fastusq; leges virtutibus anteit.
 c precium jam sexus habet. cum virgine, docti,
 munes animos geritis. bilissima nostri
 rtio nostra manet. solis discernimur, cheu,
 rporibus, geniumq; viris confundit & artes,
 , qua nos sapimus, vir dici parte meretur.
 Quid dignum te, Virgo, loquar? Veneranda pudori
 iuxta doctrina tuo, castissima mores
 ita probat. doctam submissa modestia mentem
 eltit, & ingenuos decorat reverentia vultus.
 uis thalamos, formosa, tuos conscendet amator?
 debis cui sponsa viro? cui nupta marito?
 Battabis si Phœbus amet, te conjugè Daphnen

Negli-

Negligat, & tali cupiat se jungere Diba.
 Dos tua tot fuerint artes, prudentia, Virtus.
 Dos tua tot fuerint linguae, tua gratia, candor,
 Simplicitas, & quicquid a nant scibisse Camæen.
 Anna, (fatebor enim) non me tua nomina tan-
 Afficiunt, Batemq; trahunt; sed quicquid in ista
 Virginitate que at summum flexisse Tonantem,
 Suspicimus, Musisq; placens me tangit honestas.
 Scribimus hæc, loquimurq; tibi, si dicere coram
 Cogerer, harerent forsân suspensa poetæ
 Verba, nec ad solitas fluèrent mea carmina leges.
 Sin minus illa placent, & si magis oscula Vester
 Sexus amat, nos illa domi debere putabis.
 Invenies alium, si te hic fastidit Alexis.

Ad
 IACOBVM VOLMARIVM
 Philosophiæ Magistrum.

CARMEN IUVENILE.

Quid pulvis Cabeæ? Viliūmq; saburra cruorem
 Prisca bibens? quid Casarei spectacula circi?
 Et circumductis Daphne suspensa theatris?
 Quam laudis mala materies, tristisq; palestra
 Turpe patrocinium, pensataq; crimina recto,
 Iusq; datum sceleri? quid honoru prodiga Memphis
 Et Mausoleum conjunx mirata sepulcrum,
 Quam lapidi decus, aut fragili dat premia ligno?
 Posthuma quæ stupeat demireturq; propago.
 Vsq; adeo vili natum de cespite nomen,
 Vix fama behit, Vanisq; excita trophæis
 Dextra tubam memoresq; emit post fata nepotes;
 In saxo quarens titulos, in pulvere vitam;
 Nomen in exequiis. Quin tu Tiberina labores
 Adspice Roma tuos, Latiis decerne triumphis
 Currusq; tumidasq; rotas; da carmine festo

Militiæ

is ora fremant, dominaſq; ſecuta curules
 a triumphantes Capitoli ad limina ſiſt at
 adas: Viſtis patrem ter clamat Achiviſ
 lium, patriaq; ferocem funere Syllam
 iat, tutata reum. Quin gaudeat unus,
 ſ Casareaque, & nominis ultor Iuli,
 ere magnanimos primo temone leones.
 num meriti ſpatium, cui ſanguine, raptō,
 , latrociniiſq; & acerbi fulmine Martis,
 matrum lacrymis, & ſamineo ululatu,
 dat honos, faſces, trabeæ, monumenta, corona.
 anti pomum fuit, aut prælata Diones
 , Tyndaridumbe ſoror, Caſſandra prophetans,
 a ſoror, regina furens, conjunxq; Tonantis
 da? num tanti ſoribus dimiſſus eburnis
 nis ab irato furor eructatus Achille?
 eritas ut & illa ſerat; Viſturaq; ſemper
 at in æternis ætatum mendacia faſtis?
 icet anteſenit vera virtutis honorem
 ulaq; & bicipium; fucato ſplendida vultu
 tumulum, & cineres, & longi ſecula tractus,
 icat improbitas, magni mentita poetæ
 enio, tenebrisq; alti damnanda ſilentii
 rrantem decimo ſobolem ſibi ſufficit ævo.
 a ita Palladius laudum faſtigia miles,
 trabeam faſcesq; capit: non purpura Phæbi,
 uſtoſq; umbroſa birens in limine laurus,
 n hedera, & ſeros diductum nomen in annos,
 generi virtute datur: melioribus auſis
 trina ſuccreſcit honos, vitaq; meretur
 emia, qui vitam ſeculis fugientibus adfert,
 ridumq; inſtaurat opes: cui tota reſcuſus
 rrrha ſuos, ſenſusq; aperit grandæva vetuſtas.
 Talis ades, quem Leyda pios at tollere vultus
 ſpicit, & celsa decus oſtentare curuli,
 maria de ſtirpe Puer, cui regia pridem

—Victori

Victori dominos fixit Sapientia fasces,
 Doctaq; Sidonias suspendunt limina vestes.
 Non tibi mendacis fecunda licentia vatis,
 Non precium recidib; dabunt, non funeris atra
 Solbet ab invidia, & pallentis dente senectæ
 Pulberei sudoris opus, veterisq; palæstræ
 Dura rudimenta, aut magna congesta parentis
 Ossa, rudis terræ soboles, despectaq; laudum
 Materies, sed Socraticis mens dedita curis,
 Quæq; Stagira et tectis insidiosa Lycei
 Pressit, & humanos prorsus desucta labores,
 Vidit in obscuræ gremium subtile Mineræ.
 Non tibi plebeio sudatum pulvere nomen,
 Non senium, non fama datur; verum ardua verum
 Et nulli, aut certè paucis tentata priorum
 Lustrasti spatia; immensorum plena laborum
 Area prima tuæ pandit tentoria laudis.
 Te gravior valido prescit Sapientia nisu,
 Ipsa Cleantheæ denudans ilia turbæ,
 Ingenio monstrante viam. tibi vasa sophorum
 Atria, Cecropiæ miranda arcana senectæ,
 Rixantesque choros, & non placabile Grajū
 Agmen, & ancipites ostendit diu caterbas;
 Quicquid in antiquis contendit Pallas Athenis,
 Inuentum quodcunq; tuo scholæ prisca recessu
 Prodidit. Hæc magni dedit aspectare Platonis
 Communes rerum facies, abstractaq; mundo
 Formarum genera, æthereos agitata per orbis.
 Illa tibi Samiæ veneranda silentia turbæ.
 Migrantesq; animas, nec dilanianda ferarum
 Tergora, & innocuæ præscripsit pabula mensæ.
 Iamq; ætas prior, & sapiens abstrusa vetustas,
 Cunctaq; difficilis patuerunt ostia seculi;
 Cum per Avenroen, facilisq; inuenta tabelli,
 Per grævis Alphonsi solium, per inhospita Scoti
 Tecta, per Occami latebras, decreta Pererit,

lioſq; ſinus Thoma mens ignea rupit.
 latuit Fonſeca pater, non docta Toleti
 na, non dubios verſans Mirandula ſenſq;
 iſti Gabrielis opus, quaſita Lobani,
 ajetani Scholion; perq; abdita Suara
 pta, laboranti tantum perſpecta cerebro,
 que theſes Durande tuas, ſinuosaq; dicta,
 dii, Bedamq; ſenem, perq; omnia raptus,
 enſum Sophia tranaſti ſedulus aquor.
 alia terrenum fugiunt molimina bulgus,
 hominis fortita modum. ſibi congrua poſcit
 ina, nec craſſis animorum naſcitur atris,
 genium res iſta cupit. mens illa deorum eſt,
 uideiſq; immixtus agit, quicunq; ſagaci
 enio naturae obices & clauſtra relaxans,
 nitarum potis eſt cauſas ebollere rerum.
 c terram, ſed ut exul, habet. ſecretaq; mundo
 ſora fert, quin ſolum anima eſt, dum ſimplice
 rituum puros meditando conſcicit actus, (motu
 ſupueri biri, & totus (ſacer ordo) Senatus,
 ladiâ cum gente, noſtam miratus honorum
 ateriam quoties rationum umbone coruſcans
 barios docto te ferres ordine gyros,
 ſtiles acies emiſſaque tela retundens.
 a inimica phalanx tanto ſe faſſa minorem
 incipe, debittas aquilas, in honoraq; ſigna
 nte pedes poſuit. neq; enim victoria major,
 uam qua conſeſſos animo quoq; ſubjugat hoſtes.
 ale tenes meriti ſpatium, cui curia Patrum,
 t Procerû veteres hodie vox juſta triumphos
 ptat obans, cui poſthabita Tritonia Cyrrha
 erbit, & antiquo decernit pilea ritu.
 ſtior hac laudum ſeges eſt, hoc pulbere currat,
 uiſq; ab ignavo ſenium defendere mundo
 entur, & aeternae captat ſolatia fama.
 Quare age, magnorum teſtis præclara laborum,
 Affice

Aspice Leyda virum, iuvenem quem dixerit atas
 Mens grandæba virum; quem vult natura min
 Majorem grandæba suis industria curis. (re)
 Adspice, totus adest oculis, tum tempora tristis
 Præteriere mora, Pallasq; exporgere frontem
 Nostra venit, postquam attonito delubra Senatu
 Muta diu, solitis iterum referata loquuntur
 Vocibus, & sacripandunt oracula Bates.
 Lætitiæ da signa tua, gratiq; ferenda
 Imperiis, lachrymasq; pia miserata Minerba,
 Iura simul sceptrumq; refer, venerare clientem,
 Qui nobis incedit Sophia per templâ sacerdos.
 Exere jam dignos tantæ certamine laudis
 Lætæ choros, quantumq; tuis sacundia pollet
 Ingeniis, expande decus. Stat certa merenti
 Mercedis mensura, subant præcognita quemque
 Præmia, & egregiis gliscit Sapientia donis.
 Illa suis licet aucta bonis sibi extera curet
 Iudicia, & strepitus vulgi, facilesq; susurros,
 Magnificasque trabes, & honoris negligat arcem
 Vsq; tamen socios tacite sibi poscit honores,
 Et pompæ plaususq; aliquid, gratiq; savoris,
 Et strepitus patitur, quambis non præmia tantum
 Quam curas, studiumq; suum & se digna moretu
 At tu Pegaseas tandem conscende curules,
 Quò laudum se tollit apex; da cernere doctum,
 Sed socia virtute, caput; tibi nomina tandem,
 Principibus concessa viris, & debita clavis
 Ingeniis, tarde famulis inbisa Vacuæ;
 Transcribit senior venerando Snellius actum.
 Iam votis mensura tuis, quæsitq; dantur
 Munera, dum plenis prostat tua fama theatris,
 Eternum latura decus, nunc undiq; laudum
 Cingeris agminibus, jam te meruisse videmus,
 Dum plausus titulosq; refers, jam dextera concor
 Iam placide prætexta toga, jam pilea præscum

a decus, digitisq; auratum insigne coruscans,
 lla sedis facies, tallumq; volumen
 ta nascenti decernunt jura Magistro.
 nobos Phæbo pubes dilecta triumphos,
 ntum comitatur opus, tibi plena Lycæi
 ia densatis ferbent de'bota caterbis.
 laudi simul æqua cohors, gratoq; coronas
 urrus tibi corde parat. defertur amicus,
 cordi sed voce, fabor. tibi gratia Patrum,
 it obans, gaudet sacra cum gente Senator,
 ag, Pieridum cumulant plebeja favorem.
 Leyde communis amor, jam maximus audis
 istes Sophia, de te miracula quisq;
 igit, inq; animis plausu meliore superbis.
 icet hoc meritis præclari nominis addit
 nexus pietatis honor, tantamq; rependit
 ligio tibi culta vicem, dum criminis insons
 tutis pura veneraris mente tribunal.
 e, movent tua facta Deos, Parnasia lato
 rmure templa sonant; Et te nascente magistro,
 diq; Pegasea Phæbus stipante caterba,
 rmina festa fremit, tremulis quæ fluctibus inter
 xurians fluidos Aganippe concitat amnes.
 llas Cyrrhæa thalamum tibi sternit in aula.
 lliope viridis contextit brachia Daphnes.
 elpomene tibi læta boat, sed concinit illi
 ulcior Euterpe modulis. te cælica bellet
 anie celsa cæli regione locare,
 d Iobis illud erat. quin laudis conscia Parca,
 on rumpenda tibi promittit stamina Clotho.
 ec satis hoc. nimis arcta tuis sunt nostra trium-
 gna, nec ingentes metitur Belgica laudes. (phis
 ans pelagi spaciū curris, dum nuncia rerum
 ma Britannorum belox se accingit ad urbem,
 atura famulante Dea, quæ vincta resolvens
 laustra maris, portus aperit, quò libera puppis

Possit

Possit oloriferas effundere nomen in undas.
 Tuque mihi, titulis gravis, & fama ubere prægna
 Salve progenies, seris qua debita seclis
 Battabiciis ponis laudum spectacula tuarum
 Porticibus. letare tuis mens splendida curis,
 Quæ dominum mercede beant, dum basia jungun-
 Hinc labor, hinc meritas texens Astræa coronas.
 Sed dum per magnos graderis spectandus honore
 Vnum te Pietas & cæli filia poscit
 Religio. sacros studiis inbade penates,
 Ipsum ordire Deum, pateant secreta Tonantis
 Abramidum, prisciꝫ patres oracula loquuti.
 Cui tantum Natura patet, donataq; cælo,
 Totæ salutaress mens imbibat entheæ sensus.
 Sic te, quem gravior fecit doctrina magistrum,
 Religio perfectæ beet, sic nobile lucrum
 Christiadum Pietas celsò te inscribat Olympo.

Ad nobilissimum virum,

D. GERARDVM THIBAVTIVM

Libros suos de Gladii usu edere parantem.

Hætenus indotlis Batabi pugnabimus armi-
 Et simplex Bellona fuit; quum vindice nulli
 Tuta Salus celeres nimium procedere mortes
 Indoluit, vitamq; truci committere Marti,
 Et bellatrices exhorruit anxia dextras.
 Pugnatum laus vilis erat, robustaq; solum
 Plus poterat nocuisse manus, fortesq; lacerti.
 Fixaq; fatali heroum bestigia campo.
 Perdomuit his una viros, & gloria victrix
 Natura, non artis, erat. Sic nescia legum
 Gracia priuatas gladiis ulciscitur iras,
 Priamidesq; ferox venienti occurrit Achilli,
 Et falsis Patroeli animam deposcit ab armis.
 Nec Latium prisciꝫ magis sapere Quirites,

Romi

nullidumq; pater; tunc, cum crudelibus ausis
 naret geminos Vesana superbia fratres,
 nulaq; ingentis caderet pars altera Roma.
 ari nostrorum operum pugnare Sabini,
 inci potuere patres, & freta duello
 nina; nec tales credam vibrasse macharas
 anos, Tulliq; duces: cum fœdere sancto
 antes populos Victor conjungeret ensis.
 id jubat è fragili pendentia retia filo
 ificem rexisse manum? quæ Verberare vano
 rentem totâ juvenem derisit arenâ?
 Threcum infames sica, falcesq; supina,
 mag, nec faciles abertere vulnere pelta,
 Myrmillonum pugna, rudibusq; superbi
 lite Victores; quos quondam Martia circis
 circumductis inclusit Roma theatris.
 nc alius manet arma labor, delapsaq; cœlo
 crepitum felix industria perficit orbem,
 notum molitur opus. sublimior ensem
 ra rotat, neq; jam valida bis effera dextra,
 sapiens doctrina ferit. succumbitur arti,
 n cadimus, solaq; hostem ratione necamus.
 a nobis ausus, & tanti pondera veri
 ratur natura parens; quæ rara Thibauti
 ulitas nostro pandit mirabilis ævo.
 è sibi vitæ spatium mortisq; futura
 ibit homo, & proprio metitur corpore ferrum.
 s circo depicta jacet, similiq; figurâ
 entis terræ faciem, dibumq; penates,
 nostrum consummat opus. signatur in illo
 tera; quò tutos possis desigere gressus,
 lethi vitare bias: ubi vulnere caute
 ligant funesta manus: ubi denegat ictus
 nita, & hostiles spernat securâ furores.
 ea parva patet, totus quam suspicit orbis,
 orata diu terris. hic abdita sensus

Occultat doctrina suos, generosaq; pandit
 Dogmata, & humana miracula plurima mentis
 Quo gladio se munit, habet momenta salutis,
 Pugnanandiq; gradus. non ulla licentia ferri est
 Nec, quâ bellè potest, libertas tuta vagatur.
 Lex motus immota regit. stant certa nocendi
 Tempora, nec frustra mucro mucronibus instat,
 Aut gladius gladio premitur. jam vincere tactu
 Iam visu superare potes. nunc parvula tollit,
 Nunc servat mensura virum. nunc occupat hostem
 Nunc fugit arte suum. nunc linea rectior enses
 Nunc obliqua capit. nunc hoc, nunc eligit illud
 Anxia dextra latus; totoq; sequacia circo
 Brachia versat ovals. Procul hinc fortuna face,
 Bellorum Martisque comes. pugnare parati
 Ad numeros stabili tentamus prælia normâ.

Hæc mundum, Belgasq; tuos, & regna Thibæ
 Nostra doces. stupuit tanta molimina mentis
 Auriacus: stupuere duces, de botaque bello
 Nomina Nassabii; queis cum committere dextra
 Et pugnare datum. sic quæ prostraverat hostem
 Sæpè manus, vir magne, tuas exercuit artes;
 Vittriciq; tibi concessit præmia palma.
 Iam tua Cæsaream grassatur fama per aulam,
 Et reges tibi vota ferunt. Germania supplex
 Expectata tui poscit monumenta laboris.
 Nos quoque, quos tantis dudum virtutibus æquas
 Et nescire nefas. credis tam grande salutis
 Præsidium, pariter magnis applaudimus ausis.
 Quemq; tuis cultum studiis & voce dedisti,
 Laudatum pariter grati tibi reddimus enses.

QUERELA LVCRETIÆ

A Sexto Tarquinio violatæ, ad Collatinum, patrem, & amicos.

*Q*uod sum passa nefas, tibi, quos sum passa dolores,

Collatine, querar. non iam Lucretia credor
 tui coniux thalami, dum rapta pudoris
 amia Sextus habet, gremiumq; inbasit amator
 probus, & nostro decesit gloria lecto.
 tetus est hac ipsa pati, ferroq; coactam
 dere flagitio, dicat me fama nocentem,
 e Latium peccasse puta. si crimen habetur
 matas sensisse manus, timuisse tyrannum,
 ic fontem, dic, Roma, ream. si sola voluntas
 guitur, culpaq; caret violenta voluptas,
 solbar, te teste, pudor. mihi corpore lesa
 ens superest illasa, nec hoc à pectore priscus
 jugii defluxit amor, mutataq; casti
 usa thori est. non Tarquinio dilecta rependi
 ficiū; miseraq; mihi non gestus amantis,
 d facinus damnantis erat; non brachia vecors
 jecit cupide rabies. adspeximus hostem,
 placui infelix, cui displicuisse volebam.
 racia Pergamei, luxit raptoris amores,
 gythi q; nefas, Agamemnoniumq; cubile;
 e Latie lugete nurus. sunt altera vobis
 ergama, Romanusq; Patris, nec crimine tanto
 roja nocens solum est. serpunt exempla potentum,
 improbitasq; etiam nostram descendit in urbem.
 eu quid agam? neq; enim stupro violata pudicis
 atribus annumerer; nec, cum sim nescia culpa,
 amnari matrona queo. licet esse marita,
 tate non esse licet: sociabit adulter
 orpora, non animos: rapuit bis sola pudorem,
 on ratio; constansq; mei reverentia lecti est.

Ne dubita, Romane. mei mox certa pudoris
 Argumenta dabo, nec in hac ego fata superstes
 Esse diu cupiam. quod si bona fama vacillat,
 Morte luam scelus alterius, proprioq; piabo
 Funere. non erit, ut digito Lucretia monstrer,
 Non ego ludibrium nurbus debebo Latinis,
 Nec quod suspicio fallax sibi fingat, habebit.
 Omnia magnanimâ solbam discrimina dextrâ.
 Me robusta manus, violentaq; Principis arma
 Implicuere malis: rursus violenta potestas
 Eximet, & stricto tot rumpam incommoda ferro.
 Non erimus patria indecores, exemplaq; de me
 Nulla petet mulier sceleris. non semine regum,
 Progeniem tibi Roma dabo, aut inbita tyrannos
 Producam genitrix. forsan sperata Quirino
 Libertas per me dabitur, sceptriq; facesset
 Terror, & inbisi scelerata potentia regni.
 Quin pia posteritas irata nobile factum
 Conjugis, & iusti referet documenta furoris,
 Et, si non patiens, saltem sic fortis habebor.
 Fraternali primi maduerunt sanguine muri:
 Succesit funesta soror, sponsiq; cadentis
 Victima. femineum rursus Tiberina cruorena
 Terra bibat, discatq; meo jam qualibet ausu
 Illicitas odisse faces, & sancta putare
 Vota pudicitia, & socialis vincula dextra.
 Tu genitor cape tela manu, tu Brute viriles
 Vtriceq; animos & grandes indue curas,
 Vindictæq; ferox studium. nunc tempora cessant
 Stultitiæ simulata tuæ. cui femina vinci
 Imbellis potuit, timeat concurrere vobis
 Dextra viris. hac sola meis solatia fatis
 Collatine feras. pœnas persolbat adulter,
 Nec veniam donet spreto clementia recto.
 Peccantem celeres Metium rapuere quadrigæ,
 Et manfit sua pœna reum, spretoq; Deorum

te luit. fœdæ quondam perjuria matris,
 pretos patris thalamos, & etitosq; hymenæos
 Thyestiadæ clarus fuit ultus Orestes.
 imus insones; titulo moriemur in illo:
 pudet amisso vitam servasse pudore.

O R A T I O V T I I S C Æ V O L Æ

ad

PORSENAM CLVSINUM
 regem, postquam pro rege scri-
 bam obtuncasset.

Dispice, quem iuvenem solum fortuna fefellit,
 Bellorum jam iure reum. Rex, adspice solo
 fontes errore manus. si Scævola pœnas
 peat, absolvet Romanum patria cibem,
 & posteritas petii, quem sensimus hostem,
 Capitolinis inimicum sedibus hostis
 reffus virtute fui. cur abnuis ather?
 Superi, fassisse pudet? num sceptrâ tuetur
 hominum, Disumq; pater? regumq; verenda
 jestas dilecta tibi est? num fata triumphis
 olumem superesse volunt? num nostra ferocem
 rebunt exempla ducem? aut gravioribus ultrâ
 Garis Porfenna malis? quodcunq; placebit,
 atum ratione fuit. tamen, audiat ather,
 nc doleo peccasse manum. consultaq; Disum
 estor diversa meis. Etruria spectâ
 nana virtutis opus, tantique laboris
 picium, Latiaeque animos mirare iuventæ.
 n deerit cæptis alius, longo ordine post me
 is in exitium festinat & alter, & alter,
 q; tua cunctis speratur cade triumphus.
 tra vacent bello, letus per jugera miles
 bulet. haud petimus vili de sanguine laudem,
 locus est pugna. juratum in viscera regis.

V3.

In

*In jugulos Porfenna tuos. unum omnia contra
 Tela Latinorum. solum regale tribunal
 Arma notant, condetq; tuo se pectore ferrum.
 Vestibulum ante ipsum, primog; in limine sicam
 Sica premit, mixtusq; tuis Romanus inerrat
 Militibus, tua circumstat tentoria, regem
 Qui feriat. te posci unum, tua corpora quari,
 Te signari oculis video. fit funeris hora
 Qualibet hora tui, momentaq; singula clara
 Partitur jam Roma neci. tu mania cingis,
 Intentasq; famem populis: sed gnara nocendi
 Dexterâ circumstat pavidum, & cervicibus ensis
 Imminet. in mediâ fulgent diademata fronte,
 Sed spoliū sperata meis: quæ purpura cocco
 Ista rubet, bibet illa tuum funesta cruorem:
 Quodq; geris sceptrum, fatalis polluet ictus.
 Hoc fato Rex esse potes, semperq; quod unus
 Extimeas jugulandus, erit. iam sciat in me,
 Cui vacat esse truci. spernunt Romana dolores
 Pectora, nec, regum quisquis percussor habetur,
 Supplicium timuisse potest. mihi fortia, crede,
 Conari & perferre datum. nec gloria dispar
 Vel mortis, vel cadis erit. suspiria, planctus,
 Et gemitus odisse, virum est: mens conscia recti,
 Libertatis amor, patriæ tutela salutis,
 Infractos subdunt animos, & præmia famæ
 Proscripsere metum. quam cernitis, ara, focus
 Testis erunt, quantis sese constantia factis
 Explicet. en flammis ultricibus uritur illa
 Romanis minus æqua manus, quæ dextra fessell.
 Me dominum, Porfenna, tuis jam tota scabillis
 Arsit, & hanc noster pœnam mihi debuit error.*

ORATIO VETVRIÆ,

Ad

MARTIVM CORIOLANVM

filium, armis patriam impetentem.

*Vò male sane ruis? patriaq; haud tale merenti
Hostiles infers acies, & tela Latinis,*

stosq; tuis intentas mænibus enses?

id Latium, quid Roma in te committere tantū,

id cives potuere? tua est Volumnia conjunx,

am ferro scelerate petis; tua pignora, Marti,

utorumq; feris jugulos, ultorq; malorum

mea vicitricem convertis viscera dextram.

que ad cone tuo concedis frena furori?

c cessas certare odiis? tantumne licebit

idia? patriaque tibi venerabile nomen

pedibus, ceu vile, jacet? jam filius hostis

te cupis, materq; tui cum conjuge belli

ateries feralis ero? quas eripis urbes,

ipis & nobis, & quos grassaris in agros,

credam quoq; jure meos. quæ mænia perdis,

nt matris, sobolisq; tua. periire Nobella,

rioli, Satricumq; potens, Trebiumq; Pedumque,

Labici, supplexque tuis Pollustria castris;

eq; tuosque malis demens insolvis iisdem.

et plebes Romana nocens, proscripserit illa

signem virtute ducem. non illa probare

nocuæ potuere nurus. damnabimus uno

re nefas. fontes incusent jura tribunos,

i belli decreta luant. ego mater iniquas

um nati miserata sices, lachrymisque peregi

fficium, verbisque fui solata dolorem.

ostibus immixta, conjunx, sobolesq; parensq;

ibimus, & nostro petitur vindicta periclo.

x aquo furor iste nocet. complexibus hisce

ur harere cupis? quæ me completitur hostem

Dextera? nec genitrix nocituris eximor armis.
 Hæc facies irata mihi est: quæ basia figis,
 Das inimica mihi. nunc omne hostile putandum est.
 In Romam dum castra moëtes, dum classica matrem
 Sollicitant, tenerosq; cientes tua bella nepotes.
 Hæc ego, quam genui peperiq; Veturia, jamjam
 Abducar captivâ manu: devicta triumpho
 Destinor: ante tuas incedam vincta phalanges.
 Brachia numellæ; qui te gessere, lacertos
 Vincula constringunt: quæ sapius ubera flent
 Porrexi puero, nunc improbus hauriet ensis.
 In cunas rabies, propriosq; insana penates
 Arma ruent, & quos habitasti mitior olim,
 Evertet tua dextra lares. deposcitur insons
 Ad pœnam puer, & culpâ mattabimur unâ.
 Hos ego te in casus, & in hæc te fata Quiritum
 Progenui? ut nostro natus de sanguine Romam
 Perderet, & Volscis crescentem traderet urbem?
 Heu tanti sum causâ mali. sum, Romule, nomen
 Imperio fatale tuo. jam nascitur ex me,
 Cui vix nata suam debet ruinam.
 Cur turpi me morte mori, cur crimine tanto
 Coriolane cupis? generiq; adnectis & umbris
 Opprobrium tam grande meis. miserabilis, exul
 Esse velim: solum, per te periisse, scelestum est.
 Conduplicat tua causa malum: mihi cerneris idem
 Hostis, & extorris patria. fors utraq; matrem,
 At magis illa premit. res scilicet altera fati est,
 Arbitrii res una tui. depone feroces,
 Et nobis placare, minas. quin adspicis illa
 Romulidum constructa manu, & jam didita fama
 Mœnia, Mæfortisq; domos, veterumq; celebres
 Reliquias Danaum, atq; nobæ fastigia Trojæ.
 Si non illa moënt, saltem miserere parentis,
 Natorumq; pater. pudor est, tibi, conjuge serva.
 Deq; triumphatâ promitti mare triumphum.

arum decerne modum. malè bella ministrat.
 impetus, humanis etiam succenset Olympus
 criminibus, sed thura Deos, sed vota, precesq̃,
 sed flectunt lamenta Iovem. num patre rogante
 Hectoris exubiis atrox ignobit Achilles?
 Quamq̃ prius rapuit Priamo Tīrynthius urbem
 reddidit, ultricesque Deos placabit Orestes?
 Quod si nec gemitus, mea nec suspiria frangunt
 precipites animos, tibi si contemnitur uxor,
 Roma, Deūq̃, locq̃, tot nomina blanda tuorū,
 consulq̃, & Patrum referentes iussa Quirites;
 impete maternos jugulos; in conjuge ferrum
 abde ferox; sobolem patriis à mœnibus arce:
 abiat in socios cognata potentia cives:
 videat hoc Volscus, Veiensq̃, & iniqua Falisci
 Nomina: crudeles placeant Samnitibus ira:
 solaque Romano succumbat Rōma furori.

ORATIO CATILINÆ,

Milites suos ad pugnam cum Antonio hortantis.

Hoc stamus; Fortuna, loco; nec patria segnem
 Experiere Ducem: pressi serbire Quirites
 cupiant, mihi bella magis, tentandaque ferro
 libertas, ac fama placent: plus deside bita
 clarescet morientis honos. si dura secundos
 successus mihi fata negant; at fortibus ausis
 Et captis illustris ero. spes sola triumphi
 Audacem intrepidumq̃ facit. non Consul's enses,
 Non metuit mandata Patrum; qui fida Senatus
 Nomina; qui cunctis trabeas Latiasq̃, curules
 Deberi ratione putant: cur tota Catonem
 Roma tremat? cur Ausonia terrisq̃, superbus
 Arpinas mandata dabit? cur horreat orbis

V s

Pisonem,

Piſonem, Catulumq; & ditis jugera Craſſi?
 Hoc plures, Romane, ſumus. cur tanta poteſtas
 Paucorum, cur tota manet? nos ſanguine eodem
 Æneadum ſtirps clara dedit. non Romulus illis,
 Non ſolis Maſors pater eſt, nos ſemine ab illo
 Fluximus, & veterum titulos ſervamus aborum.
 Cur aliis diti turgeſcant ſcrinia cenſu?
 Paupertas nos ſcſa premat? ſtipendia gentes
 Penditis, hi rapiunt. dant vectigalia reges,
 Dat populus, nos ara grabant, alienaq; perdunt
 Nomina. nos, tetrico paſſi ſermone repulſas,
 Iudiciis debemus opes. illuſtribus illi
 Imperiis totum ſtringunt ſub ſcſibus orbem;
 Obſequii nos cura manet, famuliq; laboris
 Deprimit officium. noſtris Reſpublica juſſis
 Cur parere neget? cur me, cur, patria, cibes
 Deſpicis hos, tantisq; indignos credis habenis?
 Ludibrium tibi Roma ſumus, contemptaq; turba
 Negligimur. praeunt aliis antè ora ſecures,
 Hos grandis prætura beat: locupletior iſtos
 Illuſtrat quaſtura patres: rapit ille ſacrorum
 Iura ſibi, & circumpendentibus inſula bitris
 Circumdat gemmata caput: ſaſtigia laudum
 Terrarum dictator habet: timet ipſe tribunos
 Conſul, & emeritas aquilas emancipat alter.
 Nos numerus ſumus, & ſiles contemnimur umbræ.
 Degeneresq; animæ. Pariis exſtructa columnis
 Limina conſpicitis paſſim: nos paupere tecto
 Claudimur. ingentes ſternunt ſeſtertia montes,
 In fluctus jam luxus abit; rabiemq; profundi
 Oceanumq; patrem Romana ſuperbia ſinclis
 Alligat. En cælo ſublimia ſaxa minantur,
 Stultitiæq; petunt Superos. nos indiga rerum
 Pauperics, atq; æris inops affligit egeſtas,
 Et ſclerata famēs. num hos hac ſorte nobercans
 Progenit natura parens? hac vivere triſt

conditione cupit? ferro decreta Deorum
 impite, præscribat fatis industria legem;
 et quales nos esse solunt, non esse velimus.
 Audaces fors ipsa iubet, quin imperat astris
 edulitas, & cura vigil. jam desinit esse,
 cui dolet esse, miser. patimur, servimus inertes.
 Acti animis, subeat tanti fiducia regni,
 Et Latii decus, & potiunda gloria Romæ.
 Vos patriæ tangat pietas, & dulcis amœnæ
 libertatis amor; multi spes erigat auri
 languentes animos. leges calcate timendas;
 Quemq; suæ rapiant generosa in prælia causa,
 sed potior merces. hæc belli præmia prostant
 Antè oculos, magni vobis augusta Senatus
 Nomina, & hos ipsos Tullii promittite fascēs.
 Dux, milesve siem, nullo discrimine habebō.
 Dicite me socium; tanti collega laboris
 Aggrediar clarum facinus, flammisq; penates,
 Ense viros, dominosq; ve ulciscar Roma superbos;
 Aut signate ducem. patriæ devota salutē
 Bellatrix est illa manus. qui militat ensis,
 Militat hic vobis. hic Diūm vindicat aras
 Perdendog; dabit vitam; per funera, cades,
 Ad magnas grassatur opes, avidusq; cruoris
 Sanguine restituet patriam. jam tecta, penates,
 Rōstra, lares, nostraq; ruant Capitolia dextra.
 Nobilitas inuisa cadat, feriantq; curules
 Tela, nec à claris rebocetur fascibus ensis.
 Libera mutato gaudet sic Roma renasci
 Consule, sic pulso dabitur pax tuta Senatu.
 Ite viri, Latiusq; truces occurrite castris,
 Victores sperate Deos. jam fortibus esse
 Expediit, ignavis noceat. jam parcere cibus
 Cibibus hora vetat. Geniam clementia bistris,
 Sed post bella, dabit. primas audacia partes
 Effrenisq; furor teneat. discrimina, pœnas,

Exitium, mortes timeant, quos arguit atrox
 Causa reos. quotquot metuunt, jam proxima morti
 Regna tenent, solusq; timor pars certa pericli est.
 Nec spes ulla fugæ est. gemino circumdamur hoste
 Stant sterili mea castra loco, fastigia circum
 Aërie attollunt Alpes. hinc signa Metellus
 Gallica, parte alia adversis Antonius armis
 Bella movet. stricto sternenda est semita ferro,
 Visq; siam inveniet. certa momenta salutis,
 Qui pugnabit, habet. quod si moriemur, inultos
 Turpe mori. cernat populi feralis cadaver
 Roma sui, madeatq; suo quoq; sanguine, quisquis
 Hunc bibet, & belli ploret dispendia victor,
 Vindictæq; furor manes descendat ad ipsos.

IN N V P T I A S

Amplissimi, doctissimi que Viri,

PETRI C. HOOFT.

Poëta Batavi, ac in Tragico dramate summi,
 secundum Sponsi.

HActenus à tragico Vates celeberrime cantus
 Idalium meditaris opus: grandemq; cothurnum
 Exuis, & Paphis dissolis tempora curis.
 Iamq; truces iras, & sævi crimina Velis,
 Flioresq; Deos, caligantesq; profunda
 Tisiphones thalamos, excitag; sedibus imis
 Numina; confossumq; Ducem, tantoq; piandum
 Funere flagitium, tot tristis nomina scena
 Deducit tibi Musa loqui; tenerumq; Diones
 Ingenium, moresq; procans addiscit amantum.
 Ad focum defleat Amor, cupidig; maritam.
 Occupat officiis; nec jam tua fecibus ora
 Dedecoras, sultusq; tuos abscondis in illis:
 Sed cunctis noscendus ades, pulchroq; decorus

Corpore

rporc fragrantcs thalamis inſpergis odores.
 onſuſis per colla comis, Verbisq; ſeſeris
 achildem prabes populo. ſtant lege capilli,
 mtaq; caſaries, & lata frontis boncres,
 ellacſq; oculi, Vocesq; in amoribus apta,
 g; inter molles lucentia luminariſus
 formant geniale caput, Sponſumq; loquuntur.
 on Theſſis tibi Verba grabis, maſtumq; tragædo
 itat epos, ſed blanda ſuos Cytherea lepores
 ggerit, & feſto reſonant proſcena cantu.
 lebilis orcheſtra facies & pulpita lato
 Autantur funeſta thoro: nec veſtra loquacem
 dmittit cortina chorum: quin fabula ſolum.
 Et ſcena ſpectator abeſt. ſic omne tenebris
 ſſicium moderatur Hymen, poſitoq; pudore,
 am tibi, jam Sponſæ ſociandos diſidit actus.
 Dum loquor, ecce grabi regina Tragædia greſſu
 ngreditur, ſoribusq; meis ſeſe altior inſert,
 ed priſcos exuta habitus: non longa trabeabant
 yrmata funerea veſtes, piceaſq; rotabat
 Dextra faces, qualis furias recitabit Oreſtis,
 Aut Hecubam faridocuit, dirumq; Thyſten.
 Viq; per Aonios ſpatiantem ſuaſiter hortos
 Me videt, atq; aliquam capiti prætereſe laurum,
 Nec ſatum averſum ſtudiis, Batabiq; poetæ
 Ludere per thalamos, totamq; arceſſere Cyprum:
 Et noſtrum, Barlae, tuis intexe Camænis
 Carmen, ait; Clarios à me pater Amſtela fontes
 Accipiat, Pimplamq; ſuis permisceat undis.
 Diximus Ægyſthi facinus, ſpretamq; Pelafgo
 Colchida, & ingenti Troas ſubn:xa cothurno
 Per me bis raptam fuit execrata Lacenam.
 Diſſa mihi Phædra rabies, inceſtaq; mater
 Hippolyti, ſictuſq; ſuprum mentita tabellis.
 Hoc dedimus ſcleri precium, famaſq; nepotum

Visit adhuc crudelis amor, fædosq; Hymenæos
 Fundunt perpetua ventura in secula chartæ.
 Iam libet in castum deducere carmina lectum,
 Et vatem cantare meum; scenæq; magistrum,
 Grandiloq;amq; suis animam donare Batavis.
 Undique jam festis collucent atria tedis,
 Et picturatis fulgent spatiosa tapetis:
 Molle lyra blandumq; sonant, dum suscitât ignes
 Sponsus, & ad veteres subridet Sponsa labores.
 Illa maritali, tunicas discincta, cubili,
 Et voti jam certa jacet, piliq; sub offro
 Tota latet, nisi quâ roseis formosa labellis
 Ora micant, spectantq; virum. non ulla beatos
 Stringunt vincla pedes, nec gemmea ferta cubantis
 Colla gravant. fluidas laxabit fibula vestes,
 Ut sic virginitas possit deprensa timere.
 Nec timor omnis abest illi, sed docta timorem
 Castigat matrona suum, discitq; pudere
 Cum ratione pudor. lachrymas non fundit inertes,
 Non simulat bis nupta metum, sed lenis amari
 Se patitur, lectique licet reverentia cordi
 Insideat, placet illa tamen, petiturq; voluptas,
 Quæ neq; Scipiadam matres, sponsamq; Catonis,
 Andromachæque thorum, majestatemq; Deorum
 Dedecuit, quamq; ipsa Iobi non exprobrat uxor.
 Hippomenes illam si sic spectasset amator,
 Optasset se posse frui, pernixque virago
 Languidius dilecta foret: Briseida Achilles
 Sperneret, infidis fugeret Leander ab undis,
 Nec quicquam chara Patroclus in Iphide pulchrum
 Esse putet, Thisbenque suus dimittat amator,
 Nec Phæbus Daphnen, nec Gnosida Bacchus amaret.
 Stant ternæ circum Charites, natasq; sub Ida
 Adspargunt thalamo violas, costumque, rosasque,
 Cinnamag; & quidquid messes misere Sabææ,
 Almaque odoriferis donabit flatibus Eos.

libus Euphrosine blandis irritat amorem,
 pulchras resoluta comas, nudata papillas,
 ne salit. juxta modulis cœlestibus Ægle
 ta canit Paridis, Bataë jam Phyllidis ignes,
 triacig faces, vel qualis nuper ab hoste
 redux, victi spoliis insignis Iberi,
 tia ab Amelia decerpserit oscula labris.
 tia Pasithee dextris innexa sororum,
 conjugibus sua fata canit: fecundag lecti
 ia, nec mœstis temerandos solibus annos.
 rte alia lentis deducit stamina fusis
 escia fatorum Lachesis: catusq; per istos
 nnis Pieridum currit chorus, ipsaq; dum se
 elpomene multum Sponso debere fatetur,
 geminat geniale melos, facundag narrat:
 eleonora quibus possit contendere donis,
 nstelias prægressa nurus, quæ gratia Vocis,
 uantus in ore lepos, quæ circumfusa facultas
 genio, quales formet prudentia mores,
 uam thalami veneranda fides: ut nescia fuci
 andida simplicitas cunctos intermicet actus.
 sa lebes manibus stringit Cytherea sagittas,
 elag, quæis Batum potuit læsisse maritas.
 anc circum pennata cohors, atq; omnis amorum
 urba volat, gratisq; onerat connubia donis.
 ars offert festiva jocos: pars altera risus,
 i doctos in amore oculos: pars blanda Secundi
 asia: pars magno cantatas Cesare quondam
 Mellistuas largitur Apes: pars carmina Catzi,
 Pars bellatoris modulos, lususq; Reali
 Antè pedes posuit: pars desudata ministrat
 Otia Constantis Batabi. jacet illa, stupetq;
 Munera tot Dibum, atq; oculos ad singula confert.
 At tu, grande decus patrie, cui sidera transit
 Ardua vis animi: cui nil facundia tritum
 Aut loquitur vulgare, tuis qui verba Batabis

Præfor-

Præformas, farique doces; qui proximus undis,
 Oceaniq; inter strepitus & regna, cothurnum
 induis, & tragico metiris pulpita gressu,
 Ad laudes assurge tuas. si Graja Sophoclem
 Terra tulit, tu Belgarum proscenia genti
 Sternis, & æquoreis præbes spectacula terris.
 Tu, sibi quem bellæ jam Gallia mæssa renasci,
 Henricum doctè celebras, tu praelia scribis,
 Iam belli; jam pacis opus, tantiq; verendum.
 Principis imperium, clarosq; edisseris ausus.
 Nunc aliud tibi dicat amor, nunc conjugis Hymen
 Exigit officium. detergis fecibus, ora
 Myrtus, amica tegit. veteres, Vir magne, furore.
 Concipe, Vesper adest; dilataq; gaudia rursus.
 Auspiciis ordire nobis; exercita, mox te
 Sentiat esse virum conjunx: titulisq; parentum.
 Illufret fecunda domum. sic vita duorum.
 Istaq; sed leto, tibi plaudent fabula, sine.

PROPEMPTICON,

Ad Ornatisimum, præstantissimumq;
 Iuvenem,

IOANNEM SCHOTERBOS,

Convictorem meum, cum Bri-
 tanniam adiret.

Siccine Bactabica charissima corcula terra,
 Et natale solum, nec fastidita tuorum
 Nomina, maternosq; lares, & littus amicum,
 Deseris? & toto divisos orbe Britannos
 Belgarum securus adis? Vocat equor euntem,
 Naiadumq; chorus vitreis te bectat in undis,
 Sedibus abulsum patriis. & nobile pignus
 Excipit insidâ fragilis fortuna carinâ.
 Hic medios inter fluctus, dum regna Deorum
 Adspicis, & cel'o rutilantes fornice flammæ;

Non.

n ultrà arboreis viridantem frondibus Hagam,
 maria ampla bides: non magni Principis arces,
 d formidatos inimico in littore portus,
 stilesq; rates Morinum, & feralia cernis
 asfica; non inter tumidos Academia fluctus
 paret; non illa domus, quâ sæpè solebas.
 bria convictor partiri prandia mecum,
 ec multum dubiis obsonia poscere mensis.
 nt è tuos oculos grandes jam corpora Phoca,
 ut pistrinx squamosa mobet, vel turgida spectas
 urbasa, quasq; suis onerabit mercibus Eos,
 ut redolens Aurora rates. pro matre salutas
 erea, & absentes quoties subiere sorores,
 etantur tremulis Nympha Oceanitides undis,
 Thetidis lasciva cohors. jamq; aquore in ipso
 iraris magni miracula plurima mundi;
 refluus Neptunus aquis subsidat, & amplos
 sistendat bis cæca sinus: cur pocula Triton
 alsa bibat: quo Luna regat moderamine fluctus,
 sibi præscriptas metuat transcendere metas
 gentis rector pelagi: quo numine in Arctor
 irigat incertas Virtus magnetica puppes:
 nde fluant ipsum terrentia flamina Tiphyn,
 t redeant toto tranquilla silentia ponto.
 clyonumq; dies. illic flammantia noctu
 dera, & errantes aeterna lege tueris,
 emerso jam Sole, Deos: ut magnus in orbem
 rbis eat, proprioq; adversum lentius axe
 corpora nitantur septem. cur cornua languens
 certat in occasum, mox crescens vertat in ortum.
 ynchia: quid rutilos maculis deturpet honores:
 unc totos spissa inbolbat caligine vultus,
 sfragq; retrogrado faciat procedere gressu.
 Hæc ubi perpendes tacitus: mihi dicta revolbes,
 t prælecta tibi veteris suffragia seclis,
 Graja decreta scholæ. tunc fortè subibit

Barlæi vox rauca tui, clamataque nostris
 Dogmata porticibus, doctiq; oracla Lycai.
 Mox ubi te Celtas inter litusq; Britannum
 Aura feret, Bataëis quondam celebrata triumphis
 Equora, & Hesperis inimicas classibus undas,
 Et debellatum Belgis mirare Philippum.
 Hic mersæ periere rates; hic vincta carinis
 Batice castra jacent: hic bellatrix arostra,
 Veliferasq; arces, tot transstraminantia cælo
 Disjecit gravis ira Deum, portusq; remugit
 Iccius, & vasti tremuerunt regna profundi.
 Tunc patria fortuna tua, casusq; tuorum,
 Primaq; felicitis subeant molimina belli,
 Armag; quæ nostris pepererunt otia Musis.
 At postquam fessam fundaverit anchora puppim,
 Et certus telluris eris; Tamesina viator
 Oppida & insignem sceptris regalibus urbem
 Latius adi, regumq; domos atque atria spectata,
 Et mihi cantatas Caroli benecare tiaras.
 Suspice Pieridum columen, quo dante, beatum
 Aurea jam pridem lazarunt pondera Batem,
 Et lauro potiora tuli, cunctæque canenti
 SorDESCUNT hedera, & doctorum pramia, frondes.
 Hic sua Romulidum posuit tentoria ductor,
 Et bellatrices aquilas, sensitque Quiritum
 Imperia & Latios generosa Britannia fasces.
 Illic permixtam peregrino Saxone gentem
 Adspicies, pulchroq; procul candore nitentem
 Albiona, & forti contermina littora Scoto:
 Oxonios etiam colles, montanaq; circum
 Pascua, regalesq; scholas, & docta videris
 Limina Pegasidum, nec non, custode remoto,
 Lanigeros errare greges; ut viscera terræ
 Subruat, & pallens scrutetur dextera stannum.
 Sic nobis externis hærens in sedibus hospes
 Et mores hominum, & populorum crimina disces.

Quid solum factu, quid cum ratione sequendum,
 Quid magis expediat, quid possit inutile credi,
 Ut imagines in patrios referes exempla penates.
 Grande decus Iuvenum, propera felicibus Euris,
 Et longum, dilectæ, vale. tibi vota secundet
 Solus, et faciles impellant carbasæ venti.
 Ne tibi frenet Cauros, Austrosque catenis
 Eringat, et Arctois Zephyros emancipet undis.
 Nulla tuam vel Scylla ratem, vel cæca Charybdis
 Torbeat, aut diræ sidus ferale Lacenæ
 Torqueat. iratum placabunt verba Tonantem,
 Materneque preces, et si quid carmina possunt,
 Illa etiam cæli poterunt lenire furorem.
 Si minus illa iuvant, saltem securæ per æquor
 Insuetæ doctrinæ viam, perspectaque Divis
 Posita tibi tuæ jam probitas, laudatque virtus
 Iternet iter. cælum, tellus, mare, ventus, eunti
 Cuncta favent, facilisque tibi se commodat æther.
 Hoc unum primumque precor, seu portus habebit
 Incolumem, Tamefisque suas te ducet in urbes,
 Seu procul à patria tumidis jactaberis undis,
 Seu quadrupes te tollet humo, seu tergore suras
 Te citius eas, feriantque tuas calcaria calces,
 Seu sitias, seu pocula bibas, seu Vespera fessum.
 Excerptat, vigilisque tibi matuta caballos
 Aptat; ut absentis (nec enim labor iste gravabit)
 Digneris meminisse mei, nec vilis amici
 Ingenuos memori verset in pectore vultus.

Ad

WINANDVM RVTGERSIVM,

Philosophiæ laurea donatum.

CARMEN IUVENILE.

Vltima Palladii sumunt exordia fasces,
 Cum trabeis crescunt tituli, rursusq; triumphas
 Ardua Pierios lassat Sapiëntia colles.
 Et jam Pegaseo late veneranda Senatu
 Doctrina delubra patent, foribusq; Minerva
 Inclita bistrices susperdit Leida coronas.
 Tuque o, qui patrium claris virtutibus orbem
 Illustras, tantos inter spectande triumphos,
 Rutgerse, procedis obans, ac iudice Phœbo
 Probeheris, signasq; nobis insignibus annum.
 At non indecorem claris te, magne, Sophorum
 Inferis ordinibus, nec te veniente dolebit
 Auriaca regina schola; per grandia rerum,
 Per clausos natura obices per quicquid ubiq;
 Scire potest mens docta, vel ignorare recusat.
 Vadis iter laudum, & vastas diffusa per artes
 Irrequieta suos virtus exuscitat ignes.
 Prima tibi gravibus trita est discursibus atas,
 Et sapuit de matre recens: tibi contulit idem
 Ingenium vitamque dies: presaga futuri
 Ardua mens, six passa parem, festinaq; laudum,
 Impatiensq; mora, socias vigilantè cohortes
 Vertit obans, semper Pallas perspecta priores
 Urget, & à tergo venientum despicit agmen.
 Mox ubi firmarunt pleni praeordia sensus,
 Agnoscit natura suum, complexa ministrum
 Fecundo matrona sinu; mundi labores,
 Hinc varios animæ genios, hinc fertile terra
 Ingenium, tot rerum obitus, tempusq; locumque,

Mate-

materiaque informis opus, miranda Deorum
 eria, & aurato rutilantia sidera vultu
 odidit, & magno dominum dignata theatro
 dita tantarum patefecit semina rerum:
 uis celsi convexa poli, quis limina Divum
 stineat versare manu: cur cornua Phœbe
 tutet, & auricomis belox vestigia fratris
 nē premat: nunc ipsa prior contendat in ortum:
 unc societ. dirimatque faces, mediog. recedat
 there: corporibus quæ sint elementa caducis:
 quam distet natura Deum; quæ cognita monstrent
 ngelicos documenta choros: quam discrepet orbe
 ngulus, & pulchro vitium secedat honesto.
 on ita iudicio Minos commissæ sebero
 atæque fortunæq. animarum & crimina discit,
 nec vitæ pars ulla perit: sed tempora curis
 uncta vacant divisa suis. quos omnia perdunt,
 on credis fluxisse dies. si præbia Solis
 uncia purpureo Pallantias exit amictu,
 ot mundi secreta legis; si vesper Olympum
 aduat, emerito subducens lumina mundo,
 e tuus urit amor. vulgoq. ereptus, & umbris,
 aspicias æternis habitatas mentibus arces.
 amq. tibi fessam firmaverat anchora puppim,
 um titulis decorandus ades, generosaq. sprebit
 ribatos doctrina lares, testisq. laborum
 eida fuit: cum jam trepidum gubisa Sophistam
 sist, & exactis clamabit pilea curis.
 alladii stupuere senes, attentaq. Phœbi
 onticuit domus, & sancti delubra Senatus.
 am celer ingentes explebit cursus honores.
 currus Pegasei strident, Sophiæque curules
 appropierant, gestitq. nobis jam vindice Pallas,
 ingeni mirata decus, tantig. superbum
 pectoris officium, doctaq. exorsa iuventæ.
 Quare age Socraticos inter celeberrima cætus,

Scande triumphalis culmen venerabile sella,
 Edika mens, proceresq; inter spectanda togatos
 Iura superba tene. genis donata Sophorum
 Principibus, magnis animum nunc laudibus expli-
 Victor, & aternas capta tua premia lauros.
 Panduntur laudum portæ, tibi buccina mugit
 Pegasidum, festoq; fremit tibi carmine Bates,
 Nec tanto dubitat plausum conferre triumpho.
 Ante tuos currus docta septem ordine disa,
 Quarum barbaricas solertia despicit artes,
 Incedunt, gratoq; ducem sermone salutant.
 Prima Palemonios ostendens virgo labores
 Ingreditur, calathisq; effundit lilia plenis,
 Phocæis allata jugis. hanc pone sequuta, (man
 Amplificam pandens chlamydem, Facundia pal-
 Explicat, & suavi solvit præconia voce.
 Mox contracta subit Ratio. quartumq; Galeni
 Ridet opus, tanto destructum præside disa.
 Hinc quæ discreti disponit munia quanti
 Ad numeros dea vota, facit, Pyliamq; senectam
 Suppetat, & seros excurrrens nomen in annos.
 Quam radio totum describens gentibus orbem
 Insequitur regina, tuosq; expandit honores,
 Et vastum laudis spatium. tibi sidera sexto
 Ordine & ipsa Deum designat tecta virago.
 Ultima dulcisonis Victori concinit hymnis.
 Felix, cui tante præconia ferre catervæ,
 Et pretium cœleste datur, cui docta dearum
 Agmina, & Aoniæ despondent vota puella.
 Nec tamen immodicus proprii jactator honoris
 Aspectandus ades. generosa modestia laudem
 Dissimulat, titulosq; sibi mens candida demit,
 Quos pudibunda capit. non se meruisse fatetur
 Quisquis adhuc nescire putat, geminosq; triumphos
 Victor agit, quicumq; suos dum perdomat hostes,
 Demissa se mente domat, lauroq; togâque

minor, & tumidos calcat bis Victor honores.
tu Battabica qui surgis gloria gentis,
meritus mundi studis, castrisq; Minerba,
hura Deo laudisque refer; persolbe Tonanti,
Qui nobis intrabis Christi delubra sacerdos,
ota precesque tuas. jam te caelestia poscunt,
sancti Bates, & prima sensa loquela,
saq; Relligio. sophia descende theatris.
at mundo terraque datum: desueta prophanis
ina Palestinos mens sacrosancta prophetas
mbibat, & magnum destillet ab aethere Christum.

IN OBIT V M

Laudatissimæ matronæ

MARIÆ de IONGHE,

Vxoris amplissimi præstantissimiq; viri

LVDOVICI KINSCHOTII.

Conjugis extinctæ cineres, raptumque cubili
Pondq; & irriguis madidam ploratibus urnam
um quereris, Kinschote, tuis dissolbor in undis,
et mea ferales humectant carmina gutta.
in foribus fumant taxi, nigrumq; reducit
mittis Libitina diem. stat triste feretrum,
lutonisque domos, & quo propellimur umbra,
taxat terra sinus. atratis limina squallent
orticibus, partesque dolor se fundit in omnes,
et mediis lacrymant etiam tibi marmora testis.
Conjuxit Cytherea duos, disbellit amantes
arca ferox, bisumq; ista de conjugis summis
Dissentire Diis. rapit inclementia Fati, (nos
Quam thalamo donarat Hymen, tenerosq; per an-
occurSAT Veneri Lachesis, tediaq; recentes
Praluxere rogo. Sux nomen dulce mariti,
Sux notum tibi dulce patris; Sux blanda Diones
stia, & insolitos lectus persenserat ignes,

Cum

Cum frigus lethale subit, sociamq; thorumq;
 Corripit, & primos mors inturbat amores.
 Qualis in Hesperidum cum pulcher amaracus hor-
 Occidit, & rosei pallent ante ora colores,
 Abulsum cum virgo rapit, vel se brior Eurus
 Discutit infestis vernantia culmina nimbis:
 Talis erat Maria vultus, cum posceret illam
 Iuppiter, & pulcrum secuit Proserpina crinem.
 Scaldiae flebant matres, ubi Iunia primos
 Extulerat mundo claris natalibus ortus,
 Atq; alibi sensere mori. circumflua cunis
 Nereidum genitrix tanti quoq; conscia luctus
 Ad tumulum festina stetit; fluctusq; propinquos
 Et totum in lacrymas sudit mare. flebat & ipse
 Scaldis, & equoreis mæstum caput abdidit undis.
 At Zirizæ pie spectans lamenta sororis,
 Iam Superos jam fata dolens aduersa vocabat,
 Et circumfusus spargens suspiria campis,
 Tristia tingeat lympis rorantibus ora.
 Quin etiam Fauni & Dryades, Haganaq; circum
 Numina, ut ereptam senserunt Phyllida terris,
 Quam toties Pan est, toties generatus Apollo,
 Et quam Mattiaca toties cecinere Camæna,
 In latebras fugere suas. at pastor Iolus,
 Ille thori consors, nec jam solamen amantis,
 Ibat egens animi. veluti cum pignora plorat,
 Et raptos fœtus densâ Philomela sub umbrâ,
 Aut velut æria turtur suspirat in ulmo,
 Cum viduos luget thalamos, nec compare gaudet
 Solus, & invisæ queritur dispendia lucis.
 Nec minus & Charites illam flebere sorores:
 Nam Charitum fuit unus amor. flebere Cupido,
 Et Venus, ac fractis damnarunt spicula nervis,
 Et lecti genialis opus. flebere Napæa,
 Flebit Hamadryadum chorus, & quâ vidit euntem
 Silbarum pater, aut per pascua rura vagantem,
 Tristi

istior ex ipsis sonuit conballibus Echo.
 elicia tot matrum, Et magno nata parente
 lia, dilectas inter speciosa sorores,
 torum jam lege cadit, nec dulcia vita
 audia, nec solito semet concedit amanti.
 ue rosea rubuere genae, jam pallida mortis
 sedit facies, Et quae vigilantia leto
 mina consuerant nuper placuisse marito,
 ausa latent. nec lingua suas facunda per artes
 exanimas iterat, Kinschoto iudice, Voces,
 et loquitur precepta domus, famulisq; modestè
 perat, aut curas alacris se vertit in omnes.
 Fare age, num talem jactes Zelandia terris
 genuisse tuis? Virtutum pectore cujus
 edidimus coisse choros, totamq; recondi
 llada, famineumque decus si gratia formæ
 ueritur, emicuit major reuerentia morum,
 vita non fictus honos. si candida laudi est
 mplicitas, vicit longè prudentia, sexu
 gna suo. placide generosa modestia menti,
 quioq; lepos, Et mellitissima fandi
 ada fuit, Paphioq; pudor se miscuit igni
 regius, thalamoq; fides infracta reluxit.
 At tu jam lacrymas inter luctusq; tuorum,
 schoti venerande, tui dispendia lecti
 silis solare piis. si marcuit ille
 sculas, Et tenero conjux contabuit æbo;
 nunc Elysios campos, sedesq; pererrat
 hercas, ubi perpetuâ jam plena iuuentâ
 sit, Et aeterno iuuenescens Iunia Christo, (Et at
 n unquam moritura, viret; nec languida spe-
 mbra fatiscenti robur subducere vita.
 erea tumulo violas, hederamq; crocumq;
 pureasq; rosas, Et suabe rubentem hyacinthum,
 namaq; adsparges, ut gratos sentus odores
 citet, Et possit sic arridere sepulchrum.

Eminentissimo Cardinali RICHELIO
cum Hymnum in Christum ipsi
offerrem.

Magne Heros, illustre tuis decus addite terris,
Ingentis columen Regni, firmumq; tiare
Robur, & Augusta Præsul venerabilis Aula:
Dum mea semidelum turres, & limina Regum,
Calliope pudibunda subit, nec longius audet
Ferre gradum, pavidæq; tremunt ad Lilia Musæ;
Indulge tua verba mihi, cupiasq; Poëta
Paulisper non esse gravis; dum sceptrâ, deosq;
Alloquor, & dignas solis facundia voces
Nescit, in experta donet tua gratia lingua
Eloquium, timidæq; iuba sermone Camænas.

Non hic Argolicis minitantem incendia castra
Hæctora, Priamidasq; leges, non flebile fatum
Andromaches, Phrygiasq; nurus, non subruta Regum
Imperia, aut veteris miseranda incendia Byrsæ;
Nos canimus majora, Deum, & servantis Iesu
Natales, obitusque & magni encomia Christi,
Terrarumq; illustre caput. quo vindice mundo
Pars salutis, cælog; decus, vultusq; fuere
Et Phlegethon, Erebiq; furor, turbatæq; Ditis
Atria, Tartaræq; domus. Si docta vetustas
Callimacho modulante, Iovem, dominumq; trifidum
Fulminis, & profugum cecinit mentita Tonantem
Si Phœbus, sectusq; suis à Lyncibus Euan,
Si mollis Regina Paphi, interpretæq; Decorum
Egregio sub late tument: si concinit Hymnos
Mæonii mens alta senis, satumq; furores
Numina sunt, & tanta refert præconia mendax
Religio; Regem potius te, Christe, canemas,
Nos potius memorare tui primordia partus
Conveniet, miserasq; sices, clarumq; triumphis
Nomen, & æthereo inter venerabile cætus.

Ecce per immensas supplex Ecclesia terras,
 Cunas, seu prona, ruit, præsepe salutat
 incipis, & sanctæ generatur pondera Matris,
 Bisum sub carne Deum. non altera Vatem
 agitat, pigrumq; iubet se tollere mundo,
 q; inter sacra solennia gaudia turba
 ibatos miscere sonos, procul ite profani,
 illa quibus grandi fulta est fiducia Christo;
 c satagit credenda fides, fruiturq; futuro.
 ne pietas, hunc nixa bonis cælestibus hymnum,
 da legant. Tuq; ante alios quem purpura, Girtus,
 lligio, doctrina, labor, prudentia cunctis
 regat, & magni suffulcit gratia Regis,
 rbonuq; fauor, Richeli, ne carmina sperne
 genti sacrata Dee, possitq; mereri
 ateries Beniam Vati, ditiusq; Redemptor
 lladium commendet opus. Si longa quiete
 illa tue tulerint jamdudum incommoda menti,
 c pacis consulta leges. Si Martius horror,
 mpanaq; & rauco resonantia classica cantu
 rbarunt studiosam animam, solatia curis
 enies hic certa tuis. Si mitia semper
 ra probas, Girt. eg. cupis miserescere gentis,
 templo Tibi Christus erit, qui parcere mundo,
 miseris voluit clemens ignoscere terris.
 e procul à regni studiis semotus & aula
 eritum Superis animum, cæloque redonas,
 jam pendentis subeunt suspiria Christi,
 n nullus morientis honos, jam sordida tabo
 ltera, & innocuo conspersum sanguine corpus,
 gentesque manus, & quod latus hauserat hasta,
 rrossiq; pedes, & prono languida vultu
 lla, & in excelsa minitantes vertice spine:
 e eadem, Dux summe, leges. hic tota malorum
 ena patet, tantosq; obitus edisserit author.
 Excipe, sed facilis, Druidum clarissime gentis,

Hoc opus, & placidus nostris allabere votis.
 Fac mea regales contingant carmina dextras,
 Fac oculis sint visa piis quibus adspicit æquus
 Sidera, & hunc ipsum spectat Lodoicus Iesum.
 Sic fabeant Tibi sceptræ, diu, sic annuat æther
 Conciliis, si tuta tuis fragrantia curis
 Lilia Gallorum populis, Batavisq; super sint.

I N N V P T I A S

Amplissimi Viri

THEODORI GRAEF,

ITe graves ferro clypei, galeaq; duceq;
 Et quicquid, Bellona, probas. Tu sebe faceſſe
 Mars pater, & Paphis furialia prælia bellis,
 Et facibus ſecerne faces, atq; ignibus ignes,
 Non ego jam Sylvæ muros, non ſubruta ſtammis
 Tot circum caſtella canam, non matribus arma
 Deſtata piis, crudæq; incendia pugna.
 Molle melos Cithæra cupit, leſibusq; Camænis
 Dicit Cypris amat; grandæq; exoſa cothurnos
 Gaudet Acidalio thalamos percurrere focco.
 Ille mihi quondam Sophiæ deductus in hortos
 Virginis os tenerum, & blandæ promiſſa puellæ
 Cogitat, inſolitoq; furens incanduit æſtu.
 Tu celerem in flammas juvenem Sapiëntia dictis,
 Conſilioq; juſſa, bellem prudenter amari,
 Quam jam Sponſus amat. bellem ſapienter ama
 Cui debet ſe Sponſa, virum. ſine lege maritum
 In thalamos inferre faces, inſania lecti eſt.
 Veſtigant ſecreta Duces, belliq; labores,
 Vt noceant præſiſa minus. diſcrimina Nerei
 Naſita, & in cæco ſcrutatur ſaxa profundo,
 Ne noceant occulta rati. tu peſtore, Graſi,
 Dum Cyprum, totamq; Paphum, Gnydiq; recond
 Arma Dei; primoq; ferox incumbis amori;
 Barlæi præcepta tui, monitusq; ſuaſes

cipe. tamq̃ gravis credas commenta Lycei
 Canire tibi, tetricos mitescere vultus
 pectorum, & rigida dici conbitia barba,
 cuiq̃ Romanis impleri pallia nugis.
 Formant cuncta virum, docent maritum,
 Cælum, sidera, terra, pontus, aër,
 Occultumq̃ aliquid thoro loquuntur.
 Saturnus gravis incubat cubili,
 Emollitque senem seniore
 Vultu Cypris, amicior puellis.
 Promittunt sobolem, negantq̃ stella,
 Promittunt facilem negantq̃ Sponsam,
 At non ista, minantiumq̃ duros
 Moratur sapiens Deum labores.
 Astris imperat, applicatq̃ lecto
 Totum Zodiacum sagax amator.
 Et quibus ratio faces ministrat,
 Mens exercita, masculumq̃ pectus,
 Cælum, sidera, terra, pontus, aër,
 Totum prospera donat Vniuersum.
 Hæc dum remisso disputamus otio;
 Foris sub ipsis præliatur Alpibus,
 Et signa tollit præpotentium furor.
 Domi triumphos, fracta Rheno cornua,
 Mosamq̃ victum, fataq̃ indomabilis
 Miramur urbis. ire retrò Casarem,
 Aquilas fugari, latiorem Marsacum
 Frontem receptis explicare sinibus.
 Batabis, tu noster, amas, primusq̃ tuorum
 rediris, Theodore, virum. dulcissima res est
 conjugium, conjuxq̃ tibi. post bella, necesq̃
 tranquillum meditaris opus. dispendia mundi
 tanta cupis sarcire pater, bellog̃ cadentes,
 pro patria, reparare animas: proferre nepotum
 nomina. Virginitas, & Virginitatis honores
 mordent cuncta tibi. pudor est, sine conjuge, primos

*Effluxisse dies, pigram traxisse iuventam,
Et magni genuisse nihil. nunc verba mariti
Ingeminat Bickera tibi, mutataq; de te
Adsuescit matrona loqui. sic Portia fecit,
Cum sua in ingenti defigeret oscula Bruto.
Nec sapuit Drusilla magis, prudensq; Serenæ
Pectus, & Augusto recubans Vipsania lecto.*

IN NVPTIAS SECVNDAS,

Amplissimi Viri,

D. LVDOVICI à KINSCHOT;

Et Nobiliss. Virginis,

D. CATHARINÆ HESSELT à DINTER.

K *Inschoti, si vestra Deos jam gaudia tangunt,
Si totus tibi sudat Amor, si tela Cupido,
Et pharetras arcusq; parat, pronisq; Dione
Militat officiis; & jam genialia fulgent
Limina, & accensis collucent atria tedis;
Egregiasque domos Procerum, mensasq; trabesque
Barbarica insternunt Vestes; si porrigit Hebe
Pocula, ludit Hymen, festos Lucina penates
Permeat, atque iterum votis adsuescit amantis;
Fas erit, hos inter Dicos & numina, Phœbum
Accinuisse tibi, propiusq; accedere Batem,
Sic ubi Neptuno se miscuit Amphitrite,
Aut pulchræ Thetidis thalamum conscendit amato
Emathiaë columen Peleus; cecinisse poëtas
Fama fuit, cecinisse Deos; totumq; cubile,
Et Larissæos Musis strepuisse recessus.*

*Expeditur nova Virgo tibi, cui plena tumescit
Virginitas vultusq; nubes candore laceffit,
Ut credas, sic esse Deam. Six matris amica
Blandula decessit gremio, metuensq; futuri
Adspectat tremebunda virum, sentemq; puella,*

rerum gnaræ matres solantur euntem.
 tibi Scipiadam genitrix, non mascula Bruti
 cia, belgrandi placuit Cornelia mater
 xa supercilio. poscis rorantia labris
 ula, turgidos oculos, viridemq; juventam,
 teolæque genas, & frondescente capillo
 bescent caput; & quicquid juvenile, tenellum,
 flammare solet secretos pectoris ignes.
 Thibem adamasse putem, sic junior Hero
 sit Abydenum. teneram Briseida Achilles,
 yllida Demophoon. quambis Mæstoria tantis
 ens Ducibus, clypeoq; manus, gladioq; rigeret
 xtra ferox: jubet tamen, arridente maritâ,
 rperere diductâ paulum sub casside vernans
 solum, & rigidas hirsuto in corpore setas
 tollere suæ levi lanugine Sponsæ.
 ulta licet sit cura viris, prudentia rerum
 ajor, & ingentes animus se tollat in ætus,
 peret ingenium gravitas: in virgine bellâ
 fluius cuncti. nescit Sapiencia semet,
 m poscit sua jura Venus. quin ipse Berenda
 jestatis apex, & formidabilis Aula
 sipit, & tetricos dediscit Curia mores,
 r in amplexus quoties, & Cypride plena
 scibire graves cogit virguncula Patres.
 n illic loculos scriptor, non scrinia censes,
 ditata suo Belgarum araria fisco,
 ut Batabum digesta tuis sestertia chartis
 lligis, & tumidas enarrat pagina gazas.
 uin potius vibrare faces, & ducere ludo
 mpora, & insæta circumdare flammea nuptæ,
 ra tibi est, legemq; novo præscribere amor.
 unc frontis spectare decus, nunc murmura blandis
 rmiscere jocis, nunc stringere brachia nexu,
 unc dare præcipiti docta interballa furori.
 m neq; grandæbæ Themidis consulta moraris,

Nec Decios, Paulosque tuos, quæque ordine longæ
 Cesareæ populis quondam iussere cathedræ.
 Vendicat una virum conjunx. mens omnis in illa
 Fixa manet. quæ jura sagax industria norat,
 Imperitans elidit amor. mutantur amantum
 Pandectæ salibus; decretag. concipit audax
 Diva Paphi, molliſq. tibi poppysmata lecti
 Præcipit, & quicquid titubans fiducia Sponſum
 Vult facere, & sperat nondum satiata voluptas.
 Nec tibi jam Musa studium. cui carmina cordi
 Pieridumq. artes fuerant & nobilis otii,
 Plus Paphiæ placuere nurus. cui tota penates
 Cyrrhæ suos, sacrumq. favens Heliconæ reclusit,
 Et Parnasseos aditus Thymbræus Apollo,
 Nunc pueri delubra Dei, Cyprumq., Gnidumq.,
 Idaliūq. nemus colis & Cythereia Tempe.

Et jam bis, Ludovice, furis, bis fœdera jungis,
 Bis tibi succumbit victus pudor, & veneranda
 Virginitas bis tacta manu. quam pronus adorat
 Orbis, & infecta gaudent rapuisse tiaræ.
 Bis thalami secreta subis. bis maximus audis
 Femineæ gentis domitor, nomenq. paternum
 Promittunt iterum Superi. Fortissime patrum.
 Fecundag. domus germen, nec vana Diones
 Gloria, Kinſchoti: patriis virtutibus adde,
 In plures fuisse genus. tibi pronuba luno
 Servit, & ignavis famulantia sidera pellit
 Matribus, & sterilis damnat contagia cœli.
 Adspice, te propter crescent felicius herba,
 Et, quas Haga sobet, frondes, tiliag. salaces
 Luxuriant magis, & languentes vertice q̄bercus
 Annosos tollunt apices. te conjugæ, passim
 Vineæ pampineis ulmum amplexata corymbis
 Arctius hæret amans. Terris se latior æstas
 Exerit, atq. tuis Cancer fervoribus ardens
 Promittit faciles, Geminis cedentibus, ignes.

circum densis solitat gens omnis amorum
 gminibus, jaculisq; cohors armata triforcis
 sociamq; petunt. sentit Catharina medullis
 solitos aestus, & adhuc ignara laborum
 non audet sua vota loqui. cum conjugis ora
 dispicit, & vultus, quales concesserat Ida
 ormoso quondam Paridi, confessa rubenti
 re fuit culpam, & longas sub pectore cepit
 accusare moras, lentosq; incessere soles.
 cepius ut fluidos digessit pectine crines,
 inpexi fluxere diu crinesq;, comaq;
 cepius ut niveâ circumdare tempora bittâ
 constituit, niveas neglexit dextera bittas.
 sola virum solvens animo, sortemq; futuram,
 cogitat hæc pernox, & gaudet mente procari.
 Quam distant Belge studiis, quam dispare cura
 bibitur, atq; aliis Patriæ succurrimus armis.
 Vos molles anima tepidis hæretis in ulnis,
 dum meus in Morinis dura sub casside sudat
 furiacus. Vos humidulis exanguia tutò
 ralia basiolis geritis: dum classica nostras
 auca cient acies, & sparsos sanguine campos
 ellator calcât Batæbus. dum corpora Mæbors
 ternit humi, quassatq; faces furialis Enyo,
 edditis hæc iterum mundo, besterq; resarcit
 elli damna labor. Vos, Cypridis areæ, claudit
 etulus, atq; illis validus se jactat amator
 inibus. Odrysi magnum capit orbita, laudum
 Emula, Nassobium. Quantis actoribus Orbis
 cena datur. quam diversis orchestræ resultat
 clausibus. hic fortem populo se ostentat Achillem,
 hic Dabum festibus agit, vel amoribus aptum
 riamidem. sic desipimus, quos bibimus, annis,
 et personato debemur fabula mundo.

AD AMSTELAM.

A mstela, qui totum circumfers vela per orbem,
 Magne remotarum sollicitator opum:
 Cui sociæ vadunt gemino cum Sole carinæ,
 Cunctaque sub quovis sidere lucra patent:
 Quas tibi nascentes uni sacramus Athenas,
 Accipe, Pieriæ munera prima Scholæ.
 Sic tuus & merces, & diligit accola Musas,
 Atq; aliquod precium Palladis esse puter.
 Vna manus gazas, inanus altera ponderet artes.
 Et magno assurgat Plutus Aristoteli:
 Quaq; Pelops dis tecta locat, locet atria Pallas.
 Socraticoq; tibi gestiat ore loqui.
 Hoc mecum si velle cupis, te iudice, disces,
 Cum Cræsos opibus viceris, esse Numa.

ATHENÆVM,

Sive in Illustri Amstelodamensium
 Scholæ Inaugurationem Poëmaticam, ad
 ejusdem Reip. Senatam.

Prestantes Batavorum animæ, doctota Camæni
 Pectora semideum, magnam quos Fama per urbem
 lallat, & agnatis virtus sua destinat astris,
 Et cæpti præsentis honos, reserataq; Belgis
 Atria Pegasidum, & tantarum exordia rerum:
 Vos ego per populos, Parnasseosq; recessus,
 Per Phæbi delubra feram. trans aquora, terras
 Memnoniosq; ultra fines, Solemq; cadentem,
 Auritamq; viris Malabar, & littora Bandæ,
 Quaque ferox in nos enses dirinxit Iâbæ,
 Nomina vestra beham Bates. cum puppibus ibunt
 Nuncia, nascentesq; Scholæ. quin audiet Arctos,
 Oppositumq; Vrsis mundi latus, æthere nostro
 Surgit

gere desertis facunda cacumina Musis.
 Nescit stare loco Batabus, nec limite claudi
 gusto gens ista potest. successibus instat
 equieta suis, laudumq; exultat ignes,
 maius generosa mobet. sociabimus Indum
 ropæ, dextraſque procul junxere Moluccæ,
 iſcuimus Vahali Gangem, Rhenumq; bicornem
 ſtibus ingentis Platæ. quin belæ Maragnon
 iratus peregrina fuit, poſt terga relictos
 dimus ire dies; Auſtrum Boreamq; ſecuti
 tra anni Soliſque bias. ſic axe ſub omni
 ppibus Amſteliiſ ferbet mare. tollit Olinda
 na, pares aquilas, & caſtra minantia caſtris,
 formidatis inſtans inimica tiaris,
 ſperias affligit opes. deſecta pateſcunt
 opida, & inſectis infert victricia portis
 aſſoſius vexilla labor. terraq; mariq;
 atius Auriaco decurrunt Principe fines.
 t Martis laus iſta fuit. nunc, omine leto,
 axima Phæbææ ſurgit reſerentia genti,
 Pallas ſibi regna parat. non claffica turbant
 erios ſicina choros, nec bella morantur
 ranquilla rationis opus. nos inter & arma
 lituos, rabiemq; & ſparſos ſanguine campos,
 ſtruimus Phæbo muros, Pataramque, Claromq;
 Tenedon aliam, atque alias molimur Athenas.
 Haſtenus intentam lucro Cyllenius urbem
 exerat, & multo locuples ditæſerat auro,
 um fora, jam ditis turgebant ſcrinia Pluſi
 ſibitiis, Pelopæſque illis, Cræſoſq;, Midaſq;
 ernere erat, longoq; habitantes ordine Craſſos.
 on urbs; orbis erat. baſti brevis arca mundi,
 arcer opum, fulbæ cuſtos ſidiſſima glebæ,
 egia Tantalidum, Syllæ domus, altera Colchis,
 aqua fuſcus Arabs Cimbro, fortisque Sabæo
 ecurſabat Iber; Gallo contrarius Aſer

Ibat, & inflexum prono gravis ore Britannum,
 Persa salutabat. cui fertilis omnia tellus,
 Omnia vendebat laxi fortuna profundi.
 Viq̃ solet magnis comes ire licentia rebus,
 Dibiſſe ſecum faſtum, faſtusq̃ traherat
 Luxuriam, & poterant cibes peccaſſe videri:

Cum ſic Pallas ait: Non has mihi, Iupiter, arces
 Invidiſſe velis. nec tantam ſpretā per urbem,
 Negligar una Deūm. ſunt hic ſua limina Marti.
 Has habitat Bellona domos. en littore toto
 Plurima belligeris horrent navalia tranſſris,
 Inque undis tot caſtra natant, & multa nocendi
 Materies, bellig̃ labor. Maſortius ignes
 Taſomit, poſitaſq̃ alio ſub cardine late
 Fulminat in terras. quaſſatoremq̃ tridentis
 Neptunum gens iſta colit. mercantibus illic
 Atlantis dat jura nepos, lucroq̃ miniſtrat
 Ingenium, fraudeſq̃ ſuas. granaria paſſim
 Triptolemo Cereriq̃ patent: totumq̃ Boruſſum,
 Et ſecunda truciſ ſeponunt jugera Daci.
 Ipſe etiam Eois ſubſectus lyncibus Ebor
 Tollit adorandum populis caput, udag vendit
 Pocula, q̃ſæ letis Druidum vindemia prælis
 Colligit, Heſperiisq̃ Tagus deſſumat arenis.
 Quin etiam delubra mihi, Phœbæaq̃ ſurgunt
 Atria, & Amſtelii fundunt oracula portus,
 Exultantque, habitante Dea? ſi Martia pubes
 Hac didicit bellare manu, ſi ſubdere Thetyn,
 Cæruleoſque Deos potuit, lateque patenti
 Scribere jura matri, longinquas vincere terras.
 Si, quam læva gerit, toties hanc agida torſit
 In latus Heſperium: placidis miteſcere Muſis
 Diſcat, & ingenuas partiri cibibus artes.

Non mihi jam ſolitos ſapiens Chaldaeus honore
 Exhibet, aut mediis hærens Bæbylonius aſtris
 Nature ſcrutatur opus. doctiſſima Memphis

albutit, nescitque sui secreta Canopi,
 ut Pelusiacus intorta volumina formis.
 mag. Pharam scibisse pudet. jam nescia rerum
 arbaries fædo populi præcordia cæno
 bruit, & septemgemino ignorantia Nilo
 acub. ut, Inachiazq. latent arcana iubenca.
 Ecropidum periere lares, & docta Cleant his
 ltria, degeneriq. silet Stagira. Pelasgo.
 Nec jam rixantem prælustis Stoa Melissum,
 ut atomos Leucippe tuas, magnumq. laceffit
 armenidem. non ille, negans se scire, superbis
 asultat patribus Pyrrho, verumq. rebellit.
 Ancipiti ratione potens. tot regna locosq.
 Torpor habet, spissiq. involvit corda tenebris.
 Tu mihi decrepiti tandem dispendia secti
 Belgica, tu Graeæ repara subsellia turbæ,
 Et cupias hæc ipsa loqui, quæ Gracia solers
 Scripsit, & Ionie disceptabere cathedra,
 Vel Samos Italica decidit dogmata secta.
 Non ita Tarpejo Latii se colle potestas
 Extulit, audacem bitrix cum Roma Iugurtham
 Stringeret, & Libycas Tiberis sorberet arenas,
 Aut debellata ruerent fastigia Byrsa:
 Quam cum se mediis pollens Facundia rostris
 Exeruit, flexinq. truces doctrina secures.
 Et trepidi docto vigerunt consule fasces.
 Tu quoq. quæ Siculas generosa Neapolis undas
 Prospectas, regina maris, me præside claris
 Artibus instruxti populos, nec dulcia spernens
 Otia, Pierio fudisti pectore verba
 Gentibus. Aonii Capuam vexere labores,
 Massiliaeque decus. docui, mercante Corintho,
 Et docui, mercante Rhodo. bibacia Thebis
 Nomina sunt, centumq. ruunt præconia portis,
 Pindaricis subbetta sonis. Senatus Athenis,
 Non uno doctore, fui; preciumq. decoris

Ingeniis non bile stetit. circumflua ponto
 Urbis Venetiam, tumidos placida Tritonide fluctus
 Placat, & Euganeis Cirrheæ cacumina jungit
 Rupibus. òmne meus resonat de vocibus aquor,
 Totq; patent studiis urbes. nunc Amstela nobis
 Edificet, salvisque Aganippen misceat undis
 Ta pater. cerno facili mansuescere cultus
 Immitem Tritona, & duri nabit a Nerei
 A nobis præcepta capit, mediog; natantes
 Naiades Oceano magni consulta Platonis,
 Castalio ceu fonte, bibunt, & pocula sæbe
 Thetyos, & queruli castigant murmura ponti:
 Scilicet immensum populus diffusus in orbem,
 Hunc discet lustrare domi, partesque per omnes
 Versabit studiosum animum. quibus horreat ather
 Sideribus, quibus insanos ferventior ignes
 Explicet, aut faciles moderentur frigora flamma.
 Cur dederit nautis usum magnetis Amulphis,
 Errantesq; trahat longinqua per aquora puppes
 Abdita his; Solisque domos, Eoque tantis
 Declinet convexa odiis: quo teste, remotum
 Monstret Hyperboreis adeundum fluctibus Indum
 Parrhasis, & Scythica sociant commercia terra.
 Quæ cælum ruat omne biâ: quæ lineæ Phæbum
 Sistat; ubi atheræ volvantur lentius arces:
 Aut magis impulso properent temone jugales;
 Quæ Phæben minuunt causæ, totoque coronent
 Lumine; cur pleno se portibus Amphitrite
 Infundat tumefacta sinu, sensimq; recedat;
 Scrutari iudat, & cunctarum ebollere rerum
 Principia, & tacitis nascentia corpora causis.
 Hic partus Natura suos, cunctasque recludet
 Fecundæ telluris opes; ubi pingua stillent
 Balsama, thuriferis fragret Panchæa glebis,
 Aut ubi perpetuis pallens radicibus aurum
 Pullulet, & veterum pateat mercantibus Ophir.

e st annum dis Vena vomat, quibus ara reposcat
 mosus latebris Corybas, vel montibus ornos
 mata præcipitet, durisq; bipennibus alex
 cadat. quo vitiferos sub fidere colles
 chus amet, gravidasq; Ceres protrudat aristas.
 sapiet mihi Belgæ magis, Sophiaq; sacerdos
 rerum mercator erit. digesta patebunt
 nia doctorum studiis, & disbite cornu
 det Apollineas aliquis luculentius artes.
 mque velut toti facies illustrior orbi est,
 n Titan suprema tenet, summoq; resulget
 tice, & informes prorsus cessere tenebra:
 ubi magnificis sese Sapientia tetis
 ulit, & nostras reddunt palatia voces,
 jestas plus fulget opum, coctumq; sub ipsis
 ontibus irradiat cibus illustrius aurum,
 a peregrinos lasciva pecunia mores
 didicisse solet. poterit moderata placere,
 lucri minor esse fames. succrescet honestum
 tioribus, rectiq; tenax industria nolet
 se suum, quicquid solerti fraude paratur.
 ui sapiet, plus dives erit. qui nesciet, amplas
 ter opes credetur inops. qui plurima votis
 acipient, & multa petent; caruisse petitis
 plicium voto referent. sibi vendicat orbem,
 uisquis mente capit. cælum, terrasq; Deosq;
 um scibisse potest sapiens, sua cuncta putabit.
 uæ possessa nocent, vel custodire nequibit,
 stabit minus, & partis ratione fruatur.
 le trucem patulissq; inhiantem faucibus auro
 rudet Avaritiam, & sim castigabit habendi.
 on ultra tumidos Vesana superbia census
 etabit, securæ mali; sed gnara futuri;
 ibitias doctrina reget. non prodiga lautæ
 ortis, & effrenis patrimonia tota vorabit
 uxuries, dubiaq; terent sesteritia cæna.

Virtu-

Virtuti comes utilitas & moribus ibit.
 Fenora religio, usuras moderabitur æqui
 Regula, nec pulchro se junget lucra decoro.
 Contrahet innocuus candor sine crimine vendet
 Simplicitas. non se b̃a rigor b̃adimonia poscet,
 Aut faciet mora parva reum. nec credula multum
 Accerset sibi damna fides. non omnia prudens
 Emptor emet, veteres statuas, laquearia, cippos.
 Et quicquid Damasp̃pus amat. si militet ather
 Mittaq; Eolii promittant æquora fratres,
 Fortunam cautus metuet; nec vota sobebit
 Inconsul̃a furens animus. cum turbidus Auster
 Incubat Oceano, & Neptunia concutit arba.
 Audaces frenabit opes, tutumq; putabit
 Equoreos timuisse Deos, suspensaq; ventis
 Commoda, & infidi toties ludibria ponti.
 Mox ubi barbaricas opulenta Perside gazas,
 Aut gabis̃a bebent optatas carbas̃a messes,
 Aut Gubico transmissa solo, vel dibitis Afr̃i
 Munera, vel gelidi serbentia bellera Moschi:
 Decidet lucro pietas, & triste lebabit
 Paupertatis onus, Superisq; s̃asentibus aucta
 Disidet in miseros geminata pr̃emia sortis.
 Sic per me sancto surbs̃ augustissima mores
 Induct, & poterit sociis virtute placere.
 Ipsa suis animosa malis fiducia fortem
 Eriget, & segnes proscribet probida longē
 Cura metus, fr̃angetq; nobis temeraria motus
 Pectora. non cives vexabit cæca proterbos
 Ambitio, & fallax mendaci gloria fūco.
 Ille satis precii, & fautorum semper habebit,
 Qui rectē faciet. commercia spernet honorum,
 Atq; emptas Afr̃a a togas. injuriā nulli,
 Sed cunctis eris aq̃ba Themis, lege s̃q; sequetur,
 Quas scripsit natura sibi, fixitq; medullis.
 Communis recti ratio. nec iniqua potentia

fundet jus omne manu, vel lenta nefando
 cedet veniam sceleri. cum pulpita passim,
 aticæq; meis resonabunt vocibus umbra,
 niet afflictas constans. Patientia mentes,
 erferre volet, quicquid nos ferre necesse est:
 rmare animum duris, nil pendere bulgi
 cia, aut fluxæ damna & compendia vita.
 ilitas solum claris censebitur ausis,
 quantum meritis, tantum docedet honori.
 lus erit generis splendor, vel gloria gentis,
 coram populo malè visitur. improba Siren,
 æq; virum Cypris pulcros effeminat annos,
 nibus his aberit. spernet moderata voluptas,
 icquid dulce nocet. permixtaq; turba malorum
 mperiem letis rebus dabit. otia pernox
 ulitas redimet. neq; Centaurea movebit
 la puer Semeles, rabidisq; furoribus actæ
 enades, aut nullo grassantes vindice Bacchæ.
 edictæ dabit ira modum, lenisq; potestas
 peraget, quod se bea nequit. Clementia cælo
 uabit Proceres; & talis rector haberi,
 salem optet cibus, cupiet. conspectior orbī
 a ducis populis se fortius ingerit ipsis,
 emploq; docet. veluti cum Phosphorus astris
 eradiat, totum sequitur tranquillius agmen.
 dere. æq; faces gyro volbuntur eodem.
 t velut agrestes inter speciosa sorores
 ercet Dictynna choros, & præbia monstrat,
 os ducet regina gradus. illa ordine longo
 domine solos flectunt vestigia gressus,
 peccare cæsent, & non audire vocantem.
 Nec minus hic res Ausonias, populiq; potentis,
 non ignabo scriptos sub consule fastos,
 rrarumq; Deos, & formidata triumphis
 omina, Romanosq; duces edisseret alter.
 uantus ab Hebraeis seclorum fluxerit ordo

Tempo-

Temporibus, quantis distent ab origine mundi
 Heroum vitæ spatii & sceptræ potentum.
 Ut veteres Phœbe mutatis Eulibus annos
 Condiderit, magno donèc sub Casare fratri
 Cesserit instabilis, mellusq; cucurrerit ævum.
 Quin & Davidici narrari incendia templi,
 Subversasq; domos Superum, & veneranda Tonanti
 Atria, vastantem Assyrium, raptosq; penates
 Isacidorum, captosq; lares mirabitur Ta.
 Qualis Olympiacis Grajùm sub sidere currat
 Æra rotis: prima surgentia mœnia Romæ
 Audiet, & pulso celebres diademate fasces,
 Atq; iterum aeterno sub Dictatore laborans
 Imperium: seris Latium miserabile bellis,
 Hunnorumq; Ducis furias, & perdere quicquid
 Vandalus, & Gothica potuerunt lambere flamma
 Quâ fragili stent sceptræ loco: quam crebra ruinæ
 Regna trahant: regumq; ferox cervicibus insiet
 Heredum furor, aut discors virtute potestas.
 Quam sit nullâ fides sociis. quam præstet amari,
 Quam cives terrere metu: quam mobilis aule
 Gratia: quam fallax dubia cultura tiaræ.
 Ut desperatos ultrix fortuna tyrannos
 Pone premat, septosq; gravi formidine cogat
 Ancipites inter gladios, & toxica, fati
 Expectare diem, crudog; occumbere letho.
 Ecce renascentes meliori fenore Musas
 Excipit argenti locuples possessor, & illa
 Suetæ manus pelagi spoliis auroq; gravari,
 Versat Aristotelem, grandisq; volumina Libi
 Ponderat, & Tacito multum doctore superbit.
 Invenit hic, quas non geminis à Solibus Indus
 Donet opes; non dises Arabs, non accola Gangæ
 Sufficiant. hic illa patent arcana regentum,
 Doctaq; Casareas enarrat pagina fraudes,
 Et vasa consulta togæ, belliq; labores.

ret Ægyptum glebis redolentibus uber
 is, in immensam Tanais Maotidamercem
 dat, ab occasu fulbum Guiana metallum
 tribuat populis, nitidumq; Aurora ministrat
 tibus Arctois ebur, & candentem elephantum.
 q; bog, cum vendet meus Amstela, flumina largi
 nis, q; bod vendat, habet. quin, præside Phæbo,
 det iter magnis virtutibus; amula postquam
 ia laudatos accendet mentibus ignes,
 amæ studium & vitæ melioris amorem.
 tuq; adeo, quæ jam toti das jura profundo,
 s cognata polo, bellacis terror Iberi,
 Belgii florentis apex, tutela bonorum,
 mortale caput cæptis illustribus aude
 clere humo, & totam Batavis promittere Cirrhæ.
 ambis Dalmatico surgant tibi culmina saxo,
 Sarium niteat speciosa per atria marmor,
 pulchra tuos spectent laquearia soci
 ullos, centumq; ruant sub pontibus undæ;
 jus opus jam Dis amoves, majorq; sideri
 socias inter poteris regina sorores.
 pite me, spondent æternam secula famam,
 tua perpetuis scribentur nomina fastis.
 tibi Daphnea textam de fronde coronam
 careis miscent Phæbeia numina fertis,
 credant magis esse suam. jam doctior urbe
 ditur passim strepitus, Sophiæq; susurris.
 nidum delubra sonant. nunc ipsa curules
 ipomene, laudumq; faces attollit honesti
 bitio, celeriq; mobet vestigia gressu.
 Talia fatidico postquam Tritonia Pallas
 xerat ore suas donabit tibi artes,
 cussitque Deam. suspensaq; splenduit agis
 te fores, jussusq; alibi pallescere Libor,
 daq; Barbaries. donec, mandante Senatu,
 instellia doctis strepuerunt vocibus arces.

LACHRYMÆ, IN OBITVM

Ampliss^{is} doctissimique viri
IACOBI vander STRATEN
Hamburgi ad Albim, post Sponsalia, placidâ
morte extincti.

Tristes conjugii tabula, præsaga mortis
Federa, languentes vicino funere tedæ
Ite præcul. tuq^{ue} ô lux intempesta Camanis
Æternum damnare meis, nec lurida fastos
Irradia, nostrig^{ue} fluas mensura laboris.
Te cum fata volent in bis à lege reverti,
Inbolbant totam tenebræ, & caligine mergant,
Ceu priscum factura Chaos. pervertere rerum
Cur timeat natura vices? quæ gaudia turbat,
Et mundi domino jam nunc illudit Amori.
Di bellit Libitina duos, junct^{os}q^{ue} potenter
Disgregat, & socias scindunt disortia mentes.
Succedunt thalamis tumuli; speratq^{ue} lecti
Otia castigant lachrymæ. stat præfica lugens,
Quo steterat Citherea gradu. quæ candida nupte
Atria promissâ iuveni fulsere marito,
Atratis circum videas squallentia tectis,
Totq^{ue} virgineo resonant penetralia planctu.

Sic Venus exanimem mœrens conspexit Adonin
Quemq^{ue} suis puerum amplecti speraverat ulnis,
Amplexa est inopina rogem; tetigitq^{ue} cadaver,
Pallidasq^{ue} genas, quas arrisisse Dione
Maluerat festis sibi. sic territa Thisbe
Incidit in iuvenem, gelidæ cui mortis imago
Mollibus Idalium membris excusserat ignem.
Sic rigidam juxta Thracem lacrymabilis Hero
Deterfit nivea Leandri lumina vitæ.
Saxonia ferale solum, tuq^{ue} infide nobis

i pater, qui bellantem nunc surgis in Istrum,
 tonicoq; tuos perfundis sanguine campos:
 id mansuetam animam tot bellatricibus ambris
 mices? Phœbiq; decus, deoq; Musis
 mina crudeles inter, scabisime, dextras
 erias bis ire tibi? si tota furenti
 Ara ruunt, placantq; tuas tot cadibus iras
 tores Regum Superi; cur queso furori
 betur mens ista tuo? quam mitior aura
 tulit & mediis Pallas nutrit Athenis,
 nq; optet superesse sibi. quid nobile raptas
 positum? grandisq; anima possessor iniquis
 libus, & cineres alieno in littore condit,
 tantum meditante nefas? quem nuper amabi,
 in meus in castos Pylades transiret amores,
 unc odiis, iris nunc exercebere nostris.
 poscit jam Belga reum. tibi, federe juncta,
 ratim irate dicunt conbitia Muse.
 ates arma parant, & tot nocuisse querela
 ccanti poterunt. non jam tua flumina posthac,
 oxiaq; in Bataſas decurrant ostia terras.
 orrida damnatos fluitus absorbeat Arctos,
 ut in Parrhasias alio defleſſe pruinas,
 mborumq; immite latus. quin funeris ultrix
 aiadum genitrix, & damni conscia fontes
 cccludat natura tuos. sis mercibus impar,
 tua nascentes hebetent bestigia Syrtes.
 Hec mihi dilecti distant solatia manes,
 nec cogis, Stratene, loqui. pars maxima nostri,
 Quid me, quid moriture fugis? sine funera jungam
 neribus. tumultuq; simul claudamur in uno,
 Quos junxit secreta fides. tunc forsan amanti
 igna darem propior. forsan vicinior umbra
 e posset propiore frui. sub pulvere forsan
 osses ipse tuum propius nobisse poetam.
 Tunc licet Oceano & vastis secludar arenis,
 Atque

Atq; interfusa Nereus obmurmuret unda,
 Alloquor absentem. peregrino fidere questus
 Audiat & nostris trepidet singultibus urna. (e
 Urna domus Musarum, & Apollinis urna sepul
 Urna domus virtutis eris. tu, squallida q̄b̄ ambis
 Exubias pietatis habes. mentisq; pudice
 Hospita & infausi carcer diceris Amoris.
 Urna domus Charitum, toti, prob, flebile Cirrh.
 Nomen acerba tenes. cui primo à lumine vitæ
 Aonia pariter se sa. rābere sorores,
 Et dixit doctrina suum. permixta pudori
 Mascula primæbis Prudentia luxit in annis,
 Et niseos pinxit probitas innoxia mores.
 Quicquid Socratico manabit pectore, quicquid
 Docta tenebrosa docuit sub nube vetustas,
 Excussum quodcunq; tuo schola prisca recessu,
 Casarea voces, heterum decreta Q̄vritum,
 Verbaq; sacratas populis scribentia leges,
 Q̄vosq; suos latè pandit Sapientia sensus.
 Hoc latuere viro. norat sapuisse silendo,
 Nec, nisi lege, loq̄bi. fastus calcabat inanes,
 Magnas inter opes humilis. non prodiga Circe,
 Q̄æ iuvenum fædo dissolvit pectora luxu,
 Non levis Ambitio, aut furor inconsultus agend
 Hæc sedes fixere suas. sed proxima cælo
 Religio curas patrio donabat Olympo,
 Inebuitq; Deus menti. sub moribus insons
 Emicuit pietas, & blanda gratia vita.
 Non animo Libor diros innexuit hydros.
 Transit Avaritiam, secliq; afflata veneno
 Crimina. fucata poppysmata subdola lingue
 Oderat, & solum potuit sincera placere
 Simplicitas. socios inter venerabilis ibat,
 Cunctorum communis amor. nec spernere doct
 Nec sperni. facilis paribus, cultorq; priorum.
 Elogium, sed mite, fuit. sed ataq; multum

animi, & tetricas sermo qui duceret aures.
 Disce orbis, meliora mori. dispendia fati.
 timus Batabi, tantog, in funere cau'am
 et Musa suam. tumulo se Phœbus in isto
 lit, & ipsa suo Pallas Tritonia busto
 ulitur, plorantq, pios tot numina manes.
 gne Virum, tibi nunc l'ntas subristior undas
 tra trahit, querulag, ferit tua pradia lymphæ,
 dia qua pulcbris Heemsteddia bestitit agris,
 a domino fiduata suo. * quin undiq, sylbis
 guor inest, marcentq, agris Viridaria plantis,
 oribusque comæ pendent, & pendula terram,
 na vident, tecumq, solunt tellure recondi.
 genitrix veneranda, cui solamen amanti,
 tu delictum, ac generis spes una fuisti,
 miscet cineri lachrymas, ut sicca doloris
 umenta bibat tellus. ceu Daulias ales
 reicium deplorat Ityn. nec Grebia plantu
 finet; & thalamus præscindi gaudia castis
 queritur, Superisq, suos nunc exprobrat ignes.
 p'se ego, dum immitti longè semotus ab Albi,
 loquor: ingemuit socia cum matre Cupido,
 ctæque disruptâ sonuerunt tela pharetrâ.

S C H A G A,

Sive Epithalamium, in Nuptias

Nobilissimi Domini,

GVILIELMI van SCHAGEN,

Domini Burchornia, &c.

Et Nobilissimæ Virginis, ac Dominae

ANNÆ van MATHENES.

Os Batabum magni Iuvenes, bos splendida pa-
 trumProgenies, clavis que cum virtutibus adfers
 jorum genus. & stantes in curribus alte

Terra.

Terrarum dominos & abite nomina stirpis:
 Huc omnes conferte gradum. Vos alma Dione,
 Vos dominus compellat Amor, poscitq; tributum
 Lascebas quatiens Puer insuperabilis alas.
 Isle Puer, cui dextra faces, cui ventilat ignes
 Imperiosa manus, pharetraque & tela superbis
 Dependunt humerus & scabius tenditur arcus;
 Vos vocat ad leges thalami, Venerisq; vetusta
 Nobilitate tumens, vestro de sanguine semen
 Exigit & similes Heroum gente nepotes.
 Non hic bellorum vobis injungere motus,
 Aut Martis mandata cupit, non fulgidus ensis
 Porrigitur, mordensq; ferox spumantia frena
 Ad pugnam phaleratus equus. non casside torba
 Nunc opus, aut vultus, qualem Mæortius hosti
 Exhibet Auriacus, fortiq; ostentat Ibero.
 Mite supercilium, blandi poscuntur ocelli,
 Purpureæq; genæ, radiantq; in crinibus aurum,
 Et scintillantes precioso lumine gemma,
 Fulgentemq; trahens Virgo pulcherrima pallam.
 Flammea pro gladiis, pro scutis lenia Cypris
 Arma feret, molles pandent tentoria lecti,
 Et pro lethiferis ferbebunt oscula tellis.
 Murmura pro lituis, & pro clangore tubarum
 Verba susurrabit timida gratissima Sponsa
 Non ultra pudibundus amor. quæ cuncta Cupido
 Dum parat, his verbis mores orditur amantum,
 Et cupit egregias hæc non nescire puellas:

Mira mihi puero mens est, mirabile terris
 Ingenium Superiq; simul. sum fabula satum,
 Et cunctas in me rabies Parnassia vires
 Explicat, & nequeunt satis insanire poëta.
 Si natale solum quaris, si stemma genusq;
 Nascor matre Dea. sua quæ cunabula debet
 Fluctibus Oceanoq; patri. sic frigida Tethys
 Me genuit, spumæq; mihi primordia præbent

amnifero, gelidusq; exurgo fervidus undis.
 licet exili videant me Corpore Nymphae,
 ag, non ulla lanugine Vestiat atas;
 de tamen summum potui flexisse Tonantem,
 torfisse Deos & numina Vincere numen.
 ingor, olor, nibeis quia plus cervicibus haret,
 quis amat. fingor taurus, bestiorq; timentis
 ropæ, quia Virgineum meus acer in agmen
 culto ruit igne furor. nunc aureus imber
 premium Danaës guttis delabor amicis,
 flecti facilem precio propello pudorem.
 molo, me fallax aquila sub imagine raptat
 piter, ut segnes sapiens explodat amantes.
 nunc mihi mansuetæ monstrant exempla columbae,
 nunc Libycas credor rabie exaquare leænas.
 sum dura silex jam cera mollior uda.
 sequitur me capra, & jam sequor ipse capellæ.
 nibe frigidior, jam toto ardentior Aëna.
 tortor, pictorq; idem, sum textor & auceps,
 nator vagus & mediis nauclerus in undis.
 flentem Anacreon, cecinit me Smyrna jocantem,
 rantem facit ille, facit magis ille timentem.
 amo, & hanc odi; nec possum dicere, quare.
 de dolor marorque subit, rursusq; voluptas
 deplorat am titillant gaudia mentem.
 me crudeles violenta tragædia Voces
 lit, & incedit lebibus comædia foccis.
 nunc oculus captus, nunc ipso oculatio Argo
 picor infelix quidvis. sum dulcior Hyblæ
 neribus Sicutisq; fabis, & amarior ipso
 lle graves nostris subsidunt ignibus ira, (co
 flammam mea flamma necat. dumq; omnia bin-
 mani generi domitor fortissimus, eheu,
 cumbo mihimet, solumq; exstinguor amando.
 tera bel terra spatio, bel in aquore sedes,
 Superimposuere locis. mihi terra nec aquor

Terminat imperium, nec vastus sufficit æther.
 Omnis me natura capit. cum Sole vagamur.
 Quæ cadit surgitq; meis accensa fabillis
 Grata Cupidineis serpunt incendia flabris.
 Sum lusus, sum cura Deum. mihi mille nocetur,
 Consultiturq; modis. potior, cum vota dehiscunt;
 Votorum plenus, frustror. tabescere cernas
 Languidos artus; & me moderante salutis
 Et vite reddi pulchrè florentis honorem.
 Omnia sum. variis in me contraria causis
 Conveniunt, nulla est, quæ non sit congrua nobis
 Materies, totusq; patet pro carmine mundus.
 Me Satyri, me rura colunt. mihi triste sacerdos
 Exiit os. quin illa facit, quæ conjugis olim
 In gremio fecere Numæ. mihi splendida ferbit
 Nobilitas, grandæsq; animas ad nostra vocamus
 Signa, nec illustres patimur frigere penates.

Finierat pharetratus Amor. propiusq; volentem
 De te, Schaga, loqui, thalamosq; & federe juncto
 Enarrare domos, Venus interpellat Amorem,
 Atq; alias mandata jubet deferre per oras.

Nos; Guilielme, Dei Voces, abruptaq; Dissum
 Verba exultantes sequimur, primoq; cubili
 Accinimus; dum fervet Hymen, tedaq; relucet
 Et tua non solitum meditatur Sponsa laborem.
 Nobilium sanguis, patria vittricis alumne,
 Et magno soboles non inficianda parenti,
 Conjugio jam disce frui; proavumque vetustos
 In natis expande lares. insignia fulgent,
 Et tibi magnanimi radiant ante ora leones.
 Est aliquod meriti spatium, quod patria donat,
 Natalesque loci. toto sed vertice virtus
 Altior incedens, titulos illustrat avorum,
 Quos dedit illa prior. populo bis nobilis audis,
 Qui generi pariterque tibi præfulgida debes
 Nomina, & keroum laudes virtute mereris.

uam Babarum te fama behit, sceptrisq; Batabum
 ara domus. quantis, Iuvenis, deducere altè
 incipis. quot semideos ex ordine censes,
 numeras per secla tibi. si proxima spectes
 tempora, consiliis celebres & fortibus armis
 toties pressa pro Libertate loquentes,
 gentes veneraris aëos. spectabilis ipse
 ter tot Proceres & nostri lumina regni,
 credit genitor. grābitas quem mascula mixto
 commendat candore suis, & nescia fraudis
 integritas; patriæ, vacans prudentia rebus,
 pulchras latè gradiens Doctrina per artes,
 te dissimilem tantis majoribus orbi
 lidit in signis genitrix, quæ moribus æbum
 obocat, & raris sexum virtutibus anteit,
 priscum pietate genus, quæ cuncta tuorum
 umversus exempla, tuæ primordia stirpis
 n ficta probitate refers, generosaq; mentis
 mina Belgarum crescens impendit honori.
 Et Tu, quæ Paphis nunc undiq; cingeris, Anna,
 ginibus, Bacui tandem fastidia lecti
 misso solare viro. Mathenesia, celsos
 multiplica secunda patres, patruosq; redona,
 tatiæ. conscende thorum, nec tempora differ
 immoda. sic quondam magni palatia Pelei
 trahit nuptura Thetis. sic Scyria virgo
 llacem innocuis furiis accendit Achillem,
 nec timuit casta Hectoreis amplexibus abdi
 adromache fugitq; virum Sempronia mater.
 eret in æthere Titan jam Virgine. fortè,
 doceat facienda viros. plus astat Ethon,
 tibi vitales gliscant sub pectore flamma.
 nubente nobis circum tua limina motu
 uel libet arbor amat, sociant sua brachia quercus,
 ontes nectunt lambentia rostra palumbes,
 rrit anas, causasq; sui jam nescit amoris,

*Fervidaq; excelsis plus uritur ardea ramis,
 Et tecum veteres natura resuscitat ignes.
 At Frisios inter tollens sublime minores
 Schaga caput, Comitis quondam venerabile donum,
 His thalamis audet dominos sperare futuros,
 Ut possit secura regi. Burchornia gaudet,
 Autaq; femineis multum mitescit habenis,
 Ut Domina placuisse queat: qua proxima pulsant
 Littora Naiades, & Catthoserberat undis
 Oceani rector, concha Tritonide bobis
 Carmina festa fremunt. totisunt gaudia Rheno,
 Quosq; trahit secum nibeos per flumina cygnos,
 Argutum melos ingeminant. En; rustica Phyllis
 Cum Corydone suo vestris ab amoribus ardent
 Acrius, atq; lebes iterant ad plectra choreas,
 Et vario festas contextunt flore coronas.
 Creditur in plaustris resonare poemata Thyrsis,
 Et personatus populo spectante jocari
 Actor, & in scena lepidum ostentare Menalcam.
 Sive truce ludat Thisben, sive equore mersum,
 Monstret Abydenum, ac delapsam rupibus Hero,
 Aut captam tentet rhythmis includere Trojam.
 Ipsa, renaescentis nutrix celeberrima Phœbi,
 Leida fabet, faustisq; jubat genialia festa
 Auguriis, quin ille, suis qui classibus atrox
 Rursus in Occasum properat, meus Amstelæ, longè
 Annuit, & nostri transmittit signa favoris.*

*Insignes anima, quas lato federe junxis
 Illibat a fides, centum placate furorem
 Basolis, nec desesse superaddite centum,
 Post centum date mille, & post hac millia rursum
 Altera mille, malus numeret ne basia libor,
 Aut tot basiolum confundite basia in unum,
 Millia sic fient unum, sic unica mille.*

AMOR SAPIENS,

Sive in Nuptias Amplissimi Viri

D. CORNELII GRAEF;

Et Eximiae Virginis

GEERTRUDIS OVERLANDERS.

*Mstela, qui mediis locuples mercaris in undis,
 Et populus partiris opes; ac munera Divum
 congesta plagis unam transfundis in urbem;
 Mstela, qui pelagi spoliis, terraq; superbis
 ubiis, sacuq; arcesis ab aëre lucrum;
 rerum fecunda suos Natura labores
 ndit & humanas acuens solertia dextras;
 Mstela bellator, cujus flagrasse fabillis
 dimus attonitam Chilen, Potosiq; recessus
 totam tremuisse Peru, cui sceptrum Molucca,
 c Regi servata suo submitte Olinda:
 Indue jam molles animos, & mitior audi,
 tibus quæ dicat Amor. spes lata metalli
 cedat paulum Veneri, ratibusq; quietem
 lligeris largire precor. dic, stare carinas,
 c piperi nunc esse locum. Iam vendere tempus
 sia, jam tede precio majore relucet,
 t balamus venale forum est. oculosq; genasq;
 rbaq; amatori quondam recitata Catoni,
 lcesq; illecebras & casti signa pudoris,
 iculaq; & pharetras, & blandi nomina vultus
 strabet innocuus socia cum matre Cupido.
 En meus egregios tandem meditatur amores
 abius, & tacitas generoso in pectore flammæ
 ntilat, & prima sperat se nocte maritum.
 rte moram gravitate Venus lentosq; Hymenæos
 rriget acer amor. forsan neglecta rependet
 udia sis animi major, teneraq; puella
 ta magis tuto Sponsus solabitur æstro:
 t risus primiq; inter poppysmata lecti*

Amplexusq; suos sapiet; thalamisq; decorum
 Inferet & leges nobis præscribet amandi.
 Sic ubi se Danaum castris subduxerat acer
 Pelides, Martiq; truces suspenderat orbes
 Fatalis clypei, Phrygias audacior arces
 Impulit & solo quasi bit in Hectore laudem,
 Myrmidonum ductans iussis sapientibus agmen.

Ludimus humanum genus; & dum sidera solbit
 Iupiter, & variis radiat sub vultibus æther,
 In varios una lusus bita q; labores
 Cum Superis rapimur. Versat se maxima mundi
 Machina, & ingentem miscet Sapientia rebus
 Stultitiam, frangitq; aliquo sua seria ludo.
 Desipit, Eoa quisquis de gente lapillos
 Colligit & tumidum mox sorbet naufragus aquor,
 Securus tutusq; domi. mala pondera, gemma
 Submergunt dominum citius. tu desipis audax
 Miles, & hunc bita paucis disendis honorem,
 Affibus, & stolidis impendis regibus arma.
 Quin rigidos inter panes bis cottag; demens
 Crusta cadis mordescq; ignotam nudus arenam.
 Desipit Heroum soboles titulumq; superba
 Nobilitatis emit, quam virtus nescia fuci
 Deibat meruisse sibi. qui celsa frequentas
 Atria, adulator, magnis discrimina quaris
 Porticibus totaq; miser rideris ab aula.
 Tu quoq;, qui calide scrutaris cominus Ænæ
 Fabula, terribilesq; focos abstrusaq; rerum
 Principia & mun i causas deducis ab alto,
 Desipis, & stulta dictas incerta cathedra,
 Ignarusq; tui geminos edisseris axes.
 Est qui ventose venatur murmura plebis,
 Et ejuna lebi pascit præcordia fumo
 Narrator, vanisq; forum sermonibus implet,
 Et Finnos Gotthosq; crepat. cui causa laborat,
 Facundas redimit voces, pauperq; patronum.

Adspici

aspexit & vacuis loculis sua rura rebus sit.
 cui infido pendet spes omnis ab hamo,
 m sedet æternumq; sedet, quam desipit excors,
 am patiens capta solatur prandia perca,
 tuculig; jecur, non tanta bile, trucidat.
 tu qui cursu præceps Venator anhelat
 r campos graderis, pavida vestigia damæ
 ne legis, currisq; fugis, refugisq; misellus
 o lepus aut te cerba vocat. cum Principe bilis
 ria decurrit, sequiturq; insana priorem
 aestas angusta feram. nugamur ubiq;
 stulidi sine lege sumus. Lunæq; Menippus
 is quilias nostras recitat. clamemus, amici:
 facimus, mens stulta, Deam terrisq; locamus.
 Has inter curas & basti ludicra mundi
 us Amor Cyprisq; sapit, tollitq; serenum,
 altitia ringente, caput. non desipit ille,
 quis in optate gremium descendit amicis,
 Sponse placuisse studet. Sapiencia Grabi,
 lide me solum castus elucet in ulnis,
 q; unum præter cuncti insanimus Amorem.
 c sine delirant alii, vel languida luctu
 mbra trahant, tædet cæli convexa tæteri,
 etus hebet, nulla recreantur virgine bullus,
 nsa filet, frigent omnes sine conjugis nerbis
 ficimus miseri, nescit sua gaudia lectus,
 abosq; lares vacuosq; perire penates
 yus adspicimus, mortique simillima vita est.
 a Deum socio gaudet Sapiencia lecto,
 senior Saturnus amat. cum compare ludit
 ulciber, & doctam genuit qui Pallada grandis
 piter, in multum querula Iunone lepores
 Genit & Paphis castigat fulmina curis.
 rea formosum complectitur Amphitrite,
 lya Neptunum Tethys. cælestibus ut jam
 rgeat exemplis thalamus. non illa Pelasgos

Dedecuit fors lata senes, magniq; Platonis
 Atria, quo quondam Graji stupuere magistro.
 Qui male compositus mores dictabit Athenis,
 Xantippen propius tetigit, legeq; seueras
 Dogmataq; umbrosos inter discussa recessus
 Diluit amplexu. nec qui besana Quiritum
 Crimina perstrinxit censor, fastidiit udum
 Bassiolum facileq; sibi producere noctes.
 Quam sapit, imperio totum qui subdidit orbem,
 Rector Amor. cui regales diademata prona
 Subdunt fronte apices, qui sibi dura leonis
 Corda domat, mollitq; suis adamantina verbis
 Pectora & Eurydicen Stygiis rebocabit ab undis.
 Iam loquitur facundus amor, vocesq; disertas
 Virginibus recitat. per mille pericula solers
 Impavidum molitur iter, sortiq; dolores
 Mente premit. jam sacra pius delubra frequentat,
 Et totum sonat ore Deum. jam munera larga
 Distribuit lucrosa manu. blandissima fatur
 Comis amor, festibus amor quin tempora captat
 Commoda & in varias una pro virgine formas
 Se torquet versutus amor. nunc tristior illi
 Frons contracta riget, nunc exporrecta jocatur.
 Flet, ridet; figi. ansq; omni sua lumina parte
 Circumfert. sperat, metuit. non odit, & odit
 Cum ratione tamen. sic cuncti Cypride in una
 Virtutum coiere chori, & bestitus honesto
 Fulget amor. dudum sapiens ab amoribus arsit
 Phœbus; & in sola sapiunt Cithereide Vates,
 Vates, cura Deum. spernit Sapiencia fraudes,
 Spernit amor. tacite per amica silentia noctis,
 Vrgit opus nulloque sagax se teste tuetur.
 Heu quantum nescis Sapiens. quam plurima tecum
 Ignorat quoq; cæcus amor. quam gaudet amari
 Vir sapiens & lenis amor; metuuntq; timeri
 Nec cuius placuisse student. quam snabiter idem

Dormit

nit amor, sapiensq. truci nec curat Iberi
 nec Artioo pessundata mania Moscho.
 ora componit sapiens Ventura priori.
 itat illud amans; nec scit se posse, quod olim.
 era fert Sapiens modice; nec frangitur artibus.
 enerosus Amor post prima damna repulse
 ulat, & credit nondum sapuisse puellam.
 per amat Sapiens medio tutissimus ire;
 medio defleat amor. moderata probatur
 bobus prudensq. quies. Sapientia terris
 fidet, & fasces domino partitur Amori.
 ec, tibi dum fluidum Geertrudis donat ocellum,
 se loquor, thalamisq. tuis felicia noster
 na scribit amor, dum fedus amabile lecti.
 ritia junxere domus, flammæq. jugales
 etant gemina dignos à stirpe nepotes.
 dice, quam niteat non fitta modestia Sponsa,
 pureis intexta genis. quam Gratia triplex
 et honoratam formoso in corpore mentem.
 cit ebur morum candor. qua Virginis, ipsa
 na pudicitia est. alia nec fronte Dione,
 Pallas pingi cupiat. Tuq. optime Grabi,
 audes assurge tuas & grande decoris
 ibus ingenium irradia, partesq. per omnes
 cumfer studiosum animum. sciat Amstelæ Patri,
 pariter debere tibi. si mollia jam jam
 aq. conjugibus loqueris; mox grata loqueris
 ibus, & felix maturas Cûria voces
 diet atq. tuis florens Respublica curis.
 site felices & tanta sorte beati
 scite in invidiam fati. differte senectam
 gius & seros perdurent oscula in annos.
 fabeat Venus, & bestris virtutibus autius
 obis discat duplum sapuisse Cupido.

I N L I B R O S

POEMATVM MORALIVM,

Nobilissimū Viri

D. JACOBI CATSII, Eq.

& Reip. Dordracenæ Syndici.

*S*umme Virūm, cuius tetricos facundia Belgas
 Mulcet, & attonitos locuples doctrina penatē
 Detinet & pulchro populos informat honesto:
 Insere Virtutem titulis, totq; inter honores
 Fulgeat unatuis Probitas asserta Camænis,
 Et Regum ingenuo despectet munera vultu.
 Nos tibi debemus patres. tibi fausta precatur
 Femina, & in docili recitat tua dogmata lecto
 Officiosa parens, & leges discit amandi
 Impatiens rectoris amor. tibi filia mores
 Debet, & cuius nequit arridere marito
 Imperiis attenta tuis. Tu Protea nobis
 Reddis & in varias versans Emblemata formas,
 Nunc alias voces, alias in carmine partes
 Induis, & nostræ raperis per devia vite,
 Peccandiq; modos. Te præceptore superbit
 Scena pudicitie, & maturæ zona puella,
 Flammeaq; & cupido rutilantes limine tede.
 Creditur immitem mellis vocibus Hamum
 Thræcius flexisse pater, rigidamq; suavi
 Barbariem domuisse lyra. tunc horrida cultus
 Imbibit & potuit facili mutescere cantu
 Improbitas, Thracesq; suos emolliu Orpheus.
 Nos Rhodope Thraiesq; sumus. quoru effera, Catz,
 Corda domas, quibus admissus præcordia circum
 Ludis & effrenis animi compefescis habenas
 Iussibus & calida moderaris fota iuventæ.
 Tu, velut Amphion Thebanæ conditor arcis,
 Saxa mores modulis placida testudinis, & nos
 Eloquiū torrente rapis. Tu monstra malorum
 longi-

iger Alcides subigis ; certusq; Deorum
 erpres Stygius animas arcessis ab undis
 atus propiore Deo. te vindice recti
 a Batabos peccare pudet, Cyprisq; fatetur
 apere, Et lebibus solitans Puer improbus alis
 rugat geniale caput, quassatq; pharetram
 nius. ac quicquid quondam Cornelia mater
 cchorum potuitq; loqui Sempronia grandis,
 t qua magnanimo respondit verba Catoni
 cia, vel Læli genitrix, edisserit orbi.
 Quàm stupui, cum bella sibi secreta pararet
 ides, totumq; suis circumdaret armis
 ligio cataphracta virum. se diffidet ipso,
 loquiturq; sibi. tollunt hinc signa voluptas,
 c ratio. recitantq; uni diversa cupido
 metus. innocua suadet contraria menti
 xuries, prædulce malum. duo numina distant
 rtibus, Et geminis pugnant sensusq; Deusq;
 peritis duplicisq; Boni ostentatur imago.
 quia sancta probat, nociturq; gaudia damnat,
 git ista pius; nec solum pallia litem,
 pietas dirimit. quid turpe, quid utile, quid non,
 pedit, Et valido mille argumenta pudori
 ficit. interea tanti Dux femina sacri
 eta jacet tacitusq; odiis alimenta ministrat,
 dolet elapsam virtutem amplexibus esse.
 tes magne, furens mulier si temnere Dicos
 atamq; fidem thalamo Memphitica conjunx
 sa fuit, proprioq; illudit mæcha marito:
 t iubenis crimeng; fugit, dominamq; scelusq;
 quit, Et monitis aulas prudentibus implet.
 Pythagora Boces Samiiq; edita magistri,
 promulgatas taciturno iudice leges
 diit indocti pubes studiosa Tarenti,
 ormesq; schola Calabrum, Samnisq; Crotona
 rea q; Italica sonnerunt carmina portis.

Nec minus incultas sapiens instruxit Athenas
 Exemplo dictusq; senex, & nectar Hymetti
 Miscuit officio tibus. cum tecta domosq;
 Privatosq; lares Sapiaientia sera subiret,
 Æthereis subducta plagis. Veneranda Theognis
 Trinacris praecepta dedit, Siculumq; recoxit
 Formabitq; rudem. placuit generosa monentis
 Suada Syri Mimiq; lepor. Nos omnia per te
 Discimus & post tot credit se secula renasci
 Simplicitas, tangensq; animos reverentia Disum,
 Et Vita melioris honos moresq; seberi.
 Dic age, Toxandrum soboles, quo numine soli
 Concessum tibi tanta loqui? qua Pallade pectus
 Grande tumet? nescitq; furor cessare canendi
 Qua terris prodesse queant? non sidera demens
 Metiris Phœbiq; jubar, nec inutilis hares
 Arcturumq; Hyadasq; inter Lunaq; labores,
 Errantesq; Deos. non Vanis linea chartis
 Pingitur, aut sectis circumballata figuris.
 Picta placet potius Virtus & sculpta decori
 Effigies. quin ipsa patens ad dogmata laxos
 Expandit natura sinus. nos simia, taurus,
 Nos arbor piscisq; docent. nos Vitis amare,
 Atq; aliquid fugisse cupit. nunc garrula nobis
 Serbit avis. nunc rana suis facunda sub undis
 Vitæ monstrat iter. nunc nobis Bacca magistra est
 Dux canis. hortantur lapides, objurgat amantem
 Concha tuum. fœdo que pendet aranea tecto,
 Et lenes alibi præbent documenta columba.
 Imperitat Venti Phariæ regnator arena,
 Mus gremio, cupidos Libycus leo velat ocellos,
 Chaoniaq; tibi distant oracula quercus.
 Dum ludit puer, incauti Vesania mundi
 Detegitur, quantisq; rotet se passibus orbis
 Tot scelerum fraudumq; pater, te Vate, patefcit.
 Sic oculis coram fulgens spectatur honestum,

manibus palpatur idem. Sic personat aures
 regium recti murmur. distincta tabellis
 gula videndi legitur, normaſq; decori
 dulcitas numerat. ſemperq; industria ſenſus
 Genit & quobis ſtruitur ſententia caſu.
 Neſe foret Batabum populis incultior Auſon,
 manas ſociat verborum opulencia voces,
 q; tuo recreant animos modulamine Celta,
 ſique Ararim Ligerimq; bibunt, Rhodanumq; Be
 loquendo
 participant, longinq; trahunt idiomata braccis.
 e tuum patria miratur currere lingua
 uſcus epos; captusq; tua dulcedine Muſae
 rudelis manſueſcit Iber, natiſq; verba
 iligit & tumide gnomas imperiit amica.
 diſpiciſt & titulos Tameſis beloxq; Tueda,
 triplici donat ſuccincta poemata ſceptro,
 egali jam tacta manu. Tuus illa, Britanne,
 ribit eques, Phæbiq; magis quæ ſplendet amiſtu
 obilitas, noſtrig; decus ſublime Senatys.
 x alio ruruſum ſurgit labor. altera laudi
 ateries campusq; patet. ſua fata recenſet
 riſcus Hymen, thalamiq; iubat memorare labores
 nemoſynen, ſaccoq; grauem miſcere cothurnum.
 qualis in aduerſam frendens Tryphoſa Iocaſtam
 etonet, & rapto quarat crudele pudori
 applicium, mox Belga leget. quam ſplendida poſcat
 irgo Cratem, poſſitq; etiam Belgibbus amari
 t laceri ſapientis honos & ſibula ſimplex
 it ſeries neglecta toga, caperataq; triſti
 orma ſupercilio & Cynica ſors horrida barba.
 Nec te, prime pater, tacitum aut primaſſa ſilebit
 edera & inſolitis claram natalibus Eſſam;
 on ſacroſancti connubia myſtica Sponſi,
 Et hereaſq; faces, atq; ipſi nubile cælo
 briſtiadum præluſtre genus. narrantur amores

Abramidum, clarig, thoris regalibus ignes,
 Et spreta fortuna Lea, ted, q, sororis,
 Et mox virginibus vacua Siloensibus urbes.
 Tempora cuncta patent sati. distinguitur abo
 Res ac cura suo Et nobis imitabile passim,
 Invenit, Et grandes majorum ponderat ausus.
 Nobile Durdrechtum, si quid tibi conflua laudis
 Flumina ferre putas; celsi si mascula portis
 Praesidet Et fascies ostentat virgo vetustos;
 Si Merbae jactas Dominas: si prima sorores
 Inter verba facis: si belligantibus angis
 Et Rhenum Mosamq, Deos: si fluctibus usq,
 Emergis melior: plus, hoc monitore, superbi,
 Huic assurge viro, qui jam tibi consulit uni.
 Iam Batavis, patria q, suis suffragia fulcit
 Consiliis fortesq, animos opponit Ibero.
 Formas lege domos, Et sacros exigit hostes
 Insidiam fastumq, Et foedi gaudia luxus,
 Otia lasciviamq, gulam, Et male sana Lyai
 Orgia; Et immensis rimantem faucibus aurum
 Pellit Avaritiam. sic condis, maxime Catli,
 Oppida, sic meliora facis; stabulumq, repurgas
 Sordibus, Antaeosq, necas, Hydra q, bovesq,
 Quin ipsum Phlegethonta domas, Cacusq, rapacens,
 Et crudi Diomedis equos. Stymphalidas arte
 Dej cis Et rabidos prosterne carmine Nessos.

Virtutum venerande pater, sanctissime legum
 Arbiter, haec audi facilis: qui corrigis orbem,
 Orbis vota cape; Et monitorum praemia credas
 Optima; nos parere tibi: concedere jussis
 Crimina; tot passim scelerum pallescere vultus;
 Peccari minus: insanas respice matres,
 Audacesq, nurus: melius sentire puellas.
 Persuadere patres: percussaq, fulmine lingua
 Secta Bersecundas Belgis promittere nuptas.

IN NVPTIAS
SECVNDAS

Amplissimi Vini,

FREDERICI ALEWINI;

Et Præstantissimæ, laudatissimæque

DOMINÆ EVÆ BICKERÆ.

Vt noceat bis adire Paphū, bis templa Diones?
 Bis molles adamasse Deos? si femina res est
 optima, cur pudor est iterum arrisisse marito,
 nec simplex voluisse bonum? repetita probantur,
 quæ bona sunt, vacuiq; gravis possessio lecti est.
 quem priusbat consorte Deus, cui dulce cubili
 pondus abest, laterisq; comes dulcissima cessit,
 perat amans aliam, veterisq; incendia flammæ
 tentit, Et affæto noba pabula quarit amori.
 ante oculos stant prima thori, stant basia, risus,
 quibus ante, viri rursum complexibus arde
 bdimur, Et memorem recreat Venus altera mentē.
 Hoc Grajæ fecere nurus, patresq; togati
 thalamos venere iterum. post funera, prolis
 res alias Erycina facit, gaudetq; renasci
 post cineres redibibus Amor; biduoq; potentes
 occendit sub corde faces. plus urget egestas
 felices olim, Et saturis afflictibus instat
 tra fames, cæliq; fabor bis plaudit amanti.
 indicat occasum lampas Phœbaa, noboq;
 amine demersæ reparat dispendia flammæ,
 Sponsus vult esse recens, populusq; sideri
 etior Et sponsam radiis circumdare terram.
 Hæc socio jam Sole facis, Frederice, tuisq;
 ex angustia præit facibus. post busta prioris
 conjugis, optatos thalamis dulcissima gressus
 fert Eva tuis. Et se Bickera secundis
 vobis officiis, Et consors gaudet haberi

Altera,

Altera, & extinctas tedas succendere tedas.
 Optima, (si qua fides vati) tibi Virginis astrum
 Tempora promittit tanta prosperissima nuptæ,
 Præq; tuis lætas foribus de fronde coronas
 Nectit & egregiæ spondet tibi nomina matris.
 Amstela, dum magnis merces acceptat Eoas
 Portubus, & Iaponum gazas & disitis Indi
 Persarumq; ostentat opes, & quicquid Hydaspes,
 Quicquid Erythrææ mittunt trans æquora terra,
 Hæc sua jam vestris permiscet gaudia votis,
 Et Sponsis fabet Ya nobis. dum munera Cyprus
 Donat, in his ipsis veteres abscondit amores
 Mercibus, & patrias acuit ferboribus herbas.
 Ipsa procellosos desueta Bamaestria fuctus,
 Sacrat agros domino, & quæ jam pulcherrima con-
 Prædia, ventura servat complexibus Eba. (dit

Duxerat haud uno pridem de fratre triumphum
 Diba Gnidi, dignisq; omnes sociaverat aqua-
 Fascibus, & magnæ soceros debinxerat Urbis;
 Cum fortis memor illa tuæ, Bickera, medullis
 Hæsit, & insolitos generosa penatibus ignes
 Intulit, & votis strinxit tibi vincla secundis.
 Quàm mem ni, cum prima fabens connubia vates,
 Ignotasq; faces canerem, cum nescia rerum
 Virginitas tenderum excusset vexata pudorem,
 Et voluit didicisse virum. tunc omnia dixi,
 Quæ Sponsam glomerata beant, formamq; genusq;
 Et nibeos mores & blanda vocis honorem,
 Quæq; puellares pingebat Gratia vultus.
 Nunc Tibi virtutes alias & grandis honesti
 Adscribam titulos, & quod civile decorum
 Dicitur, informatq; lares & tecta verendis
 Legibus, & recti famulis præcepta ministrat.
 Exemplo tua iussa doces. scis un ne parentis
 Officium, nondum ipsa parens. lenire maritum,
 Alloquio recreare gravem, compscere motus,

lacias rigidis Voces inspergere dictis,
 meris omne tui est. exacta modestia laudes
 imulat, diciq; betas, quod crederis esse.
 lucet Vita pietas. hanc ordine iusto
 è subit: probitas. loquitur facundia, quicquid
 rem dixisse decet. tacuisse tacenda,
 trona prudenti aïs. bis omnia ferre,
 e non odit amor. damnas inimica cubili
 ria, vel quicquid persuadet amantibus excora
 dicio. soloq; Virum candore mereris.
 get simplicitas in te, & sapientia longè
 litiam laudata fugat. tua protegis-uxor
 filis, partisq; frui sine crimine gaudes.
 ng. Verecundos malesana superbia mores
 uinet, in rebus vitium solenne secundis,
 bitrix erecta tui, minor esse laboras.
 dum læba tibi toties fortuna timetur,
 ua mente bonam persers tolerasq; nocentem.
 c minus ingenio lepidum quodcunq; placensq;
 omes, atq; hilari prodit sa fronte venustas,
 Sponsam te Suada probat. Sic splendida conjux
 stelias inter (cuncta subscribe matres)
 ima nurus graderis, meq; aufers iudice palmam.
 Tu talis, Frederice, Deo consortia debes
 jugis, & quos nunc felix ordiris amores,
 Superis exloque capis. dant Bellera Seres,
 us Arabes, fundant molles unguenta Sabai,
 bilis Eoo legitur de littore gemma.
 nus Sponsa Deum est. solis delabitur astris
 tutum locuples mulier. Tu pignus Olympi,
 positumq; ingens cupidis amplecteris ulnis,
 tunate Virum. Iam quæ veneranda iuventæ
 tibi præcepta tuæ, cum sæpe docentem
 dices, morumq; Tibi mandata loquentem,
 erce, fructumq; mei tua nupta laboris
 atiat, & præsta, me præceptore, maritum.

*Sis facilis comig. idem, sis æquus amanti,
 Et pars prima domus. non sult bona spernier uxor
 Non sult Diſa coli. consortem quisquis adorat,
 Serbiet. alternis placidè diſiſa poteſtas
 Tuta manet, felixq; domus tranquillior audit.
 Officii, quod Sponſa ſolet ſat florida, ſas eſt
 Te meminiffe tui. quamvis dilata petantur
 Oſcula; crede moras penſari poſſe lubenti
 Obſequio, caſtisq; thori conatibus æbi
 Damna reſarciri. nil diſtent baſia primis.
 Res eadem vobis agitur. ſic pignora nuper
 Speraviſti, ſperare licet nunc altera nuptis;
 Quid non audet amor, toties expertus amorem?
 Quid non tentat amor, toties deſolus amori?
 Quid non præſtat amor, toties accenſus amore?
 Interea, longis dum ſerſent gaudia menſis,
 Dig. Dea q; omnes votis communibus adſunt,
 Et donis Sponſos onerant. ſua tela Cupido
 Exacuit donatq; ſiro. ſim Cypris inurit
 Baſiſis, ſterilesq; jubet ſecedere noctes.
 Fecunda: q; ſinum Sponſæ. rex Iupiter aurò
 Perpluit & thalamos illuſtri dote coronat.
 Et quæ perpetuis juſenſcit amoribus Hebe
 Proſcribit longe ſenium, ſultusq; ſerenat
 Amborum, ſalidaq; refert primaſia juſentæ
 Tempora. præluet cunctis dux Lucifer aſtris,
 Immiſitq; thoro radios. dat pronuba Iuno
 Spem ſobolis. donat leporem phætrata Diana,
 Sol Gallum, paſſerq; nobis fit rector amoris.
 Dat fruges diſina Ceres, ſua ſina Lyæus,
 Mars curruſ, agrisq; Pales benedicit amantum.
 At ego, qui cupidis toties genialia lætis
 Verba loquor, medioſq; inter nondū uxor amantes,
 Decrepita vobis ſtrepitus vocesq; Camæna
 Sacro libens. ſibat Patria, Muſisq; ſuisq;
 Et ſigeat Bickera domus. ſub Conſule noſtro*

itur in melius. quo se rectore tuetur
 stela, quo floret dives sub præsede cibus;
 tatq; caput prono Respublica caelo;
 etiam Paphii gliscunt sub fascibus ignes.

Nobiliss. Viro

D. ADRIANO PAVW,

Eq. & rationum ærarii Hollandiæ

Senatoris.

Axime Vir, cujus toties fuit ore locutus
 Amstela, qui docti flexisti frena Senatus,
 iace iutela Scholæ, tot cura Sororum;
 ad externas abiit facundia gentes,
 patriæ pro jure stetit; nunc publica prudens
 cit sollicitis Batavorum æraria curis:
 Baccho jam plenus agor, Phœbumq; laceffit
 nus & abscedunt veteres de pectore cura,
 andem tibi læta loquar. quin ecce disertum,
 em mittis, facit ipse liquor; toteq; Lyæo,
 mergor sapidusq; undis, quas pampinus ubis
 audit, Aonia veniunt ad vota sorores,
 versus mibi sponte fluunt. Iam prisca faceffat
 ula, percusso Parnassi vertice largè
 liliis fluxisse lacus. Hæc ungula batum est,
 Perseus, feriensq; bona sacraria mentis
 asus. hoc quoties quateretur mascula thyrsos
 liope senis & Trojam scribentis Homeri,
 ius intonuit Bates, totusq; furore
 idam sæbumq; iris implebit Achillem.
 quoties biberet Calabrum de fonte potus,
 aluit Phœbi rabies & fulmina belli
 pradas, cladem Libyæ Fabiumq; morantem
 ius & vitti cecinit perjuræ Pœni.
 am Flacco placuere cadi testæq; Falernæ,
 am siccis, ait, esse Deos Musasq; Deasq;
 ficiles, quàm facundos facundior ipse
 ollit latices. quàm tunc lætissima Dido

Vina

Vina bibit, cum Trojanum, Carthaginis alta
Mœnibus, Æneam exciperet, Bitiaq; bibaci
Traderet increpitans, Bitias cum ferbidus haufit
Sp. mantem pateram, & pleno se merfit in auro

Certat disparibus, Pauſſi, Semeleius Eban.
Ingenit, nostrog; parat diſerſa palato
Vina potens Liber. Latio dai Cœcuba, Celtis
Pallidulum, Gracog; calens, rariq; ſaporis
Pannoniis, Cyprog; ſurens, ſed ſile miniſtrat
Pittonibus. mihi tu facilis lectiſſima mittis
Pocla, quibus Rex ipſe Deum miſcere poſſit,
Et luno placare Ioſem, fulmenq; marito
Extorſiſſe ſuo. non hæc mihi barbarus Iſter
Dona tulit Batiſq; ferox. in collibus illam,
Rhene, tuis genuit felix ſindemia meſſem.
Non hæc ſullo bibit, non hoc Beſpillo liquore,
Grammaticuſq; madet, tali ſe mitra Lyæo
Imbuit. hunc centum deſota Moguntia templis
Haurit, adorandos ſaſces regumq; Ducumq;
Irrigat & cuncto ſolſit palatia luctu.

Vt me perdis, amor ſatum, qui Celtica dudum
Vina bibi, jam (que facies gratiſſima rerum)
Cogor in anguſta Rheni conſidere ripa,
Deliacumq; haurire merum, quod Bacchera præ
Miſit & in noſtros ignara recondidit uſus. (ſtan

Non hæc ſolum oculis, non ſolis ſina labelis
Accipio generoſa meis, quin naribus illa
Attentis doctiſq; bibo. color illa ſaporq;
Et pergrata meis laudat fragrantia menſis.
Hæc qui ſina bibet mecum, debet amor
Iſta tuo. quotiesq; bibam, hæc ſunt munera Pauſſi
Eloquar, adſpergit tali me rore Senator,
Et cupit his noſtras lymphis ridere Camænas.
Optime, quid referam? primum tibi læta datori
Calliope tollit cyathum, laticeq; beatos
Nuncupat, Vnanimes adſpergent altera Patres

Pocul

*la & assertos dicent carthesia Belgas.
 tia in. Auriacos bis desumabit lacchi
 Tobiosq; bibet, Generandag nomina mensis.
 arta bibet grandes Regum, sine lite, salutes,
 Gallum Cimbrumq; Gales, Succumq; Britanna
 gere & ingentes paterà confundere causas.
 ma per lepidos rabies properabit amicos,
 me a tandem cadulus decurret amica.*

N N V P T I A S

Illustris Viri

JOHANNIS POLYANDRI

à KERCKHOVEN,

envlietæ Domini, & Saltuum Hollandiæ præfe-
 ti, tunc ad Serenissimum Magnæ Britanniæ
 Regem Legati, &c.

Et Illustrissimæ

CATHARINÆ WOTTONIÆ,

aronis à Wotton Filiæ majoris natu, Baronis
 Stanhopii Viduæ.

*Mstela quos primū jubenī monstrabit amores,
 Nunc iterat biduo Tamesis. sub Regibus uxor
 natur, POLYANDRE, tibi. vacuūq; cubile
 olet adorandæ flammæ genialibus ostrum.
 triplex diadema colit. te rector Iernes,
 i Scoto dat jussu pater, sceptrisq; coërcet
 adas & nostro divisos orbe Britannos,
 ani regnator, amat. non unius aule
 a patrocínio, magnis fortuna tiaris
 xa tua est; grandiq; capis sub judice Sponsam.
 Nos Te, trans vastum pelagus, fluctusq; patentes,
 otuni domos, Bitreiq; palatia Nerei,
 laces Batabi sequimur. dum suscitât ignes
 stris WOTTONA tuos; dum nubilus ardet
 ion, & nibeis arrident littora passim*

Rupi-

Rupibus, Et tanto thalami candore notantur;
 Vritur ipse tui Bates Et testis amoris,
 Et tecum Barlaus amat. sed dispare flamma,
 Exarsere faces. stimulos mihi subdit Apollo,
 Sed mollis Cithæra tibi. mihi gliscit ab imo
 Pectore Musarum rabies, eademq; poetam
 Tempestas annumq; facit. Tibi proliſer annum,
 Inchoat Et tediſ Aries fulgentibus ornat,
 Et toto de Vere beat. cum Sole vagaris
 Alius, atq; inter titulos succreſcis amator.
 Et Patria quem tollit honos, nunc ipſa Dione,
 Majorem cupit eſſe ſibi. Nos ſurgimus in te,
 Et capit incrementa calor meus. imus in altum,
 Phæbeoſq; apices bijugiq; cacumina montis
 Sublati preſamur humo: Pataramq; Claronq;
 Thymbræiq; patris doctas conſcendimus arces,
 Ut totus tibi, Sponſe, vacem; noſtriq; faſoris
 Candida ſublimem veneretur gratia lectum.
 Non aliter quàm cum magni loſis armiger ales
 Tollitur, Et celiſ Phæben propè verberat alis,
 Tollitur Ideus puer Et miratur honores
 Ipſe juos, tantiq; ſtupet faſtigia ſortis.
 Aonii reſonant colles Phæbiq; remugit
 Regia, Palladiſq; aperit cortina reſſus,
 Dum veſtros cortina ſilens abſcondit amores,
 Et par dulce lates. dum vos ſudatis in ulnis
 Baſia, primitiasq; thori pulcherrima mater
 Accipit: En, Bates alius conſpergimus undis
 Conjugii noſtra rura tui. Tibi fundit amœnos
 Muſarum de fonte jocos Permeſſus Et altè
 Mergit Acidaliam Phocæo in flumine ſpumam.
 Qui Latie gentis dominos Et fulmina belli
 Ciſiles Drufosq; tulit; jam pronuba Rhenus
 Scribit vota tibi. concordēs Leida Camœnas
 Nuncupat, Et Bataſum concuſſa Britannia cantu
 Ad modulòs Et plectræ ſuos irritat olores.

bus his nunc Ta tuus se jungit & audet
 sequi, falsa que licet dulcissima tingant
 una Nereides, promisso Vestra susurro
 a ferit, penetratq; levi palatia rimâ,
 spicit hoc etiam mensis disperdere carmen.
 Agne virum, qui stemma tuum proavosq; genusq;
 vultibus deducis abis: quem Ganda Betustis
 vultibus, & priscus per splendida nomina Flander
 vult patrie patribus: nunc altera netlis
 cula, & externos Erycina domestica vultus
 vult atq; alio quæris sub sidere Sponsam.
 vult mare totus amas. nec te vel frigida Tethys,
 gelidae remorantur aque. trahit ultima Thule,
 vultq; faces mediis accendit in undis
 vultem Triton; Panopæaq; navibus illis,
 vultis Beberis, viridem petulans circumjicit algam,
 tremula impellit properantia carbasia cauda.
 vult alius, veluti Siston qui tendit Abydo,
 vultat abis Leander abis. nec Thesea solum
 fluctus protrudit amor, cum missus Athenis
 ad Hippolyten, neq; Phædræ Gnosia tellus
 vultaret secura, etiam dant Thesea Belgæ,
 q; alias, verum causa meliore, Mycenas
 vultis sine fraude, Paris. velut alter Iason
 vultis golicis procul à terris occurris amator
 vultis sphyle. Quò fata trabunt, raptamur amantes,
 vultis est secreta thoro, que maxima regnis
 vultis aestas divina præstet, moderatur amores,
 vultis etor Deus in thalamo est. ignara futuri
 vultis genit in sylvis, in rupibus, invenit inter
 vultis equias tepidosq; rogos, trans æquora, nuptam
 vultis scia mens, soliq; Deo debere fatetur.
 vultis incipis instrueris jussis; sed jussa Tonantis
 vultis auto Lucina aperit. Legatus habetis,
 vultis is ipse tui. nec, dum communis amatur
 vultis usa Ducis, privata deest. dum regia netlis
 Federa,

*Federa, federibus magnis innecteris ipse,
 Et duplici nos sorte beas. fit germen amoris
 Auriaci, tuus, & merces optata laboris.
 Das patriæ, quam quisq; colet. quam solus amabit
 Das tibi. prælundunt teneris tua gaudia flammis,
 Et jam sponsus obans venienti occurrere Sponso
 Ad ripas & transstrapas. VVottonia tecum
 Ambulat & Belga gaudet comes ire marito,
 Teq; suis gestit conjux præferre Britannis.*

*Nescit amor populos. nullum generosa Dione
 Discrimen Cyprisq; facit. placet omnibus oris,
 Qua placet. & causas odii nec sufficit æther,
 Nec tellus insonsque locus. cum Thrace suefcit
 Itala, cum pulchra se misceat Hellade durus
 Dalmata. non sprebit Phrygiam Briseida Grajus
 Et Gothus in media pepigit connubia Roma.
 Batius in amplexus Rhodanus, Tagus ibit in aula
 Sequana clare, tuam. jungunt validissima terras
 Oscula, quas Mæbors dirimit. Tu Belga Britanna
 Kerchofi, securus ama. si limite distat,
 Si patria, tu stringe duos. jungantur in unum
 Corporibus, tota non jam tellure diremti.
 Non aliter Romanus amat, quàm Cantaber. una
 Vis Francum Cimbrumq; acuit. si secula distant
 Moribus, at nullum dissentit amoribus æbum.
 Adspice, quam cupidus Te nunc adspèctet ocellis,
 Clara domo fulgensq; suis natalibus uxor,
 Virtutum veneranda parens. quam colligit in
 Argumenta pudicitia, formamq; decori
 Ostentat Catharina tibi. te cernere coram
 Se præbet pietas, nec ficti cultus honesti,
 Et quæ sollicitus Prudentia lucet in annis;
 Gratiaq; & nullo splendescens forma paratu.
 Felix sorte tua. Tibi primi prospèra lætæ
 Gaudia continuant Superi. rursumq; beatis,
 At Veneris castæ gnaris, abscondere vulnè.*

am sapias, & vita solers proscrisbis inertis
 a & ignabas thalamis abertere noctes
 mplo meliore doces. Tibi latius ardet
 iferi jam stella, & bis subridet amanti.
 nuambis biduo, ferales discutit ignes,
 mittitque Deos faciles. Sic pramia recti
 lta capis, comisq; tuis lenisq; poëtis
 tra mobes satum, totoq; Helicone rigaris.
 isti nulli gravis. & qua vexit in Aula
 ndores Fortuna, eadem te fassa minorem est.
 prebisse Boni studium, nec surgere fastu.
 ns semper privata manet. licet annuat equus
 iacus, titulisq; nobis Celsissimus addat,
 nina sola tibi serbas; sed commoda cunctis
 tribus, tantisq; audis successibus idem.
 lle tibi saltus Batabum dispersaq; Tempe
 didit. in mediis magnus Venator arenis
 ederis Tribiaq; legis mandata Diane.
 e captura feris, qua tempestita salutis
 ppora, quis numero modus & venantibus arma.
 zuis, ubi Mosca maris vomit ostia, nuper
 didit imperiis agri Puttensis habenas,
 asces, Geer&lieta, tuos, & proxima Vormæ
 nia, nobilibus semper regnata Dynastis.
 Tibi faciles aditus & mollia fandi
 ppora concedit, curasq; impertit amicè,
 belli, jam pacis opus. Legatus ad hostem
 teris, atq; humeros patrio supponis Olympo.
 unc pro nati thalamo, pro Principe nostro
 ba facis, studiisq; tuis spondetur Iulo
 a regnantis Caroli. sic Anglia nobis
 geris, & geminis firmantur federa pactis.
 am, V Vottona, Beni. terra bellacis alumnam
 faciet, quem nupta tenes. spectaberis aulis
 etiam poteritq; tuo pro Rege sideri
 iacus, magni Dux oppugnator Iberi.

Quin, VVottona, Venis, poteris sic nupta placere
 Amelia, & facilis nostris adfuescere sensim
 Principibus, Gateſq; tuis ante ora tueri.
 En, dominos Heenblieta suos expectat, & arces
 Purgat lata tibi. qui Te veſtabit in alto
 Nabita, cum Vorne portus terrasq; ſe ſubibit,
 Oſtendet, qua rura reges. cum littora tanges,
 Stabis humo, cui jura dabis. radetque carina
 Imperio vicina tuo, turreſq; videbis,
 Quas ingreſſa coles. O quot te Faunus amator
 Et late Dryades venientem & noctibagus Pan
 Frondibus ornabunt. Nymphæq; ſub ilicis umbra
 Vel modo ſub patula deponent tegmine fagi,
 Vel celiſis dominam tollent in collibus. unde
 Deſertos poteris longè ſpectare Britannos,
 Tunc etiam Catharina tuos. ſua figit in agris
 Signa lepus, geſtitq; truci mox præda moloſſo,
 Te ſpectante, dari. Corydon cum Phyllide ſaltus
 Inchoat, & feſtis reſonant arbuiſta Camœnis,
 Quin laſciua ſolet Dryope arridere Menalce,
 Leucothœen Daphnis, Niſamq; adamare Maru
 Aglajam Cephalus, lepidam Syringa Palamon
 At Senior, cui Naſſobii Regina Lycei
 Septima ſceptra dedit; cujus veneranda Tona
 Canities delubra quatit; cui firma ſenectus
 Fulcit inoffenſam, pacato Numine, mentem;
 Proſpera præluſtri loquitur præſagia nata,
 Et totam te mente capit. niſi fallor, in albo
 Vertice cygneos immutas Sponſa capillos,
 Et noſa grandævis juſeneſcit vultibus Hebe.

PROPEMPTICON,

Ad Amplissimum Virum,
 IACOBVM vander BVRCH, I.V.D.
 Potentissimorum Federati Belgii Ordd. res,
 Augustæ Eburonum, hoc est, L E O D I I,
 agentem.

*Vngimur in terris socii, se jungimur. illis;
 Quemque suo fidum Pyladi fors unit Orestem,
 esca Pirithou, mox vastis dibidit undis,
 dirimit fortuna duos. disulsa vagantur
 pora, Et hic Merœn, alter transcendit Orontē,
 ter ad Artëos Et pigros navigat axes,
 ter amat medium Solem, vel torrida mundi
 gna, vel Occidui preciosa cubilia Phœbi,
 t Serum extremos populos. distinguit amicos
 bibus indibulfus amor. mare, littora, montes
 ansit, Et oppositis quamvis se separet astris,
 puncto coit Et centro nos jungit in uno.
 Tu mihi Eburonum, Vir conjunctissime, terris
 peris, Et Patriæ defers mandata potenti
 nota Latio genti, cum signa Quiritum
 rneret Ambiorix, Et justa fraude Sabinum
 ueret Cottamque Duces. disjungimur à Te
 ntibus, Et quamvis longè semotus, amantem
 equitur te nostra Fides. En, ambulat unà
 er Cyclopum pueros, follesq; fabrosq;
 rnacesq; tuus Bates. liquefacta caminis
 a videt procul, Et sonitus incudibus absens
 cipit Et tantis se fingit ab ignibus uri,
 tangit meliore Deo. qua flamma metallis
 ubat Et duris Martem thoracibus indit,
 aq; facies formant gladios, tormenta, secures,
 starumque truces apices; ad carmina, Musas,
 modulos Et plectra cient, minuuntq; tumultus,
 b.ia sub voce; suos. dum marmora celsis*

Verticibus frangunt dextra, dum saxa figurant
 Tornatæq; nobis spectantur imagine quercus,
 Ardua Pieridum scando fastigia, & omnis
 Sudat in Aonio elinguis facundia clipeo.
 Pro saxis plus molle loquar, pro forcipe & armis,
 Pro galeis, imbelles melos. conabimur ipsa
 Vel Brontis Steropisq; manu formare poetam.

Quam tua nunc aliis decurrunt tempora curis
 Nec, Burchi, mihi docte vacas. quam nobilis otii
 Et vitæ meminisse iubat. cum Leida loquenti
 Plauderet & magnis opponeret ora magistris,
 Teq; suis iuvenem Sapientia conderet ulnis.
 Tunc per Naturæ latebras, cœliq; marisq;
 Terrarumq; sinus latis successibus ibas.
 Tunc tibi multiplicis veri cognoscere causas
 Cura fuit, pulchra q; animum diffundere in artes
 Scrutariq; scholas Grajū. quam Stoa Lyceo
 Discrepet & tetricis faciles Zenonibus artes.
 Quantum Anaxagoras, quam sacrosancta Platon
 Sensa fluant, quæ sint Cynicæ sat mascula sectæ
 Dogmata, & ancipitis sinuosa volumina turba,
 Et placitum, Chrysippe, tuum. Tunc redditus orbi,
 Virtutum didicisse choros & munia recti
 Regnantumq; modos formasq; & dissona regnis
 Iura, fuit studium, atque hominis spectasse deco
 Tunc placidis iussit præstans donasse Camænis
 Ingenium, Phœbumq; ex ipsa arcescere Cirrha,
 Et sacros Batum latices & Phocidis omnes
 Concussisse Deos, & centum lecta puellis,
 Erectis toties sacrasse poemata Belgis,
 Tunc tibi Casareos jussus, legesq; potentum,
 Verbaq; jam populis, jam disceptata Tribunis,
 Dictabit veneranda Themis, cætusq; rogati
 Miscuit ordinibus. stabas pro jure sacerdos
 Astrææ gravis antistes, civilis honesti
 Arbiter. inq; Ducum vixisti providus aulis,

a nobilium testis doctrina refulsit,
 astigatis mansueta palatia fecit
 tibus, Heroumque sagax secreta notabit. (bis,
 unc Patria Patribusque sacas. nunc publica scri-
 tuus es. minus Aonidium jam sacra moraris,
 cunctis dum verba facis. cum principe Phæbo
 tus sapè loqui, Phæbum, Musasque Deasque
 ligis, Et magni loqueris rectoribus orbis,
 arisque duces populi. Res publica, reges,
 norumque sices Et castra minantia castris,
 orum pacisque modi, turbata ruentis
 opæ facies, commissaque culmina rerum,
 tua sunt. tibi materiem funestaque præbet
 umenta furens mundus, concussaque longis
 bus imperia Et diffraçto sedere gentes.
 psisti, quid nupta velit, quid virgo, puerque,
 la pœnarum Et vernantis pabula mentis.
 ac Sueones ætosque animis in prælia Finnos,
 ersumque Istri dominum, Bavarique potentis
 a notas. quàm sint Aquilis vicina Leonum
 sica, Nassobiique Duces. quid Gallia tentet,
 n tuus à Franco Tungrus discedat Et Istro
 auat, armorum causas, motusque latentes
 igas, patriaque cæbes dispendia terra.
 edis, propiusque iubeas hæc regna relinquis,
 minus officiis prodes. dimitteris, ut nos,
 Belgas plus tibi ames. rediturus abisti,
 itulo meliore redux serbaris amicis.
 ac Batavi nos lege sumus. prodesse parati
 erimus patriæ fines Et dulcia rura.
 oc Indus vel Moschus habet. trans aquora missi
 limus, in mediis sedem defigimus Afris,
 longè Rhenus statio est, aut Sequana Belgis.
 cunctos amor unus agit, tutandaque latè
 alis fortuna soli. sic mercibus, auro,
 Cerere Et Baccho, sic sacro thure beati

Credimur. atq; istos inter pracellis agendo.

*Hæc tibi ab Amstelii, Burchi suavissime, ripis
Accinimus. spatii ubi se Cyllenius amplis
Explicat, & vasti vendit faga munera mundi,
Oceaniq; bias aperit, tot puppibus orlem,
Classibus ignotos populos, portusq; sinusq;
Et nunquam lustrata prius. Te pulchra Leodi
Arba tenent. ubi monticolæ industria gentes
Exercet ferrig; labor, multisq; Deorum
Cingeris excubiis. ubi te Mussonius Abbas
Excipiet doctisq; trahet sermonibus horas,
Consiliis annisq; gravis. Tibi sanctior ordo
Occurret, sacraq; inter tot Palladis ædes,
Invenies vulgi indignas garritibus aures,
Secretasq; malis animas; quæ mollia fandi
Otia congressusq; dabunt, & fessa laborum
Tempora dulciloquis cupient lenire Camænis.*

*Nos Tibi gratamur pariter, votisq; tuorum
Ingerimus quoq; nostra. tuo subscribit horpři
Muydani pater imperii, cui pectore pleno
Defluit historicæ felix opulentia venæ,
Et jamjam Batavi memoranda exordia belli
Parturit & tantæ scribit molimina scenæ,
Iratosq; Patres, & nomina dura, Philippos.
Absentem Zulechemus amat. quin carminis in Te
Exacuit bim docta manus. Tibi prospera fatur,
Permiscetq; meis Vicforti gratia Musis.
Nec tali dispar triga cupit esse Sinapi
Prisca fides, heterisq; mori consortia vite.
Si felix tibi Mosæ fluat. sic brachia versent
In numerum nudi Chalybes, & doctior incus
Sit versus mensura tui. sic Legia puras
Fundat aquas vati, caliganteq; fodina
Largius effundant, Batabo præsentæ, metallum.*

ANES PALLASII,

Sive Prænobilis ac strenui viri,
 THEODORI de PALLAES à STERRE,
 & præliis adversus Turcarum Imperatorem,
 ab RVDOLPHO Cæsare, ac MATHIA Archiduce clari, Laudatio Funebri.

pugnasse, fuit decori; cum salva triumphat,
 Patriæ stat tuta salus; cum Barbarus hostis
 situr & positis Majestas erigit armis
 ellis immune caput; cum pressa resurgunt
 ida & adversæ vim formidare phalanges,
 lassatus discit mansuescere Mavors.
 Fabii Deciiq; datum, laus ista Metellos
 it & æternis inscribit nomina fastis
 iadum fortesq; rapit per secula Drusos.
 furias, Porfenna, tuas compefcuit, unus
 es erat, Scythici profugum per littora Ponti
 omitem pepulit Pompei dextera Regem,
 Romam asseruit Victrix, sub vincla Iugurtham
 uxit & Ausonias Marius bellator in urbes
 a triumphatis Victricia detulit Afris.
 Grajùm laus prisca minor, celebresq; per Hellen
 machus Niciaq; duces, Macetumq; sarissis
 epidus Perdicca, nec exorabilis hosti
 rigonus bellig; potens virtute Seleucus.
 Hæc veterum fortuna fuit, neq; nostra fatiscit
 illaudatis pigra est Heroibus ætas.
 cessere pares animis, nec gloria dispar
 rtis agit grandes animas, jurataq; Fama
 mina, per seros gliscit Bellona nepotes,
 scag, Pallasio visa est in sanguine Virtus.
 Efferimus clari sobolem Mavortis, & illud,
 bilis emeritum quod bajulat urna, cadafer,
 Afris Diderice, tuum est, si Roma superbit

Tot Ducibus, jactatq; sua bellacia terra
 Robora, pugnacesq; Italus commendat alumnos;
 Nos cineri, Dux magne, tuo, nos justa paramus
 Exequiis, tantisq; insert præconia bustis
 Melpomene, ploratq; sui dispendia fati.
 Quid Libor malesane fremis? conferre vetustis
 Hunc mihi fas Ducibus. Crassos si summa potestas,
 Si Syllas suprema behit; sua præmia pasim
 Privati meruere Duces, si castra gubernat
 Consul et in solo stat Dictatore voluntas;
 Plus miles, plus pugnat Eques. Germania plora,
 Quem nostra Batavi extinctum veneramur arenâ,
 Et procul hos ipsos affare in funere Manes.

Hic vir, hic est, quem tela inter lituosq; tubasq;
 Formabit miles genitor. Sagittibus ipsis
 Imbibit armorum strepitus, sub casside jam tum
 Primitias animiq; dabat documenta futuri,
 Et prætextatis audacia luxit in annis.
 Mox hastam vibrare manu jaculumq; suetus,
 Ibit in adversas acies: consistere signis
 Et rebocare gradum didicit: nunc stringere in artibus
 Agmina, nunc laxis eadem diducere campis.
 Incescit per castra pedes, juvenisq; pruinas
 Et rigidas calcare nives, galeaq; seberum.
 Sustinuit portare gelu, brumamq; rigentem
 Lambere & in vitis præludere belliger astris.
 Agmen agens equitum & fulgentes ære caterbas,
 Ipse alto subiectus equo, vestigia preffit
 Intrepidus, turmasq; suas modo probidus alâ
 Explicuit, rursusq; globo se continuit Dux.
 Accepit mandata libens, iterumq; minori
 Belligerum præscripsit opus. timuiq; regentem
 Miles & amplexus dominum est. reberentia major
 An ductoris amor, dubium. dissidere norat
 Hostibus & solido distinguere prælia bello,
 Gradibumq; patrem niti fallacibus ausis.

a victi, jam victoris, ceu iudice cælo,
 ut ari sine lege vices: nunc utile ballis
 incipites inferre manus, nunc claudere castris:
 nunc latebris excire hostem, nunc fallere silva:
 nunc ordiri aciem, nunc sustentare labantem
 xiliis. Quoties vidit placidissima Phæbe
 per insidæ matura crepuscula noctis,
 nariq; bias hostis. cum Sirius arsit
 vidadq; excelso gement tentoria Cancro,
 lumineæ circum conspersus pulvere pugna,
 scondit galea caput & sudoribus iras
 acuit pectusq; minis accendit anhelum.
 Nec suasit rabies bellum, nec Martius armis
 fecit furor. at Martem ratione probabit,
 momenta prius causasq; expendit inermis.
 lassæ, quibus hîc animis pugnamus & iris,
 plicuere tibi, damnata ferocia semper
 iustiadum besana fuit, quos nomen amicum
 gere concordēs poterat, disbellimur, eheu,
 er & alterius satiamur sanguine cîbes.
 nq; ferox posset studiis communibus Helles
 ribilis vinci domitor. collidimur ipsi,
 patet Eoo infelix Europa Tyranno.
 melior; Christi juratum nominis hostem
 pugnas, Diderice, tuaq; opprobria gentis
 uis exemplo. tu religionis amor
 iusti bellacem animam, Pietasq; coruscum,
 pugnantem; caput laudato sustulit æbo.
 nunc, peccata domi, sociis Germania sceptris
 titit Euxini Domino, Lunamq; bicornem,
 lespontiæ feralia signa tiaræ,
 nibus infractis solâ virtute coëgit
 re loco; vetuitq; gradum proferre superbum
 natorem Asiæ & patrias incessere terras,
 veriūq; caput, validam sperare Viennam.
 Quis per Sarmaticos, bellacem jugera, campos,

Ibit obans? quis Pannoniis se proluit undis
 Danubioque immerfit equos? quis mœnibus acer
 Institit & pulsas ferratas hostibus arces
 Fregit & Austriaco meruit sub Principe lauros?
 Pallasius fuit. hic Budæ sub turribus altis,
 Undiq; cum dense ballarent signa cohortes,
 Turcicaq; Hungaricis instarent agmina castris,
 Fecit iter gladio, mediisque elapsus Achivis,
 Barbaricas fudit, gavisus Cæsare, turmas.
 Ille, ubi Regalis se dederet Alba, triumpho
 Et cæpti pars magna fuit. quin libera debet
 Canisum Scacabimque Duci. Veprina, Tibana,
 Scambochum, castella suis horrentia portis,
 Hac etiam sunt victa manu. dic, Pestha, labores
 Militis & pulchrum facinus, cum fersida belli
 Ingrueret facies, Turcisque furentibus, ipse
 Mutatis iterum atq; iterum pugnare caballis
 Visus, & haud uno labfactus vulnere, victor
 Cæsaris amplexu meruit plausuque notari.
 Dic clades, Solymanne, tuas, cum Mora tuorum
 Cadibus irrubuit. dic, Marcomanne, ruentem
 Pallasium, spoliisque exutum insignibus hostem,
 Et fusis reducem retrò cessisse manipulis.
 Hac dextra, Boskaye, cadis. Calissia rursum
 Reddita Cæsaribus, nostro Ductore superbit.
 Ultima praeclaris finem Pax aurea bellis
 Imposuit. Patriaq; quies dum parta, resedit
 Gloria bellatrix, gladioq; & signa tubasq;
 Atria, pacatique Aula tenuere recessus.
 Et laudum Famaq; satur sibi vixit, & exors
 Militiæ, Austriaca retulit præconia lingua,
 Gestorumque graves tabulas. heroibus Heros
 Additur, & prisca veneranda insignia seculi,
 Atq; Equitum sublime decus Maßortius aufert.
 Nunc procul illustri miles semotus ab Istro,
 Conditur in Batahis, ubi nos bella, altera bella
 Exer

cent & tuta suis securior audit
 ica Libertas Ducibus. Te fama superstes
 quoque Pannoniis clarum miratur in agris,
 tor, Diderice, Savi. quibus exit in aquor
 cibis, effundit bestra tot nuncia dextra
 ubius, timidamque tuis Chalcedona terret
 bus, & hexata diu palatia Thracum
 incipis & magnos Selymi de stirpe nepotes.
 Maxime bellator, pulchris inbolbere gestis,
 og, jaces tumulo, rerum monumenta legantur.
 ig, legent Belgæ titulos, pugnasque genusque
 proabos, tanto capiant à milite vita
 emplar non vile sue, Patriæque focisque
 igilent, arisque Deum. de sanguine nasci
 bilium laus digna Ducum. plus, ista mereri.
 i cineres librant altis cervicibus, ipsum
 rysum gestare reor. quæ bestis inumbrat
 ubias, tegit Atriden iterumque renatum
 iden Turnumque. capit lachrymabilis urnæ,
 em non Austriaca sedes, non Pannonis ora,
 llasi nec terra capit. Quin adspice, in ipso
 e suspensa micant calcaria sæva feretro,
 ique rigent enses juxta, galeæque, minantur
 st obitum, dirumque vocant ad prælia Thracem.
 onipes, guttasque jubis abstergit & ipsi
 acedit mærens Domino. quam bellet in hostem
 stinare ferox & despumare dolorem.
 Ipse gener, cui se excellens despondit Eliza,
 ista facit, sobolisque tuæ suspiria miscet
 pè suis. parbusque nepos, qui patris ab ore
 rtutem cognoscet Avi, bestigia jam mox
 a premet, similisque solet Tibi grandis haberi.
 os quoque, quos tanti fulgor percellit honoris,
 nemosyna tot gesta damus. nos busta coronis
 ingimus, & veteris lachrymas in funere Rheni
 indimus, ut flenti longè consentiat Istro.

VENVS TRANSMARINA,

Sive in Nuptias Nobilis ac Magnifici viri,
D. DANIELIS SCHONKII.

Domini Poelgeestæ minoris; Et Præstantiss. Virginis,

ANNÆ IONQVÆRÆ.

SAxonica gentis populi, & tu belliger Albi,
Cujus ad attonitas senuerunt horrida ripas
Classica & offenso crudescit Casare bellum;
Seu Sueoni cessere Aquila, Sueonumq; pbalanges
Sublimi cessere Aquila, Regumq; Ducumq;
Alternas doluit mærens Germania clades:

Iam Pacis dic Verba, precor; lituitque tubæq;
Immemor, innocua Veneri largire parumper
Otia, funerea sç faces flammæq; globosq;
Cypridis immuta facibus. compece furorem
Mars pater & blandos thalamis immitte furores;
Dum meus eximia fruitur complexibus Annæ
Schonckius & totum Venis admittit amorem.
Sic ubi se Thetidi Peleus permiscuit, iras
Composuit Bellona suas & pronuba Disum
Thessalicis latè siguit Pax aurea terris.
Si Veneri Mæors dedit oscula, basia certè
Hoc Veneris meruisse reor, ne laderet illam
Efferæ Mæortis rabies. descendimus omnes
A Superis similiq; decet nos sorte procari.
Mitius ingenium est Sponsis, concordia major,
Inque vicem jurata fides. ruit acer in hostem
Odrysus, quem nescit amor. sub amorib; orbi
Vita redit gaudetque nobis natura colonis,
Et fecunda sui est. Getico sub Principe marcent
Rura, foci & pulchræ viduantur cibibus urbes,
Et malè nubit amans. dudum rubuere cohortes
Sanguine; nunc molli badit virguncula gressu,
Et lecti spe tota rubet. sic dispare fato

Gradib;

diſi patris & Paphis pugnatur in armis.
 mihi jam vel caſtra Ducum vel Caſaris aulas,
 procul Arctoo miſſas à ſidere gentes
 Iſiope cataphracta refer, non ſubruta flammis
 Iſida diſperſasq; acies. nobis exit in Albim
 ſpretis Bataſium populis hic ardet amator,
 Iſmariaq; fidem gaudet juraffe puella.
 hic thalami memorare jocos & baſia fas eſt,
 faciles in amore oculos & murmura amantum,
 Iſbaq; moroſo quambis, recitata Catoni.
 Iſ ſpeculum Citherea mihi, dic pettinis uſum.
 Iſ zonā, q̄bam ſolbet Hymen. dic flammēa, peplos,
 Iſ chlamydes pictasq; togas. da tela Cupido,
 Iſ pharetras. hæc apta magis ſunt nomina nuptis,
 Iſ tua ſunt, pharetrate puer, matrisq; ſoluptas,
 Iſ conſorum decora & blandi instrumenta laboris.
 At mihi quis ſidui damnare incendia lecti
 pudeat, & ſitio repetitos bertat amores?
 Iſ templo dum, Sponſe, prais. en altera lectum
 Iſ radiat Cytherea tuum, fax altera, tede
 Iſ uuxere nobis. veteris veſtigia flamma
 Iſ nondum abolere dies potuit. progreſſus amantiſ eſt,
 Iſ q; artem natura facit. plus, rurfus amando,
 Iſ ſciſimus & tantis bis Sponſi adueſciſimus auſis.
 Iſ ginitas quā multa timet, quā bana pudoris
 Iſ argumenta capit. ſiduo fiducia major,
 Iſ ſolitis animoſa jocis. mens gnara cubilis,
 Iſ conjugis officium, quid turpe, quid utile, quid non,
 Iſ momenta thori captandaq; baſia nobis
 Iſ melius & docta mulcet ratione maritam.
 Iſ in Aenea amplexus Lavinia conjux,
 Iſ ſiduoſ Trojanus erat; raptaq; Creuſa,
 Iſ ala quo diſſet Phrygiis diſcrimine mater,
 Iſ dididit. magnum Aenea de ſanguine nomen
 Iſ quic etiam Caſar potuit ſuccumbere culpa.
 Iſ que nobis domina Veneris ſenſere furores,

*Terrarumque marisque duces. quàm femina res est
Omnipotens. fluctus ultra flubiosque lacusque
Poelgeestæ raptat Dominum: Batavisque remotum
Sedibus, immiscet mercantis cœtibus urbis,
Et rursum Sponsi titulis illustribus ornat.*

*Hoc, Ionquera, facis. dum Rheni ripa bicornis
Sordet amatori. tuus est, qui poscitur, Albis.
Hic habitas spes tota Biri. per flumina, terras
Impavidum transsevit Amor. tu blandula pennas
Remigiumque dabas & amicum calcar eunti.
Iam nibeï mores, jam doctæ gratia linguae,
Iam patriæ fortuna domus, jam stirpis honores,
Et probitas tenerique decens reverentia sexus,
Grataque simplicitas, observabantur amanti.
Talis ad illustrem superatis fluctibus Herum
Ibit Abydenus puer & per Bafra profundi
Repperit in media Theseus Minoida Creta.*

*Sed nova res. dudum in Geminis Cancroꝝ Cupido
Arst amans, auxitque suas sub Virgine flammæ
Ut flammæ vim flammæ daret. nunc frigora flammæ
Parturiunt, ipsæqueunt caluisse Decembres,
Et qui brumales effundit Aquarius undas.
Ecce Dionæis uruntur corda favillis,
Et Veneris nunc gliscit opus. dum Cynthia annu
Inchoat & veteres repetit per sidera cursus,
Schonckius orditur genialis gaudia lecti,
Et gelido sub Sole calet. cum mensibus uri
Incipit, atque illos numerans numerabit amore.*

*Ut sensit Poelgeesta faces & federa quari
Conjugiꝝ decus Domino, sic esse locuta
Greditur: Auspiciis propera felicibus, & te
Incolumem deducat Hymen. non vestra columbæ
Murmura, non hederæ amplexus, non oscula cor
Exsuperent. tot funde nova de matre nepotes, (ch
Quot tua secundis cinguntur prædia terris,
Quot tua vicinas spectant palatia turres,*

idumque domos & condita culmina Phæbo.
 tibi spumat equus, dominumque quadrigæ
 celeresque rotæ. mox Vere sub ipso
 ager flores geminis, hortique virebunt
 & placidis spirabunt flatibus Euri.
 te magna Pales socia cum conjugē fessum
 multoque adspersget gramine Sponsam,
 caput cinget violis myrtoque rosaque,
 placuisse magis. tunc rustica Phyllis
 Corydone suo steriles proscribet amores,
 festiva loqui. pulcherrima Najas
 liquidas tot cincta sororibus undas,
 Rheno nuptura seni. Venabula, cassēs,
 Diana tibi, leporesque cavernis
 vis gnara canum. tunc athere ab alto
 cadet per te volucris, vel dedita fossis
 sua plorabit tempora fati.
 celebres nuptæ monstrabit Leida magistros,
 craticasque togas, bellacisque ostia Rheni,
 turres, Engiste tuas. miraberis, Anna,
 cæani grandis spacia & quæ littore in illo
 struuntur Latiis structa ductoribus arces.
 poterit placuisse tuus, seu basia figet
 trepidus, seu blanda loqui facundia tentet,
 toties sati lucēs donabit amico,
 non fucato miscabit dulce seſſero.
 Sic visa est Poelgeesta loqui. post rura, domosque
 etiam, Schoncki, geniali applaudere lecto
 as erit, & totum Cyrrha deducere Phæbum,
 thalamis inferre Deos, Veneremque lobemque,
 etitia risusque Deos. Nos, numine laſo,
 ulcia concordis nescimus gaudia lecti,
 nec facilis Lucina mihi est. tibi mordet arenas
 Anchora, & optato requiescit cymbula portu,
 gaudet securā sinu. procede secundis
 iuguriis, ingens thalami transmittite profundum,

Atq;

*Atq; inter / copulos & inhospita saxa carinam
Dirige. sit tibi Tiphys amor, cynosura nepotes,
Flabra joci, antenna Charites, prudentia clausus.*

*Mox Batabos inbise tuos, & præscia partus
Non periisse tuum monstret Ionquera laborem.*

E P I C E D I V M,

In obitum Reverendi Clarissimiq; viri

D. M. SIMONIS EPISCOPII,

Ecclesiastæ & SS. Theologiæ in illustri Bata-
vorum Academia antehac Professo-
ris dignissimi.

PRæcessere Ducum mortes & grandia dixi
Funera & illustres obitus clarumque cadaver
Pugnantis pro Rege animæ. peregrina locutus
Damna sui & fractis Richeli cervicibus, axes
Nutantes Druidum & socii dispendia regni.
Tunc habuit regalis apex, quem luxit, & ipsi
Sanctior in Latio defleta est purpura Tybri,
Attonitamq; procul concussit Sequana Romam.

Nunc propior me luctus habet, tituliq; minoris
At sacri tamen, exubias, metuendaq; Romæ
Nomina deflemus Batabi. jam leta Quritum
Exultat domus, Ausoniis dum partibus acer
Cessit Episcopus, Tiberiq; hæc gaudia sola
Morte facit, Dominam chartis qbi terruit Urbem
Et vixit tibi, Roma, gravis. mutata malorum
Scena patet, nostrisq; incumbens pallida terris
Debotum tibi, Cbriste, caput, cœlique ministrum
Subduxit Libitina suis. non sceptrâ Ducesque
Ad tumulum cineresq; viri deposcimus. aulæ
Funereos nolo strepitus pompaq; potentum,
Et quicquid fastu tumet & se polluit ostro.
Incedat fluidis mœrens Ecclesia vittis,
Et pallam funesta trahat. Vos ordine cives

quibus toties, cœlestis nuntia vitæ
 nuit tuba, & æthereæ validissima causæ
 cina. nunc miseris, nunc peccatoribus urnam
 imus, & spretas mundo submittimus umbras
 quibus, trahimusq; Dei post busta cohortem.
 ubi flammiferis Thesbite m auferret Olympus
 ribus & tanto infelix Iudæa magistro
 a foret, stupuere patres, plorabit ademptum
 cides, raptog; seni pars optima gentis
 loluit luxitq; virum desertus Eliseus.
 Ipsa rogam tangens Pietas, sic fatur: in illis
 ubiis sum fassa Deum, partaq; salutis
 ande opus & magni cunas & funera Christi,
 leatasq; domos Erebi. non terruit illum
 pietas secliq; furor, nec nixa priorum
 ge superstitio aut veteris constantia falsæ.
 la fidem fecit scripti fiducia veri,
 c dubiæ Superum voces & prodita cœlo
 ligio, & validis spes imperterrita vatū
 loquitis unoq; Deo doctore triumphans.
 s latuit Pax exubiis, litesq; perosum
 Etus, & hæc suctum populis credenda fateri,
 uæ cunctis sine nube patent: his legibus orbem,
 c coisse pios: sic sanctis federa necti,
 ec placitis dirimi socios: ea bella vetari,
 ueis regnum sibi quisq; struit: decretaq; templis
 ult inferre ferox, non persuadere modestus.
 Hæc docuit, qui noster erat. quin regula morum
 arsensiq; diu descriptus Episcopus, orbi
 unc dedit exemplum, partesq; implese docentis
 edidit & summum factis rā. nstrasse Tonantem.
 a sacrosantos inter Facundia cætus
 etonuit, potuitq; animos fregisse rebelles
 dversosq; mihi. nihil est, quod diceris, Orphen,
 grestes homines sacer interpretq; Deorum
 vertisse fero cultu, fidibusq; misellam.

Eurydi-

Eurydicen stygiis olim rapuisse tenebris.
 Hic sacer interpres Batabum cœlestibus urbes
 Vocibus implebit. Bisum pallescere quodvis
 Crimen & improbitas dictis percussa seberis
 Horruit & sacrum timuit Hesania fulmen.
 Et tonitrus, Vir clare, tuos. mutata fuere
 Pectora peccantum; castigatiq; furores
 Subsidere malis. sic quondam condidit arces
 Amphion fecitq; bonas, majorq; refulsit
 In terris virtutis honos. audivimus oris
 Optima verba tui, cum te sis docta loquendi
 Per voces raperet, populo plaudente, Beatas,
 Tantaq; mirandos caperent oracula sensus,
 Tunc felix tibi pauper erat. solatia mæstis
 Pulchra dabas. miti tellus promissa fideli est.
 Cœlica dos justo, mundis augusta verendi
 Ora creatoris. summi clementia Patris
 Vindicibus misera gentis. tunc pacis alumnos
 A Superis cœloq; genus traxisse docebas.
 Hoc memini, stupuisse mihi ceu cœlitus ictum
 Pectus & adductis intus collisa fuisse
 Viscera visceribus, cum tot discrimina, cades,
 Fataq; sanctorum atq; insontis barbara turba
 Supplicia infandumq; pius renovare dolorem
 Orsus eras, Regumq; iras & bella referres
 Arduus & pavidis sanctorum incendia flammis.

Quantus erat serbor cupido, quis zelus agentis
 Res hominum causasq; Dei. sit Rottera testis,
 Et quæ rura tibi debent exculta docenti,
 Officiiq; modos à te didicere magistro.

Quam subit illa tui quondam Doctoris imago
 Rhene pater. cum tot juvenum stipante caterba
 Iret & in mediis Bataborum insidius Athenis,
 Affereret tibi partes, perplexaq; Graiùm
 Dogmata, Palladiaq; aptaret præmia fronti.
 Publica cum celebri inferrent mandata Lycao,

adit se fama viri. tunc Belga, Britannus,
 Cononius, potorq; Sabi, collectaq; pubes
 q; fatidicæ veneranda arcana Mineræ
 sit, & æthereas scrutata industria voces
 obit gabiſa Deum, & ſervantis Olympi
 er adorandum & venturis abditæ ſeculis.
 ri præcluſa via eſt. erepta Sophiſtis
 na, doliq; omnes iſto ſub ſindice dudum
 tebra patuere. ſtetit munita Valenſq;
 præceptore Fides. perq; ardua rerum
 cipiteſq; æbi ſalebras nos intulit aſtris.
 er adverſos Patria ſine crimine fluctus
 g iit, mediſq; inſons caput extulit undis,
 liog; redux, magnæ ſe reddidit urbi,
 e fuerat natale ſolum. nunc plorat ademptum
 ſ Episcopium, & non paſci vocibus iſtis
 olet, attentasq; frui ſermonibus aures.
 Hic cineres capit urna tuos, Vir maxime; ſed te
 cior orbis habet. ſpatiis non clauderis illis,
 eis diſſuſe jaces. quæbis in mente tuorum
 dicitur urna tibi. tecum doctrina vagatur,
 quæ ſe bis ingenii, memorabile nomen
 olicat, & placidos extollet poſthuma manes
 eritas, dicetq; ſuis: jaſtamur amici
 erris, mediſq; ſibi ſecura per ignes
 ns & cauſa gradum faciunt. innoxia gliſcit
 mplicitas, curatq; parùm, cum conſcia recti eſt,
 mundi mactari odiis. ſi terra negatur,
 ſonti cælum omne patet. non exulat orbe,
 nem pars orbis habet. patria eſt, ubi bibere forti
 ſe datur. non templa piis, non limina deſunt,
 tutum cum templa ſumus. ſat magna cõmus
 mina, cum ſe ſancta probant. ſociamur in unum,
 c ſumus abuſi fratres, quos unius omnes
 es vita melioris agit, quos alligat uni
 rum ſumma duci. diſerſis cætibus imus,

Sed

*Sed Christo monstrante viam. discordia partes
Sola mente facit; sed quas coalescere tandem
Suadet amor, Romæ metus Et six pulsa tyrannis,
Partaq; concordæ libertas aurea regno.*

*Hæc soluit, cujus nunc officiosa feretrum
Ponè sequor. talis potuit placuisse Tonanti.
Dixerat hæc Pietas, Et cælo debita mater,
Dum præclaram animam cognatis inserit astris,
Hæc veteri jussit lachrymas me flere sodali.*

IN NVPTIAS

Amplissimi viri,

D. IOHANNIS vander MEYDE

Rotterodamensium Consulis; Cum

Præstantissima Virgine,

CONSTANTIA BARTELOTTA.

Victa ruit, tandemq; cadit Constantia verbo,
Et patitur manjuncta virum. generosa fatiscit
Virginitas, nec tanta sibi jam nomina constant
Vlterius, Vocesq; graves blandissima frangunt
Oscula, magnanimiq; labat reverentia dicti.

Scilicet excellens tot retrò secula Virgo
Cogitat, Et non vult primævis matribus esse
Dissimilis, vel sola sibi sapuisse videri,
Post Saræ thalamos, tactasq; ab amore Rebeccas,
Post Adas Sillasq; Et prisca vocabula Leas,
Quæsit amq; diu rara mercede Rachelem.
Sensit inexpertis accendi pectora flammis,
Et procul ex ipsa nascentis origine mundi
In neptim transire faces; quò sanguinis usq;
Pertingit series, etiam pertingere amantum.
Quæ Deus innocuæ dixit secunda parenti,
Audisit sibi verba loqui; latuitq; sub illo
Bartelotta sinu, qui matres edidit omnes.
Quævis Pater humani generis complexibus Esam.

Ambii

biit, implicuit cunctos natura nepotes,
 ostæ pars quisq; fuit. sub risibus istis
 mus, & quicquid patres, nos fecimus ipsi.
 mus his lumbis pueri, didicitq; procari
 eritas. medios etiam, tu Sponse, per agros
 tunatorum nemorum, cum conjuge sponsa
 ti, siditq; tuos tunc Lucifer ignes,
 sentisq; thori Superis prælufit imago.
 Tigrim Paradisus erat. nunc Rottera ab illis
 aluit longinquus aquis, occultaque subter
 rina conjugii socium diffudit in Tam,
 danosq; latens inbasit flamma penates.
 Convenere domus dignæ, fascēsque duarum
 nubunt pulchrè thalamis. in Consule, sponso
 it gravis esse Venus, Satrapasq; immiscet amori
 rribilem Astraæ faciem, & peccantibus enses
 pennat pœnasq; mali. diuisa potestas
 gitur amplexu, & populi rectoribus aqua
 nuuit & lata subridet fronte Dione.
 uam faciles, Meydane, Deos expertus amasti.
 uam fabère Duces Batabum. dum Cypridis aulam
 illicitat tibi faustus Hymen myrtoq; coronat
 mpora, Nassobius magna te præficit urbi
 ctoremq; facit. pariter concurrere honorum
 dimus & lecti titulos, partesq; voluptas
 ajeestasq; suas obiit, dielususq; magister
 sis, Acidalia submittis frenam magistræ
 Paphon agnoscis dominam. dum Cypride plena
 mollit rigidas tua Bartellotta secures,
 trabeas peplo recreat Gittaq; Senator
 rangeris & tepido subsidit Curia lecto.
 Non Indo præfectus amans dare jura remotis
 entibus, aut pandis laxas jam vela carinis,
 temmoniasq; domos calidiq; palatia Phœbi
 uncilii pars magna regis. totum exigit uxor,
 ducenda domi conjunx. narrantis ab ore

Fortè

Fortè procul sponsum poterunt te scire Moluccæ,
 Nominag, in tabulis scribeb genialia Tiphys,
 Et virides alta suspendet puppe coronas.
 Non Batavum diffusa tuis araria curis
 Erigis & grandes numerat solertia census.
 Vna tibi ad numerum satis est. rationibus una
 Inclusa est nunc Virgo tuis. hac sola superbas
 Aequat opes, numerosq; & summas colliget udis
 Basilis, atque illa solet numerare maritum,
 Deliciasq; thori gremio confundere in uno.

Adspice, quam pronis tua te Respublica votis
 Excipiat, signetq; nobis successibus annum.
 Quàm sibi securos promittat navita portus,
 Te Patriæ moderante ratem. nos plausimus ipsi,
 Dum tibi continuo decurrit Consule stemma,
 Et proavum sine labe decus nunc esse nepotis
 Scimus, & in sobolis vultu regnare parentes.
 Naxadum festiva cohors ad flumina Mosæ
 Ludit, & illimi lemniscos conficit alga,
 Cunctaq; virtutum notat argumenta tuarum,
 Et Sponsæ recitat Veneres; quæ gratia dictis,
 Qualis in ore lepos, quàm grata modestia virorum,
 Quam formæ venerandus honos; & nescia fuci
 Simplicitas, quàm femineas exulta per artes
 Visida mens, & gnara sui natura decori.
 Ecce tuum præstans juxta matrona cubile
 Tessala stat, loquiturq; gravi prasagia voce,
 Atq; oblita sibi commendat basia vobis.
 Illa Camænarum decima est, & sola virile
 Provocat ingenium vestrisq; illustria tedis
 Verba canit, viduaq; putat plus posse favorem,
 Cum vidui transcendit epos. sic ludimus unâ
 Versibus, & grandes studiis flagramus in æstus.
 At Domus audacis fato celeberrima Velis,
 Et vinclis, Dux magne, tuis, vos letior ambos
 Respicit & mox venturis penetralia nuptis

Alchra aperit, Brutumq; cupit spectare grabisque
 jugis os, la sumq; femur, fideiq; jugalis
 audatum specimen, heteris miracula Romæ.
 creditur auditum murmur, Velsiq; latentem
 errantemq; istic animam dixisse: Batabi
 sic cessere Ducis saltus, tu sponse viriles
 Auspiciis ordire aliis; si Principis ultor
 flagitiisq; fui, meliori Principe nubat
 Machtildis Mudana tibi. Quin Flebus amicas
 ernet aquas, Vechaq; cupit placabilis ire,
 et cunctos circum succendit amoribus agros.
 et sociam poscat Progne, ferventior Isis
 ruat in Venerem, pascentes impleat agnos
 uxor gregis, ut mediis gliscant in flutibus ignes.
 quamigerumq; genus madido consuescat amanti.
 Scilicet in Geminis Sol est. cum Castore Pollux
 ardet, et in terris geminos, flagrantibus astris,
 am sponso facit, ut geminos deducat ab illis
 rescite felices thalami, Vestriq; fobete
 tem generis, trabeasq; inter fasciesq; nepotum
 atritius succrescat honos. dumque ibit in aqbor
 ottera, dum celsæ stabunt fastigia turris,
 et rutilo vultus herè sapientis Erasmi
 Ere perennabit, poteritq; hoc cernere Libor,
 rastet inoffensos sobolis prudentia cives.

V I S V R G I S
L A E H R I M A N S,
Sive Nobiliss. Ampliss., Prudentissim.
que Viri, Domini

NICOLAI à RHEDEN,
Liberæ & Imperialis Bremenſium Reip.
Contulis Laudatissimi, Laudatio Fune-
bris.

Qua toties nostris miſces commercia terris,
Et formidata Heſperiiſ; tranquille Viſurgi,
Concilias hæc regna tibi, Bataſumque potenti
Imperio & ſociis gaudes adſueſcere Belgis;
Has lachrymas confunde tuis, & Conſule in uno
Communes precor eſſe velis ad buſta querelas.
Qui lucris perſepe tuis, nunc Amſtela damnis
Afficitur; tantoq; dolens in funere plangit,
Surreptoq; tibi deplorat præſica faſces.

Non Regum jam fata queror, non vulnere, cade-
Non tumulos, cinereſq; Ducum, non horrida Mart
Caſtra ſequor Bates, cuneisq; immixtus & armis
Teutonico mærens calamos in ſanguine tinge.

Te ſequimur, Rhedene pater, dumq; altior aſtr
Ebeheris, noſtroq; pius ſubduceris Orbi,
In cælos mea te pietas comitatur euntem,
Quaſq; habet exubias tellus, hic poſthuma deſcet
Calliope; toto quambis reſſore potiri
Mallet & in medio dicentem audire Senatũ.
Te ciſes coluere tuũ, patriæq; parentem
Brema diu generata fuit. dedit illa, Senator,
Natales auguſta tibi, teneraq; juſſente
Flexit iter, magnisq; animum virtutibus olim
Imbuir, & felix per te creſcentibus annis
Viſa fuit, ſeq; illuſtri jactabit alumno.
Imperii micuere nota, poteratq; regentũ

te diem credi similis, generosaque gentis
 bilitas pulchri titulis fulgebat honesti.
 nebas à stirpe decus, splendorq; parentum
 car erat. nec degenerem, Vir summe, volebas
 tuis sobolem & proavis differre nepotem.
 ic populis exempla dabas, & cibibus ibas,
 jorum pietate, comes, doctasq; per artes
 tabas studiosum animum; & quæ scire volebas,
 nturos patriæ prudens servabat in usus
 ulitas, casusq; quibus Respublica posset
 quati, longè jam tum mens probida vidit.
 Cyneam studuisse reor, sic Nestora cunctas
 norum didicisse vices, quid turpe, quid aptum,
 otibus, & quibus attollant se sceptrâ ruantq;
 silis, quæ pacis opes, discrimina belli,
 quecunq; forent terris præcepta regendis.
 grandes patuere Scholæ, & prudentia sum sit
 rementa foris. poterat tibi Belga placere
 ler, & hæc totum precio qui distrabit Orbem,
 s, Batavi regina soli. Vogelaria cum te
 epti fovebitque domus, fidisque paratum
 nen amicitia studiis, venerabile vobis
 cerumque fuit, nec in ipsa morte remissum.
 Dum misera assiduè teritur Germania bellis,
 c Sueones, hinc signa movet contraria Cæsar.
 circum pavidis incumbunt castra Cheruscis,
 ter agis causam & securo pace tueris
 ida, nec rixis infers cîvilibus urbem.
 tacilu, tu lenis eras, tibi nescia fuci
 plicitas, gratique omn: sub sidere mores.
 a te turpis avarities, non subruit auri
 ra fames, for. busque latens vindicta potentum.
 nitent sensere humiles rigidumque rebelles,
 ria demissum stupuit, constantia rectum.
 rietas in te Curios laudata renasci
 it, & antiquum grabatas non flecta C

*Attilium jurata fides. quàm grata loquentis
Suada tui, & duras sermo qui flecteret aures.*

*Inbitum deprendit honos, & raptâ per omnes
Te vexit fortuna gradus, laudumq; theatris
Intulit & patrias ultrò concessit habenas.
Tunc cætus figuere pii, te Præsîde, & ipsum
Templa Deum timuere magis. risere Camæna,
Et toto melior sonuit Doctrina Lycæo.*

*Maxime vir, Bix summa tue fastigia laudis
Radimus, & timidas lassant præconia Musas.
Nec par Gyrus tibi est. qui publica commoda rexit
Tot priuata refers. meritis ingentibus æther
Annuit & bita facili largissima donat
Munera, sæcundoq; thoros. quem gratia totum
Formarat, desinxit hymen; & prole beabit
Non una Lucina favens. nupsere sorores,
Triga decens Charitum, spemq; explebere nepotum
Nec minus in natis, genitor Rhedone, superstes
Vidis adhuc, totidemq; à te deducis abita
Munimenta domus, & quis insistere Brema
Possit, & una sui causas committere fati.
Iam felix terris sublimior adspicis illas,
Et conculcatis mundi mens ardua fastus
Spernit & alterius spectas moderamina sceptri,
Rectoremq; Deum. jam Christo plenus honorum
Summa tenes, cæliq; tibi nobis gaudia prisca
Discutiunt, morbo non hic vexante, dolores.*

*Luget Mitra decus tantum, clausamq; sepulchri
Canitiem dignumq; caput. tot pulpita squallent
Doctorum perculsa sonis. quin vindice Pallas
Orba suo, passis queritur funesta capillis,
Indicitq; moram studiis. cælestia suctus
Verba loqui, sacras venerando in funere voces
Et exactæ laudes & pondera bita
Tertis illo sub Consule leges
ea refert. decedere patrem*

is ait. dominumq; simul. tumuloque sub uno
 itorem clamat populi seseque recondi.
 cius Aonius manant è fontibus unda,
 as dolor absorbet. Brema vicinior Albi
 dolet & socias implet singultibus urbes,
 malipartes Amasin rapit. ipse remotus
 stela, me cunctas iussit deferre per oras
 cia, & insignes fastis inscribere manes.
 Vos veniam date Bremenses, si carmina Vestris
 ineam sacrare togis. Vos matris habetis
 mea, charasq; tegis, pia Brema, sorores,
 gates jam sponte loquar. dum misceor istis
 eribus, subeuntq; animum tot busta meorum,
 puto me Vestri cineres tumulumq; vereri
 sulis & gratas vobis impedere voces.
 ue adeo tanti soboles generosa parentis,
 e facies recti, subductaq; lumina nobis
 dite, magnanimosq; pares succedite patri.
 fabeat vobis paribus Respublica votis,
 eat Vrbs, regnetq; diu: sic manibus istis
 eat hostiles Superum clementia dextras.

ustriss. ac Generosissimo Domino,

D. BOVTHELLERIO,
 Comiti de Chavigni, Christianis-
 simo Regi à consiliis & secretis.

Ristes querelas Gallie gemiscentis,
 Regisq; voces Purpuraque lamenta,
 le funus Eminentis Armandi,
 ni Chavigni. Cardinalis extincti
 so manes, quem supersitem dixi.
 templa, turre, porti usque Gallorum,
 , Lycea, busta Principis lugent,
 grande lumen occidit tuis terris,
 niversi cymbalum loqui cessat,

Et iste Titan Celta factus est Vesper,
 Nefas putabi elingbis esse defuncto,
 Et non dolere tot dolentibus regnis.
 Seu Francus ista mæstus ingemit clade,
 Seu Belga noster, sibe lugeat Rhatus,
 Vel Allobrox bel Itali solici bis,
 Castrisq; Teuto sæpè regis victor.
 Nōs bella, lauros & trophæa venturo
 Narramus ævo, & maximi Ducis nomen
 Et vim sagacis ingeni, & reluctantem
 Animum procellis, acre pectus adversis,
 Fidele Regi Liliisq; juratum,
 Oculis legenda obtrudimus malignorum.
 Comes verende, Francia tua splendor,
 Qui pondus humeris sustines Atlantæum,
 Regiq; propius faris & Iovem tangis:
 Qui consulentem sapius, Bothellieri,
 Fractumq; curis consulendo iuvisti,
 Cervicibusq; ingentis imperi molem
 Vna tulisti, & his laboribus perstas,
 Has lachrymas, hos Vatis exteri questus
 Dignare venia, & debitos Duci planctus.
 Sic te, Chabingni, fata Purpura servant,
 Sic sibe Gallis patriaq; consultor,
 Sic me tuere, quem dotor Camænarum
 Amorq; Magni flere iussit Armandi.

C. BARLÆI
POEMATVM
HEROICORVM

LIBER IV.

e Poëmata, quibus illustriores Nu-
æ à Nobilissimo viro D. IACOBO
ATSIO Eq. & Hollandiæ Syn-
dico Belgicis versibus
conscriptæ,

hic

Latino Carmine celebrantur.

STAMPA
OEMATIUM
HEROICORUM

LIBER IV
DE
HEROICIS
ACTIBUS
ET
VIRIBUS
LIBER IV

P A R A D I S V S,
Sive Nuptiæ primorum parentum,
ADAMI & EVÆ.

Humanum genus ex uno, populumq;
potenti
Progenatum genitore canam, thala-
mosq; facesq;
Quæ summo placuere Iovi, jurataq;
cælo
cætera, & æthereis accensos sedibus ignes,
Autoremq; Deum, & magni sponsalia mundi.
Hic Venerem præberit amor, Cyprumq; Gnidumq;
curas, levis Ida, tuas, altamq; Cytheren,
cucineq; graves voces, metuendaq; matri
ignora, difficileq; thoros. Cum fabula nondum
acta fuit Samos, & tenera lasciva Diones
regia, & ardentes geniali in limine tædæ,
facibus præclustris Hymen, & pronuba Iuno,
laliusq; puer. cum nondum gnara pudoris
virginis primo occurrit securæ marito,
nulla cupidum fregit formidine totum.
dulces conjugii tabule, grandæbag; patrum
vincula, & humana sancta incunabula gentis,
tribite me socium priscis rectoribus orbis,
nexu vincite pari; me involcite totum
tribus; &, sero licet, adspirate nepoti
attritos animos, veteresq; arces site flammæ;
um Superum decreta loquor, fecundaq; pando
audia, & ex uno nascentes sanguine sponfos.
hic thalamo, quodcumq; sumus, debemus amantes,
rimur exemplo soboles, cupimusq; procantum
fficio, seu lege, frui. quæ basia cuncti
gimus, hi docuere patres. amplexibus istis
e simus; &, quamvis tantarum nescia rerum,

*In causis ventura suis stetit omnis & arsit
 Posteritas, soluitq; viro consuescere virgo
 Posthuma, nec superesse sibi. mens altior ambos
 Vniit, & domos grandi sub Numine jungi
 Adspexit natura suos. infania non est,
 Sed titulus sapientis amor. sublimius illi
 Principium, celsisq; furor defluxit ab astris.
 Quin genitrix hominum rabies & amica voluptas
 Nos agitant, agitante Deo. sub Praside tali
 Nubitur, auspiciisq; haurit cœlestibus ignes
 Quisquis amat, multumq; gravis reuerentia lecti
 Tu motus, ADAM E, tuos, primiq; furoris
 Molle rudimentum & castæ præludia sponsa,
 Et thalami secreta aperi, cum nullus adulter
 Incestare thorum potuit, nec pellicis astu
 Peccabere viri, nec luxuriosa procorum
 In te turba ruit: cum, solam tuta duobus
 Conjugibus, primæba fides tot nomina præbi
 Nesciit, atq; una vultum defixit in EV A.
 Et tu patre Deo felix, sine matre virago,
 Nullius, sine fratre, soror; pars altera mundi,
 Pars eadem surrepta viro, pars reddita rursum,
 Dirige me, veneranda parens, & semina rerum
 Damnatumq; Chaos, sædisq; erepta tenebris
 Tempora, gabi sumq; tuis natalibus orbem,
 Conjugi q; expone modum. Tibi clarius arsit
 Luciferi tum stella recens, fuisse serena
 Plejades, Arctophylaxq; tuo consensit amori.
 Quæq; Ariadnæ meruerunt astra coronæ
 Prospera in illustrem vibrarunt lumina sponsam
 Et lusus fovere tuos. Tug, atheris alti
 Terrarumq; potens opifex & conditor æbi
 Summe Deus, sacro præcordia concute motu,
 Et tua quas nostris leges sapientia flammis
 Præscripsit, Pater alme, doce; quo concitus æst
 Prima maritali concussa cubilia gressu*

efferit, & valida quondam libaverit Heros
 cula consorti: quo percita nubilis uxor
 umine, magnanimo sese submisit amanti,
 bustumq; latus tetigit. mihi, Cyrrha, profanas
 laude domos. nec enim me sacrosancta morē
 illicitare Deos; Pataraq; avertere Phœbum
 is erit; ite Dea Libetbrides, ite Camœna,
 toties nobis faciles Heliconis alumna.
 nunc vobis ignota loquar, tripodumq; ministris
 non audit aprius. non jam levis ungula colles
 percussat, Pimplamque mihi & Parnassia fundat
 umina, non solitis me proluat Hippocrene,
 non Pallas, non Phocis aquis. mea largius, Heden,
 abra riga, fontesq; tuis extrude disertos
 ollibus, & medio demerge in Tigride Batem,
 Syriosq; mihi latices, Ballesq; reclude
 fortunatorum nemorum, latisq; repone
 dibus. ad viles dudum demissa labores,
 nota salutare mens imbibit enthea curas;
 cultoresq; tuos binisq; habitata colonis
 ura canit, lætīq; decus venerabile cœlo
 nputat, & dulcem terris impertit amorem.

Dispulerat deforme Nihil, mersamq; tenebris
 ongeriem, formasq; rudes distinxerat autor,
 t facies nova rebus erat. flammantia mundi
 ænia, sidereasq; domos, expansaq; vastis
 tria fornicibus, distinctosq; orbibus orbes
 ollebat proprios bis indefessa per axes.
 bat, & insolitos lampas Phœbeia currus
 aptabat per signa; diemq; opponere nocti
 ceperat, & gratas populis promittere luces.
 ui comes instabiles velox Dictynna quadrigas
 nocturnis flectebat equis; sed lumine nondum
 rba suo, nec passa vagi discrimina vultus,
 utrepidum sulcabat iter. radiantibus astris
 lic madidis Hyades, illic sicci ora Leonis,

Hic Cancrī chelas & tardī plaustri Boota
 Addiderat, propiusq; polo suspenderat Arcton
 Majestas augusta Dei. Depressior illis
 Ignea securam radebat machina Phœben.
 Quam subter gremio immani circumfluit aër
 Ampla procellosi lambebat tergora ponti,
 Inde cabis passim captivum anfractibus equor.
 Ultima concreto subsidens pondere tellus
 Stabat mole sua, & nullo tibicine fulta,
 Librabat bastos solidis compagibus artus.
 Cernere erat tumidos sinuosos flexibus amnes
 Fastidire sinus magni Trætonis, & ipsa
 Terrarum per operta rapi, rursusq; vagantes
 Reddere & immensis effundere faucibus undas.
 Tunc visa patulo volucres erumpere cælo,
 Squamigerumq; genus pelago: per inhospita saxa
 Et saltus errare fere: atq; ignara laborum
 Agmina quadrupedum laxis discurrere campis,
 Et nullo ductore regi. De pulvere Bili
 Factus Homo, colophon operis, grandisq; theatri
 Arbiter, & mundi melior nascentis origo,
 Mirandum lustrabat opus, causasq; Deumq;
 Mente sequebatur tacitus. Quæ maxima postqua
 Fecerat excellens Genitor, solumq; deesset
 Sponsa viro & tantis decoranda penatibus uxor,
 Ingentes illis præclari Orientis honores
 Destinât, & latos Asia prædibitis hortos,
 Quosq; co'it nunc Agjur agros. Hic arca mundi
 Pictura patet, Superum labor, & secreta volupt.
 Delicia humani generis, domus hospita patrum,
 Orbis amor. qualem non unquam Thessala Temp
 Non Baje videre locum, non florida tellus
 Phæacum, aut Afrus exculta sororibus arba
 Hesperidum: & l'qua suspendit in aëre fruges
 Alta suas Babylon, rarisq; S. miramus ausis.
 Hic Ver purpureum caput inbiolabile nimbis

cerit, & flores ultro protrudit apricos.
 improba nubifera procul inconstantia Bruma
 peccans Autumnus abest. se longius Æstas
 explicat & culmis turgens Cerealibus usq;
 luxuriat, totusq; fluit sub messibus annus.
 non rigidis armenta jugis, non taurus aratro
 gemit, aut sulco attritus splendescere vomer
 debet & irata dentem desigere terra.
 non invita grabi purgatur vinea rastro,
 non bellitq; labor glebam. se sponte relaxat
 is geniusq; loci; & duos exosa labores,
 aestiva sinus faciles aperit. non incubat herbis
 tempestas Boreaq; furor, sed amœnior aura
 er nobis lascivo discurret prata volatu,
 iunctaq; mulcenti fœcundat gramina flatu,
 mine solo lolium sterilisq; abscedit avena,
 nec bitum natura facit, sed probida casus
 rævenit, & nullo fœtum deformat abortu.
 non glaciem, gelidasq; nives, frigusq; minatur
 armaticum trux Vrsa satis, teneramq; pruina
 xurunt acres Cererem: non diluit illam
 nber & infesto truculentior afflat Orion
 idere, vel rabido pertorret Sirius astro.
 aconcussa salus habitat, nec lurida morbi
 corpora, & occulta vexant animalia flammæ,
 it lethi genus omne, & fracta ætate senectus.
 purior in visis purgatur sordibus ær,
 it propria bonitate nitet. non squallidus humor
 allenti libescit aqua, nec fulmina sparsa
 gne nocent, tonitruq; boant convexa sebero,
 Aut tropidans vibratur humus. tumet omnis in her-
 si sibimet blanditur ager, nec triste venenum (bã,
 arturit & prævis stillantia toxica ramis.
 Non virosa truses lambunt aconita dracones,
 Non clam puniceis usquam permixta virescit
 Dina cicuta rosis. spinis paliurus acutis

Exulat & pungens tribulus. non bipera morsu
 Enecat, & sabo metuendus scorpium iclu,
 Aut medica gaudens ager plantagine buso.
 Nulla sibi cæci fodere cubilia talpæ,
 Nulla trahunt lento cochleæ vestigia gressu,
 Nulla ruinosos intexit aranea postes,
 Aut malus horrificis immugit bubo tenebris.
 Cymbia lacte fluunt. sudant opobalsama frondes
 Thurag, tunc nondum sacris accensa Deorum.
 Spumant mella fæbis. crispantia bellera & armo.
 Lanigera mirantur obes. ros jugiter hortum
 Irrigat, & nulla premitur caligine pulcher.
 Fertilis Euphrates sinuoso labitur amne,
 Et ripis non vile decus vernantibus adfert.
 Nec minus Armenii fontes & flumina currunt
 Tigridis, & sparsis recreant viridaria ribis.
 At qui se septem diffundit in ostia Ganges,
 Extremas lambit spatiis ingentibus oras,
 Quâ Titan se tollit aquis. quâ labitur idem
 Adspicias pleno surgentem gurgite Nilum
 Occiduis pingues partiri sinibus undas.
 Forma loci duplicat laudes. hic edita cliſo
 Surgit, & in tumulos modico curvata tumore
 Tollitur, in balles illic diffunditur amplas.
 Planities alibi est. ramorum frigore silvæ
 Castigant alto flagrantem vertice Solem,
 Is decor arbutis, ea passim gratia florum,
 Sic pubent virgulta, color sic di, color illis,
 Ut se, pulchra licet, vinci non abnuat Iris,
 Nec quæ candidulis onerantur Partibicæ gemmis
 Cingula, bel regum collis diademata fulgent.
 Viscera parturiunt aurum, locup. esq. metallum
 Vena vomit. multa durantur jaspide gæbe,
 Et candens concurrat onyx, & bdellia manant.
 Vos quoq. flexibiles hedera crebistis & ulmi,
 Et lauri virides & amantes littora myrti,

almaq; nunc cedro, nunc celsis juncta cupressis.
 Arboreos inter fœtus, frondosaq; tesqua,
 Urgebat duplex arcani nominis arbor,
 Secretos agitando sensus, & numine quaq;
 Plena suo, forma, genio, molimine dispar.
 Prima senescentes poterat depellere vultus,
 Nec tremulo passa est incedere corpora gressu,
 Ugarum impatiens langvescentisq; juventa.
 Quis olivæ vitalis erat, conferre labanti
 Obscuræ, & afflictis solatia reddere membris,
 Latibos reparare focos, arcessere letho
 Remianimes, querulis hominum succurrere morbis,
 Exhaustoq; fovere sinus; contraria morti,
 Utq; obitus ignara sui, sine fine virescens,
 Umbrosisq; erecta comis, nec frondibus unquam
 Denudata suis, non læso cornua trunco,
 Aut curvata latus, nusquam non integra stabat,
 Ut patrio foliorum apices aptabat Olympo.
 Posterior vires animo roburq; sciendi
 Sufficit, ingenio recti præbique magistra.
 Nec fructu nos scire facit, quæ debius error
 Rectius agit, vel certa premant vestigia callem.
 Nec minus innocuas inter formosæ sorores
 Simulat, & nitido pendentia palmitè poma
 Presentat, magnoq; sui succendit amore
 Proclives oculos, & titosq; inbitat ad usus.
 Te mihi Phœaeos colles, Heliconaq; sacrum,
 Aut Aganippæas obiectet Græciæ ripas.
 Hic nemus Elysium est, statio gratissima vitæ,
 Plena voluptatum domus, opportuna bonorum
 Regia, tuta quies, nullus pavor, optima rerum
 Et mundi facies, & pleno copia cornu.
 Non libor, non ira ferox, non turpis egestas
 Quæ gnassetur, habet, fabor & clementia cæli,
 Ut boni stat summa Deus. Pomæria noster
 Pater coluit, tali spaciatus in horto

Ibat, & imperio terrasq; undasq; tenebat
 Solus & ignotum flectebat fascibus orbem.
 Agnoscere fera Dominum, rabiemq; leones
 Submisere biro. maculatus tergora panther
 Paruit, & longè jaculantes lumina lynces,
 Et rapida tigres & raucis vocibus urfi,
 Et lupus & torvis elephas barritibus horrens.
 Quadrupedum quodcunq; fuit, quodcunq; bel ather
 Edidit, aut patulum squamis armaberat aquor,
 Vnius mandata ferunt. non abnuuit illa,
 Qui Pelusiæcis bibit crocodilus in oris,
 Qui fluctus delphines arant, terrataq; rostra
 Protendunt pelago. non phœtæres anhelis,
 Non aquila altivolans, quamvis Iobis armiger ales
 Et Latiis bitrix servanda insignibus esset.

Viderat ex alto rerum Pater omnia nutu
 Ire suo, formasq; sibi causasq; probari,
 Et plausum meruisse Boni; cum talia fatur
 Probidus & dictis regalibus ora resolbit:
 Condidimus cælum & terras, & proxima terris
 Æquora, quique illis sublimior imminet aër,
 Athereas fluxis distinguens sedibus arces.
 Cuncta vigent, gaudetq; ferax natura vocari,
 Atq; alud genuisse sibi. dum plurima fatum
 Expectant peritura suum, sentioq; fatiscunt,
 Damna nobis reparant studius, mortiq; priorum
 Vna subis, servantq; suas in semine causas.
 At mea, cui prono samulantur sidera vultu,
 Progenies, specieq; Dei, quæ subdita nobis
 Mundi sceptra tenet, mentemq; erectior astris
 Et Superis inferre potest; ac conspicit in se,
 Quæ spectat ut diffusa foris: sine compare sola
 Ambulat, & nullo solatur pignore vitam.
 Vnus homo est, uno nostrum sub corpore spirat
 Deposita nū; similemq; sui quem voce saluet,
 Non habet. occurSAT cælo sociabile cælum,

stellis it stella comes. cum Sole bagatur
 una soror, junguntq; suum cum lumine lumen.
 er homini seposita quies? cur conjugis exors
 ita fluit? qua terra patet, cum conjuge conjux
 uisq; sua est, funduntq; alios bibentia sœtus
 inna, & in plures abeunt primordia partus,
 t consors sua cuiq; vacat; genitumq; vocatur
 quodlibet, aut gignens animal; prolesq; parenti
 accedit non una suo; mas, femina paries
 onjugii blandas faciunt. cum turture turtur
 udit, in admissio lascibit passere passer,
 t gallo gallina coit, cum sulture sultur,
 accipitre accipiter. socia veniente maritus
 angit olor, pennisq; suos testatur amores.
 apra marem sequitur, generosa leana leoni
 tecubat, aduiscitq; cani formosa catella.
 icululant feruentq; lupi. tot matribus illic
 uox aries permixtus abut, multaq; nepotum
 de tumet. egregios taurus bibit ossibus ignes,
 t pater est. etiam furor est insignis equarum,
 t insignis equis, cum gramina leta pererrant
 t rapidos tranant amnes, rabiemq; medullis
 llius admittunt. steriles uruntur arena,
 t cerbi leporesq; calent, damaq; fugaces,
 ubalus & panther sunt & sua gaudia stagnis.
 lecebraq; mari. miscent se grandia cete,
 i molles phocæ sobolem per secla propagant.
 inibus accendi tacitam sub pectore flammam.
 lic per me ruit in Venerem genus omne animan-
 um berni species patefacta est prima diei, (cum,
 nascuntur viola violis, ex arbore surgit
 Arbor, & e platano platanus, de palmitē palmes.
 t hederæ connatus amor; cum st xilis ulmo
 tubit, in accensis spumant ipsa oscula conchis.
 Quin ubi temperies calidis humectia miscet,
 concipit, & putri nascuntur corpora limo.

Cur meus ignarus blandi dictator amoris
 Semper eat, longosq; terat secretior annos?
 Non solum fas esse homini, nec nobile patris
 Ignorasse decus, nec pondus amabile lecti.
 De thalamo jam cura mihi est, de conjugē, natis,
 Et, qui præclara veniant de stirpe nepotes.
 Hic vir hic est, cujus memorabunt nominantes,
 Quæ medium adspiciunt Solem, quæ signa Trionū,
 Quas oriens Titan, & quas declivis adibit.
 Ille per Europæ tractus Asiæque patentem
 Et calidas multum Libyæ sitientis arenas,
 Quemq; procul reliquis secreta partibus orbem,
 Extra anni Solisq; vias Lunaq; meatus
 Differet imperium. cunctos à Gadibus usq;
 Auroram populos isto de sanguine nasci
 Præscia fata volunt. & jam descendere cerno,
 Nubila qui rumpet curru, celereq; beatus
 Fleciet in astra rotas, sequitur sine patre sacerdos
 Et typicus sine matre senex. cui deinde subibunt,
 Iustitiæ rectiq; tenax, trahibusq; superstes
 Et tumidis elapsus aquis, infractaq; gestans
 Pectora Thariades; gradiensq; per æquora bates
 Legisfer, & totas acies & castra ruenti
 Subducens ductor pelago. nec stemmate tanto
 Degener augustus despecta mapalia sceptris
 Mutabit Iesse soboles, clarusq; triumphis
 Regali victor juvenis spectabitur ostro.
 Quin patri sese comitem felicior addet
 Filius, & quo non regum sapientior alter
 Iura dabit populis & belli nesciet iras.
 Ille piis nobis delubra ingentia cæptis,
 Templaq; constituet cunctis celeberrima terris,
 Et fame devota meæ. quin classibus ibit,
 Divēs ubi assiduus torrebatur ignibus Afer,
 Et timidum quæret cæcis in rupibus aurum.
 Hoc Ninos genitore suos deducet avosq;

tur, inoffenso manantes ordine Cyros
rsa sagax, Cecropas Grajus, Romana Quirinos
oria, regnantesq; meo moderamine Iulos.
ui Iobis insanis turges natalibus amens,
tunc patrem dic, Pella, tuum. qui stulte Deorum,
sar magne, tumes titulis, hinc prima repose
mina nascendi & clari cunabula Flati.
se quoq; in fatis reminiscimur, affore tempus,
Quo mala peccantem damñabunt crimina mundū,
t faciet se quisq; reum. tunc altera terris
rogenies istaq; potens ab origine Princeps
urget, & errantes animasmersasq; tenebris
eddet perpetua, post diruta tartara, bita.
Dixerat Omnipotens; cum membra rubentia solbi,
it vigor attentis cœpit decedere nervis,
t vires languere Homini, nebulaq; vaporq;
rectum inclinare caput, collapsaq; elaudi
umina. quin cunctis subrepsit inertia mollis
ensibus. ignarusq; sibi quid fata pararent,
angui dulos artus viridi projecit in herbas.
amq; illos tollens, iterumq; iterumq; relabens,
apius & prono feriens sua pectora mente,
Defecit sibimet; donec demissus ab alto
Somnus adest, tinxitq; suis caba tempora succis,
Et gelido adspersit medicata papavera rore.
Dormit, marcentiq; animæ sopor altius infert
Otia, componitq; virum. non flamine frondes,
Non mota ventis segetes. sliuitq; sonorum
Quicquid erat, quicquid lenem turbare quietem
Obstreperum poterat. iussis cœlestibus ales
Conticuit, sueta argutis præbere lucem
Cantibus. obticuere canes, & garrulus anser,
Quiq; loquax sturnus clamore silentia rumpit.
Solum murmur aquæ & salientis leniter undæ
Perreissum & quodcunq; lebes inſitat ocellos.

Ut jacuit, stupidum tetigit latus, ipsaq; costas
 Concussit diuina manus. sublataq; tanto
 De numero fuit una viro. quam maximus autor
 Induit egregio forma meliore puellæ.
 Ossea quæ primum fuerat, mollescere cœpit
 Materies, factumq; fuit tractabile corpus.
 Pars abit in spinam, variis quæ flectitur apte
 Articulis, ut libret onus. de vertice summo
 Emergit geniale caput, vultusq; decora
 Efflues; simul impexi fluxere capilli,
 Inq; humeris lufere comæ. nitidissima ceruix
 Emicuit, facili manarunt brachia motu,
 Indigitos distincta suos; hinc pectus & ipse
 Intumuerè humero tenues sub utroq; papilla,
 Atq; habiles sponso mamma, venterq; femurq;
 Accepitq; pedes & eburnea crura virago.
 Sic quoties puppim ripa molitur in uda
 Nabuta, protensæ primum sua ligna carinæ
 Aptat & hinc geminâ subtexit stamina parte,
 Et costas albumq; facit: dein transtra forosq;
 Fabricat & clauum, tabulataq; desuper addit.
 Stat matrona, suosq; stupet formosior artus.
 Stat virgo, nescitq; velit cur virgo vocari.
 Stat mulier, spectatq; viri discrimina coram,
 Miraturq; maris vultus, & femina quid sit.
 Nec tamen erubuere genæ, belamina quamvis
 Ignotum terris belarent nulla pudorem.
 Integritas sine labe fuit, sine crimine vita,
 Nec, quo se tegeret, culpa mens nescia habebat.
 Ut vigiles patuere oculi, discussaq; somni
 Alia quies Homini est; præsentis imagine formæ
 Constitit, attonito similis. dumq; omnia lustrat,
 Atq; aliqua sibi dissimilem similemq; puellam
 Adspicit, arcino præcordia concitus æstro,
 Hec, inquit, quam cerno, mea de carne virago est,
 Hac ossis pars ipsa mei, de sanguine sanguen,

Vita mea, bisacis fabrica costæ,
 ebita conjugio conjux, amplexibus uxor,
 os thalami, sociiq; placens regina cubilis,
 magna gentis mater stirpisq; futura.
 mihi poterit noctes lenire diesq;
 dabit faciles aditus & mollia fandi
 tempora, jamq; mihi solet arrisisse marito,
 jurare fidem, nec sacris cedere pactis.
 Dixerat. at dictis præsens Deus annuit, & vos
 rescite, ait, dignosq; mihi proferte nepotes,
 alter usq; alter blandè suspiret amori.
 fors geminis communis erit, quia corpore in uno
 concordēs bisent animæ, nec fœdera quisquam
 impet & æterni dissolvēt vincula lecti.
 exeat hic mundi populis illustrior annus,
 Quo necti natura duos letatur amantes,
 ut pius arsit amor, ratioq; adjuvoscere leni
 fusa fuit veneranda iugo. de nomine vestro
 nomen eat, sobolem in cunctas diffundite terras,
 tu pater Eois post hac dicere, paterg;
 occiduis. te Chaldaus Medusq; parentem,
 Et Pharius, Celtæq; colent. tu semina Mauro
 suffice, tu Rhodano, ripisq; sagantibus Istri,
 tu Gangi largire homines. Tuq; optima virgo
 Amplexare virum propius, genitrixq; per omnes
 Audi clara plagas. multo tibi viscera partu
 intumeant, totusq; rotet cunabula per te
 orbis, & à tanta veniant tot principe gentes.
 hic thalamo jus grande datum, & cœlestibus alma
 Auspiciis micuere facies, & conditor idem
 fœderis & tede præses & pronubus illis
 Numen erat. non fors castos temeraria sponso
 Alligat, at magno tuti stant teste penates,
 Perpetuasq; trahunt metuendo à Iudice leges.
 Illicet athereos Iuvenis ferventior ignes
 lausit, & hos ipsos, quos non præsenferat, æstus
 Aspettus

*Aspectu propiore fobet. non nominarebus
 Ponere cura fuit, non tot distinguere formas
 Vocibus, aut proprios animantium addiscere motus,
 Quantaq; diversis oriantur corpora causis.
 Non jam scire jubat, quæ volbant aethera mentes,
 Quid fluidas gignat nubes, quæ flamina surgant,
 Et bellum virtute gerant, quis Nerea vinculis
 Strinxerit, & solitas nolit transcendere metas,
 Non tauris dare iussa libet, non sistere cerbum
 Cornibus, aut duris inflectere colla lupatis
 Acris equi, rutilosq; manu mulcere dracones,
 Cum vasto serpente loqui. mens omnis aberrat
 In vultus, quos Eba gerit. jam proximus illi
 Arridet, subitog; animum labefactus amore,
 Salve, ait, egregium summi Patris incrementum,
 Femina, seu jam sponsa velis, seu virgo vocari,
 Seu soboles mea, sive soror. tot nomina per me
 Sola refers. uno acta à genitore sororis
 Iura tenes; laterisq; mei de parte resurgis
 Filia, nunc virgo es nulli temerata marito;
 Et mulier, quia sponsa mea es: & sponsa Tonantis
 Imperio. salve facies pulcherrima mundi,
 Delicium non vile viri, mea chara voluptas,
 Solamenq; pium, spes posteritatis & avi
 Vnica. Tu mecum tota dotabere terra,
 Et regni pars una tua est. divisa potestas
 In nos orbis abit. capitis siglora nostra est,
 Proxima tu nobis rerum jam frena capeesses,
 Et patiens consortis eris; nec lida nexus
 Distrabet aut socias dirimet discordia dextras.
 Quam memini, cum solus, iners, hæc aurea rector
 Rura pererrarem. vidi sublimis Olympi
 Mænia, dispositisq; orientia signa manipulis,
 Aeterni Genitoris opus. demissior anni
 Oceaniq; bias & rerum exorsa stupebam.
 Nec non & pecudum turba, turmag; solantum
 Vndi-*

Indiq; cingebant dominum; Volucresq; canoræ
 Iudice me cantusq; suos modulosa probabant.
 Ante oculos lufere fera, pardusq; lepusq;
 Et timida lynces, pinnisq; regentibus histrix;
 Cornigeriq; greges, celsiq; in terga cameli,
 Et setosus aper. toto sed in agmine decrat,
 Cui comes iret homo, quæ posset compare vitam
 Ducere. sensi etiam (nec enim quæ vera negabo;
 Non salientis aquæ latices, non vota susurros
 Non Zephyros expleſſe mihi. Tu suavior aura
 Discuties tetricum quicquid fuit. apta sodali,
 Accipe me, lectoq; parem dignare, mihiq;
 Feminæ submitte decus. Tum te parentis
 Nomen & admissi titulos mihi conjugis uxor
 Concilia. natoq; & qui nascentur ab illis
 Ocyus indulge. non est mihi bilis origo.
 Ipse Deus pater est. qui spiritus hos regit artus,
 Illius est. diuinus in hoc se continet hospes
 Corpore, deq; Deo mens, & spiratus ab illo
 Cælestis vigor, atq; auræ simplicis ignis.
 Si gazas, si poscis opes, patet omnis in usus
 Tellus facta meos, patet aquor & arduus ather.
 Vis famulos? tibi pontus alit, quodcunq; natantū est.
 Vis famulas? levis aura dabit, quodcunq; volantū est.
 Vis famulos? Phœbus tuus est, tibi Lucifer ardet.
 Vis famulas? Phœbe tua sit, tibi solbitur illa.
 Vis famulos? totis famulantur sidera castris.
 Vis famulas? Aurora tuis se promtior offert
 Obsequiis, & amica Pales. palatia speras?
 Cælo habitas, cælo mecum & radiantibus astris
 Claudere & superum tectis. his grata palato
 Pabula? donabit plenis convivia mensis
 Hortus; & haud una pendentia ab arbore mala,
 Et pyra, quæ lenta pendent religata genista,
 Sufficiet. molles aderunt ad prandia fici,
 Et quæ de viridi stillabunt ilice mella,

Discutient mea vina sitim, diuisaque sensus
 Gaudia percipient. quæ pascant lumina, rerum,
 Formas mille vides. mulcent concentibus aures
 Hic parus, hic philomela tuas. confundit odores
 Tibus & myrrha suos, & balsama naribus infert
 Et castam Panchæus ager. tot lingua sapes
 Pitissat, tactumq; manet non una voluptas.
 Non hæc cuncta mihi, non hæc mihi munera soli
 Astra parant. plures vocat indulgentia magni
 Numinis; in multos bonitas laudatior exit,
 Et melius commune bonum est. spatiosior orbis
 Expectat cibes alios & nascier à me
 Posteritas immensa cupit, quæ littora, sylvas
 Incolat, & mediis sedem sibi figat in undis,
 Quæ Rhenum, Mosamq; bibat, Tanaimq; bicornæ,
 Et Ligerim celeremq; Ararim, Batimq; Padumque,
 Et Nigrim & gelidi glacialia flumina Ponti,
 Quicq; habitent totis distinctos axibus axes.
 Quare age, sis conjux, & quo nos fata, cupido,
 Quò ratio, natura trahunt, sine lite sequamur.
 Occupet Adamus sociam, sit nubilis Eba,
 Et sua confundant genituri semina sexus.
 Audiit has mulier voces & verba loquentis
 Optima. quemq; videt, vultu jam diligit ipso,
 Et cupit amplecti propius. nobis ardor amantem
 Incitat, & teneris succrescens cura medullis
 Urget inexpertam. quos nescit, nutrit amores.
 Nutu, voce facit; gestusq; oculisq; procatur,
 Non lasciva tamen. quod virginis esse putatur,
 Despicit ingenium. soboli sult mater haberi,
 Et matrona viro. gravis admiratio lecti est,
 Nec sperata minus. tandem sic orsa profatur:
 Salve chare Deo luënis: seu frater amari,
 Seu genitor, sponsusq; velis. quæ nomina per te
 Donari sis multa mihi, tibi reddimus uni.
 Ex te facta patris titulum tibi nata rependo.

Tecum

cum facta soror fraterni sanguinis adsum
 nfecta, quæq; tuo jam sum servata cubili
 onsa, virum sponsumq; lubens, Adame, saluto.
 de quod & dominum Te fas sit dicere, cujus
 bitrio submissa regâr; quo vindice surget
 minea virtutis honos, & tuta manebit
 ama pudicitia & socialis gloria lecti.
 petimur petimusq; duo. quam tu petis, illam
 re tuo repetis. quid enim? sum costa mariti,
 pars raptâ tibi. non sum distincta, sed una
 cum, Sponse, caro. cum me, te diligis. in me,
 cu' tor sis ipse tui. cui spernitur uxor,
 ernitur ille sibi: atq; odiis accenditur in se,
 i confors exosa thori est. miscbimur ambo,
 t fiam. quod non fueram, de Virgine conjux,
 t lateris nobis cura tui. quos poscu amores,
 spondet tibi noster amor. quos exigit ignes,
 ccendet tibi fax melior. redamaris amator,
 Quoq; vocas, haud agra sequar. sed legibus uxor
 se belim rectumq; sequi. parere marito,
 non servire, meum est. mandata capeffere, quæ non
 astidit pietas. pariter regnamus, at impar
 Ajestas mea sorte tua est. nil arrogat ultra,
 Quam minor esse viro mulier. quæ torba gubernat,
 it fasces sibi sola rapit, temeraria regno
 excussit folioq; virum, laribusq; tyrannus
 ncubat, & veri leges pervertit amoris.
 Prima Deime cura manet. manet altera sponsi.
 Tertia natorum est. lites & jurgia damnat
 Nupta decens, frangitq; suum ratione furorem,
 Et fluctus domat alloquio. non garrula cunctis
 Obstrepat, aut aliis gestit facunda videri.
 Sed taciturna placeat. studiis aversa parentum.
 Segnius hos amat, atq; suo magis hæret amanti.
 Partitur commune malum. solatia, curas
 Disidit. humanum quicquid, perferre laborat.

Non.

Non forma, non dote tumet, generisq; superbit
 Nobilitate sui. preciosa monilia flocci,
 Præ virtute, facit. candor, probitasq; fidesq;
 Et morum cunctis præcellit gratia gazis.
 Officiosa domi, famulis terrore modesto
 Imperitat, modicæq; decus gravitate tuetur.
 Cum sagit puer, adludit: cum pollet aduitus,
 Vivit in exemplum iuveni, iussisq; coërcet
 Magnanimum. non zelotypo furiosior æstu
 Incedet, fraudeq; thori præsumet iniquas.
 Quod si fortè ira tumidus flagrante maritus
 Sebiat, hæc blando cupiet sermone mederi,
 Blanditiis intenta suis. secreta, fidelis
 Arcanum quicquid thalami est, aperire timebit,
 Et narrare palam. si quid facundia possit,
 Explicit in sobolem monitrix. non lumina stetit
 Illecebrosa aliis, nec præbis pabula præbet
 Ignibus. una uni domino vacat oscula nunquam
 Aut irata fugit, vel luxuriosa reposcit.
 Consensu differre bonum. disortia censet
 Improbæ, nec solet illa pati. nam nexa Tenanti
 Vincula qui solbent homines? quæ distrabet audax
 Impietas? his sum tua conditionibus uxor,
 Talis amo, Et rursus sperem tibi talis amari,
 Istaq; venturos jam mox meminisse nepotes.
 Quam nobis, Adame, places. quam corpore toto
 Arrides. quam frons, oculi, pectusq;, toriq;
 Depingunt hominis speciem. quam mentis honor
 Quam Patrem ratione refers. quâ splendet honestas
 Et veri studius animus. quam recta voluntas
 Iusta facit. quam te nullus insana cupido
 Motibus aversum rapit, aut sis effera cogit
 Deteriora sequi. quantum est ad sidera vultus
 Tollere, suspexisse Deum. sub numine terris
 Iura dare, Et cæci, lateq; sagantibus undis,
 Et tota tellure frui. cum conjugis à me

igit officium, tantorum fida bonorum
 sus ero consorsq; simul. Tibi letior Eba
 in amplexus, collo circumdabit Eba
 achia. Iam videor Saras, clarasq; Rebeccas
 gnere, prae grandemq; Leam, sine prole Rachelem,
 fortes bello Deboras, tenuiq; Boozi
 lliolo safrè tectam Moabitida Rutham.
 quotquot nostro descendunt sanguine matres
 brae, Grajaq; nurus, Latiusq; togat.e
 ribus, Hippolyta, Volscorum è gente Camilla,
 sandra, Mariaq; & nomina sancta Sibylla.
 ne thori comitem, nihil est quod sponsa negabo.
 qua figo tuis iterumq; iterumq; labellis
 sia, crescenti seponas pignus amori.
 Est locus irrigui liquidas Euphratis ad undas
 chrrior, & frondosa comis viridantibus Horti
 rs melior. teneri saluunt è gramine ribi,
 xa virent, niveisq; albescunt floribus agri.
 n cæno latices, non fædo squallida musco
 det ripa, tepet moderatis solibus aër,
 grant vernantes casie, duransq; amaranthus.
 tu flebilibus tunc nondum, hyacinthe, figuris
 ribilis, nardi juxta redolentis aristas
 serfo te flore probas. hic pampinus ulmis,
 hedera serpunt cedris, cedrisq; propinqua est
 na fabis abies, & veri præscia laurus
 nditur. hic postquam præsci latuère parentes,
 jugii didicere modum, plenusq; furoris
 cundum primus pater exantlabit amorem.
 licet ingenti plaudens natura paratu,
 ultat Sponsos circum. calet obæius ire
 mmiser, impulsosq; jubet properare jugales
 r dius, ut sacra videat spectacula scena.
 didius fulsere dies, quos ledere nimbi
 olusia timuere graves, tristeq; pruina
 nes interea puro que crimina pellunt

Ore Dea, fecere choros, sociatq; dextris
 Virtutum series hominum connubia sanxit,
 Officiis attenta suis. Concordia lites
 Dispulit, & quicquid nuptis adspersit iniquum
 Improba Suspicio, & ludens in amoribus Error,
 Proscripsit sincera Fides, & nescia prae
 Simplicitas nitida subrisit Gratia fronte,
 Temperies casta. rectum Constantia suasit,
 Religio quodcumq; pium, Prudentia iustum.
 Nec mora, floriferis pasim viridaria ramis
 Irrabuere. rosae gemmis patuere reclusis,
 Nec claudere voluere diu. strepuere susurris
 Arborea frondes, cannae cecinere palustres.
 Buxaeq; ignotos modulata est tibia cantus.
 Lenibus excita Zephyris, auraeq; salubri
 Asia dulci sonis garritibus implebere
 Gratantes pariter volucres, & gaudia pennis
 Testata auspicio Sponsis sapere secundo.
 Non galeae riguere truces, haestaeq; feroces,
 Aut frameae, & clypei adversis umbonibus acti
 Concrepuere, vel immisisse tonuere quadrigae.
 Non hic gabiso cecidit myrmillo theatro,
 Non sic rubuere manus, fusoq; cruore
 Immaduere thori. hos haec scelerata probatis
 Posteritas. spectate thoros tedeq; parentum,
 Ut dominos amet unda suos, tellusq; polusq;
 Et mundi pars quaeq; mali cum gloria Martis
 Nulla foret, placidique irent sine cadibus anni.
 Quin procul Oceano in magno, quem Caucasus aff
 Adspicit, aut rubris pingit Neptunus arenis,
 Exiliere mari, crispataq; carula pisces
 Discussere levi strepitu: spirantia cete
 Equoreis sublata vadis sua gaudia plenis
 Ebomuerunt cadis. vitreis Tritones ab antris
 Processere, quibus rauco tuba murmure frendens
 Concha fuit, quae jam Libyci per littora ponti,
 Ia

an super Ægeos fluctus & Cassia regna,
 Lemnionasq; dumos tam clari nuncia leti
 detulit. ornabit myrto delphina Palamon,
 eucotboë phocam, violas intexuit algæ
 ymotboë, seniumq; dolens bisacibus herbis
 um fugat, æternos geminis promisit amores.
 exhibuit domina baccas, quas ipsa profundo
 egerat, Euphrosyne, & domino diadema parabit,
 gemmas pondusq; dedit lucentis electri.
 etiam centri impatiens se movit ab illo
 terra parens, motuq; suum confessa favorem est.
 concussit se magnus Athos, concussit Olympus
 heffalus, & celsi saliere cacumina Pindî,
 sag, Pyrenesq; jugum. dein ignibus aucta
 ortus ignis arsit fornacibus Ætna.
 argius argentum Potosi genuere recessus,
 urum basta Peru. messes misere Moluccæ,
 dia d. bes ebur; costumq; crocumq; rubentem
 orycium nemus, & varium Panchata gummi.
 explicuit grandes volucris Iunonia fastus,
 ardo mota gradu & pennarum ostendit honorem
 conjugibus, pictosq; notis stellantibus orbes.
 tit. acus humanas tunc nondum reddere voces
 octus, Abe, dixit sponsis. & gutture miti
 ccinuit facundus olor, cui stridulus anser
 strepuit, repetensq; eadem modulamina coccyx.
 nondum pica loquax fuerat, tunc ilice ab alta
 dfuit augurio. nondum sua pignora Progne
 eberat infelix; sed læta voce canebat,
 Pandionia reddebat multa sorori.
 rubuit Numidum gloriens gallina per agros,
 Berrens percussit humum. se Phasidis ales.
 bit ad Euphratem, & longis cervicibus astans
 ruthio. quiq; diem & solis nunc lumina bubo
 orret, ad hæc spretis properabit festa tenebris.
 m sobolis parvæ denso grege da dala perdix,
 Bb 2

Regulus, & parus, & grauca genere palumbes,
 Et motacilla levis, contemptoq; equore mergi.
 Ardea detractas capitis de vertice plumas
 Crinibus implicuit sponse. lasciuia ardens
 Ante oculos hominum passer, cum passere gallus,
 Cum gallo curruca, & cum grue luxurians gryps.
 Qua sibi prosternat bibax altaria Phoenix
 Inuenit, quamvis calido processerit Euro
 Vnicus, & mediâ reparet sibi morte iubentam.
 At qua felici Paradisi vescitur aura
 Parvula avis, tota in pulchram qua corpore caudam
 Desinit, & nulla requiescit in arbore fessa,
 Suspensum summo monstrabat in aëre pondus.
 Vos quoq; mellifera doctis examina ceris
 Hic posuistis apes, & pasta flore salitti
 Plurima in annosas fudistis mella cupressos.
 Adstitit, & phalarum expers freniq; calentis
 Hinniit altus equus, dominog; erecta potenti
 Tergora supposit quadrupes, sua cornua ceruis.
 Et sola poterat teneram proboscide nuptam
 Tokere subsidens elephas; ni sanguine cassa,
 Tardigrada & propriis captiva penatibus, insons
 Vexisset placidam veniens testudo magistram.
 Barbiger à longè capris salientibus hircus
 Errabat matres inter, sensusq; salaces
 Incaluisse greges & fortia gaudia nasci.
 Et quia Pax nibeis Ebra radiabat in ulnis,
 Pax cælo terraq; fuit. per pascua iuncta
 Errabere lupis caprea, leporesq; molossi.
 Non timuit gallum Libycus leo, pardus hyanam,
 Taurus equos, belox balena robora delphin.
 Non polypus concha, cochleisq; inimica lacerta,
 Non congro muræna fuit, mustela draconi.
 Cernere erat, mites aquilâ clangente columbas
 Ire simul, causasq; odii nescire bel iras.
 Tunc Acherontæas mutato fonte paludes

acta nobis tumuisse ferunt, & turbida Lethes
lumina Cocytumq; mero stagnasse Lyæo.

Nec latuit res tanta piæ consortia turbe,
virtutumq; choros, & quæ sine corpore mentes
seles tenent. sed formosam delapsus in Heden
fuit illustris nitidis exercitus alis,
sic Seraphina cohors, illic Cherubina; Deoque
alia cælestes cecinere encomia turma:

Magne Deus, sine patre pater, sine fine perennis,
immensa virtute potens, mens nescia falsi,
expers principii genitor, tibi cognite soli,
se tui locus & spatium, bonitatis origo,
abe carens omni bonitas, Tumaxime, quicquid
non fuit, esse facis, nihiloq; arcessis ab ipso
cellarum solidos orbes; cælique beatos
digenas nos esse jubes. de Numine tanto
lumina penè sumus. tua nobis ora tueri,
augustiq; datur cultus, quo iusseris, ire,
mandantiq; sequi. Te patrem mente tenemus,
factum quodcunq; tibi est. sectamur honestum,
ec solumus peccare boni. te dante movemur,
eq; tuo capimus metuendum robore robur.

ipse tuum, generare tuum, Natura, parentem.
ubi condiderat superi spatia abia mundi,
deraq; adverso subter labentiamotu,
nullis suspendit onus, montesq; lacusq;
salles, nemorumq; locos, flubiosq; profundos,
ec faciem terris sapiens dedit omnibus unam.
ars calet una, tepet pars altera, tertia friget.
ombra loci varia est. latus hic respectat utrumq;
ic nulla cadit. nunc illis tota sinistra est,
is dextra meat, bel gyro flexa rotatur.

nunc lucet, nunc lucis eget. sua lumina Phæbo
putat & Lune solatur imagine noctem.
ic spatiosa nobis decorantur frugibus arva,
boribusq; virent campi; bel grandia venis

*Crescunt saxa suis: hic versicoloribus agri
Floribus, & sparsis dutescunt littora gemmis.*

*Disce tuum, generare tuum, Natura, parentem
Idem etiam pecudum species, armenta, ferasq;
Excipit tellure Deus, sapiensq; figuris
Distinxit. pars antra colit, rupesq; specusq;
Pars pratibus gaudet patulis & vallibus imis
Pascitur. hæc rabida nunquam mansescere norunt
Hæc docilis mansescit, & acres exuit iras.
Hæc lana tegit aut villis: hæc asperat hirtis
Pellibus. hæc rostris, alias facit ungue recurbo
Terribiles. hæc dente minax, hæc cornibus adstat.
Hæc solitant, repunt aliæ; natat illa sub undis,
Hæc graditur, manant aliæ de stirpe priorum,
Ast aliæ limus format, tepidique calores.*

*Disce tuum, generare tuum, Natura, parentem.
Hic Deus, hic celsi secretas ætheris oras
Destinat officii hominum: seu frigore brumam
Verberat & largos effundit Aquarius imbres:
Seu gravidas torret latranti fidere aristas,
Spernitq; facit messis domino: seu lumina Titan
Partitur populis, & lucas dividit æquas
Noctibus, aut plures alibi distendit in horas:
Aut nulla nos nocte premit, vel luce focillat.
Illius est, quod sæpe suas regina bicornis
Mutet anhelæ vices, fraternosq; induat ignes
Disparibus nocturna modis: seu lumine pleno
Turgeat aut curvæ radiet sub imagine flammæ*

*Disce tuum, generare tuum, Natura, parentem
Tu Deus alme, tua jacularis fulmina dextra,
Nubilaq; horrifico frangis compressa boatu.
Voce tua quatitur tellus, commotaq; Tethys
Intremitt, & pavidi fauces laxantur Aëterni.
Tu potes unanimes armare in prælia causas,
Ut violent elementa fidem, contrarius igni
Humor eat, ruptis insurgant æquora claustris,*

*et terras insana borent; ut turbine sæbo
in à Eurysq; Notusq; ruant. Tu turgida nutu
lumina, tu fluctus, tempestatesq; sonoras
Soliosq; tenes in bito carcere fratres.*

*Disce tuum, venerare tuum, Natura, parentem.
De Hominis sublime decus sub pulbere bili*

*Abdidit, exemplarq; Dii venerabile glebe
Affixit, crassosq; animam spirabit in artus.*

*De viro vite sociam largitus, amori
Monstrabit thalamog; viam, legesq; maritis*

Fixit, & innocuo scripsit sua jura cubili.

*Cena thori jam prima patet, Deq; autor amandi est
Terra locus, sunt astra faces, spectatur Olympus,*

*Tos testes, dos orbis, amor fecundus amoris,
Cætus ager, fructus epule, spes una nepotes.*

Disce tuum, venerare tuum, Natura, parentem.

*hic iit in thalamum conjux prima viæ suæq;
Currexat natura Duci. Nox pronuba donec*

*tellantes depicta sinus, tangensq; jacentes,
mina perpetuo genitalia fœdere sanxit.*

FACES SACRÆ,

Sive

HYMNVS SALOMONIS;
Quo, sub Typo Nuptiarum Salomonis
& Filix Pharaonis, Nuptiæ CHRISTI &
ECCLESIAE adumbrantur.

*At terris hominiq; datum, sat. deside cura
Hæsit, & ignavi prescit vestigia mundi
Mens oblita Dei. dudum regalibus omen
Intulimus thalamis; augustaq; nomina dixi,
Victoresq; Duces, & sceptram inantia sceptris,
Ilustresq; Heroum obitus, & busta potentum.
Hic triplici late radiantem murice regem,
Hic debellatas alio sub sidere gentes,*

Bb 4

Oceani.

Oceanig patris spoliū, raptamq; Batabis
 Colchida & Occidui concussa palatia Phæbi.
 Ista tibi quondam viridi sacra vimus ævo,
 Mars pater, undantesq; hostili sanguine campos,
 Armaq; bellator cecini. per tela, per enses
 Vimus, & domitas ausis furiaibus urbes,
 Infractasq; malis acies. quin omne Diones
 Ingenium, letliq; vices, thalamiq; labores,
 Discordesq; thoros, durisq; exercita fatis
 Fœdera, cantatis Veneris suspendimus aris.

Nunc te, CHRISTE, canam, & sacræ connubia
 Amplexusq; pios, atq; ignorata profanis (Sponsa,
 Gaudia & ætherei carmen venerabile læti,
 Accensasq; faces cælo. Dum fulgidus ostro
 Ardet, & in Pharia se Virgine magnus amator
 Explicat, & typicos animis cœlestibus ignes
 Majestas Hebræa bibit; praluditur umbris,
 Occultatq; Deum Deus, & caligine sensus
 Insolbit mens summa suos; secretaq; pandit,
 Ut tamen illa tegat. mediis immersa tenebris
 Lux micat, & quæ vix capias, sub nocte videntur.
 Non hæc Eubœica spirarunt carmina rupes,
 Non Lyciæ sortes Dodonæiq; penates,
 Non Ammon, dubiaq; loquax cortina Sibyllæ.
 Hæc sator Syriæ rector, cui pectore pleno
 Fluxit fatidica felix opulencia linguae,
 Et sacer insedit menti furor. ille futuras
 Res aperit, tedeq; jubar cæleste revelat,
 Iurat amq; fidem sanctis; & conjugis æstus
 Illecebrasq; piæ: quæ dos, quæ forma maritæ,
 Quantum stirpis honos: quam simplex gratia morū
 Quantum amor thalami: quibus inconcussa pericula
 Extollat generosa caput: quo vindice tutæ
 Audeat adverso vultus opponere mundo,
 Ribalesq; suos & circumfusa procantum
 Agmina, peccantesq; thoro depellere amantes.

Tu, qua fœda soles castis adspargere labem,
 Vocibus, Impietas; Superùmq; oracula mordes
 improba, & innocui genialia carmina vatis
 conspuit, hinc absisse procul. non illa proterbis
 verba patent. non has petulans facundia laudes,
 Obscanusq; Paris cum semibiro comitatu,
 Aut qui divinis nequeunt dare pectora rebus,
 Ethereum ce cinere melos. nobis fulget ab alto
 fax oculis & flamma meis; & operta recludens
 spiritus, accensam meliori numine mentem,
 Exagitat, Deus, ecce, Deus præcordia pigrâ
 tollit humo, membrisq; animum torpentibus aufert.
 Ireptumq; mihi memet spiramine sacro
 concutit, & studiis vatem sublimibus implens,
 Tac ait augustum Sponsæ dixisse maritum:
 Tac ait augustam Sponso dixisse maritam:

CAPVT PRIMVM.

ECCLESIA.

Maxima progenies regum, fidissime custos
 Et gentis tutela tua; seu proxima Patri
 Regna tenes, totumq; tuis sub fascibus orbem
 cunctis, & aligeros aptas ad iussa ministros,
 Ipse Deus, sobolesq; Dei: seu missus ab alto
 humana sub carne lates, hominemq; fateris
 Esse Deum, viliq; potens sub corpore Numen
 Abdus, & ingentem sapiens abscondis Olympum:
 seu propius vis esse meus, Sponsæq; Vocari
 Cura laborq; tuæ, & nostri pars altera lecti,
 Præsidium columenq; meum: defige labellis
 Oscula. fuge precor. da millia & altera mille,
 Et sacrosancti liceat mihi lusibus oris
 Posse frui, longumq; tuis habere labellis.
 Sic prodat se noster amor, pacisq; beatæ
 Et specimen, tetigisse Deum. sint basia, Sponse,
 Officii documenta tui, sint basia nexus,

*Quæis tibi, Sponsa, ligor, conspirante sçq. catbena,
 Vinculaq. quæ nostras nectant adamantina mentes.*
 2. *Qualis amor, quantæq. faces! non suavisq. usq. bami
 E Pelusiis desillant sina racemis,
 Aut Arabum fragrant udis opobalsama ramis
 Latius, aut quoscunq. ferax Chaldaus odores
 Diffundit, quàm fama tui, nomenq. per omnes
 Cantatum, dilectæ, plagas, quas adspicit ather
 Exoriens iterumq. cadens. te qualibet ardet
 Virgo procum, gestitq. tuo consuescere amoris
 Flagitiis inimica cohors, ac grandis honestos
 Ardor agit ferventq. nobis amplexibus abdi.*
 3. *Et domino arridere suo. me pertrahere lentam,
 Ignaramq. via per cæca pericula noctis,
 Et scelerum infames salebras & inhospita ducas
 Saxa manu. mihi tu vires animumq. ministra,
 Et da velle sequi. sequar ocyus, & mea curret
 Orbita per dubios, sed te ductore, recessus,
 Et rectum calcabit iter. regale subibo
 Limen, & auratis fulgentia tecta columnis
 Adspiciam, cœloque fruor. miscebimus ambo
 Gaudia, deliciasq. tuas in secula fundam.,
 Iustitiæq. decus rariq. exempla favoris.*
 4. *Fusca licet videar, matres, ne spernite fuscam.
 Hac thalami sors prima mei est. sic torreo aflu.
 Sic afflicta premor, sic indignantibus Euris
 Verberor, & tumidis jactor matrona procellis.
 Sic mea crudeles deturpant ora tyranni;
 Nec placeo, quia Sponsa vocor, summiq. Tonantis
 Conjugio dignata parens. sum fabula vulgi,
 Et fidei rectiq. tenax tot sordibus ævi
 Inquinor, & sædi depingunt membra colores.
 Nec tamen illa meo facies invisæ marito est,
 5. Nec spernor contempta Deo. plus diligor illi.
 Et sperni precium est; ceditq. infamia laudi;
 Opprobrium decori. sponso sum iudice pulchra,*

rutilas Salomonis opes, aulaeque bincit
ormosa pietatis honos; Et fulgor honesti
nocuus post se Nomadum tentoria linquit,
Cedraorum transcendit gloria pelles.

Dic age, dic deliciolum, dic optime, qua nunc
errarum regione cubes? quibus abditus oris,
rex obium Et tenerae carpant virgulta capellae?
osa comes juxta gradiar. ne debius error
aut mala sacrilega rapiant consortia turbae
tracipitem, dubiūq; Fides sub imagine veri
clucet, Et peregrina vager per dogmata demens
alantes confessa duces. -----

CHRISTUS.

----- Tu maxima false,
ponsa meo seposita thoro, clarissima cœli
ilia, quam consanguineis natalibus æther
Alligat agnoscitq; suam, populosq; per omnes
eligit ipse sibi; seu sis ECCLESIA dici,
Seu Superum veneranda domus, templumq; Tonantis,
sanctorum fecunda parens, Respublica magni
ntemerata Dei, venturaq; numinis hares,
Et consors regina poli, perq; aspera rerum
Eternis tandem mulier servanda triumphis:
Accipe me tibi, pulchra, virum. si tecta, laresq;
Si quibus exultem campis cognoscere cura est;
Quaque tuus fixit sedem statione redemptor;
Huc ades, Et vano subduc tua nomina seculo,
Et bita rimata viam melioris, amico
lungere fida gregi, raptosq; ab obilibus agnos,
Errantesque procul revoca, verbisq; vagantes
Pasce meis, nostris habitata mapalia serbis
Adspicis, Et quales pateant pastoribus umbræ,
Queq; salutiferis crescant in vallibus herbae.
Qualis in excelsis valide cataphracta refulget
Memphis eqvis, quoties radiant in casside coni,
Ferratumq; micat pectus; nitet inter amicas

Eh 6

Sponsa

*Sponsa meas, currusq; refert Pharaonis & arma,
 Et fluidas cervice jubeas, phalerasq; decentes,
 Et quicquid probat alta Pharos. ceu murice Vestis
 Ebria, Sidoniiq; nitent holoserica baccis
 Tegmina, splendescit Sponsa virtutibus atas,
 Et mentis cultura bonæ, desuetaq; fucum
 Religio & clara constans reverentia legis.*
 9. *Tota mihi speciosa mea es. tibi turturis instar
 Maxilla vultusq; rubent. pro torquibus aurum est,
 Et gracilipendent preciosa monilia collo,
 Distinctusq; notis clavorum argenteus ordo.*

ECCLESIA.

10. *Vix meus accubuit mihi Rex, & numen amicum
 Ostendit thalamo facilis; diffudit odores*
 11. *Nardus nostra nos, sensi jubescere vires,
 Et robur mihi grande dari, tactosq; supernis
 Ignibus ignavos animi plus gliscere motus,
 Iamq; magis coluisse Deum, percussaq; cælo
 Pectora fallacis fraudes proscribere vitæ.
 Assyrio qualis desudans cortice myrrha,
 Sponse, mihi es; vel quæ Engaddise tollit in agris
 Cyprus, siniferosq; inter vires æmula colles,
 Botris fæta suis, charis quam lata recondam.*
 12. *Vberibus; quamvis succifragrantis amarus
 Mordeat ora latex, & te redamantibus atri*
 13. *Currant sæpe dies, & sanctis mentibus atrox
 Incubet & tristes latices permisceat orbis.*

CHRISTUS.

14. *At tua simplicitas, conjunx, ignarq; fraudum
 Infantes fertur bonitas æquare columbas.
 Sic oculos mansueta geris, sic lenis habetis,
 Et tranquilla places. cunctis placabilis adstas,
 Et comes it pulchræ laudata modestia formæ.*

ECCLESIA.

- Tu potius formâ jubescens, pulcherrime, cunctos*
 15. *Ante venis. quæ forma mea est, de fluxit ab un
 Conjug*

juges, tu decus omne mihi es. tu nomina confers.
radii tēbis umbra tui, de lumine lumen,
flamma scintilla tua. Pulcherrime, lectus
sternitur ecce mihi, sed & idem sternitur aptē,
onse, tibi. thalamo gemini recubabimus uno,
Pendulaq; ardentem pellent umbracula Solem.
cedrina domus, sunt & laquearia tectis
otima, sunt celsis doctē disposita cupressis
igna. ferunt croceos nunc ipsa cubilia flores;
ec sterilis sum Sponsa tibi. tua diditur omni
ma loco, multisq; tua cultoribus aedes,
populis delubra strepunt. tot pignora gigno
ater, & aeterna manant de stirpe nepotes,

CAP. II.

Sum Rosa, quae nullis moriar concussa procellis.
um Rosa, quae mediā nescit marcescere brumā.
um rosa, puniceos inter celeberrima flores,
nunc bilis precii, nunc omni carior auro,
nunc depressa solo, nunc ipsis celsior astris,
laus a malis, rursus fati ad aperta secundis.
um Rosa, quae, pedibus quambis calcata proterbis,
rigor. & veluti patulis in vallibus albens
ilia, candidulis latē præcello ligustris.

CHRISTUS.

Sua biolum, mea vita, meum, quae sola decoras
aradias veneranda nurus; ceu lilia spinas
ter, honoratum tollis caput. undiq; sentes,
t tribulis circum seges exhorrescit acutis,
egeneresq; rubi. cingunt te densa sororum
gmina, sed multum studiis adversa malignis
o te saba ruunt. seu cum scelerat a tyrannis
lagra tibi, flammāsque ferox intentat & enses,
q; uncus furibunda parat: seu rector Avernī
rietat in Fidei portas, & dira minatur
ata tuis; mundiq; animum labefaciat amore.

*Sibe suos in te petulans lascibia sensus
Concitet, & pavida moveat nova praelia menti
Seditiosa caro, litesq; resuscitet in te.*

ECCLÉSIA.

3. *Sed veluti steriles inter se plurima sylvas
Tollunt, humidulisq; tument viridaria pomis;
Sic iuvenum viles inter, generose, caterbas
Solu obas, meritique decus non vile reportas.
Hoc erat in votis, tecum requiescere in umbra,
Tecum posse loqui. nam qua promissa marito
Ingeminas, quæ crebra meas solatia clades
Insuperata iuvant, sunt nostro mella palato,
Ambrosiæque dapes & amici nectaris undæ.*
4. *Nuper ubi gratis spumabat vinea succis,
Turgidaque implebat vacuas vindemia cellas,
Ducebas avidam vini cupidamque bibendi.
Voces vina tuæ; cœlestia pocula voces,
Sponse, fuere tuæ. sensi nova gaudia, sensi,
Et veteres pepuli curas animique dolores,
Et culpa ferale malum. Tunc præbui ibas,
Tunc ductor sublata manu vexilla gerebas,
Non quæ sanguineo præludunt improba Marti,
Sed quibus ad placidi castra invitamur amoris,*
5. *Et partes, Rex magne, tuas. me floribus agros
Languidulamq; tuo suffulci robore nuptam.
Nam titubat peccantis amor. sum cerea flecti
In vitium vetitæq; faces, quas tollit honorum,
Vel malus ardor opum. sine te, vahi, tota fatisco
Genua labant, fratrisq; subit socordia membris.
Nec facio, quodcumq; velim fecisse; malumq;*
6. *Quod nolo, fecisse libet. mihi, Christe, ruenti
Affer opem, capitq; meo suppone sinistram,
Alteraq; invalidam circumdet dextera Sponsa.
Tu vitæ sis prima meæ, tu causa salutis
Alterâ, tu suprema. tibi mea debeat univ
Principium finemq; Fides. nec gloria cœli*

geminos divisa fluat. tu, Sponsæ, redemptor,
 solus salvator eris. quæ possumus, in te
 sumus: & quicquid recti præstare boniq;
 gligimus, nostrum est. cunctos tua gratia laxat
 miseram laudata sinus. tibi diligor ultro,
 dilecta fui prius, & non debita cessit,
 & merito mihi parva salus. sic prævius æther,
 & comes it cœptis, & tanta exorsa coronat.

CHRISTUS.

Vos ego, Filiolæ Solymorum, obtestor, & illas
 quas viridi pasci spectatus fronde capellas,
 & rborumq; adjuro greges. per quicquid amicum,
 ut unquam mihi dulce fuit, per sidera, terras,
 am miseræq; faces & nostrâ condita dextrâ:
 tempora dilectæ concedite mollia Sponsæ,
 nec turbate thori sociam. dumq; altior illam
 munus habet, blando requiem indulgete soporâ,
 strepitu cessate. meis Ecclesia servit
 ficiis Sponsæq; vacat. proci: hic malorum
 verba, nec intentam sacris advertite gentem.

ECCLESIA.

Quam placidis sonuere meæ sermonibus aures,
 quis lepor eloqui, quam me facundia lingua
 ellicit, immemoremq; monet! de montibus altis
 innuleo similis properat, saliensq; relinquit
 rdua frondentis Libani; gestuq; manuq;
 Succurrentis habet speciem. quin ecce fenestras
 intrat, & insolito perfundit lumine cordis
 abdita, discussaq; cupit se nube videri.
 it coram spectari oculis. mea blandula surge,
 o. Surge, ait, humanosq; tuo de pectore sensus
 excute; dumq; meis figis vestigia plantis,
 propera. te nostra vagam clementia semper
 trahenit, & stygiis palantem arcessit ab oris.
 Cessit hyems, hyemisq; labor. cessere feroces

Terri-

- Terribilisq; Noti. Veteres compescuit imbres,
Et nimbos moderata quies. trux languit in te
Impietas, jussuq; meo siluere procella,
Excussitque suum sceptrorum insania virus.*
12. *Floret ager. resonant abibus virgulta canor.
Aëriaque canit securus turtur ab ulmo.*
13. *Palmitibus rediit vigor, & se densior uba
Abscondit foliis, & baccis cerula ficus,
Munificusque tuis se debet usibus ether.
Quid cessas? mea lux, venias, tibi militat uni
Cura poli, facilisque pater. vox ista vocantis,
Illius est. tu terra mea es; suspiria, fructus;
Vba, preces; sici gemitus & vota rogantum.*
14. *Quæ modò petrarum latebris afflicta latebas
Assolet ut milbo circumvolitante columba,
Post tenebras tibi redde diem, & manifestior or
Cernere. fare, cui cupias debere magistro,
Nec timeas mihi dicta loqui, dominumque fateri
Omnibus, & nostro præconia solvere regno.*
15. *Hæc ait, inculcatq; mihi. sed subdola multum
Subruit arrosis vulpes vineta racemis,
Et non una nocet. Vos retia tendite cives,
Indagate bias, & quæ se subdolos error
Ingerit, & falsi vendunt mendacia vates,
Exigilate viri. & fictis ne credite vani
Testibus. unius jurasse in verba magistri
Sit satis, & tanto causam ductore tueri.*
16. *Hoc agite. insisas donec Sol altior umbras
Dissipet, & pulsa pateat caligine verum.*

CAP. III.

1. *Sæpe mihi dubiam traxit sententia mentem
Quonam calle mei spatiosa palatia Sponsi
Deprendam, jungarq; viro. quæ sita beatos
Efficiat, votisq; frui sine fine secundis.
Quæ sibi, densis sed circumsepta tenbris,*

Et sub obscura latebras excussimus omnes :
 id dictet rationis opus, subnixaq; causis
 humana suis. didici, prudentia quicquid
 gerit; ingeniq; acies, & provida cernit
 filius doctrina suis. suffragia passim
 ula consului & magnorum oracula satum,
 antumq; scholas discorsq; ad singula vulgus.
 imus, & vicos abidè lustrabimus omnes,
 frustra studiosa sui. custodibus urbis
 ia, sollicito vigiles, rerumq; peritos,
 mibi nec vigiles, nec respondere periti.
 Non Memphis, quamvis stolidasacraria sacca
 titet, aut bis sapiens Chaldaeus in astris,
 farumq; Sophi. non, quae colit impia quosvis
 as vicina Deos. gravis ignorantia cunctis
 ubat, & nostri nescit mysteria lecti.
 At postquam sprebi pitti ludibria trunci,
 Geri ignaras animas, ducib; negabi
 obigus adhibere fidem: secreta viarum
 ta magis rimata fui, faciemq; domumq;
 imus, & sponsi gressus deprendimus omnes.
 nc amplexa fui, cui diligor. artius haesi,
 c mibi subduci volui. deduximus ipsum
 thalamos & tetla Deum; dumq; undiq; terras
 sonat, & sumnum declamant templa Tonantè,
 possedi tam grande bonum. Vos, nomina blanda,
 iole, si quid nostrum peramabile vobis,
 quid suave fuit, mecum requiescere Sponsum
 n finite, & longos in lucem extendere amores,
 c fastidita thalami consorte potiri.

CHRISTUS.

O quenam, quænam illa, procul quæ splendida
 sertis sublata locis? ceu virgula myrrhæ, (surgit
 usq; calens, pingues attoluit in aëre fumos,
 lpiper & gratia redolentia cinnama flammâ.
 ujugis os habitusque mea est, electaq; mundo

Et tenebris erepta cohors. cui thuris odorem
 Vita refert, myrrham dolor & constantia palma
 8. En, latè circum thalamos Salomonis in orbem
 Stat cataphracta phalanx; proceresq; ex ordine
 Iudeiq; patres. quibus omnis canuit ætas
 8. Sub clypeis, gladiis accincti immanibus omnes
 Scilicet hæc Christi sacris operata iuventus
 Bellagerit, querulag; moebet certamina carni,
 Et vincigenerosa timet. quos stringimus enses
 Adversum, quæ t. la Erebo Sathanaq; paramus,
 Dum ruit errorumq; animos nox occupat atra;
 Sunt hocis momenta meæ; quæ ferrea flectunt
 Pectora & occultas diffundunt perbia fibras.
 9. Ipse mihi è lignis Libani tentoria struxi
 Splendida, magnificasq; trabes. consternitur au
 Argentiq; micat sublimibus aula columnis.
 10. Purpura pro bestie est, Babylonia stragula lecti
 Gemmarumq; jubar tædæ. Locus ista piorum est
 Cujus splendor, amor: probitas preciosior auro
 Leges fulcra meæ: lux, gratia: purpura, sanguis
 11. At vos, quæ celsi colitis celebrata Sionis
 Limina, vos, inquam, florenti atate puella;
 Huc omnes conferte gradum, quantisq; corusca
 Ostendet regum soboles insignibus ostrum,
 Adspicite, & quales radiant in fronte corona,
 Matris opus; quæq; ipsa suo diademata nato
 Imposuit, tunc cum thalami genialis adesset
 Vespera, & has inter graderetur mascula tædæ.

CAP. IV.

1. Quam mea præcellens Syriis regina puellis
 Porgit honoratos mihi formosissima vultus,
 Candidior cycno, lactenti mollior agno,
 Blanda, columbinis adludens mitis ocellis,
 Ut credas magis esse meam, fraudesq; dolosq;
 Fastidire bonos. nobile est in mente cruentum.

crudele, minax. cunctis clementia membris
 icat & studiis franguntur mollibus ira.
 ludunt super ora comæ, similisq; capellis
 aries, quæ se Gilead sub rupibus abdunt,
 tendent dumeta fage! quam picta rubenti
 labra rubent illi cocco! quam mite loquentis
 quium, & duras sermo qui duceret aures.
 nica ceu patulis redolentia mala canistris
 fragrant, Sponsa, genæ turrig, simillima cerbix,
 bellum qua tota patet. tot ferrea ballis,
 munia modis. cernas procul ordine longo
 ndentes proavum clypeos, appensaq; scutis
 ma nobis, parmasq; ducum, cumq; arcubus hastas,
 frameas, fixosq; cabis thoracibus enses.
 Ut tibi lacteola gemina statione papillæ,
 ammarumq; tument globuli. ceu pulchra tenebris
 era propendent capreis, quæ lilia calcant,
 latis spatiantur agris. non altera sanctis
 rma decorq; meis. insons in fronte relucet
 mplicitas, verig; tenax sententia dens est.
 stillant labris bitis adversa nefandis
 ogmata. quæq; rubent, morituri sanguine Sponsæ
 ra rubent. turris sunt exporretta fideles;
 es galea est, lorica salus, fiducia scutum;
 hera iustitiæ fontes, patrisq; voluntas
 rista recensq; mei. surgunt, ceu colla, propheta,
 stentantq; meas populis peccantibus iras.
 Ipse ego, cum medium conscenderit igneus orbem
 bæbus, & insisas rerum contraxerit umbras,
 um calet alta dies; totum me frondibus abdant,
 yrrha ubi, & arboribus desudant thura Sabæis.
 tunc legis fugient umbræ, tunc clarior orbi
 ernar, & ablato amplectar belamine Sponsam,
 ilectosq; mibi. pleno tunc Phosphorus ortu
 dducam sine nube diem: totusq; patebo
 lentibus, atq; aliis ardebunt pectora flammis.

7. Tot a nites formosa, nites. nec corpore labes
Vlla tuo est. nostro deleti sanguine nabi
Non ultra ferali rigent. preciosior unda
Abliit antiquas illimi flumine sordes.
Fœdæq; probrosas absolbit tempora rugis.
8. Ling; pruinosos, metuenda cacumina, montes
Lux mea; nebe jugis Libani celsisq; morare
Verticibus secunda diu, quos exerit Hermon
Frondosusq; Senir, bel terra birentis Amani.
Horrida spumantem caveas spelæa leonum,
Quæq; sibi serbat frendens habitacula pardus.
Hæc orbis trux scena mali est. hæc silva malorum
Pululat, hæc errant immixti tigris agni,
Insontesq; bonis. hæc hæc immania monstra,
Et scelerum portenta sui stabulantur in antris:
Improbæ luxuries, rabiesq; infusa nocendi,
Et falsus populator opum, liborq; secundis
Invidus, & falsis animosa calumnia dictis:
Et fera concordem dirimens discordia mentes.
9. Respice me, mea Nupta, tuo qui saucius igne
Vulnus alo venis, atq; illice lador oculo,
Et formæ splendore tuæ. me candida virtus,
Me tua temperies, & primæ flamma iuventa
Abripit & recto nunquam saturata cupido. (re)
10. Pulchra soror, quàm dulce tui sunt pignus amoris
Pulchra soror, quàm sibi tui sunt nomen amore
Pulchra Cupidinis concedunt bina papillis.
Vincit Achæmenios pulcherrima vestis odores.
Melle tibi stillant, & multo lacte labella, (gra)
11. Sponsa, fluunt: sunt verba fæbi, & blandus sinus
Nectare lingua madet: redolentq; monilia cedro
Thuræque, & è pingui lachrymantes cortice succo
Ingenii nitor iste tui est. hæc aura serena
Indolis, & nostræ majestas debita genti.
12. Quanta loquar! beluti densis viridaria septem
Clau

sa jacent, fontesq; nobis custodibus, unam
 urgente die, te decedente tuebor.
 catus atq; illinc valido munimine cingam,
 ocis virtute mea; robustaq; subdam,
 enti promissa tibi. Tu laetior herbam,
 hortule, tu casiam: tu punica mala, crocumq;
 yprum, nardiq; diu fragrantis aristas,
 aama tu, myrrhamq; aloëng. & balsama funde
 cias diuisa tuas. sic crescite sancti,
 cite, & in cunctas mea fundite nomina terras.

ECCLESIA.

nihī pro fonte es, puris qui defluit undis,
 latices salientis aquæ, tu large ministras
 Flumina, & ex ipso manantia gaudia cælo
 vertis. dilecte, veni; placidissime me me
 Amplexare thori sociam. non horridus agris
 ambit Boreas, tempestateq; seueras
 fluctus ciet ira grabis. tua mitior aura est,
 Zephyrus, qui diuino patefacta favori
 cibis irroras studiis mortalia corda.
 ac meus irriguo conjux spaciabitur horto,
 secunda suis adludet fructibus arbor.
 Tunc facili mea poma manu decerpēt amator,
 æq; prior dederat, reddam tunc munera Christo,
 aque dilecto solbam libamina Sponso.

CAP. V.

CHRISTVS.

Et mihi floriferis per amœnus collibus hortus
 nditur. huc mea Sponsa veni. te mēsse beabo,
 am felix largitur Eos. tibi myrrhina plenus
 na cadis, nitidig; feram, carchesia lactis,
 placitura tuis fragrantia vina labellis,
 ne meum, fas esse tuum. communia nuptis
 gula sunt. eadem petimus volumusq; beati.
 na eadem potusq; meis accumbite mensis,
 Atque

*Atque epulis mecum læti indulge te sodales,
Ebriaque athereis accendite pectora votis.*

ECCLESIA.

*1. Nox erat, & jam membra sopor Lethæus habebat
Cum mea tota Deo Superisq; intenta vacaret
Mens aversa solo. mihi pars depressa jacebat,
Altera per cæli spatia & fulgentis Olympi
Atria, sanctorumq; domos sublimior ibat,
Promta sequi, quò fata vocant. Tunc dulcis amanti
Vox audita mihi est: charo, soror optima, fratri
Pande fores. dilecta obices & dura reclude
Ostia, nec vocem blandi aspernare mariti.
Ingrediar, miserosq; lares & tecta subibo;
Dum stillat mihi rore caput, guttaeq; capillis
Cinnamomūq; fluunt. dum plenogratiæ cornu
Labitur, & diri per me cessare reatus,
Placatumq; tibi reddent mea funera Patrem.*

*Ast ego jam pridem vitiorum pressa veterno
3. Vabignaba fui. tunicamq; exuta togamq;
Nuda ibi. multumq; expers florentis honesti,
Quis veteres, dixi, sponsi donabit amictus,
Et faciet magis esse piæ? tum pulvere terfi
Plus nituere pedes, & bis a Ecclesia mundo
Pulchra decensq; fuit. sed enim pars sceleris orbis
Sordidulis iterum fœdabit corpora plantis,
Et Sponso præsentem luam, Christi q; satellites
4. Suppliciis in bis a premar. Dum talia fundo
Verba dolens, subiti mediam me dextera Sponsi
Transadigit, gemituq; cæcæ insonuere cavernæ.
Exilii concussa malis, & verberare duro
Tacta magis sapui, discussaq; causa veterni
Peccatiq; sopor fuit, & socordia cessit.
5. Corripui me fessa thoro, tepidoq; cubili,
Et nimium molli proscribens marcida luxu
Tempera, surrexi vigil. & jam bisida Sponso
Dum conor reserare fores, & pectore totum*

iſſe Deum, Bitiig^g expellere amorem:
 ère manus myrrham, cœpiq^g probari
 gioſa viro. ſed poſtquam cardine limen
 ncrepuit, cordisq^g mei patuere penates,
 meus, ab diſceſſit amans; ſubductaq^g paulum
 ia cœleſtis latuit, Sponſoq^g videbar
 dicuſſe meo. mœrens, aſſubſta, fatiſcens,
 ta animum, magna abſentem ter hoc vocavi,
 ag^g nequicquam tunc proficientia fudi
 ix. nihil ille mihi; nihil ille marita
 ondit, quamvis multum lachrymoſa rogarem.
 ac inter me per tenebras & cœca vagantem
 pita corripuere viro, cinxitq^g miſellam
 odum ſigillumq^g manus. percuſſa frequenter,
 eribusq^g ad aperta fui. ſurrepta dolenti
 ia ſunt, peplusq^g pedes qui fluxit ad imos.
 antes ſic natſta duces, labefacta tremebat
 alſo ſeducta fides. peregrina ſequebar
 ra. nec in ſacris permanſit tranſfuga caſtris.
 os mihi, que Solymæ colitis teſta alta puella,
 ite, ſi qua mei noſtis veſtigia Sponſi.
 ite, me languere proci fugientis amore:
 ite, me languere Dei fugientis amore.

ADOLESCENTVLÆ.

Et tu Teſſæas inter pulcherrima Nymphas,
 us nec ſpatium viſus, nec gloria laudem,
 titulos vox ulla capit: dic, cujus amore
 leſti flagrantem animum? quobe arſeris igne?
 us inextinctis uraris virgo ſabillus?

ECCLESIA.

Ille meus, quem ſola colo, candore venuſto
 rubet, juvenesq^g omnes pulcherrimus anteit.
 s auro rutilat caput, & ſublimior ipſis
 marum foliis ſurgunt à fronte capilli,
 luſtreſq^g nigrore comæ. quos ſibrat ocellos,
 columbarum caſtiſſima lumina vincunt;

12. Lumina,

12. Lumina, quæ nitidis præterlabentibus undis,
Accipiunt purum flusio abstergente nitorem.
13. Ut propriis redolent distinctæ sedibus herbae,
Distinctæ stant lege genæ. manantia myrrha.
14. Lilia concedunt labiis. manus utraq; gemmas
Et glaucum beryllon habet. per viscera latè
Candidulum transparet ebur. cui pulcher innerva
15. Cæruleis, saphyre, notis. Velut alta columnis
Impavidis innixa domus, sunt crura marito
Aurea, nec Libani vultus subsidit honori.
16. Blandula mellifluis subludit lingua palato,
Argutumq; canit docto modulamine guttur.
Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat,
Talis erat Sponso facies, sic corpore toto
Splenduit. haud aliam nostris se mentibus offert
Integritas candorq; viri, maculandaq; tandem
Cæde Redemptoris species. qui durior auro
Intrepidum magno mortis discrimine pectus
Eximet, & Stygii spoliis Acherontis onustus
Tartara calcabit victor. qui depulit omne
Æthereo de fonte bonum, labiisq; futuras
Res aperit, nostraq; legit præcepta salutis.
Crura, quibus fulcit miseros, adamantina bis est,
Certaq; Evangelicis innixa potentia verbis.
Auxilii sunt signa, manus. cælestia dona
Pacis opes; facilemq; Deum, vitamq; perennem
Beryllos gemmasq; puto. sunt ista piorum
Fercula. sic clemens animis illabatur æther.

ADOLESCENTVLÆ.

17. Fare puellarum suavisissima, quo tuus ille
Fugit amans? quas se in latebras, quibus abdida
umbris?
Fare, tuum quo, sponsa, simul queramus amantem

CAP. VI.

ECCLESIA.

1. Iam dicam. proprios tacitus deflexit in hortos,
 s pratis, hac valle latet, quo plurima carpant
 lia, & egregias lolio discriminet herbas.
 s horti, nos prata sumus. sub cordibus hisce
 suat, & pulchros ferbens exuscitat ignes,
 Et tepidos flammare cupit. sum, Sponse, peculi
 mma tui, tu summa mei. sumus alter amantis
 tua dos. nostrasq; faces confundimus ambo.

CHRISTUS.

on aliter quam præcelsis in montibus arces
 lit Tyrsa suas, tollis fastigia frontis
 Ilustris, mea Sponsa, tua; dilectaq; cælo
 xnia transcendis Solymæ. tu tota seberaes,
 rribilisq; malis & formidabilis adstas,
 strorum ceu densa phalanx, nec per via turmis
 rma. tenebrosæ metuit te callidus aula
 biter, & Stygia fugiunt tua tela cohortes,
 scelerum congesta cohors. Ne lumina quæso
 In sponsum deflechte tuum. nam tactus ocellis
 igror incendorg; tuis, viderorg; superbo
 sus ire gradu. cælog; attollere cristas.
 Pendula casaries caprarum hirsuta laceffit
 la. nitent dentes, quales albescere cernas
 nigeris obibus, quoties in fonte lavantur,
 gemelliparis implentur sætibus omnes.
 Nec roseis aliter turgentia punica granis
 la rubent. nam te circum sanctissima cingunt
 nina, peccandi metus, & reverentia Sponsi,
 vibus bita decor, & mens conscia recti.
 Sunt mihi sex denæ matres, de stemma te regū,
 regina omnes. sunt, quas dignamur habere
 cubitus socias. sunt tot florentibus annis,
 genus indecores & nomina chara puella,

Sanctorumque gradus, & quos distinguit honorum
 8. Sors non una. meo verum jurata cubili,
 Unaq; conjugii consors mihi dicitur uxor.
 Chara matris amor, sceleris sine labe columba.
 Cui sua certatim solbunt preconia regum
 Regina, dominaeq; nurus, facileque piorum
 Assurgunt anima, & gravido de pectore tale
 9. Eructant iterantque melos: Quenam illa binago
 Qualis diæa parens, que formosissima vultu
 Probocat Aurora faciem; cum certa salutis
 Verba capit, Fideique suis infantia cunis
 Vagit, & indoctis Christum balbutit in annis:
 Fallimur? en radius lucet melioribus orbi,
 Et majus jam lumen habet, Lunæque bidetur
 Emula flammiferos largiri gentibus ignes,
 Arreptasq; à Sole faces, diffusa que de me
 Lumina, doctrinaeque jubar concedere terris.
 Fallimur? en, illa ipsa nobis succubibus ardet,
 Et jam Phæbosæ imitatur fulgida currus,
 Supremumque diem, tanta se lampade nobis
 Ostentant, tenebrisque patent aterna fugatis.
 Utque suo robusta cohors opponitur hosti,
 Arma lacessenti mobet imperterrita carni,
 Et Phlegethontæas acies, & nixa potenti
 Castra manu pro me bellatrix femina spernit.

ECCLESIA.

10. Me meus hortus habet, durisque exercita fa-
 Plurima nux, speciem sortis casusque meorum.
 Hic hinc propter aquæ rivus in ballibus erro.
 Et modo plantarum recreor lanugine. florum
 Prima rudimenta & surgentia stamina specto,
 Punica num bireat malus; num binea vini
 Spem faciat, messemque ferax despondeat annu
 Qualis inoffense fructu probitatis abundet
 Verna meus cibusque meus, qua solbat Olympo
 Vota, quibus sancti placent altaria donis.

Mox procul ex alto properantes monte q̄badriga,
 accipitesque rota, placidam & nil tale verentem
 urbābere animam. pulchri periēre labores,
 Besana piis mundi his obstitit ausis.

Quare age Sponsa redi, tunc clamābere puella,
 sponsa redi, vultusque tuos ostende puellis,
 astrorumque choros & tot nascentia de te
 ignora credentumque globos da cernere mundo.

CAP. VII.

CHRISTUS.

Sponsa puellarum nitidissima, quā tua pulchro
 um graderis per rura fluunt vestigia gressu!
 uā caligae pedibus, quā se tibi leniter aptat
 alceus, & femoris vadit junctura decenter,
 artificii veluti fabricata monilia dextra!

Principis os habitumque gerens & Principe celsio
 ditā progenies; specie crateris in orbem
 Omphalos it, laticesque isto de fonte refundis,
 uasque bibat peccator aquas. tibi venter acerbū
 multum aggestae Cereris, quam lilia cingunt,
 multum aggestae Cereris, quam lilia cingunt,
 Instar habet. similes caprearii hinc inde camille
 Molle tument. surgit, ceu turris, eburnea ceribx.
 piscina, micant, oculi. quique inter ocellos
 rigidulos dirimit nasus sublimior orbes,
 respicit adversam, veluti de turre, Damascum.
 Dale caput Carmeli habet, tuus athera vertex
 Verberat. auricomi rutilant, ut pupura, crines,
 Formaue Idumaeas imitatur splendida palmas.
 epius haec tacitus dixi: jam scandere palmam,
 m fructus libare jubat. turgentia tangam
 Vbera, fragrantisque fruar dulcedine Sponsa.
 anāt ab Hybleo generosum gutture vinum,
 Latitiaeque latex, isto qui melleus ore
 fluit, & passim labiis ebullit amicis.
 dum plena Deo flammis mens ardet honesti,

*It monitis impulsa meis. sunt munera nobis,
 Officiumq; pedes. cervix erecta docentum
 Splendor. Evangelii latus inbiolabile turris.
 Venter opes sanctæ. Satum consulta mamilla.
 Nos caput, & summi Patris indulgentia botrus.*

ECCLESIA.

10. *Quo laudata ferar? queis jungar amantib; ux-
 Multis sapè procis, multisq; petita puellis? (or
 Tu mihi, Christe, places. tua sum, tu nosser, & ambo
 Possidet unus amor. non me lasciva voluptas,
 Non levis ambitio, tumidig; superbia gressus,
 Attalicæq; jubar gazæ. non gloria fallax
 Surripiet me, Sponse, tibi, convertimur ad te,
 Te sequimur, formose virum. tecum ire per hortos
 Est animus, totamq; sacris impendere noctem;*
11. *Vt, simul ac roseis surgens Aurora capillis
 Dispulerit tenebras, radiusq; retexerit orbem,
 Lustremus tua rura duo, num sine a gemmas*
12. *Truferit, ut sese florum jucunda venustas
 Explicet, & quales tellus tibi dædala fœtus
 Ediderit; vel quanta suis obliuia gignant
 Mandragora foliis. illic dispersa jacebunt*
13. *Poma manu, seteresq; nobis super addere melle
 Cura erit, & mediis flores inspargere portis.
 Scilicet horrendis subducta tumultibus optem
 Otia tranquillosq; dies, Christi, sub umbrâ
 Pace frui, manibusq; feris erepta nocentum,
 Sponse, tuo latuisse thoro, donaria ferre
 Et grati monumenta animi, atq; oblita malorum
 Pectora, consiliisq; pios juisse beatis.*

CAP. VIII.

1. *Sape tibi sum dicta soror, soror unica. quare
 Tu mihi sis pro fratre, viriq; adamabile nomen
 Nomine fraterno duplica. defluximus uno
 Patre duo, genitorq; tibi qui creditur, idem*

mihi. ne charæ mecum lactantia matris
 era fastidi. sum mystica matris imago,
 caput es. Vinculis pariter Vincimur iisdem,
 q. eadem nos causa ligat. sic oscula fratri
 ona dabo. decoriq. mei pars magna, sororis
 ceris commune decus; nec bilis habebor,
 ut populis despecta ferar. Te dextera fratrem
 erstat, Et in charæ abducat penetrabile parentis,
 Et nostræ secreta domus, atq. bonorum
 toribus sacer hospes eris. tua iussa capeffam,
 praeuntes, sequar. te praeceptore, docenti
 sequar. hic dulci implebo carchesia musto,
 pateris libabo merum. tua munera reddam,
 que tuis supplex ponam donaria templis. (de
 Dextera me amplexa est trepidâ. supposita q. blan-
 ba meo capiti est. sic me cœlestibus agram
 dig. suffulcis studiis, ducisq. labantem,
 tremulam arcano sustentas robore Sponsam.

CHRISTVS.

Vos ô, quæ Solyma colitis delubra, puella,
 ia sopite concedite mollia Sponsæ,
 cunctos scelerum strepitu dibellite amantes.

ADOLESCENTVLÆ.

Sed quenam, quenam illa, feris excita cavernis
 git, Et nemonum latebris comptissima prodit,
 ta viro conjux, humeris innixa mariti?

ECCLESIA.

illa ego sum, quæ, Sponse, meo te crimine quondam
 ogenui, Betitos cum carperet arbore fructus
 consul: a manus. tunc te clementia Patris
 rturiit, fecitq. badem. tunc edidit orbi
 rra Redemptorem Et miseris promisit Iesum.

CHRISTVS.

ego sum, regina, tui signator amoris,
 rba tua fidei, pignus venerabile lecti,
 x thalami sponsorq. tui. si ferrea mors est,

*Si, quicquid mortale, domat, regesq; ducesq;
 Non illi succumbet amor: non funera vitus
 Sentiet. accendet medius incendia bustis,
 Durag, zelotypi contemnet fata sepulchri
 Durior, & flammis nocturne lampadis instar
 Exeret, & flammis tutus flagrabit in ipsis.
 7. Nonnulli hunc poterunt latices extinguere amo-
 Non Siloe. non qui vastas Iordanus in undas (rem.
 Exit, & in Syria campos discurret Orontes.
 Hic procul Edo venientes aquore gemmas
 Vincit amor precio. non interrupta fideles
 Vincula ligant, quæ nulla dies vel secula solgent,
 Non mala fortuna facies, n. n. rector Avernæ,
 Non rabies, urgensq; fames, non mortis acerbæ
 Effera vis, vel quicquid atrox natura minatur.*

ECCLESIA.

*Stat nostri securus amor. multusq; beatæ
 8. Cingimur excubiis. Verum mihi parvula sagit,
 Et neglecta soror cui non tumere mamilla,
 Sed validus ludit circum præcordia sanguis,
 Ipsaq; pubescit primo sub flore iuventutis.
 Ecquid agam? quibus hanc verbis affabor amicis?
 Ignaræ sacrorum animæ veræq; salutis
 Pro dolur, & nullo dignatæ sedere gentes,
 Te sine per salebras & inhospita ruga sagantur,
 Pittaq; fallacis venerantur numina ligni.
 Quin miseros, dilectæ, vocas? atq; illic verbo
 Consortes his esse mihi, paribusq; beari
 Legibus & nostris palantes cœtibus addi?*

CAP. V.

*9. Si paries, si murus erit, si lubrica non sit,
 Nec levis instabilem rotet inconstantia mentem,
 Pars fiet selecta domus; & digna vocari,
 Et jungi pietate mihi, paribusq; tuenda est
 Præsidii curaq; soror. si prona patebit
 Ianua, si cupiet venienti occurrere Sponso,*

ne tabulis cedrisq; belut firmabimus artis.

ECCLESIA.

*Sum paries, mammaq; mihi pro turribus exstant,
n murus stabiliq; fides innixa columna est.
in tali sum lege mea sociata sorori,
circumciso Grajus permixtus Apella
nbulat, & rigidos respicit Gratia Persas,
blatodq; colant Dominum discrimine gentes.*

CHRISTVS.

*Ipse coruscanti Salomon spectandus in ostro
c tenuit vinea prior. precioq; locabit
ricolas, viles dum fastidita labores
ijestas veneranda fuit. mihi vinea cura est,
Hac iussa tractanda manu. meus omnis in illa
dat amor, disponit amor, plantatq; rigatq;
c mea terrenis felix Ecclesia tuta est
scius. solo sed me custode triumphat.
modò, qua medios graderis secuta per hortos,
cessa mihi, Sponsa, loqui. nam plurima circum
nula te fundunt ribales agmina voces,
mibi te Sponsaq; student abertere Sponsum.*

ECCLESIA.

*Corripe, Sponse, fugam & leuibus velocior hædis
cupa odoriferos, latissima culmina, montes.
thereasq; domos magnosq; habitata Parenti
eta subi. thalamosq; illic, dum militat absens,
ataq; sollicita dispone cubilia Sponsæ.*

PHARMACEVTRIA,
Sive Nuptiarum Cyri, Perfarum Regis,
& Aspasiæ, virginis rusticæ,

LIBER PRIMVS.

IAm Persas accendit Amor, semotaq; longè
Ipsa Dionæis flagrant palatia flammis,
Et stælli diadema potest; ac rustica Phyllis
Latior Eoo conjux splendescit in ostro,
Miraturq; Deos, mundiç exempla parari
Adspicit, ut surgant humiles, & munerâ Dibum
Induat augustas paupertas spreta coronas,
Muteturq; pedum sceptro, despectaq; ruris
Filia adorandis intexat crinibus aurum.
Vos, quibus incerto vadunt mortalia casu,
Nec curant terras Superi, quos cæca futuri
Palantes Fortuna rapit, qui numina rebus
Indulgere suis, nostri secura, putatis:
Præsentem spectate Deum, & cœlestia quantis
Consiliis se Fata probent, mundiç labores
Ingenio, non sorte, regant; dum surgere parvos
Cernimus, & summo turbari culmine rerum
Regales apices, venerandaq; nomina tolli,
Vt sublata ruant. Vili sub cespite primæ
Pompilium foscere lares, cunaaq; Quirini
Et nondum dominae dispersa mapalia Roma,
Pastorum rexere manus, & mole laborans
Imperium tenui cunabula debuit Albe.
Talis ebur Lydumq; Giges (ut fama) tribunal
Conscendit, regnoq; fuit thalamoq; potius
Simplicitas. talis Siculâ tellure potestas
In figulo rectore stetit, flexitq; sub una
Sceptra lutumq; manu. quò te, rex Persa, Deorum
Extulit in sublime favor? cum voce tiaras

emuit lata sonipes, regia futuro
 niit ignarus quadrupes. quo numine sordens
 a fuit Rhodope Pharii regina tyranni?
 quinos cur, Tybri, colis? cur rursus obantes
 urbas solio? Latii cur frena capeſſit
 na? Vel innumeris ſervaris, Sulla, triumphis?
 Jugurthino. Et Cimbrum certamine clarus,
 o toties vicit bellatrix conſule Roma,
 jacet in cano Marius? cannaq; paluſtri
 lit grande caput? Vis hic occulta Deorum eſt,
 e regnis ratione præſt, regumq; coërcet
 apotens. quod ſi nondum labefacta reſurgat
 igio, pergatq; ſibi temerarius error
 ſua loq; ſi; clara thalamos Et fœdera ſpectet
 aſia; Et tantum compeſcet virgo tumultum,
 dicet regnare Deos, motuq; latente
 per ambages, humanaq; ſteſcere vota,
 à libet, Et tacitis ſines ebolbere cauſis.
 mihi, quæ ſylvis Dryades habitatis opacis,
 iadesq; Deæ, Et celebres per prata Napææ,
 ite virgineos cultus; dic ruris amores,
 na Pales. Vos Damonis ſuſpiria ſæpe,
 faciles voces, vos dura verba not aſtis
 ginis, Et pleno Aſpſiam ſtupuiſtis in auro
 a pharetrato regnantem dicere Medo.
 Illa per Eoas famâ celeberrima terras,
 Deam referens, poterat Iobæ digna videri.
 ntus honos oculis inerat, fronti q; genisq;
 ubor in labris, roſeam qui vinceret Eo,
 nitor in digitis, niſeum qui vincere longè
 Tet ebur, plâcidig; lepos tam melleus oris,
 ſic Svada loqui cuperet. per colla ſuebat
 nula caſaries Phæbo; grefſuſq; modeſti,
 u magna Iunonis, erant, pudibundaq; ſemper
 berat obſectis faciem prætexere ramis,
 Velare mali cauſas, ſolitasq; procantum
 Cc 5 Illece-

Illecebras, & quicquid amans insania poscit.
 Sæpius hanc limis Corydon adspexit ocellis;
 Sæpe per umbrosos saltus & tesqua vagantem,
 Vidit, & incaluit Maris. Vestigia furtim
 Dum sequitur Daphnis, flamma propiore liquefit.
 Ut lebia admotis ardescunt sulphura fumis,
 Naphthaq; conspecto vicina bitumine flagrat.
 Multorum communis amor, multisq; petita,
 Nullius priuata fuit. dum poscitur una,
 Reppulit una procos, & fastidita sequentes
 Votaq; & inbelles pastorum exercuit iras.
 Plus tamen unus amat Damon, totiesq; repulsus
 Acrius instat amans, crescitque dolore soluptas,
 Et sperni vulgare putat. cum molibus illam
 Alloqui cupit & blandis accendere dictis,
 Stat scopulo similis, quem fluctus & unda minaces
 Verberat incassum. dictis aduersa repugnat,
 Nec thalami patiens pro Virginitatis honore
 Verba facit, doctaq; virum ratione refellit.
 Cum sua formoso circumdare brachia collo
 Nititur, optatis amplexibus arcet amantem.
 Et quoties labris inbitum furripit audax
 Basium, queritur, verbisq; insultat amoris.
 Cum dextram sociare parat, cum pignus & arrha
 Donat amicitia, cum pignore dextra fidesq;
 Despicitur, detrectat, abit, nunc abdita sylvis
 Delitet aut cæcis habitat secretior antris,
 Interea Damon per devia rura, locosq;
 Et nemorum ambages rapitur, queritq; biasq;
 In morem scrutatur equi, quem primus odoris
 Afflat odor, notos cum feruidus exit in agros,
 Pascuaq; & totos hinnitu trajicit amnes.
 Vix Aurora gravem terris dimouerat umbram,
 Aspasiam vocat, Aspasiam vestigat in udis
 Vallibus; aut celsis errantem in montibus arde
 Pone sequi, medio postquam sublimior axe

Et anhela dies, fontes & flumina propter
 Vocat Asspasiā, & gelidas monstrare calenti
 Illet amator aquas, undisq; calere sub iisdem.
 De ubi noctifero vesper procescit Olympo,
 Nec jam tota dies nec nox jam tota patefcit,
 Versabat, quo calle suam deslectat in urbem,
 Quae sedeat desessa domo, quae gaudia poscat,
 Quae sociis comes incedat. fugit illa vocantem,
 Nec finit, adveniat. Si quando arridet amicē,
 Orbū mæsta videt. quoties suspiria lentis
 Racurrunt lachrymis, ceu hitto obgannit amanti.
 Nec tamen hunc Cereris, non somni cura furentem
 Abstrahat. inbisa circumprostratus in herba
 Delectat inexpleto dilectam lumine formam,
 Et visu perit ipse suo. Quis scabies, inquit,
 Quis me pastorum crudelius alter amabit?
 Non potior, qui semper amo. Bilescimus usq;
 Officiis; prodestq; nihil, scabies puella.
 Omne mihi tempus precibus perit, annus & atas
 Auneribus, nec mille trucem donaria placant.
 Quicquid odoriferum fragrantibus edidit hortis
 Ter geniale, dedi. mediis allata Sabais
 Balsama, dein Cilicum menses, arisq; dicatos
 Anchæi thuris globulos & cinnamā misi.
 Nuper disparibus mihi quæ surgebat aënis
 Fistula, quæ summum posset flexisse Tonantem,
 Asspasia concessa mea est. qui prendere passer,
 Et primum ludens digitum mordere solebat,
 Illius est. dedimus toties decerpta recenti
 Roma manu, dulces venere adprandia ficos,
 Et gravidis pendens vindemia pulchra racemis.
 Cum mihi non bilis penderet arundine piscis,
 Cum foret intentâ volucris dejecta sagittâ,
 Cum mea strabissent pinguem venabula cervam,
 Singula transmissi dominae. modòserta parari
 Visimus, aut gracili piscellas vimine texi,

Aut quæ Sidoniis fulgebant serica filis.
 Cuncta simul periere mihi. nil iussit amasse
 Difficilem. delusa fuit sperata voluptas
 Hactenus. unda meos, & quicquid sufficis, æther,
 Tuq; parens tellus, frustra docuistis amores.
 Attenuant vigiles languentia membra dolores,
 Et macie marcet cutis inconcinna, vigorq;
 Priscus abit. solum mihi vox atq; ossa supersunt.
 Et tn. imprudens, quem non probat, approbat illam
 Et tamen infelix, quæ me fugit, insequor illam,
 Atq; animum, qui me decepit, incubiat error,
 Seductumq; rapit. fallacia gaudia capto,
 Spesq; meas pudor est vano donasse labori.
 Inde manus tollens ad sidera; deserar usq;
 Deserar ô, inquit, Superi? nec amabor ab illâ?
 Et primo despectus amans exstinguar in æbo?
 Si potuit Stygiæ Orpheus lenire sorores,
 Tartareisq; suam cithara deducere régnis
 Eurydicen; nigri si regia palluit Orci,
 Cum pius infernas Theseus comes iret ad umbras,
 Sulphureiq; recens peteretur conjugis uxor,
 Hec etiam tentanda via est. Discedite Diâ
 Cœlicole, quotquot mundi suprema tenetis,
 Numina seba mihi. potius Tu rector opacæ
 Noctis & umbrarum pater & pallentis Avernî,
 Tuq; sâbe botis Phlegæi hon, & flumine largo
 Eructa, Cocyte, dolos. nobis, Cerbere, philtrea
 Expue, & æternis rigidam latratibus imple
 Aspasiam, & quam non salui mulcere rogando,
 Frange metu. piceo Styx libida toxica fundo
 Ebomat; & cælum quas nobis denegat artes,
 Pandite vos matres Furie. ruite omnis in unum
 Horrida gens, aliosq; modos dictate procandi,
 Eumenides. quacunq; quem ratione potiri,
 Hec erit aqua mihi. Virtus, vitiumq; scelusq;
 Cum probitate nefas nullo discrimine habentor,

*Carminibus sterilem seges banescit in herbam,
 Deficiunt fluvii unde, labuntur ab altis
 Illicibus glandes, spoliatur frondibus arbor,
 Vbera lacte carent. etiam plus gliscit ab illis
 Et stimulos capit agna Venus, spretumq; virago
 Admittit mansueta procum Et jam fracta fatiscit.*

*Talia dicenti tandem sententia sedit,
 Consulere horrenda scelerata oracula magistra,
 Et magicos audire sonos, patefacta ciere
 Tartara, fallaces tenebris arcessere manes,
 Impiaq; infames obsonia poscere sagas.
 Quid faciat? non Marrubia de gente sacerdos
 Os aperit, cælogq; advertens sidera Circe,
 Non Medea potens herbis, non Marsica putes,
 Non Psylli docti chelydris properare soporem,
 Aut diro sibi strepitu terrere Choatra.
 Delphica conticuit rupes, Et corniger Ammon,
 Et sacri tripodes Dodonaicq; recessus,
 Et quicumq; vagis hæret Chaldaus in astris.
 At hætes Lodippa fuit, tot gnara malorum
 Femina, quæ scelerum ritus atq; improba norat
 Carmina, Et inbitam Superis subducere Lunam,
 Sistere Solis equos, Et noctis tempora claro
 Permiscere die, suffundere nubila cælo,
 Et totum revocare Chaos, dudumq; sepultos
 Sollicitare rogos imisq; excire cavernis
 Pallentes animas, obliuia tradere menti,
 Cunctaq; Letheiquassare silentia rami.
 Hæc eadem, quoties vellet, lenire leanas,
 Serpentumq; genus proprio exarmare veneno,
 Et fixas alio poterat traducere quercus.
 Fit lupus Et laxos ululat nocturna per agros
 Innocuo funesta gregi. jam forma molossi est,
 Et mala latrat anus, nunc turribus abdita celsis
 Horrendum mugit ferali carmine bubo.
 Frenet aper, nigri crocitat sub imagine corvi,*

Reptat humi serpens mulier. fit dira Celeno,
 Atq; alibi suis obscœna sub corpore grunnit.
 Tollitur & rapidis magnum per inane quadrigis
 Trans terras pelagusq; volat, Rhodopinq; nivosam
 Sub pedibus Pindumq; videt, Riphæaq; transit
 Culmina Caucaeosq; apices. porrecta draconum
 Membra trahunt laceros currus, queis lurida belas
 Græsta caput, maculisq; rigent borrentia fœdis
 Tergora, destillant spumanti frena veneno,
 Et tabo rabida ora madent. quacunq; sagatur,
 Secedunt longè volucres, libescit arista,
 Nigrescunt tacta segetes, rubigine sordent
 Prata, jacent fracto violata papavera collo.
 Et nihil afflatum superest. quin a there summo
 Toxicæ terribiles recreant delapsa novercas.
 Hac mandante lebe est amnes & flumina stridis
 Stare cadis, motusq; suos dediscere Gangen,
 Tardius Euphraten, lentis incedere Tigrin
 Vorticibus, propriis refluxum se mergere Orontem
 Fontibus, & nullo Maandrum currere flexu.
 Hac ventos subito tempestatesq; sonoras
 Voce ciet, Caurosq; Notis & Iapyga Cauris.
 Objicit, adversisq; mobet certamina flabris.
 Mergit sævæ rates, & onustas mercibus alnos
 Disjicit, & summo discerpit lintea malo.
 Enceladum Tityiq; latus flammisq; tremendam
 Concutit Inarimem, fumantem exasperat Aënam
 Crebraq; disruptis jaculatur saxa caminis.
 Impellit placidas inopino murmure nubes,
 Terrificiq; ruunt tonitrus. modò summa iussa
 Fabricat & trifidos extundit nubibus ignes.
 Ignaro Iove. disjunctas discedere terras
 Cogit, & ingentes absorbet hiatis urbem.
 Hac potuit Lodippa furens, quæ Colchida Sicit
 Artibus & cui non vixit par Thessala Erichio,
 Non versutus Atyr, non quæ venientibus annis

Instituit socias melior Locusta propinquas.
 Hanc adit effossi bastis sub rupibus antri
 Impatiens Damon. mersos caligine postes
 Adspicit, excubisq; incustodita remotis
 Limina, & aeterna metuenda habitacula noctis.
 Pendebat ruitura domus, vacuiq; penates,
 Et resupinatis sordebant atria muris.
 Non viridi circum vernabant gramine campi,
 Non pluvia locus aut secundo rore rigatur.
 Nulla rosas legit virgo, vel poma colonus.
 Detrectant secreta diem, gaudetq; tenebris,
 Quisquis amat vitium. Phœbeia lumina nescit
 Ferre latebrosum specus, ut sua crimina celet
 Contemptosq; Deos & satis lucra dolosa,
 Et Phlegethontæis subnixos fraudibus ausus.
 Intus cristati torquebant colla dracones,
 Et sicca calido poscentes gutture lympham
 Dipsades. infausis accommoda partibus assis
 Perreptabat humum, propriaq; injuria matri
 Vipera, & ingenito turgentes felle colubri.
 Pendula sublimes texebat aranea casses,
 Ventrosusq; gravi librans bestigia gressu
 Bufo suum patulo virus fundebat ab ore.
 Non hic arguto prisum modulamine Terei
 Ingemmat philomela nefas, non Attica pilleæ
 Ismarium deplorat Ilyn. sed nœxia passim
 Strix volat, & prabi prænuncia noctua fati.
 Semineces pendent artus, ereptaq; matri
 Pignora, & exelsti moribundo corpore sætus,
 Et, nondum sibi totus homo. calcatur ephebus,
 Quæ gaderis, lyncisq; caput, cor vulturis atris,
 Et distorta upuæ facies, sit tota nefandi
 Improbæ materies rerum natura laboris.
 Altius admissos occurrens prona salutat
 Credulitas, falsiq; tenax dementia stultis
 Annuit, & cupidus exposcit faucibus aurum

*Vilis Avaritia ac precio mendacia vendit,
Illuditq; Deis, nec regum iussa moratur.*

*Hic mediis Lodippa sedens penetralibus, orbi
Et populis responsa dabat, discincta capillum,
Fœda genas fusco vultum turpata colore,
Squalida, deformi nil concessura Megæa.
Ipsa feros rabies oculorum armaberat ignes,
Bassaridum quales oculi. dissecta fuebant
Pallia, & impura velabant tempora vittæ,
Ossa tribuenerant, tumulis subducta parentum,
Et detracta feris circum suspensa rigeant
Terga boum, & fœdis sanies manabat ab extis.
Ut limen tetigit, rursus revocatus ab illo est
Attonitus, redit inde animus, pulsoq; timore
Infert se mediis Damon penetralibus alte,
Et deploratis circumfert lumina tectis.
Ergo illa ut dubio sœx tandem cernere vultu
Esaluit, tetricam rabido de pectore vocem
Infremuit mulier; qualem Phlegethonte sub imo
Pallida Tisiphone vel rauco eructat ab ore
Ianitor, inque suos Ixion detonat orbes.
Insonuit nemus, & vassæ tremuere cæberna,
Ferratæq; fores immensaq; claustra loquentis
Dissiliere sono. tantus fragor ibit in auras,
Quantus nocte lupis ululantibus aëra complet.
Aut qualem Armeniæ tigres Mauriq; leones,
Aut impacatæ sœs effera frenduit Hydra.
Ipsa cæcis habitans saxi resonabilis Echo
Fugit, & extremos timuit decerpere voci
Articulos, dirisq; nobilissima reddere verbis.
Tandem ait: Has quæ te, lûbenis, vel causa vel error
Depulit in latebras? num furto rapta supellex
Queritur, occultusq; tibi depositur autor?
An flatu ledenda Ceres? an flumina sisti,
An sœs saxa loqui? geminas concurrere Lunas?
An vitreos turpi fœdari sanguine fontes?*

Num potius tacito possis medicamen amoris,
 Et velles flagrare minus? num spernit amantem
 Virgo, precesque tuas inatâ respuit aure?
 Anne alios gelidi tractum in Vestigia lethi
 re cupis, fratresq; cito decedere fato?
 Num tua bis nullo penetrari corpora ferro,
 Et gladiatorum apices & bana repellere tela?
 An procul extremos jam nunc Garamantas & Indos
 est animus spectare, vel ipsam visere Thulen,
 Atlantidq; domos, & adustum sidere Pœnum,
 Et raptus per regna bebi? Solemq; cadentem,
 urgentemq; diem celeri decurrere motu?
 Dic age. Tum Damon: Tu, quæ non cognita nobis
 Nobisfi consilia Deum, Superumq; Iobisq;
 Consiliis majora sapis, cui numina plenum
 Pectus agunt, totoq; tument præcordia Phœbo,
 Cui manes omnesq; Dii famulantur Aëterni,
 Et veniunt ad jussa alacres; quæ Tartara laxas
 Tanariosq; lacus, & nostræ stamina vitæ
 Parcarumq; colos & lentos fraudibus annos
 præcipitas, ipsiq; potens dominaris Olympo:
 Eumenidum decus, inferno dilecta profundo
 Filia Persephones, quam charis fobit Erinny
 Uerberibus, studiisq; audacibus imbuit unam;
 Cujus ad imperium pandit sua Cerberus ora,
 Cujus ad imperium guttur crudele coërcet;
 Ipse lebes umbras inbita lindre rebeccat
 Portitor, accelerat pœnas tardatq; Megara,
 Flagrantesq; faces obvertit fontibus atrox:
 Exaudi, Lodiippa, preces. non funera posco,
 Non animo cades agito; non lancibus infans
 Appositus, non membra mihi dissecta petuntur,
 Humanusq; cruor. qualis Busiridis aris,
 Aut Thracum crudis fluxit per fercula mensis.
 Non patriam veni audaci rescindere cæpto,
 Non regum insidior jugulo sceptrisq; potentum,

Aut

Aut conjuratos armare in praelia cives
 Est animus, partesq; sequi. non patris in anno
 Querimus, antè diem. nec publica commoda la
 Non fruges laticesq; bolo, belinania tristem
 Carminibus nostris multà Italia fallere Baucen.
 Forma mali levis est, & dum peccare necesse est,
 Molle nefas meditor. Vetitas me trudit in artes
 Aliger ille Deus, tractumq; cupidine pectus
 Fascinat, & duro miserum me obiectat amorì.
 Hec colo montanus pastor loca, collibus erro,
 Et tenerum ducto campis agrestibus agmen.
 Balantumq; greges & qui transversa tuetur
 Ponè sequor torbi vestigia fœtida capri.
 Est quoq; bacca mihi tauro jœcunda marito,
 Est struttum viridi frondosum cespitem culmen.
 It bitæ secura quies. poteramq; videri
 Felix sorte meâ; nisi me non vellet amantem
 Aspasia & nostros seclissima sperneret ignes.
 Hec placanda mihi est. fac ut miserescere possit
 Damonus, dicatq; suum. tu pharmaca dona
 Certa mihi. penetrent magici per viscera cantus.
 Aut me dede neci. sit mors mihi meta doloris,
 Aut speratus amor. cœli convexa tueri
 Difficilesq; Deos labor est. pro virgine quidvis
 Infandum patiar juvenis. quò jufferis ire,
 Ibimus. immensum tecum tranabimus æquor,
 Ibimus in terra gremium, cœcosq; meatus;
 In Ditis terregna sequar, Stigiumq; tyrannum,
 Alloquar. Aspasiâ, Aspasiâ mihi fletite, feroxq;
 Ingenium, Lodippa, doma. tibi texta parantur
 Serica, & Eôo rutilantes murice palla,
 Regalesq; togæ, digitisq; augustius aurum
 Tinniet. hîc tibi selectas mactabo bidentes,
 Et tua præclaris onerabo altaria donis,
 Narcisso violaq; & suave rubentibus ubis.
 Phasiacas addam volucres, quæq; ordine pulchro

Arre-

re etiam gemmis caudam stellantibus implet,
 et quæ Chalcidico subsidit femina gallo.
 Tum mulier sic orsa loqui est, Et verba profatur
 pia: Cum densas mundo nox fecerit umbras,
 et rutilum tacitis subduxerit æthera terris
 cœdurus Titan, speciosaq; cornua Phœbe
 occultabit aquis; spumantia littora Nerei
 et lottisagus spectator adi; dumq; obvia lustras,
 et modo suspensam miraris in aëre terram,
 et de catenatum objecta tellure profundum,
 conspue ter, ter lacte nobis consperge procellas,
 et nibe mellis tumidis affunde liquorem
 luctibus, Et veteris fragrantia munera Bacchi.
 et conuersus, aquis fluidos ter tinge capillos;
 tandem in bibulâ demisso poplite arenâ,
 et tibi dilecta nomen percurrere puella,
 et magna ter voce voca. dumq; ultima faris,
 cœani vicina subi, vestesq; recintas
 abluce, terq; tuos undis sinitantibus artus
 exolve, ter salsa madeant aspergine lumbi,
 et fluctus luttusq; feri. Solennia, virgo,
 et tibi, dic, sacra paro. mitesce roganti,
 nec porro gravis esse velis. ter sulphure, flamma,
 et gympha lustratus abi. mox undiq; frondes,
 et fruticum genus, aduersi medi. amina amoris,
 collige, quas Peneus, vel quos dabit altior Ossa,
 vel Pindi iuga, vel Pindo feruentior Atlas.
 et tucam violamq; cape, Et qui frigidus inum-
 bentrem serpit cucumis, quæq; acta per hortos
 iurgat ab angusto protenta cucurbita collo.
 et tyba pratereas, gravidumq; sapore papaver,
 et unestasq; trabes taxos, piceamq; nocentem,
 et teretes fungos, foliumq; immite cicutæ.
 et apta magis ventosa faba est, Veneremq; morantem
 et stimulans eruca salax, Et grandior orchis,
 et mordax piper, Et feruentis grana cumini.

Hinc

Hinc porrum & calidis carpantur eryngia fibris
 Flosculus euphrasia & vertex bene olentis anethi
 Deinde cabum tepido spumet tibi sanguine abeni
 Sanguine, quem tumidi fundet tibi vena leonis
 Vulneribus laxata nobis. rabiosa legatur
 Spuma canum, leporiq; fero decerpta medulla,
 Et cerbi femur & virus lunare draconum,
 Cenchrus & hirsuti pellis maculosa colubri,
 Quique venenatis Afrum serpentibus ater
 Destillat cruor & Libyci membrana cerasta.
 Adde caput nati nuper bufonis & albo
 Exemptum cœcâ puerum, raptumq; cadaber
 Infami ferale rota, cineresq; nocentum,
 Effosq; reis oculos, cerebrumq; chelydri,
 Reptantesq; solo cochleas, hepar anguis & aurem
 Passeris extincti nimis in amoribus inguen,
 Extaq; cornicis septem jam secula passa,
 Et lentum Hippomanes, tenera de fronte rebusu
 Vix nascentis equi. quæ stipite mixta coquantur
 Acris. at postquam steterit tibi succus & omne
 Fient gluten aquæ, lævam ter inunge mamillam
 Et iumbos oculosq; & cor violabile telis,
 Et partes, quas poscit amor. dic: ista placere
 Aspasie fac, Diæ Paphi, ritusq; secunda
 Officiosa meos. patulis hinc gramina campis
 Et flores succide. rosas cum carpis, iisdem
 Basia fige libens; cum lilia, lilia centum
 Basiolis caleant; cum myrtus tangitur arbor,
 Dic: Mibi, myrte, fave, Veneriq; sacerrima pectus
 Virginis emolli rigidum. contexe corollas,
 Et ter cinge caput, rursum ter deme corollas,
 Et dic; Virgo, tuo triplex sub pectore bernet
 Gratia, & hos ipsos veris transcendat honores,
 Totq; herbis rebiresce magis. post littora, montes,
 Lustratosq; locos nemorum, tua tecta rebise,
 Et calidis rursum tibi bulliat olla fabillis.

Quæ gradiere, nobis flores & gramina surgent,
 Quæ cadent gutta, in vitem lascibiet ulmus,
 Ambiet & platanus platanos, & mutua palma
 brachia connectent, iterabunt oscula conchæ,
 permistæq; ibunt hedera. ruet omnis in ignes
 solitos tellus, & sentiet altior ales
 sperata pati gelidas incendia nubes.
 Nec cum sollicitâ perfeceris omnia curâ,
 Atria quâ spatiosa patent, imiq; penates,
 Formidata tuum concludat linea corpus,
 Et circo slet tua salus. hoc limite gressum
 fige, nec hanc ausis, Damon, transcendere metam.
 Si faxis, citius dicto discerpta trabentur
 Membra, & Avernales lambent tua frustra sorores.
 Tum virgâ primum, Superos & sidera signa,
 Deinde solum attonito similis cum murmure pulsa,
 Et Furiæ Manesq; cie, cunctosq; profundæ
 Concute Iunonis thalamos, Erebumq; Chaosq;
 Cocytig; domos & caligantia regna,
 Et quæ vorticibus Lethe loca lustrat anhelis,
 Et Stygii dehexapoli. Iamq; ecce, tremiscens
 Sub pedibus secedet humus, caligine tectum,
 Et piceis circum nigrescent omnia fumis.
 Illicet æthereas corrumpet pestifer auras
 Spiritus, & mixto diffusus sulphure fœtor,
 Nec mora, secundo tollent se monstra Barathro,
 Spectraq; terribili surgent minitantiæ vultu,
 Fumantesque faces quatient. hic Gorgonis ora,
 Hic caput anguineis intortum plexibus antro
 Effert. hæc Scyllam, referet frons ista Medusam,
 Quæq; venerosis colubris armabitur, altos
 Librabit gressus tenebrose filia noctis.
 Ille canem reddet latratoremq; molossum,
 Hic oculos, basilisce, tuos, hæc turpis hyæna
 Guttur, & implicita spiras torquebit echidnæ.
 Adspicies patulis flammæ præstera vomentem,

Fauci-

Fauces, & Veneri præbentem gaudia Scincon.
 Alter in obliquum serpet latus, ipsaq; Cancer
 Crura recurabit. guttis lucentibus ibit
 Stellio, & exubias Scutales imitabitur alter.
 Ibit Tartareus Triton, simulataq; terga
 Concutiet, conchamq; sono replebit inani,
 Quos inter Stymphalus erit, raptura cruentis
 Vnguibus exangues animas. h. c. mutiet hirci
 Larva, frement lynces, claudet Plutonis alumnum
 Vrsus, & occulta fallens dulcedine panther.
 Nec deerunt Harpedophorus, terrensq; Phobetor,
 Non Icelos, non ille trabes mentitus & undas
 Phantafus, & quasvis ludens sub imagine Morphen
 Exiliet leuior Nycteus & Ditis Alastor
 Afflecta & ille ruens pedibus velocibus Aethon,
 Et Capni soboles, & curvis cornibus Ammon,
 Et rictu terrens Lupus & proboscide Protheus.
 Hos trudet veniens Caphoros, Larfosq; Merachq;
 Burfa, Bulis, Salafar, Barfu, Lasspharus & Adar,
 Ebiel, Azoriel, Thulbas, Pandorq; Cazulq;
 Et scelerum persuasor Aal, furtig, magister
 Albador, & luxus suadens exempla proterbus
 Carrasiba, & populis vendens mendacia Chrubas,
 Et latrociniis Malgron, & notus Ahalcas
 Fraudibus, & gaudens lectum incestare Remasor
 Quæ cum transferint oculos portentia, subibit
 Astaroth, Aitalibax, & clamans dira Mimallon,
 Et tonitru clarus Brontes, flammamq; Pyracmon,
 Ore vomens, rostrumq; minans mordace Solopax,
 Et qui fallacis fucum malè diligit aule
 Thaumax, & in regum mores proclibior Aischros.
 Iuraque qui precibus Adicos sacrumq; tribunal
 Pervertit; medicosq; docet tot crimina Chryfos.
 Quid tetrum Briarea loquar? cui brachia centum
 Damnatos prensant manes, tumidumque Typhae
 Antimachū, Monychumq; Iycochtona, Teleboantē

et similem Lernæ Phlagrum, Drusumq; Chimæram
 um Sygga matrum circumstipante caterbâ
 cedei triplex Hecate, rapietq; micantes
 ersephone post se famulas. turba omnis in orbem
 anguipedes flectet gressus, nec vultibus obdunt
 tegmina, femineum præbelatura pudorem.
 Quæ cum prodiderit tenebrosi regia Diis
 agmina, difformesque choros, se mitior illis
 offeret. Encadum genitrix, matremq; Cupido
 nonè premet, jaculisq; humeros insignis & arcus
 Aspasie simulacra manu radiantia ducet,
 Non tamen Aspasiam. faciles tibi flectet ocellos
 Umbra lebis, cupietque tibi consuescere spectrum,
 Pronaq; contemptis innectere colla lacertis.
 Ne mox eare, puer. constet fiducia capto,
 Nec tantos horre strepitus, speciemq; malorum,
 Aut improvisa timeas spectacula pompæ.
 Quin potius multo rursus tibi bulliat iste
 igne lebes, mergasq; tuis lacerata sub undis
 viscera cornipedum, & metuendas viribus herbas,
 Et mox depletas humano sanguine venas.
 Nofter in hoc succo Deus est. hoc gluten amoris
 illecebrâ est, stimulumq; minus redamantibus addit.
 Dissolbitque gen. tali conspersa liquore
 Deperiit Phædra Hippolytum, Briseis Achillem,
 Et Macareus Canacem, & Sappho docta Phaonem,
 Salmacis androgynum, & factus puer Iphis Iantem.
 Hoc succo redeunt anni, roburque virile,
 Et vigor in Venerem. potuit juvenescere tactu,
 Sequæ virum stupuit rugis abeuntibus. Eson,
 Hoc sua Titbono toties reparata iuventa est,
 Hoc Erycina suum toties aspersit Adonin.
 Hunc ubi torba suis contingit virgo labellis,
 Dilutum patera custoditoque Lyso,
 Illi delictum, Damon, & sola voluptas,
 Et spes omnis eris. solum te flumina iuxta,

Aut

*Aut densos inter corylos aut tecta corymbis
Antra vel umbriferi deposcet vela ligustri.*

*Audit hac latus Damon, sperataq; fobit
Gaudia, & Aspasiam votis dum præcipit, auro
Fatidicam demulcet anum, bestesq; decoras
Adjicit, & pulchris fallacia carmina donis
Thessalicisq; artes redimit. capit ille furoris
Materiem causasq; sui; quæcunq; parari
Iusserat, herbarum genera & quæ gramina spar-
Vulsa manu partim, vel partim falce resecta,
Legerat, & vario turgentia pocula lacte.
Dumq; lebat manibus tantæ perversa magistra
Munera, ridiculasq; dapes, miratur eundo,
Atq; oculos animumq; stupens per singula ducit.
Si graditur, cum se venienti fortè Palemon-
Obtulit, indomitæ moderatus frena juventæ,
Et comes & custos quondam. qui ferre tenellum
Sueberat, & genibus ludentem aptare paternis.
Qui simulac studium juvenis, curasq; viæq;
Edidicit causas, tantiq; exorsa laboris,
Et malè quaesti molimina subdola lecti,
Sic ait increpitans: Quis te male sanus amantem
Error agit; cælogq; facit peccare relicto,
Et sprevisse Deos? fatiis flectuntur amorēs,
Et thalamus res est Superum. non ludicra tedas
Sors nobet, aut istis amor est querendus in herbis
Scilicet hæc, Damon, credis curare sepultos,
Et Styga Letheumq; Iovem? cur, improbe, curas
Nosse domos Erebi? delubraq; Ditis operti
Consulis? & stolidis imploras infera votis
Numina? nos genus exosum furialibus umbris
Et soboles insisa sumus. malè poscis ab hoste
Præsidium columenq; tibi. falleris amator
Fraudibus ipse tuis. discēs miser esse, rogando,
Quos rogitare nefas, non adspicit æquior æther,
Qui Diti debere volunt. nobisse futurum,*

Numinis est. sensusq; & corda inflectere cælum.
 Non Styx atra valet. quanta mercede parantur
 Damna tibi, meritasq; luet Bescania pœnas!
 Si thalami postcis sociam, res ista parentum est.
 Agrestem se pastor amat, pastoris amici
 Consilia expendas potius, precibusq; jugales
 Flecte Deos. quorsum hic omnis sine fine paratus?
 Quid sibi vult pars ista lupi? pars ista leonis?
 Quid teler bufo? quid raptæ volucris exta?
 Feraleq; epulæ & cruda cum floribus offæ?
 Quid vitulus de matre recens? & turgida succis
 Cymbia, detonsaq; coma? tun' illa, sacerdos,
 Sacra tibi ludosq; facis? talemq; puellæ
 Te gestis præstare virum? num talibus astra
 Officiis placare studes? facilesq; mereri
 Delicolas? heu, quid Veneri cum partibus istis.
 Non placet huic matri bubo, non cauda lacertæ,
 Non crucibus detratia cutis, non livida tabo
 Viscera, & exanimis artus. procul illa faceessant,
 Cæpta precor. Superos credas plus posse, Deumq;
 Conjugii curare modos, & pabula amoris
 Sufficere & tetricam iuveni lenire puellam.
 Pronubus est homini Rex Iupiter. annuit illi,
 Et thalamis moderator adest. His optima conjux
 Auspiciis postcenda tibi est. venerabile cæli
 Depositum insanus nunquam donabit aruspex.
 Impia non Manto, non qua penetralia terræ
 scrutatur, Stygiisq; litat mala Theſſalis aris.
 Horruit his monitis Damon, gelidusq; cucurrit
 Ma per ossa tremor; pollutaq; carmina damnans.
 Tunc artes timet ipse suas, nunc damna reſolbit,
 Et credit periuisse sibi, quod solberat, aurum.
 Tat titubatq; miser, veluti qui sentimus anguem
 reſſit humi. cecidere manu frugesq; liquorq;
 Et volucrum quodcumq; fuit, quodcumq; ferarum,
 Manda, nefanda simul. calcas projecta magorum

*Fercula, collectumq; irato numine virus,
Et formidatos excussit pectore ritus.*

D A M O N,

*Sive Nuptiarum Cyri & Aspasiae, in
quo de vitæ aulicæ ac rusticæ commodis ac
incommodis disceptatur,*

LIBER SECVNDVS.

Dispulerat Memnon tenebras, & lutea conjunx
Tithoni, croceum linquens Aurora maritum,
Oceano flettebat equos; jam tempora Morphei
Nocturnasq; faces mundo subduxerat ardens
Phosphorus, & patulis rorantia gramina campi
Abluerat primo soboles Hyperionis ortu:
Lanigerum cum virgo pecus, cupidasq; capellas,
Tardaq; lascivis permixta armenta jubencis
Duceret Aspasia & pratis laxaret apertis,
Tutela securus sua. comes ibat eunti
Chloris & Hypsipyle. quarum prior illa procorum
Nescia contemptos referebat Thyrsidis ignes;
Hac flammam confessa fuit, tactumq; Phileni
Illecebris animum & primi secreta furoris.
Illi pulchra lebes altè stringebat amictus
Fascia, ne madidam preciosior orbita terram
Verreret, aut lentos traherent bestigia gressus.
Dextra pedum portans humeris ludebat in ipsis,
Quo sulcos jacere & segnes urgere bidentes
Sseberat. haud alto furas perone tegebat,
Frondifera geniale caput velata cupresso.
Dum graditur, capiti ter florida lapsa corona
Imperii prasaga nobi. ter Iupiter alta
Intonuit de nube pater. dumq; altera cælum
Sceptra parat, ter vile pedum, quod fortè gereb.

Exci.

Excidit è manibus. summo Iobis armiger ales
 Æthere signa dabat, regumq. afferre tiaras
 Visa fuit clangore gravi. sed nescia fati
 Lactiferas virgo matres agnosq. petulcos
 Ponè sequebatur. Superùm quem destinet aris,
 Designat, duris modò Vocibus increpat hædum
 Cornipetam; quæis lana pedes descendit ad imos
 Mulcet oves; qua pallentes benè ruminet herbas,
 Observat, camposq. suos & prata pererrat.
 Non alium Zephyrus radiis melioribus orbi
 Viderat illuxisse diem; non sibi unquam
 Pasca secundus purgabant flatibus aura.
 Ver erat, & pingues trudebant gramina gleba
 Acris, & multis natura coloribus agros
 Pinxerat, innumerisq. dabat primordia rebus:
 Cum procul accelerans currus de montibus altis
 Harpalus, instigansq. rotas, rimatur in agros
 Sollicitus, queritq. suo noba gaudia Regi,
 Quæq. chor. possit formâ meliore probari.
 Feruida præcipiti prolabitur orbita cursu,
 Sabæq. quadrupedum geminantur Berbera dorsis.
 Fumat ager, strepitusq. suo & velocibus umbris
 Attoniti terrentur equi. levis assilit unda
 Vndiq. concutitur tellus, & turbine anhelò
 Visa simul, correpta simul, subduttaq. raptu
 Aspasia est. clamant comites, manibusq. sequuntur
 Exertis, sociamq. Vocant, precibusq. repossunt
 Incassum. Quis te, raptor, scelerate, Deorum,
 Chloris ait, Stygiis audacem excibit ab oris?
 Quis flammis accendit Amor? facibusq. profanis
 Impulit infestis rura infestare quadrigis?
 Sunt alia innupta Medo & florentibus annis,
 Nec Regi indecores. non unam Laida servat
 Persepolis. Veniant ista mercede puella.
 Sufficit impura meretrix mercabilis aula.
 Anq. lares nostros, & quas sine crimine sedes

Pan colit. hic paribus nubes pastoribus illa
 Aptius. agrestem cur pessimus advena disam,
 Dilectamq; rapis? non hac rapienda virago,
 Sed potius poscenda fuit. confundite terras,
 O Superi; non tuta suis sunt regna colonis.
 Captiva sumus, & spoliū prædonis iniqui.
 Sacrilegas lacerate rotas, currusq; proterbos
 Solbite, & infractō, quisquis fiet ille potentum,
 Axe ruat. duris raptorem illidite saxi,
 Sistite equos, celeres, Fauni, disrumpite habenas
 Ocyus. hanc charo sobolem servate parenti,
 Reddite ruricolam. sic se clamore fatigat,
 Verbaq; profundit nil proficientia Chloris.

Aspasia, ut pavida rediit vultusq; colorq;
 Inq; gravem coram torfit sua lumina Persam,
 Ingemuit, lachrymisq; genas dum tingit obortis:
 Heu, quæ me tellus, inquit, quæ me æquora raptam
 Accipient? quod, quæve feror? quod turba sororum
 Quod comites abiere mea? cur deseris unam,
 Hypsipyle? cur sola truci sum visa tyranno
 Digna rapi? mater, genitor, succurrite nata,
 Exaudite preces. Vestris si filia jussis
 Paruit, exitio faciles succurrite nostro.
 Quis scelus antiquum revocat? qui crimina rapti
 Nulla putat? castæ quæ virginitatis honorem
 Impietas lesura venit? num missus Averno
 Rursus in errantem per florea præta puellam,
 Pluto, furis? geminaq; frui consorte laboras?
 Num Lapithas impellit amor? num pastor ab Ida
 Tyndarin Eois aliam sibi querit in agris?
 An Dryopen me credit Hylas? Minoida Theseus
 An terras Titanes habent? ruptisq; Typhææ
 Faucibus esomuit calidis fornacibus Ætna?
 Ah, raptor. dubiumq; cui captiva marito
 Debeat. insidas Erebi descendet ad umbras
 Aspasia? atq; tuis visam Proserpina fatis?

*An regum serbor thalamis? num structa caminis
 Mœnia Cyclopum & Liparen miseranda subibo,
 Phelgræosq; specus? etenim, quocunq; dolentem,
 Me fortuna feret, tellus Acheronq; placebunt
 Sorte pari. nusquam custodia tuti pudori.
 Quantum Virginitas potuit suadere malorum!
 Dum loquitur, laxo solitat per desia freno
 Persa ferox, montesq; & saxa minantia cælo
 Trajicit, & Zephyros ipsos post terga relinquit.
 Iamq; Lycum Tigrinq; Bagum transvectus, & Alia
 Ecbatana, & celsi nemorosa cacumina Zagri,
 Et qui præcipiti spectatur rupe, Niphaten,
 Deposuit mediis spoliū venerabile Susis.
 Hic ubi flammanti fulgent accensa pyropo
 Atria, & Assyriis rutilant palatia gazis,
 Fultaq; Mygdonis regalia tecta columnis.
 Audiit hos motus Damon, nec credulus illis
 Quaritat Aspasiam, camposq; & jugera pernox
 Scrutatur. lustrat villas, nemora omnia oberrat,
 Invocat amissam. sperat, patet; optat & horret;
 Aggreditur quosvis, casus scitatur acerbos,
 Quis raptor, quis currus, equis quæ forma colorq;
 Quæ via prædonis. talis circumvolat ales
 Proxima, cum fœtus subductaq; pignora nido
 Adspicit. excelsas illic circumspicit ornos,
 Illic saxa videt, num quis decusserit Eurū.
 Nunc hominum radit latus, aut in vertice tecti
 Aësa sedet, querulisq; replet garritibus auras,
 Urtaq; vel pueris, vel sabis exprobrat Austris.
 Arsacidæ tum fortè suis flettebat habenis
 Tyrus, & Assyrii victor fastigia regni
 Subdiderat Medo. nihil ultra Lydus habebat,
 Oniusq; suum. magni patrimonia Cræsi
 Persarum rectoris erant, & Phocidis urbes,
 Boioiciq; sinus. Arabasq; & Bactra tenebat,
 Et clara Babylonis opes, Regumq; feroces*

Exubias, felix, tantos ni cruda triumphos
 Mater, & illustres scēdasset femina lauros.
 Non illum galeæ fulgur, non dira minantes
 Terruerant clypei, non tracta è crine sagitta.
 Inter signa puer, strictasq; adoleberat hastas
 Indrepidus. per tela Ducem, cuneosq; globosq;
 Fulmineosq; furens Mavors raptaberat enses.
 Ergò ubi se longis exolsit Persia bellis,
 Armaq; Gradivo suspendit fessa parenti,
 Et centum fulgens gemino sub Sole trophæis
 Bellacem placabit Halyn, & Cassiæ regna,
 Phasin & inberso pugnantem tergore Parthum.
 Ibant tranquille luces & marcida luxu
 Tempora peccantem fregerunt sordibus aulam.
 Masculaq; in molles fluxerunt pectora curas.
 Tum litui cessère, lyre, tum classica festis
 Vocibus, & cunctos laxabit regia fastus,
 Et rigidum pepulit torpens ignavia Martem.
 Iamq; aderat festiva dies, epuleq; parata
 Ante oculos, patrioq; Duces pro more sedebant,
 Et solio ductor Medus spectandus ehurno.
 Parthica cui totum belabant serica corpus,
 Regiaq; ornabant dignos diademata crines.
 Obtulerat leto spumantia cymbia succo
 Bis genitus puer, & decerptas collibus uvas.
 Alma Ceres fruges, longisq; obsonia mensis
 Ferculaq; exactum dederat poscentia guttur.
 Cum Venus hos ipsos inter Dea candida coetus
 Extulit os, mobitq; gradum. non squallida tabe
 Arma ferens, rigidusq; truces mucronibus enses,
 Non abidos pugnae Thracas, nec Amazonas arcu
 Terribiles, durumq; Getam. sed Principe coram
 Virgineos Erycina stitit blandissima vultus,
 Mortali sub carne Deas. non gratia vitæ,
 Non Charitum deerat decor, & sine fraude venustas
 Mixtaq; non ficto comis reverentia gestu.

*Tales Naiadas sacris incedere festis
 Ama fuit, modò des cultus simileſq; paratus.
 Nec poterat Cypris Virgo formosa videri;
 Nec Iuno, generosa gradu. pro Pallade fulget
 Iſpasia, audacem referebat quarta Lacanæ.
 Digna Deo cunctis facies. ut lumina Cyrus
 Flexit in adſtantes nunquam ſaturata puellas,
 Non ſecus exarſit, quàm ſi, ſpirantibus Euris,
 Agricola arenti flammam ſupponat ariſtæ,
 Aut exſiccataſ cremet in ſcænilibus herbas.
 Exſtimulant omnes Regem. diſtincta Voluptas
 In plures unum trahit, & diſellit amantem.
 Et quia Memnoniis regionibus acrius urit
 Læbus Amor, flagrat bitio gentisq; ſuoq;
 Et pudor abſceſſit, viniq; licentia ſuaſit,
 Quæ reges feciſſe nefas; orditur amores
 Purpura, & Aſpasia, quæ non rennuere ſorores,
 Aſia figit amans, iteratq; & ludit, & ignes
 Poſe ſuos nutrit; ſumitq; alimenta libido,
 Inſaluitq; furor. rabies effrenis amandi
 Neceſſum bitio quærit, latebraſq; nocendi.
 Amq; moras ſpernens rogat; & ſua vota reponit,
 Quodq; petit, ceu lege petit. completitur, urget,
 Irridet propius, nec ſic expletur amando.
 Verba, joci, riſus, facies, motusq; manusq;
 Nulle modis produnt maleſanæ incendia flammæ,
 Illicitaſq; faces. ſed non conatibus iſtis
 Annuit, at totum contemſit maſcula Cyrum,
 Virgo, nec, illuſtri quanquam, conſenſit amanti.
 Dum pergit, crimēq; jubet, viſq; addita verbo eſt.
 Tacundam facit ipſe timor. greſſuq; reducto,
 Quid, Princeps, moliris? ait. ſim ruſtica quamvis,
 Aſta mihi mens eſt. non hæc poppyſmata mater,
 Non docuit nos iſtâ pater. ſim ſubdita quanquam,
 Non cogar peccare. tuis ſine crimine juiſſis
 Obſequar. & quamvis regum placuiſſe tiarīs,
 Dd 4 Exi-*

Eximium, magnumq; putem; tamen illa faboris
 Dissplicet & sordet species, quam damnat boneſ
 Et sacre pietatis amor. parebimus aule,
 At Superis cœlog; magis. cum deficit illa,
 Deficit obsequio populus. nil iussa moratur
 Improba, & religio. mihi simplex vita rudisq; est,
 Luxuriosa tibi. mihi connubialia cordi
 Iura sacerq; thorus. pellex projecta vocari
 Nolo, nec hac nostri vittrix erit aula pudoris.
 Te grabitas, te, Cyre, decet reſerentia vita,
 Nec qui cuncta jubes, ſeniam ſortitus iniquies.
 Plus virtus in Rege micat. conſpectus omne
 In te crimen erit. quantaq; in luce gubernas,
 Committes tanta facinus. Te cibibus æquum eſt
 Vivere in exemplum & leges præſcribere factis
 Hæc tua, quæ toties hoſtili ſanguine dextra
 Immaduit, tetigiffe volet, quos abdidit æther
 Occuluitq; ſinus? oculis ſcortaberis iſtis?
 Quos ſerus Euphrates, quos belliger horruit Ind
 Armeniusq; celer. quod duri militis auſus
 Contudit os, laſciva poteſt & mollia fari?
 Ne viola, ſim rapta licet. ſum rapta parentum,
 Nec tua ſum, niſi ſlagitio. ſi ſufficit, agris
 Subduxiſſe, tuum eſt, quicquid prædator habebis
 Sic juris his norma tui eſt; & regula facti,
 Quicquid belle libet. libertas regia ſines
 Virtutis tranſire cæbet. ſerbitq; poteſtas,
 Quam domat imperioſa Venus. ſub rege modeſt
 Tuta pudicitia eſt, & iniqui crimen amoris
 Caſtigant, qui ſceptra gerant. te, Cyre, parentem
 Te cibem facilemq; proba. ſuccurre puella,
 Et me redde meis. pater eſt mihi bilior Egon,
 Et Mycale genitrix. potius multatilibus apta
 Inſeniar, rurig; meo, quàm grandibus aulis,
 Quàm thalamis, rex magne, tuis. me Phyllidas int
 Ling; meas. alia recreent ſe Thaide Perſæ.

Substitit ad promptas generoso pectore Voces
 Rector Achamenius, monitusq; & verba recondens
 optima, majores animos à virgine sumit,
 peccare timet. nec jam sibi pellicis optat
 obsequio servire malam, sed jure marita.
 Diligit Aspasiā titulo meliore, thoroque
 unguit & illicitos longè proscribit amores.
 Interea Damon post tadia longæ viarum
 usā petit, magnamq; sagus peruenit in urbem,
 quò furor impulerat Paphius. spes lætatur inanes,
 se quæsitā solatur imagine sponsa.
 Regia tecta subit. mediis sese ingerit audax
 hortibus. quæ turba Ducum ferventior, intrat,
 dissimilisq; habitu, fragrantem murice Medum,
 donasque super chlamydes, aulea, penates,
 et mores alios, & non exercita ruri
 officia & tanta miratur nomina pompæ.
 cum manibus detracta recens ex ilice virga est,
 solamen fulcrumq; via. de vertice palma
 pendebant folia. & ramus viridantis olivæ.
 axa viro vestis, sed lanea pendula nullo
 ordine casaries, facies incompta rudisq;
 qualem pastor amet. ralem se Heroibus addit,
 Ducibus graditur comes & magnatibus adstat.
 iq; coruscanti procedere vidit in auro
 Aspasiā, Regemq; & amicas jungere dextras,
 et populo assurgente coli: belamina sterni:
 et festas audit voces, & verba rogantium:
 ceptamque sibi meliori sorte puellam:
 infremit irato similis, causasq; doloris
 aspicit ipse sui. submurmurat, invidet, odit.
 cumq; loqui timet, occulto plus mussitat ore,
 et quassans caput adstanti subsibilat ostro.
 ambulat, itq; reditq; frequens; circumspicit omnes,
 spectaturq; simul. pendentia patat
 trachia. ducitq; manus. jam signa dolentis,
 Dd5 Nunc

Nunc indignantis speciem, nunc edit amanti.
 Tandem compressam rumpere silentia Vocem,
 Verbaq; precipitat, sed paucula. Tu mihi, dixit,
 Iam pridem dilecta vale. præ regis amore,
 Sordet amans pastor. tenui plus fulgida cannæ
 Sceptra placent. humili præfers palatia lecto,
 Magnificasq; trabes. potuit tibi tæda probari
 Splendidior, vilisq; fui præ Principe Damon.
 Cyrus, ut arrectis hæc cominus auribus hausit,
 Constitit, Aspasiæq; rogat: quis pastor, Unde
 Quid velit. Illa procum non indignata fatetur,
 Et spectum toties iuvenem. nunc vota jacere,
 Spemq; thori periisse viro. sè Rege beatam
 Conjugioq; frui. nihil huic superesse, quod optet,
 Quod speret, minus. hinc questus, hinc murmura
 Advocat intrepidum Cyrus Damona, jubetq; (
 Plura sibi, sine teste, loqui. secedit & aula
 Dum secreta subit, iuveni blanditur amicæ,
 Ingenium probat, & sincera pignora flammæ,
 Innocuos questus. Thalamis, ait, optime, nostris
 Aspasiæ junxere Dii, tibi fata negarunt,
 Et potior jam causa mea est. mihi debita conjux
 Incedit, cunctasq; audit regina per urbes,
 Major sorte sua. sed enim tu dignior aula
 Pars quoq; Damon, eris. quod si non conjuge, salt
 Principe me poteris felix diresq; Vocari.
 Iam tibi vilescant villæ, jam sordida sperne
 Rura laresq; tuos, & nostris sibe beatus
 Auspiciis. majora dabo. plus regia spondet,
 Quàm benè cultus ager. surgunt mihi splendida ce
 Postibus & Phrygio constant laquearia saxo, (tu
 Auratæq; domus. tugurū tu pauperis hospes
 Squallida lecta colis. sternunt tibi bilia lectum
 Stramina, vel graciles decerpti è flumine junci.
 Hic tibi lecticæ grandes & strata parantur
 Mollia, quæq; gravem prolectet pluma soporem.

c aulea nitent, picturatosque tapetas
 aspicias & regum positos hoc ordine vultus.
 re Sagâ tenuis discursat arenea telâ,
 nitor omnis abest. hic dulcis gratia fandi,
 e decorat nostros laudata modestia mores.
 aspicitas bestia est, atq; omnis nescia cultus
 mplicitas, nescitq; tuos fortuna penates
 dua. nos titulos & magni nomina census,
 aturas fascesq; damus. decernit honores,
 confert regalis apex. hic area laudi
 ateriesq; patet. patriam defendimus armis,
 s imbellis pecus. rutilum nos stringimus enses
 um vobis sulco attritus splendescere vomer
 Tolet. infestum muris depellimus hostem,
 bruimus Grajûm portas, in vadimus urbes;
 vobis gleba labor. vos ferro scinditis agros,
 brutam laceratis humum. paupercula messis
 um solatur opus, nostras Daphnea coronant
 rta comas, scribuntq; omnes praeconia fasti.
 gentes si poscis opes, mihi copia rerum
 petit & dices lassant araria gaze.
 upertias, immunda domus, servilis egestas,
 nt procul à nobis. quod si tibi grata Voluptas,
 Genias hic mille modos, seu ludere disco,
 u libeat teretes contorto verberare fundas,
 ut hastas vibrare manu, torquere sagittas,
 ut sternacis equi duris premere ora lupatis.
 sa suo gravis est veniens Aurora colono,
 ulto rore madens. medii lux alta diei
 oncoquit agricolam. pluvia, ventiq; hyemesq;
 rigus & immites tibi sunt pro dote pruina.
 si invisa filix segeti & Cerealibus herbis,
 sperata seges vanis illudit avenis,
 etaq; difficiles prosternunt culmina Cauri.
 on his aula malis, non his mea regia curis
 angitur. astivas sua fallunt otia lues,

Et læta currunt hyemes. hic bina bibuntur,
 Hic lautæ pellunt jejunia tristia mense,
 Et magis ingeniosa gula est. Quàm lacte, cumine
 Viscere, vel beta, miserum: vel setibile porrum
 Mandere, vel lento dentem vexare lupino!
 Quid tondere jubat grævolenti bellere lanas?
 Cogere palantes pecudes? supponere totum
 Armento mammisq; virum? Virgulta capellis,
 Aut salices monstrare? sues deducere pastum?
 Nunc apibus donare fabos, regemque notare,
 Nunc fucos arcere graves? hæc altera regni
 Apparet facies; & digna negotia curat,
 Quisquis homo est. alia se maiestate tuetur,
 Quem ratio, pulchrisq; beat prudentia factis.
 Quod si privatis præstat res publica rebus,
 Vita mihi melior. modici te cura peculi,
 Immensi nos orbis habet. Tu jugera claudis
 Imperio bix bina tuo. me Phæbus adorat,
 Quæ cadit & surgens calido se tollit ab indo,
 Thræx timet, extremi venerantur nomina Seres,
 Atq; alibi Chalcedon amat, formidat Araxes,
 Et gelidi sinus Euxini, & Meotidis undæ.
 Hic famulas tibi quisq; manus, hic pœla minister
 Porriget, & multo implebit carchesia Baccho.
 Hic nutu mandata dabis. diceris amari
 Regibus, & toto tibi plaudent oppida regno.
 Sat stibæ rastrisq; datum. mihi candide, posthac
 Officiis studiisq; vaca. deserta relinq;be,
 Linque domos, campisq; horrescens culmen apertis.
 Si non Aspasia potuisti uxore potiri,
 Me potiere. tibi Paris suffulta columnis
 Tecta dabo, & cultos apricis collibus hortos,
 Arte laboratas vestes, & textile tegmen,
 Quodq; tibi talos ibit belamen ad imos.
 Nobilium adjiciam titulos, aurig; talenta,
 Quiq; bebent rapidi passim per compita currus.

Plurag.

Plurag; si cupies, cupiam dare plura petenti.
Hæc Cyrus. cum facundo, jam lenior ore,
Damon ait: Ne fucatis sermonibus aulas,
Cyre, proba, rurisq; mei præconia, Princeps,
Detere. quod primum est, pietas, candorq; fidesq;
Exulat bis laribus. Hos hæc priuata putatis,
Et tibi documenta boni: regnantibus omne,
Quod libuit, licuisse; alia nec lege teneri,
Qui populo imperitant. Quanto imperiosior orbi est
Quisq; Iobem curat minus & contemptor Olympi est.
Aut nullos habet aula Deos, aut segnius illos,
Quos habet illa, colit. nec enim se numine egere
Autumat, in terris quinq; bis pro numine habetur.
Quæ facienda iubet, leges quas purpura condit,
Condere sult aliis. Beniam sibi criminis uni
Ipsa facit. Betit isq; audax prior annuit, & quod
Imperat injungitque suis, detrectat honestum.
Ingreditur, sed ficta, gradu. dum comis haberi
Vult, simulat: gestuq; levis mentitur amicum,
Et latam didicit frontem prætereundere fraudi.
Diligit, ut noceat: quem prona amplectitur, odit.
Et quos esse cupit miseros, facit esse beatos,
Hic mala luxuries distentiis prodiga cellis,
Et fastus populator opum stabulamur, & exlex
Aborbet nostros regum lascivia census.
Rara pudicitia laus est. cum conjuge scortum
Accubat, & thalamos effrons conscendit eosdem.
Vilis adulator, quæ non probat, approbat. & quod
Dignum laude, notat. pitto jacet ebrius ostro
Delator, magnaq; bonos mercede flagellat.
Sunt vigilantes ad lucra doli. diuenditur æquum,
Et pretio prostant trabes. liborq; secundis
Anxius alterius rebus libescit opimis.
Promissis facilis sua mox promissa retractat,
Sed leuitate pari. rapiunt aliena potentes,
Nec proprii fines, nec regnum sufficit unum.

Spes mundos insana vorat, nescitq; libido
 Imperii constare sibi. mox saba misellos
 Exercet censura reos, poenasq; relaxat
 Diuitibus. quoties indignis præmia cedunt,
 Et probitas contempta luit! quàm limina Reges
 Ambitiosa terunt! quàm se regalibus illa
 Infert vestibulis pestis, quæ grandibus æra
 Faucibus & pandis deglutit victibus aurum!
 Hæc tua, Cyre, domus. tali penetrantia ferbent
 Remigio scelerum. tales inuitor ad artes.
 His mea rura carent. non ista piacula damnant
 Agricolam. si rusticitas tibi spernitur insons,
 Hac liceat, sine labe, frui. Venerabilis aula est,
 At metuenda magis. multo spectabilis auro,
 Nec minus & vitis. quos vult, extollit in altum,
 Ut modò precipitet. Ne splendida tellus pyropo
 Objice, barbaricisq; intexta monilia baccis.
 Plus secura (suo est agrestis villa colono,
 Nec custoditum cataphractis militæ limen.
 Si te Persa colit, si te Veneratur Orontes,
 Et qui Phryxæam Thrax accolit efferus Hellen,
 Quos mesuas, regnator habes. sint fercula mensis
 Illecebrosa tuis. capiti non una minatur
 Sica tuo, lautisq; instat cervicibus ensis.
 Plus mihi fumifero per brumam cocta camino
 Perna sapit, præstatq; tuis lac dulce placentis.
 Nil moror ignota collectum carne minutal,
 Libaq; vel tortis Cercælia crustula spiris,
 Insectasq; dapes moscho, lentisq; zibethi
 Sordibus, & valido biduatos fursure panes.
 Me melior natura solet; sine fraude ministrat,
 Quicquid læta Ceres donat mortalibus agris,
 Pisa, fabas, miliumq; recens, gratosq; palato
 Seligo phaseolos. Superùm bellaria sordent,
 Deliciasque lobis cocta sat lente lacesso.
 Cæna mihi brevis est, properatq; prandia laudo,
 Et

Et quoties genio jubat indulgere, parantur
 Uscula de raptis teneris ab obilibus agno,
 Aut olus, aut herbis macerata mollibus offa,
 Et pulvis liquida & ventris buccella falsi.
 Passillos fastidit ager, nardumq; crocumq;
 Balsamag; & crispis servata unguenta capillis.
 Hec oleat, male quisquis olet. mihi barbiger hircus
 Suavius oppedit, quam qui Ruffinus in aula
 Ambulat & pinguem spargit per strata Sabaum,
 Viscosiq; Arabum tingit sua tempora succis.
 Bella probas, fusosq; undantes sanguine campos,
 Commisssaq; acies, & castra minantia castris.
 At bellare furor, rabies pugnare ferarum est,
 Non hominum. nulla populos collidere causa,
 Impia flebilibus miscere incendia bustis,
 Crudelesq; animos humano sanguine pasci,
 Turpe ferumq; puto. non hac mihi barbara laudis
 Materies, non illa placet q̄esita cruento
 Gloria flagitio, & tot cadibus aucta potestas,
 Quosq; sibi struxere nefas vitiumq; triumpho.
 Exeat in cunctas diffusa potentia terras,
 Hic te Thermoodon, illic agnoscat Hydaspes,
 Ad Gangem tua castra loca, vel Phasidis amnem;
 De puncto labor omnis erit, spatioq; sub isto
 Sceptra, pedum, pastor pariter concluditur & rex,
 Sors privata mihi; tantog; beator omnem
 Invidiam secreta fugit. bene vixit ab isto
 Qui semotus agit strepitu. tutissimus ille est,
 Qui latuit, notusq; sibi est. non ille favori
 Servit adulator, regesq; abjectus adorat.
 Cum Iove res nobis. Superos oramus. amicos
 Postimus Aëlios fratres, Solemq; Notumq;
 Imbriferum. placidi nobis clementia cœli
 Sufficit, atq; isto rerum tutore beamur.
 Sic primi vixere patres, & pastor Amyntas,
 Daphnis, & Admeti sacros qui pascit Apollo,

Et cum Pane Cyclops, & custos Virginis Argus,
 Japetusq; senex, bobus diffindo paternis
 Rus modicum, nec me sumptis in fanora nummi
 Sorbet edax usura, ferox cum concutit urbes
 Odrusus, non me liui, non classica inermem
 Sollicitant, armantq; manus basilica nostras.
 Non tumidum ratibus teritur mare, rostra, curule
 Et quæ clamoris feruens fora turbida rixis,
 Et populi bito fastus cibusq; superbos.
 Hoc potius cura est: ulmus adungere vites,
 Aut procul errantes per roscida prata bidentes,
 Aut spectare alta pendentes rupe capellas,
 Aut plantare pyros, vel falce recidere quicquid
 Frugiferum minus agricola bis vota fefellit.
 Cum libet, aërit mellis cælestia dona
 Colligo, Cecropiosq; choros per prata, per hortos
 Pone sequor, videorque aliquid, te principe, Cyre,
 Dignius adspectare. ducem regemq; seberi
 Agminis, obsequiumq; noto, curasque volantum,
 Iuratamque fidem. domino cum mollia donant
 Vellera lanigera pecudes, holoserica sperno,
 Palliaq; & Tyrio vitiatas murice vestes.
 Cum caput Autumnus maturis extulit vbis,
 Poma fatigatis carpo pendentia ramis,
 Ebriaq; aggestis spumant mihi praela racemis,
 Quos tibi, Bacche pater, tibi vel, Sylbane, sacramus
 Fessus in umbrosis depono membra salictis,
 Vel viridi recubans patula sub tegmine buxi
 Naturæ contemplor opus, Divûmq; labores,
 Quæq; fluant in nos mutato sidere causa.
 Hæc inter celsis labentes montibus undæ
 Lene strepunt, captæq; abium concentibus aures
 Inbitant placidos ad dura cubilia somnos.
 Cum glacialis hyems imbres noctesq; nibeſq;
 Comparat, & mundi facies ignata colono est,
 Retia rara plagas venienti teredine urſo,

vitos sequimur lepores, damasq; fugaces,
 ut capreas pavidas, aut altum in cornua cerbum.
 tunc candent silvæ, tunc formosissima tellus
 bicat, & nibeâ canent arbuta pruinâ.
 tunc epulæ cellaq; dapes promuntur inemptæ,
 nostras recreant innoxia fercula mensas,
 tunc patuli caules, tunc tuta à frigore rapa,
 tunc raphani & variis obum tractabile formis.
 non magis Eoo collectis littore conchis,
 ut Afrâ delector avi. nil picta muræna est,
 nil fastiditi Damonis gutture nulli,
 scarus atq; alio venientes aquore rhombi.
 aliquid, fateor, Regi placuisse. sed ille
 quàm præceps fluxusq; fabor! vicinior ostro,
 proximior tumulo est. magna sunt regibus ira.
 difficile est lenire graves. sine sanguine nescit
 lacari vindix animus. saturabitur hoste,
 quem necat. & pœnas repetit vindicta feroces.
 ut tibi rex sis, Cyre, tibi prosperrima currant
 acula, perpetuisq; fluant applausibus anni,
 amoni sua rura placent. nihil amplius opto.
 uti summa mei est, cultura feracis agelli,
 ut pecus & pleno turgentes ubere vacca.
 ut studiis beor. haud alium me rustica mater
 didit, atq; istas genitor produxit in artes.
 delicia, luxus, Rex, purpura, sceptræ valete.
 Hæc postquam Damon fuit opportuna locutus,
 que quondam docuit senio venerandus Amyntas,
 deserit Aspasiæ. faciesq; augusta theatri
 in juvenem conversa fuit. Rex ipse seberas
 torruit ad voces & acuti verba bubulci.
 Ante fores pilenta sonant, currusq; superbo
 ad patrios behitur Medo comitante penates
 Magnanimus pastor. cui munera congrua Principe
 Ad, icti, in media signatos fronte caballos,
 ugeraq; & villas & prædia. quicquid amari
 Agrico-

*Agricolis solet & studiis agrestibus aptum est.
Diditur in terras rumor, nupsisse potenti
Aspasiam, & sibi iam impositâ regnare coronâ,
Reginas à rure peti, cum falce tiaras,
Cum stabulo mitram, cum somnare sceptrâ coisse
Immensumq; regi socia sub Phyllide mundum.*

*Ringitur impatiens Libor, per regna, per ur
Mussitat, & sortinimis invidiosa secunde
Improba garrulitas, celeris mendacia fama
In partes vocat, & rapit scelerata pudoris
Arguit Aspasiam. thalamis regalibus, inquit,
Rustica subrepfit pellex, pro virgine lenam.
Cyrus habet, recubatq; istis nobis Thais in ulnis.
Hac iterat, vocesq; suas exaggerat audax,
Nec sibi ficta timet cunctas deferre per oras,
Spargere per vulgus querulum, cœtusq; loquaces,
Patricias implere domos. assibilat aula
Ocyus. ingentem percellunt murmura Regem,
Credulaq; admittit mendacem regia culpam.*

*Quid faciat? nec enim fama temerarius aude
Rector habere fidem; & potuit modò tale vereri
Suspicio, dubioq; hæsit sub iudice causa.
Ad Superos itum est occultaq; numina. summos
Solicitat mens ceca Deos, verumq; reposcit
Ex adytis. Nam lucus erat, quæ maxima spectat
Icarios fluctus Ephesus, lucosq; propinquus
Mons sacer, Oceanus cujus latus alluit unum,
Præcingunt aliud frondes. hic pendula celfo
Canna loco, & servata diu vocalis arundo
Edebat bel acuta suos bel rauca susurros.
Si foret insontis nulli temerata puella
Virginitas, suaves reddebat tibia cantus,
Absolvitq; Deus culpâ. si mollior illa
Succubuisse viro potuit; ceu conscia præbi,
Tibia funestum ructabat arundine carmen.
Hanc isto Deus Arcadia suspenderat antro,*

oblium custos. hæc læsi signa pudoris,
 soluit castam miracula prodere nuptam.
 abiit, magnâ matrum stipante caterbâ,
 metuens Regina. Duces comitantur euntem,
 suas frangunt mixta formidine Persæ.
 erea dum carpit iter, velocior antrum
 cupat impostor, cannasq; & arundinis omnes
 dibus & crassa ductus uligine complet;
 itaq; jam poterat vocalis canna videri.
 venere firi, propiusq; in limine rupis
 constitit Aspasia, & jam conscia numina supplex
 vestes vocat ore Deos. patuere caberna
 cet, & streperi, laxato cardine, postes
 constrabere biam; latebrisq; admissa profundis
 re, ait, atq; mea fatalis fistula causæ
 cine. si nostis Superi & mortalia facta
 aspiciatis, virtusq; Deo rectumq; probantur;
 ampe tuam, jubeo, gracili modulamine vocem.
 ikerat: extemplò modulis cœlestibus omne
 sonuit latè specus, & vocalis arundo
 cta fuit, sonuitq; ingestas tibia sordes,
 virginis illesum cunctis confessa pudorem.
 on alios cantus udis in ballibus Hami,
 trymona vel propter, Bates Rhodopeius olim
 breicia lusit cithara, non clarus Arion,
 Ion Linus, & plenis instans pulmonibus utre
 Marsya. concurrunt captæ dulcedine tigres.
 it rabiem posuere feræ. stetit unda canenti,
 Ripaq; oloriferi stupuit vicina Caystri.
 Mitior adspirat Zephyrus. circum omnia sætu
 Pubescunt virgulta nobis. quin pollice nunquam
 Actatla occidere rose, violæq; decentes
 Aspasia cinxere comas. quæcumq; modesto
 ncedit generosa gradu, grex castus Amorum
 Advolat, & calathus fundit violaria plenis,
 Innocuos testata sinus. hic candida spargit

Lilia,

*Lilia, narcissos alius floremq; ligustri.
Sic Cyro dilecta redit. tot testibus orbi
Exulit inculcata caput. diadema resumit :
Scandit ebur regina : suis se gentibus unam
Consiliis factisq; probat : cum Rege marito
Ius loquitur populis : in partem femina regni
Accipitur. solus conspectu leditur isto
Libor, & injecto constricta Calumnia freno.
Mutescit, mordetq; suas irata catenas.*

CYNISMVS,

*Sive Cratis Thebani, Cynici Philo-
phi, & Hipparchiæ Thebanæ, Cynica
Philosophiam amplexæ,*

NUPTIÆ.

Q*uid septem geminas miraris, Gracia, Theba
Sidoniq; stupes bellacia mœnia Cadmi,
Et natos tellure Duces ? dirisq; recentes
Cadibus immauisse viros ? quid regna profanis
Decertata odiis fraternaq; iurgia jactas
Oedipodæ confusa domus ? nec Tydeæ famæ
Eximis, Argiæq; thoros, multisq; misellam
Cladibus Antigonem ? quid mixtam conjugem magnæ
Alcmenam, Thebanæ, crepæ, & fulmina molli
Fractæ manu tenerisq; Iobem latuisse sub ulnis ?
Creta, sile ; quambis fœdi solentur amores
Pasiphaen, fallatq; suum regalis amantem
Femina. non ultra Stygio nuptura Tonanti
Persephone formosa timet ; disparq; cubile,
Cyclopis Galatæa fugit. confundere fas est
Corporaq; & thalamos ; nec vult jam forma pacisci,
Sed ratio ; lectumq; sibi sapientia sternit, (tes-
tiam sponsum cupit esse Craten. Quæ monstra jocan-
Portendunt*

endunt pupulis Superi! quis debius error
 ura pervertit opus? quonam omine ludit
 a Venus? poscitq; sibi deforme cadauer
 o decens, rigidisq; optat complexibus abdi?
 quemcunq; virum, nullo discrimine Cypris
 uat. in tetricis insenta est gratia membris,
 plendor suus in turpi est; maculasq; notasq;
 dat amor, distorta probat, bilissima constans
 igit; & forti spernens mortalia risu,
 cori sub pelle Deos Hipparchia pruden
 perit, ac lacera trito sub tegmine Vestis
 hominem, sed numen amat; secretaq; Disum.
 filia & Cynica scrutatur dogmata secta.
 Dicite sublimes Thebe, quibus arserit illa
 ibus, & quali sapiens flagrauerit astu,
 colum conversa Craten. Tug; optima mundi
 a, procellosi soboles clarissima Nerei,
 fontes, Citherea, nobos; portentaq; rerum
 cubitusq; truces aperi. ne balsama nuptis
 t flores adsperge meis, myrtumq; crocumq;
 llentesq; feras violas. non ante penates
 mpa sonet, vel cincta suis pilenta ministris
 eradient ductura nurus. non turba coruscas
 tollat festiva faces, madeantq; Lyæo
 ria, non opibus preciosa cubilia surgant.
 rbaricis dubiisq; errent opsonia mensis.
 upertas de fonte bibet, dapibusq; fructur
 mplicibus generosa fames; quin pera, bacilli
 s omnis Sapientis erunt, tenuisq; seberi
 mbra supercilii nostros abscondet amantes.
 Postquam parta quies Grajis, summumq; cacumē
 acta fuit magnis Sapientia nixa magistris,
 partes abiēre scholæ; verumq; videri
 on simplex potuit. solvit discordia mundum,
 atoresq; suos rixans doctrina diremit.
 amq; aliis errare animas per corpora menti

Immotum fixumq; sedet, nec viscera condi
 Visceribus lenes cupiunt. pars omnia nasci
 Credit aquis, rerumq; uni primordia debet
 Oceano. terræ potius natalibus alter
 Incubat, aut mundi deducit semina flammis.
 Huic placitum fortuna facit; nec gnara Deo
 Religio incerto solvi sult omnia casu.
 Alligat hic fato causas, hominumq; labores
 Subdit sideribus melior. quæ cura beatos
 Reddat, an humanas tranquillet gloria mēte.
 An luxur populator opum, vel saba cupido
 Indomiti census, vel plausus nescia Virtus,
 Queritur. ille Cleanthea subsellia portæ
 Et Stoam tonat. ille sui præcepta Lycei
 Colligit. ancipites triplex Academia voces
 Ventilat. ingenti se iudice quisq; tuetur,
 Quodq; tenet, doctore probat. Distinguitur ord
 Porticibus, limenq; suum disisa sequuntur
 Agmina, Socratica quotquot fluxere cathedrâ.
 Nec solum sors ista viros & mascula torfit
 Pectora; se tantis illustris scæmina miscet
 Partibus, & Cynico præstans Hipparchia tandem
 Annuit, ac duri thalamosq; ac sensa mariti
 Occupat, & miseri felix fit conjugis uxor.
 Illa Cupidineos inter pulcherrima cætus,
 Centum adamata procis, centum prælata puellis
 Tot potuit sprevisse procos. despecta potentum
 Fœdera patritiæq; preces. non fulgida vestis,
 Implicitumq; comis aurum, non dives Hydaspes,
 Magnificæq; trabes picturatæ, columnæ,
 Imperii decus & consors promissa potestas,
 Spem fecere thori. non illi ducere doctâ
 Fila manu, aut tenues peccurrere pectine telas,
 Aut saturata croco belamina texere pernox
 Cura fuit. monitis animum cœlestibus implet,
 Socraticosq; bibit mores, non solvere libros

Desini

finit, antiquis vestigat prodita seclis,
 actaq; Cecropia relegens arcana senectæ,
 turæ rimatur opes, cælumq; Deosq;
 bitæ melioris iter, cur fleberit orbis
 a senex, nostros alius deriserit actus,
 rysippos, Stilponas, inexplicitosq; Platonas.
 ciciq; soli patres. sordescit amator,
 cum virgo legit. patitur Cadmeæ repulsam.
 bilitas, nec grata ferunt responsa curules.
 praefracta stetit, solers cum sterneret uxor
 lichios Samiosq; & quos tulit alta Zacynthos,
 tinoiq; minas. tales Atalanta Pelagos
 luit. & quamvis Phæbus donaret Amyclas,
 rs Rhodopen, geminos renuit Proserpina Didos.
 Fortè pater, dum leta parat convivis, longo
 dine disponit procures, quos inter honorum
 contemptor sedet ipse Crates, nec dogmate dispar
 lia, & arctas præbet sermonibus aures,
 ni intentæ Crati. patrii primordia regni
 xerat Archidamus, structasq; Amphione Thebas,
 fratrum crudele nefas ac nescia sceptra
 rre parem. veteres Alcon reminiscitur ignes
 flintasq; faces Herus, adversaq; flammis
 quora. lascivas Ephyrææ Laidis ædes,
 enalemq; levi preciosam Thaida Grajo
 ter pocla refert Læsus. mox Isthmia Chalcon
 amia & Elææ recitat certamina palma,
 mantesq; rotas attritaq; littora cursu,
 rapidos Hieronis equos. Tum docta resolvit
 ra Crates, quantumq; aliis deformior exstat,
 ac loquitur melius: quæ nos, quæ causa creavit
 dera, quæ medio terras librarit inani
 bditæ bis: quam se spatiis immanibus æther
 xplicet: ut vastos mens exporetta per artus
 solem agitet: cur discretis cælestia currant
 corpora corporibus; varios Latonia vultus

Induat,

Induat, & fratri mediis concurrere signis
 Horreat; unde maris, quos hora reciprocatur, astra
 Quae tempestatem rabies Caurosque furentes
 Precipitet, cur flexa ruant de Bexag, ripis
 Flumina, & illimes scandant fastigia fontes.
 Hinc aperit, quam sint aurai simplicis illa
 Rectrices factorum anima; cur sola seipsam
 Norit & aspectet ratio, per regna vagetur,
 Circumscripta domi; parvum, recondat in aula
 Rerum mille notas, quas mox depromere possit,
 Cum volet: an membris harenis mortalibus un-
 Involbat se clade ream, num funeris experts
 Aetherea felix caeli statione locetur.

Nec non & mores hominum, delirum, falso
 Secula & immersum vitiorum gurgite bulgus
 Perfricat, utilibusque monet praepone rectum,
 Pauperiemque bonos doctor commendat in usus.

His Sapiens cunctos dictis erexit, & omnis
 Postquam exempta fames epulis, Hipparchia to-
 Possedit commota virum. mens omnis inerrat
 Vultibus, & quambis posset timuisse docentem,
 Ardet amans. herent infixae pectore voces,
 Verbaque, & egregii gliscunt occultius ignes.
 Septius absentem memorat velletque loquenti
 Ire comes, magnos altis per sepe medullis
 Eructat gemitus, & primi ignara calor
 Dissidit in alesana sibi. nunc damnat amorem,
 Nunc probat. invisa est sperati forma mariti,
 Sed potior doctrina placet. contraria votis
 Expetit, atque animum nunc hic, nunc dividit illi
 Quemque odit refugitque, cupit; culpamque fatetur
 Confessus secreta rubor. nox agra quietem
 Surripit, & nullum misera dat flamma soporem.
 Abrumpat festina moras; sed saucia castus
 Corda pudor rebocat. jam victa modestia sexus
 Succubet imperio Veneris; sed iussa retractat
 Virgine

irginea grabitatis bonos. Ergo, bimus, inquit.
 mpletatq; Cratem, & tumidis audacia labris
 asia defigam supplex? non talia mater,
 on velit hoc charus genitor. quonam usq; ferende,
 untaris mea vota, pater? quid differo jungi
 obilibus? tantasq; preces implere recuso?
 quid Agenoreæ lætissima nomina gentis
 ligis infelix virgo? moremq; secuta,
 ximum forma juvenem & florentibus annis
 scis, & augusta frueris jactantior aula?
 eu! quid agam? num luxuriam fastumq; jocosq;
 ibittasq; lebes, irritamenta malorum
 speriar? rursusne procos contempta priores
 dmittam facile? non hoc calcator honorum
 aserit hic animus; tugurijq; habitator & hospes
 agnarum securus opum; non doctior Hymetti.
 uem dira insontem dudum rapuere cicuta.
 sequimur, gibbose Crates. tu pulcher haberis,
 dibes, qua parte sapis. te iudice parbo
 situr, & sili concedit purpura panno.
 nobis uno minor es loqe. præsidet orbi,
 ui docet. Eois se latius explicat agris
 ncta sciens. etiam subigunt hæc sceptræ rebelles,
 æ motus ratione domant. te teste triumphat,
 ui poterit rex esse sui; non indigus auri est,
 ui caruisse solet. claro supereminet ortu,
 mplicitas cui stemma facit; nescitq; dolere,
 i modicè gaudere satis. praeceptor honesti,
 e cape consortem thalami, me posthuma dicas
 ma tuam, atq; uno tecum jacuisse cubili,
 socias junxisse manus, fobisse lacertos,
 q; sinus tetigisse meos. Hæc sapius illa
 eminat taciturna domi, lentig; videntur
 dies, currusq; suos non flectere Phæbe.
 m sedet, & tabulis quiddam consignat, aberrans
 git dextra Cratem; dictis improbida miscet

Lingua Cratem. fallax obiectat inania Morph
 Somnia; dumq; silent homines, fugientibus illa
 Ludit imaginibus; visusq; est paupere amittu
 Stare Crates, legesq; suas recitare jacenti.

Tandem ait: Aptæ meis querenda est nuncia Bo
 Ingenio tentanda via est. si prodere semet
 Horret amor, scribiq; vetat mea vulnera chartis,
 Muta loquar. laus est etiam prudentis, amare
 Cautius, & sic ut possis celasse videri.
 Est sua vox oculis, est risibus insitus ardor,
 Nutus verba facit. discunt ab amantibus artem
 Plurima. nos Cynico nostros testabimur ignes
 Floribus, & pro me cupiet Pomona procari.
 Hac interpretes erit taciti facunda doloris,
 Arbitra conjugii. capta est Schœneta pomo,
 Et pia Cydippe. quin inter florida rura
 Melliferosq; thymi campos & gramina veris,
 Sicaniam teter sponsam Summane coronas,
 Ignarâmq; rapis. Vix dixerat, ocyus omnes
 Colligit Aoniis fragrantibus montibus herbas,
 Delitias, Aurora, tuas, quos Phocis odores,
 Quos Parnassus alit, quæ pinguis Achæa mittit
 Munera, vel Sicula pubescunt letius Hybla.
 Colligit in calathis violas, casiamq; rosasq;
 Quales ipsa tibi Cypris donasset, Adoni.
 Colligit hinc nibeos, hinc luteolos hyacinthos,
 Pomag; lecta manu, quæ vel Phœacia vincant.
 Omnia quæ docta format solertia dextra,
 Ut Veneri placuisse queant. sua brachia neclim
 Implicitæ fertis hedera, promittit amores
 Myrtus, & humidulis Vaccinia mixta ligustris
 Et quæ flammeola connivent vertice caltha.
 Fortè alibi è pomo sculptam circumdabat Egon
 Phyllida, vel pulchram tangebatur Tityrus Eglen
 Forsan Simineo Martem cum Cypride loro
 Strinxerat, aut timidâ Daphnen pendebatur Apo
 T

um Cydnen vocat, & nitidis digesta canistris
 ditit dona Crati; quo se cognoscat amari,
 el donis illectus amet. Stat torvus Alexis,
 tantas fastidit opes & dona ferentem.
 umq; apinas hominum, dum Dibum cogitat iras,
 ut Superum mediis mentem penetrabilibus infert:
 ec dominae secreta capit, nec munera curat,
 ut, quæ Dadaleis sacra occulta fuerat herbis
 dultas commenta, notat. Cythereia risit,
 ferunt, unâ Charites. hæc molles feris
 Te jecur negat. hæc succo meliore creatum,
 citi Aristippum, frigent subcellia, clamat
 phrosyne, sæbumq; refert Polyphemon amasse.
 a suis fertur risisse Hipparchia captis,
 genitq; stupor veniam, non congrua sentit
 misisse Crati. nec enim bel pettine Mævors,
 ut luno frameis, bel diro fulmine Pallas
 beat, aut viridi placari Stoa ligustro.
 id faciat? quæ lenta prius celabatur astum,
 n decepta furit. Superest, ut cominus (inquit)
 otum Paphis cor impenetrabile telis
 spectu propiore domem. flagrabat Iason,
 didit. Telamona oculi traxere procaces
 ones, Paridemq; Helenes, & Castora Phæbes.
 Surgit, & extemplo patriæ pro moribus urbis
 git ornatus, quales venerabilis olim
 ia, Cecropidumq; nurus gessere superba.
 ingit honoratos in nodum fascia crines,
 Tyria belat candentia tempora vitæ.
 erit hic gemmas, & eburnea colla monili
 cuit, & fulvâ subnectit jaspide pectus,
 forsan placitura Crati. non dignior aula
 ntis bonos; roseo depictis sanguine malis
 dida temperies inerat, laxataq; palla
 ignam verrebat humum, non improba gestu,
 tremulo lasciva gradu. Thaumantia nunquam

*Pulchrius explicuit latis mortalibus ora,
 Aut Thetis Emonii Sadens ad limina Pelei.
 Talis adit quaritq; Craten. occurrat eunti,
 Per fora, per sicos graditur; modò lumina cor
 Objicit, & modò transverſis aſpectat ocellis.
 Itq; reditq; ſiam toties, ſequiturq; praitq;
 Si qua truceſcem mollire queat, ſi ſug; ſeſeverum
 Leniat. ut prudens ſtabuli pecorisq; magiſter
 Excitat armentis rabiem, cum primus amoris
 Aſſtat odor nares propius penitusq; medullas
 Vrit. At ille ſuis monitis immota gerebat
 Peſſora, non aliter, quam ſi Marpeſia tundat
 Saxa vel Ionii latus implacabile dorſi
 Adria. non unquam adſpectu dignatus euntem
 Non caput obſtipum flexit, non obbius ire
 Geſtiit aut placida gradientem voce ſalutat.
 Ter conata fuit facti recludere cauſas,
 Ter timuit. ter limen adit, ter deſerit excors.
 Vix aberat, quin ille pido ſua brachia collo
 Iniiceret prior, & ſic inſtigaret inertem.
 Lingua, manus titubant, nondum rationis & a
 Immemores; coramq; viro peccare verentur.*

*Deſciunt in amore doli, fraudesq; pudice
 Deſtituunt dominam. geminis depulſa virag
 Praſidiis, per teſſa, domos lymphata ſagatur,
 Reſponſatq; ſibi: Quæ me dementia cepit?
 Quæ me Manas agit? quo nos diſcrimine rapt.
 Diſſa Paphi, miſeramq; trahis? quanam iſta joc.
 Sæbitia eſt? ſemperne meis bacchabere rebus,
 Aberteſq; Craten? cur non uxoriuſ ardet,
 Aut flammis calet ille meiſ? ſine ſanguine, ner
 Totus habet, languet ſapiens, ſit atq; ſequentem
 Sarmatica niſe vel gelida Maotidis unda
 Frigidior, placitoq; mihi diſſentit amori.
 Ah, nimium, Cadmea, times, furtiſaq; ſenſus
 Flettere nequicquam duſos, Hipparchia, tenta*

Eloqu

quar? an se eam? beniam si cuncta rogandi
 cessit Citherea viris, qua lege tacendum
 virginibus? cur dissimiles, cur dispare nati
 additione sumus? titulo se bisere certant
 biliore mares, si major gloria sexus,
 debet magis ille coli, debebat amare
 ego prior. dominis fas est occurrere matres,
 as soluit lex prisca pati. num Colchis amabit
 onidem? num se profugo pulcherrima quondam
 fessa est Phœnissa duci? num prima Phaonem
 bia deperiit Sappho? tot testibus abi
 dar tota Crati, exemplis peccabimus istis.
 dor. occultis, durissima Numicia, fatis
 imur. heu, quantis lecti consortia constant
 ribus, & quam non una est fortuna cubilis.
 igo, quem quævis Diris ultricibus uxor
 ovet, & sponsum timeat male nubilis Ate.
 igo, quem generum fugiunt materq; paterq;
 nem cognata domus, proavusq; nepotem.
 igo conjugii pœnam, cui nubere nollet
 sida, turpis anus. Vixum mihi postulo funus,
 samq; meis inferre penatibus umbram
 ior. hoc dignam speramus conjuge prolem,
 ridere libet. chari, precor, ite parentes,
 pellate Cratem, & Vestrae miserescere natæ
 acat, hunc societate mihi. sit fœdera pridem
 fassisse satis. non nunc ambagibus ultra
 locus. insolito thalamos tentabimus ausu.
 rediar, cogamq; virum, jurabit amanti
 tra fidem; vel, frustrati græve pignus amoris
 ix dextera erit. reddar contempta tenebris,
 amq; suus decepit amor, solabitur ira.
 ffata, manu rorantia lumina terfit,
 editq; furor lachrymis. velut horrida quando
 Borea ruit & fluctus ad sidera tollit,
 t imbrifera componunt flabra procella.

Nec mora. magnanima præsens ante ora puer.
 Adfuit ipse Crates, quem tum penetralibus imis
 Abdiderat genitor, dictis ut flectat amicis
 Pectora Et insano moneat desistere cæpto.
 Adspicit Abscondi sobolem spectata Maronis
 Filia, spesq; suas inter gaudensq; dolensq;
 Constitit, attonita similis. nunc præcipit illi
 Verba pudor, nunc reddit amor. fiducia linguae
 Fracta metu titubat. quæ mox collecta recepit
 Robur, Et has orsa est pulsa formidine Voces:

Si mea cum priscis componam sata puellis,
 Magne Crates, thalamum diversa sorte merem
 Partes mutat Hymen. quam Dædoluere rogari,
 Conjugium rogat, Et leges inverteit amandi.
 Non mihi Persarum gaza, Pelopumq; petuntur
 Scrinia, non epulis Solupe est accumbere Divum.
 Aut Tyrio recubare thoro. non dedita Sibo-
 Corporis arbitriis, aut suadens prava libido
 Virgineos hebetat sensus; nec amicta dolosis
 Illecebris, atq; tumens cerbice iuventus
 Diligitur. doctis iubat impallescere chartis,
 Et vulgo distare rudi, lucemq; legendo
 Fallere. discordes Grajorum expendere sensum
 Cura laborq; mihi est. per tot suffragia iudex
 Atque mente feror. dixi: Stagera, superbis,
 Virtutemq; cupis plausu clarescere vulgi,
 Atq; opibus splendere magis. nec mollia nobis
 Persuasit præcepta senex, cui sola voluptas
 Dogma facit, digno q; Siris effaminat actus.
 Nec dubium Pyrrhona probo; juratq; cui bis
 Vero verba sequor; non de lassata silendo
 Atria, non Phariis pulsata vocabula sistris,
 Non Bates, Chaldaee, tuos. non quicquid arusp
 Garrit aut mediis Tuscus quaesivit in extis,
 Invenere fidem. Stoa placuere recessus,
 Tuq; Crates. nullo constricta licentia nodo,

culat hoc animo, figendaq; sensibus hausi
 rius; Et cæpi, te preceptore, serenum
 et a sequi virtutis iter. Postquam omnia magno
 ena Dea didici, puduit peccare Deorum
 te oculos, præsumq; sequi. lasciva pro cantum
 fuit turba procul. recto postponimus, orbis
 quicquid grande putat. quicquid miserabile, pul-
 chret inops probitas. erecta scientia cordi est, (chr̃i
 maros odisse. levi mutabile sorte
 splicet ingenium, Et suetum popularibus auris
 scier, Et latam speciem prætere fraudi.
 uo natura caret, modico saturata, repellam
 tne superbacuum. tenerum patientia corpus
 fruet, Et nulli discet cessasse labori.
 rtunam quamcunq; feram, nec lata secundis,
 ec dejecta malis. placet oblatrare profanis,
 verbis mordere malos, mulcere benignos.
 il in morte mali est, quia præsens desinit esse,
 solvitq; reos. ideo nec busta rogiq;
 on pœna insontes, non flagra minacia terrent.
 genibus fors ista Deum est. suprema malorum
 ata superbeniet, si non obtabitur, hora.
 scendum reor, ut iuvenes mens sana gubernet,
 leturq; senes eadem locupletet egentem,
 dies ornet doctrina opulentia census.
 scia adulari, nullis præciose metuere
 ut nutum loquar. hæc bitæ liberrima nobis
 rs erit. at populus quoties me sibilat, ipsum
 bilo. Et humanum nihil est, quod seria mirer.
 oc si dogma placet, cur non placuisse magistro
 irgo sequax poterit? cur non cum dogmate possit
 rridere tibi jam plenis nubilis annis
 irginitas? in me nihil amplexabere, quod non
 t conforme Crati. me, dilectissime, me me
 ume thori sociam, Et propria dotabere secula.
 ota forem Cynica, hoc unum si scæmina possem.

*Non adamare Craten. uni huic succumbere culpa
Cogimur. hunc unum liceat sperare dolorem.*

*Talibus orabat, tales Hipparchia voces
Edidit. ast olli gelidus per dura cucurrit
Ossa tremor, sensitq; sibi præfracta moveri
Corda Crates, tetricum magno si pectore posset
Excussisse Deum. Quid me, nitidissima, quid me
Inquit, amas? bis cur jungi mortua poscis
Corpora corporibus, studiisq; illudis amantum?
Nubendum, sed sorte pari. tam dispare ceda
Iurgia lectus alet. similis concordia formæ
Nectat amicitias; in bisq; gaudia discors
Vultus habet. semper deformis bile mariti
Est precium. jus omne sibi formosior uxor
Vendicat, hæc metui cupit, hæc patrimonia cultu
Lancinat, hæc aliò peccantem fletit ocellum.
Hunc petit, huic petitur. complectitur Amphitrite
Nerea, sed pulchrum. iuveni resonabilis Echo
Commoritur, cur? pulcher erat. formosa Lacana
Formoso nupsit Paridi. me territa mater
Horruit, ut vidit genitum. risere propinqui
Has in fronte notas, hoc pandi dedecus oris,
Informesq; manus. defluxit gratia simis
Naribus. hæc turpi facies larvata colore est.
Prodigium est, quodcumq; vides. En, adspice nudum
(Et simul à sædis projecit pallia membris)
Hic tuus est, insana, Crates. quocumq; tueris,
Portentum ferale traho. quæ pagina talis
Vlla viri meminit? quibus unquam secula terris
Conjugio junxere parem? quid? ne qua vacaret
Pars ignominia, scapulis intexuit error
Hoc onus, hunc pressa validè cervicere vinctum
Vix humeris portamus Athon. sic rideor, alter
Enceladus Briareusq; Bocor. sum sarcina partim
Bajulus ipse mei; Et, qualis Berecynthia mater,
Turriger insedo, gibbo prostante, per urbes,*

egrediorq; mihi. Videor de parte renasci,
 prodire nobis, spectata distorta meorum
 ura pedum, lurtumq; femur; nec vergit in aequas,
 um librare solo, corpus damnable lances.
 on mihi Acidaliis fibra caluere fas illis,
 on Veneris lusus, Veneris nec pramia nobi.
 njugis officio fungi, res proxima balde
 rbitio est; nomenq; patris, me iudice, vox est
 ancipiti. crescunt pariter cum prole labores
 rumnaq; nobis, metus. si semina mundi,
 rerum studiosa studes cognoscere causas,
 libe nil melius sita; nec, conjugis illa
 genium nescire, nefas. Mibi dicitur etas
 concussa mali; tu mollis, compta, venusta es,
 ta joci. tibi post fecunda tot oscula matri
 e licet; mihi nunc in rugas fluxit aniles
 norum series. Cynico plausisse docenti
 s facilis; sed iussa sequi rigidiissima, grandis
 e opera. sunt farra meis data fercula mensis,
 nt pilla lugubre faba, fatiq; saporis
 a. domus mihi nulla, vagor per rura, per agros.
 Vena sum, quocunq; feror. calcare pruinas
 bernaſq; nubes, sulcis committere plantas,
 at studii documenta me. mihi culcitra saxum,
 t cunctis commune solum, pars una peculi
 liolum est, peræ est, pars altera, tertia stipes.
 od reliquum, Teihys habet, omne a fluctibus au-
 auditur, abstrusis effossa pecunia terris, (rum
 c noceat, rursus eaea occultatur arena,
 turpem, his virgo, inopem? his pauperis haeres
 faba? aut, mea quem circumfert dextra, bacil-
 mulier, tam dura tua prescribe iuventæ (li
 eria. auspiciis, reor, & Iunone secundâ
 beris procerum thalamis. hoc vota parentum,
 t audet spondere Crates. his annue, meque
 me tegis, tuis incendere, Diba, q; herelis.

Illa refert. mihi nudus, inops arisq; larisq;
 Diligeris peterisq; Crates. si forma laborat,
 Forma bonum fragile est. si sultu credimur esse
 Dissimiles, hac culpa Deum est. si turpis habetur.
 Nil ego turpe puto, quicquid splendet honesto.
 Non ego formoso quicquam debere marito
 Sponsa Velim. qua forma negat, doctrina resarc
 Pulchrior. incomptum certe dilexit Vlysses
 Icaris, & nitidam torvis Minoida Theus,
 Loripedem regina Paphi. pro conjugē nonne
 Bella Pelethroni Lapitha gessere, trucesq;
 Semiviri? & rutilos capulis radiantibus enses
 Pro sexu strinxere meo? cur vincula lecti
 Disspliceant? non fas sapientem spernere, quicquid
 Cœlicolæ sanxere graves. si fœda voluptas
 Crimen habet, sine crimine ama. si tempora somni
 Deploras periisse tibi, vigilabimus ambo,
 Aut noctes partire mihi. quid sercla, fabasq;
 Objicis? hac mea sunt bellaria. porrige lentem,
 Ambrosia est. da fontis aquas, venerabile labris
 Nectar erit. natis malim, quàm bibere factis
 A lixa dapibus. latices si Bola ministrat,
 Natura famulante bibis. sic publica mensam
 Sternit sponte parens, ciceremq; apponit inemptū
 Et porrum & mixtâ cichorea salubria malvâ.
 Si domus, hospitiumq; tibi, si tecta negantur,
 At cœli convexa patent. quæ fabrica magnum
 Clausit Alexandrum, nos fornice claudit eodem,
 Nec dedignatur socios. Te pallia velant
 Sordida, sed docta radiantia lumina mentis
 Illustrant alta pressas caligine gentes.
 Si sorpsit Neptunus opes, si gurgite mersas
 Fluctus habet, non te gurgēs corruptior abi
 Transversum in fraudes rapiet. communia Dis
 Omnia solus habet sapiens, quos fecit amicos,
 Custodēsque suos. qui summus regna gubernat

piter, hic tuus est. paribus distamus ab illo
 ssibus. agnatus Superum est, & proximus. hares
 itia cultor. baculo quo niteris, aequat
 ptra Ducum, & regum trabes securior audit.
 atle Crates, nec te pigeat pepigisse jugales,
 ebano plaudente, manus. miserere puellæ,
 uam neq. luxuries vitiiis, nec gloria fregit
 proba flagitiis, odiisq. audacia vertit.
 es sumus imbelles numero. sine conjuge virgo,
 hinc pater, hinc genitrix. tres solus perdere in unâ,
 es serbare potes. per conscia numina juro,
 craticumq. Deum & Cynica subsellia turba,
 conjugio me, magne Crates, dignare superbo,
 dicar vixisse tibi. sin flettere nondum.
 ta precesque valent, tedas misera inter & ense
 brumpam cum morte preces. se jungar amanti,
 ut jungi me, scæbe, vetas. amplectere sponsam,
 ut si, quam vixam voluisti spernere, perges
 ost obitus odisse meos, age, barbære, calca
 xubias, pedibusq. exosum trude cadauer.
 ic moriens merear veniam, facinusq. cadentis
 excusabit amor. prome despecta loquetur
 felix Dido, & sociâ circumdabit umbrâ
 yramus, & Thisbe, tumulataque fluctibus Hero.
 Dixit, & impatiens gladium, quæ bestie latebat,
 rripuit. tum membra Crati formidine solbit,
 rre & aq. fletere coma. pater obitus unum
 xorare Cratem, genitrix lenire precando
 tititur, & rigidis extorquent fœdera pactis.
 omnes, triste per augurium, quid femina possit
 ollicitis solbunt animis. gens mollis Amorum
 adolat, & celerem, quæ pars est læva, sagittam
 orsit, & admissa labefecit cuspide gibbum.
 Cessit Sponsa Crati. Cynico matrona parata
 Ambulat, & tali gaudet comes ire marito.
 licet impexi fluitant per colla capilli.

*Frons austera minis, horrescit dextera fuste.
 Sordida rugosam constringit fascia vestem.
 Explet fonte sitim. nudis per compita plantis
 Ingreditur. non invisa mala frigora brumæ,
 Solstitiumq; timet. designat tempora cæne
 Sola fames. patulo placidè condormit uterq;
 Sub Iose, & humane subsannant crimina scena.
 Iam rident Criticos, genus implacabile nugis,
 Grammaticasq; tribus; quæ dum scrutantur Vlyssi.
 Fatag; fortunaq; sue discrimina bitæ,
 Et casus nescire volunt. jam murmure mordent,
 Quis sua compositos modulatur tibia cantus,
 Vita modos violat; qui cælo tempora donant
 Sideribusq; sacant toti, nec proxima curant,
 Quæ sunt ante pedes. etiam sacundia fallax
 Vapulat, & quicumq; palam declamat honestum,
 Nec facit. agnoscunt Cynicum palatia dentem,
 Privatiq; lares. his currit moribus etas
 Ambobus, si sunt hac paupertate beati,
 Pallioloq; Crates recubat conjuxq; sub uno.*

RHADAMANTHVS

Mollior.,

Sivede Raptore duarum Virginum
 Melitenfium, Tryphosæ &

Iocastæ.

IVDICIVM.

Æ Ace, cui rigide radiant antè ora secures,
 Nec peccant impunè mali; qui tristibus Vmbriis
 Fata legis, bitasq; animarum & crimina discis:
 Da veniam, Iudex, miseris, causasq; nocentum,
 Et formidata differ suffragia vocis.
 Laxent terribiles immania Tartara pœnas.
 Non jecur abreptas Tityi sibi crescere fibras

Sentiat. aeternis fessum dissolbe catenis
 Thesea. Tantalicis cessa subducere labris
 Pocula, nec præcep̃s Ixiona torq̃beat orbis.
 Eumenidum compeſce faces, crebrique parumper
 Sedentur gemitus, nulloq̃ frementia luctu
 Condonent ſonti Furiarum Berbera turba.
 Milius ingenium eſt violata Virginis. omnes
 Pro roſtris abſolbet Amor. ſi ſæmina litẽm
 Adſocet, effrenis poterit jam raptor amari,
 Et ſua reddentur ſcleratis præmia flammiſ.
 Quid laqueos, Rhadamanthe, paras? quid vincla,
 (cataſtas,

Flagra, cruceſ? quid terribileſ pallentibꝯ angueſ
 Manibꝯ intentas, Hecate? mæſtamq̃ Eriphylem,
 Aut Phædrã damnas tenebriſ? Procrinãq̃, ſeramq̃
 Paſiphæen, ſua bel lacerantem viſcera Progenẽ?
 Jam minus eſt, peccaſſe viroſ. jam leniꝯ audit
 Flagitium, rapuiſſe duaſ. connubia ſupriſ
 Succedunt, duplexq̃ neſaſ facundia molliſ
 Diluit, & pulſo tandem littore triumphat.
 Non jam raptã belit Phrygiã exſcindere matreſ,
 Argolicãſ armare rateſ, evertere ferro
 Pergamã & irataſ odiũ implere Mycenãſ
 Virginitaſ, oblita mali. non arma repoſcat
 Calcataſ funeſta pudor. placabilis ipſum
 Exorat Minorã Venus, tetricumq̃ tribunal
 Fleſſitur, & peccant Sponſa donatur amator.
 Aurea, virtutum genitrix, effluxerat atlaſ?
 Anteaq̃ ſimplicitaſ, recte reſerentia terriſ
 Ceſſerat. horrebant ſub duro ſecula ferro,
 Et ſclerum totiaſ ſurgebant caſtra manipliſ.
 Quoaſ inter bitium rebus ſolenne ſecundiaſ
 Luxurieſ, priſcoſ corruperat improba moreſ,
 Exempliſ animoſa ſuiſ. tunc undiq̃ legum
 Incubere minã populis. hæc jura Lycurguſ
 Partano ſeneranda dedit, genuitq̃ ligata.

*Arctius improbitas. illic tremuere Solonas
 Cecropidae, & rigidi Locris edita Zaleuci
 Officii scripsere modum. se Creta tuetur
 Iudicibus terretq; malos. rubet ipsa Draconis
 Littera, sanguineisq; riget conspersa lituris.
 Tunc Gallum Druida, Pænorum regna Charondas
 Chaldaeos docuere magi, strinxitq; Zamolxis
 Lege Scytham, Siculisq; suis præcepit Eleusis.*

*Cernitur Ionio circumballata profundo
 Insula, quam Meliten dicunt, vicina Pachyno,
 Adversos spectans altis è fluctibus Afros.
 Cui citharæ segnesq; joci & genialia cordi
 Orgia, lascivijsq; sales audaxq; voluptas,
 Pigraq; molliiies & inertia parca laboris.
 Vique fuit petulans & nil non ausa iuventus,
 Et sceleri patuere via, visq; effera fraudes
 lubit, & inbitos rabies extorsit amores,
 Succensere Themis potui. dumq; altera lances
 Librat & appendit culpas, manus altera ferro
 In fontes armata suo est: raptoribus ensis,
 Aut thalami facit arbitrium. iudexq; puella est.
 An gladio cædi cupiat, vel nubat amanti.
 Harerent ancipites raptæ, dubiasq; fatigat
 Pœna duplex. nunc ira ferox condemnat amorem.
 Nunc iram condemnat amor. nunc libtor amatur.
 Nunc Hymen. exercet legis sententia partes,
 Et sequitur diversa dolor. Non illa Menandrum
 Terruit impavidosq; viri compefcuit ausus
 Horrida lex. laxat Veneri Besanus habenas,
 Et suadet pejora furor. Tryphosa ruenti,
 Mox rapitur Iocasta, duas peruersus amator
 Polluit alternosq; reus fit crimine raptor.
 Litem causa facit. geminata injuria pœnas
 Implicat. adversis dissentit Curia votis,
 Dum raptis diversa placent, nec nubere possat
 Vtraq; raptori, merito nec destinet ensi*

*Vnaq; sed legis patrem sibi bendicet una,
 Patrem alia; una thori speret solatia, mortis
 Altera, confundatq; suas clementia voces
 Infractusq; rigor. Tu, quæ mortalia bindex
 Facta notas, Astræa, & per tot crimina iustos
 Circumfers pernox oculos, mitiq; seberum
 Edulcas, mihi Dis a refer, quæ voce Menander
 Induerit sceleri speciem; quæ fronte timentem
 Terrueris Tryphosa reum; quo numine sævas
 Contuderis Iocasta minas. conscende tribunal
 Arbitra, disponant grandes subsellia Patres,
 Atraq; feræles attollant limina fasces.*

*Ecce, venit raptor, manibus post terga rebinctis.
 Pallor in ore sedet, facti mens conscia vultum
 Verberat, ut possit populo peccasse videri.
 Quæ graditur despectat humum, non lumina tollit,
 Cuncta timet pavidus, magni pars ipsa doloris
 Est metus, & pœna gradus expectatio pœnæ.
 Detergit mœrens lachrymas, trepidansq; labansq;
 Flebile suspirat, formidansq; capilli
 Canitiem terrore bibunt. deformat amittum
 Luctus, & ante oculos lethi præsens imago
 Hoc unum sperare finit, cum rostra tuetur,
 Genua tremunt; turbam cum circumspicit & agmē,
 Se contra mussare videt, nutuq; furorem
 Precipit. irata lugubris scena puellæ
 Nuncia supplicii est. meruit, ne letior iras
 Dissimulet Iocasta suas. sic squallidus, excors,
 Exanimis stetit Albanus, cum, iudice Tullo,
 Vlrices raperent Metium in diversa quadrigæ.
 Talis erat facies, cum cultros inter & aras
 Pallida spectaret Græcorum castra Mycenis,
 Aut coram immiti jugulanda Polixena Pyrrhos
 At postquam timide rediit fiducia lingua,
 Discussitq; metum: Non me rapuisse negabo,
 Raptor ait, nec si misero fors obigit ista,*

Men.

*Mendax esse velim aut sanus periuria fingam.
 Si siliis blanditur amor, si nescia recti
 Est Venus, & iuenum subvertit subdola mentes,
 Peccasti minus, & culpam imperiosa libido
 Elebat, & quicquid feci, sum passus amando.
 Non meus in jugulos insontum sevit ensis,
 Non cruda maduere manus, non are nefando
 Vendidimus patriam, aut cælo jurata fefelli
 Fœdera; non trabea, non hic violata curulis,
 Turpius incestant alienas ausa maritas.
 Me, fateor, praei pellax lascivia seci,
 Subruit, & calida subnascens flamma iubentæ,
 Cogitur omnis amans, & duro crimen amori
 Imputat, aut satis rapitur seducta voluntas,
 Quo trudit natura procax. delinquimus ipsis,
 Quæ Superi tribuere, bonis, cur lumina nobis,
 Virginibus cur forma data est? cur gratia vultus
 Picta nitet? cur membra decor natibus honorat?
 Cur rubire gena? frons exporrecta jocatur?
 Illicibusq; oculis tot fraudum arcana Prometheus
 Occuluit? si quisquis amat, sceleratus habetur.
 Si rapui, dos rapta viri est. ut amabilis esset,
 Objicitur maribus mulier, plus munera Disum.
 Æstimat, hanc ipsam quisq; furiosius ardet.
 Si pudor est, adamasse duas; bis dona Deorum,
 Bis dicam placuisse Deas. sum raptus & ipse.
 Et sensi me posse trahi; velut abdita saxo
 Inbitat cupidum virtus magnetica ferrum,
 At leuibus paleis se succina pulchra maritant.
 Hinc Tryphosa gravis sopitos suscitât ignes,
 Accenditq; faces; hinc se Iocasta medullis
 Insinuat formosa meis. hæc frangit ocello
 Pectora, & accensos conspectu ventilat æstus;
 Illa vere undus sapiens præcordia verbis
 Fascinat, & quoties sacundo differit ore,
 Post se corda trahit. non vult Iocasta timeri.*

andiloquis arguta jocis. Tryphosa modestis
 ligat imperiis animum; moresq; decusq;
 sag. virtutum, causa est erroris, imago.
 quod si homini sit fas exemplis ire Deorum,
 uae feci, fecere Dii. qui fulmina torquet
 piter abducta Tyrio de littore quondam
 iugit Europa, & teneros immanior artus
 librabit pandis humeris. quin tertius heres
 aturni, dum Sicaniâ ferus insilit Hyblam
 mantesq; rotas caligantesq; relaxat
 cer equos, magna Cereri venerabile pignus
 ipuit; tantiq; Iobi arisere tumultus,
 nec Parca vetuere malum. Sic maximus ille
 caluit princeps Erebi, mundi q; potentes
 uadaces sumfere animos, Acheronq; polusq;
 mideumq; patres me peccabere priores.
 nec, si rapta mihi fuit utraq;, desit esse
 iraq; casta sibi. mansit sine crimine mentis
 ars melior, liberq; animus dibortia mecum
 cecit, & in solo deliqui corpore raptor.
 quod si jura reum faciunt, patrisq; refellor
 gibus, & pœnam suffragia vestra reposcunt;
 cecedit jam pœna modum, praebig; colorem
 ex crudelis habet. num gaudia fluxa cruentâ
 lorte luam? an Paphias ferro temerabimus aras?
 asiq; inbitis aliquot pressisse labellis
 omen erit fatale mihi? qua femina philtro
 etinxit iubenem, hos absolvisstis, Athena,
 columisq; ebasis amans. deprensus adulter
 ars fuit, & toto jactata est fabula cælo.
 ttamen hoc risu facinus, non ense, piabit.
 audent pulchra rapi. secat obbia gramina messor,
 bitasq; licet ferro detondet aristas
 riptolemus. rapidis spumans vindemia dextris
 iripitur; plenisq; legit decussa canistris,
 nec matura satis Cerealia poma colonus.

Pabula

Pabula flamma rapit, facibusq; sequacibus urit
Proxima. Simpassim patitur natura, facitq;
Inque vices solers cogitq; Et cogere gestit.
Incubat Oceanus terræ, sed laxior ær
Oceanum premit. immensis complexibus ignis
Æræ circumdat propior, serbatq; fobetq;
Ingentesq; sinus mundi fecundat Olympus.
O, quoties lactante gemens à matre iuvenca
Abripitur, tenera cui nondum cornua ludunt
Fronte; Vel imbelli lupus insidiatus obili est.
O, quoties cultos dum virgo perambulat hortos,
Hæc violam rapit, hæc fragrans abellit amomum,
Aut metit excelsis argentea lilia cannis,
Necdum facta nocens. totus raptoribus orbis
Ferbet, Et haud una rapiuntur cade tiaræ.
Virginitas intacta diu, nec rapta, fatiscit,
Et senio marcescit honos, despecta senilis
Gratia deformesq; joci. speciosa venvstas
Quo nos cunq; vocat; sequimur, velut impete, tur
Luxuriosa proci. Vos vitæ lubrica, Patres, (ba
Condonate meæ. leni plus voce tribunal,
Quam terrore valet. Melite, bis me hospita serbas,
Si superesse sinas cibem Et respiscere bibum.
Sin me sis, Tryphosa, mori; moriæ Menander,
Abscissumq; humeris caput atq; exangue cadaver
Tryphosa mitte inferias. tunc forsam amabit,
Raptoris cum frustra leget. Sin bibere me sis,
Et pateris, Iocasta, virum; Generabor amores
Prona mente tuos. thalamo sacrabo pudoris
Damna tui, Et mecum exemplum memorabile seræ
Posteritatis eris. facinus prudentia clemens
Corriget, Et cupient nobis plausisse nepotes.
Hæc ubi dicta dedit, compressa voce quiescit,
Seque pavor damnabit iners, pulsoq; timore
Arrectæ sedere comæ. Nec distulit inde
In iuvenem Tryphosa loqui, sed squallida luctu,

unereoſq; induta habitus. non priſca decentem
 ſordebat medio ſuccinctam corpore pallam,
 ſibula, neglectæ pendebant vertice vittæ,
 orba minis facies, gladio truculenta rigebat
 dextera, magnanimæq; agrum cor bile tumebat.
 am memor ingenio rabiem, feritate dolorem
 auxerat. haud alio Phrygium conſpexit Eliſa
 ore ducem, Libycis aliquem cum poſceret amens
 offibus ultorem. ſimilis Caſſandra Chorocho
 reſtitit, & Phædra Hippolyto, cum pectore forti
 ſperneret inceſta temeraria vota noberca.
 et ſtetit, & totam ſeſe collegit in iras,
 talibus illa modis ora indignantia ſolbit :

Improbe, ſæbe, nocens, genitrix ſi lena fuiſſet,
 ſi Circe Laiſq; mihi, ſi ſæda Calypſo
 ipſa forem, aut quobis mercabilis ære Philænis,
 largirer facilis veniam. nunc leſa querelas
 Orditur probitas & caſta filia matris
 Heu, polluta dolet. centum digniſſime pænis,
 Me percuſſe, peri. non una eſt culpa nocentis.
 Bis, ſclerate, rapis. crebit ſucceſſibus ardor
 Efferus, & gemina de pubertate triumphas.
 Nil juſbat errorem, ſpretæ virtute, fateri,
 Nil gemitus commiſſa lebant. cum raptor abires,
 Tunc decuit ſentire neſas. ceu natiſta ventos
 Proſpiciit, & ſcopulo deſcendit vela latent
 Incolumis. non te fatorum ſanctior ordo
 Impulit in ſcelus, aut formæ quaſita venuſtas,
 Eloquii decus & quicquid mortalibus æther
 Optimus indulſit. Superos abſolvimus omnes.
 Tu, tu cauſa mali es. ſingat mentita vetuſtas
 Furta Iovis raptusq; Deum; num fabula vitæ eſt
 Regula, juſtitiaq; modus? quid inania fundis
 Verba? vel exemplis audeſ pugnare ſiniſtris
 Infelix? pœnaq; ſtudes diſſerre rigorem?
 Omne tuis leſius, quod jam decernitur, auſis
 ſuppli.

Supplicium est. non bipereo metuenda flagello
 Eumenis atq; nobis acuens incendia flammis
 Sit satis in panem. laquei, nerbig; rotaq;
 Verberaq; & iratti loris crudelibus artus,
 Et virga lenes fuerint. Te supra parantem
 Attoniti fugere Dii, percussa Dione
 Horruit, exclamabit Hymen, Sol palluit orbi
 Defecit q; sibi. turpis quin conscia facti
 Terra suos circum maculis adpersit honores,
 Et noxam afflavit foliis. marcescere flores
 Vidimus, expirare rosas, decrescere ribos,
 Et retrò cum fonte trahi. Quò jura Deorum,
 Quo leges cecidere hominum? quid bibere nobis
 Proderit? an mixta sociis raptoribus usq;
 Ibimus expertes thalami? nec tuta puellis
 Sors erit aut nostri stabilis reberentia sexus?
 Quid latuisse jubat, custodivisse parentis?
 Tarquiniis si praeda sumus? si vincta quadrigis
 Sum spoliū & nullo sese secura tuetur
 Vindice simplicitas. cur cæli dicimur esse
 Nobile depositum, terrarum gloria, mundi
 Sidera, spes & cura virum? si qualibet in nos
 Obvia grassatur rabies furtoq; patemus.
 Stuprabit geminas aethæx, unamq; caloris
 Esse sui voluit solamen, ut altera præstet
 Virgo patrociniū, & defendat rapta clientem.
 Ne pereat, bis audet idem. ridentur honesti
 Custodes tabula, vitioq; obducitur ipsi
 Per vitium color & iudex eluditur astu.
 Vna dies ambas rapuit. jam tertia forsan
 Rapta foret, nisi nox melior rapuisset Olympum.
 Plorabere domus gemina, genitrixq; paterq;
 Et meus & Iocasta, tuus. tabescit uterq;
 Flebilis, in quantum servaris, nata, dolorem,
 Mater ait, cui te genui miseranda furori?
 Pojcite vindictam patres, ne filia sociis

Sorte paripereat. vindictam poscite fratres,
Ne bitata soror generi stirpis supersit
Opprobrium cunctos animet vindicta maritos,
Ne pavidos admissa thoros audacia scandat.
Talia sepe gemens dixit Lucretia Bruto,
Talia, Collatine, tibi, socerogq; patrig;
I licitor, constringe manus, obnube scelestum
Veste caput, gladiog; vices ulciscere nostras.
Cade, feri. luat ense malus, quo concidit hoste
Fama pudicitiae. saturet se sanguine, quem non
Flectere virgineog; preces lachrymog; dolorog;
Non pietas potuit. dic, post tua fata, Menander.
Dic Paridi, sceleri quoq; succensere nepotes.
Phæbe pater, quo me rapuit furibundus amator,
Efastis expunge diem. ne busta roguog;
Irradia, æternis lateat supinator in umbris,
Abscondat caligo reum. ne posthuma norit,
Peccari sic posse, Venus. Quid parcere demens
Raptori, Iocasta, cupis? sperasq; maritum
Improba? quem leges, quem damnabere curules.
Hoc violentus amor precium, dirumq; cubile
Emeruit? tali infamis scortator honori
Sepositus cristas corrupta virgine tollet?
Apponetq; nefas lucro? Vah, prodiga fama es
Ipsa tuæ. nec enim crederis passa, quod optas,
Quod lasciva petis. te consensisse loquetur
Quilibet, Et raptam magna ratione negabit.
Publica sic fies ridentis nania bulgi,
Atq; iterum nutabit honos. meretricis inuret
Nomina suspicio, pellexq; vocabere genti
Vel prostans Erycina tuæ. qua lasa putatur
Virgo, dolet; nolensq; truci qua cessit amanti,
Hæc speciem plorantis habet. tu florida Sponso
Serta parus, plaudisq; tuis improvida damnis.
Compta salis, lepidisq; infamas rostra susurrus,
Et Sponsæ spem cæta foves. miracula narro.

Omnia

Omnia jam fient, feri quæ posse negabam.
 Siste gradum, nec plena redi Latonia terris,
 Et vaga conseroso trudent flumina cursu
 In caput alta suum. concurrat bruma Leoni,
 Perreptetq; hyemem Cancer, ser terminet ipsum
 Amphora, & autumnos adeat cum Castore Pollux,
 Heu cæli terræq; pudor. Virguncula sacors
 Oscula sacrilego pendet, nova fœdera junget,
 Ut plures periurus amet. Si rapta fuisses
 Sola, thorus poterat morti prelatius amari.
 De geminis lex nostra silet. certumq; meretur
 Supplicium bis spreta Themis, superaddita noxa
 Noxa riget, facinusq; capit momenta resumptum.
 Vltio debetur binis, sed nubere binas
 Iura decusq; vetant. superest, ut victima binis
 Occidat, & thalamo excussus moriatur utriq;
 Si Iudex ignoscere amas, quis criminis horror,
 Majestas quæ legis erit? si dextera vindex
 Languet, illecebras præbebit fontibus excors
 Mollities. quam hac species? non posse perire
 Qui meruit bis morte mori, bisq; ense recidi.
 Dicite, si plures rapiat, si templa Doorum
 Inbolet, aut querula sit parricida noverca,
 Sat fuerit raptam molles obtendere tædas?
 Littor, colla sica. mox tu, Iocasta, proterbis
 Exubis nube, gelidumq; amplectere corpus,
 Basiq; in putridis figas græveolentia membris.
 Prima ego dum violor, legis diuisa voluntas
 Arbitrii sit prima mei. Tryphosa Menandrum
 Damnat, ut, extincto nobis raptore, deinceps
 Fausa coronati peragant conbibia Manes.
 Sic dixit Tryphosa græbus, vinculumq; catenis
 Frenduit in iuuenem. Tum blanda lumina torquens
 Promobit Iocasta gradum, cui gratia dispar,
 Dispar forma fuit. mitra radiante capillos
 Strinxerat, & variis Gangetica bacca figuris
 Ornabat

Ornabat distincta caput. non pulchrior astris
 Vultus erat, plus labra rosis arguta rubebant.
 Ignea bis oculis inerat, poteratq; videri
 Disorum nurus aut Tithono nubilis Eos.
 Rubra pererranti fulgebant serica bysso:
 Quae precium donabat acus. praeiuncta lecti
 Flammea gestabat manibus. redimita coronis
 Irons erat. hic cunctos quos tellus dedit flores
 Parturit, & vernas filo distinxerat herbas.
 Las nardum & grata pingebat amaracus umbra,
 Coryciumq; frequens & olentis bimen acanthi,
 Et castae balantes immortalesq; amarantbi.
 Quae fuerant strepera mandata silentia turba,
 Arrectumq; stetit compresso murmure vulgus,
 Cum sic orsa fuit felix locasta profari: (tem
 Non ego cum socia Melitensem excindere gen-
 turgine iurabi, subiectaq; colla securi
 Nobilium feruisse velim. non funus acerbum,
 Molior, aut tristes duri Busiridis aras
 Ambuet impatiens animus, lethig; repertrix
 Verba meo quaram nimis immanis aeterni dolori.
 Non me Penthesilea furens, non barbara Colchis
 Horribilem genuit, nec qua regalia quondam
 Ora cruentatos Thomyris demersit in uires.
 Camina sum. lenis misero & placabilis adsum.
 Aeternat in tauro Phalaris, in carcere Sciron,
 Occulta sub rupe Scinis, dirusq; Prociestes.
 Nasctur ad fructum mulier, prolisq; futura
 Argumenta capit. saturari sanguine nolo,
 Quem cupiam genuisse mihi. non praefica, verum,
 Propuba sum. thalamosq; mihi mansuetior opto,
 Non tumultos, Tryphosa, tuos. Libitina faceffe,
 Tollige per crudos mortis spectacula Thrakas,
 Aut annis effata neca. mihi leta iubentus
 Verbiat, & fame reparet dispendia lectus
 Innocuaeque facies. stuprumque sanguine prima

Diluimus. Genis saliens iuuenilibus ignis
 Bullit & stimulos peccanti subdidit atas.
 At rapuit. fateor. raptu peccamus & ipsa,
 Quemq; prior toties Virgo clam deperit, ausens
 Consilio, votisq; rapit. medicina malorum,
 Et quarenda mali correctrix flamma caloris.
 Cui placeam temerata? thoro secludor ab omni.
 Indignam fugiunt comites, innoxia quambis
 Rideor à populo, generis fortuna domusq;
 Mecum tota labat. mæstorum causa parentum
 Iuncta mea est. liceat fato meliore mereri
 Conjugium, & raptum titulis expungere nupta.
 Tyndaris Ideo quambis pastore Lacana,
 Rapta foret, tamen huic ipsi consēdit amanti,
 Solberat Oebalio postquam de littore classem
 Dardanus, & magna quererentur furti Mycen
 Hesionem Telamon, Briseida cepit Achilles,
 Eurytus Hippodamem, Boreas feras Orithyiam,
 Egides Gnosin, facilem Tirynthius Augen.
 Victoremq; suum tepidumq; cubile secuta est
 Qualibet, officiisq; procans injuria vitia est.
 Nec quæ Pyrenes transcripsit nomina monti,
 Hospitis Alcide raptum fuit ulta virago.
 Flectitur obsequiis, omnisq; ferocia languet,
 Cum placida nostros solantur voce dolores,
 Qui nocuere, mares. Stygii prædonis habenas,
 Et dotale Chaos Plutoniæ possidet uxor,
 Ac ferrugineis Erebi complexibus hæret.
 Pone minas, compesce tuum, Tryphosa, furorem
 Si plecti bis lege reum, non semper iniquos
 Pæna vocat. patitur molli se interprete flecti,
 Aqua reo; sensusq; sibi Clementia serbat.
 Hæc hominem superis æquat, facilisq; moveri
 Supplicibus, miseris nunquam implacabilis obsta
 Ignobisse cupit, flagrantes increpat iras,
 Subducit fomenta odii, & parca cruoris

Praefractum calcat. terrarum Diva rigorem.
 Quin potius nunc nostra Virum Lex asserit anceps.
 Cur? geminas rapuit. tuus est ex parte Menander,
 tuus meus est. debet nobis mortem. Be thorum Be,
 Proxima libertas contraria feligit. adsto
 Landula donatrix Genia. Tu filia Martis,
 Tu cades irata ruis. nec nubere binas
 Bis finit, aut binis poterit bis ense feriri.
 tibi Bis reddi, quicquid subduxit honori,
 non & nostro Bisat servatus honori?
 tibi dissectus placeat, mihi totus amatur.
 sperat a parvis tristes ad funera taxos,
 Caesarem nequam geniali in vertice myrtum.
 tibi barbaricus tumide distringitur ensis,
 ce manu contra strictos amoliar enses.
 truculenta feri, ferienti mascula me me
 jiciam, & tanta servabitur obside raptor.
 dum distamus votis, & numine dextro
 geminis edicta silent, esadet amator.
 quid? magis in raptum tu consensisse videris,
 rum quia plena furis, culpamq; superstes
 probare potest. motus compescuit insons
 us a meos, totog; mihi blanditur in actu.
 a nolens sum passa, solens admittere conjunx
 n renuam. melius posthac Meliteus amabit,
 cula nec rapiet, quae mox libabimur ultro.
 etor, dissolue manus, obnubito frontem
 ribus, atq; istam capiti suspende coronam.
 nsa Vocer. celebri si, Collatine, pia si
 ilio regale nefas, si ulciscitur ultor
 giniam: plures bellatrix Roma Sabinas
 edonum in gremium vidit descendere nuptas.
 eos raptori, Patres, ignoscite, si quid
 umuit Cypris; si quid flagrantius actum,
 am decuit. Gestris supplex atq; innuba Virgo
 vultor genibus. Sit fas sanctissima lecti

*Iura sequi, & placido nunc consentire marito.
 Fortunam, si raptam, feriam. cognomine pulchro
 In solam sceleris labem. cum nescia mentis
 Ipsa suæ lex est, iudex clementior audit.*

*Hac effata sinum lachrymis implebat obortis,
 Mixtaq; inerrabant solatia multa timori.
 Nec minus ambiguum diverso iudice vulgus
 Scinditur, & vadunt odia inter juncta fidi.
 Ille ferox animi pro virginitatis honore
 Verba facit, certa q; probat suffragia mortis.
 Mitior hic pœnis hominum vel sanguinis pasci
 Tarpe ferumq; putat. discordes Curia voces
 Edit & infracto occursant responsa rigori.
 Tandem legiferis subrepsit inertia segnis
 Patribus, & stricta rostris cessere secures,
 Iusq; datum culpæ est. incusat inania iura,
 Et conculcatas in fonti corpore leges,
 Et spretam Tryphosa Themis. Iocasta Menand
 Nubit, & (ô mores!) fruitur raptore marito.
 Indoluit despectus Hymen, flammaq; jugales
 Defecere sibi. visa est Astræa moveri,
 Et gladium vibrare manu. qua lance reatus
 Ponderat, en, levis subsidunt crimina pœnis.
 Tunc medios inter Proceres miscrescere cœpit
 Constantis Tryphosæ aliquis, sociamq; poposcit
 Consortemq; thori. fulgent genialia passim
 Limina, Sponsarumq; habitus, epulaq; facesq;
 Ocyus oblita irarum legisq; sebera.
 Formosos religant crines, vultusq; serenos
 Obnubant alium præbelatura pudorem,
 Flammea, compositisq; minis jam lene canentes.
 Immergunt veteres in pocula plena dolores.
 Gabisa est omnis Melite, propiusq; procellis
 Annuit, & toto sonuerunt festa profundo
 Carmina Nereides. sed grandior Amphitrite,
 Dum raptum legesq; alternaq; iurgia versat,
 Increpuit tetrica male sanum voce tribunal. CH*

CHEIROMANTIS,

Sive Virginis cujusdam, ordinis mendicantium,
quos Aegyptios quidam, vulgus Gentiles vocat,
(Itali Cianos, Asiatici Sigaros appellant) & no-
bilis Hispani matrimonium. Vbi Physiogno-
micæ & Cheiromanticæ artis, cunctaque ordi-
nis istius dogmata, ritus ac vivendi ratio expli-
cantur.

*Amnoba fatidica sumant exordia tædæ,
Et Pelusiaca veniant in verba Sibyllæ,
Et terras obiens Manto, præfagaq; sortis
emina, Et inspectis sapiens Egyptia dextris.
Quas versas, Erycina, Sices? quo crimine damnas
obilitum malefana thoros? fœdisq; potentes
laqueas thalamis, pulchroq; illudis amori?
Quàm turpes arserè faces, quam flammea tetrum
elabere caput, quàm formidata virago
sit in amplexus, depictaq; fecibus ora
Et passo discincta sagans per regna capillo
siphone, dignum conscendit sponsa cubile,
Iustri dotata viro. mihi, maxime CATSI,
pius attonitam veterum miracula mentem,
Et casus tenuere truces, celebrisq; seberis
templis mulier: seu strictas sæbæ secures
in thesælea quatit, mediosq; effusa per hostes
men agit; ruptis seu fortis Clælia vinculis
cæcat, Et socias ducit per castra sorores,
Ballos, Porfenna, tuos: seu Tullia demens
proba per patrium raptat carpenta cadaver;
Et toto solers Tanaquil inbolbitur ostro,
oblitis matrona animi. canit antra Calypsus
æonides Scyllæq; canes faucesq; Charybdæ
renasq; lebes Et iniqua pocula Circes,*

Atq; agamemnonio maculatam sanguine mæcha
 Quale audes, Rosimunda, nefas. ultrixq; pudor
 Et hîs regina sinus: quaq; amula fasces
 Eripis incauto conjux Babylonia Nino.
 Ismenis irrubuit Lerna sanguine Dirce,
 Sæva viro. Oenomaos belli deterrima causa,
 Hippodamia fuit. Thebanum irata maritum
 Prodidit Eryphile, Pterelamq; insana parentem
 Polydice, furiis aduersa Volumnia mater
 Ibit, Coriolane, tuis. quæcunq; reuolvas
 Secula scrutator, magnum & memorabile nomen
 Femineo in sexu est, nescit mediocribus ille
 Consiliis fatisq; regi. Virtutibus omnis
 Aut vitio præcellit amans. hic omne Cupido
 Explicat ingenium & gaudet statuisse trophæum
 Huic gravis, huic facilis. stupuit natura furores
 Ipsa suos turpiq; infames fœdere nexus
 Difformesq; thoros. Tu tantis addere, Virgo,
 Ordinibus famaq; patens conscende theatrum,
 Et personato trepident subsellia vultu;
 Seu Preciosa velis dici, seu pristina serbas
 Nomina, & arcanas aperis Constantia fraudes
 Fortunæq; vices, & quicquid corpore nostro
 Scripsit adorandis Diûm prudentia signis.
 Ibat Barbaricâ matrum comitante caterbâ,
 Pallarum diffusa sinus, Gordonna; peruntti
 Dux gregis & tetricam ductabat præbia turba
 Sordida subfuscum belabant pallia corpus,
 Et circum fluidis squallebant crinibus ora.
 Huic suus è mammis pendebat putribus infans,
 Aut matri incumbens humeris surgebat ab ipsis
 Huic olidus trita pendebat cantharus ansa,
 Huic panda hesternam lambebant labra potentia
 Illi ruga casam crispabat pendula frontem.
 Mucidus immundis stillabat naribus illi
 Humor & oppleta turgebant sordibus aures.

ars nudas duro firmabat frigore plantas,
 ars laceras, pars villosas incompta trahebat
 cubias. non hic nitidis holoserica membris
 agmina suspendi videas, veste sq. superbas
 lurice vel Tyrio belamina splendida cocco.
 nec annis pannisq. rigens vestigia ligno
 ulcit anus. bix hac tunica paupercula mater
 tolle tegit gremium, custosq. pudoris egestas
 arca fuit. tales quondam Rhodopeius Orpheus
 traxit Threicias, furiarumq. agmina ducit
 per Phlegethonteas conjux Plutonia sedes.
 et Bacchas ivisse putem, cum Menala circum
 exa Mimalloniis implebant cornua bombis.
 omnibus hic labor est, anceps pradicere verum,
 cuius sua fata loqui. quacunq. viator
 ambulat, horrendis prasago numine voces
 nutant, rapidaq. rotant oracula lingua,
 veniuntq. hominum varios, casusq. futuros,
 que sunt, que fuerant, que mox ventura trahentur.
 rabie fera corda tument & pectus anhelum
 excussit totum lymphato turbine Phœbum;
 nec grandes promittit opes, Pelopumq. talenta,
 faciles in vota Deos, securaq. vitæ
 vita. crudeles alia Rhamnusidos iras
 dispersumq. Iovem recitant, sterilesq. hymenæos,
 ut querulam aut multa secundam prole maritæ.
 si Sejanus eris, tu terra paupere (dicunt)
 is in imperium magnum, figuloq. parente
 ra dabis latè populis. Te gemma beato
 quabit miranda Gygi. tu Sylla triumphis
 transcendens abasum titulos. tibi basia figet
 regis amor, tibi fullo gravis. tu sordida Thais
 d coitum allicies alienos fœda maritos,
 cœlebs bis mater eris, legesq. cubilis
 alcabis matrona salax. Te iusta Superbum
 excutiet folio Nemesis. te canna palustris

Abcondet Marium. Tu, dux Pompeje, Photini
Ense cades, tibi, Cræse, rogi flammæq; parantur.
Fatalis te furca manet. te gurgite basto
Æolus & tumidis mergent irata procellis
Æquora. quin propius vultus cum femina lustrat
Invenit ex altis lapsurum Elpenora scalis,
Invenit Andromachen, raptumq; à matre misellæ
Astyanactæ. videt mulier vestigia fati
Præbia, & ambigui prædicit damna veneni.
Quos ensis fodiet jugulos, quæ sica tyrannum
Expectet, quæ pœna reum, quiq; Hecloa currus
Hippolytumq; rotæ rapient. quo sidere quisquam
Ausurus sit quodq; nefas, quem sera senectus
Spēctatorem operum multorum reddet, & annis
Sufficiens bix vita suis. Tithonia narrat
Secula Nestoreosq; dies. huic contrahit æbi
Curriculum, terris quem solum ostendere Parca
Immites cupient, nec spes implere suorum.

Ambulat has inter charæ Virguncula matris
Depositum, quam dum centum бага permeat urbe
Dux turba Gordonna, choro permiscuit isti,
Et patriis audax testis avertit euntem.
Illæ nosæ patiens secta, docilisq; , furores
Hausit & ingentes artes; petuitq; iuventus
Magna loqui & veris rimari singula causis,
Ingenio monstrante viam. non forma decusq;
Decrat, in humidulis vernabat gratia labris,
Ei lepor in verbis inerat, blandumq; loquendi
Pondus & attonitas aliquid quod flecteret aures.
Os humerosq; Deæ similis venerabilis ibat
Terribiles inter matres; & lurida quæmbis
Egregiam pingui faciem turpasset amurca,
Emicuit gradientis honos, frontisq; venustas
Ardua & amoto generosa modestia fuco.
Quin omnis securæ thori, fraudisq; dolique
Nescia, non vera fruitur sermone parentis,

rerum secreta capit, quæcunq; sub antris
 Augiit & Phœbi quondam cortina reclusit,
 uboicusq; pater; quicquid Cassandra sciensq;
 armentis Latium docuit, vel filia grandis
 irefia, Bitreoq; furens sub gurgie Protheus.
 oberat & quicquid Thuscus scrutatur aruspex,
 terpresq; Tages Superum; Venasq; calentes
 ibrarumq; docta situs, abiumq; volatus,
 ignabat motus volitantis in aëre penna.
 quicquid in humanis Superum sapientia membris
 bdiderat, potuitq; loqui pars quæq; tacendo,
 nara aperit; sortesq; notat facunda futuras
 arrulitas. dictant graciles portenta figura,
 q; suos corpus mores astuta resolvit.
 Principio septem radiantia sidera lustrat
 rribus, errantesq; Deos, Solemq; Iovemq;
 aturnumq; patrem duriq; habitacula Martis,
 faustasq; domos Lunæ, celebrataq; mille
 lecta dotis, quæ mercator Cyllenius altè
 acolit; & qua se cali statione tuetur
 lecta Dionæis petulans Citherea columbis.
 ac astris supposita videt, coeuntia fixis
 umina luminibus; nunc occurrentia rursum,
 dversasq; faces facibus, conspectibus istis
 audet & immensos distinguit vultibus orbes.
 orbos Cancer alit, trux asperat ira Leonem;
 micat in Tauro probitas, & dedita sacris
 elligio veneranda suis, felicia prolis
 igna, favens cauda, portendit matribus ardens
 corpus, atq; ipso fecundi frigore Pisces.
 ub Geminis pulchro donat nos corpore Titan,
 yndaridusq; facit similes. sub Virgine docti
 nascimur, & crispo prudentia multa capillo
 uta latet. fidos Aries largitur amicos
 roscribitq; malos. appendit Libra labores
 Erumnasq; graves. acuiunt studiosa sagitta

*Pectora, & egregiis victuros artibus implent.
 At Caper impuros animis instillat amores
 Corniger, & betitis urit praeordia flammis,
 Emollitq; viros. irrorat Aquarius annum,
 Et faciles primis mores natalibus infert.*

*Hæc ait, hæc didicit Basra praeunte magistra,
 Sic recitat Preciosa Deos, totusq; puellam,
 Zodiaci labor exerget. Mox nostra pererrans
 Corpora, formarumq; modos, habitusq; sonosq;
 Hæc probat, hæc damnat. pars nostri quaelibet i
 Fit schola, & articulis mysteria carpit ab ipsis,
 Et summo præcepta ferunt à vertice tali.
 Frons augusta cui est, & plus contracta, Coræbi
 De genere est, fatuig; satus de gente Menenti.
 Longa sapit; sublata nimis bel turgida, fallix
 Sed rugosa gravem curis Basrumq; rotunda
 Arguit; & letis donantem vocibus, ampla.
 Grande supercilium tumidos, pilosag; balbos,
 Immundos protenta notant. cui tristia torbum
 Ora vident, animam tacitis servare videtur
 Consiliis: fraudesq; suas macilentior abdit.
 Plana cui multum facies, certamina, rixas
 Litigiosus amat, cui plus carnosæ, venustus
 Esse cupit faciliq; puer. quadrata disertis
 Auricula est, stultis parva, imprudentibus ingens,
 Flaccida degeneri, nitide purgata peritis.
 Nec patule servant audita fideliter aures.
 Plurima vis oculis. dixit Preciosa, probari
 Humidulos hilaresq; sibi, fixosq; doloso,
 Fallaci glaucos, prae grandes esse voraci,
 Attentis ad rem modicos. tremulosq; vagosq;
 Arentes, aliè mersos, caligine septos
 Vult non esse bonis. laudat sublime tuentes,
 Nictantes in amore, truces ad bella paratos.
 Omen habet nasus. bilem demonstrat acutus,
 Grassus depressusq; malos; vicinior ori*

Magna

Magnanimum, sinus Venerem, sed nare rotundâ
 Attonitum, diductâ alacrem, solidâq; ferocem.
 Os latum bellacis erit, castumq; loquacis,
 Melleaque è parvis manat sacundia labris.
 At quoties dentes attollunt labra canini,
 Illa parum fidos memorat cumq; aspera vox est,
 Hic, inquit, nugator erit; cum blandula, terris
 Altera Messaliana redit; cum tarda, remissus
 Cunctator; cum dura, ferox. cervicibus altis
 Adspectat pavidos, crassis bardosq; rudefq;
 Difficilesq; sibi. curâ temerarius audis,
 Sordidus incurvâ. laeum cum pendula vergit
 In latus, es petulans; dextrorsum flexâ, modestus.
 Laudabat pectus magnum, mamma;g; fluentes
 Leniter, & stricti sub pectore ventris honorem.
 Longaq; dum praefert succinctis brachia, narrat
 Pingues esse manus furum, castiq; pusillas.
 Cum pedibus surae turgent, invisâ notatur
 Asperitas; cum subtilem se tibia versat,
 Mens hebet. in pando generosum tergore robur
 Haeret, avarities curvo. Tu Zoile, toto
 Crine ruber, niger ore, brevis pede, lumine luscus
 Haud bonus es. parvos humiles, rufosq; fideles
 Esse negat. nitidis ubi surgit densior ordo
 Dentibus & spisso manducant agmine fratres,
 Nestora designat. cum rarius adspicit agmen,
 Sanificas perhibet praedidere fila sorores.
 Jupiter humanos, genus intratrabile format
 Falciger, audaces Maiores, mollesque Dione,
 Infelix Phæbo est. sapiens natura caveri
 Signatos monet. Hac parvo Virguncula bendit
 Ere viris. hac femineis prasagia turbis
 Ingeminat repetitq; iterum. narrantis ab ore
 Dependunt passim pueri innuptaq; puella.
 Inde artem Manus una facit, conspectaq; gignit
 Dogmata, fatidicaq; legit Memphitica sortes.

Efs

Palma

Palma docet. dant signa sola. sua munia pollex
 Exquirat; legesq; capit, qui proximus illi
 Indicat. est mediis etiam connata potestas,
 Est quarto minimoque fides. hos præscia veri
 Cheiromantis amat. pugnus, junctura, manusq;
 Monticuli tot pondus habent. hæc linea vitæ
 Dicitur, hæc hepatis, Martisque triangulus illis
 Clauditur. hæc est mensa manus. Si linea vitæ
 Longa colorato ducat vestigia sulco,
 It nobis longa vitæ dies. Secat Atropos annos
 Ocyus, atque acta per mille pericula lucas
 Incusant Superos, brevibus si linea gyris
 Hic illic discissa fluat: si stricta vagetur
 Inque sinus abeat medius, mens provida recti est.
 Si pallens, si lata, dolet se gnava jacere
 Sedulitas, totumque imbellis inertia corpus
 Frangit Et instupido mens inconsulta cerebro est.
 In misero ter setta via est. in Thaide crux est.
 At que per mediam naturæ lineam palmam
 Tenditur, Et nullis horret dissecta figuris.
 Incolumes nos esse sinit. que parvula quando est,
 Immemorem culpæ, sunt que suspendia signant,
 Quæ fluctus pelagique minas, quæ toxica, morbos,
 Vulneraque, Et diro minitantes ense latrones.
 Pessima nodosa est, sed cædibus horrida libet
 Rubra manius. donec mensa se linea pandat
 Longius Et robur membræ juvenilibus addat,
 Irarumque faces. eadem rubicunda maligni
 Delatoris erit. sed rectis prædita ramis
 Regum apices titulosque Ducum trepidasq; secures
 Et fasces humili spondet. cum linea triplex
 Permeat hanc, læta dictat præconia mentis,
 Et justis studiosum animum, potiusque pudicum.
 Vestitusque graves Et factum corpus ad unguem.
 At quibus illa deest, dura inclementia mortis
 Porcendit turpes obitus, gladioque secandum

Terribili liſſore caput, forte illa Cethego
 Deſuit & Gracchis inconſultog, Philota.
 Haſ inter Bariis ſerbit ſucceſſibus anceps
 Linea Fortuna, miſcetq, aduerſa ſecundis,
 Opprobrium decori, fera, deſultoria fallax,
 Noxia, ne captum conſtans ſerbare tenorem.
 Nec minus & Reſtriſta ſolet, ſicinatq, carpo
 Ars deſexa, triplex quam pingens ſtella labantis
 Oſtendit fama premium, progreſſa ſub ipſum
 Grande Iobis tuber, dominum diſcrimine grandi
 Maſtat, & infelix caſus, Germanice, monſtrat,
 Vel, Dolabella, tuos. cum Solis linea montem
 Bis tranſuerſa meat, Reſtriſta ab origine, rerum
 Agnarum geſtator adeſt, qui pondera regni
 Juſtine at prudens & tanta negotia ſolus.
 Obſupere ſiri concluſum in pollice fatum,
 ſit ventura loqui digitos, nexaſq, potenter
 Ideribus cœloque manus. namq, ordine nullo
 Cum ſiſſura frequens celſo ſe pollicis effert
 Calle, ſalax Cleopatra venit, ſel Iulia peior
 Adſtat, & in quoſvis ardeſcens Flora maritos.
 Cum tumuli laſes ſpectantur in Indice, virtus
 ſmicat ingeniig, decus. cum ſectio cralla
 Lucidaq, hunc dirimit, primi ſuſpiria partus
 ſperat & gratos tardat Lucina dolores.
 Adde cruceſ, ſpes eſt ut ſacros purpura honores
 Tunciet, & triplicem merearis Papa coronam,
 ſc ſupplex te Roma colat. Iobis ille ſoluptas
 ſtatio eſt digitus. medio ſtat ſævus & acer
 alce ſenex, colleſq, ſuos crudelius orbi
 xplicat, indicig, riget; tuberg, ſeberum
 aturninus habet, præſag, ſub indole trux eſt.
 le beans thalamo digitus connubia Phœbo
 Deſobet, & ſulcoſoſ pallentes odit; & ora
 acundis aperit, quoties hic linea Menſa m
 adit, & haud longis perſadit proxima ſilis.

Deniq; qui minor auriculas & tempora scalpit
 Mercurio sacer, à verrucis liber & expers
 Squallores fœdâq; cutis, constantibus armat
 Exemplis studiusq; viros. Hec omnia Virgo,
 Hec docuit Preciosa Tagum Batimq; gravesq;
 Astruas, has audis, felix Hispania, Voces.
 Illa laboranti causam persæpe puella,
 Occultosq; ignes, & quos Galatea furores
 Dissimulat, sapiens aperit, iuvenemq; furentis
 Ad vocat in gremium, & casto ad blanditur amor
 Illa malas sociarum artes, fraudesq; dolosq;
 Castigat, cœcisq; alibi defossa recludit
 Furta locis, raptisq; frui formidat honesta.
 Moribus ars precium, mores erectaq; virtus
 Addebant arti precium, sociataq; pulchrè
 Vis animi vitæq; decor fulsere decenter.

Fortè pruinosas præses Gordonna per herbas
 Et balles colleſq; inter confederat. aliè
 Dives ubi virides prospectat Murica campos,
 Et Seguram Staberumq; bibit, pelagog; sonorum
 Objectat secura latus, confederat una
 Fessa via Preciosa, & dum pars magna sororum
 Concipit ignabum per marcida membra soporem,
 Pars tenuireſcit confectum corpus olivæ:
 Illa per irriguo vſtitas gramine terras
 Mollia textilibus nettit violaria fertis,
 Rorantesq; rosas, floresq; ignara maritat,
 Præluitq; thoro, mox tinnula sistræ perit à
 Percutit ipsa manu, latrans quæ possit Anubis
 Mirari, Isiacæ quoties sacraria Divæ
 Pandit & erecta veneratur mente sacerdos.
 Vox concinna sonans numeris difformibus aptat
 Docta modos, propriisq; attemperat organa mirè
 Cantibus, & Superis venerandos accinit hymnos.
 Conticuit nemus omne, & circum attenta steterunt
 Numina Hamadryades, Faunusq; fugacibus hæsit
 Impetu

petus, aduersis sonuit conballibus Echo,
 rediit reditura iterum, dulcedine capta
 entius ex altis salierunt fontibus unda.
 on aliud melos Amphion, non suavius olim
 istonius cecinit Bates, cum redderet orbi
 conjugis Eurydica manes, non doctior illa
 rie fuit, vel, quem vexit delphinus, Arion,
 el cui multifori cecinit Pan tibia buxo.
 Salyræ citharæq; potens per cymbala belox
 rapientes egit digitos; & gnara canoram
 choreas inflare tubam, nunc barbita pulsat,
 tunc modulos reddit media inter pocla monaulo,
 sympana nunc, variis modò surgens fistula cannis
 vocat agricolas, etiam crotaliftria ludit,
 um cupit, at potior cunctis argutula vox est,
 Qualis non hominum, sed vox solet esse Dearum.
 Audiat hæc veniens blanda modulamina vocis
 nobilium de stirpe aliquis, quem collibus actum,
 dum cerbos cursu sequitur venator anhelos, (hunc
 luc sua fors, vel trustit Amor, dumq; adspicit omne
 gmen & intento perlustrat lumine cunctos,
 Quod genus hoc hominum est? inquit, quæ barbara
 roduxit regio? matres puerosq; sagari, (morè
 neglectos errare viros, vix corpora pannis
 pallioloq; tegi, sultus ferrugine tingi,
 impexas fluitare comas, sic isse furentem
 fama fuit Cybelem, Phrygiasq; per oppida matres,
 et rabidas duxisse nurus, non una Megara est,
 plurima Tisiphone est, caput hoc crudele Medusa est.
 he virum facie deformem Prothea reddit,
 Therpsiten magis ille, jacent, quos corpore claudos,
 Quos genuit natura breves, hinc luscæ Philene est,
 Gellia rufa, loquax Phryne, stat calba Marulla.
 gibbosum video Galbam, cervice recurva
 Zeussippum, & parva Zenonem fronte reductum,
 Chrysippum strictis digitis, laxisq; Cleanthem.

Dum videt atq; oculis Pharia agmina circūspēct
 Apparet Preciosa viro. Sux faucibus hæsīt,
 Arrexitq; comas stupor. admiratur euntis
 Lene gradum, rara fulgur venerabile forma,
 Flammantesq; oculos & membra decentia, pond
 Eloquii nectatq; merum, modulamina, lusus,
 Ingenii vernantis opus. pulcherrima non jam
 Antiopae fuerit, Spartanag; laudibus infra est
 Hermione & clavis Candaulis nupta tiaris.
 Vi vidit, jam totus amat. non retia cordi,
 Non ultra phaleratus eques. mens prisca recessi
 Dat veniam jaculis, subito mitefcit amando,
 Erectus lascibit apex, bitaque prioris
 Horror abit. non cura canum est, non rura biasq;
 Scrutari, qua cerba abeat, qua spargat odores
 Dama graves. totum iubenem regina Dione
 Occupat, atque suo jam mox ductura triumpho,
 Vulnerat & cordis telum penetralibus infert.
 Sed postquam cæpit fari, & confessus amorem
 Ore fuit, tantag; optat Iunone potiri:
 Respondit Preciosa: Mibi Sux nubilis ætas
 Labitur, & Paphius minus apta puertia curis.
 Mater ero, matri quam fas parere? cubili
 Ingerar, imperii patiens? & nata parentum
 Obsequio, mandata loquar? ne tempora, quæso,
 Ærumnis præbete suis. hæc fœdera adultas,
 Illa nurus grande sq; decent. quin sæba pudoris
 Sum custos vindexq; mei. tibi fortè voluptas,
 Posthabita probitate, placet, surrepta q; furtim
 Basia. nobilitas quales effrenis amores,
 Inferior virtutis probat. Te celsa potestas
 Erigit atq; attollit humo; me fata minorem,
 Me vatem fecere Dii. tu sanguinis ortu,
 Tu generis splendore potens illustrior exstas.
 Est genitrix contempta mihi, contemptior ordo.
 Has socias, has consortes venerorq; coloq;

dida. Tu molli sis laetior aula,
 fumantis equi exerceas calcaribus armos,
 cebraque magnanimi moderaris frena caballi,
 frameas hastasque quatis: mihi conficit æsum
 tiloque doctrina manus, Et scripta figuris
 hominū. nunc letum aliquid, nunc triste roga-
 quor, Et gracili solor mercede laborem. (12
 nt aliæ innuptæ Et sitæ florentis Iberæ,
 obilitate pares. mihi fusca coloris imago est,
 etæque sum Solis radius Et turpis olivo.
 nibeo candore nites. ego Cynthia credor,
 tenebris oppressa suis. tu Cynthia credor,
 melior vultus aperis, quos nescia legis.
 dulsit natura mea. tibi sita laborum
 ena, mihi tranquilla fluit. me damnat egestas,
 ajeestas te tollit opum, concordia læti
 ulla foret, tam discordi sub iudice rerum.
 Ille verecunda placidissima verba puella
 ausit, Et ut dubiam vota in contraria mentem
 exiit, Et hinc generis decus Et præfulgida volbit
 emmata, natalesque suos; hinc vincula gentis
 arbaricæ, ritusque truces, Et pauperis Iri-
 reliquias, Cynicæque affinia dogmata secta,
 andem ait: Hec quò non mortalia pectora cogit
 periosus amor! qua non connubia nectis,
 piter! hanc si vel cupiam non velle, juberet
 de, pharetrate, sequi stringunt me lumina captum,
 stringit lingua, pudorque decens, frontisque decora
 asaries, binctum pars pertrahit omnis amantem.
 sique aliquid, quod amare facit; quod sentit amator,
 tec, quid sit, memorare queat. Me respice, Virgo,
 Ton veni intactum fame rapturus honorem,
 Ton sceleri involbam tedas. meliora petuntur
 edera, nec sæbi flammæ patiere mariti.
 onjuge dotari cupio, non virgine raptâ,
 Te mihi displiceat vitio maculata feroci

*Integritas & iniquus Hymen. En, dextra fideſe
 Conjugis, & noſtri non leſum pignus amoris
 Annulus, Eſa radians ab jaſpide munus.
 Nec minus apta thoro juſtis tibi ſernat ab annis
 Virginitas. tenerum tibi præcox flamma pudore
 Sollicitat, poſſique ſirum perferre juventa
 Succreſcens ſigor. his Thyſbe nuptura ſub annis
 His Sappho periſſe. ſenis deſpecta puella
 Gratia. commendat nobitas & nata recenter
 Pubertas. Sic vere noſto decerpitur inſons
 Floſculus; & prima ludunt cui cornua fronte,
 In vitula ſe prodiſt amor. quid ſtemma genusq;
 Objicis? hæc tua ſunt. noſtro dotabere ſponſa
 Sanguine, nobiliumq; tibi tranſcribet honores
 Lex thalami. ſi pauper eges, me conjuge mecum
 Diſces eris. potuit mitratis ruſtica Phyllis
 Arriſſe Deis, regumq; cubilia ſcandit
 Felix pauperies. imbelles inter Achilles
 Nebit ſila colos, magnosq; adamata fuere
 Rura Panomphæo. nulla eſt, in amantibus æquæ,
 Diſparitas. ſunt ſimiles, quos corpore junctos
 Lectus habet. cunctos confundunt oſcula mores,
 Nec feſtibus ſuos Cypriſ diſtinguit amantes.
 Hæc ubi ſatus erat, primo ſuſpirat amori,
 Inſolitaſq; ſuis ſenſit Precioſa medullis
 Exarſiſſe façes, totoq; incanduit ore,
 Admiſta geniale ſobens formidine totum.*

*Tum verò Gordonna gravis, cui credit a cura
 Virginis, accēſſit; paſſuq; ſuperbior adſtans,
 Infremit, invalidis anus enerſata lacertis,
 Callida, marceſcens ſenio, ruſoſa, tremenſq;
 Utq; pererrantes per ſquallida colla capillos
 Diſpoſuit, ſic orſa loqui eſt: quid talia demens
 Moliris, ſpecioſe ſirum, cæcog; furori
 Indulges? compone animum, propiusq; ſoluta
 Dura rudimenta & noſtri decreta Senatus.*

Preciosa placet, talis si poscitur uxor,
 lem te fieri fas est. hæc regula Vita
 plexanda tibi, parendum legibus iisdem
 equioq; pari. Solem, Vaga sidera, noctes
 dicimus brumamq; pati. per regna, Vagamur
 nia, nec certa Nomades regione moramur.
 ne solum nobis patria est. non sufficit Afer,
 n Asia stamus spatiis. Europa colonos
 cipit ampla suos. toto discurremus orbe,
 m Phæbo mutamus iter. sunt oppida & urbes
 lta nimis. norunt palantes Gallia cætus,
 sonius, potor Tamesis Rheniq; bicornis,
 aciaq; & cunctis nostri celeberrima terris
 ma biget. nulla est nobis distincta peculi
 ra, bonis fruimur pariter communibus. omne
 od lucramur, habet quisquis. lus nulla moëtur,
 m res nulla mea est, nulla est tua. credimus o
 uste nobis nature dona negari. (mnis
 uiquid alit tellus nobis alit, arbor agerq;
 nibus ex aequo concessa munere Dabim,
 blica sunt undæ, famulantur flumina cæcis,
 uamigerumq; genus, nec solum publicus aër.
 rprimus in iussu pendencia ab arbore poma,
 nt etiam nostra messes, quantum indiga victus
 rba sumus, cur non nobis bos fessus arando
 ugitat? aut lanæ solis ac bellem sceptris
 onet obis? mundi dominos Deus ille Deorum
 nstituit, quoscunq; creat. quod possidet alter
 u su fructus, meum. qui primus aëras
 fessor disisit opes, in commoda raptor
 blica peccabit. damnatur crimine furti
 fontes. Sibi quisq; petit, quæ pluribus æther
 ncessit. quidenim? Rex Iupiter omnibus idem,
 Iose non alio nati, nutrimur eodem.
 ta proba est, thalamiq; fides constanter amatur
 conjugibus. sparsas Veneres & pocula Circes
 Odimg

Olimus & quotquot venerandi federa lecti
 Audaces violant. qui fecerit, hostia cunctis
 Mattatar, juguloq; luit. non vincla, catasta,
 Non vexat tortura reos, laqueiq; trabesq;
 Virgo vices lictoris obit, sont emq; trucidat
 Ocyus & pœnas scelerato à sanguine sumit.
 Nulla lebat nostras Vesana superbia mentes,
 Luxus abest, liborq; malus, parboq; potentes
 Infidas ridemus opes non bella, triumphos
 Quarimus, aut diris lasi concurrimus armis.
 Non dubios pelagi tractus fluctusq; secamus
 Lucripetæ. nulla est magni custodia census.
 Non hic antè diem tardantis busta senectæ
 Praebeat votis soboles, non quaritur haeres,
 Non gravis est quæstura viris, non grande talentum
 Poscitur, aut timidis congesta pecunia saccis.
 Paucula sufficiunt, sordet quaesita supellex,
 Et pompe decor. hac nobis belamina fulgent
 Splendidius, laceras lampas Phœbeia vestes
 Clarius illustrat. nullis araria furtis
 Nostra patent, vacue coram latronibus imus.
 Non animos mœror, non spes incerta fatigat,
 Non angunt metus, & semper sitibunda futura
 Vota. sed ut tenui pascuntur rore cicadæ,
 Flosq; bibit pluviam, securæ bibimus illis,
 Quæ fors cunq; dedit. non duram vomere glebam
 Scindimus, aut rigido Vestam laceramus aratro,
 Non occat manus. & tantorum ignara laborum
 Gens, Cereris nunquam vel puri fontis egemus.
 Dum diversa placent aliis, huic sanguine libet
 Dextra ferox, salsam bibit horridus Amphitrite
 Nasita, Senator sitas indagine cingit;
 Dum suus agriculus labor est, terramq; fatigant;
 Nos cælo cæliq; plagis Superisq; vacamus,
 Pronaq; spectamus nobis erronibus astra,
 Et quid quodq; ferat, membris scrutamur in hisce

circumducti vires venamur Olympi
 uaque statione manus. Si talia cordi
 nata sunt, si prisca placet, securaque Christi
 gio, centumque Ioves, cultusque Deorum,
 erit Preciosa tibi; sed compare lecto,
 sacri sub lege thori. sin fallere mens est,
 queque Virginitas possit placare furem,
 Deaque omnes et conscia numina perdant
 frugum, manibusque malus lacerabere nostris.
 ica te Nessi tollent, vel tela sequentis
 culis, aut propria satiabere prole Thyestes.
 veluti Phrygius penetrat Lacedamona pastor,
 ec patrias Helenam sospes victibus ad arces.
 Dixerat. at sublimis equo et conspectior Heros
 quit. Hunc, Gordonna, tua jam gentis alumnus
 ipe, ait, et stris iuvenem meritis omnes
 uite. o domus, o tellus, patriique valete
 edique Lares. tecum, Preciosa, vagari,
 um vivere amem. tecum per devia raptus
 Cancro cernam Meroen, sub Piscibus Iffrum.
 a mihi religio est, cupiat latuisse. priores
 imulet Cytherea Deos. tibi corpus, Olympo-
 victam, sacro animam. violenta putanda est,
 prascripta fides. minimum peccabitur, acer
 n leges extorquet amor, rectorque Cupido.
 Hec ubi fatus erat, nuptis clamore secundo
 plausit trux turba nobis, fastusque remoto
 inxist Acidaliis genalia corpora sinclis
 probis Hymen. non jam generosa frementis
 rgora scandit equi, pedibus per jugera nudis
 bulat. Attalico non fulget Sponsus amictu,
 n pharetram gestare libet, non balthea pendent
 humeris, capulisque insculpta minacibus horret
 rgonis effigies propriisque assibilat hydri.
 egeneres iuvenem tunica, dissectaque velat
 d talos demissa stola et male pendula palla.

Vngitur, & veteris proscripto nominis usu,
 Andrea jam nomen habet. per rura, per urbe.
 It juxta socius, Furiarumq; agmina ductans
 Se quoq; principibus permixtum agnoscit Achis.

Dic mihi Calliope, quo numine reddita mater,
 Mox fuerit Preciosa suae, clausumq; tenebris
 Damnatumq; prius, patriae, populoq; suisq;
 Reddiderit fortuna virum; quo prodita fato
 Facta fuit supplex raptæ Gordonna puella,
 Dicite Pierides, tantisq; ostendite sinem
 Motibus. & fesso numeros pracidite vati.

Errabat mutatus Iber, quæ sera profundo
 Extollit Carthago caput, Balearica spectans
 Equora. cui leto occursans Virguncula gressu,
 Dum dignos propius generoso sanguine saltus
 Adspicit, occultam sub pectore gliscere flammam
 Sensit, & ut sensit, culpam lascivæ fatetur.
 At fidei memor ille suæ, lætitiq; piæq;
 Conjugis, insanam dictu castigat amantem
 Integer, insidiarq; preces probitate repellit.
 Cum virgō spretos versans crudelis amores,
 Hæc secum: Si non potui te blanda potiri,
 Vlciscar mea probra dolis. convertar ad artes,
 Et siam Stenobæa ferox, terrisq; redibit
 Alia Phædra meis. Sic fata, monilia, baccas,
 Sericæq; & chlamydes per ceca silentia noctis
 Tollit, & Andream (ut possent surrepta videri)
 Ignara sub veste locat. simul acta per urbem
 Bacchatur, civesq; suis clamoribus excit,
 Donec furta viri rigide discussa supellex
 Ostendit, visusq; fuit peccasse viator.
 Non tulit impatiens læsæ dispendia famæ
 Insons nobilitas, infestaq; militis arma
 Dum patitur, stricto præcordia verberat ense,
 Immemor imbellis sceleræ. grassatur in omnes
 Littor atrox, duris constrictus brachia nodis

Ducite

citur Andreas. capitur dux femina cœtus
 donna Et charo Preciosa abulsa marito.
 Adspicit hanc, qua mater erat, ferventius uxor
 is, atq; oculos nunc huc, nunc projicit illuc;
 amq; videt, timet esse suam, se sentit amare,
 tamen hoc audet. non vultus, non color unus,
 eadem mansit vox interrupta parenti.
 cepit Preciosa loqui, magis illa moveri,
 rari Et tacito percelli verberare pedus.
 ne levis attonita subrepat opinio menti,
 esq; solet repetitq; suas. nunc pressa resedit
 edulitas. præbent iterum fomenta puella
 rma, decus, majorq; ipso reverentia sexu.
 nbigit, ambiguaq; gravis dubitatio matri est.
 nc oculos, nunc illa genas, nunc brachia tractat,
 eluti clausos inimico vimine pullos
 rcumcursat abis, Preciosam nescit: Veri
 ater obit, grandiq; comes malefida stupori
 spicio est. fugit agra dapes, palatia, rarus
 llicita inibat vigilantia lumina somnus.
 cius acerbus adest, testantur verba dolorem,
 ra madent lachrymis, desillans ubere sanguis
 rogeniem sobolemq; notat. quam plurima pernox
 gitat Et veteres raptæ reminiscitur annos.
 At Gordonna gravi jamdudum percita curâ
 eret in ancipiti. nec quid faciat se. Getet se
 venit. hinc scelus Et raptus audacia terrent
 xanimem, hinc tristis miseranda scena parentis,
 nata suspensus amor sperare fatentem
 t fraudes aperire monet. jamq; agra, fatiscens,
 t dubia supplex genibus projecta parentis,
 ac soboles tua, Mater, ait. gavisâ teneto
 rogeniem. affirmo, genitrix; desiste vereri.
 a veniam culpam fassæ, miserere precantis,
 se me, adsum quæ feci. in me conserte furoris
 elâ tui. Vel si precibus clementia flecti

Se finet, hoc oro, extrema placare senectâ.
 Adspice detractam iuvenili vertice baccam,
 Adspice fulgentes per colla argentea gemmas,
 Adspice, qua quondam religasti sindone crinen
 Cum raperem. sunt ista tue certissima prolis
 Pignora, quæ monitis adolebit pronuba nostris,
 Et thalami consors digno sociata cubili est.

Ut dixit, rerum facies mutata repente est,
 Non matris titubabit amor; complexibus hæsit
 Filia: quas luctus lachrymas, nunc gaudia cum
 Extundunt: dicta est vero Constantia passim
 Nomine, nec Preciosa fuit: laxata marito
 Vincula: nobiliumq; domus patuere genusq;
 Et proasi: Veniam meruit Gordonna; nobisq;
 Latius auspiciis clari coiere penates.

+

Virgo Ἀνδροφύλαξ,

Sive EMMÆ, Caroli Magni filia, EG-
 NARDUM Scriptorem, amasium suum
 -humeris portantis, fata & Nuptiæ.

Post domitas Apes debellat osq; potentis
 Insubriae Latiiq; Duces, pulsasq; ferocis
 Reliquias Totila; cum late Sequana terris
 Iura daret, fractumq; suis compesceret armis
 Saxona, Pannoniosq; truces Istrumq; Sabumq;
 Et Bitus Carolo fasces submitteret orbis:

Risit Amor Venerisq; puer, quatiensq; pharetra
 Et mihi sunt fasces, inquit, mundi q; potestas
 Francorum cum Rege mea est. hæc tela facesq;
 Sceptra domant, regumq; mei penetralibus ignes
 Luxuriant, tenerosq; ruens bellator in annos,
 Virgineos mihi subao sinus; mitrataq; cogo
 Colla Cupidineæ leges perferre tiaræ.

Nos quoq; nos Caroli sumus, & non diffare fato
 Regna

gnatus, quacunq; libet. si nomina Magni
 flores jactant populi, majora meremur,
 ejus opus princeps moëo. si barbarus Hunnus,
 Gothica cessere acies & Gallica gessa
 ndalus, & Mysis timuit trepidantibus Albis;
 etiet aula mea facinus memorabile dextra,
 etiet Emma dolos, & fraudibus apta patebit
 ginitas augusta meis. generosa virago
 ubet & insani specimen se dicet amoris,
 raq; scribetur victuris fabula fastis.
 riar illustres magno cum patre triumphos,
 mq; illi longo debitta ex ordine gentes
 sequio se quaq; probant; mihi regibus orta
 ogenes regumq; soror, celebrisq; Pipini
 araq; Martelli neptis stipendia lecti
 bet. & imperii majestatiq; suorum
 memor, exuto quaret furtiva pudore
 cula & indigni calamum scriptoris amabit.
 uam risi, cum pulchra Craten Hipparchia conjux
 ceret, & sœdi placuisset gratia gibbi,
 crepituq; senex, quàm me moderante Menander
 asit crudele forum, gladiosq; se fera
 iscusit Tryphosa tuos. quàm bella coëgi
 rpora, cum rigidis Preciosam duceret Astur
 gibus, & lacerà erraret per compita pallà,
 arus priſci decoris. Nunc regia Virgo
 oncipiet flammæ; nostrisq; arsura fabillis
 mplebit terras famâ, documentaq; mundo
 erta dabit, quàm nil timeat securus honorum
 re et i contemptor amor, centumq; libido
 ixa dolis. hac fatidica sentura sorores,
 ta trahent tetrica fatali pollice Parca.
 Pax erat, & læto regnatricis Gallia vultu
 poterat dominoq; frui; cum festa per aulam
 pparat ingenti Princeps consibia luxu,
 etaq; nobili resonant palatia plausu,
 Magni-

Magnificas ductura nurus Maſortia nuſquam
 Signa, ſed Attaliciſt ſternuntur limina menſis,
 Et cunctos laxat majeſtas prodiga faſtus.
 Non hic thoracum umbones, non fulgere cernas
 Terribiles circum clypei ſeptemPLICIS orbes,
 Non gladios ſtringit bellax ſagina minaces.
 Omnia proſcribunt proceres, in gaudia ſolbunt
 Ignabos animos, horrendaq; claffica lenes
 Demulcent citharæ, lituoſq; obtundit & æra
 Blanda chelys, plenisq; madent crateribus arma
 Sic, ubi juratos cœlum reſcindere fratres,
 Enceladum, Typhœa ſerum, Briareaq; dirum
 Reppulit ira lobis; toto ſe latus Olympo
 Explicuit pater ipſe Deum, curasq; metusq;
 Titanumq; minas hilari diſſolbit Iaccho.
 Mille modis gaudent populi, procerumq; ducumq;
 Diluitur riſu græbitas. ſuſpenſa ſupertis
 E dapibus ſexilla ſolant, quibus aſpera belli,
 Proſtratas Soraborum acies, arcusq; ſagittas,
 Oppida capta manu, raptosq; ex hoſte penates
 Pinxerat i genioſa manus. Mox atria cernas
 Larvatis trepidare viris. hic ſævus Achillem
 Exhibet & ſcîtâ Atridem trux adſpicit irâ.
 Ille reſert Pyrrhum & flammantes luminis ignes
 Torquet in Andromachen. qualisq; animoſior oli
 Gra, iugenum accendit latè per luttur: claffes,
 Hector adeſt, quaſſatq; faces. it lenior illis
 Antenor comes, atq; humeris pia pondera geſtans
 Troius Æneas. ſequitur deſerta Creuſa
 Aſcaniuſq; puer, ſcclerumq; inventor Vlyſſes,
 Palladium dextrâ attollens. cui proximus Aja
 Arma videbarur frendens ſibi poſcere magni
 Æacida, ſævusq; loqui. pulcherrima venit
 Tyndarus & iuxta gradiens famoſus adulter,
 Attritusq; malis Priamus; Caſſandra prophetan
 Et nimium infelix Hecuba & Sichæia Dido

se rigens, raptag, miser Briseide Chryses,
 ue postquam tenuere oculos spectacula, tandem
 ima lebes Diana choros & obantia duxit
 mina venatrix, stricta qua veste pharetram
 curbos alte scapulis suspenderat arcus,
 imitata Deam. calamis & arundine crinem
 laq, frondifera redimiserat alba coronâ.
 hic nexis docte manibus comitatur euntem
 rba puellarum, qualis solet esse sororum
 tiadum, bel Menalii gens innuba Fauni,
 t procul amoto petulantes Pane Napææ.
 c Daphne fuit, hæc Crocale, lepidissima juxta
 t Callirhoe, Byblisq, Hyaleq, Rhanisq,
 quondam in florem Clytie mutata. Superbo
 xta ibat Niobe gressu, natasq, trahabat
 ne suas. hic Halcyonen, Syringa, Batillam,
 c Dryopen Bideas. hic candida subsiit Iphis:
 ucothoësq, habitum Virgo mentita bel Inus,
 strepitum citharæ summam pulsabat arenam.
 uicere Deæ Charites, Aglaia plantis
 bilis, hinc tremula Enphrosyne, sacundaq, Pitho,
 ginibus totidem, pastorum vestibibus omnes,
 cursant iuvenes. quos prisco more sequentes
 n Deus Arcadia duxit, cui cornua fronte
 gebant, vultumq, insolberat horrida barba.
 ontisagam rapuit Diſtynnam semicaper Pan,
 cta fuit Phæbo Daphne, duroq, Menalce
 llirhoe, Byblis Cauno, Niobeng, trahabat
 ysis. at Alcidas Hyalen, Clytieng, Palemon.
 ta Rhanis saltat Mopsô comes, Halcyoneng,
 restis stetit Corydon, Syringa Marullus.
 lebat Alcmaon Dryopen, capit Iphin Alexis,
 ucothoen Daphnis. sociantur Cycnus & Ino.
 enus crasso ductabat ventre modestam
 phrosynen, Melibæus amat concurrere Pitho,
 laia leſipes Cephalus, Crocaleq, Philamon.

Mira chori facies. nunc intercepta virili
 Corpora Nympharum turba vestigia certâ
 Lege regunt; nunc oppositis stant frontibus omne
 Atq; aduersa viro virgo est. nunc dextera dextra
 Haret & attollit generoso brachia motu,
 Nunc dimissa manus cuiq; est; errantq; vicissim
 Et dominam mutant pueri dominumq; puella.
 Mox sibi desertas repetunt, & quæque priori
 Saltando matrona coit. Velut ipsa vagantur
 Sidera, jamque student jungi, modo tramite longæ
 Dissociata micant melius. levis area cunctis
 Tunditur ad numeros, nunc hic, nunc ille capriza
 Pesq; pedi teritur quartò. rotat ille lacertos
 In gyrum curritq; trochus. directæ moventur
 Membra, nec inflexis fœdè ludibria debent
 Poplitibus. prudens strepitus motusq; feroces
 Virgo caëet, lenique ferit proscenia saltu.
 Inde manus pulsant manibus, feriuntq; crepantq;
 Argutè digitis & solo pollice cantant.
 Præludunt litui saltatricesque choreas
 Sistra tubæque regunt. forma est diuersa canens
 Et diuersa chori. jam priscum Cordaca saltant,
 Iam Lædam, jam Trettanelum, jam Pyrrica solo.
 Lassat forma viros rutilusq; moventur in armis.
 Nunc chorus Eumelia est, nunc inconcinna Sicinnus
 Hi Samios referunt motus, hi Cariatizant,
 Illi Hormum alternis saliant, Corybantiaq; ara
 Curetumq; modos alii; moresq; vetustos
 Phæacum aut Bæriis imitantur Prothea formis,
 Aut Salios, aut thyrsigeri modulamina Bacchi.
 Quin agiles videas, imitantes omnia, mimos
 Currere & exatilis pedibus pulsare theatrum.
 Hic saliens fodit, hic textoris imagine telas
 Proicit, hic faber est, nentiq; similitimus ille,
 Calcat fullo togam, fictus vespillo cadauer
 Bajulat, hic grandem saltans borat ere placentam

nec insana furit, titubat paupercola Baucē,
 saltu petulans Citherea notatur in ipso.
 om̃q; tacent, oculis, motu, gestuq; loquuntur.
 Hos inter miris flectebat corpora gyris
 cētantumq; oculos aliquis conuerterat in se
 conspicuus forma iuuenis. non pulchrior ulli
 ultus erat. pars quæque tenax & gnara decori
 meruit laudis premium. despectior illo
 æoniis toties celebratus versibus acer
 eriones fuit, & saltandi clarior olim
 Neoptolemus. poterat per summa volare
 ria saltator belox, & radere visus
 x tactam feriebat humum. demissa modestè
 nc manus atq; illinc pedibus monstrabat in imis
 genii studiūq; notas. nec doctior alter
 ribere, & eximis teneram signare papyrum
 neolis, bibulæq; animum concedere chartæ.
 Eginardus erat. quem capta cupidine formæ
 gia progenies, tunc, cum saluaret amabit,
 sensisset placuisse sibi; tacitumq; sub alto
 se facit votum & vehementius astat Emma.
 nc cupiat peccare & basia figere membris
 bilibus doctisq; regi; circumdare collo
 achia, completiq; virum. quin sanguinis odit
 mina splendoremq; sui, titulosq; decusq;
 a suum metuit. bellet contemptior esse,
 c regum prognata domo. fastigia regni
 missus declinet amor, fastusq; potentum
 gligat, ut tali fiat magis apta marito.
 es tamen obscænas inconcessosq; hymenæos
 n audet pepulisse animo. resoluta quiete
 petit absentem. non primo abellere amori
 xq; diesq; queunt miseram. cum fusa per herbas
 ne suburbanos distincta perambulat hortos,
 stantis versat speciem. cum clara pyropo
 mina conscendit, centum stipata puellis,

Spectat in expleto gradientem pectore formam,
 Conspicuasq; genas, & mascula membra, decusq;
 Oris, & ingenuo gratum candore ruborem.
 Omnia miratur, quæ viderat, omnia jactat
 Et majora putat. fingit sibi somnia, fingit
 Tangere se juvenem, visa est sibi jungere corpus
 Corpori & erubuit. tandemq; ita mente profatur
 Emma, quid est? cur grata viri saltantis imago est
 Nec concessa probas? cur hæc tibi fœdera demens
 Promittis, gestuq; frui tam dispare lecto?
 Num par huic diadema thoro est? nū tanta potestas
 Contempti scriptoris erit? si filia magni
 Non essem Caroli, possem non agra potiri.
 Nunc quia sum, juvenis non est meus, ipsaq; damna
 Est mihi majestas. plebeia beator essem,
 Et fruerer votis felix. quam nomina bellem
 Mutari mea posse mihi! quam stemmata bellem
 Esse minora mihi, aut lumen prælustrius illi!
 Tunc, Eginarde, tuo poteram nurus esse parenti,
 Tunc, Eginarde, meo poteras gener esse parenti.
 Omnia tunc cuperem fieri communia nobis,
 Osculaq; & lusus & quæ sperantur amanti.
 Non tamen hic nostro de corde fugabitur ignis,
 Vror amore tui, causas circumfero mecum,
 Et veluti candens Phœbo surgente pruina
 Solbitur, ægra tuis sensim tabesco fabillis,
 Attenuorq;, bigor solitus viresq; fatiscunt,
 Dum secunda meo præbes alimenta furori.
 Quid faciam? roger, anne rogem? si primus amares
 Possem casta sequi, flammamq; rependere flammis,
 Et votis aqua esse tuis. nil tale petentem
 Aggrediar prior? & posteam, quæ postcere fas sit
 Te potius? poterisne loqui, poterisne fateri,
 Emma, facies? non illa placent, confunderet borren
 Ora pudor. potius, quæ nescit muta pudere,
 Litera secreto fallax præcurrat amori.

ubi Demophoon ventis promissa dedisset,
 er mare, per terras testatur epistola luctum
 hyllidis. absens scripsit Briseis Achilli,
 gasis Oenone Paridi, regalis Orestis
 ermione, & pulchro Sappho lasciva Phaoni.
 ac etiam nostræ sedit sententia menti.
 te nosa prodendus amor. non eloquar audax
 nsa, per ambages ibo, fictisq; dolose
 audibus ignarum aggrediar. concessit amanti
 ulta Venus, prudensq; caret simulatio culpa.
 id liceat, spectare senum est. fas omne nefasq;
 pendent, qui sceptrâ gerunt. temeraria dici
 pris amat, nunquam timidi statuere trophaum,
 toti trepidus populo ridetur amator.
 ixit: & hinc dextra calamum chartamq; sinistra
 rripit. & jamjam cupiens meditata notare,
 ribere formidat, tremit, incipit, abiicit excors
 rursum repetit tabulam, gaudetq; doletq;
 delet scribenda iterum; scribitq; vicissim,
 uæ deleta volet. sic fluctuat, ambigit anceps,
 c animi pendet. donec jecura pudoris
 udet verba nobis inscribere talia ceris:
 Quam tibi transmitto, referas, Eginarde, salutē.
 iussis attende meis. nil poscimus ultra,
 uc, scriptor celebrate, veni. te cernere coram,
 e cupio scriptore frui. tibi dextera solers
 ingit adorandis absentum verba figuris,
 manus in foliis ludit dexterrima summis,
 t Druidæ mirentur opus, succosq; notasq;
 volucris penna officium. mihi talia mens est
 iscere, te ductore. Velim virguncula magna
 rtis & ingentis doctrina arcana doceri,
 e præeunte. piget vili percurrere telas
 ectine, vel torto deducere stamina fuso,
 ut bestem distinguere acu, vel Gallica latæ
 d citharæ cantus modulari carmina voce.

Claruit & Manto studiis, celebrata Sibylla est
 Ominibus, siguit Latio facundia matris
 Gracchorum, Pollæq; decus, subtilis Arachnen
 Extulit ars, doctam commendant fila Mineram
 Textaq; magnificam stupuerunt serica Circen.
 Me pulchrè scripsisse iubat, nil penna, sed usus
 Proderit. O dignum mortali gente repertum,
 O Superum labor! exigua se cuspide terris
 Explicat & tenui loquitur mens abdita rimâ,
 Et procul extremis aperit mysteria Parthis,
 Transq; maris umidos fluctus, Alpesq; nubesq;
 Intrepidum molitur iter, si cernere cordis
 Intima & abstrusos animi penetrare recessus
 Vis diuina valet, nos hac interprete penna,
 Dissumus, & patuli motus cognoscimus orbis,
 Et Tanain ultra, & Libya deserta, trucemq;
 Caucaſon, Hyrcanosq; sinus, & Bactra vagamur.
 O felix Cadmi studium! quàm, littera, multum,
 Utilitatis habes! quàm prodes scripta decenter!
 Te sine ploret amans, nec Sestos norit Abydum,
 Non Grajum Medea ducem, non Cressa puella
 Scribere Thesea possit periuria lingua.
 Tu vallos, tu castra latens, tu saxa ferasq;
 Perrumpis, clausasq; subis validissima portas,
 Et cæca vigiles fallis sub nocte phalanges,
 Nec te Luna videt, tu fossas subter & undas
 Tuta natas quærisq; viam, te pendula celso
 Aëre gestat abis, portant tua verba columbae,
 Et bellatorem deridet epistola Martem.
 Te sine non fidus Pyladi scripsisset Orestes,
 Te sine non fido Pylades scripsisset Orestis.
 Te sine quis Nini rabiem, quis Iasona nosset,
 Victoremq; Asia Macetam, tria fulmina belli,
 Scipiadam, Pyrrumq; & parbo bibere suetum
 Fabritium? sædis iacuiſſes, Brute, tenebris,
 Adversasq; moriens socero, Pompeje, cohortes,

tacitos premerent ingrata obliuia Paulos,
 Marcellos, Crassosq; & nomina digna Catones.
 innales, fastosq; & quæ meminisse futuri
 monumenta valent, scribentis munere versas,
 steritas; si hæc foliis inscripserit olim
 ura patrum, & sicco steterit Sapientia grandis
 rtice, seu lenta legerentur prælia cera,
 it nibeæ caperent simulachra nigerrima chartæ.
 ccedas, Eginarde, doce, quos linea ductus,
 quales poscat scitissima litera flexus,
 audatusq; sua incedat statione character.
 es jubet Emma, Beni & facilis mandata capeſſe.
 Talia scribentem tandem pudibunda reliquit
 nna manum dubitat, num quæ jam scripta suis-
 nsodiât. dissuasit amor. signare tabellam (sent
 cipit & pressa subsignat nomina cem.
 eg, suis aliquam famulis accersit, & illas
 ade, ait, has abiens Eginardo trade tabellæ.
 ec mora, Casarea scriptor spectatur in aula,
 nmam lædus adit. poteras cognoscere culpam;
 stetit ante oculos. non illi vultus & ora,
 on color unus erat. pallet, rubet: æstuat, horret &
 ox tremula est constansq; iterum: vult discere, discit:
 ribere vult, scribit; rogat, erubunda rogatur,
 rrigiturq; manus: laudat studiosa magistrum,
 liratur celeres ductus, vocumq; meandros,
 t per continuos remeantia brachia circos.
 le Berecundi mox observator amoris,
 t Veneris secreta notans, laudare laborum
 rima rudimenta & regalis cæpta puellæ
 cipit, & placida moderari exordia voce.
 ein propius verbis, propiusq; assibilat illi
 tolle aliquid, festivum aliquid. paradigmata scribit
 allidus & totum chartis deducit amorem,
 Quæq; suo scripsit Byblis mæstissima Cauno,
 adamia viro, aut charam Leander ad Herum.

Seligit argumenta, Et sic accendit amantem,
 Illecebrisq; solet. scribit sine mente virago,
 Atq; aliò manus, atq; aliò mens lesa vagatur.
 Dumq; piget chartas pronò nimis ore tueri,
 Respicit adstantem iuvenem, Euliumq; retorquet
 Crebrius; atq; errare cupit, quò saepe monentem.
 Audiat Et cupidos scriptori obvertat ocellos.
 Discit amatq; simul virgo. cum littera Cadmi
 Prima foret scribenda, lesem scribebat Amorem
 Cum B basiolum, cum C Citherea notatur,
 Quinta Eginardus erat, sit littera quarta Dione.
 Artem turbat amor comes, ars perturbat amor
 Et male concurrunt ratio Et besana libido.
 Ergò ubi se ostendit repetitis lucibus aule
 Scriptor, Et accensa furor immansuetior Emma ej
 Labitur è manibus calamus, lachrymisq; papyrus
 Mæssa madet, stillant oculis humentibus undæ,
 Et domina crimen produnt. tandem incitus arde
 Litterulas inter furtim rapit oscula, jungit
 Amplexus; rident ambo, mirantur amantum
 Esse scholam. jam charta, stylus calamiq; recedunt
 Longius. officium spernit Bulgare docendi
 Praceptor, majorq; viro fiducia surgit,
 Atq; Emmam plus grata docet. non illa fateri
 Rem timet. at causas aperit, morbumq; doloq;
 Quæsitumq; diu simulato sine magistrum.
 Utq; suis bitium gradibus seriesq; malorum
 Incrementa capit, post tot praeludia miscet
 Corpora, Et audaci scriptor bellissimus Emma
 Et lecto potitur. stupet exaltatus amator
 Scribendi precium Et pingentis pramia dextra.

Nox erat Et nigra tellurem insolberat umbra
 Demerso natura die. Sopor altus habebat
 Mortales, Et fessa suis se regia curis
 Solberat. obscuris virtus crimenq; latebat
 Occultum tenebris, Paphiisq; accomoda ludis

Tempe

pestas illunis erat. non Hesperus ignes
 uleat roseos, non pleno Cynthia vultu
 bat cœli medio. sua gaudia laxat
 a victoris Caroli, fruiturq; proterba
 ceptore suo. cui jam non littera segnis
 itur, aut totas metitur syllaba noctes,
 lasciva Venus. bellent caligine longa
 cubitus facinusq; tegi, nocturna morari
 ra, nec currus velocem solbere Phœben,
 oramq; suis fixam consistere bigis.
 rea gravidus secundis imbribus æther
 itur in terra gremium, dispersaq; sursum
 ora cogit hyems, & quæ sine frigore possent
 graves pluvia, permixtus distrahit aër,
 andere facit; nimbibusq; adoperta caducis
 a, urbes, montesq; nitent. non ista duobus
 a fuit mundi facies, non forma procanti
 a satis. surgunt ambo, sua limina pandit
 ma, procum tepido tum dimissura cubili.
 bident nibeo terras albescere vultu,
 et ambo attoniti. metuunt, ne garrula crimen
 halami labem patri natura loquatur,
 ta viri monstrans bestigia. Vah, mala dixit
 c, Eginardus, abi. crudelis amantibus obstat,
 iciumq; mei facis. ô si Dædalus alas
 amodet, & leuibus raperet trans æquora pennis,
 erophonbe ministret equum! ô si vertax in undas
 fontes, Arethusa, tuos, vel marmore totus
 rigeam siamq; lapis! mihi terra debisce,
 orbe tam immane nefas. me tollite solum
 menides, Stygiog; capui damnate profundo.
 o fugiam, via nulla patet. si saxa nibeſc;
 usas calcare vel m, pes fallat amantem;
 maneam, offendet genitor. nunc fertile fraudi
 licit ingenium, nec habent mea vela recursum.
 am malefida meas exorsa est Cypria flammæ.

Quam nox hæc inimica fuit, quæ siniet illas,
 Quas fuit orsa, faces! nihil est, quod fingere possit
 Inconsultus amor. sim taurus, Iupiter, Emmam
 Ut rapiam fluctus ultra. mea corpora torq,
 Artusq, attenua, ut colubri sub imagine parbus
 Elabar, fas esse aquilam, nubesque secare,
 Et bastum per inane Behi. sim vilis Arachne,
 Aut blatta tineaq, minor. Nec territa casu
 Palluit Emma minus, trepidat, suspiria ducit
 Anxia. nunc sua fata dolet; nunc condolet illi,
 Et multum perculsa tepet. desabiit æstus,
 Et serò deprensa sapit. subit ira tremendi
 Caesaris, offensusq, pater, generisq, domusq,
 Splendor, Et inbictis aspersum dedecus armis.
 Tandem ait: Invenère siam mihi fata Deusq,
 Nec me deseruere doli. magis adlocat artes,
 Cum formidat, amans, gliscitq, industria, cum se
 Angi credit amor. ne te gressusq, viriles
 Obserbent, Eginarde, nives, cervicibus hisce,
 His humeris librabo virum. sublimior hæc tu
 Colla premes celsusq, meis portabere in armis.
 Magnus Atlas tremulo quondam suffectq, Olympo est,
 Sustinuitq, Deos. ipsum Iobe natus Atlantem
 Fulsit, Anchisen Troja flagrante parentem
 Sustulit Ænea pietas. portata feroci
 Nesso Deianira fuit, se Pelion Ossæ
 Altior imposuit. tot portabere maritæ
 Obsessos cervice viros, charumq, redemit
 Quæq, sibi pondus conjux. hoc audiat omnis
 Posteritas, humeris magnum sublimibus Emma
 Insedisse procum. Et neptim potuisse Pipini
 Ferre marem. Et pedibus iuvenem vexisse tenebris.
 Cæpta placent, alacrem Celox Eginardus in Emmam
 Insilu, illa attollit onus sp, Elabile, portis
 Egreditur calcatq, nives. amplectitur ille
 Virgineum caput Et collo trepidantia nectit

Brachia,

thia, dumq; gravis bebitur, sibi pondera bellet
 inuis feriq; levis. memorabile vidit
 acinus Dictynna nobum, nebulisq; fugatis
 ulit os, risitq; duos. plausere supernè
 ades Et raptæ sibi virginitatis honorem,
 usant grandi exemplo. spectabat ab astris
 ra capistratis bectari in tigris uxor
 rfigeri formosa Dei. cum conjugè Cepheus
 raq; Cassiope fortem videre puellam,
 per hybernas noctes, oneriq; misellam
 emere Et laxis hinc illinc pendula vittis
 ra tenere manu, nec fastidire laborem.
 Atq; ea fallaci geminis dum nocte geruntur,
 ambis tranquilla donasset membra quieti
 Carolus, jacet insomnis. quin plurima versans
 norum expendit casus, discrimina belli,
 rtis opus, quantis alibi se viribus Hunnus
 gat, adversasq; acies opponat Iberos,
 ligat Albis opes, quæ postant fœdera Mauri,
 as aras statuat, quæ surgant templa Tonantè
 orabis, quibus occulta mansuescere gentes
 equis iussisq; queant. hæc corde solutans,
 m fugat ignabum pernox vigilantia somnum,
 rripit è strato corpus, foribusq; reclusis
 picit ignarus lepida spectacula scena,
 tenera grandem libret cervice tenella,
 go virum, noctis medio, ventosq; geluq;
 rnat Et infesta glacialia frigora brumæ.
 et excubis vigiles arcessit, Et ambos
 re jubet, nec ferre gradum. captiva tenetur
 elix Emma, atq; humeris decussus amicus
 ubus. obgannit deprenso miles amanti,
 dulgetq; jocus. tunicâ belata recinctâ,
 laq; succiduo circum ludente capillo,
 stuit ante oculos patris mœstissima virgo,
 aq; fixa solo retinens deplorat amores,

Consiliis inopes & stultos debet ignes.
 Siat juxta pavidus scriptor. pretendere nescit
 Ipse sui iudex animus, pallorq. nocentem
 Arguit, & versis commoto à Casare vultus.
 At pater ingentem servans sub corde dolorem,
 Aut itusq. stupet, tantiq. in virgine casus
 Sceptra loqui prohibent nunc limina torquet in i
 Nunc illum torvus formidandusq. tuetur. (lan
 Ter pede pulsat humum frendens, adspectat aman
 Discintillas ab amore togas, belamina circum (te
 Pendula, tot jamjam rapti argumenta pudoris;
 Iratunq. caput quassans, horrenda remugit
 Murmura, murmuribusq. minas regaliter addit.
 Vig. reos claudi tenebroso carcere iussit,
 Tales sollicito deprompsit pectore Voces:

Heu, quam dura meas exercent fata iaras!
 Qu. Carolum fortuna manet! Venerabilis orbi
 Totq. Ducum major titulis in prole fatiscit
 Majestatis apex. regni fastigia nostri
 Depreciat sceleratus Hymen. priuata dolemus
 Damna patres, sitiusq. ruunt immanibus aula.
 Inclinat regale decus, culmenq. flagellat
 Filia, & Augusto scelus intertextit honori.
 Prospera Gallorum currebant tempora rebus,
 Concussusq. meis jam mitescebat habenis
 Mundus, & afflitis libertas reddita terris,
 Et fuerat quoq. Roma, tibi. mihi signa genuq.
 Et Sclabius & Sale poter, Rheniq. Drabiq.
 Accola, & indomitus pridem submiserat Astur.
 Surgebant delubra Deo, meliorq. bigebat
 Religio, cultiq. piis reuerentia cœli.
 Sed peccat, varioq. domi se crimine quisq.
 Polluit. En, quanto soboles mea major habetur,
 Majus crimen habet. patrius injuria sceptris
 Dedicic parere mihi, partisq. triumphis,
 Obstrepit, & fulgens conspurcat sordibus ostrum.

Quam

am genui, minus illa mea est. scriptoris iniqui
 ta fuit pellex. rapuit Vesanus amator
 ginitatis opes & casta symbola fame.
 dia sic socio vadunt permixta dolori,
 ria de decori. nihil omni ex parte beatum
 spiciunt, qui cuncta regunt. fors mæsta secundam
 luit, & celebres infamant supra coronas.
 n dignos nata thalamos regumq; parabam
 dera, sperabam nostræ connubia stirpi
 lendida, quiq; meis esset (proh temporal) regnis
 r gener. imbelles pervertit perfidus annos
 bis, & illustres exstinxit ganeo tedas.
 mas, Eginarde, tibi pœnas, quæ iusta rependam
 amia flagitio? non simia, culeus unus,
 on serpens satis unus erit. discerpta merentur
 embra trahi, laceræq; rapi per compita partes.
 tu, Nata, meâ mox exerceberis irâ,
 t jugulo moritura lues, quæ stemmata Patrum,
 quæ claros abasum cineres petulantibus ausis
 onspuis & proprii subvertis jura parentis.
 one modum victor Carole, & mansuetior audet,
 it differ punire reos. distingue duorum
 rimina. non peccant paribus vir, femina pœnis.
 Quicquid sexus pro parte fabet, facilisq; moveri
 credulitas, mollisq; levis lascivia bita.
 Exeat aularum spatii regumq; penates
 Despiciat pietas. non hac in sede morantur
 Cum forma pudor, & mores sine labe pudici,
 Aut tantos inter non tuta modestia luxus.
 Fortè aliquid causa dedimus, dum regia natam
 Educat applausus inter lususq; potentum
 Obscœnasq; ducum voces. bibit inscia ritus
 Virgo malos, studiisq; salax desuescit honestis.
 Quin sua nascentem accendit Cytherea puellam,
 Et crescit, placitura viro. se nubilis atas
 Erigit & seros audet sperare nepotes,

Actaedet vixisse sibi. si dulce mariti
 Poscitur officium, nimis est morosa parentum
 Cura; placent pauci, quæ fas sit nubere, reges.
 Sic trahitur sperata dies, lectusq; jugalis,
 Et primos inter marcent matura calores
 Tempora, nec metitur vernantis flosculus ævi.
 Difficiles in amore sumus, decretaq; matrum
 Lenta nocent. donec se grandis filia prodat
 Ignibus insanamq; furor seducat amantem.
 Expendam facti causas, quam quisq; secutus,
 Aut qua quemq; prior fuerit, suffragia poscam,
 Nostraq; decident istos subsellia casus.
 Caesar ut attentis facinus mirabile rostris
 Exposuit, quambis celasset nomina prudens,
 Damnant illa reos & dira morte piandum
 Censetur tam grande nefas. pariterq; togatos
 Ante patres Eginardus adest, & filia regis
 Demissum velata caput. nil tristius unquam
 Post Phætonæos vidisti, Cynthia, currus,
 Leucothoësque, rogum aut crudelis fercla Thyestis.
 Advolat ad nutum stricto mucrone minister,
 Adstat spectator Carolus, trabeatq; circum
 Pulpita, & austero Nemesis metuenda paratu
 Tota riget. Tunc cernere erat pietatis amantum
 Flebile dissidium. memorandi testis amoris
 Eis fuit, & meruit veniam discordia felix.
 Namq; ubi prima mali scelerisq; rogatur origo,
 Se vocat Emma ream. sed contradicit amator
 Adversusq; sibi est. pergit sua pandere ab obo
 Crimina, certa mori Virgo. pro Virgine fraudes
 Ille suas variasq; exaggerat oculis artes.
 Alteriusq; alter facti, spectante theatro,
 Diluit invidiam. gignit concordia rixas,
 Et partes facit acer amor, diversaq; suadet
 Indisulsa fides, proprio de funere quisq;
 Litigat, & tanto gestit vehementior esse,

Quanto

anto amat uberius. simul indignantur, amantq;
 mea est, ait Emma. mea est, Eginaudus. Et hostis
 sui est, causaq; sua contrarius obstat.
 geminus petitur, sed quam sibi poscit amator,
 venit hac; quamq; illa cupit, cito praevnit ille.
 suos juvenis cervici intenderat ictus
 atrox, cum colla ensi velocior Emma
 posuit, dixitq; Feri. me percutite fontem,
 ce viro, genitor. quoties ferienda seorsim
 foret, totus collo superirruit Emma,
 que feri, dixit juvenis. complexibus haerent
 pora, sic moritura simul. dubiusq; satelles
 sic juncta audet, nec singula colla ferire
 queat. rigidam Nemesin remorantur amores,
 ernusq; in morte furor. stupet omnis Et haeret
 inter multum dubius spectacula iudex,
 nam geminis animo vultus, remittit.
 aliter Tauros adiens Archibus Orestes,
 coram irato feralis victima staret
 ge, suis vidit Pyladem intercurrere fati,
 oq; suis Pylades rursus intercurrere Orestem,
 rbariq; forum, languere ferocia Thracum,
 tiora, barbaricumq; iras posuisse tribunal.
 At Carolus, quanquam ancipitem praesentia men-
 disersa ferant, Et jam plus parcere natae (tem-
 poret, juvenemq; mori: jam justior ultor
 se velit, geminosq; mori: jam lubrica verset
 rda hominum Veneremq; lehem, solumq; beatos
 on peccare Deos: jam spretis maxima poenis
 gna quati, sperni leges, succrescere pravi
 mina Et occultos stimulos peccantibus addi;
 litefcit, veniaq; sabet, lenisq; secures
 e monet, placat fractum clementia regem,
 mponitq; truces vultus, patremq; serenat
 irginis, Et tumidos sedat mansuetior aestus.
 rchestram conscendit Hymen, Libitina fugatur,

Et tristis lethi facies. puer aliger alas
 Concutit attollitq; faces. Pater, Accipe, dixit,
 Emma virum. si primus amor peccabit amando,
 Nunc conjux, nunc uxor ama. cape nobilis Emman
 Et tabulas, Eginarde, tuas. ad sue sce vocari
 Progeniesq; generq; meus. tibi filia gignat
 Martellos alios & nomina digna triumphis.
 At mala venturi caveant exempla nepotes.
 Vndiq; conueniant Proceres, gratantur, & omni
 Effusus vacat aula jocis. connubia surgunt,
 Concorde s; ligant animos. se Gallia totam
 Letius explicuit, seu qua Braccata salutat
 Massylum populos, seu trans-Alpina Togatis
 Pandit rura viris, seu qua spaciosior exit,
 Et sparsum nodo stringit Crinita capillum.
 Subsiliit Liger, & famosis Sequana ripis
 Plenior intumuit, sua sentit Axona preceps
 Gaudia, sensit Arar, Rhodanus rapidusq; Garumna
 Et tumido terras tunc Mitrona proluit albeo.
 Plurim; arsit amans. Emmam comitatur Amorum
 Turba frequens, cingunt herbis redolentibus Emma
 Erucaq; comas & myrto tempora belant.
 Tunc Glaucus Spathalem fertur, pulchramq; Pale
 Dorida dilexisse magus, Neptunus inisse (mon
 Tethya, Leucothoën P. orbis. Triton Panopeam,
 Perq; patens Emma fraudes cecinisse profundum,
 Et calamum scriptoris. erat, qui carmine longo
 Festi sum recitaret opus. speremus amantes,
 Exclamat Melicerta. potest regalia bilis
 Auspiciis Disum pulsare cubilia scriptor,
 Et facili jam rege frui. sibi maxima spondens,
 Fit Superis propior. quicquid mens imperat, audax
 Impetrat. igna so nunquam fortuna timori
 It comes. erectas constans fiducia nobis
 Spes fobet, haud paribus semper palatia flagrant
 Ignibus. admittat quemvis regina maritum,

*solumq; rudi cupiat libasse subulco.
 plausere Dea, sic applausere Deabus
 tantes passim Druida. sed celsior alta
 spectans res humanas de nube Menippus,
 in regum luxus & stultas ventilat aulas,
 maso patrem Carolum suspendit & Emmam.*

M P H I T R V O THOLOSANVS,

*ve Pseudo-Martini Guerræ historia.
 Qui postquam sub specie veri Guerræ thalamo
 ac conjuge hujus esset potitus, & stupenda au-
 dacia ac vafritie sceleri suo obtendisset specio-
 sum patrociniū; tandem detestato dolo agnitus
 ad restim & flammās à Senatu Tholosano da-
 mnatus est.*

*Attenuis insanos juvenum cantabimus ignes,
 Flagrantesq; faces & amantis vota puella,
 scordesq; thoros; quos mox, Iunone secunda,
 tior adspexit vultu Citherea jugali,
 njugiisq; fides vinclo meliore ligabit.
 peccabit amor, sapuit post mollia tandem
 imina, & ut primum rabies decessit amandi,
 ra Verecundis venit Sapientia nuptis.*

*Iam mihi cernuntur Veneris delubra moveri
 dibus, & fœdis horrescere numina tedis,
 trepidare Paphos, sceleriq; infrendere juxta
 Samos Idaliūq; nemus, Cypruq; Gnidoq;
 totus tragico impleri clamore Citharon.
 git Hymen, fugere Dii, cum scabus adulter
 olluit absentis thalamos & jura mariti,
 constans in fraude sua est. Plutonia circum
 gmina Vesanos inflammabere furores,*

Et

Et suasere malo. violata supra sororis
 Tantaliden laudasse reor. facinusq; nefandum
 Commendasse viro. stimulos Ægyptibus amanti
 Subdidit, & patriis ardescens Myrrha fabillis
 Quæq; nobis passa est genus Hippomenesia pæn
 Ne mihi Pantolabos Nomentanosq; nepotes
 Obiice, Roma salax. Paridem excusate Mycena
 Fallacesq; Deos Theba, filioq; latentem
 Amphitryone lobem. minus est à Cesare ledi
 Posthumias Mutiasq; semel; mæchoq; sacare
 Drusillam, aut pravi matrem peccare Neronis.
 Ac Messalinæ socias. his grandius audet
 Impostor Panfetta nefas. aliena scelestus
 Tecta subit, scandit thalamos fruiturq; tot anni
 Non uxore sua; sceleriq; obtendit & ausis
 Acre patrocinium, & dubio sub iudice peccat,
 Suspenditq; forum. Vera errare mariti
 Nomina; complexus & basia mille labellis
 Errare suis. patrem decepta salut at
 Progenies, cupiensq; soror germana videt,
 Non fuit. in falsis hæsit cognatio verbis,
 Et placuit spurcus gener. & malè notus amatur.
 Improbe Amor, quæ non humanis crimina suade
 Mentibus! in gelidis arsit, pro virgine, saxi
 Pygmalion, voluit qui frigida membra puellæ
 Completli, & calidis componere marmora membra
 Æstuat & certo cuius mercabilis ære
 Chloris amat, lassatq; viros. lenonia ferbent
 Limina, & exili precio muliebris honestas
 Venditur. ista domos Superum pervertit & astr.
 Improbitas hominesq; Deum dignata cubili est.
 Hac furit, inuitasq; rapit, currusq; ministrat
 Et celeres ad supra rotas. hac impia miscet
 Semina, nec propriam timet incestare nobercam
 Aut matri gravis esse suæ, fratremq; sorori
 Conciliat jungitq; duos. Hac ipsa Guerram

simulat, magnis animis mendacia rostris
 lit, & eludit rigidas prae fracta curules,
 cura diu est, & perfida conjugis gratis
 ius potitur. Vos o clarissima mundi
 ina, quae lento premitis mortalia gressu
 itia & iusta audaces contunditis ira,
 e successus, dubiisq; recludite verum
 icibus. Tuq; o Nemesis, quam nocte silenti
 noq; ferunt natam de patre, Berendum
 peri, & tantis obsta contraria caeptis,
 q; forum & Patrum rapt a subsellia Batem,
 atusq; leba, donec fatalis iniquum
 la constringat jugulum, fictiq; Guerra
 ineces flamma rabies absumerit artus.
 rbs jacet, immensos ubi diæes Gallia campos
 dit, & illustres animat, secunda virorum,
 osages. Druidæ veteres dixere Tholosam.
 e frugum viniq; ferax suffragia regnis
 idit, & summi generatur jura Senatus,
 ua bonis, infesta malis. spatiosior undis
 anus refluxum spargit per culta Garumnæ,
 Pyrenæo lapsum de vertice sorbet
 Etibus, hic teneris bixdum jam nubilis annis
 c patiens Bertranda viri (soluere parentes)
 bit & infausi præcox sit sponsa Guerra.
 n tamen hæc mater Iuno connubia sanxit.
 n sobolem geniturus Hymen. sua sacra duobus
 ostitui Lucina dolet, sterilesq; fatigans
 hyia thoros. pereunt anniq; diesq;
 languent nullo recreata fenore noctes.
 imq; maritales conjunx succrescit in ausus,
 sensim mulier; nec nomine digna marita
 sia carpit amans, sed basia, qualibus insons
 concuisq; bacat mellita puertia curis.
 Etus ludus erat; nec prematurus amabat,
 degebat, amor. sed postquam firmior atq;

Sub di-

Subdidit in Venerem stimulos, artesq; Dione.
 Persuasit grandæsa suas, felicior infans
 Nascitur, & genitrix facta est, quæ bixerat u.
 At postquam primus furor est excussus amandi
 Lentius alter amat; querulis discordia gliscit
 Vocibus, alternisque ciet mala iurgia actis.
 Vique solet latis comes ire proterbia rebus,
 Ipsaq; flagrantem extingunt ocia tedas,
 Arma Tholosanas capit, & sub Principe mile
 Ere meret parbo. lateri ferus alligat ense,
 Et fastiditum castris proscribit amorem,
 Et mox pugnaturus abit. placet alea belli,
 Et jobe sub duro vigiles traducere noctes,
 Alpinas potare nives, calcare pruinas,
 Oblectare animam letho, viduare colonos
 Messibus, & pavidis flammis immittere villis,
 Atrocesq; manus sperata intendere præde.
 Erigitur, cum Marte, ferox, discrimina nescit,
 Spirat Guerra minas. non illi cura relictæ
 Conjugis aut chari dissuadent bella penates,
 Pacatq; lares. Sed dum besania Martis
 Se probat; en turmas inter, cuneosq; globosq;
 Iungit se lateri socium Panfetta sodalis,
 Et potuit meruisse fidem. mens una duobus,
 Velle ac nolle ambobus idem, sociatq; dudum
 Officiis paribusq; vigens concordia rebus.
 In prædam pariter pariterq; in bella ruebant
 Consortes cunctorum operum vitæq; laborum.
 Tales Nisus & Euryalus; Theseusq; fuere
 Pirithousq; comes; talis cum Castore Pollux
 Ibat, cum Pythia Damon. pugnare, jocari,
 Ludere, scortari, rapto gaudere, soluptas,
 Et studium commune fuit, quin forma colorq;
 Vox, habitus, similesq; viris frons, ora, genaq;
 Pesq; gradusq; fuit. faciles consortia voces
 Exorquent propius, sandiq; licentia quidvis

it, & tacitos secreti pectoris ignes
 licitas incauta aperit, nescitq; silere
 ulitas, ignara mali sortisq; futura.
 ra suos recitat, quibus exarsisset, amores,
 m formosa domi conjux, quam filius esset
 prior; enarrat stirpem, serieq; vetustos
 longa deducit abos, matremq; patremq;
 es, fratresq; quibus connubia quondam
 ciciis & prima fides lectusq; coisset
 filius. quæ desertæ fortuna maritæ,
 alis in amplexus olim descenderit ardens,
 cuerat quod blanda jocos, festiva lepores.
 d fugeret tristis, quid rursum lata probaret,
 us servaret opes, quas non servaret ademptas,
 a statim domus preciosa monilia prudens
 liderat: quas illa togas vittasq; peritâ
 inxisset acu, quæ raris cingula baccis
 ta forent: quibus officiis mansuesceret, & quicis
 ignata malis fureret. nil celat amicum,
 aq; aperire pudor prohibet, facundia demens
 uit, sceleriq; nobis somenta ministrat.
 ippe dolos Pansetta animo fraudesq; volutans
 cta notat memor, atq; alto sub corde recondit.
 c peccare timens (quid enim non militis audet
 xuries sævusq; furor?) scrutatur in omne
 canum, satagūq; suum pernosse Guerram,
 tales, membrorum apices, nāvōsq; latentes,
 rbaq; bel matri bel reddita verba parenti,
 detestanda querit præludia scena,
 safrum meditatur opus, speciemq; futuri
 agitiū expendit, tantiq; exordia motus.
 Ut tuba terribili sonitu concussa cœgit
 fra Ducum, & permixta aquilis rubuere cruentis
 lia, Cæsareisq; frequens succumberet armis
 allus & ingentes spectaret cadis acerbos,
 clinare acies, dispersaq; signa vagari,

Et laxis passim spirare cadauera campis:
 Vertit terga fuga pavidus Pansetta, suisq;
 Dum superesse malis gestit, se pulvere belli
 Expedit, & Guerram grandi quia strage perit
 Autumat, ingenium fœdas convertit ad artes,
 Et Guerra titulos & falsa vocabula sumens
 Bertrandam sceleratus adit. quæ læta maritum
 Post aliquot reducem videt & miratur aristas,
 Et fruitur gavisâ viro. cum fluctuat anceps
 Sollicitusq; pudor, narrat nobis hospes amorum
 Prima rudimenta & veteris vestigia flammæ,
 Quæq; suas secreta olim misisset in aures.
 Sic cessere metus & suspitiosa videri
 Vtiterius Bertranda timet. sit adultera conjux,
 Nec peccat tamen, & mœcha est, sine crimine. cum
 Nunquam sponsa fuit, vocat appellatq; maritum
 Nulla duos promissa ligant. miscentur amantes
 At contractus abest. formâ sociantur honesti,
 Iusq; datur vitio. non huic nox pronuba læto
 Preluxit solitaq; faces. agnoscitur uxor
 Nunquam ducta domû. non primos Hesperus igit
 Equior adspexit, lachrymasq; absterfit ocellis
 Phosphorus, erepta vel virginitatis honori
 Condoluit. thalamos falsus non inchoat autor,
 Continuat tamen. unanimes gratantur amici,
 Ignarique mali, post tot discrimina rerum
 Desertam læti gaudent consorte potiri,
 Nec vacuo recubare thoro. pro conjuge vero
 Passim audit non verus. amat, consorsq; honoris
 Guerra salutatur, ferbent convivibus Guerra
 Vocibus, has iterant omnes, repetuntq; frequenter
 Nascitur & soboles, sed quam genitore Guerra
 Se peperisse putat genitrix, sibi vendicat alter,
 Decipiturq; parens. non hanc natura fefellit
 Certa patris matrisq; satis; sed cæca cubile
 Exercet fortuna, dolusq; in conjuge matrem

it & in vero facit errabisse parente,
 mala dat natus patri, nec fallitur. at cum
 mala dat matris proles incauta marito,
 agit puerum. thalami sine lege puellus
 citur, & patris est, cujus non credidit esse
 ter. at ut vero natus de patre Guerra
 erat fratrem frater, mala nomina miscent
 funduntque duo. nec enim quos unica mater
 finit fratres, fratres pater alter & alter
 sinunt, vel jure pares heredis haberi.
 ic plures istis latus successibus annos
 git Pansetta, suis animosus & audax
 udibus; & toti licet ignotissimus urbi,
 unctis alium probat. unus stirpe Guerra,
 on sanguineo ducens de stemmate stemma
 è fuit, quo se veluti tutore tuetur
 trande domus. huic litem Pansetta bonorum
 asidus moebet, & dilecta conjugis urget
 er opes, expensa acceptaq; postulat effrons
 nari tabulis, & res agitare priores
 ipit, & quicquid gestum se absente fuisset.
 sagax animi & satis melioribus usus
 e negat Guerram & cognata vocabula falli
 erit, & similis Tillum sub imagine Sultus
 eniisque notis alieno illudere lecto.
 contra intrepidus Pansetta, redarguit ingens
 imen, & insistit capto, partesq; Guerra
 tus agit, nescit Tillum, quasita faceffant
 omina, ait. tu qui verbis mendacibus instas,
 cibes dubitare facis, rediisse Guerram
 on cupis, at sparsas inter cecidisse phalanges
 ntemptumq; boles alibi jacuisse cadauer,
 stratosque lupis prabere voracibus artus.
 ilicet ut propria depulsus sorte domoq;
 toris sim praeda mei, nec furta recludant
 ut mala fallaces monstrent araria census.

Nec

Nec minus ille viri fraudes astusq; propinquis
 Conatusq; aperit, totq; impostoris iniqui
 Signa notat, recitatq; palam. Iurata cubili
 Relligio calcatur, ait. reverentia lecti
 Spreta dolet, non hic conjux, non illius hæc est
 Vxor, ab ignoto mulier deluditur hoste.
 Tarquini redeunt nobis, aliosq; Phaones
 Terraparit. rursus pastor dimissus ab Ida est
 Rursus mæchus amat. Tillo ne credite cibes,
 Hic aliquis latet error. habet jam Gallia culpa
 Famosumq; reum. cæpit Bertranda moberi,
 Diffiditq; viro, atq; iterum subnata labantem,
 Suspicio mentem flexit. fastidit amantem,
 Negligit, avertatur. atrox discordia iunctos
 Disidit, & faciles detrectat semina noctes.

Sed celebres postquam tetigerunt rostra quer
 Et saga concussam bacchata est fama per urbem
 Panfettam tenebris & cæco carcere claudunt
 Custodes magnæ Themidis, momentaq; rerum
 Omnia & ancipites ebolbit Curia casus.
 Ille dolis centum subnixus & arte Pelasga,
 Extendensq; manus, & vulgislante corona,
 Non hos, ô Proceres, inquit, non lumina fallam,
 Aut nosa per magicas obtrudam corpora technæ
 Si furibunda patrem quondam Medea recoxit,
 Si, qui virgo fuit, factus puer Iphis amabit,
 Carmine si Circe socios mutabit Vlyssis;
 Semper Guerra fui. non hîc dubitare necesse est
 Aut verum admotâ Guerram explorare Sibyllæ,
 Tum sit.e memorare suæ casusq; vicesq;
 Incipit & totum populo describere Guerram.
 Quô natus genitore foret, qua matre, domoq;
 Vnde parens progressa quibus maioribus ortus
 Fluxisset Pater. ut generis fortuna vetusti
 Iberæ. hinc natale solum, patriamq; laresq;
 Et cognatorum seriem deductaq; longè

nomina nominibus dictat facundus ad ungem,
 ait, inculta moderatrix prima iuventa,
 e magistra fuit. pueris collusimus istis,
 palestra fuit nobis, hæc arca lusu
 buit, his dixi puer inconsultior annis.
 tenera malas lanugine bestit atas,
 alidus salit circum præcordia sanguis,
 s, illas iuvenis petiitq; adiitq; puellas,
 iuvenem crebro me tunc adiere puella.
 reliquas inter placuit Bertranda sorores,
 mpos sola mei. lux hæc fuit, addit, & annus,
 e junxere duos. faciles expertus amicos
 fficilesq; fui. lentis fuit ille, sed asper
 fuit durusq; mihi. cognoscere sponsæ
 omites vultis, fuit hæc, fuit ista. capillum
 inxerat in tales nodos. hocibat amictu,
 ndidaq; admisto fulgebat murice bestis.
 s gemmas, hæc ferta dedi. per strata siarum
 rigeris pueri calathis & frondibus ibant.
 argebantq; rosas lati. qui federa læli
 xuit, iste fuit non pexo crine sacerdos,
 igma cui verrunt à tergo pallia terram.
 nibas ipsos memini, matresq; patresq;
 x cyathis Decius, septem tum Galba bibeat,
 rra tribus. nimioq; Lyce temulenta Lyæo
 ppsa gradu mulier plenis ludibria mensis
 ebuit. agrestem ducebat Lyda choream,
 ua saliente chelyn noster feriebat Iopas,
 erum furta Iobis tremula modulamine Vocis
 esibus cecinit Thamiras. frendebat Aëdon
 orridius, Bacchiq; Theron Paana canebat.
 de cibos recitat digitis & fercla, dapumq;
 ondimenta. quibus variè distincta figuris
 altarit larvata cohors, quibus horrida formis
 bdiderint proprios lamiarum tegmina vultus.
 Qua thalamum Eiolis immortalisq; amarantbo,

Quæ casia Veneris primas adsperserit aras;
 Quis sponsam malè difficilem, nec sueta timent
 Duxerit in thalamum, quæ, cum processerat Eos
 Pulchra Verecundam Belarint flammea fronte
 Singula narrator memorat. quæ, quidq; supellex
 Quæ tabule, cathedraq; domus, quæ scamna, latæ
 Quo biberit cratere, quibus carchesia binis
 Spumarint, quali peristromata tincta colore
 Induerint circum muros. nunc pristina monstra
 Scrinia, quæq; suo quondam cortina cubili
 Fluxerit, & quali speculo Bertranda capillos
 Strinxerit. hæc umbella caput spaciose tegebat,
 Hæc, ait, hinc illinc (memini) pendebat in auribus.
 Utq; in amore solet, pulchris virtutibus ibat
 Iuncta mali dispar facies. lascivior illa est,
 Casta tamen. formosa licet, tamen illice fucos
 Plus rubuere genæ. cum nos committeret ira
 Impetus, audaci jaciebat fulmina lingua,
 Succubiq; miser. tunc quid facundia posset
 Irarum gliscens stimulis & mobile plectrum
 Eloquii serò didici. mutabile valde
 Ingenium variumq; fuit. motusq; feroces
 Frangebat lachrymis. rursum placata marito
 Paruit officiosa suo. poppysmata amorum
 Torquebat limis oculis blandaq; susurrans
 Voce procabatur. loculis instructior è quam
 Ridebas Bertranda mihi! quam torba fremebas
 Cum mea six modicis tinniret capsula nummis.
 Sera mihi venit soboles, tandemq; roganti
 Annuit æquus Hymen. & mox ignobilis ois
 Impatiens, duris merui stipendia castris.
 Isimus ulterius. quin trans Alpina Bagatus
 Culmina mox Italos latè bellisq; potentes
 Hispanos adii nos alta moenia Romæ,
 Tarpeiumq; patrem, Capuam, Præneste, Tarentum
 Vidimus. in medio lævi spumantia Bati

ana, Tagumq; bibi, & fontes turgentis iberi,
 rculæq; via metam posuere columna.
 credi, terraq; diu jactatus & alto,
 rus Bertranda possessor conjugis adsum.
 Audibere Patres, sensimq; ferocia rostris
 nguit, & captum timuit damnare Guërram.
 d libet admota scrutari conjuger rerum
 thorumq; fidem, venit Bertranda, stupetq;
 rba Viri, & dubiam mentem per singula solvens,
 tales, thalamiq; vices, conbibia, mores,
 nquit, & confessa palam est, nec dissidet illis.
 c tamen, hac, dixit, propius didicisse Senatum
 edidet secreta thori. licet ipse silere
 e pudor & Lucina scilint, incerta mariti,
 gor cuncta loqui, & lecti renovare dolores.
 am mihi bernantis fluere primaeva juventa
 mpora, conjugiiq; dies, & sponsa Guërræ
 ngerer, illæsa conjux & inutilis uxor
 rginitate fui. jam tum seu fidere tactus,
 a mala prolificas hebet assent fascina partes,
 ulla Cupidineis reddebat gaudia votis,
 c miser in gremium mæsta descendit amator
 njugis, aut gelidum tepescit flammula corpus.
 upta licet, nondum uxor eram, sanisq; vocabar
 ominibus conjux. sic condormire sorori
 temerata queat soror, aut bona filia matri.
 uncta tuli patiens, quamvis disortia sape
 n patiens suaderet Amor, despectaq; penè
 fisset Veneri probitas. at reddita quando
 rifica salus rediit Guerra, potuitq; marito
 prastare Virum, veteremq; expungere culpam.
 acta fui mater, sterilisq; infamia lecti
 displicuit Superis. eadem Pansetta rogatus
 rodidit, & verbis præsens respondit iisdem,
 gnobitq; suum frigus, multosq; per annos
 extinctas jacuisse faces. dein vota precesq;

Pharmacag. ignabum membrīs pepulisse soporem
 Quem dederat cantus magicæq. potentia lingua
 Herent ambiguae docti sub fraude curules,
 Inque suas ibit vulgus mutabile partes.
 Excussæ Voces hominum, quis quemq. tribulis
 Nossset, & ex omni populo documenta petuntur.
 Hic ait, ille negat. repetunt cunabula cibes,
 Et sic ora ferunt Guerram, bullusq. tulisse,
 Sic flexisse oculos, sic distorsisse lacertos,
 Sic risisse, gradum sic suspendisse pedesq.
 Hunc Vocis meminisse sonum, moremq. loquendi
 Lentius, haud alio caput & sua tempora suetum
 Contorquere modo. Vel Guerra lumina coram
 Cernimus, exclamant: Vel in hoc se corpore Proth
 Exhibet, aut Stygiis homines illudimur umbris,
 Atq. oculos malus error habet, pars altera Guer
 Esse negat; constansq. sibi, non illa Guerra
 Forma colorq. fuit, non hac audacia, satur,
 Non illo incessu, non istis flexibus ibat,
 Non tam torva illi facies, facundia nunquam
 Tanta, nec in duris animi fiducia rebus.
 Talis Tillus erat, tali se Tillus habebat
 Ore, manu, motu, tali sermone solebat
 Tardius affari socios. ipsissima Tilli
 Hæc species, hæc nota viri præsentis imago est.
 Hos inter nullo perculsus pectora luctu
 Magnanimus Pansetta stetit. non ulla timoris
 Signa dabat, nulla titubant formidine verba,
 Nulla cataphractum terrent discrimina scurra
 Qualis in Arctoo rupes immota profundo
 Tanditur, & tumidis quatitur secura procellis,
 Impulsoq. Notis fluctus undasq. repellit;
 Inconcussus agit causam Veterator, & unus
 Sufficit, ut leo, quem cinctum venabula circum
 Densa premunt, jacula & contos & tela repellit
 Solus, & in laxis impunè ferocit arenis.

Bertranda metumq; inter spemq; anxia nescit,
 n dampnare virum velit, an succumbere victa
 iiciis. sic pinifera frondator in Ida
 dubius, num quam caput exertare cupressum
 piciat, & duro surgentem robore quercum,
 velit excelsam ferro prosternere fagum.
 At postquam jactis fatalis litera saxi
 ruit & nigrum praescripsit Curia Theta,
 mnabitq; reum. spreto Pansetta minori
 ius adit limen, Supremaq; verba Senatus
 vocat, atq; alio renovat sub iudice rixam.
 estu in minima est, sapiensq; industria qbidis
 itat, ut pateant tanta mysteria scena.
 enebris lux est, redeunt à luce tenebrae,
 loquiturq; dolus vero. cum parvula fraudum
 caret scintilla, tamen suspecta putatur,
 tuus in vero labor est. ait esse Guerram,
 ra quae puero dederat mitissima nutrix,
 q; illos artus & talia membra fuisse.
 git ad hanc alius Guerra de sanguine testis,
 ietitatq; nefas, & filii nomina Guerra
 putat. in pleno dicturus verba Senatu
 or adest, hominisq; pedem mensurus, iniquus
 imitat hic pes est. non hac mensura Guerra est.
 s fuit iste viri. non hac mea pertica fallit.
 nc servata diu producit cingula sartor,
 aq; fuit corpus crebro dimensa Guerra
 scia, fallacis loquitur mendacia Tilli.
 n humeris ea forma fuit, non inter utrumq;
 nta observabi spatia, aut à vertice fluxit
 nea tam grandis. non hic femorig; pediq;
 nbitus, aut lumbis, dispar dimensio fraudem
 guit. hoc Ithacum, Patres, sub corpore claudi
 edite, versutus speciem mentitur Vlysses,
 simulatq; virum. miles venit unus & alter
 horum collega. refert, hunc talibus olim

Consiliis impleſſe animum: ſupereſſe Guerram;
 Non tamen incolumem proruſus, ſed vulnere laſus.
 Et pede priuatum dextro; per regna vagari,
 Celtarum luſtrare locos, moxque aſſore bibum.
 Quattuor aduerſæ concordî voce ſorores
 Non dubitant, ſeruus quin coram Guerra loquutus
 Germaniq; notas monſtrant & ſtigmata fratris.
 Verrucam in digitis triplicem, dentemq; retortus
 Turpius, & planis unguis crebiſſe figuris,
 Sanguine atque oculo maculam libere ſiniſtro,
 Depilemq; locum capitis, documenta Guerra,
 Indubitata ſui. Veteres venere ſodales,
 Cum quibus aut primos iuuenis diſtenderat arcus
 Reticuloque pilas vel dextra ſueuerat ictu
 Reddere, vel jacto talos proſternere talo.
 Eſt, qui teſtatur reducem poſt prælia quosvis
 Nominibus vocitaſſe ſuis, dixiſſe ſalutem,
 Et generis meminiſſe ſui. tunc quemq; Guerram
 Agnoſciſſe ſuum, cunctis placuiſſe Guerram.

Ad Panſetta ſibi ſimilis pro conjuge certat,
 Pro ſe verba facit, quid prima nocte petulcum
 Dixeriſt illa, aperit. quid, cum langueret amantiſ
 Officium & torpor ſegnem importunus haberet,
 Fecerit; & quicquid ſolus noſciſſe maritus,
 Aut tentaſſe queat, roſtris exponit apertè.
 Illa ſilens multo ſerum conſeſſa rubore eſt,
 Inque ſolo fixis oculis hæſitq; ſtetitque,
 Facti gnara ſui. pergit Panſetta. reuerſus
 Da, dixi, Bertranda manum, quâ lucet iaſpis,
 Et dedit illa mihi. Beſtes mihi porrige, dixi,
 Ceruleas, Beſtes jam tum porrexit eaſdem.
 Pilea da, gemmis quæ fascia cingit Eois,
 Et data ſunt. petii capulus diſformibus enſes,
 Ocyus accepi. nec me mea cura feſellit.
 Summa loquar, Proceres, & calo teſte, ſeſerum
 Dicam aliquid, dubia nebulas quod diſſipet aula,

consanguinei conbitia diluat hostis.
non opus est Patrum votis, non iudice multo,
multiplici belteste mei. sit sola Guærræ
ec testis Bertranda sui. per numina juret,
per Styga, per quicquid fuit inbiolabile Dis,
ne non esse suum. si faxit, adulter habebor
fidus Et nectar trabe quadruplator ab alta.
ic age, dic Bertranda. negas? ad funera, furcas
ollite me. num Bicta virum Bertranda fateris?
edere vos fas est. verbo servare, bel uno
edere me mulier poteris. Sis arbitra Bictæ
mortis tu sola mea. stat scæmina dictis
errita, Et, incerta metuens perjuria lingua,
cæsta tacet, jurare timet, fiducia mæchi
spensam præfracta tenet. Tunc ille disertum
xplicat os, Et de Bictæ vult hoste triumphans,
tunc rabiem tutoris Et carces bellicat iras,
ltricesq; minas, Et abari pectoris artes,
suspectamq; fidem. facili nunc mobile causa
onjugis ingenium, tepidosq; redarguit ignes.
os ego, vos, inquit, Patres appello Thotose,
estram poscit opem nullius conscia fraudis
implicitas, cur insoniti mihi vincla, catenas
injicitis? Bertranda mea est. cur carcere claudor?
Guerra loquor. cur clamosi mala fabula Bulgæ
Distrahor? haud alium spectas natura Guærram,
Non alium, Sol alme, foves. qui segnius a quo
Annuat, injusto par est. sunt vincula pœna
Pars quotacunque mea. cabeat peccare tribunal,
Et damnare bonos aut non absolvere culpa.
Res mea, res Superum est. thalami pro fœdere certo,
Quod pepigere Dii. sic ille gravissima fatur,
Et totum spirat scelerato pectore Olympum.
Est Dea, qua medio sublimis in aëre pendet,
Quam Nemesein dixere, cui pœnaq; minaq;
Et rigor immotus castigatrixq; malorum

It vindicta comes, cæptis inimica superbis,
 Elatosq; domans. Vigili sunt lumina fronti
 Plurima. frana manu gestat pateramq;. Verendum
 Ridet, & occultas peccantium prodere mentes
 Gaudet & effrenes animi comescere motus.
 Viderat hæc Tilli facinus, tumidog; nefandum
 Vindice subnixum scelus, & jam spernere Diâs,
 Atque ipsi audacem Panfettam illudere cælo.
 Mox fastus exosa graves, calcataque læti
 Sacra, per Ausoniam, Cimbros, Belgasq; vagantem
 Incitat absentem Guerram, magnisq; suorum
 Accendit desideriis; nunc proles amorem,
 Nunc patriæ studium, nunc conjugis objicit ignes
 Nec mora, spectatur mediâ Martinus in urbe,
 Et verus jam Guerra, cui promissa fluebat
 Circum barba humeros; & molem corporis emptû
 Eortice sagineo, crus, non vitale, ferebat;
 Præmia militiæ. quæ postquam fama Tholosam
 Implebit, civesq; suos, Tillumq; forumque,
 Bertrandam, testesq; & junctos sanguine amicos,
 A ter Iudicibus rediit labor, altera rerum
 Affulsit subito facies. Panfetta Guerram
 Despectat dictisq; ferox incessit amaris,
 Quarit & astuta verborum indagine captum
 Illaqueare studet. Guerræ contrarius obstat
 Guerra. fidem ambobus simili sub imagine præbet
 Spectator, non ulla facit discrimina bulius,
 Labra, oculi, statura, coma mentumq; genæq;
 Mirantur trabeæ geminos. distare Guerram
 A Guerra stupet omne forum, gradibusq; locoq;
 Non alium discerni hominem. non credit eundem
 Esse duos, tamen esse putat. contendere secum
 Quemq; videt, partesq; reum confundere & una
 Actorem. sibimet se contradicere Guerra
 Ambigit, aut simili se fallere Morpheæ vultu.
 Nomina cum rogitat Iudex, utriusq; Guerra

men idem est. quo patre sati: pater ung & idem
 itur ambobus, materq; & frater iidem.
 nat ale solum: patria est mihi chara Tholosa
 ait, alter ait. nati quo tempore & anno;
 pore conveniunt. cum conjux quaritur; uxor
 tranda est geminis. cum stirps arcessitur altè,
 tunc Güerra alios, Pansetta recenset:
 eritur. infelix cui fascia strinxerit inguen,
 t magicæ doctrina sibola. se quisq; fatetur
 tam sensisse Cyprin. fortuna rogatur,
 itæ genus & deserta conjugis olim
 usa, quibus quisquis meruit stipendia signis;
 usa eadem est, sunt signa eadem, Tun', inquit a-
 lia Bertrande fixisti? basia fixi, (dulter,
 er ait. tun' verba illi solennia dixti
 te aras oculosq; Deum? solennia dixi,
 omisq; fidem. dic, quod tu pignus amoris
 ori, scelerate, dabas? quæ flammea, bestes,
 e thalamo structura fuit? sat consona fatur
 erra redux. stupuere Patres. Tunc Güerra locut'
 , ait, impostor, quotuplex occulta sinistram
 turpat verruca manum? Pansetta sinistram
 erit. hæc triplex verum verruca Güerram
 guit, ingeminat. mihi dens è dente renatus
 at duplex Martinus ait. Pansetta retortis
 tentat labiis similem. mihi planior unguis
 dedit in his digitis. digitis ostendit in ipsis
 se sibi tales Pansetta. Güerra reductis
 ulis per ciliis, oculos nubecula dudum
 sedit tenebrosa meos, ait. ilicet illam
 te sibi Pansetta oculo demonstrat eodem.
 alis in assumpto lusit Thebatda matrem
 piter Amphitruone, thorumq; inbasit & illa
 lentitus potitur. sic fabula prisca jocosum
 mercurio opposuit Sosiam. cum corpore bino
 te negat Sosiam Sosias, pariterq; misellus

Contundit Sosiam Sosias & tunditur idem.

*Intima scrutatus Iudex secreta marita,
Fanda, nefanda simul, voceq; & verba Güerra
Omnia, quæ thalamis intersparisset amator;
Observat discors aliquid, discitq; loquacem
Singula versuto Guerram narrasse sodali,
Nec socium celasse suum. Venere sorores,
Amplexaq; virum fixis hædere lacertis,
Attonitaq; stetero comæ & vox mutuit illis.
Quin lachrymæ caruere dolo, planctusq; dolorq;
Ipsaq; confessa est verum natura Güerram,
Quaq; arcana movent cognatam semina gentem
Tunc eadem affines, eadem dixere propinqui,
Dumq; intentæ ferunt per totum lumina Guerram
Erravisse pudet. gavisæ superbolat uxor,
Et pudibunda rigans guttis humentibus ora,
Hic meus est, inquit, non tu Pansetta, Güerra.
Talis erat, talis thalamum conscendit & illa
Vox fuit. tali nobis sermone solebat,
Et tali gravitate loqui. deliquimus omnes,
Perfidæq; incautam tenuit fallacia mentem.
Non ego conjugii mulier promissa fefelli.
Non peccat, quæ se nescit peccare. nec nullum (et
Crimen habet, quæ non animo, sed corpore mæch
Impolluta fui, quamvis Pansetta cubile
Polluerit, visusq; mihi est jacuisse Güerra.
Arripui neglecta virum, dum longius erras.
Arripui, sed capta tua sub imagine formæ.
Si fuit errandum, causas habet error honestas.
Quodq; caput rerum est, ex te proavolsq; genusq;
Hauit, & illa tibi quæ quondam dixit in aurem
Noster amor. Paphios potuit recitare labores,
Fataq; fortunæq; thori, quæ vespere sero
Murmura, quæ prima venientis luce diei
Ediderim. norat, quicquid cœnacula clausum,
Quicquid honorati custodivere penates.*

tua garrulitas atq; importuna loquendi
 bertas nocuit geminis. hinc subruta lecti
 aestas veneranda fuit, tantoq; paratu
 usam mæchus agit. nec solum femina viستا est
 ubus, hi mecum Proceres, hæc tota Tolosa
 la bacillabit, cunctaq; hædere cathedra.
 effata fuit. cum dura voce supina
 njugis immanem perstrinxit Guerra stuporem.
 Quæ, Bertranda, tuam cepit dementia mentem?
 uæ rabies tanta oppressit caligine cæcam?
 on caret hic error culpa. non illa meretur
 improba simplicitas Veniam. quæ secula credent
 xorem in proprio falli potuisse marito?
 morasse sui certa argumenta mariti?
 ut proprios in amore jocos, aut corpore toto
 ulchrum aliquid, vel scdum aliquid. maculaq; pli-
 de lentigo levis, cæcæq; in parte mariscæ, (cæcæ,
 ebulus aut callus, vel non extincta cicatrix
 iscrebisse viros poterant. Sua nobis Vlysses
 enelope, quamvis tot lustra errasset & annas;
 ntinoiq; dolis & afroq; pudica Medonti
 estitit. errarint alii, fraterq; sororq;
 ula, propinquorum quisquis fiet. unica tu me
 ebueras pernoisse. nec ignorantia sexu
 iluitur. poterant verum ostendisse Güerram,
 lurima. transacta poterant ostendere noctes,
 mplexusq; mei & blandissima verba procantis.
 decessit thalamo probitas. insana libido
 ascibos tibi suggessit sub pectore motus,
 it noba materies turpi quasita furori est.
 lla virum lachrymis, gemitu, verbisq; se verum
 sulcet, & antiquos reduci commendat amores
 nequicquam. tetrica lachrymantem fronte repellit
 guerra ferox; & sævus & implacabilis adstat.
 At Themidis patribus tantos componere fluctus
 ura fuit. profugumq; domo patriaq; Güerram,
 Incusant,

*Incusant, sociisq; suis reticenda locutum.
 Hinc fluxisse mali causas, primumq; nocendi
 Pansetta subisse animum; veteresq; relicta
 Vxoris tepuisse faces: nunc corpore laesum,
 Nec totum rediisse suis: hoc conjugis esse
 Afflicta commune malum: jam disceret esse
 Cautior, & Vanas lingua comescere voces:
 Solliciteq; loqui, nec Sacrum prodere lecti.
 Sic Procerum studiis, sic, applaudente Garumna
 Iuncta est loripedi rursus Bertranda Guerra.
 Vnus tantarum fraudum scelerisq; magister,
 Fabula cui vario stetit admirabilis actu,
 Hanc Tillus ceruice luit, tragicog; tumultu
 Obscenum absoluit facinus. sua pœna secuta est
 Artificem, celebriq; reo trux fascia guttur
 Alligat, & postquam jugulo spirare negatum
 Et vita præclusa sita est; Vulcanius ignis
 Semineces ussit flammis ultricibus artus.*

Ad Illustriss. Comitem

V L R I C V M,

Frisiæ Orientalis Comitem, super lite
 cum Catthorum Principe.

Magne Comes, si me Maïors genuisset Achillem,

Pelleret infestas hac mea dextra manus.

Sin idem me bellacem genuisset Atriden,

Martia in Adbaticis Hassia staret agris.

Non iras, Vlrice, meas, nec Eliza, mereris.

Femina Dux Frisia Dux sine lite placent.

Omnibus innocua cupiunt prodesse Camœna.

Inter tanta Ducum nomina, neuter eo.

Qua

Quam vellem Hesperii Catthos incumbere terris.
 Quam nollem Frisios publica damna loqui.
 Inclite Chaucorum Princeps, tibi federe Belgæ
 Iungimur, & nostra fors tua mixta rei est.
 Inclita Catthorum Princeps, tibi sanguine nostri,
 Principis & Celsi jungimur Auriaci.
 Quo vertet se Belga. Vices hinc, inde dolemus,
 Et bester mediis arbiter haret aquis.
 Composuere truces tot regum basia rixas,
 Maximaque ad pacem pondera sanguis habet.
 Hos motus, tantas animis desuescite lites.
 Vniat Auriacus regna ducesq; pater.
 Ille Tago Scaldique gravis jam totus Ibero
 Instat & inceptum belliger urget opus.
 Te remoram tantis excelsi Principis ausis
 Ponite, nec sociis finibus este graves.
 Ternite nos, qui victores pugnamus, amicos.
 Nec noseat Batabis rixa propinqua meis.
 Si placare Duces nequeunt thalamique genusq;
 Et quæ pro patriis gessimus arma focis,
 Nec Ducis Auriaci curæ, nec chara Potentum
 Nomina, nec vultu Pax veneranda suo:
 Nec quæ sæpe Deos placarunt carmina: placet,
 Qui jugulos bestros impetit, hostis Iber.

Epistola Eminentissimi
CARDINALIS
ARMANDI RICHELII

*Clarissimo ac Eruditissimo viro Casperi
Barlao, S.P.*

Heroicum. carmen tuum accepi, le-
gi, perlegi. eo grātius fuit, quod
veluti miraculo factum est, ut dum Pa-
negyricum meum ad me miseris, tuum
à te acceperim. Laudantis saltem &
laudati Panegyricus est libellus tuus.
Dum, quæ nobis tribuuntur, gesta ex-
tollis, ingenii tui acumen & industri-
am exhibes, eruditionem tuam prodis.
Sic tibi metipsum gratias debes, sed non
solus, referam pro utroque & merito
cum tuo factum sit beneficio, ut ma-
jorem tui quam mei curam habere te-
near. Religiose id me præstiturum
agnosces, si res locusque dabunt.

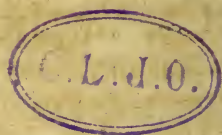
*Versibus tuis qualis esse debeam Orbi Chri-
stiano palam fecisti. Eclypum meum ad
te mitto, ut te doceat, qualis sim. Si in
eo affectum erga te meum non cernis, a-
gnosces, si usui unquam tibi esse possim.*

Armandus Card. de
Richelieu.

Datum Parisiis, 8 Kal. Feb. 1642.

ASPARIS BARLÆI
Antverpiani
POEMATUM
PARS II,
ELEGIARVM
ET
MISCELLANEORVM
CARMINVM.

Francofurti & Lipsiæ,
A P U D
Johann. Christophorum
Jöllginer.
M. DC. LXXXIX.

NOBILISSIMO AC
MAGNIFICO VIRO
D. DANIELI
SCHONCKIO,

Poelgeesta Minoris Domino.

Accipe, Nobilissime Vir, Poë-
matum meorum Partem alte-
ram, quorum priorem credide
tutela N. Zulechemii. equum
putavi vos jungi meis studiis
chartis, quos jungit cognatio. Quoties
adium istud tuum illustre ac peramœnum,
quod ad Rheni ripam surgit, cogito, quo me
grum, quo incolumem excepisti sepius, in
usculo mihi videor aut Formis tecum vi-
sse. Hic non semel barbitum tetendi, & inter
pium matutinos cantus cantillavi non se-
niter, veluti in Delo sua Phœbus, in Tibure
Iacchus, in Avenionis ad Rhodanum monti-
bus Petrarca. Invitat me eò aëris mira sa-
britas, & ad poëticas commentationes
comparatus planè loci situs. qui inter arbo-
rum doctos ordines & hortorum spatia ac
utrillos, sub salicis vel tilia umbra, eas eli-
vit meditationes, quas à litterarum & phi-
sophiæ cultore minimè alienas censes. Pla-
ent sua singulis studia, & uti vitæ aliquod
enus quisq; sibi eligit, vel χρηματιστικόν, vel
πολιτικόν, vel πολιτικόν, vel θεωρητικόν,

ita in postremo hoc genere, contemplati-
num artiumque delectu gaudemus. Mi-
duæ maximè arrisere: Philosophia & Poësi-
illa seria & ad vitæ hujus usum faciens, ha-
magis ad delectationem. illa ἔργον meum, βα-
πτήριον. Ea ferè hominum conditio est, a
quotidianam sapientie professionem, sua
viore otio diffindere ament, & postquam se-
rii fuere, cupiant in amœniora secedere.
Huic in deliciis exotica sunt, & ex alio ori-
allatus simius, psittacus, bacilla, capsula. in-
testacea, conchæ, turbines, cochlea, romæ
diem trahunt. alios veterum Græcorum
Romanorum utensilia occupant, lychni, jar-
bula, pelves, secures, urnæ. Sunt qui felici-
tatis suæ summam putant, canibus imperari
& felibus. Quare non agrè à Te veniam
impetruero, si furore poëtico plusculum
commotior, hanc insaniam pergam insanire
quæ prima veterum philosophia fuit & sa-
pientia. Nec enim fero illos, qui acerrime
impetiti convitiis, nullo offenduntur magis
quam poetæ nomine. quod adeò venerabili
arbitror, ut omnium dignitatum & appella-
tionum titulos transcendat. Sane quanti
fuerit horum æstimatio, Augusti Cæsaris ex
emplo constat, qui à reip. negotiis feriatum
duorum poetarum gaudebat contubernio
Maronis & Flacci. licet alter lachrymis &
oculis lippis, alter suspiriis & tussi. Imperato-

gravis esset. Fas est artifice suā artem præ-
are, sine aliorum insectatione. Poetices
ades nemo capit, nisi poeta. Nemo propius
Deos accedit, nemo cum iis familiaris
est, nemo indolem divinam magis refert.
vocamus Apollinem, Musas, modo omnes,
modo singulas, etiam Minervam, & ad nu-
m adfunt. licet invita interdum accedat
Minerva. Ioves, Martes, Veneres, Mercu-
rios loqui nobiscum facimus, quod nec Iuris-
consulto, nec Medico, nec Philosopho conces-
sum. Non minus ubique sumus, quam Superi. &
et habitemus in terris, in intermundiis E-
licuri, cum libet, scribimus. Est Deorum o-
nia nosse, & suprā vulgus sapere. nec mi-
nus per universa oculos mentemque circum-
fert poeta. quam ob causam poësin Plato τὸ
ῥόνον vocabat. Commendat Superos justitia.
etiam vatem, qui versibus numeros, dictio-
nem, decorum suum magna religione distri-
bit. tumultuamur cum tragicis, cum comi-
is incedimus lenius. jocamur cum Venere,
cum Iove supercilium tollimus, crudeles su-
mus cum Marte, cum canimus Bella per Æ-
nathios plus quam civilia campos. Et
quàm illud excellens. cum mechanicorum,
vix ullus, nisi ad Solem & lucis beneficio suum
inunus obeat, poeta spissis in tenebris & in-
tempesta nocte Musis vacat, similis aviculis
istis, quæ de focule melius canunt. Cum no-

rem virginibus nobis res est sub stragula
remotis arbitris. iis in locis, quae nunquam
adspexit Sol, lineas poëticas ducimus. *Minos in inferorum sedibus vitas hominum
& crimina discit, nos nocturna caligine
cum fusi eadem discimus & dicimus. Non in-
pediunt Plutonis officia Furiarum flagitiorum
& latrans Cerberus. nec meditantem mor-
talia turbant nocturni & horarii Stentores. Mortalibus quoque fruimur indultis, quam mortali-
um ceteri. Cum mentitur civis & male-
cit, vapulat presbyteris. cum idem facimus
poëta, & Omne vaser vitium ridens
Flaccus amico dicit, lauream meremur
Apud Ethicos plus dicere, quam res est, in
vitio positum, apud nos in virtute. Platonius
cas ideas, humanitates, animalitates, bo-
ritates ridet & explodit Alexandri praece-
ptor. Nos cum ideis aulicis turgemus, & Re-
galitates, Cardinalitates, Principatus, du-
catus, comitatus somniamus, à Regibus, Car-
dinalibus, Principibus ungimur. Solus pos-
se Deos miracula facit Poëta. mortuis vitam
reddidit, & immortalitate donat Achillem
Aeneam, Scipionem. Caecis visum dat, claudi-
gressum, paralyticis robur. macilentis toro-
musculosque cum mediocriter doctos, probosque
superlativis donat. Cum veller a aurea, mala
Hesperidum, Chimeras, Geryones fabricat,
cum ex fumo fulgorem dat, ex musca ele-
phan-*

antum facit, Nioben in saxum vertit, Da-
nen in laurum, creanti similis est. Nec
est à miraculo, grandem cœli machinam,
Epigrammatis punctum contrahere, quod
cit Claudianus; numerosos Græcorum &
brygum exercitus classesq; terras omnes &
fulas paucis pagellis complecti, quod fecit
Iliade Homerus; Romanorum res gestas
inde à nutrice lupa ad Augustæa tempo-
re, uni scuto insculpere, quod fecit Maro.
Qui saccarias artes excutiunt, fallunt spe-
ctatorem. Etiam poëta, cum Trojam equus
apit, Eneas Carthaginem appellit, Augustus
vivum genus est, Ilia ex Marte gravida est,
fallunt nostram credulitatem. Pictores cum
Pergamorum incendium, raptam Proserpi-
am, aut Deianiram pingunt, omnium in se-
culos convertunt, ac præivere pictores poë-
ta. Musicis & cantoribus præbemus aures at-
tentissimas, at poëtis Orpheo, Amphioni, ipsi
cones & lapides. Mercator merces suas con-
ditoriis asservat, quæ magno precio condu-
cit, nos saburram omnem nostram nobiscum
absq; impensis portamus. Agricola ætheris
favore, statis temporib; fruuntur, nec sem-
per sementem faciunt aut messem, nobis nul-
lo non tempore vacat vatibus esse. Miles non
nisi hostem suum exercet. Nos hostes &
amicos. Medici minus jucundè sanant æ-
gros catapotiiis ad fastidium ingratis. At nos

μελοποιῶν & carminum concentu furiosum
ad se revocamus, quod noverat Asclepiades
medicus. Philosophi in sectas abeunt. poetarum
sectas nescio, quia ab eodem Numine agi-
gantur omnes. Hujus ordinis cum sim, non
aversari, Vir praestantissime, hospitem & ho-
spites Musas. Fuere hujus schola, quos Sei-
piones, Lelii, Polliones amavere. Si Luca-
num non tulit Nero, ab invidia carminum
fuit. Nulli graves sumus. delectamus & pro-
sumus, dum bene factorum memoriam ser-
vamus. Amicitias bonorum magni facimus.
loquuntur Elegiae ad amicos. Sacra venera-
mur; loquuntur Sacra. Principum vultus
suspiciamus, prout se res dant prosperae vel ad-
versa, prout nascitur hic, denascitur ille, pro-
cantur Phyllides, nubunt Hecubae, lustrantur
urbes, praedia, agri, Epigrammata fundimur.
Hae amicitiae veteris & nunquam intermo-
ritur novam tessera habet. Plurima apud
te, in tuis adibus & agris nata sunt. quaedam
de te & tuis loquuntur. Ipse, cum serenus esse
vis, spiritum per poetica commenta feliciter
precipitas. Me ea comitate, benevolentia, ac
animi propensione amplecteris, ut ignorare
hoc Batavos meos nolim, quorum uti plu-
rium consuetudine fruor, ita tuam respiro libe-
rius. Vale. à Museo nostro Amstel. XX. Oct.
c1o Idc XLV.

Nob. Tuae addictissimus,

C. BARLÆVS.

C. BARLÆI
ELEGIARUM

LIBER I.

Qui sacras habet.

THE GLEANER

1811

1811

DE CREATIONE
MUNDI.

Sidera cum terris digestaq; corpora
mundi,
Clarag; ter magni Numinis orsa
canam.
Sat patria Batavisq; datum; subli-
mior ausis

Accinat authori nostra Camæna suo.
Quæq; levis toties cecinit præconia fama,
Expendat fidei grandia verba mea.
Magne Deus, dum cuncta creas, creor ipse poëta;
Quodq; creor vates, muneris omne tui est.
Tu me igitur tanto pressum sub porcere rerum
Erige, Et immensum pande creator opus.
Da mihi te facilem, timidag; ilabere mentî.
Ingenium nutu statq; caditq; tuo.
Non caneris sine te, nec fas sine numine numen
Dicere: quæq; Deum vox sonat, illa Dei est.
Principio totum tenebris immerserat orbem,
Ei poterat sibimet displicuisse chaos.
Nullus in orbe decor, non fulgens ignibus ather,
Aut spatii dirimens secla diesq; suis.
Non sua fraternis opponens vultibus ora,
Signiferi medium Luna secabat iter,
Non Helice pavidis fluctus signabat Achibis,
Visaq; tum populis Parrhasis Arctos erat.
Imbiberat terram pelagus, nec flamma, nec aër
Seq; suumque decus conspicienda dabant.
Semina natura nox intempesta premebat,
Officio nondum tunc patefacta suo.
Condiderat tanta Genitor primordia molis,
Atq; aliqua saltem parte creator erat.

*Solaq; materies, faciesq; informis abyssi,
 Nec distincta rudis Thetys Vestis fuit.
 Quis mihi perpetuo currentia secula motu
 Suggestat? Et nullâ corpora facta manu?
 Cur numerus atomosq; crepat delira vetustas?
 Aut placitis turgent docta Lycea suis?
 Cedant Parmenide veterisq; oracula Melissi,
 Cedat Anaxagoræ Democritiq; furor.
 Cæca stupet ratio: nec, quæ nihil antè fuisse
 Credimus, hæc fieri, nescia, posse putat.
 Tota stupet Natura Deum, robustaq; quambis,
 Viribus in nihilo deficit ægra suis.
 Ars stupet, Et tantæ spectans molimina dextræ
 Heret, Et ipsa suas damnat egena manus.
 Vna per immensum virtus diffunditur orbem.
 Orditurq; suum dextra creantis opus.
 Namq; ubi prima diem mundo concesserat Eos,
 Emicuit vultu lux speciosa nobis.
 Non tenebra mersere chaos, sed clara diei
 Fax fuit, Et nocti dissociata sua.
 Altera suspensum spatioso fornice cælum
 Vidit, Et æthereas, corpora vasta, domos.
 Volbitur, Et magno moles libratur inani,
 Et distincta suis orbibus alta ruit.
 Quo colitur rectore domus, fulcitur ab illo.
 Quosq; sibi format, possidet ipse lares.
 Et licet occiduis omnes mergantur in undis,
 Tardius occiduis quilibet exit aquis.
 Non subit alternas cælestis machina mortes,
 Nec variae versant ista theatra vices.
 Vna manet cunctis facies, decor omnibus idem;
 Et stabili pulchrum fœdere perstat opus.
 Tertia spumantis diffusa palatia Nerei
 Adspicit, Et vasti regna profunda maris.
 Adspicit è medio nascentes æquore terras,
 Quæq; prius latuit mersa, resurgit humus.*

se suas, magno quas non comprehenderat albes
 Oceanus, vario gurgite clausit aquas.
 ars Gades Calpenq; subit. pars Casspia pulsas
 Littora. pars Gothici Berberat arba soli.
 cet Egzeos fluctus absorpserat Helle,
 Et Tanai propior mixta Propontis erat.
 ars hæsit concreta gelu, supposita Bootæ:
 Forsitan ut Batavis sola negaret iter.
 ars Arabum terras, calidos pars alluit Indos,
 Pars subit ingenti Persica regna sinu.
 ec tamen ignotos fluctus sulcaberat Argo,
 Aut fragili Tiphys puppe magister erat.
 ec prima truci libebat sanguine tellus,
 Aut spatiis stabant regna dirempta suis.
 onte sua fruges, nullis vexata colonis,
 Nesciaq; attriti Bomeris arba dabant.
 m coryli, & nondum feralia signa, cupressi,
 Et salices petulans exeruerent caput.
 lorag; purpureos pratis expandit honores,
 Luxuriansq; novo gramine risit ager.
 eberunt virides Ventura in premia lauri,
 Palmaq; Olympiacis praripienda rotis.
 urea per laxos radiabant lilia campos,
 Nondum virginea lilia carpta manu.
 e viole, & regum signandi nomine flores;
 Iamq; recens facta plus rubuere rosa.
 uarta coruscanti flammis insparsit Olympo,
 Et tremule radiis emicuere faces.
 xplicuit roseos lampas Phœbeia vultus,
 Et vaga spumantes exit & intrat aquas.
 er duodena suos impellens sidera currus,
 Metitur spatiis tempora fluxa suis.
 Quaque per obscura tranquilla silentia noctis
 Cornigero niteas lumine, Luna venis.
 ubdidit ipse suos Veneri Cyllenius ignes,
 Cessit & ingenti Martia stella Iovi.

Hunc Saturne præs, & terris dira minatus
 Ingredieris lento per tua regna gradu.
 Nec minus innumeris illuxit ab ignibus æther,
 Cæpit & obliqua Signifer ire via.
 Hic pluvias fundebat Hyas; spirabat Orion,
 Parte aliâ rabido torruit igne Canis.
 Altera Hyperboreas spectabant sidera terras,
 Altera in Australes versa fuere plagas.
 Cuncta creatoris conformia legibus ibant,
 Et sibi præscriptis quæque steterè locis.
 Quanta luce bagi berrebant aquora pisces,
 Et Venus in gelidis ferbere cæpit aquis.
 Grandia terribiles agitarunt corpora pboæ,
 Et pistrinx spinis horruit ipsa suis.
 At medium aligeræ fulcabant aëra turma,
 Argutaq; loquax voce strepebat abis.
 Sed, nondum humanas edoctus reddere voces,
 Psittacus indocili gutture cantor erat.
 Sexta dies totum factis animalibus orbem
 Donat, & immunerâ pascua prole beat.
 Hic quadrupes lascivit equus, spirasq; retorq;bens
 Gramineo fallax delitet hydra thoro.
 Lanigeriq; greges ibant custode remoto,
 Nec Corydon timidus pastor agebat oves.
 Non lupus imbelli ferus insidiatus obili est:
 Ambulat innocuo tigris & agna gradu.
 Tunc mundi sublimis apex, & cura laborum
 Vltima, totq; operum gloria factus Homo est,
 Oceani terraque potens moderator, & heres?
 Cui data nascentis sceptrâ stupenda soli.
 Cujus ad imperium placidi tremuere leones,
 Et posuere suas horrida monstra minas.
 Nulla venenato nocuit cui bipera morsu,
 Et scelerum nondum pœna cicuta fuit.
 Quæq; ferax thalamos numerosa prole bearet,
 Ipsa thori consors portio facta viri est.

cerat ista Deus, perfectaq; machina mundi est,
 Et placuit basta nobile molis opus.
 nq; opifex magno dedit intervalla labori,
 Et lux inceptis septima finis erat.

DAMVS PECCANS.

ELEG. II.

Ernite me, me degenerem spectate nepotes,
 Principium misera posteritatis ero.
 nguinis haredes, pariter quod criminis estis.
 Atque reum qua me, vos quoq; causa facit.
 mruerem, mecum ruitis, me stante stetistis;
 Vnus ego bestium morsq; salusq; fui.
 ximus insontes, & vos: peccavimus, & vos:
 Nec sine patre boni, nec sine patre mali.
 placuit pepigisse Deo, lex prima parentem
 Et sobolem simili conditione ligat.
 potui peccare miser; soluique, quod unum
 Fas erat arbitrio me potuisse meo.
 potui non esse miser; nec velle; quod unum
 Dum solui, potui qui miser esse, fui.
 libertas facit ista reum, si cogerer, essent
 Tutela patrocinio crimina tanta suo.
 uid malus obtendam sceleri? tua, maxime rector.
 Nota fuit menti lex veneranda mea.
 obimus & Superum pœnas, & labile cœlum
 Exemplum spectata religionis erat.
 quem peccasset pudet, didicit peccasse priores,
 Debuit & tantis cautior esse malis.
 orebimus audaces magni mandata parentis,
 Et potuit vetitum plus placuisse nefas.
 Nec mihi simplicitas, nec causa proderit error:
 Mens sapiens major simplicitate fuit.
 redulitas scelerata mea est: & crimine in isto
 Libor, in hoc species impietatis erat.

Quin mihi diuina sortis speratur imago,
 Et Vanâ superos ambitione sequor,
 Ingrato peccare libet. cui Vasta patebat
 Machina, pralatum non tulit ille Deum.
 Stultitia cœlum petii, magniq; Tonantis
 Progenies cœlonoluit esse minor.
 Mille modi scelerum facto sociantur in uno,
 Et miser haud unâ sum ratione nocens.
 Femina seduxit miserum decepta maritum,
 Et mulier tanti criminis orsa facit.
 Auscultasse meum scelus est, thalamoq; Deoꝝ
 Debitor, illius falsus amore fui.
 Suaserat Eba malum; cur non dissuaserat Adam
 Cur conjunx facti facta magistra mei est?
 Cur magis illa dedit? cur tu minus abnuis Adam?
 Aut minus hoc vetui, quò magis illa iubet?
 Illa prior Ditis monitis; ego credulus illi
 Obsequor, & titulo deteriore cado.
 Ordine peccatur; concessaq; femina Vita,
 Prima mihi mortis facta ministra fuit.
 An tanti pomum fuit, & pralata Voluptas?
 Et potuit pomo vilior esse Deus?
 Cur frugum rerumq; ferax mihi sorduit hortus?
 Et gula mandenti luxuriosa fuit?
 Qua concessa mihi est, Vitam produxerat arbor;
 Accelerant vetita funera certa dapes.
 Me natura reum poscit, cœlumq; Deusq;
 Et furit in nostrum conscia terra caput.
 Qua placido nuper ridebant sidera Vultu,
 Intentant rigidas, jam truculenta, minas.
 Quæ tot sponte prius fundebat munera tellus,
 Vix eadem assiduo fracta labore dabit.
 Incolumis qui nuper eram, jam languidus erro,
 Extremumq; bebet pigra senectâ diem.
 Quæ mihi mansuetæ domino parere solebant,
 Turba ruunt in me, sed nocitura, fera.

Aergor aquis, uror flammis, sublimia terrent,
 Nascitur ad pœnam q̄balibet herba meam.
 Quis quoq̄ emoritur decoris cœlestis imago,
 Et melior nostri pars scelerata nocet.
 Ne tenebræ, mentemq̄ frequens obnubilat error,
 Et periit priscus religionis amor.
 Exultat & pietas, candor, probitasq̄, fidesq̄,
 Et subeunt animum crimina mille meum.
 Peccati vexilla sequor, sum verna malorum:
 Totus & imperio sordidiore regor.
 Ieu pudet, & tanti sceleris mihi conscia mens est,
 Dumq̄ pudet, membris tegmina quero meis.
 Quin Deus ultor adest, Nemesisq̄ fatigat euntem,
 Dum fugio, tacito me pede pœna premit.
 Quæ latebras mihi tesqua dabunt? quò noxia veriã
 Lumina? quæ vultus nox teget atra meos?
 Tor tremet, occultusq̄ quatit præcordia lictor,
 Et mea perpetuus pectora tortor habet.
 Antè oculos Styx ipsa subit, manesq̄ profundì,
 Quasq̄ nocens potui promeruisse neces.
 Precipitat mors saba gradum: gladioq̄ coruscans
 Arcet bibifico limine dextra reum.
 Sic perii peccans, & rupto federe mundi
 Irruit in fontes terra polusq̄ duos.
 Ipsaq̄ posteritas fati innexa parentum
 Flagitio debet velle perire meo.

ELEGIA III.

ORATIO CAINI,
occiso fratre Abele.

PECCABI, Superùm rector, primiq̄ parentis
 Crimina flagitio deteriore sequor.
 Imbibimus partem sceleris, veniensq̄ propago
 Hos etiam fructus impietatis amat.

a s

Frater-

Fraterno fontes maduerunt sanguine terra,
 Et noba germanus polluit arva cruor.
 Dextra nocens mea facta mihi est, me me aspice son.
 Hæc manus, hæc primisica latronis erat. (ten
 Nec solum manus ista nocet. peccabit Olympus,
 Et partem culpæ tu quoq. Numen habes.
 Cur mea spectanti sordent altaria cælo?
 Primitiæq. meis disslicuere focis?
 Cur magis hic Superis potuit, minus ille placere?
 Et Deus in partes, arbiter orbis, abis?
 Sors eadem genuit geminos, sors extulit una,
 Debebam simili posse favore frui.
 Hinc subiit gravis ira mihi, nutrixq. furoris
 Libor & ultrices in baluere minæ.
 Addita his sceleri est, & dum furor arma ministrat,
 Ausibus ingemuit conscia terra meis.
 Dicat posteritas, fratrum quoq. gratia rara est;
 Hæc etiam mundi culpa sequentis erit.
 Sensimus invidiam, venturus sentiet orbis;
 Qui veniet post me, fecerit ista nepos.
 Tunc quoq., qui stritto minitetur vulnere ferro,
 Et madeat diro sanguine, frater erit.
 Alteraq. Ausonia mulier subiecta quadriga,
 Per patris attonitos corpora ducet equos.
 Et tenera vitrix occurrens dextra sorori,
 Crudeli Latiam funere tinget humum.
 Tunc quoq. terribiles recoquent aconita noſerca,
 Et ruet in patrios saba puella thoros.
 Non hac cade furor, non hac satiabitur umbrâ,
 Horrescent aliâ secla futura nece.
 Culpam culpa trahet, crescent secunda malorum
 Semina, mille dabit noxia dextra reos.
 Nunc mihi, quod sit & superest, sit mortis imago.
 Promittit jugulo vulnere qbusq. meo;
 Invisusq. mihi, superis invisus, & orbi,
 Anxius huc, illuc, & trepidanter eo.

Tollereum, Rex summe, vel hæc mihi terra debiscat;
Diluat hoc nostrum gratia nulla nefas.
Non locus est venia, nec sperat causa favorem,
Esse nocens credor, tu minus esse bonus.
Nota nec in ventos nil proficientia fundam.
Nil superest, præter posse timere, mihi.
Cum cernuntur aqua, vicinaq; flumina, nobis
Flumina cuncta notas insidiantis habent.
Occursant silvæ; silvis nocitura figura est.
Si scopulus: præceps cum ruit ille, tremo.
Amq; truces fremitu terrent immane leones,
Et, mea qua laniet viscera, tigris adest.
Suspicio cælum. cælo diffidimus ipsi.
Quæ repetet fratrem, vox gravis una mihi est.
Fulmina me terrent, me rauca tonitrua terrent,
Conscia terra mei signa pudoris habet.
Nunc pluvia capiti, nunc horrida grando minatur:
Sapius exanimem vel levis aura facit.
Nunc magis astrorum, nunc sum metuentior undæ,
Cogit & insanus cuncta timere timor.
Omnia subscribunt offensi numinis ira,
Meq; premente Deo, machina tota premit.
Nuper & ad tremuli trepidabam graminis umbræ,
Quoq; jacet frater, crimina dixit ager.
Quos dabat hic gemitus moriens, exasperat Echo:
Clamor adhuc aures personat iste meas.
Inde sub aurora, & surgentis luce diei,
Ora cruore madens est mihi visus Abel.
Lumina cum primo defessa sopore remitto,
Hæc iterum facies, hæc mihi forma subit.
Crudeles somni vigilam tenuisti, & agrum,
Quem semel aterna nox premet atra die.
Omnia cum timeam, plus hoc fortasse timebo,
Funere ladatur ne manus ulla meo.
Conscia mens tacito præbet fomenta dolori,
Incitat & morsus pæna scelusq; ipares.

Quid facias terror? torquet sua culpa Cainum
 Et Nemesis celeri me pede iusta premit.
 Has fugiam terras, fugiam per saxa, per undas?
 Terra alibi dicet, dicet & undareum.
 Sic miser & trepidans erro, sceleratus, & exul,
 Et latrocinii signa notasq; gero.
 Latro fui fratris, fateor, jam latro Cainus
 Ipse sui, pœnas exigit usq; suas.
 Illum dextra necat praeceptis, me lentior ætas,
 Suppliciumq; mihi bita diesq; trahunt.
 Dum superesse sinor, sinor huic superesse dolori,
 Longius & bibo, longius ut moriar.

ELEGIA IV.

ORATIO NOACHI

Ad mundum Diluvio periturum.

Improba gens, ignara Dei, securam malorum,
 Et nimium fati nescia turba tui;
 Ad mea, degeneres anima, praecepta venite,
 Quas scelerum ex omni parte cupido tenet.
 Discite sanari, qua fas est voce moneri;
 Optima virtuti proxima quæq; dies.
 Dum licet, insani subeant fastidia seclis,
 Me duce mens aliud vestra sequatur iter.
 Publicus assertor lapsam reparare salutem,
 Et tantis vni pharmaca ferre malis.
 Discite, quæ maneant sceleratas præmia terras,
 Extremumq; vobis flebilis hora diem.
 Crimina dum vobis, pariter discrimina surgunt,
 Et socio vadunt pœna scelusq; gradu.
 Si peccare iubet, fuerit punire voluptas:
 Iudicis hæ partes, sed tolerantis, erunt.
 Lenta licet properent ad pœnam numina, crescet
 Irritata sua numinis ira morâ.

Cernite,

ernite, quæ pando texuntur ventre carinae,
Ha tabula Superum signa furoris erunt.
Hæc ratio, hæc domus est, quam de super imbribus æ-
Perpluet, hæc mediis tuta feretur aquis. (ther
Hæc est diluvio mundi percuntis imago,
Hæc eadem terræ scena natantis erit.
Nil aliud toto reliquum servabitur orbe,
Quasq; bebet clausas unica puppis opes.
Qui videt hanc, discat prudens sua fata neceq;
Et causam luctus colligat inde sui.
Dividet hoc cælum vitas & funera ligno,
Dividet hæc fontes, dividet arca pios.
Distabit probitas vitæis secunda profanis,
Quiq; bibit fraudes, mox bibet author aquas.
In Superum laxo pendentur cardine portæ,
Ing; caput bestium dira procella ruet.
Videraq; & fontes aderunt ultricibus undis,
Effundent pluvios nubila sæta sinus.
Nec sibi præscriptis subsistet sinibus æquor,
Quamq; scelus lætè, sternet & unda viam.
Irruet in populos pelagus, camposq; subibunt
Flumina laxatis exspatiata vadis.
Alteraq; Oceani facies erit, altera terra,
Obruat inbisam jam modò pontus humum.
Tunc aliquis thalamo pavidus properabit amator,
Obbuius & subitis fluctibus ibit amor.
Dumq; solet solitis flammæ extinguere flammis,
Exstinguent vitæis æquora tota faces.
Tunc aliquis celsam mæchus sublatus in ulmum,
Pellicis in mediis corpora cernet aquis:
Dumq; tumescentem circumspicit undiq; pontum,
Ingemit exitio cuncta parata suo.
Quas ferent oculos mendax, perjuris, & exlex,
Præcipientes adiget mors inopina gradus.
Ab, tenebris frustra raptor se condet opacis,
Non locus, aut timida spes erit ulla fuga.

Quia suas tinxit crudeli vulnere dextras,
 Sanguineum vasto gurgite credet onus.
 Dumq; videt fessis se desperare lacertis,
 Occidet, & nullo subveniente natat.
 Tunc, quæ lata suo merei rix porrexit amanti,
 Iactabit liquido brachia lassa mari.
 Emula quid celsò struitis fastigia cælo?
 Hæc spoliū & pelagi præda furentis erunt.
 Cur picturatis fulgent aulae columnis?
 Splendidaq; è solido marmore tecta nitent?
 Sedibus illa suis rabies convellet aquarum;
 Auferet abussos ventus & unda lares.
 Nubitis, atq; vagi scelerata licentia lecti est,
 Vestraq; non unum gaudia crimen habent.
 Cornua cur tollis dives? quid spernis egenum?
 Mox simili dabitur conditione mori.
 Cur lasciva, salax, petulans, improvida, deses,
 Immemor, indocilis, perfida facta gula est?
 Quid iuvat infami lucès producere luxu?
 Dissentisq; fluunt ebria vina cadis?
 Turgida pampineos transcendent stagna racemos;
 Opplebuntq; truces ora bibentis aquæ.
 Tunc serò similes vobis optabitis alnos,
 Nec, quæ vestra bebet corpora, puppis erit.
 Votaq; discutient, & inania verba procella,
 Et lebibus tradent diripienda Notis.
 Hæc toties dixi: vitiiis patientia vitia est.
 Quæ fecisse pudet, dicere sæpe pudet.
 Languet, & indocili silet auditore magister,
 Et fugit insanum spreta medela virum.
 Scilicet asserui jam me, vitiorq; pericli,
 Tutus in hoc, socia conjuge, lentre bebar.
 Effugient nati, fugient discrimina nata;
 Rarus & à tanta clade redibit homo.
 His pauci tabulis, tectoq; behemur in isto,
 Parvaq; natura portio sospes erit.

Ignores sic facili ventisq; ferentibus utar,
 Moxq; iterum nobis sicca resurget humus.
 Non mea detrectant placidi mandata leones;
 Hic aper, hic elephas ad mea iussa venit.
 Ernitis, ut lenes conscendant carbasa tauri?
 Et parili vadant femina masq; gradu?
 Saepe fatiscens metuens incommoda mundi,
 Ad monitus properat reptilis hydra meos.
 Quaeq; sibi patulo diffidit in aëre, compar
 His latebris etiam tutius haret abis.
 Ut non illa movent stolidas praesagia mentes,
 Et praefracta suum pectora marmor habent.
 Omnia mox fient, fieri qua posse negatis,
 Nec mea falsiloqui vox monitoris erit.
 Improba gens, celeri casus circumspecte mente,
 Et tua vicinis subtrahe fata malis.
 Ah propera, nec te venientes differ in horas.
 Dum differs, scelerei das alimenta tuo.
 Sit monuisse satis. nos hanc conscendimus arcem.
 Fallor? an irato Numen ab axe pluit?

ELEGIA V.

ABRAHAMI è CHALDÆA
 abeuntis.

O R A T I O.

I Bimus, & quo fata trahunt, retrahuntq;, sequemur:

Nec profugum tellus vel remorantur aquae.
 Chara vale Chaldaea, vale mea patria; quicquid
 In patria potuit dulce fuisse, vale.
 Thariades procul exulabit, properamus amici,
 Quod Deus & Superum iussa verenda vocant.
 Nec via, quâ ducar, nec quas ferar hospes in oras,
 Exilii vel qua meta futura, scio.

Hic

Hic pater, hic tribus est, & nomina blanda, nepot.
 Ludit & ante oculos turba propinqua meos.
 Hic domus, hic veteri congestum cespitem culmen.
 Hic patrios colimus, numina prisca, lares.
 Hic mihi vicina præceptum admurmurat unda
 Tigris, & Euphratis lene sonantis aqua.
 Hic ager aërii mellis cœlestia dona
 Sufficit, & multo lacte capella tumet.
 Linquimus hæc, quæ certa domi, non certa sequente
 Et tamen hæc eadem spes mihi certa facit.
 Forsitan Assyrias Nilo mutabimus undas,
 Atq; alibi Euphrates, Tigris & alter erunt.
 Forsan in Eoo figam tentoria mundo,
 Forsan in occiduo me manet orbe locus.
 Omne solum natale piis. non semper iisdem
 Nubibus hæret abis, piscis inerrat aquis.
 Officii parere mei est: sunt cetera cœli.
 Auspiciis magni Numinis ibit Abram.
 Hoc duce si tutus fuero, non ulla morabor
 Damna, nec insidum pes mihi sternet iter.
 Ille mihi currus, mecumq; erit ille viator,
 Et comes, & tanta duxq; reduxq; via.
 Quæ mihi vox dixit; Patriis è sedibus exi;
 Hæc eadem dicet, quæ mihi terra facet.
 Qui jubet, ut chara procul hinc à gente recedam,
 Leniet ignotis barbara corda viris.
 Innumeræq; inter tollet mea nomina gentes,
 Nec sinet aut cultus, aut sua verba mori.
 Erige me non fracta Fides, da robur eunti;
 Atq; animo subeant altera secla meo.
 Hic pereunt anni, pereunt hic regna, domusq;
 Vitaq;, quam miseri bibimus, ista saga est.
 Cessit in hospitium mundus, nobis advena venit;
 Vespera cum fati venerit, ibo foras.
 Vita data est utenda, alibi meliore fruemur;
 Patria non hic est; queritur illa mihi.

Non.

n dabit hanc Babylon, non hanc dabit Assur, &
Haram,

Non Canaan semper, non Pharos ipsa placet.
hereas speramus opes, speramus & arces;
Et quæ non teneo sidera, vota tenent.
iam non fessa manus, sed condidit arbiter orbis,
Ista mihi sedes, ista futura domus.
Bagor incertus, nunc huc, nunc abocor istuc,
Quæq; Bita, Bitæ circulus ille mea est.
tamen extorrem crimen facit, aut malus erro
Indignus patriâ cogor abire meâ.
sequor, ô Superum rector; quò jusseris, ibo.
Gaudeat hoc tellus hospite, cibe polus.

ELEGIA IV.

ABRAHAM I
filium Isacum immolaturi Oratio.

Quam mea me variis virtus exercita fatis
Intrepidâ nixum religione probat!
liquimus Assyrios, Chaldaas liquimus urbes,
Et procul externo jam lare tutus ago.
Deserui patriam, nec tot charissima nobis
Pignora mandatis prævaluere Dei.
Altera nunc cælum fidei documenta reposcit,
Altera jam pietas imperat ausa mihi.
Cur Deus hoc mandas? cur non sinis esse parentem?
Cur dominum vacuâ me cupis esse domo?
Cur soboles jugulanda placet? cur funere tantum,
Cur his exequiis expedit esse pium?
Mille mihi patulis errant in montibus agni,
Multaq; per Syriæ prata vagatur obis.
Sunt juga taurorum, sunt vitulina crebra, capellæ;
Et, quæ te placet, pinguior hædus ad est.
Cur tua non istis fumant altaria donis?
Nec cadit ante tuos ista iuvenca focos?
Cur potius nostro das argumenta dolori,
Et repetis Bitæ gaudia sola mea?

Cur

Cur lex natura contraria legibus ista est?

In jugulum nati cur ruet ipse pater?

An mihi peccanti vindex irasceris aether?

Ut quam culpam criminis, ista jubes?

An aliquis superos, vel me, malus abstulit error,

Et vana legis credulitate fruor?

An Abraha tentanda fides, totiesque probatum

Robur, & obsequiis officiosus amor?

An, quod velle potest, iuste voluisse putabo

Numen, & hoc facti regula velle mei est?

An mea vis feri repetant exempla nepotes?

Et pater in ista religionis ero?

Quicquid erit, tua, magne Deus, mandata capeſſam

Hæc est serbitio dextra parata tuo.

Hic puer est, hæc ista strues, bustumq, rogusq,

Hic locus, huc soboles hostia monte cadet.

Stringimus, & nati jugulo sic abdimus ensem.

Heu nimium cur es tarda reperta manus?

Si pater appellor, mihi cur maculaberis Isaac?

Et cur, si placeas victima, sospes eris?

Cum genetrix effreta subit, mihi dextera languet,

Cum subit obsequii gloria, dextra ferit.

Si pereas, perit Abramidum sperata propago;

Si pereas, fidei laus violata mea est.

Si jugulem, non te, fili, presumar amasse.

Si jugulem, minus, hic credar amasse Deum.

Suadet amor, dissuadet amor natiq, Deiq;

Spes tamen & curas & fugat una metus.

Spes superat, superat grandis fiducia cæpti,

Et quæ non cernit, credit adesse fides.

Tu præstare Deus poteris promissa clienti,

Tu facies verbis pondus inesse tuis.

Tu cineres amare pios, ut reddere vitam,

Secula tu soboli reddere raptâ potes,

Quin mihi progenies busto nascetur ab ipso,

Et fuerant vitæ quæ bona, mortis erunt.

limus hanc sobolem, te solum dante, Creator;
 Reddimus hanc iterum, te repetente, tibi.
 tuum munus, tuus est labor; accipe donum,
 Primitiasq; mei rursus amoris babe.
 tu nate, mea vires, mea sola voluptas,
 Delicium patria subsidiumq; domus,
 ue sollicitas, num sit mihi victima, curas;
 Autorem solum res habet ista Deum.
 e potest longe positum spectare futurum,
 Et certum dubiis casibus urget iter.
 ius ante oculos, quæ non sunt, esse videntur.
 Ille diem mediis fenerat è tenebris.
 uam memini, tunc cum reges & castra fugarem,
 Auxiliatrices accelerasse manus!
 uam memini Pharium mihi conciliasse tyrannū,
 Cum conjunx thalamo reddita Sara meo est!
 uam memini nostrâ suspensam gente salutem,
 Fœderaq; in populos continuanda meos!
 uare age nostra truces jam nunc manus imbuat
 Et pater in sætus sæbiat ipse suos. (aras,
 ut sua, qui dederat, mandata resinget Olympus,
 Aut iterum, fili, mox redibibus eris.

ORATIO IOSEPHI

ad uxorem Potipharis.

ELEG. VII.

Quid male sana meos princeps exposcis amores
 Femina? quid betitas expetis agra faces?
 Exigis officium? scelerum mandata retrahæ.
 Obsequium tanti criminis odit amor.
 Vis famulum? meliora jube. sis esse ministrum?
 Seruitii ne sit pars scelerata mei.
 Debetur mens casta Deo, pietasq; petitis
 Abnuat, & fœdas respuit illa preces.

Hanc

Hanc dum sector amans, dominam detestor ama
 Alteriusq; faces discutit alter amor. (te)
 Hospitii sum Berna tui: sic credar adulter,
 Nec thalami custos, sed violator ero.
 Non ego, si tellus careat rectore, vel aether;
 Negligat aut tantum terra polusq; nefas:
 Tam grandis reus esse mali speremq;, velimq;.
 Aut fidei violam jura decusq; mea.
 Non velit hoc Potiphar: nec fadis improbus ausis,
 Ut placeam domina, displiceam domino.
 Quem premit ille thorū, pudor est conscendere ser
 Nec patitur socios nuptia pudica viros. (sum
 Tristia si subeant vacui fastidia lecti,
 Qua mihi sponsa fidem libera juret, erit.
 Fata puellarum Pharos est, secundaq; Nili
 Ostia, virgineos que peperere sinus.
 Hic castas adamare licei; tibi crimine jungar,
 Et precium sceleri perfidus addet amor.
 Improba quid juvenem, quid me lasciva laceffis?
 Egelidum prorsus me tua flamma facit.
 Qui te acui! Veneris furor, in me totus hebescit:
 Petraq; sum, quo tu mollis ab igne liques.
 As velut adversis scopulus non frangitur Euris,
 Surdui ad voces mens generosa tuas.
 Cur aliena meis conjux amplexibus hares?
 Longius amplexu me facis ire tuo.
 Basia si speras, referam suspiria mæstus,
 Excipiet noster gaudia vestra dolor.
 Brachia tu stringis, mihi virtus brachia solvit:
 Nec mea respondent ausibus ausa tuis.
 Non mihi casaries, non compti lege capilli,
 Collaq; non facies, non placet ille decor.
 Dissuadent hæc ipsa nefas. formosior esse
 Dum cupis, hoc ipso turpis amore mihi es.
 Dum subeunt vultus, vultus subit ecce creator,
 Et timidum tanti numinis horror habet.

jugis omne decus solo censetur honesto,
 Nec, nisi qua casta est femina, pulchra nitet.
 leat, & nostris insultet Vocibus aula,
 Et dominae spretos exprobet illa sinus.
 ns secura Dei scelerum mala nomina spernit,
 Et pietas isto iudice victa cadit.
 e Deus, & patrum veneranda exempla meorum,
 Invisitq; moebet religionis amor.
 Dionæi legum post sacra catelli,
 Cedite Acidalii turba profana chori.
 quoq; , tu nostrum mulier contingere corpus
 Desine, nec lachrymas, nec super adde minas.
 on flector lachrymis, nec amantum cedo querelis;
 Cur? speciem lachryma decipientis habent.
 uin potius restingue feros ploratus ignes,
 Istaq; flagitium diluat unda tuum.
 nec promissa moror, nec qua mihi sæva minaris:
 Sis mala, sis facilis, luxuriosa noces.
 onscia mens proprii nutrit fomenta doloris,
 Pœnaq; peccatis ita comes illa suis,
 luxuries, prædulce malum, blanditur & angit:
 Quemq; joci reficit blanda, severa necat.
 Non hoc, non magno narrabis fama Iacobo,
 Audiet aut nati facta nefanda sui.
 Sufficiat lasciva Thamar, non alter abite
 Gentis & Isacidum stirpis adulter ero.
 Non ego debebo Phariis ludibria terris
 Improbus, aut faciet me mea culpa reum.
 Te redamem? subeam potius færale sepulchrum;
 Membraq; dem rapidis dilaceranda rotis.
 Te redamem? tunc cum fontes remeabit ad ipsos
 Nilus, ero propriae servus amator heræ.
 Instat amans mulier, sequitur, trahit, urget, inheret;
 Excipit & longas bis rabiesq; preces.
 Inbitum quid iniqua trahis? cape pallia, non me:
 Istaq; servati signa pudoris habe.

ORATIO JOSEPH fratres in Ægypto agnoscentis.

ELEGIA VIII.

Ille ego sum nuper patriis extorris Ioseph
 Sedibus, & nostra portio spreta domus.
 Ille ego sum bestro frater de sanguine, quem rex
 Imperio latè vult dare jura suo.
 Cura patris nocuit puero, patriq; placere
 Cui nocuit, cura plus fuit ille Deo.
 Extulit hujus amor, quem fratrum presserat ira,
 Vnâ salus vobis displicuisse fuit.
 Quàm mea dissimili se judice caussa tuetur!
 Quam distant studiis terra Deusq; suis!
 Vos mea, vos rigidis strinxistis brachia vinclis;
 Ille meum claro cinxit honore caput.
 Qua Pelusiâcis fecistis serba colonis,
 Reddidit illa mihi libera colla Deus.
 Non hic cæca suos jactet Rhamnusia vultus,
 Aut rotet instabilis filia puella vices.
 Casus abest, nec fors venturi incerta sagatur,
 Aut hominum nullis finibus errat opus.
 Dirigit hæc, totum nutu qui temperat orbem,
 Rector, & occulto numine corda movet.
 Ac veluti tacitis subterlabentia terris
 Flumina, cæca quidem, sed kamen apta, fluunt:
 Permeat ad fixos Superùm sapientia fines,
 Quæq; latent, magnâ cum ratione facit.
 Illa nefas, scelerumq; vias bestigat, & ortus,
 Quo ruat & quantum possit iniqua manus.
 Iam vitio sapiens laxat, jam stringit habenas:
 Quæq; vetat, fieri probida sæpè finit.
 Impedit, & prohibet: pœnas infligit & aufert:
 Dura malis, precibus flexilis, aqua bonis.

Inclm

*clusi spatiiis frendent sceleratus & exlex,
 Nec se posse dolent, quæ voluisse queunt.
 Cernite me, varia exemplum memorabile sortis,
 Cernite me, vita cernite fata mea.
 Qui modo pauper eram, regum palatia scando:
 Quem puduit fratrem dicere, sceptrâ colunt.
 Quem modo captivum mulier lasciva tenebat,
 Emicat, & decori redditus ille suo est.
 Num furit improbitas, dum fratrum gratia rara est,
 Nostra per augustum gloria tendit iter.
 Ne beat exilium, me vestra opprobria tollunt.
 Et meus è turpi carcere crebit honos.
 heu lachrymor, fratres, & conscia pectora cernens,
 Injiciam timidis pectora pectoribus.
 Scula defigam trepidus, sed blandula, labris:
 Non alius vestri criminis ultor ero.
 Quos gerimus, vobis etiam debentur honores,
 Pars etiam vestra nostra salutis erit.
 Cumite congestis Cerealia munera saccis,
 Isacidumq; meo bibat amore domus.
 Ne pereant tanti miseranda morte nepotes,
 Præbuis hæc adii regna beata nepos.
 Vos titulos natig; vices narrate Iacobo,
 Decrepitumq; lebent nuncia lata senem.
 Nos genitor fecit miseros, sed fecit amando:
 Nos rapti miserum fecimus esse patrem.
 Nunc amor ille mihi, nunc sors adversa parenti,
 Nunc vobis in me profuit esse malis.*

ORATIO IEPHTHÆ

filiam immolaturi.

ELEG. IX.

*Cur biclor mea nata vocor? cur vincitur Ammō?
 Si tua sunt laudi funera juncta mea.*

Inclyta

*Inclita quæ patrios inbescit laurea crines,
Hæc eadem fati nuncia facta tui est.*

*Quos meruit plausus, meruit quos dextra triumph
Decorat voti prodiga lingua sui.*

*Castra foris sunt salva mihi, milesq; ducesq;
Unica non sospes tu mihi nata domes.*

*Quam mihi blanda Duci peperit fortuna salute
Eripuit misero vox male sana patri.*

*Nunc hostes periere mei, plus tu hostibus una es;
Dumq; peris, tecum victor & ipse perit.*

*Vincimur imbelles ambo, qui vicimus armis:
Ammonios gladius, te mea vota necant.*

*Vota necant, sed stulta; necant improvida, nec
Stulta sient, ausim facta negasse Deo.*

*Cur aliquid dixi? cur lumina noxia feci?
Et victrix titulos polluit hora meos?*

*Tegit Deumq; inter dubius discernere cogor;
Impius, an cupiam perfidus esse pater.*

*Si peragam promissa; meis matitare iussis:
Et dilecta mihi victima nata cades.*

*Si Domino promissa negem: perjurus habebor.
Et repetent nostram numina læsa fidem.*

*Altera lex sobolem, commendat & altera votum
Et geminâ pietas lege, quod odit, amat.*

*Te matitasse odii est, te non matitasse favoris;
Hic illic species religionis inest.*

*Lex sobolem matitare vetat: sed vota reposcit:
Sic premit ambiguus pectora nostra dolor.*

*Irrita vis faciam, quæ vobis nescius? at me,
Inconsult a licet, solvere vota decet.*

*Irrita vis faciam, quia vobis turpia? multo
Turpius est Domino vota negasse suo.*

*Si natam matitare nefas, cur busta rogamq;
Thariades nato conficit ipse suo?*

*Iusserat omnipotens; sed me quoq; reddere vota
Iussit, & hæc magno vota probata Deo,*

Alius obsequium sero celebrabitur aëo:
 Nunc etiam mundo nostra probanda fides.
 Quod vobis, scelus esse scio: sed vobimus illud;
 Vobimus, & voto nulla medela meo est.
 sum miser atque orbis vobis, mea vita scelestæ est.
 Dumq; scelus præsto, sum magis ipse miser.
 Quod facio, patior facinus: cadensq; trucidor:
 Mortua tu, Iephthes hostia vobis cadam.
 utinam, tunc cum bello succumberet Ammon,
 Hostili genitor casus ab ense forem.
 Non jam barbarici spectator funeris essem,
 Ingemeretque meis flebilis ara malis.
 Nec, si me reducem merfissent tartara patrem;
 Stultitiæ luces præmia dira mea.
 hæbe tuos, vestros abscondite sidera vultus,
 Nec videat fœdas lux speciosa neces.
 e procul famula; satis est spectare parentem;
 Solus ego tanti funeris author ero.
 a Beniam Iudæa mihi; patriaq; tibiq;
 Hoc etiam constat tuta cruore salus.
 Quid genitrix irata doles? tibi debeat illa,
 Debebit patri plus tamen illa suo.
 Tata tua est? magis illa mea est. ego perdere possum
 Qui genui? nostri filia juris erit.
 Si renuas, me perjurum amplexare maritum;
 Si renuas, facies me magis esse reum.

EPISTOLA AMMONIS Ad Thamaram Sororem.

ELEG. X.

Sæpius hæc scribo, nec sum tibi, femina, tanti,
 Vt mihi rescribas, plus minus ipsa fabes.
 Quo titulo scribas, placeam quo. n. mine frater,
 Non moror, hoc unum, te redamasse, moror.

Quò germana magis fugis, hoc plus diligit Ammon;
 Accendunt betitæ pectora nostra faces.
 Vro, at occulto stimulum tu subdis amori,
 Votaq, dum spernis, plus voluisse facis.
 Te facilem simula, potero te segnis amare:
 Difficilis cum sis, cogor amare magis.
 Nam licet infestis percussa bipennibus illex
 Perstet, ad extremum sæpius icla ruit.
 Tu quoq, dura licet, poteris prece dura moberi,
 Et cupis sorti condoluisse mea.
 Non formosa tibi es, nobis decor iste creatur;
 Forma tua est, soli cernitur illa mihi.
 Pulchra soror fueris, sultus bilefcit imago,
 Nil liceat sultu luminibusq, frui.
 Alterius dos ista viri est: plus fulget amando,
 Et decus in thalamis exerit illa suum.
 Quos solers natura tibi formabit ocellos,
 Non domina, serum lusus amantis erunt.
 Quæque tibi frons est, nostro festiva furori
 Annuit, eque tuo corpore vita reedit.
 Quæ debes aliis, fratri invidisse scelestum;
 Da mihi, da formæ gaudia prima tuæ.
 Elige, si cupias, iuvenem de gente tuorum;
 Non tibi, qui Thamaram sic amet, ullus erit.
 In facie pallor, macies in corpore toto est,
 Inque dies te dum depereo, pereco.
 Genua labant, crebrisq, madent ploratibus ora,
 Nec mihi nox sultus subtrahit atra tuos.
 Membra mihi querulo recubant exanguia lecto,
 Hoc unum credor sanus, amare queo.
 Redde precor vitam, vel si mihi reddere non vis,
 Per populos lethi causa ferere mei.
 Tunc tibi, sed serò, tot verba precesq, subibunt,
 Et lachrymæ, & fratris tristitia fata tui.
 Tunc aliquis dicet, Iacet hic de spectus amator;
 Causa soror miseri funeris una fuit.

Ante tuos mea tunc oculos versabitur umbra,
 Nec tibi tranquilla noxq; diesq; fluent.
 Si tibi Virginitas cura est; quot sorduit illa
 Matribus? hac poterit cura nocere tibi.
 Si fratris te terret amor, vetitiq; hymenai:
 Non aliter frater, quam peregrinus amat.
 Ripe fraternum mihi nomen, & altera finge
 Nomina. saepe sibi somnia fingit amor.
 Quos horret natura thoros, invidit amanti.
 Nec tibi quæ genitrix, hæc fuit una mihi.
 Si pater ambobus non alter, at altera mater.
 Hoc ergo poteris non soror esse modo.
 Quæ vetuit nostros lex inviolabilis ignes,
 Dat veniam jussis sæpius illa suis.
 Callida magnanimū quondam Thamar arsit Iudæ,
 Et tamen hic illi tunc focer, illa nurus.
 Si pater thalamos Vria conscendit adulter;
 Cur mea, cur iuvenum crimina tanta putas?
 Taut puduit Lothum natarum amplexibus abdi:
 Affinis tali non mea culpa malo est.
 Egia res scelus est; levis peccare putatur,
 Augusto quisquis sanguine natus erit.
 Scilicet hæc teneram comittantur fata iuventans.
 Nec possum flammis non caluisse meis.
 Cogor in obsequium Veneris, te cogor amare,
 Imperat arbitrio tuq; furorq; meo.
 Si formosa fores minus, en, minus Ammon amare,
 Audacem vultus me facit esse tuus,
 Audacem faciunt gressus, & eburnea colla,
 Quæq; meo cupiam membra jacere thoro.
 Idemus Hebræas, sed non placet ulla, puellas.
 Femina præ Thamarâ sordida quæque mihi est.
 Ut mihi te cupiet jungi fortuna, vel artem
 In vultus frustra contulit illa tuos.
 A brevis sævitia spatium; lenire furorem
 Sola potes, nostri sola medela mali es:

*Non decet inbita fieri, quod dulce volenti est.
 Armatas fugiunt oscula blanda preces.
 Si fratrem redamas, pergam te frater amare,
 Si renuas, forsan peior amator ero.
 Quod nequeo precibus, docto tentabimus astu,
 Crede soror. Valde est ingeniosus amor.
 Et licet incuses, fuerisq; irata minanti,
 Nil moror, in tanto crimine fructus adest.
 Damna libens patiar. nostras veniemus ad artes;
 Iratâ satis est posse sorore frui.*

RESPONSIO THAMARÆ

Ad Ammonis epistolam.

ELEG. XI.

HÆc tibi rescribo, quamvis diversa petenti:
*Crimine te nolo demeruisse meo.
 Te possum redamare soror, sed dispare lecto:
 Consortem thalami te redamare nefas.
 Scire cupis causam? titulo tibi denegor uno.
 Sum soror; hoc caream nomine, amare velim.
 Sim tibi difficilis; talem nunc expedit esse.
 Argue morosam; dum tibi casta vocer;
 Si tibi forma placet Thamaræ, si vultus ora,
 Cur hæc flagitio sis temerare tuo?
 Tolle decus fama, periit vultusq; colorq;
 Nulla est amissa forma pudicitie.
 Pulchra tibi videor; quam vellem fœda viderer!
 Quam vellem arbitrii res foret ista mei!
 Pulchra tibi videor; pulchrâ tu disce carere;
 Quæ tanto constant crimine pulchra, nocent.
 Cum subeunt animum temeraria voti petentis;
 Ingenue nobis erubere gens,
 Conjugium, thalamiq; fidem, non improba pasco
 Federa; nulla tibi basia lena dabo.*

*Mepudor absterret timidam, te terreat idem.
Conſenit ille mihi, conſenit ille tibi.
Heu meminiffe pudet, factiq; in imagine pecco,
Et rea ſit tantimens memor ipſa mali.
Non mihi tu frater, non crederis amplius Ammon,
Nec mihi qui pater eſt, debuit eſſe tibi.
Qua non Dabidicis inferſ opprobria teſtis?
Quam tua tot proabum crimina ſceptra luent!
Et tamen hæc cæptis præfers exempla profanis,
Iſtaq; peccato queritur anſa tuo.
Qui te morbus habet miſerum, febrisq; colorq;
Aſtuti fraudes forſan amantiſ erunt.
Aut tibi ſi veri diſſolbunt membra dolores,
Iſte nocens poterit ſic periſſe dolor.
Non ſceluſ eſt agrum proprio jacuiſſe cubili,
At ſceluſ eſt thalamo te jacuiſſe meo.
Non hic blanda quieſ feſſis irrepit ocellis,
Præbeat aut placidaſ nox ſclerata moras,
Ipſa ſuos à me vertant ultricia vultuſ
Sidera, & attonitoſ Cynthia ſelectat equoſ.
Virginitaſ intacta mihi eſt, totoq; Sione
Illeſa colitur virginitate Thamar.
Præſtat ut alteriuſ ſlagreſ ſine crimine flammis,
Quàm ruat infando noſter amore pudor.
Sit mea virginitaſ ignoti præda latroniſ,
Solabor caſu deteriore malum.
Tu rapere innupta cupiaſ, fraterq; ſorori?
Et ſceluſ inceſtu conduplicare tuum?
Improbe amor, quo non mortalia peſtora cogiſ!
Nec tamen hæc eadem peſtora cogit amor.
Dum tibi vim ſimulaſ, dum cogi diciaſ amantiſ,
Prætextum vitio quaeriſ; amare cupiſ.
Iſta licet teneraſ depaſcat flamma medullaſ,
Obruere hanc ſola religione poteſ.
Aut canibuſ ſectare feraſ, venabula torq;
Aut procul à Thamararuſ geniale cole.*

Colla doma spumantis equi, frenabis amorem,
 Officiq, tui pars erit iste labor.
 Otia dum captas, scelerata negotia tractas,
 Quodq, velis, superest, præter amare, nihil.
 Si tibi non parcis, patri, generiq, mihiq,
 Flagitii vindex Absalon unus erit.
 Tu mihi si fraudes, si perfida vincula nectis,
 Excipiet fraudes forsitan ille tuas.
 Non fallax tu solus eris, scit fallere & ille,
 Materiemq, dolis dat dolus ipse nobis.
 Interea, quam turpis amas, te casta monebit,
 Ne Thamaram posthac frater & Ammon ames.

IOBI QVERELÆ,

ELEGIA XII.

MUltis diuq, tuli: tandem patientia victa est:
 Et labat innumeris mens mea pressa malis.
 Culpa minor vitio est, gravioris crimine pœna,
 Pluraq, quam potui promeruisse, fero.
 Nil mihi jam reliquum tellus facit, omnium egenus.
 Mitia quæ fuerant, aspera fata queror.
 Cuncta mihi dederat cælum, jam cuncta reposcit.
 Et dolet hoc, donis tot potuisse frui.
 Plus miser est, quisquis vixit sine labe beatus,
 Nec, nisi quæ fluxit prospera, vitia mala est.
 Hac mercede Deo longos servibimus annos?
 Effet ut exitii causa, fuisse pium?
 Et mihi simplicitas nocuit, candorq, fidesq,?
 An scelus audenti gratia major erit?
 Proderit esse malis, quam sic coluisse Tonantem.
 Ab, piget intactas cadibus esse manus.
 Si latro, si raptor fuerim, placabitur æther.
 Integra si fuerit mens mihi, pœna subit.
 Et potius mendax, potius laudabor adulter,
 Si minus à culta religione probor.

Cur toties sacras humilis prosternor ad aras?
 Inq̃ meis fumât pinguior agna focis?
 Si pietas gravis ista mihi est. peccemus inulti;
 Impietas cœlo iudice tuta figet.
 Bella gerunt Arabes, & gens inimica, Sabæi,
 Et spoliū de me quilibet hostis habet.
 Assur adest, raptorq̃ meos populare penates
 Venit, & immisso milite vastat agros.
 Mille mihi nuper tondebant prata capella,
 Plenag, tardigradis pascua bobus erant.
 Ingemuere meo centum sub bomere tauri,
 Lanigeriq̃ gregis copia magna fuit.
 Vndiq̃ triticeæ complebant horrea messes,
 Et latices tellus officiosa dabat.
 Ad mea veloces properabant iussa ministris
 Hic agili dextra promptior, illic pede.
 Sidonioq̃ mihi redolebant murice vestes,
 Tinxerat & nostras purpura rara togas.
 Turba salutantum foribus fervebat in ipsis,
 Ibat in Eoas didita fama plagas.
 Omnia qui tenui, non hoc superesse fatebor,
 - Ut possim sanus dicere: dives eram.
 Non bos in stabulis, non taurus mugit in agris,
 Nulla mihi tremulo gutture balat obis.
 Et pariter pueri, pariter periere puella,
 Et superest tanta è posteritate nihil.
 Despiciunt dominum famuli, famuleq̃; miserq̃
 Tot careo, potui quot satur esse, bonis.
 Afflictum fugiunt omnes, nec noscor ab illis,
 Tempore qui fuerant candidiore mei.
 Nudus inopsq̃, vagor, sine nomine, tegmine, cultu;
 Et scabies toto corpore fœda riget.
 Membraq̃ libenti sordent languentia tabo,
 Nec satis est uno me periisse modo.
 Deferor amissis opibus, soboleque, domoq̃,
 Coniuge, qua nobis omnia sola fuit.

*Conspirant in me tellus, Acheron, polusq;
 Viscera nostra, mea diripiuntur opes.
 Improba nunc Eliphas loquitur, nunc frendet Eli
 Et Baldad fatis asperat ora meis.
 Ipsa thori conjunx, & nomina blanda, nepotes
 Vltimus accedunt ad mea damna dolor.
 Numen ubi est? ubi sunt Superi? contendere possunt
 Ingentis speciem fors mea juris habet.
 Vise pius, patiere tamen; colo sacra, colentem
 Sors tamen in lachrymas insidiosa trahit.
 Quod si fata bonos vexant, magis aqua profani
 Penè loquar, nullum dicere jura Deum.
 Ista manus pœnas, hæc ponderet altera culpas,
 Dissimilis culpa pœna futura mea est.
 Et loquar hoc: Tantene animis cœlestibus ira?
 Vt cupiant uni bella parare viro?
 Egregiam verò laudem & spolia ampla reportent,
 Si luteas sternant fulmina celsa domos.
 Stringitur in teneras gravior censura columbas,
 Et facile innocuum vastat obile lupus.
 Perdere me facile est, si sit nocuisse voluptas,
 Et que me fecit, tollere dextra potest.
 Vt stipule Boreas, foliis irascitur Euris,
 Irruit in nostrum numinis ira caput.
 At facies, at dextra tua est, quæ sanguine libet:
 Dedecoris partem, magne Creator, habes.
 Sunt tua quæ sædâ sordent mihi corpora crustâ:
 Aut mihi dic, quamam sum tibi lege reus.
 Crimina dic. dic quæ somæ deliria vitæ.
 Quod scelus est, vel quo sum tibi teste nocens?
 Cur premis insontem? cur non placaris amico?
 Cur tua sunt nostris lumina clausa malis?
 Tu scelerum formas, numerosque expendis ad unum
 Et potis es gressus & numerare pedes. (quem,
 Cur mihi perpetua in volbis caligine luces?
 Et Stygios visum cogis adire lacus?*

Vita vices morientis habet, tumuloq; superstes
Claudor, & extincti sum levis umbra rogi.
Quo pede per terras, gradior Phlegethonta per ipsū,
Deficit ad funus præfica sola meum.
Cruda renascentes præbent alimenta querela,
Et reliquum vite nox tegit una diem.
Hæc si non merui, mihi cur succenset Olympus?
Si merui, causam vindicet ille suam.
Heu cæli terræq; pudor! vixisse perisse est,
Totaq; supplicio vite parata meo est.
Quis mea præteritis expunget tempora fastis?
Atq; istum poterit surripuisse diem,
Quo me fatales genitrix produxit in auras,
Primaq; principium funeris hora fuit.
Non erat, ut tanta lux hæc prænuncia cladis,
Flammiferis populos irradiaret equis.
Hanc chaos antiquum cæcis mersisse tenebris
Debit, & fœdum detinuisse Nihil.
Cur qua sum genitus, non sum detentus in albo?
Quæq; domus, tumulus non fuit illa mihi?
Cur me lata sinu mater, cur fœbit in ulnis?
Hoc ipso poteram tunc periisse sinu.
Brachia quæ toties puero supposita fuere,
Hæc artus poterant dilacerasse meos.
Oscula cur fixit? cur lumina blandula dixit?
Lumina tot lachrymis, tot miseranda malis.
Otinam tunc cum teneræ per colla parentis
Reptabam, collo pondera lapsa forent!
Non ego jam longo traherem suspiria luctu,
Nec quererer miseros lentius ire dies.
Nec mihi querenti facilis solatia somni,
Turbaret noctes cura dolorq; graves.
Sapè dolens inopes atq; ora famelica pabi,
Pauperiesq; mea sapè levata manu est.
Me vidui coluere lares, ego promior illos
Solatus studiis alloquiog; fui.

*Non amor argenti, nec habendi sæva cupido
 Subdidit infami pectora nostra iugo.
 Hoc studui: sacros opibus non tradere mores,
 Totq; Dei donis autior, esse bonus.
 Ad mea cum fessus properaret tecta viator,
 Hospitis officiis obsequiosus eram.
 Objice, qui poteris, falsæ perjuræ lingua,
 Nostra fuit laudis lingua ministra tuæ.
 Exige, qui poteris, servilis præmia dextræ,
 Iratum credam justius esse Deum.
 Tu quoq; læse pudor, si læsimus, exige pœnas,
 Federa si thalami nos soluisse putas.
 Has Iobum meruisse sices dixisti amici.
 Dicitis: in culpas area lata patet.
 Causa mea est melior; nec enim tam dira peregrî,
 Aut par delicto est numinis ira meo.*

ORATIO DANIELIS

in lacum leonum detruss.

ELEG. XIII.

Magne maris, cæliq; Deus, dum vota super-
 sunt,
 Excipe, quos querulo fundimus ore sonos.
 Ne te precor tanti regis subscribe furori;
 Sit satis Assyrii Principis ira mihi.
 Tu Deus Isacidum toties pro gente stetitisti,
 Cum Pharios ultrix mergeret unda duces.
 Tota tibi patuit Canaan, concessit Idumæ,
 Quotque aderant, hostes tot cecidere tui.
 Sæpe ferox petiit Iessæum Saulus alumnum,
 Sapiens ille tuo numine tutus erat.
 Ingreditur medios pietas securâ per ignes,
 Nec poterant flamma vel nocuisse facies.

Te cecinere Biri: rabiâq; intacta fabillâ,
 Tunc fuit in laudes lingua diserta tuas.
 Respice me, famuliq; tui miserere creator:
 Subveniant fatis altera fata meis.
 Quam ferus est Assur, tam sis mihi mitior illo.
 Perdere quem vellet, ne periisse velis.
 Orat opem Daniel, Bassum demissus in antrum,
 Et media veluti de Styge verba facit.
 Undiq; me Libyci terrent immane leones,
 Et tot Marmarici monstra stupenda soli.
 Jam timeo rictus, & murmura saba ferarum,
 Lumina sunt oculis ista tremenda meis.
 Terribilesq; jubar, atq; ora famelica cerno,
 Quaq; rigent toto spuma cruorq; specu.
 Jam metuo villos, & tentaerberbera cauda,
 Quaq; meo recubant barbara membra thoros.
 Hic mihi terrificis aliquis rugitibus instat,
 Hic alius tunicâ contegit ora meâ.
 Ille truces capiti dentes, hic admoget ungues,
 Lambit & imbelles horrida lingua manus.
 Cum subeunt pugna, cum bella immania surgunt,
 Quam metuo, ne mox dilacerandus agar!
 Nec mihi tuta quies: omnes vigilamus in horas,
 Et placidus tenero corpore somnus abest.
 Atq; ego dum nequeo, lator dormire leones,
 Et recreat miserum, tunc timuisse minus.
 Tibimus hos inter comites: hac bibimus aular:
 Istaq; supplicio scena parata meo est.
 Sanguine cuncta madent: & squallent limina tabo.
 Quaq; famem nequeant ossa domare, jacent.
 Tu Deus indomitis compesce leonibus iras,
 Ingentesq; tuo numine frange minas.
 Tu loquere: & rabies stomachi sedata fatiscet.
 Induet & mores bellua iussa nobos.
 Non fortuna reum, non sors facit illa nocentem,
 Ista tuus fidei pramia cultor habet.

Non ego fallacis colui ludibria Beli,
 Nec stolidi supplex cum Babylone fui.
 Sprebi ligna Deos, & inania nomina mystas,
 Nec reor in saxi numen inesse tuum.
 Omnia qui condis, non es pars condita rerum,
 Artifici q̃ suo tam rude distat opus.
 Quem nec terra patens, nec machina claudit Olympi
 Non faber Augusto claudat in ære Deum.
 Lumina cur venerer cæcis damnata tenebris?
 Exanimesq̃ pedes, & sine mente caput?
 Cur aures venerer? non est vigor auribus ullus:
 Nec capit humanas machina tanta preces.
 Os vidi, sed voce carens: sine robore nervos,
 Nec rigide motus dant documenta manus.
 Stat super excelsum moles erecta colossus,
 Stat lapis, & cultus non capit ipse suos.
 Hunc gentes populiq̃ furor male sanus adorat,
 Et demens tangi credit amore sui.
 Regia majestas vetitis adsolbitur aris,
 Et scelus exemplo splendidiore probat.
 Gensq̃ sacerdotum paribus se polluit ausis,
 Hosq̃ habet auctores fabula ficta suos.
 At non ista mea placuit Vesania menti,
 Nec lapidi dixi: Tu mihi numen eris.
 Frangere quod possum, vel sævis urere flammis,
 Cur ego, cur pietas officiosa colas?
 Nec coluisse libet squamosi colla Draconis:
 Cur? potuit nostris occubuisse dolis.
 Et jam strata jacent mediis immania templis
 Corpora, disrupto bellua ventre patet.
 Sic gemini periere Dei. jam ringitur Assur,
 Et veteri excussus religione dolet.
 Et dolet insana vacuus mercede sacerdos,
 Solameng̃ mali funera nostra putat.
 At tu præsidium misero es, tu sola salutis
 Anchora, promissi tu memor usq̃ tui es

unt mihi jam faciles, sed te mandante, leones,
 Ludet & antè meos effera turba pedes.
 Africa terribiles mansuetior exuit iras,
 Et soboles terra degener ista sua est.
 Sic ubi se nondum vitis involberat orbis,
 Credibile est æstus detumuisse feros.
 Et mihi nescio quis peregrè pulmenta ministrat,
 Et recreant subita corpora fracta dapes.
 te procul cura. Sati famulatur Olympus,
 Nec, qui non possunt non nocuisse, nocent.

ELEGIA XIV.

Juditha è castris Assyriorum redux, in-
 terfecto Holoferne.

Vicimus, atq; uno patriam defendimus ictu,
 Istaq; Judithæ gloria, nulla viri est.
 Vidimus, & tanti, Cives, dux femina facti,
 Materies doctæ posteritatis ero.
 En caput, en dira vultus cervicè recisos;
 Hæc sunt militiæ prima trophæa mea.
 Hæc mihi victrici pars cessit, at altera castris:
 Disidit Assyrium dextera nostra ducem.
 Hoc munus færale damus. cape patria sacrum:
 Plus tibi, quam cæsi Principis ora, damus.
 Hoc precio victas iterum mercabimur urbes,
 Hoc spoliū trepidis hostibus horror erit.
 Ite viri, properate duces, cape tela juventus,
 Excipiant ausus praliæ vestra meos.
 Nec jam terribilis faciem spectate tyranni;
 Non poterunt veteres plus nocuisse minæ.
 Cernitis, ut tumeant hesternò inflata Lyæo
 Lumina? adhuc tepido Bacchus in ore natat.
 Cernitis adspersos nocturnâ cade capillos?
 His mihi correptus Barbarus iste fuit.

Quæ sitit nostrum rabies besana cruorem,
 Pocula suo moriens sanguine plena bibit.
 Callida me solui capiti promittere diro,
 Pollicitisq; meis ingeniosa fui.
 Basia dum quarit, stritto persolvimus ense.
 Quam sunt concubitus aspera fata mei!
 Quot miser à nostris speraberat oscula labris,
 Vulnere tot valida certa dedere manus.
 Quiaq; meo caluit modo bespertinus amore,
 Iam calet, atq; suo membra cruore fohet.
 Arsit amans, nos flagrantés restinximus ignes,
 Quæq; caput, pariter sustulit ira faces,
 Dum mihi philtrea parat, mihi dum propinat amara
 Funus amatori femina saba paro. (tor
 Effet ut officii merces celeberrima tanti,
 Et veniens, abiens, hospes & hostis eram.
 Quemq; horum mecum Princeps pressisset iniquus
 Solus, & infelix, exanimisq; premit.
 Ἄνέφαλ' & mediis Venerem jam quærat in umbris,
 Atq; aliquam ex imis manibus Assur amet.
 Non mihi Manassis subiere obliuia chari;
 Dum putor Eunucho sordida, casta fui.
 Nec precio venalis eram, nec veste, nec auro;
 Et tamen hac probitas dissimulanda fuit.
 Integra fama mihi est, vici sine crimine Medum,
 Nec lesi titulos ille pudoris habet.
 Peccassem fateor, si delinita fuisset;
 Nunc solui verbis pondus abesse meis.
 At corpus scelere intactum, pectusq; pudicum
 Cum mihi serbarim, perdere verba lebe est.
 Peccavi mentita? sui mentita tyranno;
 Hoc dudum Pharia me docuere nurus.
 Cui nocui mentita? Duci. sic vicimus hostem;
 Hac bona sunt dubiis anteferenda malis.
 Patria falsa mihi est: tota est Bethulia sospes;
 Discedent muris impia castra meis.

e dixi mercede aliquid, quod dicere nollem
 Libera: sic culpâ lingua carere potest.
 usa subest factô, causâ mentimur honestâ,
 Invidiam noxa detrahet illa mea.
 cida laudate Deum, pueriq;, senesq;,
 Et celebrent ausus secula fera, meos.
 ra fuit Debora virtus, plus fortis Iâël,
 Accedam tantis ultima nominibus.
 s illud librate caput, procul horreat hostis:
 Et discant dominum castra timere suum.
 Geniet reliquam, partem dum spectat adeptam
 Barbarus, & lacero Principe terga dabit.

ELEGIA XV.

O R A T I O

Matris Iudaicæ, crudeli supplicio una
 cum filiis septem sub ANTIOCHO
 extinctæ.

Stabat, & excollas mater Iudæa favillas
 Dum videt, & natis busta parata suis,
 talibus immitem dictis fuit ulta Tyrannum,
 Suppliciumq; suum leniit ore dolor.
 Quid furis? & nostris acuis cruciatibus ignes?
 Barbaricaq; serâ protrahis arte neces?
 Hæc patiar pro lege libens, non flamma, nec ensis,
 Me poterunt Domino surripuisse meo.
 Vre; piæ flammæ rabies accendit amorem.
 Vre; Deum noster fortius ignis amat.
 Vre; sacrosantas subdunt incendia flammæ.
 Vre: sacer diro crescit ab igne calor.
 Iam misera licet esse mihi, licet esse beata;
 Et subeunt animo morsq;, salusq; meo.
 Huc tua iussa vocant; aliò mandata Tonantis;
 Et dispar voto rexq; Deusq; suo est.

Obs.

Obsequor Antiocho: flammæ minitabitur æth-
Obsequor huic: flammæ rex truculente pa-
Obsequor Antiocho: patriæ sum transfuga legi-
Obsequor huic: miserè dilacerata trahor.
Libera si reddar: Iudeis perfida credar.
Libera si non sum, jam rea facta secor.
Suadet amor vitæ vitium: dissuadet honesti.
Ira Ducis terret, sed magis ira Dei.
Plus Superum potuere minæ. cape, magne Creat-
Obsequio tantum dedita membra tuo.
Corpora quæ lacerat licetor, tu tota creasti;
Reddimus hæc eadem jam mutilata tibi.
Cum nihil ipsa forem, fecit tua dextra quod essen-
Colliget hæc artus post mea fata meos.
Impietas, discinde manum: mihi secula reddent
Altera; nec flammis desinet esse tuis.
Scinde pedes: citius cunctos penetraimus orbes,
Dum miseram prohibes ire, solare facis.
Exime, quæ Superum cecinit præconia, linguam.
Accinet auctori mox redibitæ suo.
Exue me proprio nudatam tergore matrem:
Hæc iterum cæli filia pelle tegar.
Frustratim laniasse iubat: sed tota resurgam,
Tota loquar sceleri verba severa tuo.
Hos mihi religio reddet servata triumphos,
Et vitam pietas intemerata dabit.
Vos quoq; vos septem nostro de sanguine nati,
Respuite insidas, pignora chara, dapes.
Displiceant epule, quæ displicuere Tonanti,
Nec biolet patrum iussu priora nepos.
Non ego peccantes, infartag viscera porcæ,
Aut rea flagitii nomina mater amem.
Plus ego discriptos mater venerabor; Et ille,
Regia qui fugit crimina, natus erit.
Ah, miseros jam flamma coquit, miserere tyranne,
Redde meos, subolem rex mihi redde meam.
Reddere

addere Rex noli; rursum mea vota retracto.
 Et pia quod genitrix nolo, miserta solo.
 Ambiguis luctatur amor pietasq; querelis,
 Ille dolens sobolem diligit, illa Deum.
 mei partus, medios descendite in ignes,
 Septemplex Domino victima caesa cadet.
 decet Isacium veros periisse nepotes,
 Qui renuet, stirpi degener ille sua est.
 mea, vos eadem nascentes edidit albus,
 Et mater vitæ munera prima dedi.
 unc eadem cunctis facta est sartago sepulchrum;
 Vnaq; victuros concoquit urna viros.
 na dies iterum cælo-vos reddet, & astris.
 Et decor eximiis fratribus unus erit.
 on lachrymor: majora malis quia gaudia restant;
 Elidunt gemitus spesq; fidesq; meos.
 on lachrymor: quia vestra sequar vestigia mater.
 Me quoq; sors poscit, quæ modo vestra fuit.
 Qua patiar, scindar, coquar, urar, sola super sum.
 Heu quàm martyrii sera corona mei est!

RACHEL

Plorans Infanticidium Herodis.

ELEGIA XVI.

C Rudeles Solymæ, (quid enim, nisi dira, preca-
 Accipite hæc luctus conscia verba mei. (bor)
 Et veniam nostris concedite questibus; isto,
 Non alio, possum læsa nocere modo.
 Vliscar gemitu facinus, ploratibus enses,
 Nec fuerit soboli condoluisse nefas.
 Quam tua jussa necant, luget, Rex improbe, mater,
 Materiamq; meis dant tua sceptræ malis.
 En lachrymis funesta rigor, præcordia plantu
 Verbero, & extinctum brachia pondus habent.
 Oscula

Oscula vulneribus, jam basia figo labellis,
 Effigies miseri cernitur una rogi.
 Abluitur sanies, & quod latus hauserat ensis,
 Occupat officiis obsequiosa manus.
 Hæc est Abramidos natum plorantis imago,
 Sic iræ videor posse placere tua.
 O utinam tanti sceleris spectator adesses,
 Herodisq; oculis conspiceretur opus!
 Induerem furibunda virum, jamq; ora tyranno
 Femineus posset dilacerare furor.
 Et quereretur coram, propiusq; irata minarer,
 Quæq; ferat secum frustra cruenta darem.
 Et qui Sidonio totus discumbit in ostro,
 Impia sanguineis tingeret ora notis.
 Purpuræq; hunc ipsum biberet besana cruorem,
 Signaq; sceleris cerneret ista sua.
 Improbe, (sic loquerer) tibi non mansuescere docet
 Mater, at immani tigride nata fuit.
 Vberaq; admorunt Hircanæ dira leana,
 Aut si quid sitiens Africa pejus habet.
 Latranteq; inter scopulos & saxa Charybdis,
 Edocuit mores horrida Scylla suos.
 Sæbior Antiocho es, dominoq; ferocior illo,
 Qui rabido sacros torruit igne viros.
 Quid puer hic meruit, tam paucis editus horis?
 Qui potuit sceptris noxius esse tuis?
 Prima dies vitæ, mortis sit prima cruenta,
 Et moritur lucis nescius ipse sua.
 Nec te vagitus, nec feminei ululatus
 Flectere, non lachrymæ, non potuere preces,
 Non teneri infantis risus, sine fraudibus ætas,
 Membræq; non ullo contemnerata malo.
 Quin meus arrisit missis latronibus infans,
 Autoresq; suæ nesciit esse necis.
 Risit, & ut gladios vidit fulgere coruscos,
 Credidit ista sibi gaudia posse dari.

miserum genui? Vel cur improvida nupsi?
Cur steriles cælum non dedit esse sinus?
In hos te, fili, in casus, & fata tulissem;
Effet ut exitio vita parata tuo.
Iste patris nomen, nomen miserabile matris,
Flebile plus nostro nomine, nate, tuum.
Et tamen aut genitrix ultra genitorq; supersunt;
Nomina tu nobis, dum cadis, ista rapis.
Videbit Iudaea meliori sorte puella,
Si deraq; in vestros sint magis æqua thoros.
Ica crudeles Bethlemla sentiat enses,
Solaq; regales eximat illa metus.
Licet hunc potuit regi suavisse furorem
Sceptrorum rabies, imperiique furor.
Iq; suis latè populis, non imperat ira.
Et pueri metuit sceptrà ferenda Dei.
Et tamen Phariis bibit securus in oris,
Exitioq; Deum vindicat ipse Deus.
Ic fera barbarici manus huic nocitura tyranni
Aut fodit sacrum dextera iussa latus. (est,
Contes petimur, nec regnis nata iubentus
Clara Redemptoris nomina morte luit.
Infelices cunas nascentis Iesu,
Tot quibus & matres & doluere patres!
Ices iterum cunas, obitusq; beatos!
Hec est martyrii gloria prima mei.
Ia per æthereos soboles spatiabitur hortos,
Et referet mortis præmia clara sua.
Ia salutiferos Christi spectabit ocellos,
Angelicisq; ibit consociata choris.
I mihi nunc orba subeunt mala plurima matri,
Pluraq; dum nequeo mæsta silere, queror.
I hæc fatidicis oracula prodita chartis,
Effet ut his nostris rex oriturus agris?
Iarbula cur laudes Bethlem serbaris in istas?
Et simul una meis crederis apta malis?

Cur finit hoc cælum, cur non fera militis ora
 Inter terrificas obriguere necesse?
 Cur non fulmineum stringentia brachia ferrum
 Illicet ad plagas obstupuere suas?
 Fulmina cur serbat vitæ leuioribus æther?
 Nec furit in tantum numinis ira scelus?
 Cum subit illius facies tristissima lucis,
 Qua ferus in nostros irruit ille lares,
 Cum subeunt plantæ, & tot lamenta parentum
 Sparsaq; per cunctas membra tenella domos:
 Has ipsas inter mortes, & funera versor,
 Atq; iterum ante oculos miles & ensis adest.
 Iamq; loquor: sine me Deus hanc effundere vitæ
 Aut mihi tu vitæ stamina rumpe meæ.
 Videri qui cupiam mater, sine prole superstes,
 Aut miseros optem sæpè redire dies.
 Parvæ puer, quoties hoc nostro corpore corpus
 Teximus, atq; ista fregimus arma manu.
 Ocului gremio, gremio tu raptus ab ipso es,
 Bisq; mihi vitæ milite raptus eras.
 Igis eruentatos decussit fortior enses,
 Masculaq; iratus robora sumsit amor.
 Tunc animus fuit ire mihi tela omnia contra,
 Et nocui, potui quot nocuisse modis.
 Sanguine permixta lachryma per tecta fluebant,
 Et duplex gladios tinxerat unda feros.
 Vidi ego, quæ fugiens per inaccessas ambages
 Precipiti mulier fœderat alta domo.
 Vidi ego, quæ puteos sobolem demisit in ipsos,
 Immunem hunc gaudens cadibus esse locum.
 Vidi ego, quæ sylbis latebrisq; recepta ferarum,
 Plus faciles illic senserat esse feras.
 Atq; aliqua, ut potuit palmarum frondibus abdi,
 Arboreis textit pignora chara comis.
 Scit in reliquam crudelis dextera turbam,
 Et meus, heu, periit casus ab ense puer.

ne adigas, dixi, mea per præcordia, miles,
 te soboli clemens obsecro parce mea.
 ferias matrem, minus hic crudelis haberis.
 Quæ mors nobis muneris instar erit.
 tamen teneris atrox cervicibus instat,
 ceu rabidus pavidum vastat obile lupus.
 Quis ego mox fobis, furibundus dissecat artus,
 errea nec poterant corda movere preces.
 mihi posteritas, venturorumq; nepotum
 spes ruit, atq; animo damna futura sequor.
 fuit, hunc dixit mihi nox præsaga dolorem,
 signaq; tristitia præbia multa dedit.
 omnia turbabant placidam funesta quietem,
 Visaq; ceu vigili, trux Libitina fuit.
 nec eos audire sonos, lessosq; videbar,
 Ingemuitq; meo præfica mæsta thoro.
 vidi tumulos, illic sine veste cadaver,
 Et supposita suis fulcra cadaveribus.
 ubi querulo mulier non una feretro,
 Quæq; oculos flexi, mortis imago fuit.
 non ultra Vanas immittere Morpheæ curas
 Crediderim; somni fabula vera mei est.
 nem vidi tumultum, nati fuit ille cadentis;
 Illius hi gemitus, ille cadaver erat.
 Super & in cunis (nunc omnia læva recordor)
 Visa est sanguineis culcitra tincta notis.
 Ecce, velut antè, læves placidis sagittibus auras
 Traxit, at hos subiti corripuere metus.
 collite me Superi, cupio comes ire sepulto,
 Forsitan aduentum sentiet umbra meum,
 sufficietq; pios matris præsentia manes,
 Et mala sic lævius, vel mala nulla feram.

ELEGIA

In Nativitatem Salvatoris nostri
IESV CHRISTI

Ad

D. EVVALDVM SCREVELIVM,

Medicinæ Professore.

Non tibi Bilbicæ vilissima munera chartæ,
Et quamvis multum lemmata docta dabo.
Tessera, tuniculæ graphiaria, theca, coronæ
Vilia sunt; tordent serinia, pecten, acus.
Mattiæque pilæ, venabula, fistula, follis,
Corvus, pica loquax, psittacus, accipiter.
In præcio fuerint tunicæ, manicæque, togæque
Et cervical olens, strataque pluma thoris.
Omnibus his præsepe tuum plus præstat Iesu,
Plus præcii Cunæ nos redimentis habent.

ELEG. XVII.

Ite procul veteres, Parnassia numina, Musa:
Ite procul studius turba profana meis.
Sola salutiferum destillent pectora Christum,
Et latices sacro nunc Helicone fluant.
Cyrreha bale, Phœbiq; domus, non Castalis amnis,
Non lebat ipse meam Phocidos unda sitim.
Tu mihi virgineos aperi sanctissima partus
Calliope, & pueri tempora prima Dei.
Dic mihi Musa virum, celsò qui missus Olympo,
Isacidumq; satus sanguine, factus homo est.
Mutatur jam terra pôlo, & venerabile cæli
Depositum mundi machina bilis habet.

us ether servabat opes, sibi servat Idume :
 accipit authorem gens malefana suum.
 pereas peccator homo, sunt numina praesto :
 aequa pars culpa subbenit ipsa tua,
 patris magni soboles, consorsq; Tonanti
 ilius, humana conditione meret.
 hominem, nostrosq; Deus superinduit artus.
 et duplici clarum nomine nomen habet.
 et terra coit, nec pars aeterna caducam,
 aut sociam Superum gloria spernit humum.
 que Deus fuerat, Deus est, nec desinit esse :
 aut decori gestat noxia membra suo.
 pro quo qui nunquam fuerat, vestitur ab illa :
 Nec Deus huic, ipsi nec gravis illa Deo est.
 Redemptoris facies, rex unicus orbi est ;
 Quemq; hominem, pariter dixeris esse Deum.
 soluitur sub carne Deus, dumq; adspicis illam,
 Regia majestas dissimulata latet.
 agne Puer, tibi natales gratamur, et ortum,
 et canimus cunis carmina fausta tuis.
 redere auspiciis nostrum felicibus orbem,
 et redeat tanto vindice parta Salus.
 à Deus es, patrium potes es lenire furorem,
 At caro mortales sentiet agra vices.
 ex hominem, Ditisq; Deum certamina poscunt.
 et quibus ille malis succubat, ille levet.
 rs hominem, mortemque Deus calcabis, et illi
 Eripies spoliū funeris ipse tui.
 at divisa Dei, divisaq; munia carnis,
 Nec socias renuunt ille vel illa manus.
 terris promissus ades, sic tota vetustas
 Emicat, et regis clarior umbra tua est.
 c Patribus sperata dies, hac secula vidit
 Eminus, et multum tunc oculata fides.
 , quod Tartarci diffringet colla colubri,
 Magnaq; fatorum robor, semen eris.

Thariades te bidit obans : tu Virgula Iessa.
 Tu leo, Iudææ spes redibiva tribus.
 Virginei tu ventris onus, tu stella Iacobi,
 Davidicæq; puer progenerate domo.
 Te dominum supplex, te regem nata Sionis
 Nuncupat, & prisco non sine teste Genis.
 Cum sua morigerus portaret busta puellus,
 Illa tui species busta fuere rogi.
 Sanguineis cum lata Pharos sua limina guttis
 Tingeret, illa tua mortis imago fuit.
 Crebra Palestino cecidisti victima templo,
 Et typus effusi sanguinis unus eras.
 Tu sanctum penetrale subis, tu votæ sacerdos
 Excipis, & populi tristia verba tui.
 Quig; dator vitæ serpens trabe tollitur altæ,
 Præbia venturæ tollitur umbra crucis.
 Sancte puer, non te genitoris conscia mater
 Edidit, aut patrio sanguine facta parens.
 Non Mariæ thalamum adpersi fecunda voluptas
 Quigenuit, cæli Spiritus ille fuit.
 Sic tibi natales alii sine matre supersunt ;
 Hos tibi natales dat sine patre pater.
 Nasceris intactâ melior de Virgine proles,
 Abluat ut cunas rex sine labe meas.
 Nasceris, & Latæ gustas longa ocia Romæ.
 Auspiciū pacis pax fuit ista tuæ.
 Altera bella silent, Sathanæ dum bella resurgunt
 Et domito Stygius vincitur orbe Deus.
 Nasceris, & tugurî congestum cespite culmen
 Serbitii pandit limina prima tui.
 Hec calum tibi fata parat, sed, maxime Iesu,
 Paupertas alias spondet egenæ vices.
 Sic Patri placuisse cupis ; dumque atria spernis
 Splendida, cælestes Christe mereris opes.
 Respice peccantem, frater sine criminis, fratrem
 Néc pigeat sorti condoluisse mea.

Respi-

*Effice, meq. tui consortem sanguinis audi,
Nec pudeat carni condoluisse tuæ. (tur,
Quas tibi tendo manus, quæ supplex lingua precat.
Quod tibi flecto genu, sanguinis omne tui est.
tibi quæ vitam, mihi lux feret ista salutem,
Mixtaq. erunt cunis gaudia tantæ meis.*

ELEGIA

ad CHRISTVM in cruce pen-
dentem.

Ad

RNOLDVM BVCHELIVM,

Jurisconsultum, Vltrajectinum.

*O*ste senex, quæ sacra fero, cape federis arthra;
Quam meus è casto pectore mittit amor.
on scopulo fixam Andromedam, pœnasque Pro-
methei,
Hippolytiq. obitus, raptaq. membra leges.
on Tityi jecur, aut rapidos Ixionis orbes,
Titanumque graves, Enceladique vices.
a meis aberunt vatum mendacia chartis,
Exhibet afflictum pagina nostra Deum.
qua tibi tulerint humiles solatia Cunæ,
Discutiet cunctos Crux veneranda metus.

ELEGIA XVIII.

*N*unc, ô Christe, tuas humilis prosternor ad aras,
Et veneror mortis celsa theatra tuæ.
in pateris, sed culpa mea est: tu criminis expers
Supplicii pendis tristia fata mei,
e peragit natura ream, tu victima luges;
Alterius scelus est, alteriusq. dolor.

c

Nomi-

Nomina debemus, sed tu sadimonia præstas,
 Nostragq; sat facilis debita sponfor habes.
 Dextra tibi perfossa riget; mea sola scelestæ est:
 Nec sentit pœnam noxia dextra suam.
 Innocuum qui mucro latus transfigit, aberrat,
 Debentur lateri vulnus & hasta meo.
 Improbus immiti linguam tibi labit aceto
 Miles; at hæc nostram proluat unda sitim.
 Spinea regalem tibi cingit adorea frontem,
 At pudor humani nominis illa fuit.
 Cur secat immeritâ tergus sibice flagellum?
 Et cruor è sacro corpore fusus abit?
 Hoc tergus Iudæe feri. mea perfida vita est,
 Perfida mens, studiis perfida lingua suis.
 Exspuit in sacros vultus sceleratus Apella.
 Consue mei: frontis gloria nulla mea est.
 Heu, strinxere tuas adamantina vincula palmas,
 Brachia erant vinculis nostra liganda tuis.
 Quid captivæ gemis? damnati carceris umbra
 Me tegat, & fraudes, abdat opaca meas.
 Latro datur socius, miti lupus assidet agno,
 Et numerum impietas cum pietate facit.
 Iste latro collega mihi, consorsq; malorum est.
 Talis ego merui parte sedere chori.
 Iudicis ipse tui toties absolberis ore.
 Sum sceleris iudex, testis & ipse mei.
 Heu miser, infamis libras mala pondera ligni,
 Et proprii portas busta futura rogi.
 Me græve lassat onus, bitius succumbere doctus
 Debebam merita succubuisse cruci.
 Christe, quid exanimi ducis suspiria planctu?
 Verberat & patrios mœsta querela lares?
 Me me, adsum, qui feci, in me convertite furoris
 Fulmina, me media desere morte Pater.
 Quid pia, quid moriens claudis tua lumina Iesu?
 Sola fuit senti hæc debita pœna mihi.

Crux salve veneranda, mei medicina doloris,
 Spes mea, peccantium portus, & ara precum,
 Praesidium miseris, fidei tutela labantis,
 Vnica Christiadum gloria, vita, salus.
 Hoc ligno nos Christe beas, altare, sacerdos,
 Victimæ: cuncta unus jam minor ipse Deo es.
 Ora tibi pronopendent proclibia vultu:
 Oscula bis populo figere blanda tuo.
 Sunt expansa tibi totum amplexantia mundum.
 Brachia; & hic speciem gestus amantis habet.
 Dextera Iudeos invitât, at altera gentes:
 Sic moriens cunctos bibere posse cupis.
 Desillat madidis lachrymarum flumen ocellis,
 Abluat ut lachrymas flebilis unda meas.
 Et qui scæda lavat peccantis crimina mundi,
 Sanguinis ex isto corpore ritus abit.
 Gaudia nostra dolor, peperitq; infamia famam,
 Et mea captivus libera colla facis. (sunt.
 Quæ te flagra premunt, flagris me absolvere pos-
 Et ne cedere homo, caderis ipse Deus.
 Tingit spina caput, sed quæ marcescere nescit,
 Facta meo capiti spina corona fuit.
 Gestat arundineum regalis dextera sceptrum,
 Ne desint titulis sceptrâ futura meis.
 Desereris, ne me pereuntem deserat ather;
 Et tua sit questus meta querela mei.
 Mors tua vita mihi est, atq; isto funere nascor,
 Quemq; tibi rapiunt, dant mihi fata diem.
 Cur timeam? fidei una mea fiducia Crux est.
 Cur timeam? rigidas crux fugat una minas,
 Cur peccem? tanti Sponsoris morte redemptus.
 Cur peccem? gemitus cum subit hora tui.
 Hæc facies, hæc mæsta Dei pendentis imago
 Nec me peccantem, nec sinit esse reum.

O R A T I O

Iudæ Iscariotæ suspendium sibi parantis.

E L E G. XIX.

Quisquis in hac cernes infelix arbore pondus,
 Me fuge, nec propius flecte, Viator, iter.
 Forsitan & poterit dirum nocuisse cadaver,
 Solagq; te faciet corporis aura reum.
 Ite procul scelerum ignari, neque conscia fraudum
 Pectora, nec sacram fallere docta fidem.
 Cedite matronæ, castosq; abertite vultus,
 Ne fontis videant ora nefanda siri.
 Hoc virtus pietasq; loco candorq; facesse,
 Et quicquid laudem religionis habet.
 Non una sum lege nocens; Dominumq; Deumq;
 Prodidit, & factis per fida lingua suo est.
 Quique mihi vultus fuit, & qui gestus amantis,
 Cuncta nota famuli decipientis erant.
 Ipse dedi summis multum peramica labellis
 Oscula, sed tacitis insidiosa dolis.
 Auxinus ingenio facinus, docteq; fefelli,
 Ne crimen leuius simplicitate foret.
 Vendidimusq; Deum precio, serbig, redemptor
 Ipse sui factus merx scelerata fuit.
 Traditur infami mercabilis ære creator,
 Et cedunt lucro nomina tanta meo.
 Polluit una meos obscæna pecunia mores,
 Et sacer argenti suasit iniqua furor.
 Tristis avaritia rabies dum colligit aurum,
 Hunc quoque cum posset vendere, vendit herum.
 Dicite Pontifices, sacrigq; operate sacerdos,
 Flagitio semper turba pudenda meo:
 Cur placuit vobis cælum venale, Deusq;
 Quæq; reum faciant, annuerastis opes?

Volui peccare prior, quoq; culpa probantum est,
Et præcio facinus qui fobet, ille facit.
eu quid agam? durum est sortis meminisse prioris:
Hinc timor, hinc sceleris me premit ipse dolor.
mag; animo dulces monitus reminiscor læsu;
Atq; cum domino vita diesq; subit.
nunc fora, nunc ades, nunc publica templa reboſo,
Omnia quæ sacris personuere sonis.
nunc in gramineis pandentem oracula campis,
Et pia littoreis verba recordor agris.
ac audire mihi fuit & didicisse voluptas;
Vocibus his licuit colloquiisq; frui.
quoties dixi, vox hac placidissima cœli est;
Vibe, nec extremum dent tibi fata diem.
eu scelus, ista silet nostra facundia culpa,
Illa meo solum crimine muta stupet.
sc; mei quondam, charissima turba, sodales,
Non ultra vestri cernitis ora ducis.
attenuis esse piis licuit. nunc cade magistri,
Et dispar titulo proditiōis ero.
o caput, en Dominum vinclis ac compede straxi,
Indicioq; meo proditus ille latet.
proximus innocuo sceleratas sanguine dextras,
Nec sine me Solymæ miles ad arma ruit.
uallida nunc illum tenebroſi carceris aula
Abdit, & immensum bilior umbra Deum.
ingemit, & patriis infert suspiria tectis.
Et famuli queritur facta nefanda sui.
q; parens dilecta tui crudelia nati
Funera nequitia pignora crede mea.
et funesta dies, qua me dignatus amicum est;
Et voluit fociis annumerare suis.
h graviter cecidi: quid enim mirabile, si quis
Tactus avaritia vulnus amoris habet.
et mea nunc ultor commercia deſobet ather.
Et malè sollicitum numinis ira premit.

Desperasse iuvat : nec enim placabile cælum est,
 Ignoscig meum cor mihi posse negat.
 Non Styx una mihi, Phlegethon non sufficit omnis.
 Nec satis ad pœnam est tota gehenna meam.
 Mitior est Acheron, nec crimina nostra piabunt
 Tartara, nec flagris saba Megera suis :
 Nec qua perpetuis Nemesis cruciatibus instat,
 Flammarumq; dolor, precipitesq; rota.
 Hæc ego cum timeam, potui majora mereri,
 Quodq; malum fingat mens mea, majus habet.
 Scitit in proprium quondam fera dextera fratris
 Et sceleris pœnas pertulit illa sui.
 Qui toties puero fuit insidiatus Iesse,
 Vincitur, atq; suo casus ab ense cadit.
 Scitit in patrem sceleratis Absalon ausis,
 At miser è quercu triste pependit onus.
 His quoq; jam Nemesis miserum suspendit Iūdan
 Frondibus; hæc testis criminis arbor erit.
 Adsum littor, & ipse mei libitina sepulchri,
 Exequiasq; mihi præsica nulla canet.
 Non nobis me circum protrudet gramina tellus,
 Nullaq; purpurei gloria veris erit.
 Non stillante mei madefient rore capilli,
 Ipse meum fugient ventus & aura caput.
 Umbra loco feralis erit, frigusq; tremorq;
 Hinc radios Phœbus, Cynthia flettet equos.
 Aëre librabor, terris secretus & astris.
 Fabulaq; & lusus prætereuntis ero.
 Quæ reum occulto tellus irata fatigat
 Verbere, suspensio non erit illa gravis.
 Cur ultra bitæ custos invisus amara,
 Contineam pronas in mea fata manus?
 Cur doleam? pudor est Superum sperare favorem.
 Aut numen precibus flectere velle meis.
 Cur doleam? cerno præsens hac arbore funus,
 Istaq; jus fati fascia bilis habet,

*Culpa mea est: in me commissi pœna redundet:
Sint capitis damno damna soluta mei.*

Clarissimo viro

D. ARNOLDO BVCHELIO,
Iurisconsulto apud Vltrajectinos.

Prima tibi magni scripsit cunabula Christi, (do
Nascentemq; Deum, & reparantē federa mun-
Calliope percussa virum. stupuere superbæ
anperiem cunasq; nurus, & conscia fastus
Terra sui solito timuit splendescere cultu.
Altera languidulis Christi morientis ocellis
indoluit lachrymans, & chari luxit lēsu
Funera, fatalemq; trabem, & violabile letho
Terrarum subiime caput. nos crimen in illo
Quisq; suum, & veteris mœsti vestigia culpæ
fleuimus, infandosq; gula ploravimus ausus.
Nunc idem plorare betat, quem fleuimus. atros
Discussit lux ista dies, quā tartara victor,
Et Phlegethontæas acies, ipsosq; profunde
Perdomuit mortis thalamos, & sidera scandit
Induperator obans. magno cœlestia plausu
Templa sonant, aliumq; Deus subiectus in orbem.
Aërios suprà tractus, & nubila cœli,
Peccantem fastidit humum. tibi conscia rerum
Illustres repetit, Bucheli venerande, triumphos
Mens afflata Deo, & languenti læta reponit
Verba seni, fastig; fores jam pandit Olympi.
Quaque per athereos tandem defessa quiescant
Membra domos, animaq; tuæ sincera bonorum
Sors erit, aterniq; fluent in secula menses,
Fatidica monstrant, Christo præeunte, Camæna.

ELEGIA XX.

In

Ascensum CHRISTI in cælum.

Magne triumphator Stygis, & pallentis Avern.
 Qui nobis extincto victor ab hoste redi;
 Maxime fatorum domitor, quem Tartara, mane
 Et Phlegethontæi pertremat aula Dei:
 Scandè redux Superùmq; domos, patriosq; penates.
 Et repete imperiū pristina jura tui.
 Exue languentes crudeli funere vultus,
 Exue flagitio membra cruenta meo.
 Exue, queis frontem spinis redimibit Apella,
 Exue purpurea ludicra spectra toga.
 Iam tibi cœlestis circumdat laurea crines,
 Et turgent titulis regna paterna nobis.
 Iam tibi promissos Genitor largitur honores,
 Sceptraq; dat sceptris subjicienda suis.
 Talis, ubi inibi fugeret consortia mundi,
 Primæbus petiit tecta beata pater.
 Talis siderei flammantia mœnia templi
 Thesbius, humanis sedibus exul, adit.
 Quig; Palestinum subiit penetrabile sacerdos,
 Clara salutiferi principis umbra fuit.
 Quid mihi prisca tuos objectas Roma, triumphos?
 Quem canimus, cœlo judice, victor obat.
 Tu facilem vinci Cimbrum, Persenq; superbum,
 Et subigis frameis barbara castra tuis.
 Hic trucis exubias Erebi, noctisq; profunda,
 Et spoliū victo de Phlegethonte refert.
 Tu currus tumidasq; paras generosa curules:
 Hunc dominum nubes officiosa behit.
 Illa lebes tantum recreant spectacula Quirites:
 Hic sua Christigenum gaudia mundus habet.

Illic

ic captiſi plorant ſua vincula reges :
 Hic captiſa gemunt Crimina, Mors, Phlegethon.
 moriturq; ſuis fati ſolentia buſtis,
 Et proprios ridet mors ſuperata rogos.
 unc ſua gabillis fremuit praconia miles :
 Nunc ſtrepit Angelicis turba beata ſonis.
 ceperere Duces prono Capitolia vultu :
 Excipit hic reducem clarior aula Deum.
 ccubueret tñci veterum tot nomina letho ,
 Et tumultus magnos condidit Amilios,
 ipiadasq; duos, & Martia fulmina, Drufos,
 Tantaq; victorum corpora terra tegit.
 ic ubi calcati damnabit jura ſepulchri,
 Sub pedibus terras, & ſua buſta videt.
 arga triumphator diffundit munera Caſar :
 Munera ſed brevior ſuſtulit iſta dies.
 ic mihi diſſitias, totumq; recluſit Olympum,
 Et, quæ cuncta ferant ſecula, fundit opes.
 c abiens, Salvator, ades. ſic magne redemptor,
 Non moritura tibi gloria ſternit iter.
 iderat obſequium, jam conſert præmia cælum.
 Metaq; ſervitii lux fuit iſta tui.
 lox humilis, jam clarus obas ; contemtaq; pridem,
 Alta ſupergreſſus ſidera, colla lebas.
 rripis imperium, toties parere paratus ;
 Diſidit officiũ terra polusq; tuum.
 ic ſervus, dominusq; places : magniq; parentis
 Iuſſa jubes major, quæ minor ipſe facis.
 acſte anime ; hæc etiam tibi per veſtigia currat,
 Et fidei conſtans permeet aſtra labor.
 acſte anime : & vilis ſpernens proſcena mundi,
 Æthereas toto peſtore ſcande domos.
 ac penetra : quæq; ille tuus palatia ſponſor
 Occupat, hæc eadem lumina mente ſubi.
 ad iſa colit ſponſe penetralia ſponſus,
 Et pudor eſt membris diſſociari caput.

ELEGIA XXI.

De Iudicio extremo.

Vix tuba terribili sonitu dispersa cœgit
 Agmina, & ingentes perstrepuere plage,
 Chrifte redis, tandemq; tuos bisurus amicos,
 Clara triumphantis iudicis ora refers.
 Scilicet hæc abiens dederas promissa redemptor,
 Solatus reditu tempora nostra tuo.
 Nec jam bilis ades, vel iniqui victima mundi,
 Abramidumq; odii dilacerande venis.
 Quin trepidi adspicient clavo transfixa trabali
 Brachia, & insidiæ tot documenta sue,
 Transfixumq; latus, quod militis hauserat hasta,
 Ultoremq; tremet gens scelerata Deum.
 Quam facies mutata fori est! quem fecerat ante
 Terra reum, partes iudicis ille tenet:
 Fitq; reus iudex; testesq; coarguit ipsos,
 Qui modò mendaci pressus ab hoste filet.
 Occupat angustum cum maiestate tribunal,
 Quæq; prius latuit regia forma, patet.
 Stat Caiphas, tantosq; stupet perculsus honores.
 Iamq; suus discit nil valuisse minas.
 Pontius Ausonii postponat Caesaris iram,
 Et serò innocuum vult abiisse caput.
 Cum subit illius tristissima noctis imago,
 Somnia, sollicita conjuge, spreta dolet.
 Omnis in aduersas secessit machina partes,
 Totaq; stat factò terra dirempta suo.
 Opposita est virtus sceleri, gens turpis honesta,
 Et lateri pietas impietatis abest.
 Quos tegit una nocens, hos latior altera vultus
 Explicat; hæc cœlos suspicit, illa timet.
 Conscia mens ut cuiq; sua est, vel præmia gaudens
 Concipit, aut taciti signa doloris habet.

Una dies fati est: sed non tamen omnibus una.
Dissociat trepidos flebilis hora viros.
Non reges sua sceptrâ jubant, milesq; ducesq;
Et, quæ terruerant nomina, victa parent.
Hic sua crudeles deplorant fata Neronēs,
Et queritur fraudes trux Catilina suas.
Ille memor pavida versans incendia Romæ,
Ille sum fædo cernit ab igne Deum.
Hic patriis dum dira focis arisq; minatur,
Iam dolet infandos plus patuisse dolos.
Non Marium jam Sylla timet, reus adstat uterq;
Nec genero indicit perfida bella socer.
Tarquinii Brutiq; silent: ultrixq; pudoris
Femina flagitio tristior ipsa suo est.
Et qui tela Iovis flammâq; imitatur Olympi,
Iam nimis insana despicit ausa manus.
Quisq; dies Latium Cæsar digessit in annum,
Longius hunc fastis optet abesse diem.
Hic quoq; cui domitus regi non sufficit orbis,
Iam miser in toto possidet orbe nihil.
Spernit opes pauper Crassius, Capitolia Paulus,
Nec Cato se solitâ jam gravitate tegit.
Respicit, & spatiis aquilas desiderat amplis,
Nec, quæ succurrant, agmina Drusus habet.
Spreta prius, serò metuit jam numina Pænus,
Torvâq; contempti Iudicis ora videt.
Stant dites inopesq; simul, doctiq; rudesq;
Miscentur tituli sordibus, arma togis.
Stant Strumæ, juxtaq; Solon; cum consule fullo,
Nec fors ingentes disgregat ulla Duces.
Non hæc audaces perturbent rostra tribuni,
Aut rigidum flectat lingua diserta forum.
Non hic fallaci iudex subvertitur ære,
Aut poterit causâ plus valuisse favor.
Tros Italusq; Deo nullo discrimine habetur,
Nec titulo pauper deteriore venit.

*Qui vitas scelerumq; modos & crimina discit,
Nec prece, nec precio conueniendus erit.*

Felices animæ, quas fratrum flexit egestas.

Pauperies totum fœnerat illa Deum.

Felices animæ, captis miserescit is ultro.

Istæq; iam pietas æthere tuta manet.

Quæ sitiens quondam petiit sibi pocula Christus,

Præbuit illa libens pocula vester amor.

Præbuit ille dapes, nudosq; inuestiit artus,

Primaq; laus, ægris condoluisse, fuit.

Nunc vos turba domos Superum, sedesq; beatas

Scandite, & Angelicis bibite mixta choris.

Profuit esse bonis. ista mercede laborat,

Hoc precium facti religiosus habet.

At vos immites, agrestia pectora, turba,

Qui miserum surda spernitis aure preces,

Re procul: vos Tartarei domus atra profundi,

Vos manet inferni tristior aula Dei.

Sic fuit, & totus meritis discernitur orbis,

Quosq; capit fines, hos sine fine capit.

C. BARLÆI
ELEGIARUM

LIBER II.

Ad Amicos.

ELEGIA

Ad Nobilissimum Virum,

D. GODEFRIDUM
HAESTRECHT,quâ causas dat auctor, cur ob grassan-
tem Leydæ pestilentiam, Vltrajectum
non concedat.Vem toties docto batem sermone so-
lutas,Cogitur ad plausus esse poëta tuos
Excitat ignabas virtus laudata Ca-
manas,

Atq; animos tanto præsiede Musa capit.
Sic, ubi Myrmidonum bellator classibus instat,
Acrior Iliadum laudibus Hector erat.
Sapè Venusino sonuerunt barbita plectro,
Cum facilis magni Caesaris aura foret.
Altior in pugnas, hoc ipso Principe, surgit,
Romano Phrygium qui canit ore ducem.
Tu quoq; cum Zephyris ad flas mea carmina blandis,
Erigis Aonias, numina lentâ, Deas.
Vera loquar, neq; enim fas sacros fallere Bates.
Me tua, quod possum, gratia posse facit.
Ne tibi displiceam, merear vel nullus haberi,
Pieriis conor reddere verba sonis.
Et licet hanc fugiant doctorum insignia frontem,
Ambiat aut nostras laurea nulla comas:
Non tamen a versis hæc fallimus ocia Musis.
Atq; aliquis nobis proluit ora Deus.
Quin tibi cùm placeant sterilis commenta poëta,
Autori poterunt fortè placere suo.

Ibatem cur poscis amans, Batabumq; relictiis
 Sedibus ad sedes his properare tuas?
 Quotius absentem constans amor optat amicum.
 Quodq; frui semper non datur, acer amat.
 r Ithacum toties conjunx poscebat Vlysses?
 Scriptaq; cur toties littera? lentus erat.
 Ius Abydenos non sic arsisset amores,
 Nigeminos Helle dissociasset aquis.
 n metuus, ne pestifera malè ladar ab aura?
 Et tibi dilectum his superesse caput?
 cadat in Scyllam, cupiens vitare Charybdim.
 Hic mea nos tollunt sidera, bestra nec apt.
 is fugiam pedibus? pedibus mors ocus instat.
 Vis fugiam penna remige? Et illa volat.
 is abeam rapidis in mœnia tuta quadrigis?
 Precipites adigunt fata se vera rotas.
 is mea lethæis subduci carbasa stagnis?
 Ipse Charon celeri carbasa lintre premet.
 Qui fugit, hunc sequitur. timidos furiosus urget;
 Ipse timor certus funeris autor erit.
 Spreberit hanc quisquis, fugiet securior, auram.
 Sed pavido fugiet qui pede, laesus abit.
 Nec quam tuta sient istis habitacula terris,
 Quin potius, quam non sint ea tuta, scio.
 Hic Batabas conscendo frequens auditor Athenas,
 Et percussa meâ pulpita voce premo.
 Hic spectare libet doctæ certamina turba,
 Verbaq; in alternas jussa redire vices.
 Non illic placida fixere palatia Musa.
 Non Helicon isto Cyrrhæ sacra loco est.
 Hic mea purgatis figo bestigia plantis,
 Nullaq; quò vadant dant documenta pedes.
 Tu nisi magnanimas circumdes tergore suras,
 Crurag, terribili mascula pelle tegas;
 Iam tua viscoso librabis pondera cæno,
 Occiduoq; illic Sole lutosus eris.

Illic in vacuo traherem suspiria lecto,
 Hic recreat fessum Barbara nostra latus.
 Tu trahis, illa trahit. sed quæ me pertrahit, illa ej
 Obsequio servans proximior virum.
 Tu calamo, trahit illa manu; tu serius, illa
 Risibus, & madidis, quum solet ipsa genis.
 Æsonidem Medea suum, Brisëis Achillem,
 Andromache Phrygium sic remorata virum est.
 Hic, quæ sola meas laxant solatia curas,
 Ante meos ludit parvula turba pedes.
 Hi veneranda mei trepidant ad sceptra Quirites.
 Hic aries tanti dux gregis agmen ago.
 Huic leges, huic jura damus. sic Caesaris umbram,
 Sic speciem augusti cernimus imperii.
 Tu doctos illic versas industrius enses,
 Certaq; venturis hostibus arma paras.
 Nil mihi cum gladiis, vel acuti fulmine ferri,
 Horret ad armatas mens studiosa manus.
 Musa meos, Bellona tuos prolecat amores.
 Hæc tibi, sed genio convenit illa meo.
 Cum Musa placuere, rotat tibi circinus orbes,
 Et toties scissum littera signat opus.
 Aut super Æthereos raperis sublimior axes,
 Et propior summo crederis esse Iovi.
 Aut numeros statione locas: bel mœnia pingis,
 Quæ valeant Marti dicere bella suo.
 Non mea tam grandi fulta est doctrina coturno.
 Nec meus ad curas surgit Apollo tuas.
 Carmen amor meus est, elegi labor, ensis iâmbus,
 Pes numerus, campus laus tua, mucro stylus.
 Cur veniam? pudor est doctæ concedere menti.
 Cur veniam? scelus est obstrepuisse tibi.
 Vis veniam? cedant pluvie, mala frigora, pestes.
 Verna mihi reddas tempora, jam veniam.

Nobilissimo Viro, ac Domino,

ACOBØ DYCKIO,
Civitatis Gottenburgicæ in Suecia
Præfecto.

B Attavia dilecte mea, dilecte Batabum
Vatibus, & Regi, vir generose, tuo,
Cujus Hyperboreis loquitur sacundia terris,
Et procul externo poscitur orbe labor:
Tibi tibi, qui quondam, placeant, gens sacra, poëta,
Atq; aliquod precium carminis esse putas,
Nec tibi Parrhasio sordent sub frigore Musæ,
Quæq; mari, genio non nocet aura tuo:
Hos lege Barlai numeros, clarissime Dycki,
Paucaq; Batabici carmina vatis habe.
Mittimus hæc Chaucos ultra, Cimbrösq; Getasq;
Balthica quâ Gothicumerberat unda solum,
Aliaq; beliferos adspiciant culmina portus,
Et nova regalis mœnia lambit honos.
Nec mora longa viæ, fluctusq; bel aquora terrent;
Quò magis hinc distas, quò magis urget amor.
Dumq; silent veteres, jam turba elinguis, amici:
Obstrepat officio nostra Thalia suo.
Forsitan & poterit gelidum transmissa sub axem
Littera porticibus gratior esse tuis.
Et quæ rara venit, potius tibi Musa placebit:
Scriptoris nobitas non lebe pondus habet.
Non tua Grotiades exul, non limina pulsat
Heinsius. ingentes conticuere tubæ.
Hic famæ laudumq; satur, satur ille malorum.
Quàm dispar vates causa silere facit!
Sic dum thura negant illi, laticesq; Sabæos,
Vile tuis cogor far adolere focis.
Quin & parva placent Superis, modò casta; nec illis
Semper inauratâ victima fronte cadit.

Et

Et licet ingenium satis vel sordeat author,
 Respice, quos cecini, nomina magna, Duces.
 Bella leges totum latè cantata per orbem,
 Clara per Eoas Ociduasq; plagas:
 Auriacos cineres, & magni Principis umbram;
 Et mæsta ad celebres verba ululata rogos.
 Altera magnanimo debetur pagina Fratri,
 Et patrio crescens cingit honore caput.
 Nassobios canimus: præreptaq; laurea fato
 Rursus in alterius vertice ludit obans.
 Imus, & immensum audaces transcendimus æquos.
 Atq; alibi Musis personat aula meis.
 Nec pudor est nobis Regi dixisse salutem,
 Et mea sunt Caroli carmina tacta manu.
 Materies augusta mihi est: insolvimus ostrum
 Versibus, & Regum sceptris superba cano.
 Sic mihi, sic plausum potuit meruisse poëta,
 Et facit ad laudes purpura dicta meas.
 Haud aliter Procerum vultus, & lumina Regum;
 Ac Latias sculptor fingit in ære Deos,
 Scilicet illa rudes commendant nomina merces,
 Et precium nugis Cesaris ora dabunt.
 Dum faber efformat preciosi dona metalli,
 Sepius indoctum spernitur artis opus.
 Nec tamen hæc rutilo prorsus vilescit in auro:
 Per placet augustæ frontis amicus honos,
 Dum canimus vili Heroum præconia cantu,
 Musa rudis titulo splendidiore placet.
 At tu, qui geminam spectas vicinior Arcton,
 Accipe Battabico carmina nata solo.
 Dumq; procul Basso jactatas æquore puppes
 Adspicis, & Gothicâ fallis in arce diem;
 Nassobios mirare duos; fascesq; Britannos,
 Quosq; colis, chartis jam generare meis.
 Forsitan & trepidos exarmans dextra Borussos
 Materies nostri digna laboris erit.

Ad
GREGORIVM PLASSIVM,
Medicum Harlemensem. quæ Heem-
stedii amœnitates descri-
buntur.

I Vacat à morbis nostras audire Camœnas,
 Nec nimius medicam postulat ager opem,
 Accipe, quæ faciles scribunt tibi carmina Diæ,
 Nec mihi quæ levis est, sit tibi Musa gravis.
 Scilicet hoc precio doctos mercamur amicos,
 Et dilecta mihi nomina jungit amor.
 Tu quoque Niliacæ domitor fortissime gentis,
 Nunc etiam in leges & mea iura venis.
 Ferbidus arentes dum torret Sirius agros,
 Et sociam Phœbogaudet inire biam,
 Te duce vicinas, animi solatia, villas
 Vidimus, & bestrigaudia rara soli.
 Arx ubi sublimes aperit validissima portas,
 Lataque Romanum fossa laceffit opus.
 Mirabar celsas expanso culmine fagos,
 Grætag, populei tegminis umbra fuit.
 Mirabar fecunda suis pomaria donis,
 Septag, quæ doctæ flexerat arte manus.
 Hic ager innocuos pascebat fertilis agros,
 Illic Spæra suis lene fluebat aquis.
 Inde frequens sparsis exurgens collis arenis
 Præbebat timidis subdola tecta feris.
 Parte aliâ nigros sulcabat navita fluctus,
 Et patrium streperâ voce canebat epos.
 Najades hic, illic ducébant agmina Fauni.
 Hic Corydon, illic Thyrsis agebat oves.
 Lata Pales herbas pecori, lac Thestylis agnis,
 Agricolis Ægon pocula plena dabat.

Fla-

Flabentes à Sole Ceres stringebat aristas,
 Triptolemusq; suo munere dives erat.
 Crede mihi, Bætis locus hic præluet amœnis,
 Nec meliore jacet Thessala terra situ. (re)
 Terra famem, lebat unda sitim, fugat umbra catæ.
 Currus agros, vitreas cymba pererrat aquas.
 Si iubat in viridi bestigia ponere prato,
 Est via, quæ faciles ducat ab urbe pedes.
 Si iubat audacis rabiem frenare caballi,
 Huc quadrupes cursu liberiore ruat.
 Si iubat infestis leporem mactare molossis,
 Hic quodq; quæ campos transeat, Argus habet.
 Si iubat aligera voces audire catervæ,
 Hic vaga dulcisono gutture vernat abis.
 Si iubat expansis Nymphas lassare lacertis,
 Hic, quæ docta regat brachia, Najas erit.
 Si iubat aut nasci, vel arundine fallere pisces,
 Hic reficit tetricas spes opulenta moras.
 Adspicis è tumulis, mediis ut Tiphys in undis
 Solerti fragilem dirigat arte ratem.
 Vi modo pacatis subsident stagna procellis,
 Præbeat & placidus tergora plana lacus.
 Hic aliquis sociâ badens cum Phyllide pastor,
 Audeat amotâ matre suâve nefas.
 Hic aliquis Clariâ Bates se proluat undâ,
 Et procul à strepera concinat urbe melos.
 Hoc Helicon, hoc Cyrrha situ, Parnasia rupes
 Non alio certè debuit esse loco.
 Iuppiter ipse suos hic tutò celet amores,
 Nec Veneris rutilans detegat ausa Deus.
 Hic Ledaæ Parin soboles, hac seriùs umbra
 Detineat Phrygium mollis Elisa ducem.
 Huc Cytherea suum secura inbitet Adonin,
 Nec ferus infesto dente nocebit aper.
 Pyramus hic fugiens Thisben exoptet amantem,
 Non dabit hic tristes visa leana neces.

Elysios

flos mendax miretur Gracia campos,
 Oenotrios tellus Itala jactet agros.
 Iffa regione prius. qua divite cornu
 Præbet Amalthææ dona benigna capræ.
 Non ego crediderim morbos hac sede morari,
 Membraq; qua frangant fervidiora facies.
 Scio num medica poscat solatia dextra,
 Audiat aut Coæ tristia jussa scholæ.
 Te sibi medicina locus. quin fata moratur,
 Pocula cum pressi lactis Alexis habet.
 Pharmaca sunt molles offenso abdomine mæssa,
 Betaq; vel propriis mella coacta fabis.
 Non hic ventosa tulerint fastidia senna,
 Vel procul ignoto semina nata solo.
 Oculi contemnit centum decocta manipulis,
 Et mixtum adversis viribus odit olus.
 Simplicitas in rure placet. nimis anxius mundum.
 Cunctaq; terrarum gramina cura bibit.
 Is ego tunc tecum, Plasi, spaciabar in oris,
 Dum calidi fallo tempora longa Canis.
 Cui nostra comes docto sermone lebas,
 Signaq; amicitia non temerata dabas.
 Quid referam? cape sinceri lebe pignus amoris,
 Atq; aliquod precium carminis esse puta.
 Si placeant elegi, vates tibi jure placebit.
 Displiceant, non tu displicuisse potes.

Ad

IACOBVM vander BVRCH,

ET

JOANNEM BROSTERHVYSIVM,
 quos à Belgicæ Poësis studiis ad
 Latinam & Græcam hortatur

author.

Palladii Iuvenes, gratissima pectora Phæbo,
 Quos toties scripti junxit amoris amor:

Par

Par socium, sine felle probum, sine lite modestum
 Et nunquam rupti biga sodalitiū:
 Dicite, cur Batavis tantum placet esse Poëtis,
 Nec nisi Teutonice plectrum movere lyrae?
 Cur nimium tritas loquitur Venus aurea voces,
 Iudit & in nostris Gester Apollo sonis?
 Credite, non nostro genita est Cytherea sub axe
 Ferbida nec gelido siderum nata Dea est.
 Orta alibi Venus est, multum cantata Pelasgis
 Vatribus, & Grajâ nobilitata chely.
 Hanc cecinit Latiae celebris facundia linguae:
 Hoc etiam nobis gestiat ore loqui.
 Quis calidos olim Leandri dixit amores?
 Invida quis scripsit flumina? Grajus erat.
 Quis Venerem Anchisæ, Æneam quis miscet Elise
 Quis Paridis cecinit furta? Latinus erat.
 Quis canit iratum raptâ Briseide Achillem?
 Quis canit Andromaches vota? Pelasgus erat.
 Quis tragico narrat crudelia fercla cothurno,
 Hippolytig, docet fata? Latinus erat.
 Quis magicas docti donabit versibus artes,
 Quas docuit Colchis femina? Græcus erat.
 Quæ cæli thalamos, superaque exordia gentis,
 Totque Deum serpes expedit, Asæra fuit.
 Palladium clara despondet Musa Serena,
 Attamen hæc Batæ Musa Latina fuit.
 Flaminius Strozze æquos cecinere furores,
 Sed fuit Ausoniis dicta puella modis.
 Battabico petulans cantata est Iulia Batæ,
 Et sua quæ laudet colla Secundus habet.
 Lernutius blandos Hyados commendat ocellos,
 Nec tamen hæc eadem carmina sciscit Hyas.
 Heinsius argute transcribit basia Rossæ,
 Nec tamen hæc eadem basia Rossa leget.
 Non decet indoctam Batum sapientia turbam,
 Et nimium Gester vulgus ab ore sapit.

mitis, ut Gileſ ſcandant Heliconæ puellæ?
 Feminæumq; riget Caſtalis unda chorum?
 Anna facit Verſus, & quos facit Anna, probamq;
 Quodq; Viri proprium credimus, Anna facit.
 ſ decus Aonidum, Latiaq; arcana Camæna
 Panditis, & quicquid Roma vel Hellas habet.
 Gloria nulla Viri eſt. feriunt quoq; barbata matres,
 Simplicibusq; datur laurea Virginibus.
 Mittat amans tepide modulamina docta puella,
 Reddet amatori noſtra puella ſuo.
 ſeu, ſcelus eſt omnes Charitum patuiſſe lepores,
 Tot ſine dente ſales, tot ſine fraude jocos.
 Aliquid, ſolos quod vult ſciſſiſſe Poëtæ,
 Eſt aliquid, rarum quod cupit eſſe Venus.
 ſempe nury Bataſas facere hoc, non dicere, præſtat.
 Quod vates præſtat dicere, vel facere.
 Quod ſi digna nobis captatis præmia fama,
 Veſtraq; ſuccreſcens nomina poſcit honos:
 Major ab Auſonio conſurgit gloria cantu,
 Clarius Oenotrio naſcitur orbe decus.
 Hic Verona ſuum jactat facunda Catullum,
 Non alia fari voce Tibullus amat.
 Viſit, & æterno Flaccus memorabitur ævo,
 Lydia Romano cui pede juncta fuit.
 Quid loquimur Belgæ? peregrina Verba loquela.
 Edita Cattorum ſemine turba ſumus,
 Neſcio quæ profugos ſors has perduxit in oras,
 Rhenus ubi æquoreis flumina junxit aquis.
 Quin potius placeat Veterum vox ſacra Quiritem,
 Diſtaq; quæ priſco perplacuerunt Numæ.
 Hic hinc Romulida poſuerunt caſtra potentes,
 Et toties Latio carmine miles obans.
 Viſitricemq; aquilas, fidibusq; aptata Latinis,
 Hoc noſtro voluit ſigna ſub axe legi.
 Quæ canitis Bataſi, Latiis ſunt debita Muſis;
 Quæ canitis, Græjæ ſunt documenta ſchola.

Titbo-

Tithoni sociam rythmis includitis arctis,
 Et fessos longo tramite Solis equos;
 Neptuni spatia, & vasti vada cœrula ponti,
 Vndi agasq; rades; Natiadumq; domos;
 Vi sua jam sumat, jam ponat cornua Phœbe,
 Pitiæq; fecundas imbibat Iris aquas.
 Nunc calamos inflat Corydon, nunc Phyllis ami
 Nunc teneras aliquis pascit amator obes. (e)
 Nunc canitis Faunos, & agrestia numina, Panes
 Semibirosq; capros, semicaprosq; viros.
 Illa sed Andinam sapiunt commenta Poësin;
 Omnia sunt Latii docta reperta soli.
 Quare agite, & patrios tandem dediscite cantus,
 Et numeris currat bestra Thalia meis.
 Scribite femineis aliquid sublimius ausis;
 Pangite, quod virgo non queat ulla, melos.
 Agnoscat precium Romanæ Belgica lingua,
 Quæ Roma dominos est venerata suos.

Ad doctissimum Iuvenem,

D. IOAN. de IONCHERE,
 De Publicis Iudiciis disputantem.

AVrea cum primis flueret mortalibus ætas,
 Lætæq; Saturno sæcula rege forent;
 Candida simplicitas teneris eluxit in annis,
 Nec scelerei Iudex aut gravis ultor erat.
 Ignorare suas voluit facundia laudes,
 Nec fuit in trepidos lingua diserta reos.
 Curia tunc strepitu, tunc aures lite vacabant,
 Et nondum cupidas senserat aula manus.
 Non Tabula scripsere minas, pænasse Decembir,
 Vinxerat aut fontes saba numella pedes.
 Mox ubi sub duro mores riguere metallo,
 Cœpit & adversa crescere lege nefas;

Curia,

ria, rostra, forum, carcer, Hadimonia, lictor,
 Nomina temporibus nata fuere malis.
 cet irata Metium rapuere quadrigæ,
 Subditaq; infami colla fuere iugo.
 ra dedit populis posito bix prætor aratro,
 Et poterant lapides & placuisse fabæ.
 nantur presso miserandæ stigmatæ frontes,
 Bestiaq; in pœnas sæpè vocata fuit.
 ut damnata truces expectant corpora Scala,
 Clauditur aut Gyaro femina virg; brevi.
 unc celeres torsere rota, & crudelibus uncis
 Raptæ fuit medio purpura spreta foro.
 brabit rigidas Manli censura secures,
 Fasciaq; in jugulo stricta Cethege tuo est.
 culat, & pœnas Naso persolbit Amori,
 Et potuit vates versibus esse miser.
 q; alibi cêlebres dictant consulta Lycurgi,
 Et vitis scribit verba severa Solon.
 prohibitas irata dolet, legumq; catastas
 Horret, & ultores credit adesse Deos.
 ac Batabos, lonchere, doces, sociosq; Sicambros,
 Et patriæ præstas sceptræ tremenda tuæ.
 ec tamen aut duri laudas Busiridis aras,
 Aut sæbum Phalarim, Tantalidasq; probas.
 temperat Ausonias facilis Clementia leges,
 Et tua delicto est creditæ pœna minor.
 debeat excellens aliis sua præmia virtus:
 Per te securis non licet esse malis.

Ornatissimo, doctissimoque Viro,
D. IACOBO PETITIO
I. V. Doctori,

S P O N S O.

Cui placuit nullo violata Cupidine Pallas,
Et potior casta Pallade diſa Themis,
Cur jam Virgineos, cœleſtia numina, cœtus
Deſpicis, & poſſunt diſpiciuiſſe Deæ?
Cur Phœbo præfers thalamos, cur baſia chartis,
Et viſitrix de te præmia ſponſa capit?
Scilicet aërias nuper ſubſectus in Alpes,
In Paphio recreas corpora feſſa ſinu.
Qui calidos perſers Rhætorum in montibus æſtus,
Nunc quoq;, ſed flamma ferſidior, cales.
Qui miranda ſtupes veteris veſtigia Romæ,
Sola ſtupes dominae lumina blanda tuæ
Non jubat ingentes ultra ſpectare coloſſos,
Nec ſpolia inſiſi temporis exul amas.
Laocoon docto torſit tibi brachia flexu:
Iam, tua quò ſectas brachia, dicet Amor.
Dicet Amor, Dircen ſimul atq; Amphionæ ſperne
Et ſarium Rhodiæ ſordeat artis opus.
Hic, tibi quam format ſolers natura figuram,
Adſpice, & Amſelia candida colla Deæ.
Adſpice Romanis aliquid præſtantius auſis,
Mobile quod toto corpore pondus habet.
Fortia quid ſpectas domitoris membra ſerarum?
Herculeas damnant jam tua bella manus.
Perfacilis labor eſt agram domuiſſe puellam:
Lenior hoc monſtrum ſubdere cura poteſt.
Exuſias quoq; Cypris amat, clavamq; manumq;,
Blanda ſed obſequiis commodat arma ſuis.

Maxim.

Maxime lustrator terra, cœliq, marisq,
 Adspice, qua possint perplacuisse domi.
 Jam peregre vixisse satis. solatia tandem
 Sufficiat gremio sponsa Batafa suo.
 Asta nimis mundi jam contrabe regna, tuamq,
 Includas circo, sed brevior, etiam.
 Hic, ubi ab Hesperiiis rediit Tirynthius oris,
 Hæsit in amplexu Deianira tuo.

Ad
 BALDVINVM HAMÆVM,
 Medicum, Britanniam repetentem.

Dum procul opposito divisos orbe Britannos,
 Regnaq, jam Catolo rege beata petis:
 Accipe, que medicis subscribo carmina chartis.
 Carmina Barlæi signa futura tui.
 Forsitan Oceani, forsan fastidia terre
 Discutiet Baris charta notata manu.
 Aut placidos inter relegens hæc disticha fluctus,
 Adspicies famæ scripta trophæa tua.
 Quin etiam, veteris si fas meminisse magistri,
 Hos elegos mediis pignus habebis aquis.
 At hos Eolii fremitus comescite fratres,
 Ne violet charum dira procella caput.
 Qua vèbitur meus ille rati, servatur Apollo,
 Depositumq, poli nobile puppis habet.
 Cui sua Philyrides, Amythaoniusq, Melampus,
 Cui sua Pergameus credidit ausa senex.
 Sacraq, praeclarus pandit consulta Machaon,
 Et veteres Grajùm terra reclusit opes.
 Parcite bellaces Morini, dum transeat hospes,
 Nuncupet & patriis debita vota focis.
 Innocua repetunt Brittonum littora Musæ,
 Nec manus Hesperii sanguinis ista rea est.

Cur noceant placido belli solennia Phæbo,
 Martiaq; imbelles exigat ira viros?
 Non onerant nostras Eoa monilia dextras,
 Fulba nec aurifero pondera raptæ Tago.
 Doctorum fatale malum sat parvula dos est,
 Pauperiesq; bona mentis iniqua soror.
 Audiat Austriacus; debentur libera nobis
 Equora, nec Pallas partibus aqua studet:
 Audiat Auriacus: scelus est vincire Camænas;
 Hic speciem Mæbors impietatis habet.
 At tu læta tuum generosa Britannia cibem
 Excipe, Battabica nomina prima schola.
 Quales Cecropiis redeuntes Roma salutat
 Sedibus, & plausus commodat ipsa suos.
 Si caruisse dolor fuerit, matura rependet
 Consilia, & celeres protrahet arte colos.
 Opprobrium fatis faciet, nec vindice tanto
 Negliget in leges Atropos ire notas.
 Morborum genus omne potens Medicina fugabit,
 Quos Tamesis refluxis in mare mittet aquis.
 Sic ubi Tarpeias serpens Epidaurius arces
 Appulit, afflicta cessit ab urbe lues.

In obitum

THOMÆ ERPENII,
 Linguarum Orientalium in Academia
 Lugdunensi Professoris eximii.

Qui medicos nuper ploravi carmine mæves,
 Et magno solsi debita iusta seni;
 Nunc iterum in lachrymas, iterum in suspiria co-
 Nec potuit simplex, qui nocet, esse dolor. (gor)
 Nulla caret mors morte, nec est sine funere funus,
 Plorantesq; trahunt spissa feretra viros.
 Quo superis jam thure miser placabitur orbis?
 Quæ pia difficilem leniet ara Deum?

Gens

Gens bita secura sumus, matamur iniqui,
 Nec rea quod justè terra queratur habet.
 Aurida terribili latè grassata flagello,
 Pestiferas quassat trux Libitina faces,
 Quà latius quondam steterat gens Martia castris,
 Equoreasq; bibit Rhénus anhelus aquas.
 Nunc ubi Thymbræo fumant altaria vati,
 Et veneranda sibi limina Pallas habet,
 Non flectunt rigidas doctorum nomina Parcas,
 Nec jubat instantis plus sapuisse malis.
 Urgent Pierides, & magnis orba magistris
 Iam tacitos mœrent pulpita muta sonos.
 Occidit Eoi interpretis facundia mundi,
 Notaq; Barbarico lingua sub axe silet.
 Quæ Batabum populis Arabas confudit, & Indosa
 Atq; uno patriam noluit ore loqui,
 Illa Caledonios super exaudita recessus,
 Nesciit spatii Belgica stare tuis.
 Illa per Hesperias fundens sua commoda terras,
 Clarius in viso nomen ab hoste tulit.
 Tota renascentes stupuit Germania Voces;
 Et decus hoc doluit non peperisse sibi.
 Adspice, quæ geminas jaculatur Cynthia umbras,
 Cunctaq; quæ surgunt sidera, cuncta cadunt.
 Adspice, quæ Cancris chelis supposita Syene
 Sifit Apollineas, ultima meta, rotas.
 Aut ubi Fessanos Numidasq; amplectitur Atlas,
 Crebraq; Erythraeis puppis inerrat aquis.
 Hic potuit vox illa loqui, neglectaq; primum
 Scripsit in Occiduo Turcica verba solo.
 Iamq; procul positum Rhénus compellat Orontem,
 Et nobis miratur nomina factus Arabs.
 Iam sua Sultano transmittit federa Belga,
 Et socias jungunt Punica regna manus.
 Iam Mahumetana prostant deliria secta,
 Et male consuta religionis opus.

Quasq̃ *bafer fuerat commentus Sergius artes,*
Mixtaq̃ Idumæis dogmata nostra sacris.
Quæ sapimus reliquit, sapimus Bulgaria multi:
Quæ sapuit mens hæc, rarior illa fuit.
Illæ Palestinis accendit lampada chartis,
Et docuit punctis verba notata suis.
Edidit Hollandis recutitum perbigil orbem,
Atq̃ Syros alio fecit in orbe legi.
Cur moreris vir magne, tuosq̃ incidis honores?
Cur lebe nos Batabos deseruisse putas?
An ferus Es jaculis fatalibus acer Apollo
Hæc etiam nobis parte nocere cupit?
Quod potuit mea Leida nefas? quo numine læso
Tam grandis culpæ credimur esse rei?
An meliora rapit rigidi inclementia fati?
Seræq̃ quos optent secula, prima necat?
Non trahit in leuibus pelagi suspiria damnis
Nabita, sed magnas naufragus optat opes.
Memnona Dardanidum pubes dum plorat adæm
Incolumi perstans Hectore bella gerit. (ptam
Tu moreris, pariterq̃ tuo cum funere condû,
Proh dolor, ingenti pignora rara tui.
Sed qui tanta nobis jam libret pondera curis,
Vix aliquem mœstæ das superesse scholæ.
Abstulit Oscasus, quas linguas protulit Orius,
Et tumultus laudes nunc Orientis habet.
Scilicet unus Arabs potuit de stante renasci,
Vnus Arabs soluit te moriente mori.

IN OBITVM
 PETRI PAVWII,
 ANATOMICI.
 Profopopœia Mortis.

Illa ego, quam fari mirabile, Bibere falsum.
 Non tamen è tumulo Mors redibiba loquor.
 Credite mortales, fingunt contraria vates,
 Ing caput nostrum jus quoq; Phœbus habet.
 Autarunt en fata vices. loquor ipsa, silet q;
 Cui precium laudis non lebe lingua dedit.
 Ille triumphat à toties de morte disertus,
 Cum spoliū pelles, ossa, cadauer erant,
 Hac dextrâ cadit, & fatalibus occubat umbris.
 Nec potuit nostræ saliere tela manus.
 Scelus in imbelles toties qui scibit artus,
 Et spectacula meas publica fecit opes,
 Exubias miserorum, & siccâ morte cadentum.
 Iamq; semel pœnam corpora passa suam.
 Vidi ego, cum plenīs portaret cruda canistris
 Fercula, crudeli dilacerata manu.
 Vidi ego libentes extracto viscere dextas,
 Utq; jacens stanti fabula factus homo est.
 Parcite, Dî, dixi, defunctis parcite membris,
 Et pereat solers in mea frustra caput.
 Terra tegat totum; post bita damna, cadauer,
 Supplicia à miseris posthuma nulla peto.
 At quoties visos, licet arte, resolveret artus,
 Raptaq; de calidâ matre catella foret,
 Non secus ac placidam tigris Gangetica cervam.
 Diripit, aut proprium perfida mater Ityn:
 Indoluit tam dura scholis documenta parari,
 Et tam barbaricâ commoda cade peti.

Ipsa ego, quæ toti sum terror maximus orbi,
 Facta viro risus publica causa sui,
 Dum me ridiculi moderantem frena caballi,
 Aut bovis in pigro tergo stare facit.
 Vera loquor, quæ visa sibi testabitur hospes,
 Ossea ubi circis clauditur aula suis.
 Desine mirari, ridet, quæ seria, mundus,
 Ludicrag, attonita cum grabitate stupet.
 O utinam tantum nesciret fama magistrum,
 Quæq; tenet cineres, clauderet urna virum.
 Nunc super Ausonios, super exauditus Iberos
 Nominis angusta nobilitate biget.
 Effugit secunda meum Mens sola furorem,
 Et post exequias clara superstes agit.
 Stat decus ingeniis, fateor, cogorq; fateri;
 Non habet in tantum jus Libitina caput.
 Morborum vel mille vices, tot dadala terra
 Gramina, naturæ luxuriantis opes,
 Quæ Cui docet arcta senis, quæ fusa Galeni
 Pagina, quæ medicus pharmaca scripsit Arabs,
 Quicquid fatales potuit tardare sorores,
 Lentius & nostrum iussit adesse diem,
 Et quid quæq; ferat regio, quid ferre recuset,
 Norat, in exitium cuncta reperta meum.
 Sed quoniam invidia major post fata perennat,
 Vindicta in solo corpore signa dabo.
 Quicquid meos toties doctè excoiabit alumnos,
 Deq; cadaueribus raptâ trophæa tulit,
 Hac pœnam mihi parte luat. quæ dextera cades
 Fecit in exubias ingeniosa meas,
 Rursus Anaxagoras atomos dissolbat in omnes,
 Et secet in similes singula particulas:
 In causas facunda meas quæ lingua locuta est,
 Democritus Plenum findat & in Vacuum.
 At caput, in visas nuribus quod prodidit artes,
 Pythagoras denos dissectet in numeros.

*osq; anima, quarum luxabit corpora Doctor,
Infesti vobis cor refecate viri. (sunt,
arum aliquid, ni fallor, erit. quæ membra super-
Terrigenum sœctrix excoriabit humus,
orte pari pereat. Nemesis justissima vox est:
Æqua refert, quisquis, quod facit ipse, refert.*

IN

Anum nubere parantem.

E *Quid adhuc tenero petulans illudis amori,
Et Paphio tentas bella movere Deo?
scula poscis anus, legeſq; in herbis amantem,
Et cupis exemplo nubere monstra tuo.
Duceris in mœstum, gressu titubante, cubile,
Sponsaq; sis, nunquam quæ potes esse parens.
Non præeunt tibi latus Hymen, lætaque puellæ,
Deſerit accensas arida flamma faces;
Non Lucina tuis aderit placidiſſima votis,
Nec gemitus, quales parturientis, erunt.
Et cur hoc nequeas, possum tibi dicere causam,
Deſſare virum, non redamare potes.
Te Paris adſpiciens læqueo se ſtringat amator,
Leander meditis mergier optet aquis.
Ipse tuis furias flammis præponat Orestes,
Te niſi ſpe mortis Proteſilaus amet.
Eligat in rabidum Theſeus deſcendere taurum,
Quam gremii indignâ parte jacere tui.
Amphitryoniades Neſſi ſibi toxica poſcat,
Quam te victori ſuccubuiſſe ſibi.
Quin ruere Aeneas malit per ſaxa, per ignes,
Saucia quam telis pectora ferre tuis.
Si tales fuerint, Briſeida ſpernat Achilles,
Hippolytus Phedram, Phylida Demophoon.
Te Linus adſpiciat, mox deſeſtetur amorem,
Nec ſua baſiolis polluat ora tuis.*

*Ridet Amor, ridet stolidos Cytherea labores,
Et sua prostitui sacra Cupido dolet.
Miratur calidâ Veneris flagrare favillâ
Pectora Sithoniâ frigidiora nive.
Et stupet obtusas tantum valuisse sagittas,
Et vulnus nulla cuspide posse dari.
Nunc arcus periere mei, nunc teda laborat,
Nunc precium nostri sordet honoris, ait.
Oscula libantur fœdis graeolentia labris,
Aptaq; candidulis basia virginibus.
Brachia lasciva circumjicienda puellæ,
Proh dolor, extinctum penè cadaver habent.
Prensantur putres, exanguia pondera, mammae,
Collaque mendaci sive speciosa luto.
Videre vult alios de se, quæ proxima morti est,
Et thalamos optat, debita quæ tumulto est.
Quam plorare græsi debebat praefica lessu,
Nunc mea sed moriens carmina cantat anus.
Non hanc aurifero redimat sibi Iuppiter imbre,
Heu, nimis ignavos sperneret ille sinus.
Non illam viridi Daphne commutet Apollo,
Si fugiat; jam mox arida quercus erit.
Non foliis illam cingit viridantibus ætas,
Aut tenerum facies ornat honora caput.
Omnia marcescunt, oculi, frons, colla, lacerti,
Tempora, pes, gremium, pectora, lingua, genæ.
Exequias hæc festâ putat, sponsamq; cadaver
Quoq; thoro flammas expetit, esse rogam.*

Ad
 CONSTANTINVM
 HVGENIVM EQVITEM,
 Cum è castris reduci Epithalamium,
 Blyenburgianum ipsi offerret.

Am dudum lituis, belliq; immixte periclis,
 Spectasti patriæ castra Ducesq; tua.
 Et circum horrisono strepuerunt classica cantu,
 Præliaq; imbellem detinuerunt virum.
 Et satis Auriacis oculos donasse triumphis,
 Exigit ad curas te tua nupta nobas.
 Quosq; legas blandos offert Barlaeus amores,
 Carminaq; in molles officiosa thoros.
 Bekagerant alii, Veneris nos scribimus ignes,
 Quosq; velim ludos dedidicisse, cano.
 Ne tamen hæc facili noceat facundia vati,
 Aut toties dictos credar amare jocos:
 Scribimus inßiti Paphie poppismata matris,
 Et canit in thalamis non nisi iussa chelys.
 Cogimur & blandè cupidis parere maritis,
 Iamq; petit versus iste vel ista meos.
 Sic oneri mea Musa mihi est. sum verna Diones,
 Et totum imperio mancipat illa suo.
 Adspicit emeritus, qua quondam exercuit, arma
 Miles, & insolitum narrat & odit opus.
 Sapè senex cunâs puerique crepundia versat,
 Et Veneris tremulâ prælia voce canit.
 Nos quoq; languentes in nostro pectore tedas
 Tollimus, & dudum gaudia spreta damus.
 Stat chartis conclusus amor. non urimur ultra.
 Crede, procax non est garrula Musa mihi est.
 At tu, sanguineo Martis subducte theatro,
 Mascula Barlae basia fuge tue.

*Qualia in Andromaches defixit basia labris
 Hætor, in Emonio Laodameia viro.
 Forsan & hoc reduci carmen conducet amanti,
 Et stimulos addet pagina nostra tibi.
 Dumq; legis rigidi teneros Prætoris amores,
 Officii poteris mox meminisse tui.*

Ad Doctissimum Iuvenem,
 HVGONEM BOXELIVM,
 Artium Magistrum.

D*Um patrios circum frendet Bellona penates,
 Iamq; minax etiam Breda nocere potest;
 Dum resonant mediis Mæbortia classica portis,
 Et rediens belli præmia jactat eques:
 Otia, Boxeli, & Batabi secreta Lycei,
 Et studium placide nobile pacis amas.
 Phæbus amor tuus est, faciles solatia Musæ,
 Ipsaq; dum damnas prælia, docta paras.
 Succubat exulus titulis fallacibus error,
 Et verum specie jam meliore nitet.
 Ingreditur prius Grævum sapientia fastu,
 Et sua purgari dogmata Stoa stupet.
 Docta Cleanthæ am lassat solertia turbam,
 Socraticasq; figil cura reformat opes.
 Sic patria vixisse cupis, sic aspera bellis
 Ingenio fiet mitior Heusda tuo.
 Audiet Odrysius tenera præcepta Mineræ,
 Nec rigida solum casside tutus erit.
 Audiet indomitus tanti documenta Magistræ,
 Atque tuæ mores leniet arte suos.
 Illic innocuo si pinges pulvere ballos,
 Fictaq; dimensis castra locabis agris:
 Ipse suum perdis cet opus, si mænia scribas,
 Exstruet auspiciis mænia scripta tuis.*

Prælia

*Prælia si timidi fugiant, hortabere dictis;
 Feruida si tentent prælia, iussa dabis.
 Impatris Aeneæ laudes, nunc Hectoris arma,
 Amathioq; canes bella peracta solo:
 El quibus Ausonios Cattus spoliaberit ausis,
 Spreberit & Latios Belgica terra Deos.
 Omnia doctrinæ flectes sub legibus ipsos
 Bellorum fas est subdere colla duces.
 Formant arma Scholæ: nec Martia Palladis hasta
 Negligit officii discere jura sui.
 Crescite Battabica tantis virtutibus urbes,
 Et galeas Clario condecorate Deo.
 Neget æternos belli fortuna triumphos,
 Continuante strum pulpita nostra decus.*

Ad amplissimum virum,

MATTHIAM OVERBEKIVM.

ur, ad castra Albiniana, viventem, quæ
 vitæ urbanæ & rusticæ discrimina
 describuntur.

Accipe, quæ doctâ tibi littera mittitur urbe,
 Rhenus ubi fessas sistit anhelus aquas.
 Accipe, nec nostræ precium abersare Camæna,
 Et mea sint studiis otia grata tuis.
 Urbis ego, tu ruris amans, jam dispare vita,
 Vidimus, atque alium ventilat aura Iovem.
 Illic celsa nobis surgunt tibi culmina saxo:
 Et propius Superum limina lambit apex.
 Illic mihi vicino domus est non æmula tecto,
 Nec meus excelsa vertice fumus abit.
 Illic calicolum spatioso fornice templum,
 Hic eadem nobis, sed magis arcta, patent.
 Illic demissam radunt tibi sidera terram,
 Hic oriens nunquam stella, sed orta micat.

Illic aquoreis citius Sol surgit ab undis,
Atque Aurora suum deferit alma senem.
Tardius hic behit illa diem, lucemque moratur,
Et tenebras citius vespera mæsta refert.
Non illic querulas tollit Sycinia voces,
Aut hærent lateri garrula tecta tuo.
Hic anus, in validis licet enervata lacertis,
Improba clamosa jurgia voce ferit.
Illic innocuâ figis vestigia plantâ,
Hic Niobe teneros ledit iniqua pedes.
Illic molle suos tibi ser ostentat honores,
Hic nosa purpurei gloria seris abest.
Illic flabentes æstas protrudit aristas,
Hic eadem sterilis munera nescit humus.
Illic secundos Autumnus parturit hortos,
Hic Pomona suas raraministrat opes.
Illic bruma nives terris aspergit, & agris,
Hic eadem Vultu sordidiore riget.
Illic tardigradis incedit gressibus Io,
Flexipedi calcans pascua lata pede.
Illic lanigeris Corydon irascitur agnis,
Atq; aries tanti dux gregis agmen agit.
Illic quadrupedum latos ferit ungula campos,
Et patiens duræ vomeris hinnit equus.
Illic mane diem, & fugientis lumina Phæbi
Nunciat in medio garrula rana lacu.
Hic neq; balat obis, nec tristi sacca boatu
Ingemit, aut placidis rana coaxat aquis.
Non hic Neptuni tellus percussa tridenti,
Horrida qui spirent prælia, fundit equos.
Illic aërii mellis cælestia dona
Ingeniosa suis sedibus abdit apis.
Illic candidulum plenâ lacerberat urnâ
Thestylis, & mixtas seligit arte dapes.
Illic grata vocant sessum multætralia Mopsus,
Gramineoq; jacet Nyssa petulca thoro.

c loca damnat apis, fastidit Thestylis urbem;
t querenda foris fabrica lactis erit.
c sublimi solitans strepit ardea quercu:
*H*ic petulans celsa passer in ade salit.
c prata birent, Zephyrusq; tepentibus auris
*E*lorigeros pulchrâ veste coronat agros,
c aliquis Tyrio maculabit murice vestes,
*Q*uodque alibi felis rara cacabit, olet.
*r*igarrit anas, limosaq; trinsat hirundo,
*M*æstaq; jam moriens carmina cantat olor.
*u*dîq; dulcisonis resonat concentibus æther,
*E*t modulos docili gutture reddit avis.
c sua vocalis vendit jentacula pistor,
*A*ut merces diro carmine laudat anus.
*s*phonem simili credam mugire boatu,
*E*t Stygius latret talia verba canis.
ut qui Caucaſea damnatus rupe Prometheus
*S*upplicii queritur tristia fata sui.
*Il*lic grata quies, tacitig; silentia ruris
*O*cia dant Musis inſolata tuis.
*Il*lic cornipedes, agreſtia numina, Faunos,
*E*t timidus juxta cernis Hamadryadas.
*Il*lic neq; Pan calamos inflat, nec gramine fuſſi
*V*irginei fugiunt, Pane ſequentem, æthori.
*Il*lic emptæ tuas fugiunt opſonia menſas,
*H*ic varias præbent cara macellâ dapes.
*Il*lic peſtiferam diſſat locus amplior auram,
*H*ic eadem, ſpatio ſed breſiore, furit.
*C*um tot ruricolis, cum ſint tot gaudia vobis,
*C*ur mea ſors diſpar cogitur eſſe tuæ.
*S*cilicet Attalico turgent tibi ſcrinia cenſu,
*A*ttalicæ nobis non numerantur opes.
*N*ulla gravant inopes vatum ſeſtertia ciſtas,
*Q*uæq; natat medio dives arena Tago.
*T*u tibi rus geniale facis. ſi tinniat aurum,
*I*pſe tibi poterit Caucaſus eſſe domus.

In nomen uxoris BARBARÆ.

Barbara nunc mihi tu, nunc sunt tua nom-
lusus;

Hic mihi, sed fors an gravior ille tibi.

Barbara Pyramidum sileat miracula Memphis,

Sic tua Bilbilicus verba poeta canit.

Barbara dicta fuit Latie gens nescia lingue,

Barbara gens, quæ non Græca, vocata fuit.

Barbara forma potest vero distinguere falsum:

Barbara perfecta sit rationis opus.

Barbara virgineos inter celeberrima cætus,

Romana meruit religione coli.

Sub juga jam Seres, jam barbarus esset Orontes,

Æmæthii doctas carminis auctor ait.

Nec moritura canit divini Musa Tibulli

Barbara gypsatos stringere vincla pedes.

Barbara narratur venisse benefica tecum:

Hypsipyle charum scripsit ad Æsonidem.

Barbara respersa est puerorum sanguine Colchis.

In fontem jugulat barbara mater Ityn.

Barbary est Phasis: studiis quoque barbara Thrace est.

Barbaraque Eoas sectat Erythra rates.

Barbarus est Atlas: sunt barbara mania Byrsæ,

Barbarus est Phalaris, barbaricusque Scinis.

Barbara Barbariæ loca sunt, sociisque ferina,

Totaque barbariæ barbara terra riget.

Barbarico figuit Latii facundia bello,

Barbarus attonita sævit in urbe furor.

Æsonias audax cum frangeret Hannibal arces,

Moribus et vitæ barbarus ille fuit.

Barbara se peltis pugnans defendit Amazon,

Barbara Bellona est, Barbarus Antiphates.

Sunt et Barbarici chlamydes, ensesque togæque,

Barbaraque in Phrygio crine tiara nitet.

Barba-

Barbara Romulidum recreant spectacula mensas,
Barbaraq; in Caeis bestia bella parat.
Barbara magnanimum timuit Germania Drusum,
Sensit barbaricos Martia Roma Getas.
Jordanide vincunt, dum restat barbarus Hector.
Sternitur astrictis barbarus Ister aquis.
ubi barbaries, & barbarus infremit horror.
Luxuriat latis barbara Persis agris
quoties doluit Rhenus, qua barbarus ibat!
Ponitur ad patrios barbara praeda Deos.
quos scabities accusat barbara; sunt quos
Naufragii damnis barbara Syrtis alit.
Barbara Romana discussit verba loquela,
Reddidit & pristae Valla latinus opes.
Barbara Camænarum Phœbig, perosa lepores,
Nec quibus ingenium mite Minerva dedit,
Barbara Palladii creditur esse Viris.
annonios crebro populantur barbara fines
Agmina, Casareo gens inimica solo.
inter a frendentis rabiem testata molossi,
Bis mansueta tuum Barbara nomen habet.
inter a quam patulo gens Dorica clamat ore,
Pandit vocali ter tua verba sono.
Barbara regali celebrat convivibus luxu
Magnificas jactans Persa superbus opes.
Barbara Idumæas jugularunt agmina cunas,
Barbara dum jussus miles in arma ruit.
Barbarus has segetes & culta nobalia miles,
Et Melibœ tuos depopulatur agros.
Barbara crudeli satiantur viscera pastu,
Barbaraq; Indorum funera ventre latent.
Quas sacer ille feras modulando leniit Orpheus,
Cadibus & vittu barbara turba fuit.
Barbara Barbariam, & diffusos terminat Afros
Gadibus, & calidâ terra perusta Pharo.

Barbara sic Grajis, sic Barbara nota Latinis.

Barbara, te Bates scribit, & historicus.

Barbara, per cunctas resonant tua nomina terr.

Barbara, quàm seba crederis apta rei!

Barbara sed toto quamvis si nomine, solum

Oscula cum non sint barbara, mitis eris.

Barbaries nihil ista nocet. si blandula frons est,

Blandula si vox est, Barbara nulla mihi est.

EPITHALAMIVM.

In nuptias

IOHANNIS BOR

Medici,

Q*uem Batavis nuper medicum formabit Athenæ
Phæbus, & Aonides excoluere Dee,*

Iam proprium sibi Cypris habet, procul ite Camæna

Alter in Idalia poscitur arte labor.

Borriades domina subdit sua colla Diona,

Atq; alia Musas Virgine damnat amans.

Reddit a pro Cirrha Paphos est, Helicone Citharon.

Quemq; Claros tenuit, mollior Ida solet.

Omnia sordescunt, herba, medicamina, morbi;

Iamq; aliquis Veneris premia morbus habet.

Vna fugat veteres conjunx lepidissima curas,

Et facit egregias sicca puella vices.

Gallia Daphneum capiti circumdedit orbem,

Nunc decorant pexas myrtea ferta comas.

Sicilicet ista manent doctas redimicula frontes;

His Paris, his petulans cinctus Adonis erat.

Horrida Pergamei calcantur scripta magistri,

Et nobis, quæ doceat, dogmata dicat Amor.

Qualia in expertam docuit Leander amicam,

Cum tumidis primum sospes abisset aquis.

Qualia

alia in Hypsipyles thalamis recitabit Iason,
 Aut Paris Oenone dixit amica suae.
 Andae placent, risus, oculi, thorus, oscula, teda,
 Et si quid charum tectius esse solet,
 repetiturq; Deum toties dignata cubili
 Fabrica, & in vultu dispare ludit Hymen.
 graves quamvis, expugnat forma Catones,
 Illa vel armatos cogit amare deos.
 a Panomphaeum celso pellexit Olympo,
 Et summum aurifero miscuit imbre Iovem.
 a suum tacitos virus diffundit in artus,
 Et placido tetricos fascinat ore viros.
 elias Argolicis cantata est vatibus hasta,
 Fabula mendacis sed fuit ista soli.
 Quae ferit, & laesos eadem persanant amantes,
 Forma puellarum Pelias hasta fuit.
 hanc petit, hanc circum spaciosus volbitur orbis,
 Non haerent alio pondera nostra loco.
 Nec quoq; Sponse, tuis defixit spicula Venis,
 Equae tuo certam vulnere sperat opem.
 Coctaq; millenis pharmaca simplicibus.
 Quid centum misces uno craterem maniplos?
 Imbibet haec medicum laesa puella suum.
 Quid lenire paras totidem, mala nomina, febres?
 Te quoq; jam febris, sed reditura, tenet.
 Cur modo deridas, modo fluxus arte rebellis?
 Crede mihi, hac ipsa sanior arte fores.
 Nunc agrum fodis ense latus, nunc lumina traktas,
 Nunc illi tremulo corde mamilla salit.
 Nunc aliis lento pectus torretur ab igne;
 Et tamen his etiam partibus ipse doles.
 Plurima dum sanas, dum totos porrigis hortos,
 Dic mihi, cur dominum negligit herba suum?
 An quia mollis amor solis sua gaudia saxis
 Invidet, atq; hominem vult superesse sibi?

An quia majorum sequimur vestigia nati,
 Et patrias artes nos quoque scire jubat?
 An quia cum toto delirent numina cælo,
 Dedecus est puerum plus sapuisse deum?
 An quia Acidalia volupe est caluisse fabilla,
 Et tibi plus flamma hæc, quam medicina, placeat.
 An quia cum serus tibi deferet Hesperus Oetam,
 Pharmaca Machtildis non violenta dabit?
 Sic tua non doctæ transcribis jura marita,
 Hippocratisque tui nescia sanat amans.
 Nec peccare puta; magni secuta Galeni
 Nupta Machaonium si tua tractet opus.
 Tu titulos, tu jura dabis, tu pilea confer.
 Hoc quoque Doctorum nomina juris habent.
 Interea medius dum turbat fercula Bates,
 Et mea festibus carmina ridet amor,
 Spumantem puerorum aliquis prælibet Iacchum.
 Nam posuit siccis omnia dura Deus.
 Tuque anima pars magna mea, dulcissime Borri,
 Excute Machtildi vela recincta tua.
 Scande thorum, at qualem posita gravitate Caton
 Conjugis in gremium credimus isse sua.
 Ipsa favens primas nox longius explicet umbras,
 Et veniat rutilo lentius ab axe dies.
 Surgat progenies non inficianda parenti,
 Patricias cingat crebra corona fores.
 Sic quoque languentis reparas dispendia mundi;
 Incola nec nostri degener orbis eris.
 Fortè aliquem, sæbum Belgis qui abert at Iberum,
 Deque tua Martis fulmina stirpe dabis.
 Adspicis, ut cunctis annixus viribus hostis,
 Iam patriam summo margine radat humum?
 Objice, quæ pugnent, animas, nobis robora crescant;
 Ne pereat belli gloria, Cypris amet.
 Pergama quod steterint, armis debetur, & ulnis,
 Hectoris hic, Hecubæ laus quoque magna fuit.

*oties biduos auxisset Roma penates,
 Victor in hos colles Hannibal isset obans.
 Ha si cessent, secundaq; praelia vita,
 Auriacus nullo milite tutus erit.
 Ge fidem, tantus nec subtrahe pignora cibus.
 Cum pater es, magni nominis orsa tenes.
 Ille moras, spondet faciles Machtildis amores,
 Et sua non ultra vota timere cupit.
 Et tamen ex illa redeas male notus arena:
 Nec nimium timidus, nec nimis acer ama.*

EPIGRAMMA

in eosdem Sponsos.

*I Probitas unquam casto sociata Pudori,
 Iunctaq; si Pietas cum Pietate fuit:
 Gracilis potuit blandos non spernere cultus,
 Forma q; praeclarae praemia mentis amat:
 Venus & parili necluntur federe Pallas,
 Et recubant uno Phæbus Amorq; thoro:
 aspice, quos geminos sociarunt Numina Sponsos,
 Exemplum dicta nobile pacis habet.*

Ad Ampliss. Doctissimumque Virum,

D. IACOBUM PETITIVM,

I. V. D.

vitreorum munerum datorem.

*Q*uas mittis Venetum, gratissima munera, mer-
 ces,

*Accepit facili Barbara nostra manu.
 Nunc erecta nitent mediis anathemata testis,
 Et sibi bis genitus sacra Lyæus habet.
 Tu fragiles transmittis opes, & dædala quantum
 Artifici possit pollice dextra doces.*

Cerni-

Cernimus inflexum sinuosis orbibus anguem,
 Qui totum diro vertice fulcit opus.
 S. ilicet hic nimii damnat carchesia Bacchi,
 Vinaq; bipereum virus habere monet.
 Ne sapiens mediis cedat prudentia mensis,
 Insanum prudens bajulat hydra Deum.
 Et velut implicitus sua miscet corpora serpens,
 Sic mixto socios agmine Liber amat.
 Lucida dispersi depingunt membra colores,
 Vinaq; dissimili sapè colore placent.
 Sunt hæc mundana fallacia gaudia vite,
 Nec, nisi quæ frangant numina, vitra sumus.
 Hæc mecum quoties cernis, dilectè Petiti,
 Natales fragili è pulbere disce tuos.
 Flamma levis, levis genuit tua munera fumus,
 Et levis has Itali dextra rotabit opes.
 Flamma eadem, cautiusq; minus tua disjicit hospes
 Munera, nec magno nata labore cadunt.
 Sic vitre à natus pariter de stirpe miscellus
 Occidit, & morti se quoq; debet homo.
 Altius ad dignas animo consurgere curas
 Nos decet, & superis figere corda locis.
 Te neglecta Themis, spretus te poscit Apollo,
 Et quondam studiis Pallas amica tuis.
 Sat Venetis Gallisq; datum. jam Curia supplex
 Atq; tuam meritò Patria sperat opem.
 Hoc age, & iratis tandem placare Camænis,
 Et vite studeas præmia ferre tua.
 Sic tibi perpetuos virtus decernet honores,
 Quosq; negat cæcus jam favor, illa dabit.
 Sic quæ misisti, sed inania, pocula Bacchi,
 Huc veniens isto numine plena bibes.

Eximiae eruditionis Viro,
VIRINO à CANKEBEER,
 I. V. Doctōri.

*Um natura suos effæta recolligit ausus,
 Fessaq; nascendo tempora trudit Hyems,
 q; suos abiens Autumnus damnat honores,
 Et pudor est nudum bestie videre latus,
 igitur dum gelidâ Boreas inbitat ab Arcto,
 Et laxat famulas languida bruma manus;
 ce triumphales agitat Sapiëntia currus,
 Egregiasq; bices cum Iobe diæa facit.
 Ca nobis animos Pallas capit, ipsa labores
 Explicat, & laudes virgo patrima suas.
 anduntur curarum ædes, panduntur honorum,
 Viraq; sed socio limine, templa patent.
 bditus ingenius gliscit calor, ardor honesti
 Inclyta magnanima pectora pubis agit.
 ix transit sine vate dies. lux altera, rursus
 Altera Pegaseas lassat honora Deas.
 Emula Battasicas virtus exercet Athenas.
 Invidiam credo nomina magna pati.
 Qualis Olympiaca miratus præmia palma,
 Instat equus, si, quos occupet, ante videt:
 lunc alius super, atq; alius sequiturq; præmitq;
 Et rapidis ferbent concita plaustro rotis.
 Tiderat hæc dudum plaudentis signa Lycei;
 Meg; tropheæ manent illa, Quirinus ait.
 bimus, & si quis meritis locus, ibimus, inquit;
 Materies laudis sit Themis una mea.
 hæc Minos, justusq; Solon, hæc arte Lycurgus,
 Nec moritura meus nomina Caesar habet.
 hæc Decius Paulusq; bigent, & maximus Azon
 Aferat titulos posteritate refert.*

Invenit

*Invenit mens docta viam. patet omnis eunti
 Iustitia, &astos explicat illa sinus:
 Innumeras legum facies, & flexile verum,
 Iuraq; clamosi litigiosa fori:
 Quid iubet heredem, quid spes eludat habendi,
 Ut trepidi possit causa placere rei:
 Quanta fides tabulis, & quali teste probentur,
 Quidq; queat socios dissoluisse thoros:
 Temperet ut juris ratio decreta severi,
 Quæ maneat sceleri debita pœna suo:
 Cunctaq; Casareis veneranda volumina sceptris
 Aptaq; bellantum litibus, apta togæ.
 Suspice Laïda virum, & tanta da debita fronti
 Præmia, ne proprium sit sine teste decus.
 Ad te tota redit plenis spectata theatri
 Gloria; communi semper honore meres.
 Sunt tuæ, quæ defert insignia; quæq; coronant
 Tempora, sunt curæ Pileæ signa tuæ.*

In Mausoleum
 GVLIELMI AVRANSIORVM
 Principis, quod Delphis visitur.

Adspece Nassobii saxum regale sepulchri,
 Quisquis ad Auriaci nomen & arma stupe
 Hac memor Austriacum patria indignata Philipp.
 Erigit Auriaco posthuma busta suo.
 Surgit in insidiam pulsus hoc marmor Iberis,
 Seraq; virtutum præmia Belga parat.
 Lustra oculis spectator opus, sultusq; pererræ,
 Quos labor & solers sculpsit in ære manus.
 Incubat Auriaco Auriacus, sed eburneus illi,
 Qui prius Albanum terruit ense Ducem.
 Sic jacuit dira stratum mercede cadaver,
 Cum manus innocuum sterneret emta caput.

Cernit

nis, ut insideat lapidi fortissimus heros?
 Illa Patrus patria prisca figura fuit.
 is erat, cum jura daret, cum vindice ferro
 Solberet Hesperio Belgica colla jugo.
 spice Pyramidum surgentes more colossos;
 Hoc aterna Ducum gloria culmen habet.
 dig, funestæ fera Mortis oberrat imago,
 Exubiisq; suis imperiosa riget.
 ste triumphantes Parcis succumbere dextras,
 Armag, sed satis præripienda, geri.
 at Pietas, sacrumq; manu veneranda solumen.
 Gestat, & aethereas diæa recludit opes.
 oc Pietas Duce tuta fuit, potuitq; sub illo
 Non timida cælum religione coli.
 ut juxta Herculeo circumdata tergo, Virgo,
 Fortiaq; inbello Pectora Marte gerit.
 sperios sic ille Deos & castra fugabit,
 Et valida fregit Batice sceptrum manu.
 q; serenato Libertas aurea vultu,
 Hoc libertatis vindice, pulchra nites.
 irte alia adversum sceleratis exerit enssem
 Iustitia, & læva ponderat ara manu.
 is Arausiades media inter prælia duetor
 Afferuit Batavi jura verenda fori.
 ag, dum Marti, Themidi manus altera serbit;
 Et geminos stricto vindicat ense deos.
 qua per cunctas fundat præconia terras,
 Belligeras inflat Martia Fama tubas.
 inc puer atq; illinc lachrymis indulget acerbis,
 Et dolet extinctas, quas gerit ipse, faces.
 issuat in lachrymas & acerbos Belgica planctus,
 Dum subit extincti tristis imago Ducis.
 uis paria Hispano faciet? tu maxime Fili,
 Ne moriari prius, quam moriatur Iber.

Illustrissimo
DOMINICO MOLINO
 Senatori Veneto, cum Hymnum in
 Christum, & Argo Batavam
 ipsi mitterem.

Vibis, & externum celebras, Moline, poemam,
 Et tibi dilectum pergis amare caput.
 Nec tua Barlai pralustris purpura cantus
 Despicit, & Musæ dona pusilla mea.
 Prima salutiferum depingit pagina Christum,
 Ingentemq; pio personat ore Deum.
 Altera barbaricis oneratas mercibus alnos,
 Hesperiiq; canit grandia damna soli.
 Sic modo me tellus Batem, modo possidet æther,
 Nunc hominum laudes, nunc habet ipse Deus.
 Iamq; feror medios acer bellator in hostes,
 Iam cano tranquilla nobile pacis opus.
 Iam me ficta jebant veterum mendacia Batum,
 Iam modulos adstat sanctior aura meos.
 Artifices distincta petunt. hic incubat auro,
 Et Venetum rutilo sculpit in ære Ducem;
 Ille rates aptat pelago, docet alter amores:
 Eligit ingenio quilibet apta suo.
 Nobis cuncta placent, tellus, Acheronq;, polusq;,
 Ludicra cum grabibus, tristia cum salibus.
 Omnia sunt Batum, sunt unius omnia Phœbi,
 Militat ad nutum machina tota meum.
 Imperium Veneti spatii diffunditis amplis,
 At meus in cælos altius Hymnus abit.
 Terminat Euganeos Rhetusq; & Dalmata fines,
 Quæq; jacet medio Candia vestra mari.
 At mea in Occiduis dominatur finibus Argo,
 Et spolia ex ipso Sole stupenda refert.

u quoq; qui Bassam curis prudentibus urbem,
 Consiliisq; regis transstra, ratesq; tuis;
 Carmen Moline Venis. tu magne Senator
 Cogeris ad leges arctius ire meas.
 Qua tibi si placeant, & si Ventura placebunt,
 Aonias toto fonte bibemus aquas.
 mea, Molini nimium prohsa voluptas,
 Diffluet in laudes ebria Musa tuas.

Ad doctissimum Virum,
 ALTHASAREM BONIFACIVM,
 Archidiaconum Tarvisiensem.

E Vganci Patres, mediis qui scribitis undis
 Carmen, & Adriaco tingitis ora mari;
 Et tu Pegaseâ Bates redimite coronâ
 Balthasar, ô Musa gloria sera mea:
 Dicite, cur Viles pretium meruere libelli?
 Et Veneto nostrum teste probatur opus?
 Laurigerasq; inter fertis mea nomina frontes,
 Et fabet applausu purpura vestra suo?
 Ausonii laus ista soli est, donasse poetas.
 Illo Helicon totus, totaq; Cirrha loco est.
 Hic Naugerii faciles in carmina Musas,
 Et faciles in se sensit Hyella Deas.
 Hic Virgilio certasti, Bembe, Latino;
 Et clara Hippolyte Castilione fuit.
 Hic Cotta suam cecinit risitq; Lycorim,
 Flaminiisq; fuit dicta Turunda joci.
 Aonios meruit Latio Toscanus honores,
 Et potuit vestro Carga sub axe legi.
 Hic Fracastorios, Zanchos, doctosq; Camillos,
 Et geminos Strozas, Capiluposq; tulit.
 Quaq; Sadoieto, qua Lascare terra superbit,
 Quae dedit Ascanios, Italia terra fuit.

Hic, Arioste, tuos petulans modularis amores,
 Et placido reges carmine Vacca canis.
 Hic per Apollineos Palearius ambulat hortos,
 Inq̃ suâ mores Virgine Tonsus amat.
 Quos ego si taceam, Romam spectate canentem,
 Et quæ Tarpeia carmina rupe fluunt.
 Lauriger Urbanus media Pater urbe Quirini
 Pectora Phæbao tacta furore quatit.
 Hic hederæ, & sacræ cœunt in Præsule mitra,
 Quicq̃ Dei, Satum præsdet ille gregi;
 Communesq̃ mihi versat mens ardua curas,
 Et studiis dispar non cupit esse meis.
 Vestra est Calliope, Veneti, Tritonia bestra est.
 Numina tot bestris plus siguere locis.
 Desinite in Bataëum conferre encomia Batem,
 Qui rude Hyperboreos sub Iose pangit epos.
 Longius Aoniis, quàm vos à fontibus absum,
 Longius à Cirrha, Castaliisq̃, vadis.
 Longius à priscis viro semotus Athenis,
 Mæoniisq̃ procul patria satis abest.
 Sum procul à magni cunis tumuloq̃ Maronis,
 Nec fluis in nostros Sulmo diserte lares.
 Me Vahalis, me Mosæ pater, me Rhænus inundat,
 Flumina Pegaseis non satis apta viris.
 Tunc Permessus abest. Bobis vicinior ille est.
 Imminet Ionio Græcia tota mari.
 Phocidos amnis abest. Bobis cum deficit ille,
 Totus Castalias Adria fundit aquas.

AD EVNDEM,
 immodicum! Carminum meorum
 Encomiasten!

Non ego cum bestris ausim certare Camænis,
 Baltasar, aut Bataëis Batibus ire comes
 Parce meis claras hederis postponere lauros,
 Aut hominem tantis equiparare Deis.

Parce precor graciles ad sidera tollere Musas.
 Nec studiis dona grandia verba meis.
 Accola Tarbisi, sit fas mihi dicere, parce
 Invidiam fama conciliare mea.
 Tutius est humiles inter reptare myricas,
 Tutius Heroum nomina ponè sequi.
 Symbula, quæ tumidis pelagi confusa procellis
 Navigat, has audax mergitur inter aquas.
 Non ego in Ægæopandam mea vela profundo;
 Navita, qui littus seligit, ille sapit.
 Non ego nubisagas Alpes, non Pelion altum,
 Scandere, non istâ molior ire viâ.
 Precipites metuo scopulos liboris iniqui;
 Ne noceant iterum, cui nocuere semel.
 Tutius in tacita gradiar consallibus Idæ,
 Et mea depressam pagina radet humum.
 Me Babii terrent, spectig, opprobria Mæbi,
 Et lebis in tota Marzus Amazonide.
 Terreor indoctâ rauci Theseide Codri,
 Terrent Mygdonii tristia fata Mida.
 Et nunc Icarci subeunt discrimina fastus,
 Et malè servato lapsus ab axe puer.
 Plurima cum timeam, plus hoc fortasse timebo,
 Ne ruat in nostrum turba diserta caput.
 Turba poetarum, secli, prob, tacta veneno,
 Impatiens ulli cedere, ferre parem.
 Sit satis ingenti non displicuisse Molino
 Carmina, Et applausus emeruisse tuos.
 Sit satis, hoc gemino me dictatore probari,
 Sit satis ad laudes gloria vestra meas.
 Testibus his poterunt de me dixisse nepotes:
 Spreta domi potuit Musa placere foris.
 Dicet posteritas: inter Rhenumq, Silingq,
 Aonias blande concinuisse Deas.
 Dicet posteritas: facili modulamine Mosam,
 Medoacumq, sua perstrepuisse chely.

*Dicet posteritas eadem: Rhenumq; Athesinq;
 Et Vahalin cantus consociasse suos.
 At breuius: vicina Pado permixta fuisse
 Carmino Battabici's flumina fluminibus.
 Deniq; dicet & hoc: serò coisse suâ
 Barleum & magnum federe Balthasarem.*

IN SATYRAM

quæ inscribitur Hieromastix,

AD

DOMINICVM MOLINVM.

FAllo? an hoc nostro frendet Lucilius abo?
*Pacubiosq; iterum secula sera ferant?
 Horridulum quiddam dura de nare locutus
 Persius, haud alio carmine censor erat.
 Quig; suis risit scelerum popysmata sannis,
 Et tot Romanae probra nefanda toga:
 Perfudit simili Latium lubenalis aceto,
 Nec potui populi crimina ferre sui.
 Mæchus, & obscena ceuentes parte Quirites,
 Alpheus, indocto cum Lambcone Glyco,
 Infamesq; lupa, & precio nonaria proflans
 Et quæ Socraticus membra cinædus amat,
 Pamphilus, Hermogenes, & discunt templa pudere
 Hæc mordax Babios pagina dente notat.
 Hic Superqs Dibosq; gerens in fronte sacerdos,
 Hic luit haud nimium Vesta perosa virum.
 Ne mirare nobum prudens Moline, poëtam,
 Et Satyras bestro posse sub orbe legi.
 Difficile est Satyram non scribere, despit orbis.
 Materies Satyræ plurima quisq; sumus.
 Pantolabos, Verres, Nomentanosq; nepotes
 Cantaber, Ausonius, Belga, Britannus habent,
 Fabula decrepito non luditur altera seculo,
 Nec noba stultitiæ est scena sed actor abit.*

IN HISTORIAM
Clarissimi doctissimique viri
SACII PONTANI,
De rebus Danicis.

Gentis Hyperboræ dominos, populosq; Trionnum,
Sceptraq; per Regum continuata manus,
Et formidatam Tarpejis sedibus Arcton,
Et tot Vandalico praelia gesta solo,
Posteritas, te teste, leget Pontane, nec illud
Nesciet, Augusto iudice, Cimber opus.
Ingenuo per regna, Duces; urbesq; Bagaris;
Totaq; jam Thetys, totaq; Vesta patent.
Sic studiis diversa placent. nunc athera spectas,
Et procul errantes contrahis arte Deos.
Nunc patrios memoras intorto crine Sicambros,
Et seclum tenebris eruis omne suis.
Ipse etiam, Occiduis nuper bellator in undis,
Amstela, tam grandi vindice letus obat.
Hec scribis, vir docte, tuis. iam longius actus
Parrhasia celebras littora vasta plage,
Codanumq; sinum solers metiris, & arces.
Et quondam Batavis noxia rura meis.
Scilicet hunc Regi iussat impendisse Laborem,
Oceaniq; Deos demeruisse tibi.
Vt si terra neget precium, submurmuret æquor,
Nec si Belga satis, plus tamen Arctos amet.

IN HISTORIAM BELLI BELGICI
PETRI BOR,

Quid toties vexata, furens quid Belgica possit,
Quantum pro patriis audeat illa focis:
Sustineat quam dura pati mens conscia recti,
Albano stupuit sub Duce sævus Iber.

Mitius ingenium regalibus addidit armis
 Italus, & doctâ profuit arte magis.
 Cessimus Hesperia, nostrisq; erepta triumphis
 Oppida Cantabrica succubere manu.
 Et mox percussio Libertas Principe mœrens,
 Indoluit populi fata suprema sui:
 Cum noba de patriis scaboles augusta fabillis
 Surgit, & Auriaci funeris ultor adest.
 Mauritiumq; sequi nostra cœpere cohortes,
 Istaq; collapsum dextra capessit opus.
 Gaudet Breda capi. debitas reddidit urbes
 Isala, stant Frisio castra subacta solo.
 Alta triumphanti paret Groninga Leoni,
 Cesareq; vetus concidit urbis honos.
 Bructerus & Salii nostra sunt nomina partis,
 Et Bataſum laxis finibus arma ruunt.
 Iamq; prior victis redit in præcordia virtus,
 Austriacasq; ferox despicit illa minas.
 Hac venerande tuos, Borri bis scire nepotes,
 Bellaq; tam claro plurima teste legi.
 It Ducibus tua dextra comes. tu prælia reddis,
 Pingis & in chartis Pergama nostra tuis.
 Quam cuperem sociis tua currere secula seclis
 Nassobii, & junctis gressibus ire duos,
 Ut victrix quem nulla Ducem Bellona fatigat,
 Tu quoq; non cesses, maxime Scriba, loqui.

Eximia probitatis ac eruditionis
luveni,

ARNOLDO BEAUMONTIO
de Ultima voluntate disputanti.

Ultima, Beaumonti, morientum verba Quiritum
 Tuta patrociniō vidimus esse tuo,
 Et morti mandata dari, legesq; sepultis,
 Et dominum dubiis scribere jura bonis.

Scili-

illicet haredum dextras frenasse rapaces,
 Et tanta dites expedit arte mori.
 n hic ad curas homini sua sufficit atas.
 Prospicit in seros anxia cura dies.
 tam scire iubat, quæ sit fortuna nepotum,
 Ac nimis ingrata posteritatis opes.
 nturasq; bices tabulis spectamus in illis,
 Quas pater, aut titubans scribere iussit anus.
 liciti morimur, quales quoq; biximus anie,
 Filia sit quantum, quantum habitura nurus.
 umq; graves loculos longos partimur in annos,
 Credimur in terris hoc superesse modo.
 anire libet. sequimur, quod linquimus, aurum,
 Exanimesq; ipso in funere iussa damus.
 ne de raptō dubitet mors corpore, septem
 Testibus aeterna mortis adimus iter.
 ec minus ex ipsis surgunt mox iurgia bustis,
 Et querulos fratres charta relicta facit.
 dum certa alibi poscunt oracula stulti,
 Egregios census curia lenta borat.
 meliora tuo suades, Arnolde, clienti,
 Iuraq; non multum litigiosa probas.
 d causas ratione regis, pietate tribunal,
 Et fallax socia religione forum.
 uā colis, illa Dea est, patria est, cui visis, & ather:
 Ad laudes præeunt nomina tanta tuas.
 t super hac animum clari genitoris imago
 Dum subit, hac sobolem fas erit ire via.
 pius hos monitus, Beaumonti, in pectore versa:
 Hoc tibi postremum Velle poëta loquor.

Ad Doctissimum Iuvenem
THOMAM HONERDVII
Licentiatum.

Qui thalamos laudesq; ducum, regumq; tian
 Et numeris cecini busta superba meis,
 Et Tartessiacis fumantia littora flammis,
 Et tot Belgarum diruta transtra manu:
 Nunc, Honerde, tibi fessis præconia Musis,
 Pauculaq; in laudes præcipitata loquor.
 Materies non una mihi est. nunc inferor astris,
 Æthereasq; alto vertice rado domos;
 Nunc humilem me terra capit. sic partior orbi
 Carmina. nec solum terra, nec astra placent
 Vtibus ingenium est in multas flexile partes,
 Nac sacer hic una stat regione furor.
 Nunc nosa transactis, nunc miscent sacra profan
 Nunc homines gaudent, nunc celebrare Deos.
 Castra, duces, lituit fasces, diademata, reges,
 Busta, rogi, cineres, federa, sponsus, amor,
 Religio, pietas, & tot cantantur amici,
 Et venit in modulos femina virg. suos.
 Ipsa etiam heroo jam nunc mihi fulta cothurno
 Depugnat pedibus Martia Sylva meis.
 Nec Schola, nec nostris abeunt indicta Camænis
 Nomina, quæ Themidi, quæ placuere mihi.
 Tu quoq; jam pulchro, Iuvenis, spectande theatro
 Ingenii lusus cogeris esse mei.
 Dumq; per egregias legum diffunderis artes,
 Consiliumq; gravis præcipis omne fori:
 Pilea cum titulis, cum maiestate triumphos,
 Et non invito carmina bate refers.
 Quæ tibi si placeant patriis virtutibus aucto,
 Non poterunt docto non placuisse patri.

In Disputationem

DE

HYDROPE.

*Belgica, quæ mediis sibiis tranquillior undis,
 Belgica, quæ solis regna tueris aquis;
 Belgica, quæ Vaholim, & bellacis pocula Mosæ,
 Et latices Rheni prater euntis amas;
 Adspice Battabia iuvenem. cui docta papyrus
 Acræ funestis prælia dicit aquis,
 Mortalesq; obitus occultis imputat undis,
 Quasq; probas, dicit displicuisse sibi.
 Confidet à domina soboles, à matre propago,
 Nec loquitur votis congrua verba tuis.
 Scilicet objectis hosti serbamur in undis,
 Tantaq; sed fluxus regna tuemur aquis.
 Qui nostra premunt immoti corpora fluctus,
 Materiem lenta perditionis habent.
 Ille modis morimur. bibimus feralia sibi
 Pocula, nec lethi longius autor abest.
 Unereas haurimus aquas, immergimur undis,
 Fataq; distento proxima ventre latent.
 Et pariter nobis urna sumus atq; cadaver,
 Quicq; tumet, funus bajulat ipse suum.
 Nec, vir docte, doces, & quæ tibi tanta paratur
 Gloria, damnatis tota paratur aquis.
 Sic aliis tellus, aliis bellacia debent
 Equora, & exuto carbasa rapta mari.
 Et gravis & tacitis crescens successibus Hydrops
 Invenit ingenio præmia digna tuo.
 Dumq; sibi latices sitiens, tibi pilea pascit,
 Nec tamen aut titulis, aut saturatus aquis.*

In honorem

FRANCISCI VOSSII, I. V. I.

Ad Clarissimum Virum,

GERARDVM VOSSIVM, Patrem

T Andem etiam Bataſſæ ſubeunt palatia Muſæ
 Atq; aliquis, Voſſi, crederis eſſe foris:
 Premiâq; ingentes ſolantur regia curas,
 Et precium, Carolo iudice, grande refers.
 Sic ſcripſiſſe jubat; chartis cùm purpura diſes
 Annuit, & fulgens otia donat ebur.
 Altera nunc iterum tibi gaudia parturit æther,
 Dum patrium ſoboles amula calcat iter.
 Stat Iuſeniz, totaſq; ſiris edifferit artes,
 Et tetrico loquitur congrua verba foro.
 Qualia legiſere dictant conſulta tiara,
 Aut Latie roſtris expoſuere toge.
 Per titulos, laudeſq; tuas, natiq; bagaris,
 Inque tuum coëunt diſſita regna decus.
 Auriferis alibi Tameſis tibi labitur undis:
 Hic tua, quæ celebret, pignora Rhenus habet.
 Diſerſa ratione places. prodeſſe paratus
 In natis toties naſceris ipſe tuis.
 Supputet innumeras Romana potentia terras:
 Supputet immenſas Tullus & Ancus opes:
 Hic ſua diſſuſis numeret tentoria caſtris:
 Hic vocet in cenſum jugera, rura, domos.
 Vileſcunt omnes numeri. cui doctæ propago
 Perſonat Aonidum limina, plus numerat.

C. BARLÆI
ELEGIARUM

LIBER III.

Ad Varios, & varii argumenti.

Clarissimo Viro

ADOLPHO VORSTIO

Medico & Botanico, jam jam Leida
abiturus,

*Vm secunda nobas tellus tibi pa-
turit herbas,*

*Et solitas fundit Palladis hort.
opes;*

*lamq; tuas bernans poscit Facin-
dia Voces,*

Verbaq; vel toto Vere diserta magis:

Nos alio Fortuna vocat, Batabumq; Lycae

Surripit, & charis invida nominibus.

Et veluti Pyladen choro subduxit Orestii,

Longius à vultu me cupit ire tuo.

Imus, at hoc, Vorsti, tibi dicimus, ire coacti.

Exilio similis sors mea pene mihi est.

Dumq; dolens sœtis Bates abellor Athenis,

Ceu profugi speciem credor habere rei.

Non mihi jam placidis Rheng pater obstrepet undis.

Sæbior ad fluctus murmurat Ta suos.

Non virides circumdabitur spectare Napeas,

Quosq; Pales campos, quos habet alma Ceres,

Non, quos Leida foëet, doctis permixtus Achivis,

Palladiæ potero gentis honore frui.

Pandet inexhaustam nummis Cyllenius urbem,

Et studiis dispar diæa moneta meis.

Omnia vendentes inter, nunc inter ementes

Omnia, nil habeo vendere, nil emere.

At tu, dum patriis animum virtutibus imple,

Hippocratisq; tui verba sævera legis,

Auguriis votisq; juba mea sæla secundis,

Et forti cupias non gravis esse mea.

Quam-

*uambis in geminas fatis dispecimur urbes,
Et geminis distent Rhēnus & Tascholis;
Ita tamen unanimes societ concordia mentes.
Sic schola, sic sedes una duobus erit.*

Responsio ad Elegiam Nobilissimi Viri,

D. GVILIELMI BARDESI,
Domini in Warmenhuyfen, &c.

*Enit, & Amstelios subiit tua litera portus.
Venit & hac nostrā tacta benigna manu est.
Merides, dixi, crescentem ornate poetam,
Atq; hedera doctum cingite fronde caput.
n, nobis ingreditur Phœbi delubra sacerdos,
Et mediis satum gloria surgit agris.
temmata jam sordent, proavūq; ex ordine bulg,
Et numerat versus, qui numerabat abos.
genio sociantur opes, fortuna Mineræ,
Et precium ex ipso sanguine Musa capit.
Quid mihi degeneres objectas, Belga, poetas?
Quæq; canunt, satum nomina nulla putas?
Quid totum laceris habitari Heliconæ puellis,
Aut turba quereris sordidiore coli?
Abfulit hunc nobis Bardesi Musa tumultum.
Nunc titulo Bates splendidiore sumus.
Nos quoq; jam villas, nos prædia, rura tenemus.
Hic famulis, illic imperitamus equis.
Terrarum domini terras metimur & undas.
Pandimus augustis limina porticibus.
Lambunt æthereas Bates fastigia sedes,
Vi Iobæ jam possit proximior frui.
Dumq; elegos scribit, pariter sua jugera scribit.
Et patrio nitidum sidere condit epos.
Desere pauperies Batavos inbisa poetas.
Nobilitas versus ingeniosa facit.*

Et

Et gaudent elegis, soliti gaudere caballis,
 Frena quibus Persei splendida mordet equus.
 Quicquid rotant celeres per rura, per oppida currus,
 Per Tenedon curru liberiore ruunt.
 Maxime Paradesi, dudum mihi culta potes, sis,
 Exemplo poterit plus placuisse tuo.
 Nec tecum posthac elegas scripsisse pudebit.
 Quæquæ tuæ, laudis fors erit illa mea.
 Nobilibus compar gradiar, communia magnis
 Heroum geniis sacra Deosque colam.
 Sic aliquis tandem Batabis populisque videbor,
 Cum dicent studiis me cōnisse tuis.
 Cum lateri comes ire tuo per compita cernar,
 Et pariter gressus et sociare manus.
 Mox ubi per steriles ibo venator arenas,
 Et canibus dabimus iussa ferenda tuis,
 Qualis ero. Dominum me Thespylis esse putabit,
 Basylumque meo dividet ore sum.
 Cum mihi suspensa pendebit arundine piscis,
 Gaudia piscanti piscis et unda dabunt.
 Quæ resonant abibus circum virgulta canoris,
 Irruet in casses prada petita meos.
 Nunc spolium mihi terra feret, nunc altior ather,
 Nunc vitrea nobis dona feretis aquæ.
 Tota suo sati facilis natura patebit,
 Quam toties cecinit versibus ille suis.
 At tu, cum sponsa cupies et amoribus uri,
 Irruet in thalamos nostra Camæna tuos.
 Quicquid mihi donas cælum, terrasque lacusque,
 Heroo referes carmina fulta pede.
 Quæ si non capiet Musarum nescia virgo;
 Quæ capiet roseis basia fuge genis.
 Aut se basiolis quid gratius esse putabit,
 Officii nolis immemor esse tui.

SVPER OBITV

Nobilissimi Iuvenis

RNOLDI vander MYLE,
DOMINI IN ALBLAS,*Ad Nobilissimum virum*. CORNEL. vander MYLE,
Patrem.

A Axime Vir, patriis clarum decus addite tēris,
 Tot Batabos inter conspiciende Patres,
 Ius Apollineos illustrat Fama penates,
 Scriptaq; non uno nomina Gate tument :
 ne modum lachrymis. nimum plorare recusat,
 Cui pietas lachrymas sufficit ipsa suas.
 es natum genitor. non vult Sapiētia flere,
 Cum, quæ non patimur funera, fata probant.
 uem luges, mundi spatii sublimior, annos
 Calcat, & aterna lege beatus agit.
 on moritur, quisquis vixit bene. Bibere solus
 Desinit, ignasī cui periere dies.
 qui genuit, dolet extinctum. sed dedolet ille,
 Mortalem qui se scit genuisse sibi.
 Loc ipsum lachrymat, quod non lachrymatur ab illo
 Funera qui nati credit acerba sui.
 i perit, nec jam terris ostenditur ultra;
 Virtutum memorem jam iubat esse patrem.
 Qui miserum sese esse putat, miser incipit esse,
 Et dolor ex ipsa pabula morte capit.
 Quem si nulla premit ratio; premit ille dolentem,
 Et propius tacito vulnere corda ferit.
 n stabulis rapta matrem mugire iuēncā
 Cernimus. ad pastum letior inde redit.

Luget

Luget abis, quoties nido surrepta propago est.
Attamen huic ipsi lux satis una malo est.
Quid querimur miseri? nequeunt ablata reponi.
Despicit humanas ferrea Parca preces.
Et citius deerunt lachryma, quam causa, dolent.
Materies nunquam iusta deesse potest.
Plus homines inopina dolent, quodcunq; futurum.
Nobis, hoc ipsum plangere belle nefas.
Imus, magne Virum, quo diæes Tellus & Ancus.
Imus & hac orbis vadit in orbe viâ.
Nati lege sumus; qua desinat esse, quod esse
Cæpit, & exitio gaudeat omne suo.
Cui semel accubuit mensa, se subtrahit hospes;
Et tolli gaudet, quas amat ipse, dapes.
Agricole sectis tandem latantur aristis,
Et sua mox abida munera falce metunt.
Nec perit tuus ille, Pater, Myliusq; puerq;
Quem tibi terra negat sordida, Numen habet.
Hunc dederat prius, hunc repetit, concessa parenti.
Poscit inoffenso pignora jure Deus.
Debitor es, sobolem cum reddis, nomina solvis.
Quig; tuus fuerat, plus erat ille Dei.
Non repetit properè, sua qui, non nostra, reposcit.
Non repetit propere, qui moritura rapit.
Sat vixit, cui vita proba est, cui pessima fluxit,
Ah, nimium mundo vixerit ille diu.
Vivimus erronei cuncti. quid longius illum
A patriis lugas occubuisse focis?
Crassum Parthus habet, peregrinaq; littora Magni
Et peregre ad Trojam tot cecidere duces.
Si puncto stat terra brevis, iam patria ubiq; est.
Nec moriens potuit non obisse domi.
Vixit, & ingenium claras diffudit in artes,
Et scibit, poterant quæ latuisse senes.
Per cunctos animos a gradus doctrina cucurrit,
Et stupuit gressus ocyus esse suos.

curum nunc astra tenent. formidinis expers,
 Peccandi didicit dedidicisse modum.
 pedibus Circæq; premit, sædamq; Calypsum,
 Totq; catenato crimina iuncta choro.
 Adspicit hinc dantem patriæ responsa parentem.
 Adspicit hinc faciles fratris ad arma manus.
 catabos mediis rutilantes adspicit astris,
 Et fulgentis Asi suspicit ora nepos.
 æterna beat iuvenem. fors nescia sortis
 Implet inexhaustis pectora lata bonis.
 si quod Vatum precium est, soletur & illud:
 Arnoldum Batabo non sine Vate mori.

Reverendo clarissimoq; viro
 IOANNI WTENBOGARDO
 Ecclesiastæ quondam Hagienfi,
 nunc exuli.

Magne Bir, & patria quondam florentis ocelle,
 Mitior Auriaci quum foret aura ducis;
 nota cui faciles porrexit Curia dextras,
 Et sæbit studiis nobilis Haga suis.
 um lituos, mediq; inter fera clāssica belli
 Panderet æthereos lingua diserta sonos;
 t procul expansis figens tentoria castris,
 Victoris cuperet Mars meminisse Dei:
 discce vices rerum; & placida solatia menti
 Suffice, nebe tuis signinor ipse malis.
 excute cælestes sæcundi pectoris artes,
 Nec desint domino mitia verba suo.
 Quæ legit, atq; abido servat studiosa colono,
 Sapius ipsa sibi mella ministrat apīs:
 Nec quæ plena suis fundunt carthesia donis,
 Muneribus cupiant rura carere suis.
 Tu quoq; , cui totum tonuit facundia Christum,
 Imbibe doctrina tot documenta tuæ.

Sacra -

*Sacraq; sollicitam recreent oracula mentem,
 Et lebe sit, Christo sic didicisse pati.
 Num peregrè nobis exul agis, qui debitus afris
 Exulis in terris non nisi nomen habes?
 Cogitur ingentis rector secedere mundi,
 Quemq; domi potuit pertinuisse, fuit.
 Exulat, & medio quarit cunabula Nilo,
 Exitioq; Deum subtrahit ipse Deus.
 Assyrios exul sedit Iudæus ad amnes,
 Et bibit insolitas advena tantus aquas.
 Seu tibi Mosa pater, seu flexus pocla ministrat
 Sequana, num tanti fecerit ista Cato?
 Nec tibi nox gravior, nec lux minus aqua dici
 Seu Druidum spires aëre, seu Batabum.
 Omne solum natale piis, nec semper iisdem
 Nubibus haret abis, piscis inerrat aquis.
 Sors gravis exilii est, fateor. sed nescia culpa
 Qua fuit, illa tibi sors levis exilii est.
 Non tua communes præcidit dextera census,
 Publicaq; infamis diruit æra manus.
 Non tibi fallaci subrisit Iberia quæstu,
 Aut sacer argenti suasit iniqua furor.
 Non tibi Batabici quæsitæ potentia regni,
 Aut potuit Christus displicuisse minor.
 Causa facit. solusq; fuga prætexitur error.
 Si tamen hic culpam criminis error habet.
 Candida simplicitas nostro proscribitur orbe,
 Et sapuisse minus, creditur esse nefas.
 Sobrietas inuisa fuit, potuitq; probari
 Ardua conscripto iudice tuta fides.
 At tu magne senex, seculi contemtor & abis,
 Hæc animo sapiens suggere dicta tuo;
 Iam moriens aduesce Deo. tibi Belgica tandem
 Sordeat, atq; emptæ mobilis aula fide.
 Sperne lebes Procerum vultus, trabeasq; ducesq;
 Sperne paludatæ mollia verba togæ,*

*te falsiloque moveant consilia turba,
 Aut nimis in laudes lingua diserta tuas.
 Sciat Christum populo monstrasse, nec ultra
 Hec mea vota tuis addere vota belis,
 recti soletur amor, me solor eodem.
 Convenit ille mihi, convenit ille tibi.*

ETRO BRUGMAN,

C V M

I. V. D. publicè renunciaretur.

*Continuant nostræ Iuenum praconia Musa,
 Nec residem patitur Leida jacere chelyn.
 Scimur ad cunctos, Phæho indignante, triumphos.
 Iamq; petit versus ille bel ille meos.
 Iliopes sum verna mea, & liberrima quambis,
 Attamen officio mens mihi serba suo est.
 elides Diæa, si me fecisse poetam
 Non pudet, hanc artem dedidicisse belim,
 utori gravis illa suo est. Gilescimus ultra,
 Et facilis vates arguor esse nimis.
 pè, per Elæos meruit qui pramia campos,
 Liber ab Elæo pulbere currit equus.
 erculis ad postem fixis Veianus armis
 Otiag; & longæ tempora pacis amat.
 on semper gravibus taurus desudat aratris,
 Et reficit fessas languida bruma manus.
 lse fatiscentem, rector Thymbræe, poetam.
 Sacramus foribus barbita nostra tuis.
 eddo chelyn, reddo fidibus tibi pleetra remissis,
 Reliquias istas vatis & artis habe.
 um, Brugmanne, tuo applaudam postremus hono-
 Amplius hoc Musas nolumus ore loqui.* (ri,

Nobi

Nobilissimo Viro
 FREDERICO GVNTHERO
 Daniæ Regi à Secretis.

M Axime Vir, quem Gallorum stupuere docente
 Pulpita, & antiquo Cecropis ore loqui,
 Quàm tibi diuersis nunc currit moribus æbum,
 Quàm placidis distant turbida sceptrâ schôlis.
 Quàm tibi prælectus jam plus adamatur Achilles,
 Dum similes format mens generosa Duces.
 Quàm sunt dissimilis Regum Phœbiq; labores.
 Quàm titulis surgit celsius aula suis.
 Nos tamen ad Cimbros imus, tenuisq; professor
 Arctoum sterili carmine limen adit.
 Inter ebur, trabeas inter, procereq; Ducesq;
 Ista leges curis inferiora tuis.
 Nil moror. hæc etiam regni maioris imago est,
 Ad mea Pegasæas iussa venire Deas.
 Scribere quæ cupias totumq; effingere Phœbum,
 Et numeros castris disposuisse suis.
 Hæc mea nobilitas, hæc nostræ gloria Musæ,
 Hæc sortis specie ambitiosa mea est.
 Iam ride, Vir summe, meus nugatur Apollo,
 Vt Boreum lepidò leniat ore Iovem.
 Vt Bataûm discant salibus mansuescere Cimbrî,
 Et mea non tristi carmina fronte legant.
 Si tua tot passim vacat indulgentia doctis,
 Barlæo liceat te quoq; posse frui.

P V L E X

tuorum amantium sanguine saturatus.

*Vlex parbe, meo toties inimice cubili,
Pulex terribili Rhinocerote minor;
lex Socraticis olim celeberrime chartis.
Metiri saltus qua potuere tuos;
ti celeres matrum fallax subterfugis ungues,
Iamq; oculos, sabas jam fugis arte manus.
uper acuta meis fixisti rostra labellis,
Et saturum nostro sanguine corpus erat.
uper acuta mea fixisti rostra puella,
Innocuoq; iterum sanguine passus abis.
s latro, me miserum primò, mox ledis & illam,
Ac gemini alternum vulnus amantis amas.
orpore sic nostrum corpus miscetur in uno.
Alieriusq; aliquid sanguinis alter habet.
gimur amplecti propius propiusq; còire,
Concubituq; in te proximior frui.
angor & hic tango charæ secreta Neara.
Vrimur hic, spatio sed brevior, duo.
asia, complexus, lusus, captiva tenentur.
Quo fugiat nusquam fessus amator habet.
u lebe prostibulum, tu dulce lupanar amantum es.
Occulant Paphias membra pusilla facies.
arbule tu pulex, ades templumq; Deorum es.
Quo socia colitur matre tenellus Amor.
Tu fieri amborum poteris, ferale sepulchrum.
Possumus hic ambo, te moriente, mori.
Tu niger es, nigriq; refers palatia Ditis.
Totaq; fulgenti corpore gemma micat.
Cum bibis, alieriusq; trahis de sanguine sanguem,
Vab, Anthropophagi, te sitiente, sianus.
Cum bibis, ulteriusq; meo de sanguine sugis,
Vab facinus, fio potius & esca mei.*

Cum lascibe salis, ego tunc & amica salimus.
 Miramurq; duos nos salisse pedes.
 Cum scelerate lates mammis, genibusq; sinuq;
 Credimur his etiam nos latitare locis.
 Parvule tu, parvis pedibus subnixæ viator,
 Bajulus es gemini corporis, ipse levis.
 Parvule, cum caperis capimur, terimurq; miscell.
 Quæq; tua est, eadem sors quoq; nostra manet
 Quam vereor, sitro ne mox claudamur in uno,
 Corpora quo cerni turgidiora solent.
 Tunc ego, tunc siam spectanti fabula mundo,
 Tunc poterit cerni mixta puella mihi.
 Qualis cum Venerem vinculis strinxisset ahenis
 Mulciber, illa Deum fabula facta fuit.
 Quisquis es, hoc precor advertas à pulice eadem,
 Hoc pignus digitis dilacerare cave.
 Qui faxis, geminos audax homicida trucas.
 Exime nos primum, mox homicida nece.
 Si nolis, me latro nece. pars illa supersit
 Pulicis, in qua vel sola puella latet.
 Sic aliquid nostri forsan restabit in illa,
 Et vite potero reddier ipse mea.
 Omen habet casus, thalamo sociabimur uno,
 Claudere quos uno pulice fata solunt.
 Parte aliqua juncti, totis jungemur amantes
 Corporibus. totos pars sua quæq; trahet.
 Pronubus hic pulex nostro preludit amori.
 Hic juncti salva virginitate sumus.
 Laxius expandam, cum lectus amabit, amorem,
 Qui nunc angusta pulicis æde latet.
 Latius expandam mea brachia, brachia quæ jam
 Se bix exili sede movere queunt.
 Tunc erimus veri, non ficti in pulice, amantes,
 Basiq; expansus mascula quæret amor.

In Hollandiæ Australis,

à Doctissimo Viro,

ACOBO vander EYCK,
I. V. Doctore descriptæ, partem
aquis mersam.

Uti legis hæc lector; Batabia dispendia terra,
Et pro absumptis mærens grandia damna legis:
Et mersas pelago terras, populosq; domosq;
Et malè terrarum jugera tuta Deis.
Derat has clades, Et prisca incommoda secli
Eyckius, Et patriæ naufragæ busta sua.
Minaq; ut sensit tenebris Et fluctibus abdi,
Et rerum memores bix superesse notas,
Argite, ait, veteres, Faunorum prædia, villa,
Alteraq; extinctus sit a resurgat agris.
Vos mersistis aquæ, chartis signantur in istis,
Præteritosq; legunt secula nostra dies.
Quid in has juris Thetys habet improba terras,
Imperium tanta diluet hora Deæ;
Imporaq; amissas reddent benientia sedes,
Quæq; natant, lucrum posteritalis erunt.
Liber hic tarde gradientes occupat annos,
Et decus antiqui contrahit omne soli.
Non ultra Neptune nocet. quodcunq; relictum est,
Aut perit, vultu non pereunte damus.
Ibimus hic Merbæ dominos, Merbæq; fluentia,
Totq; paludati jura superba Ducis;
Istisq; capit fines, Roberti sub fascibus, Auster,
Multaq; Batabia regna sepulta mea.
Pelagi rabiem, sic Disum eludimus iras,
Et profunt chartæ, dum nocuistis aquæ.

EPIGRAMMATA.

Nobilissimo Viro

D. CORNELIO vander MYL
EQVITI, &c.

Cum libelli mei fata & casus enarraret.

Dum mea ad Euganeas transmittis carmina,
Sola patrocínio carminata tua tuo: (d
Invida bix natum damnat fortuna libellum,
Et solus virus credit inesse meis.
Et jam pestiferâ Venetum malè clauditur aulâ,
Sordidaq; Aonias umbra recondit opes.
Quid primum, Vir magne, querar? gens Mar
Non unâ nobis fit ratione nocens. (be
Dumq; timet Superum pœnas, incusat eosdem,
Et stolidi Musas suspitione gravat.
Quàm mea non facile se iudice causa tuetur,
Quàm sunt ingenio fata severa meo!
Impurus Bataſo credor, Venetog; priorq;
Indignè dominum ſexat, at ille librum.

Nobilissimo Viro

D. CORNELIO vander MYL
EQVITI, &c.

Magne vir, & Bataſi celebris tutela Lycei,
Quo duce Palladiæ floruit artis bonos:
Qui genus & proavos claris virtutibus anteis,
Et laudem doctæ nobilitatis habes:
Accipe ſed facili Parnaffia munera cultu,
Innocuumq; tui protegetis opus.
Si Venetum ſpectaſſe patres regumq; tiaras
Laus fuit, & magnos biſere Borbonios;

*Amg. serenatâ Princeps tibi fronte Batabus
Annuat, & tantos pergis amare Deos;
Hoc precor; ut, Voces inter Regumq; Ducumq;
Cum Musis etiam sit tibi cura loqui.*

*n nummos argenteos, Caesarum ima-
gines exhibentes, nuper Voorbuigi in ru-
denibus repertos.*

*Uir rudis effossæ scrutatur viscera Vestæ
Rusticus, & ditem versat anhelus humum,
ruit antiquo celebrata numismata seculo,
Nesciaq; occultas dextera prodit opes.
Adspicit ignotum prisca mortalibus orbem
Infamî squallens Martia Roma situ.
Abdita Cæsareos sædarunt tempora vultus;
Et Latios caries rasis iniqua duces.
ordent Phæbææ, vici tricia signa, coronæ,
Et fugiunt spatii nomina trusa suis.
Non Princeps vultus ostendit Nerva serenos,
Nec nativæ senex ora Seberus habet.
ernitur exesâ Batavis gens Flavia lauro,
Et patrio dispar Commodus ingenio;
elbuis imperii dudum asperatus honores,
Polluit in vasis tempora cana notis.
xplicat ipse suos etiam Trajanus honores,
Atq; alium post se non sinit esse parem.
uos generata fuit dominos urbs celsa Quirini,
Cernimus, & nostro sceptrâ inimica solo.
pperit hos Batabus, quondam quos horruit, orbis,
Victoresq; stupet Belgica terra suos.
os metuens aliquis spelunci: abdidit atris,
Et secum voluit nomina tanta mori.
on patitur Fortuna nefas. quo clarnit orbe
Italus, hoc iterum cernier orbe cupit.
bebit nummo precium, cui Caesar amatur.
Quantula Romulidum præmia ductor habet.*

I. NEOPORTIO in Galliam abeunti.

CVirginitas perspecta domi est, moresq; severi
 Verbaq; Belgarum digna supercilio;
 Celtarum jam adsuesce sonis, faciliq; loquela,
 Aptaq; amatorum gestibus ora refer.
 Quàm distat Gallo Batabus! levis ille, celerq; est:
 Hic sua sed pigrâ pondera librat humo:
 Et numerat lentè voces, quas Sequana fundit;
 Quaq; rapit Ligeris nomina, Mosâ trahit.
 Ille suis secunda petit carthesia mensis:
 Huic super angustò garrula lingua mero est.
 Ille miser vacuam multum suspirat ad arcam:
 Hic salit, & quamvis sit levis ære, canit.
 Ille sacer Bromio, sacer alter Amoribus ardet.
 Et geminos perdunt bina Venusq; viros.
 Hunc furor, illum armat ratio. morosior ille est,
 Blandior hic mores perficit arte suos.
 Nec lebe discrimen faciunt braccæq; comaq;
 Et caligæ, & doctâ barba resecta manu.
 Cunctorum Batabi mimi sumus: extera multum
 Gens placet, & sordent, quæ placuere domi.
 Iamq; redux patrios ignorat Belgica mores,
 Paucaq; deditit quæ mala, plura refert.

Ad

EVERARDVM VOSCVYL ex Theologo Medicum.

Lætæ salutiferi docuî præconia Christi,
 Primaq; res Superum pendere cura fuit.
 Crimina disseui, populo peccante, Machaon;
 Et medicam sensit plebs malefana manum.

Tu

nunc anima curator eram; diſſinag, noſtro
 Affulſit miſeris cibibus ore ſalus.
 anguida nunc poſcunt noſtra ſolatia dextra
 Corpora, & humanam plurimus ager opem.
 ic ſanare mihi ſemper, propriumq; mederi eſt,
 Et, dum ſors medicum non ſinit eſſe, creor.
 Altera ſcripta placent, atq; altera pharmaca. cæli
 Arbitr ex tardis ſecibus optat opes,
 Quid rides Fortuna? juſſat concedere fatiſ;
 Solamenq; mali non lebe, poſſe pati.

Ad Doctiſſimum Iuvenem

HENRICVM THIBAVTIVM,

I. V. Doctorem.

Ur rapidos, Natura, ſtupes Hyperionis ignes?
 Totq; per æthereas ſidera raptæ domos?
 Ur rapidum Tanain, rapidum miramur Araxem;
 Quasq; ciet celeres grandius aquor aquas?
 Æthymia cur jaſſant veloces compita currus?
 Quoq; ruant Hiero, Streſſiadesque gradu.
 Ur celeres medio miramur frigore Finnos?
 Miſſaque Parthorum tela retorta manu?
 Nec ſua mirari miracula deſinat orbis:
 Quo ſpatio velox mens quoque currat, habet,
 Adſpice, per ſaſtas rapitur Thibautius artes,
 Et celer ingenio ſerbidiore ruit.
 Quem vix carceribus dimiſſum vidimus ipſis,
 Palladio adſperſum pulvere meta capit.
 Tempora ſedulitas, ipſos prævertit & annos,
 Satque habuit ſtudiis annumeraffe dies.
 Non hunc currentem fallax remorata Calypſo eſt,
 Sirenumque lebes deſinuere chori.
 Nec ſua Titanis porrexit pocula Circe,
 Aut Paphos in curas traxit amica ſuas.

Fraudibus Hi, pomenes capiam Schœneida tar-

Ille suum recis passibus urget iter. (dat.)

Quoque prior Virtus, properat jam gloria cursu,

Cæsareoque Themis cingit honore caput.

Accipe præclari specimen, Toxander, Ephebi,

Quemque tibi format terra Batæba virum.

Quæ distincta fuit, iuveni confunditur ætas.

Quique puer sapuit, præbent arte senem.

In Nisam, pro Nisa, elatam.

Dum fera Palladiam latè grassata per urbem.

Ipsa suis crescit mors furibunda malis,

Accipe posteritas lepidos in funere casus,

Materiam risus sufficit ipse dolor.

Mortua funesto recubabat Nisa feretro,

Et pullis aderat pompa vocata togis.

Iam Nise loquulos ferbens excusserat hæres;

Servatasq; alibi sollicitarat opes.

Quæ facerent lætas Cerealia pocula mensas,

Clauserat in serum provida cura diem.

Iam Nisam tumulus, Nisam bispillo petebat,

Poscebat pretium præfica mæsta suum.

Cum pater extremum visurus funera Nise,

Altonitus Nisam pernegat esse suam.

Alteraq; defertur, simili sed nomine, Nisa,

Alteraq; exequias turba secuta facit.

Ipsa thoro recubans, fallacis funerus offas,

Et mortis gustat posthuma dona sue.

Ipsa bibit vitens, quas hæres emerat, undas;

Quemq; suo tumulum scripserat are, fugit.

Error habet gemitus, errant in funere sumptus,

Falluntur tumulus, præfica, pompa, toga.

Creditus abscedit: fit, qui non creditus, hæres:

Hic gaudet factus lautior, ille dolet.

*Et tristem socco commutat Nisa coihurnum,
Et tragicum leto sine coronat opus.
Vidua si bibos mers fallere nobis amicos,
Miraris bibis, Lector, abesse fidem?*

IN PHYSICAM GILBERTI IACCHÆI

ad imitationem istius Claudiani:
Iuppiter in parvo cum ceineret æthera
vitro, &c.

*Iuppiter ut parvo descriptum in cortice mundum
Vidit, & immensas, quas habet orbis opes,
Et quædua miratus docti molimina sensus,
Dixit ad indigetes talia verba Deos:
Vaccine mortalis progressa scientia cura?
Iam meus, heu, vili venditur ære labor.
Naturam, causæ genios, motumq; locumq;
Et semper fluxos temporis articulos;
Listaq; & aërio nascentia spectra theatro,
In tabulas sapiens transtulit arte suas.
Emula decertant foliis elementa sub iisdem,
Alternantq; suas morsq; salusq; vices.
Ancilius hic animal mentisq; capacius altæ
Præsidet, & rerum sceptra capeffit Homo.
Infima cum superis coëant æterna caducis,
Vastaq; natura corpora lector obit.
Imq; nobis spectans Ratio compendia mundi
Gaudet, & exiguo tempore cuncta capit.
Quid miror solos humeris qui fulsit axes?
Qui cælum & terram fulsit unus, adest.*

IN
METAPHYSICAM
Clarissimi Viri
GILBERTI IACCHÆ

Qui modò Natura spatium dimissus in amplum
Hanc dederas spatio, sed brevior, capi,
Nunc super ingentis flammantia mœnia mundi,
Vastæq; Natura corpora raptus abis.
Ignea bis animi major se attollit in annos,
Nec desiderii stat satur ipsa sui.
Fastiditur humus, nec tantis sufficit ausis,
Et nobis in Superum queritur arce labor.
Angelicos regina choros Sapientia pandit,
Et cœli tacitas diâ recludit opes.
Pulchra Boni facies, & sponte adamabile Verum
Cunctaq; quæ crassa nomina mole carent,
Hic referunt obscura suos te vindice sensus;
Vixq; aliud, quod jam mens meditetur, habet.
Vnus adhuc toto restabat in orbe Creator,
Et tua quod caperet pagina, Numen erat,
Scribitur ecce Deus, sed non nisi nomen & umbra
Discitur, at quid sit, nescia terra stupet.
Qualis ad illustrem cœcutit noctua Phœbum,
Quemq; videt clarum non capit agra diem,
Omnia vestigas mortali perbia cura,
Atq; aliqua saltem qua datur ire, ruis;
In tua dum Iacchæ redis primordia, quique
Principium est, Sophia sit quoq; meta tua.

Ad

CONSTANTINVM
HVGENIVM,cum Itinerarii sui Italici copiam mihi
fecisset.

*Q*uas tu cunctas vias pedibus, sum mente secutus,
 Et potui peregrè lector, Et esse domi.
Vidimus externas nullo discrimine gentes;
Nec mihi vel currus, vel fuit unda gravis.
Non coram infido tremuit latrone viator,
Aut nocuit capiti roscida Luna meo.
Visa fuit mediis suspensa periscelis astris,
Ille Palatini fascia clara ducis.
Nec tamen aut gressus mansere pericula nostros,
Aut fessum timidi detinuere gradus.
Tecum Teutonicas etiam conscendimus Alpes,
Alpina nobis nec nocuere nives.
Et tetigi Allobrogas, nec noxia nomina Rhatos,
Nec fuit infestis Adria sævus aquis.
Ora mihi videor Venetum spectasse Senatus,
Nec tamen absentes erubere gena.
Hæc ego dum lustris Batabis tranquillus in oris,
Et tua securum pagina monstrat iter,
Exilis spatia ampla mei, Vir magne, tuique,
Et procul à patria dissita regna lego.
Vidimus extorres pariter, Superumque remoti
Sedibus, in terris gens peregrina sumus.
Restat iter magnum. Cælum properamus ad unum.
Hæc patria, hæc totum possidet aula Deum.
Illis perpetui current in secula menses,
Nec brevis fastorum dextera scribes opus.

*Ille sub pedibus, tellus, mare, sidera, reges,
 Oppida, terra, duces, aula, Senator erunt.
 Quicquid mihi narras leuium spectacula rerum,
 Adspicies sita non pereuntis opes.
 Ipse ego, dum sedes istas, et limina verso,
 Alterius moneor jam meminisse sita.*

In effigiem Caroli Quinti Cæsaris à
CONSTANTINO HUGENIO
 metallo donatam.

Qualis laurigeras, bistricia tempora, frontes
 Exhibuit populus urbs Tiberina suis,
 Seu fuscum fuit illud opus, seu malleus artis
 Autor adoratos pressit in ære Duces:
 Talis apud Batavos veteres Hugenius artes
 Reddit, et hoc seculo deteriore sapit.
 Ingenium nuper torni rapuere, roteque
 Et phialam doctæ disposuere manus.
 Ipsa suas stupuit formas mutabilis arbor,
 Ligna quæcum poterant plus placuisse sibi.
 Iam ceptis animosa suis mens ista metallo
 Incubat, atque nobis artibus æra domat.
 Dextera Praxitelis, Polyclæti industria, solers
 Mentor in hoc uno nunc coeere viro.
 Adspice cæ lato nostratæ Cæsara plumbo,
 Adspice, materiam nobile vincit opus.
 Quos timuit Sullus Germania Gallus, et Afer,
 Quos timuit Sullus Roma superba, fides.
 Constantine tibi Carolum debemus, at illum
 Fingere tu solus cum ratione potes.
 Scilicet ingentem qui Cæsara nomine reddit,
 Hoc titulo proprios reddit in ære Deos.

Ad Ornatiss. & Matheſeos peritiſſi-
mum Iuvenem,
D. IOHANNEM HEVRNIVM,
J. V. D.

H Eurnius athercos studio dum permeat orbes,
Totq; Deos geſtit noſcere, totq; Deas;
amq; hic Erigonen, hic clarum Cepheæ ſpectat,
Quaſq; micans numerat Caſſiopeja faces,
Et medio pulchram Andromedam miratur Olympo,
Proximaq; Arcton Gnoſia ſerta locis,
Pleiadum jubar, & radiantes nocte capillos,
Sider. q; in celebres officioſa nurus;
Totus in aſtra deſcens virgine ſultus,
Subſtitit ad Domine præmia tantæ ſuæ.
Teq; ſequar Grajæ gentis decus, inquit: & illos,
Quos colis, affectat mens ſtudioſa lares.
bimus, & Decius illac, Paulosq; ſecutus,
Hos etiam grefſus per tua regna ſeram.
Quæ pater Alcias. juſti dictator & equi:
Marſilioq; ſuum gloria ſtravit iter.
Quaq; paludati referens decreta Senatus,
Curtius applauſu poſterioris obat.
Dixerat, & ſpaciū luriſſus in amplum,
Cæſareas leges, magnaq; verba capit.
Nec minus æternis gradientes legibus ignes,
Cælicolūmq; domos luſtrat, & ora Deūm.
Dumq; per immenſos Themidos diſfunditur hortor,
Alter in Vranie poſceſtur arte labor.
Sic gemina placuere Deæ. nunc colligit unus
Præmia doctrine non peritura ſuæ.
Quique laborantiparie ſuffragia reddet,
Tandem etiam, cælo juſſe, ſidus erit.

In Appendicem ORTELII & AT-
LANGIS editam à
GVILIELMO BLAEVIO

Astra Deosq; suis quondam cervicibus Atlas
Fulsiit, & tantum vertice gessit onus.
Herculeæ iuberè manus, jamq; iste duobus
Nixa fuit cæli machina semideis.
Ex illo tremuere humeri, cervixq; duorum,
Roboraq; heroas destituere suos.
Tertius accurrit portando Blæuius orbi,
Et gemina librat maxima regna manu.
Quod Mauri potuere lebes, quod sedula Grajum
Pectora, non Batabus, non sibi Belga negat.
At Batabo jam crebit onus, pars altera mundi,
Addita terrarum portio magna fuit.
Addidit Occasus Pariam, Chileng, Peruq;
Trusaq; in immensos æquora tota sinus,
Guianæq; domos, dorsisq; immanibus Andes,
Visitæq; iam nostrâ littora basta manu.
Sustinuit mundum rector Maurusius unum,
Hic mundos audet sustinuisse duos.

Egregio ac Docto Iuveni
D. NICOLAO BOGARDO
Cum J. V. Doctor, circa Canicu-
læ exortum, crearetur.

Magne minorq; Canis, quorum jam lucida sur-
gunt
Sidera, & arentes flamma perurit agros;
Torrida dum bestris precium ferboribus æstas
Accipit, & vultus induit illa nobos:
Cernite Batiabicâ iubenem de gente renasci,
Splendidaq; in patrios nomina ferre lares.

Hunc

Nunc etiam suus ardor habet, doctamq; per urbem
 Nobilior laudum ventilat aura facem.
 Curritur Astræ soboles, ne dissidet astris,
 Dissimilesq; sibi non sinit esse Deos.
 Respondet natura scholæ, mens ferbida cælo,
 Aler & alterius flagrat in igne calor.
 At postquam ingenio magni cessere labores,
 Actaq; per Themidos templa iuvent a fuit:
 Præmia restabant, & claris debita factis
 Pileæ, & augustæ firmata longa togæ.
 Quæ tibi dum letis confert, Bogarde, triumphis
 Patria, & hōs plausus, non sine vate, probat:
 Inspecte, quos ardens Procyon tibi temperat, ignes,
 Et, quos jam cecini, plus venerare Canes.
 Nos decus in terris aliquod mustamus; at illi
 Latratu titulos per sua regna ferent.

Amplissimo doctissimoq; Viro
 D. IACOBO vander STRATEN,
 fervente mercatu Valckenburgico.

Stat sonipes, laxiq; ferox spectatur in agris,
 Multaq; virtutis dat documenta suæ.
 Curritur, & quambis nullo fera buccina cantu
 Præcinat, audacis terga premuntur equi.
 Ille jubas, aliusque annos examinat emtor,
 Collaq; & argutum cum brebitate caput.
 Est cui lenta placent. alto bastigia gressu,
 Quæque tegit totos pendula cauda pedes.
 Diversa ratione placent. merx ipsa caballus
 Hinnit, & hinnitu se probat ipsa suo.
 Ferbent in stabulis opera, per compita ferbent,
 Fitq; forum pridem homere scissus ager.
 Imus & immixti densis, Stratene, caterbis,
 Grande tua passim cernimus artis opus,

*Quadrupedum rabiem nec diris sueta lupatis
Oras, nec in gyros currere docta suos.*

*Cernimus, at rerum ignari, tantiq; laboris,
Ignari quæ sint frena regenda manu.*

*Tu propera, gnarusq; forum spectator oberas,
Et medios inter sis mihi doctus equos.*

*Tu mores geniumq; doce, quid turpe, quid aptum
Quam bene venalis vel male currat equus.*

*Quem deceant macule, cervix erecta, minaxq;,
Quem pes, quem ferias, quem sua crura probent.*

*Quæ benè si discam potero mox Castor haberi,
Si malè, Bellerophon pulverulentus ero.*

In Psalmos Epico Carmine reddito
à Doctissimo Viro
IEREMIA HOLTZINGIO,
exule.

Iessei numeros, Et sacri carmina vatis,
Et quondam profugi flebile Regis opus;

Otia sceptrorum, facilesq; in vota iaras,

Aptasq; fidibus Scotia docta suis,

Et cecinit seris victura poemata seclis,

Qualia majestas postulet ipsa Dei.

Submisere suos Alpina cacumina cantus,

Et voluit prestans se quoq; Beza legi.

Barbata quin etiam Lesbos tetenderat Auson,

Eximio dulces tunc ille tante modos.

Vltima ne ventis desit Germania curis,

Facilem, Holtzingo bate, resumit opus.

Et sancto cum Rege daret, queriturq; gemitq;

Et sortis repetit tristitia sua;

Regnumq; fides, raptumq; è crinibus aurum,

Verbaq; sollicitum una praefudit ebur.

Ex alio auctoris iher est, ne spernito Belgæ,

Materiam non dæ conbennit illa suo.

quoq; proscriptis cedunt diademata sceptris,
Et Bates, profugo Principe, mæsta canit.

IN NVPTIAS

Nobilissimi viri,

D. ADRIANI MYLII,

Domini in Bleskens-grave, &c.

Et Nobilissima

AGATHÆ RAEPHORSTIÆ.

*B*elligeræ cessate acies, cessate cohortes

Barbarica crudas tingere cade manus,

poscit Amor belli Geniam. non moribus istis,

Non opus ingenio, Mars furibunde, tuo.

Dux bester amat, placidig, satelles amoris

Sub Paphiâ nullo militat are Deâ.

ucitur, armatas solitus ductare phalangas,

Et Veneris supplex poscit amator opem.

periosa duci dux est. dominumq; Dione

In uia, neglecto Principe, castra vocat,

ic ubi basiliæ cedunt imbellibus enses,

Terribilesq; domant murmura blanda tubas.

ugnat ubi bellax oculus, sunt fulminarisus,

Tela joci, lusus prælia, signa fides;

ampus ubi laudum thorus est, Victoria victi,

Et nutus speciem belligerantis habent.

Iam meus insolita Mylius desudat arenâ,

Hic atq; partes conjugis acer agit.

Non hic ad sæbæ Mæfortia monia Sylbæ,

Aut porcas pugnat, Mosæ superbe, tuas.

Non latus Aunici jam claudit, Et ille fatigat

Oppida, quæ magno succubere Duci.

Non ille bellator equis non spicua cordi,

Quæque tegit clausum cassis abena caput.

Hæstæ

*Hasta jacet, marcetq; serox rubiginæ ferrum,
 Nec gladios acuit, qbi solet antè, furor.
 Diluit hos ipsos Raephorthia sola furores,
 Et Martem facili mitigat arte suum.
 Vna cataphractus virguncula latior artus
 Exuit, & dicit, sic placuisse ducem.
 Qualis cum domita rediit Tyrinthius Hydrà,
 Ibit in amplexus, Deianira, tuos.
 Tunc arcus periere, truces periere sagitta,
 Pigraq; sub primo limine clava stetit.
 Talis, debilita post fata miserrima Troja,
 Demophoon pulchram Phyllida victor amat.
 Quam dispar, generose Myli, fors versat amantem
 Quam distant studiis miles amorq; suis.
 Naslovio parere labor; labor alter, amori.
 Hic jubet; & fieri quod solet, ille jubet,
 Ille focos patriamq; tibi commendat & urbes,
 Hic causam timide virginitatis agit.
 Ille suos ciet are viros, ciet ille procando,
 Ille minax cuneis imperat, ille salax.
 Ille suos armatus obit, obit alter inermis.
 Nec timet has ipsas, quas timet ille, faces.
 Cum vigilans gaudet Fredericus ducere noctes,
 Horret & audaces Cynthia mæsta manus.
 Cum tibi præscribit vigilans Cytheræa noctes,
 Ridet ad audaces Cynthia læta manus.
 Mane ubi purpureo Palantias exit amictu,
 Belliger obsessaserberat ille domos.
 At tibi formosos cum Phosphorus adhibet ignes,
 Otia tranquillius pronuba lectus habet.
 Sapius Odrysia rubuerunt sanguine dextra,
 At Veneris nunquam sanguinolenta fuit.
 Nil huic cum gladiis bel iniqui cuspide ferri,
 Tela quatit facili non violenta manu.
 Quos tibi componit genialis cura capillos,
 Threicii turbat savior aura Dei.*

e geris in thalamis jam serica pulcher amator,
 Sunt nimium castris hæc speciosa tuis.
 tibi fulgentem succingit balibeus ensem,
 Horridaq; excelsæ vertice crista riget,
 tibi magnanimum circundant bilia corpus
 Tergora & impavida pectora pelle tegis.
 cula venturis Bellona nepotibus aufert.
 Vnus amor curam posteritatis habet.
 c precio bellator amas. non busta petuntur,
 Sed recubans lecto digna puella tuo,
 d faciles in amore oculi, risusq; salesq;
 Atq; aliquid, tacitus quod generatur amor.
 is studiis Myliæ repara dispendia gentis,
 Et veteres soboles noscere discat abos,
 tirariq; senem, quo Praside Curia quondam
 Publica pro rostris verba locuta fuit;
 tirariq; senem, quo nuper vindice felix
 Floruit in mediis terra Batava malis;
 tirariq; patrem, qui nunc Patriæq; suisque,
 Qui mihi, qui Musis, Nalioque vacat.
 la renascentes pelago sibi surgere terras,
 Et prisca videat nobilitatis opes,
 bmersosq; Deos, eversa q; templa procellis,
 Et super infuso rura sepulta mari.
 la per ingenuas animum circumferat artes,
 Et discat, soluit quæ didicisse pater.
 um tibi facundi voces mea cura Lycæi
 Panderet, & Græcæ dogmata multa Scholæ,
 Nunc mores hominum, nunc actos nubibus ignes,
 Quæq; capit laxo machina vasta sinu,
 Et dubie rationis opus; quæ regula verum,
 Quæ notet argutos ingeniosa dolos.
 Nec tua progenies cum noverit omnia, dicam:
 Ille studet pulchrè filius, ille sapit.
 hic reget egregiis patrium virtutibus orbem,
 Et populis reddet jura severa suis,

Aut formidat, frangas opponet Ibero,
 Et tumidi spernet iussa superba Tagi.
 Sic tua venturi relegendi exempla nepotes,
 Quæq; domus series, hæc probitatis erit.
 Descendent Mylio Mylii, quos ipse probabit
 Labor & in Barabâm commoda nata fides.
 Interea totis Agamemnon complettere votis,
 Et dic: illa mei summa laboris erit.
 Illa Neera mea est, alium non poscat Achilles,
 Hanc sibi Priamides postulet Andromachen.
 Hac prudens Tanaquil, hæc est formosa Lacana,
 Hæc erit amoto conjuge Penelope.
 Hæc mihi per galeam libabit basia, tunc cum
 Fissus ab hostili strage redibo domum.
 Hæc thoraca græbem digitis dissolvet & arma,
 Et gladios condet, barbara tela, meos.
 Et dicet: mihi quem saluum jam redditis hostes,
 Saluus in umbelæ inbolvet ille sinus.
 Quisq; ubi pugnabit, amet securus amantem,
 Et spolia in labris quarat amica meis.
 Sic discerne Myli lituos, & amator amores.
 Non est hostis idem vulnus, amoris idem,
 Non acies, non palma eadem, diversa putantur
 Præmia militiæ, præmia conjugii.
 Hoc unum simile est, amat inter Balla Cupido,
 Nec benè Mars semper, nec benè pugnât amor.
 Et Bellona suos amat & Cytherea receptus,
 Ista nobis animos sumit, & illa nobis.
 Quid jocos? expectant Sponsam silentia roteque,
 Totus & à bestro currus amore calet.
 Rura calent, ipsa circum torrentur arena,
 Et ruit in Veneris cerva lepusq; suas.
 Quæ graderis beherisq; chorus subsultat amantum,
 Ille rapit Dryopen ocyus, ille Chloën,
 Mopsus Cymothoën, Galatæam diligit Egon.
 Flamma Verecunda conjugis urit agros.

at equos domini furor, & , fervente magistro,
serius ad bisam Cyllarus ardet equam.

In obitum Clarissimi Viri
ETRI CHRISTIANI BOR,
istoriarum belli Belgici scriptoris.

ripserat in cunctas dispersa volumina terras
Borinus. exanguis scripserat ista senex.
la, uces, calamog, truce[m] titubante Philippum
Scripserat, & tam[en] semina prima mali:
xat amq[ue] fidem flammis, despecta Poter[is] um
Fœdera, quasq[ue] tamens respuit Aula preces;
conculcata: Albano Præs[ide] leges,
Et quæ vana sibi regna parabat Iber;
ripserat Auriacos & abacti Principi arma,
Et Patria sensim colla leuantis onus;
pida victa manu, manantes sanguine campos,
Et quas iusta sibi subdidit ira faces:
stabant placide mitissima tempora pacis,
Quæq[ue] breves Martem detinere mora.
um scribit, dum bella procul proscribit & enses,
Dum pacata fuit pagina multa viro:
um properat, speratque malis fixisse quietem:
Et Patria latos commemorasse dies:
abitur è manibus calamus. jam jamq[ue] fatiscens
Tranquilla nequit scribere pacis opus.
tempe betant Superi. nec, quæ concessa senectæ
Pax fuit, hanc chartis impetrat ille suis.
ic decuit, fluxa meditantem tempora pacis,
Æterna fessum velle quiete frui.

IN NVPTIAS

Amplissimi viri,

D. IACOBI BICKER

Præstantissimæque Virginis

CHRISTINÆ de GRAEF,

Procedit cum Marte Venus. serbamur utroq.
 Hac thalamos Batabis asserit, ille solum.
 Dum Princeps Dux castra movet, Bickere, procar
 Ordinisq. nobum letus amator opus.
 Hactenus Eois duxisti tempora curis,
 Et fuit officiis India tuta tuis.
 Defensiq. lares Phœbi messesq. Sabææ,
 Quæq. Moluccarum fundit opimus ager.
 Publica curasti. jam, quæ non publica, curas.
 Et priuata tibi Sponsa Venusq. placet.
 Extera curasti & peregrinis nota sub oris.
 Nunc Sponso conjux quaritur apta domi.
 Qui bidit Sol, te moderante, Malaccam,
 Iam bidet Arctoo te recubare thoro.
 Blandaq. Christinæ desigere basia labris,
 Basia vel summis invidiosa Diis.
 Quæ ratis Amsteliæ pelagi per cæcula merces
 Vexit, amatorum jam tibi monstrat iter,
 Et terras alias aperit, Cyprumq. Paphumq.
 Quæq. pharetratus possidet arba puer.
 Non hic thura Arabum, gemmasq. aut cinnama spe-
 Sed tenera gratas posteritatis opes. (ra,
 Seu puer Ascanius primis tibi ludet in annis,
 Oscula seu matri parua Creusa dabit.
 Hæ opibus mox dives eris. sunt illa cubilis
 Præmia, & hoc voto credimur esse viri.
 Patritios veneror thalamos. hinc Filia magni
 Consulis, hinc frater Consulis alter amat.

Exi-

*miq; thoro fasces sociantur in uno.
 Laudatq; diu nunc cōiere domus.
 n solum Vestra est hæc copula. jungimur unâ,
 spemq; suæ cibes utilitatis habent.
 bere, præbatum est. sed cū nupsere regentum
 Pignora, præsidium publica causa capit.*

I N N V P T I A S

Amplissimi Viri,
 IOHANNIS HEEMSKERKII
 I. V. Doctoris, Poëtæ eximii &
 Scabini,

& Lectissimæ Virginis,
 ALETHÆ BEVNINGIÆ.

Am Venus, Heemskerki, celebrem respexit a-
mantem,

*Deq; suo tandem Vate triumphat Amor.
 incensis Arcadiæ scriptor, thalamiq; professor
 Discis & in domina proficis ore tuæ.
 uæ monstrasti aliis nunc sunt tibi norma procan-
 Doctor amatorum regula facta sui est. (di.*

*Quos risus sibi finxit, amat. quæ basia chartis
 Pinxit, ab insigni Virgine Vera capit.*

*Quam mutat Citherea viros. laudata poëtis
 Libertas toties, displicuisse potest.*

*De sequeris, vir doctæ. faces accendimus ambo.
 Et gessi, quæ jam tu geris arma, prior.*

Expetit optatis stringi Doctrina catenis.

*Et miser est sapiens, quem puer odit Amor.
 Tibi Nasonis placuit, si blanda Catulli*

Pagina, si potuit Lesbia grata loqui;

Si Fido Pastore tuæ fax subdita flammæ est;

Si Petrarcha suis iussit amare modis;

Julia

*Julia si Batabi docuit te Verba Secundi;
 Si docuit modulos Rossa Britannia suos;
 Omnibus his plus est Beuningia, Cypride Virgo,
 Unica tot Batum Gymnate plus Aletha est.
 Cujus in amplexu Venus omnis & omnis inerrat
 Gratia, nec pulchra dote Minerva gravis.
 Præfere thoro tituli, tedeq; tribunal,
 Et Themis in laudes officiosa tuas.
 Iudicis hæc partes, partes dedit illa procantis,
 Et permixta togæ nomina Sponsus habes.
 Sic das jura reis, sic das responsa marito,
 Nec simili cunctis conditione places.
 Vivere vult aliis, quisquis bonus audit. amando
 Prosumus. Et patriæ commoda nupta jubat.
 Quàm cuperem; Sponsam quàm tu bene semper
 Tam te peccantes semper amare reos. (mab)*

Ad Præstantissimum Doctissimumque
 Iuvenem,

D. IOH. ab HELLEMONT
 cum I. V. D. publicè renunciaretur.

*S*ic Schola Arausiaco præludit nostra Lyceo,
 Formandisq; Vacant Rhenus & Ta Viris.
 Primitias tibi, Leida, damus. Tu præmia messi
 Sufficis, & toto das Helicone frui.
 Amstelia pressis subsidunt sedibus artes;
 At tua sublimis culmina Pallas habet.
 Hæc prætexta capit, Tibi plenos imbuit annos,
 Et sua persuadet jura forumq; Themis.
 It gradibus Doctrina suis, succeditur illi.
 Ingenioq; puer, sit ratione senex.
 Talis in antiquas missus Romanus Athenas,
 Creditur in Graiis plus capuisse Scholis.
 Quem Iuvenem Sophia monitis præstruximus; illi
 Leida, facis titulo splendidiore coli.

*a saeum munis, praestans Helmonde, tribunal.
 Ausoniosq; aptas ad tua rostra Duces.
 ic tibi, sic magna Baebum bis nasceris Vrbi;
 Dum prodesse bonis bis, nocuisse malis.
 sa tui testis jam nunc Astrea laboris,
 Imponit capiti pilea digna tuo,
 cupit hac cunctis augusta in luce videri,
 Qua poterunt patrius perplacuisse focus.
 st sua Majestas studiis, lux, pompa, triumphus.
 Doctoresq; bebunt Fama rotasq; suos.
 onsul ades, doctiq; vides, Bickelie, nepotis
 Praemia, & hoc natum grande sorore decus,
 um Tibi nutabii fessis cervicibus ather,
 Fas erit, hunc humeros substituisse nobis.
 it belati medius solucris Phœbea fabillis
 Surgit, & ex ipso pulvere vita redit;
 ost cineres Fax illa tuos clarescet, & ipsis,
 Verticibus laudum, celsior ibit abis.
 Exemplis serpit probitas, cognataq; Virtus
 Haeredes etiam gessit habere suos.*

Ad Amplissimum, praestantissimum
 doctissimumque Virum
 D. CORNELIVM GRAEF,
 cum secundis nuptiis uxorem duceret
 castissimam lectissimamque
 Virginem
 CATHARINAM HOOFT.

*O Ptime, quiq; tuis, Gravi, mea tempora lenis
 Volibus, & jam nunc candidiora facis;
 Quam levis est fuxa de virginitate triumphus.
 Quam lebe non tactas bis tetigisse genas.
 Quam res parva sua fœtigal solvere Sponsa,
 & minēaq; virum simplicitate frui.*

Hoc

Hoc Corydon cum Rege potest. hanc calluit arte
 Qui rudis indoctas pavit Alexis obes.
 Multorum est, pressisse thorum. sunt obvia cunctis
 Oscula. nec multum ponderis Hymen habet.
 Ludit in audaci facilis natura cubili,
 Quodq; facit, nulla cum ratione facit.
 At thalami leges, & casta nosse marito
 Munia, quidq; viro debeat illa suo:
 Et momenta domus & perspexisse labores,
 Hic Rhodus, hic saltus creditur esse tuus.
 Cuncta vides, Vir docte. vides permixta serenis
 Tristia, nec Zephyris jugiter ire ratem:
 Non semper ridere Deos, aut dura minari,
 Sed nitidos aliqua nube rigere dies.
 Scis, ut frena manu gestet stimulosq; Cupido,
 Nunc Veneris laxet, nunc remoretur opus.
 Scis, quàm blanda nosa placeat facundia Sponsa
 Quàm non austeri verba Catonis amet.
 Nec dominam servamq; petis. partiris habenas,
 Sic tamen, ut titulo splendidiore regas.
 Cum laudanda facit, dies majora videri.
 At mala securus dissimulabit amor.
 Scis, quæ cura pia sobolis, quæ fletu arte
 Debeat Ascanii bis animosa tui.
 Scis, lecto nuptisq; suum constare decorum,
 Presentemq; thori partibus esse Deum.
 Est thalamis sua religio, sunt sacra precesq;
 Et Paphis adflat sanctior aura faces.
 Adspice. subridet tali Catinarina marito,
 Et tacito secum, quæ loquor, ore probat.
 Quam benè se tenero prudentia junxit amor.
 Ut quæ gignet, amor pignora, cura regat.

IN NVPTIAS

Doctissimi Viri

D. IOHANNIS COLINII,

I. V. D.

Et Lectissimæ Virginis,

IDÆ ANTONIÆ.

C Hare mihi semper, placida nunc charior Idæ,
 Scande maritalem, doctæ Coline, thorum,
 Nec tua Casarea remorentur tempora Voces,
 Verbaq; consultis imperiosa suis.
 Constituit te Sponsa virum, Digestaque format
 Altera, qua Veneris comprobet ipse puer.
 Illa tibi mandata dabit, legesq; cubili
 Sat faciles conjunx figet & accipiet.
 An lectæ sordent veteres. nobis jura resurgunt,
 Qualia in Idaliis dat Cithæraa jugis.
 Codice jam misso, Paphias ducenda per artes,
 Mutius in Batabis explicat Ida forum.
 Sunt regnis sua jura, rei, tutela, tribunal.
 Omnia quæ thalamis cernis inesse tuis.
 Sponsa rea est. Sponsa tu tutor amabilis. ipsa
 Conjugii gratum forma tribunal habet.
 Tu judex simul & gemini patronus amoris,
 Pro te, pro socia Virgine verba facis.
 Ambo victores, ambo te praside victi,
 Sic vinci cupitis, sincere sic cupitis.
 Brevis est, totam dirimunt cum basta litem,
 Et causam coram conjuge sponsus agit.
 Optima causidici fors est, ubi sponsa clientis
 Nomine causidicum nuncupat ipsa virum.
 Cum præcium dictæ non sunt jesteria causæ,
 Sed præcium lecti tota marita datur.

*Cum Cæsar pratorq; silent, & Bâldus & Azo,
Solag; fit dubii regula juris Amor.
Nil hæc rostra timent, aut si timuisse putantur,
Hoc unum, gaudent quod voluisse, timent.
At vos, qui geminos lati aspectatis amantes,
Hæc mecum thalamis ingeminate nobis.
Ida, Themis sociant dextras, & federa jungunt:
Hæc laudata fori vocibus, illa thori.*

IN NVPTIAS

Amplissimi Viri,

P. EL. à GROOTENHVYSEN,

Et Lectissimæ Virginis,

ELISABETHÆ DVNIÆ.

Quem pridem patriis iuvenem nutrit in undis
Amstela, quem nostræ mox docuere Scholæ:
Quem Themis immensos Iuris deduxit in hortos,
Et baluit Latii Cæsaris ore loqui:
Iam nobis das, Haga, Virum. sic serpere Virtus
Gaudet & ex magno nata parente trahi.
Non satis est vixisse sibi. sic visimus orbi.
Quisquis obit partes conjugis, ille sapit.
Calibe nil vitâ pejus. nec terra nec æther,
Nec pia posteritas, quod tibi debet, habet.
Conjugis officium præstas? jam sperat Olympi,
Quem beet, & cibem Patria læta nobum;
Curia, qui lites dirimat; qui castra sequatur,
Mars pater. & causam posteritatis agis.
Vinceris exemplis, Pelegromi, grandibus. & jam,
Ecce, tuus, socio Principe, gliscit amor.
Non sequeris pugnando Ducem, sectaris amando.
Obsequiūq; gravem non cupis esse modum.

Dunia

*Dunia si poterit formâ placuisse maritæ,
 Non poteris formâ displicuisse Viri.
 Quin decus Astræ thalamis fulgebit in ipsis,
 Splendidiorq; Patris nomine Sponsus eris.
 Inter rostra capis Sponsam. at ferventior optet,
 Te Sponsi partes expediisse, cliens.
 Causa thori potior. fas expectare clientem.
 Hoc quoq; , jus nuptæ reddere, juris opus.
 Tolle faces, Prætor, Paphias. jam pone secures.
 Ambulet Amstelîa liber in urbe reus.
 Dum Venus amplexu gaudet, dum Bitæ paratur
 Basiolis, homines non cupit illa mori.*

IN NVPTIAS

Amplissimi Clarissimique Viri,
CORNELII BOYI,
 Advocati, & Poëtæ,

Et Præstantissimæ Virginis
ANNÆ de BLOCKLANDT.

*At rostris Themidig datum. Nil litibus ultra
 Est opus, aut querulo, Boye diserte, fore.
 Nil nisi mite decet Sponsos. Prescribat Adonis,
 Quæ placeant nuptæ mollia jussa tuæ.
 Casareæ sileant Voces. procul ite severi;
 Nomina per terras imperiosa, Duces.
 Non agitur jam causa rei, non scena clienti
 Panditur, aut dubium disputat Aula nefas.
 Fertè alium Virgo te Dordracena salutat,
 Quæ Paphiæ tecum fœdera pacis amat.
 ex amor est, lex cura thori, lex cura nepotum.
 His titulis surgunt altera jura tibi.
 Curia consulto Paphos est, Astræa Dione,
 Pro pratore Venus, Casare latus Hymen.*

*Mutat verba fori Blocklandia, mutat honores;
 Et tanta columnen te cupit esse domus.
 Hæc tibi dum nubit, Phæbo nupsisse videtur,
 Et Themidis pariter Virginitate frui.
 Nubite vos alia, Bulgari sorte, puella;
 Sit satis hoc, homini se sociasse viro.
 Quæ Phæbi Themidisq; hæret complexibus Anna,
 Una Deo conjux jungitur, una Dea.*

IN NVPTIAS

Præstantissimi Viri,

D. IOHANNIS vander POL

I. V. L.

Et Laudatissimæ Virginis,

ELISABETHÆ VOCKESTAERT

Pollio, doctorum titulis insolberis, & te
 Alius eximii gloria tollit Abi.
 Cujus adorandum loquitur facundia Christum,
 Et decus assertæ religionis habet.
 Pollio, nobilium titulis insolberis, & te
 Kerckhovius clarum nobilitate facit.
 Cujus Arausiaca virtus sese explicat Aulæ,
 Et Batabos pergit demeruisse Duces.
 Hæc aliena putas. Viridi nunc pulcher in æbo,
 Luminibus fulges, Sponse beate, tuis.
 Et proprius latam thalamis inducis Elitam,
 Et decus à tanta Virginitate capis.
 Dum Sol in Iaculis, tuus est in Virgine Titan;
 Scilicet hoc hominum sidere gaudet amor.
 Stat Venus, & nuptis geniales porrigit ignes,
 Et sponsum propius vellet adesse sibi.
 Luna jubet faciles vobis procedere menses,
 Et mutet flammis Endymiona tuis.

nno fabet, Bobisq̃ bolet Lucina Vocari,
 Et sobolis castos implet amore sinus.
 Ipsa Themis, Iurisq̃ tui germana sacerdos,
 Hunc tibi ab æthereo conficit axe diem.
 Quinq̃ suo legum lances suspendit alumno,
 Intus Acidalias vibrat amica faces.
 Optime, tot superos inter jam Sponsus haberis,
 Et tuus ipsa Deum limina tangit amor.
 Melicolum sunt festa, quibus tibi ducitur uxor.
 Nomina virtutum numina quæq̃ reor.
 Religio, doctrina, fides, candorq̃ pudorq̃,
 Hec sunt conjugii sidera clara tui,
 Deaq̃ omnes. quos inter ludere Bates
 Carminibusq̃ adsum dicere leta meis.
 Distinguant nos, Sponse, Scholæ. distinguimur ambo
 Fluminibus, geminos Amstelæ Rhénus habent.
 Sed Sponso tibi gratari, bene Belle, precari,
 Vnius officium credimus esse Scholæ.

IN NVPTIAS

Clarissimi Viri,

OH. FRED. GRONOVII,

V.D. Historiarum & Eloquentiæ in Il-
 lustri Daventriensium gymnasio
 Professoris.

Non tibi jam celebris lustrantur pulpita Romæ,
 Aut legitur scriptis Bibliotheca suis.
 Impiger occultas non jam scrutaris in artes.
 Aut dubiū petitur lectio rara loci.
 Non veterum cippos spectas & saxa viator.
 Quæq̃ oculos fugiat littera cæca tuos.
 Non sponsa labor & notis natura labellis
 Sudat & hic nobitas officiosa placet.

Casta, decens, facilis, res est rarissima, conjunx.
Et sua femineus gaudia cippus habet.
Gronovi, tabula est ingentis femina mundi.
Ingenio terras, sidera mente gerit.
Iupiter est & Luna suo mutabilis ortu,
Nunc aliquid Veneris, nunc Phaëtonis habet.
Saturnum non lata refert, letissima Phæbum.
Mercurio similis lingua disertæ Deo est.
Tellurem secunda refert. nunc ignea flammis
Æstuat & socio conjuge ferbet amans.
Æquora sunt iræq; breves & murmura. cum vult,
Blanditias nobis tota serena facit.
Lattea flumen habet. gemini sunt ubera montes,
Cum sobolem genitrix parturit, hortus erit.
Sic cum sponsa Tibi, totus simul obtigit orbis.
Hæret in amplexu machina tanta tuo.
Cum sponsus, mundi Dominus rectorq; crearis,
Et nobæ, sed socia conjuge, sceptræ capis.
Docte Vir, hac frui, & mundum dum perspicis il-
Nunquam lecta aliis, optima multa leges. (lum,

IN OBITVM

Generosissimi Herois

MARCHIONIS de GESVRES,
 ictu lapidis, in obsidione Theonvil-
 lana infelicitè extincti.

Qualis in Æacidem quondam mors invida Pyr-
 sæbiit, & letho saxa dedere Ducem, (rhum
 Cum debellatam rueret moriturus in urbem,
 Sterneret & tantum fors inopina caput:
 Talis in obsessas dum virtus Gallica portas
 Fulminat, & trepida bella Theone gerit,
 Victorem Fortuna rapit. non succubat hosti
 Geurius. infelixerberat ora lapis.

Quod

Quod nequirit Bellona, facit casusve Deusve.
 Fracta silex magno pernicioſa Duci eſt.
 Nam Maſors rationis eges, florente iuventa
 Grande decus belli ſurripis ipſe tibi.
 Ante annos Fabiumq; necas, Deciumq; trucidas.
 Et cæptum fama ſiſtis iniquus iter.
 Iuge Atrebas, Fontarabia lugete peremptum.
 Nuper ubi Getici cruduit ara Dei,
 Vulneraq; illuſtri bis ſex in corpore fixit.
 Vulnere, Romanus qualia miles amet.
 Non fregere Ducem carcer, non vincula Gaudæ.
 Libera mens, ipſo in carcere, Regis erat.
 Succubere Duces Ducibus, gravis Heſtor Achillæ,
 Hic Paridi. Paridi, Pyrrhe, cruentus eras.
 Turno Troius Æneas. tua gloria Geuri eſt.
 Nullius in terris ſuccubuiſſe manu.

IN NVPTIAS

Clariffimi viri,

D. MATTHÆI VOSSII,

Hiftorographi, & Bibliothecarii.

Quam tibi ſe Fortuna probat. quàm juſtior atq;
 Nuncupat ingenio nomina digna tuo.
 reſcis & in noſtri laudes attolleris abi,
 Et varius docto vertice ludit honor.
 Nam tibi Palladia creduntur ſcrinia turba,
 Tutaq; ſtat curis Bibliotheca tuis.
 Iſox Batabum annales & priſcis eruta ſeculis,
 Totq; Ducum, dubio iudice, fata notas;
 Et Procerum mandata facis. qui geſta ſuorum
 Et Proabos cupiunt, te memorante, legi.
 Et regum Comitumq; dies & libera ſcribi
 Imperia, & ſalidas in ſua bella manus.

Historici partes imple, calamumq; disertus
 Per veterum tabulas & monumenta rapis.
 Nec pateris cæca mersum caligine verum,
 Publicaq; infami facta jacere situ.
 Hos titulos Doctrina dedit, nunc munus amanti
 Et placidi partes Sponsus amoris obis.
 Alteraq; indulget per amica, vocabula Cypris.
 Qualia Sponse tibi Protefilæ dedit,
 Andromachæq; viro, & Thetidis gavisæ marito,
 Veltibi Lærtæ, vel Menelæe tibi.
 Historiam jam nupta facit. Virguncula mollis
 En, locuples, Vossi, Bibliotheca tibi est.
 Vultus ubi, facileq; oculi, risusq; jociq;
 Bassa & amplexus pagina grandis erunt.
 Qualibet officium tibi pars præseribet amandi.
 In sola Bassum fronte volumen habes.
 Hic antiqua leges: quàm sint sine lite marita,
 Cum cupidos aperit Vespera prima thoros.
 Quàm sit blanda mora impatiens & temporis uxor
 Nec velit ex Ithaca longius ire virum.
 Quàm cupiant pulchra matres de prole vocari,
 Et nata de se posteritate frui.
 Hic nova multa leges: seriemq; & grata nepotum
 Nomina, bassolis lucra petita nobis.
 Ut se casta, decens, verâ virtute Iohanna
 Explicet, & Frisio ventilet igne tuum.
 Nec sexu, nec stirpe, sua nec degener urbi,
 In celebres Soceri digna venire lares.
 Hæc, Vossi, tua sunt. hæc solæ volumina pernox
 Sponsa tibi Flaccus, Sponsa Catullus erit,
 Et facilis Naso & lepido sermone Tibullus,
 Cumq; Soles dulci carmine Callimachus.
 Felix, cui facit annales amplexibus uxor.
 Felix, cui tota est Bibliotheca thorus.

IN ANATOMIAM
Clarissimi Viri
ADRIANI SPIGELII,
Patavini Professoris.

Horrida mortalis spectacula cernite scena,
Frustaq, queis miserè dilaceratur Homo.
Vita Salusq, istis habitant in partibus, & qua
Vita hominum, sese mors quoq, parte locat.
Adspice, qui temet nescis, ferale cadauer,
Nexaq, centenis ossibus ossa stupe.
Illa tua sunt fulcra domus, tabulata trabeq,
Hac sunt ingenii stamina dura tui.
Luxuria tantq, rigent belamina molis.
Et quæ cuncta tegit molliter ossa, cutis.
Carnea compages sequitur, motusq, magister
Musculus & facili pondera lege mobet.
Currunt innumeris Venarum flumina ribis,
Et membris præbent pabula lata suis.
Viscera visceribus famulantur & ordine pulchro
Officium varia quodlibet arte facit.
Summa tenet Ratio, tunicis secura cerebri,
Et quia sideribus proxima, sola sapit.
Palpitat æterno Cor implacabile motu,
Et media prudens se regione locat.
Est, quæ bile tumet statio, quæ nutrit amores,
Est, ubi ren salsas ejaculatur aquas.
Secundos matrona sinus ostendit. & illa
Humani generis capsula prima patet.
Quæ reges Priamosq, habuit, Brutosq, Ducesq,
Et quos fullo suos dixerit esse lares.
Singula miramur, stomachi jecorisq, labores.
Et distincta suis viscera mille locis.
Hec supplex Natura bide, fabrumq, potentem
Suspice & artifices hic generare manus.

*Pingite pictores tabulas, & pascite Vestris,
 Deliciis domini, lumina imaginibus.
 Haec mundum sanant tabulae. diversa Creator,
 (Vera loquor, gentes, Spigeliusque facit.
 Totum hominem Deus hos ipsos compegit in artus
 Totum hominem nostro destruit ille bono,
 Et tantum dissolvit opus. ne spernite, quavis
 In tabula cerni se cupit ipse Deus.
 Has ubi scæba, dolens, lævis conspexit ocellis,
 Credidit Impietas, se Ratione regi.*

IN NVPTIAS

Amplissimi Viri,
 D. IOHAN. ab HELMONT,
 J. V. D.

Et eximiae Virginis
 MARGARETÆ RAEPHORST.

I Am ridet pharetratus Amor. debitta puella est.
 Non arcus Puero, non periere faces.
 Vince arces, Frederice pater, castella domosq.
 Victoris Sponsi gloria major eris.
 Inbitos hostes subigis. Raephorstia sponte
 Vincitur, & gaudet sic minor esse Viro.
 Ingentem nuper complevimus ignibus Urbem,
 Gaudiaque innumeris incaluere focis. (e)
 Nunc thalamis, Helmonde, tuis satis una duorum
 Flammula, nec facibus pluribus ardet Hymen.
 Flandria surreptas queritur sibi flebilis arces.
 Margaritis exultat se tibi Sponsa dari.
 Margaritis Amsteliae sidus geniale iuventæ,
 Et patriæ primus Virginitatis honor.
 Adspice, ut ignotas Veneris suspiret in artes,
 Ut timeat casta simplicitate pudor.

Et gravis innocuos morum reuerentia vultus
 Ornet, & illecebris forma decora suis.
 Talis magnanimi quondam fuit Hectoris uxor
 Andromache, Phrygios jam subitura theros.
 Talis erat clari conjux illustris Vlyssis,
 Talis erat Latio Porcia nupta Duci.
 Int fuerintque Duces illa. meus aequat amantes
 Amstel Cecropidum Romulidumq; nurus.
 Omnia concurrunt, Virtus, fortuna, venustas.
 Capsula multijugi Margatis ista boni est.
 Nec est forma Pudicitia, candoris imago.
 Emicat hoc ipso nubilus ore fides.
 Maxime, qui tanta meruisti, Sponse, marita
 Oscula, legales dic procul ire Deos.
 Viridicoq; patres, & Vestrae arcana Minerbae.
 Murmuratq; ingrati litigiosa fori.
 Nec aliena suis credit Citherea puellis.
 Longè aliud poseit pronuba Virgo forum.
 Caesar ubi nullas leges, sed dicitur amorum
 Mater, & admota basia fronte capit.
 Quisq; suae est actor causa, non iudice litis
 Hic opus, aut dictis, Triboniane, tuis.
 Omnis in amplexu vis est & gratia juris.
 Et titulos faciunt basia mille novos.
 Andectas alias legis, insuetasq; Nobellas,
 Et Digesta tuus mollia versat amor.
 Verbaq; amatorum repetit tibi. qualia quondam
 Hypsiphyte charo scripsit Iasonida.
 Penelope princeps Ithacus, Briseis Achilli,
 Aut Grajo nubens Laodamia viro.
 Gallia te pulchras nuper deduxit in urbes,
 Perq; Britannorum regna viator eras.
 Iustitias non visa foris. nunc extera sordent
 Omnia. quae possit sola placare, domi est.
 Illa comes lateri, cupidus te adspectat ocellis.
 Et toto cupiat te genorosa frui.

*Nunc nibeos in te mores, nunc suspicit ipsam
 Pallada. nunc, beluti Cypris Adonin, habet.
 Iam Themidi nupsisse putat. jam forma procante
 Afficit, & pulchri membra Phaonis amat.
 Tot fulges, speciose, bonis, tot cernis honesti
 Nomina, & à proavis flamma decusq; capis.
 Vos titulos laudesq; ambo confundite, donec
 Posteritas illas sentiat esse suas.*

IN NVPTIAS

Amplissimi Viri,

D. HENRICI IONCQVERS

Et Præstantissimæ Virginis

MARIÆ de GEER.

Dum tibi promissus bellacem puppibus Arcton.
 Instruit, & Sueoni porrigit arma, Socer;
 Balticaq; adversis depugnant aquora transtris,
 Et minus à Batabo milite Cimber obat:
 Te Veneris, Ioncquare, puer, te mitior afflat
 Aura & in amplexus trudit inermis Amor.
 Nec te pignantem tua Geeria, postcit amantem,
 Et Paridem propius gaudet adesse suum.
 Bella gerant alii. nobis jam, Sponsè, Cupido
 Ventilet Idaliam, te præeunte, faces.
 Nil furias Regumq; minas irasq; moramur,
 Et bellatrices fulmineasq; rates.
 Suavius ingenium Sponsis. si fulmina nuptis
 Poscimus, haud a. rox oscula fulmen habent.
 Arrident tibi Gernantes in amoribus anni,
 Et peragut partes Gratia quæq; suas.
 Cypris tota tua est. oculi, vox militat illa.
 Et focus primo flagrat ab igne tuus.
 Ipsa lubentia suis ardet generosa fabillis,
 Non opus hic flabris, Eole sæbe, tuis,

Tendi.

enditur in nerbos arcus jaculisq; pharetra
 Turget, & officium sponte puella facit.
 inspirant cunctæ Veneres. sua qualibet arma.
 Sufficit, in nullas insidiosa neces.
 placidos donat mores, hæc pabula amanti
 Porrigit, & doctis risibus illa foebet.
 la serēcundum suadet pingitq; pudorem.
 Hæc nimios thalamo mandat abesse metus.
 Quæq; docet, quæ vos ambos nescire negamus.
 Et tamen hæc jam vos sit simulare satis.
 Ibis in insignes alibi consentit amores,
 Et totam vobis se volet esse Paphon.
 longius in Sueonum terras celeberrima vadunt
 Basia & absenti perplacere Patri,
 Qui dum se sceptri curis & iussibus usq;
 Occupat, hos optat latius ire dies.
 t genero Sponsam facilem, me Vate, precatur.
 Quæq; loquor tacita gaudia mente probat.
 Optime, non Italum terras nec Gallica lustra
 Regna, nec in longas, Sponse, vagare plagas.
 in Maria totum tua fors jam possidet Orbem.
 Quæ spectasti tibi, sunt tibi cuncta domi.
 Sponsa tibi cælum est. quod fas tibi solvere semper.
 Sponsa tibi centrum, cum volet, Orbis erit.
 Lumina sunt stellæ, queis te perstringet amantem.
 Luna, Venus tibi si queritur, illa tuâ est.
 Terrarum sinus in gremio est. montesq; mamillæ,
 Et fontes facient lactea membra suos.
 Hoc cælo, his terris habitæ. facunda nepotum
 Pullulet hoc ipso sidere posteritas.
 Et me, qv̄i viduus vagor & sic jactor, in Orbe
 Per simili tecum vivere belle, puta.

Ad Nobilissimum
ADRIANVM PLOOSIVM
cum filiam ipsi peperisset uxor.

Site magne patrem, Ploosi, natura se fellit,
Et spes elusis filia nata tuas,
Non tamen illa tuum fallat fors labe poetam.
Possum etiam cunis Virginis apta loqui.
Femina masq; mihi nullo discrimine habetor.
Convenit hic Musis, nec minus illa, meis.
Filiola est. gaude genitor. fortè illa Catonis,
Forssitan hæc Lali nobilis uxor erit.
Filiola est. ride genitor. pulcherrima res est,
In thalamis illam basia posse pati.
Filiola est. letare pater. nubente puella,
Mox profuga fies Virginitate focer.
Tu quoq; jam pridem victuris aucta gemellis
Ploosia, femineæ nomina gentis ama.
Nor' illam tumidis mergent irata procellis
Æquora. nec scabimilitis ense cadet.
Matris cura sua charis adolescet in ulnis
Tutior, ad iussus officiosa tuos.
Turba salutantum foribus præludet in ipsis.
Teque volent centum demeruisse proci.
Illa tuo incedet lateri comes. illa labores,
Et placido curas diluet ore tuas.
Torba viris frons est. in blandis lata puellis
Frons nitet, & forma nos meliore iugant.
Hanc cum conspiciet Veneri maturus amator
Illa meis, dicet, moribus apta Venus.
His oculis patriæ radiat Virutis imago.
Omnis in hac fulget Virgine matris honos.
Temperat innocuos generosa modestia mores,
Et facili mixtus simplicitate pudor.

*alis, summe virum, vobis tibi filia crescat.
Sic, studeat patri, sic placuisse Deo.
cum filiolum, Ploosi, genuisse vacabit,
Scribam filiolo mascula verba tuo.
simus ob natam plectro lebiore puellam.
Gigne marem. gravior moliar autor epos.*

Ad Illustrissimum
D. IOH. OXENSTERNIVM,
cum Legati munere apud Batavos
& Anglos fungeretur.

*O*Xsterni, mediis venit tua missa Britannis
Litera, amicitia nuntia fida tua.
venit, Et ut tetigi, ac cera labante reclusi,
Illa nobis dixi pignus amoris erit.
sic radiat clemens Gothica virtutis imago,
Ingeniisq; fidem pagina docta facit.
er legi, Et quoties legi, defixa tabellis
Oscula, ne dubita, terq; quaterq; dedit.
sic ubi Mecenas Flacco respondit amice,
Multa Venusini gaudia satis erant.
scriberet ingenti quoties Augusta Maroni
Dextra, Maronae plus sonuere tuba.
Tu me, tu tepidas jam pridem ad carmina Musas,
Alloquio recreas, vir generose, tuo.
Iamq; aliquis videor, quem tu dignaris amare,
Et melior, tanto iudice, fama mihi est.
At mea qui facili perlustras otia vultu,
Et male qua nobis nata fuere, legis,
Excusa scriptum fato pejore libellum,
Cum fluere studiis tempora dura meis
Iam princeps me Belgae colit. nunc inclita magni
Axelii soboles carmina nostra legit.
His ducibus feriam sublimi sidera vates
Vertice, Et ulterius sorte poeta ferar

Sceptriferos cecini reges diademata, fasces,
 Et Carolo potui non aliena loqui.
 Ibis in laudes nobis morientis Iēsu,
 Materiesq; fuit carminis ipse Deus.
 Gustasti tumulos & grandem fleuimus umbram.
 Et lauris crebri, dux Frederice, tuis.
 His tetricas fessi fludiis discussimus horas,
 Hæ nobis artes, hæ placuere schola.
 Bella gerant alii, nos Martis scribimus iras
 Tutius, & Phœti dulce probamus opus.
 Belligeras pernox exercet cura coronas.
 Oppida nunc rapiunt, nunc sibi rapta dolent.
 Oppida nulla capit vates, nulla oppida perdit.
 Securus Musas inuocat ille suas.
 Cumq; vocat veniunt, illoque loquente loquuntur,
 Cumq; cupit magna religione tacent.
 Sic mihi vira fluit sic currunt suabiter anni,
 Et videro fato liberiores frui.
 Calliope regina mihi est, sunt carmina census,
 Regna ioci, calamus sceptrum, corona fabor,
 Et modica fama precium. si laurea desit;
 Sufficiant fronti quercea ferta mei.
 Tempus erit, cum te thalamis & virgine pulchra
 Et Paphiis vinculis illaqueabit amor.
 Tunc tibi Barlaam trans aquora vasta Camœne
 Federa conjugii prosperiora canent.
 Tunc tibi blanda loquar, spatiumq; immanibus absens
 Arcessam Clarias in tua vota Deas.
 Tum memorem mittam sœneri pectoris arrham,
 O tibi si veniat letior ista dies.
 Interea Legate redi, missisq; Britannis
 Ad Sueones remea, cum fabet aura, tuos.
 Illic si pigeat Bataui meminisse poetæ,
 Non tamen hic potero dememinisse tui.

Ad

ADRIANVM TOLL,
MEDICVM.

Quisquis in humano desigis corpore cultum,
 Sospes, ab humano corpore disce mori.
 Vivimus, & vita miseri torquemur ab ipsa.
 Et dolor haud una nos ratione necat.
 Tum caput afflictum est, jam tinnit iniquior auris,
 Nunc oculos grandio, nunc premit ubi gulam,
 Sic gemit, hic presso gravius sub pectore iussit,
 Ille putrescentes bajulat ager aquas.
 Tuic titubans lingua est illi vestigia nutant.
 Hic riget, hic sitiens aestuat, ille tremit.
 Tunc natura foris, nunc intus fracta laborat.
 Et domino adversa est pars sua quæ suo.
 Corpus iners trahimus centum cruciabile morbis,
 Membraque diversis singula tortor habet.
 Adhærenti miseros, Tolle studiose, sagaxque
 Opposuit tantis se tua cura malis.
 Tu fera morborum sapiens examina pellis,
 Et vita nobis das meliore frui.
 Tu pœna nos parte lebas. tu tempora mortis
 Fatalesque tua protrahis arte dies.
 Nempe, cupis certis decurrere legibus ævum.
 Et nos, neglecta conditione, mori.
 Sic sapias, & magnis sanas rationibus ægrum,
 Et medici suades iussa probare sui.
 Hinc veterum libros attritaque verba repurgas,
 Consiliisque iubeas secula pigra tuis.
 Ecquid opus Cœum mediis excire procellis,
 Pergameoque senem sollicitare solo?
 Ecquid opus Bataeos Epidauro arcessere numen?
 Ista tuus per te numina Rhenus habet.

Ad

Ad
MARTINVM TOL,
IVRISCONSULTVM.

Siccine selectos, gratissima munera, flores
Mittis & in bulbus numina clausa suis?
Qualia ab Eois transmissit barbarus oris,
Et Phrygio primum nata fuere solo.
Qualia per rigidam distincta coloribus Hellen
Hellepontiacis luxuriantur agris.
Allobrogas tetigi, preciosaq; verba Coronas,
Quicq; Giganthea flos grabitate tumet.
Aut titulis Sol magne, tuis radtisq; superbit
Æmulus, & tantis vult comes ire Diis.
Singula dum lustris propriis distincta figuris,
Solicite Gemmas mox tetigere manus.
Et dixi, non has dives mihi donat Hydaspes,
Sed Tolli bonitas officiosa mei.
Quæ cum sæpè mihi profundet gemmula gemmas,
Barbara non emptas nostra stupebit opes.
Per te dives ero, Pelopasq; Midamq; laceßam.
Et strepet ad flores lingua diserta tuos.
Inde loquor: qui mente capis cælumq; Deosq;
Sideraq; ingenio liberiore notas,
Qui numeros dubiisq; tenes tot dogmata quanti,
Et Themidos juxta jura severa legis,
Iam Superos Digosq; tuis scrutaris in hortis,
Atq; oculis coram numina picta vides.
Quotq; mihi donas, non uno nomine, Tulpas,
Tot per te missos credar habere Deos.

In Historiæ Belgicæ
P E T R I B O R,
TOMVM IV.

Vid longum sexata, furens quid Belgica possit,
Quantum pro patriis audeat illa focis:
Vineat quam dura pati mens conscia recti,
Albano stupuit sub duce sævus Iber.
Mitius ingenium regalius addidit armis
Italus, & docta profuit arte magis.
Sisimus Hesperia, nostrisq; erepta triumphis
Oppida Cantabrica succubuerunt manu.
Mox percussio Libertas Principe mærens
Indoluit populi fata suprema sui;
Cum noba de patriis proles generosa fabillis
Surgit, & Auriaci funeris ultor adest:
Lauritiumq; sequi nostra cæpere cohortes,
Istaq; collapsum dextra capeffit opus.
Audet Breda capi, desictas reddidit urbes
Isala, stant Frisio castra subacta solo.
Ista triumphanti paret Groninga Leoni,
Cæsareaq; vetus concidit urbis honos.
Ructerus & Salii nostra sunt nomina partis,
Et Batabum laxis finibus arma ruunt.
Cumq; prior victis redit in præcordia virtus,
Austriacasq; ferox despicit illa manus.
Ec Venerande tuos Borri, bis scire nepotes,
Bellag; tam claro plurima teste legi.
Ducibus tua dextra comes. Tu prælia reddis.
Pingis & in chartis Pergama nostra tuus.
Quam cuperem sociis tua currere secula seclis
Nassobii, & junctis gressibus ire duos.
Et victrix quem nulla Ducem Bellona fatigat,
Tu quoq; non cesses, maxime scriba, loqui.

In

In prælium Flandricum ab eodem
P E T R O B O R R I
 descriptum, Tomo V.

FLandria, fatalem Morinū reminscere clade
 Sparsaq; per campos busta cruenta tuos.
 Cum pater Auriacus, cum toto littore turmas
 Cantaber, aduersis opposuere globis.
 Cum levis augusto belli Fortuna theatro
 Visa fuit gemino summa fuisse Duci.
 Hinc tumulos inter, (nos Belgæ vidimus) inde
 Equoreos inter castra steterē Deos.
 Non patuit pelago fuga. Vastis sistimur undis,
 Et Batabos iussæ destituere rates.
 Cogimur in pugnam. Et sic desperasse saluti est.
 Quamq; negat Tetbys, monstrat arena viam.
 Oceano dum miles abit, sibi vindicat agros.
 Et satis est, terra belligēte frui.
 Certabere acies, densiq; hasere manipulis,
 Et pedes immisissis obstitit acer equis.
 Signa meant remeantq; premunt eademq; premunt
 Et partes obeunt ordo furorq; suas. (tu
 Linquimus à tergo solem ventosq; ferentes.
 Obruitur nimio Flander Iberq; die.
 Vincimus, Et tantis Maiores successibus hærens,
 Colligit Auriaco sparsa trophæa suo.
 Ante pedes vexilla jacent, aquileq; ducesque,
 Totaq; dant victas castra subacta manus.
 Stat sonipes, Alberte, tuus. salboq; magistro,
 Se victi pignus Principis esse dolet.
 Iamq; aliquis terras dum vomere scindit, in istis
 Ossa notat proavū semisepulta locis.
 Hæc memorat nostri bellatrix pagina Borri,
 Hæc memorat senio deficiente senex.

Redde

*Adde dies, primamq; refer Medea iuventam.
Expedit, hoc veri vindice, bella geri.*

Ad Senatorem

R. HONERDVM,

in Epigrammatis suis in Nummos

Belgicos patrociniū nostrum posceret.

Ne pete Barlai, Bates clarissime, plausum.

Ne pete de nostro lumine, Phæbe, facem.

Ne tu summa putas, quæ nubibus amula censes.

Sunt humili nobis carmina nata loco.

dimus hæc inter medias, Honerde, paludes,

Hic ubi pro Clarius stagna bibuntur aquis.

potius propior Superis, nunc prælia regum,

Nunc sanis Auriaco parva trophæa Duci.

ut Tartessiaci conbellis jura tyranni,

Et patriæ memoras spemq; metumq; tua.

canis æternis inscripta poemata nummis,

Quæ mea sunt, charta mox pereunte legis.

non ego Tyndaridum sum fidus amabile fratrum,

Tyndaridum potius sum malefida soror.

sequeris, Syrtes inter peritura Boraces

Damnabit cursus naufraga Musa meos.

an? Boream metus? si carmina Zoilus afflat

Optima; tu flatus, Æole, sperne lebes.

qui totam recreas Batum concentibus aulam,

Vere nobis spiras dulcius & Zephyro.

ut tua, patroni, & Barlai causa, clientis.

Sic potero à populo simplice fortè legi.

mihi sufficiet faciem sum fuisse patroni,

Non ero non satis est officiosa loqui.

vera loquar. post te Batabos Honerde, relinquis,

Et tua quid Bates carmina grande sonant.

regeras, hæc me nimis officiosa loqutum,

Inbeniam, nummo vera loquente, fidem.

Ad

Ad

DOMINICVM ABRAHAM
FEENSTRA,
cum I. V. D. renunciaretur.

Quævis ab accenso volucris Titania busto
Eoum nitido suspicit ore iubar,
Et patriis surgit vultu meliore fabillis,
Et heretum ex ipso pulvere robur habet:
Talis in hoc, Frisii, genitor redibibus alumno
Fulget, & ex ipso funere lucra capit.
Excipit exstinctum soboles erecta parentem,
Excipit atratos lux speciosa dies.
Si cineres, si busta, gemens si præfica sordet,
Nunc comes ingentis gloria lætitia est.
Iam gemitus compescit hancos, tituliq; dolorem
Et Themis, in laudes officiosa nobas.
Tu, qui iura reis & magna edita loqueris,
Hoc age, ne dicant te tua iura reum.
Illas sperne manus, qua dant, ut plura reportent.
Nec causa, doctor, sit tibi cura male.
Ne dominis studeas fari responsa duobus,
Nec limen pulsant actor & inde reus.
Dic justum, seu sceptræ velint spectig. ligones.
Paupertas zelo stet quoq; tuta tuo.
Iura etiam miseris majestas scripsit, & unum.
Disitibus pandit pauperibusq; forum.
Sic sanctæ poteris Themidi placuisse, Feenstra.
Et studium juris, religionis erit.
Sic coram magno cum dices Iudice causam,
Te Pietas ultra non finit esse reum.

In
ATLANTEM NOVVM
GVILIELMI BLAEV.

Lauditur angustis terrarum machina chartis,
Et faciem mundi parva papyrus habet.
Intrahit immensos hominum solertia fines,
Quaę patent spatiis grandibus, artta notat.
Subat in Vestam Nereus, in Najada Faunus,
Areaę aduersos continet una Deos.
Moritur, tabulęq; iterum demergitur istis,
Et Zephyros læba respicit Vrſa suos.
Scordes coiere plagę. non pręlia gentes,
Aut posita Mæbors casside bella gerit.
Fideant quamvis populi, non dissidet inſons
Pagina, nec diro sanguine charta madet.
Inbulat hic profugo placidus latrone viator,
Et sicco tumidas tramite calcat aquas.
Inq; domi est, Rhodopen & celsas transilit Alpes,
Et procul ingenio liberiore ruit.
Nulla videt, scriptumq; sigil dum permeat orbem,
Hinc hominum curas suspicit, inde Dei,
Quora portari manibus miratur & urbes,
Et mundum digito totaq; regna geri.
Inq; ait: illa Deus fecit, manus amula sculpsit,
Mens stupet, extrudit venditor, emptor habet.
In solum nunc terra Ducū est, peruenit ad omnes,
Tot precio terras jam quoq; pauper emit.

Propempticon ad
IOACHIMVM WICH
FORTIVM,
cum Hamburgum peteret.

Æ Ole parce meo, nec sis crudelis amico,
Per bada, per fluctus, Æole, sterne biam.
Parcite precipites, (sunt batum bota,) quadrigæ,
Nec dilecta mihi ledite membra rota.
Quem behitis, meus est. præsens hic delitet absque
Irruet in geminum fors nocitura caput.
Sin minus ista movent, moveat te blandula conjux
Improbæ res, teneras ledere velle nurus.
Parcite Boschardo. Boreæ si flabra nocetis,
Quid meruit nullo tacta Maria biro?
At tua cum, Smitthi, venient ad tecta sorores,
O cula cum dederis plurima, plura dabis.
Sin renuas, in te stringam mea carmina vates,
Et malè te dicam parcere basioli:
Si renuas, quæcumq; minus tu basia figes,
Post reditum, salvis omnibus, ipse dabo.

Ad Legatos Federatorum Ordinum
componendis bellis inter Poloniæ
& Sueciæ reges missos.

Pareite Nereides, nostro dum littore solbunt,
Quas placida pingit pacis oliba, rates.
Nebe procellosos in carbasa tradite fluctus,
Ne biolet sacros dira procella viros.
Legatos, Neptune, behus, dilectaq; Belgæ
Corcula, tot patria lumina clara mea.
Ne celebres exstingue faces. si murmurat unda,
In Morinos potius murmuret unda tuos.

Quo

uos bectas, si jura capis, laſſiſſe profanum eſt.
 Lex etiam ſummos obligat iſta Deos.
 im Latiae ſcherent Epidauri numina puppes,
 Compoſuiſſe ſuas dicitur aquor aquas.
 is quoq; cum blande promittant commoda pacis,
 Fac, Neptune, Notis mollibus ire rates,

Ad Illuſtriſſimum Virum

IOCHVM HONERDVM

Senatorem, Legatum.

Magna minorq; ſera, dubiis ſperata carinis
 Sidera, & ambiguo lumina ſida mari,
 andite fulgentes meliori lampade flammæ,
 Et media clarum reddite nocte diem.
 epoſitum praluſtre damus. jam noſter Apollo
 Naſigat & toto cingitur Oceano.
 terras urbeſq; videt ceſſiſſe ſuorum,
 Littoraq; ex oculis longius ire ſuis.
 Thamaræ vos fata movent, hoc vindice viſunt,
 Et precium tanti criminis Ammon habet.
 tabulas frangi Superum vidiſtis ab alto
 Æthere, qui tabulas reddidit autor, adest.
 um ſuus antennis labor eſt, dum mugit Orion,
 Et petulans ſummoserberat unda foros,
 cribit, & Aoniis permicet fluctibus undas,
 Et Zephyros bates tenſaq; vela canit.
 Quæ mare, quæ moveant immania corpora cauſæ,
 Quis ratibus timidæ ſollicitarit aquas,
 ur regat attentam virtus magnetica pupperem,
 Cur ruat adverſis pontus & aura plagis.
 dum ſcribit, dum vela elegis ſpirantibus implet,
 Currit inoffenſa læta carina viâ.
 it properat gaudetq; ſuis ſucceſſibus, & ſe
 Caſtaliis credit leniter ire vadis.

h

Nulla

Nulla ratim sentina premit, nec nautea sordet.

Cur? fontes aperit Pegasus ipse suos.

Carmina prora facit, jam distant carmina puppes.

Iam galeam scandunt carmina, rostra legunt.

Versiculos tabulata sciunt, in funibus herent,

In tremula varium pyxide carmen habes.

Ludunt in transtris numeri capit anchora batem,

Ipse etiam tersum nabita carmen olet.

Illustri Viro,

ANDREÆ BICHÆRO,

Legato ad Vistulam.

Vistula, si nostras Cererem transmittis in oras,
Si Bataſum toties fert tibi lucra fames,

Si tecum Eoas mutat meus Amstela merces

Ei piper à nobis & piathura refers,

Excipe pacato Generandum flumine pignus,

Et Bitreas coram consule sterne Deas.

Dic, mea præclarus tendit per regna Senator.

Dic: illo Themidis pectore sacra latent.

Dic: magnam placidis moderari legibus urbem,

Dic: studiis illum pandere templa piis.

Ingeniis monstrare viam decernere Musis

Otia, nec Bataſi ſpernere vatis epos.

Non alto magnus poterat sub iudice causam

Sarmata, non alio dicere teste Gothus.

In quo candor, amor patriæ colere fidesq̃,

Conſilium prudens, ſollicitusq̃ timor,

In quo ſacra truceſ oburgat concordia Martem,

Non poterunt reges non coiſſe duo.

Illustri Viro,

OACHIMO ANDREÆ

Legato.

*Armata, qui laxis habitas fortissime campis,
Et nunc Moschorum caede recente cales,
Bos, qui magno Sueones sub Principe nuper
Alpinas clypeis penè bibistis aquas:
Cynce manseta precor date tempora fandi,
Et tanti memores pendite verba Siri.
paci decreta placent, pro pace loquetur.
Et gladios rastro obruet, arma togis.
n rigidi placet illa ferox Mæortis arena,
Scribet in hoc ipso pulvere: bella cæbe.
lla cæbe, quicumq; cupis tibi tuta manere,
Regna diu, & sceptris consuluisse tuis.
os reges sapite, & dubiis ne credite fatiis.
Ancipites jactus alea Martis amat.
rtius imperii majestas pace tenetur,
Libertas armis qua venit, arma timet.
ec Frisii consulta dabunt. advertite, Regum
Qui volet alterutri cedere, Victor erit.*

Ad Illustrem Virum

R. HONERDUM,

Legatum.

*Umpelago terrarq; tuas jam divide curas,
Docte senex, pelago dum meditaris iter.
quora te credant, quamvis minus apta, poetam.
Consiliis sapiat Sarmatis ora tuis.
c ludas, ubi Naiades cum Phoricide ludent.
Et Siren lepidos audiat æqua sonos,*

h 2

Hic.

*Hic sapias, ubi regali sapit aula paratu,
 Et nibeum fulgens purpura scandit ebur.
 Quà graderis, tanti duplex persona Batabi est,
 Seu Batis partes, seu sapientis obit.*

Ad

P. HOOFDIVM,
 Satrapam Muydensem.

Iam me Rhenus habet, jam me deserta Creusa
 Detinèt, & vultu fascinat una suo.
 Illa mihi mensam sternit, non emptam reponit
 Fercula & innocuas officiosa dapes.
 Dat lapathum, Samiaq; fabas opprobria mensa,
 Et coctum lentè lata ministrat olus.
 Prandeo lactucas, quas parco adspersit aceto,
 Et quibus illecebras pinguis olisâ facit.
 Odimus hic madidas animantum sanguine carne.
 Nec teneras sibi dilaceramus obes.
 Non petit infantis jugulum trux sica columba,
 Aut gallina mea vitima cruda gula est.
 Pythagora norma solis hic bibitur herbis,
 Nec mea barbarico mensa cruore madet,
 Hic ego versiculis horas diffringo, mea q;
 Hospitis optato parcius ore fruor.
 Tessela cum vestros intrabit magna penates,
 Tessela cum vestrum sollicitabit ebur,
 Tessela cum docti referet tibi carmina Tassi,
 Te, ela cum dicet, quid sit amare, Tibi,
 Tessela cum virides nectet de fronde coronas
 Atq; artes cupiet promere docta suas:
 Accurram, vidueq; manus amplectar amicè,
 Basolumq; tibi Tessala blanda dabo.
 Basolum, quod lunæ mihi, quod Cypris & ipsæ
 In cælis magnus Iupiter invidet.

In masculos versus

ANNÆ MARIÆ
SCHVVRMAN,

quibus Traiectinæ urbi novum Aca-
demiæ decus gratulatur.

Arturiunt jam bella scholas, lituosq; tubasq;
Inter, Apollineas fabricat Aula domos.
Nascitur, & mediis Sapiencia gliscit in armis.
Nec Iose, sed Getico patre renascor, ait.
Ducibus doctrina comes, cum milite Phœbus
Ambulat, & Clarias vindicat hasta Deas.
Ipsa nos juxta gradiens Bellona magistros,
Mitigat ingenii vim rabiemq; sui,
Ut cuperet pugnare minus. nisi templa ferosq;
Acer & indomitus sollicitaret Iber.
Nec ista est jam mitra loqui. ruit amula laurum
Et valida pubes ambitione calet.
Migrant in terras Superi, pietasq; Themisq;
Ingentemq; sonant pulpita sacra Deum.
Nec cessat Medicina loqui. formantur in artes
Pectora & effigiem cuncta scientis habent.
Non fecit natura rudes. cultura, laborque
Expolit. hæc hominem cura secunda facit.
Bis gigni debet Sapiens. bis reddier orbi.
Nec nisi cum poterit se genuisse sapit.
Quod stamus Batavi, Phœbo debemus & armis,
Hanc geminam supplex Belgica poscit opem.
Auriacus quod serbet, habet; quod serbet, Apollo.
Hic animos nobis asserit, ille lares.
Traiectine, tuis cæptis intervenit Anna.
Annuit augurio nobilis Anna suo.
Iam redit & Virgo. redeunt miracula terris.
Pone videt hates ire puella suos.

*Desinimus nos esse Viri. sit Virgo, quod olim
Nos fuimus. Satum nomina Virgo rapit.
Iupiter hanc dona sexu meliore puellam.
Vel dic, attonitis omnibus, esse Deam.
Pallada dic, non quæ tremebundam concutit hastâ
Sed quæ nascentem concutit ore Scholam.*

In prædium Amplissimi humanis-
simique Viri

LAVRENTII BAECKII

Predia felicitis, Bataeo sub sidere, Baecchi,
Prædia carminibus nunc celebranda meis,
Ruricola salbete lares, salbete penates,
Quæis superum cunctas gratia donat opes:
Hic locus, hic disum domus est hæc regna Napææ,
Hæc socia petulans Phyllide Faunus amat.
Hic Corydon, hic apta Siro Galatea procatur.
Et grave fastidit Virginitatis onus.
Alma Ceres circum tumidis se tollit aristis,
Triptolemus totis luxuriatur agris.
Ipsa Pales herbas pecori, lac sufficit agnis,
Atq; aries tantis dux gregis agmen agit.
Turgida secundis Pomona sirescit in hortis,
Et mibeum Berno pingit honore caput.
Flora nitet, foliisque suos inscribit amores,
At Venus in propriis hæret amica rosis.
Quas dum mæsta videt, veteres reminiscitur ignes,
Exitioq; dolet pulcher Adoni tuo.
Lenes æquoreis descendunt collibus undæ
Et streperis torrens labitur inter aquis.
Torrens Næiadum labor & nutricula somni,
Quo cupiat cerni nuda Diana sibi.
Nec procul Arêlois Tetbys admurmurat undis,
Nereæq; amplexu basileisq; foebet.

Fundit Tya lacus & priscam Berberat urbem,
 Quæ vetus à Barbarum nomine nomen habet.
 Hæc inter, Generande senex, dum numina visis,
 Et senio donas otia tuta tuo,
 Dum spectare tuos concedis Vatibus hortos,
 Et tuus Aoniis ribulus exit aquis,
 Vibe diu, nec enim satis concedere fas est,
 Cujus habent cunctos rura beata Deos.

Ad Senatorem

R. H O N E R D V M.

C Vius Hyperboreum nuper facundia Martem,
 Et reges potuit composuisse duos:
 Ad Batabos Honerde, redis, & Apolline plenus
 Sub Batabo placidum sidere condis epos.
 Plus me vate cales. nobis nunc omnia languens
 Cum biduo jaceam sarcina pigra thoro.
 Barbaram cum fatis cessit, cessere Camana
 Pieriaq; simul disperiere faces.
 Friget amor, frigent veteres sub pectore flammæ.
 Stringitur insolito mens thalamusq; gelu.
 Hæc satis fortuna tui est. cum conjuge surgit.
 Imperat ingenio conjugis aura meo.
 Ite Senatores, Barlao querite sponsam.
 Sic poterit vobis, sic caluisse sibi.

In tumultum Nobilissimi Viri

GVLIELMI de BEVEREN,
 Consulis Dordrechtani, Toparchæ
 Strevelshouchii, Quæstoris Australis Hollan-
 diæ, mortui xv. Kal. Sext. 1631.

C Onditur hoc tumulto probitas, Prudentia bustos,
 Et cineri pietas ingemit ipsa suo.
 Quæ toties patriæ jussit facundia causam,
 Hic silet, & Beberi plus solet ore loqui.

b. 4.

Stans

Stant urna juxta proabum: quin marmore in isto
 Hæredem præscæ nobilitatis habes.
 Quam, si stemma neget, poterat virtute mereri.
 Non solum titulos invenit illa, facit.
 Nunc Quæstura viro, nunc dives traditur Auspici.
 Nunc fasces offert urbs veneranda suos.
 Lustra decem attonito dicat consulta Senatu.
 Vitæ, Battabie, non fuit alta sibi.
 Legatis responsa refert. per castra, per enses,
 Auriaco vadit belligerante comes.
 Iam pia cives placide mens temperat æstus,
 Publica mox monitis mollior æra jubat.
 Iam petit à sociis Marti stipendia terris,
 Nassobioq; parat robur & arma Duci.
 Tempora sic belli, sic flexit tempora pacis,
 Et modo plus lauri, plus placere togæ.
 Ipse fatigantes Batabus cum cerneret annos,
 Flebit, & hæc tumultu posthuma verba dedit:
 Quam levis collapsis patria decedere rebus!
 Hic voluit patria non nisi stante mori.

In Barbari floris, quem Tulipam vo-
 cant, variam fortunam.

S Taltitia gens sacra sumus. Gilescimus omnes,
 Dum precium vana credimus esse rei.
 Nil magnum jam Persa dabis, nihil accola Gangis.
 Sordet in Eoo gemma reperta mari.
 Heliadum crustas grandi suspendimus auro,
 Visæque quantis conchea bacca fuit.
 Sardi in digitis micuit, preciosaq; regum
 Vicit honoratos purpura chrysolithos,
 Nunc herba florisq; decus prægrande putamus,
 Et citius nobis interitura placent.
 Barbara res omni Batabis preciosior auro est.
 Barbara res cunctas una laceffit opes.

Barba-

barbara res monadum siliqua leuiore balorem,
 Ponderat, atq; atomos aestimat are suas.
 mea, segmentum, macula, color, area, thyrsus
 Invidiam titulis nominibusq; creant.
 non ignota loquor. census brevis adspicit in se
 Hortulus, & Pelopum more talenta locat.
 venit in foliis miros facundia sensus,
 Et loquitur forum verba superba pater,
 Ipiadasq; Duces & tanta vocabula jactat.
 Et venit in partes discolor Oïto nobas.
 quin numerat, qua luce cadat, qua creberit; & quot
 Fecunda trudat pignora matre solum.
 ediscit textrina suas, quas noberat, artes.
 Caussidicus non vult floris amore loqui.
 um fabro lapicida sacat. delinat arator,
 Et mediis fullo segnis oberrat agris.
 autaratem damnat. pereunt tot munia cibi.
 Dum furor hos omnes unus & error habet.
 ilicet in bili crescunt sestertia testâ,
 Et multum ignavis, ditibus esse licet.
 Quæ dum cuncta videt fallax Rhamnusia in hortos
 Exspuit, & dominos perdidit una suos.
 et flori precium & curâtos decussit honores,
 Depositumq; Deum nobile, vile fuit.
 Autantur cum flore togæ, textrina, labores,
 Et resides lassat sordida lana manus.
 um ridens ait; ô cives, flos vota sefellit,
 Non alia est fluxi scena futura boni.
 excidit è precio flos barbarus. excidit auro,
 Qui stolidi dises conditione fuit.

Ad Amplissimum Virum
 IOACHIMVM
 WICHEFORTIVM,
 lætitiæ datorem.

Nunc alios, Ioachime, capit tuus Amstelæ fascis.
 Nunc alio nobis Consule rostra patent.
 Cessant terribiles, sacuo Prætor, secures,
 Nec trepidos possunt iura severa reos.
 Adspice, Pieriæ claudunt delubra sorores.
 Nec sua jam fessus verba professor amat.
 Delassata graves damnat Sapientia Voces,
 Et mea Wichforti, pulpita muta silent.
 Quid faciam? jam mensa tibi, jam sternitur, ecce
 Inter Apollineos sobria mensa viros.
 Tu mea, tu facili recrea convivia sultu,
 Tu cupias cætus Tullius esse mei.
 Laxet inoffensam locuples facundia linguam,
 Et lentum docto murmure falle diem.
 Sic noster diceris amor. sic gratior hospes
 Pellicies Clarias in mea vota deas.
 Lætitiæ viniq. dator, tua dona pitissa.
 Muneribusq. belis letior esse tuis.
 Dant superi, gaudentq. datis. qua vina Lyæus
 Et dedit & primus repperit, ipse bibit.
 Quid mihi tu totum spumantia pocula Rhenum
 Sufficis & Bromio turgida vasa Deo?
 Blanda placet vindicta. tuis mergèris in undis,
 Inq. tuum sestet munera missa caput.
 At mox, cum socia discedes conjugè, dicam:
 Maxime vir, carò stat tibi noster amor.

IN NVPTIAS
ANTONII MATTHÆI

IVRISCONSULTI,

Et Lettissimæ Virginis,

ANNÆ PONTANÆ.

EN, gelidas inter ferbet Citherea procellas,
 Nec Veneris Flebi temperat unda facces.
 Et licet inbifis rigeat sub Piscibus ather,
 In medio gliscit Cypria flamma gelu.
 Iste sacer Themidis custos effeminat annum,
 Et toto quambis frigore cinctus amat.
 Sic exlex grassatur Amor. non tempora brumæ,
 Non rabidi tardant pronuba capta canes.
 Omnia tempestiva puta. glaciemq; nivesque
 Officiis credit non aliena suis.
 Scilicet exacuunt Paphias contraria flammæ,
 Et calor opposito fortius hoste calet.
 Dumq; foris frigescit amans, plus aestuat intus.
 Et magis in labæ parte mamilla salit.
 Iste laborata tetrico sub Consule leges,
 Ite procul streperi verba severa fori.
 Prasul' hester amat. dicit jam jura Cupido,
 Et Venus à docta fronte tributa petit.
 Curia sit thalamus, præsès festiva Dione,
 Materies litis basia, sponsa rea est.
 Actoris partes sponsus capit. exigit Annam.
 Et titulo dicit conjugis esse suam.
 Non hic sollicitus differt responsa Senator,
 Aut lento repunt improba jura gradu.
 Prasertit Citherea moras. quam postulat, actor
 Occupat, & cælo judice victor habet.
 Quam benè Palladii jam nubit filia patris.
 Quam benè Palladio jungitur illa viro.

*Spes erit, ut, docti sociant dum federa, causas
Progenies nolit dissimulare suas.*

In Artem Nauticam
ELIÆ HERCKMAN S

Q*Vos terras habitare Dii solvere, solumq,
Et sicca Numen bibere iussit humo,
Territiles habitamus aquas; audaxq; propago
Iâpeti medio degimus Oceano.
Exprobrare tibi libet, atq; illudere fatis,
Et formidata querere mortis iter.
Fluctus habet terræ dominos, adspargimur undis,
Nostrag, (prò) fragili pondera lintre natant.
Inter monstra, feras, & diri pignora Nerei,
Et tot basta truci corpora nata mari,
Tot scopulos Syrtisq; inter, dum sæbit Orion.
Et Notus adverso turbine bellagerit,
Iactatur securus homo, & formidinis expers
Sideribus cingi se videt & pelago. (ton,
Trabs domus est, unda hospitium, ferus accola Tri-
Flabra biam monstrant puppibus, astra regunt.
Sic procul à patria longinquis sistimur Indis,
Et populi nobis & noba regna patent.
Hic pugnare iubet, toti q; occurrere castris,
Hic modicis bellax Mars furit in tabulis.
Hic Bellona tonat, mergitq; & mergitur undâ,
Et fragiles sorbet flamma inopina rates.
Adspice tantarum coram spectacula rerum,
Natale q; tuos, nauta cedere, lege.
Dum grandes scriptor populis narrare labores
Incipit & puppis fata stupenda tua,
Dic mecum: quanta est humane industria mentis?
Quis labor & mediis bis animosa malis?
Per fluctus inbentavia est. hoc restat, ut ipsos
Tandem aliquis pennâ tentet adire Deos.*

In Librum
 OH. BEVEROVICII
 de Termino vitæ.

Nascimur & morimur, longos peccamus in annos,
 Et tamen hos annos Parca severa secat.
 Accedit misera tandem sua Vespera vitæ,
 Et fugiunt ab eo deficiente dies.
 Illa sumus, levis umbra sumus, ludusq; Deorum,
 Quæq; fluit, tacitis clepsydra fluxit aquis.
 Materiam lethi bibimus. cum vescimur, ecce,
 Pabula quæ vitæ, dant alimenta neci.
 So mors sub dente crepat. quæq; ambulat orbis
 Incola, se circum busta rogosc; videt.
 Unctæ ruunt, gaudentq; suis nascentia satis,
 Et circo redeunt vitæq; morsq; suo.
 ac inter magnas agit at discordia mentes,
 Et totas lassat fabula doctæ Scholas.
 Sic sua fatali suspendit stamina filo,
 Inq; suas partes numen & astra vocat,
 Nec moritur sine lege Deum. metuentior alter
 Contrahit has ipsas amplificatq; moras.
 Huic sati modus arbitrium est. moriturq; caditq;
 Cum libet & vitam conditione tenet.
 Insignes animæ, tantam decedere litem
 Quæis vacat, & doctæ pandere mentis opus:
 Tibite & extrema calamum donate senectæ.
 Nec græve sit vobis talia sæpe loqui.
 Tibite concordet & ab ipsa discite morte,
 Optata toties pacis inire viam.
 Desinat adversas sectari Ecclesia Voces,
 Atq; animos Christo jungat amica fides.
 Seu fatum seu culpa diem determinet, æquum est
 Hæc quoq; nobiscum iurgia posse mori.

IN OBITVM
DIONYSII VOSSII
ad Patrem.

I Am tibi Scatigeri donant solatia patres,
Doctâ quibus soboles occidit ante diem.
Iam sua prælustres objectant funera Douza,
Et præmatura pignora raptâ manu.
Magnorum sors illa virum est, clarissime Vosse,
Et lachrymas jungunt nomina tanta suas.
Sat bixit, misero quem virtus eximit æbo,
Nec memor ingenii fama latere sinit.
Cœperat huic ingens Latium debere iuventa,
Et Taciti rerum maxima more loqui.
Græcia solertes tali sub bindice Voces,
Priscæq; dictabat verba disertus Arabs.
Vna Palestinos versans industria patres,
Nunc tibi Iudæum, nunc dabat illa Syrum.
Chaldeusq; senex isto sapuisset alumno,
Maimonidesq; suum mox stupuisset opus.
Confudit linguas Lachesis, quæque omnibus æque,
Et poterat fari dissona, muta silet.
Quid Iudænem fletu decoras? qui redditus astris
Iam propior Iunî suspicit ora nepos,
Et jam sub pedibus quicquid mortale beatus
Calcat. Et hoc ipsum, te lachrymare, betat.
Si talem genuisse jubat concede Tonanti.
Et magno pignus nobile crede Deo.
Præsecuit spes ille tuas. sed spondet, eodem
Patre tibi rursum crescere posse nobas.

Ad

WILLICHIVM,

Equitem Palatinum & poetam
Cimbrorum.

Willichi, medios inter qui carmina Cimbros
Scribis, & Arctoe frigora seba plagæ:
Infere te Bates populis rigidoq; sub axe
Palladia pergas gentis honore frui.
Si tibi regali bellatrix purpura sulta
Annuit, & precio nobilitatis obas;
Vina Palatina si dantur splendida terræ,
Et mores Equitum regula prisca docet:
Majus erit Batis precium plus esse poetam,
Thymbræoq; patri perplacuisse, reor.
Nulla tibi possunt regum donare coronæ.
Hæc sunt magnorum munera sola Deum.
Vatibus occultum gliscit sub pectore numen,
Et sua cœlesti semina stirpe trahunt.
Sunt nobis Phœbus genitor, Musæq; sorores,
Castaliis Bates ora rigamus aquis.
Vina bibant reges. nobis Permessidos unda,
Et toto lapsus fons Helicone fluit.
Emineant sceptris reges. hæc gloria nostra
A nobis regum sceptra Deosq; canit.

IN NVPTIAS

PETRI BORR,

Reip. Vltræjectinæ à secretis.

Dile mibi, cur sociam, Borri, de rure maritam
Pescis, & in mediis basia queris agris?
Nec, quæ turrigeras graditur matrona per urbes,
In thalamis patitur gaudia prima tuis?

Aa,

*An, quia desertas habitanturum numina silvas,
 Credis in his ipsis sedibus esse Deas?
 An, quia rura colit pulchra cum Phyllide Thyrsis,
 Hic quoq; formosam Phyllida Thyrsis amas?
 An strepitus abijung, inter modulamina censes
 Vestra magis tuto murmura posse tegi?
 An tibi lascibus formam monstrabit amandi
 Passer Et ad leges te solet ire suas?
 An, ubi permixta hederæ sua brachia, disces
 Brachia in amplexus illaqueare tuos?
 Fortè fides illic cupidus errare capellas,
 Aut aries tanti dux gregis agmen agit.
 Aut sua dum nectunt infontes rostra columbae,
 Exemplum raptæ Virginitatis habes.
 Iudice me, Vir summe, sapias. per rura, per agros,
 Frondes inter amet, quisquis amare solet.
 Seria scribe domi Et pleno discussa Senatu
 In tabulas alibi publica Verba refer.
 Illic nota fides patribus, prudentia, Virtus,
 Et partes obeat dextera docta suas.
 Ruri sterne thorum, ruri tibi debeat Anna,
 Omnia sunt illic lufibus apta magis.
 Hic hic terra ferax Et tot n...cula frugum
 Conjugibus mira fertilitate præt.
 Amoret in clausa Consul vel Episcopus urbe.
 Liberior patulo sub lobæ sponsus eris.*

IN NVPTIAS
 DANIELIS ARMINII
 M E D I C I.

Legerat Arminius medicæ secreta Minerbae
 Et res Hippocrati sex placuisse suo.
 Has inter Venus alma fuit. Tu blandula, dixit,
 Tu mihi naturæ filia prima places.

Abditæ

Et sua sit fessis partibus apta quies.
 Et fuget morbos, alimenta q̃, seligat eger,
 Et potu cupiat conveniente frui.
 Ianas hebetet somni clementia febres.
 Et sit quæ gignat, quæ lebet ira malum.
 Quæ mihi poterit Sponsio Cithæra amederi.
 Una mihi medio restat in igne salus.
 Ineribus sanor, sævique Cupidinis arcu:
 Nec, nisi sic læsus conbaluisse queam.
 In flammis Salamandra, meis in amoribus uror
 Integer, & quanquam fractus amore, lebor.
 Quæ mihi Virginitas, cum flos arefcet amanti,
 Ordinar excussa Virginitate virum.
 Quæ placet, tædæ, thalami, cum matre Cupido,
 Bastiaq̃, è teneris sæpe petita genis.
 Exerat hæc Sponsus, cum cincta potentibus herbis
 Affatur medicum sic Medicina suum:
 Ungum bibe tuis, Iuvenum doctissime, fatis,
 Et Mariæ studeas sæpe placere tuæ.
 Ad Veneri, diffide, precor. quæ lenta, probatur.
 At brevis est, nimium quæ violenta fuit.
 Perdum spectator eris, non actor amoris.
 Hæc sunt doctrinæ dogmata prima tuæ.
 Longi poscunt placidissimæ pharmaca morbi,
 Hic quoq̃, rem poteris restituisse morâ.
 Quæbula sit populo medicus, cum factus amator
 Ipse suæ jam mox postulat artis opus.

In secundas Nuptias Amplissimi
 Viri,
 CORNELII GRAEF.

Prime, quiq̃ tuis, Grati, mea tempora lenis
 Vocibus, & jam nunc candidiora facis,
 Quam levis est fluxa de Virginitate triumphus,
 Quam lebe non tactas bis tetigisse genas.

Quam

Quam res parva sua rectigat solbere sponsa.

Femine aggerum simplicitate frui.

Hoc Corydon cum Rege potest. hanc calluit arte

Qui rudis indoctas pabuit Alexis oves.

Muliorum est pressisse thorum, sunt obvia cunctis

Oscula. nec multum ponderis Hymen habet.

Ludit in audaci facilis natura cubili,

Quodq; facit, nulla cum ratione facit.

At thalami leges & casta nosse marita

Munia. quidq; viro debeat illa suo:

Et momenta domus & perspexisse labores,

Hic Rhodus, hic salius creditur esse tuns:

Cuncta fides, vir doctus. fides permixta serenæ

Tristitia, nec Zephyris jugiter ire ratem:

Non semper ridere Deos aut dura minari,

Sed nitidos aliqua nube rigere dies.

Scis, ut frena manu gestet stimulosq; Cupido,

Nunc Veneris laxet, nunc remoretur opus.

Scis, quam blanda nobis placeat facundia Sponsa

Quam non austeri verba Catonis amet.

Nec dominam servamq; petis. partiris habenas.

Sic tamen, ut titulo splendidiore regas.

Cum laudanda facit, dices majora videri:

At mala securus dissimulabit amor.

Scis, qua cura pia sobolis. qua fletit arte

Debeat Ascanii bis animosa tui.

Scis lecto nuptisq; suum constare decorum.

Presentemq; thori partibus esse Deum.

Est thalamis sua religio. sunt sacra precesq;

Et Paphias adflat sanctior aura faces.

Adspice, subridet tali Catbarina marito.

Et tacito secum quæ loquor, ore probat:

Quam bene se tenero prudentia junxit amor;

Ut quæ gignet amor pignora, cura regat.

SOCIETAS
NDIÆ OCCIDENTALIS
CHRISTOPHORO
ARTISOSKIO,
litia in Brasilia Præfecto, ob res felici-
ter gestas gratias agit,

Vgnasti, Dux magne, domi, & te milite sensit
Sarmata Rex istas præaluisse manus.
Duce succrebit nostro fiducia Marti,
Et potuit per te vincier hostis Iber.
o Batavum imperio, pro libertate stetit:
Quæq; mihi, melior credita causa tibi est.
Ecce Europa tibi loquitur, nunc latius exit
Nuncia militia fama corusca tua.
r mundos vexilla rapis, per sidera victor
Arma quatis totis diffida sideribus.
pandis cum Sole decus, quibus occidit ille,
Alius Artisoski gloria surgit aquis.
r te aliis terris, aliis habitamus in undis,
Atq; alio patriam cernimus orbe dari.
uspicias patuere tuis portusq; sinusq;
Et dominos arces deseruere suos.
er te succubere duces, castella, domusq;
Et veterem famulans despicit ora Tagum.
e ductore rudis populus, te præsidere cti
Barbaries cepit displicuisse sibi.
ittora, rura procul, flubios amnesq; tenemus,
Qua spatium sibimet fecit iniqua fames.
am Tartessiacoper te deceditur auro.
Et tua regales cura flagellat opes.
Addita sunt nobis, perierunt lucra Philippo.
Non ultra Hispanis dulcibus esse licet.
Sacchara sunt juris Batavum, non hostibus illa,
Verna parat, Belgis colligit illa meis.

Hinc

Hinc tua in Occiduis scribuntur nomina linguis.
 Et peregrinatum canna susurrat iter.
 Trans mare, fluctus extrema bibis arena.
 Si possent, cuperent te quoq; saxa loqui.
 Se victos gaudent populi, metuendus amaris.
 Quæq; prius timuit Barbarus arma, probat.
 Sic superasse pium est, sic regnasse decorum.
 Cum pietas illum, qui regit, ipsa regit.
 Ast ego tantorum moderatrix summa laborum,
 Ante tuos pono fulgida dona pedes.
 Virtutis monumenta tue, circumdatis auro
 Condecoratq; sum Curia nostra Ducem.
 Sis felix. Regiq; tuo dum redderis, arma
 Fac placeant illi, qua placuere mihi.

In Historiam Geldricam, à Claris-
simo viro

D. IOH. ISACIO PONTANO
descriptam.

EN, setus intorto rursus se crine Sicamber
 Explicat, & Iatiâ cæde cruentus obat.
 Ausoniaq; aquilas & formidata Quiritum,
 Signa legens chartis erigit illa suis.
 Pugnant ad Vahalin populi, Rhenusq; bicornis
 Afferit antiqui jura Berenda soli.
 Si cadit, Augusti dextera cadit, inclita gaudet
 Geldria Romano succubuisse Duci.
 Et mundi Domino fasces submittit & arma.
 Nec nisi debito bin. ier orbe cupit.
 Qui Cimbros scripsit calamus, regesq; Trionum,
 Iam terræ scribit sceptra Ducesq; sua.
 Et vultus regni varios mutataq; narrat
 Nomina & autores Gelduba prisca tuos.
 Scilicet haud uno celebris sub Principe tellus
 Paruit, illa Ducis, Caesaris illa fuit.

Imperio

erio differt populus. Tu, maxime scriptor,
 oralia, fortunas, tempora, gesta notas.
 citur, Et toties victrix inclaruit armis
 Geldria, sed Geldro defuit, illa legi.
 n Maorte decus fama partiris, Et urbes
 Expugnasse Ducum est, scribere posse Tuum.

Ad Illustrem nobilemque Virum

JOHANNEM SCOTVM
 arvasium, Cancellariæ Scoticæ dire-
 ctorem, cum Poëtas Scotos edi curaret.

Cote, Caledonii sidus venerabile regni,
 Celsior, hoc dici, quod minus esse putas,
 Caroli, Borei locuples facundia sceptri,
 Quo tria vel possent regna loquente loqui:
 Quam tua nunc nostris illuxit gloria terris,
 Quam solupe est Batabo te quoq; teste legi.
 ce, renascentes coeunt, ceu federe, Musæ,
 Et vario pulchrum carmine surgit opus.
 Quod loquitur, natale solum est. tua Scotia Cirrha
 Exulat hoc omnis vox peregrina libro. (est.
 er te Parrhasis Helicon conscenditur oris,
 Aoniiq; faces ordinis Vrsa quatit.
 u Phœbi delubra mores. tu peffora batum
 Concytus, Et motu ferbidiore rapis.
 Permissis se lympa tuis abscondit arenis.
 Barbara nec heterem Gracia Delon habet.
 Transfers, Scote, Deos, transfers loca, numina, mō-
 Te propè jam Tenedon querit Apollo suam. (tes.
 Ac veluti Diotynna sagis prælusi at astris,
 Ducis Apollineum Phosphorus ipse chorum.
 Quam gaudent se regna regi. cum Regis Et uni
 Credi a Pegaf. dum causa laborq; viro est.

Ad

Ad Amplissimum Virum,
ROCHVM HONERDUM
Senatorem.

Visimus & medios inter iuvenes, scimus hostes,
 Et veteri Danaï stamus, Honerde, loco.
 Nil rabies me sacra movet. nihil officit illi,
 Qui geminum triplici munit ære latus.
 Sum passus graviora. lebes sprevisse libellos
 Quam lebe. cum chartis tot periere mina.
 In foliis furor est. harent in cortice pugna,
 Tantæq; deficiens bella papyrus habet.
 Fulminet & totis cumulet conbitia plaustris
 Brutterus, inq; meum dirigat arma caput.
 Succedant Troës Rutulis, Batabog, Sicamber.
 Hic gladios frendens porrigat, ille faces.
 En, galea tegor, & defendor casside recti.
 Quo mea mens ictus arceat, intus habet.
 Allobrogas minus esse puto. non ista moramur
 Nomina. sunt sordes, docte Lemanne, tuæ.
 Cum mea larvati proscindunt nomina Fabri,
 Densaq; conglomeraunt scommata, non moveor.
 Quæ Traiectinis loquitur petulantia scamnis,
 Rideo. non ad me pertinet iste labor.
 Invidia cum tela petunt, virtutibus obsto,
 Quæq; nocent linguas religione domo.
 Tota cataphractum cingit patientia Batem.
 Illa sales nigros discutit, illa metus.
 Sum cautes, sum dura silex. non sentio sperni.
 Hoc quoq; quod sperni dicor, Honerde, placet.
 Sic disco nihil esse. nihil tibi Belle videri.
 Quodq; meum est, merito, ceu tributale, legi.
 Tu modo tot nixus veri jam testibus, aude
 Dicere, Barlaeum nil nisi trita loqui.

titulos rebocate viri. damnate poetam.
 dicite me Marsum, dicite me Badium.
 leior Bates. alium vos esse putastis.
 dicibus tantis Musa superba fuit.
 a deliquit. potuit peccasse Senator,
 trahere Scholæ, pulpita, rostra, togæ.
 iit Auriacus, cui se donaret. Et omnis
 rona suo Bati purpura, cæca fuit.
 ni fortuna mea est. nunc tollor in altum,
 nunc titulo rursum deteriore cade.
 ne virum, jocus est, quodcumq; hic degimus est.
 udimus. est scena pars sua quisq; sue.
 d sumus, haud sumus. aut saltem male credi-
 longe alios species ambitiosa facit. (mur esse.
 amus, hexamur. amat serbilitur alter.
 Quemq; amat hic, studiis omnibus ille fugit.
 una est persona foro. difforme theatrum est.
 et partes obeunt labor amorq; suas.
 calamo, ferit ille manu. sunt bella potentum,
 psa piis etiam fratribus ira subit.
 mihimens istas inter secunda labores.
 Blanda serenata tempora pacis agit.
 pugnare parat. silet æternumq; filebit.
 Hoc quoq; quod fileat, se siluisse volet.
 od non ira valet, peraget tranquilla potestas.
 Hex malè discordem Menada Menas agit.
 t formidato Pentheus occurrit Orestis,
 Aut ruit in Bacchas Baccha cruenta suas.
 on crepitant nimbi, tumidum cum murmurat æ-
 fluctibus Et nimbis obstrepuisse furor. (quor.
 splicuisse malis, laudi est. quæ recta putantur,
 Crede mihi, paucis perplacuisse bonis.
 licet hic iustas aliquis mihi suggerat iras,
 Et rigidas repetant ille vel ille minas,
 uambis ultores spirent responsa libelli
 Et vindicta nobis mascula dicet opus :

*Te sequar, ô venerande senex, quem dira cicuta
 Sustulit & patriæ bis scelera sua.
 Vlciſci me Stoa bebat, buli ferre, quod agrum
 Illa manu calamos excutit una meos.
 Iam ſileo. at tibi ſi videar dicenda ſilere,
 Do veniam, pro me ſas tibi plura loqui.*

Nobilissimo Viro

IOACHIMO VICKEFORTIO

Equiti, ab Illuſtriſſimo Wimarix

Duce redaci.

Q*uem procul armatas inter, Ioachime, cohort
 Detinuit longa Martia terra morâ,
 Et ratilis fulgens bellator Rauracus armis
 Ingenio vidit diſpare caſtra ſequi,
 W:mario dilectæ Duci, cui Gallia pridem
 Nomina pro meritis ſplendidiora dedit;
 Cujus honorato pendent regalia collo
 Munera & æthereo victus ab enſe Draco:
 Expectate veni, veteresq; reſiſe penates,
 Hic ubi ſe reſluis Amſtela miſcet aquis.
 Nuper ubi Regum genitrix & fulgida tadis
 Mater adoratos duxit in urbe pedes.
 Cum fora, cum vicus Medicæis curribus omnes
 Vidimus atq; Italæ incaluiſſe rotis.
 Hic tuâ Penelope, tuâ te ſidiſſima conjux
 Exigit & propius te volet una frui.
 Qualis ab hyberna mœrens caligine tellus,
 Longius abſentem gaudet adeſſe diem.
 Illa tuis reddi thalamu & amoribus optat,
 Et ſobolis tecum ſpem rediſſe cupit.
 Altorogum ſi regna tibi, ſi caſtra, phalanges,
 Clafſica ſi dudum, ſi placuere tubæ.*

tua pacati properant ad limina fratres,
 Nec fera Barlaci conspicias ora tui.
 Solupe est Celtas illic Gallosq; tueri,
 Seu quos bracca tegit, seu toga, sive coma,
 Bataſos ſpectare datur populumq; potentem,
 Quem tremit amiſſis urbibus acer Iber.
 te Ligeri capit admiratio Regis,
 Et diſinum aliquid Rex Lodoſicus habet,
 quoq; magna Bides. hic bello clarus & armis
 Auriacus fame militat uſq; ſua,
 ſperiasq; premit caſtris bellacibus arces;
 Et victi ſpoliis ſepius hoſtis obat.
 inter Veterum vultus & marmora Bidis,
 Et Latios Varro cernis in are Duces.
 tibi Romulidum patet admiranda ſupellex
 Vrnula, coſ, culter, fibula, teſta, ſtylus,
 mq; libet, Macetas monſtrat tibi Gracia Reges,
 Qua grandes Aſia Gracia ſorſpit opes,
 leos, Pyrrhoſq; & nomina magna Philippos,
 Oraq; Perdicca Lyſimachosq; truces.
 caperis pulchra naſcentis origine Rheni,
 Exonerat feſſas hic tibi Rhenus aquas.
 Ligerim procul & Rhodanum nobis adſenapotas,
 Hic poterit pleno gurgite Moſa bibi.
 celer excelsis ſubſidit Sequana ripis,
 Hic Vahalis planos undiq; lambit agros.
 placuit Baſilea tibi, domus hoſpita Muſis,
 Et noſtra poterunt hic placuiſſe Schola.
 rrea ſi Binci Briſaci mania ſperas,
 Hic quoq; quod Binci Belgica ſperet, erit.
 allia dat ſegetem, & Cereris tot munera lata,
 Hic eadem pandas occupat alma rates.
 allia non uno torquet ſua praela Lyao,
 Et tamen hic nulla, crede, bibuntur aqua.
 lic purpurea fruſeris ſermonibus Aula,
 Et Richeli miſſus reſpicias ora ſenis.

Hic Richeli voces non uno Consule mutas,
 Et celebris dominos exhibet Xa suos,
 Amstelii perchare veni, plus charior illi,
 Qua thalamis reddet gaudia prisca tuis.
 Illa tibi dulci modulamine leniet aures,
 Et canet arguta voce suābe melos.
 Illa tibi Druidum voces & verba reponet,
 Ante abitum non hac docta marita tuum.
 Hæc nova discessus capies nunc commoda. plenum
 Artibus insternet doctior Anna thorum.
 Euterpen cupis? Euterpe est. his esse Thalam?
 Huic modulis par est ingeniosa suis.
 Vis Sapphum? pia Sapphus erit. his esse seferam?
 Penelopen? talis vult tibi nupta mori.
 Vis matrem? his esse pater? quid amice moraris?
 Presentem poscunt munia tanta virum.
 En tibi sat faciles promittunt sidera ventos,
 Et Zephyri velis annuit aura tuis.
 Condolet uxori Tethys. & carula sternit
 Equora, nec tumidis fluctibus atra fremit.
 Disiecta luget Morinus jam classe, nec audax
 In solitis hostis navita sedit aquis.
 Quin Batabos puppesq. timet. quasq. carinas
 Dum reficit, nostri suspicit ausa Ducis.
 Aggurgunt tibi Naiades, clasumq. gubernans
 Trudit in Amstelios te Panopæa sinus.
 Et tandem cupit esse domi. rerumq. viaq.
 Tadia & invisæ rumpit amica moras.
 Te fora & effusis capiunt tua limina votis,
 Totaq. se nescit, te redeunte, domus.
 Conjugis adventu conjux stupet. ipsaq. possent
 Gaudia dilecta sic nocuisse tua.
 Non uno fervent nunc mercatore penates,
 Et soror & frater, quod tibi plaumat, habet.
 Moosdams excelsæ fidus venerabile Myde,
 Quem tragico constans carmine fama behit,

Obiis occurrit reduci, desuetaq; fatur
 Verba, cataphraetis suspicienda sonis.
 Oofdia magnanimas inter memoranda maritas,
 Hoofdia amicitia digna corona tua,
 Obiis gratatur reduci, & se blandula coram
 Siftit, & agnatas vult tetigisse manus.
 Ithaco in rupes Ithaca post lustra reverso,
 Vndiq; gratantes exsilire sui.
 Nunc Ithacum montes, Ithacum sonuere cavernas.
 Obiisq; incolumi rura fuere Duci.
 Inter gatisos etiam Barleus amicos,
 Accelerat faciles in tua tecta pedes.
 Neq; tuum lecto nuper quartana sodalem
 Fixerat, ad reditum cessit iniqua tuum.
 Pluit illa mihi gravis & funesta nocere,
 Dum tu spes nostra certa salutis ades.
 Morbos, Ioachime, fugas, suspiria, luctus.
 Dumq; redis, mihi me restituisse potes.
 Um mihi te reddis, reddor Phæbog; tibiq;
 Officiūq; Betus Musa benigna facit.
 Procul amoto, me respexere Camæna
 Parcius, & Claria conticuere deæ.
 Præsentē loquor. laxataq; fibula linguae
 Forte tibi nimium creditur esse loquax.
 Nil moror. hoc dico: post brumam, frigora, febres.
 Nunc toto dabitur te, Vico forte, frui.

Ad

D. LEONORAM HOOFT,
 cum à febre convaluisset.

Improba fax, pulchro grassantes corpore flammæ,
 Magna quibus carpi se Leonora dolet,
 Icy in stygias Munde secedite Balles.
 Tartareis febris convenit ista locis.

*Cur palles Leonora? tui qua conscia sexus
 Ora verecundo saepe rubore notas.
 Cur langues Leonora? tuo qua blanda marito
 Otia & illecebras officiosa facis.
 Cur ferbes Leonora? pii quam flamma caloris
 Egregia sobolis spe caluisse velit.
 Cur prestans Leonora sitis? sitis illa decori est,
 Illa sitis cœlos appetit, illa Deum.
 Dum queror, abscedunt malesana è corpore febres,
 Et rediit matri qui fuit ante vigor.
 Tabificæ periere faces. audita poetæ
 Leniit iratos vox miserranda Deos.
 Hoc diu uxori jam solbat debita. verum
 Quod possit, debes hoc Leonora mihi.*

In disputationes Anti-Socinianas
 Clarissimi Theologi
 IOHANNIS POLYANDRI.

*Q*ui tutela tui Deus est, portusq, salusq,
 Hunc, Polyandre, Deum religiose colis.
*Afferis aeterni titulos & nomina Iesu.
 Nec cupis hunc causis bilibus esse Deum.
 Par magno natura Patri est, de lumine lumen.
 Nec tamen hac luci cedit imago sua.
 Quæ se parte suo testatur patre minorem,
 Hac partes hominem pars redimentis obit.
 Quæ Deus est, ipsa victor de morte triumphat.
 Cetera, mortalis succubuisse potest.
 Stat totus pro labe mea servator, & unus
 Captivum nullo vindicat are reum.
 Ara laborantis crux est. cadit hostia mando,
 Et verum meriti vitima nomen habet.
 Non satis est, monstrasse viam normamq, salutis.
 Ipse viam fuso, Christe, cruore facis.*

*Has Voces, Socine, quatis. Venerandaq; cæli
 Gratia sub signis stat labefacta tuis.
 Tu celsis, Vir clare, suum decus asseris astris,
 Vimque sacerdotis protegis ore Dei.
 Vera loqui forsân facile est. sed ab hoste tueri,
 Intrepidi laudem præsidis esse puto.*

Ad Illustrissimum
 D. NICOLAVM de BAVGII,
 Regis Galliarum ad Ordines
 Legatum.

Gallia, quæ magni Veneraris nomina Regis,
 Sceptraque Borbonio sanguine clara colis.
 Quæ dudum Batavis animos pugnantibus addis,
 Nec finis, ut nobis sit metuendus Iber,
 Accipe depositum, nostris quod reddimus oris,
 Quodq; alibi fulsit, jam tibi fidus habe.
 Inclita facundas mirata est Austria Voces,
 Cum stetit attentis barbarus Ister aquis.
 Obstupuit pro Rege suo Bruxella loquentem,
 Et cuperet Scaldis plus sibi posse loqui.
 Nos quoq; Legati titulos & nomina Baugii
 Nobisimus, & tanti Verba diserta Viri.
 Gallia cur reVocas? abeunt tot commoda nobis,
 Commoda quòt patria prestitit ille mee.
 Gallia cur reVocas? ista dum Voce caremus,
 Destitui jam se Vindice Belga videt.
 Gallia cur reVocas? Vestri facundia regni,
 Assertrix nostra lingua salutis abit.

ARNOLDO BVCHELIO

Advocato Vltrajectino, septuagenario

IN concusse senex, cui post tot lustra, tot annos,
 Decurrit vegetis litera scripta notis:

Qui curas inter senii vitæq; labores,
 Barlæi non sis immemor esse tui:

Vise precor, Pyliæq; dies transcendere senectæ,
 Et placido Superum munere perge frui.

Mens tranquilla tibi est, nec grandis conscia culpa.
 Non gravis hæc patria, non fuit illa bonis.

Vixisti tibi, vixisti sine crimine Musis,
 Et placuit nullo fenore culta Themis.

Rimari secreta, tuæ primordia gentis,
 Et veterum charas volvere, cura fuit.

Vita data est privata, minus placuisse videtur
 Publica, vel titulis ambitiosa suis.

Non odio tua fama labat, seruitq; favori.
 In solis precio teq; tuosq; tuo.

Sic bene compositis ætas qua ducitur annis,
 Si moritura tibi est, non moritura Deo est.

In mortem acerbam præstantissimæ
 Virginis

IOHANNÆ BICKERS,

Amplissimi Viri,

ANDRÆ BICHERI

Consulis Amstelodamensium filiæ.

CHaræ patris magni soboles, charissima matri
 Filia, & Amstelie virginittatis honos,

Cur moreris fasces inter titulosq; tuorum?

Nec patriæ pergis laudis amore frui?

Bickere spes prima domus probo occidis. & dum
 Occidis, illa tuæ gratia frontis obit,

Et

Et nitidi mores placidæq; modestia vultus,
 Et quicquid pietas contulit ipsa tibi.
 Passa est te terra mori, jam celsior illa es,
 Et propius summi Numinis ora vides.
 Consulibus nasci decus est, sed gloria major,
 Quæ pudor & probitas ambulat, esse viam:
 Astra tenes, dum fama patrem sublimis Olympo
 Inferit, & narrat regibus apta loqui.
 At quæ virginitas nulli libata marito est,
 Paræ creatori redditur illa suo.

In Curtium à cl. viro

IOAN. FREINSHEMIO
 editum.

Quæ populos, qui regna ferox sibi subdidit orbis
 Primus & incubuit genibus, Assur erat.
 Prævaluit mox Persa potens, & Martia tandem
 Persarum tumidas Græcia vertit opes.
 Gens genti ceu latro fuit, raptosq; triumphans
 Quilibet, in socios miles & hostis iit.
 Iste furor Pella dominum succendit, & enses
 Strinxit, Alexander sanguinolente, tuos.
 Noluit Emathiis claudi tua gloria terris.
 Effera trans Hellen castra Ducesq; rapis.
 Non satis Europa est iuveni, Trõesq; Phrygesq;
 Et debellatos subruit ira Syros.
 Imperii sitis Euphraten trajecit, & ipsa
 Visa minus Babylon ambitiosa tibi.
 In Carram Petramq; furis, Medosq; Seythasq;
 Et spoliū dextra Baëtra fuere tua.
 Iam Dariū Porūq; premis, Regūq; Ducūq;
 Purpura Besano raptæ furore fuit.
 Iamq; Clytū rabies, nunc suspiciosa Philotam
 Mens necat & viro Parmenione vales.

Exstincto minus. in terras grassaris & urbes,
 Sceptraq; pirata plurima more rapis.
 Lysimachus Phythongq; faſent, Perdicca, Seleucus,
 Antipatrumq; tui flamma furoris agit.
 Arrogat inſanas anguſta ſuperbia voces,
 Et ſol olem ſummi te cupit eſſe Iobis.
 At moreris, Iobſe nate tuo. diſcerpitur Orbis,
 Inque noſtæ patris nomina mundus abit.
 Hæc ſacunda refert laudati pagina Curti,
 Nec Macetum ingentes vult latuiſſe vicos.
 Eripit hæc fato veteris ſolertia Rheni,
 Et gemino gaudet vindice Pella legi.
 Decedunt verbis tenebræ, & caliginis umbræ
 Non cupiunt tanti Principis arma tegi.
 Rege triumphabit magno res Theſſala. magni
 Scriptoris faſtos belliger orbis habet.
 At tu, qui Curti purgas tot ſcrinia, Regem,
 Freinshemi, fama eſt reſtituiſſe tuis.

IN NVPTIAS

Ampliſſimi Viri

D. CORNEL. BAMBEECKII,

Et Præſtantiſſimæ Virginis

LVCRETIÆ BALDVINÆ.

Quam tua ſe pulbro, Bambeecki, exporrigit an-
 no

Cypris, & ad Geminos pergit adultus amor,
 Serius in Veneris recipis ſtipendia caſtris,
 Et tamen illa Deæ ſerius arma quatis.
 Omnis inoffenſis arridet amoribus æther,
 Et natura tuo plaudit amana thoro.
 Adſpice, turgidulas trudit tibi vinea gemmas,
 Et tiliæ virides explicuere comas.

Ad-

aspice, quàm vernent rubicundis floribus horti,
Et juxta roseis amula Sponsa genis.
etior affulget thalamis Aurora. diesq;
Iam magis erecto dat tibi Sole frui.
non Sponso strictum ostentas, Lucretia, ferrum;
Nec cupis afflicto saba pudore mori.
d dici pudibunda minus gaudesq; cupisq;
Basta, non gladios, bis tibi nupta dari.
virginitas ratione perit. bis effera Regum
Batavia dudum sinibus exul iit.
tubis & insonti se libertate cubile
Asserit; & pateris libera Sponsa virum.
non tibi nunc ultor Brutus, non ira mariti
Expellet regnis impia sceptris suis.
hic potius rapti multus confusa pudori
Annuet, & grates dicet amica Venus.
non è alia hic thalami facies. candorq;, fidesq;
Et probitas Sponso relligiosa facit.
ac nobis Bamastra. patris matrisq; voluptas.
Qua bestris miscet gaudia basiolis.
hic tibi plus letis taurus mugitibus auras
Verberat & plus jam baccula lactis habet.
Ius Corydon & Nisa furit. tibi rustica ludit
Fistula; & amplexus blandaq; vincla canit.
vibite, & in primis dum vernat amoribus atas,
Dum sobolis vobis spem facit acer Hymen;
tantum est otii, vobiscum hæc vibite, Sponsi,
Gratam conjugibus sæpius esse moram.

In

IOCASTÆ & TRYPHOSÆ
N V P T I A S ,De quibus Rhadamanthus mollior
latius loquitur.

Virginitas geminis periit malè raptæ puellis;
 Hæc Tryphosa dolens, illa Iocasta fuit.
 Prægreditur passis marens Tryphosa capillis,
 Et rigidas spirat sanguinolenta minas.
 Vult Iubenem præfracta mori. stant lictor & ensis.
 Hæc, ait, hæc rapti pœna pudoris erit.

TRYPHOSA.

Hic legis violator adest, & criminis ultor.
 Vindictam facinus poscit & ira suam.
 Cur bibat? per quem mihi facta miserrima vita est?
 Cur bibat thalami pars scelerata mei?
 Cur bibat? quem damnat amor facilisq; Cupido.
 Et quicquid speciem sibi procantis habet.
 Dissereant oculi, mihi qui nocuere videndo.
 Dissereant, miseram qua rapuere, manus.
 Bæstia, quæ dedit inbuitæ, violenta fuerunt
 Vulnera, & exitio dona parata meo.
 Quos tulit amplexus, quæ collo brachia circum
 Vis dedit, irrisi signa fuere tbori.
 Occidimus, genitor, genitrix, fraterq; sororque.
 Funera tot secum fors mea iuncta trahit.
 Plus, Iudex, latrone vides. plus funere, stuprum est.
 Bis cogor, raptæ virginitate, mori.
 Quid rides, vitioq; cupis fabisse Iocasta?
 Et pulchrum sceleri condoluisse putas?
 Qui ferale cadet, poscis besana, cadaver.
 Corporaq; horrendi turpis amantis amas.
 Et cupis amplecti, quem lex cupit optima plecti.
 Ab nimium facili simplicitate malæ es.

Poscis

*os*is amatorem petulans. sis parcere culpa,
 Et Sponsum titulo deteriore vocas.
 corrupta places, poteris non casta bideri,
 Et laudem nuptâ de meretrice feres.
 thalamum descendet amor violentus, & exlex,
 Quæq; tua est, fiet pellicis illa domus.
 effuso madeat, iudex, mihi sanguine, cujus
 Crimine Virginei bis doluere sinus.
 iuxerat. & iusti vindex Tryphosa doloris,
 Hinc sociam frendens, hinc videt agra reum.
 um gradiens, pulchrisq; caput redimita corollis,
 Orsa fuit tandem Lena Iocasta loqui.

IOCASTA.

rimen idē nocuit geminis. sum passâ, quod hæc est.
 Atq; uni doluit succubuisse viro.
 Attamen in facto misera distamus eodem,
 Et mihi culpa rei creditur esse minor.
 Qui modo me rapuit, cuperem nunc esse maritum;
 Osculaq; hac possem conditione pati.
 si nimis insano iuvenis sum lesa furore,
 Corrigit hunc placidi lex veneranda thori.
 Nec conjunx patiar nolens, quod fecit inique,
 Cum, nondum facto conjugæ, virgo forem.
 Quæ mihi fama labat, tede reparate jugales,
 Damnaq; compensa Virginitatis Hymen.
 Quæ cupit humano mulier se sanguine pasci,
 - Heu mihi, quam sexu dissidet illa suo.
 Femina sum, flecti facilis, blanda arbitra legum.
 Longa viris, nobis aptior ira brevis.
 Non cupio, Tryphosa, mori, qui læsit, amantem.
 Ille tuus factus crimine & ille meus.
 Si sis in geminas discerpi corpora partes,
 Non erit ille meus, non erit ille tuus.
 Si totum stricto iuvenem sis ense feriri,
 Pars mihi quæ fuerat debita, nulla mihi est.

*Hoc satius, totum Iuvenem mihi cedere. Iudex
 Annue, & ingenium plus muliebri proba.
 Sum polluta, tamen veniam debetis amanti.
 Natura vehemens crimine peccat amor.
 Sum polluta, velim nunc impolluta vocari.
 Sponsa scelus vultu diluet omne suo.
 Hinc hilaris, redimita, nitens & comptula Veni;
 Conveniunt thalamo gaudia, non tumulto.
 Audiit, & votis Iudex contraria vota
 Dum videt & dubium partibus esse reum,*

I V D E X.

*Virginis, dixit, raptor sceleratus honoris
 Debit exemplo, crimine, lege mori.
 Flagitiumq; duplex poena graviore rependi,
 Bisq; reus stupri, bis quoq; posse mori.
 Non finit hoc res ipsa. Setat sententia dispar,
 Quæ Tryphosa tua est, quæq; Iocasta tua est.
 Vis Tryphosa mori, quem bis superesse Iocasta,
 Vtraq; pro raptio iusta pudore petit.
 Hæc urget voces & legis verba severæ;
 Altera sed famæ plus studiosa suæ est.
 Emollit dubiam facilis clementia mentem,
 Incolumiq; datur Sponsa Iocasta viro,
 Et quæ mixta dolet, raptio, Tryphosa, pudore,
 In medio cætus invenit illa virum.
 Iamq; ambæ thalamis, ambæ letantur amando,
 Vnâq; non fonti nupsit, & una reo.*

IN NVPTIAS
 CORNELII BLÆV,
 Mathematici & Typographi.

*Q*ui toties doctos excudis in ære libellos,
 Et veteres cogis per tua præla loqui;
 Qui fastas aperis tabulæ sub imagine terras,
 Et laxas arctæ compede stringis aquas:

*n tenera, Blaesſi, ſis arriſſiſſe puella,
 Et tibi præ tabulâ dulcis Eliza placet.
 in Tabula eſſe cupit, qua tot cudantur amores,
 Baſiaq; & Paphia tot ſine lite faces.
 n hic terra tibi, non ſculpitur æquor & unda,
 Sed Cytheræa ſuos ordinat ipſa jocos.
 in totam gaudet tibi depinxiſſe maritam,
 Labra, genas, ipſis lumina grata Deis,
 achiaq; amplexu cupidum complexa maritum,
 Et Veneres, blando quas ſolet illa ſinu.
 c domus, hæc patria eſt. hac tu regione moraris,
 Non alio mundi ſidere Sponſus agis.
 ec tabula eſt, quam pingit Hymen, teluſq; Cupido
 Impetit, & ſpecie bella gerentis amat.
 ec tabula eſt, de qua poteris ſperare nepotes,
 Et generi toties lucra parare tuo.
 c Tu, qui tabulis decoras illuſtribus Orbem,
 Hanc Tabulam ſoli ſis famulare tibi.*

Nobiliffimi Viri

CONSTANTINI HVGENII,

Eq. & Zulechemi Domini &c.

OPERA & DIES.

*Nunc ſordent, Aſcræ, tua ſine lumine lucēs,
 Et tua, nox nobis creditur eſſe, dies.
 xcurrunt priſci denſa caligine Soles,
 Et tenebris horrent ſidera Graja ſuis.
 oc, quod ſcribis, opus, nihil eſt, niſi ruris & otii,
 Et ſterilis vana religione labor.
 ſtruis agricolam, dictas faciendæ colono,
 Officiuq; legunt bos & aratra ſuum.
 udant deſeſſa pigro ſub ſomere dextra,
 Quodq; manus verſet ſedula, vile lutum eſt.*

Nostra sibi pandunt meliores tempora luces,
 Metiturq; suum dignior hora diem.
 Aula sapit, formatq; virum. se perficit ipsa.
 Et socia recti conjuge, recta facit.
 Illa Deo Christosq; suos pia nuncupat annos.
 Illa sacrosancta verberat astra prece.
 Sic prior in calos rapitur. mox Principis audit,
 Et bellatoris dicta sebera Ducis.
 Prandia formantur monitis, & currus & uxor,
 Et puer, & medio fabula nata foro.
 In leges liber, in leges coguntur amici,
 Stringitur ad normam prodiga turba nobam.
 Auscultant tanto stomachus, splen, lingua magistro.
 Quasq; premunt partes crimina, iussa regunt.
 Vapulat obscuri male sanus carminis autor,
 Vapulat abjecta simplicitatis epos.
 Fit schola totius homo, mundus, domus, aula, poëta.
 Quaq; preis, decus est, te, Zulebeme, sequi.
 Exemplo mandata paras, fax, lumen honesti,
 Dirigitur studiis quilibet ordo tuis.
 Tu Pharos es, vita lex optima, regula morum.
 Dum comes it Phæbo stella Susanna suo.
 Qua tu luce nites, nitet hæc. qua bibis amussi,
 Vibit, & exactum quod facis, ipsa facit.
 Quodq; bonum gemini facitis, jam discimus omnes.
 Flebitur ad tantos femina virq; duces.
 Tam pia cum scribas Aule præcepta minister,
 Hoc loquar: Hanc subeat, qui solet esse pius.

Ad Victorinum Advocatum.

Si me Cæsaree cuperos accumbere mensæ,
 Hoc tibi sustineam dicere: non veniam.
 Si mihi victores apponant fercula reges,
 Regibus hoc ausim dicere: non veniam.
 Pontificis si iussa vocent & pocula fundant,
 Pontifici possem dicere, non veniam.

tibi, qui lepido me, Vittorine, reposcis
 Carmine, relligio est dicere: non veniam.
 Bibam tua Musa trahit. facundia Catzi
 Pertrahit, & Iuni vultus & ora tui.
 Iq. gravis Batabas Vondelius intonat aures,
 Et patria loquitur verba severa sua.
 S ego Pontificum mensis regumq. Ducumq.
 Hos ego Caesaribus proposuisse queam.
 In festis majestas cedit amicis.
 Hos ubi Barleus possidet, illa jacet.
 Unde merum. siccos calices odere poeta.
 Et Cereris Baccho munera junge tuo.
 Unde Deos nobis. & dic: o cæca vetustas
 Quæ quos esse deos credidit, ipsa bibit.

In mensam Anatomicam.

Sternitur & toti præbet spectacula mundo.
 Qui jacet afflicta conditionis Homo.
 Exponit nudos miseris mortalibus artus.
 Et quia peccati labe, pudore vacat.
 Mensa Thyestæ similis sit at cruda, rotatq.
 Corpora, flagitiis, irrequieta suis.
 Frontis, digitus, ren, lingua, caput, cor, pulmo, cerebrum.
 Ossa, manus, bibe dant documenta tibi.
 Adspicis hic coram sanum quodcunq. vel agrum est.
 Et mala nature deficientis habes.
 Quo vitio pars quæ eruat, qua lege resur-
 Discis & humani fata stupenda for-
 Huic gula, vel funesta fuit mæstana libido.
 Hunc furor, hunc pota perdidit humor aqua.
 Mille modis morimur, nec causa ledimur una.
 Nunc mare, nunc tellus, nunc gravis aura nocet.
 Quæ nos cuncta forent, obsunt elementa saluti.
 Et vario vitæ rumpitur hoste tenor.
 Hæc cum defunctis lustras spectator in extis,
 Disce Deo sospes bibere, disce Tibi.

Ad

Ad
IACOBVM BAECKIVM,
de turdorum captura.

Quid meruistis abes, gelido quas trudit ab axe
Æolus & Boreæ savior aura plage?
Cur meus & laqueos vobis & vincula necit
Bæckius, & fœda vult periisse nece?
Magnanimo moriens ictu procumbit humi bos:
Innocuam jugulat culter & ensis ovem.
Cum lepus aut cum dama cadit, cadit ore molossi:
Et timidus vincit bis generosa feras.
Dejicit excelsam Belox ballista columbam,
Dumq; ruit fato nobiliore ruit.
Viminibus se claudit anas, cum fistula ludit,
Iucundo saliens carmine sturnus obit.
At vos fœda manent mediis suspendia sylvis,
Et speciem turpis funera mortis habent.
Hanc suus illaqueat salices pes inter & umbras,
Prædag; subjectam pendula spectat humum.
Hanc cerbix, hanc ala tenet. pendentia latè
Cernimus ex ramis corpora prona suis.
Hæret adhuc medio fatalis gutture bacca,
Et quæ causa mali funeris esca fuit.
Forſitan Artëois fures fugistis ab oris,
Atq; aliò plenos depopulastis agros:
Forte fames terris dum vos exegit iniquis,
Horrida nec vestræ sufficit Vrsæ gula;
In nostros ruitis domini sine iussibus, hortos,
Nec concessa sibi pabula quisque rapit.
Quare, cum Batabos maneant suspendia fures,
Civili fas est vos quoq; jure mori.

Ad
IVSTVM VONDELIVM,
cum à
CONSTANTINO & HELENA
ad amores ipsum revocarem.

Ondeli, mea quo toties interprete Musa
Teutonico populis gestit ore loqui:
Ondeli, Batavia decus & laus prima Camæna,
Fontis inexhaustum flumen Apollinei:
erne truces vultus, tibi quos Maxentius offert,
Gesta que per Latium bella cruenta solum.
Licini cantare minas & castra laboras?
Aut Helenæ sacras ante sepulchra faces?
Constantino gaudes comes ire per orbem?
Et magnum mundi sistere sede Ducem?
Geniam bellis. satis est scripsisse renatum,
Exstincta veterum religione, Deum.
ulisper jam sibe tibi. tibi quere maritam,
Et post castra, belis mitia castra sequi.
in aliam thalamis Helenam genialibus infer,
Verba, qua recites mollia dicet amor.
te tuos cantaplectro lebiore furores,
Et vidua loculos ingeniumq; tuæ.
tibi Constantinus eris, sic conjuge latus
Finge Minervinam te sociasse tibi.
Genies signum, quo possis vincere. Verum
Ne tibi sit conjux crux, sapienter ama.

Ad Amplissimum Virum
D. THEODORVM van O
Aggerum Bamastræ Præfectum, cu
prædio suo me peramanter exce
pisset.

Viximus in mediis totiq; rebiximus agris.
Hic ubi pandit opes pulchra Bamastra sua.
Vidimus Arctolæ passim miracula terræ,
Vidimus humana facta stupenda manus,
Et campos, ubi pontus erat, fluctusq; lacusq;
Et pedibus magna Tethyos arba teri.
Stant villæ, surguntq; domus & prædia, quas
Abdidit in gelidis plurima Naias aquis.
Prata virent, ubi vela suis Palinurus in undis,
Intrepidumq; ferox nabita fecit iter.
Pro rate jam curru vehimur, pro puppe caballis,
Et sonitu quatimus quadrupedante solum.
Terrarum Batabi fabri sumus. aquora freno
Strigimus, & stagnis iura superba damus.
Hic tutus habitas, Ossi lepidissime, pratis,
Lugribusq; tuis aggeribusq; præes.
Deliciasq; facis blandis sacundus amicis.
Et socio nascis tristitia Bate loqui.
Vibe Bamastra tuo sub præside, Vibe campi,
Vibe Domus, Domino sed minor ipsa tuo.
Vibe Domus, quæ tunc poteris fecunda videri,
Cum Domina cupies basia ferre nova.

IN OBITVM
IACOBI BAECKII.

J. V. L.

Grande decus Iuvenum, Baecki, quo sospite can-
Vixit & erectæ simplicitatis amor, (dor
Lingua mea concors lingue, mens congrua menti,
Et lateris toties affecula fide mei. Qui

ura fuit, apta loqui; sapuisse, decorum.
 Nec sine delecture didicisse, labor.
 Nec Apollineos raperet nos fabula colles,
 Nec celere traherent otia docta diem:
 Quos Auriaca recrearent praelia dextra,
 Quataq. Nassebii prosperiora Ducis:
 Moreris, dilecte, prior? gaudesq. beatus
 Hecsea Pirithoo dissociasse tuo?
 Moreris? cui se pietas debet alumno.
 Cur moreris Iuris regula biba tui?
 Marces, solidaque labat structura Iuventae,
 Et calor exuoco corpore totus abit.
 Doctrina suos pandit non una penates.
 Occidis, & minus hoc, plurima nosse, putas.
 In membris flammaeque suus subducitur humer,
 Parte tui sospes nobiliore, vides.
 Tereris, viresq. capis, surgisq. cadisq.
 Et socio vadunt morsq. salusq. gradu.
 Matas terra Superos, mortalibus astra,
 Et Christo solus est, jam propiore frui.
 At genitor, stat matra parens, fratresq. sororesq.
 Et stupet ad vultus turba propinqua tuos.
 Felix, tua cui facies mundi bonorum
 Displicuit, facies sufficit una Dei.

AD HVGENIOS

Fratres Strena.

Anus adest bifrons annumq. inspectat utrumq.
 Quem lapsus egreditur Phœbus & ingreditur.
 Hoc precor, ut faciles vobis ex ordine menses,
 Astra, dies, quotquot permeat annus, eant.
 Qui madidam praeceps effundit Aquarius urnam,
 Imbuat officii pectora vestra piis.
 Quisq. premunt muti Ganymedis proxima pisces
 Sidera, vos doceant verba diserta loqui.

Corni-

*Cornibus insurgens Aries dum fronte minatur
 Pugnaces prohibet fratribus esse manus.
 At qui pandit humum Taurus, Parnassia pandit
 Atria & ingenii liberioris opes.
 E Geminis si Castor equis, bel gaudeat armis,
 Nemo tamen Pollux aut belit esse pugil.
 Hi sunt Tyndarida, quorum concordia monstrat
 Non alia fratres vos quoq; lege dari.
 Cancer in excelsa radians sublimis Olympo,
 Illustrem vobis monstrat ad astra viam.
 Magnanimos acuat Nemea leo. nolit ephebos
 Virgo Themis semper virginitate frui.
 Libra pares omnes videat virtutibus annus
 Posterior, studiis gestiat esse prior.
 Scorpius Autumno faciles promittit, & una
 Vos animi fructus, corporis ille dabit.
 Philyrides Chiron magni præceptor Achillis,
 Imbuat armorum religione viros.
 At cum se gelida lux contrahit in Capricornos,
 Tot diffusa boni semina quisquis amet.
 Quot cælum vobis facibus, quot signifer ardet,
 Tot patriis omnes dotibus esse pares.
 Phæbe, quibus pueris tu sidera dirigis, illos
 Belga sibi natos credat & esse tuos.*

IN OBITVM

Amplissimi Clarissimiq; Viri,

D. GVLIEL. STAACKMANS.

*Sic patria vixisse iuvat, cum funus & umbram
 Plorat & emeritum patria tota virum.
 Sic rexisse Scholas decori est, Phœbumq; Deasq;
 Cum dolet extinctum Palladis aula ducem.
 Talis eras Frisi lumen, Staackmanne, Senatus,
 Qui tua, sic moriens, publica busta facis.*

Qua

anti fuerint Belgis exordia belli,
 is furor in tumidum strinxerit arma Tagum,
 am iusta truces excusserit ira Philippos,
 minaq; ingentis principiumq; mali,
 erat aternis labor & solertia chartis,
 per te poterant abdita multa legi:
 te finis habet. Supremaq; linea rerum
 plicat exorsis ultima fata tuis.
 scriptor Mæortem aperis, in tempora pacis
 tidis, & Superum regna beatus adis.
 us ubi patriis terris instabit Iberus,
 ut græbis innocuis cibibus hostis erit.
 us ubi Græbella Patrum suffragia spernet,
 alcariq; Solet nobilitatis apex,
 inscripta nobis monstrabunt pilea partes,
 ut Dominos fannis sibilat aula suos.
 Staackmanne, superbectus motusq; Bicesq;
 xoptas Frisus otia lata tuis.
 q; Deo propior, gaudes cognoscere, Belgam
 lacatum in medio figere rostra Tago.

IN NVPTIAS

secundas Clarissimi Viri,
 JOHANNIS POLYANDRI,
 Sacræ Theologiæ Professoris.

Valis cum socia magnus Iunone jocatur
 Iupiter, & vultum suæ procantis habet,
 t sua Vestales componunt ora sorores,
 Cum cæpit specti forma placere viri;
 lis amas Polyandre senex. nec miles amoris
 Faris Apollineæ verba sebera schola.
 c tua jam sacras fundit Facundia voces,
 Aut solita mystam te græbitate probas.

Omnia

*Omnia concedunt Veneri, gelidæq; senectæ
Exubias conjunx officiosa rapit.*

Ut nobis Aetes possis, alterq; videri

Alloquio, forma, virginitate Phaon.

Sic dudum desueta placent. teditq; reposcis,

Quæq; micant flamma languidiore faces.

Si tamen æqua minus sobolem Lucina negabit.

Nec poteris, quicquid mox potuisse soles,

Sufficiat saltem castum tepuisse cubile.

Sufficiat sobolis spe caluisse senem.

Ad Illustriss. & Generos.

CHRISTOPHOR. à DHONA

Præfectum Principatus Arausio-
nensis.

Dum tua bellaces armat Germania Finnos,

Cæsareumq; potens Suecia calcat ebur,

Lappionumq; nobis adsuescens vultibus Albis

Inbitat profugos in sua regna duces:

Auriacas, Donae, tenes tranquillior arces,

Et Rhodano gaudes proximior frui.

Hinc procul, ut Gethicis victor Gustabus in armis

Militet, & pavidis horreat Ister aquis,

Et formidatæ trepident sub rege tiaræ,

Fluxaq; mutato principe sceptræ vides.

Vltoresq; Deos, pabitanesq; adspicis arces,

Victaq; regali Martia castra manu.

Interea latos tibi subdit Arausio fasces,

Præsidioq; cupit tutior esse tuo.

Nescit Dhona dolos. ista se gente maritat

Cum bellatrici nobilitate fides.

Amplissimum exactissimique in-
genii virum
CORNELIVM GRAVIVM.

*in mea, Vah, lenta depascunt corpora febres,
Et bilis studiis incubat: atra meis,
Ibi, tu fracto, toties solatia Vati
fficiis, & lucas officiose trahis.
ous erit, cum nostra tuis Respublica curis
escet, & optabit te superesse sibi.
ulum meruit probitas, prudentia fasces,
populo sapiens consuluisse potest;
ris, Grabi, patria. me iudice, jam nunc
msfeliis posses verba severa loqui.
docta senem mens praebet. optima suades,
juvenes inter nil juvenile sapis.
agno genitore fluis. virtutibus haeres
asceris, & digno semina patre trahis.
cum defessa senior cervice quiescet,
donabit patria pignora tanta sua.*

De

CONCHIS.

*Ceani spoliū, quales Tritonia conjux
Sub vitreo sensim gurgite format opes,
procul Eoo detritas aequare conchas,
Pulchraque tortilibus corpora turbinibus,
spice non laetis oculis Barlae, tuoque,
Quae repserere prius, pollice tange domos.
Vias animatis habes, vacuosque penates,
Et picturatis limina tincta notis.
tus in his nuper dixit penetrabilibus hospes.
Et graciles illic delituisse fera.*

His

*His lituis, his ipse tubis sua praelia Triton
 Inchoat. hoc Nymphas convocat ore suas.
 Hæc medios inter strepuerunt classica fluctus,
 Hæc tumido ventos increpuere mari.
 Non hæc Lucrinis veniunt conchylia ripis,
 Littoribus Catthus non habet illa suis.
 Misit in Arctoum Ganges locupletior orbem,
 Auriferisq; vomit torridus Afer aquis.
 Quid tectis Dis Haga tuis trabibusq; superbis,
 Aut precium cessas credis habere domos?
 Plus nitidos cochleis tribuit natura penates.
 Splendidior spectis piscibus aula patet.*

In observationes Politicas

IACOBI ZEVECOTII,

Ad L. Annæum Florum.

D*Um formidatos extollis, Flore, Quirites,
 Et genti loqueris grandia verba tua;
 Excussos solis audaci Consule Reges,
 Et quæ pro populo iura Tribunus amat;
 Raptæ procul calidos Bittricia signa per Afros,
 Raptæ per Eoas Sarmaticasq; plagas,
 Imperiumq; sua tandem sub mole fatiscens,
 Et tot civili bella cruenta manu:
 Roma stupet, tantoq; tumens scriptore triumphat,
 Et precium famæ non morientis habet.
 At tu, qui propius moritis civilibus aulis
 Instruis, & reges dogmata magna doces,
 Egredieris Flori spatium; casusq; potentum,
 Et plenum exemplis grandibus edis opus.
 & satis præcepta capis. fit regula recti
 Miles, & hac clypeos utilitatē probat.
 Arma iurant sic lecta domi. Bellona magistra est,
 Et totas formant effera castra Scholas.*

procul steriles doctorum ex ordine lingua,
 Et qui jejuna faru in historia. (ma,
 pulchrum est, monuisse duces. hic explicat ar-
 Qui fugienda suis & facienda notat.

Ad Amplissimum Virum.
 VILIEL. BARTELOTTVM,
 Mercatorem, Sponsum.

On tibi Erythraeo petitur jam gemma profun-
 Aut procul Eoa sollicitantur opes. (do,
 ptolemi jam cura jacet. jacet Indus & Auster,
 Quasq; tibi merces adsehit undus Arabs.
 Crusti mandata silent & jussa potentum,
 Nec calamos lassant externa regna tuos.
 Chora mordet humum, & positis tot carbasia belis
 Gratantur domino federa pulchra suo.
 emratibus premis Oceanus, quem Nerea sulcas,
 Pro te, pro Sponsa Virgine vota serunt.
 tellotte, nobis melior bellura marita est,
 Una peregrinas Harpia vincit opes.
 tibi ratis est, & amabilis aura Faboni,
 Illa tuo Tethys apta reperta thoro.
 (poëtarum vox est) faustissima surget
 Tyndaris, & thalamis inferet astra tuis.
 daridas quin ipsa dabit, materq; leporum
 Bassolis duros leniet aqua dies.
 Triton, tu Tiphys eris, tu rector amantis
 Conjugii fluctus cum ratione reges.
 i rate, qua tali behitur per nubila mundi
 Remige, securum per mare currit iter.

BEVERORUM ELOGIA

I.

GVLIELMVS de BEVEREN

Dan. F. Guliel. Conf. N. Senator.

Continuat veteres Beberum Gulielmus honore
 Et genus à prisca nobilitate capit.
 Quæ Barbaros Fortuna Duces, exercuit illos,
 Et Comites potuit demeruisse sibi.
 Præluxit Rudolphus Eques, titulisq; nepotum
 Prætulit & stirpi Martia scuta sua.
 Bellaces nostis Frisii; cùm sceptrâ Batabum
 Afferuit tantæ provida cura domus.
 His noster se tollit abis, hæc inclita gaudet
 Stemmata non dubio se tetigisse gradu.
 Quin Doctrina comes claris natalibus ibit.
 Hoc majus precium credidit esse sui.
 Ille tuus meruit dici, Durdrechta, Senator,
 Cui tua libertas debeat, ille fuit.
 Huic debes obsessa viro. Brabantia cùm te,
 Et signis premerent undiq; castra suis.
 Quod si Burgundo laus est placuisse Philippo,
 Et soluit tibi Dux Bonus esse bono:
 Exemplum cape posteritas, bella inter & arma
 Et mediâ Patria profuit ille togâ.
 Pro Belgis pugnent alii, qui tempore duro
 Pugnantî Batabo consulit, arma jubat.

.II.

WILHELMVS de BEVEREN,

Jacobi F.

Inferat Australes funestis flutibus agros
 Totque ferox latè sorsèrat unda lares.
 Seruère domos Satyri; trux undiq; Nereu,
 Undique crudeles incubuistis aquæ.
 Neque solo nocuistis aquæ, tot stemmata juxta,
 Et veteres undis oculuistis abos.
 Per sit Beberum genus, Oceanique furores
 Sprebit Et æquoreas stirps generosa minas.
 Vir, hic est, qui certa suæ vestigia gentis
 Vindicat, Et fatis eximit illa suis.
 Ha nimis patria est. Asiam perlustrat Et urbes.
 Pressa peregrino Barbaræ regna pede,
 Pergamag, Et quondam Priami domus, Ilium, Et in-
 Inter Achilleos diruta Troia rogos. (gens
 Locati Solymæ colles, Generandaque Christi
 Limina, quæ passum detinuere Deum.
 Ceptit reducem Bataëus, totque inter honores
 Secretis voluit consuluisse suis.
 Frigi coluere Duces, Et Saxonis Aula.
 Iamque domi potuit, jam placuisse foris.
 Durdrechtæ potens sidus venerare sepultum,
 Nec cinerè cupias nolle fabere pio.
 c precio maret Probitas. tunc posthuma gliscit,
 Cum famâ gratæ posteritatis obat.

III.

CORNELIVS de BEVEREN
PETRI F. Consul.

TE, Beberi, magno natum genitore Batabus
 Suspicit, & famâ non moriente behit.
 Tu Ducis Albani rabiem, tu tela repellis
 A Dordracenis sanguinolenta focis.
 Effertur in sociam cum se Bossus urbem,
 Funderet & trepidis Rottera fieret aquis.
 Ipse tuis Batabum nixus cervicibus Atlas
 Fulsiit afflictae religionis onus.
 Te praeunte aperit sacras Ecclesia portas.
 Consule te, purum reddidit illa Deum.
 Dumq; serenatos, reduci sub Principe, vultus
 Belga capit, studiis militat ille tuis.
 Quid toties Marii jactas Vrbs Martia fasces?
 Quid toties Sullae vota precesq; facis?
 Sapius hoc redeunt sub Dictatore secures.
 Et quater hoc uno Consule cibus obat.
 Sic vixit. neq; mox dispar morientis imago est.
 Excipit extremos Curia mæsta sonos.
 Hic moritur, languensq; inter subsellia sensim
 Deficit, & gaudet Consulis ore mori.
 Si medias inter Decii cecidere Phalangas;
 Hic inter Patria munia rector obit.

IV.

CORNELIVS de BEVEREN

E Q V E S

VLIELM. Conf. F. CORN. Conf.

N. IV. Consul & Australis

Hollandiæ Quæstor.

*Valis in Eoum volucris Titania Solem
 Versa, renidentes dissipat igne focos;
 postâ redeat soboles, post fata, senecta,
 Extincto soboles non aliena patri:
 is ab eximio proles laudata parente
 Nascitur, & magnum nomine reddit abum.
 Batabum patriis implet virtutibus orbem,
 Et serum docta præbenit arte senem.
 Et rigidas præfert littorum turba secures,
 Et Latii speciem sustinet imperii.
 Ellica congestos reserant araria census,
 Et Beberî crescunt uberiora fide.
 uit ille Deos animo, Phæbumq, Theminq,
 Et titulis addit numina tanta suis.
 titium, Dordrecht, tuum. qua pectore in isto
 am modò defuncti cuncta parentis habes.
 gravis exactam format Prudentia mentem,
 Et non fucata religionis amor;
 Patriæ donat mediis suffragia bellis.
 am pia, sed tute, nomina pacis amat.
 apocule externum desert mandata per Albim,
 am Batabâ tangit Cimbrica sceptrâ manu,
 et gelida dictat Regi sua verba sub Arcto,
 Extera dum prudens regna sequester adit.
 ic Lachesis annos lentè si neberit, in se
 Virtutes generis colliget Ille sui.*

EPITAPHIUM,
Sacrum memoriæ Nobilis summiq;
viri,
LAVRENTII REAEL,
Equitis, non uno munere domi
forisq; functi.

Hic recubant magni cineres & busta Reali,
Marta quem coluit Memnonis aula Ducē
Et formidata Dominum sensere Molucca,
Cum procul Eoo sub Iobe jura daret.
Mercurium Phœbumq; rudes transmisit ad Indos,
Illius auspiciis vendidit, hoc sapuit.
Ibit Musa comes bellis, interq; sarissas
Nobile bellatrix dextera scripsit epos.
Quin superis cœliq; plagis astrisq; sacabit.
Sideraq; ingenio vidit amica suo.
Hoc emptore Arabum vexit pater Amstela merces
Persarumq; gravis messibus Ya stetit.
Legatus Reges adiit, jussuque Potentum
Hesperio posuit castra Britanna solo.
Afferuit pontum ratibus, Virtutibus urbem,
Rostra, reos iustis vocibus, arte Scholas.
Quo rectore foris crebit Respublica, crebit
Hoc etiam patriæ res moderante domi.
Pro Batavis toties & libertate locutus,
Hac eadem vellet jam quoq; posse loqui.

ALLOCVTIO FVNEBRIS ,
ad Nobilissimum Dominum,
CORNELIVM MYLIVM,
quit. Dominum vander Myle, &c.

*Vi Patria flos nuper eras, tutela Minerba,
Et fulgens Bataba Nobilitatis bonos;
iaco dilecte Duci, dilecte Poëtis,
Omnibus erecta simplicitate placens;
Antis mensura boni, mens nescia frangi;
Et conjuratis succubuisse malis;
Terras, ubi fastus habet sua regna, relinquis;
Invidiaeque senex pallida tella fugis.
A Reges legatus adis, donaris Olympo.
Post Venetos, Superis fas tibi posse loqui.
Bonii tactus radiis, jam tangeris astris
Altior, & cultu splendidiore nites.
Per sceptrum Deum graderis, turreſq; potentum
Despicias & nostros, verba remissa, lobes.
In hac rura atavum numeras, sed premia recti.
Atq; aliquid majus Principis ore bides.
Effert Fama decus. partem capit Adria, partem
Sequana. plus tanto Praeside Rhenus obat.
Ius sic terra tibi est. quia scriberis omni.
Excit at hac Bates laudis arena tuos.
Truimur rerum cumulo. facundia Phœbo
Deficit, & grandes conticuere tuba.
Ingitur Heroum privato caussa dolori.
Et gravis est Celso tanta ruina Duci.
Obilium marcent apices. ferale Lycaum est.
Palladis extincta stant sine luce faces.
Aeret equus, laesq; memor nunc Ordinis, exit
Tristior, & guttis grandibus ora rigat.*

Q in procul hinc lachrymis *A* pina cacumina stillā
*P*urpuraq; *E*uganeis *P*atribus atra riget.
*Q*uæ *M*ylis chartasq; meas *S*ectare solebant,
*F*uneris ad famam disperiere, nibes.
*M*e iuctus jubet esse brevem, suspiria fontes
*E*t latices siccant publica damna meos.
*A*dstringor, velut acre gelu, neq; fusa vagantur
*C*armina, per laxas præcipitata bias.
*I*n cumulum dolor unus agit *P*hœbumq; *D*easq;
*E*t tuus in punctum truditur amplius honos.
*A*t vos, qui cineres, etiam me tollite *S*atem.
*N*unc anima possim prodigus esse mea.
*D*um squallent *S*chola, cibus, ager, cum *P*rincede *P*a.
*O*mnē solum tumulus creditur esse mihi. (tres)

IN NVPTIAS

Præstantissimorum Fratrum, & lectis-
 simarum Virginum,

RODOLPHI BICKERI,

ET

AIGATHÆ FLAMINGÆ:

NEC NON

IACOBI BICKERI,

ET

ALETHÆ BICKERÆ.

Q Valis si socio germanus *C*astore *P*ollux
*I*ssent ad *P*aphii pronuba templa *D*ei,
*V*ndiq; *T*yndaridis plausissent compita *S*ponsis,
*E*t *G*abisa soror *T*yndaris ipsa foret:
*T*alis amas fratri socius, *B*ickere, manusq;
*I*daliam *F*ratres jungitis ade pares.
*I*lluxere succe thalamis, matrumq; *V*irumq;
*A*gmina jam toto per strepuere foro.

Conse-

*Benere domus magna, stirpesq; patresq;
 Amstelæ queis fasces debet & Ta suos.
 Venitor Sponsis non est rex Iupiter, ecce,
 Mox facer ambobus, pro Iove, Consul erit.
 bunt egregia geminus sine labe puella,
 Sorte, pudicitia, Virginitate pares.
 bunt, & sterilibus proscribunt oscula lecti,
 Hac etiam gemina conditione pares.
 era facundi proles generosa Flamingi.
 Altera Bickero patre modesta placet.
 aq; vestitur propriis insignibus uxor,
 Viraq; se pulchro lumine sponsa probat.
 bile par Fratrum pariles opibusq; domoq;
 Moribus, & digna gentis honore pares;
 era cuncta pares, discordes bibite in uno:
 Basolis Fratres bibite disparibus.*

AD POELGEESTAM

*finorem, cum me valetudinarium
 ibidem perhumaniter excepisset
 Nobilissimus*

S. SCHONCKIVS.

*Arbula, quæ magnam titulis, Poelgeesta, laceffis,
 Parbula, sed feudis clarior una tuis:
 lla, sub irrigui ripis gratissima Rheni,
 Proxima quam placido lumine Leida videt:
 ter ubi nasci cuperet cum Pallade Phæbus,
 Natalesq; bolet Iupiter esse suos:
 lbe Billa, meis requies placidissima curis.
 Salve Billa meis certa medela malis.
 rigidas toto depellis corpore febres,
 Nec finis has ultra Batibus esse graves.
 vires animumq; mihi, tu robor a reddis,
 Et stimulum Musis subdas amica meis.*

*Æternum Poelgeesta Vire. nec iniqua beatos
 Inficiat pravis febribus aura lares.
 Sospite sis sospes Domino. tellusq; sub istis
 Alma Salus sedes deligat ipsa suas.
 Eger ubi Vates Vitam sibi reddidit, illic
 Febribus & morti non cupit esse locum.*

GENETHLIACON

in Natalem Filioli, Nobilissimi viri
D. DANIELIS SCHONCKII,
 Poelgeestæ minoris Domini.

Nascere parve puer, non inficiande parenti,
 Nascere patris amor, nascere patris amor.
 Felices ordire dies, & nomina Schonckii
 Fac alio per te sape nepote coli.
 En tua Pegasides circum cunabula Musæ
 Vota ferunt Vita prosperiora tuæ.
 Agnoscit te Leida suum. te magnus Apollo
 Vult etiam doctos inter habere locum.
 Nasceris Donides inter Phæbumq; Deasq;
 Castaliosq; bibit cæca iussenta lacus.
 Ipsa tuo jam nunc Pietas se pectore totam
 Abdit & in tenero Gratia corde latet.
 Quæ placidos formet generosa modestia mores,
 Iam volet indicitiis emicuisse suis.
 Cresce puer, curaq; dies præbete viriles,
 Et cum vir fueris, fac Videare senex.
 Quæ patriæ soboles, quæ cælo deboret annos,
 Nasclitur illa sibi, nascitur illa Deo.

Ad Nobilissimam pulcherrimamq;
 Virginem,
 WENDELAM BERCHEMIAM,
 Doesburgi ad fossam Drusi habitantem.

*Wendela, qua cirris faciem circumdata pulchris,
 Wendela, qua roseis stas speciosa genis,
 Wendela, qua recto libras tua corpora gressu,
 Qualis iit sociis Dëianira procis;
 Wendela, quæ nibeas abscondis bestie mamillas,
 Et timida gaudes virginitate frui;
 Wendela, quam gratis generosa modestia pingit
 Moribus, at gratam plus facit ipse pudor:
 Drusi fossas habitas pugnacis Et urbem,
 Meniaq; armatis sanguinolenta viris?
 Nil tibi cum Mæborte rei est, telisq; tubisq;
 Arma gerant alii, Wendela semper ama.
 cultus, amor, bestis, fluidi per colla capilli,
 Omnia sunt Veneris lusibus apta magis.
 Bataëis habita. disces tunc Wendela amari.
 Hæc Venus Et Veneris possidet arsa puer.
 De Druso placuisse velis. amplectere Phœbum,
 Et te Leucothoen mox solet esse suam,*

In insignia
 OH. SCOTI TARVISET,
 Cancellariæ Scotiæ directoris salinis
 insculpta.

*Vi procul Arctæas bellator vergit in oras,
 In tenebris modico lumine Scotus agit.
 Arrhasiamq; videt longis sub noctibus Vrsam,
 Et procul à Phæbo solstitiisq; jacet.*

Hos inter populos, illustris Scote, refulges
 Totq̃ faces inter Cynthius ipse micat.
 Discutis ingenio tenebras, nomenq̃ solumq̃
 Irradiat fama lux veneranda tua.
 Publica si loqueris, luces ceu Cynthia regno.
 Si prisata, tuum Scotia fides amat.
 Si satura decus & Musarum sacra laborant,
 Pierios bates Pieridazq̃ sobes.
 Annulus es, gelidumq̃ tuus virtutibus axem,
 Percutis, & duro sub lobæ gemma niles.
 Quosq̃ jacti radios adamas, sunt fulgura recti.
 Ingeniūq̃ senex, fulgida signa tui.
 Hac jam cuncta tuus splendent insculpta salinis.
 Meg̃ jubent Borei plus meminisse soli.
 Das Lunam mihi, das stellas. insignia gentis.
 Num dare quid majus Iuppiter ipse queat.

In librum Epistolarum Clarissimi Viri
 REINERI NEVHVSII,
 Rectoris Scholæ Alcmarianæ.

Magne vir & Frisus nuper celeberrime terris,
 Cujus Apollineum Musa laceffit ebur,
 Qui Cirrbam colis & plena Permesside Belgas
 Proluis & toto das Helicone frui:
 Mutasti cum gente solum, cum sidere terras,
 Et propior Batabis sis habitare meis.
 Ingenio, quod dulce tibi est, non una voluptas
 Sufficit, & larè mentis arena patet.
 Iam teneræ rector moderaris frena juventæ,
 Barbariesq̃ tuo discit ab ore loqui.
 Auspice te prætexa sapit, genitq̃ renasci
 Almerius bestia sedulitate puer.
 Iam sua, Neuhusi, pandunt tibi templa Camæna.
 Et Clariis bates cingeris ordinibus.

nam, quam blanda suo Pylades perscribat Orestis,
 Pirithouq; suum Thesea scriptor amet,
 ce simul calamoq; doces. stat littera testis
 Federis & fides pandit operta sua.
 duce felices animis sociantur amici,
 Quosq; locus dirimit, jungit amantis amor.
 duce, acundi permutant verba sodales,
 Dissimiliq; licet dextera, sensit idem.
 debet amor tibi & indomita cultura iuventa,
 Debet inoffensam magnus Apollo chelyn.
 audiat hoc Batabus, Bataboq; hoc dicat: Athenas
 Atq; aliam Almeris surgere l' hoc in aquis.

Ad
 ARCEM HEEMSTEDIAM,
 cum prandio excepisset Serenissimam
 Augustissimamq; Reginam,
 MARIAM de MEDICIS.

Plendida qua mediis Heemstedia surgis arenis,
 Iam titulo surgis splendidiore, Domus.
 Disertis Medicea tuas in turribus, & se
 Hic patitur genitrix iussu colit.
 hospite praelustri fruere. dum regia conjux,
 Dum tua tot Regum limina mater adit.
 Qua graditur, vadunt Cosmi. qua cernis euntem,
 Austriacos illac conspicias ire Duces.
 Dic: mea rura placent Maria, sceptrisq; suorum.
 Fulgida Majestas se cupit esse minor.
 Qua Batabas ibit nuper Regina per urbes,
 In Batabis mecum prandia sumit agris.
 Imperio quae iussa dedit legesq; potenti,
 Agricolam sultu respicit aqua neum.
 Hoc credam fecisse Iovem, cum Creta Tonanti,
 Et fesso billa tot placuere Deo.

*Ponite mortales fastum. Dis proxima Princeps,
Hic numen potuit dissimulare sum.*

IN PARNASSVM,
Ex Autumni fructibus ingeniose con-
gestum, in secundis mensis Nobilissimi viri
IACOBI CATSII,
studio sagacissimæ matronæ
CORNELIÆ HAVIÆ.

Adspice nascentes mensis genitalibus hortos,
Adspice in Arctoo totum Heliconæ solo.
Græcia Parnassum Græcis mentitur in oris.
Parnassum in Batabis Hæbia docta facit.
Græcia Parnassum monstrabit Batibus olim.
Hæbia Parnassum conficit una mihi.
Eminet in media generosa paropside laurus,
Et surgunt gradibus poma nuceſq; suis.
Pruna rubent & corna aliis pendentia ramis.
Turgent appositis Persica mala locis.
Berberis & coctis felix vindemia botris
Cernitur, & vultu discolor uba suo.
Quæ variis ornant florum redimicula fertis,
Carptaq; prudenti permeat herba manu.
In Tenedo vibat Phœbus. nunc altera Pallas
Nascitur & mensis gaudia rara parat.
Hic ubi Dædilius lepido cum Bate Senator
Prandet & innocuos fert sine bile jocos.
Hic ubi, cum Boio, pulchris Barleus inerrat
Matribus & vidui conditione dolet.
Inter Dædelidem medius Boiamq; locatus,
Ceu geminos inter magnus Apollo Deas.
Tum tacitus dixi mecum: hæc sunt altera Tempe.
Hic cuperem dentes sæpè locare meos.

*hic alia Aonides habitant, hic alter Apollo est.
 Hic Musas explet Dædalis una nobem.
 Iovis amat versus. noster Parnassus apricis
 Fructibus Autumni fercula plenus habet.
 Armina sunt risus lepidi, ludique salesque
 Bæsiæque et tactæ, sed sine labe, genæ.
 Atque hic aulas differt, Themidisque sacerdos
 Rostra, scholas doctor negligit ipse suas.
 Omnes Parnassum pariter per frustra boramus.
 Hic aliquid Vallis, culminis alter edit.
 Omnes Parnassi natos in collibus, æquum est
 Parnassi saturos fructibus ire domum.*

In prædium

IACOB I van NES,
 Pictis undique tabulis infigne, ad
 Sparam.

*P*Arva domus, speciosa domus, quæ cincta tabellis
 Delicias oculis ingeniosa facis;
 Quam mihi grata tuæ præbent spectacula partes,
 Undique quam vario picta colore nites.
 Cerno peregrinas nostro sub sidere terras,
 Tot loca Battabiæ dissociata mea.
 Hic gelidos Boreæ montes et inhospita regna.
 Saxaque Barlæi non adeunda pede.
 Est ubi sublimi tollit se ponte viator,
 Difficileque suum tramite ducat equum.
 Est ubi tranquillis pauper piscator in undis,
 Retia, sed sola spe luculenta, trahit.
 Est ubi suspensum spoliū sit casse scolopax,
 Et tetrico Mærin Tityrus ore videt.
 Est ubi prata rudis pecori præcludit Alexis,
 Et junctam lateri Phyllida Thyrsis amat.

Iamque

Iamque alibi ex aliis descendunt montibus undæ,
 Præcipit atq; suas Suecia celsa trabes.
 Tolle oculos, solitat volucrum genus omne per au-
 Aeriasq; secat discolor alabias. (ras
 Hic serus accipiter pedibus prædatur aduncis,
 Hic modulos iterat dulcis alauda suos.
 Passer amat. fringilla timet. se nuntia veris
 Exhibet & mediis nubibus acta strepit.
 Sparantes, Virides monstrat ficinia campos.
 Parte alia colles tollit arena suos.
 Tum dixi: Bajus locus hic præluceat amænis,
 Nec meliore jacet Thessala terra situ.
 Maxima sed pictus fecit ludibria bubo,
 Quem circum solitans plurima ridet abis.
 Sic sapiens, Nessi, populo ridetur ab omni.
 Sic Bates fulgi fabula sæpè sumus.
 Sed cum Pallas amet Bates ululasq; decorum est?
 Sic nos bubones piebs male jana putet.

IN

ARCEM PVRMERENDANAM,
 ad arcis ejusdem, urbis ac territorii
 Præfectum,

FREDERICVM RICCIVM.

HÆ sunt in Frisii exstructa sinibus arces.
 He tuus illustrus Kermæra limes erant.
 Barbaricas sensere faces Cimbrumq; furores,
 Cum nostro Borea incumberet ira solo.
 Pulsabit geminum Tethys latus. inde Bamastra,
 Parte alii tumidis Parmæna fluxit aquis.
 Mutasti, Neptune, domos, & Nerea circum
 Et madidos pepulit Vesta Dryasq; Deos.
 Fecundis cinguntur agris tot cincta procellis
 Mænia; quæq; fuit pontus, arena bivet.

Quisquis

inq̃bis saxa. Sides, Feteris Festigia seclī,
 Bellaceq̃. Patrum suspice, Belgā, manus,
 ne quoq̃ pro patria stetimus, templisq̃ focisq̃.
 Iustaq̃ in aduersos torsimus arma duces.
 seruisse suos, laus est non unius abi,
 Libertas proavū non sine cade stetit.
 rribus his habitas, Ricci placidissime, nec te
 Bella bel atroces hīc posuere tubæ,
 d. Sigil Astræ facies, ultorq̃ malorum
 Ensis & audaci lanx metuenda reo.
 ilicet humani peccantem legibus urbem
 Instruis & populum bis tua iussa sequi.
 quam Nortmannæ potuerunt perdere flamma,
 Restituis decori jam, Frederice, suo.
 irue Barbaries Batabos irata penates,
 Hoc rectore domus redditur ista sibi.

In natalem Ducis Andegavenfis,
 LODOVICI GALLIARVM
 Regis Filii secundo geniti.

Nelyta progenies & magnus nascitur infans.
 Adspicit heredem Gallia leta nobum.
 Equana Borbonios numerat, recturaq̃ serō
 Lilia jam Dominis tuta duobus habet.
 i Delphine cadus, stant saluæ in fratre corona,
 Si cadit hic, nondum Gallia regis eget.
 Sic sati lethiq̃ bices, Lodovice, coërces,
 Et Druidum gemino sidere fulget apex.
 Atrebates cessere tibi, devictaq̃ nuper
 Mœnia bellaci succubuerunt manu.
 Nunc augusta domus crescit, laurisq̃ triumphans
 Regia nascentes sufficit alma Duces.
 In laudes Bellona tuas conspirat Amorq̃,
 Vnaq̃ Mæsortis gloria & una thori est.

Te rectore ruunt urbes & regna. tuosq;
 Belliger intrepido Vincitur ense Tagus.
 Te genitore alios fundunt palatia reges,
 Nec sibi, quæ regnent, sceptrâ deesse volunt.
 Patris obis partes & digni Principis, & te
 Inter bellorum fulmina Cypri amat.
 Desine Gallorum terris instare, Philippe.
 Quem regina ducem parturit, hostis erit.
 Rex in te populos, at magna puerpera cunas
 Armat, & Atridas fulgida mater alit.
 Vise pater, patriisq; tuos informet lûlos
 Artibus & tota religione Deus.
 Vise parens regina, & dum tibi regna parantur,
 Imperiis gignas fulcra ferenda tuis.
 Vivate Borbonii fratres, tot crescite votis,
 Et veteres post se quisq; relinquat avos.
 Gallia quæ vobis cumulet præfagia, gestit
 Iam valido junctus federe Belga loqui.
 In infelicem primò, mox felicem Lepo-
 rum, circa prædium Barlæi,
 capturam.

VEnimus & laxis Leporem quæsivimus agris.
 Vidimus attentis gressibus ire canes.
 Edidimis miris strepitus barritibus, & qui
 Nusquam erat in campis, terruimus leporem.
 Calceus & multo caligæ mihi rore mædebant.
 Ocrea nam pedibus deerat Achisæ meis.
 Ibis in partes, disisq; turba latentem
 Quæsivit, sed non repperit agna feram.
 Hic tribulos, illic filicem pulsamus eundo,
 Et tamen è latebris noluit ire lepus.
 Quàm sapit hic, quam despimus nos porre sequendo.
 Qui nulla dominos nos regione præit.
 Fallimur. & dictis insunt mendacia verbis.
 Ecce fero leporem detinet ore canis.

mox altera per campos fera capta molosso est,
 Et duplici spolio dens furiosus obat.
 Icite id Bates, Bataba gaudete Camana,
 Barlaeus leporem lentius amator habet.
 Qui Venerem lentè, citius te Cynthia sector,
 Tardigradusq; domi, in gramine sum leBipes.
 Non possum viduam, possum venando tenere
 Quadrupedem. causa est, hic timet, illa timet.
 Cum timet hic, fugit & capitur, timet illa sequentè,
 Iamq; fatiscentem spernit iniqua virum.
 Ne procul vidua, lepus est captura poetæ.
 Hæc jacet antè meos victima grata pedes.
 Hanc sortem, Barlae, tibi debemus, & istas
 Schonckii delitias officiose facis.
 Ambobus Dryades benè dicite, numine bestro
 Ille mihi campos commodat, ille canes.

In reditum Amplissimi viri
 D. GVILIELMI BORELII,
 Domini in Duynbeecke, postquam
 legatione apud Suecorum regi-
 nam defunctus esset.

Am satis Arctioa remoratus finibus ora,
 Iunxisti Batabis sceptrâ Duceſq; tuis.
 Audiit unanimis Belgæ Christiana labores,
 Et tua Parrhasium verba notabit ebur.
 Dixisti patriæ causam & bellacis Iberi
 Robora, & à tacitis hostibus esse metum.
 Libera deberi cunctis commercia terris,
 Nec pelagi proprias regibus esse vias.
 Quam Sueoni se Belga probet, quam consonet Arctio
 Auster & alternis mercibus annus eat.
 Tethyos & Vesta pro libertate stetit,
 Et tua vox populi publica suada fuit.

Obstu-

Obstupuit regina poli, Scritofinnus amabit,
 Lappioque his nequii Vocibus esse ferox.
 Ensisfer Orion strictum tibi condidit enseni,
 Et certam pugnax Vrsa spondit opem.
 Gustabi se terra tibi debet Et æquor,
 Tutag, non uno Belgica rege manet.
 Auriacis secunda domus gens Vincimus armis,
 Inbittosq; foris purpura crebra facit.
 Maxime Boreli, tua quid facundia possit,
 Discimus, Et sceptris, te praeunte, loqui.
 Nestore te, sacra solbit se lite Visurgis,
 Bremaq; pacatum cepit habere Ducem.
 Nunc etiam Gothica repetunt sua fœdera rupes,
 Et tibi quod longè debeat, Artios habet.
 Quod facimus, sua fuisse tuum est. legatus ad axem.
 Eloquio fulcis arma Ducesq; tuo.
 Sic stamus Batabi. nam quod non perficit ensis,
 Aut fera Mæortis dextera, lingua facit.

IN OBITVM

Nobilissimi præstantissimiq; Iuuenis,
 HENRICI PLOOSII
 ab Aemstel. in Galliis peracerba suis
 morte exstincti.

Gallia, quæ nostris uniris fœdere terris,
 Et Batabo balidam porrigis una manum,
 Quæ bellum commune geris, fortisq; Philippi
 Arces à sociis arma minasq; tuis;
 Cur immansueta Belgarum in pignora Parce,
 Inque tuo sabet trux Libitina solo?
 Cur rapis heroum sobolem Et surgentia nobis
 Sidera, Battabia fulcra futura mea?
 Amstelica stirpis iuuenem cur invida tollis,
 Et cupis his fatis illachrymasse patrem?

Fæde-

deris hac pars est, tantos serbasse nepotes,
 Et patriæ dignas afferuisse domos.
 peccasti. luctum genitor bix decoquit. ipsa
 Quod de te genitrix mæsta queratur, habet.
 ac tamen, hac magnis præbe solatia damnis,
 Et facili crimen, Gallia, solbe modo.
 Pietas augusta tibi delubra recludit,
 Hac pia defuncti corpora sede loca.
 i templum Probitatis habes, hoc fornice bustum
 Virtutis referat præmia iusta sua.
 i sacros referat fulgens Astræa recessus,
 Hac quoq; sint illo limina clara rogo.
 i placidas aperit generosa Modestia portas,
 Hic generosa, precor, molliter ossa cubent.
 i spes, si pandit superis Sors lata penates,
 Ede sub hac cineres Spes bona, Sorsque colant.
 Aut si quas habitat, Pallas tibi condidit arces,
 Non aliis claudi nobilis urna potest.
 Omnibus his condi meruit penetralibus, in quo
 Certatim iunctæ tot viguere Deæ.
 Sic Ploos, tibi fata favent, Virtutibus ut jam
 Exstinctis etiam congrua reddat humus.

Ad Amplissimum, humanissimumque
 Virum

D. IOHANNEM LOTVM,
 cum me prædio suo in Bamestræ
 agro excepisset.

Prædia felicitis Boreali sidere Loti
 Pressimus & facili rura beata pede.
 Hic ubi cum madida mutabit Naiade sedes
 Faunus & excussis siccus inerrat aquis.
 Stant turres surguntque domus, ubi nabita nuper
 Velifera potuit puppibus ire biâ.

Quadru-

Quadrupedesq. solum quatiunt currusq. rotaq.
 Grandis ubi quondam piscibus aula fuit.
 Naturam domuit labor, atque industria terras
 Fecit & aggeribus jugera tuta suis.
 Panduntur pulchri spatii immanibus horti,
 Celsaque fecundus culmina cingit ager.
 Arboribus suus ordo placet. silvæq. recessus
 Et Musis præbent otia grata meis.
 Ipsa Pales circum pecori sacat. assidet agnis
 Testhylis & patulo sub Iobæ mulget obes.
 Fraga rubent, pendet ramis Pomona recurvis,
 Et damnata Samo dant mihi fercla fabæ.
 Hinnit equus, custos Romæ strepit anser in herbis
 Et matutine tot modulantur abes.
 Est canibus spatium. pendent cassesq. dolique
 Retiaq. & miseris tela parata feris.
 Iupiter hic socia sellet lunone bagari.
 Hic juvenis Daphnen optet Apollo suam.
 Pyramus & Thisbe cuperent his bibere tellis,
 Contiguasq. selint hic habitare domos.
 Omnia, Lote, tibi dedit indulgentia cæli,
 Et tua nunc inter rura beatus agis.
 Hæc discis debere Deo. sine numine tellus
 Horret & ætherea fertilitatis eget.
 Quid loquor? una deest & blanda penatibus uxor.
 Quam miserum in biduâ dicere jura domo.
 Turtur habet sociam. ludit cum passere passer.
 Et sua magnanimus gaudia gallus habet.
 Vltimum vitis amat. pisces sine lite maritant.
 Flexibilisq. hedera brachia jungit amor.
 Quæ tuæ sunt, passim præeunt. spectantur ubique
 Oscula. num Dominum fas erit illa sequi?

I T E R

er Traiectinos, Batavorum Insulam
& Sicambros.

*Ex roseos terris Titan patefecerat ortus,
Sidereasque dies truserat alma faces ;
Et portis effusa frequens cum Phyllide Thyrsis,
Lanigeras post se mane trahebat oves :
Cum thalamis excita suis insignis Aleida
Surgeret & socio Gate pararet iter.
Simus. at duce Nieudalio, cui pulchrior uxor
Sollicito tenerum ventre ferebat onus.
Et geminum par precipites vexere quadrigæ,
Et quadrupes frenis mollior ibit equus.
Inquimus à tergo portas murosq; domosq;
Et patulis latè panditur orbis agris.
Adspicimus rutilo radiantem lumine Solem,
Quodq; serenato fundit ab axe jubar.
Et totum immenso suspensum fornice mundum,
Et nitidum pulsa nube patere diem.
Undique frondifera volucres ex arbore, nostris
Vocibus argutis accinuere sonis.
Et biduos spectans biduatus compare turtur,
Visus erat tantis plus gemuisse malis ;
Et satis pro sorte loqui. Pomona Ceresq;
Et vario stabat picta colore Pales.
Mollia pendebant tenera lanugine mala,
Prunaque sicinis nos tetigere comis.
Quin celeri decerpta manu nux obvia risum
Morsit, Alethæa ludicra furta mea.
Sapè mihi visa est ramis suspendier altis,
Dum spoliū rapidis præripit ipsa rotis.
Sapè manus fallens errorem objecit Amyntæ.
Dum quæ captabat, noluit ille capti.*

Turge-

Turgebant facti donis Cerealibus agri,
 Et matura, Deum munere, messis erat.
 Hic Corydon, hic Dametas, hic fessus Alexis
 In tumulos segetem disposuere suos.
 Non operi Galatea suo, non defuit Ægle,
 Quæ regeret currus, bis a Neara fuit.
 Vidimus hæc, letoq; biam sermone lebas.
 Nunc hæc, nunc lepidos miscuit ille sales.
 Quis super effusis passim strepuere cachinnis
 Compita, & attentos fabula fecit equos.
 Interea se Lecca mihi placidissimus offert,
 Et facili fessas transbebit amne rotas.
 Mutamus cum gente solum, Batabumq; rotamur
 Sedibus & terris, Bato vetuste, tuis.
 Quas Vahalis Rhenusq; pater bellator oberrat,
 Et quondam Latii tot tenuere duces.
 Vidimus antiquas bellacia mœnia turre,
 Visq; semoto Principe, Bura fuit,
 Auriaciq; domus, dominisq; habitata superbis
 Oppida, majorum fulgida imaginibus.
 Hic bona per fraudem sellis constringitur artus,
 Et similis capta risit Aleida dolum.
 Hic tota six pisciculus restabat in urbe,
 Prandia qui faceret deliciasq; mihi.
 Iamq; dies celsa se subducebat Olympo,
 Cum subii portas, Martia Tiela, tuas.
 Hic tabulas dum fortè meas contemplor & urbem,
 Atque oculos per tot non mihi bis a fero,
 Adolat extemplo miles, cingitque legentem,
 Suspectumque male proditiōis habet.
 Risimus, Auriacoque orsus pro principe fari,
 Laudavi patriæ prospera fata mea.
 Et Tiela procures & amici nomina Vigbi.
 Totaq; in Hispani ferbuit ira caput.
 Et asi, liberq; omni custode recess,
 Et tantus Bacchi diluit unda vices.

Iox dum cœna lebis nobis mensaque parantur,
 Adfuit, è medica vir quoq; gente bonus.
 Qui propius pulchra se jungere cepit Alcida,
 Utque viri mos est, mollia verba loqui.
 Ad matutino rapti per Geldrica curru
 Iugera, disperiit fix benè captus amor.
 Cum per rara Behor, (credas) terrorq; pavorque
 Nec sanus circum me metus hostis erat.
 Adrisere metum comites, timidog; poëta
 Illust. lepidisq; sacis Alcida jaciis.
 Hic jacet ad Vabalim, prisca celebrata Salinis,
 Illa juvenutis prima magistræ mea.
 Hæc patrios servans cineres & busta meorum,
 Immemorem nunquam me finit esse sui.
 Immus hac, notamque mihi peragrabimus urbem,
 Et loca Cantabricum nescia ferre jugum.
 Perajicimus Vabalim reduces; Leccamq; per agros
 Currimus, & totum mente tenemus iter.
 Oscula quàm memini, (non sustulit oscula ventus)
 Singula stant animo nunc inarata meo.
 Quàm memini voces (nec enim nocuere quadrigæ)
 Quas mea mellis suo fudit ab ore Chlœ.
 Quàm memini tactam, sine vi, sine crimine dextram.
 Quàm memini tactas, sed sine labe, genas.
 A Niendali tibi gaudia debeo. testis
 Sera licet nostræ sit mea Musa Græ.
 Quicquid diximus unanimes, & fecimus omnes,
 Tandem etiam, statem commemorasse, jubet.

Gratiarum actio ad nobilem Dominam
IOHANNAM à ZYPESTEYN,
 Nobilissimi Viri,
IOANNIS LEDENBERGII,
 conjugem, pro missis pyris.

Sic Batem Batumque melos, Iohanna, mereris.
 Et tua dum mittis munera, nostra refers.
Quæ tua sunt, Batabis aliquis decerpit in hortis.
Quæ mea, sunt Clario carmina nata solo.
 Tu pyra, Pomona faciles das, optima, fructus.
 Nos tibi, quæ facilis lussit Apollo, damus.
 Permutamus opes gemini, quas parturit ather,
 Quasque suo fundit Calliopea sinu.
 His donis oculos, his donis pascere gustum
 Dulce fuit. Vestris gratia tanta pyris.
 Ut tetigi, risere gena. dentesq; manusque
 In pyra mox vires exacuere suas.
 Cedite, dicebam, Paridis feralia dona.
 Scilicet hæc litis causa fuere mala.
 Hæc pyra amicitia sunt symbola, cedite, dixi,
 Quæ remorata tuos sunt, Atalanta, pedes.
 Non opus hic celeri (nec enim sunt aurea) cursu.
 Quæ mihi largiris munera, morsa placent.
 Digna Ledenbergi conjunx, si bibere pulchrum est,
 Post obitum missis bibe, Ioanna, pyris,

In mare clausum cl. Viri,
IOHANNIS SELDENI.

Non littus, Tamesine, tuum est, non pontus &
 ather.
 Hoc superum gestit munere quisque frui.
 Nulli disifas pariter caleamus arenas.
 Publica nec Dominis subditur aura suis.

Non

in solis patet Oceani fortuna Britannis.
 Nec generos Tethys hos sibi sola velit.
 et freta, per Scythicas, sine legibus, ibimus undas.
 Herculeaque patent Et patuere via.
 us in Aegeas nullo remorante procellas.
 Et Siculum radit nostra carina latus.
 et mare nos alio positos sub sidere bidit
 Indus, Et Occidua barbara terra plage.
 et populos domus una capit, distincta culina est.
 Commoda nec bita qualibet unus habet.
 et cratis urget iter. quarit longinqua viarum.
 Navigat, in fluctus imperiosa, fames.
 et prohibes, Seldene? cupis, qua pessima res est.
 Tot populos dura sorte perire domi?

Aliud.

Etia fuit cunctis Seldeni pagina Dibus,
 Et Superi chartis obstupere nobis.
 is, Neptunus ait, nostro dare jura profundo
 Audeat, Et regnis ponere claustra meis.
 eanus mihi sorte datus. sunt cetera fratrum.
 Hic titulo solus liberiore color.
 Tensit Citherea seni. nam fluctibus orta,
 Non passa est Tamesi subdere colla Deum.
 nemosyne veterum tabulas Et scripta reuolvens.
 Hac, ait, intactas isse, redisse rates.
 abus, ut audaces Carolo fabisse poetas
 Audiit, imminuit Satibus ipse fidem.
 et Themis omne patet, me iudice, gentibus aequor,
 Inquit, Et hac nostri lex veneranda fori.
 et timus intonuit stridis Mars horridus armis,
 Et superos inter talia dicta dedit:
 non terrent Batabos charta. non equora voces,
 Non vitreas teneat pagina scripta Deas.
 Geniet gens ista viam. qua flettere vela
 Chariis betas, clausas ira recludet aquas.

Ad Clarissimum Virum;
D. THEOD. SCHREVELIVM
 cum Gymnasii Lugdunensis moderamine, se abdicasset.

C *Vitoties Musa, toties recitatus Apollo est,
 Et tribui numerat plurima lustra labor,
 Leta senectuti facis otia. displicet audax
 Efferaq; indomita turba furorque Schola.
 Solbis anhelantem, Schreveli docte, caballum,
 Ilia ne ducat fractaque membra senex.
 Palladis ad postem ferulas suspendis & iras,
 Sceptraque suppliciis jam saturata suis.
 Cessant terribiles, iubenem suspiria, virga;
 Iurgiaque in trepidos precipitata reos.
 Gaudet Grammaticis dudum constricta catenis
 Barbaries, melius te duce docta loqui.
 Exulat è Batabum sæda ignorantia portis,
 Doctrinæque tuo lumine fulget apex.
 Curia, templa, lares sapiunt, aulaq; potentum,
 Castraque Romanis vocibus arma gerunt.
 Discipulos patria omnis habet, per rura, per urbes
 Doctorum per te spargitur ampla seges.
 Qua graderis, documenta tui fructumq; laboris
 Adspicis, & cura publica signa tua.
 Dux tuus est, Consul tuus est, grandisq; Senator,
 A te, qua loquitur, Verba professor habet.
 Cunctorum pater es, & pulchri doctor honesti.
 Totam se probitas debet ipsa tibi.
 Desine, chare senex, fragilem lassare senectam.
 Canities placidos impetret ægra dies.
 Hactenus assiduum solbisti per vigil orbem,
 Perque graves abiit vita rotata vices.
 Siste gradum, & quæ se manseris Spira fluentis
 Explicat, exacta stet tibi meta via.*

*Et veteres inter solatia quare propinquos.
 Hic modulis Orpheus tempora falle nobis.
 Et per vicina spatia umbracula silva,
 Et quid agat Corydus, quid Galatea, notis.
 Alis, ubi patrias Chiron implebat urbes
 Artibus, ad lusus Thessala terra fuit.
 Iunoniq. sui formatur Caesaris, ot.
 Imposuit studiis gaudia seria suis.
 Merito, pia Leida, fabe. quod docta Vocaris.
 Huic etiam debes, Urbis Veneranda, viro;
 Regis totam struxisse penatibus urbem;
 Res laus est. urbes qui docet, ille facit.*

ad Nobilissimum Virum;
 D. TILEMAN. STELLAM,
 B. de Mourimont.

*Tella, procul posito, precor, exoriaris amicos.
 Stella, patrocinii fax inopina mei.
 Tella, Ducis magni quem Purpura diligit, o. sic.
 Stella, trahar post te, luminis umbra tui.
 Tella salutaris Phæbo Musisq. mihiq.
 Sæpe tuo nobis fidere, Stella, fabe.
 Iturniq. fuga radios, Veneremq. Iovemq.
 Et Druidum faciles effice, Stella, Deos.
 Iuneris hoc Stella est, sic arripisse Camænis;
 Et placidos sati seposuisse dies.
 Tella, decq. nostrum, (quid enim, nisi vota, supersunt ?)
 Perge mihi Vestros conciliare Duces.
 medias Regum Batem rape, Stella, per aulas,
 Absentemq. tuis laudibus offer humo.
 Si sumus, hoc fors, quod dicimur esse poeta,
 Si sumus, hac cupiam lege placere tibi.
 Sæpe meos venit ad modulos, Rex, purpura, mitra,
 Sæpe meam feriunt nomina tanta chelyn.*

Hoc iubet; augustis titulis attollere fastum
 Carminis, & Reges ire per & superos.
 Et patriæ jam bella loqui. jam subruta ferro
 Oppida, jam medio carbasa bitta mari.
 Iam mea facundus transmitto carmina Gallis.
 Et malè nata domi, perlegit Aula foris.
 Non mihi bel Rhenitatices, Vabalusq; bel Tæ,
 Aut satis ad Musas est mea terra meas.
 Exul abit satis furor, & longinqua pererro.
 Imbibit hoc pronis Sequana carmen aquis.
 Et Stellæ audax adit, & compellat amicè,
 Et Domino Stellæ querit & astra suo.
 Invenisse mihi fingam. dum, Stella, refulges,
 Crede, tuo potero gratior esse Iobî.
 Annue Stella iubet vestra me gratia lingua.
 Et tibi quem sentis, fac benè Belle mihi.
 Maxime vir, viden' ut se laxet libera satis
 Pieris, officiis garrula facta tuis?
 Nil moror, affari fas est, quem vidimus olim.
 Prandia cum multis disperiere jocis.
 Cum meus ad lectas pulas Vicfortius ambos
 Posceret, & lato tingeret ora mero.
 Ex illo mediis vultus hæsere medullis.
 Accensq; mora plus valuerè faces.
 Quàm memini, cum bella mihi Sueonasq; referres,
 Casag, Teutonico castra ducesq; solo.
 Gustavamq; patrem & bellacia prælia Finni.
 Et fusas alibi Casaris esse manus.
 Quàm memini, cum doctorem rapereris in orbem,
 Iudicio signans scripta virosq; tuo.
 Tunc etiam lusus nostros & amœna probabas
 Otia, & heroum, quod modulamur, epos.
 Excitat hæc faciles rursus fiducia Musas,
 Et totum Stella me tibi tradit amor.
 Dic, manda, mihi, Stella, jube, fecisse, quod optes,
 Fortuna fuerit fors satis ampla mea.

*Nunc tibi præludunt elegi. mox impete raptus
Ingenio pandam totum Heliconæ tuo.*

IN NVPTIAS
Amplissimi Viri
JOHAN. WTENBOGARDI,
Quæstoris &
LVCRETIÆ van HOORN.

Qui Batabo, Quæstor, numeras stipendia Marti,
Et bellatrices erigis ære manus;
Publica qui loculis impleas araria nostris,
Et sortem usura pauperiore júbas;
Nunc aliud tibi, quod numeres, cum matre Cupido
Imperat & thalami debita poscit Amor.
Bassa jam numeras, & Sponsa cum bassa centum
Fixeris, hæc centum non satis esse puta.
Bassa sed centum ter centum millibus auge,
Et tunc illorum plus superesse velis.
Mox totidem amplexus numeris tot millibus adde,
Et totidem Paphiis lusibus adde jocos.
Adde Cupidineas inter tot bassa voces.
Sic voti crescet Summa benigna tui.
Quam das usuram populis, tibi redde. tuorum
Usuram, Quæstor provide, quæ ære thoro.
Posteritas usura tua est. cum conjuge sors es.
His quæ nascentur pignora, scænus habe.
Quam melior quæstura thori est. res bilior, aurum.
Nil moror argento scrinia sæta suo.
Nil hortos, Luculle tuos, nil jugera Crassi,
Aut quas congeffit rex sibi Cræsus opes.
Bassa, quæ dignos gignunt secunda nepotes,
Bassa, nec noctu nec numeranda die,
Bassa & amplexus & dulcia murmura amantum,
Attale, diuitiis sunt potiora tuis.

*Horum cum Questor jam bis Bogarde bonorum.
 Ne cupias summi Consulis esse loco.
 Nec tibi Prætura placeant, una omnia Sponsæ
 Cypris erit, blandis officiosa jocis.
 Sis Questura duplex tibi contigit, una laboris,
 Una Cupidini dulce furoris opus.*

In Poëmata

LAVRENTII NIENDALI,

Iurisconsulti & Poëtæ.

Quam lebe rancidulis nitidas conspergere char-
 Versibus, & satis nomine sana loqsi. (tas
*Quam lebe, Pieria genti debere cathinnum,
 Et nugæ seculo deteriore legi.
 En, sates turbam fecimus, strepimusq; frequentes:
 Ipse sui Phæbus præda futura chori est,
 Iamq; poetarum Parnassus mole laborat,
 Castaliosq; bibit turba profana lacus,
 Docte Niendali, appropæra. & meliore Camenæ:
 Hinc procul ignarum carminis agmen age.
 Et vulgus raucum & streperas sine lege cicadas
 Pelle & Apollineis castra molesta scholis.
 Ordinis plus dulces melos, patriamq; serenis
 Vocibus & Latio jam facis ore loqui.
 Post Themidem Musas repetis, post jura furorosi,
 Causidicusq; tuis ingeniosa canis.
 Præstat Cirrha foro, præstant hæ litibus artes,
 Mitior est querulo carminis aura reo.
 Nos nobis judexq; fumus legesq; forumq;
 Arbitrio sates bibit agitq; suo.
 Nos nobis rubrica sumus, decreta, Senatus.
 Nil juris nostra in carmina Cæsar habet.
 Cogitur in nostras Princeps cum Cæsare leges,
 Et faciunt nobis nomina tanta pedem.*

ec quoq; cum possis, facias, peragasq; poeta,
Dic, Themidis titulis, hunc placuisse magis.

In Domum

N A T O M I C A M,

quæ Amstelodami visitur.

Iderat excelsas in se pater Amstela turres
Surgere & ingenti templa dicata Deo.
derat immensum dispargi vela per orbem
Et portus ratibus tot patuisse suis.
ot pandos natura opibus turgere penates,
Quas Oriens vel quas Vespera dices alit.
derat hic tragicis aptari testa cothurnis,
Et noba diverso pulpita bate loqui.
derat omnigenas librari pondere merces,
Officiisq; aptas talibus esse domos.
maq; disponi spaciis Mæbortia magnis,
Arma, quibus durè frangitur ira Tagi.
um sic sospes ait: minus est, quod fecimus urbi.
Nec decor ad laudem sufficit iste meam.
rige funereos præstans Respublica circos,
Erige, quos habitet trux Libitina, lares.
simus incolumes alibi. hac penetralia mortis
Condimus, hac raptis pectibus aula riget.
ernimus hic abidi, quicquid sumus intus, & illa.
Qua latet, in media fabrica luce patet. (est,
ec anima locus, hac mentis veneranda taberna
Hac minor occultum capsula numen habet.
uod fuimus, non jam sumus. Ex, desloruit abum.
Et lacer extincto lumine sordet homo.
aspicite hæc cives & dicite Fascibus: hæc vos
Fosse modoo mortis discere, nolle merè.

In Librum
DANIELIS MOSTARTII.
 Amstelodamensium Reip. à secretis
 de scribenda Epistola.

Scribite vulgares anima. tunc scribitur aptè,
 Cum genio loquitur litera quæq. suo.
 Decurrit grabibus regalis epistola dictis,
 Et tetrica distant verba severa togæ.
 Acer honoratum sermo compellat Achillem.
 Acrius ad Phrygium scribit Elisa ducem.
 Mitius Oenone Paridem formosa salutat.
 Mitius Ægidem Cressa puella suum.
 Intererit multum Dabunne loquatur an ipse
 In tabulis duro litiget ore senex.
 Purpura grandiloqua est, lenis prætexta, seberus
 Miles, amans facilis, vir gravis, æqua parens.
 Ut difformis bonos, sic dispar forma decori est.
 Atq. aliis scribi vocibus illa cupit.
 Hec populos, Mostarde, doces. hæc, optime scriptor,
 In mediis præstans Amstela discit aquis.
 Scripsimus ad normam pueri. te præside vocum.
 Discimus exacta scribere lege viri.

Ad Nobilissimum Virum
CHRISTIANVM MOLLIVM,
 de FEVDIS aliquoties cum laude
 disputantem.

Nuper in Admaticis, Molli doctissime, campis,
 Victrices Bataſum tot sonuere tubæ,
 Cum puer Auriacus grandæbos sterneret hostes,
 Captivæq. Duci signa dederunt manus.

(si bella licet Themidis conferre cruentis)
 Bella geris studiis non aliena tuis.
 pro Iure tibi est. pugnax sit arena Lycaum.
 Et sua jam vernans arma lubenta quatit.
 annis ab ingenio labor est, ratione triumphus.
 Et partes peragit lingua diserta suas.
 non alio, Astræ miles, tua Feuda paratu
 Affers & Gothico nomine Victor obas.
 unera prisca Ducum Legum virtute tueris.
 Nosq; reos spreta conditione facis.
 At Princeps, terrasq; suis largitur & agros.
 At memores tanti nos cupit esse boni.
 libertas quæ nostra fuit, donantis habetur.
 Et redit in Dominum gratia sola suum.
 itaq; posteritas fati innexa parentum,
 Non alia pro abum præmia lege capit.
 ec, Molli, dum cuncta doces, pro Principe faris,
 Et tua magnorum pagina causa Ducum est.
 speret obstrictis Majestas gentibus illud
 Grandius, Imperiis scribere jura Scholas.

Ad Nobilissimam Dominam
 ANNAM TRESLONG,
 iduam, cum à me jussu Zulechemii &
 Hoofdii Muydam invitaretur.

Anna Beni, quò te vernans inhabitat Aprilis,
 Verq; suum gestit fallere Vere tuo.
 Vere tui Bullus & centum Vere leporum,
 Quæis magis innocuum nil habet ipsa Venus.
 Anna Beni, summisq; viris adfuesce Vocari,
 Quos Zulechemus ager bel mea Muda colit.
 ecce suis Helmannæ tuis arridet ocellis,
 Basiolog; tuum læta coronat iter.

Ecce tua Satrapa miscetur dextera dextra,
 Teq. salutiferi sideris instar habet.
 Occurrit Maria insolitis amplexibus Anna,
 Nec tamen hac utero, vel venit illa gravis.
 Occurrunt vidua & capta nobilitate loquendi,
 Negligit illa mihi, negligit ista loqui.
 Nil moror. assurgam geminis, generabor utramque
 Sufficiet digitis simbria tacta meis.
 Forsitan hac nostras accendet simbria Musas.
 Et poteris per me nobilis Anna cani.
 Non virtutis eges. fame matrona litandum est.
 Quanta sis modico carmine Belga sciat.
 Ate simplicitas mores, reverentia gestus,
 Temperiem Cyprus, seria discit amor.
 Adpropera & tanti Mudam virtutibus imple.
 Tessellaq. ad vestram fulgeat ipsa facem.
 Non petis hoc solus Bates. sed fessa procellis,
 Mitior, ut venias, supplicat aura tibi.

In Laudem

I V B A L I S,

primi Musicorum instrumentorum
inventoris.

Lætitia primæbe dator, clarissime Iubat,
 Mellisfluum cujus fluxit ab ore melos,
 Cum tua tot rerum laudes vocalis arundo,
 Et summum caneret tibia docta Deum,
 Cum citbaram digitis, cum pollice tensa ferires
 Barbita, cum numeris flaret abena suis,
 Cum calamis distincta fuit tibi fistula, cum te
 Cymbala inauditis detinuere sonis:
 Quam potuit bis vita tibi placuisse canendo,
 Et nimis atrati displicuisse dies.
 Quam tua per longas duxisti gaudia lues,
 Quam tibi nulla fuit noxq. diesq. gravis.

Sollicita

Licet a quoties premerent praeordia cura,
 Discussit curas fistula prima tuas.
 tua cum valida torrerent viscera febres,
 Solamen tanti plectra fuere mali.
 rruit iratam Lachrysin litusq. tubarum
 Veloceq. chelys traxit amica dies.
 d cantus lusq. tuos, con nescia fatis,
 Mors stetit, & potuit dememinisse sui.
 uccina six nati cecinit cunabula mundi.
 Classica pacificis insonuere modis.
 cketen, chorda, fides, nervi, moduliq. lyrae
 Verticuli, ingenii sunt monumenta tui.
 Qua pia posteritas quoties miramur, amantes
 Dicimus, hoc magni lubalis audit opus.
 le dedit voces cannis linguamq. salisto.
 Et lepidum è buxi cortice finxit epos.
 Magne pater lubale, tua praeconia prolis
 Collige, & à sero praeemia hauri cape.
 si tua nascenti placuerunt carmina mundo,
 Nostra fatiscienti sit placuisse satis.

In Hinnuluni missum à

IOHANNÉ POLYANDRO
 à KERCKHOVEN,
 Heenvlietæ Domino, & Saltuum Hol-
 landiæ Praefecto, &c.

Hinnule, qui Batabim silbis nutrita, tot inter
 Diceris agrestes gloria prima seras;
 Hinnule, qui toties saltus emensus & undas,
 Liquisti celeres post tua terga Notos:
 Hinnule, qui rapidis subducti crura molossis,
 Donec amatoris victima facta meo es:
 Iam Batabo praebeas illustria fercula sati,
 Et spoliis nostris dentibus esse cupis.

*Scilicet est sua nobilitas Et stemma poetis,
 Et genus ex alto nomina tanta trahunt.
 Nos genio studiumq. Deum contingimus Aulas,
 Et genitor Phœbus fingitur esse mihi. (mu
 Hinc epulas, hinc ferula Ducum, Polyandre, mer
 Et tuus hæc nobis vult tribuisse fauor.
 Hinnule, conbibis dissette in frustra boraris,
 Qui viridi saliens gramine totus eras.
 Hinnule, nos multo peraratas sumine costas
 Vidimus in mensis ordine stare meis.
 Hinnule, nos lauros costas infiximus illis.
 Hæc decora, hæc satis signa fuere tui.
 Hinnule te Satrapa, te discerpere poeta.
 Te meus insontem dilacerabit Eques.
 Hinnule, non hæc res odii est, sed testis amoris.
 Hoc facit ad laudes, hinnule cotile, tuas.
 Hinnule, qui propriis pedibus decurrere nescis,
 Iam discis pedibus currere posse meis.
 Hinnule, dic grates Domino. dic Hinnule, dentes
 Esse mihi cicures, nec minus esse feras.*

Ad Amplissimum virum
 D. BARTHOL. MVLLERIVM,
 Reip. Hamburgensis Senatorem.

A *Ccipe laudatos cineres Et funera magni
 Consulis, Et scriptum post sua busta senem.
 Quos meruit nuper vobis, quos gessit honores,
 Post obitum poterunt jam quoq. saxa loqui.
 Succedis, vir magne, seni. Et cervicibus urbem
 Conflixitq. lebas publica vota tuis.
 Te cives patriaq. vident tot lumina. certè
 Iudice me, tantis nasceris exequiis.
 Atq. alium vobis donant te Nestora terris
 Numina, in applausus officiosa iuos.*

Batabos legatus adis, nostrig. Senatus
 Et coram Auriaci Principis ora fides:
 tua Stormarias flellit facundia gentes,
 Et volupe est cibes demeruisse tibi.
 Mor? an exstincto, quem dixi, Consule, spes est.
 Ut nobis in Patrie commoda consul eas?
 ac virtus tibi sternit iter. sic auguror absens,
 Hoc cupiant cibes, hoc voluisse Dii.

Ad Nobilissimum

D. IACOBVM CATSIVM,
 cum suffitus mihi Lusitanicos
 misisset.

Non Arabum jam thura moror melleſq. Sabeas,
 Ipsaq. Panchaïcis balsama miſſa jugis.
 Nulla ab odoriferis veniant mihi dona Moluccis,
 Non recreor fumis diſes Iaba tuis.
 Catſius Hiſpanos plena mihi mittit odores
 Pyxide, & officii nomina ſcire cupit.
 Paſtilloſq. Tagi & ſuffitus donat Iberum,
 Illecebrasq. meis naribus arte facit.
 Nam veſtis nidore placet, nidore capilli,
 Et ſiduo melius lectulus intus olet.
 Fumea delectant nentes hypocausta puellas,
 Et ſub veſte latens fit medicamen odor.
 Diſcutiunt ſœdas fragrantia ladana nubes.
 Illa poteſt ſegnes aura jubare viros.
 Quanta mihi mittis, Catſi, ſecreta Diones,
 Quam tibi noſtra ſalus, quam tibi debet amor.
 Quam fumis me multa doces. nos bibere fumis,
 Et ſimiles fumis ocyus ire dies.
 Faſtum fumus alit, fumi ludibria luxum.
 Ventilât ancipites fumus & aura ſcholas.

Fumant

*Fumant magnifica Vanis suffutibus aula,
 Fumat diffidis curia tota suis.
 In bellis fumant mixtis incendia flammis,
 Cunctaq; fumigiis gloria pasta Ducum est.
 Nos etiam Bates fumos dibendimus orbi.
 Et cum carminibus res peritura sumus.
 Sic mihi dum fumi donas tot nomina, fumos
 Accipe pro fumis, magne poëta, tuis.*

Ad Ampliff. doctissimumq; virum
 D. SILVESTRVM
 TANCKELMANNVM,
 Iudicem territorii Lingensis.

Quos mihi mensarum mittis, Sylvester, amores,
 Accepit cupidis nostra culina focis.
 Sylvestres donas pecudes & cruda Chiruscii
 Fercula, grunntu non metuenda suo.
 Das animal, sine mente placens, post funera solum
 Utile, cui sumen pingue saburra facit.
 Das mihi, quâ casa junguntur federa, porcama.
 Scilicet hoc veteris religionis habet.
 Agnosco natale solum. pecus ilice pastum,
 Vestima Westphalico quæ cadit ista solo.
 Qualia Baotum rudibus pascuntur in agris,
 Qualia in Arcadicis clara fuere iugis.
 Qualia mandatis superum fastidit Apella,
 Qualia liberior præputiatus amat.
 Hac mihi in hybernos serbantur dona Decembres,
 Cum sua Saturnus festa Batabus aget.
 Tunc epulas lentis torrebimus ignibus istas,
 Gloria symposii sus erit una mei.
 Totus in hac acuet dentes animosior hospes,
 Estimulat sabam cum mora longa famem.

Ferbere focos facit & tua perna lebetes,
 Et medias inter stat speciosa dapes.
 Perna latices, in perna bina Lyaus
 Dandat & in perna parte biator obat.
 Nec etiam bates: & dum mihi pernula sumat,
 Non sat cocta tibi carmina perna facit.

In observationes Medicas Clarissi-
 mi Viri

NICOLAI TVLPII

Vam miseri morimur, Tulpi. quàm plurima
 nostrè

In dominum pars est perniciofa suum.
 Aspirant dens, lingua, caput, cor, pulmo, cerebrum.
 Membra q; jam tibi sunt, jam male fida mihi.
 Edimur & tacitis jurant in funera caufis
 Viscera, in humanas officiofa neceff.
 Nec capitis fatale malum est; nunc gutturis ar-
 Claudis & obballat longior uba bias. (Ita
 Regret benter aquis & cœcis fluctuat undis,
 Et bibus tumulum bajulat ipse suum.
 Edimur exanimés, membrisq; ferocia crescit,
 Confulsasq; rigat lurida spuma manus.
 Lapidés sumus ingenio, sic ferbida renum
 Temperies lapidés saxaq; dura fobet.
 Nec nos scena manet, tantis tortoribus agri
 Vidimus & querulo corpore bita dolet.
 Pagina quæq; mihi carnis fœcina fuit.
 Rurum a facies crudiq; doloris arena.
 Et lachrymis undans flebilis urna fuo.
 Nec scriptor præclare, docent, eademq; malorum
 Charta mali causas, crimina nostra, notat.
 Accamus luimusq; simul. Venus improba morbos
 Parturit & rabies exitiofa gula est.

Ira nocet sanis. Bitalem suffocat ignem

Luctus & excussa religione dolor.

Quæ mala si cessent, possent cessare libelli,

Morborumq; ferax Ilias esse minor.

Et tuus agrorum properans ad limina currus,

Aitonitis posset stare quietus equis.

IN PRÆDIUM IACOBI CATSII

*Equitis, & Hollandiæ Ordd. Syndici
quod Hagam & Scevelingam in-
ter, in arenis conspicitur.*

I*Am Barabus securus agit, dum turribus insons,
Et sterilibus ballis ludit arena suis.*

Mœnia conspicimus, nullis metuenda Philippis.

Tot fossæ, nullo bella moriente, patent.

Circum gleba riget spinisq; exasperat arces,

Quas viridinas cespitem, fudit humus.

Catsius hic totos muris accommodat agros,

Et campos speciem Martis habere facit.

Mutantur planis sublimia, summa profundis,

Miraturq; suas terra subacta vices.

Arida se liquida distinguit Naiade Vestæ,

Torridaq; æternis jugera tingit aquis,

Insertis pulchrè frondent arbuta salictis,

Ordinibusq; suis conspicienda virent.

Hic piger acclisi gleba decumbit Iacchus,

Et medio tangi Solis ab igne cupit.

Hic, ubi Pan timida lateat cum Phyllide fessus,

Silva Berecundis surgit opaca comis.

Hic Italum poterunt Baia Cumæq; locari,

Et meliora mihi fata Sibylla canet.

Seu Schuurmanna Bolet fieri, seu Tessela Bates.

Seu cupiet Princeps carmen Eliza loqui.

icet hæc Phæbi domus est. hæc Palladis arces.
 hæc nobis non unum mania numen habent.
 uduunt innocuas hæc propugnacula Musas,
 Ne tersas Biolet barbara turba Deas.
 entur Mœni tribulis, & scommata pungit
 ndiq; marginibus spina cruent a suis.
 entur portis curæ, laborq; dolorq;.
 Quisquis amans recti non eris, hostis eris.
 a Heliconæ refert, Parnassia culmina turris
 Altera, & has geminas adspicit Haga Pharos.
 ndimus hos apices gradibus. qui celsior exit,
 Equoreos propius monstrat adesse Deos,
 latè tot rura aperit, Superùmq; penates
 Pandit & Auriacas culmina pulchra domos.
 e quicunq; bides solertis prædia Catæ,
 Et nondum fessi grande ligonis opus,
 c: Labor hæc fecit. similis jam Belga creanti est.
 Cum desunt terra, fabricat ipse solum.

In Theophrasti Herbarum Histo-
riam à

IOANNE BODÆO

à STAPEL,

Medicinæ Doctore luculentis no-
tis illustratam.

Adspice Græcorum tabulas & prisca renasci
 Secula, natura parturientis opes.
 ecropidum patuere schola, patuere recessus
 Dogmataq; ingenii tot, Theophraste, tui.
 lic herbas fruticesq; suos vetus explicat Hellas.
 Pagina pulvillum quelibet ista facit.
 Quicquid in hoc felix genuit natura theatro,
 Singula stant spatii conspicienda suis.
 ugera sunt chartæ; Viridaria tota libelli,
 Area quæ mundi est laxior, arcta patet.

Mira

Mira loquar, durant isti sine solibus horti,
 Non opus hic Zephyris, Eole blande, tuis,
 Non arbuta rigant pluvie, confundimus anni
 Tempora; quod carpat bruma vel ipsa dabit.
 Nullum globa facit, nullum discrimen arena.
 Prostat in hoc nostro Gracia tota solo.
 Distincti cœunt grandi discrimine fructus,
 Germinaq; aduersis dissociata plagis.
 Una Arabum Cilicumq; graves hic fascia messes
 Colligit; una gerit gramina mille manus.
 Una domus; capit unus ager, quæ disidit orbis,
 Et mundi exiguo benditur are labor,
 Hoc sapiens Theophraste, tuum est. Bodæus bonore
 Addidit, & Voces tersius ire facit;
 Et longa mersum seculi caligine serum
 Eruit; & vultu dat meliore legi.
 Marcebant veteres herbe; decesserat illis
 Et vigor & forma gratia prisca sua.
 Nunc melius fragrant, tanto lubèndice, plantis,
 Pulcrius, inculta quæ jacuere, virent.
 Balsama, thui, alios aloc diffundit odores;
 Tollit inoffensum palma superba caput.
 Quam prius ignavi xizania presserat abi,
 Invenit hic laudes, laurus amica suas.
 Cauliculi, radix, calices, fibræq; strigæq;
 Omnia conspectu splendidiore placent.
 Et Dominum natura redit. cedrumq; perennem
 Conficit his ipsis officiosa notis.
 Ut, quem non saluere herba servare labantem,
 Post obitum possint semina salba loqui.

IN DIATRIBAM

Nobilissimi viri,

CONSTANTINI HVGENII,
uitis, Zulechemi Domini &c. de Or-
ganorum in Templis usu &
abusu.

*pia Seraphice modulantur carmina mentes,
Excelsumque canit maximus ordo Deum :
ua colorum series concentibus aptat
Corpora & exaltis incitat astra sonis ;
ia si summum cecinerunt plectra Tonantem,
Et Solyma modulis perstrepuere suis ;
mediis olim sonuerunt organa templis,
Cum pietas pressum tolleret alma caput,
c fureret Mantis rabies in sacra Deumq.
Otiaque asserta religionis erant ;
nostro tetrici damnabimus organa seclo ?
Aut graue crediderim carmina sancta cani ?
steries laudum Deus est, tot gloria rerum,
Omnis in hunc hominum plausus & horror abit.
nc natura stupes & bis & norma canendi.
Plena suo nunquam numine lingua silet.
r sileant digiti ? cur non facundia Vocis,
Atque attenta manus nobile pulset ebur ?
mmodo mens digitis, digitus comes incubet arti,
Et quæ sunt auris gaudia, sint animi.
nstantine, Dei si nos Sapientia totos
Condidit, hunc quævis impero parte cani.*

IN OBITVM

Nobilissimæ & eximix Dominæ,

ANNÆ IONCQVERS

Conjugis Nobilissimi Viri

DANIELIS SCHONCKII,

Poelgeestæ Minoris Domini.

*V*ix thalamos, Ionquera, tuos & federa lecti
 Scripsimus, & patriæ vota benigna tuæ;
 Ex, vocor ad tumulum lachrymans, mæstosq; pena
 Ruptaque conjugii vincla fidemq; queror. (te.
 Excipit officium teneræ Libitina Diones.
 Attonitusq; tuo funere plorat Amor.
 Exstinctasq; faces dolet eversamq; pharetram,
 Et subito impatiens vulnere læsus obit.
 Venisti ad Batabos conjunx, ut mater abires.
 Et moreris, titulo sed meliore parens.
 Ereptamque sibi te servat in obside Natâ
 Schonckius. hoc pignus possidet ille tui.
 Virtutesq; tuas hac vellet prole renasci,
 Nec tibi dissimili posteritate frui.
 Cur Natura facis matres, ut perdere possis?
 Et cupis hanc, ista conditione, mori?
 Cur socias par dilectum, & sejungis amantes?
 Copula cur nexu solbitur ipsa suo?
 Cur, Lucina, thoro facilis, jam facta noberca es?
 Cur tantis illam bis peperisse malis?
 Et fieri lætam tristi mercede parentem?
 Gaudiaque ingenti prima dolore premi?
 Scilicet humanis defuncta puerpera curis,
 Spes alias vobis religioſa Deo.
 Et potuit spreuisse lævis dispendia mundi,
 Quæq; nimis volumus nos, voluisse minus.

nens, Christo genita est, partusque labores
 iit, aeterna facta quietis amans.
 que sui nusquam vultus atque ora mariti
 nspicit, his discit posse carere bonis.
 na tot gemitus genitrix ignorat in astris.
 c speciem misere parturientis habet.
 r in vultu species divina renidet.
 audiaque à summo Numine plena capit.
 n suus implicuit castis complexibus Albi,
 ebile nunc nobis, Rhene, cadaſer habes.
 ptis tanta veneranda exempla marita
 jicis Et belles sic adamare tuas.
 choncki, tua damna doles, mihi diſide luctum.
 arte dolet, quisquis condoluisse poteſt.
 tui conſorte, grabe eſt. plus illud, amari
 Superis, quam non ſemper amare queas.
 culis, hac ipſa geri, minus adſpicias aquis;
 or alia eſt, homini quæ tibi ſcena patet.
 num eſt, ipſi Voces opponere cælo.
 t tecum Pietas officioſa ſilet.
 ete in amplexu, quam nunc amplectitur ather.
 Ton tua dos, cæli eſt; mutua facta tibi.
 pia, quæ cunctis vixit peramabilis, illi
 debuit in pacis ſedibus eſſe locus.
 xime vir, ſolos non hic affligit Atridas
 ſte dolor. quæ nunc ſors tua, noſtra fuit.
 equo dolor ille nocet. ſine compare poſſum
 erba tibi à lætis baldè aliena loqui.
 os animos gerimus, libret Prudentia. fas eſt,
 Majores Fatī caſibus eſſe viros.

Ad Doctissimum Virum

D. GVILIELMVM PISONEM

III. Comitum Mauritiū Nassovii Arch-
trum, cum ex orbe Americano in
Europæum rediisset.

Sidera videri nostris non visa sub oris,
Pantagonumq; truces, optime Piso, lares,
Barbaricasq; domos, crudique cubilia Martis,
Ludus ubi est, hominem dentibus esse homine
Suave fuit, gustasse graves dulcedine cannas,
Pisag nominibus non aliena tuis,
Esse, tuas impleisse nobis concentibus aures,
Quos præculâ Batavis discolor edit abis.
Et tetigisse feras & castigata veneno
Corpora & Occidua monstra stupenda plaga,
Effecisse suo manantes cortice succos,
Balsamagq; effluviis luxuriosa suis.
Nunc cunctos Patria reficis dulcedine sensus,
Et post longa abitus tempora, Belgæ redit.
Et mores cum cælo alios & mite resumis
Ingenium & Seteris verba benigna soli.
Induis hic Batusum, crudelemque exuis Indum,
Et melior prisco sub Iove cibus agit,
Non hic nigra polo nubes, sed stella refulget.
Non hic thuribulum, sed cynosura micat.
Non Argo nunc visa, nec implacabilis Hydrus,
Sed propius pronis cernitur Vrsa rotis.
Adspicis hic placidos cælesti in Virgine cultus,
Forsan ut in terris Virgo placere velit.
Quique tibi tensum Chiron surrexit in arcum,
Ex oculis longè nunc abis ille tuis;
& blanda te cult Veneris perferre sagittas,
Et casto domina delituisse sinu.

Sic

*c aliis astris regeris, tua flumina potas,
 Et patrium comedis latior hospes olus.
 Quòd trahimur Fatis homines. discernimur ipsis
 Orbibus, immensis dissociamur aquis.
 ac, illac, quà terra patet, cum Sole bagamur.
 Nec spatium voti gleba pusilla capit.
 Piso, jam Piso redi. quem conscia recti
 Mens habet, & cui splen ridet, ubique domi est.*

IN PICTVRAM

Eximii Pictoris

IOAC. SANDRARTI,

qua Apostolorum in terras omnes
 abitionem exhibet.

Adspecte Apostolicos vultus spectator & ora,
 Totq; sacrosancto nomina sacra Deo.
 is potuit peccans famulus respiscere mundus,
 His ducibus mores induit ille nobos.
 i sunt, qui fœda mersas caligine terras,
 Nosq; reos certa surripuere neci.
 i sunt, quos Stygii tremuere palatia Regis,
 Impietas quorum concidit ic̃ta sonis.
 i terra, lux ista hominum est, & buccina veri
 Plurima, & atherea signa facesq; via.
 gricolas, testesque vides, patresque piorum,
 Et celeres in tot nuntia lata pedes.
 a, abeunt missi per rura, per oppida. quisque,
 Intrepidus Christi voce vocatus abit.
 ant dextram dicuntq; vale. mentemque Tonanti
 Quilibet & cœlo pectora tacta bobet.
 il restat, nisi flagra, cruces, tormenta, secures,
 Sustinet hoc precio spes animosa loqui,
 gnantumq; minas populique opprobria spernunt.
 Et volupe est Christo sub duce cuncta pati.

*Si tabulam excellens Sandrarti dextera pinxit
 Si templis altè cernitur illa tuis,
 Res levis est. illud majus: si Casar & Orbis,
 Quæ sacri bates nos docuere, belint.*

In Poëmata Cl. Viri

CORNELII BOII

Zelandi, Iurisconsulti.

Qui Leo Mattiacis medium se tollit in undis
 Emergens Patria prisca figura fuit,
 Nunc Batis nova forma sui est. qui primus in ill
 Fluctibus è salsis dulcior exit aquis.
 Attollitq; caput clarusq; emergit & ipsum
 Obruit Aonijs fontibus Oceanum.
 Et tetricam absorbet Tethyn lenitq; precellas,
 Neptunoq; facit mitia vota suo.
 Barbaries sic mersa perit, lepor ille resurgit
 Atticus & Latii carminis exstat apex.
 Boyus verba facit Bataboq; à sidere robur
 Concipit & pergit nil nisi grande loqui.
 Seu Fame ostentat Belgas & consecrat æbo
 Bella Ducum & socio Principe scriptor obat
 Seu thalamis miscet tumulos, funesta serenis,
 Tamq; illum Veneres jam Libitina vocant;
 Seu Phœbum per sacra rapit Christumq; Deumq;
 Nomina per terras religiosa, sonat.
 Carmen res non una facit, patet omne theatru
 Vatribus & passim, quod venerentur, habent.
 Ipsa Themis tetricas Boyo mitescere leges
 Imperat, absolbit Casaris ira reos.
 I dulget veniam miseris, faciliq; poëta
 Vult faciles etiam dicere jura togas.
 Femina cantatur, nec displicuere modesta,
 Irruit in doctos noster Apollo senex.

*nig, unam colit, has laudes unius amorē
Debet. Et satigratia nata domi est.
quoq; te portasq; tuas Zelandia debes,
Magnaq; gens isto surgis honore foris.
aspice, Mattiaci incipiunt ridere Leones,
Caudaq; præconem mulcet amica suum.
que lingua trucem solita est irata cruorem
Lambere, mansueto berbere lambit epos.*

In Novam

VIRGILII MARONIS

Editionem, curante doctissimo viro

D. CORNELIO SCHREVELIO,

Gymnasii Lugdunensis Rectore
Vigilantissimo.

*Hoc est grandiloqui Carmen sublime Maronis.
Hæc Voces Latii detinuere Deos.
proptera probant Batem, damnatq; pagina flam-
mabit Et Augusti Cesaris ore placet. (mis
a poetarum norma est. tunc surgimus omnes,
Fimbria cum nostra tangitur ista manu.
cunctos super exstat apex. hæc lambit Olympum
Gloria, nec seclis tot finit esse parem;
steritas desperat. amat, quem suspicit unum,
Et radiis tanti sideris agra jacet.
Screbæli, reddis Soli sua lumina Et illas
Cernere das flamma fulgidioræ faces.
ena nobum nuper per te Tarpeia focum
Induit Et nitidis vestibus Afer iit.
anc tua magnanimum Aeneam solertia nobis
Vindicat Et Phrygius Dux sine nube micat.
agitur Audimus non uno interprete Bates,
Remaq; jam melius Martia verba capit.*

*Debet Troia tibi, debet Sichæia Dido,
Ipse repurgato carmine Turnus obat.
Sic Ducibus castrisq; Ducum bellisq; tubisq;
Sic comites audem regibus ire Schola.*

I N N V P T I A S

Amplissimi Viri

HARALDI APPELBOOM

Serenissimæ Suecorum Reginæ res
in Batavis curantis,

Et Præstantissimæ Virginis,

SVSANNÆ ROGEAV,

I Am Ver molle tuum est. jam ridet amorib; an
Quig; dies mundo, plus placuere tibi.
Optima tempestas Veneris descendit ab astro,
Et Geminos fratres pronuba signa facit.
Scilicet in thalamis Pollux cum Castore fulgent
Inq; tuas jurant sidera tanta faces.
Et cui Maja dedit Romana Vocabula, mensis,
Principium Vestri dulce furoris amat.
Nec Banum reor hoc. genitrix fuit illa loquens
Pro Iosæ, pro Superum Numine Mercurii.
Vt tibi Suecorum pro Majestate loquenti,
Idem sufficeret verba disertæ Deus.
Adspice Natura, præstans Haralde, favorem.
Omnis in hac tecum conjuge vernat ager.
Adspice Christina tibi suffragantis honorem.
Illa tuo Princeps quæ cupit ore loqui.
Sceptra favent, studiisque favet genialibus æther
Hæc sunt conjugii prospera signa tui.
Et si quod vatis precium est, nos jungimus istis
Vota poetarum dextera Numinibus.
Ambiat Haraldum letis amplexibus uxor,
Basilisq; neget posse carere tuis.

quoq; dilatis Sueonum, suabissime, jussis,
 te numerosa sponsæ basia, funde libens.
 imium gelida & rigida est tua Suecia, caute
 Batavis astro ferbidiore cales.
 um Regales committunt pralia partes,
 ralia jam terra, jam metuenda mari,
 geminos thalamus, concordēs lectulus abdit,
 speciem belli nil metuentis habet. (seunt.
 hominum in terris furor est. Mars, oscula gli-
 cubat ille ferox Regibus, hæc tua sunt.

IN NVPTIAS

Ornatissimi doctissimique Viri
 STEPHANI vander HAGEN,

J. V. D.

Et lectissimæ eximiæq; Virginis
 MARIÆ REAEL.

Prima quæ toties Virgo, puerilibus annis,
 Tempora fecisti candidiora mihi,
 gratitas hæc nostra tuo penderet ab ore,
 tonitusq; suo carmina staret Amor,
 iag; in labris (memini) facunda nataret,
 summos traheres blanda puella Ioves:
 ignota tibi poteras, dulcissima, fari,
 Venus in fonti fabula sapè fuit.
 c Phyllis, Cassandra, tibi cantata reſixit,
 placuere tuis nomina ficta jocis.
 nunc se veri testem Barlaus amoris
 rabet & à grato carmina vate refers.
 a jam loquimur Sponsæ, mentita faceſſunt
 oscula, & ad Veneris limen adulta venis.
 am vera probas, quæ quondam ficta probabas,
 lectaq; amatorum pagina tota tua est.

Iam quid tela, faces, jam Sponsa Cupidinis arcu
 Discis & officiis Cypridis ipsa vacas.
 Dum Sponsus partes Daphnis, tu Phyllidis imple
 Inque Cupidinea luditis arte pares.
 Interea circumfolitat gens omnis amorum,
 Inque tuos gaudet pulchra iuventa thoro.
 Et tenerum quodcunq;, recens, imbelles, venustum
 Invenit, & quicquid triste, senile, fugat.
 Verna nitet facies geminis, facundia verna est,
 Vernantes oculi. nil in amore grabe est.
 Talis juncta fuit Sappho formosa Phaoni,
 Non alio vultu nupta Creusa fuit.
 Emula se Paphis acuit ferboribus aestas,
 Et Sol à vestro concipit igne facem.
 Sic Superos attingit amor. Geminisq; sub ipsis
 Hæc exubis virginis obat.
 Conveniunt doctrina, Themis, probitasq; pudorq;
 Forma q; præclara semina mentis amat.
 Scilicet his sobolem dabitis virtutibus ambo.
 Et pater in natis conspiciendus eris.
 Tunc aliquis dicet, Maria frons ista, parentis
 Ista, refert oculos ille bellicæ tuos.
 Hæ sunt conjugii voces, hæc præmia lecti,
 Illa suo genitrix personat ore Venus.
 Vivite felices & ab ipso discite vate,
 Illecebram flammæ nubilis esse moram.
 Vivite concordēs, & veram credite vocem,
 Quid facitis, quondam perplacuisse mihi.

C. BARLÆI
OEMATUM,
MISCELLANEORUM

LIBRI II.

Ad Illustrissimum Dominum,

D.DVDLÆVM CARLETON

Magnæ Britanniae Regis apud Fede-
ratos Ordines Legatum, postquam regium
mihi munus exhibuisset.

Albete puppes, quæ Britannicum
pignus,

Et Carletoni sanguinis decus clar-

Portatis undis; cuius Albion curis

Suffulta curas fulciet Bataborum,

Et bellicosos Belgici soli patres

Sororiente lenis eriget sceptro.

Salbete puppes: Tuque Nerei conjunx,

Et qui patenti rector incubas ponto

Neptune: seu jam Carolo fabens regi

Classes adornas latus, & rates quasas

Bellis adaptas: sive transtra Flandrorum,

Hostesq; Morinos, mobilesq; prædonum

in vadis arces, victimasq; Cattorum

Vitor cruenta rursus expias cede:

Exponę terris creditum mari magno

Illustre nomen, cui vices dedit fandi,

Facundiaque celsa jura transcripsit

Princeps Stuartus, ille triplicis regni,

Boreique splendor orbis, alma majestas

Populi potentis, imperique majorum.

Milescat æquor omne, nec sacrum pondus

Violent procella, donec ora Toxandrum

Aut Mosæ tanto gratuletur Heroi,

Cœatque dextræ dextra Federatorum.

Stamus Batavi, bibimusq; non victi,

At Rege socio. cur satur triumphorum

Turges

urges trophaeis Belga? cur tui Martis
 upefcis ausus? poscit hic sibi partem,
 audum Britannus. his Eliza vexillis
 solvit ensem, Cantabrogq; nobiscum
 uore tinxit. Hæc Ibericam classem
 emerfit undis, hujus ultima Gades
 fere flammis. sola nec tui facti
 tanta rerum est. cur superba despexit
 stenda Batim, messibusq; plus ternis
 trivit hostem? leniit famem Britto,
 ag; arenâ miles occubans Scotus,
 armidolosi spretor inclytus lethi,
 erram momordit: quodq; constitit Gallo,
 atriæ trophæum fixit, & sibi bustum.
 e obseratis victor irrui portis,
 lauros fugabit, acer institit Flandris,
 rabit Varaxum, totq; laureas junctis
 ibi sit armis. ipsa pressa libertas
 iuriosa serbitute latronum,
 edintegrata debet huic decus sortis.
 ec bella solum, & gentis Asturum diros
 omuit furores, exulemq; Gradivum
 erociente nuper exiit parma.
 um rex utriq; jura dictitans Phæbo
 ctas sub ipsa cerneret rates Calpe,
 arteffus atros fumigantibus transfris
 ectaret ignes, Herculisq; vicini
 emerent labores, jamq; fessus armorum
 philippus acri posceret moram bello,
 erum phalanges scribit, & suas Rheno
 ociat cohortes, Martiasq; despumat
 amesis procellas. Vnus hostis ambobus,
 omune bellum est. Tu Deos Bataborum
 rocereq; nostros, Belgicq; custodes,
 ffaris, Heros magne, tu Rosas leto

Donas Leoni, regiosq; facundus
 Iussus recludis, consiliq; momentis
 Latè patentis flectis imperi frena.
 Talis feroces voce flexit Atreides
 Nestor disertus, & duces Mycenarum
 Affatus olim est. talis arce Tarpeia
 Cynæas Quiritum Patribus dedit pacem,
 Doctè locutus. Et velut mari vasto,
 Postquam furentes stella letior Cauros
 Fugabit undis, emicantiq; perculsis
 Ledeæ signa, terror exulat ponto,
 Dimissa rursus vela Tiphys expandit:
 Tu sidus alnum, tu jubar salutare,
 Helicèq; fulges, bindicèq; Belgarum
 Dexter secundas: quo loquente bellorum
 Horror facessit, Hesperidq; regnator
 Ferale rebus augurat suis signum.

Sublimis anima, magne regis interpres
 Dudlæ, qui me purpure Britannorum
 Dionis inauras, pessimog; tot satum
 Offers stupendum munus optimi Regum,
 Musisq; nostris censor æquus applaudis:
 Has sume gratæ mentis obsides chartas,
 Arrham clientis, candidiq; libamen
 Castum poëtæ. Sorre si me à dignum est,
 Placuisse sceptris, jam benignus indulge,
 Placuisse bobus. cur iniqua sit Phæbe,
 Fabente Phæbo? cur neget serenatos
 Aurora vultus: quem serenus adspexit
 Titan, tuæq; gentis editum Numen?
 Me si favoris compotem tui faxis,
 Excelsus ibo, quâ super Deum sedes
 Mundiq; tractus, fornicesq; flammantes,
 Superâ in theâ ris destinaris, & cœlo
 Præmittis amplum splendida decus famæ.
 Sic læta semper Cærolo fluant secla,

Est beatus, veritatis assertor,
 Christiani nominis potens robur.
 gratus illi, particepsq; curarum
 pes superbis. Patriaq; jam fare,
 tua verba laudet Belga, damnet Hispanus.

Ad Nobilissimum virum,

AVRENTIVM REAEL,
 rerum Indicarum nuper in India Ori-
 entalis Præfectum, nunc Mathe-
 seos studiis vacantem.

Ir magne, cujus dexteram calens pabuit
 Eous orbis, serpsidog; supposita
 peria Phæbo, cujus occidens ductu
 atè potentis fregit arma Castella:
 quem fama belli, Martiig; conatus,
 idora supplex, Cantaberg; depulsus,
 otiesq; Belgis impetita Ternate
 exere cælo, quæ latus per Arctoum
 elapsus Indus exteras rates vectat,
 angesq; lato Bengala sinu latrat:
 Lampacis alma cultor, & procul fusi
 tur cruoris, exilitq; majorum
 audatus ultor, Sittimis Iberorum,
 atrie, tuisq; plus satis parentasti,
 ost bella Phæbum, barbarasq; post cædes
 rrrham capessis, & furore Mæbortis
 andem expeditus, subdus ocio Martem,
 astam Camænis, pileog; commutas
 laciadq; olivâ lauream triumphalem.
 non jam, tremendus Sindicem Moluccarum
 ossem coruscas, nec tuas Bataborum
 aras lacerasti miles, aut minax classi

*Instat Malacca. rapta Cantabro regna,
 Victum cubile Solis, aquor Eoum,
 Tueque laudis sparia Vasta metiris.
 Non jam superbas Amstelæ forigazas
 Bellator auges, scriniisque mercantum
 Infers abaræ dulce pabulum mentis.
 Non ventricosas mercibus rates lassas;
 Non federatas regibus manus jungis;
 Valloque castra cingis, aut struis muros.
 Quid Banda vœtet, auribusq; protentis
 Malbaricus hospes, Borneumque, securus,
 Stellata mundi templa, siderum lapsus,
 Ortusque rectos, & tueris obliquos.
 Deum penates jam placere cœperunt,
 Cui domita tellus; quaq; parte terrarum
 Emergat Arctos, occidatq; , vel rectus
 Volvatur orbis, & moras tenebrarum
 Titan adequet lucibus, vel extendat,
 Scrutaris, alti municeps nobis cœli.
 Quæ causa priscis astra sedibus trudat,
 Cur spica fugiat Virginem, & minans cornu
 Medio remotus orbe frigidum spectet
 Aries Booten, cur suos trahat currus
 Borealis Æthon, plusq; pellat Australis.
 Ut axe in isto, quo ferox Ducem sensit
 Iberus, umbra dextra, vel sinistrorsum
 Flagellet æstum, bisque torreat fruges,
 Bis altus ipsum verticem premat Phœbus;
 Toties quadrigas sistat; & dies nocti
 Describat equos; luminumq; tot vultus
 Attollat omnes, & mari labet cœlum.
 Quot Vasta sese terra passibus pandat,
 Vestigat animus, aut quibus sagax China,
 Feraxq; Timor santali, vel Ambona,
 Spatiis Batabo distet orbe, metitur,
 Discitq; inermis, quæ subegit armatus.*

ipsa certe docuit accolam Nili
 Aldæus Abram. norit ista cælorum
 rator Atlas; Herculesq; suffectus.
 insolutos arte temporum fastos
 car recudit, & nobis decus sceptris
 bonus addit: barbarosq; crudeles,
 nebricosos Cynthia notans vultus,
 exit Columbus, quosq; contumax Indus
 nos negabat, eruditus extorsit.
 arte mundi suspicis creatorem,
 strator operum, machinaque solertis.
 quantumque possit numinis vigor summi
 tu potente, mens quieta perdiscit.
 ces beata, ter quaterq; felices,
 que te serenæ hospitem Camanarum,
 bæque templis reddidere doctrina.
 quam vita dispar, disparesq; jam cura
 etus fatigant, spiritumq; Bellona
 iras perosum, & sæva jura Mæortis,
 el Archimedi mancipant, el Euclidi.
 qui castra nuper, militemque lunari
 lausum figurâ, circuloq; direxti,
 mpune circos, angulosq; jam formas
 ebi papyro, & ficta castra depingis
 uxor incruentus. qui suetus armatam
 numerare gentem, filiosq; Neptuni,
 Quot Vrsæ stellis, Pegasusq; cælesti
 licent theatro, supputare jam gaudes.
 Tec trux machara, fulminansq; ballista
 rofigat hostem. circinos rotat dextra,
 Que strinxit enses, perticæque chartarum
 e diffecantes arte dirigunt sulcos.
 pharam solutas, hostiumq; tot tractus,
 oam potentem, bæsta regna Sinarum,
 Ditesq; labas: quasq; adire non sibi
 Hispanus oras, tutus undiq; adspicit.

*Sic fama duplex posthumum bebet nomen,
 Patriæq; Mavors te sacrabit, & Pallas.
 Quantumq; Vires horruit tuas Batis:
 Defensa quantum vindicti suo debet
 Eoa tellus, insulaque non vitæ:
 Bataea tantum, plusq; terra debebit
 Bellona alumno, præstitiq; Musarum.*

In Poëmata
 Amplissimi & Clarissimi Viri
 HVGONIS GROTI

PRæclare Groti, tota cui Caballino
 Inebriata fonte probocat priscas
 Thalia lauros, & prioribus sectis
 Ligata verba; seu gradu cothurnato
 Sublimis altum nubibus caput condis;
 Seu foccus humili lenis ambulat gressu,
 Elegosq; fundis, & necis Lycambeæ
 Testes iambos: Ecce, semipaganum
 Tuas ad aras sacra ferre Vix ausum,
 Iam ferre cogit horror ille diuinus
 Tuae Camænæ, & invidenda majestas,
 Quæ me relictos rursus ad lares Phœbi,
 Cirrhæamq; revocat, pallidamq; Pirenen,
 Ut post sabentes Vossii tui Voces,
 Post vota Baudi, calculumq; Iosephi
 Tanto poëtae, vindictiq; Musarum,
 Ineruditum serus accinam carmen.
 Præclare Bætes, lux, decusq; Belgarum,
 Libitina cui us nulla nomen exstinguet:
 Ut me loquentem perculit sacer Ionas,
 Iam tertium renatus, & solo cælum
 Placans redemptor! Quis furor Deo dignus,
 Quæ sancta Manas pectori tuo sedit?

per sacratas mystica dapes mensa
 trochaeos, altiusq; subbetus
 futurum mente concipis festum.
 Pallas aliqua praesidens Dei templo
 ipsa suasit? aut Apollo caelesti
 atus aura sacra Christianorum
 icit sonare? Vel recessit in Cirrham
 rba creator, & scholas poëtarum
 scire non vult, quæ beare nos possunt?
 escit omne, quicquid est profanorum
 & batum: non Catullus, aut Naso,
 ferq; Flaccus, Bilbilisq; lasciva
 ax alumnus pulpitum fatigabunt,
 bate, longo linquitur gradu Vida,
 Symmacho commissus ad pedes ponit
 sces poëta, terreos super quando
 ptus penates vota nuncupas Christo.
 dit Iubenci, cedit illa Sedula
 nis Camæna: dumq; sancta destillas,
 mul omne Clarium doctus artifex robur,
 elicon a totum, & quicquid est venustatis,
 erudita antiquitatis, expandis.
 ata tellus nostra, quæ decus tantum
 stendit orbi. si quid accolæ Galli
 ebent Thuano, sic Casauboni manes
 generatur Anglus, plus vetusta Cattorum
 ens, terror orbis, artiumq; secunda,
 lus tota passim turba laureatorum
 ibi debet, heros. Tu relicta Cibili
 nperia Batavum, bella tot per aestates
 ugnata Belgis, dexterasq; commissas
 dextris Iberum, tu vices laborantis
 terra gemensq; Belgium sub Albano,
 ades nefandas Principum, nurus raptas,
 exusta templa, gentis improba notus,
 sedusq; toties Marte Vel dolo ruptum

Tran-

Transcribis æbo. Tu ferax triumphorum
 Arcessis aliè slemma Nassobæ gentis,
 Dignumq; sceptris Romuli genus cantas.
 Tu, ne trophæa parta dextera forti
 Arasorum posthumus neget libor,
 Aut sileat ætas, das nepotibus sciri
 Ignara lechi. Quid per Isthmium littus
 Florem virorum, ludicrosq; victores,
 Vilesq; palmas, feridasq; quadrigas
 Thebane jactas! alter hic triumphalem
 Scandit quadrigam, victor effera gentis,
 Regisq; Iberum, patriæ datus cadis
 Mauritius ultor. qvib; Belgicæ testis
 Virtutis esset, urbiumq; captarum,
 Hoc solus axe Grotius quatit plectrum.
 Nec bella solum, militisq; funesti
 Depingit ora, sed furore Mæboris,
 Patriæq; damnis expeditus, in se flos
 Hostes adunat, exulemq; Gradibum
 Multum petitiæ præco pacis exarmat.
 O cygne Delphum, non tuas Bataforum
 Viris adequant gesta, nec tuis una
 Sat regio cœptis. transmarinus assurgis
 Ad sceptra Regum; qvæq; duplicis regni
 Iacobus hæres triplicem domat gentem,
 Albiona, Iernen, & Caledonis lucos,
 Festo recentem purpuram beas versu.
 Quis non stupescat gratulantium voces?
 Sic posse fari Galliam, loqui Scotos,
 Et cum Britannis sedis incolas nostræ?
 Tu lingua cunctis, Musa, vox, & orator
 Tot subditorum vota solus exolbis.
 His vetus oris Tethyos bias longè
 Trans poëtâ, radis Herculis metas,
 Mixtusq; dura navigantium turba
 Mersas Iberos. Visis acer Heemskerki,

Te quamdiu Solis occidet currus,
 teia stabit, accolent fretum Gades,
 le nomen pertimescet Hispanus.
 mox seberos, facta mitior, ponit
 lia sultus, principum canens tēdas,
 tamque sobolem. - qualis ille Verona
 nit marinam Pelei ducis nuptam.
 qualis uxo nexuit thoro sponsam,
 oriumque Claudiana Pimpleis.
 nde Latios posse jam Syracusus
 are cantus, Atticasq; mirabar
 eres amictus induisse Romanos.
 id Gracie jam proprium? refert sermo
 inus illam, & si quod est decus Grajis,
 ris ampli Dorienſium genti,
 a emulandus amularis interpres.
 ndem gementis praefica capis munus,
 uſta ſolſis. ſequitur una defunctos
 us ſempiterna batis, & truciſ lethi
 ulcra laxat. Scilicet fuit tanti
 nc occidiſſe, premiumq; virtutis
 iſſe memores carminis tui faſtos.
 c inter, ibam, quā per omne doctorum
 men ſabentes prodigus rapis Muſas,
 ncora regum pingis, aut amicorum
 aſes labores, nunc libris poëtarum
 eludis, amplum ſel per æquoris littus,
 racla Bataſum, mobilem Noto pinum
 lis adornas: naſigat tibi currus,
 ritq; naſis. arguunt ratem venti,
 rumque tellus. arguunt ratem vela,
 aq; currum. creditur licet currus,
 c triga tamen eſt, nec quadriga, nec biga.
 ſubinde Lentulum, tui riſi
 llax amoris ſomnium; ſed hærebam
 ſtriſta cernens jura Ceſarum verſu,

Osque

*Osque hic disertum. donec illa me Græss
 M. deq; gazis, annulisq; Gorlaei
 Potior supellex voce pabit arguta.
 Princeps poëta, mensq; fata doctrina,
 Quo thure quaeso, qua tibi nobenarum
 Chorus Dearum, aut quisquis est Caballina
 Sititor unda, Victimam dabit sacrum.
 Tu major omni Victimam. placet solum,
 Ut jura moto des Poëtica Phæbo.
 Et nos, tuarum vilis umbra virtutum,
 Humiles myrice, herba vineta conantes,
 Qui farre tantum adoreo & molâ salsa
 Inopes litamus, te fatebimur proni
 Vatum (faceffe libor) Imperatorem.
 Tantoq; cunctis Batibus magis Batem
 Quanto es Batabis omnibus magis charus.*

Ad

CONSTANT. HUGENIVM,
 EQVITEM,
 cum Panegyricum suum eidem mit-
 teret.

*Q*uia clara magni fata Principis luges,
 Mibiq; letus accinis parentanti:
 Nunc Batis ausus alterosq; conatus
 Dignare Geniâ; dum per inclytos raptor
 Ducum labores, præpetiq; sublatus
 Pennâ furentem Marte verticem stringo.
 Hic sceptrâ Princeps, & nobos paludatus
 Facies capeffit, & decus Bataborum,
 Togæ secures, hasta regna Belgarum,
 Et fœderati prisca jura Gradibi
 Iussus tuetur. hic parentium lauros,
 Nomenq; Adolphi, & tincta cadibus Thracum
 Gentis suorum bella spectat Henricus.

nitur Loysa, perfidoq; Francorum
 mans amores, dexteraq; venalis
 us nefandum, tanta fata solatur
 ore nato, cui pueritiae ferbor
 rexit ensem, Martiusq; consperfit
 bis iuventam: sibi duplicis Rheni
 cum fluente Cantabrum globos sistit,
 balimq; turmis asserit laborantem;
 pene victis Marte Cimbrico muris
 ertit hostem: sibi dux Palatinas
 scendit arces, & futurus assertor
 udente Nicro fessa castra disponit.
 leste magna stirpe defluit semen,
 iginig; mentis aura respondet.
 donat orbi, nec sibi petit vitam,
 gnig; poscit iura sanguis heroum.
 ibat a spernit, publico bacant curae,
 undiq; causa lassat arbitros mundi.
 uid non Batavum terra speret, Hugenis,
 ctore tanto, quem Parentis excelsi
 bitta virtus, indomabilis Frater,
 gesta clara bella destinant fama.
 quem cum creari vellet Imperatorem
 atrum voluntas, pronus annuit Maiores,
 lausere cives, federisq; consortes,
 allus, Britannus, Adriag; potator,
 it Scorus audax: solus horruit Batis,
 et saevus Astur, & solo triumphantis
 Quicunq; nobis hostis insidet laudem.
 Tu vota conser, quig; Belgici scribis
 Arcana regni, & tot petacibus chartis
 Responsa reddis, sacculosq; rixarum,
 Et litigantis emptae Curiae verba,
 Nunc decidentis bile iurgium stille,
 Nunc derelicti triste murmur heredis,
 Nunc quae molitus poscit ara consultor,

*Sereniore Principis fugas vultu:
 Applaudē mecum. Nassabæ fabet genti,
 Defensus illa quisquis hic stetit dextrâ,
 Non victus hosti, si per Elidis campos,
 Olympicosq; Pindarus ruit ludos,
 Et æmulantum pulserem quadrigarum
 Non æmulanda fert in arduum penna:
 Si consulares Mullii canit fasces,
 Romæq; dominos altus inbehit cælo
 Nili poëta, serbidoq; qui debet
 Cunas Canopo: nec pudebit audaci
 Cantare cantu Belgici soli Patres.
 Quod si superbus altius behi credat,
 Ceraq; niti; mergar Icarus ponto.
 Pereatq; Musa peior optimi cibus.*

IN OBITUM

Clarissimi Viri,
 ÆLII EVERARDI VORSTII,
 Medicinæ apud Batavos Profes-
 foris celeberrimi.

Manes beati, tuq; municeps cæli
 Mens casta Vorsti, qua negata jam terris,
 Mundiq; sædis expedita cancellis,
 Tumultuantem cernis orbis orchestram:
 Et nos tragædos, fabulasq;, qua dantur,
 Sublimiore tuta sede despectas:
 Si celsus hisce condolet malis æther,
 Superosq; tangunt mæsta verba biventum,
 Hos sume questus, consciasq; virtutum
 Voces tuarum, nostra quas tibi Pallas
 Inerudito tristis ingemit lessu.
 Plorant dolores cateri, stupet præsens;

Cyrreham-

rhamq; claudens, pallidamq; Pyrenen,
 aurire sacri fontis impedit lympham.
 Quin ipsa frontes irrigans Poëtarum
 bethra rarâ labitur dolens guttâ.
 Ereptus orbi est magnus arbiter fati,
 omitorq; mortis, & labantium Sindex,
 restitutor, & peritus assertor.
 Qui proruentis tela contudit lethi,
 amq; occidentes, jamq; penè clamatas
 uces retraxit, staminumq; director
 Tardabit arte propera fila Parcarum.
 Qui jura Vita, seculiq; languentis
 mperia, Phæbo deferente, parebant.
 Nec sensit ipsa, quæ superstes excussit.
 Hoc ore priscos Græciæ imbibit patres,
 Tenemq; Coum, Pergamiq; doctorem
 Studiosa pubes, & scholas Pelasgorum;
 Et quicquid olim sapuit Hellas antiqua,
 Traduxit ad se; totq; damna morborum,
 Vita labores, abditas bias lethi,
 Attenta didicit. Hic sensus Stagirai
 Dracla genti prodidit Banaorum,
 Medicisq; curis tanta verba præstruxit.
 Quippe illa sacri fœderis ligat nexu
 Doctrina prudens, nesciosq; Natura,
 Cecosq; turpis inscientia mystas
 Damnat Machaon. non medebitur rectè,
 Sanare quisquis, quem Boleus, stupens nescit.
 Nec fata solum, funerumq; tot casus
 Mens cauta flexit, ingentiq; nascentis
 Caliginosus boce dispulit vultus.
 Hunc Federati Martis inclytum fulmen,
 Arausiorum gentis & soli Princeps,
 Humanitatis vindicem suæ scripsit.
 Ut, quæ potentem cura lassat Hispanum,
 Orbemq; nostrum fulcit, ille fulciret.

Talis

*Talis Lyceo, patribusq; Musarum,
 Sic SEXIT urbi, quodq; laudis est summum,
 Sprebisse potuit, quos stupemus, applausus.
 Sed SEXIT, eheu, fidus ille morborum
 Curator animus, & salutis antistes,
 Recti satelles, & seuerus exactor,
 Cultor bonorum, vitior invidi dentis,
 Industriæq; pertinacis exemplum.
 In quo benigno lenitatis adpectu
 Gracitas verende miscuit decus frontis:
 Abibit, eheu, spes plena natorum
 Terris dicabit vota, spiritum cælo.
 Vbi beatis celsus accubans mensis,
 Humum perosus, seculumq; quod fluxit,
 Oreditur aliud, nec salutis humane
 Iam sospitator, corporisq; quassati,
 Felicitatis occupat sua portum.
 Vbi perennes Vita protrahit lucas:
 Coram tuetur, quæ remota sperabit:
 Non luctus illi gaudio comes vadit:
 Nec membra quicquam carnifex dolor frangit:
 Morbi facessunt, febriumq; tot turme,
 Clarusq; terris Vorsius, biget felix.*

IN

Diatribas Scholasticas

Cl. Doctissimique Viri

THEODORI SCREVELII

gymnasiarchæ.

Rector Iubente, ductor efferegentis,
 Scientiarum multiformium doctor,
 Et arbiter perite disciplinarum;
 Potens docendi, quum decentis ex ore
 Ignara pendet palpitantium turba:

Potens

ens monendi, quum monere te poscit
 alcitrantium dives aula Cyclopum,
 insolentis improbus furor seclī:
 Quis hic serena pulpitum quatit fama
 bus Palamon? porticusq; doctorum,
 persrepentes maximi lares Phœbi
 donat orbi? quis puertie primos
 stigmat annos? traduceq; dilectos,
 rentiumq; tot propagines latas,
 men Batabum, patria renascentis
 renne germen, spemq; gentis inbita
 b jura cogit, & rebellis orchestra
 tundit ausus? pandis ora, Schrebeli,
 sserta Rhetor, & scholasticum Belgis
 gnum reformans, sceptrā pedagogorum,
 repidosq; fascēs, & tribunal augustum,
 otumq; ætus litterarii circum
 egum catastis vinculisq; constringis.
 ic oscitantum nenas magistrorum,
 ic imperitos commatum latratores,
 ceptiarum serios rogatores,
 abrasq; voces, & superba fastidis
 lementa vocum, ludicrosque natales.
 hic sparsa latè regna Grammatistarum
 rtēas ephebis; dogmatumq; congestos
 urgās acerbos. hic nepotibus diram
 ferocientis Orbili dicam scribis:
 Corylisiq; lentis, frondibusq; nodosis
 Præfers minacis acre jurgium frontis.
 Hic Tullia stros verba more mendici
 Ferruinanantes, sordiumq; priscarum
 Quasi ostiatim luridos petitores,
 Reos laceſsis: hic rudes solacismos,
 Ecceſque Euandri, Rhetorumq; tot morbos
 Arces Lyceis, puriorque præaris.
 His crudita pubis impigros gressus

Vrges triumphis, laudibusque suffulcis
 Avara fama pectora, & facem subdis
 Virtutis æstro. torpidas pudor mentes
 Incessit atrox, sæculique despectum,
 Visumque rerum nesciis parat bustum.
 Hic sæta vitis induit repurgatos
 Natura cultus, & docentium curis
 Gaudet renasci, ne profana sribligo,
 Illiterata mens, proterba recordem
 Analphabetis vita reddat ætatem;
 Interque cætus semifaminatorum,
 Inersq; vulgus langueat æternosa.
 Quid prisca jactas Orpheum tuum Thræoe
 Flexisse tigres, amniumque veloces
 Stitisse fluxus? horridas Hebri Batem
 Stupuisse rupes? hic tigres Bataborum,
 Rabidumque pettus ferbida juventutis,
 Osque illud audax, & jecur leoninum,
 Furiasq; docta voce mulcet orator.
 Quid sponte grandes credis erigi Thebas,
 Cantuq; flecti lubricum pecus Nerei
 Excors vetustas? quid laboribus fittis
 Alcmena natum laurea poetarum,
 Superba donas? sordibus repurgatum
 Stabulum tyranni, saviensque Stymphalis,
 Et pullulantum sæta Lerna monstrorum
 Scholæ fuere, agrestiumque pugnaces
 Iuvenum palestra, flagitiique fecunda
 Sodalitates. Tu Batabus Amphion
 Has condidit arcēs, urbiumque præmunis
 Virtute portas. Tu renatus Alcides
 Hydras fatigas, & potente doctrina
 Nessum trucidas, frangis ora Centauris,
 Et Berspelles arte subdis Anteos.
 Per te aleator, improbusq; scortator,
 Perjurus, exlex, cælitumque contemptor,

astuosus, publicusq; grassator,
 ui superbas inflat impotens buccas,
 ui bibaci vīna gutture eructat,
 paterni nominisq; decoctor,
 uicquid usquam criminum atque monstrorum
 dit venustum impuberis decus vitæ,
 do fugantur. Sanctitas, fides, candor,
 riansq; veritas fatiscenti
 duntur æbo. Tu velut mari magno
 tens carinam Tiphys, ocium fesso
 as ephebo, jam vigil truces ponti
 ringis astus, & minis procellosum
 ponis aquor; mox se verus obstantem
 en flagellas, exuisque Neptunos.
 Tir magne, cuius insidens labris regnat
 tanta fandi, quo nec alter hoc cælo
 iussa distat rectiora cirratis,
 verba balbis aptiora præmandit,
 explicatos Rhetorum sinus pandis,
 sensa vinclis contrahis Stagiraïs,
 in recessus grandium poetarum
 tor recedis: Iam Palamonem Belga
 lit loquentem. dumque gymnasi priscos
 lbit ortus, regibusque calcatos
 it penates, atriumque Pelidæ,
 lime majestatis arduæ limen
 eratur ultro, & fascibus tuis charos
 dit Quirites. Ipse vocibus doctis
 octus insans, jamque plus sibi notus,
 em Tonanti, lumen ingeni fama,
 sulta Patriæ, verba commodat rostris,
 ue esse gaudet, qualis hanc potest nasci.

Ad
ISAACVM DORISLAVM
quum Iuris V. D. crearetur.

Cui pulvis oci, & pedagogicum murmur
 Ferulaq; tristes, & recotta ter crambe,
 Et elocati temporis dies lenti
 Erettioris mentis indolem frangunt,
 Animumq; sellis mancipant magistrorum;
 Isace, quin te seculo tenebroso,
 Umbraticoq; nomen eximis ludo,
 Et inquieta praelegantium turba?
 An illa Graji docta suada sermonis,
 Orisq; Latii pradicanda majestas,
 Sophiaeq; sacrum pectus, & labor Phœbi,
 Servire semper poscet? & fremet Voces
 Rudi iuventæ, barbarasq; purgabit
 Illitteratis sordibus diu chartas?
 Captivus istis quando liber è vinculis
 Tibi vacantem spiritum trabes letus,
 Patria decorus? num Schola sacramentum
 Illiberale, pertinaxq; dixisti?
 Nec sat superq; laudis indigens fama
 Attribit æbi primulum tui florem?
 Fallor. Verendos en tibi lares pandit
 Astra a Virgo, & pristæ Caesarum jura,
 Ac purpuratas expedit Themis Voces,
 Legesq; regni, multiplexq; sufflumen
 Præbaricantis distat ausibus mundi.
 Hac arte nixus, altius Deum sedes,
 Castigiumq; laudis, & procul bulgo
 Ignaviaq; diffitas domos scandis,
 Olidisq; sensim pulpitis virescentes
 Subducis annos, altioribus curis

etur atas ista, quæ sui juris
 stare Soles, plusq; candidos possit.
 a sat, lubente profuisse; jam rostris
 q; sacri sensa juris imperti;
 a tacum patria salus crescat,
 q; laudes commodis suis jungat.
 uid Palemon, Orbiliq; clamores
 dant euntem, ignobiliq; concludunt
 estis aura portiunculam circo?
 doctæ, vir venuste, flos amicorum,
 utientis. hactenus scholæ Bernæ,
 majus adset impetus tuos Numen,
 demq; binctæ mentis expedi robur.
 ire nescit, quem Senatus augusto
 sit auro, pileoq; libertas.

IN HONOREM
 CONARDI SYPESTEYN,
 I. V. Doctoris.

Restans Ephebe, corculum Camænarum,
 Constans Bataë humanitatis assertor,
 mme cultor elegantia morum,
 dex severi Iuris Imperatorum,
 s bel superbis Roma collibus quondam,
 umq; dominos Occidens salutabit;
 quos Eoa parte bidit augustos
 es sepulchrum, barbarumq; Thrax patit.
 iam profundos disputator illustras
 m recessus, Italosq; doctores,
 cesq; Baldi Bartoliq; rubricas,
 utientis seculi sacras voces,
 q; insolentem nubibus Themis pandis:

*Seu jam decorum verticem tibi lambit
Phœbæa laurus, Caesarumque concedens
Indulta Pallas magna verba transcribit :*

*Exurge curis expedita morosis,
Mens docta tandem, desidiisque jamdudum
Spretor Vacuæ, ingloriisq; languoris,
Vocem Poëtæ gratulantis hanc audi:
Excelsa virtus indolesq; non vilis,
Discreta bulgo, semet erigit semper;
Nobisque gestit ire celsior motu,
Contenta nunquam. Sibide focum mentis,
Ignesque sufflat laudis aura sopitos.
Nec precia spernit, anxieque nec poscit
Honestus ardor. illa spernit & damnat,
Majora meritis quæ sibi dari credit.
Quæcunque lenis gratiæ fabor confert,
Aliena dicit, emta nec placet fama,
Veniamque sperat inscientiæ nullam.
Sic teste Leida, pectus ussit erectum
Fax ista laudum, gloriæque bis prima
Fastidiosas otii moras rupit.
Nec docta Phœbi templa lentus intraisti,
Aut te sequentum studia ponè spectasti,
Sed quâ præibat turba litteratorum,
Sitiensque honoris alter, acer idisti.
Et qualis ille fervidos rotat currus
Superbus Hiero, totq; despicit retrò
Ducum quadrigas, quas vel Isthmium littus,
Vel bidit Elis, carceres tuos linquis
Gradu citato, terminique jam compos
Apollinari laureâ caput cingis,
Plaudentiumque vota colligis letus.
At tu, beate, sibe patriæ solbes,
Quæ docuit ipsa, sibe regna Gallorum,
Veteresq; Celtas, Ausonasque spectabis,
Iussi memento, nec lebes puta voces*

*vidos Berenda, & (ab) labantis Astræ.
 Cita præsta, sanctiorq; commendet
 rina mores: alterum cæbe ledas,
 ng; Titius auferat, suum Cajus.
 cura fallax pestilensve donorum
 dat æquo, nec malus clientelam
 sultor unquam commoda improba causæ.
 ge jus sit. non diserta laudatur,
 onsq; jura mentientium lingua,
 isve multum differentis orator,
 recta suadens, nesciusq; mercari.
 iura Minos gentibus dedit quondam,
 Sparta causas dixit è tribunali,
 gratiæ expers pallidig; liboris
 inferorum versat Æacus sortes.*

Clarissimo Viro,
 PETRO SCRIVERIO,
 ovam Tragœdiarum Senecæ & alio-
 rum Editionem paranti.

*Um luctuosi carminis tragœdiam
 Molitur orbis, & cruentos induit
 lona vultus, dum Thyestes, & nobis
 multuantem pulsat orchestram Creon,
 um sævus altis Pyrrhus instat arcibus,
 exsecrandi nurubus adveniant dies,
 ryges fugantur, & maritis dissita
 geni Creusa, prisca Troas luditur,
 se feroces tota convertit manus
 propa demens, & furentem pellicem
 uitata natis ipsa succenset suis:
 Martialis doctæ Scriberi jocos,
 ariterq; grandes vatis Annæi sonos,
 insolentes sæneras luci nobæ*

*Veterum cothurnos, Delphicæq; præfides
Quæstor urnæ litteratorum gregi.*

*Ex sanguis illa nempe confectio est,
In quâ triumphum victor & victoriam,
Victusq; cladis percipit fructum sua.
Stant bella calamo: nulla regnorum sitis,
Aut insidenda regibus cubilia
Materia litis. obstitos fædo situ
Purgare sensus, insoluta pandere,
Et impeditos letitionum compedes,
Erroneamq; vindicare dexteram,
Hoc agitur omne, quisq; bis Oedipus fuit,
Aut Sphinx acuta, vel peritus arbiter,
Applaudit illi tota censorum schola,
Musisq; amicis gloria palmam refert.
Hac arte lacerâ pelle fædus Hercules
Nitet serenus, gaudet excuti suos
Atreus furores, & Thyestis ferculum.
Hac arte rursus Oedipus felicitior
Lumen recepit; temporumq; injuriâ
Distractus iterum Virbii currus ruit,
Sed restitutus, proximum Phæbo caput
Tiresia dissum clarior pandit fidem,
Oracula reddens, rapta filii manu
Reddit locasta vita, teq; vindice
Adest petitis omnibus votis Creon:
Quin Hecuba multis insoluta plexibus,
Vt dixit olim, filios plangit suos.
Fugiens Iason redditur, mater furens
Discerpta multis membra colligit locis.
Sed ille æso mollis Agisthus iboro,
Et bellicosi conjugis conjunx latro,
Dolent nefandum litteris prodi scelus,
Alcmena gaudet obstitum caligine,
Lentæq; sæcli tæbe confectum decus
Redire nato, ringitur Caesar Nero;*

Sicut vellet occasum sua
 Bio so supprimi silentio.
 il moratus monstra, pristinum decus
 ea redondas; dumq; picta fecibus
 ergis ora, purius multo pater
 adiarum nostra pulsat pulpita.
 nimice Bates gentis Hispanae, tibi
 illud adeo gentis Hispanae placet
 ile carmen? cur iniqui littoris
 Etas Roetiae, an nobenarum chorum
 tangit ira, si qua Principes ciet?
 sava Musas odia sceptrorum premunt,
 uterque Apoko est? Omnis assurgit tibi
 entioris docta seculi cohors,
 taq; fasces mente submitunt suos.
 dum sepulti in indicas scriptoribus
 eos honores, posthumam laudem ferēs,
 n ille lethi dentibus teri potest,
 i litterarum principes Betat n. ori.

Ad Nobilissimum Virum,
GODEFRIDVM
 de HAESTRECHT,
 rias Sciotericorum formas Astrono-
 mica arte delineantem.

V, qui citato promōves cursu diem,
 Sororiaq; crederis lucis parens,
 gustae Titan, magne mensor aetheris,
 lusitornū gentis admiratio,
 sanctus horror, qui per obliquos sinus,
 relasq; Cancrī, & fronte submissa Caprum
 radu retorto ferbidos currus rotas:
 quem Betustas primus annorum Bias
 sar reduxit, Cynthiaq; motibus
 ordinatos arte transfudit dies:

*Subsiste paulum: sive jam recens mari
 Emersus umbras contrahi sensim cupis,
 Seu scellus altum relictior gentes feris,
 Seu fessus alnum fluctibus mergis diem,
 Fumansq; sultus terra dispendit tuos.
 Metitur orbem pertinax industria,
 Cæliq; spatia circulo claudit brevi
 Proles Promethei, & temporum signat notas,
 Tu per patentes atheris vadis domos,
 Raptusq; verum scribis in cælo diem;
 Horasq; paribus explicas vestigiis.
 Hic in tabellis orbitam pingit tuam,
 Et usitatas ponit horarum moras,
 Cursusq; rarus artifex, mimus tui.
 Te prodit umbra, quoq; cæli cardine
 Currant jugales, monstra humanus labor.
 Stat plana, & aquo deserit libramine
 Inflexa nulla parte terram lamina.
 Quam recta tenuis linea secat via,
 Mediumq; Superis figit & mundo diem.
 Hæc limes ille est, umbra quo brevissima
 Septentrionis dexterum ferit latus,
 Nullamq; cernit bis quotannis machina
 Obliqua nusquam, quo Syene torrido
 Supposita Cancro nescia est umbra semel.
 Transversa rectis ducitur mox angulis,
 Tangitq; primam norma, quo distans pari
 Statione tellus, hic cadentis lumina,
 Nascentis isthic indicet Solis jubar.
 Hanc umbra lambens parte quartâ circuli
 Distat priori, & sexta mortales pigros
 Vel postcit hora manè, vel sera expedit.
 Quas inter alios scribit horarum situs
 Mens arte certâ, qualis emensus polum
 Colurus alter, doctus index temporis,
 Terra incubantem dissecat cæli viam.*

unde gnomon fixus umbram projicit;
 ebrisque spatia certa designat suis.
 octa non hunc ponit in circo manus,
 gnara rerum. cernis ut celso micans
 osura cælo, nec Bataëis occidens
 orbe justo surgat è terrâ gradu;
 usque curbo permeet centrum situ?
 lege gnomon cuspidem tollit suam,
 utrumque spectat hinc, & hinc septem videt
 eæ triones, horridumque Caucasum,
 Solis expert mensibus sex incola
 hyn perenni damnat adstrictam gelu.
 Nec plana solum dicit horas machina:
 Etus altis asser assurgens locis,
 utraque recto disidens libramine
 tititur illas. flectit in muro calens
 rois habenas, terminosque conspicit
 tus diurni lucis aurea parens.
 arctiore verus horarum situs
 rione distat, anguloque prominens
 gustiore pendet ad poli gradus
 lus relictos. Versat ætheris domum,
 tamquæ sphaera obliquioris indolem,
 ens erudita. fabricat Gallis suum,
 umque Iberis, accolisque Vistula,
 teroscisque, ferbidisque Amphisciiis,
 risciiisque frigidis tempus notat.
 xere Græcis Solis indices aque,
 rasque mensa est discrepantes clepsydra.
 titatur illas, & vetustis invidens
 c Belgæ seclis vindicat palmam sibi.
 defride, quod non igneus mentis tuæ
 rrumpit ardor, visq; cælo debita?
 uos Archimedes circulos duxit senex,
 quos Pelasgus docuit Euclides sinus,
 angulig. multiformis indolem,

Numerosq; doctis legibus coercitos,
 Transversa quoties aequet orbem linea,
 Quadrata quantum circulari discrepet
 Figura, nasci. Basta jugerum loca,
 Pressasq; Balles, montiumq; vertices
 Metiris oculis, nec satis telus tibi
 Vilisq; arena est. scandit editos Deum.
 Animus penates, quaq; serbat Parrhasin
 Ursam Bootes, & triangulum micans
 Meruit locari, Siriusq; urit solum,
 Spectator haeres, hic nefas visum tibi
 Nescire, quantis passibus caeli ruant,
 Ut summus orbus inferos trahat Deos,
 Sequensq; lentè vadat adverso gradu,
 Sicillasq; raptu bebet herentes suo,
 Quibus ille tardus exeat vestigiis
 Platonio annus, tertiusq; qui queat
 Trepidare motus, cur propinquior premas
 Diana fratrem, nunc remota deferat.
 Cur illa plenas porrigat mundo faces,
 Conjuncta nullas, cur subinde cornibus
 Adspiciet Orium, Cynbium sequi velit,
 Moxq; antebertat. cur Draconis horreat
 Vterq; nodos, cur petulantior Venus,
 Nunc ire, stare, nunc retrogradi audeat.
 Qua parte caeli noctibus minans dies
 Aries adeques, latiusq; non sinat
 Solem vagari Cancer, ut terram super
 Exorta serò Pleias Autumnum ferat.
 Qua zona radius urat infestis caput,
 Qua temperatis gaudeat caloribus,
 Quas non soluta Iuppiter damnet nibe.
 Quantum Deorum tecta nostris sedibus
 Semota distent: quotq; dimensus pedes
 Titan coruscans, Marsq; supputet minor.
 Hac arte sedâ dissides inertia.

*quumq; spernis, sanguinēq; nobili
quam labantis fœneras famæ decus.
astra Cæsar didicit, & Solis bias
endit olim gentibus. sic circulos
ausorum pingit, inter prælia,
nceps stupendus, sic Olympi machinam
as superbis fulsit cervicibus.*

Ad Clarissimum Virum
ARNOLDVM BVCHELIVM,
Huberti Goltzii libros de Vitis Cæsa-
rum ex numismatis Romanis
restitutis,
HENDE CASYLLABI.

*Vltus Æneadum, duces Quiritum,
Stantem curribus effedisq; Romam,
Roma dominos, & illa præci
cli nomina, Romuliq; stirpem,
obis Goltzii exhibet videndos.
præbes mihi, Bucheli, legendos.
Eotafq; animas perennitati
ranscribis mihi, lege non loquendâ.
Specto Iuliaden, serenda q̄balis
ictator tulit ora, vel remissâ
bnuib; caput infulâ sacerdos.
ignosco phialasq; laureasque,
t stellas, aquilas, decempedasq;
exillum, capedunculas, atrum,
ultros cum lituis, faces, patellas,
rnas, pileas, Flaminum secures,
it quæcunque sibi pososcit augur,
it quæ promeruit sibi triumphans.
hic cernas patria decus parentis,
ernas indigetem, suosq; qualis*

Deducat genitore *Cæsar* ortus,
Ænea Venerisq; matris ora,
 Seu *Victrix* fuit illa, sive *felix*,
 Seu *malit* Genitrix Deum Vocari.
Luget Gallia perditis trophæis,
Lugent Teutones, & pater *bicornis*
Romanas bibit invidus cohortes.
Ægypto domitâ ruunt carinæ,
 Et *frendet* *Crocodilus*, ampla *Nili*
Rostris ostia permeat *viator*.
Vltor Brutus adest, trucesq; *sicas*
Ostentat *Latio*, comesq; *Cimber*
Tollit *pilea* fascibus receptis.
Indignor caput *improbum* *ferocis*
Antonî, *Lepidusq;* me *triumvir*
Plus *vultu* reficit *grabi*, *decoro*,
Dum *Victor* domat *Asturas* *superbos*,
Exarmatq; *Tagum*, *ferumq;* *Batin*,
Aut *grandi* sedet *altior* *caballo*,
Aut *curru* *dominam* *pererrat* *urbem*,
Aut *bastos* *regit* *imperator* *Asros*,
Aut *sabi* *exubiis* *furit* *leonis*.

Risi *tergeminas* *sodalitates*
Antonî, *Lepidique*, *Cæsarisque*,
Non *hostes* *satis*, *aut* *satis* *benignos*,
Non *charos* *satis*, *aut* *satis* *malignos*,
Vibrant *Armenii* *graves* *sagittas*,
Vincit *Ventidius*, *duplexque* *serpens*
Hinc *illinc* *capiti* *imminet*, *biroque*.
Iungit *castra* *manus*, *fides* *maniplos*,
Ægyptum *Latio*; *sereniores*
Expandit *mulier* *superba* *vultus*,
Ei *sculpto* *Cleopatra* *fulget* *auro*.

At *tu*, *qui* *titulis* *Deum* *triumphas*,
Vatum *grande* *decus*, *decus* *iubente*,
Iam *Consul* *toties*, *tribunus*, *augur*,

nate patris, trophæa prisco
 tibi tua colligis metallo.
 Trinacria, jam subacta Memphis,
 rices tibi consecrant figuras.
 rat Bilbilis ipsa, Cantaberg,
 ui signa gerit reducta Parthus.
 Germanice posterì loquentur,
 in Chaucor, Frisiosque, Saxonasq,
 thos subdis, & impigri Visurgis
 enses spoliis tuis pharetras.
 te Rhénus arundifer recumbit,
 ent Vindelici, nobisque villi
 bent præmia pineam triumphis.
 us intueor, bases, columnas,
 pos, quercea sæta, tot quadrigas,
 ductos peregrè tibi colonos,
 rorum iuga, quosq, Græcus, Afer,
 ropæq, Asiaq, latus orbis
 lpendo tibi nuncupant honores.
 unt arma togæ, ferocientem
 udunt templa Deum, tuosq, felix
 endit mihi Capricornus orius,
 lauri tibi militant perennes.
 ox fastos mihi Consules recludunt,
 quæ Cæsaribus priora seris
 rrunt secula, temporumq, fasces,
 hos, Semproniosq, Claudiosque,
 flores, Rutilosq, Iuniosq,
 accos, Posthumios, Atiliosq,
 rtes Scipiadas, Paterculosq,
 ttas, Æmilios, truces Metellos,
 claros domitis duces Faliscis,
 claros Siculis duces subactis,
 ptisq, Insubribus duces obantes,
 bitum Fabio morante Pænum,
 essis Sardibus inclinum Mathonem,

Imbelles Ligures, Getas, Cethegos,
 Et Gracchos querulos, graves Catones,
 Mixtosq; omnibus alites galeros.
 Quid Drusus referam? quid Africanos,
 Pisones, Curiosq;, Cassiosq;,
 Scauros, Cecilios, Papiriosq;,
 Et capto Marium serum Iugurtha?
 Quos ne dicere singulos laborem,
 Quotquot Romulidum duces fuisse:
 Quotquot Goltzius exhibet videndos,
 Tu præbes mihi, Bucheli, legendos.

IN HONOREM
 IOHANNIS BODÆ
 à STAPEL,
 Medicinæ Doctoris.

V Eteres Pelasgi, palliata natio,
 Et vos togati gentis Italia patres,
 Veneranda senio turba, prisca gloria,
 Et eruditi prima nominis parens;
 Quos ipse quondam mille morborum sices
 Gratasq; vita Cynthia docuit moras;
 Tunc, cum renatum Virbium mundo daret
 Ars Æsculapi, territisq; curribus
 Discerpta membra redderet Phæbi puer.
 Et tot cadentis Græciæ Phrygum manus
 Sagax Machaon duceret lentè necēs:
 Spectate Batavos, Belgisq; porticus
 Augusta templa, litteratorum domum,
 Sedes amœno destinatas otio,
 Circumq; honoris, & bona fama scholam.
 Mijora certè, nec probata Cecropi
 Menta laudum postleri persolvimus
 Doctæ lucenti, quam laboris orbita

Summa rerum vexit, & scientia
 pro profanis segregabit usibus,
 in superba sede præclarum caput
 ubi sacerdos, & decus subleu-
 timioris altius mentem vocat;
 humile quicquam, seculique ineptias
 nasque vulgi, subilesque nantias
 clare suades. laxat effusus sinus,
 umque monstrat digna maiestas toga.
 Ille celsas pileus radens comas,
 igne pulsa seruitutis, libera
 citis magistri sensa doctorum expedit.
 nperque serbum, semper obsequens pecus,
 usque sectans antecedentum gregem,
 etus odit; nec facientibus Diis
 dicisse credit, qui docere nesciat.
 gito coruscans annuli solers labor
 ecium sciendi pensat, & tot artium
 alius patentes, disciplinarum modos,
 tumque Phœbum circulo claudi docet.
 ciata dextra dextra Musarum fidem
 iurat obsec, symboloque publico
 amnat Camœnas mentis indigas bona,
 erilesque rixas litterarum fori.
 c se bientes commatum super situ
 riticas cohortes & minaces paginas;
 c obsoletis sordibus Pacubii,
 el discrepante lectionum indagine,
 lattaque morsu, dentibusque aranea
 nata bella, rupta fratrum fœdera,
 diusque fœta pectora, atque iræ grabi.
 tunc clausa celsis charta pulpiti jacens,
 oc scire nos vult, quod reseat abditum.
 tunc ipsa celsis charta pulpiti patens,
 rebro labantis ingen' prodit eicem.
 um nostra facili misceat ignorantia

Huma-

Humanus error scita, nec totam cupit
 Aut se videri vel recondi veritas.
 Non ista Pallas sedibus sanxit suis
 Monumenta laudum, nec nepotibus Remi
 Corona doctum dignior cinxit caput.
 Non sic Lyceo, non Cleantea domo,
 Non Socrate a gente prodiit puer.
 Qualis sub axe Belgico fame badum
 Tentat Bodaus, invidiq; nominis
 Decus reportat, & serenum verticem
 Latus paternis inseret penatibus.
 Habet omnis ætas æstimatores boni,
 Sapienti eq; ravioris arbitros;
 Non pretia recto defuere, non fabor,
 Suig; magnis debiti virtutibus
 Plausus fuere, nec recentis seculi
 Aut posterorum cura segnior fuit.
 Nunc vos scabete, q̄botq̄bot herbarum trahit
 Infans cupido. tu Camænarum pater,
 Latè patentis magne lustrator soli,
 Et tu virentes Flora diducens sinus,
 Manesq; , clarus quos beabit Atrebas,
 Fobete Iuvenem, quem triumphali bebit
 Doctrina curru. Vestra non segnis sacra
 Veneratus hospes, graminum quidquid suis
 Extrusit agris basta mundi machina,
 Ter mille serbat paginis reconditum.
 Illi corollam dii, deæque, nettite,
 Ter mille textam frondibusque & floribus.
 Sic doctus ille mille lector graminum,
 Examiner mille fibrarum sagax,
 Censor eolorum, mille promus nominum,
 Herbasq; pernox interens & exedens,
 Herbis tegatur vixus, herbis mortuus.

Ad

JOSEPHVM VORSTIVM,

J. V. Doctorem.

usitatum cur mihi barbitum,
 itud^q sœdam tendere me chelyn,
 Josephæ, cogis? cur triumphos
 Dedecoras strepitu poëtae,
 Gate famam, pilea versibus?
 insidendi clarus honoribus,
 Nec testis expers, vile speras
 Pauperis officium Camœna?
 ipsa Virtus est sibi: quam sequax
 et procetur nominis ambitus,
 Se debet abo, sola vitrix
 Invidiæ, immemorisq^q fati.
 scis merendo, nec titulos tibi
 abascribit gratia: nec fabor
 Aut serbit indignæ Iubentæ,
 Aut vitium precio coronat.
 juris acri præsidio potens,
 torta legum dogmata diffecas.
 Tu Principum consulta gnarus
 Excuiis, & sinuosa Baldi
 accepta pandis. Tu Decios sagax,
 ccurfiosq^q, & nomina labili
 Erepta seculo, quaque terris
 Sol Oriens dedit, Occidensq^q.
 dicta Regum digeris arbiter:
 rabesq^qbe iussus Casarei fori,
 Et vindices recti secures,
 Et scelerum recitas catastas.
 straa tali præside latior
 erras resistit: jura legit reis;

Nec

Nec innocens causa vacillat,
 Nec veniam meruere culpa.
 Privata cedunt commoda publicis;
 Emptum tribunal displicet; & manus
 Ab ara lucri, quæ nefando
 Iudiciis famulatur auro.
 Cibus tueris: fraudibus obicem
 Obdus profanis: te lachrymabilis
 Pupillus exorat, rogantq;
 Te fidui gemitus patronum.
 Praestat trophæis tuta domi salus,
 Vitiisq; Ibero justitiæ rigor.
 Plus, jura condidisse Belgis,
 Quam peregrè domuisse Calpens;
 Formidolosæ bel mare classibus
 Stravisse totum. Scipiades pater
 Plus cibe servato suberbit,
 Quam domitis Numidum sarissis.
 Quin litterato nobilis otio,
 Per Graja raptus compita, Græciæ
 Fontes bibisti, nec Latine
 Inferior studiis Minerba.
 Nunc bellus alâ præpetis ingenti,
 Vatum beatos sollicitas choros;
 Nunc voce facunda disertus
 Attonito loqueris Lyceo.
 Mox erudito das Venetum patri
 Chartas Philippi, & fluctibus Adriæ
 Infers Bataborum labores:
 Et veteris monumenta mundi.
 Augusta nescit mens spacio capi;
 Quocumq; laudum serbida bis vocat;
 Grassatur audax, impetug;
 Insequitur generosore.
 At cuncta blanda fama modestiæ
 Momenta honorum transilit, & nos

Arina successus decenti
 Dissimulat pudibunda vultu.
 Vorsti, Palladii decus
 unde regni; & Celtica dum petis
 iustis arva, sorticofo
 Infnuat titulos Garumna.
 docta Rhēni pignora Sequana
 ant alumnis. Laxius explica
 audum theatrum, nec tribuli
 Sufficiat placuisse Belgæ.
 Leida jactet Vorstiadem summo,
 tanta Fratri gaudia divide,
 sic Ælium reponere terris,
 Et patrio cineri parenta.

In Vetulam libidinofam

Tnt, quas dedecorant hiulca naris,
 Oblipsum caput, & retorta cervix,
 centum facies arata rugis;
 it, quas depreciant putres mamillæ,
 sedis recubans caper sub alis;
 dens beluti ferocis apri
 ndo prominet ore, pendulumq;
 brum non sinit admoere labro:
 nc gibbus populo eximit Quiritum:
 e est cernua, & ista prona multum
 rram belgradiens deosculatur;
 audam spernimus, odimusq; luscā,
 balbam, tremulamq;, garrulamq;
 tu Tartareo tremenda vultu,
 ater Tisiphones, soror Megaræ,
 ci filia squallidum cadaver,
 upurissima sordium cloaca,
 um pruritus nimis, & libidinosa es,
 no in corpore plus habes malorum,

Clarissimo doctissimoq; Viro,
 D. THEOD. SCHREVELIO
 pro missis filiolo libellis scholasticis,
 Gratias agit pater Hendecasyllabis

Mittis munera, Schreveli, libellos,
 Quæ possunt pueri placere patri:
 Mittis munera, Schreveli, libellos,
 Quæ possunt puero placere patris.
 Illic Grammaticos tonare casus:
 Illic Rhetoricum sonare schema:
 Illic dactylicum rotare carmen:
 Illic verba referre Tulliana,
 Et fraudes recitare disputantum
 Addiscent pueri rudes, tenelli.
 Quo Flaccus socios suos aceto;
 Peccantes sale perfricat Quirites:
 Quam tristes elegos remittat exul
 Vates, per Scythicas bagus pruinas:
 Quo cantu Corydon, feroxq; cultu
 Tellus gaudeat: ut truces poëta
 Gradivi lituos canorus inflet,
 Et grandi tuba consonet Maroni.
 Hic voces repetunt suas Athenæ:
 Pelide stomachum legunt Batabi;
 Romanosque duces, Et illa belli
 Quondam fulmina Romuli nepotes,
 Fastos Sulpicius sacros recludit,
 Iudæosq; patres redonat orbi.
 Et postquam pueris misella terra
 Visa est gloria, Et eruditionis
 Tanta portio bilior videtur:
 Spectat pusio siderum mentis,

Spectat

Lat retrogrados superbus ignes :
 ue inter Veneris, Iovisque cyclos,
 r Signiferos, polos, triones,
 as, Andromedas, lyras, sagittas,
 ifces, aquilas, canes, leones,
 idit ferulas, scholas, magistros,
 altior ipse jam magistris,
 ttis doctior ipse jam Lyceis.
 Nec dum munera mittis, ac libellos:
 ros mittere dico, non libellos:
 in grates toties loquor datori,
 ot donas puero meo libellos.
 orum qui benè pondus aestimarit,
 illos dixerit esse plus apertos,
 illos dixerit esse plus desertos.

Ad

CONSTANT. HUGENIVM,
 EQVITEM,

oëmatum suorum libros Latino, Gal-
 lico, Italico, & Belgico sermone edentem.

O Celle Bavarum, sidus Itali soli,
 Britanna Phœbe, Suada gentis Gallica,
 Cultor Latini nominis, togæ decus,
 Et inquieti digna portio fori,
 Sodalitatis eruditæ corculum,
 Omnisque plena pyxis elegantia,
 Quem magnus ille triplicis regni pater,
 Hæresque Elisa regia tangens manu
 Vulgi profanis segregabit cœtibus,
 Et insidendo consecrabit ordini:
 Vt quum desertis implicaris satibus,

Chartas-

Chartasq; solbis, & lebem Gnidî Deam.
 Nixumq; centum fraudibus Cupidinem
 Doctæ flagellas, nominis tanti memor,
 Equitumq; fama, nobilisq; sanguinis,
 Dextram labanti commodares patria:

Quò te Poëtam raptat insolens furor
 Tue Camæna? quæ Thalia, quis nobis
 Grandes cothurnos Phœbus aptabit pedi.
 Nec usitatâ ducit in cælum viâ?
 Non sic priorum lingua Belgarum ferax
 Sese locutam meminit, ipse quàm suis
 Leges Cberuscis dactor Arminius daret.
 Non viator isto Westphali gentem soli
 Affatus ore est, quàm cruentis cadibus
 Aquilas Quirini terra strabisset ferox.
 Positumq; longè Roma sentiret malum.
 Tu barbarorum verba Celtarum sagax
 Nobis recudis. tu propinquos Nereo
 Populos sirenti laureâ bates beas,
 Latiumq; reddis Belgio, Cirrham mari,
 Heliconæ Cattis. tu Caballinos doces
 Potare fontes salsa regna Tetbyos,
 Clariisq; lymphis ora Teutonum labas.
 Seu quum stupendus vesperas amantium,
 Umbraticâq; porticus deliria,
 Nemorisq; grati basia, & murmur sacrum
 Cantu rebelas: sibe moribus iubat
 Ineptientis seculi nasum dare,
 Fluxasq; semper bestium lacinias,
 Et implicatos perfricas bracca sinus.
 O flos virorum, debitum cælo caput,
 Secretioris magne possessor Dei,
 Animaq; grandis hospes, & Iovis labor,
 Quàm nos, & omne, quicquid est satum uspiam,
 Post te relinquis, totq; scriptum gentibus
 Nec amulandum posteris cæntas meos!

cui perennis fœnerat fama decus
 mana Pallas, & perunclius fecibus
 nultuantis vultus ultor Velsi.
 Secundus, quem venusta, quem jocans
 era blandis bellicabit osculis,
 usq; Latias traxit in Musas furor.
 t quædâ suaves Sequana placent Dea,
 erisq; Siren, cuncta concessit tibi
 tura solers, dum quadruplici sono
 llinaris plectra barbiti quat.
 altiores usq; spiritus gerens,
 aris omnes, Belgiq; terminis
 is poëta, nunc Latinorum Albulam,
 nc blandientis pocla Matrona bibens.
 x te Britannus verba conantem sua,
 cernit Auson, Italoq; Vandalus
 rmixtus ori, nulla non cibem suum
 terra credet, nulla non satem colet.
 id plus laborum restat, & se latius
 ffundit Helicon, impetus urges tuos,
 bânq; laudis pectus accendis face,
 ec scire non sis, scire quod quisquam solet,
 ualis per alta montium cacumina,
 byaq; Galles impotens sui ruit
 rox leana, cui perurens Sirius,
 ut cura rapta proles indomabilis
 ccendit iras, illa fontis limpidi
 effigat ortus, omne scrutatur solum,
 ec antè cessat, quàm repertus dispulit
 sanientem Nilus aut Nigris sitim.

Ad
IACOBVM PETITIVM
Advocatum Ultrajectinum.

Qui Virtute petis Deum penates,
Doctis omnibus expetis probari,
Nec quicquam petis, haud tibi petendum:
Non aris malefidus appetitor,
Non laudum male sanus expetitor:
Quem suum Charites, suumque Pallas,
Et suum Themis, & suum sodales,
Et conjunx petiit, petit, petetque,
Bonis omnibus expetite, qui me
Conbibam toties petis petite,
Nomen conseniens habes Petiti.

In helluonem.

Heri vocatus venit ad meam cœnam,
Quo nil virorum Sol gulosius vidit,
Nec esitasse plus queat Saguntinus,
Mutinaeque cibis, aut Cyclopius venter,
Orcique custos, & vorax Phari monstrum.
Lactuca primum sessilis gule cessit,
Preludiumq; vile perna cœnanti.
Strinxit petaces pinguis ossa gingivas,
Artocreaeque transiere fumantes,
Armusq; obillus dentium minas sensit,
Etiam scolopax pasta, praeda brumalis.
Moxque ore eodem pectus anseris condit,
Quin sex placentis una bucca distenta est.
Totq; esculenta diluit tribus tandem
Vini lagenis, & liquoribus coctis.
Posthac Milonem ne suum Croton jactet,
Taurum vorare possit & Milo nostras.

D. WIL.

WILHELMO HERBERTO
Comiti Penbrociæ, Supremo Aulae
Regiæ Praefecto.

S C A Z O N.

Eros, Britannæ sidus inclytum terræ,
Illustre regno nomen, & decus sceptri,
penè spretis solus annuis Musis,
abog, precium grande feneras bati,
torq, laudes asseris poëtarum :
jam tiaras purpurasq, suffulcis
lor berendus : seu remissus à curis
um labores lubricamq, perpendis
em potentum : seu receptus in Cirrham
um serenis cantibus diem fallis :
lunc, qui per atros Nerei venit fluctus,
sq, longè permeat procellosas,
u libellum, prædicande Mæneas,
tinge dextrâ, laudibus tui Regis
at, tuumq, nomen exhibet Belgis.
lura poscis, consecrabo me totum
is ad aras, quodq, majus haud possum
are, dono, mancipog, Barlaum,
ato poëtis omnibus minus clarum,
anto es Britannis omnibus magis charus.

Honori Doctissimi Iuvenis,

ERIBERTI de BEAUMONT,
e Nummis creditis, mutuo, commo-
dato, deposito, &c. dispu-
tantis.

Allens Nummule, tinniensq, numme,
Dati nummule pignoris redemptor,
es nummule, commodate numme,

o

Quem

*Quem nec credere vult bonus libenter,
 Nec quem reddere vult malus libenter:
 Litis Nummule mater, & sequester,
 Eberfor male numme nummularum,
 Lucrator bone numme nummularum,
 Qui nunc hunc potes obligare, & illum,
 Nunc fidem & adimonio revincis,
 Nunc egentibus alligas penates,
 Agros, prædia, & incubare mæstis
 Noctes porticibus soles, diesq̃:*

*Quam tu per populos potens & urbes,
 Regum maxime, verticem superbum
 Circumfers, dominator Vniuersi!
 Quam te vocibus invocat disertis,
 Argenti gravis efuritione
 Aula cultor, & haurit usq̃ ad ossa
 Clientem penitis simis medullis!
 Quam te castra cohorsq̃ pessimorum,
 Et furti venerantur institores!
 Quam te templa colunt, & are cunctos
 Vendens sat modico Deos sacerdos.
 Quam te per Scythicas vagus pruinas,
 Quam te per Libycas vagans arenas
 Mercator maleficus expetissit!
 Quam te numina summa litterarum
 Summi numinis instar osculantur,
 Et seras tibi lucubrationes,
 Et chartas tibi consecrant & artes!
 En Toxander, & optimi parentis
 Proles altera, gratulante Leida,
 Causas exequitur pecuniarum,
 Et leges tibi prælegit severas.
 Format pignora, mutui patronus,
 Docet depositum, tuosq̃ casus,
 Et tot nequitias maligniorum,
 Et tot nequitias potentiorum,*

anatur tribus explicare chartis.
 am post operas laboriosas,
 aras multiplices, nec otiosas,
 ost laudum titulos, licentiamq;
 ris premia, pileum, togamq;
 ter caussidicos tuos loquentem,
 ter Virgineos choros amantem,
 mox conjugis optima maritum,
 pulchra sobole beatiorem,
 ultis Nummule nummulis inaura,
 allens Nummule, tinniensq; numme.

Amplissimo doctissimoque Viro,

D. JOHANNI SAECKEMA,
 Curiae Frisiorum Senatori.

A Vle Senator, curiaeq; praeustis,
 Cui verba Minos distat, Eacus iussa,
 Astraea sacras temperat fori leges:
 icelle Frisonum, qui ferè unus in clarâ
 tellure Musas asseris sua laudi;
 Nec litterarum regna, nec veterum
 ordine Phœbi templa bis magistellis:
 Index leporis Attici atq; Romani,
 Omnisq; tutor gratia ac venustatis:
 En qua verendis iusta manibus scripsi.
 Atrasq; Voces, funebremq; discursum,
 Laudantiumq; grande lyra verborum,
 Qua fortè marmor poscet, aut dolens saxum,
 Aut ambulator mane vel die sero
 Cadaverosis cernet in sepulcretis.
 Interpres adsum rancidus tua charta,
 Tuiq; verbis verba reddo, singultum
 Qua leſtitanti ſyncopeng; mox faxint.
 Hic mos & uſus optima vetuſtatis,

*Et seculi, quod currit, ut rogi laudes
 Aut scriptitet canatbe posthumus testis.
 Si præficia me deesse partibus credis,
 Et insidendas ingredi per ampullas,
 Encomia stem, ignosce mæsta scribenti:
 Si placeo docto judici ac Senatori,
 Frisiaq; ocellus illa non videt lævus,
 Iubabit hos & expectorasse Scazontes.*

In Tumulum Nobilissimi Viri,

ERNESTI ab AILY A
 Dongriæ Orientalis præfecti.

Vlator adsta, paululumq; si vacat,
 Subsiste, donec, quis sit hic cinis, scias.
 Quem fata cælo, fama terris consecrat,
 Æternitate vita, patriæ fides
 Prudentiæq; suæ & impiger labor:
 Ernestus Alua clausus hac urna jacet.
 Hispanus odit, terra dilexit sua,
 Amabit omnis qui bonus, fugit malus.
 Præfectus agris jura, leges condidit,
 Fecitq; quicquid imperaverat prior.
 Legatus aula jussa pandit exteris.
 Martem catastris Belgicum coërcuit
 Bis sex in annos sceptrum federe illigans
 Iunxit potentes, consilique pondere
 Sororiantis jubar imperi Patres.
 At tu moneris, lenis ut sis cibibus,
 Pernox honesti cultor, æquus arbiter
 Recti boniq; dantis osor dextera,
 Et juris empti. totus obses publico,
 Opum modestus æstimator & tui:
 Talis moneris esse, talis hic fuit.

DIRÆ

FRANCISCI PETRARCHÆ

in tumuli sui violatorem improbum.

Vis heu quietam parricida nocturnus
 Lacescit urnam? quis manu Thyestæ
 Telles Orci, barbarusq; predator,
 dum sepultis manibus ciet litem?
 rursum orbi monstra parturit tellus?
 alter Atreus, artuumq; discerpitrix
 Ichis resurgit? aut Lycaonis mensas
 apibus nefandis hospes apparat quisquam?
 fas, pudorq; & lex Berenda secreta
 mortalitatis, pulverisq; sepositi,
 sere mundo? perditusq; suffossor
 pune sacris ossibus dicam scribit?
 Impure scurra, dedecusq; naturæ?
 obrum Deorum, sorde concubinarum
 contaminate prado, quid ferox audes,
 latro pernox mortuum fatigare?
 traq; tectum seculorū subduittum
 aceras poëtam? mortis archipirata,
 ranne fati, subrutor sepulcrorum,
 erraq; nostrum matris, exterebrator,
 princeps malorum, sceleris antesignane
 primipile, quo minus benenator
 cariusq; peccat, aut malus mæchus,
 ecunie recisor, & bobinator,
 ortorq; & expilator urbis ac fisci.
 te omne crimen majus, ô pater furti,
 iussem cadauer improba facit prada,
 soliumq; busto, lucra morte queruntur.
 Super paternum Tullie furor corpus
 git quadrigas. Fulbia fuit lusus

Ludibriumque immane doctus Arpinas.
 Furens Orestes matre pessima peior
 Crudelis audit. omne flagiti punctum.
 Tu raptor exples, lancinator exstincti
 Sacriq; fœde funeris profanator.
 An hac Quiritum dicta, facta taxantem.
 Matas Petrarcham sorte; sapulans quondam
 Pocnas sacerdos hocce poscit à saxo?
 Tam serus ultor. scilicet cui duplex
 Fortuna scripta est, experitur aduersam.
 Et quem malignus libor horruit visum.
 Iam mortuo jam bella dicit ex angui.
 Gemoniarum compedumq; possessor
 Future, flagris enecande tertentum;
 Non te nocentis ipsa Tartari mater,
 Non trux Megara, Cerberusq; latrator,
 Erebiq; sebus portitor, nec implexam
 Quatiens Medusa mille ab anguibus frontem,
 Aut contueri aut tangere ausit in visum.

Fuge impudice. terra, pontus & cælum,
 Quicquid deorum est, quicquid est deos infra
 Instant scelesto. quam mihi rapis partem,
 Quod corpori eheu brachium rebusisti,
 Ante ora crudum stabit, & minans furi
 Occultiore pectus ungue discerpet.
 Animumq; pravi conscientia franget
 Tortor perennis. Interim mei viset
 Pars ista melior, fama q; inseret cælo
 Mortale nunquam nomen Italiæ satis.

Tibi Patavi cultor, ac domus Phœbi,
 Tibi Arqua nostri longa corporis custos,
 Padig; multus accola, atq; Verona,
 Euganea tellus, Adriag; potator,
 Non expiandas imprecantur hic diras,
 Proq; hoc scelestus scelere prada Campanis
 Eris, lupisq; probolustus Hirpinis.

*bita postquam cesserit, jecur nequam,
 melicus alter exedet tibi bultur,
 el orbe raptus, quo rotatur Ixion,
 umbis, exos, fractus & lacer totus
 apti Petrarchæ brachii lues pœnas.*

M A N E S

Illustrissimi viri,

DOMINICI MOLINI,
 Serenissimæ Venetorum Reipublicæ
 SENATORIS.

NEPTVNVS.

*A*bsfulerant terris ingentem Fata Molinum,
 Et populis visa est flebilis umbra suis:
*Cum pater Adriacis regnans Neptunus in undis,
 Dicitur æthereos increpuisse Deos.
 Deserimur Superi. secedunt numina. Six jam
 Adria, quo sese Sindice serbet, habet.
 Non satis est præclara geri. Tritone caremus.
 Scribere tot doctis dextera sueta, jacet.
 Reddite patritium. Sel, Fama teste, profabor:
 Iam Venetos, post tot secula, posse mori.*

MOLINVS.

*P*atrum pompa gravis seueriorum,
 Cesium quoq; turba grandiorum,
 Et vos quotquot adestis eruditi,
 Et vos quotquot abestis eruditi,
 Manes dicite posthumos Molini.
 Sub quo purpura clarius refulsit.
 Sub quo purpura latius rubenti

Sparſi lumine muricis ſavillas.
 Qui rexit mare, claſſicum, triremes
 Belli conſiliarius togeq,
 Sortis maximus utriuſq, victor,
 Spretor invidiaq, ſibiliq,
 Iuris regula, ſiſa lex honeſti,
 Æternum decus elegantis aſi,
 Omnis arbiter eruditionis.
 Quem prudentia floribus coronat,
 Libertas lachrymis ſuis inundat,
 Fides murmure lugubri reſcit.
 Quem plorant Charites, Apollo, Pallas,
 Rhetor, & Sapientia magiſter,
 Et quotquot coluit pater diſertos,
 Aut illum coluere quot diſerti.
 Idem namq, Molinus & Camæna,
 Idem namq, Molinus atq, Apollo,
 Idem namq, Molinus & poëta,
 Idem gloria, ſplendor Italarum,
 Ciſis optimus, optimus Senator.
 Quare quotquot aſtiſ eruditi,
 Et vos quotquot abeſtiſ eruditi,
 Patrum pompa graſis ſeſeriorum,
 Ciſim quoq, turba grandiorum,
 Manes dicite poſthumos Molini.

V E N E T I Æ.

QVot me ſcepra vident oculis ſicina ſiniſtris,
 Non uxo toties ſurgit ab hoſte labor.
 Nunc Iſter, nunc arma parat Betuſ Albula, nunc me
 Sollicitaſ juſſiſ, magne Othomanne, tuiſ.
 Hac inter ſecura ſeti. tot ſprebimus iras,
 Nec ſolui tantis ſuccubuiſſe malis.
 Si moritur pars magna mei, ſi terra Molinum
 Condidit, & ceſſat purpura doctiſ loqui;
 Erigi-

*igimur tamen, & quæ fatis restat ab ipsis,
Intrepidam me nunc sola vel umbra facit.*

VRNA MOLINI.

*Talia prælustre decus, Pata&ig; coruscum
Sidus, & in Veneto clarior orbe pater,
Et cantate Viris, tot de lassate Camænis,
Maxima doctorum gloria, cura, labor;
ujus finitima strepuerunt laudibus Alpes,
Et bolet à sero fama nepotæ cani:
ui non una suas tribit facundia Voces,
Cum fluere siccas Castalis unda badis:
oc rogo, clare senex, Batabo concede poëta,
Ut tua sublimi pendeat urna loco,
idere osq; inter Tumulus præfulgeat ignes,
Possit ut à cunctis Batibus illa coli.
unc dicet Venetus, Gallus, Germanus & Auson,
Dalmata, Cres, dicet Sarmata, Belga, Ligur:
lla Senatoris Veneti spectabilis urna est,
Nota domi, multo carmine nota foris.
Quem terras, pelagusq; ultra, montesq; lacusq;
Scripsimus, ecce nobis Vocibus astra canunt.*

Lachrymæ MYLII.

*Mylî, Batabo nomen inclytum solo
Mylî, Senatus pars vetusta Belgici,
Mylî, Lycei rector, & quondam Scholæ
Magne imperator, lumen ac decus meum,
Et tot bonorum fautor & solatium:
Illustre bustum lachrymis riga tuis,
Et purpurato adsperge pulberem rogo.
Molinus, eheu, sîxîit, & cultum Tibi
Cæleste præstus, sibi diuq; spiritus
Non amulandum robur astris reddidit.*

Rupere Parca fœdus, & tuum truces
Rapuere Orestem. destitutus Theseo
Pirithous erras, Scipione Lalius.

Quaque efficaci voce te nolunt sequi
Iam fata, mœrens triste submittis Vale.

Sic flecti Pollux creditur, cum Castori
Gravis incubaret ultimus vita dies,
Fratre q̃ tantos Atropos diselleret.

Tecum omnis ordo luget, & sororibus
Luctu remissis naniâ Phœbus preit.

Quin ipse celsis desolutus Alpibus
Benactus, altis condolet singultibus,
Ripasq̃ streperis tundit eiulatibus.

Euganea tellus, Tethyosque filia
Corcyra, Naxos, & crepundiis Iobis
Superba Creta, quique Veronam colunt,

Et Addua potator, & prafertilis
Cibus Cremona, Antenorisq̃ Troiâ
Clari nepotes, iusta funeri parant.

At ille celsi rarus hospes atheris
Inter beatos eminentior choros,
Mortalitatis expeditus vinculis,
Te flere non vult, questibusq̃ prosequi
Manes amici; quem per ora gentium
Clangente semper Fama buccinâ bebet.
Dum turbulento fluctuabit in mari
Vrbs terror urbis, dum Deorum porticus
Marcig, Fanum stabit, & frendens leo
Sacrum tenaci stringet ungue Codicem.

P V R P V R A.

DVm faciem mutat Venetus, moriente Molino.
Et secura diu sceptrâ ducesq̃ timent;
Palluit, & veteres excussit purpura vultus,
Et rigere, prius qua rubere ioga.

*Exanguis cum fronte dolet Respublica, fas est
Et Vestes patribus condoluisse suis.*

F V G A morientis Molini.

*Cum ferus Ausoniis Totilas incumberet agris,
Flammæ Tarpeias perderet una domos,
Et spoliū foret omnis humus; cineresq; rogosq;
Adspiceret mœrens Itala terra suos:
Fit fuga, & Adriacis surgens Respublica stagnis,
Iura recollectis gentibus æq̃ba dedit.
Adfuit, & magnam Nereus se fudit in urbem,
Tectaq; Naxades dispoſuere Dea.
Quam metuo, ne cuncta ruant, fugiente Molino,
Et Venetæ gentis gloria præſca cadat.
Hic vindex fuit. hic animis ſuffuſiit urbes,
Et profugos potuit detinuiſſe lares.
Italiæ fuga prima fuit. poſtrema Molini.
Ille Deos Venetis tradidit, hæc rapit.*

A D R I A.

*Q̃ualis ubi immanes tollit ferus Adria fluctus,
Attonitisq; tumenserberat unda rates,
Ille ſilet, Zephyroq; truces mandante procellas
Ponit, & attentis mitior exit aquis:
Non aliter motuſq; Ducum rabiemq; potentum,
Fregiſti monitis, clare Moline, tuis.
Fallor? an à Tyberi jam surrexere procellæ?
Cur? non fiat Zephyri lenior aura tui.*

B A R L Æ I Threnus.

*O Qui fuiſti viſus Adria fulgor,
Aſſertor urbis, & natantium latè
Tot inſularum; juris horridi ac præſci*

Et vindicator imperi senescentis,
Præstans Moline, exemplar elegans natæ
Disinitatis, cymbalumq; doctorum:

Tibi dolentes versibus parentamus,
Et fata preminimus fascibus querelarum,
Cur non amicis, ut soles, peregrinis
Scribis frequenter litterisq; Barlæi
Magni reponis litteras Senatoris?
Cessaq; Phœbi missitare thesauros?
Seu Tiberis aliquid seculo moebet dignum;
Padusæ carmen Minciusq; cantillat,
Sive Athesis undas imbibit Caballinas,
Seu Bergomas, sive Insubrùm scholæ dictant
Æternitati verba, quibique Tarvisi
Docta penates voce personat Vates.
His, te remoto, ferculisq; donisq;
Heros, caremus, & miselluli succo
Hoc deslituti, rore bibimus nostro.
Quoties amœnis scriptis frontibus fronti
Deteresa ruga est; quam serenus applausum,
Et densa batum vota transmarinorum.
Calamosq; legi dispares poetarum.
Sensit ferendi ponderis notas tellus,
Quacumq; exiit, nec latrocinans dextra
Apollinare polluit sacramentum.
Quoties Molinum, non tamen mihi visum,
Potui vitare, tot canentibus Musis,
Quoties nivosas nomen exhibens nostrum
Alpes papyrus transit, nec invidit
Felicitati, quibusq; obviis, tanta.
Tu non merenti, nec memor tuæ sortis,
Responsa doctis sensibus remittebas
Ad semidocti batis aridas chartas,
Quas in Batabis exaraverat stagnis.
Audi beate, & de domo tenebrarum
Hos sume questus, & supersitis lessum.

*luctuoso emancipatus è ludo,
sperat inter sidera atq; secure
rennitis regna Te reperturum.*

Ad Nobilissimum

CONSTANT. HUGENIUM,
fatis Molini condolentem.

*Ngemit, & mediis Nereus singultit in undis,
Dum videt atratos tardius ire patres.
Ista Senatorum magnopalatia luctu,
Dalmaticæq; procul persrepuere fores.
Ans Alpes iit iste dolor. quæque intonat armis
Auriacus Veneto condolet aula Duci.
Constantine doles. & qbo sua federa mittit
Belgica, communis te quoq; causa rapit.
as claros juxta cineres & busta Molini,
Et patrios spectas illochrymare Deos.
se magnanimo frænet Constantia vultu,
Vt laceret tabulas publica cura suas.
trahat informem titubans Prudentia pallam,
Ambulet excussa Musa Thalia chely.
totas laniata genas concordia rerum
Marceat, & dubitet se superesse Fides,
ue dum mæsta vides, extinctum à sidere sidus
Hos Genios inter credis habere locum.*

In Prædium

GVILIELMI BARDESII.

*Arces turrigeræ, superba tecta,
Bardesi domus, invidenda tecta,
rassi prædia, splendidi penates,
et villa simul & domus Valet.*

*Cælum non alibi magis salubre,
 Nusquam letius explicantur agri,
 Aut fecundius excoluntur agri,
 Non Fauni, Dryadesq; non petulcæ
 Vsq; luxuriant magis Napææ,
 Non amœnior ullibi vel umbra est,
 Non vallis riguæ magis vel horti,
 Non piscosior unda, stagna, fossæ,
 Non colles tumuliq; plus ferarum,
 Aut plus Thestylis exhibet leporum.
 Amnes veliferi patent, profundi
 Nerei pagina, Tethyosse campi.
 Præbet delitias canora Procne,
 Præbet mare strepitq; suæ sturnus,
 Et tot grex abium facit poetam.
 At ne, quod magis est, premam silendo,
 Nil usquam domino magis benignum,
 Nil usq; domino magis vœuistum,
 Aut facetius aut magis decorum,
 Hæ vos delitiæ, domus, penates,
 Agri, pradiæ, villula valete.*

IN SCAZONTES
 CONSTANT. HUGENI
 Zulechemi Domini de Incendio
 Aulæ Hagiensis.

*Q*uis ille recto Scazon ambulat talo?
 Quis ille docto cogit ore Vulcanus
 Fari poetam? flamma parturit Batem
 Facesq; diræ grande carmen eruttant,
 Et insolenti pectus incitant motu,
 Supraq; celsas ebehunt Ducum turres,
 Cœloque miscent. incalescis Hugeni,
 Et qua per atras Mulciber fabillarum

bos rotatur, nubila inter & fumos
 ni jacentes despicias poëta viros.
 saepe tellus, saepe sic ruinosi
 grent penates, porticusq; lapsuras
 es adurant, dum tibi calescentem
 claudiscentem Vesta suscitet Phœbum,
 orq; nostri scribat illa Constantis.
 Nunc Aula demum visis, hi tibi vitam
 merces redonant, sic perisse, vixisse est,
 sisse lucrum. clariore jam lucet
 latiorum fama luce Scazontum,
 teq; grande fenerat decus Musis.
 audete cives, q̄botq̄bot efferos undis
 sistis ignes. Vindicata jam laus est
 stri favoris. si quis advocatorum,
 quis reorum dexteram ministrabit,
 quis rogator, si quis attulit sc̄alas
 paritorum, scribe si quis aut jubet
 bellionum, copiaris si q̄vis
 operabit urnam, vel ducis pitissator,
 llariusq; buccinator aut pistor,
 rtor coquusve, laneo aut trapezita,
 el qui lupatis impetus caballorum
 qui so frenas, aulicisque pastillis
 llyriisq; vel malagmate exaltas
 ares focillas & pecunias mulges,
 enator & mirmillo, janitor, cursor,
 iliceti sector atque sylvarum,
 t quotquot aule manicipes fames fecit,
 audete cuncti. gratiae rependuntur,
 hartasq; salvas & fidem tabellarum,
 delubra, turres, Principumq; thesauros,
 erbata per vos Aula nuncupat vobis,
 ratesq; reddit. Scazon iste victurus
 vos donat a vo. quid loquar? fidem vestram,
 ilente lingua, muta saxa clamabunt.

In

ADRIANI TOLLII

libros de Gemmis.

E Recte Tolli, cujus indoles gestit
 Debere seculo, & otio fatiscences
 Castigat horas semifeminatorum,
 Per eruditas ambulare doctorum
 Sæta curas, extricare perplexa,
 Purgare verum sordibus vetustatis:
 Γαλήνη καὶ τῶν decus perillustre,
 Recentiorum lima tersa scriptorum:
 Ut nunc Eeos Indicoque splendores
 Inter resulges & tuos smaragdorum
 Radiis honores sapphyroque diffundis!
 Ditemq; Hydaspen gemmeumq; deridas
 In nostra Gangen regna! Non tibi sordes
 Et semicollata fercla ventris affetti
 Molesta jam sunt, pituita vel putris,
 Aut ore stillans turpe fœtido tabum,
 Aut præbe olentis vultus ater urina.

Quin transmarinis elegantis totus
 Nites decore & fulgetris lapillorum
 Gemmisq; laces undique & coruscantem
 Beryllon ardes, succinumq; lychning,
 Onychesq; nigras, ipse quas jacet flammæ
 Pyropus in te torquet, & virescentes
 Notas iaspis latior tibi pandit,
 Carbunculumq; Sardium jubar vincit.
 Preciosa scribis, ut cylindrus, ut baccam
 Vndis latenter obstrepant Erythraeis,
 Adamasque duras nil moretur incudes.
 Quàm multiformis libidas aberruncet
 Pestes Achætes, languidamq; Torcos

Pene

erem laceſſat, bulſaq; è mari magno
 alla largas ſanguinum bias ſiſtant.
 u feracis munus inclytum Cypri
 ulla Cyanos, ſeu Pharum magis laudas
 hicasq; rupes, Caucaſiq; prærupta,
 te fugari diſce torba nocturni
 tentia Morphei & Incubum gravem leſto.
 n ventre matris abditum latet pondus,
 ſus medetur & ſonorus Etites,
 uosq; magnes allicit putreſcentes.
 tra mentem, margarita languentes
 es redonat. quiq; friget, affliſtis
 acinthus ægris ſomnolentiam gignit.
 Quis ſplendor artis, quam ſuperba majeſtas
 dici theatri eſt Aſculapidum patres!
 eis apparatus cœlites parant tantos,
 nulantur aſtra, format unda quod ſanet,
 r medelam ſufficit, bomunt fontes,
 ntes miniſtrant, & ſalubre quodcunq; eſt
 buſta ſtillant, ſaxa robur indulgent.
 Porphyriten, hic dat Alabaſtritē,
 c Pyriten, hic bitumen aut gypſum,
 rum, ceruſſam, nitra, ſulphur, argentum,
 ſq; cunctas mater alma recludit.
 Centum jubatur, læditur modis centum,
 mana bita, totus orbis obſectat
 damna & uſus, commodusq; biſenti
 commodusq; eſt. cauſa mortis atq; idem
 lutis author, qualis haſta Pelide.
 te ora morbi fomes, & comes juxta
 medicina præſto eſt. quicquid obſium tangis,
 num flagellat, allebat laborantem.
 rpus vacillat ſæpius remorſcens,
 daſeroſis debitum ſepulchretis,
 rſum reſurgit, & valemus athleta,
 e, q; ſeruant ſanitasq; morbusq;.

Quæ

*Quæ cuncta dum nos impiger doces Tolli,
 Eternitatis præmio superbibe.
 Et si nepotes nomen oscitabundi
 Tuum silenti nubibus tenebrarunt,
 Lapides loquentur. & Boëtii famam
 Tuasq; laudes gemmula recognoscent.*

Ad

P. HOOFDIUM,

Satrapam Muydensem.

V*atum maxime, lima Belgicis mi,
 Orchestra decus & pater cotburni;
 Cujus grandia verba, grande carmen,
 Seris Melpomene sacra bit annis;
 Cujus dulcia verba, dulce carmen
 Et tot blanditias facietiasq;
 Et tot candidulas tenellulasq;
 Pulchræ Phyllidis æmulationes
 Suis ipsa Venus dicabit aris.
 Cordatissime scriptor acris æbi,
 Et quondam patriæ tumultuantis,
 Nec minus tamen, arbitris remotis,
 Suavissime basiator Helmans:*

*Cur perdicibus obruis pœtam,
 Et rursum stomacho seberiori
 Ossas objicis elegantiores?
 Quales rex edat aut Deum minister,
 Aut pincerna Ducum vel Imperator;
 Cur mensæ violas meæ decorum?
 Cur gula illecebras superbienti
 Vates objicis? imperasq; denti
 Prædam dilaniare fastuosam.
 Dudum paupere biximus salino,
 Et bittu tenui nec erudito,
 Lactuca gracili, truciq; porro,
 Aut faba rudiore lentibusq;.*

it prandiolum mihi minuat,
 mentum petasog^q juscolum^q
 sorbilis optimum liquamen,
 cerbis bobis impigrè saliti,
 et buccella recocta brassicarum.
 Nunc sordent vetera. Et procax palatum
 ruit fercula pristini saporis.
 perdicibus efferata mensa est,
 cara famet esuritione
 inter prodigus. ardeas, palumbes,
 hos somniat atq^q Phasianos.
 Sic peccare facis tuum poetam,
 leges malè subruis culinae
 os di splendide. si tamen jocantem
 pleum finis eloqui, quod optat,
 et, peccem semel hoc modo quotannis.

P A S S E R

SUSANNÆ BARTELOTTÆ,
 artem nendi edoctus.

Lumne passer, virginis suavisimæ
 Parasite passer, candidate passerum,
 et artium magister Et scientie
 sille doctor, qui Susannula tua
 cepit procaci insultibusq^q lenibus,
 morsione ludicra blandissimos
 oves cachinnos, Et proterbis motibus
 nunc altus ipso ludis audax vertice,
 ttasq^q rostro bellicas tenellulo:
 nunc colla circum eburneosq^q subfilis
 minæ lacertos, inde per mamillulas
 roriantes hinc Et inde lusitas,
 desq^q amoris quaris Et Cupidinis
 menta monstras; o beate passerum,
 et ture passer versibus perennibus

Perennis

Perennis Hoofdi ; quæ Diana , quis Deum ,
 Quis Arcas altis educatus in jugis ,
 Quis Pan Paleste vel rapacior puer
 Te mollicellæ Bartelottæ vendidit .
 Ut invidendo biberes passer sinu ,
 Ut invidendum tangeres passer genu ,
 Ut invidendam permeares dexteram ,
 Stares sinistra , cum boles , & saltibus
 Totam pererres parvulis puellulam .
 Quod nec Menalca , non Adonidi licet ,
 Nec hoc vel illud expetentibus procis .
 Tu lene rostrum conscius modestiæ
 Propius pudicis admoles labellulis ,
 Primusq; labra virginis de virginas
 Amator audax . tu suavis sputuli
 Exsugis undam , & ore de purissimo
 Mel , nectar ipsum & dulcius quid imbibis .
 Tu vinctus humeris bajularis , & tibi
 Videris Isis esse , major virgine ,
 Major decor a matre . Tu sub auribus
 Cies susurros , & salacior licet ,
 Tamen verendis mustitas hortatibus
 Castos amores . Tu genis vicinior ,
 Quas osculari vellet aula pronubus ,
 Aut Indicarum dives hares mercium ,
 Bassola figis , & cæbes prudentior ,
 Ne ladat unguis latteas asper genas .
 Tu flammeos & amabiles ocellulos
 Coram tueris , & bagum tibi caput
 Obsertis illis , teq; passer passerem ,
 Vides in illis , & stupes passerculum ,
 A te teipsum diligi ferbentius .
 Miraris illic vitream tibi domum ,
 Cesfisse Divos , & palatium dari
 Charitum tabernam , qua latere mæselit
 Vel Pyramus , vel ipse mersus improbis .

nder undis, vel Phaon formosior,
 dux Achilles, aut amator Lesbia.
 dum per orbis gemmeos latus salio
 os dis Hydaspes albeo vomit suo,
 og, solers Indus inuenit mari,
 rdes, remordes; irritisq; morsibus
 feroces excitat mendax Ceres,
 nesq; duris ludit in lapillulis,
 catq; semet; nec, quod optat, accipit.
 it, fugitq; dimoet, quod admoet,
 etum reposcit, fallit alitem color,
 resq; gemma. deficit prudentia,
 jam Susanna credat esse passerem.
 Tu lectulum audes, innubasq; scandere
 Hi columnas. perbagaris omnia,
 i Bartelotta detrahit bestem sibi,
 i Bartelotta languidum ponit caput,
 i Bartelotta molle reclinat latus,
 i Bartelotta blanda claudit lumina,
 i Bartelotta somniat suabiter,
 i Bartelotta lenis expergiscitur,
 te strepentem, te volantem cominus
 bitat ad se. Tu legentis eria,
 u tu legenti mobiles Hy'a faces,
 eroidumq; masculas epistolas,
 sistis unus. exulisq; dum legit
 etonis ausus, ales alas concutis,
 abesq; Cattho. Proh, volucrum numina,
 ua, quanta, qualis parvuli sors passeris.
 m passer esse fulminum speret pater,
 elumq; mutet passeris cubilibus;
 ues Bartelotta bibit, ambulat, sedet.
 m passer esse Phæbus, hanc Daphnen velit.
 passer esse Phtius, hanc Briseida.
 t passer esse pastor, illam Tyndarin.
 t passer esse Mars, & illam Cyprida,

Et

Et passer esse Flaccus, illam Lydiam.
 Et passer esse Naso, & hanc Corinnulam.
 Et passer esse Gallus, hanc Lycorida.
 Passer Tibullus esse, & illam Deliam.
 Et passer esse Stella, & hanc Hyantida,
 Ut cominus sit quisq; compos osculi,
 Ut cominus sit quisq; compos lectuli,
 Ut cominus sit quisq; compos virginis,
 Ut gaudiorum cominus nunc omnium
 Compos, beatus ter quaterq; passer est.
 Dolete pica & discolorones psittaci,
 Dole coturnix, pabo, turtur, Daulias,
 Gallina Numidum & Adriana. plangite
 Vos Phasiani, & vos aquatiles abes,
 Quis caesa domus est, arctiusq; ergastulum,
 Cibusq; vilis hordeum vel granulum
 Milii pusillum. noster hic passerculus
 Arces domosq; possidet, turres ducum
 Liber perrerat, & Susannula lares,
 Dominaq; mensa, ferculis, bellariis,
 Et esculentis delicatulis fruens
 Aquilas Tonantis ridet & quas curribus
 Veneris columbas Cyprius junxit puer.

Laudate passer, te supernis inferi
 Superum theatri indoles, industria,
 Et passerinae perspicaciae solunt
 Nota celebres. Tu sagax acus heræ
 Moderaris ore, ferrulumq; acutius,
 Et fila rostro gnarus artium trahis.
 O docte passer. qui labores dibidis
 Cum Bartellotta, sarcinantis virginis
 Consarcinator, tu sumente dextera
 Strophiola, vel subuculas juxta suis,
 Et flammeum vel supparum & pallam facis,
 Quam Cinxie Thalassio donet tener.
 Si quando capiti te, men illa detrahit,

*sedulus, tu morsunculis tuis
 ularum prensitas fastigia.
 uando capiti mane tegmen induit,
 sedulus, tu morsunculis tuis
 ularum promoves acumina,
 nesq; sparsos fasciasq; colligis.
 id nunc Arachne es? quid superbis flamine
 nifica Pallas? quid tapetibus studes
 rus Laerta? passer ad leges venit,
 disciplinas & scientias capit.
 Passer venuste, corculum tot passerum,
 esserculorum rex, professor, Satrapa,
 esserculorum prima laus & gloria,
 rtor tencille, animula major passere,
 uydæ Voluptas, gaudium, solatium,
 ui Verba Vati mille dictitas tuo,
 ec plus Volentem scriptitare, deseris;
 t te canentem, te suentem laudibus
 um prosecutus, fata prosequar tua,
 umuloq; carmen exarabo posthumum:
 asser. Susannæ. lusus. hic. situs. jacet.
 usanna. lusus. passeris. lulum putat.*

Ad doctiss. Iuvenem

D. IOHANNEM HELMONT,
 cum me prædio ampliss. Consulis

ANDRÆ BICHERI
 avunculi sui excepisset.

HElmonde, pernox cura matris optima,
 Helmonde, matris gaudium piissima,
 Helmonde, dulce Diberæ solatium;
 Qui moribus probissimis suavissimos
 Mises lepores, ingeniq; flammulam
 Sub me decoris artibus resuscitas;
 præstans Ephebe, candidate Palladis,

Alumne

Alumne Themidis & gravis scientia:
 Iam Consulari prædior stamus duo,
 Auditor & præceptor. hic sati tuo
 Fabes benignè, & pulvères Scholasticos
 Multum venusta comitate discutis.
 Totus renascor. scribimus diuortium
 Seberitati. hos valete pulpita,
 Scholæ, labores & gravissima vices
 Tot lectionum. Nunc amœnis ambulo
 Securus agris, & serenus dormio,
 Vbi torba nuper innatabit fluctibus
 Feroxq; Najas. piscium cubilibus
 Iacet poëta. quaq; belis nabita
 Artëous ibit, Æoliq; turbidis
 Vixit procellus; Musa sedes otii
 Et eruditis invenit locum jocis.

Helmonde, quò me, quo rapis satem tuum
 Per rura, campos, trans arenarum juga
 Venator acer? meq; nescium cupis
 Inustatis passibus sequi feram,
 Canibusq; & hinc & inde victimam gula
 Captare leporem? pone tardus insequor,
 Contentus illo mitior spectaculo.
 Tu glande sæva dejicis fastigiis
 Guttur voracis & loquaci alitis,
 Nec fata meritos tam cruenta passeres.
 Te stagna propter garrula timent aves,
 Anasq; & anser planipes, & ardea
 Intenta ranis. terra, cælum, flumina
 Prædam ministrant. nec tibi negaverit
 Natura quicquam. quin caballis imperas,
 Et me superbus curribus jubes behi,
 Longisq; ferri latiore semitis.
 Monstras amœnum quicquid aut fecit Deus,
 Aut ars magistra: quis carere possumus,
 Et non carere: quæ necessitas monet

rare, vel quæ suggerit mortalibus
 sp̄ar voluptas. Consulis nostri lares,
 iunculorum tecta, matris providæ
 di penates, villicos, nobilia.
 i consul urbis liber à negotiis
 nata rura bobus exercet suis.
 i consul hortos ordinat, ponit pyros,
 licesq; lentas, fraxinos quincuncibus
 sponit equis, & virentes adspicit
 atis decoris arborum tot ordines.
 i consul amplis educat viariis
 natantum. & frena mordenti domos
 tat caballo. qualis olim creditur
 ros Latinus Imperator somere
 egisse sulcos, & famem cordatior
 lasse mensæ vilioris ferculo.
 c vita nostra est. excipit curas quies.
 udet remitti, publico si quis vacat,
 usq; gestit esse, quisquis omnium est.
 c Laliorum vita, talis Tullii
 it recessus. sic Catones maximi
 cere quondam, cum fatis darent
 le lehamen, Formia vel Tusculum
 ipsa Circes imminens mari domus.
 At tu recentis chare lustrator soli
 monde, si bis commodis ruris frui,
 c banus esse prædii cultor tui;
 igni benignam numinis stupe manum,
 a bis creatrix rura tot mortalibus
 narit agris. quis labor tot fluctibus
 bduxit agros, fabricaverit solum,
 rrasq; nutu portet immensas suo.
 c cerne, nobis ut ministret Cynthius,
 org Phœbe & siderum fixæ faces.
 rare ventos, aëris purgamina,
 rare pluvias, lapsa cælo flumina,

Mirare siccum jam latrare Sirium,
Mirare sicco Pleiades interfieri.
Mirare sensim leta nasci gramina.
Mirare sensim leta pelli gramina.
Mirare primi candidum veris decus,
Brumamque & aestus, & remissius decus
Labentis anni. sic tua totus Deus
Menti patebit & potentia vigor,
Sapientiaque grandius miraculum.

Hac cum serena mente cogitaberis,
Te cerne propius & tibi renascere,
Pectusque pulchris nuncupa virtutibus.
Sic univarsi digna bibes portio :
Sic inter agros ambulabis dignior :
Sic stirpe dignum splendida tolles caput.
Sic tot propinquis, sic parenti Dibera,
Abunculisq., sic mihi, sic omnibus
Placebis unus unice. sic osculis
Te sponsa tandem pulchra, disces, optima,
Crebris, pudicis, mollicellis obruet.

In

CONSTANT. HUGENII Meteorologiam, sive de Meteoris Epigrammata jocosa.

Contra-ambulonem maximi Stagiritæ,
 Flagrum Lycei, Graciaque censorem,
 Nunc serium, nunc persaceta scribentem
 Legi poetam, temperata jucundis
 Severiorum verba disciplinarum,
 Salesque mixtos sensibus gravis Stoa.
 Quos perspicacis scripsit arbiter veri,
 Et eruditi classica inter & ballos
 Et castra & enses fudit ardor Hugeni.

Vacat

Vacat omne Musis tempus. inter armorum
 repitusque & iras, otius Camænarum,
 lens læta gaudet, & moebet quiescendo.
 Nec tunc quiescit, cum quiescit insani
 læstia Martis: inquietæ per cælos
 erræq; tractus ætherisq; discurrit,
 iginemq; cogitat suam pernox.
 um miles umbræ Martium latus donat,
 gnisq; cantat cantuunculas turpes,
 um ganeoni lurco commodat dentes,
 vinolentis ructibus calent hasta,
 el Thais hunc effeminat cataphractum,
 ut grande numen, ac Deos sacramentis
 osq; Disos ore miles infamat:
 um sordida per bestis abditos calles
 urbat satelles. diſagantium turmas
 diculorum, & quicquid invenit perdit:
 biginosos alter illinit pingui
 adios amurca & bindicat situ parmam:
 e petit altos vertices caballorum
 asq; stringit ordinatq; cincinnos,
 c una cura filios habet Martis:
 Tu literarum lux inusitatarum
 r abios Libethridum solas campos,
 lecheme noster. & Iobis Panomphæi
 blimiore raptus altius penna
 des pererras, ac tonitruis imple
 lubra Phæbi; fulminasq; per Cyrrham,
 isq; terres fulgetrisq; flammisq;
 cutientis pabida testæ Barlæi.
 sabientum cæca stabra ventorum,
 Eolorum regna, pallidam Lunam,
 nunc rubentem, nunc sibi ridentem.
 ces, Dracones, lanceas, refulgentem
 sole solem, grandinesq; saxosas
 sesq; doctè & horridum gelucantas,

*Tu signa prodīs aëris serenati,
 Tu signa prodīs aëris procellosi,
 Pater sereni ac nubili, pater rerum,
 Quæ vel videntur Sole vel vident Solem.
 Tu discolorēs pingis Iridis vultus,
 Nunc Vespera cadentis aut renascentis
 Faciem diei, te docente jam scimus
 Cur vorticosis sese hiatibus magnus
 Diffundat æther, & Deū salutare
 Mingat procellas semipota majestas.
 Cur macula Phæben turpet, & coruscantem
 Titanis orbem polluat latens stigma.
 Cur dira mærens horreat cometarum,
 Ostenta mundus, purpuræq; peccantes.
 Quis vetricosam bibret impetus terram,
 Eructet ignes, saxa, sulphur & fontes,
 Cur fatua flamma persequentibus cedat,
 Timidos sequatur, stella decidat cœlo,
 Et Tyndaringemellus oderit frater.
 Inter vapores halitusq; fumosq;
 In abditis recessibusq; naturæ
 Examinatum opinionibus verum
 Rides, sugillas & jocando castigas.
 Nubi sage scriptor, bade, quo rapit batem
 Vis tanta fandi. Perseo comes bade,
 Aliosq; fontes mentes ungula pande,
 Et Pegaso per alta nubium veltus
 Me linque fessum, languidumq; exhaustum.
 Qui te secutus hætenus per & terras
 Tumidosq; fluctus, amulusq; cantanti
 Nunc ire juxta, pone & ante despero.
 Excors, remissus, plurimum oscitabundus,
 Expers caloris, conjugis, thori, lusus,
 Quem concupiscit Hercules pater balde,
 Nec concupiscit mater Hercules raro.
 Hirquit allire rursus & catullire*

si fiberint me fata, tunc tuum fulmen,
 sonitru, pruinas, fulgura & faces nostro
 ptabo amor. tunc tibi nobis fontes,
 lumbasq; & imbres, flammulasq; dementes,
 terraq; motus, & cubilium forte,
 ambensq; reddam basium, & tuas chartas,
 cuncta verba, mustulenta commenta,
 Mel Atticum & rorantis ingent succum,
 verbis facietis, vinnulis, venvustillis,
 amoris inter bella, castra, congressus
 edimam poëta, amator & Stagirita.

In prædium Boreale Amplissimi
 Consulis

ANDREÆ BICHÆRI.

Magni prædia Consulis valete,
 Horti, jugera, silbula, caballi,
 & vos quadrijugi valete currus,
 qui per rura, per aggeres poëtam
 existis, sociisq; tot leporum
 lemondis, sociisq; tot viarum,
 charis fratribus, incitastis axes,
 & Plutonis equos, quibus dolenti
 osset Persephone rapi parenti.
 Vos curas animi seferiores,
 & os urbis strepitus patientioris,
 & os, o prædia, sarcinas laborum,
 & os rerum græbe dispulistis agmen.
 Dum Bickarula molliter procatur,
 Dum Bickarula suaviter jocatur,
 Dum Bickarula basis mariti
 Adsuescit, bona, lenis & venvusta,
 Dum non virgo, sed esse mater optat,
 Et jam nupta puellulas repellit,
 Et conjux nova conjuges salutat:

Nos terras patrias agrosq; lati
 Emetimurequis, lacusq; vastos
 Calcamus pedibusq; curribusq;
 Hic cubilia piscium tenemus,
 Domos Naiadum, domos natantum.
 Hic per limina Tethyos Bagamur,
 Hic paludibus incubamus ipsis,
 Postquam cedere trux coacta Tethys,
 Et cunctos Satyri bibere fluctus.
 Hic seci ratibus rotis behuntur.
 Aurigis patet aula nabiturum.
 Hic pandunt lepori viam procella.
 Hic belox leporem premit Moloſſus,
 Hic turdus laqueo miſellus hæret.
 Hic se retibus implicat scolopax,
 Exertumq; dolet nocere rostrum.
 Hic cum Phyllide Thyrsin ambulantes,
 Hic cum Thyrside Phyllidem jocantes,
 Hic cum Chloride Pana lufitantes,
 Hic cum Doride Pana saltitantes,
 Et tot gaudia ſenſimus beati,
 Quot tellus noſta villulis abundat,
 Quot tellus noſta fructibus redundat.
 Teſtes prædia tot facetiærum,
 Hoſtes prædia tot moleſtiarum,
 Horti, jugera, ſilvæ, caballi,
 Magni prædia Conſulis valete.

In Prædium ſive villam Nobiliſſimi
 IOHAN. HUYDENCOPER,
 Equitis, Domini in Marſſenveen.

A Mana Villa, Villa perplacens Diis,
 Hominum voluptas Villa, prædium meis
 Vacans Camænis, quale quondam Formiæ

Habuerit

habuere sedes, quale Tusculum fuit,
 Tiburq; fessis obibum Quiritibus,
 ut prædicandus usq; Bazarum nitor,
 albete testa. Vebtia quæ strepentibus
 ulsat susurris, cujus irrigat sinus
 permixtus undis, Rhenus, & terras beat
 fecunditatis uberes testes sua.

O Villa Superam, quam bel ipse Iupiter
 vocator olim prætulisset Theſſalis,
 tibi Phæbe Daphnen persequi belis tuam,
 tibi blande Thüben Pyrame optares tuam,
 formose Adonis Cypridem, Sapphum Phaon,
 tibi Villa ride, meq; amœnitatibus
 perfunde centum, gaudiisq; percoq;
 sentem seberam, tetricamq; grandibus
 turis Sophorum, Stoicisq; jurgiis
 Adsperge pacis spiritum lenem tue,
 ut literatis otiiis da perfrui.

Beata Villa, quam propinquam conspicit
 atrata turris, urbsq; tot Dibum sacris,
 tot clara templis, cœtuumq; regulis;
 et jam sirescis, & tuum latè jubar,
 umbris inumbras, porticusq; dadalas
 disponis aptè, & ambulantum vertices
 solis coronas; ut ferax tot fructibus
 iam nunc superbis, & rubentibus rosis
 ornas Susannam & nubilis Constantie
 lectus pudicum, & lacteis mamillis
 decerpta sati dona ridens ingeris.

Tibi lata circumprata porrigit Pales,
 Pomona pomis hortulos pingit suis,
 Abidasq; cerasis mille provocat manus.
 Pan ludit agris, Thestylis lac elicit,
 Magistra mulctra, sæna bectat curribus
 lentè Menalcas, in Decembrem probidus.
 Tilia genustas explicant frondes tibi,

Et inter illas albicantes populi
 Sese proceris erigunt fastigiis,
 Cælo minantes. sensuum illices locos
 Et ordinata spatia tot quincuncibus,
 Fontesq; vidi, fraudis humidas bias,
 Et innatantes ribulis altè pilas,
 Fluxasq; semper mobilesq; casibus
 Regum coronas, stellulasq; turbine
 Natas aquarum, Et nunc madentem Cynthium.
 Hic Taurus isse raptor Europam behit,
 Latrant molossi, tendit arcum Cypridis
 Salax puellus, saxa vortices vomunt,
 Spuunt Dracones, infremit trux simius,
 Bibunt olores, permadescunt Orphei,
 Labentibusq; pleetra tingunt lymphulis.
 Hic magna Tethys arte speluncam facit,
 Marisq; spoliis fornices condit labor.
 Vbiq; fons est, undiq; è conchis scatent
 Vnda, ruuntq; fistulatim flumina.
 Tubusq; longè Martiis volant aquæ.
 Dynasta Marsi, tuq; conjux conjugis
 Coymanna tanti, quam beatos aspicit
 Vos aquas æther, vestræ si nostis bona.
 Hic expedita mens tumultus Amstelæ
 Fastidit omnes. hinc ab aras spernitis
 Dextras e mentum Et sarcinas vendentium.
 Vniq; grati, quicquid hic est munerum,
 Debere cælo vultis. Opæ optimum,
 Salbete sati. germinent vobis agri,
 Non urat illos Sirius, non horridus
 Imber flagellet, aut ferocior Notus.
 Et qui Poetam feriantem longius
 Fobistis ambo, sic fobete crebrius.
 Et hic bibentem vna vestræ suabiter,
 Et hic vorantem pruna vestræ largiter,
 Et hic edentem fraga vestræ fortiter,

sic incubantem pernullis ferociter,
 sic ambulantem, sic jocantem jugiter,
 ociis puellis, blandulisq; matribus,
 ociis maritis, Hoofdis, Vic-fortiis,
 et ceterum caballis, splendidisq; curribus,
 Leone quamvis astuante cœlitus,
 atrante quamvis undequaq; Sirio,
 Vir atq; conjux, ad vocate sæpius.

In Capturam Turdorum,
 Ad

ACOBVM BAECKIVM.

[Acobe Baecki, lene pectus, & fera
 Crudelitatis ac furoris nescie,
 crudele quid me poscis ad spectaculum,
 Et bis Videre semipendulas abes,
 laniata fœdè membra, luxatos pedes,
 Et præfocatas vinculis tuis gulas,
 suspendiorum multiformium modos,
 Quibus immerentes alites mortalium,
 Damnat libido. dum petita gutturi
 Alimenta stridentis sassa nectit nexibus
 Rostroq; mortis ingerit trux pabulum.
 Vidi alligatum Ixionem suæ rotæ,
 Vidi Horacis Tantali banas dapes,
 Vidi rebinctum Caucaſo Promethea,
 Saxoq; semper incubantem Sisyphum,
 Vidi Megara territantis Berbera,
 Suspensa ventis corpora & diras faces,
 Laqueos Arachnes, quævis pendit mortua,
 Flammiq; tostas filias Orionis,
 Et quicquid ira Tartari in pœnam parat.
 At ficta Vidi. fabulosum hoc credimus,
 Quodcunq; Bates sinxit & batum furor.
 Sed enecari & strangularier genus

Late volantum, vera verba credimus.

Tuus hoc theatrum multiformis supplicii
Ostentat hortus, pradiumq; Baeckii
Orchestra cruda est & cruenta funerum
Palæstra, quam misellus implet lugubri
Clamore turdus, subdolisq; retibus
Fringilla capta, cum tyrannidem ferox
Exercet auceps, & superbo pollice
Caput tenelli exile frangit alitis.

Quod si dolores eloqui possent suos
Turdi voraces, dicerent max Baeckio,
Injuriosa morte se cunctos mori:
Non legibus, non iussibus volatilem
Turbam teneri, iussa natura sequi,
Cæcosque motus. Velle liberum sibi
Negasse diſcos, ætheri laxas vias
Patere cunctis, nunc sub Arcto bibere,
Nunc ire in Austrum præscias mala famis.
Volare passim, sic volentibus Diis,
Et victitare bacculis rubentibus,
Et morficare, quicquid annus obuium
Apiumq; bite serus Autumnus facit.
Non regna per se mutuis bellis premi:
Aut litigare litis arbitros sacra:
Non ara posci nummulosq; surripi,
Mercantiumq; nomen expungi dolo:
Non advocatos esse, qui lucrum bibunt,
Non quadruplare parta fraudibus bona,
Non militare & oppidis dici graves,
Aut rusticantum nidulari in horreis,
Non ut pudicæ virginis ledant sinus
Thalamosq; scandant & cubile conjugum
Huc adsolasse, transitum solum peti
Alias adoras, & quod hospiti sago
Vnquam negari jura natura velant.
Non hac mereri innoxios suspendia,

aqueosq; compedesq; & altis vincula
 suspensa ramis. iudici scelus Iosi,
 & expiandum crimen atrox Æaco.
 Amice Bæcki, condolere si licet,
 Tunc condolere turdulis, perdicibus
 concede Bati, si sit aula psittacus,
 & purpuratis χαῖπε dicit regibus.
 Impune celsis clamat ulmis ardea,
 Impune sultur sordidas sorat dapes,
 Impune pennas arrigit pabus suas,
 Impune latis innatat paludibus
 Flor ferendus. eximit ciconiam
 Pietas periculo. rustica quotquot volant
 In montibus sylvisq; vel stagnis aves
 Suspendiosum nesciunt lethi genus.
 Miselle turde, tu sub ilicis lates
 Suspendius umbra, te probrosa victimam
 Mors sacrat orbi. stringitur tibi gula
 Vicariorum more, vel furis mali,
 Aut perduellis aut nocentis publico.
 Ut si poetas esse quid putas tuos,
 Preciumq; casti carminis magni facis,
 Nec vile censes, versibus clarescere,
 Hæc, crede Bati, digna res suspendio est.

Incomparabili Iuveni
 CONSTANT. HUGENIO
 Filio, cum Adamum suum peccan-
 tem misisset.

Magni parentis magne & elegans Puer,
 Caput Camænis omnibus sacerrimum,
 Alumne Phœbi, dulce ver Libethridum,
 Charitum Iuventæ, prima doctrina seges,
 Præstans honesti surcule, herba letior
 Messis futura, spes loquentis Patriæ,

*Turgens leporum gemma, torrens carminum,
 Tyro canentis eminens facundia;
 Qui penè gressus es supergressus tuos,
 Metamq; fixum carcere emissus tenes:
 Legi ruentis improbas Ade manus
 Crimenq; primi patris, & tristes bices
 Mortalitatù & labantis seculi.
 Sed illa mens est batis & sensus tui:
 Poëta, cujus lemma Adamus est Peccans,
 Nunc lemma scribat hoc: Poëta non Peccans.*

Ad Magnificum Virum

D. PETRVM C. HOOFT
 SATRAPAM MVYDENSEM,
 cum Invictissimi Galliarum Regi
 HENRICI Magni vitam & res ge-
 stas gravi oratione enarrasset.

Scriptor stupende, Belgici soli bates
 Non amulande, cujus incubat labris
 Vocis Bataβα curiosa majestas?
 Qui sceptrā verbis, purpuramq; transcendis,
 Eburq; tollis regium cothurnatus:
 Sic perge Fama, seculog; Belgarum
 Debere nomen. non tuis lebes curæ
 Chartis inerrant, dexteramq; cantatus
 Hylas fatigat, pulpitisq; Theseis
 Pulsata cunctis sed velut Iobi magno
 Tonitru decorum est, fulminumq; sublimes
 Per summa jactus, arduumq; quodcunq; est;
 Incedis altè, verticig; regali
 Excelsus harenis, fata scriptis Henrici.
 Ut ille clara Borbonum genua ducens
 De stirpe, regnis debitus Nasarrorum,

Titulos

titulos Olympo fixerit, fidem terris.
 e per superbos hostium cataphractus
 rassatus enses, inter horridas noctes,
 ter minaces mortis obbia vultus,
 icesq; Martis, mobilemque Bellonæ
 otatus axem, victor ipse Fortuna
 agnusq; sortis improba triumphator,
 ignam potenti straberit biam regno.
 t turbulento Gallia mari Castor,
 t mite sidus fulserit, cui frendens
 umultuantes fregit impetus libor,
 ongaq; pacis pressit osculum Mavors.
 t exterarum litium sequestrator,
 ellisq; circum sabientis Europa
 acator, ipsos increpaverit Reges,
 tot partium, tot dissidentium iudex,
 Equus potenti & impotentis assertor,
 cunctis tremendus, indomabilis cunctis.
 Hic Federatus vindicem suum Belga,
 Columenq; discit, spectat Allobrox numen,
 Quod infidelis horruit, quod augusti
 Coluere Patres Adriæ laborantis;
 Nec Roma sprebit, Austriaq; regnator,
 Non ipse ditis prebalens Tagi rector,
 Qui dicat unus iussa duplici Phæbo.
 Magne Imperator, cui suam comam Celta,
 Braccata Narbo subdidit suos fasces,
 Bullam togatus: sibe posteris, Princeps,
 Scriptore tali, qui tua facem fama,
 Iam voce, jam sententiis Jerenatis
 Præfert tiaræ. Tu Quiritium laudes
 Factis adequas: hic Quiritium sensus,
 Gravemque Taciti donat ausibus tantis
 Mentem disertus. Te per orbis orchestræ
 Vexere pugnae, bella, tela, ballistæ,
 Hunc rebus aptus grandibus tonans sermo,

Distritatis particeps. tibi legem
 Mortalitatís fixit efferus latro,
 Æternitati lingua vindicat nostras.
 „Dignis corona laudibus parentatur,
 „Cum nil malignus detrahit, nihil donat
 „Favor benignus, gratiæq. sectator.
 „Tunc regnat ostrum, cum nepotibus seris
 „Regnasse constat, seculisq. venturis
 „Trophæa monstrât. tunc Ducum biget virtus,
 „Cum bisit ab eo fortitudinis merces,
 „Regisq. sors est summa, non mori regem.
 Sublimis Hoofdi, quem Garumna narrantem
 Miratur, & decora Sequana sedes,
 Et Matronæ potator, & Liger clarus,
 Venerare Gallum. si tuos per annales
 Borbonius ingens ambulat, per annales
 Regisq. gesta Maximi perennabis.
 Regale crescit Liliû. Leo noster
 Te sic loquente, latior jubam quassat,
 Sociosq. triplex ungue Liliû prensat.

IN NVPTIAS

Amplissimi Viri,

D. IACOBI PERGENS

Et laudatissimæ Virginis

LEONORÆ BARTELOTTÆ.

L Eonora Virgo, nec minus Cupidinum
 Fecunda mater; pars puellaris choræ,
 Eademq. princeps; casta formosissima
 Neptis Diones, sera proles Cypridis,
 Ocellæ amoris; cuius è labellulis
 Infons venustas, ore spirant Gratia,
 Candor renidet & berecundus pudor;
 Mensura pulchri, amissis elegantia,

multiformis officina Palladis:
 Leonora Te nubente, priscus carminis
 surgit ardor. Te calente flammula,
 ut poetam. crede, crede ab oculis,
 plectibusq; risibusq; quos loquor
 blandant iambi, basiis tuis meos
 uabo serfus; quotque noctibus feris
 cerasq; amantem, quot marita vinculis
 ingis maritum, quot suabitatibus,
 horibusq; ludicrisq; plausibus,
 vocacibusq; pulchritudinis notis,
 consum laceffis, tot ligabimus pedes,
 neriq; referam par pari vates tua.
 Leonora, perge, quò priores ibimus,
 m me pudici cura tangeret thori,
 c tunc carerem, quàm velim præsens frui.
 onora, perge, quò tibi pergit Paphum,
 nidig. culmen & Dionæam domum
 onfirare Pergens, optimus ductor tui,
 taq; fidus conjugalis afflecta.
 onora, Sponsa es. solbe zonam virginis.
 onora, nupta es. flammeo vela caput.
 onora Sponsa es. myrteas corollulas
 spende lecto. luscent passeruli
 urturg. compar & palumbes ad fores,
 steriie quicquid audit & fugit parem,
 roscribe nupta. nil nisi concordia
 exempla fas est cogitare conjuges,
 disse tetricos solitudinis patres,
 exumq; quotquot disparem ferunt minus.
 Leonora, cælos cælitesq; suspice.
 mnes procantur, Te procante. Cypridi
 aabors adheret, instat Hebe Phosphoro,
 ppollo Phœben deperit, Iuno Iovem,
 acchus Dianam. te procerante, Cepheum
 astraa poscit, Herculiq; poscitur

Andro-

*Andromeda virgo. flagrat impotentius
Perseus amator, & licet stet frigida
Regione cœli, trux Bootes uritur.*

*Leonora, terras adspice. ad famam tui
Vibunt amoris populi. manus ligant
Lascivientes pampini. tenacibus
Hederae sequaces vinciuntur brachiis,
Et canna canna, & alnus alno assibilat.*

*Leonora, fluctus respice. ad tuas faces
Accensa Tethys languidum urget Nerea,
Squama calescunt piscibus. phœa rubent,
Mulli jocantur, atteruntur ostrea,
Perca liquecunt, ambiunt se rombuli.*

*Leonora, quàm tu tempora & dies tuo
Aptos amoris seligis. Gemellulis
Fratrum sub astris, tu Lacena, fulgidum
Iubar decoris explicas subilibus.
Ver horridum renascitur, te conjuge,
Meliusq; bernat. germinant tot herbulae,
Florentq; te florente, mille stoculi,
Panduntq; se, virente te, tot gemmulae,
Truduntq; letas hortuli propagines,
Prolemq; tecum cogitant tot bulbuli,
Quot matris horto Flora dîs recondidit.
Sic totus æther incubat mundo procus,
Et terra Sponsa est; seque desponsant aqua,
Maritat aer, nuptiis calens tuis.*

*Leonora, te ridente, pennas concutit
Ales Cupido, & dexterum thori latus
Plausu secundo berberat. gaudens puer
Quicquid leporum vel sagittarum sua
Clausum pharetra gessit, omne distrahit,
Venditq; amorum filiis. quin ignibus
Circum crepantes aestuant vicinia,
Volant ocelli amantibus, sororiant
Et hinc & inde nobiles mamillulae,*

inc & inde Phylidum molles gena,
 inc & inde Thyrsidum susurruli,
 merumq; passim blanda conspiratio est.
 Leonora, amores occupa. fuga diem,
 esse noctem, tristis expectatio est
 dura lecti. bis dolet, presentium
 ere fructu, & latitare gaudiis,
 a ratio laudat. res amor sanctissima est,
 lig. species. conjugum sodalitas
 c prima mundi. non timet Virgo mori,
 a mater optat esse. cuncta despicit,
 osors mariti. Bendicat terram sibi,
 am prole donat. perge perge in dulcius,
 usamq; gaudi perge completi tui.
 Praclare Pergens, si superstitem mihi
 nti furoris crede esse flammulam,
 appetentem conjugis suavisissima
 rere mentem, qua profabor mitius,
 ltu sereno, Verba satis accipe:
 am tu beatus Bartelottam repperis.
 am bis beatus Bartelottam deperis.
 am ter beatus Bartelottam amplecteris.
 quam beata Bartelotta te videt.
 quam bis beata Bartelotta te cupit.
 quam ter beata Bartelotta te capit.
 quam sultis ambo, quod nefas non Belle vos.
 quam sultis ambo, quod decet jam Belle vos.
 quam sultis ambo, quod siletis strenue.
 quam sultis ambo, quod silebo non minus.
 quam sultis ambo, quod silendo prodimus.
 quod ipse Brutus, quod Cato se ferior
 atrig. similis concupivit Porcia,
 ntoniaq; & Iulia & Calphurnia,
 ssutiaq; & cum Mamae Octavia,
 iam Sabina & Arria & Cornelia,
 abisq; quamvis molle cor Sempronia.

Tu sis venuste, docte, comis, integer,
 Dilecte nobis, Bartelotta & Amstela,
 Quem regna, mores, gentiumq; tot bias
 Lustrasse dudum gloriosum credidi:
 Si non adoras fata Consul tertium,
 At nunc adora fata Sponsus tertium.
 Compesce linguam Libor, obloqui cabe
 Votis secundis tertiisq; conjugum.
 Si res amica, si jucunda, si bona est
 Puella conjux, cur betas bonâ frui,
 Bis hac carentes? nubimusq; & ducimus,
 Ne fœda sterilem vastitas mundum boret.
 At hoc cabemus bis quaterbe conjuges.
 Bis ade Cypri, bis fetisse sub Papbo,
 Bis vulnerari, ter medullitus peti,
 Ter igne carpi Romule possunt nurus,
 Et cœlibatus nescii Grajhm patres.
 Si suave rident liberi, si penduli
 In ore matris lustrant tenerrimi;
 In ore patris bagiunt tenerrimi;
 Quis esse tales denegat ter conjugi?
 Non flamma, pestis, non procella liberis
 Conjux modesta est. non penatibus faces
 Immittit atrox, cui noberca perplacet.
 Noberca nulla est, que marito condolet.
 Noberca nulla est, orphanis que subgemit.
 Noberca nulla est, que mariti basis
 Placide fobetur. sunt amabiles thori,
 Placabilesq; nesciaq; litium,
 Et jurgi:rum, cum lebes cuna rotant
 Litis sequestrum pondus, & pacis badem.
 Primos amoris impetus ciet furor,
 Ratio secundos. prima fax dementia est,
 Sequens malorum conscia prudentia.
 Quin prima amantum studia sunt discentium,
 Et nescientum conjugi miras vices.

illa scimus, Sponse; quis rebus modus,
 e bis amori, quæ fides, quæ gratia,
 id expetendum, quid cavendum mutuo.
 idua turtur nuptias odit nōdas,
 optat illas Lesbia passerculus.
 s redire cernimusq; & oculi,
 non amantes? solitudo pessima est,
 non Creusæ, post maritales rogos?
 os amores odimus, sed & viri
 ti secundò tertioq; plus amant,
 verti amoris verba, rem, dulcedinem,
 quicquid hic est sesami & papaveris.
 n ille Tiphys, qui ratem semel mari
 mittere ausus, sed frequentius, fuit.
 n Hector audit, qui semel baginula
 trinxit ensē, sapē miles militat,
 ense crebrò hostile perforat latus.
 Nunc vos scite exucca, mæsta corpora,
 tres seberi, humanitatis & joci
 conjugalis vinculi hostes improbi;
 t sapite mecum. Te, virorum maxime,
 n teste, dictā gloriōsententiā,
 oq; Pergens, nixus exemplo loquor.
 Leonora quā te respicit, Britannicis,
 os Tamesis effert, plus disertæ Nymphulis.
 onora quā te suspicit, Batabicis,
 os Ya laudat, plus disertum amantibus.
 onora Sponso porrigit flores tibi,
 os docta jam nunc carpit hortulo manus.
 at illa myrtum, dat suābem amaracum,
 at florem amoris, & venusti Adonidis,
 iolasq; molles, liliūq; candidum.
 at belidem, betonicam, & ferratulam,
 ultamq; & igne fervidam Daphnoidem.
 ondum calefcis? redde tu Sponse, precor,
 eneris labacrum, cardium, & fabas Iosis,

*Lappas tenaces, Lychnidiq; subjice
 Lapatibi pusillum. redde nardi spiculas,
 Oculumq; Solis Partheniq; sureulos,
 Crocum rubentem & smilacem solubilem.
 Serpilla, & aptam pronubis atracylim.
 Nondum calefcit? Nos facemus nuptiis
 Fecunditatis nuncii & propaginis.
 Ne Bartelotta pergat esse, quod fuit.
 At ipse Pergens pergat esse, quod fuit.
 Forsan sequemur. sin minus, sati & senē
 Amasse liceat, si potiri non licet.*

IN NVPTIAS

Præstantissimi Viri,
 D. GERARDI ab HELMONT

Et Præstantissimæ Virginis,
 MARGARETÆ BICKERÆ
 à SWIETEN.

Praestans, modesta, blanda, casta Margaritis,
 Tot Gratiarum corculum,
 Quam comitatis rore perpluit Venus,
 Cupido mille basiis
 locisq; Sponsam fecit, & jam nubilem,
 Deduxit in Paphi domum;
 Vbi limen omne densa myrtus obsidet,
 Fragrant odores optimi,
 Madet Sabæus, Persa fundit balsamum,
 Seresq; sericis thoros
 Sternunt capetis, tinniunt testudines,
 Domusq; tota lusus est.
 Quàm te venustis, magna Virgo, ocellulis
 Chorus tuctur Virginum,

longa matrum turba. quàm caudentibus
 Gliscunt amoris impetus,
 tensq; voti flamma sub mamillis,
 Aususq; cogitat Biri,
 ura damni. quam pudoris conscia
 Genæ loquuntur Cypridem,
 dulce murmur errat in labellis,
 Ac non loquenda miffitat.
 n Pelei olim pulchrior se nuptiis
 Ostendit excellens Thetis.
 n rist uxor blandius Calphurnia,
 Tactura Caesaris latus.
 c Cypris olim letius pulcherrimo
 Admōvit os Adonidi.
 be fluentem pexuit tibi comam,
 Gemmisq; distinxit nobis
 andromeda Virgo. Vestis in talos fluens
 Leuante fulget Cynthia.
 damasq; medio pectori lumen facit,
 Splendoris æmulus tui.
 eteres amorum fabulas, Apollinem
 Daphnesq; fatalem fugam,
 asus amanti Sestia, cum Pyramo
 Thüben procantem, Acontii
 allacis artem, basantem Nerea
 Et Amphitritem carulam,
 eos Deasq; Et festa magna conjugum,
 Tunicis Arachne intexuit.
 ater puellas eminens Iunonias,
 Et ditis Te filias
 it tot potentis Amstela illustres faces,
 Iuenumq; vultus illices
 audata Sponsa confides. supra caput
 Radiant coronæ pensiles,
 Casta character Virginis. juxta tuos
 Foscent amores Nymphula

Sororiantes, fida custos utraq;
 Iam jam labantis zonule.
 Accendit in te conjugis curam Fides,
 Dat Suada leniter loqui.
 Fomenta pellit litium concors amor,
 Et innocentia tuos
 Implet penales. exulat Superbia,
 Fastusq; nomen improbum.
 Minus marito, conjugis partes putas,
 Sapuisse velle conjugem.
 Magis marito, conjugis partes putas,
 Amasse velle conjugem.
 Mansueta gressum dirigit modestia.
 Virtus oculis emicat.
 Erecta mores ordinat prudentia.
 Famam vereris & Deum.
 Pandora nostra es, elegantia soror,
 Suavitatum capsula,
 Et promaconda gemmularum gemmula,
 Et margarita Margaritis.
 Helmonde prestans, quàm tibi letas faces
 Accendit ardens Hesperus,
 Aetherque pronis insusurrat ignibus
 Arcana lecti gaudia.
 Legesq; Sponso precipit facillimas,
 Leges amandi jugiter,
 Leges jocandi & osculandi jugiter,
 Et ambiendi jugiter,
 Et colloquendi, & annuendi jugiter.
 Idem cavendi jugiter,
 Idem volendi. Tu bonorum conjugum
 Exempla prudens cogita,
 Flammæ Sichæi, Cepheiq; vincula,
 Tedaq; Porciæ graves,
 Et sempiternis verba digna seculis,
 Pato loquentis Ariæ.

Sponsa præsto est, dic, Creusa tu mea es,
Dilecta tu Labinia es,
Sisigambis, tu Mameæ, & Olbia,
Metella nostra & Nysula,
na, Manto, Maja, Phyllis & suo.
Amica Doris Thyrsidi.
pende Voces, Stoa quales edidit,
Gratiumque rumina scholas,
ua Stagiræ doctior & Græci senis
Interpres olim tradidi.
um est, remotas nosse cælorum vias,
Cæcasq; causas fulminum,
s labores, astra, motus, tempora.
Non his amica nunc eget.
ad cubile venit. omnis in thoro
Nunc explicandus est labor.
um hic Lycaum est. altera his subselliis
Præcepta poscit Margaritis:
susplicari, conjugii blande obsequi,
Probare Voces mutuas,
mnare rarò, sepe amoribus frui,
Et non abuti basis,
m fereri, quam potenter diligis.
-Miscere gaudiis metum,
Sosq; amaris melleos absinthiiis,
Vtramque fortunam pati,
erare prolem, & nuptiarum germina
Magne sobere Palladi.
lmonde, mensas talis inter ambulas.
Sic nuptiis datus tuis
cede propius, Margarimque quam colis
Ardens amator exue.
ent poëta. Tu, quod Hymen imperat,
Curabis intus sedulo.
um gratulantur. Amstela cives tibi,
Fasentque Curie patres,

Iurisq; sella, quas socer tuus premit,
Regiq; Consul maximus.
En, Dibera aquos mater adspicit Deos,
Letosq; natorum dies.
Et hoc senectæ deputat solatium,
Curaq; præmium sua.
Quin illa pulchrè turribus surgens suis
Domus vetusta Sævietia,
Quæ tot celebrem gentibus Rhenum bibit,
Tot tollit agris verticem,
Tot populis insolbit umbrosum caput,
Applaudit absens Margari.
Iterant columbæ Margarin, vocant aqua,
Frondes loquuntur Margarin,
Horti, Menalca, fossa, rura, porticus,
Arbusta resonant Margarin.

DIRÆ IN CULICES

BAMESTRÆ & ARCIS MYVDENSIS.

V*etusta Myda tella & annosilares,*
Et vos Bamastra fertilis noba domus:
Cur culice crebro satibus molestiam
Dirisq; noctu cantibus faceffitis?
Istis susurris rumpitis somni moram,
Istis susurris satibus sabbissimis
Obmurmuratis, & poetarum melos
Cantusq; molles Pegasei chori,
Phæbig; totos ordines exploditis.
Audite Culicum disparem concordiam,
Volucrisq; magna parvula discrimina.
Tuus, & diserta Myda, fortius canit,
Minus Bamastra. Myda, plus tuus ferit,
Tuus Bamastra lenices. rostrum duplex

Acutim

cutius Muydensibus. Bamastrii
 tustiore me terebant cuspide.
 uin grandius corpusculum Bamastris,
 literati sanguinis capacius.
 agistenella membra sunt Muydensibus,
 agis canorum guttur, atque sibilum.
 s mane solum lancinatis Beemstrij.
 uos Muyda gignit, istibus saviis
 nocte pungunt & ruente vespere,
 plus micante saviunt sub Phosphoro.
 Scelestâ turba, noctis horror optima,
 sâ turba, garrule, lebes abes,
 cra quietis jugis execratio,
 u diffares seu compares susurrilis
 hic & illic obloqui sultis mihi,
 bite longè, Zoilosq; pungite.
 queis maligna bile torretur jecur,
 uos libor ater exedit. modestiæ,
 Muyda sedes & Bamastra, vos jubent
 ocul exulare. quid moramini mala?
 frigus adflat aëra, & ferox Notus,
 sâque bestros obruunt exercitus,
 nemque diro murmuri Autumnus facit.

In lixem Satrapæ Muydensis cum
 Domina

VICOFORTIA,

uter alteri facem præferret.

MObit suâbem nata Lis discordiam,
 Placidumque fecit Anna Vicofortii
 trapa tumultum. non præiret Hoofdius
 cemque ferret ille, qui facem solet
 asferre Belgi batibus batum caput:
 hospes Anna, quæ facem modestiæ,

Et comitatis tot decoris matribus
 Speciosa præfert. litigare Cynthium
 Phœbeng credas, Phosphorum cum Cypride,
 Cum Marte Vestam, cum sorore Castorem.
 Vult ille, quod non illa. non solunt duo,
 Quod urget alter. singulis sententia est,
 Sed quæque dispar. compares virtutibus,
 Hac lite nutant dispares. Apollinem
 Præferre terris lucis usuram sua,
 Sequi Dianam, differebat Hoofdius.
 At Anna fatur, hospiti sese hospitem
 Debere tanto præbia munus facis.
 Dum litigant, dum fluctuant, dum lampadis
 De luce rixa est; Ecce raptor Hoofdius
 Attollit Annam, & brachiis circumdatam,
 Ostentat altè, & feminam facit Pharam,
 Nobumq; sidus. portat ignes præbios
 Marita bilitrix, lampademq; exporrigit,
 Et ille bitor Annulam, quam vir gerit,
 Obire famulæ vile munus haud finit.
 Sic nullus ordo est aut sequentis hospita,
 Aut post sequentis hospitis. confunditur
 Cum laude sexus, bajulusq; conjugis
 Fit ille magni bajulator imperi.
 Subordinantur Hoofdius, conjux, faces,
 Et per venusto cernimus spectaculo
 Præire nullum, pone neminem sequi,
 Pedissequamq; nec pedissequum dari
 Famulamq; nusquam salba partibus manent
 Honosq; dignitatq; nec jam cedere,
 Dum distributa stabiter victoria est,
 Aut Anna dici, aut bictus Hoofdius potest.

Illustri viro

D. CONRADO vander BVRCH,

Reipub. Amstelodamensis viro Con-
sulari, Scholarum Curatori, à Cim-
brica Legatione reduci.

V Ir magne, vir diserte, vir potens fandi,
Doctrina cujus abdidit sinu veri
suffique formas, Et scientiæ summam,
Quæ cibitatum jura fascibus dictas,
Ipsæq; lege stectis Et cupis salgos:
Qui sub rigente nuper axe Russorum,
Trocho fuisti Verba præfatus,
Patrisq; causam maximo Duci dixti.
Et nunc ab Arcto Cimbricæq; legatus
Edux tiarâ sospes Amstela bibis:
Dum Tu remotis jussa Federatorum
Ceptis reuelas, Regibusq; præduris
Quædere tentas conscientiam recti,
Cicisq; terris asseris suas merces,
Ecceculumq; liberum tui Belgæ:
Ios in ferocis Cantabri truce classem,
Ippesq; magni Regis ibimus sortes,
Inasq; Oquendi Et impetus Philipporum,
Iuidasq; turres Et natantium ponto
Ibos patentes grandium carinarum,
Irtute sola sprebitimus, nec immanes
Irimosa moles horruit manus Trompi,
Idaxq; pectus, igne, glandibus, ferro,
Iassata gens est nostra, per foros, transtra,
Idisque latera perforata luxabit,
Idasque fregit navium furens nauta.
Idesa mersa est, tot bibere Neptunum

*Vsta Britannis fluctibus rates celsæ.
 Salamandra capta est, & ferox Alexander,
 Et qui superbos vexit Asturas Feyus,
 Lopeziūq; sorbuit mari Tethys.
 Meruere rostrat tot Themistocles nostri,
 Duilliiq; & Reguli renascentes.
 Cecidisse Xerxen crede, & alteras ligno
 Defendi Athenas, alteram peti frustra
 Salamina Medo. Tanta fecimus, Burchi,
 Te longius per regna Saxonum & Cimbrum
 Vrbes loquente. Si iubat triumphantem
 Spectare Batem, & magna bella narrantē.*

*Hæc legere gesti. per tot hostium puppes
 Tumultuatur Musa, pugnat imbellis
 Apollo, cedit, mergit, urit, exurit,
 Milesq; factus credor in truci ponto,
 Manusq; lberum cadibus cruentasse.
 Tu sis spes Patriæ, mihi, Phæbo,
 Et gratulantis prona verba Barlæi
 Exosculare. sunt regentium cura
 Vrbes, Lyceæ, bella, curiæ, Bates.*

In diem Anniversarium Nuptiarum
 Nobilissimi Viri

D. PETRI HOOFDII,
 Equitis & Goylandiæ Prætoris.

HÆc Nuptiarum sera sunt solennia,
 Latique Satrapæ dies,
 Quibus venusta rursus Hellemantia
 Virile passa basium est;
 Tragicique princeps pulpiti pedem thoro
 Nobis procator intulit.
 Famam creantis Vniuersum dextera,
 Diemque Iudæus colat.

rrasq; seclis exigant merfas suis
 Noachidum propagines.
 clara Maceta fata Regis Gracule.
 Olympicumq; pulverem,
 ngis celebra temporū quinquennis,
 Et festa curribus para.
 lacis urbis Romuli natalibus
 Epulum, Quirites, condite.
 q; imperantis Caroli cunas mero
 Adsperge Flander largius.
 s dulce nobis latiusq; prandium,
 Dapesq; ponit annuas
 nora mater, & cubantis ad latus
 Benignus Hoofdti favor.
 x serena, quæ se verum vindicem
 Effeminas Goylandia.
 x amica, quæ vetustis ignibus
 Subdis recentem flammulam;
 usq; primos, illices amplexuum,
 Vocesq; primas conjugum,
 menta quondam Cypridis, recogitas,
 Et jam facete ruminas.
 te Vesper, dic mihi blandissima
 Amantium popysmata.
 , quot sagittis laeserit cor masculum
 Chiron, Nobembrium Deus,
 , quot sagittis laesa Bartelottula
 Surrexerit bisacior.
 illa non fas eloqui; dic Perseo,
 Dic Virgini, dic Cynthia,
 & Diones filia, quàm jugiter,
 Quàm non remisse mutuum
 osculentur & procentur & belint,
 Par amulandum posteris.
 , quàm modesta, matris ad normam sua,
 Crisfina proles ambulet;

*Utrumq; verbis mentiatur Italia
Puella, sexu dignior.*

*Dic, ut parentis candidum germen sis,
Arnaldus, illis vocibus*

*Puer loquatur, queis locutus est Cato,
Et rex Latinus & Numa.*

*Vt ille, Threcis instar ensem fervidi
Mirmillo bibret parvulus.*

*Salutq;, qualis inter agrestes suas
Diana lege subslit.*

*Et illa postquam dixeris palatiis
Cunctis Deorum, ne sile,*

*Prandere mecum, fabulari, scribere,
Et disputare suaviter,*

*Et gratulari cantibusq; & versibus,
Et Hoofdiu applaudere,*

*Helmansiaq; & nuptiis tantis frui,
Insigne Belgii decus,*

*Trissaq; ocellum, amœnitatis conculcum,
Mensaq; presentis facem,*

*Nunquam cavendam vatibus nimis, mihi
Semper colendam T. sselam.*

IN OBITUM

Clarissimi Viri

IOHAN. ISACII PONTANI

Pontane, quò me, quò tui colens dudum
Pectus relinquis! atherisq; transcendens
Vias beatus tot malis inerrantem
Mortalitatis sede desuper spectas?
Me sume socium, Gallibusq; subductum
Calumniantis seculi & suo more
Ineptientis, inter integras mentes,

noxiasq; nescia q; laboris
 cum repone, qua virile Cunai,
 os loquentis prisca verba Iacchai,
 ritusq; nullum bellicantis Erpeni,
 ernit maligna viris improbum lingua.
 Illic per astra, per faces tibi scriptas,
 r regna Superum fornicesq; flammantes,
 nitruumq; fulminumq; per tractus,
 minumq; mundi culmen ibimus lati.
 opiusq; cæli signa, circulos, puncta,
 naq; vultus & vagantium motus,
 tusq; varios luminumq; tot casus,
 cana mundi, permeabimus coram.
 Hic nos moratur pigra corporis moles,
 nimiumq; gleba affigit & solo mentem,
 epundusq; ludicrisq; curarum
 anisq; miseri nanis fatigamur.
 s, qui in docentem porticus Sicambrorum
 ebiq; lambens stagna Geldrus audibit,
 m multa discis, quæ negata sunt nobis,
 multa nescis, quæ profana nos scimus.
 rutator usque veritatis æternæ,
 turaq; votis & Dei Redemptoris
 more plenus, conscientie laudem
 fers Olympo, laureamq; doctrina
 licitatis luce clarus exornas.
 uisceptra Regum purpuraq; Cimbrorum,
 ptentrionis numina, indicabisti,
 urq; Gothicum lineasq; regnantum,
 eni bicornis oppida & Duces priscos,
 gesta Patria gnarus expedivisti;
 ui prapotentis Amstela domos dites,
 riginesq; templa, fata mercantium,
 affulta sylbis tellus, mobiles arces
 uri latebras, merciumq; scripsisti,
 unc alia regna, & tot regentium Regem,

*Et cibitatis jura perspicis magna,
Opesq; lustras, nescias vetustatis.*

*At nos dolemus, quotquot hic sacri Musis
Monumenta seculo consecrata miramur.
Quæ nec malignus Libor afflat aut Momi
Furor flagellat. Te caremus, Isace,
Nec jam benignæ commæant amicorum
Voces, nec ales charta transvolat fluctus,
Testis salutis, & favoris illasi.
Hæc summa vita est. hoc suæbe salamen
Afflictionum, leniore conspectu
Sodalitatis perfrui berecunda.
Amplecti amicos, literisq; testari
Flammæ honesti, candidiq; conspectus.*

*O literarum splendor, & senex docte,
Tot noctibus, tot hic laboribus fracte,
Tot fesse scriptis, tot scholis fatigate,
Criticiq; dudum magna pars tribunalis,
Tot præmiis tot Imperantium donis
Illustris, audi, & mæsta verba Barlæi
Sibi dolentis & tibi parentantis,
Tibi gratulantis, at sibi gemiscentis,
Lachrymas amantis, præfice puta lessum.*

Illustri viro

D. LODOVIC. CAMERARIO

Suecorum in Batavis Legato. suam
à prandio absentiam excusat.

V*ir magne, Vir serene, Vir potens fandi,
Regina cujus ore fatur ad Belgas,
Batumq; patribus pandit impert sacrum;
Quem terra quondam latior Palatini
Ducis fidelem sensit & sibi charum:
Quid me poëtam poscis ad tuas mensas,*

Epulis-

pulisq; Diſſum bis frui profeſſorem?
 labraſerclis admoſere Legati?
 os inter umbras porticusq; Muſarum
 umiles moramur, ſiſimusq; ſecreti
 luce tanta. me cathedra, non aula
 ſuebit uti, nec dapes poteſtatum
 mereor ſacerdos Palladis. Leſi formo
 etus ſcholarum ſoce, & illa magnatum
 ulaa & arces rarus hoſpes accedo.
 u jussa Regum Principumq; promulgas,
 o jussa acuti interpretor Stagirita.
 u regna ſlettis ſuggerisq; bel belli
 el pacis artes; me rudis iuventutis
 ultura totum poſſidet. Ducum ſox es,
 o ſox docentis Amſtela. doces ſuaſor
 cienda grandi purpura & tuum pergis
 neonum probare munus Imperatrici.
 tibi parca ſati ſpiritum dedit lenis
 io Camæna, carminisq; conſeſit
 xile robur. ſorte, laudibus, fama,
 lendore diſſidemus. hinc timet noſter
 alcare honoris atrium tui Phæbus,
 odorq; magnis horret ingeri menſis.
 Perſe rerum publicaq; fortuna
 odovice, grata mentis obſides ſume
 eſtesq; iambos, gratiamq; conſiſa,
 uam nunc rependo maximo Tibi Verbis,
 oſculare. mitto ſerculum Cirrha
 ollinaris dulce ſerculum menſe,
 ocula diſerto fonte Phoridis natum,
 bi Rhenus arces & Qniritium caſtra
 bberſa lambit, Schonckiiq; laudata
 humanitate letus hoſpes inſolbor.
 Vale ter ample ſir, cui reſſoreſcens
 ermana tellus debet & Nicri Princeps,
 ultuq; beſtro prandioq; ſemotum

*Illustris, aequus & benignus excusa.
Sic te potentis sceptrâ diligant terræ,
Sueconumq; rexrix. Finniæque regina.
Sic Federatis Patribusq; regnisq;
Digne colaris: fata prorogent annos;
Eulchramq; Superi sospitent senectutem.*

Amplissimo Viro,
D. GVILIELMO BORELIO,
Duynebæ Domino, Reip. Amste-
lodamenfis Syndico.

Praestans Boreli, si qua bis Apollinis
Morbo superstes, pristinos balet modos:
Distare bati, nec benignum sanguinem:
Febris resorbens, fontis Aonum simul:
Exsuxit, undas, torpidiq; spiritus
Sublimis aura portiuncula bigent:
Id omne & unum gratias agit tibi,
Et me measq; consecrat Musas tue
Humanitati, publicoque interpreti.
Assurgit absens, & savoris maximi,
Quo non merentem amplecteris, laxos sinus:
Audet remissis implicare versibus.

Hac lege bibis, non suis se commodis
Natumputare, publico se mancipat,
A plebe quisquis distat, & scientia:
Extendit annos, esse non cupit suus,
Vindex suorum, cibium facundia est,
Quâ faris Hagæ, quod sibi plures petunt,
Per te loquuntur, quicquid es, sic Patria:
Bata quoque donat, & potentis imperi
Fucis labores, consilique pondere
Disertus audis. Talis in Quiritium
Cyneas Senatus verba fecit, & sui

Mandata Regis elocutus, os fuit —
 et lingua Pyrrhi. talis Atridas Duces
 Iestor trahebat, Herculesq; Gallicus
 locis catenâ Galliam flexit suam.
 Qui barbarorum corda Thracum leniit
 Orpheus canendo, muneris tui fuit.
 et qui superbas arte Thebas condidit,
 saxa doctâ moëit Amphion chely-
 raire verba fascibus Tullî patris
 artes fuere. talis Æschines forum
 Urbesq; Grajas Atticosq; principes
 formabit olim. Federata nomina
 calem saluant, Belgiq; illustrior
 Urbis per patentes orbis excurrrens plagas,
 amamq; longa Solis exaequans via,
 pro se loquendi copiam tibi facit,
 urusq; crescit magnâ Civitas tuis.
 Nec hic subacta meta stat prudentia,
 Aut Consularis iussa solum Curia,
 Nobis profaris. India per te sapit
 totiens Senatus, teque partem Concili
 tult esse tanti. consulis domi sagax
 oris gerenda. quaque Titan curribus
 exsurgit undis, & Moluccas adspicit,
 alidamq; Iabam, tuque mœnibus Balens
 Ambona ferbes, & Tidora praeliis
 hostem fatigat, gentiumq; missibus
 acatra turget; optimis suffragiis
 Moderaris orbem. sentit, ignarus tui,
 tua damna Batis, & latens nocet Tago,
 pesq; sua for subruis Philippicas,
 Hec Walachrus audit, & tuis se laudibus
 tult esse testem. nobit ingeni facem
 Labor Metelli, destinariis exteris,
 tenetisq; dudum, ut Belga proxis Belgio,
 ellique sedus Alpibus persuadeas.

Et purpuratis fortis Adriæ togis,
 Duynbeka gaude, quæq; collibus jaces,
 Claresce Domino. dic propinqua Tethyi,
 Tibi imperare fidus Insula tuæ,
 Columen bonorum, patria lumen suæ,
 Exemplar aquæ mentis, Amstelæ jubar,
 Et comitatis & gravis prudentiæ
 Specimen seberum. dic Borelio coli
 Illustræ Phœbi nomen & Phœbeios
 Mystas amari. dic alumnum Phocidis,
 Bîberticisq; montis atque Palladis
 Regnare ruri. dic vetusta secula,
 Graiûmque gesta & ausa gentis Itale
 In hoc recondi. dic sacerdotem piæ
 Themidis vocari, consciûm Iuris sacri,
 Et quod profanum causa cibilis facit.

At tu minore, Rhene, currens albeo,
 Vbi castra quondam fixit Albini labor,
 Domos Boreli prædiumq; lenibus
 Pulsa susurris. gratulare sospiti,
 Agrisque dona perfrui feracibus.
 Quos nec locusta tondat, & zizania
 Steriles pererrent, aut adurat Sirius,
 Aut sèbientis ira berberet Noti.
 Si Roma ripis attulit decus tuis,
 Urbisq; Domine gloriaris arcibus,
 Plus jam superbi. dum tuos per margines
 Orator habitat, Syndicique gloriam
 Late decoris fama differt urbibus.

Quamvis carinis mille, mille mercium
 Formis redundet Ta, & omnibus ferat
 Vendenda terris, æra transmittat Gothus,
 Pellesq; Moschus, Indus adbebat piper,
 Electra mittant Sarmatæ, marmor Ligur,
 Frumenta Gallus, sævus enses Cantaber:
 In Te, Boreli, summa laudum colligit,

esq; præfert rebus utiles suis.
 ibus profundum tranat, exteris natat
 rcator undis, lucra conficit sibi,
 gis patescit cibus, condit domos,
 isque cibus ordinat pomariis.
 Sapiuisse primum est, alterum, vitæ dies
 nasse cælo. tertium per publicas
 se curas, civitatibus loqui,
 eruditæ mentis otium bona
 disse causæ, totque doctrinæ modos
 masque grandi commodasse Curia.
 Per Te beamur, te fabente crescimus,
 magne, & atras pellimo febres procul.
 te valemus. Tu laboranti tuis
 bis mederis, erigisq; languidum
 e, jam silendâ. pene nuper mortuo
 frupta fila fortibus solatis
 dintegrasti; sic mea fabor tuus
 rtum salutis robur & fulcrum fuit.
 gisque vatem vindicabit manibus.
 Poscis medela vile premium tua?
 atumque amici pectus? obsides cape
 stesq; lambos. meq; credas non fore,
 m te, Boreli summe, desinam loqui.

Nobilissimo Viro
 D. ANTONIO OETGENS,
 Equiti, Domino in Waveren, &c.
 Reip. Amstelodamensis Viro
 Consulari.

Magnanime Consul, ditis Amstelæ rector,
 Fortuna cujus Amstelæ è manu vestra
 optimatum, quos amamus hic, pendet:
 germana proles undecunque virtutis,

Et non euntis per remissa doctrina;
 Qui stemma digno patre maximum ducis,
 Sortemq; aborum fascibus tuis vincis:
 Salve ter ample vir, meisq; paulisper
 Vaca Camænis. ager, impotens, fractus,
 Totusq; languens, dulce barbitum inbitus
 Preffite nebris. nunc alacrior reddor
 Luci Tibique, & per bireta Musarum
 Raptus, ferendo pauca Consuli fabor.
 Scripsere Flacci Principi iuventutis,
 Sceptris Marones, Claudiana Pimplæ
 Honorioq; fascibusq; Romanis.

Sequar priores, imperiq; nostratis
 Facem decusq; audentior salutabo.

In diligentem me, meisq; fautorem
 Amo reflecti, vindicemq; Phœbeum
 Et literarum vindicare Parnassō.
 Nefas sileri, quem benigna sceptrorum
 Extollit aura, insignibusq; Majestas
 Arctōa donat. Aula purpuratorum
 Quem sacra orbit, consecrabimus Phœbo,
 Libethridumq; proluemus in lymphis.
 Mercantis urbis rector & Senatores.
 Inter Senator, cujus ore jam pridem
 Excepta gratum magna sensit aduentum
 Medicea mater; me fabor, quo polles.
 Inbalbe totum, & gratia professorem
 Innecte vestra. Tu sacella discendi &
 Novas iuvent.e porticus reclusisti,
 Meaq; jam tum gratulatus es sorti.
 Qui Vbera das jura, qui Deus ruris,
 Numenq; agrorum maximusq; possessor
 Tibi faventis fata suspicis cæli;
 Scholæ labores Palladiq; non segnes
 Fosse ministros. Patriam gubernasti,
 Motusq; graves pacis atq; bellorum,

um Ducumq. postulata flexisti,
 Federatos inter eminens patres,
 rerum peritus castra Principis celsi
 nitatus, Illi te fidemq. habuisti,
 iculorum particeps. dies, noctes
 na induentem prosecutus, Hercum
 tes fuisti, ararioq. bellaces:
 ire dextras, pars fuit tua laudis.
 esse non vult, quibusq. visus os for Hispani est,
 tria parenti. Nasso & fabet stirpi,
 icumq. Belga liberas amat mentes,
 as focosq. & sarcinas Philipporum,
 ussa duri Regis odit, assertor,
 ire Ibero nescientis, Hollandi:
 Ocelle nostrae gentis, ista qui curas,
 udumq. non labantium satur bibis,
 ui scaba mundi libidosq. concultas,
 alosq. recti conscientia damnas:
 noris in me ventila tui flammam,
 liconidarum pallideq. Pyrene
 lior perennis. illa summa votorum est,
 acuisse tibi, & probasse. me semper
 more vestri. litterariam causam,
 ter Camænas natus educatusq.,
 fonte tinctus affatim Latinorum,
 utrone grandis, vindica. sciat Cyrrhas,
 arosq. docta, & quidquid ullibi Phœbi est,
 lerudita gentis, his tuos divi
 res dicari. Sic tibi perennantes
 iducat annos. Fama; fata transcendas,
 neri superstes, nesciumq. contempta
 ort alitatis nomen inferas cælo.
 uin filiorum quilibet, paternorum
 eres honorum, semita patris magni
 adat decorus, & suprema conari,
 atabisq. fudeat amulanda moliri.

*Vir summe, Vir colende vatibus, salve,
Et bibe felix patria, tuis. nobis,
Meaq; partem gratitudinis cense,
Tibi mancipasse, quicquid est meum, Consul.*

PRÆSEPE CHRISTI.

C*Vna Tonantis, lectule Imperatoris
Præsepe, magni sella sospitatoris;
Cum te tuumq; illustre dedecus specto,
Sordent triumphi, sceptræ, regna, fortuna,
Fasces, trophæa, bestium venustates,
Auroq; quicquid purpuræq; splende, cit.
En ipsa cali prædicanda majestas
Sordescit, ipso despicatior bulgo,
Egena rerum: vilibusq; sub pannis
Crepundiisq; grande numen occultat.
Mundi Redemptor magnus incubat sano.
Hac vagit aula, anhelituq; brutorum
Blande incalescit. O stupenda paupertas.
Creator orbis angulo jacet parvo
Pene exul orbis. Bestiumq; donator
Fastidit illas. ipse regibus major
Rex universi, regios fugit cultus,
Opesq; nescit omnium ministrator.
Non hic iaspis margaritæ, beryllus,
Fulgens smaragdus tecta sancta collustrant.
Puer ipse splendor omnis & sibi lux est,
Sibi ipse fulgor, ipse lumen & fidus,
Omniq; pyxis elegantie rerum.
Augusta proles, nate Patris excelsi,
Squallentis obsolete sordibus tecti,*

illa decoris sempiterna majestas?
 esq; patri gloria tua faces?
 patens imperi potens sceptrum?
 tribunal cœlitum choro septum?
 quo per omnes jura didis terrar,
 undata ponto: jussa manibus distas.
 npe illa tristis, mœsta sors egestatis
 ssit volentem. pauperesq; paupertas
 illat insons. sic modestia præbes
 emplar orbi turgidosq; despectas.
 Te clara cœlo, clara gentibus cunctis
 æditta magnū Virgo parturit Christum,
 atla Iesum. plena gratia mater
 t gratiarum lata gignit autorem.
 stor stupefcit & tuetur infantem.
 ges adorant. erudita Persarum
 te ora sagit eruditor cunctis,
 entiarum & omnis arbiter veri,
 dona pauper colligit Sabaorum.
 tatur Anna. jamq; proximus morti
 lesse Simeon sanctus inchoat carmen,
 nos branti succinit jubentuti.
 oplaudit ather & Deum Cherubina
 nunt cohortes. solus horret Herodes
 metq; nostrum purpuratus infantem.
 nelle Iesu, particeps mea carnis,
 nosce fratrem, quem tibi redemptori
 des adunat. condole tua genti,
 clesiq; tot malis laboranti.
 bi gratulamur maximo sacerdotum,
 bi gratulamur maximo prophetarum,
 egumq; quot fuere maximo regi.
 ost tot piorum gratulantium voces,
 udi pusilli Christe canticum serbi,
 t verba veterum, quæ reponimus, Patrum
 Æternus horæ supputas tua Vita.

Immensus alto cœli aether tua matris.
 In matre totus, totus in sinu patris.
 Nec hic sed illic segregatus in partes.
 Nulli videndus, nunc videndus in terris.
 Tot seculis præmissus inchoans seculum.
 Deus perennis permanens, caro factus.
 Patri coævus, nec coævus in carne
 Equalis illi, nunc tamen minor Patre.
 Pater Abrahami, semen Abrahæ sanctum,
 Maria creator & creatus ex illa.
 Mundi creator, nunc creatus in mundo.
 Qui patre natus universa fecisti,
 Et matre natus Spiritu refecisti.
 Terrena servans & superna conserbens.
 Infans loquendi nescius, tamen Verbum.
 Infans malorum nescius, tamen passus.
 Cui mater una mater & simul Virgo est.
 Virtute cujus facta mater est mater.
 Quem nutrit illa, quæq; bibit ex illo,
 Quæ portat ulcus, cuncta qui suis portat.
 Qui Sponsus idem est matris, & tamen proles.
 Matri colendus & tamen colens illam.
 Autor diei nocte proditus sera,
 Et lucis expers, lucis autor æterna.
 Stabulo recumbens imperator augustus,
 Fæno recumbens rector orbis immensi.
 Obses salutis, autor & simul pignus.
 Et Victimæ idem Pontifexq; mactandus.
 Infans stupende nascere & Deus cresce,
 Infans stupende cresce, bibi Servator.
 Infans stupende morte crimen expunge.
 Infans resurge, jamq; celsior cœlis
 Misere nostri, red te gentibus pacem.
 Et pace natus inquiet a compone.
 Patriæ labores magne sublesta princeps.
 Patriæ parentes vindica Deus fortis,

*fig. nomen inclytum Patris,
 fig. germen inclytum Patris.
 at per amplos nota Tethyos fluctus
 nostra, Cunis incubet tuis Iesu.
 nt potentis Amstelæ Senatores,
 bium quocumq; Christianorum,
 sepe sanctum culcitrasq; non grandes
 jacentem supplices adorabunt.*

Ad Illustrissimum
 D. CORNELIVM HAGAM,
 cum à porta Ottomannica redux
 legatus, me Turcicis fercu-
 lis exceperet.

*Illustris Haga, qui decus Bataborum,
 Et Federati grande Belgii nomen
 tè extulisti ad Ottomannicas portas,
 demq; patriæ patribus probavisti,
 hîq; fama præmium reportasti:
 En hospes adsum, splendidæq; Bulgaris
 nbißa mense, quem disertus orator
 gnaris admovere ferculo, quali
 ominator Helles Bosphoriq; regnator;
 urusq; Thracum rector affolet bestii.
 c Roma quondam gentium triumphatrix,
 sic magistra exoticas suis offas
 ecit culinis & dapes peregrinas
 bexit urbi. sic reuersus è Battris
 Macedo apparatus Persico fuit pransus.
 aropsidesq; balsamo Sabæorum
 Arabumq; mille letus imbuat succis.
 Creamur omnes. unicoq; rectori
 Debemus illud, quod sumus creaturæ.
 Deiq; germen. sed per orbis immensi
 Tractus patellis dissidemus & poclis.*

*Si lingua multis barbariq; sunt mores,
 At erudita singulis gule mens est,
 Sapiens palatum, & plenus ingentibenter.
 Hac arte Finnus, Sarmata & ferox Hunnus
 Scythaq; sapiunt, Celta, Cappadox pauper,
 Et dives Indus, cuilibet sua est mensa
 Dispar solutas multiplexq; decoctum.
 Massylus unum cibus expetit mullum,
 Romanus apros, ostreumq; Lucrinum,
 Sumen Pelasgus, Memphis abstinet cepis,
 Amat Batabus. Phasianus in luxu est
 Colchis, ni bosus expetit piper multum
 Septentrionum filius, fugit Sole
 Perustus Afer. secta carniū frusta,
 Olusq; sapidum Turcicamq; miscellam
 Apponit Haga, ferculisq; permiscet
 Voces disertas, qualibus soles fari
 Ante ora, quondam prapotentis Osmani.
 Humanitati vltimam hanc tua matro,
 Humanitatis conscium tua pectus,
 Animumq; vobis, crede, semper obstrictum.
 Hec ipsa dicit Satrapa & loqui iussit
 Vatem benignus Vicofortii candor.
 Tu quem recenti federe hic adoptasti,
 Interq; calices fabulasq; amicorum
 Dixisti amicum, cui fabente Brasserus
 Batabi Senatus splendor annuit fronte.
 Ut sospes hinc beatorque discedam,
 Verbis suetis Ottomanicæ genti,
 Benedic poëta & hospitii professori.*

Ad Amplissimum Virum
 ERARDUM SCAPIVM,
 Amstelodamensium Consulem & Cu-
 ratorem Academiae Leydenfis.

*Ir erudite, vir diserte, vir Consul,
 Curator almae Palladis, suis Rhenus,
 nam tingit undis, quamque manibus nostris
 salutat Amstelaeque potator:*

*Seponere curas, praebaeque lictorum
 silent secures, dum tibi Camænarum*

*Turgit ordo, vindiciq; Musarum
 alia claudos nostra consecrat lambos.*

*Im nuper epulis ferculusq; tot Disum
 conbiba tecum non seberus assedi;*

*Im fabulanti prandia inter & mensas,
 Tylius benignas Catiusq; praberent*

*ures poëta, nec minus fabor vester
 totum benigne insolberet professorem.*

*Tunc frater alte è pulpitis perorantum
 laudes Pelagum Cecropisq; sermonem,*

Et os rotundum dixerat iuventuti.

*Trisbiog missus pulbere & satur tristis
 serula celebri stabat in schola Rhetor.*

Tunc ipse coram pristinam domum vidi,

in qua Sophorum verba, Graciae lites,

Prisci Platonis dicta, Socratis leges,

Senisq; dogma multiplex Stagirei,

Fui locutus. tunc tot ora doctorum,

Notosq; vultus, pristinosq; collegas

Patresq; tetigi literarii cætus:

Seu qui supremum voce detonant Nomen,

Seu qui herendi arcana juris ebolbunt,

Seu qui medelam corpori laboranti.

Facit

Facit Machaon, seu per aetheris celsi
 Vias vagantem ducit altus ad spectum.
 Salvere iussi hos ordines togatorum;
 Sacrumq; Phœbo literisq; debotum
 Miratus agmen: illa sunt Bataſorum
 Futura, dixi, fulcra, Curiae voces,
 Eccleſiarum lumina & renaſcentis
 Spes certa Belgii. Sic docemur imberbes,
 Et diſcit ætas prima, mox adultorum
 Datura fructum & proſutura tot Belgis.

Hac magne Scapi, regna literatorum
 Rector gubernas. hinc Apollo ſubmittit
 Faſces loquenti, praſidesque tot Muſis.
 Et imperator ſectis ingeni motus,
 Et ſabientis ſepe perperam turba.
 Sic ſceptra geſtas imperareque diſerſi
 Cibes coërces. nec tibi ſabens ſolum
 Aſſurgit ingens Leida, ſed per immenſos
 Audita ſtutius civitas & anguſtis
 Superba teſtis, atriumq; mercantium,
 Forumque ditis Mercuri, tuo donat
 Titulos honori Conſulemque promulgat,
 Per quem modeſtis tuta cibibus vita eſt,
 Per quem decoris pax penatibus ſalva eſt,
 Delubra gaudent & Scholæ reſtoreſcunt.
 Per quem luſcentia docta porticus ſurgit,
 Sedes docentis & ſacrarium Phœbi.
 Vbi priſca narrat ſecula & vetuſtatum
 Longos reſceſſus Principumq; regumq;
 Grandes labores eruditus orator.
 Vbi nos labantem mille fraudibus mentē,
 Ratione recta regulisque fulcimus.
 Vbi nos per altos nubium procul tractus
 Signamus axes, ſiderumque tot motus,
 Rerumq; cauſas indolemq; ſcrutamur.
 Vbi nos honeſtum quicquid & ſibi pulchrum eſt,

re^q iussis tradimus Berecundis,
 namq; rectâ corda lege formamus.
 His his, Senator, sedibus diu sibe,
 Consul audi, Patriaq; sedata
 gire mentis & scientiæ fructum,
 dentiæq; & candida venustatis.
 re Cirrham fontibusq; Pimplæis
 perge lympham, Apollinisq; cultores
 resq; sacros Palladi fove fautor.
 consulare nomen ebebet cisis,
 consulare nomen ebeham Bates,
 urbis ample plausibusq; Musarum
 tela nostri Scapius perennabit.

IN OBITVM

Clarissimi Viri

.ARNOLDI BVCHELI,

Advocati apud Traiectinos.

En ex Berende & erudite, Bucheli,
 Dudum celebris lux decusq; Traiecti,
 antiquitatum promeconde nostrarum,
 rutator usq; veritatis abstruse,
 opaginumq; & stemmatum vetustorum,
 que pene edacidente roderant anni,
 ecisq; caries admomorderat saxis:
 bi parentat, manibusque fert iusta,
 que senectæ cultor; & dolens Bates
 undit querelas, triste funeri donum.
 non jam per urbem, mitra cui dedit famam,
 etusq; Rheni ripa, & Ordines sacri,
 ot templa disum, porticusq; turresque
 radior sodalis, & seberus auditor.
 um præca rerum absconditosq; natales,
 iesq; doctæ præsulum, & sacerdotum,

Fastos

Fastos notares, Amsteleque rectores,
 Et jus potentis, impetumq. Woerdani,
 Audaxque Velsi facinus, & duces pulsos.
 Non jam tuorum bella, & horridas pugnas,
 Inasq. narras, bel truces Sicambrorum
 Bataſumq. motus; nec perambulas mecum
 Vultus Quiritum, & Albulam triumphantem,
 Sculptas metallo Galliasq. Memphimque,
 Trinacriamque, sibulasq. pellesque,
 Cultros, secures, lampadasq. Vestiarum,
 Semesa seclomarmora, & fatiscientes
 Æbo figuras, lineasq. labentes.
 Non imus ultra, ut quicquid abditum serbat
 Mercantis urbis inſitorq. cibisq.,
 Luſtrems ambo, Cæsares paludatos
 Vrnasq. tristes, Iſidisq. portenta,
 Aut que remotis Perſa ſedibus mittit,
 Vel diſes Indus, aut Hydaſpis extremus
 Gangisq. potor, & ſuperbiens Eos.
 Nec ſcripta monſtras, pulpitisq. diſpoſta
 Monumenta centum, tot voluminum claſſes,
 Diplomatumq. tot cadentium ceras.

Rupere ſata federis fidem tanti,
 Commerciq. literarii nexum,
 Humanitatis Palladusq. contractus,
 Sodalitatis jura longius culta.

Tibi per celebres editosq. doctrine
 Mens gnara colles ibit, & ſalebrosas
 Vectus per artes & ſireta Muſarum,
 Scientiaque multiformis ambages,
 Phœbi profundis ſallibus reſediſti,
 Tota repletus Phocide atque Permeſſo.
 Tunc juris almi prædicanda majeſtas
 Aſtraa, alumnum maſculo imbuſit ſucco,
 Legumq. ſtudiis Scaſolasq. in exemplum,
 rſiosq. Bartolosq. Baldosq.,

sonasq; objecit & Triphoninos.
 is patronus, integerrimus tutor
 i clientis, sanctitate pro rostris
 ulta stetisti, iudicijq; dictasti
 scripta Regum Principumq; responsa.
 c dicta causa est, ut reus triumpharet,
 daret actor, vindicemq; pupilli
 etas amabit, & severius rectum.
 or superba mentis, & mali fastus,
 ediq; luxus improbiq; liboris,
 cilis minori, ferre doctus aequalem,
 ajoribus cessisse, diligi cunctis,
 mis, benignus, lenitatis assertor,
 aequitatis & modestiæ, summam
 elo intulisti conscientiae laudem.
 Mox jura Gangi Bengalæq; scripsisti,
 abumq; terris portubusq; Persarum,
 stæq; rexti Teithyos forum grande,
 territamq; Nerei senis turbam.
 m tot senator inder assidens patres,
 asses Batabas Amfielamq; mercantem,
 mg, Eois mercibus beabisti,
 ttisq; Reges Principisq; junxisti
 l Marte crudo, & classico subegisti
 llator absens. Sed serenior visa est
 rs ista vita, quæ cruenta Gradisi
 irrescit ora, seq; mancipat paci,
 incruento defobet diem Phæbo.
 Et jam tenebris involutus & longo
 tu relanguens Heda, redditur luci.
 tiginisq; conscius sue scriptor
 tus patefcit, præsulumq; per fascies,
 iscoporum tempora & truces fastos,
 titistum ferocientium bella,
 craq; mitras Beka tersius vadit.
 iratur ipsam se reconditam clare

*Legi vetustas, impedita dissolvi,
 Arcana pandi, lumen inbehi nocti,
 Umbraque veri veritate dispelli.
 Nunc jura lugent, ingemit tuus Codex,
 Sordent Novellæ, deficitque Pandectis
 Lector suctus. nummuli, sepulcra,
 Archiva, chartæ syngraphæque donantum,
 Exscripta, tabulae, symbola, & sigillares
 Cera, queruntur pristinam sui curam
 Iam post haberi. sanguinisque cognati
 Pars prima digniorque Vorstius mæret.
 Quem quando amabas, eruditior virtus
 Se passa amari est, & Machaonum germen,
 Latiaque lingua cultor & Pelasgorum.*

*Fax veteris ævi & temporum senescentum
 Redintegrator & lucerna, Bucheli,
 Nunc occidisti. seculoque subducti
 Intaminatam labe seculi mentem.
 Et quicquid nobis hic foebet tenebrarum,
 Et quicquid hic sordescit, aut situ sædum est,
 Lux sempiterna, lux beata discussit.
 Cani residunt crinibus, vacillantem
 Cæleste fulcit robur, induit numen
 Ipsum senecta, temporumque transgressus
 Iniquitates & vagas vices rerum,
 Superbiae theatra, criminum sedes,
 Calumniarum tecta, vim malignantum,
 Regum furores, imperantium fraudes,
 Cibes profanos, invidosque doctores,
 Mundo remotus, sic remotus immundo es.*

THRENVS,

In obitum Nobilis Dominae,

CATHARINÆ OVER-
BEECKIÆDANIELIS SCHONCKII,
minoris POELGEESTÆ Domini,
CONIVGIS.

*Poelgeesta luge, Schonckii domus plange,
 Foribusq; taxum tugubremq; cupressum
 refuge mœstis. Ecce, quàm repentino
 aulea pallent, rura personant luctu,
 alatiq; prædicanda majestas,
 fulgensque culmen fornicesque sordescunt.
 Achrymis liquecunt marmora & rigens saxum
 plorat magistram. Rhenus ipse singultit,
 tanti doloris conscius. tremunt unda,
 cubilibusq; bitreis gemunt Nymphae,
 Dominaeque tristes orbitate suspirant.
 Circum penates turtur arbore excelsa,
 Recensq; natis turribus, gravi questu,
 Sociam reposcit, exprobratque natura
 Disrupta lecti vincla & horridos casus.
 Bataëa Pallas, præstes alma Musarum.
 Bellique mater, dum cadauer adspectat,
 Innoxiumque funus & pios manes,
 Irata fati, tetricam agidem lava
 Excussit excors, dexteraque bellacem
 Abjecit hastam, condolensq; mitescit.
 Catharina terris cessit, & satur mundus
 Mortalitatis lege succubat morti.
 Catharina felix occidit, laboranti
 Subducta seculo, & tot doloribus mater
 Vitaque semet expeditur arumnis,*

*A imamq; recti consciam Deo vobis,
 Hæres Olympi. digna conjugis digni
 Conjux beatas inter altior mentes
 Beata vobis, præmiumq; virtutis
 Felicitatis læta possidet summam.*

*Vidi cadauer, innocentie sedem,
 Vidi cadauer, conscientie sedem.
 Vidi cadauer, integerrime mentis
 Isions sacellum, pyxidem venustatis,
 Et lenitatis & pudoris & recti.
 Flebi cadauer, comitatus exactæ
 Nuper tabernam, capsulam virecundi,
 Lares honesti, temperantie limen,
 Et castitatis; maximaq; non fictam
 Pietatis aulam. Flete, slete vos matres,
 Periisse in illa matris optima normam,
 Periisse in illa conjugis probæ formam,
 Domesticæq; exemplar eminens curæ.
 Ad hoc cadauer & modestie bustum
 Inguilate fastum, quo decus maritorum
 Virumq; sæva jura sæpè calcatis.
 Ad hoc cadauer, hanc amabilem cunctis
 Ad pacis aram, fœda bella rixarum
 Mactate lenes, hoc facessite à busto
 Matres asara, inhospita, insolescentes
 Rebus secundis, prodige improbo luxu,
 Hirudines, scopæq; dibitis census.
 Et quævis proterba dat loquacitas famam.
 Quas empta pulchritudo segregat turba,
 Vacuna damnat, vel procacior Circe.
 Catharina vobis grande fecit exemplum,
 Lex vobis morum, symbolumq; concordis
 In amore lecti, prolis unica custos,
 Et educatrix fida. Tullia quales
 Corneliæq; Iulieq; vixere.
 Non opibus illa fidit, usa prudenter.*

n spes iniquas sedit. illa possedit,
 ue tribuit ether; pauperesq; solata
 gna dexteras, alteri fuit dives.
 timuit unum, displicere consorti.
 soluit unum, per placere consorti.
 esse studuit, esse quod videretur.
 tus honesti, non vagantis à sorte.
 cis modesta, non euntis à vero,
 essus decori, non euntis à recto.
 Hoc Francofurta pignus, hanc facem mundo,
 nc Mæne Batavis Schonkioq; donasti.
 i stemma virtus dignit asq; majorum
 ita scripsit; elegansq; doctrina,
 umanitatis lima, plebe secrebit.
 Amice Schoncki, si dolere me persers,
 condolere serio tua forti;
 m pars doloris. lachrymæq; quas fundo,
 is inerrant; quiq; te premic dolor,
 ngit sodalem, pristiniq; confictus
 morem poëtam. mutua est amicorum
 rtuna. mæret. gaudet in vicem qvisq; vis
 enerandum amici & dulce nomen usurpat.
 unc forte pectus, teq; grandibus muni
 aus quietus. Numini geras morem,
 ui cuncta parent. stat trabalibus clavis
 ex scripta lethi. mortis hora cunctorum est,
 ademq; vita. singuli damur mundo,
 t hospites reddamur, incubant Parca
 lac lege natis. occidit tibi conjunx,
 sed non Tonanti. deficit parens proli,
 Et hac parenti forsan. (omen aperte
 Eterne rector.) perditam cave credas,
 ramissa tantum est. cur dolere vis? salva est.
 Misere scire æquum est. si repositis exstinctam,
 Asertis astris, invidetq; felici.
 Non moritur illa, qua Deo Redemptori

*Fidem probabit, conscientiam terris.
 Non moritur illa, quam profundius serbas,
 Quæ bibit in te, ô quanta spes resurgentum est.
 Quàm post hibeis, tot malis manumissam,
 Plenamq; Christo, & pulchrius triumphantem.
 Hæc sæpe tecum, sæpe cogita solus,
 Luctumq; magnis frange fortis exemplis.
 Sic te dolentem vincis, expedis mentem
 Mortalitatis nube, sic domas Fatum.*

In obitum MARIE Filiolæ Ejusdem, triduo post
 matrem extinctæ; & eodem, cum matre
 fratre & sorore præmortuis, tumulo Ultraje
 clausæ.

Hic tumulus matrem pariter prolemq; recondit.
*Nec potuit genitrix sola, nec illa mori.
 Rara urnæ facies, tribus hic circumdata natis.
 Quas peperit, serbat mortua mater opes.
 Causa uno sobolesq; loco cœtere. nec unus
 Quæ conjunxit Amor, terra diremta cupis.*

Ad Illustrissimum virum
 D. GASPAR. COCQVETIVM
 THVILLIRIVM,
 Regis Christianissimi apud Federatos
 Ordines Legatum.

Illustris Heros, sanguinis Thuilliri
*Sublime germen, qui sub axe Belgarum.
 Latè potentis verba Gallia faris.
 Et Federatos Rege Maximo Patres,
 Populumq; bellis totq; adoreis clarum,
 Fulcis benignus: nuper Adria grandis
 Togis secutus, magne Regis interpres,*

liliorum: sume, quas tibi grates
 ignas Camæna Sindici suo solbunt,
 sempiterno nuncupant sacramento.
 Tu per patentes Tethyos procellosa
 mpos, poëtam gratie tuæ flabris
 xti libenter: tu Ducis celebrati
 laudes & illud Purpura sacrum carmen,
 collinare munus, ah rudes Musas,
 phyro serena vocis & tuis verbis
 ula intulisti, maximoque custodi
 ot Galliarum Præsidique Francorum,
 bsens dedisti. splenduerunt tunc Musæ,
 udaciusq; te faciente, conscendi
 lustre limen Cardinalis Armandi.
 Tunc Rector ille Batæ exterritus
 is legit oculis; imperet quibus molem,
 t hostium tot stragibus triumphantem
 allum tucitur. nec moratus has laudes,
 cecisse gaudet, quæ recensui scriptor.
 Nec summa voti, Principumque Regumque
 Donasse famæ gesta, & impetus Phœbi
 permiscuisse Martis horridis telis:
 Cecinisse pugnas, bellâ, publicam pacem,
 Mutata regnis fata, busta regnantum,
 Casus potentum & quicquid acre & excellens
 Mortalitatæ lege solbit Heroas.

Hos inter ille est, cujus exhibes nobis
 Gemmis coruscam pyxidem Thuilliri,
 Aurique pulchris annulis coruscantem,
 Munus Deorum, præmium Camænarum,
 Et præpotentis grande pignus Armandi.
 Quàm Cirrha gaudet & superba se tollit
 Fautore tanto Pieris renaſcentes
 Cernas poëtas altius solo tolli,
 Et magna fari. Iam canit deauratus
 Phœbisacerdos, ambulatque torquatus,

Seque

Sequi ipse nescit, scire qui facit plures.
 Quid secula Bates fingitis beatorum?
 Auroque tempus affluens et argento?
 Feliciore bibitur mihi seculo.
 Dum colla circum nostra fulget Eoi.
 Adamantis orbis, gemmulaque fragantes
 Solis lace sunt lumen, aurei dudum
 Fuere Reges Principesque gemmisque
 Regum superba conjuges, decus tantum
 Refert professor, quæ caput triumphantum
 Circumdedit laure, jam mihi possis
 Vilis videri, dum meis fluunt sulcæ
 Humeris catena, Galliasque curantis
 Fulgens imago limen adspicit nostrum.
 Præstans Coqueti, quam mea est Philipporum
 Dors sorte melior, non mihi cabernosis
 Abstrusa saxi rupibusque quaruntur
 Pelopis talenta, nulla pallidus fossor
 Metalla in ipso scrutor Indus Occasu.
 Paratiores purpura mihi gazas
 Aurumque mittunt et monile laudatis
 Insigne baccis, qui nefarii peccant,
 Horrent catenas, has volens pati possum,
 Et ista Richeli vincla non reformido.
 Apollo jam se gloriatur auratum,
 Pimpleides sic aurea magis fulgent
 Et mons bisvertex culmen aureum tollit,
 Et aureis fons Castalis fluit lymphis.
 Jam post Marones laureasque Flaccorum,
 Mereor potentum gratia coronari,
 Aulisque latus inseror gubernantum,
 Ducumque chartis literisque compellor.
 Qua voce gaudes publicas loqui causas,
 Pro me locutus Cardinalium summo
 Nuper fuisti; Nestoremque Gallorum,
 Regni columnam, antistitemque Musarum,

Fecisti

ecisti amicum satis & lares nostros
 alacriorum luce plus beabisti.
 is bibe meritis, claudicant vacillantes
 udore iambi, sed memor Thuliviri
 lens recta, & ille nominis tui cultor
 ates, tenebris invidet tuum nomen,
 egisq; magni interpretem celebrabit.

Ad

ALBERTVM BANNIVM,

Iurisc. & Musicum summum.

D Ibine cantor, qui serenis vocibus,
 Et ordinatis gutturum concentibus
 thœbum laceffis & beatum Cacilin
 Modulis sepultam suscit as cœlestibus,
 inosq; terris reddis atq; Amphionas,
 cantuq; Thraces barbarumq; Strymena
 lenire possis more suavis Orphei,
 osisq; silbis Nerei, fluctibus
 Afrumq; monstris imperes silentium:
 Quos mittis artis indices tua libros,
 Superis dicabi dulcibusq; Gratiis,
 Teneriq; sacra, Palladi, Cupidini,
 Dis universis & deabus omnibus.
 Debentur astris, cœlitus nobis dati;
 Interq; Soles Cynthios & Cyprides
 Eylleniosq; & Martis arduas domos,
 nobisq; sedes & truci falcem senis
 Alte canuntur, orbium juxta sonos,
 Dibumq; Voces, & loquentis Bannii
 Cœleste carmen perficit dibinitas,
 Numerosq; verbis ordinant tot numina.
 Facesse luctus, cura & inquires dolor
 Vultuq; quisquis aegritudinem trahis.

Hic triste quicquid, inficetum & horridum
 Enorme, durum dissonumq; legibus
 Proscribit insons Musa. reddunt paginae
 Aegris salutem, languidis robur nobis.
 Vix morantur fila & ipsis inferum
 Portas recludunt vindicantq; mortuos.
 Qui labe mille criminum sordet dolens,
 Qui Thyrsis Aeglen forsan ereptam boles,
 Qui naufragus tot puppis miser gemis,
 Qui iudicis decreta deploras reus,
 Qui fataluges patris aut matris pia,
 Cui Mars iniquos militum immisit globos,
 Qui purpuratis excidisti honoribus,
 Et raptā quereris sceptrā & iratum Iovem,
 Solamen illic multiformis nania
 Leuamen illic inbeni tuis malis,
 Hymnisq; tristes pelle suabibus dies.
 Curasq; calca & mortis agrimoniam
 Et ponderosi sanguinis motus preme.
 Amice Banni, sic canendo jugiter,
 Inter desertos Musici chori patres,
 Inter sacrorum anhelitus Vestalium,
 Et cultioris inter Astræe probas
 Sodalitates, inter ista murmura,
 Modulosq; vocum, & hoc Seraphicum melos,
 Cherubina quale turba precinit Deo,
 Immensa quale format ætheris domus,
 Philomela quale gestit amularier,
 Me teste, me fatente, non potes mori.

Nobili & insigni Viro
 O. IOHANNI BRASETTO,
 Regis Galliarum res apud Federa-
 tos Ordines agenti.

*Brasette cujus ore fatur Gallia,
 Et Federatos saepe compellat Patres,
 Brasette, cujus ore gaudet lectuli
 consors, remotis Federatis Patribus;
 Brasette, nuper qui benignis auribus
 pacem jocantem pertulisti longius;
 Vis nos amicis inseri tandem tuis?
 Vis Celta Belgam sanctius jungi tibi?
 Et pectus hocce nescium fraudis male
 tuis, Brasette, abscondier praeordiis?
 Fac Gallicis saepe perfruar tuis,
 Fac dulcibus me saepe pascier fabis,
 Et quo disertas melle condis litteras.
 Hic una nobis Socratem & Democritum
 Pagella monstrat, una Tullium & Numam
 Refert tabella, ridet & frontem implicat,
 Suumque prudens dulce miscet utili.
 Hic fata regum Principumque edisseris,
 Momenta belli, grandis imperii vices,
 Quid Allobrox, quid molliatur Cantaber,
 Quid Lotharingus, quanta promittat vaser
 Et lentus Ister. nec minus mei memor
 Mittis salutem meque hospitum cupis
 Vacare Musis purpure, palatiis.
 Brasette, quanto munere obstringis tibi
 Vilis Camæna & pauperis Phœbi hospitem.
 Qui purpuratis, prodigus decentia,
 Qui te inficetus nescit uti parcius.
 Ignosce & illud crede; morbus est mihi.
 Tacere de te, rumpimur silentio.*

In Clarissimi Viri
ARNOLDI VINNII,
 Iurisp. Professoris Commentarium
 ad Instituta.

I Am crimen Orbi luridos sui vultus,
 Scelerumque formas gentibus renascentes,
 Propaginemque ostenderat tot errorum:
 Scenam Thyestes fecerat, Pelops torba
 Et trux Orestes fronte parricidarum
 Agmen trahebat, barbarusq; in orchestra
 Spectatus Atreus, impias fatebatur
 Mensas parari; adulter ibat Ægysthus,
 Iugulum petebat conjugis Clytemnestra,
 Furto Prometheus cœlites profanabat;
 Plutonis atri regiam Thyaneus
 Ducebat Oreo, Tulliaque carpentis
 Patrium cadaver, Sole teste, calcabant.
 Laxata Ditis atria & fores quicquid
 Abominandum, barbarum, execrandumq;
 Ferales, dirum, suaserant malæ menti:
 Cum nata lex est, improbosq; regnantum
 Voces severa & horridi tribunalis
 Edicta pœnis terruere peccantes.
 Tunc Rex timeri cœpit, & bonus Princeps,
 Vi regna Vallis, sic proterviam iussis.
 Scelusq; quodvis sanctitate constrinxit.
 Chaldeus alti interpretem Dei primus
 Ægyptiusq; audisit, hinc Magos Persæ,
 Scythæ Zamolxin. Indus à Sophistarum
 Tabulis pependit. horruit suum Pœnus
 Exlex Charondam, mox Decembiros Roma,
 Locri Zaleucum, porticus Athenarum
 Rabiem Solonis & cruore libentes

Timuere

muere chartas. Tunc catastra, furcæq,
 umella, compes insitit raptori,
 parricida culeus, cruces serbis
 rgeque viles. huic labor metallorum,
 uic bestiarum bella & impares pugnae,
 ut frons iniusta rectiora persuasit.
 Equi magister & modestiæ doctor
 arcer suere carnifexque. tunc enses
 straa virgo vindices ministrabit
 editq; sceptris. jamque jura creberunt,
 aribusque lex & culpa passibus visa est
 radi per urbes. quoque proruit noxa,
 temesis secuta est, nec malos reformidans
 iktorprehendit. cura Casari duplex
 venit, una juris, una Mabortis,
 una hostis hosti & una perdito cibi.
 it jam volumen adspicit Themis grande,
 lustre regnis, imperantium normam,
 ita magistram, præbiam facem rostris,
 grabem Cethegis, arbitram mali moris,
 causeque jam nunc judicem vacillantis,
 causeque jam mox judicem triumphantis,
 Scholarum arenam, & dives horreum recti.
 Hic doctæ Vinni, quidquid est tenebrarum,
 Informe quidquid, discutis nobis Titan.
 Hic sensa scriptor pandis Imperatorum,
 Subsellisque ludicum diem reddis,
 Et qua profaris, Bartholusq; Baldusque,
 Accursisq; Azonibusq; sic munis,
 Ut hunc vetustas tota muniat librum,
 Tutumque vero libor unus horrescat.
 Immixta passim barbaræ potestatis
 Seclique verba, pulcrius Latinorum
 Cultu renident & scholis Bataborum
 Per te Quiritum purius sonant voces.
 Hic multa liber discit & simul verna,

Libertus, & qui tutor additur cunis,
 Curator annis; qui peculii rector
 Sui vocatur, improbusque possessor.
 Commune quid sit propriumq;, decidis;
 Quousq; ripa commodis meis crescat;
 Quando negentur, quæ profana, quid sacrum;
 Quod jus ab ipso fas receperit cælo,
 Quod Gentium, vel quod sit arbitri nostri.
 Quo teste testis mortuusq; decedam
 Hæredes rerum, quis futurus ex asse.
 Quæ vincla stringant quæque conjuges solvant.
 Quod jus ementis, quale mutui pactum,
 Et commodati; quanta fœnoris labes,
 Quis non ferenda limes obset usura.
 Vita theatrum perbagaris humanæ,
 Mortalitatæ studia, facta, conatus,
 Et discrepantis mille formulas iusti,
 Consulta Patrum, scita plebis & quicquid
 Prætura sanxit vel rigor Tribunorum,
 Salusq; populi summa. intervenit cunctis
 Censura dictis eruditior Vinni,
 Et omne rerum ponderas sagax punctum,
 Ac literata prælegit iuventuti.

O Iuris almi Phosphore, ô gravis sanctæ
 Themidos sacerdos, vindica reis causam,
 Decus Lycæo, gloriam tribunali,
 Iam vindicasti, cerne, calitus chartis
 Subscribit istis dextra grandis Astræa.

Ad

Nobiliss. Clarissimumq; virum
 IOHANNEM FORESTVM
 uria^æ supremæ Senatorem, cum Epi-
 grammata mea in Incendium
 Templi Amstelodamensis Hagæ ipsi
 conviva offerrem.

HÆ sunt Amstelia flagrant^{es} ad^e favilla,
 Sic sacer Aonio serbuit igne focus.
 Accendit fax ista facem, Vulcania Phœbum,
 Et dum templa, piis vatibus arsit apex.
 Agne vir & gentis decus immortale Foresta,
 Nuper amicitia fax redibit^a mea,
 Cui summos regina Themis concessit honores,
 Seque cupit tanto vindice di^{ba} coli:
 Nos lege funestos populis mercantibus ignes,
 Signaq; ab irato Numine ma^{sta} cape.
 Non tamen irati sunt hac documenta poëta,
 Sed potius luctus publica signa mei,
 Quem si non ratio jam mox, te preside mensæ,
 Discutiet primo bespere cœna brevis.

IN

BAMÆSTRAM,
 quondam Lacum.

BAmæstra, queis te laudibus beham cælo?
 Beata tellus, jugerisq; fecunda,
 Et ordinatis in tuum decus pratis.
 Cum fluctus esses Najadumq; piscosis
 Habitata tectis navitam fatigares,
 Preci minoris unda navigabaris,

Iam

lam puppium expers & lacus procellosi
 Exuta nomen, terra dires excellis,
 Terrestriumq; facta Numinum sedes
 Preciosa, Belgi principes præis terras.
 Quodcunq; mundi est, q̄bitq; id est soli passim,
 Creantis illud dextera labor fecit.
 Te condidit bis grandis artis humana,
 Et præpotentis fossor æmulus cœli.
 Mutatus in te vultus, & domus Fauni
 Pulchre patefcis horreisq; ditescis
 Tumultuosum nuper atrium Nerei.
 Pro puppe plastrum est. pisciumq; per regna
 Bos mugit & lac dant inutiles undæ.
 Ceresq; Tethyn pellit & Pales Nymphas.
 Tibi jura scribit Riccius, tuos Ossi
 Pernox ruentes munit aggeres cura.
 Mercator illic portiunculam sortis
 Demens profundit aut quadruplicat prudens.
 Hic feriantes suavius canunt Musæ,
 Vrbs rusticatur, convalescit afflictus,
 Abest Machaon præchmaci pater tristis,
 Adest amator Phyllidis suæ Thyrsis,
 Silet advocatus litiumq; nutritor,
 Fessus cruentam miles abluit sicam,
 Sacer seberam doctor explicat frontem.
 Omnesq; quotquot atterunt dies nostros,
 Iniquiores exulant procul cura.

C. BARLÆI
POEMATUM,
MISCELLANEORUM

LIB. II.

EPIGRAMMATA.

Vrbium præcipuarum

HOLLANDIÆ ENCOMIA. DORDRECHTVM

Me Battabicus suffragia primæ
Senatus,
Consiliisque petit probida verba
suis.

Quondā mersa mari mediis emer-
gere nitor

Fluctibus, & siccos Vesta reducit agros.
Neptunus cedit Cereri, fluitant: a Fauno
Numina, & equoreus fit minor usq; Deus.
Mersa meis miscetur aquis: hoc Linga profundo
Labitur, & Vahalæ flumina Mosæ bibiit.
Huc Tungri merces, & ferri munera mittunt,
Et Nemetes plenis mustea Bina cadis.
Pomifer Autumnus mediam transmigrat in urbē,
Vastæq; Eburonum marmora cæsa iugis.
Quisq; suas largitur opes, & dona ministrans
Disstrahit imperio munera tanta meo.
Virgo Bocor, quondam furiis illasa Brabantum.
Solæq; libertas manibus hisce stetit.
Tunc Batabas inter Siqui non vidta sorores,
Vnâq; dum mansi libera, prima loquor.

HARLEMVM.

Vidta Pharos, frattiq; obices, & vincula Nili,
El Pelusiaco littore fixa ratis,
Serratig; mihi recitant encomia dentes,
Et procul externo sidere surgit honos.

Inbi-

Sider excusas populosa Moguntia Musas,
 Quodq; meum est, laudis jactitat esse sua.
 me alium solers Batahus miratur Apellem,
 Pittaq; Parrhasia subdola vela manu.
 Gentis arguta meis accedit Arachne,
 Dædaleoq; suum pollice texit opus.
 ma Toletani sensi crudelia Martis,
 Incubuitq; meis cibibus atra fames.
 ec satis est pugnasse viros, his mascula portis
 Propatria mulier stat cataphracta sua.
 t frustra me Delpha jubas, sum præda Philippi,
 Barbaricus victa miles in urbe furit.
 ac didici, soluiq; pati, nunc adspicis hospes
 Tempora fortune prosperiora mea.
 hic mihi Eicinâ Nereus admurmurat undâ,
 Et propius colles tollit arena suos.
 hic umbrosis se condit Delia lucis,
 Explicat & latas arbor opaca comas.
 Disisam me Sparasecat, qui laxior undis
 Fit lacus, & vastis luxuriatur aquis.
 Arridet Natura foris, sed doctior in me
 Emula Natura crebra reperta manus.

D E L P H I

in Batavis.

Non ego fatidicis oracula suggero Delphis:
 Aut mea falso loquus mœnia Phœbus habet.
 Etheret responsa patris de cibibus, & me
 Relligio, Grajum non beat iste furor.
 Infelix rapidis flagranti tota favillis,
 Cum rogi, & simplex nil nisi flamma forem.
 Condiderat tantos secunda oblivio casus,
 Cum patriæ media concidit urbe pater.
 Quid rides Hispanè? tui quoq; nominis umbram,
 Cernimus, atq; ista cæde Philippe cadis.

Vena-

*Venales animas in mortem infantis acerbæ,
 Venditur at precio regia fama suo.
 Nunc tu Belga duos uno sub marmore Martes
 Adspice, Nassovia nomina magna domus,
 Maurilium Patremq; Duces : hæc numina sensis,
 Et tutelares terra Bataba Deos.
 Sed magis Henricum fuerit genuisse. quid horres
 Cantaber ? en patrii funeris ultor adest.*

LVGDVNVM.

*C*Rebit ab Ausoniis olim mihi fama triumphis,
 Et victrix de me premia Roma tulit.
 Reddidit ereptos fugiens Hispanus honores,
 Dum pro me totus militat Oceanus.
 In me terra famem, querulos discordia cibes,
 Et falces acuit mors furibunda suas.
 Vix nocuit securus Iber. quas struxerat arces,
 Deserit, & pavidos excipit unda pedes.
 Dum patria pars magna perit, conserbor ab illa;
 Totaq; ne pereat, sic periisse cupit.
 Nunc mihi Apollineos meruit sors ista recessus,
 Martiaq; imbellis mania Phæbus habet.
 Prae lituis pax alma placet : praemilite Pallas,
 Linguaq; Romanos apta referre modos,
 Sit bellum sensisse satis. jam praelia ditto,
 Et mea facundis vocibus arma lego.
 At mihi plus debet Pietas : dum pellitur exul
 Flandria, & hoc gaudet vivere tuta sinu.
 Hospitium cum dem profugis, atq; otia Musis,
 Vis dici doctam me magis, an nepiam ?

AMSTELODAMVM.

*Urbs spaciola, potens opibus, tectisq; superba,
 Viribus invidiam, crimina lege domat.
 Sibus aucta nobis, nunquam stat sinibus iisdem,
 Latius expansis mœnibus hospes abit.
 Certas, sit tota nemus, quo condita fundo est,
 Nuper Hyperboreo pinus in orbe fuit.
 Quicquid mortalis fingit solertia cura,
 Vel natura suo parturit alma sinu,
 a dabit, ut oq; patans commercia mundo
 Nunc emere, & totam vendere semet amat.
 us adfert, has trudit opes, sic lucra parantur.
 Quid valeat fraus, fors, ars, mare, terra, docet.
 osibus, Arabs, Persæ, Maurus, Iudæus, uterq;
 Quod ferat huc, rursusq; auferat, Indus habet.
 anc dum mundus adit, mundumq; hæc ipsa perer-
 Non urbs fixa loco, sed vagus orbis erit. (rat,*

G O U D A.

*Sala si cedat Vahali, Rhenusq; bicornis
 Hæc quoq; nata suis flumina jactet aquis:
 thamen hunc tectis exornat Gouda superbis,
 Leta situ, studiis æmula, clara viris.
 inc natura ferax, illinc concordia cives
 Nec finit aut inopes, aut nocuisse malos.
 empla parat spaciola Deo: nec quilibet illi
 Horrendi culpam criminis error habet.
 ella premant alias, hæc est securior, urbes,
 Nec placidos turbant tympana rauca lares.
 xulat Odrysus, litui, Bellona, triumphî:
 Hæc mansueta pia gaudia pacis amat.*

ROTTERODAMVM.

Inclita Beliferus pulsat mea mœnia Mosa,
 Parte aliâ placidis Rottera lambit aquis.
 Occiduum late commercia porto per orbem,
 Gallia quas poscit, quasq; Britannus opes.
 Hic meus Ausonii vindex sermonis Erasmus
 Vaguit, & cunis abdidit ora suis.
 Maoniden jactet Colophon, Verona Catullum,
 Sufficit ad laudes hunc genuisse meas.
 Nunc tantum fragili veneror sub marmore numen
 Dum silet in medio lingua disert a foro.
 Quem genui, Basilea tegit, Sapiencia fatis
 Eximit, & cineri vult superesse suo.
 Me timet Hispanus, timuit grex barbarus ipsum.
 Ille meus victus classibus, hic calamo.

GORICHEMUM.

Adspicit insidit hanc cinctam mœnibus urbem
 Quem Vahalis, vel quem flumine Linga be-
 Adspicit Hesperis qua propugnacula bellis: (hu
 Quem fremat excussis machina crebra pilis.
 Adspicit aduerso quantum se opponat Ibero.
 Invigiletque suis Martia dextra focis.
 Sic didicit bellare sibi. nec milite solum
 Tuta, sed ipsa suis cibibus esse cupit.
 Erkelis quondam submisit sceptr a Dynastis:
 Hæc quoque jam damnans nomina, tota sua est.
 Cur toties Bataſum depingis Belga leonum?
 Qui patriam eustos afferit, iste leo est.

BRIELA.

Disce vicinam nostro de littore Tethyn,
 Hic ubi Mosa suis laxior exit aquis.
 Briela vocor, sessis statio secunda carinis,
 Nunc quoque Vorniaci gloria prima soli.
 Jades hinc, illinc agrestia numina Fauni,
 Et secunda meos spectat Eleusis agros.
 Vano surrepta Duci crudelia sprebi
 Imperia, & fasces Batice terra tuos.
 Perilis latas fastis inscribe Calendas
 Belgæ, nec hoc optes non superasse die.
 Illicet illa dies, qua me bicere Batabi,
 Vltcrius vinci voluit Auriacum.

ALCMARIA.

Tota paludosis Alcmaria surgit in undis,
 Pulchraque, Veronâ depercunte, nitet.
 Ne Latium præfer Bajas, aut Thessala Tempe,
 Græcia, bel campos Brixia terra tuos.
 Proxima Nereidum spumantes adspicit undas,
 Proximaque umbrosas spectat Hamadryadas.
 Perica Sidonis decurrant flamina portis,
 Hic lassant Batabas linea fila manus.
 Quæque tegant nudos belamina sufficit artus,
 Et memores primi nos cupit esse mali.
 Hesperios sprebit bellis infracta furores,
 Baticeque affusis castra fugabit aquis.
 Pugna vere viro. sed & hic spectastis Iberi
 Femina pugnantem porrigit arma viro.

HORNA.

H O R N A.

Fortia, cantatus quondam, mea mania Flebe
 Alluit, & portuserberat unda meos.
 Emula me vultu spectas Enchusa sinistro,
 Et causam litis me cupis esse tuae.
 Accipe placatas aeterno federe dextras,
 Dum pereat junctis viribus hostis Iber.
 En tecum commune salum, commune profundū
 Navigo, & in mediis pabula secutor aquis.
 Iam mea Cimbrorum redimunt commercia terra,
 Exatq; Gotthorum carbasa portus habet.
 Nunc onerat nostras pelagi captura carinas,
 Terrenosq; fobet praeda marina Deos.
 Me ferit, & ledit: me servat ab hostibus aquor.
 Sic servastis aqua, sic nocuistis aqua.

E N C H V S A.

Arelia frequensq; domus nomen mihi fecit & ur-
 bem,
 Primaq; contemptæ tellæ dedere casa.
 Nabita me jactat pelago, mea rura colonus
 Laudat, & hinc terra claudimur, inde mari.
 Abscidit adversas à nostro litore gentes,
 Et Frisios mediis dividit æstus aquis.
 Albani sprebi furias, nec biecta tyranno
 Oceani proles intemerata steti.
 Pandit bastamæis Neptunus regna carinis,
 Et procul à patriæ sedibus exuleo.
 Quæro foris, quæ parca domi natura negabit,
 Quæq; domi tribuit plurima, porto foras.
 Belgæ tuos mirare Deos. dum munera mundo
 Dividis, ex alio fidere plura refers.

GERTRVDIS MONS.

*Nescio, num claris Brabantum debeat oris,
 An me Battasici vindicet ora soli,
 Quicquid erit, nostris sociabimus ora Batavis,
 Nec procul à Merba belligeramus aquis.
 Edicta sum sceleris precium: sed vitia triumphi,
 Quam distant meritis victor, Et emtor Iber?
 Magna suum quondam me dixit femina montem,
 Nunc Martis potius Mons Et arena vocer.*

H A G A.

*Edes prisca Ducum, non urbs, tamen urbiq ipsa
 Major, Et à Batabo principe nomen habens:
 O Tethyn Faunumq inter. latus inde procellis,
 Parte alia umbrosū robore cinctā latus.
 Sic Themis, Et sacras loquitur Prudentia leges,
 Et trepidos insons excipit aula reos.
 De edicta Patrum, Et magni decreta Senatus
 Colligit, Et patriæ prospicit una sua.
 Iuriacusq meīs accedens laudibus heros,
 Altius augustum tollit ad astra caput.
 Quas aquilas, qua signa vides, vexilla, triumphos,
 Hec sunt Nassovia parta trophæa manu.
 Cum socia pugnant urbes, pugnantibus adjum:
 Et partem pugna, consuluisse, puto.*

*nam militum ducem peculatus reum, &
 nobilium insignibus elatum.*

*Quia patrios sicto defendit milite ballos,
 Publicaq infami diruit ara manu:
 Edicta suis moriens promittit stemmata bustis
 Postq obitum vana nobilitate tumet.*

*Scilicet, ut scurra furtum jam clarius esset,
Efferrī claro funere scurra cupit.*

In eundem luce Venerea extin-
ctum.

Q*ui Bataſum potuit bellator fallere Martem,
Et titulis ſimulat nobile ſtemma ſuis,
Iuſtior una Venus mutilatum corpore toto
Strabit, & ulterius noluit eſſe virum.
Ficta Deo, non ficta Dea ſacraberat arma,
Dumq; nocet geminis, diſperit geminis.
Vltima fuit belli ſcelus officioſa cupido.
Debuit hoc Marti Cypris amica ſuo.*

In amatorem ſupercilioſum.

A*ccedis Bataſas, mi Bartholomae, puellas,
Et tamen hoc audeſ dicere: Nulla placeſ.
Accediſ Friſias, mi Bartholomae, puellas,
Pergiſ & hoc iterum dicere: Nulla placeſ.
Accediſ Valachras, mi Bartholomae, puellas,
Pergiſ & hic eadem dicere: Nulla placeſ.
Nec tibi Brabantæ poſſunt placuiſſe puella,
Flandrica nulla tibi, Geldrica nulla tibi.
Virgine ſic nullâ, mi Bartholomae, potiriſ.
Viſ cauſam? nulli tu placuiſſe poteſ.*

In infelicem cuniculorum Venationem.

Q*uantus in equoreis gradiar ſenator arenis,
Quâ ſterileſ longè ſemita ſulcat agros,
Dicite Hamadryadeſ: Beſter nam terror habebat,
Terribiliſ famuliſ, terribiliſ canibuſ.
Dicite crudeli toleratoſ ſole caloreſ,
Funere amq; mihi dicite penè ſitim,*

*Pocula cum sicca peterent Acheloia fauces,
 Et tamen hac eadem pocla negaret ager.
 Dicite mille feras, bestigia mille ferarum,
 Et quæ mille suis vidimus antra locis.
 Dicite quæsitam magno molimine prædam,
 Dicite decurse jugera multa via.
 Omnia Hamadryades cum dicitis, ista filete:
 Nulla quod in toto sit fera capta die.*

In Taurum hospitem.

T*Aure pater, tecum tecto cur claudor in uno?
 An quia bis mores me didicisse tuos?
 Ab didici: multa quæ pater jam prole salutor:
 Tempus erit mores dedidicisse tuos.*

Ad

GERARDVM THIBAVTIVM,
artis gladiatoria Principem.

P*rius à citharâ, laudatur ab ægide Pallas,
 Claruit ob pharetras Delia, Castor equos.
 Cestibus eminuit Pellux, Mars belliger hasta.
 Clarus Olympiacis est Lycus in stadiis.
 Est celebris temone Pelops, peltis quæ Camilla,
 Arcu Phillyrides, cursibus Hippomenes.
 Armat dente minax Neptunum fuscina, clava
 Amphitryoniadem, fulmina sæba Iovem.
 Laus sua cuique hominum, sit laus sua cuique Deorum,
 Laus tua, Thibauti, doctior ensis erit.*

In eundem.

Sæpius immerito solbi sefertia nauta,
Dum mihi crebra tua littera scripta manu est.
 Ne numerem posthac nauta, sic, Aule, paciscar:
Ut taceas, cupio plus numerare tibi.

D. M. OLDISWORTHO,
 Illustriss. Penbrociæ Comiti
 à Secretis.

L Aurea grandiloquum cinxeruntserta Maronē,
Inque tuis lusi laurea, Naso, comis.
Vilis honoratum redimibit laurea Flaccum,
Non aliud precium (crede) Catullus habet.
Laurea mellito gracilis decreta Melisso est,
Lauriger Ausonio sub duce Strozza fuit.
Talia cantanti cesserunt dona Secundo,
Talia Lotichii premia Musa refert.
Laurigerum modulans Auratum Sequana bidit,
Cum folia & frondes munera satis erant.
Oldisborthæ, mea melior fortuna Camæna est:
Circumdant humeros aureaserta meos.
Errarunt veteres, nunc errabere Britanni:
Nobilius precium bilior autor habet.

In]Laurentium ædium multarum
 architectum.

Druit, adificat toto Laurentius anno,
Et tamen in tota possidet urbe nihil.
Centum tecta locat, famag opulentus habetur,
Quasque suas jactat, debet egenus opes.

*At postquam factus celebris cornicula Flacci est,
Risit ob has ipsas ingeniosus opes.
Qua fortuna rapis, non hac mihi surripis, inquit.
Restituïs dominis serius illa suis.*

In Ponticum.

D*ens tibi disorto tam grandis prominet ore,
Ut dentem Arcadici sincere possit apri.
Hoc tu dente boras, hoc itus dente repellis,
Hoc te terribilem dente puella timet.
Et tamen in dentem quoties consilia torquet
Scepticus, imbellis Pontice, dente cares.*

In cæcum, inter equos Valcken-
burgi ambulantiem.

P*er fora magnanimis latè celebrata caballis
Ambulat, & streperis cæcus inerrat agris.
Inter equos graditur, laudatque ferocia colla,
Terribilesq; comas, compositumq; gradum.
Non oculis opus est ulir à tactuq; probari:
Num sint degeneres, olfacit unus equos.*

In hominem januæ suæ perpetuo
incumbentem.

S*emibir adspiceris populo, nec cerneris ultra;
Dibidit & dominum janua sæba suum.
Nescio num Siren, vel sis Nereida pistrix,
Absumatque tuos integra cauda pedes.
Nescio, num femur, & suras, & prælia talos
Abstulerint; num sis loripes, aut quadrupes.
Nescio num vir sis, num femina; si modò sexum
Corporis è media noscere parte datum.*

*Forſitan anguineos imitatur tibia flexus,
 Crûtaque ſerpentum languida more trahis.
 Eſſe potes Minotaurus, Chironq; caballo
 Mixtus, & d' Lapithum gente creatus eques.
 Eſſe potes Pan Arcadicus, Faunusq; Vocari
 Semicaper, quin & Cyllarus eſſe potes.
 Pande fores; potero jam tunc cognoscere quid ſis.
 Aut te, ſi renuas, ſuſpicor eſſe Caprum.*

In prætorium
 PRINCIPIS
 FREDERICI HENRICI,
 quod in agro Delphenſi viſitur.

Splendida Romano ſurgant Capitolia luxu,
 Luceat æthereo vertice celfa Pharos.
*Ammonii delubra Iobin, Triſtiaque penates
 Aſer & Argolicus tollat in aſtra labor.
 Erigat ipſa ſuas generoſa Semiramis arces,
 Feminaque exſtincto buſta ſuperba ſiro,
 Aſpectent Siculos Cumana palatia fluctus,
 Teſtaque Bajæ conſpicienda ſinu.
 Ceteraq; immenſo tumeant prætoria cenſu;
 Ampla ſatis domino eſt quelibet aula ſuo.
 Illa capit Circen, magnum capit illa Neronem,
 Teſtaq; Lucullum, ſed ſpatioſa, tenent;
 Illa tamen, Frederice, tibi qua ſidera lambit,
 Virtuti domus eſt non ſatis ampla tua.*

Ad

Nobiliss. & Matheseos peritissimum
Virum,
GODEFR. de HAESTRECHT
volantes aves balista dejicientem.

*U*m medium tranant veloces aëra mergi,
Discolor & summis nubibus hæret abis:
Dejicis arata solvantia corpora glande,
Doctaq; suspensum machina sternit onus.
carus hoc faciat, bel fultus Dadalus alis,
Nil mirum, pennam penna secuta premit.
rendat abem Stygiâ Damon virtute bel astu;
Res facilis: nullo corpore sulcat iter.
u volucres ima positis tellure reposcis,
Et via, quæ nobis in via, certa tibi est,
Nihil tutum Natura tua jam subtrahit arti,
Aut proprias usquam probida serbat opes.
omnia rara facis metiris sidera, terram,
Et victi spoliis atheris unus obas.

In effigiem Cl. Viri

PETRI SCRIVERII

*H*æc est Battasiam batæ scribentis imago,
Sic alibi poterit sic placuisse domi.
ficia cui Rhenus, cui debet Corbulo fossam,
Et dominos dicat Belgica terra suos.
ilbilio legimus tali censore lepores,
Et lumen Seneca grande cothurnus habet.
tempora qui reddit, nulli sua tempora pendit,
Ingenioq; cupit liberiore frui.
ilicet Aonias gratis qui vindicat artes,
Præmia doctrina despicit emptæ suæ.

aliquot

POETARVM LATINORVM

Ennius.

Dic me, Naso, rudem; quamvis tu cultior arte,
Te Scythæ, me claudunt marmora Scipiædum.

Plautus.

Cur te Plaute legunt omnes? quia credimur & nunc
Materies cuncti carminis esse tui.

Nævius.

Qui potuit soccum verbis vincire Latinis,
Hunc andes vinculis stringere Romæ tuis?

Pacuvius.

Prima cui debent ingentem secula famam,
Ultima ne spernant secula Pacuvium.

Lucilius.

Perstrinxit primus Satyræ Lucilius orbem:
Qui scribat Satyræ ultimus, ecquis erit?

Lucretius.

Hic Phæbi furis, furisq; exarsit Orestis.
Quam præstat solis versiculis furere?

Virgilius.

Non magis augustus potuit sub Cæsare bates,
Nec magis Augusto Cæsare digna loqui.

Ovidius.

Iudice si quamvis damnatus Cæsare: pœna
Absolbar, causam si modò dicat Amor.

HORA-

Horatius.

*Omne vafer vitium ridenti dicis amico.
Sed dicet vitium Lydia sola tuum.*

Catullus.

*Si cantare Iovem proprios fas esset amores,
Hoc, & non alio posceret ore loqui.*

Tibullus.

*Cur tibi Sulpicia, tibi cur placuere Neaerae
Basia, quem Musa deperiere nobem?*

Propertius.

*Synthia te Bates fecit, lascive Propertii.
Ingeniumque tibi sola puella dedit.*

Lucanus.

*Qui minus historicus credor, minus esse poëta,
Me minor est Bates, & minor historicus.*

Persius.

*Martia sub crudo tremet cum Roma Nerone,
Incipit crudo Persius ore loqui.*

Martialis.

*Te Fescenninum, lector, contemne poëtam:
Nam, quæ non facimus, sit cecinisse parum.*

Claudianus.

*Te sequimur Phario Bates celebrate Canopo:
Solaque laus nostri carminis, umbra tui est.*

In Flardingam, Hollandiæ, ut fertur,
oppidum antiquissimum.

Ostia quæ veteris spectas celeberrima Mosa,
Et gemino fissas flumine jungis aquas,
Si Domino, Flardinga, novo, dominaq; superbis,
Amsteliosq; tibi præficias una Deos:
Hospitio Batavum nunc excepisse poetam,
Pars fuerit famæ quantulacunque tuæ.
Det leges, det jura nobis placidissima rector,
Tantæque non una commoda prole beet:
Adbectet pelago quæsitæ navita merces,
Et quadruplex narret fabula prisca decus:
Sis sapiens, sis dives opum, sine manibus audax,
Primaque Battabico constituare solo:
Addimus his precium titulis, totque inter honores
Laus erit à fero te quoque fate cani.

In obitum Clarissimi Viri
GILBERTI IACCHÆI,
Philosophiæ Professoris Celeberrimi.

Conditur hoc tumulo magni facundia Scoti,
Linguaq; sed posthac non habitura parem.
Immoriturq; isto rerum Sapientia busto,
Quosq; viri, cineres hos ait esse suos.
Claudit Socraticos tellus Argiva magistros,
Clara Stagiræum Cécropis ora senem.
Ausonio recubat Samius sub littore doctor,
Eosque tegunt Persica regna patres.
Sunt Druidum Gallis, sunt docta cadavera Nilæ,
Et sua Aquinatæ terra Bedamq; capit,
Atque alibi adferso Cardani Cæsare manes
Semideosq; tenet nobilis urna duos.

Quos omnes, Gilberte, tuo dum pectore clausos
 Subtrahis Auriaca, te moriente, Schola:
 eorum pariter tumulos ac busta videmus,
 Quaque tuo flagrant prisca Lycea rogo,
 dum iusta facit Batabus, se flere fatetur
 Funera funeribus tot sociata tuis.
 Quin factus claris rerum doctoribus unus
 Dum moreris, cogis secula multa mori.

ejusdem morbum cum mentis ac
 linguæ stupore conjunctum.

Quis in hoc fragili præclaram corpore men-
 tem,

Et velut à magno Numine numen habes:
 ingenio ne fide nimis: facundaque quambis
 Sit tibi, cælestes vox veneretur opes.
 Etherea mentis non delassata potestas,
 Oraque in argutos præcipitata sonos,
 ingenii vigor, & virtus contermina cælo,
 Cuncta simul dominum destituere suum.
 Te fari tam grande putes. ne, noscere verum,
 Materies laudis sit speciosa tua.
 Quod loquimur, sapimusq., Des est. si jusserit idem,
 Illicet elinguis stultaq; turba sumus.

Amplissimo & eruditionis fama illustri

Viro

HVGONI GROTIO,

cum Hymnum suum in Christum

illi transmitteret autor.

Vi prius æquoreis Bates demersus in undis
 Materies sacri carminis ampla fuit:
 hæcat, ingentis præconia perlege Christi,
 Quodque salutiferum jam modulamur opus.

*Non hic discordes, Sario sub iudice, Voces,
 Aut malè dissuta nomina pacis habes.
 Hoc canimus, quodcunq; piis commune putamus,
 Rixante q; queant asservuisse schola.
 Non abit in partes mea pagina. dictat Iesum,
 Qui potuit mundo conciliasse Deum.
 Sustulit has partes, Groti facunde, Redemptor,
 Ne faceret partes turba redempta nobas.*

In cubile Doctoris

STAPELII,

suspensis monstris formidabile.

I*nter monstra, feras cæli, terræq; marisq;
 Tutus inoffensa simplicitate cubo.
 Nil nocet innocuo virus, non toxica terrent,
 Cui sua præsentem fert medicina manum.
 Torqueat in spiras sinuosus corpora serpens,
 Fulminet ignis homo pendulus ore draco.
 Et Pelustiacis missus crocodilus ab oris
 Immineat capiti bellua sæva tuo;
 Illa minax acuat dentes, hæc acrior unguos.
 Terribilis nulla est, nulla timenda mihi.
 Quæ ratio sicisse potest, prudentia spernit,
 Nec sua qui domuit crimina, monstra paret.
 Læstule, ne timeas. domino mens conscia recti est.
 Illa metus omnes despicit, illa minas.*

In Albo eruditissimi adolescentis,

SVFFRIDISÆCKEMA,

Gallias adeuntis.

G*allia, qui iuvenis Frisus tibi mittitur oris,
 Ut placeat, titulo nobiliore Venit.
 Crede aliquid genitoris habes. pars illa Senatus
 Dignior hoc Sultus explicat ore suos.*

Dilige

*ilige depositum, nec, si tibi nostra probantur
 Federa, quem canimus, sit tibi Belga gravis.
 t Druidum postquam Voces & Verba loquetur,
 Restituas patriæ pignora tanta sue.
 ac laudis pars magna tua est, formasse iuventam.
 Gallia, post Voces, Bibere posse docet.*

In Albo Nobiliss. Iuvenis,
 LVDOVICI ab AISSEMA,
 convictoris mei.

*Q*ua patriis, præstans Iuvenis, virtutibus absens
 Debeo, te coram non pudet illa loqui.
 Hospes abis, sed enim tanti generosa parentis
 Ante oculos pernox ludit imago meos.
 Hospitio sic, neuter abest, non distat amicis,
 Non alio tibi fidere, quisquis amat.

In effigiem Caroli Quinti Cæsaris, à
 CONSTANT. HUGENIO
 metallo donatam.

*Q*ualis laurigeras, vittricia tempora, frontes
 Exhibuit populis urbs Tiberina suis,
 Seu fuscum fuit illud opus, seu malleus artis
 Autor adoratos pressit in ære Duces:
 Talis apud Batavos veteres Hugenius artes
 Reddit, & hoc sæculo deteriore capit.
 Ingenium nuper torni rapuere, rotæq,
 Et phialam doctæ disposuere manus.
 Ipsa suas stupuit formas mutabilis arbor,
 Ligna, tum poterant plus placuisse sibi.
 Iam captis animosa suis mens ista metallo
 Incubat, atq; nobis artibus æra domat.

*Dextera Praxitelis, Polycleti industria, solers
Mentor in hoc uno nunc colere viro.*

*Adspice cœlato nostratem Casara plumbo,
Adspice, materiam nobile vincit opus.*

Quos timuit vultus Germania, Gallus, & Afer,

Quos timuit vultus Roma superba, vides.

Constantine, tibi Carolum debemus. at illum

Fingere tu solus cum ratione potes.

Scilicet ingentem qui Casara nomine reddis,

Hoc titulo proprios reddis in ære Deos.

In effigiem

LAVRENTII REAEL,

Rerum Indicarum ad Orientem Præ-
fecti,

Equitis, è Dania post naufragium redu-
cis.

C*Vi procul extremos naper diffusa per Indos
Gloria cum socio Sole peregit iter:*

Sic oculos, sic ora refert. hic ille Reali

Vultus, & Aonii Martia forma viri.

Quos meruit virtus titulos, tribuere Britanni,

Et clarum tetigit Cimbrica dextra caput.

Si reduci nocuistis aqua, plus additur ergo

Laudibus, Aenean hac quoq; sorte refert.

Ad

MAGNUM MOSCOVIÆ

D V C E M.

M*axime Dux, qui Sarmatica moderamina terra
Flectis, & Arctoa sceptrum tremenda plaga,*

Et Scythicos inter fluctus, Taraiq; remotum

Grande Lycaonio sub Iobæ nomen habes:

Accipe quem Bataxis Iuvenem tibi mittimus oris,

Imperio dudum pignora sacra tuo.

*Machaonia languentes voce tiaras
 Eriget, & pallens mox recreabit ebur.
 quantum generosa tua Moscovia vita
 Debet, & incolumi Russia tota Duci,
 beat huius eadem tantum: pariterq; salutis,
 Et pariter regni fulciat unus opus.
 at nobis Natura Duces, sed serbat Apollo:
 Vitaque sceptrorum, cura laborque Deum est.*

Ad

JOHANNEM VOSSIVM,
 off habitam de Tutela & Cura, cum
 laude, disputationem, in Britan-
 niam abeuntem.

Anglia, quæ magni veneraris nomina Vossi,
 Scriptaque, posteritas quæ studiosa leget:
 tunc juvenem, quem cernis, amas; doctiq; parentis
 Progeniem cupias demeruisse tibi.
 Emicat hic noster patriis virtutibus orbis,
 Inque tuas ardet clarior ire plagas.
 Credere te fas est; Tamest dum mittitur obse
 Filius, & causa dat documenta sua.
 Quo prius ingenii fuerant transmissa paterni
 Pignora, nunc illo sanguine natus abit.
 Non poterat totum genitor se tradere. corpus
 Disidit, atque ista jam quoque pars datur.

In

In effigiem
ADRIANI PONTIFICIS,
 Ultrajectini,
Ad Nobilissimum Virum
ADRIANVM PLOOSIVM,
 Ultrajectinum, Eq. Dominum in Thi-
 enhoven, Oudegeyn, &c.

Culmen adorandum, triplicisq; insignia mitra,
 Sceptraq; Apostolicis turgida nominibus,
 Et sacrosanctos (sed Roma iudice) fascēs,
 Gessisti timida, Papa Adriane, manu.
 Scilicet hoc Carolo titulos, hæc munera debes,
 Præmiâq; à grato Principe tanta refers.
 At tua tam grandi turgescens patria cibe,
 Lætât Pontificem se genuisse suum:
 Quemq; dedit Rhenus, Tiberini ad fluminis urbem
 Christigenum latè dicere jura gregi.
 Ecce tuos vultus donat meliore metallo.
 Ploosius, & tanti præfulis ora notat.
 Quin gaudet domasse alius, & munere in uno
 Nos geminos voluit demeruisse sibi.
 At dum Pontificem totus te suspicit orbis,
 Non hic Pontificem te solet esse suum.

In eandem.

Præfulis adspexit triplex diadema Batavi,
 Et Trajectensis nomina sculpta tui.
 Patria communis vobis, communia deinde
 Nomina, communis creditur ordo sacer.
 Attamen imperio gemini differtis, & ille
 Dum cæli librat pondera, tu patria.

Ad

Ad eundem ex Dominis ab Aemstel
oriundum.

*Unum genus & probos claro de sanguine, Ploos,
Ducis, & Amstelio stemmate stemma trahis,
Et q̃ fidem faciunt testes, insignia, charta,
Secula quæ nondum passa fuere mori:
Nomina prisca tuis titulis, procereq̃ potentes
Inferis, & causas nobilitatis habes.
Vide, quid dubitas? seriem numerare parentum
Non sat agit, Virtus cui sua stemma facit.*

Ad
CONSTANT. HUGENIVM,
trium natorum ex ordine patrem.

I.

*Natorum dum jura trium sibi postulat æneas
Bilbilicus, sterili condolet aula thoro.
Quod natura negat, donat diadema poeta.
Et qui non fuerat, fingitur esse pater.
Constantine, tibi facit natura parenti,
Dum natos una conjuge tres generas.
sic facilis Lucina tibi est, fortuna poeta;
Tu pater es, verum jux patris alter habet.*

II.

*Dum tibi prima daret gentilis premia lectus,
Et soboles risit mascula, jam Vir eras.
Cum secunda marem conjunx superadderet, ecce,
Te non difficili patre, Duumbir eras.
Tertia jam nato solbit cunabula nutrix,
Et me, si libeat, teste Triumbir abis.*

Sic

*Sic tituli crescunt, heterum pro more Quiritum,
 Et tuus à facta conjuge surgit honos.
 At cum Septembir fueris, vel sortè Decembir,
 Optabis mecum parcius esse pater.*

III.

*Vnum Parmenidi placuit, tria Pythagoreis,
 Attamen ingenti bis duo Aristoteli:
 Infinita docent Leucippus, Anaxagorasq;
 Pro numero sectam dum sibi quisq; facit.
 Constantine, tribus sis sent tua basia natis,
 Crederis Samia gratior esse schola.
 Si quartum addideris, poterit Stagira placere.
 Quintus, & hinc sextus, sed sine lege ruant.
 Quod si Leucippi placeat sententiâ, tantum
 Vi possis numerum gignere, gigne atomos.*

Ad
 I A O B V M B A E C K I V M,
 J. V. L.
 cum ad novos me amores hortaretur.

I Acobe Baecki, mentis exemplar proba,
 Et perspicacis ingent,
 Quem fobit ulnis sanctior Themis suis,
 Iuncta q; Themidi Gratia.
 Cujus labellis Suada semet dedicat,
 Et tot leporum formulas,
 Et eruditi pectoris doctas notas,
 Et quicquid ipsum Cypridis
 Docuit puellum Cypris & Paphi domus;
 Amare cur Batem cupis
 Rursumq; flammis cor aduri ceruum?
 Et intricari amoribus?

exu, eben, noſter implexuſ fuit
Chara lacertis Barbaræ.
aſiaſi Oſculis vixi meis,
Et proliſ optima pater
cubile non moleſta conjugis,
Nec militaſi ingloriuſ.
marcet aſi ſoſculus, ſetus thori
Reſedit ardor, & faces
eratur atas, & decens prudentia
Vult oſculis me ſubtrahi.
chare Baecki, poſcit hic totum labor,
Te te Dione probocat
que amantem. Tu labellis virginum
Plus grata fige baſia,
anda ſari & illiceſ voces poteſ,
Ego ſeſeriuſ loqui.
ocellis luſitant Cupidines,
Meiſ procaceſ exulant.
ſer amorum viſitur, me mitior
Amoriſ afflat aurula.
pandit igneſ letioſeſ Heſperuſ,
Mibi, remiſſoſ deſtinat,
eſque nocteſ. Te tenellula patrem
Lucina proliſ exigit.
credor eſſe proletariuſ pater,
Septemſiratu nobiliſ.
tare clypeoſ preſtat. occupaſ thorum
Amator, & complexibuſ
bi puellam. mille ſige baſia,
Et mille ſuper hac ingere.
lic: amoreſ Baeckiani creſcite,
Ex mox nepoteſ fundite.
maſtuſ, excorſ & procandi neſciuſ
Et Barbaræ mea memor,
ſuncta bello tela conſecro Diſ.
Inſaniſſe ſiſ ſatiſ.

TESSALICA.

Ad honestissimam & erecti ingenii
matronam

MARIAM TESSELSCHADE
VIDVAM.

Tessela, Thesalicis non enutrita sub oris,
Tessela, Battabie gloria prima tua;
Tessela, qua sexum studiis & moribus ornas,
Atticus è placido cui fluit ore lepor;
Tessela, cujus acus solertem vincit Arachnen,
Tessela, Apellea pingere docta manu;
Tessela, qua magni clarescis laudibus Hoofdſt,
Et Constantino Tessela dicta meo;
Tessela, qua cælo posses deducere Lunam,
Et tetricos cantu demeruisse Deos;
Tessela, qua viduo recubas castissima lecto,
Et procul à viduo Gate remissa jaces:
Accipe Barlæ scriptos in imagine vultus,
Istaque non ficti signa favoris habe.
Tu generosa, tunc si nolis mittere vultus,
Quæ toties mittis carmina, vultus erunt.

In domum hortumque

MARIÆ TESSELÆ.

Lares diserti, Palladis sacrarium,
Phæbi penates, omnis elegantia,
Scientiaque & artium capax domus,
Augusta sedes, Principum palatiis
Regumque longè regis illustrior:
Tuque erudita & sensibus dives tuis,
Salve superflex perbenuſta Tessela,
Quam fecit ipsa. sola qualem possidet,

Opum

m suarum mater, hospes, artifex.
 Vidi tabellas Tessela pictas manu,
 chen volantem, celsa Muyda mœnia
 tusque Et arces, eminentis Hoofdii
 ebres recessus, Tessela textos manu
 i tapetas. scripta Tessela manu
 numenta vidi, versa Tassi carmina,
 umq; amores, quosque Vatibus suis
 dulos dicabit. Tessela vidi chelyn,
 am fidibus illa pulsat exaltissimis,
 sisque sacrat. pendulum vidi mare,
 risq; spolia, totq; concharum ordines,
 os illa doti sedibus fixit suis,
 cidaque junxit dispares concordia,
 Te, Flora, vidi. facta Tessela manu
 c æde fulges, sericæque discolor
 geste splendes. ipsa miratur nothos
 tura fœtus, æmulamq; dexteram
 ta damnat, Et potentis femina
 pescit ausu. tuque pulcher Hortule,
 ænitatum prome conde pluriū,
 i flos superbum barbarus tollit caput,
 ecioque plorat excidisse se suo,
 dex magistra es. per gradus ibi tuos
 stumque juxta Tessela sedi latus.
 c Cirrha, dixi, est. hinc Apollinis Claros,
 nedosque surgit altera. hic limen suū
 lcant Camœna. non tuos Semiramis
 neramur hortos, quosq; Phœaces colunt,
 risq; Grajus ordinat feracibus.
 c villa Superum est. hic belipse Iupiter
 tet morari, uxoris immemor suæ.
 c præcinentis Tessela blandum melos
 tentus audit, Et Duarta vocibus
 ptus, tremendi fulminis ponit faces.
 c esse cygnus, imber, aut taurus solet,

Nisi impudicos Tessela horreret Deos.
 Leander illic Sestiae velit loqui,
 Thisbe procator Pyramus, Mars Cypridi,
 Sappho Phaoni, Theseoque Gnosia.
 His cura, labor exulant penatibus,
 Mororq; & ira, & quicquid infestum bonis,
 Quicquid serenis permolestum matribus,
 Quicquid puellis noxium teneclulis,
 Quicquid decoris inficetum Gratiis,
 Quicquid modesto displicet satum choro
 Cupidinique. celitum salbe domus,
 Hominum voluptas, atrium modestiae,
 Et lenitatis, & pudoris & bona
 Mentis sacellum. Tuque custos sedula,
 Domusq; lumen & decus clarum tuae,
 Quae tanta nobis exhibes spectacula,
 Quae tanta nobis parturis miracula,
 Quae docta nobis scribis hic oracula,
 Fascente caelo, vixit, vixit Tessela.

In Corollas & lemniscos, opus
 TESSELÆ,
 suspensos in atrio Satrapæ Muy-
 densis.

Adspice pendentes, quos Tessela nexuit, hortos,
 Translatosq; sua suspice sede Deos,
 Autumnum, Bacchumq; patrem, sacratq; pomis
 Numina, & arboribus pignora raptæ suis.
 Miscentur Superi. pendent Pomona Ceresq;
 Et socias Daphne nectit opaca comas.
 Mille vides pulchra disponi lege colores,
 Mille vides aptè frondibus esse locum.
 Dispersis sua forma deest. sic juncta stupemus.
 Quod commendet, opus quodlibet, ordo facit.

Miramur.

*Miramur cuncti doctæ molimina dextræ,
Miramur viduas hæc potuisse manus.
Tessela, (dicebam) quæ jungis numina, digna es
Non homini, Serum nubere numinibus.*

Ad TESSELAM, turbato mari.

*Tessela dic ventis, dic Tessela fluctibus, ut jam
Componant motus fluctus & aura suos.
si facias, non te Sapphum, bona Tessela, Serum
Te sagam dicam, Tessela, Thessalicam.*

Ad TESSELAM, placido mari.

*Tessela, per medios placato flumine fluctus
Venimus in Mvde tecta vetusta mea:
um tibi sint placidi mores, sacundia, cultus,
Imbibit ingenium ventus & unda tuum.*

In lappam præfixam vesti

T E S S E L Æ.

*Tessela, terribilem cur figis pectore lappam:
Cur tribulos castis objicis uberibus?
esendi cupis illa, quibus peccatur amando?
Et custos viduæ lappa pudicitie est?
n, ceu lappa minax pungit, tu pungis amantes.
Spino sumq; aliquid sæpe minantur amor?
n, quia se in formam contorquet lappa rotundâ,
Exper. fraudis amas verba rotunda loqui?
n, quia se spinis distinguit pluribus illa,
Tu quoq; distinctis artibus una sapis?
ixi; terribilem jam decute Tessela lappam,
Non es, crede mihi, Tessela terribilis.*

Quin

*Quin potius mansueta, tuis virtutibus aptam,
Pro lappa, Violam fige bel Euphrasiam,*

In TESSALAM cymbala in templo
pulsantem & canentem.

Iam privata ferit, jam publica cymbala præstant
Tessela & ingentem personat ore Deum.
Lingua Creatorem laudat, digitusq; manusq;
Et quem parte canit Tessela, tota colit.

Ad TESSELAM & Duartam can-
tu nobiles,

Matrona matresq; mea miracula terre,
Qua canitis, quales non cecinere Deæ.
Si finitis Batem vobis dare præmia, dicam:
Altera sit Seraphin, altera sit Cherubin.

In TESSELAM à venæ sectione
exanimem.

Labitur exanimis, nec jam sibi Thessala constabat
Totq; fautor Batum deficit una sibi.
Maxima qua nobis, non jam se Tessala nobis.
Ingeniū grandes debilis abdit opes.
Dextra jacet, pulchras toties dimissa per artes.
Linguaq; cantandis versibus apta, silet.
In teneris hæret species fatalis ocellis,
Innocuoq; gravis pallor in ore sedet.
Membra rigent, casto melius servanda cubili.
Suetam annis doctile scribere, tota gelu est.
Cujus inest numeris robur, sanguisq; colorq;
Corruit & moestam languida sternit humum.
Ab moreris, moreris, dicebam, Tessela. certe
Palladis effigiem deficientis habes.

*jacuit Sappho, Niobe sic pulchra rigebat.
Sestia sic Bixa in littore Virgo fuit.
Tessela, si moreris, saltem his moriaris in ulnis.
Sic moriens poteris non sine Bate mori.*

In TESSELAM equitantem.

*Tessela per terras, per rura, per agros,
Et mulier freno liberiore ruit.
Qualis Volscorum egregia de gente Camilla,
Aut fera bellacem Clatia flectit equum.
Te tuis quadrupes incedit Tessela iussis,
Et bene composito Berbere pulsat humum.
Videris esse ferox, cum sis placidissima morum
Regula. dumq; secas aëra, blanda canis.
Tessela equum domitrix grande est, domuisse cabal-
Grandius hoc: Bidua condicione mori. (los.*

Ad

CONSTANT. HUGENIVM,
de versibus Tesselæ in Vmbram.

*Quam mihi ab Almeriis tua Tessela misit arenis,
Mittitur ad bestros pagina docta lares.
Umbra facit carmen. sed qua Titania vincat
Lumina. que rutilum probocet umbra diem.
Et tua mulier Generabilis institit umbræ,
Deq; tua solers lumina nocte capit.
Veni, cuperem fieri jam femina, postquam
Incipiunt matres versibus esse mares.*

In læsum, grandi infortunio, in fabrilī
officina finistrum

TESSELÆ ocellum.

Ocelle, siduis imperans ocellulis,
Ocelle, sacris annuens facellulis,
Deotionis facula & hospes candidi
Animiq; nullum bellicantis scrinium;
Ocelle satum, cujus ad nutum ciet
Helicon totum Mvda, Barleus canit,
Zulechemus aulas Principesq; posthabet;
Ocelle pellax, blande, mitis, innocens,
Et fastuosus nesciens supercili:

Quis te miselle ledere & caliginem
Inferre Soli & nocte gestiit diem,
Lumenq; tantum cœcitate condere?
Megara qualis, qualis Aleto tuis
Ferule ocellis subdidit trux scandalum?
Num nuda Pallas bis a Tessela fuit?
Aut hanc Lycurgum credidit Thrax barbarus?
An lumina omnes Tessela insident mea,
Ob insidendum carminis Diis melos?
An cæca cogitare quiddam grandius
Sublimiusq; possit ingens Tessela?
Num Veneris alma Tessela esse bis puer?
Ut despicula nos amicos respuas!

Ocelle, tabo & pure stillans lurido,
Ocelle, circum discolor, pupillulis
Horrescis intus improbe rubentibus,
Cruorq; lenes crudus inficit genas.
Tument iniquis palpebræ fastigiis,
Doletq; pars, sœta gaudiis dari.

Hæc Tessela esse sponsa vultu non potes.
Hæc frome Disum mæsta mensas despicis.

Sic ambulare, sic joculari capes.

Sic cellularia & domesticis tuis

Testudo lenta diceris, numen latens,

Auremque patiens fabulis donas meis.

Ne, Phœbe, spectata Tesselam, dispar sibi est.

Ne Tesselam, Hoofdi, crede, non est Tessela.

Ne, candor, intueri Tesselam, rubet.

Ne crede, probitas, Tesselam, nam libida est.

Nil dic poëta Tessela, loqui timet.

Crudele ferrum, quod tenebrosum specus

Te genuit orbi? quis nocentior faber

Telluris alta te refodit è sinu?

Et innocenti vulnus inferres Dea,

Et hos ocellos, quæ superbit Almeris,

Superbit Ta, & potior Amstela frequens,

Quæ lecta Tassi pagina est, scripti sales,

Dicta tabella, floribus datus nitor,

Conchis figura, sculptus in bitris amor,

Ecce daret istius? Nullate posthac manus

Tangat nefandum. nullus his incudibus

Indet Pyracmon. Semper erret istibus

Callatque nudum membra Bronten malleus.

Errabit hic in Tessela, & non noxiam

Fecit nocentem. collabascit Tessela,

Numumque mordet Dis propinqua femina.

Tristes tenebræ Vesperaque stebiles,

Quid meruit insons Tessela? excors Cynthia

Cur distulisti tunc præire Tessela,

Postraq. lumen commodare Palladi?

Cur occidisti, præscius discriminis,

Estine Titan? nulla cur in artium

Est stella præceps fuit? ecquid Hespere,

Ut tu Dione tug. tardior Venus,

Qui furoris negligis poëtriam?

Expunge fastis, scriptor annorum diem?

Nunc adde cannis Allieque casibus.

*Fabrile ferietur hoc die genus,
Non ara Steropes fundat aut flectat manu.
Non flamma ferro serbiat, nec lancibus
Statera constet, qua sefellit Tesselam.*

*Plorent ocelli, queis amatis Virgines.
Plorent ocelli, queis amatis conjuges,
Plorent ocelli, queis procamini viri.
Plorent ocelli, queis jocamini vates,
Ploremus omnes. quippe mitis Tessela
Dolente oculo, ocelluli cunctis dolent.*

Ad
CONSTANT. HUGENIVM.

*V*Enit & Amstelios pralustris Tessela portus
Appulit, illa Deum Tessela facta manu.
Vatibus arridet mulier, subridet amicis.
Et geminos placida seditione mobet.
Insidet Aula schola, schola nubilis insidet Aula,
Risalesq; facit frigida Vesta duos.
Fallimur Hugeni, nescit Vestalis amare.
Extinguit Paphias Almeris unda faces.
Vesta canit, pingit, sculpit, net, Vesta precatur,
Et sua tot modulis barbita Vesta quatit.
Oscula & amplexus & murmura nescit amantum.
Et quidquid viduus dulce procator amat.
Tota Deo vacat, & grandis cœlestia mater
Cogitat, & Mariam spirat ab ore suam.
Constantine, tua est. legit tua sacra diesq;
Tessela, carminibus relligiosa tuis.
Nos procul à sacris lituos & bella ducesq;
Scribimus, & diro charta cruore madet.
Vincis Eques peditem nostris tua culmina præstante
Et tua plus oculis perstrepat arca meis,
Nobilitas sponsam titulo meliore meretur.
Noster amor nullis turget imaginibus.

*Cedimus Hugeni. nam cum Rex Iupiter ardet,
Tempus erit minimos condere tela Deos.*

Ad TESSELAM, cum fraga illi
mitterem.

*Tessela, fraga tibi mitto dulcissima, sed tu
Dulcior his fragis crederis esse mihi.
Tessela, fraga tibi mitto fragrantia, sed tu
Tessela tot fragis gravior esse soles.
Tessela, fraga tibi mitto sapidissima. sed tu
Tessela pro fragis millibus, una sapis.
Tessela, qua mitto, sunt fraga salubria. nam tu
Tessela sollicito sepè me dela mihi es.
Tessela, si fragum fieres, tunc Tessela posses
Proximior labris tangere nostra tuis.
Tessela, si fragum fieres, tunc optima posses
In succum verti Tessela tota meum.
Tessela, si tecum hoc fierem, tunc, qua miracula! posses
Tessela Barlaam sepè borare tuum.*

Ad

CONSTANT. HUGENIVM,
suppositis Tesselæ cubilibus cu-
bantem.

*Tessela sublimis recubat, vicinior astris.
Longius à sædi condicione soli.
Constantinus humi jacet & demissior illa
Suspicit ex humili numina tanta loco.
Iupiter inferior bidua Iunone recumbit,
Et mulier sedes altitonantis habet.
Versa est regni facies Venerisq; theatrum.
Incubat insigni femina docta viro.
Tessela verte latus, tonitru Zulechemus Olympum
Credet & athereis motibus astra quati.*

*Tessela sternuta leuiter. jam fulmina credes
 Te jacere & summo fulgura raptâ Iobi.
 Tessela collectis per noctem despuè sputis.
 Hæc plusbias dicet succubus esse tuas.
 Tessela cum stertes & murmura rauca ciebis.
 Has Superum credet Principis esse minas.
 Sed cum compositis membris tranquilla jacebis.
 Iuno suo dicet conciliata Iobi est.
 Maxime Sir, tanti est bidue disponere lectum,
 Pingat ut inferos hæc tua scena Deos.*

Pro pace & bello.

Iam Themidem laudat Cyneas, jam damnat ean-
 Adversum spupuit cum sibi Roma Sirum. (dem.
 Belgica, quam mihi met jam sim contrarius, audi:
 Sic tuba, sic pelta, sic placuere toge.

Pro bello.

Successus urgere suos, instare timent, *Militis officium primæ cura fuit.*
Vicinus, atq; alios spondent jam fata triumphos.
Dum pacem poscit Cantaber, arma timet.
Sylba trea est, nostrisq; patet Brabantia castris,
Austriacas alibi lassat Olinda manus.
Magnanimus trepidum Gustabus probocat Istrum.
Nec minus Hesperias Gallia sorbet opes.
Quid bellare times? laxant æraria cibes.
Pauperies belli conditione placet.
En domus, en noster geminat stipendia fundus,
Officiisq; fabent rura benigna suo.
Quod caput est, damnat tali sub Principe Maors
Otia, nec segnes vult periisse dies.
Arma, duces, litui, rorantes sanguine campi,
Telaq; fortune sunt magis apta meæ.

Ere ciere viros jam tempus postulat & res,
 εἰρήνην Batabus non solo, bella solo.

Pro Induciis.

Ux bellatrices acuis, mi Belga, sarissas?
 Atq; iterum irato cassis & hasta placet?
 Nec formidati terrent te sceptrum Philippi?
 Regnaq; per cunctas imperiosa plagas.
 Viceris Occiduum, restat dominator Eous.
 Quo steteris cœli cardine, pugnat Iber.
 Quas tibi cibus opes, illi peregrina ministrant.
 Quasq; domi censes, invenit ille foris.
 Immensi fundunt illi sestertia montes.
 Longaq; bellorum pabula saxa vomunt.
 Perpetuisq; scatet locuples radicibus aurum,
 Quod tibi nostra dolens præbet & agra manus.
 Si, vicisse, iuvat; tecum Fortuna jocatur.
 Cum faciet hæc, vultum decipientis habet.
 Bis vicit, qui victor amat concedere victo.
 Sæpè animus læso major in hoste fuit.
 Pugnandum est, ne sit semper pugnare necesse.
 Pacem nec supplex postulo, nec renuo.

Ad

BALTHASAREM WILLIVM
 cum SS. Theologiæ doctor
 crearetur.

Ux fera Casareis ardet Germania bellis,
 Et furit in patrios Martia flamma focos.
 Barbaricos inter prælustris Brema furores
 Ingemit, & speciem bella timentis habet.
 Dumq; cupit placuisse Deo, nec Casaris iram,
 Austriacosq; timet relligiosa Duces.

Quin simul officium cælo partitur & Iſtro.

Et geminis magna ſe ratione probat.

Sic, Willi, tua Brema ſapit. Tu vindice lingua

Doct̃or adorandum pande ſalutis opus.

Si dolet, Auſtriacis frangi conatibus urbem,

Laus erit, inſicta religione, mori.

In Comœdiam ſacram

I. MEYERI HOLSATI,

de Virginibus prudentibus & fatuis.

Humana vitæ ſpeciem, vitæq; labores,
 Et multum variæ religionis iter,
 Quantis impietas ſpatiis, pietasq; recedant,
 Quantum ſollicitâ Virgine diſſet iners,
 Meyeri nos ſcena docet. Tu, quiquis Olympo
 Gratiſ, & Chriſto proximus eſſe cupis,
 Diſce laborantes ſtudiis æquare puellas,
 Perpetuoq; tuus luceat igne focus.
 Crimina ſunt tenebræ, probitas pro lampade, Chri-
 Effigiem ſponſi nos redamantis habet. (ſtus
 Ludicra ſi heterum meruit Comœdia plauſum,
 Debebit ſatis plus placuiſſe pii.

Ad LEIDAM, abiturus AMSTE- LODAMVM.

Leida vale, noſtris ſtatio gratiſſima Muſis,
 Iam ſtudiis facilis, jam minus æqua meis.
 Leida vale, & multos qui ſe tibi credidit annos,
 Iam, precor, augurio proſperiore juſa.
 Imus in Amſſeliam, (ſic ſatis voſcimus) urbem,
 Quoq; vocant Procerum vota Deusq; ſequor.
 Viſere ſic noſtrum, non una ſede morari, eſt.
 Patria virtuti creditur omne ſolum.

in ædes meas inter meretricularum &
rabidorum domum positas.

T Haidas & rabidos inter jam perfor Orestas,
Et geminum cingunt nomina tanta latus.
Hic sua dediscunt effrenes ausa puella,
Parte alia furiis aestuat aula suis.
Et magis hæc sapiat, bibant moderatius illa,
Non poteram poni commodiore loco.
Quas obeat partes sapiens, hic invenit. illic
Proximus insanis, proximus inde malis.

In Emblemata Politica

VSTI REISENBERGII,
IVRISCONSULTI.

A Dspice, quam paucis profest prudentia chartis,
Ut niteant pictis fasque nefasque notis.
Adspice Socratico manantes pectore Voces,
Verbaque ab erecto digna Platone legi.
Quo valeant monitore Duces, respublica, fasces,
Quos eadem spreto mox monitore ruant;
Pingendo docet hic scriptor, pingitque docendo,
Atque animum pulchra fascinat arte tuum.
Et si non possit virtus, nisi visa, placere,
Plus oculis possit picta placere tuis.

Genethliacon ad

ACOBVM PETITIVM,
IVRISCONSULTVM.

H Aftenus imbellem secunda puerpera sexum
Edidit, & visa est plus potuisse viro.
Lascula nunc quantum valeant tua basia, leti
Discimus, & quanti sit genuisse marem.

*Otia cum lentam traherent tibi languida vitam,
 Pigraque plus pigrum duceret hora diem,
 Ipsa Venus caruit stimulis & lentus amasti,
 Et conjunx potior pars in amore fuit.
 Iam tua cum solitent extremos jussa per Indos,
 Et verbis egeant extera regna tuis,
 Altera progenies non inficianda parenti
 Nascitur, & melius te probat esse virum.
 Maeste animi. sic perge pater, sic perge Senator
 Consuluisse viris, progenuisse viros.*

In nummum Triumphalem victæ
 Sylvæ Ducis, ab

ARNOLDO BUCHELIO,
 missum.

D*um tibi debittum, Bucheli doctissime, Scaldin
 Mittimus, & valida carbasa capta manu.
 Tu mihi debitta pulcherrima mania Sylva,
 Et sculptum pulchro mittis in are Ducem.
 Permutamus opes gemini. dat Palladis alter,
 Exubias Indi disitis alter habet.
 Quod Sylva est jam nostra, uni debemus Olympo.
 At mea quod Sylvam possidet arca, tibi.*

Ad eundem.

Q*uatinus in augusto Princeps stat fulgidus are,
 Victaque sub pedibus Martia Sylva jacet,
 Castraque, belligerique Duces, vexilla, cohortes,
 Et conculcati flebile Martis opus:
 Talis in hoc ipso, Bucheli, mihi fingeris are,
 Sub pedibus Ditis castra videre tuis,
 Et Phlegethontæas miles calcare phalangas,
 Et Christum intrepida religione sequi.*

*concedant urbes Ducibus, quin tempora circum
Sapius Auriaci bellica laurus eat.
um titulis marcent lauri. plus sicerit ille,
Præmia cui cælum non peritura parat.*

In filiolum

A. DOMINICI LEEWARTI
exciso calculo extinctum.

*Um misero occultus laceraret corpora tortor,
Parsque mei in pœnam suppliciumq; foret :
uctabar Etæque inter mortisq; dolores,
Et mihi quæ Vita, spes quoque mortis erat.
crebant solita clausis syphonibus undæ,
Visceribusq; latens calculus hostis erat.
Quem simul ac solers Sabauti dextra magistri
Sustulit, Et visa est certior esse salus ;
Extinguor, liberq; malis adscribor Olympo,
Atque opifex operi condolet ipse suo :
sic puero inberis fluxerunt tempora fati.
Vitaq; mors, contrà mors mihi Vita fuit.*

In Prætorium

BARDESIANUM
quod HEYLOÆ visitur.

*Circum terra patet, circum patet æquor & undæ.
Hinc inde Almerius Caninefasque jacent..
Alluit & placido me pulsat Scermæra fluctu,
Et lateri juncta est Heyloa parva meo.
Otia quæ Domino; Batabo jam præbeo Bati..
Bardesi pariter Pieridumque domus..
Ampla licet celsas attollant atria turres,
Ingenio domini sum minor una mei..*

EPIGRAMMA
in Laudem Nobilissimi Viri
T. H V Y G E N S ,
centurionis fortissimi.

Credite Victores Belga, quid mascula virtus,
Proque suis possit Martia dextra focis.
Militat & patriam magnis Hugenius ausis
Afferit, & forti dat documenta manu.
Seu cum nocte tuos scandit Vesalia muros,
Et medio pugnans concutit arma foro.
Sibe per aquoreos hostilia carbasa fluctus
Disticit, & mediis belliger audit aquis.
Iam Ducis officium, jam partes militis implet,
Et quodcumque suis imperat, ipse facit.
Posteritas agnosce Ducem. qui iudice terra,
Et pariter pelago iudice Victor obat.

In OBITVM
Nobilissimi Viri
GVILIELMI BARDESII,
Domini in Warmenhuyfen.

BA desigenerose, jaces. jacet illa virilis
Gloria & ingenii nobilioris honos.
Nec sperata Venus, nec Di iuvare penates,
Nec patriis fulgens Heyloa porticibus.
Deseruere simul dominum fundique laresq;
Et medias inter busta parantur opes.
Efferris, qua terra tua est. quaque illa, recumbis.
Atque eadem tibi, qua morientis erat.
Iugera tot tumuli spatium metiris & urna,
Et brevior campos claudis arenatuos.

Turri-

rrigerasq; arces & tecta minantia cælo
 Despicis, & iussis subdita rura tuis.
 os tamen ereptum per acerbo funere nobis
 Fleamus, & ad cineres talia verba damus:
 nem speciosa suis Alcmaria fobit in ulnis,
 Cui Bataëum circa pectora pectus erat,
 jus in ore lepos, inerat facundia verbis,
 Quem Charis & Pallas dixerat esse suum.
 nem frater, quem chara soror dilexerat unum,
 Occidit, & thalami spem locat in tumulto.
 ortales sapite & vita subducite summam.
 Cum morimur, superest dicere cuique, fuit.

In libros Medicos

Z A C V T I

Hispani.

Redimus, haud solos Hispania sufficit hostes.
 Nec Bataëum terris semper iniqua nocet.
 e toties gladios, nunc ecce Machaona mittit.
 Atque aliqua nobis non nocuisse cupit.
 ilicet Hesperis veniens Zacntus ab oris,
 Ad leges Lachesis cogit adesse suas.
 formidati protendens tempora fati
 In populos aliquid cum Iobæ juris habet.
 in jam nascentes abeunt in secula libri,
 Scriptaque posteritas qua studiosa leget.
 e generosa nobis stringit censura magistros,
 Seu Cum recoquit pagina docta senem.
 Iga, tibi faciles aude promittere soles,
 Mænet ab adverso jam tibi vita Tago.

IOHANNIS BODECHERI

Benningii Ethicam.

Socraticas Voces & prisca Verba Lycai,
 Et veterum placitis dogmata mixta tuis,
 Quo virtus radiet precio, qua luce coruscans
 Fulgeat in mediis intemerata malis,
 Benningi praeclare, doces & scriptor honesti
 Inter virtutes scriberis ipse tuas.
 Non solum nos charta docet, tu perficis autor,
 Quicquid inoffensa religione iubes.
 Plus valet exemplo probitas, hisque optima suades
 Qui docet, & rectum, quod docet, ipse facit.

In natalem.

IOHANNIS BODÆI

à STAPELI.

Medicinæ Doctoris.

Dum tua fatidica circumcunabula Parcas,
 Omina, Stapeli, prosperiora darent:
 Cresce puer, dixit Lachesis, populoque labanti
 Hippocratis discas grandior ore loqui.
 Vre, seca, & acuent crudos tua pharmaca ventres.
 Et cupias morti proxima nolle mori.
 Pulchra repescentem recreet virguncula lectum.
 Quæ Medico donet sapius esse patri.
 Mæstathi facies in cælibe. crede, medere
 Sapius innumeris oscula posse malis.
 Mollibus interea cunas adspargimus herbis,
 Cingimus & teneris tempora blanda rosis.
 Nille cui latis arrident vultibus herbae,
 Protrahat huic unum qualibet herba diem.

In tumultum

LAURENTII PIGNORII,
ab Ill. DOMINICO MOLINO
inscriptum.

Ignorant tumulos & magni verba Molini
Vidimus, & titulis inclita busta suis.
Quod meruit doctrina decus, generosa rependit
Purpura, & officium religione probat.
audat honoratos Venetum prudentia manes,
Et docto pietas annuit aqua viro.
Vidite Laurenti cineres. tu bibe Senator,
Præmia qui claro sufficis ampla rogo.
Iac ego, bel, quotquot facilis respexit Apollo,
Non alia cuperent condicione mori.

In extractionem foetus per Vincum.

Casti concubitus, vos leti Cypridis ignes,
Quam tristi Veneris fabula sine meat.
Parturit infelix genitrix & dulcia mater
Basia quam dura lege misella luit.
Extrahitur moriens uncis crudelibus infans,
Et nondum natus dilaceratur homo.
Quam cuperet nullos infans sic tractus amare,
Aut alio nasci se potuisse modo.

In Poëmation

MARTINI PILII,
de Ambitione.

INter tot scelerum formas vultusq; malorum,
 Cur tibi sola, Pili, sapulat Ambitio?
*An, quia cœlestes desana superbia mentes
 Perdidit, & sensit plus potuisse Deum?*
An quia prima suo damnabit crimine mundum?
Et sceleri stimulum fixit, Adame, tuo?
*An quia sœx alio peccamus fonte nepotes,
 Turbaque, prob, omnes ambitiosa sumus?*
*An quia calcatas turpi ambitione secures
 Vidimus, & fastu subruta regna levi?*
An quia per sacras repit malefana cathedras?
Et tumido calcat regia colla pede?
*Quicquid erit, cœlum pariter qua perdidit & nos,
 Supplicium terris debeat atque Deo.*
*Exequitur pœnas vates. mundoque lobique
 Prostituit dirum carminis ira caput.*

In villam

HENRICI TWEENHVYSI,
I. V. D. in cujus portis depicta erat ba-
lanarum capturâ.

Terribiles nobis pandunt tua prædia porte,
 Et natat ante tuas belluasæva fores.
*Illic immanes expandunt corpora ceti,
 Et grandes feriunt telatrisulca feras.*
*Optime Tveenhuys, quam formidabile nomen,
 Quàm vitta nimis est frons truculenta tue.*
*At mediis habitans doctrina & gratia tellis,
 Nil domino dicunt mitius esse suo.*

L I S

De gradibus comparationis, inter
Ampl.

H O N E R D V M,

ET

C. BARLÆVM.

cripserat BARLÆUS in margine quorundam Epigrammatum C. HUGENII, Bonum, melius, optimum, prout epigrammata suo sapiebant palato.

d hanc censuram hæc rescripsit Senator R. HONERDVVS, ad HVGENIVM.

*Utr ad Grammaticos gradus poetam
Nunquam non similem sui vocemus?
Semper scilicet optimum poetam,
Et illud melius, bonum sit istud,
Id præcipue optimum monet a?
Non rectè Zulecheme, censor iste
Ecce ad Grammaticum vocat tribunal.
Nam quæ nos bona simplices vocamus,
Illa sunt bona comparatione.*

Aliud ejusdem.

*Distigare tuos malè versus ille videtur,
Omnes qui primæ non putat esse notæ.
Laxerit hoc lenè est, hoc acre, suavius illud:
Discrimen faciunt, non tamen ista gradum.
Paritas non est, nisi quam paritate probamus.
Optima sunt & tunc singula, cum bona sunt.*

BAR-

BARLÆVS HVGENIO

Optima jam tua sunt Hugeni carmina. nescit
 Excellens alio flare Thalia gradu.
 Non bona, non meliora facis. sunt singula Bates.
 Optima. quæ ipsi suum linea pondus habet.
 Non primo medium, medio non discrepat inum.
 Quodlibet est genio par Epigramma tuo.
 Par Phæbo Venerig, facis paria omnia. Versus
 Filiolis generas nonne pares paribus?
 Talia cum sapiens edat decreta Senator,
 Hoc merui, potuit quod meruisse Midas.

Ad eundem.

Scripsimus ingenue, quæ me scripsisse solebas,
 Scripsimus. Et scripti plurima causa mei est.
 Coges interdum non optima scribere: cujus
 Arbitrio nunquam labitur hora suo.
 Coges interdum non optima scribere, cujus
 Crebrius occursat Versibus aula loquax.
 Coges interdum non optima scribere, cujus
 Circum sæpe latus quattuor ora sonant.
 Coges interdum non optima scribere, cujus
 Bassolum interdum mollius uxor amat.
 Coges interdum mediocria scribere, cujus
 Dædaleum solers dextera tornat opus.
 Aut iterat testudo melos, cum pollice tactus
 Artifici mutus carmina bos loquitur.
 Qui studiis Bates his sufficis omnibus unus,
 Optima nunc, bona tunc, mox meliora facis.

Ad Senatorem

HONERDVM,

de gradibus comparationis.

*hic est. Grammatica suspendi lance poetam,**Et numeris dixi carmina stare suis.**cam aliquem, dicam, praestans Honerde, colorem.**Barleus quo se jam tueatur habet.**um gradus in bitio est? sic Dictatura paratur.**Perq. gradus ludum culmina miles adit.**um gradus in bitio est? sic Petro regna parantur.**Papaq. fit, populo qui modo lector erat.**um gradus in bitio est? gradus & mensura Deo-**Iupiter est, magno sub Iose semidei. (rum est.**um gradus in bitio est? gradibus prudentia crescit.**Vitaq. per plures currit anhelata gradus.**um gradus in bitio est? bona sunt, mediocria qua-**Vatibus. hand aliter surgit, Abite, liber. (dam**um gradus in bitio est? gradibus conscenditur**Perq. gradus nobis ambulat ipsa salus. (aether,**um gradus in bitio est? qui causas sueberat olim.**Dicere, num cunctis praesidet ille togis?*

Ad Clarissimum

HONERDVM

& HUGENIVM, Zulechemi

Dominum.

*Nil mihi cum gradibus vel caepa lite negoti est,**Optima nil, bona nil, nil meliora moror.**Grammatici pulpam Latiaq. crepundia lingua**Sibilo. si gradibus vincor & arte, quid hoc?**Scandat fatales scelerata benefica scalas.**Et gradus hic bita sit mala meta mala.*

Ad

*Ad generum Cereris gradibus descendat Orestes
 Improbis. ad me non pertinet iste gradus.
 Attollat gradibus peccantes furca. quid ad me,
 De trabe si pendent ille vel ille suâ.
 Scribat mille gradus metuendâq; multa Senator
 Rideo. res alias jam mihi fata parant.
 Irradiat Vestrum melior fortuna poetam.
 Vngor, & insolito sacculus are tument.
 Gustabi tumultum, bellacem flebimus umbram.
 Nunc lachrymas tergunt regia sceptram eas.
 Me nobis insolito Legatus proluit auro.
 Optima tempestas ex Aquilone venit.
 Hic gradus, hic gradus est, gradibus quem præfer
 Credite. plus gradus hic utilitatis habet. (Vestrum
 Hic gradus est, quo, Plute, tuas consendimus arce
 Expediet reges sic mihi saepe mori.*

Ad Senatorem

H O N E R D V M.

DO vietas, Honerde, manus, contendere nolo.
 Ne gradibus lapsu mox graviore ruam.
 Ausa fuit summis Niobe contendere Diis.
 Sed gravis audacem pœna secuta fuit.
 Crudeles legi dantem Salmonea pœnas,
 Dum studet infelix emulus esse Iovi.
 Et tu mentis inops Phœbumq; insane laceffens
 Marsya, detracta viscera pelle doles.
 Qui tua componis domino, Lucane, potenti
 Carmina, certando vinceris & moreris.
 Ora Dares postquam totis cum viribus offert,
 Castibus Entellus contudit ora senex.
 Me terres, Narcisse puer. me improbida terres
 Cassiope, Andromeda mater iniqua tuæ.
 Cur laqueo fauces animosa ligabit Arachne?
 Ausa fuit superos equiparare sibi.

Cedere

re qui norit rostris, aulisq; Diisq;
 albus & incolumi tergores soles abit.

In Poemata Nortvicenſia
 NCENTII FABRITII,
 Hamburgensis.

Allimur? an ſteriles inter Parnaffus arenas
 Surgit, & aquoreis proximus exit aquis?
 Helicon, non Phocis abeſt. tellure Bataba
 Caſtalii fundunt pocula plena lacus.
 ile Nortvicum, florent in pulvere Muſa,
 nque tuis ſcribunt carmina docta jugis.
 tamen exſuccos feriit leſis ungula colles,
 Aut latices iclu Bellerophontis habes.
 ricius fontes aperit. nobis accola batis
 fficio totis luxuriatur agris.
 donat jam Saxo tibi, quod debuit Albi.
 nbenit in ſylſis, quod canat, ille tuis.
 um magnos repetis, Batabum miracula, Douſas,
 oſt Douſas cupias hoc quoq; teſte loqui.
 ius eſt, quiſquis patriæ præconia ſolſit,
 Bis pius eſt bates, qui peregrina canit.

In Ducem de
 F E R I A,
 cujus cadavere deſideratum dicitur
 cor, repertis ſolum in Pericardio a-
 quis, fides penes autorem eſto.

Vid Siculas cogis magno ſub rege phalanges,
 Bellaq; moliris Feria? corde cares.
 on tibi Campana laudem peperere cohortes,
 Inſubriaq; acies plurima. corde cares.

N. n.

*Non Alpes timuere Ducem, non accola Rheni.
 Horruit, aut bitrix Suecia corde cares.
 Sprebit besanos dudum Germania motus.
 Vis causam? toto Feria corde caret.
 Diffluxere globi, tot diffluxere caterba,
 Cur? gelidis solum Feria bixit aquis.
 Obrigit pavidum fatali frigore pectus,
 Et nulla in toto corpore flamma fuit.
 Feria dux venit. Sueonas dux Feria vidit.
 Non bicit. nullum Feria cor habuit.*

In eundem.

Afficiis, Romane, tuis qui credis & extis,
 Omina que in terris prodigiosa notas,
 Hanc spectas, sine corde Ducem. miracula narro.
 Explerunt gelidæ munia cordis aquæ.
 Ne jam Maonides μεγαλήτορ jactet Achillem
 Bellator nullo Feria corde fuit.

In necem Ducis

FRIDLANDIÆ.

Maxime Fridlandi, quis te casusve Deusve
 Abtulit, & voluit sic perisse Ducem?
 Cujus Hyperboreis dudum solertia castris
 Restitit, & belli vim remorata fuit.
 Simale sana tibi obrepfit scelerataq; sceptri
 Ambitio, & sæda proditiōis amor,
 Ponè premis te pana reum. si Caesar & aula
 Scæba fides nimium suspiciosa fuit,
 Hoc casisse tuum fuerat. peccasse putaris,
 Cum, mirus audito Casare, bellageris.
 De te seba nobis statuit Fortuna triumphum,
 Et testem ingenti te cupit esse sui.

as acies, quæ castra tibi, vexilla, cohortes
 Scripserat, heu dominum deseruere suum.
 uit in jugulum audacis manus empta Photini,
 Atq; alia fraudes præbenit arte tuas.
 ilitet Austriacis, quisq; bis Seianus haberi,
 Et titulo cupiet splendidiore coli,
 ilitet Austriacis, quisquis Seianus haberi,
 Et titulo cupiet deteriore mori.

vaticinium infelix de partu LOO-
 SÆ, filia Domini de LOOSE
 Centurionis.

Ilia est, Barlaus ait, quam Loosia gestat,
 Contra, filiulus, Loosius inquit, erit.
 uid mirum est, solitos mentiri errare poetas,
 Nec benè de Ventris pondere posse loqui.
 uid mirum est, si vera pater præsagia dicat.
 Ipse suum melius iudicat, autor opus.

n societatem belli initam cum Gallo-
 rum Rege.

Quod benè Dè vertant patria, regique Duciq;
 Cum Batavis coeunt Gallica scepra meis,
 Nos magnus Lodoovicus amat, belliq; labores
 Fessaq; regalis ventilat arma fabor.
 alle, tuas promittis opes. licet India desit,
 Tu nobis Indi disitis instar eris.
 ic socio Belgæ pugnamus rege. quid heres
 Cantaber, Et pacis federa lenta trahis?
 proscripsit dubiam Druidum facundia pacem,
 En, sua Nassobius concutit æra pater.
 Ne propera citius, dux Arschottane, reverti,
 Non jam nostra tua Belgica sociis eget.

Gum

*Cum victrix Bellona tuos pessundabit agros,
Cum lenta pacis condicione redi.*

In numismata Belgica Senatoris
H O N E R D I
Epigrammatibus illustrata.

Vidimus in muto radiantia bella metallo,
Et quæ pro patriis strinximus arma focis.
Vidimus Albani furias, decussa potentum
Colla ducum, sævi flebile regis opus.
Vidimus ultorem Auriacum, celebrisq; Batabi
Conversas in te, magne Philippe, manus.
Plorat in elingui libertas Belgica nummo,
Sculptaq; Religio, sed sine voce, fuit.
Crimen erat sub rege queri. Mæfortis imago
Sola oculos potuit pascere picta meos.
De nummis nunc verba facis, vir magne loquuntur
Funera, castra, rates, fœdera, bella, duces.
Si Dodonæ fuderunt carmina quercus,
Si lapides fari, si potuere feræ:
Parturit hæc eadem Batabus miracula, per quem
Incipiunt doctis vocibus æra loqui.

In eadem.

Numme laborantis testis celeberrime Belgæ,
Numme triumphantis testis & arrha soli,
Nummule crudeli toties inscripte Philippo,
Nummule Nassobiis officiose meis,
Quod negat æs precium, cupias debere poetæ,
Majus ab Honerdi carmine pondus habes.
Quid centum sudas Libi clarissime chartis?
Troge, quid immensa diffusis historia?
Dum meus ad nummos Bates alludit, & æri
Accinit, en, nummus quilibet historia est.

In Albo

ERICI TORMII,

Dani.

Dania, cui miseris quondam nocuisse Batabis.
 Et flammis urbes perdere cura fuit,
 Mitius ingenium & mores jam culta serenos
 Induis & Batabis redderis aqua meis.
 Tormius exemplo est. quem doctæ gratia lingua,
 Quem placidi mores & sine felle probant.
 Tales Arctois iuvenes cum mittis ab oris,
 Barbara quæ fuerat Dania, Phocis erit.

In vinum Syracusium & aviculas
 Cyprias

IOACHIMI WIL
CHEFORTII.

Nostra Syracusio spumant carchesia Baccho,
 Inque dapes Cypria suppeditantur abes.
 Qua bibimus, Siculis quondam placuere tyrannis,
 Quasque voramus abes, fertur amasse Venus.
 Si totis distant rarissima fercula regnis,
 Sit satis hæc uni perplacuisse gula.

n captum Ducem Arschotanium &
 peractum fœdus Gallo-belgicum
 eo p se die.

Um procul infido Dux Arschotanus Ibero
 Pro Belgis recitat mitia verba suis.
 Et bellum lituosq; & Martia nomina damnans
 Otia buli patria restituisse sua,
 Gallia pro Batabis bellorum pondera sulcit,
 Impertitque suas rex Ludovicus opes,

v

Quam

*Quam distant ambo studiis bellicae togaeque ,
 Gallus & in pacis federa lentus Iber.
 Quam multum distant studiis relictique malique,
 Quam multum fidei perfidiaq; notis.
 Quae lux Arschotane fidem tibi laeva sefellit ,
 Hac nos Borbonii testis amantis erit.
 Lilia qua nos luce beant , Iobis armiger ales
 Irato missum detinet ungue Duce.
 Sic nos Gallus amat , sic te fastidit Iberus ,
 Sic iubet ille bonus , sic nocet ille malus.*

Ad Nobilissimum

D. FOPPIVM ab **ARSEMA**,
 Equitem, cum Venerem meam Cim-
 bricam ipsi misissem.

Arsema, qui propius Reges & regia tangis
 Limina, & augustos pellicis ore Iobes,
 Cujus Hyperboreis pridem facundia terris
 Mascula pro Belgis verba locuta fuit:
 Accipe, quod celebri carmen deosimus osfro,
 Et geniale tui perlege satis epos.
 Si generosa, tibi nunt flebilis, occidit uxor,
 Et pietas charos ingemit ad cineres;
 Hic amat uxorem Cimber. pro Principe Tethys
 Cimbrica, pro regis conjuge verba facit.
 Sic alterna ruunt permixtaeque tristia latis,
 Et vicibus flagrant busta thorique suis.
 Hec obit, hac nubit. si vis audire poetam:
 Nunc homines condunt numina, nunc rapiunt.

IN

HISPANVM,
cum ob subitas pluvias irrita strata-
gemate

BERKAM
impetiisset.

Quid miser in Bitis moliris praelia fatis
Cantaber, & nullo numine bella geris?
Cum virtute paras bel aperto vincere Marte,
Et tua per Valachras transtra feruntur aquas;
Dispersunt omnes subita caligine puppes,
Et Iobis audaces subruit ira rates.
Cum placuere doli, cum Berka reposcitur astu,
Pro nobis pluviae belligerantur aquae.
Tela madent, nescitque suum ballista furorem.
Et creber, iratis glandibus, ictus hebet.
Strata jacent celsis animosa cadavera muris.
Quamque nequit miles vincere, mordet humum.
Area qua pugna fuerat, brevis urna cadentum est.
Quoque duces steterant, mox cecidere loco.
Scilicet Auriacis toties quae cesserat armis,
Noluit indecori subdere colla dolo.
Quid mirum? Batabis famulantur sidera castris,
Ipsaeque bel pluviae oppida tuta manent.
At tibi cum nebula, nunc irascantur & imbres,
Credimus adversos bella movere deos.
Vis me vera loqui, rursum de pace loquendum est.
Fortè tibi melius cesserit iste dolus.

FREDERICO GVNTHERO,

Serenissimo Daniæ regi à secretis.

M Axime Vir, cui Pegasei patuere recessus,
 Cui Claria Galles totaque Cyrrhapatet.
 Græca Charis, Romane lepos, facundia cujus
 Pro Cimbrum toties principe Verba facit:
 Si placet, augustis hæc carmina Regibus offer,
 Carmina regales qua cecinere thoros.
 Quæ loquimur, poterunt sceptris, te teste, probari,
 Et tanto insenient iudice fortè fidem.
 Si Te, si potero Iobis exorare ministrum,
 Non potero Arctoo non placuisse Iobi.

In irritam obsidionem

TRAIECTI ad MOSAM,

tentatam ab Hispano, & Brædæ ten-
 tatam, ut videbatur, ab Au-
 riaco.

Quod genus hoc belli est? quanam nova nomina
 Maiores

Parturit, & titulo deteriore facit?
 Cinxerat attonito bellacia mœnia Tungro
 Cantaber, & portus effere Mosæ tuas.
 Sederat ad clare Fredericus mœnia Brædæ,
 Et patrias armis sollicitabat opes.
 Ne malè pugnet Iber, Tungros obsequæ linquens
 Oppida, sult Brædæ consuluisse sua.
 Ne Batavus malè pugnet, amat secedere Brædæ,
 Et satis hoc, Mosæ consuluisse, putat.
 Hic speciem fugientis habet, magis ille timentis.
 Hic hostis abiens excidit, ille tenet.
 Exerces Bellona duces. abit, horret uterque
 Ille urbi, castris dux timet ille suis.

*Ergo abeunt ambo. Tu dic Vittoria, cujus
Sit tanto rerum turbine causa prior?
Auriaci respondet, Iber, quam deserit urbem,
Non habet, Auriacus, quam sibi servat, habet.*

In incendium, quo Aulæ

H A G I E N S I S

pars una conflagravit, salva parte superiore & sacello.

D*um fera terribiles rapiunt palatia flamma,
Et proprios mærens afficit Aula rogos,
Parcite, ait, flamma Ducibus, nec ledite dios,
Ne geminos violet Vesta profana Deos.
Mulciber obsequitur. flammisq; furentibus inde
Abstinet Superum sedibus, inde Ducum,
Prudenter nocuere faces, & proxima lambens
Effera bis jam tunc officiosa fuit.
Ne funesta nimis miseri portendite cives
Omina, nil casus fors habet ista mali.
Dum periit pars magna domus, pars restat utrinq;
Vna Dei celebris Vocibus, una Ducis,
Sic Batabo salva est pietas & salvus Achilles.
Hic hominum tutus turribus, illa Deum.*

Aliud in Principem.

Q*ui belli flammæ inter patriæq; favillas
Accepit vitæ stamina prima suæ,
Qui validas flammis bellator subruit urbes,
Cui totum Odrysiæ pectus ab igne calet,
Quam bene natales flammis illustrat, & aulam
Insolito Princeps igne perire videt. (est
Nempe Ducem, per quem patria nostra reddita lux
Alius ad Superum limina flamma behit.*

In easdem flammis Culinæ & Templo
aulico parcentes.

STant mediis illæsa Deum penetrantia flammis.
Stat medias inter salba culina faces.
Et superest, ubi venter edat, sua pabula quarat
Illa suo solum mens saturanda Deo.
Ebasit totus Bataëus, flammam inter & ignes
Vnica pars aras repperit, una focos.

In idem incendium natalibus Auriaci
celebre.

NAtales rediere Ducis, concurrite cives,
Et bona solenni dicite verba die.
Dixissent una Superi, sed nubilus æther
Dum fuit & cæli sidera nulla forent
Accendere faces alias casusbe deusbe,
Et Domino flagrans annuit Aula suo. (bant,
Quas Proceres, quas Haga patens, quas astra nega-
Indignata sibi subdidit ipsa faces.

In alterum incendium ejusdem
Aulæ.

Cooperat in celebres grassari Vestæ penates,
Tectaq; Nassobio proximiora Duci.
Sed vetuere malum Superi, delusaq; flammæ
Vis fuit, & rabida mobilis ira Deæ.
Flammarum rediere vices, turresq; potentum,
Et bellatores corripuere lares.
Non tulit hoc Natura nefas, glaciēq; nivesq;
Totaq; cum flammis prælia gessit hyems,
Damma lebant cives, caduntq; securibus undas,
Et natus aduerso surgit in igne labor.

*Ipse inter medios Princeps Mæortius ignes
 Fatur, & hos sævas increpat ore faces:
 Nil agitis flamma. Vestræ obtundimus iras
 Imbribus. en, pluvias urna lacusq; vomunt.
 Si mihi Pleiades, si cælum denegat illas,
 Publicus in flammæ flumina fundit amor.*

In Archiva salva.

Lentius ut vidit lapides flagrare trabesq;
 Mulciber, & flammis pabula pigra dari,
 Irruit in patriæ tabulas, & ledere saxa
 Dum nequit, in sicco hæsit atrox foliis.
 Hæsit, & ut teneras cæpit malè lambere chartas,
 Imbibit affusas tacta papyrus aquas.
 Najadesq; locis cœunt & Lemnius iisdem,
 Edomuitq; ferum frigida Nympha Deum.
 Vos quondam Batabos unde servastis & urbes,
 Nunc Batabum per vos pagina salva manet.

Aliud in idem incendium.

Nondum prodigiis terret fortuna sinistris.
 Hæc quoque, quæ nosuit flamma secunda,
 facit.
 Inferiora vorant flammæ. dum summa supersunt,
 Integra Battabica summa salutis erit.

In tripudium regium Parisiis à Rege &
 regni proceribus saltatum.

Cvr malè regales subsannas, Mome, choreas?
 Et dicis reges ista decere minus?
 Exercet Dictynna choros. totq; inter & ignes
 Et Superos saltus conficit illa suos.
 Ipse per astriferi spaciola palatia cæli
 Sol speciem regis subsilientis habet.

*Sic fas est saltare Deos & legibus ire ;
Fas erit ad leges currere , emideos.*

In Principem

GVILIELMVM

Iunio rem, Principis Auriaci filium, cum
flammis ereptus in nives nudus in-
cidisset.

PArbule cur diris Princeps erepte fabillis
In gelidas prono laberis ore nives? (mis
Cur, quem flamma nequit, ledunt contraria flam-
Corpora, & alterna sors mala sorte premit?
Optima Vaticinor. flammis vexatus & undis,
Spartani nobis militis instar eris.

Ad

GVIL. STAACKMANS,

cum Virginis Ultrajectinæ & incendii
Hagienfis meminisset.

Secine diversis flagent tibi pectora flammis?
Dissimiliq; tuus lampade gliscit amor?
Sic cupis lepidos hares præbere hares,
Et fieri nostris fabula blanda jocis.
Seu ruis in sabos, aulis trepidantibus, ignes,
Carminibusq; lebas publica damna tuis.
Quas cives urnis siccæ exstinxere fabillas,
Exstinguis lachrymâ, doctæ poëta, piis.
Dum flammæ acunt Cauri & nimbofus Orion.
Despiciis in rigidas tristia verba faces.
Quare cum duplici per te succurritur igni,
Virgo tibi Veneres debeat, aula Ducem.

In tumultum Filioli mei Iacobi, allusio
ad nomen Israël.

Hic situs est, fratris non supplantator, Iacob;
Planta cui nullam languida pressit humum.
Quod puer haud potuit, jam vult me dicere: tactum
Hoc etiam Superis succubuisse latus.

Ad
CONSTANT. HUGENIVM,
cum Amstelodamum venisset.

ITe procul Pelopes Phryxæaq; Vellera Crassi,
Et turba in fraudes ingeniosa nobas.
Mercantes procul ite Viri, quæis lucra Voluptas,
Mundus avaritiæ semita, numen opes;
Nil mihi vobiscum est. cuncto dum charior auro
Hugenius vestra ponit in urbe pedem.
Ille forum solus faciet. pro pluribus unus
Ambulat, & parte nomina gentis amat.
Hic Italus Gallisq; loqui mercantibus audet.
Hac Latium, hac unâ Belgica mente latet.
Vendere si vestrum est merces, hic vendere nescit.
Nec precio Bates sordidiore meret.
Non opus hic sponsore. suis se donat, & illud
Quod vadis est, ultro præstat amantis amor.
Vos cassam & pelles, vos coccina pendite magni.
Hic Arabum succos distrahbat, ille piper.
Pluris ego risus facio vocisq; jocantis.
Plus vobis, tunc cum desipit, ille sapit.
Vobis vile forum est. qua noster inambulatur, illic
Pieridum cultu splendidiore forum est.

in libros Manassis Iudæi de Creatione.

QUæ cælos terrasq. manus spaciosaq. Nerei
 Aquora & haud unum, quod capit orbis, o-
 pus
 Condiderit, mersumq. alta caligine mundum
 Iusserit imperiis illicet esse suis:
 Differit Isacides, & facta ingentia pandit,
 Et nondum exhaustum scribit Apella Deum.
 Hic atavos patresq. suos: & verba recenset,
 Sensaq. Thalmudicæ relligiosa schola.
 Vera placent, placet egregiis conatibus autor,
 Et pietas fidei disparis ista placet.
 Euntorum est coluisse Deum. non unius aBi.
 Non populi unius credimus, esse pium.
 Si sapius diversa, Deo bibamus amici,
 Doctaq. mens precio constet ubiq. suo.
 Hæc fidei vox summa mea est. hæc crede Manasse.
 Sic ego Christiades, sic eris Abramides.

Ad Senatorem

H O N E R D V M,
 eum HUGENIVM & BARLÆVM, post scri-
 ptos ab ipsis in incendium aulicum
 Scazontes, increparet.

EGregias artes, Veteratoresq. Poëtas,
 Cur titulo, Bates, deteriore notas?
 Cur veteres, venerande senex, perstringis amicos?
 Quos suus in flammæ claudus iambus agit.
 Cum cibes pedibus calcant incendia rectis:
 Cum tua stant pedibus carmina fulta bonis:
 Cum ferbent opera, cum tot succurritur urnis:
 Cum properant facili femina virg. pede:

*Cum pedibus scalæ figunt Vestigia rectis:
Hic glaciem glomerat plurimus, ille nives:
Cum fugit insanos ignes Dux passibus aquis:
Non pateris claudos accinuisse duos?*

CONSTANT. HUGENIO,
Zuylechemi Domino.

S At flammis Vesta q̄ datum. flagrabimus omnes.
Et facibus Bates tres caluere suis.
*Tu prior. inde mea caluit bis improba Musa.
Tertius hoc ipso ferbuit igne senex.
Constantine, petis Versus? nil possumus ultra.
Aruit assiduus tosta Camæna focus.
Absumere meos latices, ignesq̄ trabesq̄,
Et misera in sicco gurgite Musa sitit.
Post flammam friget Princeps Guilielmus & alget.
Et mihi, post flammam, carminis alget amor.*

Ad Senatorem

R. HONERDVM,

T V quoq̄ carminibus tandem fax ultima nostris
Adderis & flamma ferbidiore cales
Excellens Honerde, & tantos ignibus ignes
Obruis & facibus busta facesq̄ domas.
Vreres & toto lassas incendia Phæbo,
Flammæ Apollineus cedit anhelæ focus.
Sic ubi non magna lambunt alimenta fabillæ,
Sols ab illustri vincitur igne minor.
Et postquam flamma incalui leuiore potens,
Exstinguis nostras grandis Apollo faces.

In laudem
I V B A L I S
 primi Musicorum Instrumentorum
 inventoris.

P Rincipio cælum & terras fluctusq; patentes,
 Et valido mundum fecerat ore Deus.
 Gaudia gliscabant totum diffusa per orbem,
 Primaq; concordēs astra dedere sonos.
 Seraphin & Cherubin cecinit. perq; aëra vastum
 Non uno modulos carmine fecit abis.
 Tum Iubal, ne terra suo cantore careret,
 Aptabit fidibus cōsona verba suis.
 Hinc feri canimus post secula multa nepotes,
 Tanti progenies ingeniosa viri.
 Vibe voluptatum genitor, tot vixite Musæ,
 Quis sine mensa, thoros, vespera luxq; gravis.
 Cum canitis cælum mihi terra est, numen Apollo,
 Os Superum, cantus vita, medela chelys.

In obitum charissimæ uxoris.

S cribere chara tuos cupiebam Barbara manes,
 Cum medis cœpi versibus ipse mori.
 Ne pergas, clamat soboles, superesse parentem
 Sit satius, quam te, me moriente, cani.

BALTHAS. BONIFACIO,
 Canonico Tarvisano.

Q uam mihi dilecta deploras fata marito
 Balthasar, & viduo condoluisse potes,
 Plus doleas, si sacra thori, si gaudia nosse,
 Basiag, à thalamis non aliena suis.

Hæu miser, in gelido languent tibi corpora lecto.
Hæu miser, ignabo nox tibi tota perit.
Nec dulces natos, Veneris nec premia nosti,
Et quicquid taciti numinis uxor habet.
Nobis hæc, tantog, in agis, Vir docte, dolemus.
Ipse mei nunc est causa doloris amor.
Sed fato disruptus amor. Tu cælibe vita,
Tu thalamo gaudes frigidiore frui,
Et curas sacrare Deo. mihi Barbara lecti
Pars fuit, & juxta cura laborq, Deus.
Dissentire jubat. pietas tibi conjugis expers,
At mihi plus conjux cum pietate placet.

Ad Ampl. Virum

WINANDVM SCHVYLIVM.

Q*uod mihi misisti Muydensis munus amici,*
Hirsutus, lesipes creditur esse lepus.
Adpropera, Winande. tibi tua fercula reddam.
Hæc etiam bestiiæ victimæ dentis erant.
Sint timidi lepores, sint longis auribus hirti,
Sit proprio multùm facta cruore cutis;
Nos tamen in cunctos nitidi grassabimur armos,
Nec metus in patina vel timor ullus erit.
Qui gelidos bibus subios potabit & amnes,
Mortua selecto proluet exa mero.
Cras ubi se medio Phæbus subduxerit axi,
Ad mea veloces dirige tecta pedes.
Nec velox, sed tardus abi. qui fugerit, ike
Dicitur sociis omnibus esse lepus.

Ad
P. H O O F D I V M,
Satrapam Muydensem.

Mittis abes? nihil est. biduo non ista parantur
Fercula. lascivas respuit ille dapes.
Das leporem? nihil est. tu pulpamenta require.
Quem vobis amplexu pulchra marito suo.
Mittere bis aliquid, quod non nimis uret amantem?
Mittere bis biduo munera grata thoro?
Mittere bis aliquid, veterem quod placet amicum.
Quodq; mihi mitti posulo? mitte nihil.
Sitamen hoc mitti nequeat, quod posulo mitti.
Ad nos tot donis gratior ipse veni.

In,
FRANCISCÆ DVARTÆ,
Modulos.

Quam nitidis surgit formosa Alcmaria tectis,
Et sibi surreptas Schermera lugeat aquas:
Omne genus volucrum dulci modulamine silbas.
Perstrepat, & vario murmure mulcet abis.
Hic gemit amissa biduatus compare turtur.
Hic pedulans alio carmine passer amat.
Plaudit anas, celsa cantikat in ilice cornix.
Et moriens alibi concinit albus olor.
Iam fringilla canit. nunc interludit alauda.
Excitat æt'ias ipse susurrus apes.
Garrula quin etiam tribulos percurrit acanthus.
Et solitan humile stringit hiruudo lacus.
Sola deest Phiomela. domos, pomeria, cives.
Odij & hac circum mœnia nulla volat.

causa es Francisca. tua concedere voci
 Nescit abis modulis ambitiosa tuis.
 tu potior Philomiela. tuo que gutture celos
 Afficis, & Superos detinuisse queas.
 Non mihi pro vitio jam gloria ducitur. ipsas
 In Frisus postquam gloria bebat abes.

Aliud.

I Amphris celebrata, mihi non creditur esse
 Fabula. tot satum carmina vera puto.
 Orpheus jam credo rabidos flexisse Leonos,
 Et rigidas sola voce fuisse seras,
 Eurydicen credo Stygiis rediisse tenebris,
 Et cantu illectum tunc siluisse Canem.
 Jam credo struxisse suas Amphion Thebas,
 Saxaq; mellito disposuisse sono.
 Fingitur, argutum qui bexit Ariona, Delphin.
 Fabula temporibus consenit ista meis.
 Commentis, Francisca, fidem facis. omnia per te
 Credimus. hoc majus tempore nomen habes.
 Cum caneres, stupui totus, dubiusq; resedi,
 An fierem Delphin ilicet, anne lapis.

Ad

P. HOOFDIUM

Satrapam Muydensem, cum libris Poë-
 matum suorum me donasset.

Dum mihi Pegaseos satum celeberrime cantus,
 Ingeniūq; offers tot monumenta tui;
 Hinc tragicum me rapit epos, grandisq; cothurnus
 Auribus infrendet vox miseranda meis.
 Inde fatiscenos uerum mihi ventilat ignes,
 Et tua Barlaam Cypris amare facit.

*Sto medius lachrymas inter Veneresq; jocosq;
 Et tua quam donas pagina, luget, amat.
 A tera Democriti est, flentis pars una magistri,
 Fungitur officio luctus amorq; suo.
 Hac vite jam scena meæ est. sic bibimus Hoofdi.
 Afflictos reficit letior hora dies.
 Me reficit speratus amor. cum prisca recordor.
 Cogor adhuc thalamis illachrymare meis.
 Fortuna sum verna. miser felixq; gemisco
 Et jocor. ô Vates, sum tuus ipse liber.*

In Cornu vetus, quo apud

P. H O O F D I V M
in arce MvyDENSI bibitur.

*C*Ur bibimus rigido Bacchi libamina cornu?
 Tot potare viros cornibus, omen habet.
 Nil moror. haud fallet biduum mala nupta poetam.
 Vos, quibus est conjunx, plus manet iste metus.

In convivium

M V Y D E N S E,
 cui interfuere viri Doctissimi, Hoof-
 DIVS, HUGENIVS, VOSSIVS, WICKE-
 FORTIVS, SCHVYLIVS, alique.

*Q*ua magnum scelerata, ferox Et perfida quondam
 Claustri fax do carcere, Muyda, Ducem:
 Pieridum jam blanda ducos Et lumina claudis,
 Lumina Battibus suspicienda tua.
 Mortales coere Dii. Velut æthere in alto
 Errantes videas se sociasse faces.

*Gula, Schola, rigidaq; simul sedere secures,
Quig; bonæ mentis laudibus addit opes.
Quæ dum clara tuas illustant sidera turre,
Omnis ab his, Hoofdi, sedibus error abest.*

Ad

CONSTANT. HVGENIVM,

um manentib9 Muydæ amicis aliquot
ob tempestatem, *ὕδρ' ὀβρία* hoc est
aquarum metum mihi expro-
brasset.

I.

*U*m tua te beheret belis audacibus Argo,
Cum beherent matres transtra superba duas.
*D*ixiste fors læva viros. pars borruit undas,
Pars medias secuit nescia mortis aquas.
*D*etinuit timidos Hoofdi tunc Sada pœtas
Detinuit Bates Heleonora suos.
*D*etinuit Susanna chelyn, quæ passeris artes,
Quæ cecinit doctas, Aulice scriptor, abes.
*S*i timui, tanto prudentia juncta timori est.
*S*i timui, jussus (crede) timere fui.
*S*i timui, si vela fui non bestra secutus;
*S*is placui Domino, sic placui Domina.

II.

*N*on me Muyda tui nuper tenere liquoros,
Non ea sis Bacchi, non fuit illa gula.
*U*t decuit, timui Superos, Tethynq; Iobemq;
Nec potui tantis obbius ire Diis.
*H*os sis dure, pius timui, nam piscibus æquor,
Non homini fallax destinat unda viam.

*Si tua nata fuit speratum audacia portum,
Fortunâ minus est, plus pietatē regi.*

III.

C*um dubias anceps traheret sententia mentes
Et Bellem, nollem te, Zulechemē seggi,
Me sequitur magni faciliſ clementia Voſſi,
Inq̃ meas partes mox Ioachimꝯ abſit.
Tres ſumus ex cordes numero, tres torba timemus
Flumina, tres ſolito tingimus ora mero.
Tres ſugiunt, nec ſucta Ducis vexilla ſequentur.
Et ſociam gaudent tres violare fidem.
Res omnes facit iſtare eos, peccabimus in te
At Saarapas, quo hos arguat, aſſer habet.*

IV.

V*ade per iratas, mi Conſtantine, procellas,
Vade per adverſos, nabita magne, Notos.
Heſimus in ripa, fateor, cur? damna tinemus,
Que mediis ſenſit dux Palinurus aquis,
Heſimus in ripa, fateor, cur? æquore merſa
Non didicit modulari dextra natare ſuis.
Heſimus in ripa, fateor, cur? nolo poëtis,
Nolo meis toties eſſe vocatus Hylas.
Icarus Icareo ſi fecit nomina ponto:
Eluctus Abydeno ſi fuit urna proco:
Si Tiberim ſe ſe jecit Tiberinus in ipſum:
Femina ſi Thracum nomina fecit aquis;
Si Sappho mulier ſaltus aggreſſa viriles,
Non formidata Leucade merſa fuit;
Nil moror, hac percant fama, quos poenitet abi,
Non vacat exemplis deteriore mori.*

Ad

VSANNAM BARLÆAM,

conjugem C. HVGENII, cum per
latus mariti, ob aquarum metum,
me acrius impetiisset.

I.

Icisti, Barlea, viros. plus ausa fuisti.

Pl9 animi, quam nos, mascula mater habes.
crabit natura parens, cum condere te, me

Vellet, & in tanta culpa parente fuit.

a tibi grandes animos studiumq; virile

Indidit, & voluit viribus esse marem.

tibi femineos animos pectusq; remissum

Dum dedit, hac fecit conditione virum.

a mares tibi causa dedit, natosq; virosq;

Dum mea femineo murmure lecta si repunt.

inc fluctus, hinc spernia aquas animosa Notosq;

Virg. Deos contra, femina sola viro es.

de mea dum negat esse virum formido, Vocari

Iam barbata tibi femina promereor.

II.

Succubui generosa tuo Barlea marito,

Et dedimus bistas, magna virago, manus,

Nunc chartis obat ille meus. Bistinq; poetæ

Exprobrat & me sult succubuisse tibi.

Cedam iterum, intrepidaq; solo succumbere matri.

Et Constantine laudibus esse minor.

At si forte tuâ est potior mea, causa, pudoris

Hoc etiam fuerit dissimulasse mei.

Roma

III.

Roma stupe. de me victrix iam nupta triumphat.
 Fortuna nunquam fors fuit illa tua.
 Captivus victusq; trabor. mihi commata mater
 Objicit, & falso conspuit ore Scholas.
 Tanti undam timuisse fuit. me mergite fluctus.
 Mergite besanos pontus & Tarnetus.
 Ulterius nolo proprio superesse pudori.
 Infamis tanto crimine fama mihi est.
 Scilicet, adscendet doctorum pulpita mater,
 Et timidam cupiet vitta docere togam.
 Peccavi, Superi. sexum mutare timentis.
 Vestiat ignavos pallida palla pedes.
 Aut si Barleam cupitis me recta docere,
 Signa gerat sexus tanta magistra mei.

IV.

ORea mari Veng est. Veneris Barlea propago est.
 Quid mirum? nullas si timet uxor aquas.
 Formabit telluere senex mea membra Prometheg.
 Quid mirum? terra si sua terra placet.
 Nec culpa est, timuisse, nec has spreuisse procellas.
 Nempe suo duplex causa probata Deo est.

V.

Si fatear peccasse viros, si prodita facti
 Causa, satisfactum non sibi luno putet.
 Si Serè Phrygiæ, at non Phrygas esse poetas
 Eloquar, haut factum sit tibi luno satis.
 Si potui placare Iobem tot versibus, isto
 Thure satisfactum non sibi luno putet.
 Si scribam pelago matres perisse maresq;
 Sape, satisfactum non sibi luno putet.

*Alia Barlaa tu suggere verba marito,
Mollibus hanc ipsam sapius abde jocis:
Sic arride; nutu testare, quid optes;
Tange berecundos, nabit a magne, sinus:
Sic basolis superingere mille vel ultra:
Crede, satisfactum jam sibi luno putet.*

IN OBITVM

Illustrissimi Principis

MAVRITII,

Hassiae Lantgravii.

*Hassia, qua celebri donas cunabula Cattho,
Hassia, Nassobiiis inclita terra mris:
Specte Maurittii cineres, & funere in isto
Exanimis credas occubuisse Deos.
Nunc solum tenet urna Ducem. tot numina juxta
Hic proprios spectata deposuisse rogos.
Auditur hoc Pallas tumulo, Phæbusque Themisq.,
Et busto pietas ingemit ipsa suo.
Nunc Princeps cum Vate coit, cum Principe Vates,
Dexteraque in sacros ingeniosa modos.
Qui flammiferum radio descripserat orbem,
Nunc sua, quæ vidit longius, astraputat.
Explorent homines alii? nos funera Diis;
Sceptraque nunc populo, nunc operata Deo.*

in picturam coronæ matronalis, H V-
GENII abituriantis constantiam
expugnantis.

*Pinge virum, pictor, victum depinge poetam,
Feminei lepidum pinget furoris opus.
Pinge bices rerum, Constantem Protea pinget,
Prostratum facili turbine pinget patrem.*

Pinge

Pinge laborantem septem cum matribus Aulam.

Pinge fatifcentis dulcia fata Viri.

Maxima res nobis, sed ludicra scena paratur.

Discimus exemplo, quod nocuisse queat.

Nos suadere viros, sed persuadere maritas,

Ingens dedecori gloria juncta Virum est.

VIRTUTI AC FAMÆ

Fortissimi Ducis

CORNELII IOHANNIS

cognomento GALLI,

Monumentum hoc posuerunt Directores & vindices Oceani Septentrionalis.

Adspice spectator nostra miracula gentis,
 Gestaque bellici bella stupenda manu.
 Hic jacet, Eoum qui duxit vela per orbem,
 Atque Arabum Hesperio sanguine tinxit aquas.
 Quem modo prædatrix potuit Duykerka timere.
 Cum Morinam capta succubere rates.
 Una triumphatum toties se torfit in hostem
 Puppis, & adversos exiit una duces.
 Ut vincatur Iber, Batabo non classibus ultra
 Est opus. una ratis, dux satis unus erit.
 Qui dum se Patria mediis bellator in undis
 De bobet, illustri funere victor obit.
 Iam Decios jactare mihi cessate Quirites.
 Hac etiam Decii marmora corpus habent.

In tumultum parentis mei

CASPARIS BARLÆI,
qui Bommeliæ Salinarum in Si-
cambris visitur.

Maxima quem pro se scribentem Antæserpia,
Fidit,
Et quondam chartis consuluisse suis,
Ecce jacet ad Vahaiin. Validis ubi manibus hostem
Arcet & objectis Bommela spernit aquis.
Iussit in has patrem belli fortuna Salinas,
Dum patria exoptat tempora blanda sue.
Calladis hic artes coluit, Batesque triumphos
Et memori cecinit bella ducesque tuba.
Laudes, Battase, tuas. successimus illi,
Et sobolem juxta carminis urget amor.
Lauritium fratremque duo dum scribimus orbi,
Mixta siget fama gloria nostra Ducum.

In obitum doctissimi Viri

ACOBI BARLÆI,
Brilani Gymnasii moderatoris,
patrui mei.

Hic est Vornia qui dudum sceptræ iuventæ
Flexit & ingenio noluit esse rudem.
Veniens procellosis ubi Tethyn conspicit undis,
Et turrita suum tollit ad astra caput.
Doctrinæ melioris amans & censor honesti
Maximus, hac placuit conditione suis.
Formavit ratione viros. Respublica nosti-
Nomina crescentis fulgidiora Scholæ.
Quæ didicere, forum, fasces & templa loquuntur.
Et pueros, Patriam lingua docentis erat.

Hoc

Hoc duce prætectâ sapui, totusque Camœnis
 Tum sacer, Aonio pocula fonte bibi.
 Quem genuit celebres Antißerpia Scaldis ad undas
 Huic refluis fessus Mosa parentat aquis,
 Et solbit jam iusta seni. quin ipse loquentem
 Me facit & patrui carmina jure refert.
 Hunc tu, Briela, tuis primum splendoribus addas
 Quo plus fulsit honos erudiente tuus.

In Poëmata & obitum

MELCHIORIS BARLÆI,

clarissimi apud Brabantos

Poetæ, patrui.

Cum Patriam charosq; furens Bellona Brabantes
 Perderet, & Martis, Belgica, prada fores,
 Et misera ultorem gemeres Antißerpa Philippum,
 Et pax Adstaticis exul abisset agris:
 Tu placidis, Barlæe, dabas læta ocia Musis,
 Solamenque malis tunc tibi Pallas erat.
 Tunc populos gentisque tuæ primæba canebas
 Tempora & Austriacos, magne Poëta, duces.
 Tunc Superum genus ex alto duxisse voluptas,
 Et scripsisse Deos cura laborq; fuit.
 Ludicra tunc pigris agitabas bella cicadis,
 Cum Venetus lepidum rector amaret epos.
 Implebas Latium famâ. te Parma poetam
 Vexit & officiis inclita Roma suis.
 Tunc Schettis dilectus eras. urbs maxima Belgæ
 Vnanimi Satem dixerat ore suum.
 Monibus Hannonia moreris. non carminis istud
 Fulgur & ingenii sis generosa tui.
 Nos aliam Patriæ faciem miramur. at idem
 Tu, calamo nunquam deficiente, manes.

In

In libros

GVSTAVIDOS VENCESLAI
CLEMENTIS.

Cum canis audaci Gustabi bella cothurno,
 Et tot belligera parta trophæa manu,
 Applaudunt doctis Parnassia numina curis,
 Et numeris gaudent Mars & Apollo tuis.
 Sarmaticas legimus regi cecidisse phalangas,
 Et per te nobis gratulor illa legi.
 Cum cadit Arctoo non tutus frigore Moschus,
 Et premitur sessis Dacus anhelus equis,
 Sic etiam tecum Gothicis subscribimus armis,
 Et passim grati nomina vatis habes.
 Cum ferus ultrices frustra despumat in iras
 Ister, & exuti Casaris arma canis,
 Si sua magnanimus submittat sceptrâ Borussus,
 Et pavidus Viadrus colligat ager aquas,
 Et totis aquilâs pellat victoria campis,
 Et cæsum toties Tillius agmen agat:
 Materiem vatemque probo. cum rege triumphas,
 Parrhasioque ingens cum lobe scriptor obas.
 Omnia cum placeant, unum Germania vellet,
 Vnum est, quod cuperet Suecia posse cani.
 Vnum est, quod cuperem cunctos cecinisse pœtas:
 Gustabum in terris non potuisse mori.

In prægrandem
SPHÆRAM PTOLEMAICAM,
à GVILIELMO BLAEV,
construētam.

Qui medio vastam suspendit in aëre terram,
Clausaque cancellis aquora, Numen erat.
Qui terræ pelagoque suos circumdedit orbes,
Tantaque disposuit corpora, Numen erat.
Hoc potuit mens gnara Dei. nunc, adspice, cælos
Fabricat & terræ pondera librat Homo.
Omnis in armillis labor est. hic bulget Olympus,
Et duodena suis sedibus astra meant.
Vadit in obliquos lampas Titania ductus,
Et plus beloces Luna fatigat equos.
Grande rudimentum, magni vestigia mundi
Cernimus, & dextra nobilioris opus.
Que cum terrarum miraberis incola, clama:
In terris etiam nunc habitare Deos.

In ejusdem.

SPHÆRAM COPERNICANAM.

Inversas Superum sedes & mania mundi
Suspice, qui mundi sceptrâ capeffis, homo.
Suspice currentem circum tria sidera terram,
Atque alio Venerem Mercuriumque loco.
Suspice distantem spatiis immanibus æthram,
Et procul à Phœbo tot radiare faces.
Stat Phaëthon, nullasq; immotus fletit habenas.
Fabula tot satum futilis ille fuit.
Terra ruit. ruimus securis, motibus ipsi.
Atque oculos nostros debius error habet.

Non

Non hoc Persa sagax, non hoc scibistis Athenæ.
 Nil thalamis debent hæc, Ptolomæe, tuis.
 Heu serò sapimus. dum terra senescit & æther.
 Vix miseri tanta discimus artis opus.
 Vise, tuoque comes fulge, Copernice, Phæbo.
 Nec laudes terraerberet umbra tuas.
 In centro cum Sole mica. sic cerneris orbi,
 Teque repertorem suspicit ille suum,
 Qui mediis Solem disponit sedibus, illi
 In medio Solis debuit esse locus.

Nobilissimo Viro

D. IACOBO WESTERBANIO,

Domino in Brandvvijck.

QVi lepus augustis insons cadit hostia mensis,
 Insolitas nobis præbuit ille dapes.
 Forte quid augustum fingunt scribingue poëte,
 Atque aliquid Musæ nobilitatis habent.
 Prælucent humili Gracchorum stemmata turba,
 Eneadumque suo sanguine surgit honos.
 Hoc illustre, suæ Paulos prætere genti,
 Aut claris Latii patribus esse sacum.
 Nec tu degeneres, vel solo carmine, Bates
 Crede. suum sub te iudice, lumen habent.
 Si mea regales cecinerunt carmina tedas,
 Auriacos toties si cecinerunt Duces,
 Si toties procerum vultus, si scripta fuere
 Funera & exequiis fulgida busta suis,
 Quam bene me censes iudex bellaria regum,
 Eximiasq; Ducum promeruisse dapes.
 Vt quo nobilium trahit præconia Bates,
 Illo nobilium conterat ore cibos.

Ad doctissimum Iuvenem
CONRAD. BEVNINGIVM.

Optima Beuningi soboles, tua carmina legi
Latior, ingenii pignora verna tui.
Si valeo, melius te sic scribente valebo.
Ei tua spes nostra Musa salutis erit.
Illa meo lentam proscribet corpore febrem,
Languidosque mihi fulciet illa pedes.
Ver faciet, & primi facies clementior anni,
Cunctaque in auxilium sidera prona meum.
His tua præsidiis accedant carmina, sic te,
Sic totus, Phæbo vindice, sospes ero.

In Coronam anni, diserta Oratione
 descriptam à Cl. Viro
 THEODORO SCREVELIO

Quid ver purpureū, quid turgida messibus æstas
Autumnusq; ferax gignat & acris Hyems
Fecundi tot dona soli, tot munera cæli
Implicuit sirophis ista corona suis.
Quaque renascentem decurrit Signifer annum,
Munificum celebrat lingua diserta Deum.
Cum Superis Aries equalem dividit orbem,
Et calet à radiis languida terra nobis,
Exerit ipsa suas gliscens facundia voces,
Nesse decus fandi dibidat, una capit.
Cum premit ardentem lampas Phœbeia Cancrum,
Vltimaque Arctos meta fatigat equos,
Altius in Disium graditur præconia Rhetor:
Nec tamen hic Suada meta futura sua est.
Quod si Libra pares terrarum fecerit horas,
Æthereas hocum pondere librat opes.

Mox

*Mox ubi claudit hyemseffata viscera terra,
 Et sua jam moriens pignora Vesta tegit :
 Invenit in medio manifestum frigore Numen,
 Et varia Superos fronde latere docet.
 Cedite Romanae Victoriae ferta corona.
 Hac, quo non uno nomine praestet, habet.
 Hanc Pietas, illam tumidi coluere Quirites.
 Illa omnes, solos ambiit illa duces.
 Si Latium Bataeis praefers, conferte Coronas;
 Hec hominum manibus textitur, illa Dei.*

Ad

ZVLECHEMI DOMINVM

C V M

ANNAM MARIAM

Virginem Ultrajectinam è tenebris in Solem protrahi, cuperet.

SI cupis, ut claro spectetur sole virago
 Mascula, & in medio luceat Anna die,
 Omnis doctorum pandatur scena sororum,
 Et Claria veniant in tua verba nurus.
 Dic, nunquam Aonias tenebris latuisse Camænas,
 Carminibus sexum dic viguisse suum.
 Pallada dic, dic sacundas scripsisse Columnas.
 Dic lyricis Sappho claruit illa modis.
 Obiice, quæ magno Aspasia est sociata Pericli,
 Obiice Cassandras, obiice Zenobias.
 Obiice, Deiphoben, Sibacisq; ora Sibylla,
 Et dic: Lucani Polla diserta fuit.
 Claudia quàm fuerit Statio celebrata poetæ,
 Quæque Crati vixit docta marita comes.
 Hæc ubi præclara obiicies exempla puella,
 Exemplis cupiet clarior esse tuis.

*Si totum efficies è docta virgine solem,
Et Solis fies tu pater, illa parens.*

In Mercatores in cloacam lapsos.

D*um sibi magnificas mercator splendidus ades
Quarit, Et ex emptis lucra petuntur agris;
Corruit emptores quæ ceperat area tantos,
Et nitidos merfit sœda cloaca viros.
Stillabant lento lachrymantia serica tabo,
Et facies scena Vociferantis erat.
Tunc risit natura parens, Et sordida dixit,
Quæ petitis cibes commoda, stercus olent.*

*In Dæmonem vitro Hermetice in-
clusum locus.*

A*dspecte in angusto conclusum Dæmonabitro
Et Stygium pulchra sede latere Deum.
Hæc domus hic nigri pellucet regia Ditis,
Tartareoq; patet janua nulla jobi.
Hoc dubium : natura sagax an dextera solers
Fecerit arguta pulchrius artis opus.
Plaudite mortales, captum Phlegethonta tenemus,
Et capitur nostris subdolis ille dolis.
Quàm cuperem totum his claudi penitralibus Or-
Sic liceat nobis tutius esse malis. (cum*

ECHO

*Iocosa ad Nobilissimum virum
D. THEODORVM DOVSAM*

N*obilem sanguis, magni redibit parentis
Gloria, tot suctus fratribus ire comes,
Cujus Apollineis resonans in rupibus Echo
A biduo resonum hanc reposcit epos :*

Quid

Quid misero mihi, quid toties clamatur? amatur.

Quæ nimium lento crux in amore? mora.

Posco individuum? viduam. cum conjuge quæ spes?

Es. quibus hanc terris inveniam? veniam.

An placidi mores? ô res. ut forma marita est?

Ritè est. num Bates deprecia? precia.

Verficulos lectum venit? venit. anne recondet?

Condet. an excellens ingenio? genio

Num Phæbo furit? urit. amans testudinis illa est?

Illæ est. an modulis præfuerat? fuerat.

Ambo pares studiis sumus & virtutibus ambo.

At quid si loculis me superabis? abit

In Nobilissimi viri

GODEF. de HAESTRECHT

Musæum Basilicæ Ultrajectinæ annexū.

Inter templorum tibiis laquearia & istud
Augusto pietas fornice pectus habet

Alius hic, Vir magne, habitas, mentemq. domumq.

Celsius ignavæ plebis honore lebas.

Astra vides & bis a capis, Solisq. labores

Et Luna varias scis, Godefride, vices.

Si faber ingenio darer, inter sidera, cælos

Inter, Phæbe, tuos tecta domosq. darem.

Ad

Præstantissimam matronam

ANNAM WICQVEFORT

uxorem Mobil. viri

IOACHIMI VVICKEFORTII.

Qua mea selectis recreas mœstissima mensis

Tempora, nec solitas me cupis esse dapes,

Optima VVickforti conjux. venerabile nectar

Ambrosiavq. tibi destinat aula Delum.

*Tu mihi, tu vitam reddis placidissima, curas
 Tu facili toties discutis ore meas.
 Si superum pater, in cœlo si Iupiter essem,
 Magna Iobis conjux cederet ipsa locum.
 Illa cibos sibi porrigeret, mortalia donas
 Tu mihi, plus cœlo traderet illa Tibi.*

In natalem filioli Amplissimi Viri
ANDREÆ BICKERI
 Consulis Amstelodamensium.

D*um tuus arboribus vernat juvenilibus hortus,
 Consul, & in patulis luxuriatur agris,
 Dum nobis ab aridulis prolellat gramina campis
 Iupiter & siccos corrigit imbre lacus,
 Dum crescunt late salices, dum parturit annus,
 Et pulchris surgit fraxinus ordinibus,
 Naturam sequitur mater Bickera, domumq.
 Consulis egregia prolis honore beat.
 Crescite nunc horti melius. nunc arva virete
 Latius, uberius gramina funde Pales.
 Parturit genitrix. pudor est, dum consulis uxor
 Mœscula progenerat pignora, rura mori*

Aliud.

A*bsulerat, vir magne, ferox Libitina Iohannā,
 Et spoliū subita filia mortis erat.
 Non tulit hoc Lucina malum, cur perdimus, inq̃bit,
 Recturam digna posteritate domum?
 Si tantum Libitina fuit tibi juris in illam,
 Ut tua Virgineum tolleret ira caput:
 Ius sita sobolusq. meum est. dispendia fati
 Restituet Superum, me præeunte, fabor.*

*Progenit Bickera marem. tunc omine lato
Dicitur hac Lachesis verba locuta patri:
Hic Bickerus erit, clari gaudete penates,
Hac soboles priscos mascula reddet avos.
Hic haeres virtutis erit. si bibere terris
Fata sinent, de te consule consul erit.*

Ad
MARTINVM LOONIVM
itineris socium.

*Q*ui comes & cymba pariter curruq; fuisti,
Quem socium tellus, quem dedit unda mihi;
Qui lepidus totas potuisti fallere lucas,
Cum flueret Sicibus fabula crebra suis:
Quem pluvia vetuere sequi leporesq; ferasq;
Quem pluvia mecum detinuere domi:
Iam Looni dilecte vale. nos Amstela rursus,
Nos vocat ad veteres letior Ta lares.
Si leporum sperata duos captura fefellit,
His tua nunc lucrum majus amicitia est.

Ad generosissimum virum,
CHRISTIANVM FRISIVM,
cum Angliam peteret.

*A*nglia, si Frisii nomen, si numina nosti
Sucta sub Arctoo regibus axe loqui:
Excipe laudati germen pralustre parentis,
Et Tamefi tantum vindice pignus ama.
Parrhasium genitor curis prudentibus orbem,
Et studiis fulcit Balthica sceptra suis.
Dum soboles per regna procul terrasq; vagatur,
Et fugienda sibi vit facienda notat.

Tu fluctus compone tuos, compone procellas,

Tu Erisio facilem per mare sterne biam.

Sidera si mæstas recreant orientia terras,

Hunc iuvenem fausti sideris instar babe.

In nummum Triumphalem

B R E D A

recepta excusum.

Incubiat & mediis Batabum Leo frendet in armis
Et ferus immixtis unguibus ista tenet.

Hic gladios hastasq; bides, vexilla, globosq;

Et varium dextra bellipotentis opus.

Breda jacet cumulatq; tuos, Frederice, triumphos,

Et domino gaudet succubuisse suo.

Ingunt graminea validissima mœnia glebæ,

Clauditur & clausus vincitur hostis Iber.

Sculpiteres tantas Batabi, non sculpsit illud:

Oppida nunc vinci; nunc mihi sculpta dari.

In prædium

D. ADRIANI PLOSI,

Eqvitis, absente domino à me-
lustratum.

Vidimus Amstelii surgentia culmina Ploost.
Vidimus illustrem nobilitate domum.

Tunc rîfere oculi, cum vidimus omnia; sed cum

Non vidi dominum, plus dolere oculi.

In libros Ephemeridum clarissimi viri
ANDRÆ ARGOLI
 Mathematici Patavini.

IN cœlis habitare Iovès non minor, & astris
 Non procul amotos dicere jura Deos.
 Qui terris dant jussa, suis contermina terris
 Imperiusq; duces proxima regna tenent.
 Argole, tu terras habitas & sidera versas,
 Atq; alio superos fixus in orbe vides.
 Tu Phæbo Lunaq; bias & tempora signas,
 Tantaq; spectilator corpora pone premis.
 Disponit grandes humana industria mundos,
 Terribilesq; nova contrahit arte faces.
 Hic habitas, atq; omne latus percurris Olympi,
 Et secreta Deum vastaq; regna notas
 Sic cœlos meruisse potes. Si Iupiter essem,
 Non tibi terra domus, sed Iovis aula foret.
 Qui convexa, Deos, qui lucès ordinat, inter
 Debebat medios hic habitare Deos.

In titulum
C E L S I T V D I N I S
 à Christianissimo Galliarum rege
 donatum Principi
A V R I A C O.

Gallia, quæ nostris junxisti federa terris,
 Gallia, quæ socias jungis in arma manus,
 Gallia, quæ Batabo ostendis sat prona Leoni
 Lilia, & Vnanimis erigis una patres:
 Auriaco nunc prona faves. Comitibus Ducibusq;
 Nominaq; & titulos splendidiora facis.

Ille suis celsus Princeps virtutibus audit.

Et jam Borbonio iudice Celsus abit.

Non celsum, Ludovice, facis, das nomina solum.

Sic vocitasse tuum est: sed meruisse, Ducis.

IN OLOREM

mihi ab Ampl. viro

I A C O B O S A S,

Senatore Ultrajectino, missum.

Fingitur ipse suo cantare in funere cygnus,
Indubia q̃ notam carmina mortis habent.
Fallimur. hic tuus instanti modulamina fato
Nulla dedit. siluit jam moriturus olor.
Sed postquam confixa meus discerpfit olorem,
Et Sponsa factus victimæ grata fuit:
Me fatalis olor fecit post fata poetam.
Et quæ cantillo carmina, iussit olor.
Fabula si ficta est, vatum mendacia vates
Corrigit, Et cygno nunc moriente canit.
Dum mea cygneas imitantur tempora plumas,
Ingemit extremum fortè senectæ melos.

In liberationem Captivorum in
 arce Lupesteinia.

Quos tristes tenebræ, formidatiq̃ penates
Ferrat. eq̃ diu detinere sera,
Excessere omnes latebris. sic, fixa dolore,
Ipsa sibi pietas repperit arte viam.
Ei quod non potuit precibus, jam perficit astus,
Fortune ṽ index ingeniosa sue.
Claudite Idumæi, vasa sacra funera petrâ,
Et tumulum armigeris cingite militibus,
Claudite

*Laudate vos Christo famulantia nomina, Belgæ,
Et captos totis cingite fluminibus.
Nil agitis, cessere Deo custosq; foresq;
Iam famulis, illo vindice, clausura patent.*

*Quercum, ex arido & mortuo stipite
mediis in aquis nascentem, in
prædio Nobil. viri.*

D. SCHONCKII.

*Aspice. ab exucco tollit se stipite quercus,
Et medio veluti funere vita redit.
Ista resurgentis certissima symbola carnis
Suspice, qui dubitas talia posse Deum.*

Ad Arturum Ionstonum Medicum
Regium.

*Gallia Ionstono celebris fuit, itur in Arcton,
Grandiaq; Arturi nomina Scotus amat.
Crescit virtuti precium, sibi vendicat illum,
Et Tamesis tantum possidet aula virum.
Clavior in vitis vates sub regibus audit.
Et Claras ornat purpura crebra Deas.
Nunc Carolo mens ista vacat, regisq; saluti
Dum studet, incolumi Principe quisq; valet.
Officium Medicina facit Phœbusq; nec ostrum
Fumus ab ingrata posteritate timet.
Sceptra canit sanataq; simul, cum fata minantur,
Ille diem regi protrahit, ille decus.
Vita duplex regi conceditur una medentis,
Altera, vel Carolo iudice, vates erit.*

In effigiem Ser. Pr.

BERNARDI

Saxoniae lul. Cl. & c. Ducis.

Adspice Germanis referentem signa Camillum,
 Et nullo fractum turbine cerne Ducem.
 Dum pacis bellique vaga est fortuna, triumphos
 Colligit, Et fuso victor ab hoste redit.
 Captivosque duces Et magni Caesaris urbes
 Apponet spoliis, Mars violente, tuis.
 Saxonica spes sera domus Et stirpis abita
 Gloria, Vimarios pone relinquit abos.
 Saxone sic Caesar, sic gaudet Saxone Gallus,
 Et distincta Ducum praelia causa facit.
 Alter in Arctos acies, ruit alter in Istrum,
 Tantaque dissimili bella nepote figent.
 Federibus pugnat noster, Celtamque Gothumque
 Armata, Et hac summis regibus arma probat.
 Oppida, regna capit. frenoque augusta coercet
 Flumina, Et Alpinus belliger audit aquis.
 En, suspensa nitent mediis anathemata templis.
 Fornicibusque Deam parta trophaea volant.
 Hoc, Bellona, stupe: Witikindo rege creatum
 Tandem pro Gallo Saxona stare suo.

In filiolarum natam

CONSTANT. HUGENIO,

post quartam prolem masculam.

I.

Hactenus auspiciis thalamos auxere secundis
 sidera, sed olus quae genuere mares.
 Iupiter, Hugeni, partes exor, us amandi est.
 Et puero, ngenium misce decensque dedit.

Aliter

Alter ab Odrysis est, & ni mea carmina fallunt,
 Belligeras quatiet Martia dextra faces.
 Certius imbelli debet eunabula Phæbo,
 Et Claria discet plectra movere lyra.
 Quartus Atlantiade fecundo nascitur astro,
 Verbaq; jam patriæ format & omnia sua.
 Instabat Deus ille senex & falciger ignes
 Cæperat in thalamos explicuisse tuos.
 Cum Venus & Dictynna comes, Saturnia contra
 Oppressere suis sidera sideribus,
 Et tristem pepulere Deum. Lucina puellam,
 Edidit & gratas fecit amica bites.
 Exultas hac prole pater. dumq; adspicis illam,
 Cernis in hac Phæben, cernis in hac Venerem.
 Non decuit tristi sobolem tibi sidere nasci,
 Qui tetricos hilaris pellis ab æde deos.

II.

Portia si genita est, genita est nobis nata Catoni.
 Tullia si, soboles hac Ciceronis erit.
 Clælia si fuerit, flubios inanare virago,
 Et reges poterit fallere virgo nobos.
 Dic fore Penelopen: alius nascetur Ulysses.
 Pallada dic: poterit Iupiter esse pater.
 Dic Sapphum: poterit pulchro nupsisse Phaoni.
 Dic Pyrrham: cupiet Deucalione frui.
 Dic, Tanaquil fiet: fatorum præscia mater
 Forte geret Latii sceptrum superba soli.
 Singula si fiet: tantum duo deprecor illi,
 Ne soror aut fiat Castoris aut Hecubæ.

III.

Disspar fors homini est. disspar fortuna cubilis.
 Nubitur haud una conditione thori.
 Huic sterilis conjux & inanis gloria lecti est.
 Huic solus volupe est progenuisse mares.
 Alter in imbellem profundit basia sexum,
 Feminæq; suo limine syrna trahit.
 In te mista fuit duplex fortuna. tuosq;
 Perficit, Hugen, femina virg. lares.
 Matre heros, nibe aq; pater post pilea vitla,
 Te mirare modis omnibus esse patrem.

IV.

Et bates patresq; sumus. nunc mascula bis est,
 Nunc velut amissa cuspide carmen hebet.
 Haud aliter pharetratus amor, nunc optima gignit,
 Nunc cum cuspi hebet, deteriora facit.

In Barbaram Thibautiam.

Sirigidos lenit pietas & gratia mores,
 Lector, in hoc tumultu Barbara nulla jacet.

II.

Virtutum fecunda, sui laus maxima sexus
 Hic jacet, & pergit virginitate frui.
 Nulli tacta viro, talem se reddidit astris,
 Et qualem genuit mater, Olympus habet.
 Virgo decens, facilis, comis, mansueta sagaxq;
 Dic mihi, quo casu Barbara dicta fuit?

Ad Nobiliss. virum
 ODOVIC. van ALTEREN,
 Domini in Iaersfeld filium.

*Idimus ad placidum pratoria splendida Leccæ,
 Vidimus arboribus prædia cincta suis.
 Indimus expansos pulchris quincuncibus hortos,
 Vidimus exculti jugera multa soli.
 Vultus innocuos gemitus audibimus, Et nos
 Cydonio fragrans flore refecit odor.
 Præbuit asparagus gustanti sercla palato.
 Præbuit exactas agna tenella dapes.
 Delicias inter tantas, quam tangere posses,
 VVasera, Iaersfeldi, defuit una tibi.
 Et sensus capiant omnes sua gaudia: jam dic:
 VVasera blanda veni, VVasera sponsa veni.
 Tu noster ades. nam quæ tibi basia mille
 VVasera, defigam cominus, ille canet.*

In
 CONSTANT. HUGENII
 filii, pileolum.

*Illeus in summo nutat tibi vertice. qualis
 Instabili regum vertice nutat apex.*

In ejusdem humeros.

*His humeris forsân patrium portabis Olympum,
 Qui juvenis jam nunc fers Heliconâ tuis.*

In ejusdem manus.

*Non hirsuta tibi manus est. scis, optime, causam?
 Hirsuto fratri non volo te similem.*

In

In palliolum ejusdem.

*Seria quantumvis velent Te pallia, non es
Graculus, at nudo pectore Belga pates.*

In thoracem ejusdem.

*Thomæ pars clausa tibi est, pars una patefcit.
Cur? quia cum loqueris plurima, plura files.*

In femur & femorale.

*Si femur & femorale tuum mihi gignere Bacchum
Posset, adorandum sternerer ante genit.*

In caligas & ocreas.

*Ne fias Caesar, caligæ qui nomina gessit,
Abscondit caligas ocrea densa tuas.*

In pedes.

*Est, bene quem nobis, bipedum nequissimus. at Te
Quadrupedem glacies vidit & alipedem.*

In chirothecas ejusdem.

*Claudit theca manus. si nobis porrigis, audes
Impurum nobis pergere fortè canem.*

In umbilicum ejusdem.

*Nugarum satis est, ephebe Constans,
Iam pervenimus usq; ad umbilicum.*

EPITAPHIUM

Domini van

D Y D E N

Victoris & Gubernatoris VESALIÆ.

Vo victor stetit, hoc recubat sub pulvere victus,
 Atq; eadem fama & mortis arena duci est.
 Quia titulos, illa tumulum quoq; sede meretur,
 Et tantas una sentit in urbe vices.

Et lauros parat & pronas in fata cupressos
 Belgica, & officium prestat utrumq; tibi
 Maxime Dydeni. qua victrix manibus hisce
 Visa fuit, Dominum bajulat illa suum.

Quasq; ferox portas ferro Bellona reclusit,
 His testis facti sit Libitina tui.

Quiq; triumphanti cives plausere, jacentem
 (Si modo fas fieri militis ossa) dolent.

Ac tamen exequias specie solamur: eundem,
 Qui tuus, Hispani nominis esse rogam.

In Veterum dicta ab amplissimo

viro

D. N. N.

collecta.

Hæc sunt Socratica, Frisii præcepta senectæ,
 Hac Latium, hac voluit Græcia docta loqui,
 Errant immixta salibus, ceu sesama, gnoma.

Et gravis hic fatur cum Cicerone Cato.
 Mirantur sua verba Thales Solonque Biasq;
 Sensaq; subtilis lector acuta stupet.

Invenit hic vocum globulos juvenisq; senexq;
 Invenit hic mores femina virq; suos.

Discit amor, discit libor, male sana voluptas
 Spernitur, insanus capulat, ira sapit;

Ferte

*Ferte gradum, quosquot melioris gratia dicti
Dogmataq; argutos ingeniosa movent.
Pagina quæq; Schola est, & nostræ regula vite.
Et praeceptores mille libellus habet.
Discitur hic monitis probitas, interq; tot ævi
Crimina, nos faciunt secula prisca bonos.*

IN
G V I L I E L M V M
Principem Auriacum, cum novæ Do-
mus, quam Sagittariorum vocant,
fundamenta Hagæ jaceret.

I.

Hæc est Auriaci patriam servantis imago.
Hæc teneri species suspicienda Ducis.
Ædificat, primusq; puer fundamina tecti
Ponit, & imperti dat documenta sui.
Vna manus gladium, lapidem gerit altera, cibus
Scilicet illa suos asseret, ista domus.

II.

Spectice surgentis specimen spectator tui,
Et lapidem, dextrâ quem gerit ille, nota.
Hic lapis est, quo tota domus se machina fulcit.
Hic lapis est, ista primus in æde labor.
Hic lapis est, quo stante domus subdusta ruina est.
Si ruet, hac primum parte ruente ruet.
Tu Batabum lapis es, Princeps Guilielme, salusq;
Sosspite quo constant, quo moriente cadent.
Vt patriæ fortuna tuis se vindicet ausis,
Prospera das genii signa fidemq; tui.
Fit tandem lapis iste domus; tu parvule, Princeps.
Crescunt principis tæta Ducesq; suis.

Ædifi-

*fica puer, adifica dum tecta struuntur,
luguror à puero nunc quoque regna strui.*

III.

Ecce domus est, quam tot ferient impune sagittæ,

*hec domus est arcus testis, Apollo, tui.
damenta locat teneris Guilielmus in annis.*

*ut fictis jam nunc ludit imaginibus.
ditur armorum sedes, jocularis arena.*

*inchoat imbellis bella futura puer.
postquam firmata virum perfecit ætas,*

*Tela Ducis propius sentiet hostis Iber.
puer, Ausonias dum terreat Hannibal arces,
Ante suos jurat Punica bella Deos.*

IV.

Os, ô vos sancti Manes gaudete Georgi,

*Fulmineo cuius concidit ense Draco.
Auriacus tibi sœra locat jam tecta domosq̃,*

*Ordinis Auriacus pars speciosa tui.
anc tu forma equitem, studiisq̃ virilibus apta,*

*Et tua Nassobias impleat hasta manus.
tibi victori quondam cecidere dracones;*

Illius Hesperius concidat ense Draco.

In

*ARNOLDUM & CHRISTINAM,
Satrapæ Muydensis liberos, optimis
artibus initiatum par.*

Umbibit Arnoldus Latine præcepta Minerva,

Et Christina potest verba latina loqui.

ad numeros frater canit & soror æmula fratris.

Hæc facies parvi Castoris, hæc Helena est.

Crescite

*Crescite præstantes pueri & præludite magnis.
Vestra patri messēm nunciat herba bonam.*

Ad

CONSTANT. HUGENIVM

Fil. cum earmine suafisset deditionem
Sagunthi, Frater Christianus
dissuafisset.

Nuper ad obsessam Pæno oppugnante Sagunthū.
Scripsisti heroo carmina fulta pede.
Vis dedi miseram at tritis jam cibibus urbem,
Dum malè consultans Roma moratur opem.
Hugeni, placuere mihi Versusque laborque,
Sed potuit solus displicuisse timor.
Plus animi, plus frater habet constantis Ephebi.
Cui potior Visā est deditione fames.
Tu Christo, quia bella Betas & funera Rhetor,
Has poteris partes fortè probare magis.
Χεῖρα γὰρ ἔσθ' ἔμελλεν sic Constantinus haberi,
Et Constantinus nomine, Χεῖρα γὰρ ὄς.

In prædium

CONSTANTINI HUGENII,

Vitaulium, quod ad fossam Voor-
burgianam conspicitur.

Parva domus, magni domus hospitii ista, Viator,
Ad placidas, Haga proxima, surgit aquas.
Tuscula si queris, Zulechemi Tuscula sunt hæc.
Invenit hic Tybur publica cura suum.
Hæc fesse Cajeta patet peramabilis aule.
Hic Caprea, studio sed meliore, jacent.
Hoc doctis toties Prytaneum arridet amicis.
Hic socio Polux Castore lætus agit.

Lucullo

*cullo si Ella fuit, cui Pallas, Apollo,
Nomina cui quondam clara dedere Dii,
cetiam nobis Batavis in Apolline cœna.
Sumitur, hac etiam Pallade sumat olus.
udet & alternis fruitur mens probida curis,
Et placet officiis exonerata quies.
animis studiisque suum nimis: expetit oîi
Commoda, qui patriæ vult studuisse sue.
la Ducem curat, dominum hac Vitaulia. quantû
Illa sapit, cupiunt hac sapuisse minus.
n similis Zulecheme, Iobies. qui sessus Olympum
Deserit & pransum vadit ad Ethiopas.*

Nobilissimo Viro

D. IOANNI FORESTO,
onsiliario, cum una mecum rate ve-
heretur, post intermissa aliquot
lustris amicitia officia.

*Elix, quæ veterem mihi conciliabit amicum,
Et Batem vati junxit amica ratis.
escit amicitia titulus, dum dulcis Iacchi
Nimbulus adspersit, docte Foreste, duos,
se ego, ne tanto credar non dignus amico,
Hoc tibi Regina trado, Senator, epos
c dixi & cecini Mariam, triplicisque corona
Mater in his chartis seque suosq; legit,
uriacique Ducis thalamos, venerandaque Belgis
Federa, & hinc Regum, Cæsaris inde domos.
ebemus quam multarati. post prandia, Musas,
Te penè amissum reddidit, illa mihi.*

In

In diem Veneris, Cruce & Passione
Servatoris nostri funestum.

Quisquis adorandi iuras in nomen Iēsu,
Non Veneris, Christi sed Venerare diem.
Pendet in infami peccantium gloria ligno,
Et cœli soboles creditur esse nocens.
Affligit Patris ira, Patris qui mitigat iras.
Seque mali alterius sult Deus esse eadem.
Quam spectas trabe, concurrunt altare, sacerdos,
Vittima, & in tanto funere culpa deest.
Spectator reus est, moritur sine labe redemptor,
Scena laborantes Numinis ista fuit.
Non hunc Phœbe diem, fecisti gratia. lux hæc
In media scelerum nocte serena micat.
Quid natura pudes? cur Sol sine crimine luges?
Conueniens causa plus pudor ille meæ est.
Vultus ipse meos, Christo moriente, recondam.
Detegat ut vultus lux rediditæ meos.

In Poëmatum

REINERI NIEVHV SII,

Alcmariani rectoris libros.

Cur hederam doctus poscis, Reinere, libellis?
Non opus est hederæ deficiente tibi.
Ipse tuo radias vates fulgore. facessant
Lumina, luminibus non satis æqua tuis.
Scandere Parnassum nuper mihi visus, in ipso
Culmine stas, & jam celsior ire paras.
Deficiant apices. noster miratur Apollo,
Talia nascentes scribere posse Scholas.
Nam postquam sapuit sub te rectore Iuuentus,
Ipsa, domus Phœbi, Cirrha relicta fuit.

In

In Expeditionem

FLANDRICAM

hinc Galliarum Regis, illinc Ordd.
Federatorum.

*Flandria, qua gemino nunc oppugnaris ab hoste,
Et bellatrices adspicis agra manus,
hinc Gallo exultante, hinc insidiante Batavo,
Prospice fortuna damna futura tua.
minet aduersis Francorum purpura turmis,
Iamque tuum victrix Gallia litus habet.
arte alia terris magnus Dux incubat. Et nunc
Auriacum grandis Ganda timere potest.
ingeris excubiis latè Regumque Ducumque,
Inque tuum jurant federa tanta caput.
prima potens Grebelinga ruit, Brugaq. tremiscunt,
Et portis metuit Wasia tota suis.
xpeteris spoliū populis. Bis salua tueri
Omnia? Bis priscis esse beata bonis?
ilia Belgarumque libens venerare Leonem,
Finitimisque soror gentibus esse velis.
displacet tibi solus Iber, vicina placebis.
Quique tuus noster Flandria tibi erit.
mnis in inBisolis hac versatur Ibero.
Vnum hoc bellorum nomina nomen habet.
elle homines nomenque. tuis concordia terris
Hac Et non aliā conditione datur.*

y

In

In

GREVELINGAM

Flandriæ frontispicium sub Rege
puero captam.

EN, puero cedunt urbes, & regius infans
Belliger in Morinûm finibus arma quatit.
Ipsa Ducem fundunt cunabula, natus in ostro
Nascitur in portis Sictior, Ibere, tuis.
Laurea prae textam decorat. Bellona triumphans
Vagis & è tenero fulminat ore minas,
Accenditque faces belli. & metuenda rebellit
Oppida. & impubis pramia Martis habet.
Quondam Sicta viris spoliûm Grebelinga iuventa
est.

Formaque regnantis parvula, grandis obat.
Flandria quàm metues, quàm formidabis adultû,
Qui puer in frontemerberat Austriacum.

In

GREVELINGAM

captam tempore Conventus Mo-
nasterienfis.

QUæ Vallis, quæ se fossis Grebelinga tuetur,
Cui totum faciles commodat æquor aquas,
Gallia quam vultu adspexit vicina sinistro,
Quam prima validam Flandria fronte locat,
Illa dolis toties & inexpugnabilis armis,
Corruit, & Sictas dat generosa manus.
Degeneri nec sorte cadit, sub Rege fatiscit.
Non nisi regali cedere sicta manu.
Aurelio Duce pugnatum est, ringente Philippa.
Et belox belli Sicta procella fuit.
It soror in fratrem. solum discordia regni est.
Ambo pro populi belli salute gerunt.

Tu Duynkerka time. Victori proxima Gallo es,
 Et passidum claudunt Celtica signa latus.
 Scribite Vos mediis pacis commenta Cheruscis.
 Scribite quid magni Caesaris aula velit,
 Quid Cimber, Sæconumque patres, qui subruit ur-
 bes
 Et pacem Victis imperat, ille facit.

In menses XII. à

IOACHIMO SANDRARTIO,
 pictos, & Bavarum Ducis Filio
 inscriptos.

Cum patris Bernans crescit virtutibus ætas,
 Et pietas certam spem facit ipsa sui:
 Accipe Zodiaci menses & sidera, Princeps,
 Et toto Solis tramite sospes age.
 Qui puer imperii tot signis emicat, illi
 Fas est Signiferi tot famulare faces.

IANVARIVS.

Ianus adest, geminorum bifrons sua lumina Phœbo
 Objicit. hinc Veteri proximus, inde novo.
 Frigidus humientem profundit aquarius Urnam,
 Et liquidas stringit bis glacialis aquas.
 Sulcatus ferro subitios, portamur ab undis
 Dum gelidus solem quarit in igne senex.
 Ponite, mortales, ceteris tot nomina culpa.
 Hic Veniens aliis moribus, annus eat.

FEBRUARIUS.

EN fervent calida, cæli sub Piscibus, olla.
 Et dapibus gaudet sortita culina suis.
 Cruda jacent passim laxis obsonia mensis.
 Materies laudis quanta, Magire, tua est.

*Qui Curios simulant, jam Bacchanalia bibunt.
 Et Stygio vultu dissimulatur homo.
 Vera loquar: quisquis ficto sub damone prodis
 Stultitiam, multum demonis intus habes.*

MARTIVS.

Martius hic à Marte animos & nomina sumit.
*Inchoat hoc veteres Italia terra dies.
 Ver oritur pellitq; trucidat tot tadia vitæ.
 Et captura maris piscibus ampla datur.
 Pellitur in scopulos puppis, totum æstuat aquor.
 Et socio tonitrus fulmine summa ferit.
 Dum medium lampas Titania scindit Olympum,
 Virtutis medium nos teneamus iter.*

APRILIS.

Terribilis cælo vernantem trudit Aprilem
*Taurus & adstrictam frigore solvit humum.
 Gramina jam campis redeunt, tot floribus hortus
 Pingitur & superum munere ridet ager.
 Primam suam Daphnis vocat ad mulctralia Nisam,
 Dum violas calathis colligit ille suis.
 Sed tu Nisa cæce, occultam ne forte per herbam
 Tentet inexpertam Daphnis inire viam.*

MAJVS.

Nunc Melibæe tuæ gliscant in Doride flamma.
*Dumque virent passim prata, virete duo.
 Solest in geminis. gaudent hoc sidere nuptæ,
 Et faciles spondent astra benigna thoros.
 Cælum, terra, dies omnes noctesque procantur,
 Dum tulipam digitis demetit Ida suis.*

Lesbia

*Lesbia cur tacitum nutrit sub pectore vulnus?
 Dissimilis matri non cupit esse sua.*

IVNIVS.

*Ubi Cancri chelis Phæbeos implicat ignes
 Signifer & summum lux bebit alma diem,
 Lanigeras tondet pecudes intonsa senectus.
 Et nunquam querule bellera carpit obis.
 Quas geritis domini bestes hac lana fuere,
 Materiam fastus sordida prebet obis.
 Minus est. assurge puer, dumq; atheris alta
 Sol habet, in recti vertice fige pedem*

IVLIVS.

*Pone premit Titan Nemæi terga Leonis,
 Et ferus exsuccos Sirius urit agros.
 Pascula diffusis refecantur gramina campis,
 Pabulaq; hinnitu belliger optat equus.
 Nunc pisces fluviis, gaudet falconibus ather,
 Et spoliis aër totus & unda patet.
 At tu Nympha tuis pisces qua retibus abdis,
 Effuge amatoris retia safra tui.*

AVGVSTVS.

*Triptolemi jam dona vides Cererisq; beata,
 Quasq; ferax messes colligit omnis ager.
 Fasciculos Corydon densis adstringit aristis,
 Et tot fasciculis horrea plena tument.
 Adspicit hæc Virgo, & cuperet non Virgo Vocari.
 Et factus etiam gignere posse suos.
 Curia, Palladiaq; spectant hoc mense cathedra,
 Cumq; facit tellus maxima, nil facimus.*

SEPTEMBER.

Libra dies noctesq; pares suspendit in astris;
 Et medio Phœbus cernitur ire gradu.
 Poma dat autumnus, morbisq; alimenta ministrat,
 Prunag; quam spectas, rustica Chloris amat.
 Venantur Barbarumq; duces, Barbarumq; iuventus,
 Et fugiens mediis prada tenetur aquis.
 Aeris aura tepet. qui sidera respicis, ignes
 Concipe, non tepida religione, pios.

OCTOBER.

Scorpius aduersi dum spectat sidera Tauri,
 Pone sequi Caprum Phyllirideng; videt.
 Ecce, nobum potat noster Silenus lacchum
 Et sociis risum spongia plena facis.
 Grus, anser, merula & turdus, fringilla, scolopax
 Adolat in cupidam vittima crebra gulam.
 Tempestas anni varia est. ea pessima non est,
 Fercula qua denti fert peregrina meo.

NOVEMBER.

Iam nota nobilium mensis obsonia fumant;
 Fabulaq; in luxum frigida prata ferunt.
 Iam dama, lepores, cervi, sunt prada molossis,
 Et profuge laqueis tot capiuntur abes.
 Lapsa cadunt folia arboribus. Chironq; supernus
 Flaminag; & pluvias ejaculatur aquas.
 Venator toto canibus venare Noëmbri,
 Securus, num sit macha marta domi

DECEMBER.

DElitet in tenebris, dum lux Phœbea fatiscit,
 Cereaq; ex anguis lumina portat anus.
 Nec tamen illa latens Iudeum porca Decembrem
 Arguit, hos jugulos horret Apella sacer.
 Sus immunda placet nobis. his bisimus extis,
 Dummodo carnosum proluat unda pecus.
 Optima sus, quoties tua testamenta resignas,
 Me dic haredem suminis esse tui.

DIES.

Pulchra dies pulchram forma fulgente juuentam
 Exhibet. ô vita dulcis amica mea.
 Irradiat semet radiis, mundumq; sidendum
 Objicit, inque oculos que latuere, rapit.
 Solis fida comes surgit cum sole, caditq;
 Precipitatq; suas sole ruente faces.
 Si natura diem nobis concessit, in ipso
 Fas est justitia nos habitare die.

NOX.

Languida, dormitans hæc femina noctis imago
 Sideribus bestes undiq; picta suas. (est,
 Cingunt demissam Lethæa papavera frontem
 Et pueris juxta membra sopore jacent.
 Interea pernox ferali carmine bubo
 Ingemit, & toto mustat in orbe quies.
 Edigila è tenebris anima, & dum calica versas,
 Displiceat vita nox scelerata tua,

In Incendium Templi AMSTELODAMENSIS.

I.

A *Mstela, dum subitis flagrant tua templa fabilis,*

*Et pereunt uno sacra laresq; foco;
Dum nudata suo fumant fastigia tecto,
Horrescitq; aliis ipsa ruina minis;
Creditor hac vultu nobis dixisse sereno
Religto & dictis vix gemuisse suis:
Tunc vixi, cum nulla humilis mihi conderet orbis
Culina, nec pulchro fornice culta fui.
Cum templum spelunca fuit, latebraq; ferarum,
Araq; de viridi cespite staret inops.
Cum silvis latuere pii, cryptisq; fideles,
Et mediis Christi vox resonaret agris.
At postquam nitidis fastu sum tradita templis,
Ex Regum impensis tam preciosa fui;
Et meus angustis voluit me claudere cultor
Sedibus, & cœtus hic habitare meos:
Defeci, miseraq; mihi cultusq; decorq;
Languit & formæ vix veneranda mea.
Cordibus intepui, & dum comta, superba frequentor
Decessit studiis gloria vera piis.
Audiuit mea verba Deus. flagrare penates
Iussit & in cineres nobile vertit opus.
Discite mortales, tectis discernere Numen.
Nec lapides summum claudere posse Deum.
Illa malos justosq; capit Domus. intus honestum
Qua colit & Christum possidet. una Dei est.*

II.

Tecta ruunt, cecidere trabes, tabulata, Corona,
 Sacratæq; Domus Arca nuda patet.
 Ex, veri domus illa fuit. nunc cernitur illud.
 Sublato flammis tegmine, nulla latent.
 Adspicit ex altis hæc rudera sedibus æther.
 Et sacrum irradiat Luna diesq; locum.
 Hactenus humano sonuit sub iudice verum,
 Et potuit dictis terra favere piis.
 Nunc, quicumq; soles mystes cœlestia fari,
 Hic poteris, Cælo iudice, vera loqui.

III.

Ne lugete Nobis, Cives, dispendia Templi.
 Hoc locuples vobis dextera reddet opus.
 Flagrabere trabes. alias speramus ab arcto.
 Et cupiunt silva nunc magis esse pia.
 Exiliunt ultro terris Borealibus orni.
 Et facili pinus cæsa labore ruit.
 Ardua. Six ulla percussa securibus, ilex
 Labitur, in sacros officiosa lares.
 Hæc lugete magis, Cives, dispendia: flammis
 Exuri præscum non potuisse nefas.
 Hæret adhuc animis veteris contagio vixæ.
 Nostræq; ab ignavo frigore corda stupent.
 Si magis in cœli cultum pietate calemus,
 Ut illiter nobis arserit ista Domus.

IV.

Cum gravis in Solyma muros incumberet Assur,
 Arsit adorando Fabrica. structa Deo.
 Nec perit tunc salva Fides. stetit illa superstes
 Ignibus atq; isto luxit in igne magis.

Ardeat & fada jam sit vicinia ruinae

Hac Domus, & lapidum corruat alta strues.
Stant, quæ nixa fuit, meliori sorte columnæ,

Quæque domum librant, fulcra stupenda manent.
Hinc omen dextrum capimus, stant salba piorum.

Dogmata stat nullo mobilis igne Fides.
Inconcussa jacent salbis fundamina muris.

Et Pietas in quo nostra recumbat, habet.
Nitimur unanimes Christo, si machina mundi
Ardeat, hoc possum tutus abire Deo.

V.

Quid gemitu pasida matres? quid pectora ma-
ste

Tunditis? & lachrymis tingitis ora piis?
Non gravis est jactura boni, decussa caluptræ est.

Et Superum facies spectat aperta domos.
Iam colitis sine nube Deum, sine tegmine celos.
Sic flamma, sed vos erudiere facies.

VI.

Arst sola suis Ecclesia nostra fabillis.

Nec facta est damno proximior nocens.
Tot circum innexi flamma caluere penates.

Et tamen in nullam sabiit illa domum.
Undiq; salba atq; incolumis vicinia mansit.

Noxaq; communis non fuit, horror erat.
Nam quæ vera cupit censerî Ecclesia mater,
Noxia filiolis non cupit esse suis.

VII.

Ubi vera interris calidis Ecclesia rixis

Queritur, & veri templa locusq; Dei?
Iamq; alius Latia suspendit ab urbe salutem,
Aster amat mentis libera sensa sua:

*Dum bellis, dum Regum armis hac ipsa probantur,
Et potior Victorix creditur esse fides :
Ridet cuncta Deus querula molimina turba,
Et veram, mediis litibus, igne probat.*

VIII.

N*on Aurora domum sacram, non Vesper adussit,
Sed medio flamma scabit ira die.
Sol tragicus spectator erat. spectabilis urbi
Res erat, intentis cibibus, arsit apex.
Tot testata fuit Majestas testibus iram.
Nec voluit populos ista latere suos.
Supplicium commune fuit. si nostra fateri
Crimina non pudeat, publica culpa fuit.*

IX.

In ORGANA exusta.

Q*ua toties cecinere Deum, qua carmine sancto
Tot placuere piis organa, lapsa jacent.
Summa nocent imis. pars hac male scabit in illam.
Inque mali partem cuncta ruina rapit.
Igne tubi, pulchri flamma periere canales,
Ordinibusq; suis qui sonuere, silent.
Æstuat in dulces rabies Vulcania cannas.
Aptaq; centenis Vocibus ora liquat,
Confunditq; sonos omnes & barbara miscet.
Materia artem tollit iniqua suam,
Redde melos solitum lustral, tot redde loquelas.
Fac iterum nobis docta metalla loqui.
Sis plus in templis Deus & divina placebunt.
Ipsa voluptates Sacra decenter amant.*

X.

In exustum SVGGESTVM.

Hic arsit Christi studiis & vocibus umbo.
 Nunc ardent flammis pulpita sacra malis.
 Hinc nostri conuere patres, & fulmina quisq;
 Tor sit in humanum religiosa genus.
 Mulciber in sedes & sellas fulminat istas.
 Et ferus hic partes cuncta vorantis agit.
 Tu flammis lymphis & toto flumine, Gibis,
 Obrue, & iratas in tua sacra faces.
 Et quos non audis fundi suggestibus altis,
 Auditor, monitus, à ratione cape.

XI.

In
 CORONAS & LAMPADES
 liquefactas.

Qua populis luxere faces, grandesq; corona,
 Rudera sunt, sædo despicienda situ.
 Æra fluunt: squalent, qua mox fulsere, metalla,
 Atq; aliis facibus disperiere faces.
 Quid fiet? tenebris miseri bibemus in ipsis?
 Et nulla tibi lampade fletet iter?
 Amstela, qua longè facibus praluceat istis,
 Fax micat, & certam monstrat ad astra viam.
 Illa Dei Lex est, palantis regula vite,
 Illa præt pedibus lux veneranda tuis.
 Decepere faces alios. hæc nescia fraudum est,
 Errantesq; suo discutit igne faces.

XII.

In SEPVLCHRA ruinis ad aperta.

QVis furor in sacris? turbant incendia Manes.
 Et placidos aperit crebra ruina rogos.
 Armora dissiliunt. inque ipsa cadauera lapsæ
 Desuper, horribili sorte, steterè trabes.
 Credibile est aliquem è tumultu (sicura quietos
 Sollicitat) tales ingeminasse sonos:
 Arcite, mortales, cineres violare sepultos.
 Non hic impietas, quod sibi quarat, habet.
 Quid patriam, quisquis facis hæc, inquiris in urnâ?
 Aut pacata tue conjugis ossa cies?
 An, ludex metuende, venis? Et corpora poscis?
 Meq; resurgentem bis tibi, Christe, dari?
 Omnia collucent flammis. hæc ultima mundi
 Perditio est. summum sistimur ante Deum.
 Saxa trepant, sua frustra vomunt monumenta. piasq;
 Exubias altè flamma profana vorat.
 Dixerit hæc. sed nos qui vibi vidimus ista,
 Dicimus, extremum hæc ante venire diem.
 Atq; has ventura flammæ præcludere flammæ.
 O homo, quam grandi nunc monitrice sapis.

XIII.

CVrritis Et totam, Cives, confunditis Urbem.
 Et cunctos Templi publicus ardor agit.
 Hæscalas validis librant cervicibus. illis
 Diffecat adstrictas crebra securis aquas.
 Scanditis Et celsis altè laquearibus undas
 Fertis Et immenso luditur igne labor.
 Cunctorum pereunt opera. subiectus in auras
 Auxiliatricem respuit ignis opem.

*Sistite præcipientes operas. exstinguiet ignis
 Nescit & excelsæ vertice flamma furit.
 Quid cælos urnis petitus? demissior hic bos
 Piusq; nocens animis flamma, perurit lumi.
 Ardet amor lucri cupidus in mentibus, ira
 Aëstuat & facibus cæca libido suis,
 Huc agiles properate, istas extinguite flammæ,
 Huc omnes sana fundite mentis aquas.
 Expedi hos frigere focos. nil flumina prosunt,
 Pabula peccatis tollite, frigus erit.*

XIV.

In

TVRREM & CAMPANAS
lappas.

Labitur ex alto turris, tot salba per annos.
 Et lapsæ manes contremuere pit.
 Campana cecidere, pia pro gente loquaces.
 Nec, quod jam populis æra loquantur, habent.
 Nempe, luunt pœnas Superis. à cœtibus absunt,
 Et procul, in templi vertice, quæque sonat.
 Immemoresq; Dei, crebra nos voce lacerant,
 Et memores summi Numinis esse solunt.
 Hinc mediis lapsæ templis damnantur, inesse.
 Vox ubi damnatis publica iure silet.

XV.

In effigiem CÆSARIS in vitris
exustam.

Exusti periere duces. & Cæsaris illud
 Augustum in vitris desit esse caput.
 Quam lebe, si sitireus Cæsar subducitur urbi.
 Sæcæus utrumq; nomen restat adhuc Carolus.

XVI.

Accendit Latium Didonis flamma poetam,
 Et Phrygii incaluit Principis igne Maro.
Flamma fuit, quæ Besanos accendit Orestas.
Vrit amatores Cypria flamma suos.
 Nos quoque, dum sacris ludunt incendia templis,
Vrimur, & Gates improba flamma facit.
ditamen in flammis sapimus. quia frigora profunt,
Carmina frigoribus frigidiora damus.
 Dum desunt latices, constrictaque flumina, fors an-
Exstinguunt istas frigora nostra faces.

In
TEMPLI GALLICI
 Et Aulici Incendium, quod accidit Ha-
 gæ Comitis, me spectante.

Vidimus infandis Superum flagrare favillis
 Limina. terribiles vidimus igne focos.
 Rudera sunt delubra Dei, laquearia sordes,
Quæque precum fuerant atria, sunt cinerum.
Quæ populum Christi gregem campana vocabas,
Liquitur, inque suo funere muta silet.
 Organa, quæ modulis recreant cælestibus aures,
 Fœda situ vultus oculuere suos
 Quæ circum monumenta ducum suspensa nitebant,
Virgutum memores disperiere nota.
 Ex alto cecidere enses, calcaria, crista,
 Depictosque furens flamma peredit abos.
 Auriaci periere patris subsellia. quæque
 Religiosa sedet Patria, fumat humus.
 Optima Vaticanor. Pietas incendia fecit,
 Vis flammis calcant pectora nostra piis.

*Ut cedat ferale gelu. quod strinxerat omnes.
 Et serbens animi dissipet aura nubes.
 Forsitan & sacris gliscent in vatibus ignes,
 Et nobis æthereis mentibus ardor erit.
 Forsan ab his facibus frendens exurit error
 Et verum facie splendidiore micat.
 Forsitan his ipsis vicinior Aula calebit
 Ignibus, inque Deum pronior ibit amor.
 Aut Bataëum præmissa acuent hæc fulmina Martæ,
 Flamaq; Cantabricos acrior uret agros.
 Simale vaticinor, tu Cibus, disce: piorum
 Posse quati flammis limina, stare pios.*

IN NVPTIAS

Ornatissimi, doctissimiq; viri

D. IOHANNIS BLAEV

J.V.D. Et Mathematicorum studiorum cultoris serii;

Et laudatissimæ Virginis

GEERTRVDIS VERMEVL.

*Quam tibi nunc alia gliscent sub pectore cura;
 Quam speciem, Blasi, cultus amantis habet
 Quam tibi vita prior jam fastiditur; & illi,
 Conjugis ignari qui periere, dies.
 Nil tibi cum libris, vel sicca cortice charta est.
 Nec vigilas lassat pagina crebra manus.
 Præla jacent, cessant opera. nec dextera solers
 Ordinât ingenii docta reperta tui.
 Non jam flammis æquos, claro cum patre, penates
 Et spatium scribis fidem quæq; suis.
 Pleias ubi, radietq; sua cum conjugæ Cepheus,
 Emula vel Sponsæ Cassiopea tua.*

*se suis te subductum cervicibus Atlas
 Sentit, & ingenti pressus ab axe gemit.
 In terris alii surgunt tibi, Sponse, labores.
 Altera adest studiis Sphæra parata tuis.
 In qua flammeolos Sponse mireris ocellos,
 Atq; aliam videas luxuriare Comam;
 Colla, & in pulchra fulgentia Cingula pallâ.
 Quasq; sibi virtus nexuit ipsa Deas.
 Tibi tibi pragramdem versat Ptolomeus Olympum,
 Et longo perstat terra quieta situ:
 Tibi tibi pragramdem sistit Copernicus athram,
 Et nobis hic gyro nos brevior rotat:
 Tertia Sphæra tua est. quæ jam tibi nubilis adstat.
 Sphæra nobis motus, Sphæra quietis amans.
 Hunc orbem, Vir doctè, tuis virtutibus orna.
 Hic veneres omnis pone Cupido tuas.
 Quodq; rei caput est; Tu, Blasi, solve puellam.
 Et dic: Sphæra meis solbitur ista jocis.
 Quare polos, axemq; sigil. dumq; omnia laudas;
 Tota tibi fiat femina Zodiacus.*

In effigiem

G V S T A V I

Suecorum Regis.

*Hæc Martis facies, hac magni Regis imago est.
 Talia Gustabus belliger ora tulit.
 Se major Natura fuit, cum gigneret illum,
 Et statuit posthac gignere nolle parem.
 Vnus Pellao iuveni si succubat orbis,
 Huic orbis poterant succubuisse duo.*

In effigiem
F R E D E R I C I
 AVRANSIORVM PRINCIPIS
 equo infidentis.

Quem procerum botis, populi quem voce petebas,
 Fortuna columen suscipe, Belga, tuae.
 Talis erat Cyri facies, cum vinceret urbes.
 Hæc species Pyrrhi belligerantis erat.
 Talis Pelleo sonipes surrexit alumno,
 Et magno domiti frenduit orbis bero.
 Aurias hic portat equus. natumq. patremq.
 Hic decus in vultu fratris & ora bides.
 Tres coiere Duces, & quæ diuisa beatos
 Efficiunt, uno in Principe mixta fluunt.
 Collige Roma tuos Sario ductore triumphos,
 Imperii finis Tigris & Ister erunt.
 Promouit Fredericus iter. jam pugnat ad Indos.
 Igrotosq. procul sidere belligeris.
 Surgunt cum Phæbo tituli. cum mergitur ille,
 Occiduis vixit gloria surgit aquis.
 Horret Iber, miratur Arabs, formidat Hydaspes,
 Istaq. longinquus nomina Persa colit.
 Nec satis est pugnassee Ducem. respublica felix
 Pacata laudem religionis habet.
 Libertas secunda domi, quæ vicinus, inquit,
 Non tua sunt, Princeps, commoda. tuis erunt.

In effigiem Nobiliss. viri

P E T R I H O O F T

Prætoris Goilandia & Satrapæ
Muydensis.

*Spice, Belga, virum, tragico quo hæc paratu
Cæpit & Arctoo scena sub axe loqui.
Callia quem titulis, Batabus tot fascibus ornat,
Et dominum gaudet Muda præesse sibi.
Qui patrias scripsit Veneres, Cyprumq; Gnidumq;
Transtulit in terras, Amstela clare, tuas;
Ceptraq; Borbonii vitamq; & fata recenset,
Et tantum dictis grandibus implet opus.
Et cum gesta leges nostris quoq; bella sub oris,
Viditq; Nassovia regna ducesq; manu:
Dic, illum quæ nos facimus, sic scribere; tantu
Ut fuerit, reges succubuisse tibi.*

In effigiem celeberrimi viri

G E R A R D I V O S S I I

*Erne Palatina, lector, miracula terra,
Quem suus haud una perficit arte labor.
Sufficit ætæ dies aliis, non sufficit illi.
A solida studiis tempora nocte petit.
Quid non exequitur scriptor? nos sponte fatemur,
Non alia scribi secula posse manu.
Et puer & juvenis chartis impalluit & vir,
Et nunc non alium se cupit esse senex.*

In

In effigiem Cl. viri & Medici
SAMVELIS COSTERI.

CVi toties molli recitata est fabula socco,
Qui tragicum Bataſo carmine ſcripſit epos;
Seruè adſpicitur, ſultumq; Machaonis orbi
Exhibet, & Cois legibus agra jubat.
Iſta ſales fundit grabitas, ſindexq; bonorum
Arguto ſoloserberat ore malos.

In effigiem Nobiliſſ. viri
CONSTANT. HUGENII
Eqvitis, qvinq; liberis ſtipatam.

Plngeris, Hugeni, propriis permixtus Achibis,
Parsq; tui totum cingit amica patrem.
Autor honorata ſobolis circumſpicis omnes.
Diſſimileſq; tibi perſimileſq; vides.
Splendida concordēs exornant atria fratres
Quatuor, & ſultu Tyndaris una ſuo.
Hac thalami fortuna tui, & ſpes tota nepotum eſt.
Hac dominum cingunt ſidera quinq; lobem.
Aſſideat matrona Iobi, perfectā tabella eſt.
Mater ubi, ſoboles proſtat & ipſe pater.
Non aliam, Hugeni, matrem, nec quare nobercam,
Ne lūba adſpiciat, quos negat eſſe ſuos.

In effigiem Clariſſ. viri
CLAVDII SALMASII.

GAllia quo nuper, jam ſidere Leida ſuperbit.
Præluceſt magnis artibus iſta Pharos.
Hec ſunt perſpecti, Lector, compendia mundi.
Eronte ſub hac Pallas prodigioſa latet.

Partimur

*rtimur doctrinam alii. hic se tota recondit.
Immensoque habitat mens spaciola lares.
ribite scriptores. cui pagina scripta Solini est.
Iudice me, scripti circulus orbis erit.*

In effigiem

PETRI VÆNII,
Syndici Hagensis, à filio sculptam.

*Talem decrepita Batabum vixisse senecta
Vidimus & trepidis consuluisse reis.
e ruga sapere Deo, patriæque, suisque.
Hac facie, Vani maxime, Zeuxis eras.
on simplex est forma viro. Themidemq; Fidemq;
Et non corrupti Nestoris ora vides.
ngitur à nato genitor. res mira, parentis,
Qui genuit, facta est dextera lima sui.*

In effigiem

NICOLAI COPERNICI.

*Natura nobis iste faber fuit. æthera, terras
Restituit magna cum ratione senex.
quam calcamus humum, mediis suspendit in astris.
Et Luna comites altius ire cupit.
Mercurius præcis migrat de sedibus. ipse
Immensi medium Cynthius orbis habet.
unc circum raptamur & omnis machina mundi.
Immotoque hominum quilibet igne calet.
Versa est rerum facies. humana quid ultra
Mens queat? hic nostri terminus ingenii est.
uncta sibi constant, lucis noctesq; minorque
Est labor, hoc cælos constituisse modo.
confudit mundum Ptolemæus gentibus. unus
Hic verum potuit reddere, quis potior?*

In

In effigiem
TYCHONIS BRAHE
 Dani.

Incola terrarum summis habitabit in astris,
 Semideūque inter sidera vixit humi.
 Emensus Phœbi cursus Lunæque Iobisque
 Transulit in terras astra Deosque suas.
 Vique oculis totum humanis exponat Olympum,
 Emula naturæ Sphæra reperta fuit.
 Qua terras, qua tecta Deū, fluctusque coercet.
 Et spacio mundum dat brevior capere.
 Dic mihi, spectator, Tycho, qui supputat astra,
 Quique locis pernox ordinat illa suis,
 Qui lapsus astrorum omnes signabit & ortus,
 Num meruit cæli Iupiter esse sui?

In effigiem
GVILIELMI IOH. BLAEO
 Astrologi & typographi celeberrimi.

Hipparchos antiqua suos si prædicat ætas,
 Sosigenem Memphis religiosa colit:
 Cantaber Alphonso, Cimber Tycho superbit,
 Atque aliquid tanta Sarmata laudis habet:
 Cæsius hoc omne est Batavis, quem fulgida dudum
 Vrania lumen credidit esse suum,
 Et toties istis nixus cervicibus Atlas,
 Vestæque, quam tabula jam manus una gerit,
 Ecce emitur parvo mundus, quis venditor? hic est.
 Hic minima docuit sidera puppe vebis;
 Portari Oceanum ratibus, portusque biasque,
 Littora, & immensis diffusa regna plagis.
 Navita, quid noctu gelidas inquiris in Artos?
 In puppi ante oculos Artos iterque patent.

In effigiem.

SIMONIS EPISCOPII
exulis.

Vem tu Leida prius, Synodus mox ipsa loquen-
tem

Audit, hoc vultu bibit Episcopus.
Bibit & externis pandens sua lumina Gallis,
Exoptat Patria tempora blanda sue.
Tempora dant precium, rapiunt quoque tempora doctis,
Ludit & in magnis fors malefana viris.
Les levis exilium est, grande hoc; mens nescia prae-
Hac duce securus vixit ubique domi.

In effigiem

TROMPII

Archithalassi.

Aspice Victoris vultus & praelia Trompi.
Et cinctum rostris Belga tuere caput.
Nos quoque Pompeios stantesque in puppe Cimones,
Intrepidumque mari Timoleonta damus.
Hic alia Salamine, alia stant Aulide classes,
Atque alias alius poscit Ixion opes.
Flamma furit. tabulata ruunt & transra foris,
Et mediis Chalybum fluctibus aera tonant.
Hostibus immixtus trucibus trux hostis inerrat.
Nec nebula Hispanum dedecus atra tegit.
Pro Batabo pugnant Zephyri, caelumque Deusque,
Parbaque bis valido perniciofa Tago est.
Classica Trompiadem celebrant, lituig; tubaque,
Nec moritura Ducum praemia Victor habet.
Attilios dic, Roma, tuos. nos diximus illum,
Driela cui patriam, Duna trophaea dedst.

In

In effigiem

ADRIANI SPIGELII,

Medici & Anatomici apud Patavinos celeberrimi.

Quem terris Bruxella dedit, Patavibq; Lycæum
 Obstupuit grandi Palladis ore loqui,
 Talis erat Veneto radians Spigellius auro,
 Talis erat, visum quem bolet ipsa salus.
 Exustis latè nostris clarescit & extis.
 Materies fama fulgida sectus homo est.
 Hunc Italis Belga dedimus. nobis iste Machaon
 Luxit in Ausonio fax peregrina solo.
 Non querimur, Patres Veneti, nunc redditis illum.
 Inter scripta sibi frustra superstes agit.
 Emeruere Duces servato cibe triumphum.
 Hic in dissecto cibe disertus obat.

In effigiem

ALBERTI BANNII,

IURISCONSULTI,

& Musici summi.

Qui Themidem ad leges, cantum revocabit ad
 artem
 Bannius, hoc vultu conspiciendus erat.
 Muta sonos numerat facies. cantare videntur
 Omnia, frons, oculi, dextera, labra, gena.
 Sic reor: audiri Cherubinos inter & ipsos
 Angelicos aliquid discere posse choros.
 Scilicet in verbis vis est insenta canenti.
 Hoc plus antiquis Musica nostra sapit.
 Latitiae dator in terris, cantillat in astris.
 Quoque homines olim, jam canit ore Deum.

In

In Effigiem Serenissimæ Palatino-
rum Principis

VLIANÆ LOYSÆ,
matris Frederici Electoris & Bo-
hemiae Regis.

A Vriaci soboles, titulis illustris abisque,
Magnorum genitrix suspicienda Ducum;
hibet hos cultus populis, Veneranda Loysa est.
Inque oculis princeps femina numen habet.
nato Regum thalamos suspexit & ostium,
Sceptraque quæ dederat fors, Violenta rapi.
concussa malis, non fecit, sentit hostes.
Imperii rectrix religiosa sui;
miscet Superis Fratres Bellona, suumque
Agemino robur vindicæ Belga capit.
dum sceptrâ thoros & rotat Fortuna ducesque,
Immotâ Princeps vim pietatis amat.

In effigiem

MARIÆ,

Regis Britannorum Filix, uxoris Cel-
sissimi Principis GVLIELMI Au-
ransiorum Principis.

P Principis hæc Maria facies. sic filia Regis
Cernitur, & reges inclita spirat abos.
uriaco jam nupta Duci, lux maxima Belgic
Emicat, & terris gaudet adesse suis.
rescit & id magnos adolescit Sponsa nepotes,
Nassobiosque dabit mater adulta Duces.
blica res amor est. sed regum ducere natas,
Non thalami res est sola, sed imperii.

In effigiem

MAXIMILIANI

Serenissimi Ducis Bavarix &c.

Quisquis in imperio leges, in legibus aquum
 Afferis, & cives moribus ipse facis,
 Suspice, quem spectas Barbarum. tot nominare recti,
 Tot virtutum apices Maximilianus habet,
 Irradiat priscos majorum gloria fasces.
 Qui se jure ducem, plus ratione probat.
 Prelucet titulis pietas, Regumque coronas,
 Sceptraque conjugis miscet abita suis.
 Bella gerit, gladiumque Aquilis impendit & Istro,
 Dum grabe momentum Caesaris esse putat.
 Et tamen hac pacis studiis se bella tubasque
 Tradere, si posset, vellet imago loqui.

In effigiem Celsi Principis

GVILIELMI,

FREDERICI ARAVSIOVRVM

Principis Filii.

Qui prius imbellem thalamis induxit amorem
 Cum data Nassobio regia Sponsa fuit,
 Cernitur his ipsis Princeps cataphractus in armis.
 Et patriis crescens moribus, illa quatit.
 Spirat abos patruosque Duces generosa Iuventus.
 Et patrem ante annos, noster Iule, refert.
 Fortè etiam nosa per Batabos tibi conditur Alba,
 Romanosque ex te Iuliadasque dabis.

In effigiem

ELIZABETHÆ

Electoris Palatini & Regis Bohemiarum Filia.

Affice sceptrifera germen venerabile gentis,
 Cujus in innumeros purpura currit aëos,
 Regnantis neptim Caroli. quam, Rege Bohemo
 Patre, Palatini nominis aula behit.
 Irradiat pulchros majestas Cimbrica vultus,
 Totaque cognatum supputat Artos ebur.
 Pinget tibi Tamefis Venerem, tu Rhene Minerbam.
 Hac eadem pingi numina fronte solent.
 Pingite Castalidum veneranda exempla sororum,
 Fulgeat has inter Castalis illa deus.
 Si natale solum & possessum deficit ostrum,
 Hoc regale, suis posse carere focis,
 Sceptrorum satis una gerit, qua sceptrum meretur.
 Hoc quoque dissimulans, regnat Eliza magis.

In effigiem

ADOLPHI NASSOVII

Cæsaris.

Cæsaris augustum gessi diadema. mihi que
 Imperii septem vota dedere decus.
 Non tulit Austriacus, folioque excussit Adolphum,
 Et mpuuit fasces ira furorque meos.
 Posteritas fuit ulta nefas: lux altera Iulæ
 Alberto vidit cedere Nassobium.
 Altera lux Iulæ, seris venientibus annis,
 Albertum vidit cedere Nassobio.

*Cum mediis Morinū ruerent hostilia campis
 Agmina & Austriaci succubuerē duces.
 Discite vos etiā scelere abstinuissē potentes.
 En, notat admissi posthuma pœna diem.*

In effigiem

RENATI de CHALON,
 Principis Auriaci,

Pro Carolomiles pugnasti Casare. mox te
 Gallia pro Carolo succubuisse dolet.
 Nassobium facis Auriacum, sobolique tuorum
 Auriaci donas sceptrā vetusta soli.
 Magne, Renate, tuas iterat Chalonis laudes,
 Dum vultus iterat terra Bataba tuos.

In effigiem fortissimi Herois

GISPERTI HOGENDORPII
 Militum Tribuni & Moguntia
 nuper Gubernatoris.

Pussia quem Gothicis pugnantem vidi in armis,
 Et timuit rapido Sarmata secū equo;
 Cum multo madidum Gustavus sanguine corpus
 Crudaque bellaces cerneret ora viri;
 Quem tua, magne Ducum, clades & funera, Tili,
 Per populos fama splendidiore vehunt;
 Ipsa cui claros debita Moguntia fasces
 Tradidit & regni sceptrā verenda sui;
 Talis Hogendorpi facies. sic cernitur orbi.
 Talis Hyperboreas duxit in arma manus.
 Obiice sic pictum castris hostilibus. ipsa
 Casareos jam mox pectet imago Duces.

In effigiem
ABRAHAM DOMINICI
 Leovvartii concionatoris in Fri-
 siis paludibus.

*Impingi possent pietas, sacundia, candor,
 Et non fucata religionis amor,
 Hac species, hac forma foret. Leovvartius ists
 In frisiis jam nunc cernitur ore suis.
 Lura loquar, magni pandit mysteria Christi.
 Oblitumq; Dei fulminat in populum.
 Neque sibi privata putat, sunt carmina, Musa.
 Quam vates gleba deteriora latet.
 Nec satis est, Hebraea loqui, magis illud, amari.
 Utque hominem fas sit bibere, posse loqui.
 Hac, Abrahame, doces, mihi pro doctore tabella est.
 Nam, quem non loquitur, spirat imago Deum.*

in effigiem
CORNELII BOII
 Advocati & Poëtæ eximii.

*Vi Themidi loquitur Phœbum, vatesq; tribunal
 Concutit & trepidos asserit ore reos,
 Talis Boyus agit. VValachrum cui fluctus & aquor,
 Et patriam dulces dant Heliconis aque.
 Exubias hic vatis habes. nihil adspicias ultra.
 Mentitur verum tota tabella virum.
 Sed Rhodopen, raptasq; nurus Silong pererrare.
 Non alibi Boyum sernere, Belgæ, potes.*

In effigiem præstantissimæ Virginis
 APOLONIÆ à VEEN,
 sculptam à fratre.

Sculpīs Apollineam, frater germane, sororem.
 Et tamen hic nullam sculpīs Apoloniā.
 Sculpe oculos, exculpe manus, exculpe capillos,
 Hoc, quod dextra nequit sculpere, Apolonia est.

In effigiem & obitum
 EVERHARDI van. SCHEVREN,
 Iurisc. & Advocati Ultrajectini.

Suspice, quem pacis studiis secrebit alumnus
 Illa reis nimium litigiosa Themis.
 Maluit arbitrio dirimi, quam jure, querelas.
 Et facilis stricto prætulit aqua foro.
 Dum trahit in vixas Minois Curia causas
 Abrumpit lentis jurgia grata togis; (ri,
 Nūc Themidis nunc juris habes placidissima, Scheu-
 Præmia Et æthereo iudice salvus abis.
 Quicq̃ boni cisis partes patronus obisti,
 Post obitum Superis de finis esse reus.

In effigiem
 M. ZVERII BOXHORNII.

Auspice Palladii cultum spectator ephebi,
 Clarq̃ facundis vocibus ora stupe.
 Ipsa senum velox sapientia præsenit annos.
 Et spatii atas fallitur acta suis.
 Vir loquitur, scribitq̃ senex vernante iuventia,
 Et Satyra mores liberiore notat.

*Batabis prætecta sapit. sub sidere nostro
Pene puer fatur mascula verba Cato.
Pingitur imberbis, qualem se pingit Apollo.
Quantum est, ipsa etiam fronte referre Deos.*

In effigiem Nobilissimi viri

TH. GRASWINCHELII

Eq. Fisci. Holl. Advocati.

*A*dspecte, non quem Cirrha dedit, sed Belgica Ba-
Cui sacrum atherea Phocide fluxit epos. (16.
Principis Hebraei numeros & verba disertus
Fatur, & ad Latii plestra Sionis opus.
Paradis augustas implet Sapientia chartas,
Gorgone aequa timet libor & ira minas:
Regia seu pulchris majestas scribitur ausis,
Seu Veneti sedes imperiosa soli.
Publica cum dubias aperit facundia causas,
Isto Mercurium credimus ore loqui.
Ipsa dedit Nemesis gladios, Astraea bilancem,
Et Batabum tali vindice jura salent.
Cingitur his patriæ famulans insignibus atas,
Et Superos gaudet conciliasse sibi.
Desine pro rostris mirari, Belgæ, loquentem.
Cum tot numinibus rem Theodorus habet.

In effigiem Clariss. Rotterod. Ecclesi-
astæ & Medici

FRANCISCI LANSBERGII.

*C*ernitur elinguis, cujus facundia cives
Attonitos tenui, Rotteram, saepe tuos.
Cernitur exanimis, vitam qui reddidit agris.
Et celeres jussit tardius ire dies.

Virtutum tuba, cœlestis præceptor honesti.

Maxima quo timuit Roma loquente loqui.

Cernitur imbellis, qui fratrum bella betabat.

Et pacis rupto federe suasit opus.

Lansbergi, sanare animas & corpora noras,

Et Gemina nobis causa salutis eras.

Sic totus tibi debet homo. Te vindice nostræ,

Vna homini sospes pars fuit, una Deo.

In effigiem Reverendi viri

P. S Y L V I I,

Amstelodamensium Ecclesiastæ.

C*Vjus adorandum docuit facundia Christum,*

Et populis veram pandit ad astra viam,

Talis erat Sylvi facies. audivimus illum

Amstelis isto eibibus ore loqui.

Hoc Frisii præcepta dedit, pietasq; sub illo,

Religioq; diu vindice tuta stetit.

Preluxit veneranda suis virtutibus ætas.

Erudiitque ipsos fessa senectæ senes.

Simplicitatis amans fucum contempsit honesti.

Nec sola voluit fronte placere bonis.

Sic statuit: Iesum vita molliore doceri

Rectius & vocum fulmina posse minus.

Amstela, sis memor extincti. qui condidit urbem

Moribus, hanc etiam post sua fata docet.

In effigiem Reverendi viri

GERARDI ANSLO

Theologi.

Q*Uipatriæ mores & perditæ seculæ damnat.*

Innocua fretus religione senex,

Qui mundum meliore solet splendescere cultu,

Et Christum studio fervidius sequi;

Cedit

*Cedit in exemplum Batabia. sic pingitur Anso,
Sic pietas bulius exhibet ipsa suos.
Vi si fortè loqui cesset grandæba senectus,
Ad populum præsens possit imago loqui.*

In effigiem Clarissimi viri
IOHAN. VTENBOGARDI
tum exulis.

*Q*uem pietas cælo, rerum prudentia terris,
Tutaq; commendat simplicitate fides:
Cujus Arausiæ tonuit facundia templis,
Et posuit lituos inter & arma loqui;
Hic silet, atq; aliqua præbet se parte videndum,
Vi totum cupias Posse videre virum.

In locum Anatomicum recens
AMSTELODAMI
exstructum.

*Q*ui sibi nocere, mali, post funera prosunt;
Et petit ex ipsa commoda morte Salus.
Exubia sine voce docent, & mortua quamvis
Frustra betant ista nos ratione mori.
Hic loquitur nobis docti facundia Tulpi,
Dum secat artificii lurida membra manu.
Auditor te discere. & dum per singula vadis.
Credere vel in minima parie latere Deum.

IN NVPTIAS

Spectatissimi viri,
NICOLAI PANCRASII,
 Et lectissimæ irginis
PETRONELLÆ de WAERT.

Perdiderat sacros feralis flamma penates,
 Istaq; Vulcani damna furentis erant.
 Spectabant mæsti miseranda incendia cives,
 Quq; steterè diu, dissepiere Lares:
 Tunc Cithæra, sui furis offensa mariti,
 Accendit Paphias officiosa faces.
 Si flammis, ait, ille suis veneranda perussit
 Culmina & in summos sabiit igne Deos,
 Conjugis officium est, tantos lenire dolores,
 Conjugis est, aliis ignibus esse bonam.
 Non mea crudeles sanctis penetralibus ignes
 Inferet aut Superum subruet ira domos.
 Mitius ingenium est Veneri tutela Cupido,
 Suffice, tu tædas porrige, Nate, meas.
 Flagrent his facibus soboles magniq; penates
 Consul & totam, flamma, perure domum.
 Vrat Amor jam Pancrasium. dum consulit Urbis
 Et cibi Genitor se ratione probat,
 Exemploq; regit; Victrix Erycina triumpho,
 Et, non invito Consule, læta loquor.
 Ardet Sponsa meis, populo gaudente, sabillis,
 Et facili Sponsum blanda calore fovet.
 Non hæc attonitos reddent incendia cives,
 Plaudit ad has ipsas urbs spaciæ faces.
 Scilicet his poterit facibus flammisq; renasci
 Consul & à sera posteritate coli
 Vitalis Fax ista patri matriq; nepotes,
 Et generi bestro nomina digna dabit,

*Sic non, Sponsa, tibi Sponsum, sed cibibus optas,
 Amsteliusq; parens bis peperisse tuis,
 Sic dum, Sponse, tuis amplexibus additur uxor,
 Ardet inoffensis publica causa focis.
 Has, Cibes, has, Sponse, caere restringere flammæ,
 Non opus hic gelidis, Amstela noster, aquis.
 Ignibus his flagrate diu. sperataq; fobis
 Et patria & patri commoda flamma ferat.*

In Maximi viri

PHILOMUSI

MVSAS IUVENILES.

ITala gens, Batabos qua quondam Martia fra-
 Imperiisq; tui socios erecta vocasti; (tres
 Iam Batabos Batum socios fratresq; tuorum,
 Post tot secla, Boca. Cirrha concludimur una,
 Pegaseisq; simul populi conspergimur undis,
 Et Phœbi communis amor nunc incitat acrem.
 Ausoniam, nunc vult Musis adsuescere Belgam,
 Dum Latios Arctoa behunt præconia patres,
 Nostraq; Senensi applaudit fiducia Bati.
 Illustrus Philomuse, tuæ generosa loquela
 Verba placent; seu per grandes angustia cothurnos
 Sensa rapis, leniq; elegos diffundis ab ore
 Calliope, seu per Lyrici modulamina cantus
 Vectus honoratam compellat purpura Romam,
 Et magnis fatur patribus, patrumq; cathedra
 Annuat, & summis Urbanum destinat astris.
 Prisca superstitio, Generandi nescia Christi,
 Infames tonat ore Iohes, Veneriq; profanus
 Perscrepit illecebris Helicon, mentitq; multum
 Pagina Pieriam meruit decerpere laurum,
 Et lethi calcare domos. Hoc sanctior æbo
 Nascitur Aonia felix opulentia vena.

Et gaudet meliora loqui. non fabula vatis
 Priamides canitur, sicq; insanus Elisa.
 Ante q; furor, vel versa in corpora forma.
 Longe alios vultus Italum sapientia terris
 Exhibet, & totum pietas facit ipsa poemam;
 Canaq; religio, Clarius dum splendida fulget
 Artibus, atq; alte Phœbeos imbibit ignes,
 Sacrosancta canit, solumq; in carmine mutat
 Materiam, & studiis Senam cœlestibus implet.
 Felix Sena viro, quem cum produceret Orbi
 Tot vatum Lucina parens, sua flumina large
 Castali sudare lacus, rîsere Cœcœntia,
 Et tenere cœpere hedërâ prætendere fronti,
 Et melius possit nobis promittere carmen;
 Mirata puerile decus, lususq; iuventutis.
 Et consummati roburq; & numen ephebi.
 Legi grandis epos Bembî: placuere furores
 Naugerii, Strossæq; patris, maniq; Maronis.
 Emula Sinceri rabies post illa, labantes
 Restituit, Philomuse, Deas patriaq; poeta
 Infers immortalæ jubar. Tibi sufficit una.
 Ad famam validis animosa Tragedia nervis,
 Et fatum, Pompeje, tuum, quem Corduba Magnum
 Dixit, Sena facit magnum, & dum damnat Achillæ,
 Voces pro Latio & pro te, Romane, loquentis
 Approbat, & generi defendit mascula causam.
 Quæ, si non Superis, saltem placuisse Catoni
 Creditur, & si non armis, ratione triumphat.
 Hæc te scena dabit seculo. quantum illa meretur!
 Quam cerni vult luce palam! quin pulpitæ scandis
 Itala & orchestrâ conjux Cornelia pulsas?
 Indignata tui crudelia fata mariti,
 Decusq; caput Romæ. quo tota cadente
 Libertas collapsa fuit, sædôq; Quirites
 Serbitio sentire sua dispendia culpe,
 Et seas acuit Bruti vindicta feroces.

Magne Vir, his olim ceptis agnoscimus omnes
 genii momenta tui, iuvenisq; virile,
 nondis opus, tragicosq; exurgis clare theatro.
 ic iuvenes Musas, quas mecum dicis adultas,
 habe pater, sentisq; graves praeberi tunc curas.
 nec tibi fors lata mei est, spectare potentum
 armina Pieriasq; faces. nunc esse beatam
 iuguror Italiam, cum te Respublica Batem
 ceperit, & grandi rerum prudentia causae
 applicat, & tali bulit sub rectore pacisci,
 bellorumq; truces furias componis Apollo.

ÆNIGMATA.

Liber.

Magna mihi rerum vis est, vis maxima vocum,
 Et tamen hic vili venditur ære labor.
 Ignarus daceo, credor sine voce magister.
 Cum prosum, taceo: non sapiens, sapio.
 Sapius exuror, dominis peccantibus, insons
 Vittima, nec culpa conscius ipse mea.
 Ut flor exubis, vinclis constringor ahenis,
 Et tandem tineis vermibus esca teror.

Eadem vox.

Integra si fuerim, potero placuisse Latinis,
 a Principium tollas, displiceam Batabis.
 a liber.

Parcimen.

Tota mihi teretem mentitur forma cylindrum,
 Et feta in medio sus mihi ventre latet.
 Quam me Belgæ colit, tam me fastidit Apella;
 Heu quam dissimili spernor amorq; fido?
 Non mihi supplicium, non mors decernitur una.
 Mergor aquis, flammis torreo, creboror.

Osculum.

Prima mihi lepidis blanditur portio dictis,
 Posterior fædo Bilis odore mihi est.
 Prima irabit Vita causas, exsibilat illas
 Ultima. (crede) fuit, quicaret alterutro.

Colus.

Cingit lana caput, contortaq; viscera corpus,
 Parva mei moveor, parte quiesco mei.
 Quos sine me nudos paupertas detegit artus,
 Hos opibus per me dextera fulta tegit.
 Lingua, manus, digiti, facta glomerantur in uno:
 Decedens capiti gloria finit opus.

Ocrea.

Hoc decus, hos habitus prisca pettistis Achivi,
 Mæonidæq; meo nomine charta tumet.
 Bos, vitulusq; fui, qua carpsi gramina, calco:
 Et premo, quæ timui, collaminatis equi.
 Me fastus documenta sui cupit esse Batus,
 Et Martis propriam nunc studio sua amat.

Pluteus.

Quæ fueram duris infesta bipennibus illex,
 Nunc domini custos abdita serbo mei.
 In me demorso Vates sacer ore recumbit,
 Ingeniq; sagax expedit ausa sui.
 Aonidum me lassat opus. laus unica nobis,
 Doctorum celebres iustinuisse manus.

Navis.

Innatat Oceano; cælo spectatur in ipso:
 Ventre premit laxo carula, dente badum.
 Rostratas meruit bellis infracta coronas;
 Et spoliū ē dici Colchide grande tulit.

Tolle caput, solitat; b subleuo ventre tyrannis
 Annui; audaces c tota pererrat aquas.
 a avis. b vis. c navis.

Bubo.

Nguina sollicitat; miserosq; exasperat artus,
 Cecropiaq; frequens Bisus in urbe fuit.
 Egida depingit: doctis insignia præbet:
 Stulticia pariter symbolon; & Sophie.
 impatiens Phæbi, mundo ludibria debet:
 b Nominibusq; simul terret, & c ominibus.
 a Bubo tumoris est species apud Medicos.
 b ß & Statius: Feralia bubo Damna canens.

Curro.

D Isidor, & membro Sapientia crescit ab a uno:
 b Irato reliquum frendeat ore canis.
 a cur quærendi est adverbium.
 b g canina littera est.

Portus.

A Dspicio Solem a mutilus, b navalia totus,
 Sola potest læsum flectere c cauda lobem.
 a ostus, b portus, c thus.

Ovis.

M E Graji petiere duces: mactabit Apella:
 Et toties Superis Billima grata fui.
 Muta Redemptorem refero: sine crimine, eundem.
 Prata meis resonant templaq; nominibus.
 Mille meas Siculo Corydon in monte sorores
 Ducit, & ingenium simplicitate probat.
 Exubiis nitet aula meis: quid stercora damnas?
 Stercora delitiis (uni mea mixta tuis.

Annu-

Annulus.

Optima forma mea est, Megara laudata magistro.

Principium passim, finis ubiq; mihi.

Fulgeo, claudio, premo, medeor, promitto, coronor,

Gestor, cador, amor, do capioq; fidem.

Currus.

Traximus Hippolytum, distraximus Heclorem
magnum:

Et belli quondam pars scelerata fui.

Falcatum me Persa cupit: sine falce Batabus,

Sustinui stantes altius a Emilio.

Persephonem rapui: scindant Bada cerula puppes,

In Batabis etiam pontus b arena mihi est.

a stantes in curribus Emilianos.

b notatur currus velifer Principis Mauricii.

Penna.

Aeris quondam solitans in nubibus hæsiti.

Et refluxis eadem Bita natabit aquis.

Magnificas procerum decorat, sed mortua, mensas,

Et tremulam summo vertice Teuto quatit.

Præteritos reddit, præsentis prorogat annos,

Inbidiam fert temperis una domat.

Absenti loquitur, lædit rostrata, jubatque:

Dumq; aliis Bitam fœnerat, ipsa caret.

Sus.

Mittatur Cæleri, a Romanarum federa firmat
Arcadibus multum culta, b perosa Pharum.

a Viug. Cæsa jungebant federa porca.

b Sus Aegyptiis abominationi erat.

Sordet

det c gemma, rosa : d capiti si littera desit.
Grajugenis fiet quot fuit Ausoniis.

*c Proverbium est sacrum : Margaritas non
 esse projiciendas porcis.*

d ū Græcis idem, quod Latinis sus

Pileus.

M E gaudet pugnax capiti circumdare a Sparta.
Gracia me testem nobilitatis habet.

c Libertas per me Latiae portenditur urbi :

c Ista q. Romanus premia servus amat.

c Brutus, me Galba suo spectabit in are :

Ipse meum vindex pugio fulcit onus.

a Lacones pileati pugnabant.

b pater ex Bruti numismatis.

*c servi inanimis si Imperatoris triumphantis
 currum pilati sequebantur.*

Venter.

*O Pprobrium Cretæ : tonitrus domo : abdita vita
 Regia : b Mennenti fabula ; metagula.*

*a Κρήτης αἰὲρ ψόσσαι, καὶ καὶ μέλαι, καὶ πέσ
 ἀργαί*

*b Mennenti orator Romanus fabula de Ventre
 populum Romanum in urbem revocabat.*

Manus.

N Oxia sum, si bella geram : a si proluor, insons :

b Veribus, c auxilio, d religione probor.

*a Gestus abluendarum manuum innocentie
 signum erat Deuter. cap. 21.*

b Manus pro robore & potentia sumitur.

*c Hinc proverbium, manus manū fricat & a-
 pud Græcos, τῶν χειρῶν ἐμπόδιον
 manum adrovere.*

*d Multa Iovem manibus supplex orasse su-
 pinis. Virgil.*

Oscula

*Oscula do supplex: mihi me permiscet Achates,
e Rhetoribus laxor, claudor Aristoteli.*

*e Zeno Rhetoricam palmæ, Logicam pugno
comparabat.*

Barba.

Q*uid Thetis ipsa Iovi? b Cynico nonaria bellii?
Quæq; virum pariter res facit, atq; e ca-
prum?*

*a Apud Homerum Iliad. α, Thetis Iovi barbam
vellicat.*

*b Persius: Si Cynico barbam petulans nonaria
vellat. e Lucretius barbigeras capellas vocat.*

M*Estiens Bates; me Aqua torrida prætæ bibe-
runt.*

a Pindarica ferio barbita prima lyra.

Credor Aristoteli pars corporis; b omne Thaleti.

c Sto, moëor: Tiphyn stans fero, mota ratem.

a Αἴετον ὕδρ' ὕδρ'.

*b Thales Milesius omnia ex aqua constare dice-
bat. e Glacie constricta.*

Toga.

P*er me Grajugenum populis discernitur a Auson,
b Bilbicus raram me bolet esse sibi.*

c Arma odi, terrensq; sagum: d peto candida fasces.

Pulla rogum, latum pura e tyrocinium.

a Romani togati, Græci palliati incedebant.

b Martialis: Lis nunquam, toga rara.

c Cedant arma togæ.

*d Toga candida induebantur, qui magistra-
tum ambiebant, unde Candidati dicti.*

*e Puram togam induebant tyrones forenses,
ipso tyrocinii die. Lucan. lib. 7. Pura vene-
rabilis æque, Quam currus ornante toga.*

Zona.

Zona.

- Virginitas dilecta mihi est; Sinclumq; jugale.*
b Templamibi mediâ Cecropis urbe patent.
theris immensos etiam disfermino tractus.
At, me quisociam perdidit, c Irus erit.
a Homerus: Ἀντὶς ᾧ παρθεῖναι ζώνη.
Catullus: Qui zonam soluit diu ligatam.
b Athenis fanum fuit Solvizoniæ Diana sacrum.
vid. Appolonium Argon.
c Ibit eò quo visqui zonam perdidit. Horat.

Adamas.

- Virities mea grata mihi est: damnatur amica*
Si libeat, a Verbum, mox quoq; b nomen ero.
a amas. b adamas.

Leo.

- A Vsonias traxi, populo spectante, quadrigas,*
b Pelidæq; meus bulcus Et ira fuit.
c Partem hominum apposuit stomacho pater ipse
Prometheus,
d Indomitusq; licet, parco tamen domitis.
a Antonius leonibus triumphavit.
b Hom. de Achille: Λέων δ' ὧς ἀγέει
οἶδεν.
c Horat. Infani leonis Vim stomacho appo-
uisse nostro.
d Ovid. Corpora magnanimo satis est pro-
strasse leoni.

Marmor.

- I Ama Superas adspectat obans: jam b tartara*
lugeas
Respicit, objectis triste cadaVeribus.
a colossus marmoreos intellige.
b marmora sepulchralia.

Sapius

*Sapius cillachrymat, d lachrymis sed flexile nuñis.
Dant Ligures, nescit Belgica, Roma colit.*

*e Etiam nunc marmora plorant, Ovid.
d Ad surdum lachrymas nequicquam emit-
tere marmor.*

Tabacum.

Non bibor, & bibor, & populo sum potus, & baur
sum.

*Mandor ab Occiduis, nec tamen e'ca fui.
Cum bibor, ipsa sitis crescit. sum Victimula bulgi.*

*Torqueor, incidor, tor or, uror idem.
Consedere Biri, & cor specto munere Disum,*

*Qualibet exitio est aexta reperta meo.
Pars in frustra secant, pars igni humentia siccant.*

*Corpora, pars flammæ admolet, a quo faces.
Otia qui fugiunt, in nobis otia perdunt,*

*Et magnâ peragunt sedulitate nihil.
Quo capior, perdor. quo claudor, pellor ab ore,*

*Nesci quæ, mox diffiat fercula, quisquis amat.
Quæ mihi, quæ iuridos aperis, matrona, penates,
Præmia tam clari sputa laboris babe.*

Canis.

Propositus Laribus, Romæ Capitolia Gallis
Prodidit, & facti crimina morte luit.

*Hunc Cynici coluere patres. miraris? a acutis
Cum verum toties colligat ille modis?*

*Litera besanum testabitur una b furorem?
Signaq, qui c fidei, nulla pudoris, habet.*

*a Vide Lipsium in epistola de Canibus.
b R.*

c Canis, fidei & impudentiæ symbolum.

Afinus.

Arte mei quidam Phrygios superemit omnes,
 Solaque litigium corporis umbra parit.
 Apulo, contemnor, nec, cui contemnimur, à me
 Dissidet, ingenio proximus ille meo est.
 Ariculas nostras quis non habet? accipe sacrum
 a Phœbe tibi, bel me sume b Priape tibi.
 Solidum plebs esse putat; cur turgida quaso
 Doctorum nostris scrinia sunt c titulis?
 Vocat ignabum: cur lassant tergora merces?
 d Nec statuam spernit Martia Roma meam?

a Τέρπρσι λιπέει Φοῖβον ἐν οὐρανῷ,
 Exhilarant Phœbū pingues epulæ ex a fino
 b Etiam Priapo sacer asinus.
 c De Asino scripsit Apuleius, aliique.
 d Vide Pier. in Hieroglyphicis.

Nasus.

Æsar gibbosum, a Cynicus me ostentat aduncū,
 Et Gates de me nomina grandis habet.
 Tac qui parte valent, credam magis esse b sagaces.
 Emundum quisquis me bolet, ille sapit.
 a Proverbium, naso aliquem suspendere, pro
 irridere Persius;
 Callidus excusso populum suspendere naso.
 b Hominem acii iudicio præditum dicimus e-
 munctæ esse naris, & apud Onirocritas, qui
 se magno naso per somnium viderit, magna
 in rebus agendis prudentia & sagacitate fore
 promittitur.

Lingua.

Q Vam a noceo, quam prosum eadem! sum pes-
 sima rerum,
 a Anacharsis rogatus, quid esset in homine pes-
 simum, quidque optimum, Lingua, respondit.
 Opti.

- Optimaque: b Ausonio pulsa, recepta solo.*
Mercurio sum sacra Deo, Samiusq; magister
Alligat imperio tempora nostra suo.
c Fulvia, quid fodi exanimem? manet illa super-
stes;
Suspendis rostris dedecus ipsa tuum.
b Rhetores Romæ aliquando prohibiti sunt
aperire ludum.
c Fulvia Antonii uxor exsectam Ciceronis lin-
guam acu perfodisse perhibetur, & rostris
affixisse.

Oculus.

- Nomina lascivo placuerunt nostra Catullo,*
Nomine laudatur virgo puerque meo.
Si bibam, patco; moriar, si claudar. a Ἀθύνη
Me glaucum, b nigrum Graja puella belit.
a Γλαυκῶπις Ἀθύνη.
b Apud Græcos in precio erant nigris oculis
præditæ.

Quercus.

- a Augusti stetit ante fores interstita lauris,*
b Signaque servati splendida cibus habet.
Triptolemus latus illam mutabit aristis;
Quique hominum fuerat jam cibus ille suum est.
a Ovid. Postibus Augustis eadem fidissima custos.
Antè fores stabis, medianique tuerbere quercum
b Corona civica ob cives servatos è quercu erat.
c Virgil, Triptolemus pingui glandem mutavit a-
rista.

Lepus.

- Q*uot timidum vexant a Hecuba, lassantq; fu-
gacem,
Exspacior propriis dum πιδὰς ὠκὺς ἀγρίῃς.
a canes. Hecubam enim in canem mutatam
singunt poëtæ,
Me

Ne comedat Marcus, formosum Gellia dicit:

Quin pulpamento discet amare meo.

b Martialis: Si quando leporem mittis mihi,
Gellia, mandas,

Formosus septem, Marce, diebus eris. &c.

c Pulpamento vis effœminandi inesse creditur.

Terentius: Tute lepus es, & pulpamentum
quæris?

Vulpes.

M*E* fecit natura *basfram*, sed fabula *Dasum*:

Cauda Philistæos depopulatur agros.

Nostra leonina si jungas tergora pelli,

Quæ nequirit virtus, perficit illa dolus.

Corvus.

a *Impatiens sobolis, b* venturos nunciat imbres;

c Scenæque sub tali tristia voce bobet.

d Hæc quoq; Romanus non spernat nomina ductor.

Barbara vox quamvis, ingeniosa e gula est.

a Corvi pullos suos, si quando velandi potesta-
tem affecuti fuerunt, nido expellere dicun-
tur.

b Corvus imbrium augurium habet.

c Proverbium apud Græcos Comicos usitatis-
simum; Ες κότερας.

d Messala Corvinus.

e Refert Plutarchus, corvos, si quando in ur-
nas immissis capitibus aquam sorbillare ne-
queunt, lapillos conquirere, iisq; in urnam
injectis, assurgente aquâ, sitim explere.

Capra.

C*Um mihi sint similes Satyri, Panesq; quid unus*

a *Æpolus absimilem se dolet esse mihi?*

a locus est Theocriti:

Æpolus incendi bidet si quando capellam,

Liquitur obitu, quid non caper ipse creatus.

Cur

*Cur sculpor prisca b Augusto Cesare nummis?
Cum mator c Baccho, diligor una d Iosi?*

b Augustus sub Capricorno natus nummos argenteos excudi iussit cum capricorni imagine.

c Capra Baccho immolabatur, quia vitibus noxia.

d Iovem à capra nutritum Poetæ fabulantur.

Mola.

B *Rachia spirantes lassant immania Cauri,
Primaque sum mensa, prima ministra gula.
Ala alam festina premit, paribusque rotata
Viribus, antequam nulla, priorque gradu est.
Quid procul intentos arces industria fures?
- Hec domus, hac domino regia fure patet.*

Olor.

A *Disce a fatidicum, quin me mirare b poetam:
Ad Bada Meandri cum cano dulce melos
Induit ipse meos Orpheus & Elaccus honores,
c Gaudet & augurio nata sapè meo.
Quin ego purpureis frenatus colla capistris,
d Lasciam Venerem per loca, iussa traho.
e Candida decrepita similis mihi forma fenestra est.
Sed dubito, num sit Lesbia candidior.*

a Ob præfagia mortis.

b Notum, poetæ cygni symbolo & appellatione significari.

c Auguria lege apud Virgil. lib. 1. Æneid. & Cælium Calpurn. lib. de naut.

d Fingunt poetæ Veneris currum è cygnis trahi.

e Ovid. Iam mea cygneas imitantur tempora plumas,

Inficit & nigras alba senectæ comas.

Pavo-

Pavo.

Deformis pedibus, plumis formosior, Irin
 Emulor, & a Samiæ sum sacer usq; Deæ.
 um gradior, quid me dicis matrona superbam?
 Non gressus formæ convenit iste tuæ. mnas?
 um gradior, quid iniqua pedes virguncula da-
 Si mihi pes, sordent vultus & ora tibi.
 a Pavo Iunoni sacer.

Gallus.

Avroram clarâ consuetus voce vocare,
 Post sua gabisus prælia victor obat.
 Non capiti cristæ, pedibus calcaria desunt,
 Solæ gulæ rabies a non sinit esse virum.
 Non valeant ipsi contrâ me stare b leones,
 Illicet infamis sed meminere fugæ.
 a solent enim castrari, ut pinguescant, in gulæ
 gratiam.
 b Ad cantum galli fugit leo.

Loca Bataviæ, unde cespēs eruitur.

Dic, quibus in terris pereunt sua rura colonis,
 Ipsaq; concepto fomite flagrat humus?
 Et mox effossi sectantur nasibus agri,
 Naiadesq; natant nunc, ubi Vesta stetit?

Cuculus.

OMnia cum a timeam, b sociis cum ridear, ecce,
 Credor c adulterio spurcior esse meo,
 Tempora verna fero, repetitq; carmina canto.
 Quid rides? similis tu quoq; fortè mihi es.
 a Cuculus avium timidissimus.
 b ludibrium debet avibus & hominibus.
 c Adulteræ uxoris maritum cuculum vocam9.

Cicada.

Sicythis pascuntur apes, ego bilito rore.
 Et mea, si dubitas, carmina Thyrsis amat.
 Thyrsi Musa placet, soli nocitura magistra;
 Vatibus hæc merces debita, certa fames.

Anas.

a Tota nato; **b** sine fronte, natus; **c** inberfa mēderi

Te volo: **d** pluralis, sed sine fronte, strepit.

c Lamda facit Lanas, **f** latrantem murmur a nans.
 Adde **g** suem Argolicam, pars mea nasus erit.
a anas **b** nas **c** fana **d** nates **e** adde **l**, erit lanas,
f præfige litteram caninam. **g** ad syllabam nas,
 adde **ū**s, erit nasus.

Culter.

Pars bove, sed stricto constat pars altera ferro.
 Totus taurinis additur exuviis.

Non uno nocet ille modo, pungitq, secatq,
 Istaq, ruricolūm postulat arma furor.

Formica.

Adspice fecundis inimicum messibus hostem,
 Et piger exemplum sedulitatis habe.

a Agricolis plusiam, **b** sævo mala fata Neroni
 Nunciat, ac **c** diti prosperiora Mide.

d Si pennata solet, Veneri jam prompta medetur.
 Credimus hoc nasci semine Myrmidonas?

a Vide Suetonium in Nerone.

b Midæ dormienti formicæ in os tritici grana
 congestere, ex quo ditissimum fore prædictum est.

c Satyrialsin excitare creduntur formicæ alatae.
 Galenus in libro secretor.

d Notæst fabula de formicis in homines mutatis. hinc *ὁπὶ τῶν μυρμηκῶν* Myrmidones
ἐκλήθησαν.

Culex.

Culex.

Quia terribili resonant fera classica cantu,
 Terrificos edit a buccina nostra sonos.
 Cum pecudum custos, somni gravis hostis, & otî,
 Et propero, noctu quo properabit amans.
 Abra, manus, oculos, & eburnea colla pererro,
 Quin magis abstrusa parte latere velim.
 Neq. aliquis poteris longè sentire volantem.
 Hei mihi, dum lumen depereo, perco.
 a Martialis lib. 8. Epigram, de phialâ: Illa po-
 test culicem longè sentire volantem, &c.

Pediculus.

Graculus interit: pedibus sed gloriâ Auson.
 Quæq. animi domus est, est domus illa mihi.
 Vigilent homines, Vigilo: sum filius otî.
 Corporaque infesto regia dente neco.
 Dum capior, perdor; dum non capior, tibi serbor:
 Ferculaque antiquis prabeo phtheiophagis.
 Pignora cur nasci vobis inuisa doletis?
 Nascitur è quorum corpore tale pecus.
 a Grecis Φθείγ, à Φθείρω, corrumpo.
 b Aristippus, causante quodam, quod filium,
 quasi non ex se natum projiceret: An vero,
 inquit, ignoramus, & pituitam & pediculos
 gigni, quæ tamen, ut inutilia, quam longis-
 simè projicimus. Laertius in vita Aristippi.

Papilio.

Non hanc bruma rigens, sed torrida conspiciat
 aestas,
 Candidulamque, licet stercore surgat, asem.
 a Mellificis infesta apibus fit præda juventa
 Ludicra, dum toto clauditur à petaso.
 a Columella papilionem apibus exitio esse
 scribit lib. 9. cap. 14.

aa 2

b Cur

b *Cur celerem Cancri chelis, Auguste, moraris?*
Præcipiti gaudent sceptrâ, ducesq; mora.

b Augustus Cæsar pro symbolo habuit papilionem, cancri marini chelis prehensum, ut ostenderet, Principibus convenire lentam festinationem.

Concha.

Non animal, non planta socor, vicinior illi.
Tardigradam mediis testa moratur aquis.
Me legis Oceani spoliū a dux magne Quiritum,
Nereidesq; ista personuere tuba.

Officiū mirare duplex: do fercula mensis,
Exubiasq; petit spurca latrina meas.

a Caligula.

Grus.

a **M**E Palamedis aſem: me natam Strymonē
ſpecta.

Cui gula mandenti gaudia longa facit.
Occurrit parvis nobis bellator in armis.

Doctaq; litterulas ordine penna facit.

Me veniente solo sulcos inducit arator,

Me fugiente ferox frigora portat hyems-

Ibycus ut periit, veni justissimus ultor.

Discitur exemplo cura fidesq; meo.

a Vide Lucanum lib. 5.

Bombyx.

PEnē nihil fueram: jam longum tendor in orbem:
Nunc eo: mox pennâ liberore volo.

Iam lateo tectis: mox rursus liberor iisdem:

Nunc dapibus potior: nunc dapibus careo.

Iam piger incedo lentè: jam fila laboro:

Iam Veneris posco gaudia: jam fugio.

Vixi, & , quem dederat cursum natura, peregi.

Fataq; dum subeo plurima, sponte necor.

Quod-

*Quodq; prius fueram, rursus dissolbor in obum,
Principio fini conveniente suo.*

In librum clarissimi Viri
IOHANNIS BEVEROVICII
de Calculo vesicæ & renum.

T*Raximus è saxis rigida primordia bitæ,
Istaque nascendi semina Pyrrha dedit.
Hinc documenta damus, qua sumus origine nati,
Et præfractum aliquid quilibet intus habet.
Quid mirum! occultis rigeant si viscera saxis,
Et medio lateat plurima ventre silex.
Principiis duris nati, succrescimus iisdem,
Suppliciumq; ferox mens truculenta parat.
Non satis est bitis irasci sidera. de se
Ipse capit pœnam, qui sibi peccat, homo.
Dic lapides, Beverovici, describe lapillos.
Dic quibus hoc gignat flamma calorq; locis.
Forte malis poteris tantis, vir docte, mederi
Et minus à medica scibet arte malum.
At lapides causasq; simul tunc crede repelli,
Cum sibi peccator desinet esse lapis.*

In picturam
SANDRARTII,
qua Iesum Servatorem, Annam, Ma-
riam, Ioannem & Iosephum exhi-
bebat Electrici Bavarix.

S*ublimes Barbarum Princeps, qua lumina coram
Cernis, adorando chara fuere Deo.
Hos vultus exemplar habes sanctique bonique.
Grandis ubi socia Filia matre sedet.*

*Hic Annam Mariamque vides, tua nomina. quæ
nunc*

*Proxima nominibus stant speciosa piis.
Considet has inter matres venerandus Ioseph,
Et tacita versat mente salutis opus.
Adspice, ut impositum gremio tibi monstret Iesum,
Præbuit ille gravi religioni puer.
His ducibus, magna Electrix, dum visis, honestum
Credimus hac oculis exposuisse tuis.*

Ad Nobilissimum Virum
D. GODEFRIDVM
HAESTRECHTIVM,
à nephreticis doloribus convalescen-
tem.

H*Vmani generis genitor, tot prima virorum
Materies, vati creditur esse Lapis.
Deucalion post terga mares, sed Pyrrha puellas
Iecit, & è saxis gens mala nata sumus.
Non hac, Haestrechtii, nos fallit fabula. Verùm
Fabula quos lapides finxerat, esse reor.
Moribus, ingenio præduri nascimur, & nos
Virtutum indociles arguit iste Lapis.
Corpora si spectes, latitant hic saxa. dolensq;
Exemplo poterit quilibet esse tuo.
Tot lapides intus nutris, Godefride, sed istis,
Naturæ validus munere, liber abis.
Quid mirum? quem fecit amor, quem Gratia mol-
lem,
Vexari saxis non cupit aqua Salus.*

In obitum Illustriss. Herois

HENRICI CASIMIRI,
COM. NASSOVIAE,
Frisiæ Gubernatoris.

*Quo, Casimire, ruis? densum quò ferris in hostē?
Et medios inter truderis acer equos?
aberis & fatale latet sub pectore telum,
Victurumque necat glans inimica Ducem.
ic Decios inter fulges, clarissima quorum,
Fuso pro patria sanguine, fama biget.
ixubias servat Frisus. debotaque Marti
Dextra, sub hoc ipso pulvere bella ciet,
it pugnās, Heros, alias & praelia spiras,
Auriacumque Soles & tua castra sequi.
tu frater, Guilielme, pios ulciscere manes,
Et cum Belgarum fascibus, arma cape.
At geminos, tu Belga, stupe Mæbortis alumnos,
Quorum hic bellator nascitur, ille cadit.*

In obitum honestissimæ matronæ

A L E T H Æ,

Amplissimi Consulis

GERBRANDI N. PANCRAAS
Conjugis.

*Felix Aleida, quæ fabentis Amstelæ
Decora vixti sedibus,
recti, pudoris & modestiæ & piæ
Exemplar innocentia;
Tot Gratiarum mater inter Gratias,
Matrumque mater optima:*

Quàm nunc beatis mixta cœtibus Deum
 Tueris, Et totam capis
 Æternitatis orbitam Et Christo comes
 Deforme fastidis solum,
 Inter furores totq; sultus criminum
 Tumultuantis machina.
 Marita nuper fascibusq; Consulis
 Illustrior Pancrasi,
 Iam Consulatus Bæta terrenos super
 Trabeasq; Et ora cibium,
 Plus dignitate, plus honoribus nites,
 Majoris imperi capax.
 Nec prolis expers, sedibus cœlestium
 Pie parentis nomina
 Et signa transfers, teque subductam tuis
 Thalamoq; donas ætheri.
 Hic Sanctitatis totq; virtutum chorus,
 Decensq; sexum Comitas,
 Et illa morum prædicanda Lenitas,
 Et rara seclo castitas,
 Faciesq; calcans litium Concordia,
 Pandunt beatorum domus,
 Et sempiterna fronde cingunt verticem,
 Laudesque colligunt tuas.
 Aleida, quàm nos impediti vinculis
 Mortalitatis, longius
 Distamus à te. mille mercantum globis
 Permissa nuper, adspicis
 Feliciores Angelorum exercitus,
 Et gloriosos ordines.
 Nec jam tumescens fluctibus tuas ferit
 Neptunus insolens domos
 Et limine arcet hospitem malus tuo,
 Ratesq; tellis admoet.
 Non timida matrum corda terret Æolus,
 Et bis furentis Africi,

*Secura nescis quot sit agritudinum
 Hic noster orbis atrium.
 Tibi nos profusis busta lachrymis pii,
 Cineresque tingimus tuos,
 Castumq; vates consecro tibi melos,
 Fatique testem naniam.
 Et nulla quamvis deditum pectus Deo
 Perverteris fama sitis,
 Tibi superstes, invidisq; dentibus
 Oblivionis eximis
 Sublime nomen consularis femina,
 Et matris optima decus.
 Quiesce conjunx digna conjugis tui,
 Et qua sepulta conderis,
 Resurge melior. ecce porrigunt manum
 Tibi Redemptor & Salus.*

In Poëmata Maximi Viri,

D. SIMONIS BEAUMONTII.

Nuper Reip. Middelburgensis in Wa-
 lachris, nunc Rotterodamensis in
 Batavis, Syndici dignissimi.

*Hæc docta magni Musa Bellimontii est.
 His illa chartis ludit, osq; Teutonum
 Miscet Latino, turbidisq; è fluctibus,
 Ubi Walachrus udo cibus emergit salo,
 Madidasq; quassat belliger Leo jubas,
 Apollinarem lata percutit chelyn.
 His sæpe Triton torvus allusit joci,
 Acremq; dictis glaucus adspersit salem.
 Neptunus alga tectus horridum caput
 Hæc è tridenti verba suspendit suo,
 Marisque tum legenda porrexit diis.
 Narrauit illa Doris alma Tethyi,*

aa 5

Meli-

Melicerta claro Phorbadi, *Nereus* senex
Matri Amphitrita, *Protæus* *Palamoni*.
Cum sacra ponto *Najadum* fecit chorus
Panopæa virgo *conchulis* strepentibus,
Galatæa virgo *rombulo* rotatili,
Lasciva *Spio* mugiente *buccino*,
Petulans *Calypso* tinniente *cymbalo*,
Variisq; *Iole* clara *turbinum* sonis,
Simonis hymnos intulit mensis *deum*,
Nymphisq; jussit *precini* sororibus.
Posuere fluctus *aquora*, & ne *carminum*
Auram suavem fortè differrent *Noti*,
Silvere *Senti*. Sensit ipse *nabita*
Feliciores clasibus *portus* dari,
Turgere *Sela* laxius, *sublimibus*
Aplustre malis explicari *latius*,
Sub late tanto. *Quæ* *procellarum* fuit
*In*visa *sedes*, *sabientis* *Æoli*
Carcera domusq;, *nausfragæ* gentis *parens*,
Zelandæ *tectus*, hoc *canente* *Phocis* est,
Claraq; facta, & *Cyrrha* & *aula* *Castalis*,
Aganippidumq; terra & *arx* *Pimpleidum*,
Walachræq; *Athenæ*, & *Aëonum* *dives* solum.

Dum castra *campis* explicat *Neptuniis*
Nerei *propago*, & *Martia* *natant* *trabes*,
Geminumq; *Solem* jungimus *commerciis*,
Ridet *poëta* tot *conatibus* *peti*
Mundi *pusillum*. *dum* *minamur* *Vespero*
Belgæ *potentes*, *aureamq;* *Colchidem*
Prædamur *abidi*, *gaudet* *otio* *suo*
Frui *serenus*, *Colchis* ipse *tum* *sibi*,
Opesq; & *aurum*. *Dum* *petax* *lucro* *manus*
Inheret *uni*, *nescias* *recti* *manus*
Musa *flagellant*. *Dum* *per* *ambitus* *lebes*
Strumæ *bagantur*, *dignitatum* *hirudines*,
Viles *honorum* *spongiæ*, *pleni* *spæi*,

Colles inanis gloria. Beaumontius
 virtutis unum nomen inclytum putat,
 amamq; honesti. dum feracis Belgii
 archestræ crudis immadescit cadibus,
 inæ cæde matrat, bella, pacem cogitat
 Apollo noster. dum cadaferum strues
 labors cruentus colligit, spernit duces,
 tauros reposcit, æra tympanis ciet,
 Magnus Senator Rottera Cyrrham moëet
 clando tumultu, cantibusq; personat
 Heliconis arces. Seu cubilibus melos
 geniale dicat, seu triumphat Principum.
 Ducumq; dignus præco, seu se præficam.
 Rustis suorum commodat, seu dulcibus
 ipos jocosum dividit sodalibus,
 aut sacra fatur, & se vera cibibus
 Consultus æqui. Sic verenda possidet
 Astræa Batem, Pieris juris patrem,
 Et mutuis sororient amplexibus
 Clara sorores. Inter æstus publicos
 Et civitatum commoda atq; incommoda
 Scribit disertus, Curiamq; cibibus
 Musisq; donat. Talis olim Tullius
 Patribus vacabat Consul, & suo domi
 Rates Arato; jamq; fascēs Pollio
 Regniq; formas, jam parabat carmina
 Legenda sceptris. Ecce, Batis ad modōs
 Auscultat undans Mosæ, Merba proximus
 Heret sub urbis manibus, Nympha canunt,
 Ripa loquuntur, plethra Batis sentiunt,
 Et os Erasmi mite pulchrius nitet.

IN LIBROS XII.

MAVRITIADOS,

Clarissimi viri
FRANCISCI PLANTE,
nuper apud Brasilienses Ecclesiastæ.

DVm tuus aduersos acer bellator in hostes
Dux ruit, atq; alio fidere bella gerit,
Nassobiaq; volant per barbara regna phalanges,
Et circum attonitis gentibus, horret Iber;
Tu Phœbi, Francisce, tubam non Martius inflas,
Quaq; Deum, lituos voce ducesq; canis.
Buccina caelestis fidei, jam buccina belli es.
Et placida pacis præco cruenta sonas.
Vt jaculis pilosq; tuus trux accola vultu
Militet, & nudus corpora victor obet.
Vt victos laniet crudis sub dentibus artus,
Tantaq; victorum præmia ventre gerat,
Et credat potuisse mori, quos sincere nolle,
Et vitæ fieri pabula membra ducum.
Scilicet ignorant Samii præcepta magistri
Et lapidis vesci carnibus esse nefas.
Ista per Occiduos narras pugnat a recessus,
Quaq; cadit Titan curribus, exoreris,
Et vates vexilla lebas. caliq; minister
Victrices memoras Numinis esse manus.
Mauritium tua Musa bibit, quem vexerat Orbis.
Famaq; carminibus spargitur ampla tuis.
Quas lauros meruere, domi meruere Camilli.
Quas noster, voluit promeruisse foris.
Æmulus Æneadum, Drusiq; per aquora Martem
Vexit & ignoto fixit in orbe pedem.

Hespe-

Tefferiasq; accidit opes, Batinque Tagumque
 Exiit, & puppes, magne Philippe, tuas.
 Tam nostra fundunt dulcissima sacchara canna,
 Et Batabum versat barbara dextra molas.
 Tam procul hinc victis cibis habitamus in oris,
 Nostraque Pantagonum facta farina fuit.
 Clauditur hoc uno Pellei gloria mundo,
 Herculei Gades meta laboris erant.
 Implet Nassabius geminos & militis hujus
 Aethiopum longè gloria transit aquas.
 Taphi nobis orbes aperi. sit tertius esset
 Hoc etiam posset littore stare Comes.

E L E G I A

Ad Illustrem Virum

D. WILHELMUM ADOL-
 PHVM CROSECQ.

Serenissimæ Hassiæ Comiti à consiliis,
 ejusdem in celebri Conventu Mo-
 nasteriensî Plenipotentiarîo, cum
 post afflictam valetudinem Sospes ad Bata-
 vos redisset.

Optime Nobilium, prisca virtutis imago,
 Hassia quo gaudet gentibus ore loqui,
 Seu tua, Crosecquit, veterem facundia Cattum
 Afferit & patrii regna decusq; soli:
 Seu mediis loqueris pacis consulta Cheruscis,
 Consiliisq; iubeas grandia cœpta tuis;
 Cur subducte meis oculis tam grata moraris
 Tempora, & à Batabis longius hospes abes?
 Tam te Chaucorum insise tenere querela,
 Et Erisus harenis belliger Hessus agris;

b b

lana

Iam fera languenti, labor sub sidere, febris
 Morborumque graves incubuere mora.
 Sapius ad nostras pervenit leihifer aures
 Nuntius & sati prodiga fama tui.
 Tunc miser indolui toties, gemisque feroces
 Stamina Parcarum præssequisse manus.
 Increpuique Iovem & vita tot Numina nostra.
 Est tibi Diâ Salus parcere iussa fuit.
 Nunc periere mala voces & nescia veri
 Nuntia. plus faciles sensimus esse Deos.
 Incolumis salvusq; mihi jam cerneris, & qua
 Agra fuit nuper dextera, sana datur.
 En iterum lati mensis accumbimus isdem,
 Et bibimus reduci vina falerna tibi.
 Et veteres longè, Batabo gaudente, dolores
 Pellimus & quicquid triste ferumq; fuit.
 Nunc jubat Æmilia grandes memorare labores,
 Sumptaque in Austriacos Principis arma tua.
 Cum Gallo quid Catiis agat, cum Casare Gallus,
 Belgica quas socias jungat amica manus.
 Nunc Bæari crebras, media inter pocula, pugnas
 Pingimus, & pugna pars, procul hoste, sumus.
 Aut spectata Patrum jactamus nomina, quæ nunc
 Destinât Europa pax veneranda sua.
 Aut in Palladias animam diffundimus artes,
 Et loquimur pedibus carmina fulta suis.
 Sublimemque Heliconâ tuis conscendimus ausis,
 Quo ruit ingenii bis animosa tui.
 Hic tibi inexhaustis manat Sapientia ribis,
 Castaliaq; bibis non saturatus aquas.
 Teutonicumque potes pleno mihi fundere carmen
 Flumine, & hæc nullo nata labore loqui.
 Publica sic mices privatis commoda curis,
 Et pulchras obeunt Mars & Apollo vices.
 Et Batabo nunc orator, nunc esse poeta
 Cederis, & studio dispare sæpè places.

Maxime vir, faciles currant tibi lenius anni,
 Nec malus affligitum te velit esse dolor.
 Quin potius vacuam rugis exporrige frontem.
 Crede mihi, his poteris vultibus esse meus,
 Et pulchra meruisse fidem amplexusque serena
 Virginis, aut biduae basia casta tuae.
 blanditias Citheraa cupit. non illa Catones
 Eligat. austeros nescit amare Deos.
 Aut quibus ille niger turbat praecordia sanguis,
 Et Veneres marens odit habere suas.
 Taciterum te lege velim. dic ire caballos,
 Dic celeres nitidis currius ire rotas.
 Tunc lateri me junge tuo. consorsque bonorum
 Claudat honoratum virgo decora latus.
 Imus et augustam pariter raptamur in urbem,
 Et properant currus, quod nequiere pedes.
 Et, mox optatis silvarum abscondimur umbris,
 Et foliis circumfundimur et tiliis,
 Ne noceat Titan capiti. tunc Principis illic
 Obbia sit bigis forte quadriga tuis;
 Aut reginarum vultus spectamus et ora,
 Aut socios secum quos trahit aula duces.
 Faunorum passim latebras scrutamur et illic
 Quid Corydon faciat Nisaeque, scire parum est.
 Inde domum reduces, siccas damnamus arenas,
 Et sitis affuso pellitur agra mero.
 Et sit caena brevis, finitque haec gaudia Vesper;
 Queque venit placido nox per amica pede.
 Dic age, Crosecqui: melior num vita Deorum est?
 Aut meliore putas ludere sorte Iovem?
 Haec mihi stat regum titulis praelata voluptas,
 Ista sodalitiis gratior aura tui est.
 Latitiae dator, in Bataeis agnosce poetam,
 Qui tibi morosus vel gravis esse nequit.
 Dum rident caeli facies, annusque, diesque,
 Temporibus nolo degener esse meis.

Ad Illustres & generosos Dominos
Barones

OXENSTERNIOS

Patruelles, Propempticon.

Quos facit illustres bellatrix Svecia, & ipsa
Erigit in laudes Parrhasis Vrsa suas,
Iamque hinc nobilitas, illinc doctrina perennes
Nuncupat & patria vult superesse duos,
Spes Sueonum, decus Arctoum, surgentia regnis
Astra, iussu rutis fulgidioris honos:
Tyndaride gemini, veluti cum Castore Pollux,
Et consanguinei biga sodalities:
Ite mei, reduces Musis & Apolline nostro,
Et comes ambobus gratia vatis eat.
Gratia, quam bestri peperit clementia vultus,
Et sapor & studiis praeior aura meis.
Credite, meredit praesens fortuna superbum,
Et per vos possum plus placuisse mihi.
Glorior heroum mensis accumbere & inter
Tot Bataeos bestrum me tetigisse latus,
Et tellis cyathis & humilem maduisse sub isdem,
Et Rhenense pari lege bibisse merum.
Seu Reginae suae sensu secunda salutem
Pocula dari, & vatem non renuisse sum:
Seu nostros pleno Procere immerimus auro,
Et potuit nobis Belgica tota bibi.
Seu pater Auriacus, seu manibus Amstelae turgens
Conbibas soluit nos bene belle sibi.
Tunc narrata fuit stantis sententia caeli,
Quaque queat totum bis agitare solum.
Num medio rutilet lampas Phaebeia centro,
Inque procul possit am lumen bibret humum.
Sic lepidas docto sermone fefellimus horas,
Et sapiens nimium mensa gravisque fuit.

Nec

Nec satis hoc : patuit grandis facundia Vossii,
 Et late celebris sensim ora senis:
 Et q̃ hominem, qui cuncta capit, verig̃ recessus
 Et contenta libris omnibus, intus habet.
 Illa si visa est vobis, plus mentis in illo est.
 Illa potens armis præbalet, hic calamo.
 Ut teneri visa est facies innoxia Regis,
 Hic aliq̃uid, Phæbo iudice, Regis habet.
 Calladias dudum scriptus Dictator in artes,
 Fulget Apollinei fax speciosa chori.
 Qui dum fercla mihi, dum vobis fercula letus
 Sufficit, officium Palladis esse reor,
 Quod nos excepiſſe Deam Vos dicite Suedis,
 Cum dapibus libros doctaq̃ scripta dari.
 Ut veteres inter voces desuetaq̃ nobis.
 Verba, tibi binis prandia nostra nobis,
 Te duo, & cum Parrhasium deseris in orbem:
 Carmina & hæc Musæ dona pusilla mea.
 Plus Patribus, plus Axelio promittite, cum me
 Pertrahet in thalamos regia nupta suos.
 Ut qui Gustavum cecini, te, Filia, dicam,
 Maxima Semideum filia digna thoro.
 Forte, procellosum dum vos conscenditis aquor,
 Hæc tetricos fallet pagina læta dies,
 Aut si displiceat, cum fastidita moriebunt
 Equora vos falsis fluctibus, ebomite.

In Nobilissimi Viri,

CONSTANTINI HVGENII

Eq. Zulechemi Domini, & Celsissimi
mq Araufionensium Principi à
consiliis & secretis.

DIES FESTOS.

Silete noctes Attica & vos Vesperæ
Siculis feroces, vosq; noctes & Dies
Scribentis Ascræ. infantis Græciæ
Silete festa, queis Eleusis tollitur,
Vel Roma fœdis dissoluta gaudiis,
Colit Lupercal; seque Baccho de Bobet
Lascivientis fœx profana Romuli.
En, Christianis Vesperæ, Noctes, Dies
Alii resurgent, & fugatis noctibus
Cacutientis seculi, crepusculum
Illustre mundi debitis mortalibus
Cæleste lumen fundit & sacrat Deo.
Zulechemus Aula cultor & Celsi ducis
Divina fatur, & salutis principes
Sacrosq; nobis tot dies loqui facit.
Qui nuper orbi tot diserta prodidit
Commenta Bates, ingeniq; fulgetra,
Qui curtum & acre in multiformes naniq;
Epigramma torsit, & per impetus breves
Saliens, acutam provocabit Bilbilim:
Satur latini masculiq; spiritus,
Latiq; doctis expeditus vocibus;
Iam verba donat Belga Belgis matribus,
Decusq; grandis Hoofdie in lucem rapit,
Sacerq; linguam mutat & facundiam.

Nunc

Nunc Solis illam mystici illustrat dis,
 Causasq; prodit ter ferendi nominis,
 Solemq; Soli ab ipso Sole fœnerat.
 Egressus annum, ceu renascens Virbius,
 Nobum salutat, hospitemq; corporis
 Animum reformat, induitq; Vestibus
 Recti, pudoris, juris, innocentia,
 Humanitatis, gratia & modestia.
 Dum Bagientis quarimus cum Regibus
 Cuna Iesu, & stella pralucet Magis,
 Sequitur satelles noster, & per inbias
 Vias eunti stella fit puer Deus.
 Sol ora condit, occidente Cynthia
 Eternitatis, sed medentem crimini
 Crucem tuetur, qui suum dolet nefas,
 Diemq; pœnis horredum placat sibi.
 Ruentis iram & se bientis Angeli
 Esadit ictus, cui cruenta limina
 Nihil merentis Victimæ tabo madent.
 Hoc Pascha batîs. Illa gentibus fuit
 Aurora felix, quæ sepultum reddidit
 Vita parentem & morte mortem contudit.
 Mox raptus altè nubiumq; curribus
 Vectus poëta, se potentis vindicis
 Infert triumphis, seque adunari cupit,
 Ceu Sponsa Sponso, filius suo patri,
 Capitig; membra, miles optimo duci,
 Fraterq; fratri, palmes ipsi vineæ.
 Hinc lapsum ab alto Flamen omnes occupat,
 Variisq; linguis dum loqui facit Patres
 Biffex, in ipso Vate fit miraculum;
 Vnoque Batavis ore diversum sonat,
 Grajusq; Grajo, Belga Belgis, Ausoni
 Respondet Auson, Celta genti Celtica.
 Præsepe sanctum, pauperes Christi lares,
 Deforme tectum sospitatoris Dei,

Supplex adorat; sordidusq; culcitris
 Vnâ quiescens, invenit sibi locum,
 Quicumq; factum damnat hoc sæno suum,
 Opesq; quarit indignum juxta Deum.
 Tandem patescit mensa, quæ det pabula
 Animæ labanti, & sanguine oscultam sitim.
 Famemq; carne pellat indomabilem.
 Donat seipsum corpus & simul datur.
 Idemq; sanctus pluribus corpus datur.
 Quin plus farina vescimur. mens digerit,
 Quod dens nequibit. intrat os pium Ceres
 Stupenda, mentes esca fracti corporis.
 Res tota vera est, discrepamus in modis.
 Fios discrepantes dulcis uni Charitas.
 Hec sacra scribis Autor Hellemantia,
 Dumq; Orbis orbi donat orbis frustula,
 Sirensq; amoris vincla stringit silibus,
 Tu summa donas, quemq; cuncti postcimus,
 Quo cuncti egemus, insolutus fasciis,
 Cadens, rursurgens, tot repertus Regibus,
 Tot dona mittens, Strena mittitur Deus.

Ad Amplissimum Virum
 SILVEST. DANCKELMAN,
 Territorii Lingensis Iudicem.

L Inga potens, Batavum bellis illustris & armis
 Per varias Martis capta, recepta vices,
 Nassovia dos prisca domus, quæ juncta Cheruscis
 Innocuis Amasis leta rigaris aquis?
 Non jam belligeras in proxima rura phalanges
 Ebomis, & Erisio bis gravis esse solo.
 Neutra places, motusq; truces & praelia nescis.
 Nec Veteri nobis more cruenta nocet.

Nempe

*Tempe alio felix jam possessore triumphas.
 Et tua Pieridum mœnia cultor habet.
 Bella legit sed nulla cupit, turmasq; Quiritum
 Volvit, at has terris gaudet abesse suis.
 Totus in historia veterum est, Romamq; recenset,
 Et transacta Ducum tempora mente notat.
 Dum paci, sacat Astræa, & Mæfortia quondam
 Limina vult Themidi jam patuisse sua.
 Sunt Phæbi quas fulmineus Mars condidit, arces.
 Claræq; Bellonæ regia, facta Claros.
 Mutasti Lingæ faciem, Vir magne, Ducumq;
 Area iudiciis annuit aqua tuis.
 Qua fuit Auriaci statio, quæ regis Iberi,
 ludice tam facili, jam quoq; Linga mea est.*

Ad Ampl. doctissimumq; virum

IOHANNEM INGELIVM

Advocatū & Poetam insignem.

*Ingeli, mea quo toties sub iudice Musa,
 Affata est Batabos officiosa suos;
 Sume tui Versus irritamenta furoris,
 Et tibi non spretæ carmina satis ama.
 Tu placidum Vechæ sacuus modularis ad amnem,
 Grata tuis quoties otia quaris agris.
 Nos medias inter, Phæbo indignante, paludes
 Scribimus, & nostrum sordet & horret epos.
 Illic Cirrha tibi est, illic cantillat Apollo
 Sæbius, & tersum fundit ab ore melos.
 Cum vocis citharam, cum barbita cantibus aptas,
 Quæq; canis, sequitur ludere docta manus.
 Cum tua Terpsichore, cum doctæ Filia patris
 Orpheæ vult plectro detinuisse suo.
 Sperne fori rixas, mercantum sperne tabernas,
 Sperne nimis trepidis limina tarda reis.*

bb 5.

Opti-

*Optime, quas nescit decidere Curia lites,
Abrumpunt modulus Tuscula Beftra tuis.*

Ad

GERARDVM NIENDALIVM de Nuptiis Vltrajeſti diſputaturum.

D*ulces conjugii tabula prima bag mundi
Fœdera, non ullo diſſocianda die,
Iam litis ſunt cauſſa foro. queis jungimur omnes,
Diſſungunt totas oſcula caſta ſcholas.
Et de baſioli nunc diſceptare Cupido
Audet & in partes optima Cypris abit.
Cur? quia Niedalto Paphii placuere furores,
Et validus quinta prole ſuperbit amans,
Hoc Citherea cupit dici ſub Præſide cauſſam,
Et pro ſe expertum baſia ſtare virum.
Vos Themidis juſſenes thalamos defendite ſerbis.
Rem Veneris melius, qui pater audit, aget.*

IN OBITVM

Illuſtris ac Eruditionis fama celeberrimi VIRI,

HVGONIS GROTII,
Sereniſſimæ Suecorum Reginz, apud
Chriſtianiſſimum Regem, cum
viveret,

LEGATI.

S*iſtite cantandi rabiem, celeberrima, Muſa,
Numina & aſſictam dilacerate chelyn.
Pegaſeos ſubſerte apices & culmina & omnes,
Quois paſſim coleris, ſubrue, Phæbe, domos,
Et Claron & Pataram Tenedonq; & quicquid amæ-
Et toto ſacrum Vatiſus orbe fuit.*

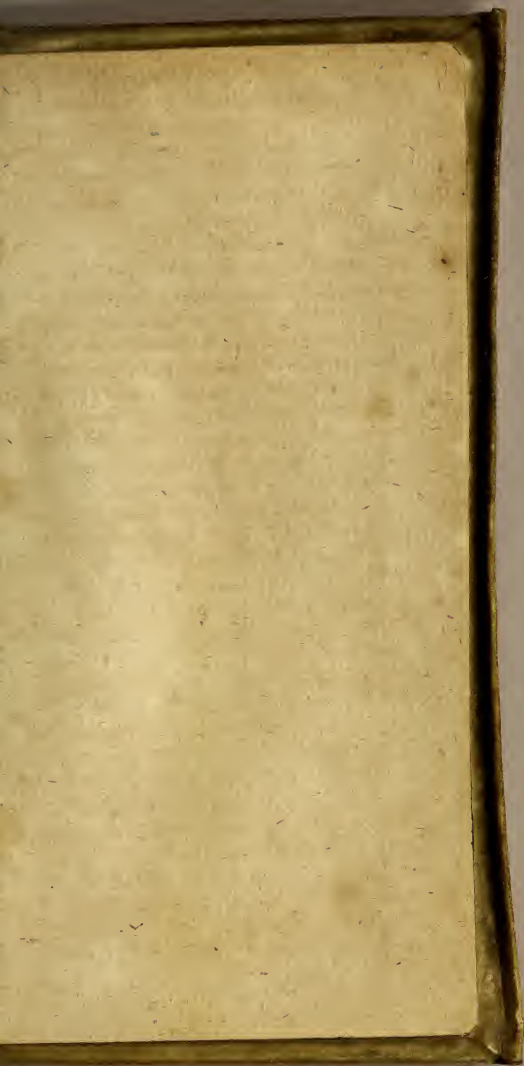
(num
Vile

File poetarum est, prostrato Principe, nomen,
 Et tuus Illustri funere marcet honos.
 Diva Themis, fileant leges & rostra, feroxq;
 Damnet & attonitos negligat hora reos.
 Iam Minœe carent. justiq; interpres & equi
 Vult tibi, vult profugus legibus ire comes.
 Gallia, quæ Gothicis misces tua tela sarissis,
 Iam caussas, Gothico cum Iose, litu habet.
 Cur, Teihys malesana, furis? tibi nexa refringens
 Vincula, liberius per Mare strabit iter.
 Nunc jus omne tuum, Mavors, rescinde. furorâ
 Do Geniam. tanti desista juris obit.
 Optima Pax, terris nimium crudelibus exit.
 Ille tuus, laeso Numine, doctor abit.
 Belgica, Hyperboreis irascere fluctibus. & tu
 Æole, flagranti crimine, conde caput.
 Barbarus es. docto claram Pharon eripis orbi.
 Sceptraq; præcelsa mentis egere facis,
 Infelix Europa, tuo pars ista dolori
 Additur & decori deficiis ipsa tuo.
 Nec laudum jam betta tubâ per regna, per urbes,
 Gentibus hunc monstras; Delfa superba, Sirum.
 Doctrinâq; facem cunctis ostendis Athenis,
 Et nostro exortum grande sub axe jubar.
 Exequias comitatur Arabs, Chaldeus & Assur,
 Hebrausq; suum suspicit autor opus.
 Cunctorum vox hujus erat. tot scripserat annis,
 Et puer hæc dixit, quæ stupuere senes.
 Quo quondam latuit tenebroso carcere, fulgens
 Et celebris capta Palladis Aula fuit.
 Hic secura suas mens exspatiata per artes,
 Tot veterum secum sola recoxit opes.
 Reddita libertas. angustis finibus, ingens
 Quem Fama spatium non capit, arca capit.
 Tunc Batabum spissis Solem latuisse tenebris
 Vidit & obstupuit Sol pater ista geri.

*Tunc Vahalis tunc Mosa ipsi jurasse salutem
 Creditur & gentes increpuisse truces,
 „Es dixisse: Behis contractum capsula Magnum,
 „Qui mox, in Sueonum commoda, major erit.
 Et fuit, & tanta motus ac pondera causse,
 A sera voluit postferitate legi.
 Posthumana nascentes ibunt in secula libri.
 Et tua pralustris pralia, Belga, leges,
 Excussumq; Tagi Dominum, partosq; triumphos,
 Assertamq; inter busta necesq; Eidem.
 Lux Prisci, lux ille Nobis, se subtrahit Aëro,
 Scriptoremq; necant tempora scripta suum.
 En, Moses sine nube patet, sine tegmine Christi
 Pagina, & hoc totus discitur ore Deus.
 Non, Groti, me teste, biges. te purpura dudum
 Extulit & Regum crebit honore tuus.
 In te Borbonius nostra miracula terra,
 Et Patrie potuit fata notare tua.
 Docta Caledonia tetigisti sceptris corona,
 Parrhasiumq; tibi, Maxime, fabit ebur.
 Quem venerata fuit totis Sapientia castris,
 Undiq; tot mundi Regibus horror eras,
 Et sacrum caput Augustis. quo sospite forsane
 Bella suum poterant dedidicisse nefas.
 Indoluit sors leba tuisq; asperrima rebus,
 Invidiam in partes traxit iniqua suas.
 Subductamq; suis, non jam subduxit Olympo.
 Vnius spoliū sed finit esse Dei.*

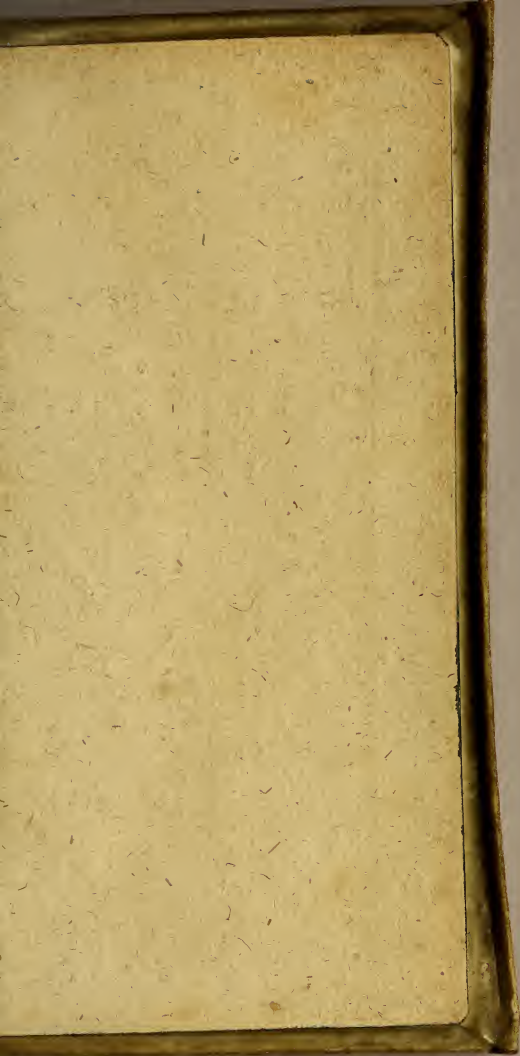
FINIS.

FG89
B141p

